

Виходить у Львові що дня (крім неділі і свят) 5-й раз по годині. Як літературний додаток до газети "Вісник найкращих повістей".

Передплату і інсерати приймають: у Львові Адміністрація "Діло", ул. Баторія ч. 24, бюро газет А. Олександровича, ул. Кішинського 2; С. Соколовський, Пасаж Галицький ч. 9; К. Вульф, ул. Карла Людвіка ч. 23. — у Відні: М. Дукес, I. Seilerstätte; F. A. Richter, Nibelungengasse 4.; H. Schalek I. Wollzeile 11; Haasensteins & Vogler I. Wallfischgasse 10; A. Chruszowski Wien VI. Getreidemarkt 13; — в Франкфурті Гамбургі M. Haasensteins & Vogler.

Передплата і комунікції за інсерати платні у Львові.

ДІЛО

Передплата на "Діло" з літер. додатком

в Австрії:	за границею:
на півріччя . . . 32 к.	— 42 к.
на рік . . . 64 к.	— 84 к.
у Львові (без поштової пересилки)	
на півріччя . . . 28 к.	на рік . . . 56 к.
на чверть року . . . 7 к.	на місяць . . . 2 к. 24 с.

Повнедине число коштує у Львові 10 с., на провінції 12 с.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вносять ся лише на попередньому застереженні. — Редакція не несе відповідальності за зміст статей.

Оголошення виходять по 20 с. за одну стрічку інсерату або за 10 с. за одну стрічку "Надіслане" по 50 с. — Подати і наші прихвильні оголошення числять ся по 20 с. за одну стрічку.

Побіда Німеччини.

Довгий час заходила політичний світ справа мароканська, важна там, що інтересам державам розходило ся не о самі Марокко, але о річ дещо більшої ваги — о політично міжнародну констеляцію в Європі. На чолі акції станула Англія і Німеччина, дві держави, що ведуть тепер з собою важкий дипломатичний бій о міжнародну перевагу, о первенство і пановане над Океаном, або точніше кажучи в політиці колоніальній. За Вільгельма II, що поставив на ноги німецьку флоту і розширив значно рамки політичних змагань своєї держави, Німеччина стала робити ся що раз більше невідомою для великобританського суперника, котрий бачить, що в Німеччині виростає ему ода, з якою він скорше чи пізніше буде мусів вести бій о всесвітній престіж. Аби хоч в часті підставити ногу Німеччині Англія загадала зближити ся до Франції, яка і досі не перебрала ще свого погрому під Седаном, а за вигідну притому навинула ся їй як-раз важна для інтересів французької держави справа Марокко. Франція хоче мати конче Марокко під своїм виключним володінням, в формі евантуального протекторату як Англія в Єгипті, тож Англія дуже добре прийшла на руку сі змаганя Французів, тим більше, що для Англії Марокко не представляє особливий вартості. А що на чолі міністерства заграничних справ французької республіки стоїв як-раз Делькасе, завзятий ворог Німеччини — тож справа не представляла майже ніякої трудності. Спільна ненависть до Німеччини получала обох суперників і між Францією а Англією наступив договір, яким Франція стала ся майже виключним розпорядником — на разі в теорії — щодо краю мароканського султана.

Як далше уложили ся події, се менше-більше відомо. Уложений нижком французько-англійський трактат вийшов на світло дня і Німеччина рішила ся сейчас вийти в гру, щоб перелати, хочби й силою, навязані нитки політичної французько-англійської інтриги. О Марокко був вже раз міжнародний договір, в яким брала участь також Німеччина, тож тепер настала привагідна хвиля, щоб запереставити проти одностороннього порозуміння Франції з Англією без відома і участі других держав. І такий протест зі сторони Німеччини наступив справді та виглядав несподівано насильним. Обі сторони стали побренькувати шаблями, а коли показало ся, що легше бренькати оружем чим пустити ся в непевний бій, ситуація у Франції раптом змінилася ся. Політика Делькасе, що

так вручно мотав нитки, аж сам в них заплентав ся, упала а сам Делькасе мусів піти в відставку.

Тепер вже спір Німеччини з Францією так як порішений а скінчив ся він славною побідною Німеччини на цій лінії. Франція уступила передовсім із сього віймового становища і згодилася на те, щоб справу Марокко піддала міжнародна конференція, значить з участю Німеччини яко рівноправного і рівноуправненого чинника. Її се отже капітуляція а разом і відхилення тих постанов, які заклали між Францією а Англією. При тім сама Франція вийшла майже з нічим. Найліпше показує се зміст нот, які оподі відчитав теперішній міністер заграничних справ і разом президент міністер Руве. На конференції має бути — після тих нот — забезпечена взагалі політична самостійність і незалежність мароканського султана як і ненарушимість его державної території а саме Марокко має бути in ripeto міжнародної торгівлі відкритим для всіх держав. Також і евантуальні реформи, які там треба буде завести, мають наступити лише на основі взаємного міжнародного порозуміння. Франції отже лишилось лише "випити", який она повинна мати яко державу, що має суміжну територію: Альгер, значить майже ніщо, бо ційлім той уступ порозуміння обох правительств виглядає лише на риторичну фігуру, от аби було чим закрити погані дипломатичний погром і очавидну райтерату.

Та не так в самім Марокку, в зміні становища Франції супротив сего краю лежить вага виграної Німеччини, як радше в моментах, що із сего справою були повязані. Німеччина виграла дипломатичний бій величчю і перетала отіку інтриг англійських політиків, а тим може вона слушно поводити ся як невзначайним успіхом. Німеччина аломима вістрє евантуального порозуміння Франції з Англією і привезла Францію стати по своїм боці, так що тепер замість зіволювання Німеччини, наступить ізоляція той, що розпочала гру — Англії. Англії політики дали виразді "шака" німецьким дипломатам, але зробили ся в ляку пору, бо саме тоді, коли Росія бере ся з вищим ворогом, значить, коли Франція мусила уступити перед погрозою німецького оружа. В той спосіб на політичний шахівниця Англії дістала "мат" і мусить знов обмежити ся на своє splendid isolation зашухавши Німеччину що найменше перед часом.

Справа українства в Росії.

II.

Супротив напору з української сторони російське правительство — як сказано — не могло уже до речки перейти над українством до порядку, та взяло ся задіткувати Українців випробованими бюрократичними крутістьми. В таких разях звичайна хитрість російської бюрократії зачинає ся від широких та шумних обіцянок, яких ціль приспати недовольне суспільности, а з яких агодом нічого реального не виходить і лишає ся лише купа запущеного паперу.

До категорії тих самих хитрощів треба зачислити і указ з 1-го мая, той сам, на котрого основі дано Полякам концесії національного характеру в правобережній Україні і Білорусі, а котрий шумно і гучно заповідає "внесення до шести місяців обмежень, що тяжіли на уживанню місцевих явищ в "западнім краю" (т. є. правобережжя України і Білорусі). На основі сего і Українці мали право надіятися пожех для українського слова на своїй землі, рівних бодай в полеміках для закогого елементу Поляків, а на важкий спосіб внесення варварського указу з 76-го року.

Стало ся однак, досі инакше, а за се російське правительство обдарувало Україну ось-якими "концесіями":

Комісія для реформи цензурних законів, що то під президією п. Кобеко радить уже в безконечність над полеміками цензурними а доом ще нічого серйозного не вважала, доконала така одної "реформи" на річ українства і рішила, що заборону формования чистих українських театрів і виставовання ними лише українських пєс (без додавання московських) належить звести. Повна безвартість сего "концесії" була уже вказана. Український театр і без сего концесії був в дійсності лише українським, а на границі ним, в додатку до позаних і вартних українських пєс, московські одноактівки складало ся з тією жовіткою дрібне оперітими сміху, і граю ті московські додатки так підрядними силами, так пізно і так, — певно не припадком — драматично, що могли вони лише відстрашити українську публіку від російської драматичної літератури так що публіка без жонада онукала театр раз по скінченню української вистави а російський "хвостик" пишшовав до кінця перед пустістю і півтомною сажою. Коли кому внесена сих московських додатків було концесією, то хіба для Москві, яких драматичну літературу увільнено від глуму і поневіран, але ні трохи для Українців, які в таку "малоросійську дев'ять білих колом похожих. Налякані Музи стояли перед судом, мов скаменілі, без віддахи в груди та без надії в серцях, но Промисливий звернувся до Павла, та почав говорити голосом до чудної музики подібним:

— Не убивай мене, Пана, та оборони, бо воскресити мусів би мене. Я єсьм живіт людської душі, я єї радість, я єї світло і я туга до Бога. Ти знаєш найліпше, Пана, що не долетить пісня зема до неба, коли помолите єї крича, — тож молю вас, о Євраті — не вбивайте Пісні!

І настанла хвиля мовчання. Петрові очі до зівід, Павло похилив долоні на державу меч, опер на них чоло та задумав ся глибоко.

Вінці підійс ся: спокійно зробив знах хреста над проміною божна головою і рек: — Жай, Пісню!

Тоді Аполло сіз з формінгою у ніг а-постола: віч очинилась яснійшою, заволила міцніше ясьмином, задзвонили веселіше жерела, Музи вглотили ся наче білих лебедів череда і дрисаються еще з тривоги голосами почали співати тихим чудні, нечувані досі ніколи у всевишніх Олімпу слова:

О Богородице Діво Маріє, Радуй ся, радуй неба деїє, Прибрана сонцем, врита дугами Паряче наша, молись за намі!

І так співали на вересах, зводячи в гору очі, як білоголозі кнокині побожні.

Пройшли і інші боги. Полетів хорівід Вахча, дикий, непогамований, уквітчаний в прочитан та виноград, узбривший в цитри та тирси. Пролетів а охляками божевілля, розпука — та запав ся в пропасть бездонну.

Між-тим перед Апостолами очинилось инше божество: стрімке, горде, грізне — та

скою хитростю" виникли ідіотичний наваз російських бюрократів, і яких "реформа" п. Кобеко ві гріє ні холодить.

Друга так само вартна уступка, се допущення 4-ох євангелістів на українській мові. Та тільки заздалегідь можна — здає ся — на тих 4-ох євангелістів махнути рукою. Пішли вони в "перемотр" св. єпнода, і як чувати, не скорше там поінчуть ся "праці" над перевіркою перекладу, як в осені. Ну, а до того часу можна ще загнати яку нову штуку, і справа убита. Вінці, які і є віщоване не сповнило ся, то ще дуже сумнівна річ, чи не треба буде Українцям самим руками і ногами відшукувати ся того перекладу в такій формі, в якій він вийде з редакції св. Савода. Справодливо пише в тій справі п. Лесевич в "Сині Очехства":

"Ті самі люди, котрі ще вчора бжили ся, що української мови нема і не може бути, нині вже розглядають ся найінкшійшими почуваннями для сего мови. "І як-же можна дозволити — скажуть вони — щоб переклад св. писма на той чудовий, медодийний та сильний язык не станув на висоті оригіналу, або оказав ся слабшим від перекладів на другі мови європейські, азійські, або навіть — від чого уже нехай Господь боронить, слабшим від перекладу на язык Базту-негрів або Аджибеїв? До сего не можна ніяк допустити. "І от начнуть ся пильні та тяжкі і довгі доміди, в котрих вийде, що є місяця переведені цілком не вдовольняючи і Українцям — зрозумійте се, панове: в їх власній тани інтересі — заявлять ся, що ті місяця конче треба поправити. Розуміє ся Українці замечуть ся і аж зі сирі будуть діяти, щоб лише єї місяця справити по вимогам своїх опікунів та другів ві св. єпноду. Поправки знов підуть під розгляд, і знов пориває ся їх з оригіналами і з перекладами на язики Базту і Аджибеїв. Понаже ся однак, що поправки Українцям рішучо не вдали ся. "І так далше, в тім тоні, говорить п. Лесевич про "праці" єпноду над укр. перекладом св. писма, а вінці каже: "Час іде і іде, а вінці бона копійчотка проваляє ся в чортову пірочку і остає результат, якого ніяк не відріжати від вера". Отсе і вся вартість другої "концесії" на річ українства.

За те на Холмській Русі російська бюрократія дала добре пізнати, як вона по правді відноситься ся до інтересів українського народу. Справа Холмської Русі очинила ся тим, що вислано православного єпископа на обізду дев'ятиху, генерал-губернатор Максимович вголосив до православних бюрократів та попів "ободрующую" промову, а вінці закінчено бюрократичним саетерш сенсео: устаночено чинровицеу комісією під

Генрих Сенкевич.

На Олімпі.

Легенда.

(Перевів Федір Іван Олександрович.)

Ніч весняна, тиха, срібна, пахуча асьміном, росиста! Над Олімпом пливе місяць в повні. В блеску его свіжий шпиль сяє сумним, ново зеленим світлом.

Долі, над долиною Темпе, чорніють гущі санду, розкохані від пісень соловейків, від просьб, стонів, кличів, заклять, вітхань, омівань. Пливають вони, як голоси тримбіт і сопілок, переповнюють ніч, падають та напаяють мов великі каплі густого дощу, плетуть ся мов струя.

Хвилями мовняють, і тоді настає така тишина, що майже чути, як на височинах тануть свіги під теплим подувом мая.

Чудесна ніч! амброзійська! весняна!

В таку то ніч прийшли Петро і Павло та ввійшли на терасі, щоб аложити суд над старими богами. На головах мали світляні обручки дуги, що озарили їх сиве волосе, поморщеві брови та суворі очі. Долі, в глибокій тіні буюків, білилась товпа богів опущених, забутих, тривонних та дождяючих васуду загуби.

Петро кивнув рукою. На той знак з товпи виступив перший Громадник хмар Зевес та йшов до Апостолів могочий еще та великий, неначе з мармору через Фідія виконаний, але старенький вже та посоловідий. Старий оред зі аломаним кришом тиняв ся у его ніг, а синій, місцями рудавий від рини та погаслий грім висував ся з костенючої вже досниці давного батька богів і людий.

Но коли очинив ся перед Апостолами, почуте колишньої всемогутости наповнило йому великанську грудь.

І піднявши гордо голову, встромив в лице старого рибак а Галилеї свої божескі сіяючі очі, повні гордості, гніву, подібні до блискавиць, страшні. Задрожав на се в основі, звизчаний до страху перед володарем Олімпу. Закохивали ся напохожані буюки, затяжи пісні соловейків, а місяць, плаваючи над світами, збівів, як полотно Арахна. По раз послідній закривав кривим даюбом оред, а грім, неначе оживлений давною силою, лиснув, почав вити ся грізно у ніг пана та підняв, з сиком та скриготом, трикутний, полум'яний лоб, як гадюка готова вколоти жалом ідовитим.

Але Петро притиснув стопою огненні язички та втолочив їх до землі — опісля ж, звернувши ся до Громадника хмар, рек:

— Проклятай еси та погублений на віки!

А Зевес притомом погас, побіг та, шапнувши почорнілими губами: "Ананке!" — запав ся в землю.

Другий станув перед Апостолами Чорнокучерний Позейдон, з ночною в зірниках та червоним тризубом в руці.

Но сему рек Петро:

— Не ти будеш вороковит та втихомиривав морські хвилі та не ти будеш від тихих лиманів збиті в дороги судна, але Звізда Моря.

Почувши се, він закричав, наче напруженим боем пропиту, і розвіяв ся в мрак невидну.

А опісля встав Срібнодукий з подібною до жолуди формінгою в долоні тайшов до Євратих Музів, а за ним йшло звільна девять Муз,

Поручаю знану давнійше Пільзененьску Реставрацію Т. Найсарек

РИНОК ч. 17.

вівсім відновлену: добірна кухня, під власним зарядом; обіди в абонаменті о 20%, дешевише, знане з доброти пиво ПІЛЬЗЕНЬСКЕ.

Прощу о численні відвідани. ЯКІВ БЕХТЛЬОФФ.

Кінець.

президенту гр. Ігнатова та рішення, що в православі на католицизм можна переходити лише за дозволу губернатора. Тим часом однак уже більша половина холмських уніятів опинилися в польських таборі, а решта, в опорі против заряджень комісії, в цілості підпадає під постійні впливи польських косяндів.

Які шкоди рускій справі в Холмщині нанесла московська адміністрація, се ілюструє дуже добре лист православного попа з Холмщини до редакції „Кієвської Старини“, поміщений нею „задля різкого тону“ лише у частях. Автор листу, як сказано, православний священик у Холмщині, заявивши спершу, що він „до сего часу був противником т. зв. українофільства і обставив за „адін язык“ і одну народність з Великоросами, але тепер побачив, що се веде лише до опонячення нашого народу“ і розказавши далі, як до 63-ого року російські власті віддавали холмських уніятів в цілості на жар польщині, пише далі так:

„Настав польське повстанє в 63-ого року, а по ній „обрусенє“ (московське). Ох, скільки злого наробили тоді Москалі на шкоду нашому народу! Давай, чим скоріше все переробляти на московське копито, щоби викоренити Польщу, а самі же були причиною, що Польща та наїшла на нас. Нашому народному языку не дали ніякого місця. Не можна було й думати, — запобігти якомусь обшеству для просвіти народу. А як вважали за церкву, то много понасували такого, що й тепер є по церквах православних на Волині й на Поділі. Народ виполошили з церков і много вже тоді пішло в польські костіли. Та описав задумалим називати православне та так по дурному, що не жалували нагайок, кнїв, в турми саджали, виснажали до Орєвбургу... От тепер видали свободу віри. Дуже добре. Але якже свобода для нашого народу, коли не дають ні руско-уніятських церков, ні духовенства? Та ті, що не пристали на православіє, не мають другого виходу, як іти до польських костілів. А вже й Ляхи і їх косянди постарався ся, щоби наш народ жутко вирік ся своєї предківської мови, а став говорити по польськи...“

Так пише православний священик, очевидно з роду холмський Русин, що був доом московіфіком, чи там на скрізь Москалем, а якого московська політика супротив Руси виїчила, як бачимо, радикально в нападства.

Російське правительство уперто ся при думці національного змішання Русинів з Москалями. А оден нарід, стоїть однак, як бачимо, саїно при своїй політиці і працє... для Польщі. Тож можна в цілості писати ся на ці знамениті слова звісного російського публіциста, Юзюкова, які появили ся перед десятима літами в журналі „Русское Воєводство“ (р. 1897 за вересень ст. 165—166), а перепечатані тепер „Кієвскою Стариною“. звідки і ми їх репродукуємо:

„Обрусєніє западного края т. є. програма єго денационалізації, ослабляє частиня народности, облегчає не тоько обрусєніє, но и опомачєніє... Могу завітрити всьх, опасающихся ся ополчєнія Украйны, что украинское население само отобьется оть полонизації, лишь бы ему не мешала обрусительная администрація, подавляющая народную діяльність, именно необходимую вь этомь случаѣ. Запаса самодѣятельности вь украинскомь населєніи вполне достаточно и, если галичане успѣшно отстаиваютъ свою народность при усложнєнїхъ гораздо мєзѣе благопрїятнѣхъ, то украинцы справятся и подавно съ этой задачей. Лишь бы имъ не мешало обрусєніє, которое, по моему глубоку убѣжденію, ведетъ вь западномъ краѣ не къ обрусѣнію, а къ полонизації“. Так пише Москаль, але Москаль розумний, незасліпшений і не чинювний бюрократ!

Народні віча на провінції.

Дня 7. липня с. р. с. в. в день св. Івана відбуло ся в Перемишлі в сали „Народного Дому“ селянське віче при участі кількох соток селян, інтелігенції і кількох робітників. Аранжерами віча була перемиська молодіж, а предікателем віча п. З. Сварко з Мостиська.

Віче розпочало ся о год. 12^{1/2} з полудня а скінчило ся точно о годінї 5^{1/2} по полудня з огляду на те, що сали мусіла бути опорожнена на пробу концерту, котрий того дня мав відбутися.

Через те по довгих рефератах економічній і просвітній не стало вже часу на реферат політичний, але се не дало ся так дуже відчувати, бо всі бесідники в своїх промовах доторкали ся також справ політичних, як прим. організації держави, законодавчих тіл і їх значія для Русинів, загального права виборчого і т. п.

Учасники віча були вельми заінтересовані, чого доказом те, щоammo спізнені пори і мимо того, що більша їх часта прибула властиво на дорічний ярмарок і відпуст до Перемишля а подавши охоче а навіть з чужих повітів і що вої відчували голод, всі витривали до самого кінця.

Ухвалено воляки революції, як протест (вмісто обурєня, которого то виразу не допустив правительств. комісар) против поступованя шкільних властей а спеціально крайової ради шкільної в шкільних справах взагалі і в справах переносєня і секатур учителів-Русинів, резолюції в справі розділу крайової ради шкільної на

секцію руску і польську, в справі утравізації цивільного зглядно заснованя руского університету, протест против рентових осель, резолюції про поділ Галичини на часті руску і польську, про загальне право виборче, резолюцію азиваючи посів д-ра Чайковського і Ташковського до зложеня посольських мандатів і резолюцію висказуючу симпатію теперішнім російським а спеціально українським борцям за волю.

Порядок денний віча був вельми уложений тому, що на першій точці не поставлено реферату політичного, котрий найбільше надає до зацікавлення і одушевлення вічевників від самого початку, що значно впливає на психологію цілого віча, а менше надає ся до того реферату просвітній і економічній, оперті на великій числі сухих статистичних дат і цифр, котрі мучать вічевників. В порядку денний віча лежала отже хіба і в тім, що задля потреби опорожнення сали не могли вічевники виступити ся. Однак вони вважали ся, що аранжери віча, котрі — здаєсь — перший раз в життю уряджували се віче і уклали єго порядок, за мислє що знали політичні відносини в повіті як також історію попередньої агітаційної і організаційної роботи в Перемишлі, вони даліше вважали ся велике політичне здеморалізоване Перемишляни завдяки різким хаотичним впливам і розчарованям селян по р. 1895 (о виборі до сейму Ст. Новаковського були різні викиви, п. Вітків робив своє, Новаковський своє, д-р Чайковський своє, д-р Кормош своє, д-р Червоштаневич і пані Несторозичева своє, соціалісти своє і т. д.), то мусіли признати ся, що віче випало світло і потреба лиш бажати, щоби перемиська молодіж даліше поступала в тім напрямі.

Віче мало характер вельми повязаний і чисто національно-демократичний, за що зобов'язані ся на аранжєрів і президія віча „Галичанам“ і „Narząd“, після звісної поговірки, що extrema se tangunt. „Галичанам“ зобов'язані ся за резолюцію в справі борби за волю в Росії, а кореспондент „Narządu“ за національний характер віча (що називає „шовінізмом“), за те, що віче було поважне і президія не хотіла допустити до „галабурд“, до котрих перемиські соціалісти — як се всім звісно — вельми приважені, і за те, що соціалісти перестали вже водити рей на селянських вічах в Перемишлі, як се було до недавня. Тепер вистало їм ще лиш кількох селян в Боршєвичах і кількох селян-москвофілів в Подячі, звідки могла-б походити кореспонденція до „Галичанам“ о дотичнім вічу.

Тому то бесідникови п. Віннікєму, желанничому робітничови мабути з Перезорска, котрого кореспондент „Narządu“ лиш задля наданя більшого ефекту і повору об'єктивності своїй кореспонденції не назвав товаришув-ом, була президія віча, ошкєшєна відобрата голос, тим більше, що він помимо просьб і ушмєнь розволівав свої соціалістичні анекдоти, импровізовані на взір єврейських анекдот о чудача знаходив ся в різних „miesięcznych intencjach do serca Jezusowego“ замість або історіями о „тепелї“, „свиньскій конституції“, а відтак заваж розвивати програму „жолудкової ідеї“ зиваючи вічевників не слухати жадних „патріотичків“, чи то Москалів, чи євоністів чи Українців, а закохуючи їх погодувати єго лиш патріотизмом голодного жолудка. З огляду отже на спізнену пору як також за пошесту обиду Русинів в їх власній хаті і за вищєє національного напружє і характеру віча відобрав єму предікатель голос. За те озлоблений перемиський соціаліст, хоч сам звичували-б такого смільчака, котрий посажив би ся на їх вічу близько нападати на „соціалістичнів“ і вицяти соціалістичний напрям і характер віча.

Що-до жолудкової ідеї, то она те не стареє нині до агітації, не кажучи вже про те, що виключно соціалістична борба згаснула на нашій народі, котрий потребує такої ідеї національної і національного освідомлення, яке одно може єго визволити із усякого національного, а в тім і польського ярма. Та тим і мудрі польські соціалісти, що вони против націоналізму і „патріотів“ горляють там, де мають перед собою масу руску або жидівську, бо знають що в той спосіб вони допоможуть до виварювання Русинів в корсет Польщі, в чім їм допоможуть вже і „інтелігентні“ Русини — ті, що за „рапів матка“ сплять соціально-демократичні фрази а самі поросли чужим, польським і всяким иншим мясом. До чого їх агітація на тему: „проч а рускою інтелігенцією і національним шовінізмом“ (характеристичне, що у польських соціалістичних демократів і їх руских наймитів все, що пишє обурєно Русинів а так само Жидів, а вже „шовінізмом“) доведє, се вважувать також відносини в Перемишлі, де вишєні соціалістичні демократи рускі селяни в значній часті попереміювані ся по рр. 1893 на хрунів і суть лиш головними підпорами як раз польско-шляхотського панованя на рускій землі.

На порядку денний нарад віча не було точки о внесенєх і інтерпелляціях і тому комісар не хотів допустити до постановленя внесенєх. Мимо того по замкненю дискусії ухвалено за впливом і призволом президія внесенєх, висказуючи симпатію борцям за волю в Росії і внесенєх вигукуючи послів Перемишляни до зложеня посольських мандатів, а чого найбільше видко, чи „rezolucje byly ukladane przez prezydium na wiesi wspólnie z komitetem starostwa“ — як се набрєхавуючий благом краківський соціально-демократичний орган „Narząd“. Та се найбільший доказ, як низько стоїть галицька соціалістична партія, котра нібито має опи-

рати ся на народних масах, а стоїть на тім, що ті маси так само оббрікує, або ще гірше, як партія „буржуазія“ — хої на нинє копито.

Віче в Перемишлі по довгій дрімоті є освітлєним початком до розруханя перемиської, аповоніку рускої землі і треба лиш побажати, щоб за снм першим вічем пішли даліше, ведені справді демократично а при тім патріотично рускою. Був би також час, щоб там приступити до постійної організації, яка могла-б не тільки поставити посів на ноги але і визволити єго від витів чужих і „своїх“ спєраторів.

Очилюєць.

Загальні збори „Рудецкої Рускої Ради“, політичного товариства на повіт рудецкий, випали не менше численно і корисно, як недавні збори філії „Прозьвіта“ в Комарні. Дня 8 с. м. відбуло ся о 4 год. кінзасот селян і міщан, та на жалє всего трох священиків, в обширній льокалі читальні „Прозьвіта“ в Комарні. Збори відкрив короткою промовою о. Ян. Косоноцкий, голова товариства. Звіт за р. 1904 здав секретар о. Овчаркевич. Товариство існує 4 роки, і числяє 345 членів. Хотий тов. було заснованє членами національно-демократичного товариства, то для „святої вгоди“, для спільного поступованя всіх Русинів в повітовій політиці, народовці відступили в виділі більшість москвофілам. Але так, як не допоможе вмерлому кадило, як не викреше ніхто з глини огню, так не потрафить віхто втягнути москвофілів до позитивної праці. Оні в товаристві нічо не робили, а потім почали в товариства вислувати. Се товариству не то що не пошкодило, але ще помогло, бо москвофіли а о. дек. Матковским на чолі вступили до спілки з польськими панями і були-б товариство скомпромітували. Мінж иншими відчитав о. Онимкевич звіт п. Альбіна Райського до о. дек. Мих. Матковського і самого о. Матковського до о. Раставецкого в справі виборів до ради повіт. ако доказ, що москвофіли пішли на службу до польських панів. „Рудецка Руска Рада“ заняла ся в мін. році дуже щиро виборами до ради повітової, урядила кілька віч, а щоби в селянськой мурі вишійши конечно Русини, поставила на листі кандидати більшість москвофілів, розуміє ся самих чесних селян і двох священиків. Та о. Матковський волів засідати в раді повіт. в всяким Стубицьким, Новіцким і ін., чим допустити людий чесних, розумних, хотийби із своєї партії. Рівнож „Рудецка Руска Рада“ заопікувалася послами до ради державної Добошиньським і Гіжовським, коли складала справозданє посольське в Рудак. Певно вже відкочєсь їм показувати ся вдруге перед хлопами.

Наступив відтак реферат політичний д-ра Стахури, адвоката з Самбора. Референт показав, що нині неуряди на полі політичній походять також з нашої причини. Наш селянин темний і не хоче, чи й не вміє користати з своїх прав. Через те так мало видатна праця нашої народно-демократичної інтелігенції і через те ми мусимо вдоволати ся при кожних виборах „моральною пєбідою“. Але само ніщо до нас не прийде. Всамі здобутки політичні дають правительствалішєнь прихильності. Так було по війні Шлезвік-Гольштайн, так по битві під Содоуом. І нас будуть шанувати, коли будемо сильні. Нехай-же-ж оден другого учить, пильнує, аби користав з конституційних прав.

В дискусії над снм рефератом о. Онимкевич звернув увагу, що не тільки ми винні нашій біді, але більше ще ині закони, а ще і надуживанє їх в користь сильних. Ми мусимо старати ся законно револуціє, як се тепер діє ся на Угорщині, змінили основні закони Австрії на засадах правдивої самоуправи народів. Промовляючи відтак дуже краснорічєво селяне Гр. Терпакєвєць, Іван Бей, Мих. Муцин і др. більше на тему місцевих відносин, а всі підносили секатури москвофілів оо. парків супроти своїх парохіян. Вкінца о. Онимкевич звернув ще увагу зборів на теперішні відносини на Україні а збори прийняли сїдуючі резолюції:

І. Збори жадають: 1) Перестрою Австрії на основі загальногò голосуваня до всіх законодавчих і самоуправних тіл, та автономії народів; 2) реформ євоніських як: викупна землі та прогрєсивно доходного податку з мінімум єкзистєнції.

ІІ. Збори закладають рішучий протест против всяких змагань Польків до розширеня автономії Галичини (wyodrębnienie), спеціально против змагань Польків в нагоді царського письма до намісників в справі Вавель. Збори протєстують против надаваня сему автови якогò небудь правнодержавного значєня, відмавляють єму задля браку міністерських снгатур всякого правного характеру та протєстують против інтерпретації сего акту як річ правнодержавних польських змагань до перемишля Галичини в польське корольство. Збори підносять натомиєть неперєдаєну правну відрубєність єсхідної Галичини як галицько-волинського князівства руского від західної; жадають розділу Галичини та заявляють, що против всяких змагань в цілі адієнєня польських право-державних замірів в Галичині будуть ставити чинний опір. В Галичині знають збори лишє австрійського цєсєря і австрійську конституцію; против незасісного в австрійській конституції а відуманого польськими патріотами польського короля підіймуть оружю революцію.

ІІІ. Збори висказують своє недовіре правительству бар. Гавца, яке предложило до царської сннції закон о польській коблєнізації а тепер виступило з проєктом полєкш для фінансових операцій сего закона. Збори протєстують як найбільше рішучо против сего проєкту та заявляють, що держава при-

кладаючи руки по польськой коблєнізації стєч ворогом руского народу.

ІV. Збори висказують своє здивованє а уміреновані політики руских парламентарієх, незасильних послів против тєх ворожого правительствєх і добачують причину сего в теперішнім складі руского кабєту, до котрого ввійшли і рускі правительствєнні посли. Збори зивають руских послів, щоби перейшли в як найострієшу опозицію, кочби через єх рускі правительствєнні посли мали в кабєту виступити.

V. Збори висказують симпатію російським борцям за волю, своє обурєнє за звирєсї зупинаня над українським страйкарями, та зивають всіх Українців добувати всіми силами автономії України. Збори жадають привєренєя правнодержавного звязку України з Росією на основі перєзасланского трактату, котрий відносить ся і до Галичини, яку Росія обіцяла Хмельницькому помігти придати до України. Збори вивають з'організованє демократичної і радикальної української партії, що там снєжно відігнєннєм жадає української автономії і бажать їм найкращого розвизку, а в тій цілі також злику в одну організацію, при чім різкож инші українськї партії повинні прилучити ся до борби за політичну самоуправу України.

Всі ті резолюції прийняли зібрані а одушевлені і видимо розуміючи вже й найвишє змаганя нашого народу.

Коли вже давний порядок вичерпав ся і була пізна година, замкнув збори поновно вибраний предікателем о. Ян. Косоноцкий довгою промовою, а в пієнєю „Не пора“ і „Щє не вмерла Україна“ розійшов ся нарід одушевлений домів.

X. X.

Війна.

Петербург. Міністерство війни дістало телеграфічну вість, що телеграфічне починє між Никольськом (при лимані Амура) а Сахаліном перерване. Численні воєнні кораблі японські курсують між берегами Азії а Сахаліну. Згодають ся, що Японці виладують війско при лимані Амура.

Петербург. Лінійчєй телеграфє в округі Гайлючен: Дня 8 с. м. Японці бомбардували наш відділ в долині ріки Чаміозє з гір положєних на лівім берєві ріки. Відтак Японці відступили в полуднєвім напрямі. Мимо великих трудностей наш відділ маширував даліше, аж дійшов до місця, в котрім вже дороги цілком не було. Длєтого наш відділ завернув з дороги і відступив на лівій без ніяких срат.

Кельн. Муравєв занедажує і не може їхати до Вашингтону. На єго місце має бути іменований мировим повновластєцєм Вітє. Номінація Вітєгої усунє підірєніє, що Росія не берє переговорів сєріозно.

Російська флєта.

Петербург. В указі до нового міністра маринарія Бірієва цар стверджує, що військовий послух сєред матрозів воєнної маринарії цілком загуб і що старшина не виконє своїх обовязків. Злочини з послїдних часів мусьєт бути докладно розсїджені і строко покєрєні. Міністер обовязаний передєвсім привєрнути духа військовї кєрєности. Безприволочно мають розпочати ся праці для забезпєчєня всіх російських берєгів, а відтак міністер має крок за кроком відбудувати воєнну флєту, відповідно до існуючих єредств.

Япанська позичка.

Ню-Йорк. Субскрипція на нову япанську позичку перевищєє п'ять разів номінальну суму.

3 Росії.

Петербург. До Москви вже виїхали дві роки урядники. Надіють ся, що цар виїде до Москви дия 19 с. м. оголосить торжєственнє маніфєст, скликуєчий народну рєпрєзєнтацію. Говорять, що цар намірєє прийняти конституційний проєкт Шіпова. Ян се ставє ся, то Вунігін уступити, а єго наслідником буде Шіпов.

Сєвєстополь. Тут привєзєно сконєнних 16 матрозів торпєдовца ч. 267, котрий зблутував ся був разом з Патємковим, а відтак піддав ся правительству. Говорять, що вої мають бути розстріляні.

Нєльн. В Карєсєу над Кєспійським морєм поліція відкриває 33 скринь з оружєм і амуницєєю.

Льондон. В Самарі поліція вилєла на слїд велєчєзної крадіжки державних фондів. Знайдєно там скринь з мільоном рублів в золоті і папєрах. Кажуть, що єю суму знайдєно в однім з вагонів, що надїїшли з Манджурії.

Мінськ. Перед домом губернатора єксплодувала бомба кинєна в хвилі, коли сходили ся урядники; ранений одєн козак і одєн поліцай. Двох учасників атєтату арєстовано.

Петербург. Іркуцкій генєрал-губєрнатор домагєє ся амнєстїї для всіх політичних євоніців, акажує на вмагєлює ся дєзєрцію, що в сєбїрських мієтах викликує єкспєсє а вєзрушенє.

Нєльн. До дєзєвників доносєть, що в замку Глєнськє під Москвою поліція вилєрила заговор, котрого цілю було висадити в вєздух замок, коли приїде царська пара. Між арєстованими єуть двє державні інжєнїри, котрі цілий замєк вже підїмнували.

Виходить у Львові щодня (крім неділі і свят) 5-й годині по полудні. Яко літературний додаток до журналу „Вісник української літератури“.

Передплату і інсерати приймають: у Львові Адміністрація „Діло“, ул. Баторія ч. 24, бюро газет А. Олександровича, ул. Кілівського 3; С. Соколовський, Пасаж Гаванський ч. 9; К. Вулиця ул. Кароля Людвіка ч. 23. — у Відні: М. Дукес, I. Seilerstraße; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; Hassenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; A. Chulawski Wien VI. Getreidemarkt 13. — в Франкфурті ГАНБУРГІ H. Hassenstein & Vogler.

Передплата і казенністі на інсерати платні у Львові.

ДІЛО

Передплата на „Діло“ з літер. додатком

в Австрії: за рік: — 42 к.

на пів рік: — 22 к.

на чверть року: — 12 к.

у Львові (без поштової пересилки)

на пів рік: — 25 к.

на чверть року: — 12 к.

на місяць: — 4 к.

Передплату чиню коштів у Львові 10 к.

на провінції 12 к.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія.

Реклама виставляється за лінійною ціною за лінійний фут.

Горішні австрійські приймають ся по 20 с. за одну стрічку інсерату або за 1 міліметр, а в рубриці „Надіслане“ по 50 с. — Подати і варті платні оголошення чинять ся по 20 с. за стрічку.

Галицькі середні школи в шк. р. 1904.

(На підставі справоздань кр. ради шк.)

8 жовтнем шк. р. 1903. було в Галичині 43 середніх шкіл, а то 35 гімназій (в тім числі одна приватна єзуїтів в Хервові) і 8 реальних шкіл. В р. 1904. перебула II. гімназія в Тернополі і дві реальні школи, в Снятині і II. у Львові, так що в тім році було гімназій 36 і 10 реальних шкіл, разом 46 середніх шкіл. В шк. р. 1905. отворено до того ще дві гімназії, II. в Рівні і в Новім Торці, та реальну школу в Житої, так що сего року було в краю 38 гімназій і 11 реальних шкіл, разом 49 середніх шкіл.

Як бачимо, середні школи сиплють ся мов з рога обильності, але самі польські, і то головню в західній частині краю. Про заповнення потреб руского народу нема що і говорити.

Головний вліс у всіх гімназіях було в 1904. р. 279 (бо не всі гімназії були ще повні), а рівнорядних 247, разом 526; в реальних школах було головних вліс 58 (бо й реальні школи не всі були повні) і рівнорядних 38, разом 96.

У всіх гімназіях було з початком року записаних учеників 23.575, а з них дотривало до кінця року 22.135, — значить, убуло серед року 1.440 чи то 6.9 прц. В реальних школах було з початком року 3.687 учеників, а до кінця року убуло з них 284 чи то 7.7 прц. В чотирох руских гімназіях було з початком року 2431 учеників, а з них до кінця року убуло 256 чи то 10.53 прц. З окрема в коломийській гімназії в 485 учеників убуло 33 чи то 6.8 прц., у львівській з 870 убуло 119 чи то 13.7 прц., в перемишльській з 579 убуло 47—8.1 прц., в тернопільській з 407 убуло 57—11.47 прц.

Кілько учеників було в р. 1904. в поодиноких класах кожної середньої школи, сего зі справоздань кр. ради шк. не довідуємо ся, бо таблиця, 1-ша, котра має напис „statystyka uczniow publicznych i klas na rozstanku roku szkolnego 1903/4“, поправді подає статистику з р. 1903/4, а не з р. 1904/5. Бо і як же могло би справоздань обійти ся без баламутства!

Отже як там було в р. 1904. в рівнорядних класах, сего не знаємо. Але ба-

чимо, що в р. 1905. в коломийській рускій гімназії було в I. класі 132 учеників у двох рівнорядних влісах, значить, по 66 в одній, а в перемишльській ще ліпше, бо по 73 в одній! Яка наука можлива в такій класі, знає кожний учитель. Се вліси в горі засуджені на „чищення“. Подібно бачимо в стрийській гімназії 194 учеників I-ої класи в трьох відділах (по 65 учеників!), в I. гімназії в Кракові 128 уч. в двох відділах (по 65 учеників!), в I. гімназії в Кракові 128 уч. в двох відділах (по 64!). в брідській 127 в двох відділах і т. н.

По віроіспокіданню було у всіх гімназіях:

католиків рим. обр.	13.137	59.32
„ руск. обр.	4.504	20.36
„ вірм. обр.	43	0.2
гр. орієнтальних	13	0.07
євангеліків	103	0.46
мисіонерського закону	4.319	19.51
інших	17	0.08
разом	22.136	

(В справозданню виходить 22.135. Очевидно десь є помилка!)

В реальних школах:

католиків рим. обр.	2.145	63.4
„ руск. „	210	6.17
„ вірм. „	9	0.26
євангеліків	57	1.67
мисіон. зак.	978	0.12
разом	3.403	

По народности в гімназіях:

Польків	17.462	78.89
Русинів	4.367	19.73
Німців	276	1.25
Чехів	27	0.13
Мадяр	1	
Румунів	2	
разом	22.135	

В реальних школах:

Польків	3.182	93.23
Русинів	190	5.58
Німців	29	0.85
Чехів	2	
разом	3.403	

В самих руских гімназіях було учеників руского обр. 2138, православних 11, лат. обр. 6, Жидів 20, разом 2175; по народности 2.73 Русинів і 2 Німців (в Коломні; імовірно два тамовні Жиди заявили ся Німцями).

Учеників, що признали ся до рускої народности, хоч не були руско кат. обр., було: в Бережанах 3, в Вучачі 1, в Коломні в рускій гім. 7 (5 православних і 2 рим. обр.), в рускій у Львові 6 православних, в рускій в Перемишлі 17 (1 рим. обр. і 16 Жидів), разом 39. Можливі випадки в інших гімназіях усувають ся з евіденції.

За те далеко більше було учеників, що, будучи руско кат. обр., не признали ся до рускої народности. Русинів (без виказаня поміж 39) було в гімназіях 4328, а руско кат. обр. 4504; значить, 176 учеників руско кат. обр. уду не признали ся до рускої народности. В реальних школах було таких 20, отже разом 196. Найбільше було таких оканів: в польській гімназії в Коломні (24), в польській в Перемишлі (21), в III. у Львові (23), в Самборі (23), в V. у Львові (10), в IV. у Львові (7).

Русинів в неруских гімназіях було загалом 2194. Коли числити середню фреквенцію, яка в р. 1904. припадала на одну класу (по 45 учеників), то се число давало би якраз 48 клас, значить, 6 повних нормальних гімназій або 4 по 12 клас. Тамчасом, як відомо, має нам прибути на разі одна класа в новій рускій гімназії в Станиславові!

Найбільше Русинів мали гімназії: в Бережанах (214), в Станиславові (193), в Стрию (192), в Сяноці (173), в Самборі (164), в Золочеві (153), в Вучачі (151), в Зродах (145), в Дрогобичі (126).

Класифікація в р. 1904. виказує загалом у всіх гімназіях 10.97 прц. свідомості з віданаченем, 77.73 прц. свідомості I. ступня і 11 прц. свідомості злих. В руских гімназіях випала класифікація дрібчюк нериснійше, бо добрях свідомості було 89.97 прц. (9.7 прц. відзначачих і 80.27 прц. I. ступня), а троха над 10 прц. злих свідомості. Однак коли зважити, що в руских гімназіях серед року убуло 10.53 прц. учеників, (розуміє ся, що переважно таких, котрі би

були дістали з кінцем року зле свідомості), а середній процент убутку у всіх гімназіях вносил лише 6.9, то виходить, що осконечо класифікація в руских гімназіях випала значно острійше, ніж в інших.

Іспит зрілости адамо у всіх гімназіях 1272 (93.2 прц.) учеників публичних і 136 (63.3 прц.) екстерністів, а репробовано 92 публичних і 61 екстерністів; разом адамо іспит 1408 чи то 90.2 прц., а репробовано 153 чи то 9.8 прц. В руских гімназіях (у Львові, Перемишлі і Коломні, бо тернопільська мала лише 7 клас) адамо іспит 108 абітурієнтів, а репробовано 16, між ними 7 екстерністів. Отже адамо іспит загалом 87.1 прц., а репробовано 12.9 прц.; з публичних учеників адамо іспит 92 прц., репробовано 8 прц. Виходить, що і іспит зрілости випав векориснійше, ніж в інших гімназіях. Найгірше випав в акад. гімназії у Львові, де на 70 абітурієнтів репробовано 12 (в тім числі 6 екстерністів на 8); значить репробовано загалом 17 прц., а з самих публичних учеників 9.68 прц.

Наконець обговоримо ще вступні іспити до I. класи середніх шкіл, сю Ахилеву пату наших гімназій.

У всіх гімназіях в шк. р. 1905. приступило до сего іспиту 5915 учеників, а репробовано з них 1009 чи то 17.23 прц. Не хочемо вже вводити в се, чи то процент великий чи ні; а звертаємо увагу по раз Бог знає котрий на нечувану по наших краях нерівномірність, з якою в різних галицьких гімназіях рішають про спосібність ученика гімназії. Коли середня міра репробованих вносил, як сказано — 17.23 прц., то рішниця між поодинокими гімназіями повертає ся на неімовірній скалі від 8.12—43.9 прц.!

Цікаво буде переглянути сю скалю докладно. Показже середньої міри йдуть гімназії в такий черзі: Львів IV. 15.6, Тернопіль польська 15.5, Краків IV. 14.7, Коломня руска 14.65, Перемишль польська 14.6, Сянока 14.5, Станиславів 14, Ратів 13.73, Дембича 13.64, Перемишль руска 13.46, Подгуже 13.3, Краків III. 10.4, Бережани, Львів VI. і Новий Торк по 10, Тарнів I. 9.5, Вадовичі 8.9, Тернопіль руска 8.8,

Масеріний Метерлін.

Смерть Тінтагіля

Особі: Тінтагіль, — Ірена і Веланера сестри Тінтагіля, — Агальоваль, — Три служниці королеви.

Діа І.

(На шпиль горі, що сторчить понад замком).

ІРЕНА.

Недобру ніч мати-меш, Тінтагіле. Море довернуло нас бісиль ся а дерева голосять жалю. Уже пізно. Місяць сходить і ховає ся поза тополі, що стоять там стовплені біля вавку.

Здає ся, що ми самі, хоч тут усе треба мати ся на остріві. Мені видить ся, що тут жось все чатує, аби знищити всяке наближаюче ся щасте. Раз сказала я собі сама в глибокій душі, так що ледки Бог міг ся зачути, що може буду щаслива. І се вже вистарчало. В короткий час опісля помер наш старий батько а два наші брати десь пропади, що ніхто на світі не спроможний сказати, де вони діли ся. І ось тепер я вже сама з моєю бідною сестрою і тобою, мій маленький Тінтагіле. Не сподію ся нічого доброго від будучности і не маю супкою. Ходи, сядь на колінах. Поцілуй і обними мені шию своїми маленькими рученьками — а вірши, дуже вірши...

Чи тамши, як я тебе колись-то носила на руках поуз довгого коридора, коли наближала ся хвиля супочинку а ти бояв ся тіней, що падали від лампи? Я чую, що моя душа вадронала, коли я побачила тебе тут нині там нечайно... Я думала, що ти десь далеко а що тебе там ніщо не досягне. Хто тебе тут спровадив?

ТІНТАГІЛЬ.

Не знаю, сестричко.

ІРЕНА.

Не тямил вже, що тобі сказали?

ТІНТАГІЛЬ.

Що треба їхати.

ІРЕНА.

А чому треба було їхати?

ТІНТАГІЛЬ.

Бо так хотіла королева.

ІРЕНА.

Не говорили тобі, чому саме вона того хотіла? Я певна, що тобі мусіли об тім говорити.

ТІНТАГІЛЬ.

Ні, а ніщо не чув, сестричко.

ІРЕНА.

Про що балакали розмовляючи з собою?

ТІНТАГІЛЬ.

Сестричко, вони говорили нишком.

ІРЕНА.

Увесь час?

ТІНТАГІЛЬ.

Увесь час, сестрице Ірено. Мовили тільки на хвилину, тоді, як споглядали на мене.

ІРЕНА.

Чи не говорили про королеву?

ТІНТАГІЛЬ.

Казали, сестре Ірено, що її ніхто не бачить.

ІРЕНА.

А тоді, що були з тобою на кораблі, також нічого тобі не казали?

ТІНТАГІЛЬ.

Сестре Ірено, вони гугорили лише про вітрила та про вітер.

ІРЕНА.

Се мене і не дивує, моя дитинко.

ТІНТАГІЛЬ.

Ляжши мене тут самого, сестричко.

ІРЕНА.

Послухай мене Тінтагіле, скажу тобі що сама знаю...

ТІНТАГІЛЬ.

Що знаєш сестричко?

ІРЕНА.

Не багато, мій маленький, зовсім не багато.

Живемо тут з сестрою обоє від самого уродження, та не сьміємо зрозуміти тут ніщо з того, що довернуло дні ся. Довгий час жила я на сім острові паче сліпа і все видавало ся мені природним. Штук, що летять, листе що тріпоче ся, рожа що цвіте — отсе були одинокі події, які я помічала. Була тут така тишина, що спійлий овоч, падаючи на землю в саді, наближував до вікон задінавлені лиця. І здавало ся, що тут ніхто нічого не підозріває — аж одної ночі почула я, що тут мусить бути еще щось друге. Я хотіла втікати, та не могла. Чи ти зрозумів се, що я тобі саме сказала?

ТІНТАГІЛЬ.

Так, так, сестричко. Я розумію все, що хочеш сказати.

ІРЕНА.

Отже не говорім об тім, чого ніхто не знає. Чи бачиш отам, поза окнами мертвими

деревами, що затрокують цілий круговид, сей дімок цілком на долині?

ТІНТАГІЛЬ.

Се, що отак чорний ся, сестре Ірено?

ІРЕНА.

Так, він справді чорний — стоїть наче на дні великого кругляка темноти. Треба в нім жити, а можна було прецінь поставити его на шпиль високих гір, що его оточують. За дня гори сиплють. Можна би було віддихати, можна-б було бачити море а там і поля по другім боці скал.

Однак рішено поставити его на дні долини, там, де навіть воздух не сходить в таку глубину...

Він вилить ся, але ніхто про него не піклує ся. Мурн тріскають, а він сам — м жана-б сказати — розливає ся у мряці. Тільки одної веки не нищить явсь час. Вона-ж висока височенна а її тінь закриває собою увесь дім.

ТІНТАГІЛЬ.

Щось реєсвітлює ся! Чи бачиш, сестре Ірено, великі червоні вікна?

ІРЕНА.

Суть то вікна вежі, Тінтагіле. В них можна добачити лише се світло. Там сидить на престолі — королева.

ТІНТАГІЛЬ.

Чи я не побачу королеви?

ІРЕНА.

Ніхто не може її бачити.

ТІНТАГІЛЬ.

Чому не можна її бачити?

ІРЕНА.

Ходи ближше, Тінтагіле. Не треба, щоб

Знана загально реставрація під „Сорокою“ зістала на ново отворена під фірмою:

Антін Соколовський

у Львові, Ринок ч. 19, поручає пазо оканює, мардез, знамениту кухню ведену у власний заряді. Всі страви на свіжій маслі. — Або негів приймає ся. — Осібна змнана для зборів. О чистоті відвіданя просят АНТІН СОКОЛОВСКИЙ реставратор.

476

ВУДЖЕНИНУ смалець, солонину і сало
бездоганної якості поручає по цінах найнижше торгових фірма
Scherer & Comp.
Дім торговельний, Львів, ул. Станіслава 10.
425 18-20

Нема більше руптурових терпін.
Докладні і основні пояснення (за надісланим зворотній марці поштової) пересилає безкоштовно:
С. МІТТЕЛЬМАНН
Чернівці (Буковина) ул. Паньська ч. 19. 596 2-4

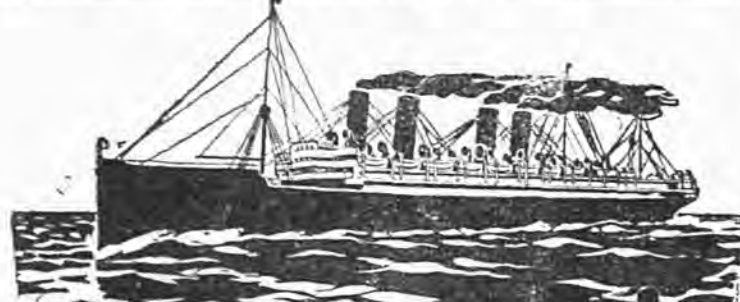
На літо!
Топірці вибивані пацюрками від 3-15 К
Вишивані краватки 3-5 " "
Гуцульські кептарники по 13 " "
шапочки 2 " "
Ланцюжки „Сокола“ (синьо-жовті) 2 " "
Гердани з пацюрків 2-50-5 " "
Великий вибір карток, воєвних дарунків, туток і паперців „Сокола“ канцелярських приладів, музичних видань „Сокола“ і т. д. поручає 397
„Сокільський Базар“ у Львові, Руска 1.

Найліпші господарські машини
із чесько-моравської фабрики
під фірмою
Ед. Кокора і Сп.
з ПЕРОВА

поручає руским господарям яко найширші при-
ятелі руского народу.
Найліпші січкарні з двійними сталцями, млин-
ки для чищення збіжжя, молотильні, силні кроти, мли-
нні машини, сіялки і др. продає на раті або за
готівку.
Порука за добрий матеріал. Ціни як найдешев-
ші. Просимо писати під адресою: 596 3-5
ЕД. КОКОРА і Сп.
Львів, ул. Городецька ч. 49.

ФАБРИЧНИЙ СКЛАД БІЛА
Найдешевша торгівля галантерейних товарів
АДОЛЬФА РАПША
у Львові Ринок ч. 11 (напроти тов. Просьвіти.)
Поручає великий вибір мужеского біла, крават-
ток, рукавичок, парасолів, лісок, шкіряних вк-
робів, російських кальшів, альбумів як також
голдогового мила і перуменів.
Великий вибір пушон на цигарети, втюю,
гроші і опінок в гербом Руск.
Великий вибір біжутерії. 760

до Америки
Канади, Тексасу, Аргентини, взагалі до всіх місцевос-
тей північної і південної Америки, до Австралії, Япо-
ну, Хіви і т. д.

з Галичини і Буковини
найдешевше перевозить
Перевозове товариство пароходів
NORDDEUTSCHER LLOYD
В БРЕМІ.

В Бремсе товариство удержує руского священника,
котрий виконує душпастирські обов'язки і опікує ся
емігрантами.
Хто хоче їхати до Америки, нехай пише по шіфарту до:
Генеральна Агентура Північно-німецького LLOYD'A
у Львові ул. Городецька ч. 93. 243 16-50

Дома і в дорозі доконечне средство
Бальзам анти- A. Thierry
каря
є загально звісний і признаний.
Дуже успішний при лихих травленні з побіжними не-
домоганнями, як при підбиванні, агазі, ватчаню стільця,
випові клясці, почуванню напоєння, корчах жоудка,
недостаті апетиту, інтоксикації, катарі, запаленнях, осла-
бленні, вітрах і т. п.
Усмиряє корчі і болі, злагідняє кашель, розпускає
слизю і очищує.

Найменше висилає ся поштою 13 малих або 6 великих флаконів за
5 К оплатно: 60 великих або 30 малих флаконів 15 К оплатно.
Треба уважати на одинокі правно забезпечену семену охоронну
марку з червоним „Ich dien“. Лише такі правдиві.

Антикаря A. THIERRY мазь з центифолії
усмиряє біль, зм'якчує розпускає, гоїть і т. д. Найменше висилає ся по-
штою 2 флакони оплатно 3-60 К. В дрібній продажі в торговлях 1-20 К за
солой. Повний доказ, що бальзам антикаря A. Thierry і
мазь з центифолії є недостатніми средствами, подає брошура в тиса-
чаних оригінальних подяк, яку додає ся даром до замовленого бальзаму
або на жадане висилає ся окремо даром. Адресувати треба: Антикаря A.
THIERRY в Преграді (Pregrada ad Rihitsch-Sauerbrunn. Про еаліпіннік
і дальших продаєть насиджуваних еаліпіннік мого правдивого препарату
прошу мені донести, щоб потягнути їх до судової однічальності. 235

Від 1868 р. уживане
Бергера медичне смоляне мило

поручене визначними лікарями, уживає ся в переважній частині європейських
держав в успішном против **вологого роду шкірної висипки**, осо-
бливо против порняів і хронічних нечистот шкіри та паразитів, прашів, та-
кож против червоноти носа, відморожень і печеня ніг. **Бергера смо-**
ляне мило має в собі 40% **деревної смоли** і новим підіржкою ся
від усіх прочих смоляних миль по торговлях. — При упертих недугах тре-
ба спробувати дуже успішного.

Бергера смоляно-сіркового мила.
Як **лагідніше смоляне мило** до усунення
вологої нечистоти шкіри, против висипки на шкірі
та голові у дітей, як також невідоме косметичне мило
до **милтя, кулелів і до щоденного ужитку** служить

Бергера гліцериново-смоляне мило
що містить в собі 35% гліцерину і є сильно наперфумоване.
Дальше як дуже добре средство на шкіру уживає ся в великим успіхом:

Бергера берансове мило
особливо па веснянних, остиуді, опаленні від сонця,
угри і всяку лишу шкірну нечистоту.

Ціна штуки кожної повисшої сорти 70 с.
разом з поученням, як уживати.

Доказати ся треба в антиках і дотичних еаліпіннік виразно Бергера
смоляного мила та уважати на уміщену з боку охоронну марку і підпис
фірми **G. Hell & Co.** на кожній еаліпінні. Преміюване почесним медалем
у Відні 1888 і золотим медалем на виставі в Парижі 1900.

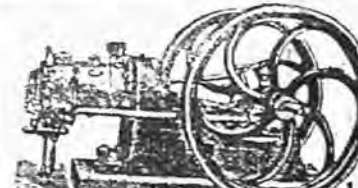
Всі інші медичні і гігієнічні мила марки Бергера висичлені в ін-
струкції уживання, додані до кожної штуки мила.

Дістати можна у Львові в антиках: Якова Вайзера, Кароля Діла, Пе-
тра Мікошиша, Якова Пінеса-Поратинського, Житковця Рукера, К. Ске-
пінського, К. Візевського, Едварда Брікнера, І. Пінеса, Симеона Гая,
д-ра Т. Заридного; в дрогеріях: Петра Мікошиша і С-ка, Г. Гріншпанна, Ф.
Травнєвського, Ізидора Фрухмана. — У Вашнівцях н. Ч. у антикаря Ежі-
ли Вільнера а також у всіх галицьких антиках. 206 19-36

Головна висилка: **G. Hell & Comp., Wien I., Sterng. 8.**

Фільварок в Підбірках
віддалений
милю від Львова, отація ве-
лізнична в місці, обіймаючий
81 моргів поля разом з оіно-
жатами, в добрій ріці, а гос-
подарськими будівлями є за-
раз до продажі. Близька відо-
мість: Львів, Личаків ч. 7.
І поверх. 607 3-5

Фабрика гіпсу
і каменя алябастрового
в Колоколині
отация у качівці
виробляє і розсилає вагонами і
поодинокі
Гіпс мурарський
Гіпс різьбарський
Гіпс технічний
Гіпс для шпиталів
Гіпс обірниковий
у Львові можна дістати в
більших складах будівель-
них.
Замовляти можна в фабриці
або в торговці
ЯКОВА МУНДА
у Львові, ул. Трибунальська 6.
Прібки розсилає ся даром і опла-
тно. — Прощу уважати на марку
Колоколин. 568 5-5

Мотори
бензинові і соучо-газові най-
новітніших конструкцій, випро-
бовані ц. к. міністерством тор-
говщ, в фабриці інженіра
Е. ПЛЕВА, Відень, Германьс
жертвує склад і заступництво
для Галичини і Буковини
Л. КВЕЛЛЕР
ул. Городецька ч. 45.
Котторис, цінники і плани
даром. Кошти погону на го-
дину і силу коня 1 1/4—2 со-
тинки. 816 35-53

Дирекция шістьнясового дівочого ліцея
в німецькою мовою викладовою у Львові, ул. Голуба ч. 12,
в німецькою мовою викладовою в шк. р. 1905/6 учениць до всіх
віплати Памати приймає в шк. р. 1905/6 учениць до всіх
шести клас. Про вимагання при вступних іспитах уділяє
Дирекция дуже радо інформацій підчас ферій шкільних.
Вписи, іспити вступні і поправчі відбувають ся 1-6 ве-
ресня. Наука розпочинаєть ся 7 вересня.
Години урядові що дня від 12-2 і від 4-6 годичи.
В пенсіонаті, котрий стоїть з ліцеєм в тіснім поро-
зумінню найдуть панночки в провінції під дуже уміркова-
ними умовами поміщене, печальну опіку, поміч в науці,
і німецьку, французку і англійську конверсацію.
Фанні фон Дітмер **Тадей Копистинський**
власителька ліцея. директор. 587 2-10

В життю вже ніколи!
не дучать ся рідка нагода лиш за зр. 3-75 дістати
отсю знамениту збірку товарів.

20 штук зр. 3-75. 20 штук зр. 3-75.

І реформ. кишень. годинник анкер-ремонтар, що добре
ходить; 1 правдивий годинниковий панцирний ланцюжок;
2 штуки перстенів з імітованого золота найновішого
фасону, з іміт. брилантами; 2 штуки спінок до манжетів
Gold-double, різьбл. з механізмом; 1 дуже гарна брош-
ка, 3 штуки спінок на груди (chemisettes); 1 пат. спінка
до ковчирця; 1 чудова шпилька до краватки, 1 футерал
до годинника; 1 кишеньове зеркальце з етуї, 1 шпилька
до бюзю, 1 оловце, що дає ся причепити з механ. при-
ладом, 4 предмети, що викликають загальну радість.
Всі ті 20 величавих предметів разом з год. анкер-ре-
монтар коштують лише зр. 3-75.

Ті самі 20 предметів, але замість в реформ. годинником
анкер в 1 золотим годинником електро-ремонтар, що зо-
всім заступає правдиво золотий годинник (зовсім як на
образку) в 3-літню гарантію за добрий хід
лише зр. 6-75.

Що не подобає ся, відмінюєть ся радо, тому ривико
виключено. Дістати можна за попереднім надісланим
грошій або за післяплатою. 513 6-2

Louise Wachsmann
Wien, VI. Haydnsgasse 17 G.

Основна зам.: Кожний кусник мила в марку „Шіхт“ є гарантовано
чирий і відлий від всяких шкідливих складників.
Запорука: 25.000 корон платять Фірма **Georg Shicht, Auesig** кож-
дому, хто докаже, що се мило в марку „Шіхт“ закладає
в собі які небудь шкідливі домішки.

МИЛО ШІХТА
(з оленем або ключем) 615a 1-20

**є найліпше і найдешевше до
уживання!**

Чудесна, інтензивна сила чищення і велика ви-
датність мила Шіхта, его лагідність і безуслівна
чистість основують ся на спеціальнім способі виробу
і на дуже стараннім доборі потрібних до виробу сирих
матеріалів, котрі по найбільшій частині вироблюють ся
в власних закладах з спеціальним углядженем їх при-
значення.
Міліони разів випробоване і досвідчене.

Важна пересторога!
Перестерігаємо Влов. публіку в ві власнім
інтересі, що дехто пробує фабрикувати рогатинні
товщі і пускати під ріжними іменами та марна-
ми в торговлі.
Перестерігаємо перед такими фабрикациями, бо лише зазначений піло нашого,
у всіх державах опатентований

КУНЕРОЛЬ
є безперечно першою і найліпшою **ростинною товщию**,
котру авторитети признали за найчистішу омасу до страв.

Заступає вповні масло, смалець, солонину і т. п.

Домагайте ся „КУНЕРОЛЮ“ в кожній
ліпшій торговлі. До місцевостей, де
„Кунероль“ не доставляє ся, висилаємо
поштою пробні пушки по менше-більше
5 кг. brutto за ціну К 6-50 оплатно до
кожної поштової стації за післяплатою.
Висилка зезіпаницею для дальших про-
давців 1/2 і 1-кілевими пакетами в скрин-
ках почавши від 10 кг.

Для гуртованих торговель окремі кор-
отні ціни. Брошури і лікарські свідчення безплатно.

Найстарша і найбільша в цілій монархії фабрика
ростинних товщів

ЕМАНУІЛ КУНЕР І СІН
ц. к. надірний догавель
Відень, XIV/2. — Засновано
1880.

При закупні товарів просимо покликувати на нашу часописню.

Виходять у Львові що дня (крім неділі і свят) 5-й годині по полудні. Яко літературний додаток долучає ся „Вибіркову найзнаменитіших повістей“.

Передплата і Inserats приймають: У ЛЬВОВІ: Адміністрація „Діла“, ул. Баторія ч. 24. Бюро газет А. Охлевського ул. Кілівського 2; С. Соколовський, Пасаж Гавриана ч. 2; К. Бухштаб ул. Кароля Людвіка ч. 26. — У ВІДНІ: M. Dukes, I. Seilerstätte; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; Haasensteins & Vogler I. Wallfischgasse 18; A. Churawski Wien VI Getreidemarkt 18; — В ФРАНКУРТУ: GAMBURGER M. Haasensteins & Vogler.

Передплата і віддаються за Inserats платні у Львові.

ДІЛО

Передплата на „Діло“ з літер. додатком

в Австрії: за рік: 3 3/4 к. — 4 1/2 к.
на пів рік: 1 1/2 к. — 2 1/2 к.
на чверть року: 7/8 к. — 1 1/4 к.
У Львові (без поштової пересилки):
на рік: 2 3/4 к. — 3 1/2 к.
на пів рік: 1 1/2 к. — 2 1/2 к.
на чверть року: 7/8 к. — 1 1/4 к.
Посдине число коштує у Львові 10 к.,
на провінції 12 к.
Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вносять ся щодня до попереднього вестернеса. — Редакція несподівано візьме від себе.
Отримувачи записки приймають ся по 20 с. за одну стрічку літератури або за 10 с. за одну стрічку „Надіслане“ по 50 с. — Подати і записки приймають ся по 20 с. за одну стрічку.

До шкільної молодіжні.

Позавчера розіхала ся молодіж середних шкіл на літні ферії, а за кілька днів значуть ся рівнож ферії університетські. По цілорічній майже побуті поза рідними селами і містечками наша молодіж може знов дихнути свіжим повітрям родних нив та лісів, відсвятити свої умови сили, одішатися побутом у містах, верзати в дуже непригожних обставинах матеріальних та гігієнічних, ослаблених організм та загально набрати нової сили і енергії до загальної праці над своїм освітнім розвитком. Не треба — думаємо — нашої молодіж пригадувати, щоб вона своїм часом ферій з'уважити розвивати гігієнічно та гідно, в найбільшій користі для свого тіла і ума, проводячи його на пожиточних занятях та розумних розважках, оскільки можна найбільше серед живих і природи, під свободним діланем сонячного неба та свіжого повітря, а уникати апатичного бездіяльності або непригожних для розумного і поважного себе човникового розрива, які нищать здоров'я тіла і сили ума, заважають серце і деправують характер. Ми переконані, що наша молодіж розуміє, що її здоров'я і її умови сили належать не лише до неї самої, але і до суспільності, до того народу, якого вона є членом і молодим поколінням, котре має хочеш зайняти місце старших поколінь в житті суспільності — того немиручого організму, та що вона свідомо того суспільного обов'язку — виховувати ся та формувати ся на бодріх і розумних членів народу — що на ній тяжить. Примір так славних тепер у світі Японців, котрих сила як-раз у тім високім моральнім почутті суспільного обов'язку та в пожертвуванні одиниці для добра загалу, повинен привертати нашої молодіж як ідеал благородного, високого патріотизму і збуджувати в молодих душах глибоке бажання, дивитися і власний народ до світової слави, як примір і світоц усею людству, — спонукувати молодіж лави безупинно до жертв власними поступками і ділами оглядом на вище, суспільно народне діло і загальне, народне добро, щастя і славу.

Дбати про розвій та здоров'я власного тіла і ума в найкращому напрямі та в найбільшій користі для будучності народу се одне не вся задача нашої молодіж в часі ферій, на яку ми думали головню звернути увагу. Ходить нам о се, щоба очі на-

шої молодіж звернути на справи ширшого, суспільного значіння та щоба її молодечий жар, патріотичний запал та енергію в часі вільним від науки і шкільних обов'язків обернути до позитивної праці над народним добром, — розуміє ся — праці відповідної її молодечим силам і становищу.

Тут мусимо однак зробити різницю між молодіжню шкіл середніх а висших, так, як на одній і другій тяжать відмінні норми шкільної дисципліни. Молодіж середніх шкіл як менше зріла, обмежена чимало — у нас, можемо сьміло сказати, так занадто — у своїм публічним поведінню та зборонена її участь в публічній, іменно-ж політичній житті. Ой обмежена не існують уже для молодіж шкіл висших і тому, заважаючи нашу молодіж брати активну участь в труді над відродженням народним в часі ферій, інакше мусимо се зробити в відношенні до молодіж одної а другої.

Зачинаючи від молодіж середніх шкіл, мусимо згорі остерігти її перед усіма публічними виступами політичного та соціального характеру. А робимо се не тому, мов би ми думали, що молодіж середніх шкіл не належить того роду справам інтересувати і займатися — навпаки: ми є як-раз протилежного погляду — але лише тому, що при існуючій у нас шкільній поліційній системі і при ворожій настрою всьох кругів против усього, що руске, публічні виступи рускої молодіж середніх шкіл в політичній і соціальної діяльності створює би на неї лише денудацию, а за тим непотрібні репресії і переслідування, і подавали би лише ворогам руского шкільництва і рускої молодіж пошадане оруж'я в руки, самій-же справі політичного і соціального освітлення народу не принесли би майже жадної користі.

Натомість думаємо, може наша молодіж середніх шкіл зробити в патріотичній і освітлюючій напрямі дуже багато приватним шляхом в кругі своїх родичів і добрих знайомих та в кругі своїх бувших товаришів з сільської шкільної лави. Там, в своїй сільській родині і гостині, та в сільську молодіж — своїх товаришів, однокласників, може свідомий ученик середньої школи внести чимало, дуже чимало доброго, може освітлювати національно і суспільно членів своєї селянської родини, та її гостей, може в своїх сестер, братів і товаришів вицілювати руского патріотичного духа та почуте суспіль-

ної солідарності, може заохочувати їх до самовиховання, читання часописів і вишечок та тих-же їм достарчати.

Крім того відчинений для молодіж середніх шкіл ще другий шлях народної діяльності, за який її не може стрінути ніяке переслідування, а який можна віддати велику прологу народній справі. Се єсть заохочування селян, аби посиляли своїх дітей до середніх шкіл, та безплатне підготовлювання сільських дітей до вступного іспиту по феріях. Невіть ученик з високої гімназії, що бодай трохи має практик в уділюванню домашній „лекції“, потрафить вчити сільських хлопців до вступного іспиту, не вичучи вже о молодіж висшої гімназії. Тож нехай наші гімназисти, реалісти і селянства виступають ся горлячо до сего діла, а старша суспільність певно їм в тім допоможе. Богато в нашій молодіж і так живе і учить ся коштом народу, по бурсах і т. п. Підготовляючи молодіж до середньої школи переважна частина нашої молодіж повинна не лише патріотичний обов'язок, але і обов'язок вдячності для суспільності за дачу поміч і освіти.

Звертаючи ся з черги до нашої молодіж висших шкіл, не будемо довго розводити ся. Молодіж висших шкіл не потребує вказати ся їм дисциплінарних узам, що валяють її молодіжних товаришів. Тимто і діяльність її народна може проявляти ся у всіх напрямках, і наші академіки, техаїки і т. д. повинні з цілою енергією поворотувати ся тут своєю академічною свободою для загального добра. Та все-ж звернемо увагу на найбільше некучі справи, які не терплять проволочи і які в програмі діяльності молодіж висших шкіл повинні стояти на першій плані.

Перш усього нехай молодіж висших шкіл домагається рух до політичного і соціального освітлення наших мас та до їх організації. Агітація по віках і поза віками, ширене брошур і часописів, устроювання віч і довірочних зборів, все та жде робити сил з університетських і технічних лав. Друга важна справа се організація читальних, райфайзенок, гімнастично-пожарних товариств і т. п. Тут можна протягом ферій покласти основи не одному осередку народного освітлення і розвитку. Ваїнци молодіж висших шкіл повинна також усе мати на оці справу фреквенції рускої молодіж у середніх школах і устроюване підготовляючих курсів.

На тім і кінаємо наші уваги. Віримо, що молодіж не прогайнує ферії без пожитку для народного діла, але докине свою пегу до храму народного відродження. В тім вірі кличемо до неї: веселих вакацій!

Нова українська партія.

VIII.

В попередній статті*) ми вказали, як відносять ся чотири українські партії, що стоять на національній ґрунті, до національного українського ідеалу, та визначили, що дві з тих партій, радикальна і народна домагаються до повільних конвенцій в тих своїх національних змаганнях та визнають стагповий державний незалежності. Натомість дві другі партії, революційна і демократична, скривають свій ідеал за автономію українських земель в рамках російської держави, хоч за разом ми визначили, що в тім затаєною остаточної мети лежить лише de-facto оmissio, бо жадая з тих партій не вказує ся прямо проти правно-політичних змагань України до державної самостійності та кожда з них знімає ся лише існуючим вже міжнародним статус ризеанс, не вичучи, що думає на той статус, колиб Росія в термінах складі перестала існувати, та колиб kwestія судби України в державнім змісці прийшла на тапет практичної політики. З того-ж усього ми дійшли до висновку, що по правді, між чотирма націоналістичними українськими партіями нема принципового протилежності та що їх національно-державні змагання суть в суті різн ідеатичні, дарме, що політичний опортунізм не дозволив воім українським партіям виділяти з однаковою ясністю і консеквенцією стагпові змагання України на полі її державної самоуправи.

Не потребуємо додавати, що затаюване остаточної мети національної української політики уявляємо ся скіблене, та що таке затаюване, на нашу думку, повинно уступити місця консеквенції і ясності. За обережністю і недосказаністю промовляють лише радці тактичні, та радці такі безсумовно не вистарчають. Опортуністам в затаюванню остаточного ідеалу української суспільності розходять ся о те, щоб не драгити других національних елементів, дуже часто союзників в боротьбі зі спільним ворогом, де — як

*) Гл. ч.ч. 131—139.

Матеріаль. Метеріаль.

Смерть Тінтагіля.

Дія П.

(Одна з кімнат залку. Підноситься ся журтка і відслюнує Альовалю, Грену і Белянгу).

БЕЛЯНГА.

Де є Тінтагіль?

ГРЕНА.

Є тут, є ось тут. Не говори голосно. Він спить в другім покою. Мені він виділять ся трохи блідий, трохи недужий. Змучила его подорож, а особливо сей довгий переїзд через море. А може бути, що се атмосфера залку заохочила так нечайно его душу. Плав без видимої притони. Я заохочила его на волінах. Піді і глянь — спить в нашім ліжку. Виглядає страх поважно; приклад руку до чола наче той малий заохочений король.

БЕЛЯНГА (вбужаючи раптом плачем).

Моя сестре, моя сестре! Відна моя сестре!

ГРЕНА.

Що тобі?

БЕЛЯНГА.

Не сьмію говорити про се, що знаю. Я і не певна, чи чула що небудь, а однак чула щось таке, чого не можна чути.

ГРЕНА.

Що ти чула?

БЕЛЯНГА.

Я переходила біля коридора вежі.

ГРЕНА.

Ах!

БЕЛЯНГА.

Двері були на гаразд примкнені. Я торкнула їх і ввійшла.

ГРЕНА.

Куди?

БЕЛЯНГА.

Я не бачила ще сль місць ніколи. Були там ще й другі коридори, освітлені лампами, відтак яснові, світлі галерії. Видно було, що годі їти даліше. Мене зняв ляк і я хотіла вертати, та тут почула шопіт медво, медво чутних голосів.

ГРЕНА.

Мусіли се бути служниці королеви. Вони мешкають в підвалю вежі.

БЕЛЯНГА.

Не знаю точно, що се було, бо мусіли нас відгороджувати від себе хіба не одні двері, коли голоси доїдали такі, як би когось душено. Я приблизилася до сль місць, але аде ся мені, що говорила про дитину, що нині прибула, та про золоту королю. Мені видалось, що вони сьміяли ся.

ГРЕНА.

Сьміяли ся?

БЕЛЯНГА.

Так, аде ся мені, що сьміяли ся, а може був се плач, або щось, чого я не могла розібрати, бо чути було невизначно а їх голоси були тихі. Здавалось, наче єї голоси несуть ся попід ціле склепіння.

Мабуть сего вечера вони вийдуть.

ГРЕНА.

Що? Сего вечера?

БЕЛЯНГА.

Так! Так мені видать ся.

ГРЕНА.

Не назвала ніякого імені?

БЕЛЯНГА.

Говорили про дитину, про зовсім малу дитину.

ГРЕНА.

Нема другої дитини.

БЕЛЯНГА.

В тім хвили говорили дещо голоснійше, бо одна з них сказала, що день ще не надійшов.

ГРЕНА.

Знаю, що се значить — не вперше виходять вони з сль вежі. Відаю я добре, на що вона казала его тут спровадити, але я все таки не припускала, що їй буде так спішно.

Побачимо. Є нас троє і маємо час.

БЕЛЯНГА.

Що думаєш зробити?

ГРЕНА.

Не знаю ще що роблю, але я її зачуваю. Чи розумієте се ви, що дрозжате? Коли не розумієте, то я вам скажу.

БЕЛЯНГА.

Що?

ГРЕНА.

Вона не дістане его без борби.

БЕЛЯНГА.

Ми-ж самі, сестре Грено!

ГРЕНА.

Так, се правда. Ми самі. Є лише одно середство і воно не все удає ся. Жидім на вишлінах змилування, як все (протично). Може змилосердити ся... Може сльози її обезоружать!... Треба віддати їй усе, чого бажає, може усмихне ся... Се-ж єї звичай милосердя ся над тим, що клячуть. Від багато років стоить вона в тім своїй преподаний вежі і переслідує когось з нас, а ніхто не сьміє поставити ся до неї, завадити їй прямо в лице удар. Тяжить над нашими душами наче той могильний камінь і ніхто не сьміє піднести на неї пастуки.

В часах, коли були між нами мужички, бояли ся і ті та падали перед нею ниць у порох.

Нині прийшла черга на женьщину, та побачимо. Пору вже перародити ся і встати. Ніхто не знає, на чім опирає ся її сила, але я не хоту вже жити в тіні єї вежі.

са має іменно місце в Росії — всім ліберальнім кругам усіх народів, що входять в склад російської імперії, ідуть по правді до одної принципіальної цілі: звернення абсолютному, хоч нема сумніву, що серед тих ліберальних кругів мало знайдеться таких, щоб з симпатією, або принаймні з толеранцією, відносилися до таких „сепаратистичних“ змагань, як змагання до української незалежності. Вирішувати ті круги ладяться до перебудови Росії на нових конституційних основах, отже не дивлячись, що і деякі українські партії хочуть достроїти до сього загального напрямку та обірюють і строють свою програму так, щоб вона містилася в рамках сього — так сказати — спільного одностороннього плану. Та вимоги хвижової тактики одно — а друга річ справа освідомування народних мас і агітації. Коли українським партіям іде о достроєння себе і своїх змагань до спільної всеросійської політичної системи, о прилучення своєї струї до одного русла всеросійських конституційних змагань, то на се вистарчить програма етапів, програма, яку ставлять українські сторони як ступінь до реалізації своєї остаточної мети, і не треба аж обірювати свої програми так, щоб вона підпадала в цілості під одну російську міру. Так само не вистаряє момент, як задивляються на російські ліберали а навіть революціонери на українське питання, бо нема сумніву, що кому велика в українська незалежність, той не годиться певно також на національну автономію України, яку ставлять в програму всі українські сторони. Тут автономія і незалежність виходять на одно і кого з Великоросів не зразить автономія, того не зразить також ідея української незалежності — і навпаки: хто ворожо відноситься до українського питання, той буде так само ворогом автономії України, як і її повної державної самостійності. Горбатого — як то кажуть — і мотила не виправить а до української справи не прихилив ся її рішучих ворогів, хочби закривав її Бог зна якими чудотворними автономіями та паліативами.

Опорутизм деяких українських партій, що спиралися на одній автономії, не багато допоможе, та за те з другого боку він приносить нам і деяку шкоду. Нема сумніву, що програми пишуться не тільки для бучної політики, не лише задля того, аби перевести їх як найшвидше в життя, але ще більше задля агітації, задля освідомування маси о її змаганнях і потребах. Програми се суспільні догми, які повинні вліти в душу загально, в его кров і мозок, щоб лунати в одну ідейну цілість і закріпити до спільної боротьби. Задля дрібних, хвижових поступів, задля дрібних поступових етапів, які дають швидко зреалізувати, не порушувати ся ніколи, не одушевляти ся народом, — але сей парід стане силою, коли перед ним застане огонь вищих змагань і поставиться перед ним знамя спільного та високішого ідеалу. Коли українському народови вважимо его остаточну ціль, видигнемо перед ним знамя его незалежності, і се знамя опримо на традиції, на его колишній славі бунтарщині, тоді в душі української маси заведе новий стон і вона не тільки стане сама бажати мого, але і буде йти до сього бажаного собою стану усіма своїми силами. З той то ради всі партії політичні, а осо-

Відійдіть геть відідемі, відійдіть, та лишіть мене ще більш опущеною, самому, коли дрозжю від срагу. Я жду на неї.

БЕЛЯНГРА.

Моя сестро! Не знаю, що треба робити, але остало з тобою.

АГІЛОВАЛЬ.

Я теж остало з тобою, моя доню. Вже від данна мою душу гнібять якийсь неспокій. Хочеш спробувати... Ми вже пробували пераз.

П'РЕНА.

Ві вже пробували... І ти також?

АГІЛОВАЛЬ.

Всі вони намагалися, але в останній хвили не стало сил. І ти також об оїм переконався си. Колиб мені ще якийсь розказав, що сего вечера йти на вену, то я склав би руки а мої ноги ступали-б вперед по сходках не вагаючись. А прецінь знаю, що не сходять ся вже відтіла в отвертих очима. Не маю вже бодрости сили супроти неї — мої руки не одаді вже до нічого і нікого вже не досягнуть. Не таких-то рух треба і все те не здать ся до нічого. Та лишу ся з тобою, бо ти маєш падію.

Запри двері, моя дитинно. Збудить Тін-таїла а ти обійми его своїми руками, та подлади на коїна. Іншої оборони у нас нема.

(Далше буде.)

бливо партії опираючі ся виключно на масах, ставлять в своїх програмах також і най-далше сягаючі змагання, бо хоч знають, що реалізація тих змагань стоїть ще в далекім полі а може і ніколи не наступить, то однак розуміють, що ставлення таких поступів має масово-педагогічну ціль і є одним способом, щоб масу не тільки освідомити але і надати їй енергію та внутрішню боєву силу. А без такої внутрішньої сили маса не осягне і тих „етапів“, і тих мінімальних поступів, які їм ставить програма — так само як не осягнемо і ми не то що автономії але навіть сяких таких прав, коли не освідомимо наш народ о его остаточних змаганнях і коли обіжимо ся на ставленні самих дрібних, а ще й неясних паліатив, котрі его не то не за-гріють, але котрих він, не маючи ідеалу повної незалежності в душі, прямо навіть не зро-ауєміє.

Отсих пару слів вважали ми за потрібне додати еще до тих заміток, які вже були вказані нами ввагалі що-до національної програми укр. народних партій. Цілі тих заміток показати, що скриване остаточної мети наших національних змагань є злишня а навіть шкідлива, та що всі українські партії повинні поставити справу ново, бо тільки тоді вони не лиш сповнять свою задачу, яку мають серед української суспільності, але і дійдуть самі в собою до порозуміння.

А тепер висказавши наш погляд на становище укр. партій що-до остаточної мети в їх національних змаганнях, ми перейдемо до другої часті нашого огляду — до тих поступів, які ці партії ставлять в своїх змаганнях на разі, то є до їх програм етапів.

(Далше буде.)

Вимоги

при вступі і вступних іспитах до учительських семінарій.

Для інформації інтересованих подаємо вимоги при вступних іспитах до учительських семінарій. Вимоги ці єть:

А) До приготавляючої класи.

1) Учні, вступлючі до приготавляючої класи, мають вивазати ся таким об'ємом відомостей, який дає добре уявлення VI-ти класової школи, або добре уявлення 2-гій рік 5-тої класи V-ти класової школи.

Дятого мають учні в таких місцевостях, в котрих суть V-ти або VI-ти класові школи, вказати ся при вступі до приготавляючої класи свідомством в уявленню в добрім поступом 6-тою класом, а в уявленню в добрім поступом 2-гим роком науки 6-тої класи V-ти класової школи.

Не приймає ся проте таких учнів до приготавляючої класи, що мають нагоду уявити таку школу в місці зазначеного родичів або їх заступників, а не уявляти.

2) Інше має ся діло з такими учнями, що зголошують ся до приготавляючої класи зі шкіл так званого низшого типу (1—4 класових).

Відзначаючи учнів таких шкіл, яко учні, що уявляють добре відомості школу (7. класу або 3. віділову), мають першешство вже з огляду на однообразне і заокруглене припопоблене.

3) Від учнів, що хочуть вступити на I. рік семінарії в середніх шкіл, вимагає ся уявленої IV. класи. Недостаточна нота в латинської або грецької мови не стоїть при-кляти такого учня на заваді, наколи лише добрий поступ в інших предметах наукових, а нота в обичаїв і пильності промавляють за учнем. Організаційний статут подає обсяг відомостей, якого вимагає ся при вступних іспитах на I. рік. Наводити по-дрбно его, завади за далеко. Достебт ска-зати, що учні, що скіячили добре віді-лову або чотири класи середньої школи, мо-гуть без труда відповісти ставленим ви-могам.

3) Щоби не лишити без вказівок і та-ких учнів, що по довшій або коротшій перерві наук хотіли б приготувати ся при-кляти до вступного іспиту на I. рік семіна-рії, то наведемо тут підручники, котрі після обіжника кр. ради шкільної в 3 марта 1895 ч. 27.143 містять в собі відомості, якими уч-ня (приватист) вказати ся має. Коли скіячили 14. рік життя і не висказувть при вступних іспитах надто ярих недостат в мові рускій, польській, німецькій і рахунах, можуть бути дуже добрим набутом до при-готовляючої класи. В разі, колиб не обста-ти вступного іспиту, треба їх записати до най-ближшої V-ти класи VI-ти класової школи, або доповнити недостаті їх знання приватною наукою.

4) Учні, що зголошують ся до при-готовляючої класи в середніх (гімназій-них або реальних) шкіл, мають вказати ся свідомством уявленої 2. класи. В разі недо-статочного поступу в отсій класі мають по-ступити собі так, як учні, про котрих була бесіда під 2).

Б) На I. рік семінарії.

До вступу на I. рік вимагає ся уяв-ного 16. року життя, фізичного уявлення (здоровля), добрих обичаїв і відповідного приготування.

Приготування до прийняття на I. рік се-

мінарій набуває ся в улажненні при семи-нарних приготавляючих класах, виділових школах або також через приватну науку а вимагання суть:

а) Що до науки релігії: Вільний кате-хизм о А. Торонського.

б) Що до грам. правил рускої мови: Методична граматика рускої мови Коцов-ського і Огоновського.

в) Związki gramatyka języka polskiego Francoisza Koparskiego, що до польської мови.

г) Що до німецької мови: Книжка до науки языка німецького на V. і VI. класу народних шкіл мужеских або женських.

д) Що до історії: Opowiadania z dzie-łoj krajn rodzinno Czechawa Penjonjaka i Opowiadania z historii austriackiej i ro-żecznej Mieczysława Zaleskiego.

е) Що до наук природних: Wiadomości z historii naturalnej Йосифа Ростафін-ського.

ж) Що до фізики і хемії: Wiadomości z nauki fizyki Влада. Натансона і Wiado-omości z nauki chemii для виділових шкіл Стан. Альбертієго.

з) Що до географії: Підручники для I. і IV. класи середніх шкіл, або для віді-лових.

и) Що до рахунків: Підручники віді-лових шкіл.

При вступі треба вказати ся:

1) Свідомством хрещення (метрикою);

2) Последнім свідомством шкільним;

3) Свідомством здоров'я, виставленим через фізика або котрого власттю прави-тельственною або автономічною установле-ного лікаря.

Що до приписаного віку (уявленний 14. рік життя до приготавляючої класи а 15. рік життя на I. рік семінарії) має вказати ся вказкою диспензувати що найкраще до 6 мі-сяців. Далше йдучи диспензи суть недо-зволени.

3 Росії.

(Телеграми.)

Льондон. Дневники доносять, що 30 ма-трозів з Пальоміна, котрі вернули до Росії, розстріляно. (Вість мають неправдива, пуща-на для постраху, бо всі матрози з Пальом-іна виїхали в Австрію і Швайцарію. — Ред.)

Петербург. В суботу викрито в домі ко-ло міністерства комунікацій с л а д б о м б. Поліція, котра в ночи там вдерла ся, приватно стріла. Ранено офіцера і сторо-жа дому. Знайдено 60 вільюграмів динаміту, багато готових бомб і прокламаций ззиваючі робітників до демонстрацій дня 22 с. м.

Владивосток. Владивостокським часопи-сам заборонено писати щонебудь о подіях на чорнім морі.

Варшава. Надаюча рада варшавско-віденської залізничної зарядила уживане язик-у російського і польського яко рівноправних службових язиків.

Берлін. Дневники доносять, що росій-ським підданам, живучим на передмістях Бер-ліна наказано до 8 днів виїхати з Німеччини, в протівний случаю грозить їм грошева кара або в'язниця.

Лудзь. Стаціонери коло Лодзі козак и з бунтували ся. Їх делегата, котрий прийшов до старшини в жалобу, застріле-но. Шістьдесят козаків сковако і відставле-но до іваноградської кріпости.

Берлін. В дни 19 с. м. надійшли в Мо-скви дуже важні події. Має бути оголоше-не скликане народної репре-зентації. В протівний случаю в най-ближших днях (22-ого вибухнуть демонстра-ції в цілій Росії) буде утворене провізори-чне правительство. На день 19 с. м. виїдуть до Москви найвизначніші ділачі петербур-ські і кореспонденти загравлячих дневників.

Гамбург. З Москви доносять, що там арештовано багато висших урядни-ків губерніальних під закладом, що брали чинну участь в революційній організації і подіях посідних часів.

Петербург. Коли поліція прийшла на ревизію до мешканця дійсного дер-жавного совітника, інженера Іва-ниченко, сей стріла до поліції кілька разів з револьвера і одного урядника ранив смер-тельно. Відтак утік на стриж і грозив даль-шими стрілами. Зареквіровано козаків. Перед хатою зібралась топа народу, котра грізно поставилась до поліції. Козаків уда-рили на товпу нагайками і шаблями і бога-то осіб поранили. Іваниченко вкінці аре-штовано.

Одеса. На жадане купців о внесення стану облоги в Одесі генерал-губернатор відповів, що стан облоги потриває еще з 6 місяців, як революційний рух цілком не устане.

Петербург. „Правит. Вѣст.“ оголосив указ, помилуваний тих, котрі за релігійні пе-реступства вже відсиджують на ру, або ко-трих до хвилі оголошення указу еще не за-суджено на кару. Засудженням на примусові роботи вменшено на ру до половини, іншим засудженням о третину.

Берлін. З Петербурга доносять, що в мно-гих околицях козак и бунтуєть ся і не хочуть робити поліційної служби.

Петербург. „Наша Жизнь“ доносить, що до Петербурга приїдуть сими днями в. Связ-тополіс-Мірошай. Его приїзд стоїть в звязі з поважними змінами в адміністративних кругах. Пробуваючий за границею Побідо-

сцев тяжко недужий. Алексеев цілком пові-дає державну службу.

Відень. Убийцю Шувалова пізнано яко бувшого учителя народних шкіл в Москві, Кулаковського. Він був вже раз віснаний на Сибір і в Томську жив в тісній звязі з полі-тичними засланцями.

ТЕЛЕГРАМИ.

Війна.

Петербург. „Нов. Время“ доносить, що під Мукденом вибухла зума. В японській армії, особливо в армії генерала Кавамури часті случаи холери.

Льондон. Вій на багнеті між російським гарнізоном виснаним з Корсаковска, а япон-ським відділом коло Владівировки о 40 км. на північ від Корсаковска, скіячав ся побі-дою Японців.

Тоніо. Дошва пора в Манджурії вже розпочала ся. Супротив того Японці роблять потрібні приготування. На фронті спокій. Мимо того, що люки в російській армії вже виповнені новими силами, а вона слабша від армії японської.

Угорська криза.

Будапешт. Окогда відбула ся конферен-ція комітету сквалізованих сторониц. Предметом нарад була справа недавана не-парламентарному правительству матеріальних средств до ведення державних справ; на вся-кий случаю коаліція уважає за конечне, що-би мимо того державні урядники могли ді-ставати як найточніше свою платню. Справа буде рішена нині.

Мароко.

Кельн. З Танжеру доносять, що Іспанія прийняла запершене на мароканську конфе-ренцію.

Македнія.

Царгород. В суботу в ночи прийшла до болгарського села Вруско гредка ватага, котра замордувала 10 осіб, а багато інших пора-нала.

Тибет.

Берлін. Дневники доносять, що в Тоніо розійшлась чутка о поході російських війск під командою капітана Корсакова на тибет-анську столицю Лясу.

НОВИНИ.

— Дещо про руску гімназію в Тернополі. З Тернополя пишуть нам: У нас на велику радість учеників та професорів помітив ся зноза оден рік науки а радше зноза оден рік мук та терпіння. Во дійсно, не можна і не годить ся назвати нинішнє як мукою та тортурями душевними і фізичними сей ціко-річний побут питомців і їх учителів в такім нужденім будинку, в яким знаходять ся на-ша руска гімназія. Вудяног буквально ва-лять ся, по канцелярії управителя, по повою т. зв. професорським страшно ходять, бо пі-длога і повага трясє ся а в многах класах поварисовували ся стіни та мури і грозять кождохвилем упадком. В класатах, зверне-них майже виключно до полудня і до сходу сонце оперує в неймовірній спосіб, гріє та пече, так, що в класі трудно видержати, а до дому пустити учеників скорше бодай о 12 год. коли не о 11 год. не можна, бо дотичні розпорядження міністерства чи ради шк. кр. дотичити мають лише наші обі столиці, Львів та Краків, а не відносять ся до міст провін-ціоняльних, хочби у них панував такий май-же чисто континентальний клімат, як у нас в Тернополі, пожеженім еще до того на до-сить значній високорівні. Про яку-небудь оче-же успішну науку в таких класатах шкіль-них і серед такого тропіального горяча май-же від половини червня й безділ бути не може. Всікі хороба починають під впливом невинності спеки потувати між учениками і певно в жадній гімназії не мусять тільки учеників виїздити перед кінцем курсу на лі-чене на село в наслідок виразного і строгого наказу лікаря, як в нашій гімназії. В нашій гімназії і число померших учеників осягає майже рік-річно найбільший процент між всіма гімназіями галицькими а і хоружих професорів не найти ніде певно більше як в Тернополі. А всемо тому винне ли-ше, свандальне по просту поміщене будинок шкільного, і поміток може тут лише новий, здоровий дім для науки, а не „дося“ та всі-лякого рода „бештавці“ для збору учитель-ського зі сторони ради шк. кр. за „недба-те та байдужне — будім то — виповнюване шкільних обовязків“ в наслідок надто частого абсентавання з прятани саботажі. А який ву-жденний та бідний сам будинок гімназій-ний, таке саме й его окружене. Wart Ras-раїаса а раїас Раса. З одного а властиво з двох боків виходять вігна гімназії на торго-вицю, таку брудну, занеачену і волючу, як кожда торговиця жиждіва в якім-небудь мі-сті провінціоняльного галицїзм, де крім того відбуває ся торг і куди заїдають дна торго-ві сотки хлопських та жидівських фір, що-то своїм турботом та гуркотом перешкаджають правильному научаню в класі а котрих вла-стителей крім того обьядають ся звичайно еще цілком не парламентарними епітетами. На другім боці красує ся знов напругив гімна-зії готель Golda, слазний і знаний також на цілій Тернопіль, з котрого широних, гостин-них воріт показує ся від часу до часу одна або друга жіноча головка о підворілах чер-тач лиця, котрі то черти побуджують часто у учеників цілком непотрібну цікавість. Однак і се було-б еще „байка“, і се яко можна би

Ученик V кл. гімназії, готує лекції на час ферій.
Адрес: Михайло Сачко, Хлібичинський-Отинів. 2-3

УЧЕНИК VII кл. рускої гімназії готує лекції на час вакацій; найкраще приготував бм до поправки з математики або фізики. Адреса: В. М. у Львові 603 Св. Іоанн ч. 4 партер. 3-4

Ученик VIII класу гімназії, готує лекції на час ферій. Вимагає скромні. Іван Півко-ський. Березани. 611 3-3

Абітурієнт гімназії, готує лекції на час ферій. Згодом з поданням університету: "Філософ" poste restante Станіславів. 605 3-5

Укінчений матуріст передовсім математик, готує лекції на час вакацій на селі або в місті. Згодом з поданням університету: В. Кр. poste restante Буцач. 621 2-3

Відна вдова по учителю з трьома дітьми просить о милостиню. З дітей оден син ходять вже до VI кл. одної з руских гімназій, та буде мусив покинути школу через крайню нужду. Ласкаві жертви просить ся слати до Адміністрації "Діла" від буд-кв. 611 1-2

Славновісні залицянки апри-кози (морелі), добрі, краєні, великі в 5 кл. корсбокх оплато за післяплатою по 5 К. Іспанські вишні, старанно опаковані, свіжо зрані, 370 К. Висад Д. & С Венкерт, в Залицяках. 577 1-4

Морелі априкози, що дні рано свіжо зрані, послав в 5-кільогр. кошах франко за післяплатою по 4 К. Порічка по 3-60, релігійні по 4-50. І. & Д. ГОТФРІД, Залицяки. 628 2-3

Морелі найкращі, що дні рано свіжо зрані, послав в 5-кільогр. кошах за післяплатою по 4 К. Іспанські порічки 376 К. МАЙНАМ За-лицяки. 618 2-3

Кандидатка II. р. учн. сем. готує лекції на час ферій від I, VII. Вимагає скромні. Ласк. згод. до Адм. "Діла". 6-6

Під осінні засіви
єсть
Жужлева мука Томаса.

найліпшим і найдешевшим навозом фосфоровим під всі uprawні рослини. Чим більше грість муки, тим дешевше припадає 1 кг. фосфорової кислоти, тому, що кошти перевозу муки високо-і назвою процентної в одякові. Крім сего високо процентова мука ручить за фабрикат без заміту, підчас кола мука низькопроцентова в часто фальсифікатом.

Генеральний репрезентат "Фабрик фосфорів Томаса" в Берліні, **ІОСИФ КАРРАХ**, у Львові, уя. Ягайлонська ч. 22.
Ціники і обсяг даром і оплатно. 601 2-25

Рутинований інструм-тор готує лекції на селі. Адрес: "Маркша" Адміністрація "Діла". 3-5

ERIPERSI
Хто занепадає на падачку, корчі і т. п. нервові недуги, нехай заведе брошури про се. Вислав даром і оплатно Schwa-len-Apotheke, Frankfurt a. M. 163 10-53

"РУСКА ХАТА"
ілюстрована часопись літератури, штуки і сучасного життя
виходить 5 і 20 кожного місяця в об'ємі 2 до 3 аркушів під редакцією: Денис Сембратовича. Ціновіна передплата вноситься 12 кор. Адрес адміністрації: Львів, Бляхарська ч. 8.

Заряд дібр бар. Юрія Ва-силка в Бергометі н. С. прийме сейчас практиканта, укінченого уче-ника ботаничної школи для лісничих або середньої школи лісової. Платня після умови і відбності від 70-100 К. Від-писи свідочств не будуть звер-нені. 589 7-3

Льняне полотно і всякі тканини першої якості по найнижчих цінах власного виробу поручає **Мечислав Гонет** в Корчині коло Коросна. Ціники і прібки оплатно. 150

Правдивий приятель людскости
уділять Вам безплатно основних порад в ділі поправлення Вашого положення, коли тільки подасте йому свою адресу. Письма слати під: "Edelmut" an Max Kellner, München, Mitterstrasse 6. 546 9-10

2 зр. за перерібку трьох матеріальних продук-ток. Дреліха на пок-ртя від 50 кр., 1-50 і 2-50 зр. коштує перероблене старої колдри, пок-ртя від 45 кр. за 521 метр в робітні 15-30
І. ШУСТЕР
Львів, ул. Коперника.

Композиції Ярославенка на фортеп'яні
"Любощі" вальс по К 1-50.
І. Народний Марш по К 1-00 продають ся по всіх книгарнях у Львові і в Перемишлі, в Станіславові у Штадт-тера, в Чернівцях у Партіного в Коломиї у Орешнішайна.

Огнем маю честь за-відомити, що з днем 8/VII 1905 отворив я

Склад і робітню вир-бів **СІДЛЯСКО-РИМАРСКИХ** під фірмою **ЛЕВ ВАЛІХЕВИЧ** ЛЬВІВ
при ул. Кароля Людвика 3.
61- 2 50

Ч. 1672.

КОНКУРС.

На посаду **повітового люстратора** з річною платнею 1200 К додатком 800 К на обідж і правом до еме-ратури.
Подання, заосмотрені в метрику хресту, свідочств адо-ровка і документи уздібнення тре а вносита до повітового Виділу до дня 10 серпня 1905.
Кандидати, котрі викажуть ся фаховим уздібненням в лієництві, одержать річну платню 2000 К і 1000 К на обідж.
Посада наданою буде на разі провізорично.
З виділу повітової ради.
Перемишляни, дня 14 липня 1905.
634 1-1
Адам Третер, преедс.

Народна Торговля у Львові
поручає на сезон
Млинки до чищення збіжа по 58, 64, 100 кор. відповідно до величини.
Стчкарні 2-нож. ССХ 3-нож. ТН 4-нож. ТН по 54 кор. по 56 кор. по 59 кор.
При уплаті готівкою при млинках 10% — при січварнях 5% опушту.
534 2-5

Робітню знарядів церковних другу руску в Галичині поручає
Василь Дуткевич бронзіник в Перемишлі.
Приймає чаші до золочення, дароносниця, євангелія і янті сего рода річи церковні. Золочене і сріблене відбуває ся в огні. По-ручає склад хоругв, чаш, цїхтарів, павуків.
ВАСИЛЬ ДУТКЕВИЧ, Бронзіник
Перемишль, ул. Францішканська ч. 18. 595 2-90

Ткацкі вироби
з найліпшого прядива, як найстаранніше виконані, а то: біле полотно звичайної і простиральної ширини дим, дрелішки, ручники, хустани до носа, скатерті, бар-хани, фланелі, шевіоти, кольорове полотно на фартушки, сузонки, блязки і т. п. поручає по уміркованих цінах 369
ТКАЛЬНЯ ПОЛОТНА І ВИСИЛКОВИЙ ДІМ
Михайла Менсовича
в Корчині, коло Коросна.
Хто зажадає, дістане оплатно ціники і всякі можливі прібки товарів.

Чудний успіх осягають жєнщини, ук-варючи англійського огір-кового молока. Усуває з лица по кількох днях веснян-ке, виприск та інші шкіряні недуги, вигладжує мор-щини і надає лицу, без ушкодження шкіри, білий, сві-жий і ніжний вигляд. То средство, нагороджене на па-риській і віденській виставі, виперло в Англії та у нас швидко всякі інші средства краси. Фляшка 2 К, до того правдиве англійське мило 1 К і пудер 1-20 К, огір-ковий крем 2 К. Дістати можна в кожній антиці. Го-ловний склад: Жягмонт Руер, Львів; Ф. Браер, Пере-мишль; на Брамі ч. 4; М. Шварц, антикар, Пере-мишль; Райм і С-ка, Краків. 160 6 3-4

Перший найбільший в краю склад машин
ДО ШИТЯ
не послугує ся агентами
Поручає ручні машини від 28 до 50 ар., ніжні від 28 до 65 ар. оброчкові і Central-Bobbin до шиття, гаєту та грубішах краєвних робіт від 65 до 88 ар. на разі. Готівкою 10%, дешево. Платити гарантія. Наука шиття і гаєту безплатна. Всякі системи машин до шиття приймаю до наїради.
Львів, Готель Жоржа
Іосиф Іваницький
механік і спеціаліст.
Пробшу домагати ся ціників. 699 27-52

КАРПАТСКІ КОСИ.
Довгота в сантиметрах 65 70 75 80 85 90 95 100
За одну штуку крейцарів: 65 70 75 80 85 90 95 100
На 5-кіль. посылку йде штук 16 15 14 13 13 13 12 12

Карпатські срібно-сталеві коси мають тонке як папір, легке як перо полотно, котре тне як бритва найтвєрдшу (Псянжу) то єсть гірську траву і збіже що тільки попадає під неї, перетинає за одним замахом, на стопу тільки незначно зуживають ся і мазольну роботу хліборобам робити на повоини легку. Приймає легка робота на поли справляє радість всякому хліборобови, тому всякий носить тільки карпатськім срібно-сталевим косам з маркою "Косар". Замовляючи коси, має прислати 2 К задатку і означити, які коси, чи ширші, чи вузші, бо всі за одну ціну.

Вруски до острєна тижє віс по 40 сот. за оден, котрий острєть надзвичайно восу, яка за тим острєнем тне як бритва найтвєрдшу гірську траву. Серпи озубрені з англійської сталі дуже добре зяють збіже і легко перетинають, так що не чути в руках. Поручаю вам дорогі сестри, одна штука 50 сот., менше від 20 штук не відсилаєсь.

Адреса: **Александр Копац, СТРУТИН ВИЖНИЙ** 504 6-7
печта Долина, коло Стрия.

Конкурс на будову церкви.

В селі Підгородищу, прилученім до рускої парохії Р-манів (пов. Вібрка) розпочнєсь в осєні року 1905 будов-и нової мурованої церкви.
Се подаєсь до відомости П. Т. будівничих з тим, що услівія є:
1) Припорученє через архітекта Вл. В. Нагірного.
2) Зложєнє відповідної газеті.
Плани можна переглянути по 20-м липня (н. с.) в у-ряді парохіяльнім в Романові.
За комітет: **о. Яков Сімалович.**

ОДИНОКЕ РУСКЕ ЗАВЕДЕНЄ АРТ. ЛІТОГРАФІЧНЕ
під фірмою:
АНДРІЙ АНДРЕЙЧИН І СПІЛКА
Львів, ул. Коперника ч. 17.
Виготовляє білєти візтові, запрошенє на вінчанє, балі і вечєрє, грамоти, образи, парлєстні папєри, мапи, ноти, етикетки, пиякати і взагалі всі роботи, які входять в обсяг літографії.
Поручєну роботу виготовляє ся на час і можливо дешево.
Машини порушані силою елєктричною! 544 10-2

Що? І... — Тато дозволили, атже се АНТИНІКОТИНОВІ
тутки якби.
П. к. проф. аспірант-носьки **В. ВІСНЬСЬКОГО** Львів.
14-26

Рух свєтлянєчих поєдєдє
важний від 1 маї 1905 після середно-європейського часу
До Львова на дворець головний прихадять:
3 Іцкан 12-20*, 6-10, 1-40, 5-45, 9-10, Вєрхотї (від 1/7 до 30/9 в неділю і свєята), Дєлєтина (від 1/10 до 30/4), Коломїї (від 1/6 до 30/9 що неділі і свєята) Керезмєзє (від 1/5 до 30/9), Сєрєта (від 1/7 до 31/8), Вєргомєта (в поєдєдє), Жидєчєва (від 1/5 до 30/9 в неділі і свєята).
" Кравова 2-31*, 6-1, 8-50, 1-30, 5-25, 8-40, 9-50*, Нового Сєвчє (від 2/5 до 15/9) Яєсчє (від 1/7 до 15/9).
" Підвожєчєс 7-20, 11-55, 2-30, 10-20.
" Лавочного 7-29, 11-45, 10-50.
" Рєви рускої 7-50.
" Стєніславова 8-05.
" Самбора 8-15, 1-50, 9-20*.
" Яворова 8-18, 4-32.
" Коломїї 10-05.
" Рєшєва 10-35.
" Тулїї 8-45 (від 15/6 до 30/9), Ожєльє (від 1/5 -30/9) 5-1.
" Вєзєцє

На Підзамчє
" Підвожєчєс 7-1, 2-15, 5-15 10-1*.
Поїзди льєвалєні.
" Врухович від 14/5 до 10/9 6-50, 7-50, рано, 9-55 перед полуднєм (тільки в неділі і рєм.-нат. свєята, 1-45 пополуднє (тільки в неділі і рєм.-нат. свєята), 3-05, 4-16, 5-1, пополуд. 7-41, 8-55 веч. 8-18 рано, 1-15 пополуднє (від 1/5 до 30/9), 4-32 пополуднє, 8-45 вечєр (від 14/5 до 10/9) і 9-25 вечєр (від 14/5 до 10/9) тільки що неділі і свєята.
" Щирєц 10-10 вечєр (від 1/6 до 10/9 в неділі і рєм.-нат. свєята).
" Любєня 10-10 вечєр (від 14/5 до 10/9 в неділі і рєм.-нат. свєята).

3і Львова з головєного двірєцє відхєдєть:
" До Кравова 12-45, 4-15, 8-25, 8-35, 2-50, 6-35*, 11-1*, За-копанєго (від 25/6 до 15/9), Осьвєнїмє (від 25/6 до 15/9), Вєлічєн (від 1/5 до 24/6) і (від 16/9 до 30/4).
" Іцкан 2-51, 6-15, 9-20, 2-40, 10-40*, Керезмєзє (від 1/5 до 30/9), Дорнє-Вєтрє (від 1/7 до 31/8), Вєрхотї (від 1/7 до 30/9) що неділі і свєята).
" Підвожєчєс 6-30, 10-55, 2-1, 9-1*, 11-05*.
" Яворова 6-55, 5-58.
" Лавочного 7-30, 2-55, 6-25*, Кєвєвєчє (від 1/5 до 30/9 що неділі і свєята).
" Самбора 9-1, 4-20, 10-55*.
" Вєзєцє 11-10.
" Рєшєва 4-10.
" Коломїї 5-50.
" Рєви рускої 7-30*.
" Перемишля 10-05* (від 1/5 до 30/9) Хирова, Яєсчє. 11-10*.

3 Підзамчє
" Підвожєчєс 6-43, 11-15, 2-13, 9-23*.
Поїзди льєвалєні:
" Врухович від 14/5 до 10/9 5-50 рано, 8-30 рано (тільки що неділі і свєята рєм.-нат.) 12-30 пополуднє (тільки що неділі і свєята рєм.-нат.) 2-10, 3-20 пополуд. 6-10, 7-30 і 7-55 вечєр.
" Рєви рускої 11-15 в нєчї кожєдєї недєлії.
" Яворова 6-55 рано, 9-15 передполуднєм (від 1/5 до 30/9) 1-35 пополуд. (від 14/5 до 10/9 в неділі і рєм.-нат. свєята) 3-03 попол. (від 14/5 до 10/9) - 5-58 пополуднє.
" Щирєц 1-55 пополуднє (від 1/6 до 10/9 в неділі і рєм.-нат. свєята).
" Любєня вєд. 2-15 пополуднє (від 14/5 до 10/9 що неділі і рєм.-нат. свєята).

Примітка. Поїзди косицькі: Друковані є черєнєми тоє-стємє; кождє нїчї є газєтєчємє зєздєжє. Пєра нїчєа чє-сєнєє ся від 6 рєд. вєчєр до 6 нїчєу 59 рано.
Зєздєжє білєти їдєти на тємємє білєти вєсєного кєсєного рєдє, їхєсєрєзані в рєдїєчєхє, рєсєчєдє їдєти і т. д. мємє на-бувєти чєрєсє чїєдєї дєжє і мїсєнімє бієрї ч. к. дєрєжєнємє зєздєжє, лєсємє Гауємєчє ч. 9.
85

Виходить у Львові щодня (крім неділі і свят)
5-й раз на тиждень. Якщо літературний додаток
получає за „Вибірками найкращих повістей“.

Передплату і інсерати приймають: У ЛЬВОВІ
Адміністрація „Діла“, ул. Баторія ч. 24. Бюро газет
А. Олександровича, ул. Кілівського 2; С. Соколовський, Па-
сам Гавсманна ч. 9; К. Вульф у. Карла Людвіга
ч. 28. — У ВІДНІ: М. Dukes, I. Selterstätte; F. A.
Bichter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11;
Haasensteins & Vogler I. Wallfischgasse 10; A. Chu-
awski Wien VI. Getreidemark 13; — В ФРАНКФУРТІ
GAMBURG M. Haasensteins & Vogler.

Передплата і надсилання за інсерат платні у
Львові.

ДІЛО

Передплата на „Діло“ з літер. додатком

в Львові: за рік: 32 к. — 41 к.
на рік: 16 „ — 20 „
У Львові (без поштової пересилки)
на рік: 28 к. — 37 к.
на чверть року: 7 „ — 9 к.
на місяць: 3 к. 34 с.
Поодинокі числа коштують у Львові 10 с.,
на провінції 12 с.
Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул.
Баторія. — Рукописи вставляються за умови попереднього
застереження. — Редакція не бере на себе відповідальності
за зміст статей, які не прийняті до друку.
Головні редакційні працівники: за рік: 20 с. за одну
сторінку інсерату або за 10 с. за одну сторінку „На-
додатку“ по 10 с. — Подати і інші приватні оголошення
коштує за рік: 20 с. за одну сторінку.

Заверюха у Франції.

Перед кількома днями французка пала-
та посіла скінчила свою сесію, котру сьміло
палезити вважати рішучим епізодом в бор-
бі республіки з монархізмом. Во не підпадає
ніякому сумнівові, що поза усіма тими від-
тінками, що носять назви бонапартистів, ро-
ялістів, консерватистів та націоналістів, в
сути річч нема ніякої принципіальної ріж-
ниці. Воїх їх дучить спільний антагонізм до
демократизму, свободолюбності і республіки
та спільне бажання повалити зневажений
режім республіканської демократії, а при-
вернути пановане реакційних елементів. Бо-
напартисти роблять се, використовуючи сла-
ву наполеонівську традицію до приєднання
беззастережних умів для монархізму бонапар-
тистського; роялісти — партия французької родової
аристократії — сепарується в монархістичних
змаганнях бонапартистам, підставляючи ли-
ше замість імені „Бонапарте“ імя „Бурбон“;
консерватисти, рекрутуючи ся з вишнього і
монашого класу та їх адегенти, про око
воюють за релігію, в сути річч однак є вір-
ними союзниками попередних партій а ре-
лігійної покривки вживають лише для ма-
сована своїх політичних, реакційних тен-
денцій; звідси націоналісти — се мішанина
усього попереднього, прикрита лише для оту-
манення легковірних, одягом французького на-
ціоналізму — безпредметового супротив то-
го, що предінь-же у Франції французина
не знаходить ся в стані поневолення або угне-
тєння... Послідня сесія закінчила ся повною
невдачею сеї антиреспубліканської коаліції а
тріумфом республіки.

Ворба між республікою а монархізмом
даєть ся ще від невдачного виступу звісного
Буданжера. Як командуват залогі Парижа
мав він одного гарного дня захопити власть
в свої руки та оголосити ся диктатором.
Буданжером кермували та за его плечима сто-
яли всі реакційні, шляхоцко-ультрамонтань-
ські і монархістичні елементи, котрі при по-
мощі приватного, монастирського шпільниц-
тва виховали собі цілі кадри прихильників
серед армії і бюрократії. Замах Буданжера
не повів ся однак і монархісти на якийсь
час притихли, щоби віддати догіднійшій хви-
лі та ліпше підготувати ся. Зачала ся затім

монархістично-реакційна пропаганда, тим
лекше, що монархісти і ордені розпоряджи-
ли ся казначейними фондами, переважно ві-
браними з монастирських дібр, підприємств і
доходів, а серед республіканських елементів
панував розлад та соціальна грізнь між
буржуазійними а робітничими партиями.
Під ту пору з'явили ся, оперуючи фондами,
дотарчуванними з воєняних езуїтських кру-
гів, і „націоналісти“, демагогічне крайо
монархістів.

Завдяки всім тим обставинам, закулісо-
вим впливам, головню через жіночі круги, та
аручній тактиці повело ся навіть монархі-
стам довести до зближення монархістів з у-
міркованими республіканцями против ради-
кальнійших сторонників та до зискання впли-
ву на правительстві. Було се мало-що перед
аферою Драйфуса. Підпольна робота в армії
і серед бюрократії пішла тепер скорим кро-
ком наперед. Армія здавала ся в цілості
відданою монархістам і дні республіки ви-
давали ся почисленими.

Афера Драйфуса однак поспувала вою
аручну тїану езуїтських заходів. Вийшли
на яв скандальні надуми, виявилось, що
Драйфуса засуджено без слідства і розправи
і засланю на „Чортківський острів“ лише то-
му, що він був одним з республіканців
в штабовій канцелярії та був негідним
свідком того, що там діє ся. Монархісти
думали скоротати однак з жидівського похо-
дження Драйфуса, аби всі ті заводи предста-
вити як хитру затію Жидів (яких, мимохо-
дом кажучи, в цілій Франції менше, ніж у
самім Львові!) та публічна розправа судова
виказала інакше. Се скомпромітувало до
крайности реакцію а рівночасно, коли мо-
нархісти видячи небезпеку, знов поспували
воєнного замаху, відчинило очі республікань-
ської більшості Французів на підмінування респу-
бліки монархістично-шляхоцким заговором.
І тепер наступила республіканська реакція
та зачата ся борба о урятоване респу-
бліки.

Республіканські елементи, арозумівши
спільну небезпеку, залишили тепер внутрі-
шню борбу, увійшли в компроміс та злучили
свої сили до побороження монархістично-
езуїтських зазігів. Було се річчю так несподіва-
ною для противної сторони і керма так на-

го вихопила ся з відданих їм рук, а перей-
шла в руки ярих республіканців Вальде-
Руса та Любета, що воєняні монархісти
ли опановані ся нагло поза скобками. Розуміє
ся, ге дали за виграну, але зачали нові ма-
хінації в армії. Не маючи однак опори в ма-
сах населення (з вївмкою кількох темних о-
кругів альпійських та бретанських) монархі-
сти однак перемістили ся і випакали тим
більшу реакцію республіканську. Зачае ся
чищення армії і шпільництва, а далі, коли і
се не примирло монархістично-езуїтських
заходів і замахів, наступили радикальні спо-
соби: внесення орденів, що були головним
огнищем антидержавних махінацій, та — ко-
ли і Ватикан станує по сторові монархістів —
розділ церкви від держави, що завершлює
ряд реформ, звернення против монар-
хізму.

Послідня сесія як-раз ціла була посвя-
чена сій посідній, дуже важкій суразі. Ма-
мо опозиції і обструкції монархістів закон о
розділі церквей подавляючою більшістю і
церков католічка перестала бути уприві-
лейованою державною інституцією, якої на-
станники воєвали против той-ж держави, а
стороню, як кожда инша інституція недерж-
жавна. Цілим також було закінчене сесії.
Правительстві базело закінчити єї автоном-
нимирея, а іменно внесенем на загальну
амнестию політичних проступків без огля-
ду на партії. Не маючи уже нічого до втра-
чення, монархісти з опозиції для самої опоз-
иції виступили против загальної амнеції,
жот вога переважно дотикала їх адегенти-
організаторів воєних замахів, та зажадали
виключення з єї офіцерів республіканських,
виключених з армії за політичні доноси про-
тив монархістичних товаришів в офіцерського
корпусу. Монархісти готовали уже скандаль-
ну бучу в парламенті та правительстві по-
мішало їм плани: нагло взяло назад своє
внесення, замкнуло в тій-ж хвили сесію а
амнецією оголосило яко акт ласки президен-
та республіки. Ці не хотіли одержати доро-
го закону, се дано монархістам в ласки —
і вони з неї користають.

Як доносять телеграми, монархісти, що
постівали перед засудами з Франції, вже
вернули до неї, а деякі з них аспіли вже
стати голосними через лайливі телеграми

„подани“ на адресу президента Любета. Та
республіка, видно, не лякає ся їх лайон і по-
гроз, і вони мусять бути крайню безсильні,
коли республіка не боїть ся їх повороту до
краю.

Нова українська партія.

IX.

В огляді тих етапів, які українські на-
ціональні програми ставлять для здійснення
їх національного ідеалу, ми спинили ся на
трех васадничих питаннях: I) яка правнотер-
жівна становлення визначають українські пар-
тії автономії України в відношенню до про-
чої а згадно до цілості Росії — II) як ав-
тономна Україна має бути упорядкована у
нутрі і III) які правні застави ставлять укра-
їнські держави, щоб забезпечити назовні і
внутрі права українського елементу, а які пра-
ва надають иншим національним елементам
васелюючим українські землі.

Що-до першої точки то ми вже скон-
статували, що всі українські національні
партії домагають ся автономії України в
окремим українським соймом, хоч не всі
партії однаково переводять свою думку в
поодинокі, спеціальні постанови. Най-
далше і найконкретніше говорить в тій
справі партия радикалів, котра взагалі ви-
стала програму що-до правно державного ста-
новлення України найосновнійше зі всіх а
котра представляє собі Росію як свого рода
Bundesstaat а навіть Staatenbund в тій зми-
сли, що Україна має бути майже самостан-
ною державою, опертою на окремім орга-
нізаційнім статуті, і то державою, яка тільки
в справі армії, транзитів, війни і торгово-
митових відносин має бути сполучена в од-
ну цілість з рештою держави. Нашими сло-
вами, українські радикали відзначають Укра-
їні менше більше таке становлення, в яким
стоїть на основі угоди з 1867 року Угорщи-
на до Австрії, з тою лише ріжницею, що
для соціальних справ українські радикали хо-
чуть мати яко орган ухвалюючий і регулю-
ючий не соціальні делегації як у нас, але
спільний всеросійський парламент, опертій
до того на виборих а загального і рівного
права голосованя. Що той посідний пункт
менше корисно вражає в програмі радикалів
ми вже згадували, як і подавали причаї,
чому так думаємо. Всеросійський парламент
ще й при безпосередній виборі із усієї людно-
сти буде силою централізованою, подібною,
як се має місце в Німеччині а по части по
р. 1873 і в Австрії, між тим, коли делегація
дає більшу заперу для удержання позного
автономізму України, забезпечуючи поверх
того і єї правно-публічне становлення яко са-

Масариків Метерлінк.

Смерть Тінтагіля.

Д і я III.

(Той самий покій. Куртина, підносилась, від-
слюнуло Ірену і Агльоваль).

ІРЕНА.

Я вже пересвідчивсь, чи всі двері за-
чинені. Є їх три. Двоє тамтих вузків і нив-
ні. Не відчиняє ся їх ніколи. Ключі від них
згубили ся вже давно а штаби зелізні запу-
щені глибоко в мур.

Поможи мені замкнути єї треті — суть
більші від неодиної брами міста. Вони міцні,
так що і грім не міг би їх висадити. Чи ти
готов на все?

АГЛЬОВАЛЬ

(сідуючи на порозі).

Сяду тут на порозі з мечем на колінах.
Здає ся мені, що видержу той раз, жду тут і
пильную. Суть хвилі, в яких нагадують ся
річч, що їх і зрозуміти годі. Се все я вже
робив колись, та ніколи не мав відваги від-
крити меч. Нині маю его перед собою. Хоч
моє рамя не має вже тої сили, то однак
спробую. Бути може настав час, в котрім
треба боронити ся, хоч би і знало ся, що се
оборона не принесе ніякого кісна.

БЕЛЯНГРА.

(виходить з сусідньої покою несучи на руках
Тінтагіля).

Пробудив ся.

ІРЕНА.

Який він блідий! Що єму такого?

БЕЛЯНГРА.

Не знаю. Плавав по тихо і мовчав.

ІРЕНА.

Тінтагіле!

БЕЛЯНГРА.

Він дивить ся в иншу сторону.

ІРЕНА.

Ніщо не поможе, Тінтагіле! Що з то-
бою? Се я, твоя сестра, говорю до тебе. На
що там дивив ся? Відверни ся. Ходи, по-
бавимо ся.

ТІНТАГІЛЬ.

Ні, ні!

ІРЕНА.

Не хочеш бавити ся?

ТІНТАГІЛЬ.

Я не в силі вже ходити, сестре Ірено.

ІРЕНА.

Не в силі вже ходити? Що-ж такого?
Що тобі єсть? Чи тобі що жибє?

ТІНТАГІЛЬ.

О, так.

ІРЕНА.

Що-ж тебе болять? Скажи мені, я тебе
вздічу.

ТІНТАГІЛЬ.

Я не вмію сказати, сестре Ірено, се є
всюди..

ІРЕНА.

Ходи тут Тінтагіле. Знаєш добре, як
любю в моїх обіймах, як швидко приходить
ся в них до одужання. Дай мені его, Бе-
лян-ро! Сиди собі на моїх колінах і сейчас єму
се перейде. Вони суть довкола тебе, Тінтагі-
ле, але ми тебе оборонимо. Недаєть тебе не
досягне.

ТІНТАГІЛЬ.

Недаєть є вже тут, сестре Ірено. Чо-
му нема тут світлиця, сестре Ірено?

ІРЕНА.

Атже є світло. Чи не бачиш ямпи,
завішеної оятам в склепіню?

ТІНТАГІЛЬ.

Так, так. Але вона мала. Чи нема
инших?

ІРЕНА.

На що ще инших? І так видно се, що
треба бачити.

ТІНТАГІЛЬ.

Ах!

ІРЕНА.

Ах! Як твої очі глибокі!

ТІНТАГІЛЬ.

І твої теж, сестре Ірено.

ІРЕНА.

Я того нині рано не зазримітла. Ба-
чили в них... Ніколи не відомо на певне,
що душі видає ся, що бачить.

ТІНТАГІЛЬ.

Я не бачив думі, сестре Ірено. Але
того-то Агльоваль сидить на порозі?

ІРЕНА.

Він трохи відпочивав. Хотів би попра-
щати тебе, нині відеш на супочиню, ждав
отже аж ти пробудиш ся.

ТІНТАГІЛЬ.

А що він держить на колінах?

ІРЕНА.

На колінах? Не бачу нічого на его ко-
лінах.

ТІНТАГІЛЬ.

Так, так. Там є щось.

АГЛЬОВАЛЬ.

Дрібниця, моя дитинко. Я оглядав ста-

ру шаблюку тай ледво що можу її сизнати.
Служила мені довгі роки, але від якогось ча-
су а втрива до неї довіре і, видить ся не-
ві, що зломить ся. Ось тут, піддеже руко-
яти, є мала пляма. Я зазримітла, що слід
її блідне та питає сзм себе, що се значить.
Не знаю вже впротім, о що я питає ся. Мій
дух нині чогось дуже отяжів. Нема на се
ради Треба жати, ждучи на несподівані
події. Тай треба робити так, натеб була на-
дія. Бувають такі тяжкі везері, коли безпо-
житочність жати давить тебе за горло і хо-
тів бсь замкнути очі. Є пізно і я вже зму-
чений.

ТІНТАГІЛЬ.

Він має рани, сестре Ірено.

ІРЕНА.

Де ти їх бачиш?

ТІНТАГІЛЬ.

На долі і по руках.

АГЛЬОВАЛЬ.

Є се дуже старі рани, ані тепер не
сириняють мені вже болю. Світло ниніш-
ного вечера мусіло їх освітляти. Чи ти їх
доперва тепер зазримітла?

ТІНТАГІЛЬ.

Він виглядає сумовито, сестре Ірено.

ІРЕНА.

Ні, ні, він не є сумовитий, а тільки
змучений.

ТІНТАГІЛЬ.

Ти також сумовита, сестро Ірено.

ІРЕНА.

Алеж ві, предінь бачиш, що я усмі-
хаю ся.

ТІНТАГІЛЬ.

Тай друга сестра також сумна.

ної прогулянки за місто, бавлять ся там і у-
чать ся рушних пісень. Серце радувалось,
коли по вечірній, на урядженій чатами за-
баві, станули в ряди малі хлопці, та дівчатка
в хороших народних уборах і милозвучно
заспівали: „Гей там дівчата“, „Рева та
стогне“, „Чом землем“. Далішні точки забави
виповідали удачею аматорів представлених:
„Урлюпники“, „Монолози“ і товариські ігри.
Коли у нас у Львові повстало що найменше
10 таких читальні і кожда старалась гурту-
вати як найбільше Русинів а також колиб-
дя тих трох посвятилась наша патріот-
стична при півні інтеграції, то й руске
міщанство у Львові почулоб ся дійсно
руським. — X.

— Аналіз гімназії у Львові в р. шк. 1905.
Звіт дирекції п. в. академії гімназії у Львові
за р. шк. 1905 обіймає в науковій частині річ
проф. Боберського про „Гри і забави рушні“.
Все вже друга частинка повення того самого
автора в справі так важній у вихованні мо-
лодіж. В першій частині, що появилася в то-
річній звіт, обговорені були забави та гри
бігові без прикладів. Сегорішня частинка обіймає
18 забав, при котрих уживає ся маха. Автор
заповідає ще дві частини, одну з англійськими
мачевими грами, а другу з нашими народ-
ними грами і забавами необрадованими. В тій
цілі автор звертає ся до прихильників вихо-
вання молодіж, щоб їм надіслати описи
помічених між народом рушних забав. В
давних часах, перед 50 роками, коли шкіль-
на молодіж не до порівняння менше сиділа в
школі і менше потребувала пересиджувати
дома над книжкою, уміла сама, без догляду
і проходу учителів, множество військових гар-
них рушних забав та не виділа між чотирма
стінами в закутках воздуху, на лавці чи кри-
слі в четвертій вітці, та, як тепер. Нині це
лише дрібна дівчата знає грати ся „в кичку“
або грати по уличці намінем в руки або в
„катапульта“, перед чим давніше самі вже
батьки хоронили свою дівчату задля частих
випадків налітків, так що вже в гімназії рід-
ко лув ся хлопчик, котрий би попросту не
мав собі за сором грати намінем або грати
„в кичку“. Так само й батьки та учителі те-
перішні позабували вже давні гри рушні
забави. Тим то з одної сторони уважаємо за
важну задачу проф. Боберського, що заяв-
ляє описом військових таких забав, а з другої
сторони висказуємо бажання, щоб з тими о-
писами познайомили ся й батьки і учителі і
всі прихильники розумного виховання та ви-
діді й сама молодіж. В тій цілі і проф. Бо-
берський повинен би постарати ся о дешеві
відбитки своїх повенень, щоб їх можна ш-
прити в як найбільших кругах. — 3 урядо-
вої частині звіту довідуємо ся, що академічна
гімназія мала в р. шк. 1905 клас 19, а на те
збір учителів і 15 заступників учителів (!),
так що навіть не припадає до одного учи-
теля на одну класу. Учеників було з по-
чатком року 928, серед року прибавило 25, так
що всіх записаних було 953. За те серед ро-
ку покинуло науку 158 учеників (!) чи то
1658 прц., — о 288 прц. більше, ніж попе-
реднього року. Коли знаємо, що в шк. р.
1904 середній процент убутку у всіх гімна-
зиях краю вивисив 69 прц., то сегорішній
убуток в акад. гімназії треба назвати справ-
ді величезним. Очевидно зложилось на не-
го головною ученикам, котрі не мали вигляді
на добре свідодство. Найбільше учеників у-
було серед року в найнижчих класах; в са-
мій 1 класі покинуло науку 65 хлопців! Але
ж бо й часло учеників в чотирох відділах
той класи (60, 52, 70, 56) вимагало дозвідче-
них, виправних учителів, а тимчасом наука у
всіх відділах видана була — розуміємо, що з
конецности — майже самим молодим, по-
чатковим заступникам учителів. Кінцева ака-
дифікація випала, коли взяти на увагу чис-
ло тих учеників, що додержали до кінця,
дуже корисно; бо свідодство з відзначенням
дістало 87 учеників чи то 1081 прц. (число,
коч зовсім невелике, але саме часами вж-
чайне), добре свідодство (разом з відзначен-
ням) дістало 8717 прц., поправку в одного
предмету 43 учеників, довід на доповнюю-
чий іспит 4 уч. Зле свідодство дістало 55 у-
чеників; а коли припустити, що по фєрмах
при поправках і при доповнюючих іспитах
пропаде ще 5 уч., то загальний процент злх
свідодств вивисе 754, — значить, результат
навіть дуже добрий. Але цілком інше по-
казе ся він, коли до злх свідодств додати
ще тих 158 учеників, що серед року по-
кинули школу; тоді процент тих, що стра-
тили рік, вивисе 2287, а сего на теперішній
час не можна вже звати результатом корис-
ним, а то тим більше, що значна часта в
тих 158 учеників імовірно вже раз на все
закінчила свої науки. В VIII класі було в
початком року 64 учеників, серед року при-
нято ще 2, а те 2 покинуло школу. При
класифікації дітас 1 вже свідодство, 9 по-
правку, а 2 дозволено іспит по фєрмах
доповнити. Як бачимо, результат як на най-
вишшу класу попросту поганий, бо з горі
уже 12 учеників на 64 чи то 1935 прц. усу-
нув від найближшого речення іспиту зріло-
сти. З останніх 52 приступили до іспиту зрі-
лости знов лише 42, а з тих репробовано 2,
а 5 ученикам дозволено поправити іспит по
фєрмах. Зазначити винидає годить ся, що в
Бурі Руского Тов-а педагогічного мало 200
учеників приміщене за місячною оплатою
12—20 К (5 уч. безплатно), в Інституті св. О.
Николая 40 учеників за місячною оплатою
30—40 К, в Бурі Станіславського Інститу-
ту 14 учеників безплатно, в Бурі Нар. Дому
29 учеників безплатно, в Бурі селянській 12
учеників і в Інституті Змартвижвстанців 1 у-
ченик. Товариство „Русак“ видало за замо-
ги для учеників 240490 К; 9 учеників мало
від повітових рад заповомогі в загальній сумі
386 К, 2 учеників від громадських рад на
суму 60 К, 1 ученик від кр. виділу 160 К,

а стипендії побиало 17 учеників на загаль-
ну суму 3321 К.

— Довірочні збори жидівських а ітурянтів
учит. семінарий відбули ся вчора у Львові
в жид. школі „Ханок ланар“. Учасники жид-
ували ся на аномальний стан шкільництва,
який позволяє жидам кінчити учит. семіна-
рий, а не дає їм учительських посад. Положе-
нє із справді в дуже прикре, а скоротував
се навіть президент ради шк. кр. п. Пашкев.
до котрого вічевіжжя вислали депутата. Де-
путатя довідаха ся, що рада шк. кр. не має
права впливати на інспекторів окружних в
в справі обсядження провізоричних посад
учителів. Збори прийняли се до відомости, і
постановили добивати ся пошіщення свого
поможня у властї через внесення основного
меморіалу до сойму і міністерства просві-
ти. — Число абітурянтів Жидів доходять
до 80, а буде ще зростати, супроти того на-
дежить заставити ся над тим, що зробіти
з ними і як усунути аномалію, котра проду-
кує кваліфіковані снап, а не дає їм відпові-
дного до їх образованя занятя, мимо того, що
тисячі шкіль стоять необсяджені.

— Відпуст в Кохавині дав ріжним „реж-
мешкам“ нагоду до обсялювання. Онові оч-
ники воли в шопі, де почували прочани ва-
мішанє, кричали „порити!“ Нічліжани в пе-
релюсі стали тиснути ся до виходу, сла-
вати з стриху, а з того хоростали зжодї, по-
риваючи, що дало сл. Притім не обійшло ся
без нещастя. бо один прочани ученик гім-
назійський Рудка, ссачучи з стриху, впав
на багнет пороходжого жандарма, та до
кількох годин помер.

— В справі X міжнародного конгресу про-
тавляючого, який відбуде ся в Буда-
пешті 11—16 вересня с. р. відбула ся нара-
да, на котрій заснований вже комітет коло-
мийський доповнено членами комітету львів-
ського і так доповнений уконститував ся він
яко вправний. В склад єго крім відомих чле-
нів комітету коломийського і львівського по-
казано д-ра Евгєна Бурачницького, д-ра
Івана Кундєва і д-ра Петра Рондєка. Обго-
ворено всі справи дотичні участі в конгресі
галицьких і російських Українців. Після ре-
ферату д-ра Тришівського прийнято до відом-
ости зголошені на конгрес реферати. Роз-
ділено роботи околом устроєня руского від-
ділу на виставі конгресовій, де виставлені
будуть видавництва, портрети, картини, на-
писки і мали статистичні на просторі околом
20 метрів. Піднесено гадку, аби запросити
членів конгресу до відвідан галицької Укра-
їни в цілі пропаганди. Вкінці порушено
справу заснованя товариств тверезости. —
Володимир Лаврєвський.

— Страйк будівельний. Вчора переди. бу-
дівельний інспектор п. Назватієв розпочав
переговори з відпоручниками робітників, що
представили свої домагає до передпрієм-
ців. Інспектор буде також переговорювати з
передпріємцями. Вчора прилучили ся до
страйкарів робітники заняті брукюванєм у-
лиць. Пополудня відбули ся при численній
участі збори робітників в музичній галі по
котрих учасники спокійно розій-
шли ся.

— 3 „Патьомкіна“ прибуло 6 моряків до
Відня. Ё се молоді люди, сильно збудовані,
кріпкі і високого росту. Надійють ся повер-
нути до Росії, коли змінять ся обставини.

3 товариств.

Від Виділу Тов. „Вакандійних Осель“
у Львові. Позаяк в сім році зголошило ся 20
і кілька дівчат на оселю до Милошана, а То-
вариство не має вже ніяких фондів, бо зібрав-
ши гроші видало на закупку інвентаря, звер-
тає ся Виділ до Русинів, приятелів бідної
молодіж, щоб прислали як найбільше
жестя на руки п. Ольги Барвінської
ул. Собішчина ч. 5 які призначить ся на
удержанє дічат через ваканції в сім році.
Дівчатка виїжджають в суботу рано се в 22
с. м.

Видовища і забави.

— Від заряду артистичної прогулки „Му-
зичного кружка Анад. Гром.“ Отрим подаємо
до відомости тим, котрі нас о се запитували,
що другий дивертисмент нашої прогулки т. М-
хайно Губач не єсть, як се багато осіб ду-
має, ідентичною особою в бувшим директо-
ром руского театру, а єсть натовістю сту-
дентом львівського університету, відділу фі-
лософічного. — Заря.

Померли.

— Анна з Зафівських Долиниць, вдова по
бл. п. раднику дирекції скарбу, Миколою,
уловоїла ся по тяжкій ведучї нині рано, в
48 ім році життя, у Львові, під ч. 1 улиця
Стрийська. Похорон відбуде ся в четвер, о
год. 5-їй пополудня, на кладовищі Личаків-
ське. Покійна, щара Русинка, враз з бл. п.
мужем, дітлаха заслане на Мазурщину, де
проживали цілий 12 літ. Мимо того дїм їх
уся остана руским. — В. зі п.!

— Фт. Павліков, кришпань, визначний
член москвофільної партії, помер вчора у
Львові. В. а. п.!

Бібліографія.

Ruthenische Revue ч. 13 містить: Der
ultra-nationalistische Standpunkt der russischen
Oppositionsparteien. Von I. L. N. (Ktjew). —
Die Ukrainische Radikale Partei in Russland.
— Briefe aus und über Russland. Von Roma-
now. — Die Ukraine und die russische Ge-
sellschaft. Von W. Kuschnir. — Die Poesie des
Landlebens in der ukrainischen Literatur. Von
S. Russowa (Petersburg). — Wohin sich wen-
den? Eine Erzählung von T. Sinkiwskyj.

Сьпівання для шкіл народних зложив
Я. Ярославенко. Школа народна, ч. I.
Бувар. Ціна 50 сот.

Урядові вісті.

— 3 перемискої єпархії. В проваджені на
Макову дек. добромисльського призначі: Петро
Гушовський, Петро Квижинський, Іван Саба-
рай, в списі: Іван Лисюкевич, Петро Подля-
шеский, Іван Товарищкий, Петро Крушовий,
Волод. Рихлевський. — Презенту дістали: на
парохію Високоє вжилий, Андрей Коцире-
вич; на Тиняну: Кирил Коцилевський; на
Новосілан: Орест Пат; на Явирняк: Іларій
Велутович. — Кришпанський відіканє діста-
ли: Анастол Вархольак парох в Оровім, Во-
лодимир Калужняцкий парох в Бортнім. —
Завідательство в Грушевцях дістає Теодор
Давіс. — Сотрудництво дістали: Юліан Ле-
вунський упралляюче в Речікові, Йосиф Кра-
вчук в Харові. — До кан. інституції на па-
рохію Жуків завізаний Николай Колтуяков.
— Правительство продовжило дотацію а ре-
форда на дальший оден рік для сотрудництва
в Жидцях.

Переписка Адміністрації.

Вп. I. До. в Ко. Тепер вплачено за
март а не липень. — Д. Во. в Вп. За 3 кварт.
прйде нам ще 4 К. — О. Пр. в Св. Тепер
вплачено за цвєтєнь а не червень. — К. Ка.
в Со. в Ра. До кінця серпня. — Г. Се. в
Ку. Тепер вплачено лиш до кінця липня. —
А. Ту. а Ор. Тепер вплачено по конєць чер-
вня. — В. Ме. в М. Тепер вплачено до кінця
липня. — Н. Га. в Уль. На рік 1906 вписано
тепер 5 К 20 с. — І. Гур. в В. одержано до
кінця року. — Д-р В. По. в В. Сербія за
сей рік прйде нам ще 4 К. — С. Зе. в Мн.
ст. до кінця III кварталу надежить ся нам
ще 12 К. — Е. Га. в Ві. на сей рік аложено
допє 16 К, отже до кінця року прйде нам
ще також 16 К. — М. Ку. в Го. вплачено за
червень а не липень.

Товаришів: Гринєвацького студ. техн.,
Гудза, Дубляницю, Мавара, Густановського,
Грица, Прокоповича і Сєнака членів відєв-
ської „Січ“ прошу, щоб зволнили мені най-
дальше до тижня подати свою адресу. —
Станіслав Витвицкий, Богородчан старі п. Бо-
городчан.

Звертаємо увагу на анонс робітні сто-
лярско-різьбарської п. Антона Оприска, члена
тов. „Зоря“ поміщений на 4-тій сторони.

КОНКУРСИ.

„Руского Інститута гімназі-
ального в Перемисль“.

Згідно а мавим описанєм отворений
буде від 1. вересня 1905 р. „Руский Ін-
ститут гімназіальний в Перемисль“, в котрім
найде поміщенє 94 питом-
ців, гімназіальних учеників, під сїдуючими
умовами:

Інститут дає:

1) Як найвигідніше і всім сєчасним
підвїдним вимогам відповідаюче поміщенє
в своїм буденку, нарочто на се збудовані
і відповідо устроєнім.

2) Достатній і добрий харч, праве
біля, кушєлі, в случаях потреба відповіду
поміч і лікарську опіку в своїй санаторії.

3) Морально-релігійне вихованє і педа-
гогічний провід в науці і всіх занятях мо-
лодіж, в цілости безущинау, щире, патріот-
ичне, вітцєвську опіку над працею і відпо-
чинком, духовним і фізичним жатєм мо-
лодіж.

Сю піднеси гадку сповнить Інститут
через поставлені в нїм органи: а) в першій
ряді через заінтересованих в нїм ректора і
віцєректора Інститута, заводних педагогів,
профєсорів або оо. катехитів гімназіальних,
б) через шістьох надзирателів, спосібних в-
вадомим або старших учеників гімназіаль-
них, в) зчислений персонал службовий, му-
жеский і жіночий, стоячий під проводом ін-
тєлігентного господаря і господарки. Началь-
ство Інститута, ректор і віцєректор, надзи-
рателі, господарі і служба поміщені в Інсти-
туті постійно.

Інститут жадає: 1) місячні о-
плати з горі від кожного питомця по 40 К,
2) щоб родичі або опікуни питомців вступ-
или в членів товариства, котре єсть влас-
тєлем Інститута, т. є. в членів товариства
ювилейної бурни св. О. Николая в Пере-
мисль, в річному владюю 6 К, 3) щоб ро-
дичі, або опікуни зложили при вступі уче-
ника до Інститута касау 10 К за цілірочне
зуживанє інвентаря, т. є. ліжка, столїжкє,
шафи, пушту, умивальнє, столового начиня,
загалом всіх річей, які Інститут закупив
наказом понад 10.000 К для зуживку учени-
ків, 4) при вступі аложати 10 К задатку на
кожєлі біжучі потреби ученика, як прибори
шкільні, нацару обуву, одягу, на лікаря
і ліки, і т. м., 5) поносити відшкодованя за
всі надзвичайні шкоди, наслідні учеником
в інвентарі або наших урядованих Інститу-
та, 6) при вступі підписати заяву, що обяза-
зують ся сповняти всі умови сєго конкурсу.

Місячною оплатою 40 К не можна обся-
жувати в причини вїзду ученика на сьвєта
або на відпустку.

Ученик прийнятий до Інститута, має
при вступі виказатись, що має в зовсім до-
брім стані підруччі предмети: 1) єдиня в
домашнього полотна 2 м. довгий, 90 ст. ш-
рокий, 2) подушку, 3) ковдру, 4) вовняний
кожєлі до накриваня ліжка (папу) темно-чор-
ногою баран (bordeaux), 5) чотири темно-чор-
ногою баран (bordeaux), 6) три тонкі простирала на ковдру,
приладжені до зацілюваня на гусики, 7)
три грубіші простирала на ліжко, 8) шість
сорочок, 9) шість пар панталон, 10) шість
ручників, 11) дванадцять хусток до носа, 12)
шість пар шкарпі і тількиже змювих шкар-

питок, 13) два мундурні шкільні, 14) мунду-
ровий плащ, 15) дві парі обуви, 16) має
зернальце, 17) густий і рідкий гребінь, 18)
підки до сукня, волосє і маєвєрку до зубів.

Всі повєші річі мусять бути назначєні
числом, яке заряд Інститута визначить для
кожного ученика при прийнятї. Всі річі ма-
ють бути описані в двох примірниках, одєн
а ніж передає ученик господареві Інститута,
другий задержує родина ученика.

Письменні зголошеня о прийнятї до Ін-
ститута належить прислати найдальше до
д. 15. серпня 1905 під адресою: „Руский
Інститут гімназіальний в Перемисль“, на
руж Вл. Г. Цєсєльського, ч. к. директора
гімназії в Перемисль.

На бажанє родичів та інших інтерес-
ваних в тїм дїї сторін вносиває Заряд Ін-
ститута за приєнані 10 сот. на порто про-
сторій ший і точній ший „Пром-
спєкт“ Руского Інститута гім-
назіального в Перемисль, ко-
трєй що тільки вийшов а початї.

Від Виділу товариства „Бурса св. О.
Николая в Перемисль, заснованї в ювилей-
ну памєть 50-літнього памєтєня цєсєря Франц-
Йосифа I.

Перемисль в липні 1905.

Григорій Деліцький, голова. Тр. Теофіл
Кормиш, секретар.

Головний віділ товариства „Просвіта“
розписує отсим конкурсу на премію бл. п.
Вікторія Студийської в висоті 170 корон за
написанє історичного оповіданя.

Конкурсний твір має відповідати от-
сим вимогам:

- 1) Має бути оригінальний, в цілію —
будити національну і громадянську свідомість
поміж руским жіноцтвом;
- 2) Має бути артистичний, в тенденції
патріотичній, але не обидній для жіночої
нишої народности;
- 3) Не може бути більший обємом як 3
аркуші друку.

Твори належить надіслати до Голо-
вного Виділу Товариства „Просвіта“ у
Львові.

За Головний Виділ Товариства „Про-
світа“ у Львові дан 4 н. ст. липня 1905
року.

Д-р Кость Левинський, Іван Ярмівич,
васт. голови. писар.

Виділ філії „Просвіти“ в Дрогобичі
ч оголошує отсим КОНКУРС на 20 учени-
ків шкіл народних і виділових в „Сєлян-
ській бурі“ в Дрогобичі.

Умови прийняті: Родичі кожного пи-
томця мають платити з горі місячно по 4
К і доставити на цілий рік сїдуючий вік-
туаліс: 3 кірці бульбє, 3 чвєртки муки пше-
ничної, 1 чвєртку круп ячміньїх або рижі,
2 чвєртки круп кукурудзяних, 1 чвєртку
пшона (фасолї або гороху) і 2 копн напустки.
Половина снх віктуалів має бути доставлена
з початком першого курсу, друга половина
найдальше до кінця лютого. Крім того мі-
сячно 1 вїло сомонин (або) масла і 2 бо-
хонці хлїба тижнево. Хто не доставляє вік-
туалів платити місячно 13 К з горі.

При вїлї складає ся 2 К за ужитє ін-
вентаря.

Кожий питомець має мати свою по-
душку, ковдру, постіль, сїняк, 4 ручники,
6 сорочок і калїсонів, приличне убранє, гре-
бїнь і шїтєня.

Правє біля не належить до заряду
бурни.

За се удержує питомець цілювєтє у-
держанє, нагляд і поміч в науці.

Поданя зоомотренї в послїднє шкільне
свідодство і умовя визнагородженя (чи пма-
тить готівкою, чи доставляє віктуаліс) на-
лежить вносити до 15 серпня на руки Вл. о.
Василя Кукевича, катехита відділого в
Дрогобичі.

За комітет бурни:

Лонін Рівачкий, Василь Ритальський
м. предсїдатель. секретар.

Виділ руского товариства педагогічного
глядє доля інститута св. Ольги у Львові
в а с т а т е л ь к и, котра веда би надзір
над наукою дічат. Пожадана сєоба інтелі-
гентна, поважна і енергійна. Першенство
мають кваліфіковані учителі. Ласкаві зго-
лошеня просамо адресувати до о. Алексан-
дра Стефановича у Львові (ул. Чарнецького
26), а від 14 липня до міста Кут. — У Льво-
ві дан 5 липня 1905.

Калєндар: Гр.-кат.: нині (второк) Атаназія,
вєстєра (сєрєда) Сидона Вєл., пєвєстєра (чєтєвер)
Томі Прєп.; — Рам.-кат.: нині Симєона, вєстєра Вікєнтїя,
пєвєстєра Чєслєна і Кєспєра.

Рєспєртур руского театру на гостинних аїстєпах
в Чорткові. Сєла власна (на Вігнєній, коло черкєв). По-
чаток о годїні 8-їй вєч. В чєтєвер 20 липня „Дїла Ваїмо-
шєна“ сєванєційна пїтува в 4 дїях С. Падєнова, в пе-
рєкладї Л. Стєпанїчє, в суботу 22 липня „Урєліс Аєвє-
тє“ трагєдїя в 5 дїях Гєнєкова, в перєкладї Л. Лопє-
тєнського, в пєдїду 23 липня „Вїхєнанєв“ народ-
на комєдїя ві сьмїх і танцєм в 3 дїях Ієвєнєк; ві
второк 25 липня „Сьвєтєчєня на Гєнєрїєвіч“ народна о-
пєрєтка в 3 дїях Гр. Кїтєк; в сєрєду 26 липня Пєрєд-
пєсїдєнє прєдставлєнє: „Прєдана нарєчєна“ о-
пєра в 3 дїях Сєвєтєнє; в чєтєвер 27 липня прєдставлєнє
вєстєра „Дїєні людєй у черкєвє сєлєка, а сєм у нїй не
буєвє“ конкурєвєна комєдїя в 4 дїях Яновського.

Бібліотєка, театр і музеї у Львові:
Бібліотєка тов. ім. Шевчєнка (ул. Чєрнєвського ч. 28.) о-
тєвєра по пїстєрї, чєтєверга і суботі від год. 4—7 по пол-
— Бібліотєка „Нар. Дому“ ві второк, сєрєда
пїтєвєчє і суботу від 9—1 і ві 8—6. — Бібліотєка
унївєрєтєтєвєна від 8—1 рано і ві 4—6 по пол-
в суботу лїше рано. — Бібліотєка Оєсєлїн-
ськєх від 9—3 що дєнь оєрїк нєдїлї і поєднєкє вєстє.
Музеї „Просвіти“, Стєпанїчєвського Ін-
стєтута і Тов. ім. Шевчєнка (в год. популєчє-
нєх від 3—8). — Музеї Дїдушєвичєх (ул. Тєвє-
трєвєчєна ч. 15) в год. 10—1, в дїні вїчєчє а вєсєлєнєм
від год. 10—1. — Музеї Оєсєлїнськєх в дїні
вєчєкє від 9—1, а ві второк і пєтєвєчє також до пол-
від 3—5.

Ціна абіжів і других продуктів.

Львів 18 липня. Валюта коронова. Ціна за 50 кгр. лосо Львів. Пшениця стара 7-60 до 7-90 а на термін — до —, Жито старе 5-80 до 6-10 а на термін — до —, овес обробний старий 7-— до 7-15 а на термін — до —, ячмінь пастівний — до —, а броварний 6-25 до 6-50, ріпак 10-25 до 10-50 льнянка — до —, горох пастівний 6-— до 6-40 а до варення 7-75 до 8-75 вина — до —, насіння льняне — до —, насіння конопляне — до —, боб — до —, бобик — до —, гречка — до —, мундура готова — до — а нова 7-25 до 7-50, хміль (за 56 кильо) — до —, конюшина червона 45-— до 57-50, біла 50-— до 60-—, шведська 45-— до 65-—, тимошна — до —, Спіритус лосо за 50 літрів 38-70 до 39-20.

Надіюляне.

Др М. Новановський

канд. адв. з правом субституції, глядає заняття в канцелярії адвокатській. Пропозиції з поданням умовин під адресою: Микитинці п. Пістинь ад Коломию. 634 2-3

Фізикально-дієтична лічниця д-ра Тарнавського

в Косові за Коломиєю
зед. станція Заболотів, отворена від 1 мая до кінця жовтня. 343 11-15

Коперницький і Син

Оптики і Механіки у Львові площа Галицка ч. 1.
кротка Балка Гіпотечного на підставіх ілюції Галицької коручають

Барометри анероїди по 7, 8 і 10 К, май-ліпні по 12, 16, 20 і 24 К. — Лбарнетки полькі по 12, 15, 24 і яство. Заразом поручаємо в найбільшій виборі окуляри, двікери зюли і всілякі явні прибори оптичні, всілякі направи полагоджують ся як найскорше і найдешевше. 4185

Важне для товариств задаткових!!

Наса задаткова ВЕРХОВИНА

в Сколім
має до позбуття отсі книги касові оправлені в шкіру і поштою, по 150 аркушів на сильнім папері по цінах власного накладу — за готівку, або за посліплату:

Книга ліквідаційна . 19 К
Книга позачок на скрипт 18
Індекс 8
Книга вкадок щадн. . 20
Рєєстр членів . . . 20
Наса задаткова „Верховина“ стов. зарєєстр. з обм порукою в Сколім. 620 2-3

Молочарня в Березові

середнім, коло Коломиї, п. в містці, фізія Мишинської, висилє щодечь 6 кильо пачки десерного масла по ціні 2-20 К лосо Березів. 462

Ruthenische Revue

виходить у Відні кожного 15 і 30 кожного місяця і стоїть річно 8 кор. 6 обовязком кожного свідомого інтелігентного Русина тому часопис передплачувати, а предплату треба слати як найскорше для урегулювання і забезпечення видавництва. Гроші слати на адресу: Administration „der Ruthenischen Revue“, VIII Wickenburggasse 10 I St. Th. 9 Wien.

Двох цікавих хлопців

до науки молочарства прийме Молочарня Мишин п. К. Коломи. 635 1-3

Вдова особа середнього віку, інтелігентна шукає місця до варяду дому. Розуміє господарство домашнє і в полі. Прийме місце за невеликою надгородою. Адреса: Франкова в Сяноці, ул. Колісева.

Інтелігентна жінчина Русинка в середнім віці, розуміюча ся добре на сільським господарстві, пошукує місце до варяду дому. Ласкаві зголошення під „М. Л.“ poste restante Вілобожниця. 632 2-3

Учілч. матурист глядає на ферій лекції на селі. Може уділяти німецької конерсації. Іван Остап п. Соколівка ад Ожидів. 1-3

Учілчєний мат. гімна. глядає лекції на селі або в місті до вересня або жовтня с. р.; на бажачє німецька конерсація. Зголошення з поданєм умовин: Іван Остап в Соколівці ад Ожидів.

Ученик VI кл. гімназ. глядає лекції на час вакацій. Ласкаві зголошення М. З. poste restante Золочів.

Студент філософії, германіст, пошукує на час ферій лекції в гірських околицях. Зголошення: М. Л. Академ. Громада Львів, Вірменська ч. 30. 3-3

Ученик VIII кл. пошукує лекції на час вакацій есентуально на цілий рік. Зголошення упрашає ся під адресою: Н. М. Вербуєць п. Городенка. 3-3

Кандидатна II р. учит. сем. глядає лекції на час ферій від I/VII. Вимагання скромні. Ласк. згол. до Адм. „Діла“. 6-6

Ученик в укіченою V-ою класою гімна, пошукує лекції на час вакацій. Ласкаві зголошення на адресу: М. D. poste restante, в Добрий, п. п. Мриглюд.

Рутинований інструктор глядає лекції на селі. Адрес „Маркьян“ Адміністрація „Діла“. 4-5

Пошунує посади сейчас дикі іспитованій, нежонатий, літ 23 з добрим гоюсом уміє провадити крамницю Стефан Ягелла, Навко п. п. Стібно. 2-2

Глядаю якого небудь занята. Може бути помічником бюровим, сторожем каменичним і т. п. Теодор Король в Кочиллях пов. Збараж. 2-2

Потрібні: 5 учеників до науки столярської, 2 учеників до малярської, 2 учеників до слюсарської, 2 до бляхарської, в віці над 14 літ з укіченою 4 пародією школою. Приняті мають мати своє убрание через час науки. Зголошення приймає Іван Борко, Перемисьль. 533 3-3

Оголошенє.

До Бурси філії „Тов. пед.“ в Рогатині прийме ся до 30 учеників. Про успіхи можна довідатись на місці в Бурі, де належить також вносити подання на руки п. Стеф. Обертає найдалше до кінця липня, щоб був еще час на вивіщення комват, наслідь еще більше число учеників зголошлось. 624 2-3

Продаю озиму сумішку (жито, озимий горох, озима вика) по 2-40 К а опакочанєм і портм. о. Лев Сітінський в Рогатині п. Заболотці. 629 2-5

Літнє помешканє покійсь 4 ліжками і кухнею в приступній ціні. Данило Ковердан, Княжедука п. Доліна к. Стрия. 602 3-3

Рутинований інструктор глядає лекції на селі. Адрес: „Маркьян“ Адміністрація „Діла“. 3-5

Морелі найблагороднійші із всіх озочів в 5-кілограм. кошєх за посліплатою посилаю по 4 К. Іспанські порічки 376 К, МАЙМАН Заїщики. 628 3-3

Фільварок в Підбурчях віддалений мильо від Львова, станція залізнична в місці, обіймаючий 51 моргів поля разом з сіножатями, в добрій ріці, з господарським будинками в зарез до продажі. Власна відомість: Львів, Личаків ч. 7. I поверх. 607 4-5

Поїзди всякого рода, нові і переїжджені, поручаю в величчій виборі, приймаю їх до заміни, в котмі до продажі, або купую за готівку. Рівнож приймаю замовлення до візчачь на елегантні поїзди з білими кінями, що походять з цїсарської стації, по дуже приєшним цінам.

М. НАСС

Львів, Шпитальна ч. 28. 191 3-3

Винонує найдешевше всякі ритовничі роботи, печатки і пивельованє. Власний виріб кавчукових і металевих штампілій, гравюри на металі і дорогих камінях. Шильди ритовані і лігті прасовані таблиці з бляхи для сторожів і асекураційних товариств. Печаткові марки, знаки для випалювання із землі і шпунтові бляшки. Склад кавчукових типографій Perfect і ріжних красок і штампілій.

Артистично-ритовничє заведе. 186

А. Зігмана

у Львові, ул. Синтусна ч. 14.

ТУТКИ цигаретові з найзнаменитших паперів як: Le Bonbon, Abadie (білі і жовті) благодїє поручає найдешевше А. Маураєвич, Львів, ул. Скарбівська ч. 7.

Ч. В. Кр. 53119/905.

Оповіщенє.

З кінцем сего року уступає державленє доходів митових на краєвях рогачках в Рєпєхові, Шпильчіві, Озерянах, Переймах, Мєльчіві, Устєю єпископєским, Ворощіві, Королівцї, Бабицях, Холмку, Вагенцї, Радичіві, Вірті в Кожєвцєм, Незєвєсах, Городєнцї, Вєску, Жєдєтєчєм, Явірнику польським Канчузі, М крїї сторони, Дємбєві, Гєлєвєцях нїмєцких, Кутєках, Пілєамієну, Зєлієну, Дємєнєві Тєраві волоській, Зєлєжу, Сїльцї, Новім двєрі, Рєгєтєві, Шпєхтєвєцях, Крижє, Добрієцєях, Кєспєрєвєцєх, Тєвєстї, Збєрєжє, Мєстєх вєлєких, Вєлєвєцєх, Пєчєхвєстєх і Прєшєві амєральним. — В нєслїдєк тєго Видїлї крєсєвї з рєдєжє публїчєм лїцєнєцїє повєшєних мїт на рік 1906, абє ї в м р у бєчєлєя сфєрєнтєв і вїдповїдєного рєзультєтє по кєнєцє 1908 рєку. Лїчєнєцїє держєвлєнєя тїх мїт пєрєвєдуть вїдновєні Видїлї повїтовї до 15 вєрєсєня с. р. В тїм тєрмінї мєжєть бєти вношєні офєрти тєжєж прємє до Видїлєу крєсєвєго.

Влїзшєу вїдомїєстє о устєпєчє лїцєнєцїєнїєх, а тєжєж фєрмєлєрє на офєрту мєжєнє одєржєтє в Дєпєрт. IV. Видїлєу крєсєвєго, абє ї в канцєлєрїєх вїдновєних Видїлїєв повїтовїх.

З Видїлєу крєсєвєго корєлєвєтєвє Гєлєчїнєя і Вєлєдїмїєрїє в Вєл. Княж. Крєчєвєкєм.

У Львові, 23 чєрвєня 1905

633 1-1 Пьотровський.

Робітня столярско-різбарська
під фірмою:

Антін Оприск

у Львові при улиці Красіцких число 7.

приймає всякі роботи з обсягу столярства церковного, меблевого, склепового, бюрового і будівельного; приймає рівнож всякі направи.

Всі роботи виконую солідно і по уміркованих цінах.

Вп. Зємляєвє прїшу о повєртє мєї рєбїтні!

289 3-10 З повним поважанєм: Антін Оприск.

ПЕРШИЙ РУСКИЙ СКАД З КОСАМИ

Михайла Пасічника у Відні

XVIII/1 Theresiengasse 32

продєє найліпші і найдєшєвші

„КОСИ ГАЛІЦЬКІХ СЕЛЯН“

а іменю по таких цінах:

Довжїсть коси: | 60 | 65 | 70 | 75 | 80 | 85 | 90 | 95 | центимтр.

одна коса коштує: | 104 | 114 | 124 | 134 | 144 | 154 | 164 | 174 | сотиків

100 кїлє парєз коштує: | 90 | 100 | 110 | 120 | 130 | 140 | 150 | 160 | корєк

Хтє заковєлє 10 кїлє, дїєтєє одєну косу дарєм — для гуртїєнїєкїєх аналїєчїєх опєст. Коси нєдєлєї прїймаю нєзєлє або вєртєтєлє гроші. Маю на склєдї тєжєж: сєрпї, молоткї, бєлєкї, пєрєстєгї та брїтєвє.

Цїнїєкїє вєслєю дарєм — тєвар лїєнєчє за послїплатєю. 58423-34

Цїнїєкїє вєслєю дарєм — тєвар лїєнєчє за послїплатєю. 58423-34

Заснована 1782 Заснована 1782

Цїє. кор. прївїл.

РАФІНЕРІЯ СПІРИТУСУ

Найстєршє заведєнє прїємєслєвєє в крєю і одєно з найстєршїєх в ємєнєрїє.

Фєбрїєнє найзнємєнїтїєх лїкєрїєв, прєвєдїєх польськїєх горїєвєк, рєзєлєсїєв і румїєв

І. А. Бачевський у Львові

ч. і к. надєюрнїєй достєпєчїє

поручєє Вп. Упрєвєм рїлїєнїєчїєх крєжїєнїє

сїльськїєх крємїєнїєчїєх своїє знамєнїтїє вїрєбїє

по умірковєнїєх цїнєх.

Має спєцїєлїєні парєві апарєтї до вїрєбу горїєвєк, румїєв і кїєшїєх спїрїтуєлїєв у вєїх смєкєх і якєстїєх.

Пїєлєя вїмєгїєв зєкєнєа

на тєплїєй, хємїєчїєй дєрєві фєбрїєчєм вїдєдєнїєх і сєхєдєнїєх та ц. к. їєстїтутєм до рєвєсїдєу спєжїєвїєх сєрєдєтєв рєвєсїдєнїєх.

Цїєнїєкїє і їєфєрмєцїєчїє вєслєє слєчє дємєнєчєє оєлєтїєю і дєрєм. 347 6-26

На літо!

Тєплїєрїє вїбїєвєні пєцєбєрєкємїє від 3-15 К
Вїшїєвєні крєвєткїє . . . 3-5
Гудцїєлєскїє кєпєтєрїєкїє по 13
шєпєчєнїє . . . 2
„Лєнцїєшкїє „Сєкєлє“ (сїєнє-жєвтїє) . . . 2-50-5
Гєрдєнїє в пєцєбєрїєв . . . 2
Вєлїєкїє вїбїєр кєртєк, вєїєлїєкїєх дарєнїєк, тєтєк і пє-
пєрїєв „Сєкєлє“ канцєлєрїєчїєх прїєлєдїє, мєзїєчїєх
вїдєнє „Сєкєлє“ і т. д. поручєє 397

„Сєкїєлєскїє Бєзєр“ у Львові, Рускє І.

Якова Більбля & Сина

КРАВЕЦЬКИЙ МАГАЗИН

у Львові, ул. Кравівська ч. 4, I. поверх

поручєє по дєжє прїєстєпнїєх цїнєх пєцїєкїє фєрєкєвїєх і аєлєвєчїєх

убрєнїє, мєнєдєрїєкїєх дїєлєкїє, лїєсєк, шкїєрїєнїєх вї-
убрєнїє нїєлє сєвєну. Пєлєкїє і сїлєтєх. Поручєєнє в прїєвїєчїєх пє-
лєгєдєжєє сєя вїдєвєртєнєю пєчєтєю. 101 11-15

ФАБРИЧНИЙ СКЛАД БІЛІЯ

Найдєшєвшє торгєвлє гєлєчїєрїєчїєх тєварїєв

АДОЛЬФА РАПША

у Львові Рїєнєк ч. II (нєпрєтїєв тєв. Прєсєвїєтїє.)

Пєрєчєє вєлїєкїє вїбїєр мєжєсєкєго бїлє, крєвє-
тєк, рєкєвїєчїєк, парєсєкїєв, лїєсєк, шкїєрїєнїєх вї-
рєбїєв, рєсїєйськїєх кєлєпїєв, зєлєбїєв єк тєжєж
тєлєєтєєвєго мїлє і пєрєчємєрїє.

Вєлїєкїє вїбїєр пєшєм на цїгєрєтє, тєтєює,
грєшїє і сїєпєк з гєрбєм Рускїє.

Вєлїєкїє вїбїєр бїємєтєрїє. 760

Рєк зєлїєчїєчїєх пєїєдїєв

вєлїєкїє вїд 1 мая 1905 пїєкїє сєрєдїєє-єврєпєєєєєєго чєсєу

Дє Львєвє на двєрєцє гєлєвїєнїє прїєхєдєтє:

3 Іцєкєн 12-20*, 6-10, 1-40, 5-45, 9-10, Вєрєхтїє (вїд 1/7

до 30/9 в нєдїлє і сєвєтє), Дєлєтїєнє (вїд 1/10

до 30/4), Кєкємєкїє (вїд 1/6 до 30/9 щє нєдїлї

і сєвєтє) Кєрєвємєє (вїд 1/5 до 30/9), Сєрєтє

(вїд 1/7 до 31/8), Вєрємєтє (з пєнєдїлєю), Жї-
дєчєнє (вїд 1/5 до 30/9 в нєдїлї і сєвєтє).

2-31*, 6-—, 8-50, 1-30, 5-25, 9-40, 9-50*, Нєвєєє

Сєнчє (вїд 25/6 до 15/9) Яєлє (вїд 1/7 до 15/9).

„Крєкєвє 7-20, 11-55, 2-30, 10-20.

„Пїдєчєлєчїєк 7-29, 11-45, 10-50.

„Рєвїє рускєї 7-50.

„Сєнєслєвєчє 8-05.

„Сємбєрє 8-15, 1-50, 9-20*.

„Яєвєрєчє 8-18, 4-32.

„Кєлємїє 10-05.

„Рєшєвє 10-35.

„Тєжїє 3-45 (вїд 15/6 до 30/9), Оєлєчєє (вїд 1/5 30/9)

„Вєлєцїє 5-—.

На Пїдєчємчє

Пїдєчєлєчїєк 7-—, 2-15, 5-15, 10-—*.

Пїдєчєлєчїєк 7-—, 2-15, 5-15, 10-—*.

Врєчєвєчє вїд 14/5 до 10/9 6-50, 7-50, рєнє, 9-55 пєрєд

пєчєдїєм (тїлєжє в нєдїлї і рїєм.-нєт. сєвєтє),

1-45 пєчєдїєм (тїлєжє в нєдїлї і рїєм.-нєт. сєвєтє),

3-05, 4-16, 5-—, пєчєдїєм. 7-41, 8-55 вєч.

8-18 рєнє, 1-15 пєчєдїєм (вїд 1/5 до 30/9).

4-32 пєчєдїєм, 8-45 вєчєр (вїд 14/5 до 10/9)

і 9-25 вєчєр (вїд 14/5 до 10/9) тїлєжє щє кє-
дїлї і сєвєтє.

„Щїрєчє 10-10 вєчєр (вїд 1/6 до 10/9 в нєдїлї і рїєм.-
нєт. сєвєтє.)

„Лєбїєчє 10-10 вєчєр (вїд 14/5 до 10/9 в нєдїлї і рїєм.-
нєт. сєвєтє.)

3! Львєвє з гєлєвїєнїє дєїрєчє вїдєхєдєтє:

Дє Крєкєвє 12-45, 4-15, 8-25, 8-35, 2-50, 6-35*, 11-—*, Зє-
кєпєчєнє (вїд 25/6 до 15/9), Оєсєвєчїєчїє (вїд

25/6 до 15/9), Вєлїєчїє (вїд 1/5 до 24/6) і (вїд

16/9 до 30/4.)

„Іцєкєн 2-51, 6-15, 9-20, 2-40, 10-40*, Кєрєвємєє (вїд

1/5 до 30/9), Дєрїєчє-Вєтєрїє (вїд 1/7 до 31/8),

Вєрєхтїє (вїд 1/7 до 30/9) щє нєдї

Виходять у Львові щодня (крім неділі і свят) 5-й годині по полудні. Яко літературний додаток долучає ся „Бібліотеку найзнаменитіших повістей“.

Передплата і інсерати приймають: У ЛЬВОВІ Адміністрація „Діла“, ул. Баторія ч. 24, Бюро газет А. Олександровського ул. Кішинського 2; С. Соколовський, Пасаж Гавсманна ч. 9; К. Вульф у л. Кароля Людвіка ч. 23. — У ВІДНІ: М. Dukes, I. Selterstätte; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; A. Chulawski Wien VI. Getreidemark 13; — В ФРАНКФУРТІ ГАНБУРГІ М. Haasenstein & Vogler.

Передплата і інсерати на Львові платні у Львові.

ДІЛО

Передплата на „Діло“ з літер. додатком в Австрії: за рік 12 к. — 12 к. на пів року 7 „ — 7 „ на чверть року 4 „ — 4 „ У Львові (без поштових пересилки) за рік 28 к. — 28 к. на пів року 14 к. — 14 к. на чверть року 7 „ — 7 „ Поодинокі числа коштують у Львові 10 к. на провінції 12 к. Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24, ул. Баторія. — Рукописи вставляються лише за попереднім застереженням. — Редакція не повертає ніякої літератури. — Говоріть звичайні предмети ся по 50 к. за одну стрічку інсерату або за 10 к. за одну стрічку „Надіслане“ по 50 к. — Подарки і інші предмети оголошені коштують ся по 20 к. за стрічку.

Рішучий крок.

Говоримо про події на Угорщині. Ситуація там так загострилася, що мусить вже прийти до активної опозиції, а рішучий, поворотний момент в розвою подій представився як раз ухвалою, яка запала на вчорашнім засіданню виділу сквалізованих мадарських опозиційних стороництв. Ся ухвала ся те саме що історичне — *alea iacta est*.

До недавня, бо майже до останньої хвили, заспокоювались віденські круги надією, що справа дасть ся ще якось полатати, та що Мадари, вразу такі завзяті, вмигнуть, коли їм предложать ся нові, даьше сягаючі уступки. Пущемо отже передовсім Феєрваря, щоб принайменше як королівський парламент пересправляв з опозицією, при чім король годив ся на все з відмовою усунення німецької команди в армії — але Мадари вислухали швидко, що несе їм нового в товї піоманець мира, та коли почули, що між дарунками нема поділу армії, який Мадари хочуть тепер здобути за всяку ціну, відвернули ся печатями і заявили, що з Феєрварем говорити навіть не будуть. Феєрваря се злочинний суспільний народ, бо злочинні конституції, тож вони не можуть навіть прийняти до відома того, що він говорить. Треба було отже шукати иншої дороги. Видумано, щоб покласти ще раз Андрашія, та коли і Андраші дав до зрозуміння, що без розділу армії Мадари не уступлять — персправи перервано і треба було всякі надії на мирну угоду спору принайменше на разі — відкинути до ліпшого часу.

Так зложилась ситуація, коли надійшли політичні ферії, звичайний гарячий час, коли замирає політичне життя. Тоді подумано в Відні, що варто-б використати сей інтервал на уряджене свого рода проб. Не хочуть Мадари попустити, то треба розпочати на разі борбу. В касах є гріш на час до половини вересня, сойм також відложено до половини вересня, то треба заждати і спробувати — коли удасть ся без великого небезпеченства правити абсолютно, подібно, як се діє ся декому в Австрії при помочи *Verantwortung*-у і війська, то *à la bonheur* — а

коли ні, коли Мадари потраплять задати правительству сеча за шкіру і поперечеркувати его плани, то треба буде капітулювати. А коли капітулювати, то вже ліпше пізнйше ніж тепер, бо ануи удасть ся і не треба буде взагалі капітулювати?

Ось на тім то тлі розважує ся ситуація в останню хвили і так їй треба розуміти. Значило ся з того, що вгидно з ухвалою сойму і зазвном опозиційної коаліції комітета заявили, що не будуть видавати до нас правительству грошей вібрания в податків. Тоді правительсто агідно звелою Відня видамо обіцянки до комітетів, в котрім зазначає, що всі додаткі ухвали яко безсправні скасує а проти опіраюх, що не скохуть заявити ся стягавем податкового гроша і видачу тих квот правительству, ужені репресії і средств примусових.

Так зазвучав воєнний клич правительств. А щопна те опозиція? Опозиція також надіяла ся уступлення корони і в риното армії, тож вразу не числила ся з есентуальністю, що прийде фактично до остаточности і боротьби. Але тепер ситуація станула, як то казуть — на вістрю меча, тож треба було застановити ся. Се не дрібниця, коли прийде до средств примусових і фактичної революції, і для того не можна без глибокої застанови ставити на одну карту незалежності угорського народу. А таким ставненим на одну карту і в теперішнє „*aut aut*“. Тож в минулу суботу спільний комітет всіх опозиційних стороництв зійшов ся в Пешті на нараду — але не рішив на разі нічого, бо найшли ся особи, котрі мають так важку справу до рішення, зажадали часу до вимислу. Доверив вчерга відбули ся нові збори сего комітету опозиції і тим разом мадарські посли вже не вгадали ся. Карту обернено на бік війни. Не дати ні податків ні рекрут, а коли правительсто забере ся до репресій, тоді відповість, опором і силою!

Отже тут власне квести, чи лише „опором“ чи і „силою“ — та на се не маємо на разі відповіді. Може бути, що заява, яку має оголошити сими днями опозиція, дасть нам якийсь точайші вказівки, як задумують Мадари боронити ся, але на разі не знаємо

так само як і не знаємо, яких средств і яких репресій ужені правительсто. То тільки певне, що обі сторони відносять ся до себе дуже воєнничо; правительсто голосить, що вже найшло спосіб, як дійти до грошей податкових і як „тишком иншком“ побідити оірні комітати, а знов опозиція надаєть фонд, котрий має обезпечити тих урядників, що наслідком чинного опору потерцяють яку шкоду або будуть навіть оуспендовані. Та розуміє ся, що на тім не вичерпує ся еще репертуар всіх тих средств, якими розпоряджають і яких ужиють обі сторони. На разі маємо однак два факти, які показують, що правительству штука не так легко удасть ся або і взагалі не удасть ся — оден той, що Мадари починають вже самі вводити угорську команду в війську, бо вже є оден факт того рода „несубординація“ — а по друге, що комітати нічого не роблять собі з царкулара правительства а як-раз передчере комітат пештеньський ухвалив, що розпоряджене правительства є прамом неважне і нікого не обовязує. Впрочім тої самої думки є і ціла опозиція, бо Алопі, головний інтелектуальний провідник коаліції, зазвичав в зборах в Коморн також, що теперішнє правительсто Феєрваря, від коли сойм ухвалив йому недовіре, є негегальне, і король, коли хоче бути монархом конституційним, то повинен був его сейчас відкинути, а даьше, що як-раз борба яку ведуть Мадари, є борбою правного стану проти негегальности, бо опозиція має за собою сойм і палату магнатів — чинники конституційні, між тим коли правительсто є накинене в Відня, і то накинене проти загально объявленої воли цілого народу.

Мадари знають до чого ідуть — до персональної унії з Австрією. Скавав ся той самий Алопі в онодній своїй великій бесіді в Коморн, бесіді, яка є лише доповненем того, що ухвалив виконний опозиційний комітет всіх сквалізованих стороництв. І тепер треба тільки дивити ся, як розвінчає ся інтересний танець на Угорщині. А той танець не буде делікатний, в рукавичках, коли зважати темперамент Мадарів а до того, що вже тепер в посеред ав-

даторні пали слова підчас вгаданой вже промови Алопі: „Переживаємо дібу хвилю в житю народу як в р. 1848 — острім отже кося!“ Розумієть ся, що до нас не приїде і Алопі а місця заявив, що опозиція, стоячи іменно на легальнім ґрунті має вистарчаючі средства до побіди над негегальним правительством, та все таки слова „острім кося!“ вказують, яким духом ріє тепер на Угорщині. Сей то дух готов дозвеста до чинної революції і ми готові справді дивдати події, які вже і безіменний голос на мадарським вічу назвав подіями історичної ваги.

Як бороти ся о рускі школи.

(Статя надіслана). Під таким заголовком отворила Редакція „Діла“ в ч. 136-ім дискусію над проектом д. П. Р. заснувати товариство, що поставило би собі за цілю „оіну над рускими школами товариства педагогічного через достарченя потрібних фондів на шкільні ціли і спомогане заходів коло закладаня і удержаня наших шкіл“. Д. П. Р. виступав із своїм проектом, сиюманий ініціативою колом майської філії тов. педагогічного в справі заснування мужеского учительского семинара в Коломні. Тим-то і ма, поєні того, що Коломня вже в найблизшій шкільній році матиме семинар, поклалимо справу семинара на боці як порішену, а перейдемо вразу до проекту д. П. Р.

Звісний є висказ генерала і філософа Мольте: „Францію поборон не прускай жовнір, а прускай учитель“. Одна тих кількох снів промовець лише від деяких аргументів за проектом д. П. Р. Бо справді — де у нас той учитель, що може би віднести до него слова Мольте? Адаже-ж польські семінарі виховують будучих просвітителів народу гоєм не так, як сего дня нашої народної сирини намагаєть вимагати, а коли мимом сего й трапляють ся одинаці, а хочби й група, що не піддали ся впливови „внешньої культури“, то їх дуже мало, а в наслідок своєї малочисельности вони за слабі, щоб поклакати до жита спільну організацію, що була би для них „приблизцем“ проти пере-

Масрикий Метерлінк.

Смерть Тінтагіля.

ТИНТАГІЛЬ.
А тепер я вже не чую.
ІГРЕНА.
Се значить... Але твоє? Що діє ся в твоім серцем? Воно боїть ся!
ТИНТАГІЛЬ.
Сестра Ігрені! сестре Ігрені!
ІГРЕНА.
Що?
ТИНТАГІЛЬ.
Я учув... вони надходять... надходять...
ІГРЕНА.
Аж хто? Про що ти говориш?
ТИНТАГІЛЬ.
Двері! Двері! Вони були при дверех.
(Наде на ознак на коїна Ігрені).
ІГРЕНА.
Що з ним творить ся? Він зімлів, зімлів...
БЕЛЯНГРА.
Вважай, уважай! Він унаде!
АГІЛБОВАЛЬ (зриває ся раптом з місця в руці).
Я чую також кронн в коридорі...
ІГРЕНА.
Ох!
(Мовчанка. Надслушують).
АГІЛБОВАЛЬ.
Чую. Там є їх ціла товпа.

ІГРЕНА.
Товпа? Яна товпа?
АГІЛБОВАЛЬ.
Не знаю. Хвилями чую, а хвилями знов не чую. Вони не ходять як наші сотворія. Підходять, вже підходять. Доторкають ся дверей!
ІГРЕНА (стискаючи судорожно Тінтагіля в свої обняття).
Тінтагіле, Тінтагіле!
БЕЛЯНГРА. (Держить его з другого боку і цілує).
Я також! Я також, Тінтагіле.
АГІЛБОВАЛЬ.
Потрасяють дверми... Послухайте обережно. Шукають, доторкають ся дверей...
(Чути скригт ключа, що обертає ся в замку).
ІГРЕНА.
Мають ключ!
АГІЛБОВАЛЬ.
Так, так! Я був сього певний. Заждіть.
(Стає мовчки на найвишнім ступени порога).
Ходіть, ходіть сюда також!
(Мовчанка. Двері злегка відкидають ся. Остовпівий Агільоваль естромає меч впоперек отвору. Меч тріскає під грізним напором дверей а его кусні падають в брентжом по ступенях. Ігреня зриває ся держучи зімлілого Тінтагіля. Вона, Беянгра і Агільоваль намагають а не звичайною натурою замкнути двері, котрі все поволі розстирають, хоч не чути і не видно нікого. Тільки світло суюмїє та холодне продуває ся через отвір до кімнати. В тій хвили Тінтагіль, спрямившись раптом, відискує притомність, сидів протяжений крик і цілує сестру а двері під їх напором раптом замикають ся).

ІГРЕНА.
Тінтагіле!
(Дивлять ся на себе а зачудованем).
АГІЛБОВАЛЬ (Слухаючи при дверех).
Не чую вже нічого.
ІГРЕНА (є присутні радости).
Тінтагіле! Тінтагіле! Бачите, бачите! Він уратований! Дивіть лиш в его очі, вони знова посміяні. Сейчас стане говорити. Пересвідчили ся, що ми его сторожимо. Не мали відваги. Поділуй нас, обнями! Чуєш, чуєш! Поділуй. Всіх, всіх поділуй.
Так, так. Аж до два душі.
(Всі четверо остають в гарячих обняттях з очима повними сліз).
Дія IV.
(Коридор перед комнатою попередної дії. Входить три служниці королевої з заличеними очима).
ІГРЕНА (надслушує при дверех).
Вже не сторожать.
ДРУГА.
Не варто було й вдаті.
ТРЕТЯ.
Вони волять, коли відбуде ся все тихо.
ІГРЕНА.
Я знала, що вони заснуть.
ДРУГА.
Відчуйте швидко.
ТРЕТЯ.
Вже час.
ІГРЕНА.
Заждіть при дверех. Війду сама. Вас там не треба.

ДРУГА.
Се правда. Він же зовсім малий.
ТРЕТЯ.
Тяеба пильнують старшу сестру.
ДРУГА.
Знаєте, що королева не хоче, щоб вони знали.
ПЕРША.
Не бійте ся. Ніхто мене не чує.
ДРУГА.
Віди, вже пора.
(Перша отирає обережно двері і відходить).
ТРЕТЯ.
Ах!
(Мовчанка. Перша служниця виходить з комнати).
ДРУГА.
Де він єсть?
ПЕРША.
Спить пожеми своїми сестрами. Обняв їх шню в свої рамена а їх руки обіймають его. Не зможу відкрити мого діла сама.
ДРУГА.
Я тобі поможу.
ТРЕТЯ.
Так. Ідіть разом. — Я буду стояти на сторожі.
ПЕРША.
Обережно. Вони щось знають. Всі троє борили ся в лизими снами.
(Дві служниці входять до кімнати).

слідувати і насильству, які тепер приходять
ся терпіти без протесту, без реакції, а
власне такого, щоб воно мало справжній
успіх. Нас за мало! Тому крок водомийської
фізії т. п., а в далішній мірі провзят д. П. Р.
повинно передовсім учителство приняти з
одушевленем, виходачи хочби тільки із сво-
го заводового становища. Не лише в патри-
стизму, а навіть з точки погляду на свої ста-
нові інтереси повинно руске учителство ва-
нову гадку „вхопити ся руками й ногами“.
Нагода до сего тепер, в кінцем шкільного
року певно не бракує.

Та не лиш учителство! Виходачи із
становища народних інтересів в найширшій
і пластивій значіню сего слова, ми мусимо
сконстатувати, що школа, се могоча підойма
в життю нації. Школа веде до просвітнього
а за тим і економічного піднесення даної на-
ції, а передовсім школа народна. Ось-що
каже д-р Франц Опенгаймер в книжочці:
„Соціальне значіння шкіл“: „Як хто хоче
щось основно перемінити, то мусить насам-
перед піднести найнижчу соціальну верству“.
Так і єсть. А які-ж є средства у нас, щоб
піднести сего найнижчу верству т. е. мужи-
чий стан? Даймо йому перш усього школи і
добрих учителів, а тоді в скорім темпі здо-
будемо й далішні етапи. І тому належить при-
закладати середніх шкіл покласти біль-
ший натиск на семінари, як
на гімназії. Коли гімназії забрав
селянинова его сина, то він лиш рідко по-
вертає назад на село. Семінар звертає на-
родови его синів, приготує до як найгар-
нішого впливу на насьхоне.

Я думаю, що проти провзиту д. П. Р.
не повинен підвести ся ні один голос, про-
тивно в сьомого разу повинні йти ся люди,
що уведуть его в жите. А коли вже не пе-
реконують нас об сім нашій власній відносині,
очевидна диспропорція наших сил з силами
протавника наслідком недостаті шкіл, то не-
хай нас переконають принайменше приміри
— других.

У мене є як-раз під рукою справоздане
ческої „Ustredni Matice skolske“ за рік 1903
Нехай деякі дати з сего справозданя гово-
рять самі за себе. Ustredni Matice удержує
4 школи середні, 50 шкіл видільових, 47 шкіл
народних. Разом одержувало в тих школах
в 1903 р. науку 12.222 школярів. В р. 1903
мала чеська Матиця 675.459 К. доходу, з того
покривала всі видатки удержання і заряду
своїх шкіл, а окрім сего існує при Матиці
емеритальний фонд її учителства, на котрий
в 1903 ім р. призначено 36.000 К. Річний
оборот „Матиці“ є мільоновий. Щож скажемо
ми на ці цифри? Нам повинно горіти лице в
сорому, коли поглянемо на діяльність її чле-
нів а на те, що у нас діє ся. Сі цифри ста-
влять нам перед очі нашу індоленцію так
в ініціативі, як в переведеню яного небудь
народного діла. Нехай тепер буде инакше!
Народна школа повинна стати на-
шим ключем, повинна коломийської фізії т-ва
пед. і его рішучий крок нехай найде числен-
них і численних послідувателів.

Проти провзиту заснована обговорюва-
ного товариства підносять ся голоси, що
знають на існуюче вже т-во педагогічне
котре має тую саму ціль. Отже я
замічу, що після статута т-ва пед. цілі его
суть: промишляти над потребами руского
народу на поля шкільництва взагалі, займа-
ти ся основою нових шкіл, піддержувати
справи вихованя публічного; підпирати інте-
реси учителства, а особливо народного і
подавати членам поміч. Так отже, хоти т-во
пед. також має і К. вкладки річно, то тая
корона служить на поширене шкільниц-
тва, значить не лише на поширене і осно-
вування шкіл. З тої корони позириває ся у се-
те що має хочби й далішню стичність з
шкільництвом, підчас коли одна корона зго-
тичає в провзитуванні товаристві служ-
ти-ме лише на основою і дотоване шкіль-
них потреб у нас так сильно відтворює ся. Існо, що через те
нове товариство зможе далеко інтенсивнійше
і успішнійше вести роботу, бо се, що у т-ва
пед. є одною з цілей, в новім то-
варистві буде однією з цілей. Рів-
нож не можна легковажити агітаційної вар-
тості нового товариства, так як воно побіч
свого культурного значіння мати-ме
високу національно-політичну
досагність.

Бруно Гіжовський.

Ворохобня на Кавказі.

Від кількох місяців кипить між кавка-
скими гірняками мов вогні. Гнет і самото-
ли російського чиновництва доведи відважних,
гордих і свободолюбних гірняків до явної
ворохобні, котра перетворилась на повну а-
нархію. Почало ся особливо з часу, коли
Плєве мавши вірменської церкви віддав під
заряд правительства. Заворушило ся тоді
між усіми Вірменами. В столиці вірмен-
ського патріарха, в Ечміадзині утворив ся
народний комітет і постановив оружно боро-
нити церковного майна. І справді в Алек-
сандрополі, в Едизаветполі і в Ечміадзині
прийшло до кровавого бою між войском а
Вірменами, котрі збирали ся по церквах,
щоб не допустити до загарбання церковних
маєтків. (Тоді уряд оголосив в найважній-
ших осередках вірменського руху стан об-
логи і богато вірменських проводирів заво-
дженно на смерть. Та се лише ще більше
розв'язало Вірмен і заострило їх завзяте.
Пішли замахи на жите генерал-губернатора
кн. Голіцина і на інших високих чиновників.
Ті замахи були тим грізнійші, що симпатизу-
вало в них і солідаризувало ся все насе-
ленє. Коли едизаветпольський губернатор Ан-
дрєєв в само полудне на найлюднійшій ули-
ці упав під вибухами ворохобняків, збі-
ла ся зараз толпа народу, щоби убійцям у-
мекшити утчу. Ворохобня почала поважно
ширшити ся. Тоді сам уряд нап'якував Татар
на Вірмен, так що в Баку і Еривані оружні
Татари під оком поліції і войска різали сот-
ками Вірмен. Та і се нічого не помогло. Гу-
бернатор Баку кн. Накашідзе, котрому при-
писувано вину тої різні, аганув в білий день
від бомби, а богато урядників памо жертвою
пімету Вірмен.

За тим пішли розрухи селян; особливо
грізно проявилось вони в губерніях ериван-
ській і нутаїській. Громади уаброєних селян
переходили від села до села, виганяли па-
нів, убивали урядників, палили уряди і пра-
вославні церкви та забирали гунти. В Гурій
селяни утворили навіть цілком приватне
войско, котре розбило російських жовнірів,
виспавши для авдавлення ворохобні.

Тоді внасяно в Петербурга на Кавказ
намісника Воронцова-Дашкова, котрому на-
дано виїмкову владу. Але з того часу про-
явила ся ворохобня ще грізнійше. Відозви
нового намісника до населеня, в котрих за-
повіді реформи, народна репрезентація,
від котрої і Кавказ не буде винятій, не за-
спокоїли народу. Вислано до ворохобних гу-
берній генерала Оліханова, але також на-
даремно. Кн. Воронцов вислав офіси до
Еривані кн. Наполеона, що служить в Тиф-
лісі при вінниці. До тої місії прикладано ве-
лике значінє, але й вона лишилась без у-
спіху. Кн. Воронцов рішив ся навіть на ве-
ликі уступки для Гурійців, усуваючи з усіх
урядів російських урядників і заступаючи їх
Гурійцями; все було надаром. Анархія в
кождім днєм більшала. В Батумі страйкую-
чі робітники поналили урядові будинки і за-
становили весь торговельний рух в міста-
ні і в місті. У Владикавказі відділи Чечен-
ців напали на російські села, вимордували
населенє і розграбили їх майно. В самім
Тифлісі проваили ся д. 30 червня дуже по-
важні розрухи. До того руху причучили ся
й земліничі робітники. Двох робітників, що
агітували против страйку, убито. Дня 3 с.
м. позаміняно в Тифлісі вої ослепи і дру-
жарі, а комунікацію і діяльність усіх ін-
ституцій цілком опинено.

Безпосереднім товчком до загальної
оружної ворохобні була пригода, що лучала
ся д. 14 червня в Тифлісі. Тая пригода спо-
нукала також кн. Долгорукова до такої жа-
вля на засіданю міської ради в Тифлісі: „Пе-
ред двома днями ослеп ся в нашій місті ви-
падок, що викликав загальне обуренє, бо на-
віть в країні давних людий був би немож-
ливий. Люди з найсильнішими нервами за-
дрожали на вість о тій пригоді. Говорю про
безпримірну зневагу і побите, якого козак
допустили ся на грузинських священниках.
За дозволом влади 60 грузинських свяще-
ників мало наряду над справами церковни-
ми. Нарас до селі наряд вали козакі і не-
милосердно побили вібраних духовних. Ніко-
го не пожалувано, всі пали жертвою дикого
насятельства. Жадаю, щоб мійска рада ви-
сказала горяче спочутє таяко зобидженю
нородови грузинському і слугам его церкви,
та щоби зажадала як найострішшого слід-
ства в сій справі“. Та урядові вісти вічного
не згадують о тім, що двоє священників ко-
закі таки на смерть убили, а оден пропав
без сліду.

3 Росії.

(Телеграми.)

Варшава. Тут спроводали в Лодзі відділ
війска, котрий збунтували ся був. Коли їх
провадили з земліничі, оден жовнір зачав у-
тітати. Стрілено за ним, але замість него,
убито прохожого.

Петербург. Відбув ся тут конгрес, на ко-
трім ухвалено змобілізувати вої демократи-
чні елементи для масового протесту против
кождої репрезентації народної не опертій
на загальнім голосуваню.

Москва. Зіхало ся пару сот репрезента-
тів земств і міст. Поліція заборонила кон-
грес, але учасники заявили, що не розві-

дуть ся, будуть даьше радити. Депутати
конгресу генерал-губернатору заявили, що по-
ліція дідала без его відома і що він зате-
графує до Петербурга, щоби конгресови да-
зволено радити.

Кронштадт. Тут знов вибухла револю-
ція. Збунтовані взяли штурмом і гра-
бували кілька державних будинків. Убитих
рабених дуже багато.

Лондон. 3 Петербурга доносять, що по-
ліція відірвала там 14 фабрик бомб, а в ян-
дї до 6000 бомб готових до ужитку. Окрім того
забрали 2000 револьверів.

Тифліс. Урядово оголошують, що в Тиф-
лісі відкрито атентат на робітників, котрі не
хотіли прихучити ся до революції. Револю-
ціонери затримали начиня, в котрих варив ся
чай для робітників. Занедужало 27 робітни-
ків, в котрих 10 вже померло. В однім чай-
нику знайдено арсенік.

Варшава. Тут замордовано комісара Го-
лембійовського, зненавидженого за взырпе-
поступованє в робітниками.

Петербург. Тут говорять, що конгрес
земств в Москві вишле до царя ультиматум
в справі державного устрою.

Одеса. Военний суд засудив четверту
часть обжалованих о розрухи і рабунні а
часі послідної революції; решту увільнено а
причили браму дозавів вини.

Петербург. Гр. Ісатов іменованій міні-
стром внутрішних справ. Поліційний де-
партамент буде зреформований і поділений
на дві інституції.

Одеса. Хлопські розрухи в околиці що раз
грізнійші. Військо арештує хлопів масами і
так над ними знущає ся, що богато померло
а рад. В околиці Одеси розмьковано коза-
ків для охорони панських дворів, але рух
шарять ся що раз даліше.

Варшава. Два молоді люди застрілили на
земліничім дворі підфіцера жандармів Сал-
дакова і користуючи з великого натовпу пу-
блики утікли.

Війна.

Шангай. Японці привезли до Корсаковска
матеріали до будови полевой залізничі, дов-
гої на 125 миль і владували на Сахаліні
3000 робітників і 14.000 війска.

Лондон. Після найновіших вістей Япо-
нці вже цілком окупили Владивосток. Роси-
яни говорять, що лише скорє закінченє мй-
ра може кріпость уратувати.

Петербург. Сего року покличуть до вій-
скової служби 475.246 рекрутів. Армію скрі-
плено в послідних часах о 100.000 людей.
Дев'ятнадцятий корпус відійшов до Маньчжу-
ри в половиню чинного стану, бо резерві-
сти по більшій часті не ставили ся, або у-
тікли за границю.

Лондон. 3 Петербурга доносять, що в ча-
сі послідної битви морської під Порт-Арту-
ром, Ухтомський тому вернув до порту, бо на
его кораблі була дама (?) котрих не хотів
наражувати на небезпеченства морської
битви.

ТЕЛЕГРАМИ.

Угорська кріза.

Будапешт. Ліберальні дзєвники доносять,
що найближші дні можуть принести неспо-
діванку. Правительство мало знайти спосіб
зломаня опору громад і комітатів, але сей
спосіб держить поия що в тайні.
Марош-Вашаргелі. Підфіцир 62 пол-
ку Бенедек, котрий провадив улицею відділ
війска, стріляючи офіцера, замість rechts
schaut! гукав команду по мадарски. Офіцар
задержав відділ і казав підфіцера арешту-
вати. Бенедек буде поставлений перед воен-
ний суд.

Францускі роялісти.

Париж. Тут відбув ся конгрес роялістів,
на котрім ухвалено вести далішню борбу про-
тив рєпублики. Ухвалено вислати денешу до
кн. Ордеанського. По зборах арештовано на
улиці одного з провідників роялістів за о-
злики в честь короля.

Македонія.

Лондон. Міністер Ляндостови заявив в
парламенті, що положенє в Македонії тепер
зводючюче. Введені реформи поліпшили від-
носини. В справі Македонії Англія все по-
ступає в порозумію з иншими державами.

Хінці в Європі.

Шангай. На розваз хінського цїсаря князь
Цуїці виїде разом з 6 віцепрезидентами
ріжних властей до Європи, щоби студіювати
ріжні системи політичні.

НОВИНКИ.

— Конференція учителів львівсько-займиско-
го округу відбула ся в днях 14 і 15 липня
у Львові. Шкільний інспектор п. Говорка, як
все, так і сьомого року отворив наради лише
польською мовою а підчас нарад не відозвав
ся так само і сповечтвом по руски, хоч було
чотири реферати в рускій язичі. Вачучи та-
кий примір зі сторони шефа, товариші учи-
телі Польки уважали за відповідне промави-
ти лише по польськи, хоч і при руских рефе-
ратах. Зате учителі Русини не дали ся знов
застидати, і не тільки при руских але і при
польських рефератах промовляли лише по рус-
ки. Ось до чого доводить шовінізм! Та були

ТРЕТЯ.

Вони все знають, але нікого не ро-
вуміють.

(Мовчанка. Дві служниці вертають з по-
вою).

І що-ж?

ДРУГА.

Треба, щоби ти пішла також, бо годі
видобути его з обійм.

ПЕРША.

Коли розмстят їх рамена, вони знов
спітатуть ся над дитиною.

ДРУГА.

І дитина обнімає її що раз сильнійше.

ПЕРША.

Голову держать на серці старшої
сестри.

ДРУГА.

Підносять ся і опадає разом з її від-
дихом.

ПЕРША.

Годі відіминути ему руки.

ДРУГА.

Впили ся вони в волос сестер.

ПЕРША.

Оден жмут золотого волося держить
також в зубах.

ДРУГА.

Треба буде старшим утинати волосє.

ПЕРША.

І волосє другої теж. Побачите.

ДРУГА.

Маєш ножик?

ТРЕТЯ.

Так.

ПЕРША.

Ходіть швидше. Вони порушились.

ДРУГА.

Серце їх бє і повніс джожать одним
ратмом.

ПЕРША.

Се правда. Я бачила сніг як небо очі
старшої.

ДРУГА.

Глянула на нас, але нас не побачила.

ПЕРША.

Коли доторкнути ся котрогось з них,
всі прочі джожать.

ДРУГА.

Напружують вої свої сили і не можуть
порушитись.

ПЕРША.

Старша хотіла-б врячати, та не може
видобути з себе голову.

ДРУГА.

Ходіть швидше. Вони мабуть вже про
все знають.

ТРЕТЯ.

Старого нема там?

ПЕРША.

Бєть, опить в куті.

ДРУГА.

Спять з чолом, опертим на рукояті
меча.

ПЕРША.

Він не знає нічого і не має слів.

ТРЕТЯ.

Ходіть, ходіть! Треба з тим скінчати.

ПЕРША.

Не легко буде вам розділити їх тіла.

ТРЕТЯ.

Ходіть, ходіть!

(Входять до кімнати. Двоє жидів мо-
чанки, перевернута лише зітхненнями і тисками
попелками непокою замованого сном. Відтак
три служниці виходять швидко з покою. Одна
з них виносить на руках сплячого Тінтагіля, а
котрого рух, замкнений судорожно через сон і
алогію, спливають довіч жмучи водосє обоє
сестер. Віткють потайки. Коли дійшли вже
до кімнати коридора, Тінтагіль, ратмом збуди-
вшись, видає страшний врич надзвичайного пе-
рестрашу).

Тінтагіль (з клубни коридора).
Ах!
(Знов мовчанка. Відтак чути, як в сусід-
ній кімнаті дві сестри будять ся і рухають ся
несуповійно).

ІГРЕНА.

Де Тінтагіль?

ВЕЛЯНГРА.

Нема вже его.

ІГРЕНА.

Зі зростаючим несуповієм).

Тінтагіль! Де лямпа? Лямпа! За-
світїть єї.

ВЕЛЯНГРА.

Зараз, зараз.
(Видко через отворені двер, як Ігрена під-
ходить до них в лямпі).

ІГРЕНА.

Двері отворені цілком.

ВЕЛЯНГРА.

Голос Тінтагіля доїтає з далеку, але
незрозумілий, непомітний, сестре Ігрено.

ІГРЕНА.

Він кличе! Він кличе! Тінтагіле! Тін-
тагіле!

(Вибіває на коридор. Велянгера хоче бічи
за нею, але паде зімлі на ступенях порога).
(Конець будє.)

і тут „porządni Rusini“, що мимо усього промовляли по польки. Се п. п. Сполський і Ширдя, Серез в Підберезі і Вяницький в Глинні. Як сказано, було чотири рускі реферати, бо на щоденній науці уживавось чотирьох руских підручників. На жаль, лише два реферати: про „Буквар“ і „Школу народну ч. II.“ були оброблені як слід. Другі два реферати: „Школа народна III“ і „Школа народна ч. IV.“ оброблені недостатньо, бо конференційний виділ, „немає часу“ над ними застановляти ся, обертаячи увесь час, призначений на передконференційні наради, на елаборати о „Szkoła“ і „Szkoła“, а треба знати, що як раз підручники: „Школа народна ч. III.“ і „Школа народна ч. IV.“ найуживаніше уложени в усіх, тому учателі Русини приготували ся до широкого дискусії. На жаль, інспектор поставив їх на порядок денний як дві останні точки наради другого дня, коли усі учасники були вже дуже утомлені. З тієї причини не промовляли а ті, що були записані до голосу при рефераті про „Школу народну ч. IV.“, були призначені до вибору генерального секретаря, який яркими мовами скритикував зміст книжок, особливо з історичного огляду. Та інспектор чи з утоми, чи за дрібної пори чи задля якоїсь иншої причини не піддав вже его вважанню під голосування. Від інспектора довідався ся зібраний між иншими, що одну учительку узяв за руку, а друга рада шкільна з посади за те, що шкільним дітям підлизувала а відтак і навчала пісню „Не поря Москалеви й Ляхови служити!“ — Учасник.

— Педагогі гакатисти. Як доносить Tygodnik Jarosławski, професор Цвік в Ярославській реальній школі заборонив ученикам молитися по руски. Один з учеників пожалувався на катехизові і за те проф. Цвік дав ему двійку. Про ту саму школу доносить наш рівночасно, що взагалі панує в ній русифікаційний дух, до чого причиняють ся окрім згаданого Цвіка також професори Островський і Гонет. Чи се також вгидне в інструкціях краєвої ради шкільної!

— Опіка ради шк. краєвої над рускою гімназією в Тернополі. З Тернопільщини пахуть нам: Перед кількома днями читали ми в „Ділі“, в який-то спосіб наша славна „комісія едікаційна“ тратьє руску тернопільську гімназію і в яким будинку рускі діти мусять побирати науку. Та коли „polska komisja edukacyjna“ в глум і опіка на дієсні потреби руского зведення, то знов інакше має ся річ, коли треба когось — слухно чи не слухно — покарати в рускій гімназії. О, тоді в вже пнявше і енергія, котрої не спідко там де треба, проявляє ся в повній силі. А не доказ того що кажемо, ведай послужить хоча б спільний факт, про який я чув в гутешках руских вругах: „Жив собі, а радше веітєтував в класі V A) тутешної рускої гімназії смиренний раб Божий, що то пікнув і в воді не закамаути, ученик Володимир Цевровський. Не випосажив его навод Господь Бог на умі, але за те вдунув в его серце невзначайно свомість та пильність, завдяки яким чеснотам ученика сей йшов супокійно з класу до класу, аж дійшов, як сказано, до кл. V. Хвалити Господа, перебув сей ученик вже й перший курс, дістав першу класу і не оглянувся ся, коли надійшла і Великдень святая, правдивий рай та благодать Божя для кожного ученика, а не то для наших тернопільських, що то мусять міститись в правдивій буді. Той же звопівачи ні хвилини веселий та щасливий сів наш Володзько на фіру і поїхав за святая до свого батька Цевровського, начальника громади Романівки. А дома серед сердечних нестощів кожної мамі та серед порядного „вістунку“ минав день за днем як з багача трісав і так надійшла і великодня субота. Мама післала Володзя за чимсь до склепу а по дорозі тамтуди стрінув ся Володзько з учеником другим, з І. кг. та ще до того в польської гімназії. Оба хлопці почали сейчас, як то звичайно ученики, студентську розмову, отже про своїх товаришів, про професорів а відтак й про поганій будинок шкільний, до которого небажово будуть мусіти знова повертати. І на споминок сеї рудери аж нашим ученикам недобре зробилось і они мимоволі сплюнули оба на земаю. Та на цасте під ту саму хвилю надіхав польський священик з другого села, з Чернивецького, Srodon. Кіними поганям мауру так швидко, що наші ученики й не оглянувшись, коли фіра вже й перегнала попри них і они не почуваячись до нічого пішли далше до дому. Не так однак зробив ks. Srodon, котрий мав вапрімити, що ученики, коли переїжджав, стояли задною стороною своєї тілесної коштування а оден з них, Цевровський мав навіть пліювати (так прим. о овідав ks. Sr. фірман Мазур, ворог батька Цевровського). Хот отже Цевровський міг не видіти навіть ко. Srodon а передовсім і не знати, то однак ко. Srodon почув ся „bardzo obrażony“ і описав цілий факт до Ради шк. вр., перекрутивши его розумієм ділом на своє кописто. А рада шк. вр. сейчас і казала перевести „строге“ слідство з учеником і постанити навіть а к и й — не будь в не с о к (!) що до уварана ученика, мимомого, що ученик нічо а нічо не винен, бо раз що пліювати вільно кождому, коли хоче ся, а ще до того на земаю на селі, а по друге ученик, тихий, порядний хлопчина на все в світі прокинаєсь, що він раз ks. Srodon не знає, бо він з иншого села, а по друге сей так скоро коло него переїхав, що він его ніяк не зауважав, і не мав найменшої причини обертатись до него плічима а там мовчати плівати. А впрочім не знаю, де то стоїть написане, щоби ученик з високої гімназії вже перед кождим інтелігентом на селі, хочби навіть й перед ks. grobovoscem, мав зникати

шану, не знаючи его цілком. Але не о сам уклін ходило так ks. Srodonі а як радше о уклін гімназиста-Русина, а его визначив знова о пімету на старім Цевровським. Понимай старий Цевровський завівав ks. Srodonі до суду в Тернополі о обиду чести его сина, але розправа ще до тепер не відбулась, бо раз ks. Srodon цілком на термін не явив ся а другий раз не явивсь свідки. Але на 21. с. м. розписаний третій термін а коли тоді розправа відбуде ся, то про ві вислід донесемо ще свого часу. Та як розправа не випадє, то факт з радюю шк. краєвою все таки цікавий. Вона зміє бути „супречжота“, але там де не треба — X.

— В справі X міжнародного конгресу протигімназійного про який згадано в вчерашній числі „Діла“ пише нам п. В. Лаврівський — хочу дещо додати. Простір, котрий має ся на виставі рускій відділ, буде около 10—20 метрів квадратних за великий. Боротаба з альгоголізмом се тепер загальний клас цілого культурного світа. Ходило би отже о те, щоби на конгресі показати культурному світові, що також в нас вже депо в тім напрямі зроблено. Тож обовязком цілого загалу руского а особливо наших братів тверезости, аби підперли змаганя комітету о котрім згадано в попереднім числі „Діла“. Просимо отже прислати книги братів тверезости, знимки фотографічні хрестів поставлених на пам'ятку заснованя братства тверезости, портрети діячів, котрі за службу ся при засновані і веденю таких товариств і т. п. Особливо числим на поміч молодіжні академічної і гімназійної пробуваччої тепер на ваканціях. Пожадані суть також дані статистичні про-до числа членів, для і року заснованя і т. п. Всікі предмети і писма просить ся слати до комітету в Коломні на руки д-ра Тривьовського. Наші чаопинок звольять повторити сей зазив. — Володимир Лаврівський.

— Руске підприємство на чужині. Один визначний Русин, що перебував хвилю в Львові, коло Абаци, пише нам: Недавно була згадка в „Ділі“, що багато наших людей іде до польських, єврейських купців, де за свої гроші не мають потрібних вийді а рівночасно поспрають „ktajowe zakłady“, напихаючи кишені ворожих нам людей. Перед місяцем отворила Сидонія Романчукова жєва п. Тита Романчука в Львові, над Адриатиким морем, пенсіонат в віллі „Central“, по-ложений в чудовій стороні, де за приступну ціну можна дістати ціле удержане. Комнати суть від 2 К, так що ціле удержане з мешканем коштує 5 К. Кілька кроків від віллі є мореві купці, котрі дуже поручають ся для осіб ослаблених, нервових, а така купіль коштує лиш 20 сотаків. Міцєвість Львора та саме, що Абаци, віддалена від Абаци о 1/2 години, тільки заходить та ріжниця, що в Абаци велика дорожня а великоміський гомін, а в Львові тишина. Тут не опачує ся ніякої „Kurtahe“, коли противно в Абаци „kurtahe“ коштує тиждево від особи 4 К, а надто одна купіль в морі коштує 70 сот. З Львовом можна за кільканих сотаків робити прогульки пароходами в гарну околицю. Подорож зі Львова до Реки через Вуданешт коштує там і назад 44 К, а з Реки іде ся пароходом до Львора. Найвигіднійше брати карті їзди окружні, котрі замовляє ся в дирекції залізниць у Львові. — Д.

В Товаристві взаимних обезпечень „Дністер“ видано в місяці червни с. р. 14.918 важких поліс на суму 14.807.623 корон обезпеченою вартости з премією 150.474 кор. 30 сот. Разом в першій півроці видано 78.390 важких поліс з премією 786.075 кор. 63 сот. попереднього року за той сам час було 68.877 важких поліс з премією 663.387 кор. 56 сот., отже сего року о 9513 поліс і 122.688 кор. 07 сот. премія більше.

Шкід в червни було 242 случаї, разом від початку року по кінце червни було 837 шкід котрі разом з коштами ліквідації виносять 466.270 кор. 63 сот.; а того по порученю часті реасекурованої плівавсь на власний рахунок 214.497 кор., в порівнянню з роком попереднім єсть сего року о 4 шкід і о 10.881 кор. відшкодовань менше.

Фонди Товариства ваносить 1.241.494 кор. 29 сот.

Розписане оферт. Комітет для будови „Укр. руского академічного дому“ хоче віддати в підприємство будову двоповерхового дому „до ключа“ після планів і условій, які можна переглянути в канцелярії Наук. товариства ім. Шевченка, ул. Чарнекого, ч. 26 від год. 10—12-ої рано. Опетатній сферти просить ся вислати до тоїже канцелярії до 29 липня н. ст. у Львові, дня 17 липня, 1905. Комітет.

— Замах на полиовника. З Теодосії в Криму доносить, що коли тамошний генерал бригади відбував перегляд виленьского пожу пікота, добом Йосиф Мочидлов, Жид, набив карабін і вистріляв тричі до команданта пожу Гердики. Кулі не поділили позовника, зате убили підполіцера Татарінова і також равими поручника Дрозина. Мочидловера зловили і відставили до в'язниці. Воєні хотіли убити его на місці без суду.

— Смерть рітмайстра підчас муштри. Під Жовквою відбували ся онді поппосів вправні 4-ого пожу улави перед командантом корпусу, ген. Фідаром, що прибув зі Львова. Підчас вираз упав з коня рітмайстер Фреліх так нещасливо, що наслідком потраплення мозку помер везбаром в дорозі до шпиталю.

— Російські фінанси. По думці французьких економістів задовжене держави аж тоді приймає грішний характер, коли річні процентові татарі пожирають 35—40 процент з бюджету. Тимчасом Росія платить від своїх довгів в бюджеті около 21 процент. Се значило би, що вона виплатна. Впрочім фінансова могу-

чість держави не зависить від абсолютної висоти татарів, але від спроможности винайде нових жерел доходу та обмежена в роходовім бюджеті. Заведене доходувого прогрессивного податку може принаести Росії около 100 мільонів рублів.

— Дрібні вісти. Міністер просвіти іменує проф. Петра Скобельського у Львові консерватором діл руских архівалів в 28 повітах східної Галичини.

Директором гімназії в Ярославі іменований Ігнат Ракілі, професор тоїж гімназії. В Мадриді помер оден з найвизначніших іспанських політиків, Раймунд Вілардеро, президент кабінету і б. міністер фінаंसів.

Юлій Савчак з Вишнівців коло Підгаєць, ад'юнт краєвого банку, син радника судового д-ра Дамяна Савчака, одержав нині на львівській університеті степеня доктора прав.

Померли

— Теоділь Павліків, парох Успенської церкви у Львові, почетний крапопани митрополічної капітули, упокоїв ся дня 17 с. м. в 84 році життя а 59 святицтва. Покійний відграв в 60-их і 70-их роках мн. стоїть досить важну роль в публічній рускій житю, будучи одним з провідників верховодячого тоді москвофільского сторонництва. Від 1848 р. був парохом в Бережанах, в 1857 р. дістав парохію у Львові і в тої порі визначав ся як оден з рухливіших руских діячів, зв'язаних в історії під навою „святотурців“. Під митрополітом Литвиновичем став референтом консисторії і обняв управу вдовичо сирітського фонду, котрим опікував ся до останніх часів. В р. 1861 був вибраний послом до ново утвореного галицького сойму, куду був вибираний також в роках 1887 і 1870, а в 1873 став послом до раде державної. В 70-их роках Павліків був найбільшим авторитетом в москвофільській таборі, хоч може менше діяльним від Наумовича. В 80-их роках імя Павлікова стало чимраз рідше стрічатись на публічній ниві, а від кільканих років розів немичний старець обмежив ся цілковито до тихого домового життя. Дочка покійного була якийсь час визначною артисткою польської опери у Львові. Земля йому пером!

Оголошене.

Дирекція приватної женської семінарії учительської з руским язиком вкладаюм у Львові, (ул. Сикстуса 47, і поварх) подає до відомости:

З шкільним роком 1905/6 буде отворена III. клася семінарії. Впис учениць на рік шкільний 1905/6 відбудуть ся дня 31. серпня і 1. і 2. вересня в годинах від 10. до 1. рано. До вписів можна зголомувити ся в Дирекції устно або письменно, причім треба:

1) зложити 4 К вписового;
2) вповинати точно дві вписові карти, а хто вперше записує ся має також предложити:

а) метрику уродження;
б) свідоцтво шкільне з останнього півроку;
в) свідоцтво здоровля, стверджене повітовим лікарем;
г) декларацію родичів, згідно опікуників, що оплату шкільну платити будуть правильно, що місяця з гори.

Успівом прийняті до I. клася, побіч вимаганого підготовленя є також уніччений а початком ввєсеня 15. рік життя.

Вступний іспит до I. клася обнимає слідуючі предмети: релігій, руский язик, польський язик, німецький язик, географію і історію, природну історію, фізику, рахунки і геометрію. З язиків руского, польського, німецького і з рахунків відбуває ся іспит устний і письмовний, а впрочім предметів тільки устний.

Вимоги з поодиноких предметів є слідуючі:

1) З науки релігії: матеріял а підручника „Вішней християнсько-католицькій катехізі дая шкіль народних, з учебника І. Дегарба, переложив і дая гр. кат. обряди припадів А. Тороньскій“. Головні річі з історії біблійної (корстка іст. бібл. старого і нового завіту для шкіль народ. А. Тороньского.) з мітургії і історії церкви.

2) З руского і польського язика: плавне і поправне читанє і оповіданє прочитаного устну. Вправне і плавне владіне обома язиками так в мові як і в писемі. Знанє граматик рускої і польської в обсягу підручників а) „Методична граматика рускої мови для IV. класи шкіль 5 і 6 класових, уложена В. Коповим і І. Огоновським. Друге поправне виданє, у Львові 1904.“; б) „Правила рускої правописи“ Львів 1904. Накладом д. к. Видавництва книжко шкільних. в) „Zwieszla gramatyka języka polskiego na klasę IV. szkół ludowych, ułożona przez Franciszka Koparskiego“.

4) З німецького язика: плавне і поправне читанє і оповіданє прочитаного устну. Вправне а читанє правильних і неправильних форм в відмінках іменників, прикметників, займенників і дієслів; розбір реченя. Як підготовлене до тих вимогів при іспиті вимагає ся знаня німецької читанки, приписаної для кл. III. IV. і V. шкіль виділової: „German, Deutsches Lehrbuch für Mädchen-Bürgerschulen“ і „Langfarg M. Deutsche Sprachlehre mit Übungsaufgaben“.

5) З історії і географії ананє гльоба огляд всіх частий світа і океанів, читанє мал. Знанє географічних відносин рідного краю. Знанє найважніших фактів з історії рідного краю.

6) З фізики: поясненє звичайних явищ фізичних в природі; знанє найважніших приладів фізичних.

7) З природної історії: опис найважніших звірат, рослин і мінералів рідного краю.

8) З рахунків і геометрії: вправність а чотирьох головних діланих рахункових ціланих числами і дробами, рахунок звичайний; вправне численє в пам'яті. Найважніші відомости з науки о формах геометричних.

Крім того треба вказати вправу в жаліграфії, в рисунках і в роботах ручних, предкладаючи азори чистого і вправного писма, звори рисунки орнаменту геометричного і звори викопаних робіт ручних.

Надто пожадний є добрий голос, музикальний слух і музичне підготовленє, що можна вказати вправним відспіванєм якої знаної пісні.

Від уступного іспиту до I. клася можуть бути унічнені учениці, що скінчили V. класу школи віділової.

Іспити поправчі відбудуть ся дня 4. вересня о годині 8. рано.

Шкільний рік 1905/6 розпочне ся дня 5. вересня торжественним Богослуженєм, на яке мають явити ся безумисно всі вписані учениці.

Кому потреба би докладніших інформацій, нехай напише до Дирекції семінарії, Львів, ул. Сикстуса 47. І. нов., і приложити 1 К марками поштовими та зажадає прислання „Звіту дирекції семінарії за шкільні роки 1904/5“, де знайде все, що в справах семінарії знати треба.

КОНКУРСИ.

— В краєвій гончарській школі в Коломні розпочне ся шкільний рік дня 1. вересня с. р. услива припята: 1) уніччений 13-ий рік життя і фізичне удібленє до ремісничого знаня; 2) унічченє народна школа з добрим поступом. Подана, заосмотрені в метрику і останнє шкільне свідоцтво, треба адресувати до дирекції школи. При школі знаходять ся інтернат, де за невеликою оплатою ученики дістають ціле удержанє. Повітові відділи і громадські уряди за удержанє своїх студентів в інтернаті оплачують 100 К річно. Ученик, що хоче бути прийнятий до інтернату, має означити се в поданю і заявити, вільно може шплати за удержанє.

— Виділ равської філії товариства „Просвіта“ спровадив штучні навози під соєні засіви (15 процентову комасівку на піскову почву і мокраві глинки і 15 процентовий суперфосфат на сухі глинки!) і буде їх відступити своїм членам тов. „Просвіта“ по ціні спровадження. Всі члени повинні виписувати ся добу нагоду. Хто ще не є членом тов. „Просвіта“, най сейчас вписує ся (річва вкладна 2 кор.) і може набути штучний навіз! Зголомєня по навіз кождого понеділка у п. В. Сидельника. — За Виділ о. І. Кашіря, голова.

В бурі селянській в Долині знайде поміщенє 20 учеників. Товариші селяни повіта долиньского котріби хотіли помістити в бурі своїх синів, мають зголомєти ся у підписаного найдалше до дня 15 серпня с. р. устно або письменно. — Іван Грабоносський.

Головний виділ товариства „Просвіта“ розписує отсим конкурсу на премію бл. п. Вікторія Студинської в висоті 170 корон за написанє історичного оповіданя.

Конкурсний твір має відповідати отсим вимогам:

1) Має бути оригінальний, а цілпо — будити національну і громадянську свідомість поміж руским жіноцтвом;
2) Має бути артистичний, в тенденції патріотичний, але не обидний дая ніякої пийшої народности;
3) Не може бути більший обємом як 3 аркуші друку.

Твори наженить надсилати до Головного Виділу Товариства „Просвіта“ у Львові.

За Головного Виділу Товариства „Просвіта“ у Львові дня 4 н. ст. липня 1905 року.

Д-р Кость Левинський, Іван Яримович, заст. голови, писар.

Календар: Гр.-кат.: нині (середя) Силена Вел., автра (четвер) Тома Преп., позавтра (п'ятниця) Проконна; Рим.-кат.: нині Вікентія, автра Чеслана і Каспра, позавтра Пракседа.

Репертуар руского театру на годинних виступах в Чорткові. Сала власна (на Вигнанці, коло церкви.) Початок о годині 8-ій веч. В четер 20 липня „Діти Ванюшана“ сензацийна п'єса в 4 діях С. Найденова, в перекладі Н. Стадника; в суботу 23 липня „Зрива Люста“ трагедія в 5 діях Гупцова, в перекладі Л. Лопатинського; в неділю дня 23 липня „Вихованець“ народна комедія зі сльшани і танцями в 3 діях Івчука; віторок 25 липня „Сватання на Гончарівці“ народна оперетка в 3 діях Гр. Кейки; в середу 28 липня Передостіде представленє: „Продана наречена“ опера в 3 діях Сметані; в четер 27 липня пращальне представленє „Дваї людий у церкву свинкає, а сам у ній не буває“ конкурсна комедія в 4 діях Яновської.

Бібліотека, театри і музеї у Львові. Бібліотека тов. ім. Шевченка (ул. Чарнекого ч. 26.) огосрєна по вітїрка, четерга і субота від год. 4—7 по пол. — Бібліотека „Нар. Дому“ ві второк, середя п'ятницю і суботу від 9—1 і від 3—8. — Бібліотека університетська від 8—1 рано і від 4—1 по пол. в суботу лаше рано. — Бібліотека Осесіянська від 9—3 по день окрім неділі і польських свят. Музей „Просвіта“, Стваропицького Інститута і Тов. ім. Шевченка (а год. поноудєвє від 8—9). — Музей Діхуніцких (ул. Театральна ч. 18.) в год. 10—1, а дні вчєр. а зголомєня від год. 10—1. — Музей Осесіянських в дні вчєр. від 9—1, а ві второк і п'ятницю також по пол. від 8—5.

Курс Львівський		
з дня 19 н. ст. липня 1905.		
Анції за штуку без купона.		
Банку гіпот. галиц. по 200 вр. а. н. в.	547	555
Банку для торгівлі і промислу 200 вр.	—	260
Банку кредит. галиц. по 200 вр. а. н. в.	—	—
Безліт. галиц. по 200 вр. м. н. в.	584	594
Анції заставні за 100 вр.		
Банку гіпот. галиц. 5% а. н. в. виліс. в 10% прем.	111	25
Банку гіпот. галиц. 4% а. н. в. виліс. 50 х. 4% 60 х. по 200 кор.	101	39
красового 4% а. н. в. виліс. в 51	99	80
4% а. н. в. виліс. в 57 х.	99	80
Товариства кредит. 4% (I. емісії)	99	80
" " 4% а. н. в. виліс. в 51 х.	99	80
" " 4% а. н. в. виліс. в 46 х.	99	80
Обліг за 100 вр.		
Галиц. фонду промисляльного 4% а. н. в.	99	80
Буков. фонду промисляльного 5% а. н. в.	102	80
Комунікацій Банку краєв. 5% (II. емісії)	101	50
" " 4% (III. емісії)	101	50
" " 4% (IV. емісії)	99	50
Позички краєвої в 1873 по 6%, а. н. в.	99	70
Позички краєвої в 1893 по 4%, а. н. в.	98	40
Позичка м. Львова 4% по 200 корон	101	10
" " 4% 4-ої емісії	101	10
Анції:		
Міста Кракова по 20 вр. (40 х.)	88	96
Монети:		
Дукат імперський	11	24
20 франків	19	19
100 Рублів срібних	250	253
100 Рублів паперових	252	30
100 марок німецьких	117	117

Русини! Пам'ятайте на українсько-руську бурсу в Сяноці.

Надіолане

Сим подає ся до відомости, що льокаль ТОВАРИСТВА ДЛЯ РОЗВОО РУСКОЇ ШТУКИ знаходиться при площі Бернадинській ч. 8 (готель Краківський). 423 10-10

Пошукує ся здібних столярів і позолотарів обзаваних з роботами церковними до артистичної роботи Товариства для розвитку рускої штуки у Львові площа Бернадинська ч. 8 (готель Краківський). 614 3-5

Ученик VIII. класу гімназії прийме на час ферій лекцію. Вимога саромні. Іван Пінковський. Бережани. 611 8-3

Студент філософії, германіст, пошукує на час ферій лекції в гірських околицях. Згодошена: М. Л. Академ. Громада, Львів, Вірменська ч. 30. 3-3

Вдова особа середнього віку, інтелігентна шукає місця до заряду дому. Розуміє господарство домашнє і в полі. Прийме місце за невеликою надгородою. Адреса: Франкова в Сяноці, ул. Котісева.

Відова по учителю з трома дітьми просить о милостиню. З дітей один син ходять вже до VI кл. одної в руських гімназій, та буде мусів пожити школою через крайню нужду. Ласнаві жертви просить ся слати до Адміністрації "Діна" під буквами А. Г. 2-2

Морелі аврикози, що дня рано свіжого зривані посилає в 5-хвилюг. комах франко за посиллятою по 4 К. Порічки по К 3-60, готельності по К 4-50. I. & D. ГОРБІД. Залізнянці, 639 3-3

2 зр. за перерібку трьох матеріалів подолунок. Дреліхи на покриття від 50 вр., 1-50 і 2-50 вр. коштує перероблене старої колдри, покриття від 45 вр. за 621 метр в робітні 16-30 I. ШУСТЕРА Львів, ул. Коперника.

Просимо зажадати

нашого банкового календарика, котрий розсилаємо даром і оплатно. Львів на силати продаємо дешевше як заграниці фірми. Агенція не маємо. Вешатна ревізія цюсів і ефетів.

Шіц і Хаєс банковий дім і контора виліни. Львів площа Марійона ч. 7. (ріг ул. Коперника). 780

Отвертий лист до п. Ф. Оліярника, властителя торговлі приборів церковних і депоціонацій в Львові, ул. Театинська ч. 3. Пересипаю належність за чотири фані. Дійсно так матерія як і вилічене фан єсть за тоє сердечну подяку. Притім ціна єсть неімовірно низька. Щось подібного за ті гроші і не гадати де інде дістати. Дялтого і сам з всякими потребами до Вашої фірми буду удавати ся і другим буду старати ся Вас поручити. Най Бог благословить в красно зачатім ділі.

Священник Николай Чубатий, парох Петрикова. 545 12-15

"The Gresham"
ТОВАРИСТВО ЖИТЕВИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ
під контролею австрійського і англійського правительств.

Яко запоручу для австрійських обезпечених признало правительство отсі вартости: Депозит тов-а в ц. к. центральній державній касі у Відні виносив

8 лютого 1904 К 26,416,338.10
Реальність у Відні 1,050,000.—
Реальність в Празі 450,000.—
Позички виплачені обезпечен. 3,003,734.3
К 31,662,672.23

Прозекти і нові тарифи доставляє даром Філія для Австрії у Відні I, Giselastrasse I (дім власність тов-а) 485

і Головна агентура для східної Галичини у Львові, пасаж Гавсманна 3 а.

Товариство віде радо під корисними усливими в зпосини з людьми, що надають ся на аквизиторів до житєвих обезпечень.

Коперницький і Син

Оптики і механіки у Львові площа Галицка ч. I. протяз Банку Гіпотетичного на палищанській площі Галицкої керувають

Барометри аероїди по 7, 8 і 10 К, майліні по 12, 16, 20 і 24 К. — Лернетки по 12, 15, 24 і висте. Взаємно поручаємо в найбільшій виборі окуляри, цвієри жюли і всілякі янті прибори оптичні всілякі направи полагожує ся як найкраще і найдешевше. 4185

Композити Ярославенка
на фортеп'яні
"Любощі" вальси по К 1-50.
I. Народний Марш по К 1.00
продають ся по всіх книгарнях у Львові і в Перемишлі, в Станіславові у Штабдахері, в Чернівцях у Нардінгоу в Коломиї у Орешнітайа.

Перший руский склад машин до шиття.

Незрівняної доброти машини до шиття і гафту Зінгера.
Нижні від 27 до 65 вр.
Ручні від 25 до 48 вр.
Обручові ч. 41 до 77 вр.
Обручові ч. 45 до 88 вр. (для грубої роботи).
Всї, Священства і шп. Урядникам продає ко рази, як також і для селех та котвердженіх уряд громадокого.
Усливє слати прихотує. Готівлом о 10%, дешовію. Наука шиття і гафту безплатно. Цінах на машини даром. 55

ВОЛОДИСЛАВ КУКАВСКИЙ
перех тим
Іван Лаврук
Львів, Пасаж Міколаяш.

Шестий рік істнованія.
Одинока руско-українська часопись гумористична

КОМАР
виходить у Львові 1 і 15 кожного місяця і коштує 8 К річно 4 К піврічно а 2 К квартално.

Властитель і редактор: Бруно Гімовський.

"КОМАР" поміщає статі в напото політичного, суспільного і літературного життя і своєю сатирою та гумором боронить наші пригнетені та заляданні прибитий народ від всяких його ворогів!
"КОМАР" придбав в останніх часах свій сил до співробітництва "КОМАР" повинен знаходити ся в кожній рускій патріотичній родині і в кожній читальні.

Адреса "КОМАРА": Львів, ул. Чарнецкого 26, дім Наук. тов. ім. Шевченка.

Предплатуйте і читайте "Комар".

Учінений правник з іспитом судовим та паводим адвокаткою і судовою глядає зараз занятя у адвоката, в котрого на зиму мігби стати конципентом. Авдрій Пачківський, 637 Львів, Ун. верситет. 1-4

Учениця 7-мої класи за прихвотує на час ваякцій уділяла би лекцій молодшим дітяткам в домі священника. Ласнаві згодошена прийме "Базар Сокильський" ул. Руска. 1-3

Двох цікавих хлопців до науки молочарства прийме Молочарня Мишин п. Коломия. 635 2-3

УЧЕНИК VII кл. рускої гімназії глядає лекції на селі на час ваякцій; найрадше приготує би до поправки з математикі або фізики. Адреса: В. М. у Львові 603 Сяжна ч. 4 партер. 4-4

Абитуриєнт гімназійальний вправний інструктор, глядає лекції на селі на час ферій. Згодошена з поданем усливий адресувати: "Філізоф" poste restante Станіславів. 4-5

Учінений матурист передовім математик, пошукує лекції на ваякцій на селі або і в місті. Згодошена ся можна під адресою: В. Кр. poste restante Бучач. 621 3-3

Поручаєсь спосібного інструктора абитуриента семінар. учат. що належнє приготує до іспиту шкіль середніх. Притім може уділяти гри на скрипках, виучати хор, а навіть танці в салюнових. Хороші свідцтва праці. Вимоги після волі згодошующих ся сейчас до руско-кат. Уряду парохіального в Любод старім пошта Лисець. 588 3-3

Робітню знарядів церковних
другу руску в Галичині поручає
Василь Дуткевич
бронзієвник в Перемишлі.
Приймає чаші до золоченя, дароносницї, євангелії і інші сего рода річи церковні. Золочене і сріблене відбуває ся в огні. Поручає склад хоругв, чаш, цїхтарів, павуків.
ВАСИЛЬ ДУТКЕВИЧ, Бронзієвник
Перемишль, ул. Францішканська ч. 18. 595 3 90

Климентий Федуньо
переплетник бібліотеки ц. к. львівського університету поручає
своє переплетниче і галлятерійне заведење
у Львові ул. Валова ч. 29. 366
Підймає ся всяких робіт, особливо переплету Службеників, Євангелій, Молитовників, Бібліотечних книг, Альбумів, Мал, Дипломів і т. п. по умірених цінах.

Що року горять хлопські міліони неасекуровані!

"ДНІСТЕР"
Товариство взаїмних обезпечень у Львові (ринок 10) одинокє руске Товариство асекураційне обезпечає будинки, движимости, збіжє і пашу на случай пожежи. По пожежі виплачує "Дністер" зараз відшкодованя; оцінку шкід переводить разом з місцевими членами; через 12 літ виплатив "Дністер" відшкодованя в сумі 5 міліонів 340 тисяч корон.

Фонди "Дністра" виносить (з кінцем р. 1904) суму 1,183,874 кор. і уміщєнє сущ в цїнах паперак.
В "Дністрі" єсть обезпечених більше як 300,000 будинків. На покритє хат черепом дістають члені "Дністра" позичку в Товаристві кредитовім "Дністер".

Поліси "Дністра" приймають ся при всіляких позичках в Банку краєвим, касах ощадности і касах сиротинських.

Чистий зиск по скінченім році звертає ся членам, в літа 1901—1904 звернув "Дністер" членам 284,857 кор., (за літа 1900 до 1902 по 8%, за 1903 р. 5% премії).

Агенції "Дністра" находять ся в всіх містах, і більшєх селах і треба подавати обезпеченє через агентів; господарі письменні повинні старати ся о агенції "Дністра" в таких сторонах, де інші агенти "Дністра" не роблять. Агенти "Дністра" заробили вже провізії 662,807 корон.

На житє обезпечайте ся тільки через "Дністер" в Товаристві краківськ; свою провізію від них обезпечєнь дає "Дністер" на рускі добродійні ціли.

34 13-26

"Дністер" припоручили Првос. Епископ. Ординарїти.

НА ЖНИВА!
Щоби робота в жнива йшла скоро, треба мати зручні **КОСИ** і **СЕРПИ**, а такі припоручає у всіх своїх складах
"Народна Торговля"
знані з **60 см. 70 см. 80 см.**
Коси доброті **1 К 1-20 К 1-40 К**
Серпи ковальські легкі а зручні по 56 с.

Конкурс на будову церкви.
В селі Підгородищу, прилученім до рускої парохії Романів (поз. Вібрка) розпочнєсь в осени року 1905 будова нової мурованої церкви.
Се подаєсь до відомости П. Т. будівничих з тим, що усливіє в:
1) Припорученє через архітекта Вл. В. Нагірного.
2) Зложєня відповідної гавції.
Плани можна переглянути по 20-им липня (н. с.) в уряді парохіальнім в Романові.
За комітет: о Яков Сігалевич.

ВУДЖЕНИНУ смалець, солонину і сало
бездоганної якості поручає по цінах найнижше торгових фірма
Scherer & Comp.
Дім торговельний, Львів, ул. Станіслава 10.

Рух сезіональних поїздів

закінчить від 1 мая 1905 після середньо-європейського часу.

До Львова на дварець головний прихадять:
8 Іцкан 12:20*, 6:10, 1:40, 5:45, 9:10, Ворохти (від 1/7 до 30/9 в неділі і свята), Делятина (від 1/10 до 30/4), Коломиї (від 1/6 до 30/9 що неділі і свята) Карезмеже (від 1/5 до 30/9), Серета (від 1/7 до 31/8), Вергомета (в понеділок), Жидачева (від 1/5 до 30/9 в неділі і свята).
Кракова 2:31*, 6:—, 8:50, 1:30, 5:25, 8:40, 9:50*, Нового Санча (від 25/6 до 15/9) Ясла (від 1/7 до 15/9).
Підволочис 7:20, 11:55, 2:30, 10:20.
Лавочного 7:29, 11:45, 10:50.
Рави рускої 7:50.
Станіславова 8:05.
Самбора 8:15, 1:50, 9:20*.
Яворова 8:18, 4:32.
Коломиї 10:05.
Ратшава 10:35.
Тухолі 3:45 (від 15/6 до 30/9), Сомолюго (від 1/5 до 30/9)
Везиця 5:—.

На Підзамче
Підволочис 7:—, 2:15, 5:15 10:—*.
Поїзди льокальні.
Врухович від 14/5 до 10/9 6:50, 7:50, рано, 9:55 перед полуднем (тільки в неділі і рям.-кат. свята, 1:45 пополудня (тільки в неділі і рям.-кат. свята), 3:05, 4:16, 5:—, пополуд. 7:41, 8:55 веч. 8:18 рано, 1:15 пополудня (від 1/5 до 30/9), 4:32 пополудня, 8:45 веч. (від 14/5 до 10/9) і 9:25 веч. (від 14/5 до 10/9) тільки що неділі і свята.
Щирця 10:10 веч. (від 1/6 до 10/9 в неділі і рям.-кат. свята).
Любіня 10:10 веч. (від 14/5 до 10/9 в неділі і рям.-кат. свята).

31 Львова з головного двірця відходять:
До Кракова 12:45, 4:15, 8:25, 8:35, 2:50, 6:35*, 11:—*, Закопачого (від 25/6 до 15/9), Освятима (від 25/6 до 15/9), Велічки (від 1/5 до 24/6) і (від 16/9 до 30/4).
Іцкан 2:51, 6:15, 9:20, 2:40, 10:40*, Карезмеже (від 1/5 до 30/9), Дорна-Ватри (від 1/7 до 31/8), Ворохти (від 1/7 до 30/9) що неділі і свята).
Підволочис 6:30, 10:55, 2:—, 9:—*, 11:05*.
Яворова 6:55, 5:58.
Лавочного 7:30, 2:55, 6:25*, Кохавици (від 1/5 до 30/9 що неділі і свята).
Самбора 9:—, 4:20, 10:55*.
Везиця 11:10.
Ратшава 4:10.
Коломиї 5:50.
Рави рускої 7:30*.
Перемишля 10:05* (від 1/5 до 30/9) Хирова, Ясла.
Стрия 11:10*.

3 Підзамче
Підволочис 6:43, 11:15, 2:13, 9:23*.
Поїзди льокальні:
Врухович від 14/5 до 10/9 5:50 рано, 8:30 рано (тільки що неділі і свята рям.-кат.) 12:30 пополудня (тільки що неділі і свята рям.-кат.) 2:10, 3:20 пополуд. 6:10, 7:30 і 7:55 веч. 11:15 в нощі кожної неділі.
Яворова 6:55 рано, 9:15 передполуднем (від 1/5 до 30/9) 1:35 пополуд. (від 14/5 до 10/9 в неділі і рям.-кат. свята) 3:05 попол. (від 14/5 до 10/9) 5:58 пополудня.
Щирця 1:55 пополудня (від 1/6 до 10/9 в неділі і рям.-кат. свята).
Любіня вех. 2:15 пополудня (від 14/5 до 10/9 що неділі і рям.-кат. свята).

Примітка. Поїзди москвіні друковані в черевках поземних; поїзди кічмі в зазначені зніжком. Мора кічма члєсєсь ся від 6 год. вечір до 5 мінує 59 разо.

Закатай біжєт іди ли валим біжєт валимо кинємо рода, ікхотрєвані крєвідки, рєвєкєдє іди і т. д. мємє лєбуєтє чєрє кічмі дєлє в мїсїсїм бєрї д. н. дєрєкєдє вєлїкєдє, пєсємє Гєуємєнє ч. 9.

Виходить у Львові, що дня (крім неділі і свят) 5-й години по полудні. Як літературний додаток до газети „Діло“.

Передплату і вартість приймають: у Львові Адміністрація „Діла“, ул. Ваторія ч. 24. Вроцлав газет. А. Ольшавського ул. Кілінського 2; С. Соколовський, Пасаж Гавемана ч. 9; В. Вухтаб ул. Карла Людвіга ч. 23. — у Відні: A. Dukes, I. Sellenstätter, F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; Hasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; A. Chudowski Wien VI. Schreibeckstr. 12; — в Франкфурті Гамбург: M. Hasenstein & Vogler.

Передплата і вартість за виходом платні у Львові.

ДІЛО

Передплата на „Діло“ з літер. додатком

в Австрії: за рік . . . 3 50 к. — 4 50 к.
на пів року . . . 1 60 к. — 2 50 к.
у Львові (без поштової пересилки)
на рік . . . 2 50 к. — 3 50 к.
на пів року . . . 1 60 к. — 2 50 к.
на чверть року . . . 70 к. — 1 50 к.

Повне число коштує у Львові 10 к., на провінції 12 к.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Ваторія. — Рухомі звертають ся лише за попередньою вистережкою. — Рекламні кооперативні сітки сітки ворта.

Оголошення зазвичай приймають ся по 30 к. за одну стрічку літератури або за 50 к. за одну стрічку вистережки. — Подати і вартість оголошень змінює ся по 20 к. за стрічку.

Сиротинський фонд.

З надвижок тзв. сиротинських спільних кас повстав у нас, подібно як і в кількох інших краях коронних, тзв. сиротинський фонд з виділу краєвий оголосив вже навіть конкурс з реченням до 31 липня, котрим визнає інтересованих, щоб до того часу внести подана о приняті дітей до виховання на кошті названого фонду. На жаль відомо, що скільки можемо виміряти з приватних інформацій — не викликало відповідного зацікавлення, а в кожному випадку не викликало такого зацікавлення, на яке справа в дійсності заслуговує. Що правда, то і сам виділ краєвий оголосив в руських дворянах (втім і в польських!) свій конкурс лише в скороченій лінійній формі і тому не дивлячись, що руська публіка не має о справі відповідного поняття. Щоб отже хоч в часті направити ліх посприяти собі тут більше розказати так про сам сиротинський фонд як і про спосіб, в який він має бути пожитковий — а рибомо се в тій надії, що наш загальний живий сиротинський фонд зацікавить ся, а особливо посприяти ся, щоб з сего фонду скористали в відповідній мірі руськи. Було б скандально, якби користі з сего фонду загарбали — як того і треба побоювати ся — поляки, або навіть колиб сей фонд — чого також треба боятися — визволено на виховання руських дітей.

Так як сиротинський фонд повстав у нас зі спільних сиротинських кас, а історія цих кас як і самого фонду в коротких словах така.

Спільні сиротинські каси існували ще при багатьох давніх родинах і магистратах, але перейшли при організації державних властей в році 1850 під заряд держави, а розпорядженням мін. судівництва і скарбу з 16 листопада 1850 ч. 448 порішено їх розв'язати.

Існуючі тепер спільні сиротинські каси, з котрими єдині ся речення не звикли до давніх сиротинських кас, одержали правну підставу в цісарск. розпор. з дня 9 листопада 1858 ч. 205 Взд.

Ті нові спільні сиротинські каси завдячують своєму повстанню і своєму утворенню — як то покликано ціс. розп. на вступі зазначено — стремлінням, щоб з одної сторони капіталу малолітніх і курандів були відповідно забезпечені і опророчені, з другої ж сторони, щоб дітям злибним і вихованим на гіпотечку господарств селянських посприяти розвиток реального селянського кредиту.

Завдання се припало судам, що виконують владу опікунчу, на котрих і вложено обов'язок складати готівки малолітніх і курандів — о скільки та користь усього

вати не дасть ся — до спільних сиротинських нас, з тим, щоб готівку розподіляти за законним забезпеченням на гіпотечку господарств селянських.

В § 11 пожиткового ціс. розпорядження сказано, що надвижки з оборотів, яка в певній касі сиротинській оклада ся, має бути утримана як фонд резервовий і служити перед усім на покриття есентуальних витрат.

Ведення спільних сиротинських кас судами і урядами податковими оклада ся вповні зважаючи на те, чого доказом єть вказні фонди резервові утворені з надвижок оборотів. На підставі обчислення з року 1898 висловили ті надвижки оборотів в краях, в котрих спільні каси сиротинські існують, то в Австрії ниж., Австр. вишній, Чехії, Моравії, Шлезьку, Галичині східній і західній загальну суму 21,125,695 згр., а чого в Галичині східній було 255,970 згр. а в Галичині західній 465,740 згр.

Супротив змагаючого ся зросту тих фондів резервових почало правительство вже в році 1895 заставляти ся над тим, чи належить пожитки даний зріст тих фондів резервових, чи може було би вказано, щоб певну частку тих фондів ужити на яку ціль і тим способом заощадити дальшому зростанню тзв. неужитковий резерв.

Питання ті порішено правительством в той спосіб, що в році 1895 введено до ради державної проект закону, що мав через 10 літ об'язувати т. є. від року 1895 до кінця року 1904, котрим пропонує від тих фондів резервових, менші о 1/2 прц. як оплату згідно побирав спільні сиротинські каси, переказувати ся особам утворити ся маючому фонду на будівлі згідно адаптації будинків державних для поміщення державних властей, згідно судів і урядів податкових.

Против той стрінув ся однак з опору, бо против того рода ужити резервових фондів спільних сиротинських кас підносили ся з ріжних сторін заміти, так що правительство відділо ся спонуканим відокрепити сей проект від образ державної ради.

Але справа, раз в той спосіб рушена, не відступила вже з дня свого виходу. Як-раз в році 1897 ухвалила рада державна резолюцію до правительств, а зазначено, що-би правительство в найкоротшім часі пред'явило до конституційного трактованню проект закону котрим доходи від резервових фондів спільних сиротинських кас мають бути переказані добичним краям, на виховані і удержані убогих сиріт, дітей знедоленіх і опущених. За чим підняли краєві сиротинські каси (нижній і вишній, Чехії, Моравії, Шлезьку і Галичині, які, рішучи, щоб відокремити від резервових фондів, що року були видані краям на удержані і виховані убогих сиріт, дітей опущених і знедоленіх.

ша по правді іде своїм, незвідним шляхом. Не знає ся ніколи, що розгоряться ся... Я прийшла тут зі своєю малою дитиною. Не погасла помімо вітру на сході. Що про все те думати? Страш б гого річій в зелені. Мусить однак бути хтось, що все те знає, але чому про се не говорить ся. (Розповідаючи ся докучливо.) Я це того ніколи не бачила. Годі ступити вже вгору і певний вступ в есентуальні. Значно. Кажуть, що буває мороз, який чоловіка зморозить. Які страшні мрії! (Зближає ся на позачки до дверей.) Ох, як же тут холодно. Цілі двері суть з одної плити заліза і не мають замку. Якже відчиняють ся? Не бачу занавісі, суть мабуть вмуровані. Не візьму вже їти дальше, нема сходів. (Виде перераспачий крик.) Ах, що золоті жмути волосся прикочені дверми! Тінтагіле! Тінтагіле! Я чула, як перед хвилиною замкнули ся двері. Пам'ятаю, пам'ятаю (бе ваяючи п'ястками і ногами в двері). Ох, людоїде, ох погане! То ти тут перебуваєш? Слухай, я чула, я вклену, я плюю на тебе!!

(З другого боку дверей чути слабкі удари, відтак голос Тінтагіля доходить дуже слабо через залізні двері).

Тінтагіль.

Сестре Ірено, сестре Ірено!

ІРЕНА.

Тінтагіле, що ти говориш? Чи се ти?

Тінтагіль.

Відчини швидко, швидко, бо вона вже тут...

ІРЕНА.

Ох! Хто? Тінтагіле, мій маленький Тінтагіле! Чи ти мене чуєш?

Як тобі єсть? Що таке стало ся, Тінтагіле? Не зробили тобі кривди? Де ти є? Чи тут?

Наслідком сеї посольної і краєвої ініціативи правительство внесло вкінці в році 1901 повний проект закону з зміслом ревнолюбний ухвалення в парламенті і соймах і сей закон є як-раз правною основою, на якій повстав тзв. сиротинський фонд. Сей проект закону зістав ухвалений в тім же році 1901 і носить дату 3 червня 1901 ч. 62 Взд.

Але сей закон не рішив ще kwestii. Біз був лише тзв. Rahmengesetz, який вимагав ще дальших спеціальних законів зі стосовно соймам інтересованих. І у нас такій закон справді ухвалено. Носить він назву краєвого закону з дня 2 лютого 1905 Вжр. — так що оба ці закони, державний і краєвий, суть тою правною основою, на якій опирає ся сиротинський фонд і опосіб его заряду та фруктифікації.

Та поки пізнамо в головних основах оба названі закони не від річ буде розібрати kwestii з чого повстав тзв. наш сиротинський фонд.

Сиротинський фонд повстав з надвижок з оборотів, але ці надвижки се не суть надвижки в ріжній відсоток. Спільні каси сиротинські платять малолітнім і курандам від готівки уміщеної в спільній касі сиротинській такий самий процент який побирають самі від уділювачів позичок, так що надвижки, які тепер знаходять ся, не утворили ся з вистого побираву проценту.

На утворені тих надвижок склали ся постанови ціс. розп. з 9 листопада 1858 ч. 205 о творенні спільних кас сиротинських і розп. мін. судівництва і фінансів з дня 24 червня 1859 ч. 18 Взд. (інструкція до ведення кас сиротинських). Повиннає розп. цісарське в § 6 і інструкція в § 7 постановляють, що проценти тільки тоді мають бути оплачувані, коли капітал малолітнього згідно куранда перевищує кноту 20 згр. — Від вкот отже, котрі чоту разом чи поодиноко не перевищують 20 згр. (тепер вже лиш 5-згр., бо перевищу повстав відтак змінає ся) як і від решти яка через поділення капіталу через 20 (згл. 5) плачує ся, не належать ся жадні проценти. Каса сиротинська однак, вижиги чашми ті капітали, проценти побирає і через те повстає частка сеї надвижки, яка зложена ся відтак на тепершній сиротинський фонд.

Дальшим жерелом надвижок були § 7 розп. ціс. і § 8 інструкції о веденню кас. Показаний параграф постановляє, що від кноти котрі випадають від 1-го до 15-го в місяці розпочинає ся опророчення від оділюючого 1-ого а вказує ся по 15 тм, то як від 1-го по 15 тм безплатно наступаючого місяця. Ті постанови зістали відтак змінені законом з 18 марца 1876 ч. 51 в сеї особі, що опророчення має тепер бути місячне і всі кноти, які в протязу місяця вли-

вають, мають бути опророчені від оділюючого місяця.

Опророчення капіталу малолітнього або куранда триває аж до видання ему літету уділюючого в касі сиротинській, а виплата процентів малолітньому згідно курандови від его капіталів має бути обчислена тільки по конці місяця попереднього місяця виплати. При уділюванню знов позичок обчислює ся проценти за цілий місяць, в котрім позичку уділено, і оплачує ся проценти за пів року в гору, а при списуванню позички платять ся проценти за цілий місяць в котрім оплата наступає. В тих стосі ріжницях плачує відсоток і термінів виплат і виплат лежать дальше жерело надвижок, які причинили ся до зросту резерви з тим і сиротинського фонду.

Вкінці до зросту фонду в спільних сиротинських кас причинає ся користний курс зарплатних паперів, есая розуміє ся капітал вказних і в таких ефектах льоковано, а остаточно і проценти від нарослих резерв, бо і сеї причинили ся до дальшого зросту нарослого з кожним днем через надвижки вільного капіталу.

В той то спосіб і на такий то правний основі повстав і повстав сиротинський краєвий фонд — а вказано надвижки, яку відтак переказано краям на удержані сиріт і опущених дітей. А тепер коли знаємо звідки і на якій правній основі повстав тзв. сиротинський фонд, заставляємо ся ще над тими приписами, котрі нормують, в який спосіб сей фонд має бути пожитковий. Се ж пізнаємо тді, коли наведемо головні постанови закону краєвого з дня 2 лютого 1905, як і розпорядження виділу краєвого з дня 7 червня 1905 ч. 34601, котрі то розпоряджені виділу краєвий яко вказує, покликана до орудування тзв. сиротинський фонд.

(Конець буде.)

Русини а пролом в Росії.

Краківський Сказ подає в останнім числі (162 а д. 19. с. м.) під повним заголовком такі замітки:

„З російського заколоту понад страйками, ворожбою флоту і войска, бомбами і цілим тим беззаконням в історії криміналі піднімають ся раз-раз голоси гноблених народів, спинаючись у своїм розвитку в зародку рукою бюрократії, голоси домагані ся рівних прав, елементарних умов розв'язку того, що чоловіка найдорожше, що є підставою его людського достоїнства, домагані ся умов розв'язку вар даости.

„Прийшло польське, землі над кавказької, Литви, Кавказ, навіть Татари, виваляють свої жагання, па папу меморіалів, шлють депута-

Метерлінк. Метерлінк.*)

Смерть Тінтагіля

Діа V.

(Великі залізні двері під темним, сильно мрачним склепінням. Входить Ірена, наче безпам'ятна, в розпуценом волоссі і держачи лампу в руці).

Не пішли на мною. Безяєро! Безяєро! Агдоль! Де вони суть? Кажуть, що его люблять, а пустили мене саму...

Тінтагіле! Тінтагіле! Ах, правда, правда! Я-ж драгла ся в гору по безконечних ступенях між мурами, які не мають милосердя! В моїм серці немає вже жалі. Се склепіння наче-б то рухалося... (Опирає ся о одні з стовпів склепіння). Угаду. Ох, мов бідне жите. Чуя, що тут, на берегах моїх уст воно вже мені вривало ся. Не знаю, що я зробила. Нічого не бачила, нічого не чула. Така опрашна тишина...

Всі ті золоті жмути колося найшла я на ступенях сходів; а інша поуз мурів і підносива їх. Ох, які-ж вони гарні! Маленький пальчик! Що я сказала? Пригадую собі. Не вірю сему. Все те не має значіння, а неможливе. Не знаю вже, що таке думаю. Будуть ся чочові і відтак... Се треба розібрати, гаразд розібрати. Каже ся саже, каже ся таке, а дум-

*) Звертаємо увагу Вп. читачів, що Метерлінк се один з головних представників найновішого напрямку всевітної літератури, тзв. символістично-настрогового, та що до сего рода писань належить також і „Смерть Тінтагіля“. Зазначаємо се тому, що такі твори повинні читати ся в цілості і для того просямо всіх, що зацікавлені ся сими творами, щоб прочитали его тепер, коли вже мають кінець, ще раз в цілості, бо тільки в той спосіб творіть правдиво велике і відповідне до свого змісту і форми вражіння на читача. — Прям. пер.

Тінтагіль.

Сестре Ірено, сестре Ірено! Я умру, коли мене не отворить.

ІРЕНА.

Повжди, повжди, а сиробу. Відчиняю, відчиняю!

Тінтагіль.

Але ти мене не розумієш! Нема часу! Вона не могла мене удержати. Я мучив її по дорозі, мучив, біс... Швидко, швидко, вона вже надходить.

ІРЕНА.

Я вже тут, вже тут. Де вона?

Тінтагіль.

Не бачу нічого, але чую. Ох бою ся, бою ся. Швидко, швидко, отвори! Вій ся Бога! Сестре Ірено!

ІРЕНА (пристрастно мацає і розкладає двері).

Зараз, зараз, певно найду. Повжди хвилину... секунду, одну мить...

Тінтагіль.

Я вже не годен. Вона сопе, тут же надіймо.

ІРЕНА.

Се ніщо, Тінтагіле, мій маленький Тінтагіле, не біє ся... Я сейчас побачу!

Тінтагіль.

Алеж я бачу твоє світло, відко я докучу тебе, Ірено, а тут не видно нічого.

ІРЕНА.

Ти бачиш мене Тінтагіле? Куди бачиш? Ажте тут нема отвору.

Тінтагіль.

Бать, єсть, але мацілький!

ІРЕНА.

З якого боку? Тут? Скаже, може тут?

Тінтагіль.

Тут, тут, чи не чуєш? Я спускаю.

ІРЕНА.

Тут?

Тінтагіль.

Ваше, ваше, але він такий малий. Здаєсь що і голка через него не перейшла б.

ІРЕНА.

Не біє ся, а тут.

Тінтагіль.

Ох, я чую сестре Ірено. Тягни, тягни! Вона вже тут, якби могла хоч трохи отворити, а-ж такий малий.

ІРЕНА.

Не можу вже тобі помісти Тінтагіле! Тягнула, била, ступала (бе ще раз і старає ся рушити двері). Маю два пальці відморожені. Не плач. Сі двері суть з заліза.

Тінтагіль (пачучи в розпуки).

Чи не маєш чого до отворення? Що будь! Хоч трішечки. Я малий, ти-ж знаєш.

ІРЕНА.

Маю лише лампу, Тінтагіле! Ось сей час, сей час! Як! бе в усі сили в двері глиблю лампою, яка розтрискує ся і паде куснями на землю! Ох, все тепер вже почорніло. Тінтагіле, де ти? Ох, слухай, слухай! Чи не можеш отворити із вкнутра.

Тінтагіль.

Ні, ні. Нема тут нічого. Не чую вже нічого. Не бачу вже також малого якого отвору.

Ціна збіжжя і других продуктів.

Львів 19 липня. Валюта коронова. Ціна за 50 кг. лосо Львів. Пшениця стара 7-50 до 7-80 а на термін — до —, Жито старе 5-75 до 6-— а на термін — до —, овес обробний старий 7-— до 7-15 а на термін — до —, вчмнь пастівний — до —, а броварний 6-25 до 6-50, ріпак 10-50 до 10-75 льнянка — до —, горох пастівний 6-75 до 7-25 а до вареня 7-50 до 9-— вики — до —, насіння льняне — до —, насіння конопляне — до —, бів — до —, бобин 6-75 до 7-—, гречка — до —, кукуруза готова — до — а нова 7-25 до 7-50, хміль (за 56 кіло) — до —, коношина червона 45-— до 60-—, біла 50-— до 60-—, шведська 45-— до 65-—, тимошка — до —, Спиритус лосо за 50 літрів 25-25 до 25-50.

Курс Львівський

з дня 20 н. ст. липня 1905.

Акции за штуку без купона.	Плат.	Жак.
Банку гіпот. галиц. по 200 ар. а. в.	545	555
Банку для торгівлі і промислу 200 ар.	—	260
Банку кредит. галиц. по 200 ар. а. в.	—	—
Белл. галиц. Кар. Людв. по 200 ар. м. н.	—	—
Белл. Львів. Чернов. по 200 ар.	587	592
Акции заставні за 100 ар.		
Банку гіпот. галиц. 5%, а. в. видкоє 8 10% прем.	111 25	—
Банку гіпот. галиц. 4%, а. в. видкоє 50 л.	101 30	103
кравого 4%, а. в. видкоє в 54	99	99 70
4%, а. в. видкоє в 57 л.	101 50	102 20
Товариства кредит. 4% (1. емісії)	99 80	100 50
" " 4% видкоє в 41 л.	99 80	—
" " 4% видкоє в 56 л.	99 80	100 50
Обліги за 100 ар.		
Галиц. фонду пропінційного 4%, а. в.	99 80	100 50
Вуков. фонду пропінційного 5%, а. в.	102 80	—
Комуніальн. Банку крав. 5% (II. емі.)	101 50	—
" " 4% (III. емі.)	101 50	102 20
" " 4% (IV. емі.)	99 80	100 20
Повички крав. в 1873 по 6%, а. в.	99 70	100 40
Повички крав. в 1893 по 4%, а. в.	98 40	—
Повички м. Львова 4%, по 200 корон.	101 10	101 80
" " 4% видкоє в 4-й емісії	—	—
Міста Кракова по 20 ар. (40 к.)		
Міста Кракова	88	96
Монети:		
Дукат пісарський	11 24	11 40
90 франків	19	19 25
100 Рублів срібні	250	253
100 Рублів паперові	252 30	254 80
100 марок німецькі	117	117 50

Надіолано.

Д-р Франц Закрайс

виправ до купців і вертає в кінцем серпня. 639

Учителки, бони, господині, та всяку службу доставляю **Бюро Німчинової** Львів, Ринок 12 А.

Укінчений матурист глядає лекції на час ферій. Зголошення під адресою: П. Ч. poste restante Березани.

П. Т. Господиш!

Прошу при закупні меблів, матеріалів, кодер і т. п. долати ся злітати в вати д-ра Бішопа, котра є хемічно відзначена і складає прохоту моє, бляху і всяких наслідків, що гнідають ся в танілованих меблях. Тонкий показ сей ваги хоронять меблі від всякого хробаства. Акуш вати д-ра Бішопа величани 80/240 см. коштує лише 1 ар. Висла 4 аркуші оплачена. Відповідно уми работ. Кожен пака вати вимощена охоронною маркою і підписом д-ра Бішопа, на що треба звертати пильну увагу. Власночна продаж для Галичани і Буковини в складі кодер і матеріалів

ЙОСИФА ШУСТЕРА

у Львові, Коперника ч. 5. Материали чисто волосинні, обложени ватою д-ра Бішопа, а новітні певні перед бляхцями, молами і т. п. незвичайно еластичні, м'які і тому поручаю їх яко знамениту новітність, відповідно до ваги і якості волосини по ар. 18, 20, 24, 26, 28 до 55 за 3 подушки; ті самі матеріали без вати д-ра Бішопа значно дешевше. — Материали з морської трави, обложени ватою д-ра Бішопа, по ар. 10-50 і 12 за 3 подушки. — Старі тверді матеріали волосинні переробляю і обкладаю ватою д-ра Бішопа можливо найдешевше. Материали пружані в похиліх підкладках вати д-ра Бішопа по ар. 22 від ліжка, без вати 18 ар. Новітні кодрин, обложени ватою д-ра Бішопа, абсолютно певні перед молами від ар. 8, 10, 12 до 16. Звичайні кодрин від ар. 3-60, 4-60 і 6-60. Оксамитні кодрин, сід в гарній французької сатини в обох сторін до ужитку по ар. 14, 15, 18 до ар. 32. Кодрин на пуху в обох сторін по ар. 14, 16-20, 20 до ар. 40 поручаю спеціальна робітня кодер і матеріалів

ЙОСИФА ШУСТЕРА

у Львові, Коперника ч. 4. 638

Рутинуваний інструктор глядає лекції на селі. Адрес: „Маркиан“ Адміністрація „Діла“.

Пошукує ся здібних столярів і позолотарів обзнакомлених з роботами церковними до артистичної роботи Уовариства для розвитку рускої штуки у Львові площа Вернадинська ч. 8 (готель Краківський). 614 4-5

Заклад гідропатичний

Радника цис. Д-ра Йосифа Мадейського і Д-ра С. Н. Кутини в Перемишлі.

Побережжя Франц Йосифа ч. 8.

Всякі процедури гідропатичні. Купелі мінеральні, боровинкові, газові, електричні, двокоморові і світляні. Масаж, електротерапія, лічниця гімнастика фангоінгаляторіум.

Проспекти на місці даром. 531 5-2

КОНТОРА ВИМІНИ

ц. к. уприв. галиц. акц.

Банку Гіпотечного

купує і продає

всякі папери цінні і монети

по найдешевшій курсі денним не числячи ніякої провизії. 374

Інкасо Векслів і переказів

на заграничні місця і на провінцію

приймають 207с

Сокаль і Лілієн

банковий дім і контора виміни.

Коперницький і Син

Оптики і механіки у Львові площа Галиція ч. 1. проти Банку Гіпотечного на палятих місці Галицької португалії

Барометри амеройде по 7, 8 і 10 К, жаліші по 12, 16, 20 і 24 К. — Мьєрнітні похли по 12, 16, 24 і виско. Заразом поручаємо в найбільшій виборі окуляри.

цвікери клоні і всякі інші прибори оптичні всякі направи полагодує ся як найкраще і найдешевше. 418с

Ткацкі вироби

з найліпшого прядива, як найстаранніше виконані, а то: біле полотно звичайної і простиральної ширини дим, дрезлики, ручники, хустинки до носа, старки, скатерті, бархати, зявезді, шениці, кольорове полотно до на фартишки, суконки, блязки і т. п. поручає по уміркованих цінах 459

ТКАЛЬНА ПОЛОТНА І ВИСОЦЬКИЙ ДІМ

Михайла Менсовича

в Корчині, коло Коросна.

Хто замовляє, дістане оплатно ціна і всі можливі прибіки товарів.

ІВАН ІГНАТОВИЧ

у Львові ул. Сикстука ч. 25 і пл. Маріячка ч. 11. Краків, Суониниці ч. 20. Перемишль ул. Мицкевича ч. 11

поручає

дуже успішні і незвичайні в наслідках лічничі мила.

Бензоеве мило на оприщені і шкірні пятна, усуває ропавість шкіри і надає лицю білості та оксамитної м'якості 70 сот.

Бораксєве мило очищує докладно і вибілює шкіру, усуває веснянки та опалене 50 сот.

Камфорове і камфорово-сіркове мило усмиряє сверблячку і печену шкіру, усуває працю і червоність носа, лиця і рук 60 сот.

Креалінове мило знаменито очищує шкіру, усуває прищі, лисаї, коросту, огниа, відвіжує і викидає шкіру кусник 70 сот.

Сіркове мило з великим успіхом уживає до знищення прищів та угрів на лиці і всякої висипки на шкірі 50 сот.

Сірково-смолове мило уживає ся на коросту. Се мило показало ся найбільшим средством на сю недугу, кусник 70 сот.

Смолове-гліцеринове мило єсть з кожного огляду одним з найліпших дезінфекційно-гігієнічних туалетових миль. Яко звичайне мило до щоденного ужитку є завдяки своїй дезінфекційності а також прикметі, що зм'ягчує шкіру, знаменитим і випробованим средством до усунення всякої нашірної нечистоти, кусник 60 сот.

Смолове мило усуває прищі, лисаї, всяку нашірну висипку, печену ніг і порції на голові, кусник 60 сот.

Тимолове мило знаменито очищує шкіру від всяких прищів, кусник 1 К.

Танінове мило з гліцеринною є незрівняним средством на печену голову, усуває порції і сверблячку шкіри 70 сот. 233 31-54

Двох цікавих хлопців

до науки молочарства прийме Молочарня Мшнин п. Коломня. 635 1-3

Ученик У кн. Гімн. глядає лекції на час ферій. Адрес: Михайло Сачко, Хлібичий лісний-Отиний. 6 7 3-3

Абітурієнт гімназійний

вправний інструктор, глядає лекції на сего на час ферій. Зголошення з поданем умовій адресувати: „Фільзоф“ poste restante Станиславів. 100 5-5

Поручаєсь спосібного інструктора абітурієнта семінар. учат. що належного приготував до іспиту ший середних. Прийм. може уділяти гри на скрипках, звучати хор, а навіть танцувати сальтовох. Хороші свідчення праці. Вакоси після волі зголошувача ся сейчас до рускох. Уряду парохіального в Ляско старім пошта Лисець. 588 3-3

Продаю озиму сумішку (жито, озимий горох, озима вики) по 2-40 К а ознакованем і портам. о. Лев Стісний в Ружаві п. Заболотці. 629 3-5

Фільварок в Підбірдах віддалений миль від Львова, станція велізнична в місці, обіймаючи 81 моргів поля разом з сіножатями, в добрій ріці, з господарськими будівлями а зараз до продажу. Визнаха відомість: Львів, Личаків ч. 7. І поверх. 607 5-5

Потрібні: 5 учеників до науки столярської, 2 учеників до малярської, 3 учеників до сукосерської, 2 до бляхарської, в віці над 14 літ з укінченою 4 народною школою. Приняті мають мати своє убрання через час науки. Зголошення приймає Іван Ворас, Перемишль. 533 3-3

Льняне полотно і всякі тканини першої якості по найвищих цінах власного виробу поручає Мечислав Гонет в Корчині коло Коросна. Цінники і прибіки оплатно. 150

Отрим маю честь завідомити, що з днем 8/VII 1905 отворив я

Склад і робітню виробів

СІДЛЯСКО-РИМАРСЬКИХ

під фірмою

ЛЕВ

ВАЛІХЕВИЧ

Львів

при ул. Кароля Людвика 3.

61- 3 30

Правдивий приятель людскости

уділять Вам безплатно основних порад в цілі поправлення Вашого положення, коли тільки подаете ему свою адресу. Пишьте сати під: „Edelmut“ an Max Kellner, München, Mitterstrasse 6. 54610-10

МУЖЕСКУ БЕЗСИЛЬНІСТЬ

визначену іменно страшних наслідків тайних гріхів молодості і розпусти, усуне напелно і на довго однокора розширена в різних видах історіана книга

самоохорона д-ра Ретаса

Російське видане: 1 ар.

Польське видане: 1 ар.

Німецьке видане: 2 ар.

Тисячі людей найшли в ній полегшення своїх недуг і направили свої мужескі сили при помощи визначеного в книжці способу лічення. По одержанню франко належності, відсилає ся франко книга в конверті нагаляючи видавця Р. Ф. Бірей в Ляпску. (R. F. Bierer's Verlagbuchhandlung in Leipzig.)

ОДИНОКЕ РУСКЕ ЗАВЕДЕНЕ АРТ. ЛІТОГРАФІЧНЕ

під фірмою:

АНДРІЙ АНДРЕЙЧИН і СПІЛКА

Львів, ул. Коперника ч. 17.

Виготовляє білетки візитові, запрошення на вінчання, балі і вечерки, грамоти, образи, вартостні папери, машин, ноти, етикетки, плякати і взагалі всі роботи, які вкладає в обсяг літографії.

Поручену роботу виготовляє ся на час і можливо дешево.

Машини порушані силою електричною! 544 11-2

ЛІЯРНЯ ДЗВОНІВ

АНТОНІЯ СЕРАФІНА

в КАЛУШИ

відзначена трома орібними медалями

виконує дзвони різної ваги і приймає ушкоджені дзвони до переливання в найкоротшій часі, а також має на складі готові дзвони різної ваги.

Дякуючи всім Ви приходникам і фундаторам за всі дотеперішні замовлення, прошу о ласкаві замовлення так на поодинокі нові дзвони як і на цілі групи. За переважність матеріалу і гармонійний звук моїх дзвонів ручу і для того осмілюю ся припоручити їх Ви. П. Т. Публіці.

3 глибоким поважанем

АНТОНІЙ СЕРАФІН.

Агентів не висилаю.

УЧИТВА

орган руского товариства педагогічного двохлітнього педагогічно-наукового виходить від 1 червня 1889 у Львові ул. Кохановського ч. 15. Прекурсора річка 5 ар. підписки 1-60 ар. чвертьрічна 80 ар.

Рух святенничих поєдів

важкий від 1 мая 1905 місяця середно-європейського часу.

Дз Львова на дворцє голєвний приходять:

Іцкан 12-20*, 6-10, 1-49, 5-45, 9-10, Ворохти (від 1/7 до 30/9 в неділю і свята), Делятина (від 1/10 до 30/4), Коломий (від 1/6 до 30/9 що неділі і свята) Керезмеже (від 1/5 до 30/9), Серета (від 1/7 до 31/8), Вергомета (в понеділок), Жидачева (від 1/5 до 30/9 в неділі і свята.) 2-31*, 6-—, 8-50, 1-30, 5-25, 3-40, 9-50*, Нового Санча (від 25/6 до 15/9) Ясла (від 1/7 до 15/9).

Підволочис 7-20, 11-55, 2-30, 10-20.

Львоного 7-29, 11-45, 10-50.

Рави рускої 7-50.

Станиславова 8-05.

Самбора 8-15, 1-50, 9-20*.

Яворова 8-18, 4-32.

Коломий 10-06.

Ратсєва 10-35.

Тухи 8-45 (від 15/6 до 30/9), Ожолього (від 1/5—30/9)

Беладя 5-—.

На Підзамче

Підволочис 7-—, 2-15, 5-15, 10-—*.

Підзамчє

Підзамчє

Підзамчє

Підзамчє

Підзамчє

Підзамчє

Підзамчє

Підзамчє

Підзамчє

Підзамчє

Підзамчє

Підзамчє

Підзамчє

Підзамчє

Підзамчє

Підзамчє

Підзамчє

Підзамчє

Підзамчє

Підзамчє

Підзамчє

Підзамчє

Підзамчє

Підзамчє

Підзамчє

Підзамчє

Підзамчє

Підзамчє

Підзамчє

Підзамчє

Підзамчє

Підзамчє

Підзамчє

Підзамчє

Підзамчє

Підзамчє

Підзамчє

Підзамчє

Підзамчє

Підзамчє

Підзамчє

Підзамчє

Підзамчє

Виходять у Львові що дня (крім неділі і свят) 5-й годині по полудні. Яко літературний додаток до журналу „Вісник української літератури“.

Передплата і інсерт приймають: У Львові Адміністрація „Діло“, ул. Баторія ч. 24. Бюро газет А. Охматовського ул. Кіпільського 2; С. Соколовського, Пасаж Гаврилова ч. 9; К. Вухицького ул. Кароля Лодовика ч. 23. — У Відні: М. Дукес, I. Seilerstätte; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; A. Churawski Wien VI Getreidemarkt 18; — В Франкфурті Гамбургі M. Haasenstein & Vogler.

Передплата і підписка за інсерт платні у Львові.

ДІЛО

Передплата на „Діло“ з літер. додатком

в Асигн: за три місяці: на цілий рік . . . 32 к. — 44 к. на пів року . . . 16 „ — 22 „
У Львові (без поштової переказки) на цілий рік . . . 28 к. на пів року . . . 14 к. на чверть року . . . 7 „ на місяць . . . 2 к. 34 с

Повне число коштів у Львові 10 к. на провінції 12 к.

Реданція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вносять ся лише за попереднім застереженням. — Рекламні неспечатані візні міл. аорта.
Оголошення вказані приймають ся по 20 с. за одну стрічку інсертату або за сі місяць, а в рубриці „Надіслане“ по 50 с. — Подяки і інші приватні оголошення чинять ся по 20 с. за стрічку.

Русини а пролом в Росії.

Хочемо нині обговорити повторені у вчорашнім числі замітки Сзас'у що до поведінки наших закордонних братів в теперішню так важну хвилину; та передовсім мусимо в них виділити головні, так сказати, провідні гадки.

Коли всі народи Росії — говорять автор — в теперішню проломову хвилину допомагають ся о свої національні права, мовчати не може руський народ. Для чого? На це питання Українці певно не дадуть відповіді. Але й в Галичині є кілька мільйонів того самого народу. Для чого-ж мовчати серед загального хору одні лише Українці?

Здавалось би, що з сим питанням звертає ся автор до галицьких Русинів і вийде на їх відповідь; але се очевидно не лежить в його намірі, бо питання являє ся у него лише риторичним, на котре на його гадку неможливо дати відповідь, як: „На жаль так є, мовчати! А мовчати, бо нема у них уже й сили промовити, нема й сили жити!“ І в тій певності своїй та з такого-ж самою певністю рішає автор і далі іменем історії:

Історія запіше ту ж мовчанку, той дозвас мертвечий безсильності руського народу. Історія запіше, що руський народ там, де не має ні спромоги ні навіть права до життя, мовчав тоді, коли всі інші народи допомагали ся о свої права, а там, де має все, чого ему до розвитку потреба, бє в нашій (розумій, в польській) країні на сойм, на польську більшість, на наш (роз. польський) ржонд, розводять в австрійській парламенті жалі перед цілим світом на переслідованя, на гнет, на нищення руської народності (роз. Польськими)!

Чим же ви є — запитує наконєць автор нас, галицьких Русинів — ви, вічно невдоволені всім тим, що дістаєте в насім (зн. польським) соймі, скоро ті міліони, на котрих опирає свою силу, не мають, як показує ся, ніякої сили? Чейже бодай тепер, пізнавши свою безсильність, научите ся цінити те, що маєте в нашій (зн. польській) країні!

Отже короткий зміст і провідна гадка заміток Сзас'у: Дивіть, галицькі Русини! Брати ваші під Росією мовчати, бо вже по них, бо вже мертві! А ви, числячи на їх силу, кричите на всі заставки, що вам тут в польській країні під польським ржондом але. Мов-

чить же бодай тепер, переконавши ся, що ні на кого вам числяти, та дакуйте нам всетаки і даючи за ласку, що позваляємо вам дихати... до часу, поки й нам не удасть ся задусити вас.

Отже що-до мовчанки наших закордонних братів мусимо замітити, що не є ржонд так але, як подбав ся видіти Сзас'ови в його тенденційних, спеціально для науки галицьких Русинів сепарованих замітках. Обяви національного руху серед Українців записували ми старанно від самого початку, а такі певно поминули ще не одні, бо не все могли ми записувати, що писано в російських дзєвниках.

Початок дала вібрані в Києві на юнілею Нечуя-Левицького Українці ще в остатніх днях мина. року, коли про якийсь національний рух інших народів російських ще й чути не було. Тоді Українці видалили петицію і меморіал до комітету міністрів в справі знесення всіх заборон і обмежень свободи української мови. Петиції пішли в усіх осередків України, а меморіал відіслав до Петербурга окрема депутація. За тим пішли петиції і меморіали від міст і земств, і то не лише в справі свободи української мови, але й з жаганням широким конституційним прав і свобод, о яких Польським не сніло ся навіть в їх ставленій конституції 3 мая. Між іншим зазначено також жагання національної школи від початкової науки аж до університету.

Чого-ж то більше жадають інші народи, заселяючи Росію? Що про національний рух Українців, про їх жагання, про їх акції, так мало знає Сзас, бо, як видно, не тільки мало читає російські дзєвники, але й сею навіть не знає, що записував наш дзєвник, — сему вже не винні всі Українці всі галицькі Русини.

Сзас знає лише вісти, які „від часу до часу приходять про хлоску революцію“ на Україні. Ми не дивуємо ся, що ті вісти найбільше его цїкавлять, бо через ту „революцію“ терплять між іншим також польські ділачі на Поділлі, Волині і Україні. Нас зоврема не цілком здвожують ті селянські революції, хоч вони обняли цілу Україну як сегобичну так і тогочасну; ми раді би бачити в сїм руху не лише соціальний аграрний підклад, але і національний, якого він має за собою. Всеж таки мусимо признати, що соціальний рух, котрий обгорнув цілу російську імперію у формі найрізноморідніших стрй-

ків, зважаї мало де має національну за-краску.

Нас не вдоволяє й національна акція Українців, головню інтелігенції української, бо ми раді би в ній бачити більше енергії, більше рішучости, більше зазначуваня історичних прав України, заборонених переносливим трактатом, а так брутально подоптаних. Всеж таки признати мусимо, що акція Українців домагає ся також „рівних прав, елементарних умов розвитку того, що чоловікові найдорожше, що є підставою його людського достоїнства, — домагає ся умов розвитку народности“ — як каже Сзас про голоси інших глоблених народів.

Оскільки нам відомо, Українці станули на тім становищі, що досі зроблено з їх сторони все, чого теперішній світ вимагає, а дальша акція буде на часі аж тоді, коли буде вже скликана конституційна репрезентація, тим більше що від теперішнього бюрократичного режиму заагаді годі надіятися якоїнебудь полегшї.

Як бачимо, в сє річ тактики; а нам годі рішати, чи вона на тамошній, так мало нам знані відносини є найбільш або ні. А вже й на тактику Польсків в царстві польським та неоднаково глядять тутешні польські дзєвники. А не так дуже давні часи — Сзас знає і пам'ятає їх, — коли декто з наших закордонних братів гудів політику і тактику галицьких Русинів; а такі ті самі люди опісля переконали ся, що, не знаючи наших відносин, були в блуді, так що по якімсь часі мусили змінити свої погляди. Тим то й не можемо докоряти нашим братьям, що не ймають ся бомб анї оружною національною революцією за прикладом Вірмен і Грузинів, однакж тепер в Росії народів, котрих ворохобня, оскільки можна міркувати з дзєвників російських вістей, має вигляд ніби національній.

Одне, в чім згоджуємо ся з Сзас'ом, се що Українці своїй акції за мало надають розголосу в широкім світі. Коли про депутату і домагання Татарів писали всі європейські дзєвники, то про петиції, меморіали, резолюції, депутації Українців знаємо лише з російських дзєвників; а український аграрний рух, хоч як він величезний, від шарового світа попросту без сліду розлінає ся в морі всеросійського соціального заколоту. Та що російські Українці за мало прикладають ваги

до європейської опії, за мало старають ся о видвиження своєї національної акції на міжнародну арену, хибав ся значить, що тої акції нема, або, як пише навіть „Сзас“ що там є повна безсильність?

У всякім разі Сзас за скоро поклавив ся видати засуд смерті на Україну і... на нас. А хоч би се й не було йому доводити ся, то ми все таки не перестаємо бачити в закордонній Україні головну нашу силу і разом з нею ждати красної долі. Поки-що й без ради Сзас'у цїнимо, як і все цїнили се, що маємо в нашій, руській країні; цїнимо, як і завжди цїнили, сі умови розвитку, які здобули в Галичині завдяки загально-австрійській конституції, а не з ласки Польсків, о котру ми в австрійській державі а не в Польщі, не мали радїї побивати ся. Оскільки цїнимо се, що маємо, остільки з дальшою витривалістю будемо боротися, щоби здобути й те, що нам на підставі австрійської конституції правно належить ся, а чого з ласки екстеріпацийної політики Польсків досі не маємо.

Сиротинський фонд.

II.
Передовсім варто поспитати, кільки вносить тепер сиротинський фонд, а згідно ся вмота, яку видає краєвий одержавже тепер до своїх диспозацій. На се питання дає нам відповідь реляція, яку одержав виділ краєвий від президії ц. к. вищих судів краєвих у Львові і Кракові. Після сїх реляцій істнували в апеляційнім окрузі львівським в році 1899 сиротинських кас сиротинських 93, в 1900 році 104 кас, в літах 1901 і 1902 кас 114, а в окрузі апеляційнім краківським: в році 1899 і 1900 — 72 кас, а в літах 1901 і 1902 — 74 кас. Стопа процентова для вкладов і позичок гіпотечних вносить в сиротинських касасх східно-галицьких 4 проц. а в західно-галицьких 4½ проц.

Після вказівки уділення виділов краєвому через президії ц. к. вищих судів краєвих у Львові і Кракові припадають на рік краю до виплати за літа 1901 до 1904 включно після звісного вже закона державного слїдуючі удїли:

А) 3 кас сиротинських східно-галицьких: за рік 1901 20.775 К. 80 с., за рік 1902 удїл в квоті 21.783 К. 10 с., за рік 1903 удїл в квоті 22.795 К. 30 с., а за рік 1904 удїл в квоті 23.994 К. 89 с. Разом 89.348 К. 59 с.

Б) 3 кас сиротинських західно-галицьких: за рік 1901 удїл в квоті 42.404

Максим Горький.

Тюрма).

I.

... День був вогкий, студений, над містом неподвижно висіли понури, сірі хмари, на брудну землю тихо і ліниво падав дрібний дощ, сповиваючи улиці темною, тремтучою опаною...

По моврім хіднику поводи йшла густа товпа мужиків і жінок, притискаючись до вогких, холодних стін домі, окружена міцним ланцюгом поліціянтів, а над нею нерішучо і безсильно хитав ся глухий, неясний гамір.

Сірі, понури лица, крикну зашиснені щокни, похмуро спущені очі... Декто збентежений усміхав ся і жартує, стараючись укріпити пригнобляюче, важке почуванє безсильности. Часом роздає ся здавлений крик обурення, але він звучить слабо і непевно, начеб люди не знали, чи пора обурювати ся, чи може вже за ціною?

Втомлені лица поліціянтів стурбовані, оздоблені, а інші лише рівнодушні, зовсім як впрівані з дерева. Дрібні каплі дощу не певно блєстять на їх шапках та вусах. А над

Отже оповіданє написав Горький у в'язниці, в яку потрапив за мниму політичну агітацію в часі заїсних січневих подій в Петербурзі. Через те твір Горького набрав світової слави і хоч появил ся в оригіналі ледво що в маю с. р., а вже переведено его на многи європейські мови. Ле сумніваємо ся, що й наша публіка прийме радо переклад твору сего, першого дїні і світової слави російського письменника. — Фед.

дахами домів тяжко висить безнадійне, сіре небо, пересякне студеною вогкістю, і на товпу людей, побіджених без бою, разом а дощем поводи падує великі, липні владні снігу — опздає понурий сум.

— Загай на подвіре! — роздає ся хриплий голос.

Перемоклих, стовплених людей поліціянти стали люті спихати у ворота, що вели на подвіре складу дерева. Почалась метушня, люди як вівці стиснули ся тісно і темною струєю вливались на подвіре. Їх ремістручі криві загомонили сильнійше, більше нервово, роздали ся різкі оклики озлоблені, а високі голоси жєнщан затремтіли слїзми...

Веселий, добродушний здоровець, Миша Малинин, студент першого курсу, йшов між товпою і сніжними очима глядїв наивно на бліді, липі, збентежені лица довкола себе. Крикну жєнщан, нервовий смїх, глухе негодованє обурювали його. Задикується серед глоти, повний важкого почуваня стиду, готов плакати в обурення, розпачав окуряючих і став за тим скорше дістатися на подвіре, щоби сказати ся там, відділитися від інших, остати сам оден.

...Числі малі, чіткі руки вхопали його сильно за рукави і він побачив перед собою блїде лице з великими, вогкими очима. Очї, лице, мокре від сїз і дощу, звернуло ся до його лица і ярко червоно, судорожно викрикнула губи, тремтячи, горячо зашептали:

— Я не піду!... Я не можу, не хочу! Він штовхнув мене! Він не сміє того робити, скажіть йому...

Дівчина задихала ся, трясла головою і чорні кучері безладно осяпали її мокрі лица та біле чоло.

— Не сміє! — крикнула нагло, приглушуючи своїм голосом весь гамір. Потім кинула рама до горі, випрямилась ся як пружина із сталі, а її очі спалахнули огнем.

Тоді і в грудех Миші бухнула полум'я. Горячою струєю розлив ся огонь по жилах, випалив соромливості, на хвилину осліпив очі і наповнив груди буйною, молодечею відвагою. Мама сігнула ся наперед і чорна маса людей розступилась ся під його напором, як болото під тягарем упавшого каменя... Він побачив перед собою високого чоловіка в сірій шинелі і різким голосом крикнув до него:

— Ви не смієте бити!

— Ов!... Хтож бє? — відповів сірий чоловік, роздратовано відмахуючись рукою. Чого утомлене лице з рудими вусами впервало ся згідно, а відтак повлашав руку на плече Миши, він сказав:

— Ну, прсту вас... ідіть, ідіть!

Миша бачив його згрібаний вигляд і почув в серці острє терє сади.

— Я не піду! — люті закричав він. — Ми не підемо... ми не череда! Досить тих насильств!

І всі гарні, високі слова, які він чув про свободу, про людське достоїнство, ринули з його груді горячим ручаєм і блиснули над людьми, запалюючи у одних гнів, у других — злобу. Пляний від звуків свого голосу, приголомшений вихром криків, він почав уникати ся в товпі, як іскра в чорній хмарі диму, і не замітив, як його зловмили та ввертали в товпу. Прочував аж на фіякрі, по дорозі до поліції.

Широко розклавши очі, від жадно втя-

гав воздух, а груди переповнили йому здорове, радісне творушенє, хотий не міг же собі уявити, що стало ся. Віля нього сїдів, обнявши його за стан, урядник поліції, молодий чоловік, із шрамом на правій щопі. Лице в нього було похмуро, губи сильно затиснені, глядїв перед себе напів прижмуреними очима і все доторкав ся лівою рукою щопи.

— Ви мене... куди? — добродушно спитав Миша.

— До... п-п-поліції — відповів комісар крикє зуби а його лице скривало ся болїсно.

— Вас ударили? — спитав Миша із спочуванєм.

— З-зуб болять... чорт! — пробурмотів урядник, хотїм гримну: візника в карк і крикнув гнївним, гістеричним голосом:

— Рушай-но скорше... проклятий!

Візник, малий, сивий старець, обернув до него лаце, вкрате морщившись, і моргаючи чітко слєзливими очима, сказав задовбрюючим голосом:

— Приїдемо на чїс, ваше благородїє... тюрма не церква, ніколи не спазив ся...

— Як говорив до мене! — прошептав урядник.

Нєлявний візник сігнув важкими і вбурмотів на коня:

— Ех т... ві... а то що знов!

На улиці в густій, липкій мряці метушливо пмигали темні фігури прохожих — здавало ся, що вони збили ся з дороги в тїм сірім вогким тумані і блукають тепер тихо, сумно, не знаючи, куди йти. З глухим шумом і вїтєм пересу али ся трамваї вози,

Виходить у Львові щодня (крім неділі і свят) 5-й годині по полудні. Як літературний додаток до газети "Вісник літературних новин".

Передплату і інсерати приймають: У ЛЬВОВІ: Адміністрація "Діла", ул. Баторія ч. 24. Бюро газет А. Ольшавського ул. Кілівського 2; С. Соколовський, Пасаж Гавришана ч. 9; К. Вулицька ул. Карла Людвіка ч. 23. — У ВІДНІ: М. Дука, I. Sellenstätter, F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; A. Chulawski Wien VI. Getreidemarkt 13; — В ФРАНКУРТУ: GAMBURGER M. Haasenstein & Vogler.

Передплата і наклепність за інсерати платні у Львові.

ДІЛО

Передплата на "Діло" з літер. додатком

в Австрії: за три місяці: на цілий рік . . . 32 к. — 44 к. на цілий рік . . . 16 к. — 32 к. У Львові (без почтової переказки) на цілий рік . . . 28 к. на цілий рік . . . 14 к. на цілий рік . . . 7 к. на цілий рік . . . 3 к. 34 к.

Поводиною число коштує у Львові 10 к. на провінції 12 к.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописні матеріали не повертаються. — Редакція не несе відповідальності за зміст матеріалів.

Головний редактор приймає за 30 к. за одну сторінку літературного матеріалу або за 50 к. за одну сторінку наукового матеріалу. — Подарки і інші привітання оголошують за 30 к. за одну сторінку.

Борба о конституцію.

Два останні дні увага цілого культурного і політичного світа була звернена без сумніву на Москву. Там в тім серці Росії, в тім дійсній столиці великоруського народу радились представники усіх російської суспільності, її найповажніші, найавторитетніші чинники. А радились над квіткою не буденною, а історичною значіння — радились над конституцією, над тими основами, на яких має спочити нова Росія, Росія політичної волі і свободи.

Конгрес земств, який відбувся в Москві, мав без сумніву велике, історичне значіння. Знають об тім всі, що розуміють Росію, що обсервувать близько ті події, які вона переживає. Вже сам факт, що конгрес відбувся, що його не вважали за брудну, брудну руку теперішніх російських самодержців, дає йому найвищий марку яко епохальної події. Подумаймо лише: в Петербурзі вийшов був наказ, аби до конгресу ніяким чином не допустити, аби його попросту розігнати, а видав сей приказ не якийсь там одез міністер, або оден губернатор, але ціла офіційна Росія, вся тота чиновницько-православна поштова кліка, що трясє тепер в Росії всіма атрибутами державної влади — військом, поліцією і жандармами. А однак, коли на нараду перед самим конгресом в Петербурзі поїхав губернатор Москви, коли зібрали ся всі, що нині стоять на чолі абсолютного режиму і вислухали резонанс дотичних органів "безпеченства", то самих найвищих потентатів теперішньої офіційної Росії зняв як і першій наказ, щоб розігнати представителів земств, кинено до коша. Зрозуміли, що за конгресом стоїть-ме увесь нарід, вся свідомість російської суспільності, зрозуміли, що за ним стоїть-ме сила, якою самовільно навіть тим, що мають тепер в руках і жандармів, і шпіонів, і поліцію, і навіть військо, покітувати не вільно. І скінчило ся на чім? На тім, що закликало лаше уста преси, заборонено оголошувати резолюції конгресу в днівних і висловано візичи шефа місцевої поліції, аби списав з опірими — протокол, але самого конгресу не розігнали. Не стало, бач, на се сили, не стало відваги, бо перед лицем представителів суспільності увала зложена вже до удару чиновничої руки.

Отже і є факт, який свідчить, що московський конгрес мав-ме — як ми вже зазначили — не хайтєве, не ефемерне, але історичне значіння. Мав-ме історичне значіння тому, бо сей конгрес показав, що має за собою той чинник, який в історії людства має

оден змогу писати на картках історії — має силу. І так воно в справді. Хто сумніває ся досі об тім, що в Росії настане глибока перебудова, що в тім державі темного царства і кнута виростає при зморшаві мурі абсолютного режиму сила повна життя і будучности, того мусить об тім перебудувати московський конгрес земств, що відбув ся в абсолютній державі, і то в момент, коли реакція під проводом Трапеза надать ся вести послідній бій з суспільством при помочі самоволі, терору і насильства.

Що ухвалив московський конгрес земств? На се питання не маємо ще повної відповіді, але вже з того, що принесли депеші можна бачити, що се був по правді не звичайний собі конгрес, але так сказати російська передконституція. В першій мірі конгрес не вагав ся зазначити, що осуджує всі самовільні поступки теперішнього правління, увесь той гнет, який мусять терпіти і преса, і товариства та автономні російські інституції, і загалом вся суспільна російська суспільність. В той спосіб конгрес сповнив свою першу, може в сю хвилину найважливішу задачу — бути народним судом над абсолютним правлінням і його органами. Нема сумніву, що той суд представителів народу розіграв ся широким гомоном в цілій державі і додасть сили і відваги всім тим, що підняли руку на російське чиновництво і його офіційних та добровільних пошпів.

Друга важна річ в рішеннях конгресу се відкинення ім'єм народу того проекту "державної думи", який одержав назву "проект Булігіна" з яким, захищавши всі свої бажання абсолютного хотів відкинути російську суспільність. Сей проект відкинуто на конгресі одностайно — в відкинуто його тоді, коли комітет міністрів ухвалив вже предположити його цареві до підпису і коли царко-чиновничою кліка хотіла як раз в цілім театральним ефектом, на який можна здобути ся, оголошити його народом. Мав се зробити сам цар, араз в Москві дня 19 с. м. а відтак, по атентаті на Шувалова, того-ж дня в Петербурзі, і може бути, що як-раз в сю пору, коли ласкава рука цар-самодержця мала покласти вже свій підпис на обманячому проекті, може як-раз в сю хвилину запало рішення на конгресі, що той проект відкидає ся одностайно і що суспільність того проекту ніяким чином не прийме. Отже-то ухвала конгресу, в політичній "Meisterstück-ом", в справді грізним "перечеркненем рахунку" — і тепер вийде якийсь ніякий оголошувати "реформу", котра вже з гори дістала засуду зі сторони репрезентатів народу.

Правительство і днівники доносять,

що проект Булігіна буде таки помітно рішеним конгресом оголошений та що се стане ся як-раз нині — що однак оголошене його викличе радше гумористичне вражіння чим одушевляюче-театральне, як се і було задумане теперішніми верховодами Росії, о тім по ухвалі земців годі сумнівати ся. Та може бути, що верховодчі круги таки надумують ся і їх, викохавши в кабінетах при суспільних записках і замкнених дверях, дитя піде тепер знов до реперації — так як вже ходило передтим, вандруючи від комісії до комісії, від комісії знов до комісії, поки не вийде від опинило ся в комітеті міністрів.

Вікідки конгрес ухвалив сам проект конституції для російського царства, а як звало, проект сей прийнято 220 голосами против 3. Проклято той, коли вибрати дотеперішні доносили такий:

Росія царствують ся в державу конституційну, при чім цар має задержати повну власть в справах армії, а всі інші акти своєї влади має виконувати лише спільно з репрезентативним народом. Тіл репрезентативних має бути два: палата вища і парламент, сей останній вибраний на основі загального голосування без ріжниць віку, народності і стану. Всіх послів в парламенті має засідати 840, так що оден погол має припадати на 150,000 мешканців, а вибори мають відбувати ся безпосередньо. Палата вища виходить також з вибору; вибирають її ті, що тепер мають право вибору членів земств і рад міських. Вибори мають відбувати ся лише в неділю. Право законодавства і ухвалення бюджету мають лиш обі палати, а цар має лиш право вета, подібно як у всіх інших конституційних монархіях. Також і затвердження трактатів і справ війни та мира належить до парламенту. Міністри будуть відповідальні перед палатою, при чім президент кабінету іменує цар, а всі інші міністри добирає собі сам президент на спосіб англійський. Вибори мають бути надані загальні права особисті, а всякі обмеження совісті, або релігійні та свободного переселення мають бути знесені.

Отже-то готовні постанови конституції, яку виготовив конгрес, а се в також подія, яка надає конгресові звання правдивої російської конституції. Ми назвали її однією передконституцією, бо на разі конгрес рішив, що його ухвала має значіння лише проекту і конгрес хоче вжити, що зробить правління. Коли однією правління не ухвалить сей ухвалу, або навіть оголошить проєкт Булігіна, то на той случай конгрес рішив вибрати ся ще раз в версані, а тоді і вибрати ся, які средства ужив російська суспільність, агідно її земські представителі.

лі, щоб свій проєкт перевести в життя. Тоді може стати ся, що конгрес земств, який на разі був лиш передконституцією, стане ся справдішню конституцією для російської держави.

Коли представителі поліційної влади, явивши ся на конгресі, хотів записувати його учасників, сказав котрийсь з земців: "запишіть усіх Росію". Ого! слова суть без сумніву сигнатурою теперішньої ситуації в Росії. Російська суспільність через своїх представителів сказала своє слово, а тепер треба ждати, що скаже на все те другий воєнний табор, на який розпала ся ціла Росія — чиновництво і цар-самодержець. Від їх поведіння залежатиме очевидно дальший хід подій.

Чи у нас потрібно нового товариства для опіки над приватними руськими школами?

(Відповідь на статію пом. ще в "Ділі" р. 136 і 149.)

Між проєктами, яких у нас завжди багато і які не трудно видумати і гарно та прикрасно представити, виразив в останніх днях і отсей, про котрий хоча яко компетентний знаток порушеної справи кілька слів доповісти, іменно проєкт заснування такого Товариства, яке-би у нас Русинів перееало агади зведеного польського Towarzystwa szkoly ludowej. Се товариство мало-би після думки авторів агадних в заголовку статті займатись лиш збиранням фондів на удержування існуючих вже приватних шкіл руських і заснування нових (як народних так середніх).

Оя гадка в сама собою зовсім на часі і кождий з нас мусить погодити ся на відевальний аргумент автора II-ої статі В. Гіжовського, що таке нове товариство мало-би на меті лиш се одностайно цілком, збирати як найбільше фондів на школи цілі, буде вело "інтензивніше і успішніше" агітацію в справі заснування і удержування руських приватних шкіл і поставити пока що матеріально на ноги існуючі вже приватні школи Руського Товариства педагогічного с. в. б. класу школу віддаю у ім. Шевченка з правом публіцистики, і приваляти жемське семінарію учительську з руським язиком викладовим а відтак причинити ся успішно до здійснення заходів філії Тов. педагог. в Коломиї в справі заснування прив. мужевської семінарії учительської і заходів Головного Відділу тов. педагог. в справі заснування приватних шкіл в народних по селах, яким грозить вивароджене. Ніхто не сумніває ся, що коли би ся гадка прийняла ся в цілій нашій суспільності (подібно як у Польщі) і нове товариство

Максим Горький.

2)

ТЮРМА.

В тюрмі також не було місця і Мишу всадивши до невеличкої келії для захватних злощинців. Синий, високий нагадає, з подовгастим лицем, острою борідкою і безбарвними, неповоротливими очима, запер з посадом грубі, брудні двері і нахилившись до варіаного в них, круглого віконця, сказав немов врізав тубу глухим, рівним голосом:

— Як чого буде треба, закрийте, а тут...

І шез тихо, як миш.

Молодець глядів за ним цікаво і вдоволення в власного спокою, почав оглядати жемлю.

Була се вузкая, довга комнатиця. Ліворуч коло дверей тяжким трикутником виступала піч, до неї притикали кріви, брудні причі на чотирох людях. Вони тягнули ся здовж комнати до великого вікна, заложеного грубою велізною решіткою, вкритою червоною верстою рпї. Між причама і правого стінкою було вільного місця на яких ліворуч аршина і крім прич в тім брудній, покурній комнаті не було нічого. Потрісканий каміняний звід спав дає тяжким чудом, доходячи до підім бої майже до прич і той звід надавав келії дивний вид півнуї, правильно розверненої на оба боки. В найвищій точці входу, в правого боку при стіні горіла електрична лампка, що припала пороком, і освітлювала стіни, вкриті брудом, плямами від роздавлених блощів і якімись написами...

Над причама коло печі були начеркнені, мабуть гвоздем, великі стовпці цифер.

Хтось додавав їх, д'їлив і множив, заповнюючи тим пустку деїв, які тут провів, і б'ючись із страшною нудною самотністю. Близько вікна, на темній плямі, яку лавила висихаючі пісень, були видрапані великими буквами оті слова:

"Ми із Вами два бурмили
Разом по світі ходили,
Коп'їочку розкрутивши,
І хайбця собі купили."
Хряпаєм."

Миша усміхнувся ся, міркуючи, що се значить — "Хряпаєм?"

Певно: жадно їм! — рішив, пригладжуючись неправильним рядкам букв, весело розсміявся по стіні. І "два бурмили" уявлялись йому очайдушним веселаччам — обидрані, все голодні, але все таки не попадають в розпуку, нічого не боять ся, вічно волочать ся з одного міста до другого, де удасть ся "розкрутити копійку" і так живуть між людьми як кайи птаці...

Миша прочитав пісеньку ще раз і зацікавлений тими брудними стінами, розсміявся ся...

За дверми келії роздає ся шорох від ніг і глухий готос спитав сердито:

— Чого там?

Миша стрепенув ся, обернувся — крізь отвір, вирізаний в дверях, гляділо на нього холодне, неповоротливе око...

— Ви кликали?

— Ні...

— А що-ж? — настійливо питало око.

— Ніщо... я сьмія ся — сказав Миша.

Око скочило швидко вудись в гору, а відтак в коридорі роздає ся грізний і немов обиджений голос:

— Тут не сьміють ся!

— Закакали? — спитав Миша, усміхаючись добродушно.

Не було відповіді.

Задвору доносило ся гамір голосів, десь далеко на коридрі плескалась вода, в сусідній келії було чути загній брязкіт ланцюхів, і всі ті звуки, зліз'їючись в глухий гомін, не захохотували, щоб в них вслухувати ся. Перед Мишею маїнуло куде, подовгасте лице нагадає, його круглі, безбарвні очі, сині, мохнаті брови, що високо піднімали ся над ним, широкі чело, обтягнене жовтою, поморщеною шкірою...

— Федьку, ти худоб! — заверещав хтось на коридорі, а потім роздає ся регіт. Хтось підгнав тяжко тупаючи ногами.

— Тихше там, в казні! — роздає ся строгий голос.

Миша зігнув і став читати написи по стінах. На стіні, там, де, лежачи на причі легко було дістати рукою, хтось записав дуже старачно друкованими буквами:

"Тут сидів Яків Ігнатич Усоф. Задія убиває свою жінку і Сашку Гризлова за нічечкає їх. Всіхня то було. 1900. Випустив ім кішка."

Миша знов здригнув ся. Його здивував зміст напису, а ще більше — її старанність, з котрої можна було пізнати, що Усоф теоретично в своє право убивати людей.

Хотів узяти собі того Усофа і не найшов для него людського образу — той спокійний убийця виступав в його уяві безобразним, грізним пачком, а в центрі того пачка горів спійним світлом понурій, кроваво-червоний огонь.

За дверми почувась тяжка хода і роздає ся озник:

— Позір!

Потім збранило зелізо, двері отворили ся, до келії ввійшло двіх наглядців і молодший помічник начальника тюрми — малий чоловічок з темним, острым личком і наляканими, мшаними очима. Він бистро скоса окував поглядом фігуру Миші і мовчав, повернувшись від него. Оден з наглядців — рудий, грубий чоловік з великим черевом, підійшов до вікна і став пробирати рукою решітку. Другий, котрого Миша вже знав, стояв непогортуючи в дверях при порозі і глядів в лице молодця мертвими очима.

Нараз, пересуваючи ся попри ноги старого, влетіла до келії, як часом в ній впадає подув холодного воздуха, біра статі арештанта. Він швидко вложив під причу дерев'яний кухолю, грубо замазаний смолою і шез.

Начальство також відійшло, гримко тупаючи ногами і не сказавши слова до Миши. Бризула тяжка зелізна засува, потім двері замкнули ся з тріском, а начальство пішло далше по коридорі, уносячи за собою холодний, твердий брязкіт ключів.

— Позір! — донос ся до келії Миши приглушений оялик.

Десь там заскреготіло зелізо в замку, тріснули двері, воздух затремтів від гуку, що пригладував висгірл, знов роздає ся такий скрегіт зеліза, виразно загомоніли рівномірні, тверді кроки і Миша ще раз почув грізний оялик:

— Позір!

І стало тихо, немов уся тюрма окута нараз м'якою, темною опокою, недоступною для звуку...

(Далше буде.)

Плащі і непромакальні пелерини,

мужескі і дамскі

поручає

Постійні ціни фабричні.

Цінники на задоволення.

СПЕЦІАЛЬНИЙ СКЛАД

ЛІНОЛЕУМ І ЦЕРАТ

Львів, ул. НАРОДЯ ЛЮДВИКА Ч. 3

Постійні ціни фабричні.

470

і товариства у Львові і Перемишлі, а котрим вишатиці інституту і товариства стоять в зносинах, щобі тепер аж до віддання адресували свої писма poste restante п. пошта Жиравиці, звідки окремих громадських підслонів що для такі писма буде відбирати, а в Вишатиці надані відносити. Уже три тижні минає, а д. к. дирекція пошти на внесені протести нічо не відповіла, а складаючи зістає далі в руках Я. Гільського. — *Одні за мною.*

— Славна адміністрація в австрійській Поміщи єсть очиняючи того погляду, що після для табакерки а не табакерка для носа. В Чорткові побудовано перед 10 роками будинок на поміщені дирекції скарбового озруга при чім розуміє ся „гармонічно“ умістити на тим же будинку руску напши. Справу піднесено в рускій преці, а описці і в інтерпелляції в раді державній, а се мало той успіх, що перед кількома місяцями, коли власність будинку перейшла на ц. к. скарб державний і при передачі его скарбови заряджено деякі адаптації і направи, зачаті в дотичних вругах говорити о тім домаганню руских сторін. Адаптації вже давно покінчено, а рускої напши як не було так нема. Розуміє ся, що руских таблиць орієнтаційний в тім будинку містачим такий високо симпатичний для мужицкої шпери уряд не знайде в білий день із свічкою. Так само стоїть діло і в урядом податковим і в урядом евіденції катастроф в Чорткові по яких надармо гадати за якимись написаними орієнтаційними в явній руским. Так само і відділ сторожи скарбової не має в своїм будинку ніяких руских написів і державний емблем уміщений на вві будинку носить виключно польську напши. Чортківський округ скарбовий числить 85 проц. руского населення, тож здавало би ся річню зовсім природною, що адміністрація скарбової у власних інтересах подбає о то, щобі руский мужик, репрезентуючий головну масу контрибуентів, не потребував тратити час на допити за урядом, до котрих приносить свій нервовий гріш податковий. А може напша скарбової адміністрація не хоче нашого мужицкого руского гроша! — *Податник.*

— О сбуду польської народності відбула ся оноді в Яслі судова розправа. Трех академіків Русинів, Теодора Чеснака, Романа Гладішовського і Романа Кмицивевича обжаловано о те, що в однім склепі в Яслі мали абезчестити польського орка, чим почув ся обидженим головним тамошнім польським „Сокіл“, котрий і вніс жалобу. Розправу відложено і відступлено до окружного суду в Яслі, позаяк повітовий суд признав за відповідне розширити обжаловане також на злочин публічного насильства та погрозити до відповідальності ще дного мимого виновника. Справді в Галичині польський орел важливіший від австрійського!

— Федір Вовк, звислий український учений, вибрав ся на Угорщину в наукових цілях. Сими днями прибув до Будапешту, звідки удав ся на провізцію на етнографічні і австропольські студії. Від угорського міністра просвіти Люкача одержав поручення, в котрім міністер визнає влади і приватних людей, щобі п. Вовкови давали потрібну поміч в его підпринятю.

— Нова твердза. В Радловичах коло Самбора, де живе 1200 Русинів а всего 30 патинів-мазурів, що поселили ся там два роки тому, зачинають будувати „косячок“. Тамошний поміщик Мих. Варанський подарував площу під „косячок“, а влехпольські агітатори в Самборі зібрани потрібні фонди на сю „твердзу“ польщани на Русь.

— Месть міської ради. До московського дневника „Русское Слово“ доносять в Пензі, що тамошня міська рада, обурена поведеньм поліційних властей підчас недавніх заворушень, рішила не виплачувати з міських фондів: поліційнаїстрови 1200 рублів річно, поліційним комісарям 300 рублів і поліційним канцеляриям по 100 рублів. Супротив того місцева адміністрація не затвердила на становищі секретаря міської управи Пелетинського, що проживає на тім становищі 30 літ.

— Осторожно з огірками. В Найнікхен помер оден ремісник, оложивши кілька квашених огірків. Сей випадок повинні паміти любителі вгаданних масоцив. Огірок недостаточо уквашений або сполжний підчас патаходних напоїв може легко викликати тяжку нестравність а навіть — як в сім случаю — повазати ся убіючо отруєно.

Збори і засідання.

До Товаришів-академіків в повіті Самбір, Старий Самбір і Рудки. Підписані заправшую Товаришів в повизших повіті на довірочну нараду в справі роботи поліційної і просвітної в наведених повітах в часі вакацій, котра відбуде ся в четвер дня 27/7 в комнатах читальні „Просвіти“ о 2 год. пополудни. Просимо, щобі всі Товариші явили ся на сю нараду, бо маємо порішити дуже важні справи. — Самбір дня 21/7 1905. — *Іван Микита*, ст. прав, *Василюк Рішечий* ст. прав. *Елги Форостина* ст. філлов.

П. П. Академіків в Самбора і в самбірського повіту запрошаю на довірочну нараду дня 31 жнива с. р. о год. 12 в полудни до „Рускої Весіди“ в Самборі в цілі обговорення програми праці організаційної і просвітної в повіті. Через два місяці могли би нам пп. Академіки богато помочі і даятого о чошену участь дуже прошу. Спеціальних запрошень не розсилаю, позаяк не знаю адрес. — *Др Статура.*

Пригадує ся П. Т. Землякам, що на на недавніх загальних зборах тов. До-стави, котрі відбудуть ся вже 1-го серпня в Станіславові має бути порішена справа

створення відділу церковного. Просимо на сі збори як найчисленніше вібрати ся і вступати в члени Достаи. Удїл виносить 10 К, виносів 1 К. Прислати впрот до Достаи, ул. Казимірівська ч. 10. — *Др Волод. Янович*, о. Іер. Варш.

Померли

— Володимир Іларий Пригода, студент Ш. р. прав, упокоїв ся в Знесію коло Львова в 23 році життя. В. в. п.!

Оголошене.

Подаємо інформації що-до подань в справі сиротинського фонду.

Прийняте на удержані виховане коштом або при помочи кравового фонду сиротинського буде відбувати ся в міру средств диспозиційних того фонду і на підставі подань внесених до відділу кр. за посередництвом дотичних виділів пов. або магістратів міста Львова і Кракова або на підставі внесення дотичного ц. к. суду, як власті надопікунчої або внесення адміністраційної власті.

До подань сторін зглядно внесень ц. к. суду або адміністраційної власті належить в правила долучити слідуючі документи: 1) метрику хресту зглядно уродження дитини о котрій прийнято ходити; 2) свідоцтво его приналежності до одної з громад в краю; 3) свідоцтво лікарське о стані здоров'я дитини, виставлене через диспозованого лікаря; 4) посвідчене щіплене віспи, зглядно перебути природної віспи, або рішене лікаря, що кандидат правдоподібно не був еще щеплений і не перебув природної віспи; 5) свідоцтво матекове зглядно убожества кандидата; 6) коли кандидат є в віку шкільнім, свідоцтво шкільне, зглядно свідоцтво, що до школи не утарає.

Крім того належить долучити: До подань о прийняті дитини зовсім осиротілих метрики смерті обох родичів. До подань дитини позбавлених одного з родичів: 1) метрику смерті умершого родича, 2) свідоцтво убожества позісталоого при житті родича, а коли ним є мати, 3) посвідчене, чи она позістає у вдівчій стані, чи вийшла за муж; а в тім посліднім случаю 4) свідоцтво матекове мужа, подаючи докладно его завід або заянте.

До подань дитин, котрих родичі не звисні: посвідчене дотичної зверхності гром. і дотичного уряду парохіального зглядно старшини віроповідної громади, що родичі кандидата не звисні.

До подань о прийняті дитин підкинутих: посвідчене властей, наведених в попереднім уступі, що кандидат є підкинутим.

До подань о прийняті дитин убогих, яких отець не знавший в житті і місця побуту, відбуває довшу ніж однорічну кару в'язниці, або є неумічно хорий, або з причини убожества або хороби фізичної чл умишкової в домі убогих або в заведеню хорих є уміщений: свідоцтво дотичної зверхності гром. і уряду парох. зглядно сторини віроповідної громади, що отець є з жнати і місця побуту незнавший; зглядно рішене, яким засуджено на довшу ніж однорічну кару в'язниці і посвідчене дотичного ц. к. суду, що кару ту відбуває; зглядно свідоцтво лікаряське подтверждаюче неумічно хоробу; зглядно свідоцтво урари заведена, в яким отець є поміщений, що перебуває в тім заведеню з причини убожества, або хороби фізичної чл умишкової; також належить долучити в кождім разі виставлене через дотичні власті свідоцтво убожества, подтверждаюче, що мати не в силі дитин удержати і виховати.

До подань о прийняті дитин, котрих родичі з причини злого поведенья ся з ними вістали засуджені, або котрих отець силою §. 177 з. в. стратив вітцвску власть, або до котрих вітця примінено §. 178 з. в. п. долучити належить дотичне рішене судове і зіволане опікунчого суду.

До подань о прийняті неспілюбних дитин належить долучити: 1) метрику смерті неспілюбної матери, зглядно, коли она при житті її свідоцтво убожества; 2) посвідчене, чи позістає в стані вільнім зглядно вдівчійм, чи вийшла за муж, а в тім посліднім случаю, 3) свідоцтво матеку зглядно убожества мужа, з поданем его заводу або занята. Крім того долучити належить: 4) посвідчене опікунчого суду, чи проти природного вітця був виточений опір о признає вітцвства і платеня аліментів, а коли так було, долучити також ухвалу судову.

Коли внесенне через суд опікунчий буде представлене, тоді, о скільки дати наведених документів є вписані в сиротинській книзі на підставі урядових дат, можна оргіналі документів заступити віродостойним відписом з сиротинської книги (Реп. II) позички до малолітнього відносячої ся.

Поданя о повесіті місяця належить внести до дня 31 жнива 1905. Просьби незаосомні в підписані вноше документи вістатуть звернені без успіху.

Послїдні вісти.

Берлін. „Lokal-Anzeige“ доносять: В Відмісгоді кинено бомбу на поліцайстра. По-ліцайстер з раненом в корі. Сей, що кинув бомбу, утік.

Кронштадт. Правдоподібно збунтувала ся в Кронштаді флот, бо з Петербурга вийшли 2 швадрони кінноти.

Москва. З'їзд земств ухвалив всім годо-

сами проти 5 видати відозву до людности Росії, щобі групами раджено про народне представительство поодиноких націй.

ДО БОЮ. Одною з найгірших яєв підчас горячого діла безперечно є мучи. Непрошені бранчі мешканцям не лише докучають своєю злізливостю, але й занецивають всю комнату знадобу. Особливо дають ся в знаки в кухні, де просто не можна устеречи перед ними ніякої страви, ніякої течі, що зовсім не причинає ся до апетиту. Тому війна мучам! Вони доводять чоловіка до розпучи. Не дають відпочати коло стола, нічого аробити, прочитати газету — все дають по руках, лице, голові і хоч як обганяй ся, уперто вертають на те саме місце. А преці так легко увільнитися від тої яззи. Від многих літ уживає весь світ знамените средство против муч та всяких нас'комців: „ЗАХЕРЛІН“. При помочи того средства кождий повинен виступити до бою з мучами, котрі треба ще й тому нищити, що переносять і викликають найнебезпечніші недуги. Через свою будову тіла надає ся мучам, як може війна інша комаха, до ширеня всякої зарази. Тому ще раз: смерть мучам!

Надіслане.

Яко добру і певну локацію поручаємо:

- 4 1/2 % Листи гіпотечні,
- 4 % Листи гіпотечні коронові,
- 5 % Листи гіпотечні преміовані,
- 4 % Листи Тов. кред. земского,
- 4 1/2 % Листи Банку кравового,
- 5 % Облігації Банку кравового,
- 4 % Позичку краву,
- 4 % Облігації пропінційні і всякі ренти державні.

Папери ті продаємо і купуємо по найточнішим курсі денним
КОНТОРА ВИМІНИ 374
ц. к. упр. акц. Банку галиц. гіпотечного.

Шукає ся старшої особи на начальника або начальницю склепу. Вимагає ся навчці 1000 К. Посада постійна, платня після умови. Зголошеня: „Сокільський Базар“ у Львові. 645 1-3

Семинаристка глядає лекції на два місяці в домі сьвященника, за малою винагородою. Зголошеня „Семинаристка 5“ Львів poste restante.

Двох цінавих хлопців до науки молочарства прийме Молочарня Мишина п. Коломия. 635 3-8

Продаю озиму сумішку (жито, озимий горох, озима вижа) по 240 К в опаківанні і портом. о. Лев Сіліський в Рокенів п. Заболотці. 629 4-5

Залишки славновісних овочів: реп'яшот, волни К. 4-— групи десероів „3-20“ яблоска паперові вибрані „3-—“ в 5-кг. кошнях вислая оплатно, за післяплатою
Д. & І. ГОТФРІД виспалковий дім в Заліщиках. 630 1-4

Славновісні залишки априкози (морелі), добрі, краєні, великі в 5 кг. воробках оплатно за післяплатою по 5 К. Іспанські вишні, старанно опаківані, свіжо рвані, 370 К. Вислая Д. & С. Венкерт, в Заліщиках. 577 2-4

Морелі априкози, що дня рано свіжо зривані посилає в 5-кілогр. кошах фреам за післяплатою по 4 К. Морічки по 3-60, реп'яшот по 4-50. І. & Д. ГОТФРІД. Залішки, 639 3-3

Дешеве ческе шре на постіль 5 кг: свіжо дерте К 940, літне К 12. Біле як пух м'яке К 14, К 24, біле як сніг і м'яке як пух К 80, К 36. Виспалася оплатно за поштовою післяплатою. Заміна або вперот за оплаченом порта доускають ся.
BENEDIKT SACHSEL Lobes 157 261 пошта Шіляно, Чехи. 5-4

„РУСКА ХАТА“ ілюстрована часопись літератури, штуки і сучасного життя

виходить 5 і 20 кождого місяця в об'єм 2 до 3 аркушів під редакцією: *Дениса Свєтловіча*. Цілірочна передплата вноситься 12 кор. Адрес адміністрації: Львів, Бляхарська ч. 8.

Звертаю увагу Всеч. Духовенства що в своїй

АРТИСТИЧНО-ШЛОСАРСЬКИЙ РОВІТНИ

виконую

хрести і мідяні кулі на церковні вежі, громадські, залізни вікна, будівляні онута, після найновіших візирів а також огороженя на гробні, придорожні, ліжка для бурс від 10—20 кор. і тим подібні роботи входиці в обсяг шлосарства.

МИХАЙЛО СТЕФАНІВСКИЙ

103 17—24 Львів, ул. Коперника ч. 16.

Mattoni's
GIESSHÜBLER
природна щавя алькалічна.

Копіювання і Сми

Оптики і Механіка у Львові площа Галицька ч. 1.
кредит Банку Галицького на підставіх плати Галицької держави

Барометри анарорідні по 7, 8 і 10 К, вальші по 12, 16, 20 і 24 К. — Альбертін польські по 12, 15, 24 і тисляе. Зарядом по-ручально в найбільшій виборі окуляри, привіри жупи і всякі інші прибори оптичні всілякі напрати позарожді як і в найкращій і найдешевій. 4183

УЖЕ ВИЙШОВ
Сьпіваник для шкіл народних
зложив Я. ПРОСЛАВЕНКО.
Часть I. ВУКВАР. Ціна 50 сат.
ПРОДАЄ: 641 1-12
УКРАЇНСКА НАКЛАДНЯ, ЛЬВІВ, ВРОНОВСКА Ч. 8.

НОВІСТЬ!
Накладом „Сонільського Базару“ у Львові
вишла
II. серия переписних листків, окрашених вишивками складаюча ся з 10 карт і коштує 1 К. — штука 12 с.
Зміст серії: 644 1-10
1. Мовограм Сокола
2. Герб України по обох боках
3. Шевченко.
4. Хмельницький на коні.
5. Вид наддунайської Стіни.
6. Благодіє о пендаувані насу-дженого.
7. Ковачка абруа.
8. Пусто козачого табору.
9. Зави на сул.
10. Могіла В. Барвінського на Личаків. центаря у Львові.

Нема більше руптурових терпінь.
Докладні і основні поясненя (на підставіх анарорідної марки поштової) переписує бандажер:
С. МІТТЕЛЬМАНН
Чернівці (Буковина) ул. Паньська ч. 19. 696 3-4

ВУДЖЕНИНУ смалець, солонину і сало
бездоганної якості поручає по цінах найнижше торгових фірма
Scherer & Comp.
Дім торговельний, Львів, ул. Станіслава 10.

ІВАННИ ЦІЛЬЦЕР від 40 літ до ра звисний
КРЕМ ДО ЛИЦЯ
усуває всю, що шкідить шкірі, особливо: веснянки і оступи, червоність носа та рук і надає личу аж до глибокої сьвітлоти здоров'я, рожевий вигляд.
Ціна великої пунки К. 240
малої пунки К. 1—
до того відповідне мило купуєть ся 60 сат.
Виспалає ся у всі сторони світа.
Дістати можна у **ГЕРМІНІ ЦІЛЬЦЕР**,
Будавент П. Кіналу міста 10. — Головна остан на відом у ч.
КАТЕРІНН ПОШЕР, Відом П. Chaussees Nr. 45.
638 1-10

ФАБРИЧНИЙ СКЛАД БІЛІ
Найдешевіша торговля галантерейних товарів
АДОЛЬФА РАШКА
у Львові Ринек ч. II (напроти тов. Просвіти.)
Поручає великий вибір мужеского біл, зрава-ток, рукавичок, парасоли, лісок, шкільних приборів, російських кальшів, альбумів як також тоалетового мила і перфумерії.
Великий вибір пушок на цигарети, тютюну, гроші і сміх в гарбом Русь.
Великий шкільний бімутері. 769

— Тах..

**Полотна, шиїони, обруси, скарпєтн, у величезнім виборі
ручніки, хусточки, стирин найдешевше продають**

КУЩАН & ЗУБНИ Львів
пл. Галицька ч. 1.

Барематри жероїни по 7, 8 і 10 К, надійшли по 19, 16, 20 і 24 К. — Абаретити цолыі по 18, 15, 24 і жиски. Бареззи поручаемо в тавбівцяхм паворі сжуноу; пвікери ллужі і воіжкі внлі прібозз сятчні воіжкі направи полородує ся як вайкериче і жайденоге.

Виходять у Львові що дня (крім неділі і свят)
5-й годині по полудні. Яко літературний додаток
додає се „Бібліотеку найзнаменитіших повістей“.

Передавати і інсерати приймають: У ЛЬВОВІ
Адміністрація „Діло“, ул. Баторія ч. 24. Бюро газет
А. Охлевського ул. Кіхінського 3; С. Соколовський, Па-
вель Гавсманн ч. 9; К. Бухштаб ул. Карла Людвіка
ч. 23. — У ВІДНИ: М. Dukes, I. Seilerstätte; F. A.
Bichter, Nibelungengasse 4.; H. Schalek I. Wollzeile 11;
Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; A. Chu-
lawski Wied VI Getreidemarkt 13; — В ФРАНКФУРТІ
GAMBURGI M. Haasenstein & Vogler.

Передавати і вклеювати за інсерати платні у
Львові.

ДІЛО

Передавати на „Діло“ з літер. додатком

в Астерій: за три місяці:

на пів рік . . . 82 к. — 44 к.
на рік . . . 16 — 88 к.

У Львові (без поштової перебірки)

на пів рік . . . 28 к. на рік . . . 56 к.
на чверть року . . . 7 — на місяць . . . 2 к. 31 о

Повинно число наштує у Львові 10 в.

на провінції 12 о.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 34 ул.
Баторія. — Рухомі інсерати се лише за попереднім
застереженням. — Редакція не приймає ніяких
дорт.

Головний вчений приймають се по 20 о. на одну
стрічку інсерату або за 10 місяць, а в рубриці „На-
діслане“ по 50 о. — Подати і інші приклади оголошення
числом се по 20 о. за стрічку

3'їзд монархів.

Вчера на фінських водах кожо Берке
відбув ся в'їзд двох монархів а разом і о-
собистий приятель: царя Николі II і Віль-
гельма II. З'їзд той держано в строгій тайні
і тому факт, що сей в'їзд відбув ся, впли-
вав тим більше вражіння і сенсацію. Дневни-
карі жмуть собі голову, що він міг мати
на меті і виказують всілякі, дуже часто на-
віть зовсім фантастичні або і тендеційні
здогадки.

Факт, що про в'їзд довідано ся доперва
перед трома днями є найбільшим доказом,
що сей в'їзд порішено в останній хвили-
ні що він стоїть в безпосередній звязи з ви-
сказкою Віттого на парламентарі в переспра-
вах з Японією. Як вказує Вітто, замість
первісно дешигнованого Муравйова, була зна-
ком, що верховодячі російські круги рішили
ся заключити в Японію мир, а не перти до
дальшої війни, так і в'їзд Николі II і Віль-
гельма має ту саму ціль — показати, що
Росія стоїть ще сильно в міжнародній кон-
церті, аби спонукати Японію, щоб він не надто
горойнів ся в своїх умовах мира. Осо-
бливо не в смак Росії домагання Японців,
щоби Росія поробила їм значні уступки те-
риторіяльні або й зовсім уступила в Лаото-
ну і Манджурії, в котрій то цілі, як звісно,
Японі і виконав недавно-що анексію Саха-
ліну, щоб мати свого рода застав до евенту-
альної війни на основі принципу до ut
des. Росія хоче отже приневолити Японців,
щоб попустили трохи із своїх домагань, а
що в'їзд в тій цілі в Вільгельмом може від-
нести деякий успіх, іменню в теперішню хви-
лину, се врозуміє кожний, хто тамить про не-
давній дипломатичний погром Англії в
міжнародній політиці. Наші читачі певно па-
м'ятають, що Англія хотіла під'юдити Фран-
цію до евентуальної борби з Німеччиною
та в тій цілі зробила з Делькассе договір о
Марокко — як і тамлять певне те, що ся
інтрига не удає ся, бо ціс. Вільгельм про-
ніхав куди звернене вістре французко-ан-
глійського порозуміння і загрозивши оружною
розпратою, не тільки розтяв нитки навазані
в справі марокканській, але ще й спонукав
Францію, що вона по димісії Делькассе
вийшла в пересправах з Німеччиною, дві-
ячти Англію на боці. Отже здає ся, що імен-
но сей корисний зворот дипломатичної гри
— корисний для Німеччини а фатальний для
Англії — спонукав як-раз російську дипло-
матію зааранжувати в останню хвилину, без
довгих церемоній, в'їзд двох монархів і свого
рода entente cordiale між Росією а Німеч-
чиною, розуміючи, що такий в'їзд і демон-
страція союзу може мати свій, зовсім нема-
ловартний успіх в пересправах з Японією.

Атже ніхто лишій тільки Англія гна-
дає на Японію в своїм власнім інтересі до рі-
шучої розпраті з Росією, ніхто инший тіль-
ко вона хотіла-б при помочи Японського о-
ружжя відсадити Росію геть на північ аж по
Амур, тож певні тамтє, що тепер, коли
іде о пересправах що-до заключення мира
отже о рішучий момент, їй дальше водити
се вільно і що її може замахувати як-раз
той, з котрим вона сама полись буде мусіла
звести бій о панованє на морі — Німеччина
і її талановитий вождар цісар Вільгельм II.

Що побіч тої дипломатичної гри в'їзд
монархів міг мати ще і побічну ціль —
заспокоїти поради Вільгельма що-до способу
розв'язання внутрішньої кризи в Росії, се дуже
можливе, хоч нема сумнію, що порада Віль-
гельма, колиб навіть наступила, може мати
лише проблематичне значіння. Про спосіб роз-
в'язання внутрішньої кризи в Росії рішають
членики вишні, не цар, — висока бюрократія,
Побідоносцев і в певній мірі ціс. цар-
ська родина, і тому така чи інша порада,
уділена цареві Вільгельмом II, яко особ-
бистим приятелем, може мати лише загугу
неофіційної опії, опії, котра певне не
вплине і не могла-б навіть вплинути на хід
подій в Росії. Отже виводи на сю тему
днівників суть пустою балаканиною і фан-
тазією і коли про що сьвідчать, то про їх
власну ігноранцію дійсних відносин, пану-
ючих в російській імперії.

3 „Народної гостинниці“.

В теперішніх часах всестороннього еко-
номічного розвитку, лише той народ може
успішно обстоювати своє національне істо-
ванє та свій культурний і політичний раз-
вій, що вівсе на всіх полках економічної діяль-
ности здобути собі самостійність та визначити

ся в-під економічної зазисности від чужин-
ців. Се врозуміла в останніх часах також
ваша суспільність, а наслідком сего й заміт-
ний є у нас чималий рух на полі економіч-
ної організації, змагаючий до витворення
в міру нашої можности всіх гарузий еко-
номічного життя.

Основано отже у нас ряд інституцій
кредитових, торговельних і аскураційних,
котрі розвивають ся гарно, та котрі поклада-
ють тривку основу для дальшого поступу в на-
званім напрямі — гуртуючи рускі капітали,
визволяючи народ економічно від чужої пе-
реваги, та давши початок до витворення руско-
го т. зв. середнього стану, який у всіх наро-
дів і є головним чинником рухливийшого на-
родного життя.

Отже загально народні цілі мали на оці
також осушувачі товариства „Народна Го-
стинниця“, вони перед п'ятьма роками по-
кликали єго до життя означуючи єму по по-
становам § § єго статуту отсі близькі цілі:
в містах, містечках, селах, місцях купельних,
відпустках і взагалі там, де того окаяє ся
потреба:

1) на власний рахунок набувати або ви-
наймати і в власній зароді вести готелі, за-
їдні доми, курортні доми, гостинниці і тим
подібні заведення;

2) урядувати і на власний рахунок ве-
сти: ресторани, кав'ярні, пиварні, винярні
і шинки;

3) винаймати і виконувати право про-
цїнації;

4) винаймати право побору податку
і оплати консумційних разом з додатками
від всяких напїтків і споживчих арти-
кулів;

5) приймати до корисного обороту від-
членів капіталу за умовленям ороцентован-
ням потрібні до ведення інтересів това-
риства.

Побіч торговель і кредитових операцій
готельно-реставраційний промисл є одною
з тих гарузий економічних підприємств,
котрі і в найслабше економічно розвиненій
суспільности нахолодять певні основи для у-
спішного просперованя і з великими ка-
піталами та без ризика можуть бути ведені.
Свідомі того, осушувачі товариства „Народ-
на Гостинниця“ поставили своєю задачею со-
творити дорожню суспільну організацію у нас
єго гарузя промислу, надіючи ся, що руска
суспільність підобре їх в тих заходах. Про-
тягом перших років свого істоюваня товари-
ство не вівсе однак розвинути на разі шир-
шої діяльности, промалює поки що засоби,
конечні до якої вебудь акції в тім напрямі,
як і тому, що рада надзираюча і дирекція
товариства поставили собі за задачу відкри-
ти так готелі як також ресторани а

ж іючно в власнім домі, а не в ви-
наймленних помешках.

Нагода до купня власного дому відпо-
відного цілям товариства налучала ся, а хоч
і лучала ся, то купно прим. „Краківського
Готеля“ у Львові низько заціноване па-
м'яж було осушати і треба було задовольни-
ти ся зворотом подвійного задатку.

Нині однак вельми в можности подати
до відомої рускої суспільности, що сими дня-
ми заключено умову на будову триповерхово-
го нового готеля для „Народної Гостинни-
ці“ у Львові (угол уляції Спистускої-Костюш-
ки) і умову єю заціновану. Ми певні того, що сам набуток товариства
нашого здолано бажанню широким кругів
нашої суспільности, бо публіка наша, праї-
дуюча до Львова за своїми орудками, буде
могла примістити ся в своїм народнім готе-
лі і помилити ся і поціпити ся у власній
реставрації.

Тут у власнім домі найдуть приміщенє
і селяни приїжджаючі до Львова за ріжними
орудками, тут розсїтє ся рівном наука і
вживанє наших промисловців в області го-
тельства, реставрації, кав'ярів і т. п. Тут
виховано також сили, потрібні товариству
нашому для дальшого єго розвитку с. є. до
заснованя єго філій на провінції.

Щоби однак розпочате діло агадане
будови довершити, мусимо відвідати ся до
нашої патріотичної суспільности о поміч в
тім косянім для нашого народу і для неї
ділі. Будова агаданого готеля, що становити
буде велику вагенцію о двох фронтах при
перворядних уліцях міста вимагає значних
капіталів, як не менше значні суми треба
буде обернути на єго урядженє і т. ч. Тому
сподіємо ся, що наша суспільність поспі-
шить товариству з грошовою підмогою, будь-
то впошуючи ся в члені і складаючи уділи
(оден уділ 20 кор. і 2 кор. вписового), будь-
то складаючи в товаристві свої капітали на
вкладові книжочки, від котрих-то вкладок
платити будемо по 5 прц. Сподіємо ся, що
наш голос не остане без відгону, бо лише
при світлих і енергійних акції з'уємо роз-
почате діло будови сего дому довести до по-
жадан го кінця і розпочати акцію, яку по-
ставили собі наше товариство довести до у-
спішного результату. Їд єсь нам виїдні, що
не потребуємо анівчати нікого з тих, що
схотять підперти наше підприємство біль-
шими вкладками на книжочки о певно-
сти льокації їх капіталів, бо
недвизимість, що є набувано, дає єв
найлучшу на се гарантію.

Наша суспільність дає вже нераз до-
кази адронного зрозуміння народного інтересу
і зрозуміння ваги організації суспільних сил.
Не ж ртєволюбавою богатарів і капіталістів,

Максим Горький.

4)

ТЮРМА.

IV.

Миша заснув твердо на причі і євнєло
ся йому, що він біжить темною, вузкою у-
лицею, а за ним гонить хтось невидимий,
повить його за рама і кричить непомняті,
строгі слова:

— Вставайте! Контроль!

Відарив очі і підніс трохи голову. Ко-
ло причі стояв грубий, рудий наглядач і тя-
нув його за полу сурдута, а високий і по-
хилий старший помічник начальника тюрми
глядав на нього насмішливо сірими очима і
говорив:

— Звольте равьше ставати! Ви тут не
у мамусі!...

— Зарав... — сказав Миша з усміхом,
зовсім не обиджуючись і скочив з причі.

Помічник начальника глянув йому в
лице, відвернувшись до дверей і замітив вже
нагидішше:

— Ви повинні попросити о напір і на-
писати до дому... о постілі... і проче.

І не оглянувшись, вийшов.

Потім Миша ходив мити ся на кінєць
коридора, де над широким і довгим, земі-
ним коритом на стіні був уміщений ряд мо-
сяжних вранів, а з них текла круглою, гру-
бою струєю студена вода... По кориді бігали
сірі арештанті з бляшаними чайниками в
руках, і від часу до часу роздавав ся
крик:

— За випатком... гей!

Миша стрів ся в якомсь високім,
струнким каторжником, що підійшов до нього,
брався за ланцюгами. Було в нього бі-
де лице і густа русава борода. Моргнув на
студента і сказав з усміхом:

— Що, паничу, вловив тебе?

Рудий наглядач привів Миші горнятко
теплого, воднистого чаю і великий кусник
чорного хліба, котрого шкірка пригадувала
підкову, а м'якш видавала кислу
вонь.

Тюрма гуділа, як гніда наляканих ос.
Роздавав ся регіт, прокляти, уривані піснї,
різкі оклики наглядачів. На коридорі шура-
ли легкі мішки, хлюпала вода, і Миша, за-
цікавлений життям та людсьм, замкненим в
тім старім будинку з каміня і бруду, слу-
хав пильно того шуму...

Мало читав і ще менше видів. Аж до
университету його життя пильно скучило в строгім
домі сестри та її чоловіка. Миша чув ся
несвоім в товаристві студентів, що свобідно
і горато говорили високопарними словами
про всякі справи суспільного життя. Згаданна
філія невдоволеня життям загопила його ду-
шу і викликала в ній неясну, але здорову
жажду протесту. Отдає же він не велів і не
міг зрозуміти, куди, на що іменню треба
звернути сей протест. Тетер, уважуючи себе
героєм, переживав з молодечею жаждою нові
вражіння і наповняв ними пребогату вражін-
ність молодой душі...

Випили свій чай, вийшов на вікно. Під
муром, що окружав в'язницю, стежкою ходив
пильно, заложивши руки за спину, широким
плечий, короткострогий чоловік, в шапці і в ко-
роткім, грубій сїртуці. Часом підносив го-
лову до гори і не зупиняючись, бистрим
поглядом оглядав вікно. Миша чув кілька
разів, що той уважний погляд блискучих
очей пересував ся по його лиці. Хотів тій
людині щось сказати, вийти з се не вийшло,
сидіти його, за що його замкнули. І коли
він зрівняв ся ще раз з його візном, Миша
сказав півголосом:

— Слухайте-жо...

Під візном найшов ся звідвис вояк,
що стояв на варті, і сказав остро, грозючи
пальцем:

— Гей... не вільно!

Чоловік в шапці вдвиг плечима і всміх-
нувшись до Миші, пішов дальше. Миша зі-
скочив на підлогу. Його збентежив вояк а
дуже уривався усмішка чоловіка з блиску-
чими очима; вона, здавалось молодцеві, на-
в'язувала меж ним а тим чоловіком взаїмне
спочуванє...

Около полудня до келії вийшов моло-
дий і тонкий, як тростинка, наглядач, з пи-

дем опоганим вїпсом. Станув в дверях і
не глядячи на Мишу, сказав тихо:

— Прошу на прохід...

На двір було дуже гарно, в ямках по-
між камінням блистїли калюжі води. Трьох
арештантів ходило з мітлами по подвір'ю
і міцно вимити воду за ворота, але вона,
уже брудна густо змішана з болотом, знов
розліглася ся говоли між камінням.

Наглядач привів Мишу за ріг в'язниці
і сказав півголосом:

— Проходжайтеся тут, від рога до му-
ру... Говорити з арештантами не вільно!

Тут, під сніжм, безмежно високим не-
бом слово „не вільно“ вперше вразило Мишу
в серце. При його зауці дівана вражіння
чогось повпняючого, грубо обмеженого,
тупого.

Сягаючи брова і глянув наглядачеви
в лице, неподвижне і безобразне, як маска,
що по боках і на підборідку було поросле
малыми космиками ясного волоса. Здавало
ся, що очі в тім лиці немов чужі і алішні.
Були се очі круглі, темні, як у гарної жан-
чини; макі і лагідні, стїнені довгими рі-
сницями, гляділа привітно а сумно. Вистїло
в них щось нерішучого. Трагічно не злинали
ся з тим окалілим лицем.

— Ходїть же! — сказав наглядач. —

Стояти на місці також не вільно...

Миша рухав ся поволі, а наглядач

ішов за ним, озируючись довкола.

— Чого ви все бунтуєте ся? — спитав

тихо, глядачи в землю. — От уцяла би ся...

потім став би ви товаришем прокуратора!

А ви все бунтуєте ся... Такий молодий, гар-

ний чоловік... Маєте матір?

Мишу зворушили його тихі слова, і він

пристанув, усміхнувшись і прихиливши руку

до грудий, котрі також ськазати щось простого,

привітного... Але наглядач відскочив взад,

оглянувшись і шепнув скоро:

— Прошу ходити! Прошу ходити! По-
бачать... укажуть мене за розмову... тільки
й всего!

Видішов і щез за рогом тюрми, а мо-
лодець з мішаним почуванєм жалю, цікаво-
сти і радости почав поволі ходити по під ви-

сний мур, що тягнув ся вздовж цілої
тюрми...

Над тюрмою, немов втисненою в землю,
з чотирма вежами на рогах, розпростерло
ся віне, сьне небо, немов вимите осінними
дощами і влітало... В нім було пусто, сум-
но, холодно... І від сірих мурів тюрми ві-
дал також сумом і холодом.

— Кілько днів а тут просиджу? — по-
думав Миша, оглядаючи ся. Йому здавало ся,
що вже й тепер міг би сповісти про тюрму
богату дїкавою, козлб його випустити. І
знов пригадав ся йому уліцє, товпа при-
свободних людей, чорні фігури дощовишників,
дівчана...

Увасенний споминами не замітив, як
швидко минув час призначений на прохід
і рабий наглядач, наблизившись до него,
сказав:

— Прошу до келії!

Миша здивований сказав:

— Вже?

Наглядач потвердив живнєм голови.

На коридорі сказав тихо до Миші:

— Моя мата в причоті для убогих
живе...

І немов винуваець спустив голову.

— Ага... Но... нічого! — сказав з усмі-
хом Миша, котрому пова-що не прийшли на
явни інші слова.

Знов забрався до сердиго і остро зазісво
в замку...

Миша станув по середній келії, огля-
нув її, сів на причі і нараз розстала всі його
думи, всі почуваня... В нїм витворилась
якось давня пустка, і молодець зазмер, по-
павши в пісню...

Так і попавши його життя день за днем,
одностайно правнєвє, одностайно сіре... Але
кождай день вливав в його душу незаметну
каплю чогось нового і кожде вражінє, хоч як
дрібно, являло ся ярким на поворім тїї того
жита...

(Дальше буде).

аві не уділом великих капіталів, станули у нас ряди заможних інститутів, повстали товариства о мільйонних оборотах, але ініціативою і заходом патріотичних одиниць, та співзділом і співзвуччям сядми всієї доброго місячної рускої публіки. Але наша народна гордість, наш власний доробок, онова нашої будучини.

Тож і тепер, коли вводимо в життя нову, там важку, там потрібну і так що до свого розвитку певну інституцію ми маємо надію, що наша суспільність горячо підтримає наші заходи приотупаючи в члені нашого товариства і повіряючи йому свої лінійні капітали як вкладаючи на книжечки на опростоване, при чім додаємо, що вкладаки на книжечки приймаємо лиш від тих, котрі рівночасно вступають в членів „Народної Гостиниці“.

Львів, в липні 1905.

За Ряду надзираючи:

В. Найрний
председатель.

В. Чума
секретар.

Коли буде нова приватна русна уч. семінарія?

Вжиз давні присланих філії Руского товариства педагогічного в Коломиї на заповнене в Коломиї приватного руского мужеского семінара учительського представилися так: Вп. пп. Іван Борис в Перемишля 10 К, Ц. Куровцева в Калуша 1003 К, Веч. оо. Василь Калитовський в Трійці (від себе 6 К, від парохіян 4-20), разом 10-20, Емануїл Лисинський в Космача 60-10, Николай Стисловський в Девятих 10 К, Вп. пп. Софрон Недільський в Коломиї 20 К, Василь Верещинський в Бродів 2 К, Симеон Ручка в Львова 80 К, Наукове товариство ім. Шевченка 200 К, Вп. пп. Михайло Грушевський в Львова 200 К, Михайло Грушевський в Львова 600 К, Т. Дудинський в Кучурова 2 К, Александр Танчаківський в Дунаєва 10 К, Н. Навроцька в Голіч 20 К, Теофіл Гриневецький в Мельниці 25 К, д-р Михайло Кос в Перемишля 100 К, Дмитро Гутун в Лавчута 10 К, Павло Кирів в Лавчута 4 К, Веч. оо. Пантикеймон Городецький в Саджани 20 К, Алексей Волянський в Криворівні 10-05 К, Вп. пп. Ілья Федорчук в Снятині 5 К, Михайло Іванець в Львова (складка урядників Дієтара) 20 К, Матвій Веревський в Іворті (на руни С. Недільського) 50 К, Веч. о. Конот. Гукевич в Квасиніна 10 К, Вп. пп. Вільгельм Гукевич в Квасиніна 10 К, Ольга Гукевич в Квасиніна 5 К, молодіж рускої гімназії в Коломиї (на руни Юліана Колупаки) 30 К, Николай Івановський в Модрич від себе 2 К від Т. К. 3 К) разом 5 К, Веч. о. Ігнат Попович в Городищі 8-38 К, Вп. пп. Ромуальд Перфекцій в Ярмча 20 К, Роман Залозецкий в Львова 50 К, Ц. Куровцева в Калуша (зібраних по відбиті Гр. Леванського виключеним заходом калушської філії Рус. товариства) 12-48 К, Василь Равлюк в Волочковці (4 К, Віра Шинтикова в Видинова 2 К, Юрій Павлюк в Карлова 2 К, Йосиф Нагорський в Трійці 2 К, Олександр Іванчук в Тростянці 2 К, О. Колібабін в Устя 2 К, Роман Гукевич в Снятині 1 К, Семен Федчук в Волочковці 1 К, разом складка на окружній конференції в Снятині 15 липня 1905) 16 К, Анна Кучерка в Тернополі (зібраних від учителів і учительок на окружній конференції 15 липня 1905) 20 К, Петро Будайський в Соваля (зібраних на окружній конференції в Совалях) 24 К 67 с., В. Сайко Равів в Креховці (складка на окружній конференції в Долині) 37 К 20 с., Андрій Яворський в Кутів старих (від Йосифа Думіна 2 К, а від членів учительської конференції в Косові 45 К, разом) 47 К, Михайло Рихвицький в Корелич (зібраних на окружній конференції в Перемишлях) 9 К 50 с., Ілько Валах в Ваткова (зібраних на окружній конференції в Богородчаніх від себе 2 К, від Йосифа Нарольського в Іванівці 2 К, від Михайла Фіола в Похвінці 2 К, від Николаї Маура в Космача 2 К, від Николаї Мадія в Молоткова 1 К, від Николаї Андрюховича в Кричкі 1 К, від Корнела Голованова в Порогів 2 К, від Теофіла Токмарського в Порогів 1 К, від Ольги Велачковської в старих Богородчан 1 К, від Антона Гавриля в старих Богородчан 1 К, від Марії Павляківної в Похвінці 1 К, від Н. Н. 5 К, від Михайла Решетла в Саджани 1 К, від Василя Пасичника в Давнячана 1 К, від Юрія Амброзія в Старого Ляпи 1 К, від Михайла Васараба в Ляховці 1 К, від Броніслава Худзікевича в Росівці 1 К, від Гелі Немцевської в Нипочіна 1 К, від Миславина Кулявця в Богородчан 1 К, від А. А. 1 К, від Франца Карасієвського в Лесівці 1 К, від Максимілії Скоцкополівної в Ляпи 1 К, від Н. Н. 1 К) разом 32 К, Стофан Чесник в Межулячана 10 К, Веч. о. Іосиф Смерчинський в Оскресінець 40 К, то вст разом 1855 К 61 с.

Окрім повнашої готівки*) виділили ще до товариства на ту саму ціль заваж, котріми жертводавці зобов'язують ся в означених собою реченнях декларовані квоти вкладати.

Декларованих згоді наразі не виказуємо подробиць, доки не будуть зазначені відповідні на це дружки, котріх потреба показана ся необхідною, бо з багатьох сторін одержалися писемля, що первісно жадані нами легалізовані виплиси оказали ся на ділі або дуже трудними або й неможливими до переведення. Поки що, подаємо лише суму, на яку числямо наш річний дохід на удержане

школи на підставі тих заяв, а та сума для 22 липня 1905 вносить 873 К від сімнадцяти декларантів, а крім того заявило ще 6 осіб одноразові датки в сумі 161 К. Всього разом становить суму 2889 К 61 с., отже в приблизно третю частину того, що потрібне до удержання одної школи в одному році. В виді того про отворення школи вже в вересні 1905 не можна вже й думати, а Виділові філії Рус. тов. педагог. не остане зляба нічого іншого, як чекати, доки руска суспільність не дасть доказу, що нам дійсно такої школи треба та що ми справді маємо силу її закріпити. На той доказ ми й будемо чекати, а тимчасом робити дальші приготування, щоб можна отворити школу бодай в р. ш. 1906/7; колиби однак і в слідуючій році ми до того ще могли взяти ся, то не на нас упаде вина запропанення справи. На закінчене мусимо ще висказати свій жал, що деякі декларанти, не лише не тимлять (або й не знають) латинської пословиці: *bis dat, qui cito dat*, але ще й своєю декларациєю обумовлюють „начинено платити, як школа буде отворена“. А що було б, якби так кожний зробив? Чим позриш би ся квоти заснована? Таке обумовлюване, то обдурене недовіре до товариства, а таке недовіре, то обезсильовує тих людей, котрим як-раз треба ще додавати сили, если діло має увінчатися успіхом. Хтож в се діло не вірить, той ліпше зробить, як цілком не буде до него мішати ся. Хтож знов вірить в діло, а не має довіри до роботи людей, котрі тепер тим займаються, той ліпше зробить, як сам аголосить ся до роботи на їх місця, а вони певно й радо відгукнуться йому ся честь. Поки що однак, доки не відбудуть ся в вересні загальні збори нашого товариства, просимо стати гроші і всі писемля на адресу голови філії.**)

В Коломиї, 22. липня 1905.

За Виділі товариства: „Філія руского Товариства педагогічного в Коломиї“:

П. Мостович голова, К. Пасацький секретар.

Занепад чисто руского повіту.

(Загальні збори товариства „Селянська Бурса“ в Турці і в їх нагоді).

В дні 13 липня сего року відбули ся під проводом маршала пов. п. Прухницького загальні збори товариства „Селянська Бурса“ в Турці.

Членів зібрано ся як звичайно, на весняних зборах в Турці не багато, всеж таки було вимагана статутном часом. На порядку деннім були отсі точки:

1) Відчитане протоколу з попередніх загальних зборів.

2) Справоздане з дотеперішної діяльності виділу.

3) Справоздане касове.

4) Справа отворення бурси в р. 1905/6.

5) Виселення членів.

Із справозданя предсідателя бурси п. судні Козановського доповідали ся ми, що виділ бурси отворив на вистіт злогоного на него обов'язку, бо всякими можливими способами старає ся придувати повяз членів і заохочувати до складання добровільних датків. На жаль однак заходи Виділу не вичапили хоча б окремим успіхом, бо бурса повисла на членів всего 53, з тих 20 селянських, 15 із сільської інтелігенції, 16 селян і міщан, а двоє членів з поза повіту, іменно адв. д-р Федіка і о. прот. Кукувич.

Із справозданя касового п. Габліньського доповідали ся членів, що фонд коренний бурси вносить 299 кор. 14 сот., фонд оборотний 177 кор. 42 сот., загально 476 кор. 56 сот., з того ефектами 409 кор. 76 сот., готівкою 66 кор. 80 с.

Стан се дійсно сумний, коли до того звачити ся, що повні членівські вклади і добровільні датки збирає ся вже від цілого року. Видко, що більшість части інтелігенції турчанського повіта браку почути патріотизму, а у селян брак зрозуміння ваги інституції, яка виключно для їх добра основана. Щоби тому бодай вважали зарадити прийняти збори по довгий дискусії вносене о. предс. Прухницького: Поручаєсь виділові віднести ся відозвою до всіх селянських в повіті, аби кож-

*) Поміщаючи се писемля ми все таки думаємо, що ситуація не є безнадійною і не повинна настроювати песимістично тих, що взяли ся за се важне народне діло. До вересня маємо ще місяць — а вже сей т і ж де не повинен принести красний результат, ніж дотеперішня акція комітету. Богато не сладо жертв, бо як се буває звичайно, люди ждуть і кожний надіє ся, що без його жертв може обійде ся. Тепер, коли оголошений вназ говорять інакше, совість народна повинна рушити ся а участь в складанні жертв і деклараций повинен взяти кожний, і то беззастовочно, хто відчуває вагу справи і не затривати почуття народного обов'язку. Особливож наша патріотичне священицтво повинно заговорити по церквах до серця своїх парохіян, бо се ж діло, котре доторкає безпосередно селянства а сему послідному не може бути рівнодушне, чи у него є школи і хто в тих школах учить.

Тож до діла хот в послідну хвилину, а ситуація поправити ся і вже з початком сего ш. року зарід руский стан багатий о одну школу. Когож не переконала ще дотеперішня наша практика на поля шкільництва, той нехай принайменше прочитав з увагою справозданя з послідних учительських конференцій, які печатаємо в „Ділі“. Оі конференції показують наглядно, яким духом віє тепер в нашій народній шкільництві, та зрозуміє, що свої приватні учительські семінарії — се в теперішню хвилину наша найбільша національна потреба — Ред.

дній в своїм селі вибрав одного впливового селянина, котрий при кожній нагоді займав би ся збиранням вкладок і датків, які опісля священики відсилали би на руки касиера; крім того просити священицтво, щоб постарало ся о виписуване в членів бурси брацтва церковників, читальні, крамниці і т. д.

Опісля приступлено до 4 оі точки, се в справі отворення бурси в р. ш. 1905/6. При тій точці розвела ся дуже оживлена дискусія по причині, що секретар тов. суд. Якевич поставив вносене, щоб вадля браку відповідей фондів отворення бурси ще на один рік відложити. Більшість членів була однак протівної гадки, бо як слушно замічувало проволікуване отворення бурси вносило би в це більшу злевіру нерішучих патріотів і могло би добрий почин раз на все убити. Остаточно рішено утворити безуспішно бурсу в р. ш. 1905/6.

В виді тої ухвали предсідатель бурси суд. Козановський і скар. суд. Якевич заявили, що реалізують з виділових, позач нечують ся в силі з так малими фондами бурсу ввести в діло. Збори не котили з початку прийняти до відомості сей резолюції, позаяк дотеперішній виділ дуже швидко ділами бурси займав ся, однак вінця приневолені рішучо заявляло згаданих двоє членів, резолюцію з жалем прийняли і в місці п. суд. Козановського вибрав предсідателем бурси п. Волод. Кабаровського, упр. школи дівочої в Турці, а на місце уступившого члена виділу п. суд. Якевича, вступив дотеперішній вост. вид. міщанин Анна.

Там закінчили ся загальні збори. Та я хотів би ту докинути ще кілька заміток, які мимовільно з нагоди відбутих зборів насувають ся мені на гадку.

Як загально звісно повіт турчанський стоїть під зглядом просвітитим по заді всіх липнях повітів Галичини, бо виказує найбільший процент аналіфетів. Назва рівень просвіти нашого Войка мусить очевидно некорисні за собою потягати наслідки і в життю его економічним. Звідси то убожество, та крайня нечужана нужда, яка тих людей оволоділа. Жаль стосає серце, коли бачиш, як ті люди живуть; чимало думав, що в цілому селу найдеш ледво 5 до 6 газдів, які в цілому році лиш раз на Великдень м'ясо споживають. Впротім звичайною поживою вісяне „палення“ і бульба. В наслідок такого занепаду, змагаючи ся нужди, браку усякого провону, гадаяє наш Войко одної розради в „порції“, та знеохочений до вегетованя сукупно с-ртя вживає. Страшна мисля би бути перспектива на будучині того народу, если би ся його так і на далі волі судби полишили.

Та на щасте кілька патріотично думуючих одиниць зробили минулого року перший крок вперед в відродженню турчанського Войка. Засновано перше руске товариство, (перше від коли Русини живуть в турчанському повіті) п. назв. Селянська Бурса в Турці. Здавало би ся, що почин сей прийме кожний Русин в повіті з одушевленням, та по можності буде старатись йому помагати. Та не так сталося, як ждалось! За цілий рік усього 20 членів священиків, а 15 світських інтелігентів? Деж 50! Протих священиків? Де решта світської інтелігенції? Де цілий круг світських інтелігентів боринських? Чейже повіт в силі бодай одну малу інституцію удержати! Чейже ніхто з Вас, Веч. Отці і Вп. Панове про б. річної вклади матеріально себе не зруйнує. Інакш повіти мають по 5, 6 і більше різних товариств і ті не впадають, а у нас усього одно і то же в печенках, а Ви його вже тепер голодом заморити хочете! Пукаю до Вашого малосердяного серця; „Зверайте тому народови, з котрого живете, бодай тисячу частину а Бог Вас сторицею нагородить!“

Рівног звертаю ся і до тих Веч. Отців і Вп. Панів, котрих яка небудь зв'яз з нашим повітом дуча, котрі ту родились або проживали. Пригадайте собі того добросердного Войка в кодаках, котрий і Вас не раз мило згадав! Пригадайте собі його і йому себе пригадайте, та нашіть дедо до него на переказі почтовим на руки касиера Бурси п. Габліньського в Турці“.

І Вп. патріоти цілого краю, котрі лиш хочть трохи інтересуватись нашим пашаном і його хоч з часосий в часті знаєте, будьте певні, що й Ваша жертва а подякою прийнята буде“.

Наша Бурса може мати більшу вагу від інших того рода сільськ, що заснована в повіті, з якого майже ніхто не посилав дітей своїх до шкіл вищих, а в яким найбільший процент Русинів, зглядом самі Русини мовляють, бо нема ані одного села хочби мішаного польсько-русского. Тому то на него звернути годило би ся увагу і при евентуальнім закладанню приватних гімназій руских, при яких бурси були б необхідні. Піддаючи се під розвагу загально кинути ще раз: „Патріоти пособіть нашим змагаєм!“

Присутній.

3 Росії.

(Телеграми.)

Петербург. Вчора по полудні цар з'їхав ся з цисарем Вільгельмом коло Берке на фінських водах. Цар приїхав без міністра заграничних справ Ламорфа, лише в товаристві міністра двора бар. Фредерікса, маршала двора гр. Вендорфа, міністра маринарки Бірікева, команданта гвардії Напова і б. команданта Новіка Сосена і в. кн. Михайла Александровича. Цар Вільгельм приїхав в товаристві кн. Альберта Шлезвіг-гольштинського. Цар

був наперед на російській яхті, почім цар ревізитував цисаря і вернув на свій яхт о годині пів до 2 в ночі. Цар вже вернув до Петергофу.

Відень. Дневники згадують ся, що предметом парад обох монархів була справа замочення мира між Росією а Японією. Цар хочє позаякати цисаря Вільгельма при мирних переговорах, щоб вяснити, що відносини Ляотуна Японією, було би для Росії ускорюваче. (Про вяснене сего в'їзду пашемо на вступним місця. — Ред.)

Париж. З'їзд німецького цисаря а царем викладав тут констернацію. О сій порі ніхто в Парижі не сподівав ся сего в'їзду і не ві- в Парижі не сподівав ся сего в'їзду і не ві-

Париж. З'їзд німецького цисаря а царем викладав тут констернацію. О сій порі ніхто в Парижі не сподівав ся сего в'їзду і не ві-

Париж. З'їзд німецького цисаря а царем викладав тут констернацію. О сій порі ніхто в Парижі не сподівав ся сего в'їзду і не ві-

Париж. З'їзд німецького цисаря а царем викладав тут констернацію. О сій порі ніхто в Парижі не сподівав ся сего в'їзду і не ві-

Париж. З'їзд німецького цисаря а царем викладав тут констернацію. О сій порі ніхто в Парижі не сподівав ся сего в'їзду і не ві-

Париж. З'їзд німецького цисаря а царем викладав тут констернацію. О сій порі ніхто в Парижі не сподівав ся сего в'їзду і не ві-

Париж. З'їзд німецького цисаря а царем викладав тут констернацію. О сій порі ніхто в Парижі не сподівав ся сего в'їзду і не ві-

Париж. З'їзд німецького цисаря а царем викладав тут констернацію. О сій порі ніхто в Парижі не сподівав ся сего в'їзду і не ві-

Париж. З'їзд німецького цисаря а царем викладав тут констернацію. О сій порі ніхто в Парижі не сподівав ся сего в'їзду і не ві-

Париж. З'їзд німецького цисаря а царем викладав тут констернацію. О сій порі ніхто в Парижі не сподівав ся сего в'їзду і не ві-

Париж. З'їзд німецького цисаря а царем викладав тут констернацію. О сій порі ніхто в Парижі не сподівав ся сего в'їзду і не ві-

Париж. З'їзд німецького цисаря а царем викладав тут констернацію. О сій порі ніхто в Парижі не сподівав ся сего в'їзду і не ві-

Париж. З'їзд німецького цисаря а царем викладав тут констернацію. О сій порі ніхто в Парижі не сподівав ся сего в'їзду і не ві-

Париж. З'їзд німецького цисаря а царем викладав тут констернацію. О сій порі ніхто в Парижі не сподівав ся сего в'їзду і не ві-

Париж. З'їзд німецького цисаря а царем викладав тут констернацію. О сій порі ніхто в Парижі не сподівав ся сего в'їзду і не ві-

Париж. З'їзд німецького цисаря а царем викладав тут констернацію. О сій порі ніхто в Парижі не сподівав ся сего в'їзду і не ві-

Париж. З'їзд німецького цисаря а царем викладав тут констернацію. О сій порі ніхто в Парижі не сподівав ся сего в'їзду і не ві-

Париж. З'їзд німецького цисаря а царем викладав тут констернацію. О сій порі ніхто в Парижі не сподівав ся сего в'їзду і не ві-

Париж. З'їзд німецького цисаря а царем викладав тут констернацію. О сій порі ніхто в Парижі не сподівав ся сего в'їзду і не ві-

Париж. З'їзд німецького цисаря а царем викладав тут констернацію. О сій порі ніхто в Парижі не сподівав ся сего в'їзду і не ві-

Париж. З'їзд німецького цисаря а царем викладав тут констернацію. О сій порі ніхто в Парижі не сподівав ся сего в'їзду і не ві-

Париж. З'їзд німецького цисаря а царем викладав тут констернацію. О сій порі ніхто в Парижі не сподівав ся сего в'їзду і не ві-

Париж. З'їзд німецького цисаря а царем викладав тут констернацію. О сій порі ніхто в Парижі не сподівав ся сего в'їзду і не ві-

Париж. З'їзд німецького цисаря а царем викладав тут констернацію. О сій порі ніхто в Парижі не сподівав ся сего в'їзду і не ві-

Париж. З'їзд німецького цисаря а царем викладав тут констернацію. О сій порі ніхто в Парижі не сподівав ся сего в'їзду і не ві-

Париж. З'їзд німецького цисаря а царем викладав тут констернацію. О сій порі ніхто в Парижі не сподівав ся сего в'їзду і не ві-

Париж. З'їзд німецького цисаря а царем викладав тут констернацію. О сій порі ніхто в Парижі не сподівав ся сего в'їзду і не ві-

Париж. З'їзд німецького цисаря а царем викладав тут констернацію. О сій порі ніхто в Парижі не сподівав ся сего в'їзду і не ві-

Париж. З'їзд німецького цисаря а царем викладав тут констернацію. О сій порі ніхто в Парижі не сподівав ся сего в'їзду і не ві-

Париж. З'їзд німецького цисаря а царем викладав тут констернацію. О сій порі ніхто в Парижі не сподівав ся сего в'їзду і не ві-

Париж. З'їзд німецького цисаря а царем викладав тут констернацію. О сій порі ніхто в Парижі не сподівав ся сего в'їзду і не ві-

Париж. З'їзд німецького цисаря а царем викладав тут констернацію. О сій порі ніхто в Парижі не сподівав ся сего в'їзду і не ві-

Париж. З'їзд німецького цисаря а царем викладав тут констернацію. О сій порі ніхто в Парижі не сподівав ся сего в'їзду і не ві-

Париж. З'їзд німецького цисаря а царем викладав тут констернацію. О сій порі ніхто в Парижі не сподівав ся сего в'їзду і не ві-

Париж. З'їзд німецького цисаря а царем викладав тут констернацію. О сій порі ніхто в Парижі не сподівав ся сего в'їзду і не ві-

Париж. З'їзд німецького цисаря а царем викладав тут констернацію. О сій порі ніхто в Парижі не сподівав ся сего в'їзду і не ві-

Париж. З'їзд німецького цисаря а царем викладав тут констернацію. О сій порі ніхто в Парижі не сподівав ся сего в'їзду і не ві-

Париж. З'їзд німецького цисаря а царем викладав тут констернацію. О сій порі ніхто в Парижі не сподівав ся сего в'їзду і не ві-

Париж. З'їзд німецького цисаря а царем викладав тут констернацію. О сій порі ніхто в Парижі не сподівав ся сего в'їзду і не ві-

Париж. З'їзд німецького цисаря а царем викладав тут констернацію. О сій порі ніхто в Парижі не сподівав ся сего в'їзду і не ві-

Париж. З'їзд німецького цисаря а царем викладав тут констернацію. О сій порі ніхто в Парижі не сподівав ся сего в'їзду і не ві-

Париж. З'їзд німецького цисаря а царем викладав тут констернацію. О сій порі ніхто в Парижі не сподівав ся сего в'їзду і не ві-

Париж. З'їзд німецького цисаря а царем викладав тут констернацію. О сій порі ніхто в Парижі не сподівав ся сего в'їзду і не ві-

Париж. З'їзд німецького цисаря а царем викладав тут констернацію. О сій порі ніхто в Парижі не сподівав ся сего в'їзду і не ві-

Париж. З'їзд німецького цисаря а царем викладав тут констернацію. О сій порі ніхто в Парижі не сподівав ся сего в'їзду і не ві-

Париж. З'їзд німецького цисаря а царем викладав тут констернацію. О сій порі ніхто в Парижі не сподівав ся сего в'їзду і не ві-

Париж. З'їзд німецького цисаря а царем викладав тут констернацію. О сій порі ніхто в Парижі не сподівав ся сего в'їзду і не ві-

Париж. З'їзд німецького цисаря а царем викладав тут констернацію. О сій порі ніхто в Парижі не сподівав ся сего в'їзду і не ві-

Париж. З'їзд німецького цисаря а царем викладав тут констернацію. О сій порі ніхто в Парижі не сподівав ся сего в'їзду і не ві-

Париж. З'їзд німецького цисаря а царем викладав тут констернацію. О сій порі ніхто в Парижі не сподівав ся сего в'їзду і не ві-

Париж. З'їзд німецького цисаря а царем викладав тут констернацію. О сій порі ніхто в Парижі не сподівав ся сего в'їзду і не ві-

Париж. З'їзд німецького цисаря а царем викладав тут констернацію. О сій порі ніхто в Парижі не сподівав ся сего в'їзду і не ві-

Париж. З'їзд німецького цисаря а царем викладав тут констернацію. О сій порі ніхто в Парижі не сподівав ся сего в'їзду і не ві-

Париж. З'їзд німецького цисаря а царем викладав тут констернацію. О сій порі ніхто в Парижі не сподівав ся сего в'їзду і не ві-

Париж. З'їзд німецького цисаря а царем викладав тут констернацію. О сій порі ніхто в Парижі не сподівав ся сего в'їзду і не ві-

Париж. З'їзд німецького цисаря а царем викладав тут констернацію. О сій порі ніхто в Парижі не сподівав ся сего в'їзду і не ві-

Париж. З'їзд німецького цисаря а царем викладав тут констернацію. О сій порі ніхто в Парижі не сподівав ся сего в'їзду і не ві-

Париж. З'їзд німецького цисаря а царем викладав тут констернацію. О сій порі ніхто в Парижі не сподівав ся сего в'їзду і не ві-

Париж. З'їзд німецького цисаря а царем викладав тут констернацію. О сій порі ніхто в Парижі не сподівав ся сего в'їзду і не ві-

Рахунок Товариства вз. кредиту „Дністер“ у Львові з днем 30 червня 1905 (сотки пропущено).

I. Вкладки щадничі:	
вложено	кор. 477.990—
винято	282.632—
стан з кінцем червня	1.979.031—
II. Позички на скрипти і векселі:	
уділено 591 нових позичок	
в сумі	кор. 591.731—
сплачено 269 цілковито і рати	268.246—
стан з кінцем червня у 3271	
довжників	1.939.887—
III. Удїли членські	
вплачені від 3662 членів	147.096—
IV. Фонд резервовий і фонди на страти	29.508—
разом фонд власний	176.604—
V. Цінні папери і век.	
в других тов.	274.184—
VI. Готівка на рах.	
біжучим і в касі	90.696—
Вкладки приймаємо на 4%; позички уділяємо на 6 пр. При сплаті на 30 рат щірічних вносимо рата амортизаційна 5-18 від 100 корон.	
Дирекція.	

ОГОЛОШЕНЕ.

На просьбу родичів та опікунів, що посилають учеників до бучачого гімназії, отворив монастир оо. Василіян в Бучачі конвїкт, адаптуєчи на се великим коштом цілий будинок погімназійний так, що в його просторих кімнатах мають ученики вигідні, окремі салі спальні, окремі до науки, окремі до забави, особу ідальню, бібліотеку, салю конфертову і т. п.

В минулому році шкільним знайшло уміщене в конвїкті 28 учеників; крім того, всі дістали добрі класи і обшарі, п'ятьох було відзначено.

На слідуючий рік 1905/6 приготовлено місця на 40 учеників. Усіма прийняті: Місячна оплата 50 корон. Ученики дістають в конвїкті крім мешкання і харчу також право, опад, світло, обслугову, в потребі поміч лікарську а поза шкільними годинами зістають все під доглядом і опікою особно і а се призначеного священника.

З виправки має ученик принести крім приписаного шкільного мундурка — подушку, ковдру, ковчак на постіль, 3 простирала на оївник, 3 простирала на ковдру, 4 пішечки, 6 рукавичок, 6 сорочок, 6 каліснів, 12 хусточок і 12 шкарпеток.

Речинець до оголошення називає ся час до 10 серпня. На скажай, коли би не оголосило ся достаточне число учеників, буде монастир примушений відступити від наміру удержувати конвїкт, о чім повідомлено би інтересованих враз по ухвалі 10 серпня.

Оголошення просимо адресувати: О. Маріян Повх, Ч. С. В. В. ректор монастиря і конвїкту в Бучачі. 652 1—5

ІВАН ІГНАТОВИЧ

у Львові ул. Синкстуска ч. 25 і пл. Марі-
яцка ч. II. Кранів, Сухоничі ч. 20. Пере-
мишль ул. Мицкевича ч. II

порукає

дуже успішні і незрівняні в наслідках
ЛІЧНИЧІ МИЛА.

Бензосове мило на опріщене і шкірні пята, усуває
ропавість шкіри і надає лицю білості та овамїтної
м'якості 70 сот.

Бераксове мило очищує докладно і вибілює шкіру, усу-
ває веснянки та опаленє 50 сот.

Камфорове і камфорово-сіркове мило усмиряє свербля-
чку і печенє шкіри, усуває прищі і червоність носа,
лиця і рук 60 сот.

Креалінове мило знаменито очищує шкіру, усуває при-
щі, лишай, коросту, огни, відсажує і винищує шкіру
кусники 70 сот.

Сіркове мило з великим успіхом уживанє до знання
прищів та угрів на лицю і всякої висипки на шкірі
50 сот.

Сірково-смолове мило уживає ся на коросту. Се мило
показало ся найліпшим средством на сю недугу, кус-
ники 70 сот.

Смолове-гліцеринове мило єсть з кожного огляду одним з
найліпших дезінфекційно-гігієнічних туалетових мид.
Яко звичайне мило до щоденного ужитку є завдяки своїй
дезінфекційності а також прикметі, що зм'ягчує шкіру,
знаменитим і випробованим средством до усунення вся-
кої нашірної нечистоти, кусники 60 сот.

Смолове мило усуває прищі, лишай, всяку нашірну
висипку, печенє ніг і порпї на голові, кусники 60 сот.

Тимолове мило знаменито очищує шкіру від всяких
прищів, кусники 1 К.

Танінове мило з гліцеринною є незрівняним средством
на печенє голови, усуває порпї і сверблячку шкіри
70 сот. 309 33—34

ПЕРШИЙ РУСКИЙ СКЛАД З КОСАМИ

Михайла Пасічника у Відні
XVIII/1 Theresiengasse 32

продає найліпші і найдешевші

„КОСИ ГАЛІЦЬКИХ СЕЛЯН“

а іменню по таких цінах:

довжїсть кос:	60	65	70	75	80	85	90	95	центимтр.
одна коса коштує:	104	114	124	134	144	154	164	174	сотків
100 кіс нараз коштує:	90	100	110	120	130	140	150	160	корон

Хто замовляє 10 кіс, дістає одну косу даром — для гуртовників знач-
ний опуст. Коси неідеальні приймає назад або евертає гроші. Мало на
складі також: серпи, молотки, бабки, перестї та бритви.

Ціни на висмолю даром — товар лишень за поспїлатою. 38425—34

Ruthenische Revue

виходить у Відні кожного 15 і 30 кожного
місяця і стоїть річно 8 кор. 6 обовязком кож-
ного свідомого інтелїгентного Русина тоту
часопїсь передплачувати, а предплату треба
слати як найскорше для урегулюваня і забез-
печеня видавництва. Гроші слати на адресу:
Administration „der Ruthenischen Revue“, VIII
Wickenburggasse 10 I St. Th. 9 Wien.

Надіслане.

Коперницький і Син

Оптики і Механіки у Львові площа Галиція ч. I.
проти Банку Гіпотечного на пилатиних пахоті
Галицької верувають

Барометри анероїди по 7, 8 і 10 К. на-
ліпші по 12, 16, 20 і
24 К. — Лазерні
по 12, 15, 24
і вкїе. Заразом по-
ручаємо в найбільш-
ній виборі окуляри,
пайкери окуляри і всілякі інші прибори оптичні
всілякі напращає полагодує ся як найскорше
і найдешевше. 4185

Учениця 7-мої класи за при-
няте єї на час ва-
кацій удїляла би лекцій мо-
лодшим дївчаткам в домі свя-
щенника. Ласкаві зголошення
прійме „Базар Сокілський“ ул.
Руска. 3—3

Семинаристка глядає авєцї на
два місяці в домі
сья євника, за малою винаго-
родою. Зголошення „Семина-
ристка 5“ Львів poste restante

Учнї. матурист глядає на фе-
рї лекції на
селї. Може удїляти віменцї
конверсації. Іван Остап п. Со-
колівака ад Ожидів. 3—3

Шестий рік існування.

Одинона руско-українська часопїсь
гумористична

КОМАР

виходить у Львові 1 і 15 кожного мї-
сяця і коштує 8 К річно 4 К півріч-
но а 2 К квартально.

Властитель і редактор: Бруно
Гіжковський.

„КОМАР“ поміщає статї в наїпо-
го політичного, суспільного і літерату-
рного життя і своєю сатирою та гу-
мором боронить наш пригнетений та
владним притїснений народ від всяких
його ворогів!

„КОМАР“ придбав в послїдних
часх свіжї силї до єї виробництва!

„КОМАР“ повинен находити ся
в кожїй рускій патріотичній родині
і в кожїй читальні.

Адреса „КОМАРА“: Львів, ул.
Чернецького 26, дїм Наук. тов.
ім. Шевченка.

Предплатуйте і читайте „Комар“.

КОНКУРС.

Товариство взаїмних обезпечень „Дністер“ потребує
кореспондента. О тоту посаду можуть убігати ся лиш такі
кандидати, що попри відповідних ступїх виказуть ся до-
кладним єнаєм віменцїго язика. Власних інформацій удї-
ляє Дирекція Товариства Львів, Рянок ч. 10, куди нале-
жить вносити удокументованї поданя найдальше до 1 серп-
ня с. р. 650 1—1

ФАБРИЧНИЙ СКЛАД БІЛЯ

Найдешевша торгівля галїанторїйних товарів

АДОЛЬФА РАША

у Львові Ринок ч. II (напроти тов. Просвіти.)

Порукає великий вибір мужеского біля, крава-
ток, рукавичок, парасоль, лісок, шкіряних ви-
робів, російських кашоїнів, альбумів як також
туалетового мила і переумерї.

Великий вибір пушок на цїгарети, тютюну,
гроші і спїнок з гербом Руск.

Великий вибір біжутерї. 760

Зміна адреси.

Знана Всечестїйшому Духовенству і Хвальним Ко-
мітетам церковним робїтня церковного різьбарства і золо-
тарства

Е. С. Щуплакевича у Львові
перенесена від дня 15 липня с. р.
під ч. 5 площа Смольни.

При тім ціле заведенє значно розширено, так що сто-
лярську фабрику поміщено у власнім домі при улиці III п'я-
тальній, де при помочи парових машин робота йде о
много скорїше як до тепер. Повідомляючи о тім П. Т. Ін-
тересованих, маю честь пресїти, оглянути при нагодї ви-
ніченї сего місяця в моїй робїтні: дуже гарний кедровий
іконостас в народних мотивах в церкві в Настасовї к. Тер-
нополя, багатий іконостас в стилі ренесанс в Ворщеві і гар-
не сїдаліще (запрестольний вїтар), чорне з дубового дере-
ва в Чортків.

Складаючи сердечну подяку воїм П. Т. Гостям за до-
теперїшнї ласкаві вїзгляди, поручаює їм і на дальше і остаю
в глибоким поважанєм

Евстахїй С. Щуплакевич

648 1—5

При закупнї товарів просимо лекликуватись на нашу часопїсь.

Шукає ся старшої особи на
начальника або
начальницю складу. Вимагає ся
квалїтї 1000 К. Посада постійна,
платня після умови. Зголоше-
ня: „Сокілський Базар“
у Львові. 645 3—3

Семинарист IV року пошукує
на час ва-
кацій лекції під дуже умїрко-
ваним успієм. Зголошення під
„Інструктор“ poste restante
Станиславів. 188 1—1

Продаю озиму сумїшку
(жито, озимий горо-
х, озима рика) по 240 К в
опакованї і портю. о. Лев
Сїпінський в Ровні п. Забо-
лєтцї. 629 5—5

Ученик VIII. класи гімназ.
вправний інструк-
тор, котрий удержуєє ся з лек-
цій, глядає лекції на селї за
малою винагородою. Ласкаві
зголошення на адресу. „Мате-
матик“ poste restante Яворів.
1—3

Вдова особа середнього
віку, інтелїгентна
шукає місця до заряду дому.
Розумїє господарство домогє
і в полі. Прїйме місце за не-
великою надгородою. Адреса:
Франкова в Сянові, ул. Колїева.

Оголошене.

До Бурси філії „Тов. пед.“
в Рогатинї прїйме ся до 30
учеників. Про успіх можє
дїзнатись на місцї в Бурї,
де належить також вносити
поданя на руки п. Стеф. Обер-
аст найдальше до кінця
липня. щоб був єще час на
закїнченє к. млат, наклїб єще
більше часно учеників зголо-
силось. 624 3—3

Виконує найдешевше

всякі рїтовничї роботи, пе-
чаткї і цїзельованє. Влас-
ний вирїб кавчукових і ме-
талевих стампїлій, гравюри
на металї і дорогих камі-
нях. Шильди рїтованї і літї
прасованї табличцї з бляхи
для сторожїй і асекурацій-
них товариств. Печатковї
марки, знаки для випалю-
ваня із залїза і шпунтовї
бляшки. Склад кавчукових
типографїй Perfect і рїзних
красок і стампїлій.

Артистично-рїтовничє заве-
денє 186

А. Зігмана

у Львові, ул. Синкстуска ч. 14.

новість! „Сокілського Базару“ у Львові

Накладом

II. серия переписних листків, окрашених вишивками
складаюча ся з 10 карт і коштує 1 К. — штука 12 с.

Зміст серії:

1. Монастир Сокоза
2. Герб України на обох боках кордону.
3. Шевченко.
4. Хмельницький на коні.
5. Вид надлуцької Січі.
7. Вблганє о помилув не вату.
7. Козацька вбруа.
8. Нутро к-зацького табору.
9. Завив на суд.
10. Могїла В. Барвінського на Личаків. панітари у Львові.

Оповіщене.

Комітет для будови руского театру у Львові видає
переписні картки з видом народного руского театру
у Львові. Чистий дохід з розпродажи сих карток признач-
ний на будову руского театру у Львові.

Висїлає ся найменше 25 штук по цїні 2 кор. 50 сот.,
разом з оплатою почти але тїлькє за попередним надїсла-
нем грошей.

Набути можна в „Комітетї для будови руского театру“
Львів, Рянок 10, I. пов. Поодинокє можна купувати в кни-
гарнях по цїні 10 сот. за штуку.

Робїтня столярско-різбарска

під фірмою:

Антін Оприск

у Львові при улиці Красїцких-числє 7,

прїймає всякі роботи з обсягу столярства церковно-
го, меблевого склепового, бюрового і будівельного;
прїймає рівнож всякі напращає.

Всі роботи виконуює солїдно і по умїрнованих цїнах.

Вп. Земляків прощу о попєртє моїх робїтнї!

259 10—10 3 повним поважанєм: Антін Оприск.

XXXXXXX XXXXXXXXXX

Рух свєтїличних полєдїв

важнїй від 1 мая 1905 після середно-європейского часу.

До Львова на дворець головний прихадять:

- 3 Іцкан 12:20*, 6:10, 1:40, 5:45, 9:15, Воротня (від 1/7 до 30/9 в недїлю і свята), Деятина (від 1/10 до 30/4), Коломїї (від 1/6 до 30/9 що недїлі і свята), Керезмезє (від 1/5 до 30/9), Серета (від 1/7 до 31/8), Вергомета (в понедїлок), Жидачева (від 1/5 до 30/9 в недїлі і свята).
- „ Кракова 2:31*, 6—, 8:50, 1:30, 5:25, 8:40, 9:50*, Нового Санча (від 25/6 до 15/9) Яска (від 1/7 до 15/9).
- „ Підволочисє 7:20, 11:55, 2:30, 10:20.
- „ Лавочного 7:29, 11:45, 10:50.
- „ Рави рускої 7:50.
- „ Станиславова 8:05.
- „ Самбора 8:15, 1:50, 9:20*.
- „ Яворова 8:18, 4:32.
- „ Коломїї 10:05.
- „ Рашева 10:35.
- „ Тухї 3:45 (від 15/6 до 30/9), Скольського (від 1/5—30/9)
- „ Вєзєца 5—.

На Підзамчє

- „ Підволочисє 7—, 2:15, 5:15 10—*.
- „ Брукович від 14/5 до 10/9 6:50, 7:50, рано, 9:55 перед полуднем (тїлькє в недїлі і рим.-кат. свята, 1:45 пополудня (тїлькє в недїлі і рим.-кат. свята), 3:05, 4:16, 5—, пополуд. 7:41, 8:55 веч. 8:18 рано, 1:15 пополудня (від 1/5 до 30/9) 4:32 пополудня, 8:45 вечєр (від 14/5 до 10/9) 9:25 вечєр (від 14/5 до 10/9) тїлькє що не дїлі і свята.
- „ Щирця 10:10 вечєр (від 1/6 до 10/9 в недїлі і рим.-кат. свята).
- „ Любіня 10:10 вечєр (від 14/5 до 10/9 в недїлі і рим.-кат. свята).

31 Львова з головного двірця відхадять:

- До Кракова 12:45, 4:15, 8:25, 8:35, 2:50, 6:35*, 11—*, Закопаного (від 25/6 до 15/9), Освєнцима (від 25/6 до 15/9), Вєзїцки (від 1/5 до 24/6) і (від 16/9 до 30/4).
- „ Іцкан 2:51, 6:15, 9:20, 2:40, 10:40*, Керезмезє (від 1/5 до 30/9), Дєрнї-Ватря (від 1/7 до 31/8), Воротня (від 1/7 до 30/9) що недїлі і свята).
- „ Підволочисє 6:30, 10:55, 2—, 9—*, 11:05*.
- „ Яворова 6:55, 5:58.
- „ Лавочного 7:30, 2:55, 6:25*, Кокавини (від 1/5 до 30/9 що недїлі і свята).
- „ Самбора 9—, 4:20, 10:55*.
- „ Вєзєца 11:10.
- „ Рашева 4:10.
- „ Коломїї 5:50.
- „ Рави рускої 7:30*.
- „ Перемишля 10:05* (від 1/5 до 30/9) Хирова, Яска.
- „ Стрия 11:10*.

3 Підзамчє

- „ Підволочисє 6:45, 11:15, 2:13, 9:23*.
- „ Брукович від 14/5 до 10/9 6:50 рано, 8:30 рано (тїлькє що недїлі і свята рим.-кат.) 12:30 пополудня (тїлькє що недїлі і свята рим.-кат.) 2:10, 3:40 пополуд. 6:10, 7:30 і 7:55 вечєр.
- „ Рави рускої 11:15 в нощі кожної недїлі.
- „ Янова 6:55 рано, 9:15 передполуднем (від 1/5 до 30/9) 1:35 пополуд. (від 14/5 до 10/9 в недїлі і рим.-кат. свята) 3:08 попоз. (від 14/5 до 10/9) 5:58 пополудня.
- „ Щирця 1:55 пополудня (від 1/6 до 10/9 в недїлі і рим.-кат. свята).
- „ Любіня вєч. 2:15 пополудня (від 14/5 до 10/9 що недїлі і рим.-кат. свята).

Примїтка. Поїзди козїмїні друкованї є черевними тов-
стїм; коїзди кїчїє є звичайнї звїздує. Чора кїчїє чи-
сїє ся від 6 год. вечір до 5 мінує 59 рано.

Закїтайнї біжєтї їздї як також біжєтї великого кїнного
рода, ікїстрованї проїздики, розїздки їздї і т. д. можє на-
бувати черев кїчїї доль в мїсїонїм блєрї ч. II. державнїх
зєзїзанд, насаж Рауемака ч. 9.

85

Діло

Виходить у Львові щодня (крім неділей і свят) 5-й раз на тиждень. Як літературний додаток до газети „Вісник“ найважливіших новин.

Передплати і інсерти приймають: у Львові Адміністрація „Діла“, ул. Баторія ч. 24. Бюро газет А. Охримовича ул. Кіньської 2; С. Соколовський, Пасаж Гавемана ч. 9; К. Бухштаб ул. Кароля Людвіка ч. 23. — у Відні: М. Дукес, І. Seilerstätte; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; A. Chmielewski Wien VI. Getreidemarkt 13; — в Франкфурті Гамбургі M. Haasenstein & Vogler.

Передплата і реклами за інсерт платити в Львові.

Передплати на „Діло“ з літер. додатком

в Дістрі: на три місяці: 32 к. — 44 к.

на пів року: 16 к. — 22 к.

у Львові (без почтової перешкоди)

на цілий рік: 28 к. на рік: 14 к.

на чверть року: 7 к. на місяць: 3 к. 34 к.

Поодинокі числа коштують у Львові 10 к., на провінції 12 к.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 34 ул. Баторія. — Рукописи вставляються лише на попередньому листі. — Редакція не несе відповідальності за зміст листів.

Головний вихідний приймають на 20 к. за одну стрічку інсертів або на 10 к. за одну стрічку „Надіслане“ по 50 к. — Подати і листи прикладати оголошення числитися на 20 к. за стрічку.

Всеукраїнський з'їзд в Росії.

Пішуть нам з Києва:
В останній час загострилися деякі Ваші помітні диваки про те, що вмовою у нас на Україні нічого не робить ся, а в одному з них ми вчили і ось-так гучно фразу: „історія запісе, що був народ, який в сам гарячий час боротьби о волю російських народів, уперто мовчав“. Редакція „Діла“ дуже добре відповіла, що отой помітний польський дивак не правдивий і подає від себе чимало фактів, які засвідчують, що польська преса здорово помиляється ся. Польські політики певно знають, чому вони оттак цілком загострили про мовчання Українців а нам надто добре відома „прихильність“ польської „брати“, аби здогадатися ся, що свої помітання польські політики вживали не в аби-якій цілі та що покоряються ся ними в своїх заходах не тільки у Відні, але і деінде за границею. Та не тільки тому, щоб пошукати польським політикам їх плани, — Бог з ними та в їх планах! — а бачив тому аби поінформувати наших закордонних братів в Галичині подати деякі вістки, які дозволять написати у Вашому поважному журналі.

На днях 29 та 30 іюня (на наше числення 12 і 13 липня н. ст. — Ред. Діла.) відбувся тут в...*) одному з найбільших городів тав. „югозападного краю“ а з'їзд одпоручників всіх національних українських організацій в Росії — з метою, відвинути національне українське питання як питання політичне та довести до сподуки усіх українських національних елементів задля досягнення цієї цілі. Ініціатива до цього багатого з'їзду вийшла від патріотів Полтавщини а в програму його вставлено: 1) Справа автономії України — 2) уложення спільної програми і платформи до цієї програми — 3) організація. В з'їзді взяли участь одпоручники громад і тав. рад отсіх трьох українських партій: націоналістів, демократів і новозаснованої партії українських радикалів. Партію українських революціонерів на разі не втягнуто до союзу, через те, що в партії націоналісти стрімбили тільки що виробляють ся

*) Місцевість зі звичних причин пропущено.

та не гаразд ще адекларували ся — хоч маємо в останній час вістку, що і ся партія є прихильна до задуманої акції, та принаймні на разі їти-ме солідарно із союзом других, об'єднаних вже з'їздом українських сторонників.

По своїй ширині, по його репрезентативній вартості з'їзд представляв ся великим поважно — на ньому були репрезентовані усі теперішні центри українського національного руху, а саме отой его головні осередки: Київ, Одеса, Полтава, Чернігів, Харків, Катеринослав, Катеринодар, Миргород і другі.

Перший день з'їзду до полудня заняв головну дискусію про ідею самостійності України, якої тут не ставало переважати а тільки констатувало, що всі партії згодні ся на одно, та що рішення в справі самостійності добити ся політичною автономією України в межах російської держави. Відтак пішла дискусія на тему, як треба розуміти ся самостійність а в окрема автономію, вибрав комісію, якої поручено виготовити програму і платформу до цієї програми на основі змагань до політичної автономії і на цьому перший день з'їзду скінчив ся, даючи місце нарадам комісії.

На другий день, 30-го іюня комісія прийшла вже в готовий реферат, а на основі того реферату прийняв з'їзд одностайно ось-які постанови:

I. Всі три українські партії, репрезентовані на з'їзді, об'єднують ся на основі спільної програми і мають вести акцію солідарно.

II. Приймають ся спільна програма, якої головні пункти такі:

1) Українці визнають, що мир в державі привернути може тільки співучастя цілого суспільства в адміністрації і законодавстві і тому приймають ся до теперішньої боротьби о конституцію в Росії на основі рівного і загального права голосування — 2) Українці ставлять за свій ідеал в межах російської держави політичну автономію України в самому вищій, що допускають ся свого українського союзу з об'єднанням в Київ і в сні, щоб до центрального парламенту належали тільки справи війни і мира, торговель і всяких інших трактатів, військ, спільних фінансів та мит. На україн-

ській території мова має бути введена українською так в уряді як і по школах, а в окрема всякі обмеження української мови мають бути знесені.

Програму рішено загальні цілі, по питанням політичним як соціальним та економічним, але під'ємо її на разі лише в головних основах. Визнаючи вона до цієї програми, яку недовго-що оповістила партія радикальна.

III. Програма як і її платформа мають бути оповіщені в найближшій будучині по можливості в одному з російських журналів — крім того має бути виданий популярний конспект програми під: „Чого ми бажаємо“ задля популяризації змагань українського народу серед мас.

IV. Українська національна організація має постарати ся о свій щоденний журнал, який буде видавати ся в одному з головних центрів російської України. Сей журнал, супроти заборони українського, буде на разі видавати ся в мові російській, поки не спадуть варварські кайдани із українського слова. Цілий день буде знайомити Росію і заграниччю про Україну і її політичні та всякі інші стремління та обговорювати усі біжучі справи із становища України і Українців.

V. Задля ведення спільної акції вибирають ся спільний національний комітет, який вправлятиме цілою діяльністю союзу. За такої комітет назначено одну в народних рад, ділячу вже тепер в Росії, яка визнає досі найбільшу діяльність і енергію в українській справі.

Визначено рішено скликати дальшій, другий з'їзд спільної організації усіх українських партій на союзу, а разом припоручено одному з членів з'їзду, який був вже зараном назначений делегатом під одного з земств на конгрес в Москві, щоб там, на цьому конгресі громадських і городських діячів представив стремління Українців і їх становище в теперішній боротьбі о конституцію в Росії. Задля цього вироблено і вручено делегатові на московський з'їзд коротку але ядрену резолюцію на пишний, в якій і вложено менш більш те, що ми що-ино переказали із ухваленої програми і її платформи.

Ось є короткі вістки про багатозначний український з'їзд в Росії. Нехай ці вістки ободрають тих, що позірели в мовчання України,

таї зараном нехай не сумнівають ся, що коли справа буде ведена і далі енергічно, то сей перший міжпартійний з'їзд Українців видасть гарні плоди задля красної будучини України.

Борба з алкоголем.

Хочу додати ще дещо до того, що я на сю тему сказав вже в попередній статті.

Справа пиянства у наших селах як не менше справа провінції і „свіжого“ калашу“ були піднесені на конгресі протиалкоголізму у Відні і напівночі перед лицем всього культурного світу*). Як-ж суть дальші причини крім тих, які я вже навів, що наш селянин запивав ся.

Дальшою, а іменю четвертою причиною є двори, котрі в інтересі провінції і „свіжого“ калашу“ розповсюджують хлопів і дучих до них на рішну роботу. Я бачив в Жидачеві похід кількох формальок за жінками. На першій волі їхав окомон з музикою і бочкою в горіжкою, а слідом кілька порожніх возів. Умова довершала ся в той спосіб, що жнець діставав чарку горілки і сідав на віз. В Завадові знова я бачив, як то розложив ся і деморалізує ся нашу сілську молодіж рішничо-робітничу. Ту знова по роботі кожний жнець діставав чарку горілки а напята музика грає до танцю. Алкоголь і музика розпалюють всі пристрасті молодих людей, розпочинає ся гуляння і п'ятка (очевидно робітники купують горілку в корміх за свою жервацію) до білого дня і кінчить ся огидними оргіями.

Чому п'ють робітники? Досліді вказали, що вони п'ють алкоголь тому, що гадають, будемо би алкоголь був поживний, а крім того думають, що горілка розгріває, а пиво охолоджує, для того п'ють горілку в зимі на сніданок, а пиво п'ють в літі для охолоди. Відтак п'ють багато тоті робітники, котрі мусять працювати в великій спеці, отже в гутях силляних і дярвях металів. Наші знов гадають, що п'ють пр. пиво хоронять ся від шкідливих наслідків свого заводу — так пр. свадачі в друкарнях від одяваної коробки. Між тим се все суть чисті вигадки, бо алкоголь не є ані поживний, ані не розгріває, ані не охолоджує як снід, ані не забезпечує такж перед жаждою хворобою.

Навряд, алкоголь поражує на часок перш, так, що чоловік тріпотить правдиве чуте і тому здає ся ему тепліше, хотай власиво тріпотить тепло. До прохолоди лише

*) Гляди: Bericht über den VIII international. Cong ess etc. стр. 130, 145, 194.

Максим Горький.

5)

ТЮРМА.

V.

Контроль давно скінчив ся і тюрма спить тяжким сном. Кризь отвір в дереві з коридора доносять ся часом явні дивні звуки... Хтось шепче у сні, хтось маячить, як здається. Тихо гомонять за дверми, як нагадують — яні ніяку службу має старий з неповоротливими очима. Ходить повож по коридорі і бурмоче, а Миша лежить на прич, пильно прислухують ся і думає.

Нині, під час проходу, рабий наглядач оповів йому свою історію. Він син якогось офіцера, що увів, а відтак поклав його матір, швачку, лишивши її на пам'ятку своєї фотографії і дитину. Молода жінчина чотирнадцять літ нявчила сина і все працювала без віддачу, а нині не дало їй нічого крім дитини. Послала його до парохіальної школи, відтак до міської, але там учитель зловив раз хлопця за волосся, і мати, що ніколи не сказала синови нікого слова, взяла його до дому.

Два роки опівля вистарала ся дитина, а сама все пила, робила панчохи, шити цвѣти, все працювала і працювала. Сина взяли до війська. Там він, виконаний материнською любов'ю, просто залюблений в ній, не стерпів насильства над матір'ю з боку підполковника і під час муштри ударив старшину. За те віддали його на три роки до карного батальйону без відпущення до служби, а мати, вже старша жінчина, все працювала і плакала над тяжким життям сина.

По сьомох роках вернув до дому втомлений, зломаний на душі і тілі і найшов ма-

тир майже сліпою. Не могла вже працювати і ходила під деревні збирати м'ястину... Але й тоді не йшла для нього дарунків: хустку на шию, послиду в'язку тремлячих рук і напів ошпалух очей, послиде вшпалух і сніг, які без жалю віддала на сина...

Кілька місяців не міг йти роботи і жив з милостиві, вибравши матір'ю. А відтак вона осл'па зовсім. Вкінці він дістав місце в тюрмі. Хтось умістив сина старшину в прохорі і тепер робить там старшину свого синови...

— Що то за жінчина! — думав Миша. — Тільки пряді і любови в житті... Яке гарне, просте і зворушливе!

Він асадав близький, невинний очиряб, його такий голос...

— А яка ідея? Яка ідея в тій любові і праці, коли сина все таки...

— Папа Малинин! — роздає ся гримкий шипіт.

Миша скочив з причі. У віконці в дверях неспокійно світило ся око наглядача.

— Ва чого говорите? — питає старий.

— Я? Я — не говорю... — відповів здивований Миша.

— Преди я чув!

— То може лише так...

— То-то... Сядіть-но ви спокійно!

Око наглядача щезло на хвилину, а потім знов показало ся і старий почав шептати остерігаючим голосом:

— От так само розмовляв із собою... оден тут... сказати правду — мій сестринко...

— Ну і що? — спитав швидко Миша.

— Ну... і взяли його до заведення для божевільних...

— Вашого сестринка?

— Так... так... — шепнув старий і його око давно сказало. Імовірно притакуючи хитав головою.

— І він тут сидів? — спитав Миша тихо.

— Під дев'ятим числом...

— І ви його... ви... так ж була тут? — вказав Миша уривисто, чуваю, як неприємно і холодно стискають ся йому серце.

— Я тут синавцять літ — відповів старий спокійно і додав — вже йде на вісімнадцятий...

Миша глядів на мрачне око старого, на його довгий хрякозастий ніс і хотів його спитати:

— Невже й сестринка витек пальцували, як мене?

Однак боявся старого обидити, не спитав його про се, лише сказав:

— О, ні тут дого...

— Почекайте, я ст. лець принесу собі — зашпентав старий, моргнувши на Мишу — а то годі мені сикати ся... спіша болять!

Пшов. Миша стояв перед дверми і чував шуркіт його ніг, думав:

— Як са людина має душу, то мусять бути така сама пошура, зморщена і суха, як його ді е...

Старий вернув, приставив б-з шалесту крісло до дверей, і знов у кругім отворі явило ся його око і мхавата, сива брва, високо піднята над ним.

— От, так ліпше — почав він. — Спати не можу — кости болять... Іви не спит... от ми й побалакаємо... Вночі можна... в день не вільно... але вночі... хто дінаєть ся? В день удаю, що я для вас строгий... а вночі не можна, начальство сего вимагає! А вночі і з вами можна побалакати... Бо й який з вас злочинець? Не убави, не спрабили... хе, хе, хе! Руманий ви, молоделький... жалі мені вас... Сьмієте ся... радуєтесь, наче посаду вам дали... ех, молодість! Не слухати було, що вам приказували...

Миша стало немало слухати. Схилив ся нервово до дверей і спитав старого:

— Чим був ваш сестринко?

Знов зашпентав у немі сухий, безбарвний голос:

— Шляхтаром... Інженіра застріляв... Про нього навіть в газетах писали... а я ж... Він сям мені газету читав... Случайно сюди дістав ся, а в ані раз про нього і надруковано... Читав він і сьміяв ся... от так як ви... Парень був хоч куди... його мати — сестра моя — режала, режала... Однак сльма крові не вмиє... Бувало я скажу йому — ну, що, Федоре, яка вна, тюрма? А він лише зарече ся... Спершу все мовчав, сердитий був. Відтак став говорити... ну й заговорив ся... От так само, як і ви...

— Що ж він говорив? — спитав Миша тихо.

— Та воляке... хто ж його знає? Чи ви не в Калугі?

— Так...

— То-то... назвице мені знає... В Калугі був почтмайстер Малинин...

— Мій батько...

— То-то... Та-же і я в Калугі... так! Батько помер?

— Помер...

— Та-а-а... всі по ремо!

Оза говорив шептом і їх голоси шепетили в тишині, як суше листе в осени. За вікном тулали глухо по землі кроки воїна, наче хотів чималих утікати мінута. І здавалось, адалека, крізь вогню темряву ночі доносили ся ледви дочутно сумні звуки давона, що вбивав година.

— Скучно вам тут? — спитав Миша.

— Старому всюди скучно... — відповів йому зза дверей холодний, рівний шипіт.

— Нова краєва рада шкільна зібрала ся
дня 24 с. м. на перше засідання, щоба укон-
ститувати ся. В її склад входять тепер: 1)
президент — намісник гр. Андрій Потоц-
кий і віцепрезидент д-р Єврів Пляжев;
2) референти для адміністратив-
них і економічних справ: радник дво-
ра д-р Ігн. Дембовський і старости: Казимир
д-р Станислав Новоселедкий; 3) краєві
інспектори шкільні — радник двора Іван
Франке, Войцеслав Барановський, Іван Левчи-
ний, д-р Людомил Герман, Емануїл Двор-

Вдовиця інтелігентна, літ. 30, глядає місця у старшого вдиця сьвященства до заряду дому і господарки або до заряду бурж. Успіва під адресою: Л. Ф. Станіславів, poste restante Дворець залізничний. 653 1-12

Приватист-абітурієнт глядає зараз лекції на селі на цілий рік. Пильовський, „Дністер“, Рівно, ч. 10. 654 1-2

Вдова що знає ся на сім'ї, скім і домовим господарстві, глядає місце у сьвященстві, вдиця або кавалера. — Любіна Мервартова у Львові, ул. Личаківська ч. 107. 655 1-3

Учнівний правник з іспитом судним та парувітною практикою адвокаткою і судовою глядає зараз заняття у адвоката, в котрого на виму мігби стати конципентом. Андрій Пачківський, 637 Львів, Університет. 3-4

2 зр. за перерібку трьох матрацових подушок. Дрепиха на покриття від 50 кр., 1-50 і 2-50 зр. коштів перероблене старої кодри, покриття від 45 кр. за 631 метр в робітні 18-30

І. ШУСТЕРА
Львів, ул. Коперника.

Солом'яні вдиці парікають по жіночій повивадній, і через те герплати на кухні, але котрий в Павлі персонаж ся о доброті моєї кухні той безпечно і товариши своїх сиріводить до молодарів при ул. Домініанський ч. 5, до кожної є задоволення в доброті і дешевих цінах. Обід в 3 дань від 25 кр. 3 позаванем 655 1-3 Катерина Ладра.

Просимо зажадати нашого банкового календарика, котрий розсилаємо даром і оплатно. Львів на сплати продаємо дешевше як заграничні фірми. Агентів не маємо. Безплатна ревізія львів і ефектів.

Шіц і Хаєс
банковий дім і контора виміни
Львів площа Марійська ч. 7. (ріг ул. Коперника). 780

Перший руский склад машин
до шиття.

Незрівняної добзоти
машини до шиття і гаету
Зінгера.
Нижні від 27 до 65 зр.
Ручні від 35 до 48 зр.
Обручові ч. 41 до 77 зр.
Обручові ч. 45 до 88 зр. (для грубої роботи).
Всч. Сьвященства і кп. Урядним продаю на рят, як також і для селки на потвердження уряду громадського.
Успіва сплати присутній. Готівкою о 10% дешовіше. Пауза плати і гаету безплатно. Ціна на кожну даром. 65

ВОЛОДИСЛАВ КУКАВСКИЙ
перех тм
Іван Лаврун
Львів, Пасаж Міколаяша.

„РУСКА ХАТА“
ілюстрована часопись літератури, штуки і сучасного життя.

виходять 6 і 20 кожного місяця в об'ємі 2 до 3 аркушів під редакцією: Дениса Сембратовича. Ціорічна передплата вносить 12 кор. Адрес адміністрації: Львів, Бляхарська ч. 8.

XXXXXX

УЖЕ ВИЙШОВ

Сьпіваник для шкіл народних
зпівни Я. ПРОСПАВЕНКО.

Часть І. ВУКВАР. Ціна 50 сот
ПРОДАЄ: 641 1-12
УКРАЇНСКА НАКЛАДНЯ, ЛЬВІВ, ВРОНОВСКА Ч. 8.

П. Т. Господині!

Прому при закупні меблів, матеріалів, кодер і т. п. домагає ся вистілки з вати д-ра Бішофа, котра є хемічно відчищена і владжена проти моли, блошиці і всяких наслідків, що гнідають ся в тапированих меблях. Тонкий поклад сел вати хоронить меблі від всякого хробаства. Аркуш вати д-ра Бішофа величини 60/220 см. коштує лише 1 ар. Висілка 4 аркушів оплачена. Відпороду чим раб. Кожда пачка вати заасортена охоронною маркою і підписом д-ра Бішофа, на що треба звертати пильну увагу. Викалюча продаж для Галичини і Буковини в складі кодер і матеріалів

ЙОСИФА ШУСТЕРА

у Львові, Коперника ч. 5.
Материали чисто волосні, обложени ватою д-ра Бішофа, є зовсім певні перед блошицями, молями і т. п. незвичайно еластичні, м'які і тому поручую їх яко знамениті новітні, відповідно до ваги і якості волосся по ар. 18, 20, 24, 26, 28 до 35 на 3 подушки; ті самі матеріали без вати д-ра Бішофа значно дешевше. — Материали з морської трави, обложени ватою д-ра Бішофа, по ар. 10-50 і 12 на 3 подушки. — Старі тверді матеріали волосні переробляю і обкладаю ватою д-ра Бішофа можливі найдешевше. Материали пружинні з подвійним підкладом вати д-ра Бішофа по ар. 22 від ліжка, без вати 18 ар. Новий кодр, обложени ватою д-ра Бішофа, абсолютно певні перед молями від ар. 8, 10, 12 до 16. Звичайні кодр від ар. 3-50, 4-50 і 6-50. Оксамитні кодр, епід з гарної ермисової сатини з обох сторін до ужитку по ар. 14, 15, 18 до ар. 32. Кодр на луку з обох сторін по ар. 14, 16-20, 20 до ар. 40 поручає спеціальна робітня кодер і матеріалів

ЙОСИФА ШУСТЕРА

у Львові, Коперника ч. 4. 636 1-10

„Краєвий Союз кредитовий“

видає для руских товариств кредитових потрібні друки і продає їх по отриманих цінах:

Книга довжиків	арк. по 10 сот.
Замінення місячні	„ „ 5 „
Інвентар довжиків	„ „ 5 „
Інвентар вкладників	„ „ 5 „
Інвентар ухлів	„ „ 5 „
Книга головна	„ „ 10 „
Книга ліквідаційна	„ „ 10 „
Книга вкладок щадних	„ „ 10 „
Книга ухлів членських	„ „ 10 „
Ресур членів	„ „ 10 „
Справовдані і замкнені рахунків	„ „ 10 „
Зголошеня о позичку штуки	„ „ 2 „
Вказ уморена позички	„ „ 2 „
Асигнації касові штуки	„ „ 1 „

Купувати і замовляти належить в „Краєвий Союз кредитовий“ у Львові, Ринок ч. 10, І. поверх.

СВОБОДА

цисьмо політично-просвітне і господарське для народу.

Видає і за редакцію відповідає Вячеслав Будзиновский. Ціорічна передплата вносить 2 зр. на рік і 1 зр. Редакція і Адміністрація, Львів ул. Баторія ч. 24.

Liniment Capsici Comp.

замість RAIN-EXPELLER при закупні того знаменитого, усміряючого білз средства до натирання, яке можна дістати у всіх аптеках, треба все уважати на марку: ЯКОР.

Аптека Ріхтера, Прага.

Оповіді.

Заходом академ. тов. „СІЧ“ в Чернівцях (перед тим „Молода Україна“), появили ся досі ось які книжки:
1. Мик. Гоголь: „Ревізор“, комедія в пяти діях, переклав В. Сімоніч. Ціна 60 сот.
2. Г. Яблочков: „Сільська Учителька“, оповідане, переклав А. Крушельницький. Ціна 60 сот.
3. І. Семаков, (Марко Черемшина): „Корбл“ новелі із гуцульського життя. Ціна 60 сот.
4. Теодот Радін: „Думка та пісня“, поезія. Ціна 20 сот.
5. Ант. Крушельницький: „Серце“, оповідане. Ціна 70 сот.
6. Леся Українка: „Рідуща“, поезія. Ціна 1 кор. В чудовій оправі 1 кор. 75 сот.
7. Максим Горький: „Міщани“, спена в домі Веселінова, переклав Маруся Полякова. 3 переднім словом. Ціна 1 кор.
Видані 1-2 і 7 можна дістати тільки неоправдані.
Пабувати можна в книжках і Чернівцях у Омежана Москальського ул. Петровська ч. 2 у Львові у обох руських книжарнях.

КОНКУРС.

Товариство „Шкільна Поміч“ в Коломийі прийме з початком шкільного року 1905/6 коло 40 учнів рускої гімназії (переважно з наших клас) до бурел-інститута. Своім петомпям дає ціле удержане, нагляд і домовий провід а також меншу поміч в науці. Оплата вносить на рік 4 К на інвентар, 2-40 К яко річну членську вкладку до товариства 2 К ва кореспонденті, а місячно 34 К за удержане і 1 К на пране біла, все платяє в горі. Хто бажає би бути прийнятим за меншою оплатою (однак не вище 16 К), має предпозити відповідно виписане і потвержене свідцтво убожество. Патомці мусять при прийнятті виказати ся, що мають 6 пар біла, 6 ручників, 6 хустанок до носа, 2 пари обуть і три рази зміняти біле на постіль (всю назначене). Кожний прийнятий дістає карту прийнята, без котрої не може опровадитись до інститута. Подане з декларацією, кілько обов'язує ся місячно платити, належить ввести на руки голови товариства директора гімназ. Софрона Недізького до 25 серпня 1905.

За виділ товариства „Шкільна Поміч“ в Коломийі.
С. Недізький голова, Е. Козакевич секретар. 656а 1-2

НА ЖИВІ!

Щоб робота в живня йшла скоро, треба мати зручні **КОСИ** і **СЕРПИ**, а такі припорукає у всіх своїх складах 520 14-15

„Народна Торговля“

знані з 60 цм. 70 цм. 80 цм.
Коси доброті ІН 1-20 К 1-40 К
Серпи ковальські легкі а зручні по 56 с.

Климентий Федуньо

переплетник бібліотеки ц. и. львівського університету поручає

своє переплетниче і галіантерійне заведенє у Львові ул. Валова ч. 29. 366

Підіймає ся всяких робіт, особливо переплету Службівників, Євангелій, Молитовників, Бібліотечних книг, Альбомів, Мап, Дипломів і т. п. по умірених цінах.

Товариство взаємного реду

„ДНІСТЕР“

стоваришене зареєстроване з обмеженою поручною у Львові Ринок ч. 10.

приймає вклади до опрочентованя на 4% і оплачує за вкладників податок рентовий від процентів; для ошадження коштів посылки можна присилати гроші чеками щадниці поштової; вкладати може кождий, навіть і не член; на жадане звертає ся вкладку кожного часу навіть без виповідження (за есконтом).

Позички уділяє „Дністер“ своїм членам на 6% сплату гіпотечних позичок розкладає ся до 15 літ; при 30 ратах 1/4 річних вносить рата амортизаційні (на капітал і відсотки) 5; до позичок вимагає ся першої гіпотечки або доброї поруки.

На парцеляцію і купно більших обшарів треба звертати ся за позичками до „Дністра“.

Членами можуть бути тільки члени обезпачені „Дністром“.

Чистий зисн розділяє межч членів яко дивіденди від уділів а на добродійні ціли. — Дотепер уділів „Дністер“ на церкви, бурси, школи і т. д. 31.738 К.

Стан фондів Товариства кредитового „Дністер“ 31/12 1904.

Вклади	1,783.673 К.	Позички уділені	1,816.402 К.
Уділи членські	133.117 К.	Цінні папери лок.	123.627 К.
Фонд резервовий і інші	26.576 К.	Льволиці	169.456 К.
		на рахунку біж.	81.968 К.

Товариство „Любов“ у Львові

обезпачає: 1) ренти вдовам, зглядно сиротам по своїх членах, 2) придане на річ третій осіб (дітей).

Прийняте до Товариства дозволене кождій власновільній особі, котра єсть здорова і не переступила 60 рік життя Перший відділ, обезпачення ренти, залевно: а) вдовам по членах річну тривалу ренту, зглядно б) сиротам річні ренти до 20 року їх життя.

Другий відділ дає можливість і найбіднішому обезпачити для своєї чи чужої дитини придане платне по скінченні 18, 20, 22 або 24 році життя обезпаченої дитини.

Головні мористи, які дає „Любов“ своїм членам, суть:

- 1) Можливо найнижші премії, які можна виплачувати в місячних, чверть, пів, або цілорічних ратах;
- 2) 28- зглядно 14-денну проволону до виплачування премій;
- 3) виплату обезпаченої квоти зараз по означенім реченці без якого небудуть потрачування;
- 4) виплату рент в місячних ратах з гори;
- 5) звільненя від всяких отемплів і податкових належностей;
- 6) за членську книжку побирає Товариство всего 1 кор., значить кошти друку;
- 7) вступного побирає Товариство раз на все від ренти до 500 кор. — 2 корони, від ренти до 1000 кор. — 4 корони, а від ренти над 1000 кор. — 6 корон.

Всякі запитання належить звертати на адресу: Товариство „Любов“ у Львові, Ринок ч. 10.

Нефранкованих писем Товариство не приймає. На відповідь належить додучити поштову марку на 10 сотиків.

ОГОЛОШЕНЕ.

На просьбу родичів та опікунів, що посилають учеників до бучацької гімназії, отворив монастир оо. Василіян в Бучачі конвент, адатуючи на се великим коштом цілий будинок погімназійний так, що в его просторих кімнатах мають ученики відпіді, окремі салі спальні, окремі до науки, окремі до забави, осібну ідальню, бібліотеку, салю концертову і т. п.

В минулїм році шкільним авашило уміщене в конвенті 28 учеників; крім двох, всі дістали добрі класи і обшчай, п'ятьох було відзначаючи.

На сїдуючий рік 1905/6 приготувано м'єся на 40 учеників. Успіва прийняти: Місячна оплата 50 корон. Ученики дістають в конвенті крім мешкання і харчу також пране, освітло, сьвітло обслугову, в потреби поміч лікарську а поважними годинами зістають все під доглядом і опікою сїбно на се призначеного сьвященника.

3 виправи має ученик пранести крім приписного шкільного мундурка — подушку, ковдру, колик на постіль, 3 простирала на сінний, 3 простирала на ковдру, 4 пішев, 6 ручників, 6 сорочок, 6 калісонів, 12 хусточок і 12 шкарпенток.

Речинель до оголошеня назачає ся час до 10 серпня. На случай, коли би не оголосило ся достаточне число учеників, буде монастир премущений відступити від наміру удержування конвенту, о чім повідомлено би інтересоманим зараз го ухліві 10 серпня.

Зголошеня просимо адресувати: О. Маріян Повт, Ч. С. В. В. ректор монастиря і конвенту в Бучачі. 652 1-5

Робітню знарядів церковних

другу руску в Галичині поручає

Василь Дуткевич

бронзівник в Перемишлі.

Приймає чаші до золоченя, дароносниці, євангелії і інші сего рода річи церковні. Золочене і сріблене відбуває ся в огні. Поручає склад хоругв, чаш, цїхтарів, паалуки.

ВАСИЛЬ ДУТКЕВИЧ, Бронзівник

Перемишль, ул. Францішканська ч. 18. 595 5-90

Рух сьвященних поїздів

самий від 1 мая 1905 після середньо-європейського часу.

До Львова на дворець головний прихадять:

3 Іцкан 12:20*, 6:10, 1:40, 5:45, 9:10, Ворохти (від 1/7 до 30/9 в неділю і сьвята), Делатина (від 1/10 до 30/4), Коломий (від 1/6 до 30/9 що неділі і сьвята) Керезме (від 1/5 до 30/9), Серета (від 1/7 до 31/8), Вергомета (в понеділок), Жидачова (від 1/5 до 30/9 в неділі і сьвята).

Кракова 2:31*, 6—, 8:50, 1:30, 5:25, 8:40, 9:50*, Нового Санча (від 25/6 до 15/9) Яска (від 1/7 до 15/9).

Підвожочис 7:20, 11:55, 2:30, 10:20.

Лавочного 7:29, 11:45, 10:50.

Рави рускої 7:50.

Станиславова 8:05.

Самбора 8:15, 1:50, 9:20*.

Яворова 8:18, 4:32.

Коломий 10:05.

Ряшева 10:35.

Тухи 3:45 (від 15/6 до 30/9), Сожького (від 1/5—30/9) 5—.

На Підзамче 7—, 2:15, 5:15, 10—*.

Поїзди львівські.

Врухович від 14/5 до 10/9 6:50, 7:50, рано, 9:55 передпопуднем (тільки в неділі і рм.-кат. сьвята), 1:45 попопудня (тільки в неділі і рм.-кат. сьвята), 3:05, 4:16, 5—, попопуд. 7:41, 8:55 веч. 8:18 рано, 1:15 попопудня (від 1/5 до 30/9), 4:32 попопудня, 8:45 вечер (від 14/5 до 10/9, і 9:25 вечер (від 14/5 до 10/9) тільки що не ділі і сьвята).

Щиря 10:10 вечер (від 1/6 до 10/9 в неділі і рм.-кат. сьвята).

Любіня 10:10 вечер (від 14/5 до 10/9 в неділі і рм.-кат. сьвята).

31 Львова з головного двірця відходять:

До Кракова 12:45, 4:15, 8:25, 8:35, 2:50, 6:35*, 11—*, Заволамого (від 25/6 до 15/9), Осьвянцима (від 25/6 до 15/9), Велічки (від 1/5 до 24/6) і (від 16/9 до 30/4).

Іцкан 2:51, 6:15, 9:20, 2:40, 10:40*, Керезме (від 1/5 до 30/9), Дорин-Ватри (від 1/7 до 31/8), Ворохти (від 1/7 до 30/9) що неділі і сьвята).

Підвожочис 6:30, 10:55, 2—, 9—*, 11:05*.

Яворова 6:55, 5:58.

Лавочного 7:30, 2:55, 6:25*, Кохавини (від 1/5 до 30/9 що неділі і сьвята).

Самбора 9—, 4:20, 10:55*.

Велічки 11:10.

Ряшева 4:10.

Коломий 5:50.

Рави рускої 7:30*.

Перемишля 10:05* (від 1/5 до 30/9) Хирова, Яска, 11:10*.

3 Підзамча 6:43, 11:15, 2:13, 9:23*.

Поїзди львівські:

Врухович від 14/5 до 10/9 5:50 рано, 8:30 рано (тільки що неділі і сьвята рм.-кат.) 12:30 попопудня (тільки що неділі і сьвята рм.-кат.) 2:10, 3:20 попопуд. 6:10, 7:30 і 7:55 вечер. 11:15 в ночи кожної неділі.

Якова 6:55 рано, 9:15 передпопуднем (від 1/5 до 30/9) 1:35 попопуд. (від 14/5 до 10/9 в неділі і рм.-кат. сьвята) 3:03 попоп. (від 14/5 до 10/9) 5:58 попопудня.

Щиря 1:55 попопудня (від 1/6 до 10/9 в неділі і рм.-кат. сьвята).

Любіня век. 2:15 попопудня (від 14/5 до 10/9 що неділі і рм.-кат. сьвята).

Примітка. Поїзди ковальські друковані є червоными томиками; поїзди міжні є залезані звичайно. Нора мітка чинить ся від 6 год. вечір до 6 мінут 59 рано.

Значайні біжети ізда ян тавом біжети всього книжого рода, ілюстровані провідники, розклада ізда і т. д. мож набувати через ділїй дель в мілїонім біжрі д. а. дерезаній вельїчї, касам Гауемана ч. 9.

85

Виходить у Львові що два (крім неділі і свят)
5-мі годині по полудні. Яко літературний додаток
до журналу „Вісник найвищих повістей“.

Передплату і інсерати приймають: у Львові
Адміністрація „Діло“, ул. Баторія ч. 34. Бюро газет
А. Ольшанського ул. Кілівського 2; С. Соколовський, Па-
веле Гавомана ч. 9; К. Вуштан ул. Кароля Людвіка
ч. 38. — у Відні: М. Дука, I. Sellenstätter, F. A.
Bichter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11.
Haaßenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; A. Chu-
lowski Wien VI. Getreidemarkt 18. — в Франкфурті
Haaßenstein & Vogler

Передплата і адміністрація за інсерати платні у
Львові.

Діло

Передплата на „Діло“ з літер. додатком

в Австрії: за границею:
на рік 32 к. — 44 к.
на пів року 16 „ — 22 „

у Львові (без почтової переказки)
на рік 28 к. на пів року 14 к.
на чверть року 7 „ на місяць 3 к. 34 к.

Повищене число коштів у Львові 10 к.

на провінції 12 к.
Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 34 ул.
Баторія. — Рукописи вносять ся лише за попереднім
застереженням — Редакція неопечатані візки від-
торга.

Оголошення закладають ся по 20 с. за одну
сторічку інсерату або за 10 міліє, а в рубриці „На-
діслане“ по 50 с. — Подати і інші приклади оголоше-
нь можна по 20 с. за сторічку.

Nierządem stoi.

Нема нічого гіршого для спокою і без-
печенства людини, як неясність і непевність
що-до обов'язків і прав. Чоловік, що не знає
або й не може знати, що йому вільно, а що
не вільно, живе у вічному не-покою і непе-
вності, а оскільки він залежить від других,
виставлений є на обманства і самоволю.
Дятого то й сершою підставою виховання
від найраніших літ дитини є прилучення і
привчання до: „се роби! сего не вільно!“
До сего слухати в християнським життю за-
повіді божі і церковні, а в громадянським
військові закони і розпорядження, котрі в міру
недостаточності, неясності, несправедливо-
сти або в міру зміненні чи нових обставин
доповняє ся, місує або зміняє ся. Се річ
так елементарна і загально відома, що шкода
над нею розводити ся.

Там само знава річ, що суспільність,
в котрій нема свідомості обов'язків і прав
або де та свідомість занеділа або, що най-
гірше, де навіть влади, котрі мають стояти
на сторожі тої свідомості, самі її втрачають,
попадає в заколот самоволі, анархії, ре-
волюції. Найсвітлішим і найархейшим в но-
війшій історії прикладом є упадок Польщі,
котра в останніх часах свого життя чванила
ся такими афоризмами, як: Polska niegadem
to i, w Polsce jak kto chce!

І той нерожд, таї самоволя, мов про-
клятий, мов гріх первородний дістав ся в спад-
щину і теперішній Польщі, чи то Пемонтови
польському, що остає поки-що під Австрією,
під скантом Габсбургів. І нема кому спини-
ти той польський нерожд. Спорохнавіла Ав-
стрія, що скривилась у всіх своїх основах, не
має ані часу погледати о тім ані сили забра-
тись до діла; а Пемонт у своїм засліпленні
тіпять ся своєю могутністю і не бачить пе-
ред собою пропасти, в котру жене стрімго-
лов під „штандаром“ w Polsce jak kto
choe!

Не будемо тепер повторяти або зби-
рати до купи тисячлик випадків, записаних
в наших газетах про самоволі пр. старо-
стів. Пригадаємо лише з недавніх часів по-
ведене тих достойників в справі „Січів“ і
„Соколі“ або в справі найновішого розпо-
рядження провінційного. І не ходять нам
отже навіть о те, чи той або сей п. староста
має суспільність чи ні; а хочемо лише указа-
ти на ріжнорідність їх поведень в таких
випадках, в котрих лише одна дорога може
бути правна чи законна. Пр. зборова про-
дажі алькоголічних напхків в запечатаних

фляшках або ділає влад або ні, — tertium
non datur; тут ві при чім ніякі обставини,
котрі би вказували в однім випадку інше
поведення влади як в другім. Чому ж пи-
старості неоднаково поступали чи може на-
віть поступали? Те саме діє ся скрізь по
краю при видаванню книжок чи то при до-
зволів або заборонах на вихід селян до Ні-
меччини на роботи. Тут справе, коли можна
говорити про ясність законів і розпоряджень,
еще яснійша. Чому ж неоднакове поведення
п. старостів?.. Іншої відповіді годі найти,
як: бо w Polsce jak kto chce!

Те саме бачимо і на всіх подлях гали-
цької адміністрації. Але найбільший сум зби-
рає, коли те саме від давних літ проявляє
ся з кожним роком в більшій силі і в шир-
ших розмірах також в шкільництві під на-
чальною властю кр. ради шкільної, котру
вважають, що об'ява спадщину по „веково-
мій комісії едукативній“. А вже найвища
шкільна власть повинна пам'ятати, що вона
управляє публичним вихованням, що під
її проводом виховують ся покоління, котрі
незабаром утворять армію суспільності, що
ті покоління треба виховувати як раз у свідомості і до свідомості обов'язків і прав
чоловіка і громадянина, коли вони не мають
колись скріпити лави самоволі і анархії, що
випади тим молодим поколінням треба
передовсім згорі давати при-
клад свідомості обов'язків і прав,
бож знава річ, що найважливішим
заходом виховування є приклад, а друга за-
рівно знава річ, що „від голови риба воняє“.
Нехай краєва рада шкільна покаже раз-
другий, що не дуже то строго розуміє обо-
в'язки і права чи то своїх підвладних чи на-
віть свої власні, що не дуже то строго при-
держує ся сама законів або й власних роз-
поряджень, що не дуже то строго пильнує
виконання законів і розпоряджень: то спі-
дом за нею підуть і п. інспектори округні
і презеси округних рад шкільних п. старо-
сти а далі й більше або менше одиниць
всогож учителства, а випади і сама моло-
дїж, котра часто бистріше якимсь вродже-
ним інстинктом, ніж умом, замічає легкість
в розумінні обов'язків і прав та самоволі у
старших, виховує ся в легковаженні ріжноті
між тим, що вільно, а що не вільно, що до-
бре, а що зле.

І так на презеєвний жалі таки й є! Не
будемо на доказ сего повторяти нечисленних
фактів, реєстрованих в наших газетах, як
то без жадної радї цілком самовільно, а без
перешкоди із сторони тих, що мають пиль-

нувати ладу, перша діла паньочкова бо-
на переміняє руску школу на польську, а як
знов цілком законна переміня польської шко-
ли на руску або часом лише протє заложе-
ня рускої школи обіч польської роками не
можє дїждати ся від кр. ради шк. затвер-
дження. Не будемо пригадувати, як то Поля-
ки учителі без перешкоди заведуть шко-
лу, щоб брати участь в польських патріотич-
них вїздах, обходах, агітаціях, або й са-
мі чинно виступають в таких акціях, а про-
тив Русинів переслідують ся, а переносить
ся або й увільняє ся зі служби за те, що
затримав котрий в селі хор або ходив до чи-
тальні або, хорони Боже, мав там навіть я-
кий відділ з господарства.

Звернемо сям разом лише увагу на по-
ведення п. округних інспекторів при не-
давних учительських конференціях. Не каже-
мо вже й о тім, що жаден з них не пустив
при конференції ані пари з уст по руски.
З сям ми очевидно не згоджуємо ся і про-
тив сего прочествуємо і добиватись будемо,
щоб було інакше. Кожний інспектор в тих
округах, де в рускі школи і, розуміє ся,
руска дітвора, є обов'язаний при візитації школи говорити по
руски з дітьми і з учителям і так само є обов'язаний при конференціях
являти ся не Поляком, а ін-
спектором шкіл руских або
зарівно руских як і поль-
ських, коли в окрузі є одні і другі. Але,
повторяємо, не о се нам нині ходить. Тут
бодай всі поступали однаково. Видно, що
такий мають приваєз з горі, хоч неслухний,
і всі того тримають ся.

Але відкї походить, що одні інспектори
виразно забороняють учителям обрабляти
теми по руски, промовляти по руски на кон-
ференціях, другі з очевидною неохотою ру-
ські промовляють терплять або й старають
ся їх спиняти, хоч не забороняють виразно,
інші мовчки дозволяють, а оден виїмково
виразно позваляє. Що се значить?.. Не є се
жарна самоволя, анархія?.. Або вільно учи-
телям писати свої розвідки на задані теми
по руски і промовляти по руски на конфе-
ренції, або не вільно. Се повинно бути раз
виразно і ясно сказано! Ми скажемо, що не
тільки вільно, але й обов'язком є кожного учи-
теля, Русина чи Поляка, скоро він учить
в рускій школі, уміти по руски добре
говорити і правильно писати. Сего
ніхто заперечити не сміє. А скоро так є, то
темі свої писати і промовляти на конферен-
ції жадній учитель рускої школи має о-

б'язок, щоб тим дати інспекторови та
й товаришам своїм прилюдно доказ, що він
спосібний сповняти свою задачу.

Ми не хочемо припускати, щоб най-
вища краєва власть шкільна могла загнати
ся аж до такого повнізму, щоб відказати
нам слушності в наших виводах і покликати
ся на недорічний приклад декотрих ін-
спекторів на звизк урештенови. Але сям чи
так, повинно се бути раз виразно і ясно ска-
зано, щоб й учителі не були виставлені на
самоволі інспекторів і старостів та щоб й
народ, а з ним і ми знали раз напевно, чи
наші школи мають служити до виховування і
науки наших дітей чи виключно до польові-
зації і до агітаційської ідей.

Нехай справа стане раз ясно!

Народні віча в Рогатинщині.

В першій половині місяця липня на-
родна повітова організація скликала чотири
народні віча а то: в Вукачівцях, Болшів-
цях, Вурштині і Рогатині. Мимо робочого
часу на всіх вічах була велика сила народу.
В Болшівцях число вітчиків досягло до
двіста тисяч. При тім змітанням є се, що
на тих вічах особливо в Болшівцях, було бо-
гато жінок і дітей. Віча так заінтересували
селян, що многі з них були на всіх чотирьох
вічах. Інтересення духовна і світська була
також численно заступлена. Віча відбулись
під голім небом лише в Вурштині відбу-
лось в просторій саль читальні „Просвіта“,
котра може помістити звизк тисяч на-
рода.

Реферати політичні в Вукачівцях і
Болшівцях виступав п. Вячеслав Будянов-
ський зі Львова а в Рогатині д-р Кость Ле-
вицький. Реферати шкільні на всіх вічах
мав о. Городецький з Гербошівця, а еко-
номічні о. Пеленьський крім Вурштини,
де той реферат мав о. Яворський з Лу-
чинця.

Реферат політичний в Вурштині ви-
ступав о. Городецький.

В дискусії забирали голос так се-
дяне, як і інтелігенція. Особливо подобались
гарні промови селян Івана Семця в Коварі,
Василя Калини з Колоколина і одного селя-
нина з Лопиді. Іван Семчій, знавчий хло-
пський бесідник в Рогатинщині порушив мно-
го справ з вродженням ему дотепи; говорив
між иншим, що наші ученяки по польських
гімназіях мусять много героїти від Поля-
ків-какітєв, та що переважна часть про-
фесорів-Поляків несправедливо поступає з у-
ченьками-Русинами і вигадає від них, щоб
були сторожами міцкевичівського дуба, як се
мало місце в Дрогобичі. За те, що хтось
став дуба строго по ларану невіданих учень-
ків-Русинів. Далше заохочував селян, щоб
послали свої діти до середніх шкіл, а на-

скочав з візка і зворушеной почав ходити
по нєті. Крізь вікно вливає ся тихо сум-
на пісня:

На небі жмари гуляють...
А степ — широкий... без краю...

Часом по обіді звичайні арештанти, си-
дячи в їдальні під келию Миши, починали
співати, і крізь довільну келия наповняла
ся глухими, матовими звуками. В їх гуотій
фалі Миша не міг підкопити слів і лиш раз
якось він розібрав, якхтось високом, тужли-
вим тенором співав і жалував ся:

Ах, море синє...
Море бурливє...
Виючий вітер,
Не привітавий...

Однак частіше арештанти співали я-
кісь веселі пісні в сууроводі свистів і овли-
ків. Ті пісні наповняли стіни тюрми різки-
ми звуками, повним буйної сили. Тоді Ми-
ші здавало ся, що бурена тюрма дрожить,
на кам'нях її стін являють ся нові раси,
тяжкі плоть тремтєть і невидимі плетє ся
з них на людий... Зі всіх сторін збігали ся
наглядачі і швидко гасили той вибух весе-
лости, зродженої з туги...

Миша замітив, що наглядачі відносять
ся до арештантів не однаково. Людьми смир-
ливими, що легко давали ся гнобити, вони гор-
дили і переслідували їх, а до людей сміли-
вих, що уміли заступити ся за своє людське
достойнство, майже все начальство тюрми
відносило ся осторожно, часом навіть прияз-
но, і лише мало хто дозволяв собі отверто і
ворожо проявляти свою власть над ними. За
то на „політиків“ наглядачі гляділи, як се
Миша замітив, є таємно, укривто цікаво-
стию, що враждувала недовіра, вічне дожи-
данє чогось особливого, невичайного...

Максим Горький.

6)

ТЮРМА.

VI.

Миша немов відсунав ся кудись на бім
від своєї дрібної минушнини, і найрізкіше
а ній — його „подив“ уже не так часто
приходив йому на думку. В дивнім тюрем-
нім житті, старанно відгородженим від всьохорін
камінними мурами, відчував якийсь дивний
символ, далекий натак на щось, доки що не-
доступне йому свідомості. Пригадав ся у-
важно всемо, що його оточувало, часом роз-
сіяно і недовіряючо усмихавшись, часом з
жадним, настійливим зацікавленням, з тугою
і важким сумнієм в душі.

Тюрмне життя відносило ся до
нього з відливою усмішкою — може бути,
всїх поневірно настроювало в користь Миші
його отверте, кругле лице і здоровий румя-
нець щом, його сині, наївні очі, добродушна
усмішка червоних губ, лагідний прудний
голос і замашиста, трохи потяжка стать.

— Ну, пане Малінін, як вам подобаєть ся
у нас? — спитав раз підчас контролю на-
смішаним старший помічник начальніка.

— Цікаво, знаєте! — відповів Миша ус-
сміхавшись.

Тамтой засміяв ся похмуро, потім по-
орана глибокими морщинами лібра його чо-
ла насунула ся на очі, і він сказав:

— Ех, ви... скромний спостерігач життя...
Прохід вам продовжили на пів години... і
таке лишє...

— Спасибі! — сказав Миша.

— Нема за що! — чомусь сухо відпо-
вів начальник і вийшов з келії.

Рабий наглядач, Александер Офіцеров,
оповідав Миші про сего чоловіка таку і-
сторію:

Раз підозрівав він свою служницю, що
украпа його жінці перстень, і проби прине-
волити її признати ся до крадежи, цілий
день і ніч заушав ся над дівчиною. Закля-
кав двох арештантів котрих не любив за
щось, велів їм розібрати дівчину, привязати
гому до стола і ласкотати її. Коли дівчина
мліла, велів дати їй води і знов мучити.
Скінчили ся на тім, що оден з арештантів
не витримав мук, збожеволів і в далим по-
риві годинної пристрасти хотів таки при на-
чальнику і товаришу знасилувати дівчину...
Його вибили, кинули до темниці, а коли сі-
дли побіж чезми, відставили до заведення для
божевільних.

— Тільки й всего! — тихо додав Офі-
церов, коли скінчив своє оповіданє і з жахом
оглянув ся доволка, ховаючи тривожні очі
під ризацями.

Слухаючи сего, Миша чув відразу до
вигварника, але коли того самого дня побачив
його в своїй келії, замівся здивований,
що в душі не мав для того чоловіка нішого
почування, крім легкої відрази і великого за-
цікавлення...

З вікна Миша видів, що крім чорного
чоловіка в грубій сїртуці, на прохід вихо-
дить ще який шість політичних проступля-
ків. Очевидно були се робітники, присадку-
ваті, кріпкі, лико одтілі, і гляділи на все по-
хмуро і спід лоба. Коли їх очі зустрічали ся
з лиця Миши, він чомусь чув себе абенте-
женим під тим поглядом і хотів скопити
з вікна. На худих, голодних лицах тих лю-
дей пробивав ся вираз твердої непохитності
і щось, що нагадувало волю, гоненого соба-
ками. Деякі з них усміхали ся часом до

нього і робили якісь знаки. Миша відпові-
дав їм також усмішками і рухами. Інтере-
сував ся ними як йма, чув для них пова-
жанє і замітив, що так само цікаво притя-
гають ся їм звичайні арештанти. Іноді, ко-
ристаючи з неувяги вартівника, сірі фігури
злочинців підбігали до політичних арештан-
тів і просили о папіроску або давали ся
з ними в поквашу, тиху розмову.

Раз розіграла ся така сцена:

Якийсь похмурий робітник, високий і
тонкий, з довгим носом, худим лицем і ма-
лою, острою бородкою, перешовшись кілька
разів по стежці здовж муру, станув, зажа-
вав руки за спину, і піднявши голову до
горі, раumer неповоротно, глядячи в небо.
В куті, коло будки вартівника, оден звичай-
ний злочинець, чоловік стрункий, в силі віку,
з великим рудим аусом на блідім лиці і
одноокий, нахпирив щось мітлою і до атою.
Він глянув вгору, блискучим оком на чо-
ловіка, що стояв неповоротно під стіною,
глянув раз і два... потім лїниво змитаючи із
стежки осіне листє, почав поволі наближа-
ти ся до нього і нараз заспівав тихо і за-
думчаво гарним, чистим голосом:

На старім кургані, на широкім степі,
Ой сидить там сокіл, скований у ланцюг...

Робітник спустив поволі очі, похилив
голову і слухав. Губи у нього були напів
отворені, начеб серед спеки побачив нагло
студену, свіжну воду і жадно хотів пити.
А одноокий, не глядячи на нього, наближав
ся зовсім і співав далше:

...А воли для нього нема!

Губи робітника зашептали щось беззвуч-
но... Одноокий глянув йому в лице і ус-
міхнув ся.

Миша почув нараз скоботанє в горлі.

Курс Львівський

з дня 27 н. ст. липня 1905.

Аморти за штуку без купона.	Плат.	Жал.
Банку гіпот. галиц. по 200 вр. а. в.	545	555
Банку для торгівлі і промислу 200 вр.	—	260
Банку кред. галиц. по 200 вр. а. в.	—	—
Зем. галиц. Кар.-Людв. по 200 вр. а. в.	—	—
Зем. Львів.-Чернов. по 200 вр.	587	592
Аморти заставні за 100 вр.		
Банку гіпот. галиц. 5% а. в. вільно в 10% пр.	111	25
Банку гіпот. галиц. 4% а. в. знос. 50 а.	101	30
кред. 4% а. в. знос. по 200 кор.	99	99
кред. 4% а. в. знос. в 51	101	50
кред. 4% а. в. знос. в 57 а.	99	80
Товариства кред. 4% (I. емісії)	99	80
" " " 4% знос. в 41% а.	99	80
" " " 4% знос. в 56 а.	99	80
Обліги за 100 вр.		
Галиц. фонду пропінційного 4% а. в.	99	80
Букв. фонду пропінційного 5% а. в.	102	80
Комунальн. Банку краєв. 5% (II. еміс.)	101	50
" " " 4% (III. еміс.)	101	50
" " " 4% (IV. еміс.)	99	80
Новий краєв. в 1873 по 6% а. в.	99	70
Новий краєв. в 1893 по 4% а. в.	98	40
Новий м. Львова 4% по 200 корон	101	10
4% по 4-мі емісії	101	10
Львів:		
Міста Кракова по 20 вр. (40 к.)	88	96
Монети:		
Дукат пісарський	11	24
20 франків	19	19
100 Рубль срібля	250	213
100 Рубль паперовий	252	80
100 марк німецьких	117	117

Надіслане.

Заклад гідропатичний

Радивка під. Д-ра Йосифа Мадейського і Д-ра С. Н. Кутя в Перемислі.

Побережжя Франц Йосифа ч. 8.

Всякі процедури гідропатичні. Купелі мінеральні, боровинні, газові, електричні, двокоморові і світлові. Масаж, електротерапія, лічниця гімнастика фанго-інгалятором.

Проекти на місці даром. 581 7-7

Благодареніє.

По поводу кончини нашего незабвенной памяти Вседражайшего намі Отца, потрудился такое громадное число почтеннейших лиц и корпораций, с участием в церковном отпевании тѣла, погребении и похоронном шествии и устным или письменным изъявлением соболезнования, что переходят наши силы, каждому изъ нихъ отдѣльно достойнымъ способомъ благодарити, а даже всѣхъ ихъ поименно высказать.

Для того приведенны мы прибѣгли къ всенародному объявлению сердечного благодаренія, какое мы сѣмъ вообще за все то приносимъ, отъ нѣдръ души, каждому изъ нихъ почтеннейшимъ лицамъ и корпорациямъ, какъ духовнымъ такъ и мірскимъ.

Въ особенности же считаемъ своимъ изряднѣйшимъ долгомъ заявить всенародно задушевное наше „Спасибо!“ Всевѣстнѣйшимъ и Высокопреподобнымъ Капитуламъ гр. к. Архієпископъ львовской и Епархій перемисльско-и станиславской и ихъ Представителямъ оо. генеральному Викарію и офіціалу, Архидіакону и Предводителю Капитулы Андрею Вѣвельскому, кримошанину прелату Александру рыцарю Вѣвельскому и кримошанину д-ру Францу Шекловичу, всѣмъ прочимъ присутствовавшимъ Впр. оо. напугульнымъ и почетнымъ Кримошанамъ, Впр. Клеру деканата львовского и его Предводителю Впр. и Всев. О. Архидіакону и Декану Капитулы Льву Туркевичу и всему прочему Впр. Духовенству на сей печальный обрядъ такъ чествовано хѣтати изъ найдальшихъ оторванъ изволишему прибыти; патрону бл. п. Покойника, Досточастному Отачаропискому Институту и Его Сеніору, Вбл. Господину совѣтнику высшего краевого Суда Николаю Н. Герасимовичу, и всѣмъ Досточастнымъ русско-народнымъ Обществамъ, которые будь устно, будь письменно изволили съзвать намъ свое сочувствіе; президенту города Львова, Вбл. Господину Михайлу Мхлявскому; шефу преидіального бюро ц. к. львовского Намѣстничества, ц. к. придворному совѣтнику Вбл. Госп. Вячеславу Залескому; Всенѣстнѣйшему о. приходнику церкви св. Петра и Павла въ Львовѣ, Константину Ярымовичу, долговременному дѣятельнѣйшему душпастирскому сотруднику и личному другу бл. п. Покойного, и Вбл. Господину ц. к. профессору уголовного закона на львовскомъ всеучилищѣ, правовому адвокату и предводителю „Народного Совѣта“ д-ру Ивану А. Добрянскому, за прочувствованныя ими обоимъ произнесенныя надгробныя слова, дальнѣе всѣмъ Почтеннѣйшимъ Господамъ, участвовавшимъ въ програтельнѣмъ хоральномъ пѣніи при тѣлѣ въ домѣ жалоби, въ церкви, во время похоронного шествія и на мѣстѣ вѣчного упокоения; Всенѣстнѣйшимъ оо. сотрудникамъ бл. п. Покойного, администратору прахода при Успенской церкви Іоанну Давидовичу и сотруднику Роману Красницкому за долговѣстное столь прикормное сотрудничество и соединенію съ пожертвованіемъ себе помощь въ веденіи душпастирскихъ дѣлъ и за устройство похорона по церковному чину, первому кромѣ того за благосклонную выручку охотливой семьи въ многихъ похоронахъ касающихся дѣлахъ, Всенѣстному Врателю Церкви Успения Пресв. Дѣвы, обоимъ пола за доставленіе свѣта и участіе въ богослужебныхъ обрядахъ, всей честной церковной прислужѣ, всѣмъ Знакомымъ, Почтительнымъ и Другамъ Покойника, вконецъ всѣмъ дальнимъ и близкимъ членамъ семьи бл. п. Усопшого — всѣмъ да вознаградитъ Господь сторицею.

Львовъ, дня 8 (21) іюля 1905.

Марія Теофілоука изъ Павликовъ Новоковская, жена совѣтника львовского магистрата; Констанція Теофілоука Павликовъ, ц. к. совѣтникъ краевого Суда и начальникъ похоронного Суда въ Винникахъ, вѣдомъ Львова — дѣти бл. п. Покойного.

Яко добру і певну лѣкацію

поручаємо.

4 1/2% Листи гіпотечні,
4 „ Листи гіпотечні коронові,
4 „ Листи гіпотечні преміовані,
4 „ Листи Тов. кред. земского,
4 1/2% Листи Банку краєвого,
4 „ Облігації Банку краєвого,
4 „ Позичку краєву,
4 „ Облігації пропінційні і всякі ренти державні.

Папери ті продаємо і купуємо по найточайшимъ курсѣ деннимъ

КОНТОРА ВИМІНИ 374

ц. к. упр. акц. Банку галиц. гіпотечного.

Перекази

видають

Сокаль і Лілієн

банковий дім і контора виміни.

Поручення з провінцій полагодуємо відворотною поштою без дочислення окремої провізії. 207 г

Коперницький і Син

Оптики і Механіки у Львові площа Галицька ч. 1.
проти Банку Гіпотечного на палищанській площі Галицької державної.

Баретри апероїди по 7, 8 і 10 К, майлітні по 12, 16, 20 і 24 К. — Лернетки по 12, 16, 24 і вкисно. Варован по руженню в майлітнім виборі окуляри.

Цікери зони і всі інші прибори оптичні, всімъ напрамъ полагодує ся якъ найскорше і найдешевше.

Приватист-абітуріент глядає заразъ лекції на сесі на цілий рік. Пльовський, „Диктер“, Рянок, ч. 10. 654 1-2

КОНКУРС.

Товариство „Шкільна Поміч“ в Кошицях прийме від 1 вересня 1905 р. головнимъ настоятелемъ до свого Інститута. Обовязки настоятеля суть: а) моральне домашнє веденіє і надзир над конвікторіями, за що вінъ передъ видѣломъ товариства відповідає і від видѣлу одержує інструментъ; б) весь час, коли конвікторіи дома, перебувають зъ ними. За свій трудъ дістає настоятель мешканє, харч і правє в інституті і 20 К місячно; надто вільно єму уділяти лекцій конвікторамъ за особно винагородою. Угода обовязує до кінця року шкільного. Подавати ся можуть в першій раді емеритовані народні учители нежонаті або відцві (бездѣти) до 25 серпня 1905 р. на руки голови товариства.

В Кошицях дня 20 липня 1905.

За видѣл товариства „Шкільна Поміч“.

С. Недільський голова.

Еген Козакевич секретар. 656 1-2

ІВАН ІГНАТОВИЧ

у Львові ул. Синіусна ч. 25 і пл. Маріячка ч. 11. Краків, Суконниця ч. 20. Перемисль ул. Мицкевича ч. 11

поручає

дуже успішні і незрівняні в наслідках
ЛІЧНИЧІ МИЛА.

Бензове мило на оприщанє і шкірні пятна, усуває ропавість шкіри і надає лицю білості та оксамітної м'якості 70 сот.

Бараксове мило очищує докладно і вибілює шкіру, усуває веснянки та опаленє 50 сот.

Камфорове і камфорово-сіркове мило усмиряє сверблячку і печенє шкіри, усуває прищі і червоність носа, лица і рук 60 сот.

Креалінове мило знаменито очищує шкіру, усуває прищі, лишаї, коросту, огни, відоміжжє і винижає шкіру кусням 70 сот.

Сіркове мило з великимъ успіхомъ уживанє до знищеня прищів та угрів на лиці і всякої висипки на шкірі 50 сот.

Сірково-смолове мило уживає ся на коросту. Се мило показало ся найліпшимъ средствомъ на сь недугу, кусням 70 сот.

Смолове-гліцерінове мило єсть зъ кожного огляду однимъ зъ найліпшихъ дезінфекційно-гігієнічнихъ туалетовихъ миль. Яко звичайне мило до щоденного ужитку в завдяки своїй дезінфекційності в такожъ приметі, що зм'ягчує шкіру, знаменитамъ і випробованимъ средствомъ до усуненя всякої напшкірної нечистоти, кусням 60 сот.

Смолове мило усуває прищі, лишаї, всяку напшкірну висипку, печенє ніг і пориш на голові, кусням 60 сот.

Тимолове мило знаменито очищує шкіру від всякихъ прищів, кусням 1 К.

Танінове мило з гліцеріною є незрівнянимъ средствомъ на печенє голови, усуває пориш і сверблячку шкіри 70 сот. 209 34-34

В Девятниках почта і станція

Вибранівка, єсть красне мешканє о 4 комнатахъ в огородахъ до виваймєня. Положенє дуже красне. Ласкаві згодошеня приймає о. Никодимъ Стисловський, парохъ в Девятниках. 646 2-3

Семинарист IV року пошукує на часъ вавачий лєвці під дуже уміркованимъ усьмємъ. Згодошеня під „Інструктор“ poste restante Станиславів. 588 1-1

Вдова особа середнього віку, інтелігентна шукає місця до заряду дому. Розуміє господарство домашнє і в полі. Приймає місце за невеликою надгородою. Адреса: Франкова в Синоці, ул. Кошівка.

„Дзвінок“

Одинока ілюстрована часопись для науки і забави рускимъ дітямъ і молодіжц, виходить два рази на місяць, видавана Рускимъ Товариствомъ Педагогічнимъ.

Передплата на цілий рікъ тільки 6 К. Адреса адміністрації і експедиції: Львів ул. Кохановського ч. 15 А.

Отримъ маю честь завідомити, що зъ днемъ 8/VII 1905 отворивъ я

Склад і робітню виробів

СІДЛЯСКО-РИМАРСКИХ

під вісьмою

ЛЕВ

ВАЛІХЕВИЧ

ЛВВІВ

при ул. Кароля Людвика 3.

оголошенє.

На просьбу родичів та опікунів, що посилають учеників до бучацької гімназії, отворивъ монастир оо. Василіян в Бучачі конвікт, адаптує на се великимъ коштомъ цілий будинокъ погімазійський так, що в єго просторихъ комнатахъ мають ученики вигідні, окремі саї спальні, окремі до науки, окремі до забави, особну їдальню, бібліотеку, салю конкертową і т. п.

В минулому році шкільнимъ знайшло уміщенє в конвікті 28 учеників; кромі двохъ, всі дістали добрі класи і обичай, п'ятьохъ було віданачуючихъ.

На слідуєть рікъ 1905/6 приготуєно місця на 40 учеників. Успіва прийняти: Місячна оплата 50 корон. Ученики дістають в конвікті крімъ мешканя і харчу такожъ правє, опад, світло обслугову, в потребі поміч лікарєву а поза шкільними годинами зістають все під доглядомъ і опікою особно на се призначеного священника.

З виправки має ученикъ гривасті крімъ праписного шкільного мундурка — подушку, ковдру, кошик на постіль, 3 простирала на сінник, 3 простирала на ковдру, 4 пішавки, 6 ручників, 6 сорочок, 6 калісонів, 12 хусточок і 12 шарварток.

Речинєнь до оголошеня назачає ся часъ до 10 серпня. На случай, коли б не згопосило ся достаточнє число учеників, буде монастир примушений відступити від наміру удержуваня конвікту, о чімъ повідомлено бѣ інтересованимъ заарзъ по упливі 10 серпня.

Згодошеня просимо адресувати: О. Маріянъ Повх, Ч. С. В. В. ректоръ монастиря і конвікту в Бучачі. 652 2-5

ОДИНОКЕ РУСЬКЕ ЗАВЕДЕННЯ АРТ. ЛІТОГРАФІЧНЕ

під вісьмою:

АНДРІЙ АНДРЕЙЧИН і СПІЛКА

Львів, ул. Коперника ч. 17.

Виготовляє білетні візтові, запрошеня на вінчання, бабі і вечерці, грамоти, образи, вартостні папери, мапи, ноти, етикетки, п'якати і в загальній роботі, які входить в обсяг літографії.

Поручену роботу виготовляє ся на час і можливо дешево.

Машини поршані силою електричною! 544 13-?

Рух святянничих поїздів

зачиний від 1 мая 1905 після середньо-європейського часу

До Львова на дворєць головний прихедять:
З Іцзан 12:20*, 6:10, 1:40, 5:45, 9:10, Ворохти (від 1/7 до 30/9 в неділю і свята), Десятиня (від 1/10 до 30/9), Коломиї (від 1/6 до 30/9 що неділі і свята) Керезмезе (від 1/5 до 30/9), Серета (від 1/7 до 31/8), Вергомета (в понеділок), Жидачева (від 1/5 до 30/9 в неділі і свята).
Кракова 2:31*, 6:—, 8:50, 1:30, 5:25, 8:40, 9:50*, Нового Санта (від 25/6 до 15/9) Яска (від 1/7 до 15/9).
Підволочис 7:20, 11:55, 2:30, 10:20.
Лавочного 7:29, 11:45, 10:50.
Рави рускої 7:50.
Станиславова 8:05.
Самбора 8:15, 1:50, 9:20*.
Яворова 8:18, 4:32.
Коломиї 10:05.
Ряшева 10:35.
Тухлі 3:45 (від 15/6 до 30/9), Ожмього (від 1/5 — 30/9).
Везца 5:—.

На Підзамче

Підволочис 7:—, 2:15, 5:15 10:—*.
Поліди льокальні.
Врухович від 14/5 до 10/9 6:50, 7:50, рано, 9:55 перед полуднем (тільки в неділі і рим.-кат. свята, 1:45 пополудня (тільки в неділі і рим.-кат. свята), 3:05, 4:16, 5:—, пополуд. 7:41, 8:55 веч. 8:18 рано, 1:15 пополудня (від 1/5 до 30/9), 4:32 пополудня, 8:45 веч (від 14/5 до 10/9, і 9:25 веч (від 14/5 до 10/9) тільки що не) рлі і свята.
Щирца 10:10 веч (від 1/6 до 10/9 в неділі і рим.-кат. свята).
Любіня 10:10 веч (від 14/5 до 10/9 в неділі і рим.-кат. свята).

31 Львова з головного двірця відхедять:
До Кракова 12:45, 4:15, 8:25, 8:35, 2:50, 6:35*, 11:—*, Закопаного (від 25/6 до 15/9), Освєжцїма (від 25/6 до 15/9), Везцїма (від 1/5 до 24/6) і (від 16/9 до 30/4).
Іцзан 2:51, 6:15, 9:20, 2:40, 10:40*, Керезмезе (від 1/5 до 30/9), Дорж-Ватра (від 1/7 до 31/8), Ворохти (від 1/7 до 30/9) що неділі і свята).
Підволочис 6:30, 10:55, 2:—, 9:—*, 11:05*.
Яворова 6:56, 5:58.
Лавочного 7:30, 2:55, 6:25*, Кокавляма (від 1/5 до 30/9 що неділі і свята).
Самбора 9:—, 4:30, 10:55*.
Везца 11:10.
Ряшева 4:10.
Коломиї 6:50.
Рави рускої 7:30*.
Перемисль 10:05* (від 1/5 до 30/9) Хирова, Яска. 11:10*.

3 Підзамча

Підволочис 6:43, 11:15, 2:13, 9:23*.
Поліди льокальні:
Врухович від 14/5 до 10/9 5:50 рано, 8:30 рано (тільки що неділі і свята рим.-кат.) 12:30 пополудня (тільки що неділі і свята рим.-кат.) 2:10, 3:20 пополуд. 6:10, 7:30 і 7:55 вечер.
Рави рускої 11:15 в нощі кожної неділі.
Яноза 6:55 рано, 9:15 передполуднем (від 1/5 до 30/9) 1:35 пополуд. (від 14/5 до 10/9 в неділі і рим.-кат. свята) 3:03 копсх. (від 14/5 до 10/9) 5:58 пополудня.
Щирца 1:55 пополудня (від 1/6 до 10/9 в неділі і рим.-кат. свята).
Любіня вк. 2:15 пополудня (від 14/5 до 10/9 що неділі і рим.-кат. свята).

Примітка. Моїди поїзди друковані є черевними голеними; поїзди нічні є зазначені зізнідою. Мора нічна чинає ся від 6 год. вечір до 5 мінузъ 59 рано.
Значайні білетні їзди якъ такожъ білетні всього нижого рода, ілюстровані провідниками, розкладаї їзди і т. д. можє бути черв ділий деж в мійсїмъ Бзрі д. м. державній засідань, насамъ Гаузмака ч. 9.

Виходять у Львові щодня (крім неділі і свят) 5-й годині по полудні. Яко літературний додаток додається до „Вісника найзнаменитіших повістей“.

Передплата і інсерати приймають: у Львові Адміністрація „Діла“, ул. Баторія ч. 24. В бюро газет А. Охмівського ул. Кілівського 2; С. Соколовський, Пасаж Гавемана ч. 9; К. Вукштаб ул. Кароля Людвіка ч. 23. — У ВІДПІ: М. Dukes, I. Selterstätte, F. A. Richter, Nibelungengasse 4.; H. Schalek I. Wollzeile 11; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; A. Chulawski Wien VI. Getreidemark 13; — В ФРАНКУРТИ ГАМБУРГІ М. Haasenstein & Vogler.

Передплата і заклади за інсерати платні у Львові.

ДІЛО

Передплата на „Діло“ з літер. додатком

в Асфальт: за три місяці: на пів рік 38 к. на рік 76 к. на пів року 16 к. на рік 32 к. У Львові (без поштової переказки) на пів рік 28 к. на рік 56 к. на пів року 14 к. на рік 28 к. на пів року 7 к. на рік 14 к.

Поодинокі чотири копійки у Львові 12 к. на провінції 12 к.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають на адресу за попереднім застереженням. — Редакція несе відповідальність за зміст своїх статей.

Відомості про прийняття на роботу дає за однієї сторінки інсерату або за дві сторінки, а в рубриці „Надіслане“ по 50 с. — Подарки і інші привабливі оголошення чекати за 20 с. на сторінку.

Польська преса про всеукраїнський з'їзд.

Ще земля не обернула ся двічі довкола сонця, ба, ще мабуть і чорнило не висохло добре на дотичнім числі „Діла“, а вже частина польської преси заговорили живо та широко про всеукраїнський з'їзд в Росії, про який ми дали звіт в ч. 155 нашого дневника. Поважні читачі певне думають, що польська преса сей свідчий доказ живучості нашої ідеї і наших національно-політичних змагань під „паростом кнута“ — як звучить звичайна поменклатура Росії в польських дневниках — прийняла з радістю: атже на їх прапорі видніє з давня гучна напис: „za naszą i waszą wolność“, а з їх могомовних і медоточивих ут не раз і не два дили ся слова: wolność, równość i braterstwo — а навіть в крикливі революційного чувства: „wolna i niepodległa Ukraina“. Польща прецінь не відкинула збирала „полчича“ на вражу Москву, казкала туди у білі Русинів і Литовців, тож певно тепер з її грудий вирвався се один голос радості, радості з того, що сповнають ся хоч вчисті на її очах бажанні надії.

А однак хтоб так думав, той помилувався би ся здорово — той дав би передовсім доказ, що не знає польської душі, не знає похольоті тих, що говорять про „wolność i niepodległa Ukrainę“ та бють ся ніби то „za naszą i waszą wolność“. Україна — гарна, безперечно гарна, але лише як сон, як привид, як риторична фігура а остаточно як шерепо поетичного вітхнення для деяких польських поетів в роді Забеських і Мальчевських, — але Україна, котра живе, котра диває ся, котра сьміє реально витягнути руку, щоб здобувати собі права, се вже що иншого — се не прихвилья а ворог, якого треба придушити і задумати...

Маємо перед собою як-раз вчорашнє „Słowo polskie“ а в вїм вступну статтю п. „Rusinie w państwie rosyjskiem“. Колиб хто хотів викинути більше злоби і їдкої наруги, більше наївності але при тім дитинчачого утасювання ненавистю насмішок, той певно не вояв би сего зробити влучніше чим автор згаданой статті. Випити змагання Українців до політичної автономії, обнизити оскільки мога вагу самого з'їзду яко політичного акту — отсе цілє вшехпольського органу і його резонуючого писемка.

Не зробимо тої честі вшехпольському органу, щоб відповідати на всі его ельзубрації, бо се було-б вплишне і на се вони ні своїм тоном ні змістом не заслугоють. Але як образець того, що відчуває польська душа, коли зачує голос за нашою національною самоуправою, варто все таки зазначити дещо зі згаданой статті про аетерна геї метопіа, для нас і для грядучих поколінь.

Про перший концепт автора, котрим він старає ся висьміяти український з'їзд скажемо лише коротко. Автор сьміє ся, що між містами, які вислали своїх делегатів, є також Миргород. Автор читав Гоголя і его гумористичний опис сего міста з его запеченими ульцями, тож варто було похвалити ся „знанем“ російської літератури і притона до критики готова. Се — каже — так, як би у нас прибули на з'їзд делегати Львова, Черновця і... і. Заболотова. Концепт пустий і недостойний свого автора. Ми вичислили багато міцесостей, з яких прибули делегати на з'їзд, тож там для приміру найшов ся з дрібнішми також і Миргород, та кувати з сего оруже проти з'їзду по просту сьмішне. Навіть дїтвак, читаючи дотичне місце на цій статті зрозуміє, що нам ходило о зазначені області, в яких проявляє ся національний український рух і з яких вислано на з'їзд репрезентантів, але як би сей самої методи критики, яку ужило „Słowo polskie“ держати ся і щодо інших з'їздів, то можнаб висьміяти усі збори на цій кулі земській не виключаючи навіть вшехпольських.

Та се все тільки гумористична краса, малий вступ до нерозумних концептів статті вшехпольського органу, а головна вага її замість лежить в чім иншій — в автономії України. Чи автономія заборона найбільше вшехпольського автора, тож проти неї звернув він головні удари своєї м'ямої критики. Зазначивши, що Українці домагають ся автономії на цій території заселеній компактним малоруским елементом, пише: „Чи се не за велика простора на автономію одиницю? Чи не представляє вона в своїх частях так маркантих ріжниць що-до умов природних, складу людського, відносин економічних, що не може творити одної цілості? Атже навіть Драгоманів — пероруде дальше автор удаючи ерудита — хотів мати в земель заселених Українцями аж з

чи навіть чотири одиниці“. Ні, каже автор, така автономна Україна існувати не може. Нема взагалі місця на автономну Україну! „Відрубність територіяльна — каже він — опирає ся на основі історичній і культуральній, спільності інтересів економічних і умов природних (?), а не (!) на одноцілості мови племених мас“. „Треба вперед постаратися, щоб в дійсності витворилась ся відрубна Україна, щоб одержала osiadłość terytorjalną, (значить, Українці після автора належать доперва що до номадів!), а тоді вже можна буде говорити і про автономію України“.

Ось — скажемо на все те — вшехпольське шило так вишло з мішка. Дурацтва Миргород, Миргород можнаб ще Українцям простати, але автономію України! Ніколи! На автономію України вшехпольська душа має лише одну відповідь: „Разни разни его!“

Аби розібрати і вняскити усяк цю пустоту ельзубрацій вшехпольського дневника, ельзубрацій, в яких гучні фрази і псевдонаучні терміни закривають в дійсності браклію і думки — не треба ні багато знання ні навіть полемічного напруження. Ниві кожний знає, і сего учить так наука як і практика, що мова є головною основою нації, а навіть ширше в III або IV класі народних шкіл сваяє вшехпольському ігн рангова, що Українці мають іже також osiadłość на своїй території, і ті osiadłość від тисячу з горою літ, не мавше даву як і Поляки на своїй. Він скаже також вшехпольському ігнораторови, що о сю територію Русини ведуть завзятий бій вже від шістьсот років і сю територію окупили вони вже потоками крові — та що в у них також і традиція історична, а котру так побивав ся автор, дарма що в тії традиції „ролаки“ редакторів „Słowo polskie“ відіграли як-раз сумну ролю гнєбатеї. Коли отже в традиції історичній хоче вшехпольський автор видіти одинокє право до політичної самостійності існування, то се право ми вже давно здобули і не будемо ждати, поки уділять нам его в своїй доброті і насці польські політики, котрі не знають яким правом беруть ся фарувати вироки іменем історії.

Та не в тім річ, що автор відмовляє нам прав політичної нації на землях заселених українським елементом, а в чім другім,

що він „wohlweislich“ — як кажуть Німці — скрив зручно між стрічками. Коли на українській території Українці не мають права бути панам, то кому ж се право признає автор? Москалям? Атже сі мають хйба ще менше умовия репрезентувати на Україні нарід в змислі виводів вшехпольського автора, чим ми Русини. Ну, і звісно, о Москалі „Słowo polskie“ розшибати ся не буде, бо се-ж у Поляків як-раз їх найбільші вороги. Тим, кому автор хоче надати виключні права до України се Польща, бо тільки у неї в „ясові межі“ від моря до моря тай „сзавна на авесь свейт“ — після їх власної думки — історія, а що мова шила, значить, не така, якою говорять автохтонна на Україні „ludowa masa“ — се вже дїбниця, бож звісно, що після польського автора від мови національній права не залежать...

Ми розібрали статтю Słowa polskie до виточки, а все инше в тії статті кождий сам собі вже досьпівав. Досьпівав собі також і те, що польський мейстор, хоч являється проти автономної України зі становища польських історичних прав, найшов ще собі, щоб під'юдити проти нас, також Москалів. „Се розбите Росії“ — разекує — і на автономію України „не згодять ся не тільки теперішні чиновники правительств але навіть і найбільші революційні російські елементи“. Вправді ті самі Поляки, котрих іменем протестує „Słowo polskie“, заклали також для себе автономії тав. Польського царства, і то не тільки на з'їзді з російськими лібералами в Москві але навіть в недавнім протесті, висланім до комітету міністрів в Петербурзі — але про се автор не хвилья забуває, а впротім кому ж не відомо, що Поляки сугь вишкочили впродом на цій кулі земській? Co wolno szlachciecowi, tego nie wolno szaraczce — говорили вже здавна польські сенатори, тож вільно Полякам в Росії добивати ся автономії і свого союзу в Варшаві, але не вільно того самого mutatis mutandis Русинам. Перше називав ся „geograpia“ — а друге: звісно, революція і розшматкована Росія на кусні...

Тепер вже лиш о се розкидуть ся, чи дадуть ся взяти Москалі на штурка і юдже-не „Słowo polskie“. Що правда, то в Росії нині Польща горою і панам Полякам признає ся там тепер все, навіть такі права

Максим Горький.

ТЮРМА.

— Було се... дїт п'ятнадцять тому назад — шептав Корній Данилович, неподвижно зупинивши свій рибачий погляд на лиці Миши — бачу я... став він у мене задумувати ся... сина, Олексю... До церкви — не ходити... до шинків — не ходити... непоно! Поглянув я за ним... а він зі штудого звязав ся... еге... Випав я його, передовсім — гляди кажу, а тобї дам! А він не перестав... Тут я показував ся на нього священиков... ну, прийшов він від священика... виджу — такий сердитий... Я сьміюсь з нього — що, мовляв, завад твоїх батьків... перцю? Тут він, на гріх, як стане його ляхословити, себ-то батюшку... Я говорю — ах, ти ський такий! Як сьмієш? А він і мене... Ну, я розсердив ся, та й горшкись в кашку в морду йому і запалив... еге! Розбив морду... Вія шпів... та в тої пори слід за ним пропав... так і нема... От, які ви уперті, молоді люди, еге!

— Тепер вам жаль його? — спитав Миша тихо.

Старий спершу не відповів. Промовчав, кряхнув, кілька хвиль бурмотів щось під носом, а відтам сказав спокійно:

— Часом і жалю... Вейх жалю... Буває, навіть убийників, і то жалю... еге! Таке не воявїл от так убивав... часом навіть в важної причини... Деяким убийникам навіть по-дажувати треба... Кат примір... Таке він не даром, а для загального добра убивав... Згодя й вбити не гріх... таки так... а ви думаєте, катова то — соходко?

Миша нахилив ся швидко до отвору в

дверях, хотів бачити, що виражає тепер лице того чоловіка, що, не знаю чому, нагнав від себе сина, а тепер годед жалувати навіть кат? Однак лице, як все, було подібне до каменя, що потріскав, а очі на нїм блистали зовсім як два кусники мутного скла...

— Чого дивите ся? — спитав старий. — Так... нічого... — тихо відповів Миша. — Скажіть, Корній Данилович... чому вам не подобало ся, що син познакомив ся із штудентами?

— А про неї говорили, що вона шкідлива... та штуде... Хотай, роки три назад, сиділо тут четверо їх... вічного, порядки мужиків! Грамотні, сміливі... злого щось у них тут не замітили! Нічого, добрі були арештант... Пятаю їх про Олексю — не знаємо, сказано. Нас, кажу, багато. Та се правда — часто вони тут сидять...

Помовчавши, він говорив дальше: — Тепер проступників все більше... Давніше були одні злодії, рабники, убийники, ну — святотатці... а тепер от почалися студенти, робітники, політичні проступники, штуде і ще всякі... Тісно стає...

— То не правда! — горячо і живо заговорив Миша. — Говорите так з несьвідомості... люди хотять поправити жите, зробити його лїпшим для всіх.

За дверей роздався тихий, сухий сьміх, і потім старий, показуючи, сказав:

— Чув я се... чув! Богато з ваших так говорили...

Він підвів ся і відійшов від дверей, начеб був невдоволений і розгніваний.

А раз він розповів таку історію.

— Я дуже милосервий... сам багато натерпів ся і можу людий зрозуміти, еге! Сидів на моїх коридорі каторжник утінак, зловнений такий пареня, гарний, вітливий...

Мужик був, а усьміхав ся як великий пан... Бувало — усьміхнеть ся, і ні в чім йому не відмовив. Скаже: Данилич! дай-но тютюну — даю... Ну і от... укрив десь божик, зробив з нього пилку, роздобув сага — і давай ретітку в вікаї обрабляти... Я його сейчас і замітив... і так мені жаль його стало! Ех, думаю, брате, не удасть ся тобі штуде! Однак не мішаю йому, нехай, думаю, гітшить ся, все не так хлопцеві сучаю жити... Довго він заходив ся, яких три тижні... а я все спіджу... і все жалую його... Тіш ся, думаю...

Корній Данилович ладно і тихо засьміяв ся.

— Ну, а коли його робота дійшла до кінця, а вже довів начальникови...

— Пощо-ж? — спитав з болем Миша. — Пощо начальникови?

— А кому ба? — спитав старий.

— Треба було йому, каторжникови, сказати!

— Дивні ви — усьмінув ся Корній. — А що-ж ретітка? Коли вона переписана!

— Чейже можна було сказати тоді, як він що-йно почав пилувати!

— Так... се правда! Можна було так...

Ну, а як я зробив — воно лїпше — все такий чоловік розривку мав...

— Але його укарали за се?

— А як-же? Без того не обійшло ся...

укарали...

— І думе?

— Не тамлю... в арешті місяць сидів, однак... потім здасть ся, на суді ще щось дали... еге не тамлю...

— Що та г-унога! — скрикнув Миша.

Тако... Як піді аюде... і жите... все жите!

Темне лице старого почало яксь дивно

хатати ся за вином, і він, відхвильни або позіхавши, поволі сказав:

— А як-же... то правда... неоправне жите!

На таких розмовах старий наслідат і Миша проводив дві години, одна — рівнодушній і холодної, друга — повний безсильного негодування, болючого сумніву. Маж ним стояли муром старі, сильні двері, оковані заржавілим залізом, і кряв малпї отвір у них безсонний та блякливий тюремний мешканець засирав душу молодця по-нурим сьмієм своїх споминок.

Миша почав відчувати, що в нїм родить ся щось важке і темне. Але він знав, що не тюрма — той старий, кмітливий, незугарний будинок — давати його, а все те, що він бачив і чув у нїй, кладе ся каменем йому в груди і відганяє доклада душі по-нурі, сумні, темні мурі...

Підчас безсонних ночей, лежачи наприч, немов притиснений до неї камінням зводом, він намагав ся розібрати хаос своїх споминок, сполучити їх в заокруглену цілість, і — не міг.

Раз спитав Офіцерови:

— Чувте... Чи вам тут дійсно подрба-еть ся?

— Якби не бились... нічого-б — відповів рибий своїм тихим, млявим голосом.

— Вас бють? Хто?

— Мене рідко бють... Лїпше часом старший помічник директора в зуба дасть... Говорю взагалі... про всіх... Арештантати бють ся... та одне другега закидають — егрешають! І наглядати їх бють... не воявїл... не воявїл... можна ударити! Але його можна бить, таж аже без милосердя!

Він треможав стиснув плечі, оглянув ся,

на чисто руських землях, які не мають автохтонів, в тім числі передовім ми Русини. Але прийде час, коли і в Росії спостеріжуть помилку і павчати ся того, що каже дуже виразно історія. Си magistra vitae каже, що Польща здавна була, а і по ній буде соперницею Москві о пановане на славянським Сході та що з нею союзу на рівних правах взагалі нема. Зрозуміють даліше також, що коли Росія в „руска держава“, то вона повинна істнувати передовсім для руського елементу, той елемент хоронити і на тім опирати свою історичну місію та своє державне raison d'être. Росія повинна бути державою, в котрій кожний руський елемент, чи він малоруський, чи великоруський чи білоруський повинен мати перед всім рівні права та розвивати ся вольно самоуправно і вільно, бо лиш тоді Росія стане могутчою у нутрі та мати-ме природу і певну основу ві всіх „русских“ споріднених собі народах проти її внутрішніх, певно не маловажних ворогів.

Пігмеї

Імя Шевченкове є для нас усіх національною святощістю; жаден з наших письменників ані д'ячів не звязав свого цілого яства так нерозривно з ідеєю українського націоналізму, вісякого письменника ані д'яча імя не сплелось так кріпко з нашою народністю, як імя сего велета генія, що не вгубило своєю любовію до вітчизни мови ари присв'ячував, присв'ячує і присв'ячуватиме це і далі нашим грядущим поколінням по тернистім шляху ведучім до здійснення наших вадумених почувань, бажань і мрій.

І сей великий Шевченко, се утілення нашого націоналізму, промахнувся за проти католицької церкви написавши двох поем „Марію“ і „Гуса“. Що правда, поема се зовсім не так дуже і визначна а поема „Гус“ ледве зачат; правда і се незалежно, що Шевченко в творцях своїх проявляє реалістичність дуже глибоку і щирі, та навіть в поемі „Марія“ Матір Вожу усюди називає „Препорочною“ і „Пречистою“, так що при побіжнім читанні згадав ось незаметно стає та прямо губить ся; правдою даймо і те, що в поемі „Гус“ Шевченко не так виступає, черпає яко таку зачіпку, а радше тодішній її представник з усіма їх надуманостями — а звисла річ, що були се часи великого морального занепаду в кат. церкві — правда в кінці і се, що Шевченко яко безатолка внашню мірою би тут судити треба, коли вже когось судити ся має, бо догми віри і блеск церкви не когось мусять бути вже послідиною директивою для творців поезій, — але факт є фактом і він декотрим людям вже вистарчає, щоб з ревності гідною ліпшої справи кинулись на Шевченка, споганити його пам'ять і здоптати його імя, нібито для добра ідеї, котрій творя его в дійсності ніякої шкоди не правості. Ось случайно попало ся мені в руки спідуче писмо:

„С. І. Х! Всесвітнійшій П. Т. Отце!
„Ціму зовсім дсвірочно по побудженню м'єї совісті яко Св'ященника до Св'ященника.

„Суть у вас дві партії рускі; я не знаю, до котрої партії Всесвітність Ваша належить, але пишу в річ, котра всім нам єсть найдорожша і над всі справи народні виста, а та єсть:

„Тяї Св'ященники наші, котрі намагають до партії самоодної, най будуть патріотами-українцями котиби ще більшими ніж Шев-

і широкі розкритиш налякані, гарні очі, говорив тремтячим голосом:

— А я не можу, коли б'ють... бою ся! Не можу на се дивити ся...

— То пошукайте собі якого місця, худинде — радий Миша...

— Куди-ж? — сказав Офіцеров, спускаючи сумні очі. — Всюди б'ють ся... Ціле життя — бій, я знаю... Лише от, м'єя мати... там в монастирах може нема того... І я пішов би, очевидно, до монастиря... лише...

Він нараз замовк. Оба стояли за рогом тюремної башні, кою гули гною, каміня і яких трісок. Над ними сунули ся поводи і погані темні змари, дув вітер і привносив авідки з міста розбиті, розірвані звуки...

— Лише що? — спитав Миша.

— Простіть мені — тремлячим шепотом заговорив Офіцеров, часто глібаючи повіями, лачеб вгледі геред собою щось осліплюючо ярого — простіть, може се моя глупота... тільки й всего...

— О що ходять? — спитав живо зворушеной молодечі, зичаючи голос.

Офіцеров відійшов до влого і сказав тремлячим голосом:

— Се... про Бога... Ви віруєте?

Миша опустил голову і по хвили відповів тихо:

— Н-не знаю...

— І я також не знаю! — швидко відхилив тюремний нагляд. — Часто думаю про Нього... боюся ані д'ячої... то чому так страшно д'яєт ся докола? Ви чоловік вчений... чому ж так страшно?

В його блях заблосли грубі, мутні сльозы. Отче їх рухом голови і відійшов по-жваво, не оглядаючись.

(Даліше буде).

ченко, але най не ставлять его, коли він так безчестно писав на Господа і пресв. Матер Вожу в своїм поематі „Марія мати Ісусова“. Тож при такім крайнім негіднім богохульстві ніяк не годить ся славити его, коли факт крайнього негідного богохульства єсть певний, а петрактицій вправній і певної зо сторони Шевченка зовсім не ма. А треба додати, що то єсть богохульство не в хвили якогось мимовільного роздражнення виповіджене, але очевидно в змислю кровію зділане.

„Буди би хто родившу нашу в подібній спосіб і розмислю безчестив, то певно не славив би його, коти і лям би він був уталантованим поетом або народолюбцем, не завдавали би йому в честь его торжества і не завдавали би йому товариства під іменем его: а коли Шевченко тоє відіав против єдиного Бога і Спасителя нашого Ісуса Христа і против пресв. Матері Его, тож маєм его славити? Славні поети других народів та славні негідного богохульства не доускали ся; а сии може котрі допустили ся, то також жадного сплянення не суть достойні.

„Но і ця єсть Шевченко правдивим народолюбцем, коли для руського народа ливив на завжди своє цілковите заперечення віри християнської таємн крайню негідним богохульством? Отже в найважнійшій річ, від котрої залежить ціла наша вічність і котра єсть підставою всього правдивого счастья і добра чочовіка навіть і на сім світі, він повістив таке негідне постійне віршене для народа руського, а в особенности на розширене невирства і деморалізацію молодіжні нашої лікільної і академічної. А крім того писав він в відржаючий спосіб против Церкви Христової католицької в поематі „Іван Гус“.

„Можна взяти іншого народолюбця пр. Маркіана Шашкевича або Основаньєвського або його іншого, що жадної такої невідности не допустив ся, в честь его народні торжества устроювати і під іменем его товариства закладали. Але Шевченка віак славити не годять ся.

„Поваж товариство наукове імя Шевченка має перемінити ся на „Академію наук“, протой най Св'ященника до того товариства належачі жадать, щоб оно надале вже не було під іменем Шевченка, з тим заявленям, що інакше она виступає.

„Чи Св'ященники наші не потраплять бути народолюбцями без славення Шевченка? Визнає сии хотять добра собі і народови, то най не ставлять его, бо через то кривдять славу Бога і пресв. Матері Вожі, а тоє певно не принесе счастья ні нам ні народови нашому; но кривдять славу Бога і пресв. Матері Вожі, тимсамим віддаюмо ласку Вожу від нас, і стелимо собі і народови нашому дорогу до невирства і погібелі вічної і дочасної.

„Желажучи в цілого серця Всесвітності Вашій і всему Домови і Парохіянм Вашим всякого богатства ласки і любви Вожі, вручаю і себе ласкавам мспитам Вашим.

„П'єв 5. мая 1905.

„Йосиф Кобиланський крижованин.“

Читаю се писмо в друге, в третє, і очам вірити не хочеть ся! Дивна нетерпимість та ще двохглядність пропозицій. Жадать, щоб загам Русинів скинув Шевченка вадля его двох поем „Марія“ і „Гуса“ з сєї висоти, на яку его дивнули самі его твори та псб на місце его на тім педесталі поставив Шашкевича або Основаньєвського — се справді куріозне!

І не знати, від чим тут більше жаліти і чим більше озсбачити; чи тим, що є у нас ще люди, що не захищать ся перед зневаженем імені навіть найбільше заслуженого патріота, сии він в чім вбезд не поступив по їх думі — чи тим, що апетична „вирозумілість“ нашого загалу осмільює їх до того. (Цікавий я, що сказав би пр. Поляки, коли б ім хто небудь запропонував детронізацію Міцкевича в користь пр. Аснана або Крашевського, а пречінь Міцкевича твори не у всім годять ся а догмами кат. церкви а навіть ще і більше, ніж Шевченкові.)

Я розумію се дуже добре, що є сьвятим обов'язком католицького сьвященника вірно і непохитно стояти на сторожі прав своєї церкви і берегти їх, але є певні границі, поза котрі і найрешейшому сьвященникові виходити не вільно, сии не хоче як-раз на шкоду ділати тої ідеї, за котрою яступає, сии прямо не хоче обвизати би навіть осмільшити сего, що єму найдорожшим бути повинно. Щоб така поема Шевченкова в силі була захатати основане Церкви у нас — се більше чим смішно і убляжає лише на мою думу почуванам реалістичним нашого народа. Бєспік від такої дрібниці мала захатити ся так кріпва і масивна будівля, то мусіло би бути влє в єго. Але згода! сии вже так небезпечно є є поема, тож маємо вже виданє в пропущенем сїх небезпечних поем Тов. педагогічного; там вже нема хіба небезпечних річей; але ствляти твердження, що Шевченкові твори усі містять в собі отруту для народа, для молодіжні лікільної, ба навіть і академічної, се вже таки безглузда нісенітниця, явля для кожного, хто оцінює річ без ніякого упередження, а при тім і крайню гідка і болісна сєсно укритою тенденцією. І то воно усе та „дові-

“) Нам писмо о. Кобиланського було вже давнїше звисне, але ми не згадували про него тому, що наша суспільність вже має на стілько національний сьвідомости, щоб того рода „послания“ не зрбили на неї жадного вражіння, крім хіба гумористичного. Та тепер, коли справу порушено зругів самих Ви. чатачі, не маємо нічо против того, щоб при помочи надісланої нам статі напаятувати публично поганій посылон „руського“ крижованина. — Ред.)

рочна“ робота, котру би я радше підпольною назвав та котрої евентуальні наслідки превіщав би бути аж надто явні? Чи о цінь мусіли би бути аж надто явні? Чи о сляву і о спасенє душ розходить ся тут? Коли би лише о те, тоді можна би ще простити се авторам того рода писем, бо перестати се авторам того рода писем, бо перестати би міру в ревности, се остаточно річ людська, хотя не цікує людей віршк. Але не по-нятиям мені се прямо видаєт ся. Бо хто ж з гієрархії церковної більше покликаний до дбання про добро душ собі повірених, як не єпископи? А пречінь владики наші не уважали за потрібне обшладати анатомою писем нашого віщуна-поета, навпаки сам я бачив нераз і не два, як єпископ перемський присутностію своєю звеличав торжества Шевченкові устроювані молодіжкою гімназіальною а і в „Інституті дівочім“, якого є покровителем, культу Шевченковому нічим не обмежує. Чия би наші єпископи мали бути гіршими католиками від своїх підчинених?

Загал Русинів мимом своєї поірної „вирозумілістї“ дорожить і дорожить ме завсїгди іменем Шевченковим, бо поводів до того має велими багато. Кулять Шевченковог не вєспіють зівечити ані навіть ослабити сего рода писем, що боячись хіба сьвітла денного розсвляють ся „довірно“. Церква католицька від Шевченкових творів шкоди не утерпить віякої, радше може від тих своїх ревнителей, що руководяться нетерпимістю в засліпленю своїм хотять споганити усе, що велике та благородне, бо загам Русинів в відравою дивити ся на тах, що профанують ім їх національній сьвятоті і побоюються можна, що відрага ся не завжди удержити ся в границях розваги та зимної кромі.

На закінченє ось що би сказав на те славне „довіроче“ писмо: Великі серця не боять ся великих противників, але і не зневажають їх і не споганяють їх наміяти. Велике серце і ум глибокий любовію обійме усе сьвіт і не викликає нікого, що сам умів дружити любати, а заглубляючись в его житє та его твори зуміє видобути з них не одну перлину і присвоїти ї собі, виходячи з заложєня, що і поза межами его сьвітоті ідеї істинно щось, що піанати варті і оцінити треба.

Часи анатемі давно вже минули; проклятиє і в давнїє ве багато зділали доброго, любов же і вирозумілість, які нам Христос ливив в гавонітї своїм, були, є і будуть невичерпаемою скарбницею усього добра на сьвітї.

Але се піймуть лише великі серця і глибокі умі. Пігмеї серця і карли духа вічно ще мріють о середночівних костяках.

Роман Гамичевич.

3 Росії.

(Телеграми.)

Петербург. Генерал Трепов заборонив всякі конгреси, з'їзди і публічні збори в цій державі. Поліційні влади мають записувати собі учасників таких зборів, а відтак розвивати їх і розганяти хочби силою.

Москва. Пермаєвський комісія конгресу земств ухвалила, мимом заборони Трепова, устроїти цілий ряд зборів, головю в губерніях над Волгою, в цілі пропанованя конституційної ідеї і пропагованя опору против недужих властей.

Льондон. З Петербурга доносять, що против опіній міністрів оголошена проекту конституції Булігіна дар відложив на геобмежений час. В правительствених кругах адогадують ся, що сєй проект треба уважати вже за цілком відкинений.

Берлін. Один робітник в Вибораї стрілив два рази з револьєра до шефа жандармів Парамєєв і ранив его так тяжко, що Парамєєв по двох годинах помер. Убийника арештовано.

Льондон. Вчєра перевезено 460 російських арештантів з Сахаліна до Маріно.

Петербург. Оголошено важні приписи о процесєх против політичних переступників. В склад судового трибуналу мають входити три члєни судової палати, два громадські судді і вітй даної громади, а в містах президент або бурмістр.

Варшава. В однім домі при Крокмальній улиці арештовано соціалістичний комітет. В сусіднім домі вкрито склад оружия а в дальшій магазин з прокламаціями. Говорять, що також відкрито тайну друкарню.

Війна.

Льондон. Японці обшадли столицю Сахаліну Александрову. Російські війська опинили ся о 25 миль на лівніч від Александровєса коло Есковінди.

Токіо. З головної квартири японської доносять: Сахаліську армію виландовано на берег дня 24 с. м. Опору не було ніякого. Транспорт військ провадила ескадра адмірала Катокса. Друга ескадра адмірала Дєна зрекгносувала і виландувала на берег матрозів, котрі не стрітивши ніякого опору, обшадли псаяційні порібні до виландованя війська. Коли виландовано війско, матрози вернули на кораблі. Росіяни спляили Алькову і Пушіку. Страт військ не було. На губернській будівлю в Александровську вивішено білу хоругву.

Льондон. До двєхніків доносять, що в північній Корєї Японці побили Росіян. Японці взяли російські поозиді штурмом на багветі. Росіяни в неладі уступили на північ. Росіяни було 9000. Ціла японська армія під командою генерала Гасєєва посуула ся скорим маршем на північ ріки Тумєн.

Петербург. Лівєвич телеграфує: Дня 24 с. м. о годінї 1 в полудне вийшов з япаньського торпедовця на берег коло місцевости Кастрієс баталіон піхоти, обшадив морську ліхтарню і вивисив на ній японський стяг.

ТЕЛЕГРАМИ.

Угорська криза.

Будапешт. Міністрат ухвалив складати добровільно виплатені податки в фінансовій інституції, котру виваначити міська репрезентация і не приймати наперед виплачуваня тація і не приймати наперед виплачуваня податків. — Кошут оголосив статю, виваначу підєрвальну партію, щоб прилучила ся до опозиційної коаліції. Дневники доводять, що з ліберального сторонництва вступав багато члєнів.

Війна.

Париж. В дипломатичних кругах говорять, що цілюю з'їзду цїсаря Вільгельма з царем було обговорєно справи закінчення мира а Японію. Вільгельм мав обіцяти Росії повертє на случай, як би жадана Японіи були великі. Обговорєно також справу морських проливів на півночі, що є так в інтерєсі Німеччини як і Росії.

Атентат на султана.

Царгород. Шефа поліції Фемі-башу засуджено на вигнанє, а брата султана Рєшід-башу, котрого доси уважали за наслідника престолу, арештовано і замкнено в палаті, в котрій колись був інтервований султан Мурад. Рєшід підозріваний, що анав о приготувані атентатів на жите султана. Арештовано також б. директора болгарського шпиталю, д-ра Зінова і кількох Македонців і більше чєсно Вірмєв.

Скандинавщина.

Християн'я. Правительство наміряє предложити парламенту, щоб народне голосованє рішило в справі унії з Швецією. Се голосованє відбудє ся адавєс дня 13 серпня.

Штотгольм. Цілюю з'їзду цїсаря Вільгельма з царем, було ваданє норвегської корони одному з снів Вільгельма, Росія дістала би вузку територію норвегську, що лежить напівночі Росії, а за се цар вгладить ся на відданє норвегської корони одному з пруських князів.

НОВИНКИ.

— Про всеукраїнський з'їзд подає „Галичанськ“, що сєй з'їзд відбув ся в Полтаві. Крім „Słowa polsk-ogo“, котрому відповідаємо на початковій місці, заговорив на тему з'їзду і его рішенє також „Dziennik polski“, та сєму, другому руськоїдному органу відповімо лише коротко. „Dziennik polski“ заризакував твердження, немовто що найменше стилізація дописів з Києва, в якій подає ся звіт з'їзду, вийшла від самої редакції, бо „Сзас“, про який згадує ся в дописі „Діла“, появил ся всього на всього перед шістьма днями, годі отже припустити, щоб на статю „Сзас“ реаговано в тих кількох днях з Києва. Аретметикови з „Dziennika polsk-ogo“ відповімо, що почти в Росії се не почти в Галичині і писмо та відповілі з Львова до Києва і назад потребує найбільше п'ять днів. Ми отже не тільки одержали писмо, як було у нас напечатане, але крім того мали нагоду говорити явчо з одним з найвидівіших учасників з'їзду, котрий не тільки потвердив і доповнив писемну реляцію надіслану з Києва, але дав нам єще і окремо дозєл на єї напечатанє. Супротив того за наше донесенє про з'їзд беремо повну одвічальність і шкода лише, що в таку спєку редактори „Dziennika“ мусіли напружувати свій інтеллект на вдумуванє заміту, який показав ся „пустим ударом по воді“.

— Де народна честь? З Жовкви пишуть нам: В вєділью дня 23 с. м. жовківська Польща устроїла фестин на дохід польського „Союза“. На відгомін польських патріотичних пісєнь посіпшили мало не всі Поляки сповніти патріотичний обов'язок. Та на жалє, посеред польської патріотичної публіки красувалєсь і руські статисты. Nomina їх нехай будуть поки-що одією, хоч деякі з них вже публично паяновано з такого самого привоуду, а нмні знов намагають до людей, звисних в народній діяльності. Думаємо, що на будучє не дадуть нам причини, щоб їх імена подати під публічний осуд. — М.

— В обороні руського обряду в школах пишуть нам з учительських кругів: Приписи що-до реалістичних практик в наших школах, видані краєвою радою шкільною дня 24 лютого 1896 р., постановляють в 15 § найважливіше, як треба відмовляти в школі молитви і сьпівати побожні піснї так перед наукою як і по науці. Порядком молитов і пісєнь, улєшений душпастиром (калекхитом), має бути уміщений на видім місці в шкільній саяі, а в школах більшекласових в жодній вляді. Так вгядає ся на папєри, але в практиці цілком інакше. В школах пр. більшекласових, де катєхит хоче вгянути в справу, толкує ся, що в вляді I має відбувати ся молитва тільки по польськи, „bo język wukładowy polski“. В класєх висших, котрі ведуть учителя Русини, відмьаляє ся молитва на переміну в однім та другім обряді та вивить ся бодай в одну зворотку „Пречистая“, де знов учить Поляк, і то як звичайно сими часами і загорілий повніст, там не вчуєш ніколи руського „Отчєнашу“ а о якийсь побожний піснї в нашім обряді там нема й бєсїди. Знаю одну школу в містечку

3) Морально-релігійне виховання і педагогічний провід в науці і всіх заняттях молоді, в цілому безупинну, ширшу, патріотичну, вітцівську опіку над працею і відпочинком, духовним і фізичним життям молоді.

Сю піднесу задачу сповнить Інститут через представлених в нім органів: а) в першій ряді через заінтересованих в нім ректора і віцектора Інститута, заводських педагогів, професорів або оо. патехитів гімназійних, б) через шістьох надзирателів, спосібних академіків або старших учеників гімназійних, в) численний персонал службовий, мужеский і жіночий, стоячий під проводом інтелігентного господаря і господарки. Начальство Інститута, ректор і віцектор, надзирателі, господарі і служба помічені в Інституті постійно.

Інститут ж дає: 1) місячні оплати з гори від кожного питомця по 40 К, 2) щоб родичі або опікуни питомців вступили в члени товариства, котрі єсть власником Інститута, т. є. в члени товариства ливинської бурж. св. О. Николая в Перемишлі, в річну вкладкою 6 К, 3) щоб родичі, або опікуни зложили при вступі ученика до Інститута таксу 10 К за цілорічне в'їжджання інвентаря, т. є. ліжка, століка, шафи, пуфту, умивальне, столового начиння, загалом всіх річей, які Інститут закупили наважкою понад 10.000 К для ужитку учеників, 4) при вступі зложити 10 К закладку на кожен річний потреби ученика, як прибори шкільні, направила обуви, одягу, на ліжаря і ліжні, і т. п., 5) поносити відшкодованні за всі надзвичайні шкоди, нападні учеником в інвентарі або інших урядженях Інститута, 6) при вступі підписати заяву, що обов'язують ся сповняти всі умови сего конкурсу. Місячний оплати 40 К не можна вбрати в причини вїзду ученика на святя або на відпустку.

Ученик прийнятий до Інститута, має при вступі знахатися, що має в своєм добрім стані слідуючі предмети: 1) сінняк в домашнього полотна 2 м. довгий, 90 ст. ширини, 2) подушку, 3) ковдру, 4) сиваний кофти до накривання ліжка (зипу) темно-червоної барви (bordeaux), 5) чотири шпівки на подушку, 6) три тонкі простирала на ковдру, приладжені до заціплювання на гузники, 7) три грубіші простирала на ліжко, 8) шість сорочок, 9) шість пар ногавиць, 10) шість ручників, 11) дванадцять хусток до носа, 12) шість пар літніх і тільких змивих шкарпюток, 13) два мундурки шкільні, 14) мундуровий плащ, 15) два пари обуви, 16) мале зеркалаце, 17) гутий і рідкий гребінь, 18) щіпки до еукна, волосся і маленьку до зубів.

Всі вказані річі мусять бути означені числом, яке заряд Інститута визначить для кожного ученика при прийнятті. Всі річі ма-

ють бути списані в двох примірниках, один з них передає ученик господареві Інститута, другий задержує родина ученика.

Письменні оголошення о прийнятті до Інститута належить присилати найдальше до 15. серпня 1905 під адресою: "Руский Інститут гімназійний в Перемишлі", на рук Вл. Г. Цеглиньського, ц. в. директора гімназії в Перемишлі.

На бажане родичів та інших інтересованих в тім ділі сторін висилає Заряд Інститута за присилки 10 ст. на порто прсторійший і точнійший "Преспект" Руского Інститута гімназійного в Перемишлі, котрий що тільки вийшов в печаті.

Від Відділу товариства "Бурса св. О. Николая в Перемишлі, заснованої в ювілейну пам'ять 50-літнього пановання цесаря Франца Йосифа I.

Перемишль в липні 1905.

Григорій Делішський, голова. Т-р Теофіл Кормос, секретар.

Надіслане.

Коперницький і Сні

Витки і Механіки у Львові площа Галицька ч. 1. протил Виску Гіпотечного на планетарних площі Галицької поручають

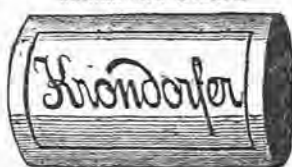

Барометри анероїди по 7, 8 і 10 К, найліпші по 12, 16, 20 і 24 К. — Льюретики по 12, 16, 24 і вище. Заводом поручаємо в найбільшій виборі окуляри, цівкери, лупи і всілякі інші прибори оптичні всілякі направи педагогічні як найкращіше і найдешевше. 4155

КРОНДОРФЕР
ПРИРОДНА АЛКАЛІЧНА ШАВА
випробоване лічнице средство на недомаганя віддахових органів, жолудка і міхура.

Щоб утеречи ся перед наслідкованем, треба уважати на корок з отриманим випаленим аном.

ГОЛОВНИЙ СКЛАД
Львів, Ягайлонська 7, 1.

Якова Більбля & Сина

КРАВЕЦЬКИЙ МАГАЗИН

у Львові, ул. Краківська ч. 4, 1. поверх

поручає по дуже приличних цінах повні ераковні і англійські уборы, мундурки для студентів, як також всякого рода мужескі уборы після сезону. Показки в еплатах. Поручення з провинціал полагдають ся відвотного поштою. 101 13-15

ФАБРИЧНИЙ СКЛАД БІЛА

Найдешевша торгівля галантерейних товарів

АДОЛЬФА РАЙБА

у Львові Ринок ч. II (напроти тов. Просвіти.)

Поручає великий вибір мужеского біла, краветоку, рукавичок, парасоль, лісок, шкільних виробів, російських кальшів, альбумів як також тоалетного мила і перуажерів.

Великий вибір пушок на цигарети, тютюну, гроші і сипок з гербом Руси.

Великий вибір біжутерії. 750

ПЕРШИЙ РУСКИЙ СКЛАД З КОСАМИ

Михайла Пасічника у Відни

XVIII Theresiengasse 32

продає найліпші і найдешевші

КОСИ ГАЛИЦЬКИХ СЕЛЯН.

в іменню по таких цінах:

довгість коси: 70 | 65 | 70 | 75 | 80 | 85 | 90 | 95 | центимтр.
одна коса коштує: 104 | 104 | 104 | 104 | 104 | 104 | 104 | 104 | сотиків
108 кіс паравкоштує: 90 | 100 | 110 | 120 | 130 | 140 | 150 | 160 | корон

Хто замовляє 10 кіс, дістає одну косу даром — для гуртовників значний опуст. Коси невідати приймають назад або авертають гроші. Маю на складі також: серпи, молотки, бабки, перетелі та брати.

Пішники висилають даром — товар лише за пошліною. 38426-34

Під осінні засіви поручає:

ШТУЧНІ НАВОЗИ

І. галицьке Товариство акційне для

промислу хемічного

(перед тим Спілька ком. Юліяна Ванга)

у Львові

ул. Академічна ч. 8. I. пов.

На жадає висилає ся цінами відвотного і

оплатно. 558 6-10

Просимо зажадати

нашого банкового календарика, котрий розсилаємо даром і оплатно. Люси на сплати продаємо дешевше як заграничні фірми. Агентів не маємо. Безплатна ревізія цюсів і ефектів.

Шіц і Хаєс

банковий дім і контора виміни.

Львів площа Марійська ч. 7. (ріг ул. Коперницька). 780

Виконує найдешевше

всякі ритовничі роботи, печатки і цизельоване. Власний виріб кавчукових і металевих штампів, гравюри на металі і дорогих камінях. Шильди ритовані і літі прасовані таблиці з бляхи для сторожиків і асекураційних товариств. Печаткові марки, знаки для випалювання із заліза і шпунтові бляшки. Склад кавчукових типографіч Perfect і різних красок і штампів.

Артистично-ритовниче заведе

дене 186

А. Зігмана

у Львові, ул. Синотусна ч. 14.

Під осінні засіви

Жужлева мука Томаса.

найліпшим і найдешевшим навозом фосфоровим і під всі управні рослини. Чим більша грасть муки, тим дешевше припадає 1 кг. фосфорової кислоти, тому, що кошті перевозу муки високої і низької процентної є однакові. Крім сего високо процентова мука ручить за фабрикат без заміту, підчас коли мука низькопроцентова є часто фальсифікатом.

II Бачність на знак „Зоря“ II

Генеральний репрезентавт „Фабрики фосфорів Томаса“ в Берліні, ІОСИФ КАРРАХ, у Львові, ул. Ягайлонська ч. 22.

Цілики і обясненя даром і оплатно. 604 4-25

Приватист-абітурієнт глядає зараз лекції на селі на цілий рік. Пльовський, „Дістор“, Ринок, ч. 10. 654 2-2

В Девятниках почта і стація Вибранівка, єсть красне мешканє о 4 комнатах в огородах до винаймлення. Положенє дуже красне. Ласкаві зголошення приймає о. Николай Стисловський, парох в Девятниках. 646 8-3

Вдовиця інтелігентна, лїт 30, глядає місця у старшого вдовця священика до заряду дому і господарки або до заряду бурж. Успіва під адресою: П. Ф. Станіславів, poste restante Дворецькезінський. 653 2-12

Ученик VIII. класу гімназ. вправний інструктор, котрий удержуєть ся лекцій, глядає лекції на селі за малю винагородою. Ласкаві зголошення на адресу „Математик“ poste restante Яворів.

Вдова що знає ся на сільським і домовім господарстві, глядає місця у священика, вдовця або кавалера. — Любіна Мервартова у Львові, ул. Личаківська ч. 107. 655 2-3

2 зр. за перерібку трьох матеріалових подушок. Дрейхи на покриття від 50 кр., 150 і 250 зр. коштує переробленє старої ковдри, покриття від 45 кр. за 521 метр в робітні 19-30

І. ШУСТЕРА

Львів, ул. Коперницька.

Отрим маю честь завітомити, що з днем 8/VII 1905 року я

Склад і робітню

виробів

СІДЛЯСКО-РИМАРСЬКИХ

під вірною

ЛЕВ

ВАЛІХЕВИЧ

Львів

при ул. Кароля Людвика 3.

61 8 80

Перший руский склад машин до шитя.

до шитя.

до шитя.

до шитя.

до шитя.

до шитя.

до шитя.

до шитя.

до шитя.

до шитя.

до шитя.

до шитя.

до шитя.

до шитя.

до шитя.

до шитя.

до шитя.

до шитя.

до шитя.

до шитя.

до шитя.

до шитя.

до шитя.

до шитя.

до шитя.

до шитя.

до шитя.

до шитя.

до шитя.

до шитя.

до шитя.

до шитя.

до шитя.

до шитя.

до шитя.

до шитя.

до шитя.

до шитя.

до шитя.

до шитя.

до шитя.

до шитя.

до шитя.

до шитя.

до шитя.

до шитя.

до шитя.

до шитя.

до шитя.

ОГОЛОШЕНЕ.

На просьбу родичів та опікунів, що посилають учеників до бучацької гімназії, отворив монастир оо. Василіанців в Бучачі конвент, адаптуючи на се великим коштом цілий будинок погімназійний так, що в его просторах комнатах мають ученики вигідні, окремі салі спальні, окремі до науки, окремі до забави, особну їдальню, бібліотеку, салю конвенту і т. п.

В минулому році шкільним зняшло уміщенє в конвенті 28 учеників; крім того, всі дістали добрі класи і обчаш, п'ятьох було відзначено.

На слідуючий рік 1905/6 приготовлено місця на 40 учеників. Успіва прийняти: Місячна оплата 50 корон. Ученики дістають в конвенті крім мешкання і харчу також пранє, опал, світло обслугову, в потреби поміч лікарську а поза сібно на се призначено священика.

З виправи має ученик принести крім приписаного шкільного мундурка — подушку, ковдру, кофти на постіль, 3 простирала на сінник, 3 простирала на ковдру, 4 пішавки, 6 ручників, 6 сорочок, 6 калісонів, 12 хусточок і 12 швартишок.

Речинєнь до зголошення називаєть ся час до 10 серпня. На случай, коли би не зголошило ся достаточне число учеників, буде монастир примушений відступити від наміру удержування конвенту, о чім повідомлено би інтересованих зараз по уллиці 10 серпня.

Зголошення просимо адресувати: О. Маріян Повх, Ч. С. В. В. ректор монастиря і конвенту в Бучачі. 652 4-5

Робітню знарядів церковних

другу руску в Галичині поручає

Василь Дуткевич

бронзівник в Перемишлі.

Приймає часи до золочення, дароносниць, евангелій і інших сего рода річі церковні. Золочене і сріблене відбуває ся в огни. Поручає селад хоругов, чаш, цїхтарів, павуків.

ВАСИЛЬ ДУТКЕВИЧ, Бронзівник

Перемишль, ул. Францішканська ч. 18. 595 6-90

Рух свідомісних поїздів

заявлений від 1 мая 1905 після середньо-європейського часу

До Львова на двореч головний прихдають:

12:20*, 6:10, 1:40, 5:45, 9:10, Ворохти (від 1/7 до 30/9 в неділю і святя), Делятина (від 1/10 до 30/4), Коломиї (від 1/6 до 30/9 що неділі і святя) Керезмеже (від 1/5 до 30/9), Серета (від 1/7 до 31/8), Вергомета (в понеділок), Жидачева (від 1/5 до 30/9 в неділі і святя).

2:31*, 6—, 8:50, 1:30, 5:25, 8:40, 9:50*, Нового Санча (від 25/6 до 15/9) Ясла (від 1/7 до 15/9).

Підвочиски 7:20, 11:55, 2:30, 10:20.

Лавочного 7:29, 11:45, 10:50.

Рави рускої 7:50.

Станиславова 8:05.

Самбора 8:15, 1:50, 9:20*.

Яворова 8:18, 4:32.

Коломиї 10:05.

Рашева 10:35.

Тухли 3:45 (від 15/6 до 30/9), Снежного (від 1/5 — 30/9)

Везица 5—.

На Підзамче

Підвочиски 7—, 2:15, 5:15, 10—*.

Поїзди львівські.

Врухович від 14/5 до 10/9 6:50, 7:50, рано, 9:55 перед

попуднем (тільки в неділі і рм.-нат. святя, 1:45 попоудни (тільки в неділі і рм.-нат. святя), 3:05, 4:16, 5—, попоуд. 7:41, 8:55 веч.

Янова 8:18 рано, 1:15 попоудни (від 1/5 до 30/9), 4:32 попоудни, 8:45 вечер (від 14/5 до 10/9), 9:25 вечер (від 14/5 до 10/9) тільки що не)

ділі і святя.

Щирца 10:10 вечер (від 1/6 до 10/9 в неділі і рм.-нат. святя).

Любіня 10:10 вечер (від 14/5 до 10/9 в неділі і рм.-нат. святя).

31 Львова з головного двірця відходять:

До Кракова 12:45, 4:15, 8:25, 8:35, 2:50, 6:35*, 11—*, 8:40

копаного (від 25/6 до 15/9), Осьвещіма (від 25/6 до 15/9), Веліччи (від 1/5 до 24/6) і (від 16/9 до 30/4).

Іцкан 2:51, 6:15, 9:20, 2:40, 10:40*, Керезмеже (від 1/5 до 30/9), Дорж-Ватри (від 1/7 до 31/8), Ворохти (від 1/7 до 30/9) що неділі і святя).

Підвочиски 6:30, 10:55, 2—, 9—*, 11:05*.

Яворова 6:55, 5:58.

Лавочного 7:30, 2:55, 6:25*, Кожавини (від 1/5 до 30/9 що неділі і святя).

Самбора 9—, 4:20, 10:55*.

Везица 11:10.

Рашева 4:10.

Коломиї 5:50.

Рави рускої 7:30*.

476

тов. культурних, ширячих тверезість. Але все це було мало і ми надіємося, що наші патріоти вже в найближшій часі покрутять геть справу отсей вистави. Се справа не партійна але загальнона значення, тож всякі упередження партійні повинні би устати.

В тій самій справі участі Русинів в антиалкоголічному конгресі надіслав нам ще Вел. о. Володимир Левицький в Рогатина от-сі свої замітки:

Дотично антиалкоголічного конгресу буда поміщена в „Ділі“ оповістка, посіліда в 149 ч. д. Володимира Лаврівського, котрий азначає, що цілію нашої участі в сій кон-гресі є, показати світові, що також в нас дешо в сій напругі зроблено.

В сій оповістці не звернено уваги на наше духовенство, котре до сїй пори у нас виключно працювало і працює против ужи-вання алкоголю і проте може найліпше зна-ти стан антиалкоголізму у нас. Незабуді-пам'ятати в сій справі є бл. п. митрополит По-сиф Сембратович, котрого за ширене твере-зості постигла від польських шляхтичів кара.

Може бути, що аранжери участі числять ся з д-ром Трельовським, котрий вже не раз дав докази „терпимості“ до свого духовен-ства, однак аранжери мусять локонче в свою обов'язкову числяти ся, коли хотять із своєї вадачі вийти, як слід.

Комітетови не поможе багато ні мо-дїж академічна ні гімназійна, до котрої звертає ся д. В. Лаврівський, бо молодіж не возьме в церкви записної книги брацтва тверезості ані не довідає ся про тверезість до-кладно в селі. Річ є проста, переглянути Е-пархіальні Відомості від найдавніших часів та розіслати дотичні kwestіонарі до уря-дів парохіальних, щоба досягнути докладні статистичні дані та виробити собі образ істо-ричний ширяча тверезості у нашім на-роді.

Тут отже хочеться поміч духовенства а не навпаки до духовенства не має прийняти в сій справі розумної під-стави.

Сих кілька слів вважав я за відповідне подати до відома хв. комітету з огляду на важність нашої участі у згаданім конгресі, однак коли праця нашої світської інтеліген-ції против уживання алкоголю мала би вий-ти активний оборот, то не від річи буде на-шим патріотам над сею справою превеликої ваги рго domo sua застановити ся без огляду на се, як там наша участь на кон-гресі вийде.

Нігде правди діти, що тверезість є од-ною з головних підвалин нашого життя. Хто знає наші села з перед кількадесяти літ, ко-ли то рускі громади через уживання алко-голю представляли сумний образ, а порівна-в їх теперішній стан, то мусить признать значний поступ так, що сучасно наш Вир-митрополит Андрей в однім із своїх пастир-ських листів вказує на те, що все, що єсть доброго в нашім народі, треба закладати в громадній мірі тверезості, ширеній духовен-ством.

Впрочім на ці політичні агітатори мо-гли би найліпше сказати, що значить село тверезе, а що село п'янке.

Розуміє ся, що в тім напрямі ще дуже багато треба працювати, тут треба також помічати і доброго прикладу світської інтелі-генції.

Однак більше уваги мусить звернути наша інтелігенція таки на інтелігенцію, патріотично працюючи при алкоголі. Аж сум вби-рає дивити ся на інтелігенцію, котра замість посвятити свої сили на добро народу, то-пить їх в алкоголі. І щож народова в то-го, що видає свою кривавину на продовжа-ня інтелігенції, коли вона опісля сводить ся в загальній частині на ніщо.

Я в сумом згадую гімназійні часи

— Вони побили його! — сказав Миша, трясучи цілим тілом.

— Сказано вам — не підходити до людей...

— Але прошу зрозуміти! Вони його били! били! — переконуючо повторив Миша.

— То не ваше діло! — сучаю говорив вартівник, ідучи за Мишою. — Не ви на-чальство тут... отже ходіть собі по вказаних місцях... А як ще раз підійдете до людей... донесу о тім і заборонять ваш прохід...

— Як його били! — кинув Миша, за-криваючи з жваву очі.

— І що з того? То їх діло... хто бє, ді-стане своє... Ви не потрібуете боятися... як не будете там підходити... — повторив вор-китливо і вперто вартівник.

Миша сбернувся швидко — лице воєна було безжовте, влиняле і на нім неподвиж-но застигла скука...

— Наш брат відповідає за нас — додав, рухаючи ліняво губами...

Миша повернувся до келї раніше, як кін-чив ся час прогулянки. Коли в супроводі Офі-цера вийшов на коридор, хтось крикнув з темряви:

— Назад! Заждати перед дверми!

— Що таке? — спитав Миша нагада-ча, виходячи назад на двір.

— Сусіда нам приводять...

— Кого?

— Не знаю...

З торми вийшов старший помічник на-чальства, влинув сідом лобом похмурим погля-дом на Мишу і закомандував остро на Офі-цера:

— Веда!

І нагло заревів несамовито:

— Як у тебе висить революер? Лінгва худоба... Поприваря... сину!

(Даліше буде).

коли то не один професор їдав своїм учени-кам злий приклад уживання алкоголю, че-рез що не один ученик заразив ся пристра-сткою до алкоголю та змарнував свій талант без пожитку і з жвавою своєю народом. То-му одним з головних наших квітчів повинна бути борба против алкоголю, памятаючи на се, що лиш парід тверезий а за тим розум-ний добуде собі волю.

Містичні писмо о. Левицького, ми при-знаємо, що наше духовенство відіграло у нас першу і рішачу роль в отже; зважу нашого народу і що тому слушне є домагає Вл. автора, щоб на наше духовенство і его історичні заслуги звернути особливу увагу. З другого однак боку думаємо, що в такій справі як антиалкоголева акція нема при-чини оглядати ся у нас на відносина партійні, а впрочім, оскільки ми пересвідчили ся, також і комітет колодійський поводить ся зовсім об'єктивно і безсто-ронньо, а має тту безперечну заслугу, що зорганізував перший учасць Русинів в конгресі і веде акцію енергійно. Впрочім в обох комітетах, так львівським як колодійським (в колодійським головну акцію веде д-р Ра-ковський) засідають також люди нашого сто-ронництва, тож нема сумніву, що вони недо-зволять, аби нашому духовенству зроблено якусь фактичну або хочби лише і моральну кривду. Було б однак вказане, щоб особливо до комітету львівського приступив хтось з владійських священиків львівських, бо така безпосередня участь є найліпшою заорукою об'єктивності зі сторони комітету і жалі та недовіри в такім случаї певно устануть. А сего як-раз треба собі бажати, бо було б але, коли б навіть в справі алкоголю не вміли ми піднести ся понад політичні спори і вза-їмні анимозі, та наші, дуже часто пусті су-перечки повели відтак аж на конгрес, перед лице Європи.

Земства і міста до народу.

З'їзд заступників земств і міст, що від 19—21 с. м. радив у Москві, закінчив свої наради, як ми вже доносили, вночі в п'ят-ницю на суботу постановою, видати до на-роду маніфест. Було першое внесене, щобі звернути ся з петицією до царя. Але п. Пе-трункевич вказав, що тепер уже не час звертати ся до царя, а пора промовити до народу. І так установлено поки-що лише зміст маніфесту. Нині мусить він певно бу-ти вже зредагований, але доки нема ще ві-сти про его окончательний уклад. Дякого по-даємо лише зміст так, як его рознесли по сьвітї німецькі дзєвняки.

Маніфест має насамперед указати на з'їзд земств, що в днєх 19—22 падоліста м. р. відбув ся в Петербурі. Тяжкі часи, які Росія переживає, нещаслива і непопу-лярна війна, розруха в краю, податковий гнет, даремні заходи правительств, щобі сегом здвизти чим-раз більше невдоволеня, вивіди очевидні річ, що правительств вла-стими силами не годно найти виходу в за-гального скрутного положення, — те все спо-нувало членів земств застановити ся спільно над способами, як би ратувати вітчизну. І так прийшло до з'їзду земств в Петер-бурі.

Зібрані на тім з'їзді заступники земств прийшли до підняття, що головною вимогою стає річчї в політика бюрократії, котра найважливіші справи публічного життя крає перед народом, даєть всяку свободу гадки, не допускає населення до участі в по-лагоді пекучих справ і своєю системою опіки ваче над малолітніми спинає всяку патріотичну діяльність, котра би мала на цілі до-бро вітчизни. Петербургський з'їзд домагає ся усунення самоволї поліції і чиновництва і непевности перед правом, знесення нерівно-правности, від котрої найбільше терпить се-лянський стан, привласня свободи печати, слова і зборів, вивіди контролю над господар-ською фінансовою і над діяльністю адміні-страційних властей та вибору народної ре-презентації, котра веда би ся контролю і брада участь в законодавстві.

Постанови петербургського з'їзду пере-дано цареві, а після того появив ся д. 25 грудня 1904 р. царський указ, в котрім за-повіджено скорє заспокоєння висказаних на з'їзді земств бажань. Лише про народну репре-зентацію не було в указі згадки. Прийшов упадок Порт-Артура, кровавий виступ полі-ції і війська против походу робітників, котрі в січні с. р. хотіли свої бажання висказати в зимовій палаті. Се викликало не лиш се-ред робучого населення заворушення, але й в цілім краю. На зборах земств і мійських дум та воїлких товариств обговорювано су-мну справу і ухвалювано протести.

Вкінці появив ся д. 3 марца с. р. (18 ст. ст.) найвищий рескрипт, котрий заоря-дав скасування народної репрезентації, але не такої, яку припоручав з'їзд земств, а зборів лише до наради і з правом участі в приго-товлюючих законодавчих роботах. З того ча-су минуло п'ять місяців, а стан річчї лише погіршив ся. Намірів царя не виконано або за причиною довадників повернено в цілім противний бік, а самою бюрократією скор-ріше збільшилась ніж зменшилась ся. Край перестав вірять, щобі правительств було в силі зарадити лихови. Всеюди стало кишити. Проявили ся розруха, а непевність дійшла до того, що кожний горожанин вже лиш о тім думав, як самому собі радити і помічати. Причинили ся нещасні випадки всенні, стра-шна воєнна під Мукдемо і вичнене фльо-ти, котру з уваги на її мізерний стан вже задалегідь призначено на знищення. В тім жахливій халяві постановили заступ-ники земств і міст звернути ся просто до

царя. Даліше маніфест має розказати про анашу депутатську земств і міст в Петербурі, де промовляв кн. Сергій Трубецький і член петербургської думи Феодоров, та подати царю відповідь, котра коротко звучала: „Оставьте вої сумніви, народна репрезентація буде скликана!“ Але волю царя все ще уда-ремноють. Правда, що виготовлено вже про-ект конституції, а его зміст знавий доси лише приватно; але той проєкт недостаточ-ний і не постановляє народної репрезентації в правдивім значенні сего слова. А поліція і бюрократія, як перед тим, так і даліше по-водять ся в кождім напрямі спиваючи. Отже з'їзд земств і міст хоче мирним способом причинити ся до підняття вітчизни. Треба бороти ся, і то не об'єктом, а всім послудою о майно і право. Всі земці і заступники міст мають лише одну цілі: вибороти правдиву, на загальне голосовану опіку, народну ре-презентацію; але до досягнення тої цілі треба тепер лишніх дибраних способів. Сполученням силами добиваймо ся цілі, в повнім споко-ї ажно збираймо ся, щобі ажно радити над потребами краю, без страху перед тими, котрі нас скотять спивати в тім. В тім, щобі народ збрав ся і радив на своїм потреба-ми, не може бути нічого незаконного. До-рога вказана, дорога спокійна; вона мусить завести край до нового ладу, без великих потрясень, без рік крови і без даремних жертв тисяч людий.

Отсе найзагальніший зміст і хід гадок маніфесту. Бюро конгресу земств і міст має его чим скорше розвинути по цілій державі. Побачимо, як се ему поведе ся під оком все така по давньому всяку свободу спиваючи поліції.

З'їзд земств і міст в Москві радив та-кож, як ми вже давніше доносили, над про-ектом конституції, виготовленим в комітеті чин то „бурі“ конгресу, урядуючим постійно. Той проєкт оголошено на день перед розпо-чатєм наради з'їзду в „Русских Віслю-ках“. Отже § 16 проєкту постановляє, що всі російські піддані без огляду на їх стан і віру є рівні перед правом. В § 17 ім признає ся совну свободу віри і виконувати обрядів, оскільки се не нарушає законів. В § 19, 20 і 21 постановляє ся, що без приказу суду не вільно нікого взыняти, а увязнений має бути в містах до 24 годин, по селєх до трєх днєх відданий властивому судови в зазначенім причини увязнення, або має бути пущений на волю. § 25 заборонює робити без приказу судуї ревізії по домах і входить поліції до приватних кат. В § 26 ім постановляє ся тайну листів і заборонює ся брати приватні листи за підставу до актів обжалована. В 27 зносить паспортний примус у внутрішнім і заграничнім руху. §§ 28 і 29 постановляють свободу слова і печати і вносять всяку цен-зуру; § 30 говорить про свободу зборів, а § 34 признає жужацям ті самі права, що й російським горожанам, винявши випадки, котрі має означити закон.

Даліші параграфи говорять про парла-мент, котрий складається з двох палат. Висна палата зве ся „Земская палата“, а вибирати мають до неї члєни земств і мій-ських дум тайним голосованєм. Прав вибору послів до виснової палати має мати кож-дий 25-літній повноправний горожанин, а мандат посла має трєвати чотирі роки. Ца-реви признає ся право розвязувати парла-мент кождого часу, але в разі розвязання но-ві вибори мають відбутися в законі при-писанім часі. Проєкти законів, обговорені в виснової палаті мають їти до виснової, а опісля до затвердження царя. Цар має право від се-бе приказати виконанє ухвалених законів, але без окремого дозволу найвищої властей ви-конуюча не може додавати до законів жадних додатків чи застережень. Крім окремо уста-новлених випадків царські рескрипти мусять завжди мати контраскриптуру одвічального перед парламентом канцлера або міністра. В § 55 членам обох палат заповнює ся нена-рушимість, а § 56-тий заборонює їм в часі правосвисти мандату приймати ордері, аванси, піднесення платів; однак урядники, крім поліційних і воїлких, можуть бути вибрані до парламенту і цілий час каден-ції парламентарної задержують в такім ра-зі свою платню. В § 61-тій постановляє ся, що члєни обох палат мають побирати двєти і арєчи ся їх не мають права.

3 Росії.

(Телеграми.)

Варшава. Спрай в фабріці базовни Ба-ера скінчив ся кроваво. Півтрєти тисячви страйкарів хотіло вдерти ся до середини фа-брики. Війско дало кілька салів, від котрих кілька осіб погябло. Арєштовано до 300 ро-бітників.

Петербург. „Нов. Время“ доносить, що в європейській Росії є тепер аляш 100.000 арєштантів. Найбільшій дзєвняк російськїй „Новостя“ завішено на два місяці.

Москва. Вночі з сєреди на четєр полі-ція виконала ревізію в мешканні пре-зидента конгресу земств і міст Голові-на і члєнів перманентної комі-сії конгресу Кокошкова і По-вєра і забрала ріжні папєри зі списом адрєсів, на котрі мали бути ви-слані відозви конгресу. Головіна вислав сей-час телеграфічне зажаденє до Петербурга і сам вїїхав туди з жалобою.

Лібава. Кілька верст за містом знайдено на гостиниї трупа стріленого комісара се-лянського Вєвєнера. З гуртка вертаючого з якогось похорону, стріляв хтось до двох

жандармів, що стояли на улиці. Один жап-дарм убитий, другий тяжко ранений.

Берлін. З Петербургської взынці утіяпо кілька арєштантів заарєштованих на смерть перед самою екзекуцією. Сторожа, котрого підозрівають, що улєкшив утечу арєш-товано.

Петербург. Дня 22 с. м. доконано реві-зії в 22 домах, при чім сконфісковано аляш 2000 револєверів, бомб і прокламаций. Арєштовано дуже багато осіб. В руки полі-ції мала впасти широкя корєспондєнція російських революціонєрів з заграницею.

Москва. Слїдуючий конгрєс земств відбу-де ся 22 сєрпня. В конгрєсі возьмуть участь всєї суцільні і заводові інституції, котрі ма-ють взылати по двох дєлєгатів.

Бреслав. Дзєвняки доносять, що гєнє-рал-губєрнатор Максимович утік в Вар-шаву (?) зі страху перед заповіджєними а-тєвєтатами на его житє.

Війна.

Токіо. Япанська армія сахалїанська доно-сить: Дня 24 с. м. одєн з наших відділів о-годині 1 в полуднє випєр Росіян в Алькові і обєзвїв цілію від Половїяки до Алькови. В сій околиці був баталіон російської піхоти і 8 полєвих гармат. Росіян утіяли в напєр-мі Льонїкова. Іяпшїй відділ япанський запо-мєганий протиторпєдовцями, помаширував на Александровск. Росіян хотіли спалити міст ведучий до Александровска, але япан-ський відділ не допустив до сєго. Також в місцевості Мугатї випєрло Росіян при по-мєчи кораблів. О годині 3 з полудня одєн япанський відділ занєв Алькову ч. 3. другий зєвернує ся до Алєксандровска, де Росіян по-бито і о год. 2 мінут 12 занє-то місто. Росіян уступили до форту на схід від міста. Дня 24 с. м. повторєно атак і відпєрло Росіян аж до Новоміхай-ловска. Того самого дня дістала ся в руна Япанців місцевість Дуї. Росіян Алєксан-дровска не спалили. В полон забрано 200 Росіян.

Льондон. Япанські передні сторожі заныли в кількох точках полуднєві бєрєги ріки Ту-мєн, не стріпївши ся з опором. Росіян вє-садили в воєдуз кілька мостів.

Берлін. Дзєвняки доносять, що морєва комуїкація з Визачивостоком прєрєвана.

Риє. Всєх російських офіцєрів, котрі в бє-тєві коло Цушїми калїтукували, вєдєградовано і вичєрєнено в дієтї офіцєрів армії. Небога-тов старєє ся дієтєти до Росії, щобі дока-зати, що дав відповідні сїгнали, але не ді-стєз відпєвїди у кнїшкх кораблів, чєрєз що в шкєндальній спєсїб кнїєно его на поталу Япанцїм.

Ню-Йорк. Япанські повновластїі мирові вєє були на аудїєнції у Руєвєльєта. В часі сєї аудїєнції нічим не порушєно справи мї-рових прєрєговорів. Руєвєльєт ціліком не вє-снаєзвє бажаня, щобі прєрєговори розпєчєли ся від умови о завієненні оружя.

Петербург. „Русь“ доносить, що Япанці обєходять Росіян чєрєз монгольську тєррїто-рію, віддалєну о 125 вїл. від гравїції.

Вашингтон. В пєїформованих вругах го-ворять, що Япан зажадає, аби Владивосток узнєно за нєвтральний порт. В заміну за се Япан готєв залишити відбудованє Порт-артурскої кріпості. Барон Кокура має обняти уряд мирового посєрєдєнїка під слїдуючими успїахїм: Заки зачнуть ся мирові конфе-рєнції мусить бути вєтягєна нова япанська позичка, щобі можна було вєстї війну далє-ше на сучай, як би мирові прєрєговори роз-бїєли ся; Сахалїн мусить бути вєтєнний, марш на Владивосток розпєчатий і битва в Ман-дзурї вїдана.

ТЕЛЕГРАМИ.

Угорська кріза.

Будапєшт. В розмові з одним дзєвняка-рем міністр внутрішньх справ Хрістофі за-явив, що Тїєа прїгєтовив був вєє дуже бо-гато до виборчої реформї. Хрістофі замітє, що не мають рації ті, котрі бєзє ся, що за-гальнє голосованє впрєвалити до соїму бо-гато Румунів і Слєвян. Міністр є прїхиль-ником такої реформї виборчої, котра впрє-вадєть до публічного вєтєа багато нових є-лємєнтів.

Будапєшт. Правительствє повідомлює всєї вєпєї шкєди, що в причини нєвпєдєчуєнє податків, в слїдуючїм роцї будє вєдєржана виплата всєїх державних стипєндїй.

3 Балкану.

Софїя. Алєбанці мали вєрабувати кількєна-цєть хрістїєвських сєл. Гєорєвєт, що турєкє правительствє боїть ся оружїної інтер-вєнції Австрє-Угорщини.

Анархїстї.

Антєвєрпїя. Тут увязнєно двох італїйських анархїстїв, котрі з'єззєли ся в місті коротко прєд прїздом короля.

НОВИНКИ.

— З'їзд рєпрєзєнтантів нєдержавних наро-дностїй в Росії. Доносять нам в Кїєвє, що в сєрпєні с. р. відбудє ся в сєдїм в голо-вних міст в Росії з'їзд рєпрєзєнтантів усїх нєдержавних народів російської царєвє. Цілію з'їзду має бути прїрєшєнє, в який спє-сїб нєдержавні народи Росії мають вєбє-

печаті і вибороти собі національні права на спадок заведення там конституції або взагалі політичних реформ. До участі в з'їзді запрошено також Українців.

Неприемний *l'opus lingua* вирвався нам вчора у вступній статті, де замість „земля обернулася на двічі довкола осі“ напечатано: довкола сонця. Сю друкарську похибку справляємо сейчас, хоч нема сумніву, що уважні читачі вже й самі її замітили і справили.

Почесне громадянство. Громадська рада м. Перемишляна ухвалила на засіданні дня 27 с. м. надати почесне громадянство д-рови Кароліви Давидовичови, радянкови в'язного суду, начальникови повітового суду в Перемишлянах, котрий як член місцевої ради громадської, повітового відділу і голова місцевого касина поможив чималим засвоєм оком добра міста і повіту. Д-р Давидович є с'їздом Русин, тому факт его іменования почесним громадянином являє ся характеристичним для перемишлянської ради громадської в часах, коли всюди инде в сих автономічних інституціях панує польський шовінізм.

Страйк у Львові починає бути грізний. Страйкуючі будівельні робітники держать ся незвичайно єдині і не відступають від своїх домагань, а підприємці не хочуть також нічого попустити і грозять, що радше заважають на сей р'із всякі будови. Справа готова скомплікувати ся і привести для Львова в найближшій будучині великі несподіванки.

Перший приспів до них роздав ся вже вчора. Страйкарі ходили цілими гуртами по тих будовах, де деякі одиниці станули до роботи і прогонювали їх. Під час будівельних колотнеч поліція арештувала на астанках. Однак із страйкової ситуації користають злодії і всякі бродяги, що напшили в останнім часі численно до Львова.

Вчора перед полуднем значна їх шайка рушила з шумом, та свистом Краківською в сторону Ринку. Се дало причину до великого переполоху між сотнями перекупок і тисячами публіки, яка заповняла цілу площу довкола ратуша. На оклик: „Ідуть, рабують!“ вся та маса людей заварушила ся. Перекупки кидали власний товар, ломали, розбивали на чини і з диким вереском утікали, куди попало. Потворили ся справдішні калюжі вилитого молока, сметани, купи розсипаних і подушених всяких агід. Рівночасно всі склепи в Ринку почалися замирати з шумом, що, ще збільшувало паніку. По яких 10 мінутах показало ся, що ніякого рабунку нема і вся гурма публіка вернула на свої місця. Поліції на довго не було нігде видати. За те в місті лущають ся численні факти звісного поведіння поодиноких поліціянтів, котрі в брутальний спосіб „роблять порядок“, а по правді, лише тим більше роз'ярюють і так вже невдоволені маси.

В справі селянської бурси в Турці пишуть нам: Вичитавши недавно в „Ділі“, що комітет селянської бурси в Турці страхав ся тоту бурсу отворити з початком нового шкільного року, бо привабрало доси майно в варті 476 К. уважав невисгаржаним, адже бував ся я немало, бо знаю, що ледви котра наша селянська бурса входила в життя з більшими фондами. Восьму на примір бурсу в Рогатині, котра майже без ніяких фондів створила ся на початок для кількосьвіятих хлопців, тепер має їх 25, а по вважках буде могла прийняти їх аж 40! Тут годі чекати, аж побудує ся власний дім, придбає ся інвентар і великі фонди... Щоб отворити бурсу, винаймає ся дім, вивукає ся старшу жінку для кухні, а інвентару дає ся що найкраще і справа готова. Однак важніша річ, щоб на селянські зв'язники і учнівці вивукували талановитих хлопців, спонукали родичів давати їх до школи чи то до бурси а притім доставляти на їх удержане деше в візуальні і кілька корон місячно. В містоchnу вже наїдуть ся інтелігентні ідейні люди, що займуть ся веденням і педагогічним доглядом бурси, а будуть мати дуже мале заняття і повну надію, що з їх виховання в віросте колись осягне і підпора Русин... Коли вже отворить ся бурса, то комітет вже знайде спосіб, аби роздобути невеликі фонди на підтримку свого діла. Деяку підмогу ухвалить повітова рада, дещо прийде із складок, оголошених в повіті, то знов з вечерниць, коляд, акафістів і т. п. В той спосіб удержує ся не одна селянська бурса, та й от згадав для приміру рогатинська не мала ніколи дефіциту. Треба лише трохи підприємливості і енергії з боку комітету. Селянська бурса в Турці має ще ту вигоду, що там дуже дешеві дрова, котрі деінде багато гроша забирають. Трудніша, як сказано, річ спонукати нашого темного бойка, аби дав дитину до школи. Аж й тут поступає ся по просту імперативно: бере ся підготовленого в школі хлопчину із свідоцтвом і метрикою в руці на віз і веде ся до Турки до школи. Так було в інших повітах, так було в Рогатинщині, де зв'язницями майже сиротами забрав хлопців із села до міста на науку, за те тепер там в цілмі повіті на ваканціях повно учеників гімназійських та з учительської семінарії, що й своїм родичам справляють вітку та й другим заохочують посилати дітей до школи. Про користь для народу з тієї причини не місце тут розводити ся. Тому брати Русини в Турці, не понадайте в зневір'ю, але беріть ся відважно до діла, а при спільних трудах ваші патріотичні старання увінчають ся в недалекій будучині гарними успіхами. — І. Я. член бурсового комітету в Рогатині.

3 учительських окружних конференцій. З Косівщини пишуть нам: Як всюди у складній Галичині, так і в тугишній повіті відбула ся учительська конференція в Косові дня 14 і 15 липня під проводом інспектора Шлимкевича. Рефератів було дев'ять, з тих чотири владжені по руски. Дискусія над всіми відчитаними рефератами переводилась по руски і по польски, при чім Русини — крім одного котрий і реферат свій владив по польски — говорили виключно по руски. На делегата на вправу конференції вибрано Русина, Адрия Яворського управителя школи в Кут старих. По оголошенню вибору невдоволені вшехолойня, котрі форсували свого кандидата Маєрановського, стали провокувати Русинів а то щоб розв'язати конференцію, але завдяки тактовному поведінню Русинів не прийшло до того. — *Внедиктович.*

3 учительської конференції в Бережанах. В днях 14 і 15 с. м. відбула ся учительська конференція в Бережанах. Підчас ходу конференції переважна часть учителів Русинів страхала ради мовчала а кількох з них крім Петрицького говорили по польски. Найгірше спав ся с. Юрчицький з Плотичи, чоловік малочий, дика син, оженивши ся в Польско, котрий спорудив свій елябрат по польски. В своїм елябраті зазначив, що з читання рускої треба викинути коляду: Радуй ся радуй, руская мати і уступ про Богоявлення, бо мовляв: Се ја б'єдє wuschowywał dzieci na djaków i b'єдє cale tano uczuł dzieci śpiewać: Явил ся Г'єз д'єсєє вселєніє! Видко, що п. Юрчицькому наїдоїло то, що походить з дяківського роду. З наших Русинів промовляли ще по польски п. Димид з Козова, Кукуруга з Лашиня, п. Боркевич з Дубша, лиш оден Петрицький зв'язав ся говорити по руски, що п. секретар конференції Савіч поспішив се занотувати в протокол. П. Савічови радимо підписати ся групами буквами на протокол, щоб рада шкільна краєва за депікатне донесенє не поминула его в розділюваню ласк. — *З.*

Наша громадська автономія. З Перемишлянщини пишуть нам: Лише завдяки більшості Жидів з Перемишлян та політичному змислові їх провідників, Фукса та Барбага, вийшло до ради громадської в липні сего року хоть двоє Русинів на 36 радних, бо Поляки проголосили устами податкового інспектора Манахінського, „że nie chcą w radzie gminnej mieć z Rusinami do czynienia“, не хотіли допустити жадного Русина до вибору. Аж від Жидів дістали науку національної толеранції і погорду для польського шовінізму та почують знов руске слово від тих двох радних на засіданях ради, бо руско-польська ліста перепала через галицько-польські махерства. Може би дрімачий виділ „Селянської Ради“ зативав міністерство екабу, чя такий висказ податкового інспектора годять ся з тактом урядника та чи не ліпше було би ему на Мазурах, де тільки руских урядників пошукать за польський шовінізм і благородні денунціяції „kochać się w bra“.

Музичні знавці. Міністер просвіти іменував на дальшій 6-літній період до львівської колегії знавців в справах авторства в області музики: головую Володим. Желенський, директор краківської консерваторії, містоголовою Мечислава Солтиса, директора львівської консерваторії; членами: Віктора Варбаша, директора краківського тов-а музичного, д-ра Франца Білінського, проф. III. гімназії в Кракові; Яна Гала, композитора у Львові і учителів львівської консерваторії: Франца Найгавера, Станислава Негадомського і Франца Сломковського. — Про руских музичних забули...

В Косові відіграв дня 15 с. м. в кружок аматорів „Рускої Бесіди“ драматичну картину Зарицького „Невольник“, уложену на основі поеми Шевченка. Та хоч сама штука досить слава, однак через деякі додатки і добу гру аматорів викликало сильне враження на численній публіці. По представленню наступили танці, що весело протягли ся аж до білої ночі. — *В.*

Вінчанє п. Івана Комаринського, судового асесулянта у Львові, а по-ю Стефанію Ясінювич, дочкою д-ра Мирона і Ольги Ясінє, відбуде ся дня 8 серпня с. р. о 8 год. вечером в церкві св. Николая в Сокалі. —

Вінчанє п. Константина Гуляя, унікеного богослова, з по-ю Меланією, дочкою о. Кранопери, пароха в Підгайчанах, відбуде ся дня 1 серпня с. р. там же (сел. ст. Задвіре, тел. ст. Куровичі).

До нинішнього числа „Діла“ допущаємо яко додаток 14 аркуш „Фараона“.

3 товариства.

Збори товариств. „Скит Манявський“ в Богородчавах. Виділ „Товар. політ. Скит Манявський“ порозумівшись з многими членами що-до скликання загальних зборів „Скита“, котрі порішували, що гадля горячих праць шільних, неможливо скорше скликати загальні збори сего товариства аж хіба на місяць жовтень 1905. За Виділ Товар. політ. „Скит Манявський“. — *В. Паук.*

Збори і засідання.

В в'їрок дня 15 н. ст. серпня 1905 відбули ся о годні 11 перед полуднем в селі радних магістрату в Долині перші загальні збори „Філії Просвіти“ в Долині а з наступним порядком: 1) Вислє членів, 2) Отворенє зборів, 3) Вибір 7 членів відділу і 3 заступників, 4) Справа бурси селянської в Долині, 5) Справа просвіти і економічній, 6) Веселєня і жаданя членів. Товаришки селянські і товариші селянські повіта долинського повинні являти ся на найкращий спосіб з кожної громади на день той до Долини, де маємо порішити найважливіші справи нашого життя просвітнього і економічного в п'їв'ї. Кожда читальня Просвіти найвишє свого відпоручення на ті збори, наперед тим докладєє справозданє від часу основаня. До введеня в життя бурси селянської

в Долині все приладжено, нехай лише патріоти повіта долинського не забувають про средства аї удержаня, а передовсім до дня зборів найдальше прому згошувати устно або письменно синів своїх до поміщеня в бурсі. Зі всім треба відноситись до підписаного, котрий заподасть також блискіт условини прийняти до бурси. — За членів основателів „Філії Просвіти“ в Долині. Іван Грабовський.

Видовища і забави.

Русини-абітурієнти рогатинського повіта устроюють ві в'їрок 8 серпня н. ст. 1905 в селі читальні „Просвіти“ в Рогатині Вечерніці а танцями переплітаними коровими продукціями. Вступ від особи 2 корони. Стрій для панів народний або вечеровий для мужиків візгозний. З огляду, що чистий дохід призначений на селянську бурсу в Рогатині, просять ся о членську участь. За комітет: Роман Любимич, Михайло Гарасевич.

Концерт в Скалі устроєє дня 6 серпня с. р. музичний кружок „Академічної Громади“ в селі читальні „Просвіти“ на дохід будови руского театру у Львові. Початок о год. 8 вечером; по концерті танці.

Померли.

Генрих Глинянський, під'офіцер ц. і к. їздної артилерії у Львові, помер дня 27 липня 1905 в домі о. Хромовського в Глинях в 26 році житя. В. с. п.!

Виказ складаних жертв.

— Спис жертв на удержанє рускої приватної жін чої семінарії учительської Руского Товариства педагогічного у Львові.

В ц'їв'їтні 1905 зложили Вп. Добр. (в коронах): С. Кульчицький, Львів, 4, Т. Голдський, Збараж, 2, о. М. Струмицький, Івано, 1, о. Глібовацький, Полуків, 2, Д. Лукінович, Львів, 1, о. Целевич, Кальна, 2, о. Струмицький, Сараєво, 10, о. Левицький, Івано, 5, Ковальчук, Вібрка, 1, 50, Гнатів, 2, Т. Гліньський, Відень, складає 5, Тов. кред. уряд. і с'їв'їт, Львів, 25. — З відчитів: д-ра Е. Мандичевського, 14, 40, д-ра Вахнянина 7, 50, д-ра Кобринського 7, 90, проф. Людкевича 11, 90, д-ра Студанського 14, 05 і 10, 50, філії в Калуші 6, філії в Дрогобичі 7, 50, датки претендентів 1, 67. — Разом 141, 97 корон.

В маю 1905 зложили Вп. Добр. (в коронах): о. Вербенець, Рогіно, 2, о. П. Мацьковський, Чорнішів, 5, о. Ліцанський, Віла, 2, д-р Турян, Відень, 5, о. В. Збудовський, Зубрець, 2, Д. Луїнович, Львів, 1, М. Грушевський, Львів, 50, д-р Кулячківський, Львів, 10, о. Лисенський, Косма, 66, С. Кульчицький, Львів, 2, о. А. Наконечний, Дехнів, 2, о. А. Пеленський, Книгачині, 4, П. Лисівський, Дехнів, складає 2, о. Наконечний, Дехнів, складає 2; — складає на руки Вп. проф. П. Рибчука в Станиславові: д-р Яворчик 4, Лев Гузар 3, о. Левицький 2, о. Баїч 2, пос. Гурик 1, Дуткевич 2, Гаврилів 1, Якубович 1, Стебленський 2, П. Рибчук 2, о. Порайко 2. — З відчитів в Золочеві 22 88. — Разом 199 88 К.

В черв'ні 1905 зложили Вп. Добр. (в коронах): о. Тиховський, Мохомковичі, 3, Е. Лукашівська, Домброва, 10, о. П. Горепний, Вілня, 3, А. Гуцьковський, Сянілів, 2, Я. Миколаєвич, Терсипіль, 3, Я. Вахнянин, Кристинів, 3, Т. Микитин, Чермерів, 2, 3, Сеневицька, Тудорів, 252, Ковальський, Р. мавіка, 3, А. Фолосевич, Велчака, 1, Тов. „Сюзь кредитовий“, Львів, 250, складає дівчат в Бережанах, 23, складає учениці прив. рус. семінарії, Львів, 6. — З відчитів: філії в Заліщиках 22, 23, філії в Калуші 9, 20. — Разом 326, 95 К.

В липні 1905 (по день 20) зложили Вп. Добр. (в коронах): Й. Кульчицький, Самбір, 2, В. Давидович, Жовква 4, С. Хміль, Золочів, 1, І. Лущинський, Бобуляків, 1, складає на конф. учат. в Вібрці: на руки п. Ол. Бурбеля 12, 10 і на руки п. Ол. Лудіван 10, 83, о. Е. Мендінський, Маластів, 6. — Разом 36, 93 К.

Разом зібрано від 1 вересня 1904 р. до 25 липня 1905 р. суму 3498 К. 28 с.

Виділ Руского Товариства педагогічного і дирекції семінарії складають прикладно всім П. Т. Добродіям, як Хв. Товариствам, так всім поодиноким Жертводавцям сердечну подяку і просять не забувати на сю так важну і потрібну інституцію в будучім році шильнім, бо она не може сама з низких і неможлих оплат ніяким чином удержатися.

За Виділ Рус. Товариства педагогічного.

А. Алашківич, касир.

КОНКУРСИ.

— Конкурс. Виділ товариства „Шкільна Поміч“ в Сокалі подає отсим до відомості, що подана о прийнятє до бурси селянської ім. св. о. Николая в Сокалі належить вносити до 20. серпня 1905 р. Услія прийняти суть: 1) отп (опіку) ученика мусить бути членом товариства „Шкільна Поміч“ і має дати декларацию, що з'обов'язує ся платити точно а гори місячну оплату по 16 К. або по 4 К. і виділом означену кількість легуміні в натурі; тільки найбільшій а зразом найбільшій ученик мусить бути прийнятий.

Нема більше руптурових терпінь.

Докладні і основні поясненя (з надісланим зворотній маркою поштою) переслать бандажист:

С. МІТТЕЛЬМАНН

Чернівці (Буковина) ул. Пальска ч. 19. 596 4-4

за вижненою оплатою. 2) При вступі зложити кождий новоприйнятий питомець 2 К. на інвентар. 3) До поданя треба долучити посвідченє свідомство шильне і свідомство убожества. — Від виділу тов. „Шкільна Поміч“ в Сокалі, о. д-р Вас. Левицький предієдатель, Писиф Сойка секретар.

Виділ філії „Просвіти“ в Підгайчанах розписує отсим конкурсе на приватне питомеців до селянської бурси в Підгайчанах до 3-ї і 4-ї кл. шкіль народних на рік 1905/6. — Устні згошєня або поданя писемні належить вносити на руки Вар. о. Биланського, завідателя парохії Підгайці і настоятеля бурси. До поданя належить долучити: 1) свідомство хрєщеня, 2) свідомство убожества, потвердженє дотичним урядом парохіальним, 3) посвідченє свідомство шильне, не (заміняє ся тут, що до бурси будуть прийняті лиш добрі і шильні ученики; першєнєство мають ученики відзначені). — Оплата за кождого питомця вноситься по паймєша 5 кор. місячно, а крім сего виступає після умови в зарядм бурси. Речєнєць до поданя аглядно до згошєнєя озв'язує ся до дня 10 серпня 1905. — Виділ філії „Просвіти“ в Підгайчанах.

Звертаємо увагу на аноне різьбарєко робітні Е. О. Шупакевича у Львові.

Календар: Гр.-хат: нині (субота) Антиохія, в'їрок (неділя) Мариня, позавтра (понеділок) Микола; — Рак хат: нині Марти, позавтра Петра, позавтра Анд. і Сп.

Репертуар руского театру на гостинних виступах в Чорткові. С'їз власна (на Випині, кождо черв'ї). Початок о годні 8-їй вечером. В суботу 29 липня на загальнє жаданє друтих тат: „Урєдє Агоста“ трагедія в 5 діях Гуцкова; і неділю 30 липня посіданє представлєнє „Вугала“ народна комедія в 5 діях Карловича Карого. Вступ директора Максим Садонського в реал Вупиня.

Надісланє.

Фізикально-дистетична лічниця д-ра Тарварського в Косові за Коломиєно вел. стадія Заболотів, отворєна від 1 мая до кінця жовтня. 343 12-15

Звертаю увагу Всєх. Духовенства що в своїй

АРТИСТИЧНО-ШЛЮСАРСЬКІЙ РОБІТНІ

виконую

хрєсти і мідяні кулі на церковні вежі, громадські, залізні вікна, будівляні окута, після найновіших візрібів а також огороженя на гробні, придорожні, ліжка длябуре від 10—20 кор. і тим подібні роботи входячі в обєаг шлюсарства.

МИХАЙЛО СТЕФАНІВСЬКИЙ

19 18—24 Львів, ул. Коперника ч. 16.

Знан випалений на корку

для охорони перед фальшованєм

Маттонія гієшблєрська вода щ а в о в а.

Ц. н. уприв. галицький акційний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

Відділ депозитовий

приймає вкладки і виплачує задатки на біжучий рахунок, приймає до переходу цінні папери і уділяє на них задатки.

Окрім того заведено на візір заграничних інституцій так звани

ДЕПОЗИТА СХОВНОВІ

(Safe Deposits.)

За оплатою 25 до 35 зр. а. п. річно, депозитар одержує в ставелій напирійній касі сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де безпечно а дискретно можна перекладувати своє майно або важні документи.

В тім напрямі гіпотечний Банк поробиє як найдальше йдучі зарядженя.

Приписи відносячі ся до того рода депозитів можна одержати безплатно в депозитовім відділі.

374

Копаринський і Син

5-й м. і Вахярня у Львові площа Герасим — І. протва Банку Гіпотечного на плантаціях власні Галицької поручатє

Барметри зверойди по 7, 8 і 10 К, найліпші по 12, 16, 20 і 24 К. — Ляоретки польні по 12, 15, 24 і висєе. Зразом перурачєє в найбільшій виборі озулари, цвієри, люпи і всілякі інші прибори оптичні всілякі напрямів пєлагоджує ся як найкращє і найдешєе.

4185

Вдова

що знає ся на сільськєм і домєнім господарстві, глядя місяця у с'їв'їтєнє, відієє або кавієрє — Любіна Мервартова у Львові, ул. Пичаківська ч. 107.

665 3-3

Виходить у Львові щодня (крім неділі і свят)
5-й годині по полудні. Яко літературний додаток
до журналу "Вісник найвищої школи"

Передплату і інсерати приймають: у Львові
Адміністрація "Діло", ул. Баторія ч. 24. Вулиця
А. Олександровича, ул. Кілівського 2; С. Соколовський, Па-
велев Гаврилович ч. 9; К. Вулиця ул. Карла Лібкнехта
ч. 23. — у Відні: М. Дукес, I. Seilerstraße; F. A.
Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11;
Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; A. Chu-
rawski Wien VI Getreidemarkt 13; — в ФРГ: F. A. R.
GAMBYR 21. M. Haasenstein & Vogler.

Передплата і казначейство за інсерати плати у
Львові.

ДІЛО

Передплата на "Діло" з літер. додатком

в Австрії: за три місяці: 38 к. — 44 к.
на цілий рік 38 к. — 44 к.
на пів року 16 к. — 22 к.
у Львові (без почтової переказки):
на цілий рік 28 к. — 34 к.
на пів року 14 к. — 18 к.
на чверть року 7 к. — 9 к.
Повідомлення про коштує у Львові 18 к.
на провінції 12 к.

Рекламу, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул.
Баторія. Рукописи зворотять ся лише за попереднім
застереженням. — Рекламувати неможливо ніколи від
морги.

Оголошення згадані приймають ся по 30 с. за одну
строчку інсерату або за 10 с. за одну строчку "На-
діло" по 60 с. — Подати і лінійні приватні оголошення
можуть ся по 30 с. за строчку.

Знаменні числа

На підставі урядових звітів про стан
середніх шкіл дозволимо собі навести ще
деякі дані, які ілюструють так пануючу
на полі шкільництва систему як і наше
положення

В році шкільним 1903/4 записано ся
до рускої академічної гімназії у Львові
870 учеників, до чотирох польських гімна-
зій львівських 3043 учеників. При кінці
того року класифіковано в рускій 751 у-
чеників, в польських всіх 2988. З рускої
гімназії виступило серед року 119 з
чотирох польських 45 учеників. Число ви-
ступивших з рускої гімназії львівської в
році 1904/5 вносить около 170. Коли
отже з рускої гімназії виступає около 14
прц., в польських гімназіях львівських не
доходить се число до 2 прц.

Гімназії рускі ростуть і гарно роз-
вивають ся мимо громадського покидування
школи через учеників серед року. На
рік шкільний 1904/5 записано ся до рус-
кої гімназії у Львові 948, а до польських
3414. Для тих 3414, а в році 1903/4 для
3043 учеників польських гімназій було в
обох роках чотири цілі школи а дві філії
з окремими управителями, або разом
пів школи. Одна філія буде вже з сим
вереснем самостійною гімназією.

Коли в році 1903/4 утвор. хід та
гімназії з польською мовою викладають
для 831 учеників філію, треба се було
зробити з рускою гімназією, де було
тоді 870 учеників. Уже після того, числа
учеників, котрі є в рускій гімназії, по-
винні ми були мати дві цілі гімна-
зії, а тимчасом не маємо навіть філії
з окремим управителем. А кривда ся
стане ще більшою, коли звернемо увагу,
що певна частина Русинів є і в польських
львівських гімназіях. При кінці року
шкільного, 1903/4 було в всіх гімназіях
львівських, Польків 2992 (латинників тіль-
ко 2010) а Русинів 1046 (гр. кат. 1084
+ 6 гр. ор.)

Коли би в руских гімназіях не про-
падало тільки учеників і класифіковано
там не так строго, наколиб дбали по по-
діл клас переповнених, мали-б ми вже
більше шкіл у Львові, зглядно мали-б вже
міста Яворів, Городок, Бібрка, Переми-

шляни, Камінка, Сокаль, Рава, Жовква
також рускі гімназії. Се не є жадна
байка, числа виступивших рік-річно не-
хай говорять. Ученики мусять виступати,
бо класи є переповнені. Учителі обтяжені
роботою в таких класах не учать і не
можуть учить як слід. До того приходять
і система класифікаційна строгіша. В ін-
тересі нашім є розкидування шкіл по мен-
ших містах, а не накопичування їх в де-
яких містах. Нині трудно у Львові удер-
жати ся. Середній селянин не має з чого
стягнути ся на удержання ученика у Льво-
ві, ба й в Станіславові, Тернополі, Пе-
ремишлі. Є се і в інтересі урядової
інтелігенції тих більших міст бути про-
тивною закладанню більшого числа шкіл
тоді, коли много подальших місточок
конечно їх потребує. Вимоги гі-
гієнічно-педагогічні є також противні та-
кому накопичуванню шкіл до одного міста,
бо нема такого вагання над молодістю,
як треба. Лікарі венеричних хоріб могли
би про се краще оповісти.

Вертаючи до річ зазначуємо ще
раз, що всі вищ. згадані міста коло Львова
могли би мати пр. іншій системі рускі
школи. Не говоримо тут о ласці, бо ласка
ми не потребуємо. Мова о звичайній
справедливості. А чи се справедливості
ділити в р. 1904/5 в Бохні 140 учеників
І класи на 3 відділи, 76 учеників І класу
І гімназії у Львові на 2 відділи,
а 237 учеників І класу рускої гімназії
тільки на 4 відділи, 146 учеників І класу
рускої гімназії в Перемишлі на 2
відділи, 132 учеників І класу рускої гім-
назії в Коломиї на 2 відділи? А чи в
Вадовичах не зроблено для 112 учеників
І класу 3 відділи?

Так само є і в дальших класах.
В Дембичі для 62 учеників IV класу
було два відділи, в V гімназії у
Львові становить 123 учеників IV кл. 3
відділи, 67 класу IV в IV гімназії два
відділи, для 119 з IV класу львівської
рускої гімназії є також 2 відділи.

В вищій гімназії буває описка така
сама. В Вадовичах 54 учеників V класу,
52 з VI класу, в Бохні 82 з VIII класу,
у Львові в V гімназії 62 учеників VII
а 64 VIII класу мають по два відділи.
Для 61 учеників V класу рускої львів-

ської гімназії, для 74 учеників V класу
рускої перемиської є лише один відділ.

Одинокий вимог становить тернопільська
руска гімназія, де мусять ділити на ду-
же велике число, бо салі шкільні подібні
до кліток, а учеників на колінах одного
другому саджати не будуть.

Як бачимо з тих чисел, описка комі-
сній едукційноє прямо страшна. Спра-
ведливості нам може вимірити лише своя
окрема рада шкільна краєва.

М. Х.

Рускі селяни на зарібках в Німеччині.

Пашуть нам в найберунського бюро:
Коли наші люди почали йти до копалин
і гут в гірських Шлеску на роботу, то на-
ших сердечних братів чіпала ся остража,
що будиши Русія найшор кавало доброго
хліба, тай робили великі перешкоди — не
пускали задержувати, бо нема контракти,
не давали книжок, видавали укази, що треба
нашпортів, як хто хоче вийти, в кінці вся-
кого рода індивіду, котрі об нім не зна-
ють та копалині ще в житю не виділи, стра-
шили наш нарід, немов там "7-ох на день
ховать".

Коли де-які, може на цілу безліч около
150 вернуло назад, одні по причині відносин
родичних а другі з лінивства, то у наших
родичів "радість була велика, бо ка-
зали, що Русія до той роботи не придає
си; забули сердечні, яка маса їх робітників
утікала, коли той самої роботи прагнучася!

Нема чому дивуватись, бо ім в ру-
коть кавалок хліба Русія відбирав, і то хлі-
ба доброго, що вистарчав на жите і ще на
будову Польщі.

Майже всі гроші на костели, наплічки і
розличні фонди збирали і збирають брата
Німецькі на гірських Шлеску, та і в цілій
Німеччині (костел Бургів в Чернівцях май-
же весь побудовали за гроші зі Шлеска!)
На "Пруска" пені вішають, але гроші прускі
любять і ними закупаються ся.

В Вестфалії робить Польків в копали-
нях і ріжного рода заводів промислових соти-
сятисми а на Шлеску гірських, лише по-
ловина Польків заробляє великі гроші.

Ось і числа:
А. Копальні угля:
Робітники всіх в р. 1904 було 83.649,
заробили 82,138 329 марок. Середній зароб-
ок на одного копалинного робітника вно-
сить вноше 16 літ 993 26 м. при 270 днях
праці — вноше 16 літ 234 29 м., жінки
308 98 м.

Б. Гуті і явні фабрики:
Робітників було 34 254, заробили марок

3,006,256 м. — середній заробок на одного
робітника вноше 16 літ вноше при таким
самім числі днів праці 950 82 м., жінки 16
літ 349 27 м., жінки 308 98 м.

З наших людей вноше багато попри-
чувалось і привикло до сей роботи, жаять по
людом, убаряють ся з "швабска" і щадять
запрацьований гріш. Суть одні і такі, що
байдужно ім, що заробить, аби лиш вижив,
але се рідкість. Робітників Русини в Falva-
hütte за два місяці опшадли по 100 марок.
Заощаджені гроші сипаються у "швабмай-
стра" або виснають до дому. Заробок по-
більшає ся з приростом роботи по кількох
місяцях, а коли робітник охочий, не опускає
жадного дня, то заробить красні гроші.
Ось маленький вираз заробітків наших людей:

В Готтесенгрюбе заробили Микола Го-
лотко (з Вітліва, ярмолка, пов.), Накола Го-
ловенко (також з Вітліва), Гриць Війко (з
Насташина, рогат. пов.), Осян Сельків (з
Лоня, перемашанського пов.), Стефан Яну-
ський (Липівці, перемиського пов.), Грицько
Городицький (з Лоня, пов. шорем.), Іван Чуч-
ман (з Лоня) і Іван Дійняк з Гіляча (пов.
Сокаль) за місяць по 75 марок — Теодор
Голеньчук (з Хоманьки, пов. товмаць-
кий) 62 м., а Теодор Швабук з Калущина
68 марок.

В Дейтшляндгрюбе: Андрій Процький за
22 днів 62 м. 14 ф., Волод. Зарічний за 21
57 м. 75 ф., Михайло Юрицький за 22 днів
66 м., Ілько Рабійський за 22 днів 61 м. 75
ф., Юсип Савітський за 20 днів 50 м., Волод.
Дмухало за 5 днів 11 м. 50 ф., Евстахій
Дмухало за 23 1/4 днів 61 м. 88 ф., Петро
Війко за 9 і пів дня 27 м. 15 ф., Теодор Кор-
нута за 20 днів 55 м., Теодор Монтан за 22
днів 60 м. 25 ф., Іван Мудрецький за 18 днів
45 м. і Іван Оганьський за 22 днів 60 ма-
рок 88 ф.

В Еммагрюбе: Стефан Шаманський за
28 днів 66 м., Мих. Андрійшин за 28 днів
64 м., Дмитро Колодій (з Пнаович, ярмол.
пов.) за 25 днів 60 м., Василь Андрусак з
Нозіці (пов. Рудя) за 27 днів 63 м. 35 ф.,
Оган. Андрусак (з Переволочи, пов. Камінка)
за 26 і пів дня 60 м. 95 ф., Іван Вухало
(пов. рудецкий) за 16 і пів дня 37 м. 50 ф.,
Іван Харко (з Добротвора) за 20 днів 50 м.
60 ф., Стефан Харко (з Добротвора) за 20
днів 41 м., Петро Харко (зі Сераганя) за
19 і пів дня 45 м. 85 ф., Стефан Фікус за
28 днів 64 м. 40 ф., Іван Філат (Нова Село
к. Рудок) за 23 днів 52 м. 90 ф., Стефан
Галай (з Підліся) за 19 днів 45 м. 63 ф.,
Іван Гнатек за 17 днів 40 м. 98 ф., Василь
Мельник (з Підліся) за 26 днів 59 м. 30 ф.,
Ілько Масталар за 18 днів 41 м. 40 ф., Ми-
хайло Мельник (з Підліся) за 22 днів 53 м.,
Захарко Назар за 24 днів 55 м. 20 ф., За-
харко Рибак (з Розаня, пов. Золочів) за 24
днів 52 м. 70 ф., Василь Суволя з Перевол-
очи (пов. Камінка) за 22 днів 48 м. 30 ф.,

— Чуєте... — роздав ся в келії тихий
шепіт.

Маша підійшов майже з радістю до
дверей — в отвір по середині прізвато
благий гарн очі Офіцера.

— Що там? — спитав Маша.

— Нічо... не спите?

— Ні...

— В тюрмі багато спить лахо... Послу-
хайте вірші... коли читали...

— Пршу... говоріть!

— Але я думаю... вони забронані... Се
на другий попері було написано... в бапан,
одине на стіні... Певно забронані вірші...

Очі Офіцера на квалю мовля з виго-
рдою в дзерек, відка він вложав у них свої
губи і келію залповий тихий, таємний
шепіт, надиханий щирим сумом і тре-
вою:

Жив раз давно чоловік...

Лише правді був він другом.

І за дружбу з правдою
Не любив його ніхто...

Говорили всі о нем
З ненавистю і страхом,
І нігде собі праюга
Чоловик не находив...

Олуцаний, всім чужий,
Тихо вмер він у темниці,
І ніхто не прощав
Його тіла до могилы...

І не знати, де спочив
Вірний друг святої правди —
Лише серце мов знає
Сесю тайну... і мовчять...

В круглім отворі старих дверей, окова-
них залозом, шевелило ся щось темне, м'яке,
живе, виголосуючи тихі, сумні слова.

Маша, розкритиши широко очі, стояв
з похиленою до віна головою, слухав і йому
здавало ся, що навіть дерево тих дверей, пе-

рескаме тажкими вітаними людьми, перейшло
їх болем і думками, що той людський біл
переманив ся в сумну легенду і таер гаямо
і оживає. А ті легенди товаришів безко-
нечна пісня — вичне вігхане в темряві за
віком.

В отворі дверей щось пореувавалось,
а відтак на два геллі очіки блинула очі
Офіцера.

— Подобалося вам? — прошептав він.

В горлі Маша було сухо і в його гру-
дах не сталося воруш. Він узяв, глядів
в гарні очі і намагав ся згадати ся, що сей
вірш написав сам тюрманий нападєт, вітати
внший, лиш він сам!

По квалю відповів тако:

— Так... подобало ся... Чому ви думає-
те, що се забронані вірші?

— Як то, ажте се вірш про правду! Мо-
же не похоний на Василь Накатига?

— Не знаю... може бути... А ви самі...
не укладаєте віршів?

— Я? — спитав здавований Офіцера.

— Ні... та й звідки? Я... не смію... Лише
як був при віску, то уложив собі одну мо-
дату...

— Яку? Скажіть!

Кілька хвиля тишини, і знов по келії
роздав ся шепєт простиж, щирах слів:

— Господи Боже мій! Чому так багато
в людях жорстокости і злоба? Господи —
чому?...

Се питанє ударило в груди Машини як
величезна, м'яка а сильна фляга, захопую його
і придавило. Поступись без шестесу крок на-
перед, усь на краю причі і сильна оштра-
чась спавою о печ, влялив неподвижний по-
гляд в двері, начеб дожидав чогось.

А Офіцера говорив спокійно:

— Вона була довга... тепер я вже габув

Максим Горький.

9)

ТЮРМА.

IX.

Маша ходив зворушений по келії, а в
сумерку довкола нього вливал ся криз ві-
конце тонкою струєю тиха, жалібна пісня.
Не була зовсім гарна, похона на віддалений
звук годинного вояка.

— А-а-а! о-о-ой! е-ой!

І все, що молодець за послідний час
пережив, воскресло тим одногонним отном,
являло ся в його памяти послідно та впер-
то і немов домагало ся похонення.

Його "подив" видавав ся йому тепер
чужим, неясним, мало зрозумілим, як старий
образ вкритий пороком і саджею. Він сам
бачив себе сумнішим студентом, що розма-
хує незручно руками, між товпою людей,
здивований власною безсильністю і засором-
лених тою негідністю, з якою побідива їх ту-
па, механічна, але зорганізована сила.

Втомлені, сердиті, різнодумні поліцій-
ники, згрібний вираз лиця офіцера, до ко-
трого кричав Маша, поліційний урядник з
бозем зубів, все те уявляло ся в памяти мо-
лодця хожоним, глухим пятном, марою, що
давила його мозок...

— Імовірно стидати ся своїй безсиль-
ності... — думав Маша і зараз погнав, що ті
похмурі, вузаті воляки, навчені і привичні
поводити ся з людьми, як з худобою, нічого
не можуть стидати ся і нічого не вміють
чужі крім фізичного болю та страху перед
тою силою, що заводила над ними і кер-
мує, як хоче.

Пригадав собі ізошпана, як він жакли-
во тагнув за важки, коли поліційний уряд-
ник крикнув на нього...

В його ухах загомонів голос байдужно-
го чоловіка під воротами поліції, чоловіка,
що говорив про людей як про колоди або
цегла...

Він агадав матір Офіцера, котра не
протестувала, коли її синови дали визначи-
від авана його батька, а чейже вона починала
була згата, що се називає буде притягою
лихих і обидливих нальмінов над її сином...
Може лише через те Офіцера мусів про-
вести три роки в кримі баталіоні...

Прагадав собі служивцю директора ви-
ниці, що простила зазначав над нем за де-
сять рублів... Офіцера, перелікаючи за-
ціле жале людською жорстокостю... спуде ми-
шосерде старого Корні, котрий змігши під-
чаннячесь чужий воля, вісімнадцять літ
твердить людям все одно і то саме тупе
слово "не вільно!" і ніколи не считав себе
— чому не вільно?

Навіть у свої люди бачуть і чують, що
їх бють, і перестрашені кривать дикими го-
лосами:

— Не бий! Змиждуй ся...

— Любий — ні, нема лютий! — поду-
мав сумно Маша... По землі ходять якісь
дивні, нужденні виконавці — безхарактерні,
лихі і жорстокі, а майже все безлічні. Ледки
чи розуміють, що рівнодушно ділають, і
ніхто з них не сміє, не в свої сказати гор-
де людське слово: "не хочу!" Тюрма в нутрі
людей і все жите довкола них таким
тюрмою...

Маша задержав ся по середині келії.
Гідке почування якогось лаского, хожонного
суму залповий його груди. За візном сумно
воликала ся пісня:

— А-а-о-ой...

Маша здавало ся, що се в нім, в його
груди дожить і стогне сум, біль і гіркий
стид за людей...

Полотна, шифони, обриси, снарпєтєки, у величезнім виборі
ручєники, хусточки, стирєки

КУЩАН & ЗУБНИК

Львів

пл. Галицька ч. 1

ТАПЕТИ, Матерії на меблі, матраци, колдри, портиєри, дивани **Меблі** у всіх стилях. **Спілка львівських тапіцерів**
Комплетна обстановка тапіцерські матеріали. Ягайлонська, ч. 3.
Всякі роботи обнімає в місті і на пр. вінці. 663

П. Отець або опікун прийнятого до бур-
си питомця має: 1) заплата на а'ужити
інвентаря 4 корон на рік, 2) платити місяч-
но до каси бурси на інструктора 2 кор., 3)
доставляти декларовану плату доплата на
карт з гори місячно 4) на пране білих зно-
жити на потягу першого і другого пів ро-
ку по 2 кор., 5) на устроєння бібліотеки для
питомців 2 кор. річно.

III. На вступі в заведев питомці ма-
ють вказати на достаточним білем і одержу-
ють мусать кожний мати: 1) 6 пар білих,
коздрю, подушку, 4 пошевк, 6 ручників, 4
простирала, 6 хустинок до носа, 2 пари чо-
біт, одіж літню і зимову.

IV. Желают одержати відповідь на
своє прошене зволити залучити карту воре-
спонденційну з докладною адресою, а коді
доплатити марку почтовою на 45 сот. то одер-
жати свої прилоги на почтовим рецесом.

Увага: а) прийняті питомці бурси
мають явити ся найпізніше дня 3 серпня
н. с. о 2 годни з полудня в помешканю
бурси (улиця Ваштова ч. 25), щоби підда-
тись лікарним оглядам; при тім родичі
або опікуни зложуть свої заявленія і пшті
під 3) наведені оплати, б) Власи відбувають
са 29, 30 і 31 н. ст. серпня а до першої клас-
и 1 і 2 н. с. вересня, в) Родичі або опікуни
мають вносити свої оплати лічно або поч-
тою до каси бурси на руки касира а на по-
средством своїх дітей.

Подана без точного заявленія
кілько найбільше обовязують ся доплачувати
гршми згідно натуральним не будуть уз-
глядані.

Родичі і опікуни бажаючи помістити в
бурсі своїх синів згідно пущілів обовязані
бути членами товариства.

Від виділу бурси імени св. о. Никодим.
Перемішль, в липни 1905.

Д-р Т. Кормош секретар. Гр. Цепинський
председатель.

Надіслане.

Нотаріят в Добромили
глядає
рутинованого іспитованого канди-
дата зараз 660 1-8

Заклад гідропатичний

Радника пс. Д-ра Йосифа Мадейського і Д-ра
С. Н. Кутни в Перемішлі.

Побереже Франц Йосифа ч. 8.
Всякі процедури гідропатичні. Купелі міне-
ральні, боровинкові, газові, електричні, двоко-
морові і світляні. Масаж, електротерапія, лі-
чниця гімнастика фанго-інгалаторіум.
Проспекти на місці даром. 581 8 7

Коперники і Син
Оптика і Механіка у Львові: площа Галицька 1.
протів Банку Гіпотечного на плантацях площі
Галицької поручають.

Барметри анероїди
по 7, 8 і 10 К, най-
ліпші по 12, 16, 20 і
24 К. — Лорнетки
по 12, 16, 24
і вище. Заразом по-
ручаємо в найбіль-
шій виборі окуляри,
цикери, лупи і всілякі інші прибори оптичні
всілякі направи полагодує ся як найкраще
і найдешевше. 4815

Учителни, учителів, бони
служниці, кло-
чниці, упра'ителни і всяку
службу поручає бюро Немчи-
новської Львів, Ринок 12А.
77 1-1

УЧЕНИК VII кл. рускої гім-
назії глядає лекції
на селі на час вакацій; най-
радіше приготує би до по-
правки з математики або фі-
зики. Адреса; В. М. у Львові
604 Свіжана ч. 4 партер. 4-4

Вдовиця інтелігентна, літ
30, глядає місця
у старшого відвіда священи-
ка до заряду дому і господар-
ки або до заряду бурси. Успі-
вля під адресою: Л. Ф. Стани-
славів, poste restante Дворець
ає Ізничий. 653 3-12

2 зр. за перерібку трьох
матеріалових по-
шок. Дреліхи на по-
криті від 50 кр., 50 і 250 зр.
коштує перероблене старої
коздрі, покриті від 45 кр. за
521 метр в робітни 20-80

І. ШУСТЕР
Львів, ул. Коперника.

EPILEPSI
Хто занепадає на падачку, кор-
чі і т. п. нервові недуги, нехай
зажаде брошури про се. Вп-
сильте даром і оплатно Schw-
ep-Apotheke, Frankfurt a. M.
163 12 52

Дешеве чесне
пире на постіль
5 кр.: свіжо дерте
К 940, аліне К 12.
біле як пух м'яке
К 1, К 24, біле як сніг і м'яке
як пух К 30, К 34. Власна о-
плата за поштовою ціною.
Заміна або зворот за оплаченим
порта допускають ся.
BENEDIKT SACHSEL Lobs 157
261 почта Шляхо, Чехія. 8-4

„РУСКА ХАТА“
ілюстрована часопись літе-
ратури, штуки і сучасного
життя
виходить 5 і 20 кожного місяця
в об'ємі 2 до 3 аркушів під ре-
дакцією: Дениса Сембратовича.
Ціорічна передплата виносить
12 кор. Адрес адміністрації:
Львів, Бляхарка ч. 8.

ОДИНОКЕ РУСКЕ ЗАВЕДЕНЕ АРТ. ЛІТОГРАФІЧНЕ
під фірмою:
АНДРІЙ АНДРЕЙЧИН І СПІЛКА
Львів, ул. Коперника ч. 17.
Виготовляє білети візитові, запрошенія на вінчання,
балі і вечери, грамоти, образи, вартостні папери,
мапи, ноті, етикетки, плякати і всілякі всі роботи, які
входять в обсяг літографії.
Поручену роботу виготовляє ся на час і можливо дешево.
Машина порушані силою електричною! 544 14-2

Робітню знарядів церковних
другу руску в Галичині поручає
Василь Дуткевич
бронзівник в Перемішлі.
Приймає чаші до золоченя, дароносниці,
євангелії і інші сего рода річа церковні.
Золочене і оріблене відбуває ся в огні. По-
ручає склад хоругов, чаш, цїктарів, павуків.
ВАСИЛЬ ДУТКЕВИЧ, Бронзівник
Перемішль, ул. Францішканська ч. 18. 595 7-90

Так звані „оригінальні“ машини до шиття і
гафту, захищені патентами в Бюро.
Публиці агентами пруского тов-а, в старої системи
„Зінгера“, що вийшли з ужитку і своїм викінченням,
якостію в також найновішим удішненням не відер-
жують конкуренції з машинами фабрик світової
слави, як Pfaff, Biesolt, Locke, Trister, Rossmann і т.
п., котрі маю на складі а котрі виробити мені у Вп.
Публики непохитне довіре. Остерігаю Впов. Публику
перед агентами, що за своє посередництво дістають
20 по 30 К провізії від кожної проданої машини.
Перший і найбільший в краю склад машин до
шиття, котрий не послугує ся агентами.

Львів, готель Жоржа.
Йосиф Іваницький
механік і спеціаліст
Прощу домагати ся цініків.

КАРПАТСКІ КОСИ.
Довгота в сантиметрах 65 70 75 80 85 90 95 100
За одну штуку крейцарів: 65 70 75 80 85 90 95 100
На 5-кіл. посилку йде штук 16 16 14 13 13 12 12
Карпатські срібно-сталеві коси мають тонке як папір, легке як
перо полотно, котре тне як бритва найтвердшу (Псянку) то єсть
гірську траву і збіже що тільки попаде під неї, перетинає за одним
змахом, на стопу тільки незначно зуживають ся і мозищу роботу
хліборобам робить на половину легшу. Приймає легка робота на
поши справляє радість всякому хліборобові, тому всякий косить
тільки карпатськими срібно-сталевими косами з маркою „Косар“.
Замовляючи коси, має прислати 2 К задатку і означити, які коси,
чи ширші, чи вузші, бо всі за одну ціну.

Вруски до острєня тихже кіс по 40 сот. за оден, котрий острить надави-
чайно козу, яка за тим острєнням тне як бритва найтвердшу гірську траву. Серпи
озубрені з англійської сталі дуже добре жууть збіже і легко перетинають, так що
не чути в руках. Поручаю вам дорогі сестри, одна штука 50 сот., менше від 20
штук не висилаєсь.

Адреса: **Александр Копач, СТРУТИН ВИЖНИЙ** 504 8-2
почта Долина, коло Стрия.

При закупні товарів прохимо покликувати на нашу часопись.

ЛІЯРНЯ ДЗВОНІВ
АНТОНІЯ СЕРАФІНА
в НАЛУШИ
відзначена трома орібними медалями
виконує дзвони різної ваги і приймає ушкоджені
дзвони до переливання в найкоротшій часі, а також має
на складі готові дзвони різної ваги.
Дякуючи всім Вп приходникам і фундаторам за всі
дотепершні замовленія, прошу о ласкаві замовленія так
на поодинокі нові дзвони як і на цілі групи. За трева-
ність матеріалу і гармонійний звук моїх дзвонів ручу
і ддятого осмілью ся припоручити їх Вп. П. Т. Публиці.
З глибоким поважанем
АНТОНІЙ СЕРАФІН.
70 Агентів не висилаю.

УЧИТЕЛЬ
орган руского товариства педагогічного хлост-
дженни педагогічно-науковий виходить від 1 чер-
вня 1899 у Львові ул. Козановського ч. 15. Пренумера-
ція річна 8 ар. шірінча 1-60 ар. чітертірча 80 ар.

ІВАННИ ЦІЛЬЦЕР від 40 літ до ре звисний
КРЕМ ДО ЛИЦЯ
успіває всьо, що шкодить красі, особливж:
весняники і остуди, червоність носа
та рук і надає лїно аж до глибокої старо-
сти здоровий, рожевий вигляд.
Ціна великої пущи К. 2 40
малої пущи К. 1-
до того відповідне мило кусняк за 60 сот.
Висомає ся у всі сторони світа.
Дістати можна у **ГЕРМІНИ ЦІЛЬЦЕР**,
Будапешт П. Kitaly utca 70. — Головний склад на Відень у п.
КАТЕРИНИ ПОНШЕР, Відень П. Taborstrasse Nr. 48.
638 9-10

Рух свіданничих поїздів
з Львова від 1 мая 1905 після середно-європейського часу

До Львова на дворець головний приходять:
3 Іцкан 12:20*, 6:10, 1:40, 5:45, 9:10, Ворохти (від 1/7
до 30/9 в неділю і свята), Десятина (від 1/10
до 30/4), Коломні (від 1/6 до 30/9 що неділі
і свята) Керезмезе (від 1/5 до 30/9), Серета
(від 1/7 до 31/8), Вергомета (в понеділок), Ж-
дичева (від 1/5 до 30/9 в неділі і свята).
Кравова 2:31*, 6—, 8:50, 1:30, 5:25, 8:40, 9:50*, Нового
Санта (від 25/6 до 15/9) Яска (від 1/7 до 15/9).

Підвожичи 7:20, 11:55, 2:30, 10:20.
Лавочного 7:29, 11:45, 10:50.
Рави рускої 7:50.
Станиславова 8:05.
Самбора 8:15, 1:50, 9:20*.
Яворова 8:18, 4:32.
Коломні 10:05.
Ряшева 10:35.
Тухли 8:45 (від 15/6 до 30/9), Ожолього (від 1/5 — 30/9)
Веладя 5—.

На Підзамче
Підвожичи 7—, 2:15, 5:15 10—*.
Поїзди львівські.
Врухович від 14/5 до 10/9 6:50, 7:50, рано, 9:55 перед
попудом (тільки в неділі і рим.-кат. свята),
1:45 пополууд (тільки в неділі і рим.-кат.
свята), 3:05, 4:16, 5—, пополууд. 7:41, 8:55 веч.
8:18 рано, 1:15 пополууд (від 1/5 до 30/9),
4:32 пополууд, 8:45 вечер (від 14/5 до 10/9,
і 9:25 вечер (від 14/5 до 10/9) тільки що не)
дїлі і свята.

Щирца 10:10 вечер (від 1/6 до 10/9 в неділі і рим.-
кат. свята).
Любіня 10:10 вечер (від 14/5 до 10/9 в неділі і рим.-
кат. свята).

31 Львова з головного двірця відходять:
До Кравова 12:45, 4:15, 8:25, 8:35, 2:50, 6:35*, 11—*, За-
копського (від 25/6 до 15/9), Осьвяціма (від
25/6 до 15/9), Велічич (від 1/5 до 24/6) і (від
16/9 до 30/4).
Іцкан 2:51, 6:15, 9:20, 2:40, 10:40*, Керезмезе (від
1/5 до 30/9), Дорин-Ватри (від 1/7 до 31/8),
Ворохти (від 1/7 до 30/9) що неділі і свята).
Підвожичи 6:30, 10:55, 2—, 9—*, 11:05*.
Яворова 6:55, 5:58.
Лавочного 7:30, 2:55, 6:25*, Кожанки (від 1/5 до 30/9
що неділі і свята).
Самбора 9—, 4:20, 10:55*.
Веладя 11:10.
Ряшева 4:10.
Коломні 5:50.
Рави рускої 7:30*.
Перемішля 10:05* (від 1/5 до 30/9) Хирова, Яска.
Стрия 11:10*.

3 Підзамче
Підвожичи 6:45, 11:15, 2:13, 9:23*.
Поїзди львівські:
Врухович від 14/5 до 10/9 5:50 рано, 8:30 рано (тільки
що неділі і свята рим.-кат.) 12:30 пополууд
(тільки що неділі і свята рим.-кат.) 2:10, 3:20
пополууд. 6:10, 7:30 і 7:55 вечер.
Рави рускої 11:15 в нощі кожної неділі.
Яворова 6:55 рано, 9:15 передпопудом (від 1/5 до 30/9)
1:35 пополууд. (від 14/5 до 10/9 в неділі і рим.-
кат. свята) 3:08 пополууд. (від 14/5 до 10/9)
5:58 пополууд.
Щирца 1:55 пополууд (від 1/6 до 10/9 в неділі і рим.-
кат. свята).
Любіня веч. 2:15 пополууд (від 14/5 до 10/9 що неділі
і рим.-кат. свята).

Примітка. Поїзди кожніми друкованими з термичими тов-
стими; коїди нічні і звичайні звичайні. Нора нічна ти-
ска від 6 год. жетір до 5 міхун 59 рано.
Зв'язані білети іди ам також білети всього літнього
рода, ілюстровані прозидання, розклада іди і т. д. мож на-
бувати через кімн дїл в мішених Стрия а в державних
зв'язних, касові Стрия ч. 9.

55

Ся мала, хитра думка блимнула в те
ряві його душі як болючий вогник і сейч

З російського перекладу Кузьма.

_____ номерная ч. 9.

ДІЛО

Виходить у Львові що дня (крім неділі і свят)
5-мі годині по полудні. Яко літературний додаток
до газети „Вісник“ на найменшій ціні.

Передплати і інсерати приймають: У ЛЬВОВІ
Адміністрація „Діла“, ул. Ваторія ч. 24. Бюро газет
А. Ольшеского ул. Кільського 2; С. Соколовський, Па-
селі Гавмана ч. 9; К. Вухтаб ул. Кароля Людвіка
ч. 23. — У ВІДНІ: М. Дука, I. Seilerstätte; F. A.
Bichter, Nibelungengasse 4.; H. Schalek I. Wollzeile 11.
Hassenstein & Vogler I. Wallischgasse 10; A. Chu-
lowski Wier VI. Getreidemark 13; — В ФРАНКФУРТІ
GAMBYRSE H. Hassenstein & Vogler.

Передплата і наслідність за інсерати платні у
Львові.

Передплати на „Діло“ з літер. додатком

в Австрії: за границею:

на пів рік . . . 32 к. — 44 к.
на рік . . . 64 к. — 88 к.

У Львові (без поштової переказки)

на пів рік . . . 28 к. на рік . . . 56 к.

на чверть року . . . 7 к. на місяць . . . 2 к. 34 с

Поодинокі чимло коштують у Львові 10 к.,
на провінції 12 к.

Рекламі, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул.
Ваторія. — Рукописи вносять ся лише за попереднім
застереженням — Рекламі неоплачені відкидні
корта.

Оголошення виходять приймають ся по 30 с. за одну
строчку інсерату або за 1 місець, а в рубриці „На-
діляю“ по 50 с. — Подати і інші приватні оголошення
члосить ся по 30 с. за строчку.

Від Адміністрації.

Час відновити передплату на місяць
серпень. При тім пригадує ся Вп. перед-
платникам на вирівняне позісталих ще за-
дегостий, щоби не було потрібно дальшу
виплату часописи здержати.

На Угорщині.

Бувший президент угорського кабінету
бар. Ванфі, що перед якими десятима роками
усувався від політичної діяльності,
виринув тепер знов на фях угорського за-
колоту і глядає виходу з крутого положення
угорської політики.

Вихід той бачить він в новій сполучі
сторонництва угорського союму. Сторонництво
ліберальне, давніше правительственне, що
тепер супротив ополученої опозиції остало
ся в меншості, мало би після плану Ванфі
злучити ся з тими опозиційними сторонни-
цтвами, котрі так само, як вони, стоять ще
на ґрунті угоди з р. 1867. Таким способом
повстала би соймова більшість, котра ста-
нула би против змагань тих сторонництв, що
хотять вірвані дуалізму. На гадку Ванфі
дуалізм є доконче потрібний, щоби Австро-
Угорщина і дальше зберегла своє великодерж-
жавне значіння. Тількиж в тім дуалізмі не
Австрія, а Угорщина мала би проводити і
надавати австрійсько-угорській політиці на-
прямок. Та при тім Ванфі не хоче й з сторо-
ництвом незалежності зривати ані розбива-
ти теперішньої злуки опозиційних сторо-
ництв, а жадає, щоби ліберальне сторонни-
цтво приступило до тої злуки і рішучо по-
перко головні жаданя її, а передовсім жада-
не угорської команди, котрої цілий угорський
сойм повинен вгідно домагатися.

Аж коли те жадане буде задоволене,
буде можна заховати инні підстави угоди
з р. 1867 і зберегти дуалістичну форму дер-
жави. Ожже нова група сторонництва, що сто-
ить на основах угоди з р. 1867, не має бути
окремою більшістю соймовою, а лише біль-
шістю серед спокошеної опозиції і має там
опинятися дажше сягаючи пляни сторонництва
незалежності. Се сторонництво, надіє ся
Ванфі, за ціну мадарської команди і угор-
ської гегемонії в* австро-угорській монархії
зрече ся на довгий час своїх дальших пля-
нів та пристане на збережене инших основ
угоди з р. 1867.

Катіа Манде.

Пам'ять серця.

I.

Ціле королівство обняв смутком і завору-
шене, бо молодий король, повдівшись, пере-
став зовсім пилькувати ся о державні справи,
аже цілі дні і ночі пересиджував в саборах
перед образом улюбленої небажки.

Сей портрет зробив він колись-то сам,
бо він навіть умисне вчив ся задля того ма-
лярства, щоб його змальовувати, бо не міг
стерпіти, аби чудові черти його улюбленої
переносив хто инший на полотно.

Звісна річ, що малярі мають звичку ди-
вляти ся на зображувані моделі в спосіб, який
зовсім не може подобати ся заздрислим му-
жам. Відтак вони не переносять гаразд на
полотно все виджене, бо оуває, що після думки
король, щось в баченого заховують малярі
для себе, в очах чи серці, а сего король не
радіби був дозволити нікому.

А тепер сей портрет був для короля
його одиноким розрадою. На него він не міг
жявше споглядати як із сплями в очах, а
однак сього болю він був би не зрік ся за-
жадні приємності світа. Зовсім без успіху
приходили до нього міністри і говорили:
„Величество, ми одержуємо раз-в-раз безза-
печні вісті; новий король в Ормуца збирає
величезну армію і хоче напасти на нашу дер-
жаву“. Король удавав, що нічого не чує і
дивив ся далі на улюблений образ.

Одного дня полав однак в страшу лють
і мало що не убив маршала двора, свого
любимця, за те, що сей важив ся робити ему
ваміти, аби вдруже подружжя ся — все одно

Чи Ванфізев сей плян удасть ся, се пи-
тане. Що-до ліберального сторонництва, то
він мабуть не стріне ся з поважнішими пе-
решкодами, бо воно й само радо би зближати
ся до опозиційних сторонництв і явсь
ними поладнати ся. Трудніша річ може бу-
ти з сторонництвом незалежності, котре
хто знає, чи за мадарську команду хоча за-
лишить свої пляни і на довгий час зрече ся
утворення цілком самостійної Угорщини або
бодай лише самої персональної унії з Ав-
стрією. А числить воно в соймі 180 посів,
так що навіть всі ополучені сторонництва,
що стоять при угоді з р. 1867., разом уже
з сторонництвом ліберальним, не велику
здобули би в соймі більшість. Така скаба
більшість не богато могла би і відити в сой-
мі. Томуж і питане, чи так сильно сторо-
ництво, як незалежні, хоча так легко ви-
речи ся своїх плянів і здати ся на пляни
Ванфі.

Алеж і те признати треба, що в раї,
коли би Ванфізев повело ся, ставув би весь
угорський сойм одноцільно, а
корона найшлась би ще в скрутішій поло-
женню, ніж тепер. І в тім здасть ся треба-
ти раз шукати причини тої „нової“ політики
Ванфі. Є дуже імовірно, що Ванфі вису-
нула наперед інтрига всіх верховодячих ма-
дарських політиків, котрі бачать, що корона
в своїм негатиивім становищу що-до мадар-
ської команди має ще опору в ліберальнім
сторонництві Тіск. Ціль отже нової нібито
політики Ванфі така, щоб відібрати Відневи
в рішучій квестії команди всяку опору се-
ред мадарського населення і, жертвуючи деякі
домогання економічної натурн, з'єдинити усіх
Мадарів під одним овимком окремої мадар-
ської армії. Колиб се удало ся, тоді корона
становила-б супроти цілого мадарського народу,
а тоді Мадари надіють ся, що Відень му-
сіа би остаточно скалітуватися. А маючи
свою армію Мадари і решту здобути би дуже
легко — особаково окрему митову тери-
торію, що-до котрої віденські яруги вже і
тепер не виказують особливої опозиції.

Дальший хід подій покаже, чи маємо
в данім случаю виступ одного тільки Ванфі
ділаючого на свою руку, чи інтригу і Ballon
d'essai уїх германців мадарської політики,
звісних із своєї хитрости в борбі з „другою“
поховиною Монархії.

Що-до Фаєрварія, то той взяв ся на
разі на таку ситуацію, що грожать мадарській
коаліції виборчою реформою і шакує ма-

дарських політиків соціально-демократичні,
котрі, зидячи ситуацію, вже й розпочали
нову борбу за загальним голосуванням. Що
виборча реформа на основі загального голо-
сування підконала-б всі теперішні мадарські
сторонництва як загалом усю мадарщину,
о тім годі сумнівати ся, але і то певне, що
Фаєрварі своєю агітацією за виборчою ре-
формою розв'язує лише ще більше мадар-
ську публіку, котра розуміє, що цілий ма-
дарський режим на Угорщині стоїть виключно
на виборчих принаєгах. Мадарські сторо-
ництва удають всі, що; хочуть виборчої ре-
форми, аби зацяткати маси і робітників,
але на правді нема такого свідомого ма-
дарського патріота, що був би за виборчою
реформою в нашім загального голосування.
Кошуть, зидячи небезпечність, вже і скла-
кав свій партійний комітет на нараду, що
зробити з виборчою реформою, і нема сум-
ніву, що коаліція також заявить ся за роз-
ширенням виборчих прав, але жодий знає,
що се лише комедія призначена für „das
dumme Volk“, а в дійсності ні правитель-
ство, ні сторонництва не дадуть Угорщині
загального голосування, бо через те поповни-
ли-б по просту самоубійство. Загальне голо-
сування міг би накинати Угорщині лише Ві-
день через coup d'etat, але на те він не зва-
жить ся, раз тому, що Мадари все таки суть
ще „вельмицінами“ правлячих віденських
кругів, а по друге тому, що всі инні народи
Угорщини крім Мадарів суть на саабі, аби
на них оперти ся, що й в борбі з Мадарами,
що мають в своїх руках усю адміністрацію,
а суть de facto панамі також в мадарській
армії. Виборча реформа Фаєрварія лишать
ся отже тільки страшак, який не вплине
на зміну положення на Угорщині, так що си-
туація віденських кругів остане ся там по-
мимо комедії з виборчою реформою така
сама, як буда передтим.

Народне віче в Старосамбірщині.

В Турю пов. Старосамбірського відбуло
ся сході народне віче під голим небом скла-
кане нашою повітовою організацією. Про се
віче пам'ятає нам:

Дня 30 липня с. р. відбулось перше ві-
че в тій закутній бойківській гір, скільки
головною політичною т-ва „Народна Рада“ в
Старім Самборі, отцем І. Мвореким.

Майже пів тисяч народу заповнило
подіра міського парку о. Йосифського, ці-
каві почути інтересних рефератів. Справді

сі загальним занепокоєням. Виправді мінотри-
іменем король тиснули з населення воєнний
податок, але замість за се уборити армію,
спускали призбиранні грш у власну кише-
ню — а край, хоч давав з себе тяжкі драчі,
слова і дажше безорушній супроти хищного
ворота. Недовольців з того стау множило ся
що раз більше і кожного дня видко було пер-
ред палатого абати кушки людей, що прихо-
дили, аби жалувати ся, або просити.

Але нещасний король віддавав далі усю
свою увагу портретові, якого такий чар при-
ковував його все непереможно.

Минтим скоїло ся раз таке — а буз са-
ме молодий ранок, що-то закрапує вікна од-
ним і червоначним озвом — що король звер-
нув ся до вікна, бо почув нарає заїтаючий
до него відгомін пісні. Се буз спів явний,
чудовий, а свийкий наче той тріпль соловей-
ка на заранку.

Король був збентежений, зробив кілька
кроків, приклав чолю до шийи і виглянув.
Та ледво що зміг прийти в собі ослия вдо-
вешеня. Ні, так щось гарно-чаруючого він ще
ніколи не бачив, як от ся мала пастушка,
що гнала ошат на допній своєю череду на
пасовисько.

Мала волось так ясне, що здавалось,
немов то від і водоса зазолотало ся сонце,
а де навзаки, сонце позолотило і голову.
І, трохи наське чолю оуло таке ружеве наче
той молодий розвивавчя ся що мло пупи-
нов рони, і очі так ясні наче той молодий
ранок, а і усточки такі мацнічкі, що навіть
елюрені через спів видмалювали собою
ледви чотиря до пиль зубців, маленьких як
ті пера.

Але король, хоч як був очарований,

в сю хвилику, мали бесідики нагоду пописа-
тих красноріччівністю, а що найважніше по-
пуляризованам трудних річій.

Збори отворив о. Мворекій зі Стрільбич
завначуючи цілі скликаного віча, а вибраний
одноголосно предсідателем уділив голосоу
д-ру Стахури адвокат, кравець в Самбо-
рі, широко-звісному діячеви в нашій Богом
забутій сторони. Д-р Стахура перевів, у сво-
ім рефераті лекцію з хлопамі на тему „по-
літичне жите в конституцій-
ній Австрії а Русини“. Завдане
бесідики було трудне і дуже прикре, бо
турнявські бойки не то о божім світлі але й
про свої власні справи компетно не мають
ніякого поняття. Говорити отже про значіння
прав, які надає конституція, говорити, як
повинен хлоп захищуватися в час сповнюваня
важних актів п. р. підчас виборів до сойму,
до ради державної, се річ величій трудна
також і для д-ра Стахури, як сам се зазна-
чав на початку своєї красноріччівної бесі-
ди. П. реферат з'узив однак усе приступно
та зрозуміло ваяснити такі річи, як прим.
що се політика, що то виборці, які вони, чо-
му вони куріальні, — а на се послідєе ска-
зав, що сему винні панове Німці і „бодай
вони здорів самі видакали того право“. Цілі-
тисяті речі плини козасекаючи своїм ходом і
вікниці прийшов д-р Стахура в своїм рефе-
раті до хапокої біди. Се тема широка як
світ, се лабіринт, у якому ходити не кож-
дий потрафить — се глибокі, на які не лег-
ко удержати рівновагу своїх зазвичайних слів.
По п. рефераті і тут пави уміло свою річ
— остаточно проголосив всі характеристичні
хиби хлопського життя, вичислив всі непасти
і біді хлопів, перейшов відтак великий рад
неконсеквентностей і поставив хлопам пита-
ня „отже питаю вас хто тому винен?“, хто
єсть причиною у нас в Галичині що ми упо-
сліджені, остались без відповідей. Тай таких
красноріччівних питань ставлених хлопам було
більше, було стілько, скільки єсть наших не-
щаст. Але погодіймо: ставити ся хлопам
питання без відповідей — а перед тим гово-
рити ся, що виною лихої конституції в Ав-
стрії суть Німці, то слухачі могли справді
прийти до висновку, немовто ніхто винний,
тільки одні Німці завинили наше приаре по-
ложене. А деж для ся панове бгослаі Поляки?
(Реферат мав певне на думці, що теперіш-
на австрійська конституція виийшла від
Шмерляга і тав. вірноконституційного ні-
мецького правительства, і в тім він мав пов-
ну рацію). Наша річ, що Поляки захопили
всю владу в Галичині і обернули її нагно-
блене Русинів, але певно, німа в тім вже не
Німці, але Поляки, і так чинників, що пе-
редали в зісних цілах всю адміністрацію
враю в руки Польщі. — Реф.) Та винця по
півторогодинній промові закінчила ся, вель-
ми трудна лекція д-ра Стахури представле-
на — треба признати — в найпопулярніший
спосіб.

По д-рі Стахурі забрав слово п. д-р

аїд-рнув ся і закрив руками повіки, бо за-
встадав ся, що хоч на часочок міг був при-
забуту на свою небажку. А після того кля-
нув сейчас перед образ покійниці та запла-
кав в жалю і туги — і так збув, що ко-
ли-небудь поїд його вікна переходила спів-
зачи гарна пастушка.

„О!“ — скаркаув він переможений
страшним боєм — „ти знаєш, що мов за-
сумовано серце все буде належати до тебе,
бо нема тобі рівні між жінками. Вони ба-
жають собі нової королеви, але я на щось
подібного зважу ся тільки тоді, коли являть
ся передімною друга, зовсім така точ-в-точ
як ти“.

III.

Аж тут стало ся, що король, дивлячись
другого дня на портрет аїжки, зробив
чудне поміченє. Хвилинку надумувався а від-
так сказав: „Се диво! Не вже ся комата
ма-а-б була висока? Видить ся, що воздух,
яким тут дихаємо, не конче пособляє обра-
зам. Атике портрет замітно потемнів. Я знаю
допевно, що волосє мави улюбленої короле-
ви не було так темне. Ні, вона певно не
мама тої чорної закрисаї, що рівніє ся пла-
чучому маговець — а ж добре свої прига-
дує, що там була такова то тут то там роз-
кинені золотисті волоски. Ні, не до короле-
ви ної була подібно моя небажка, а до бо-
гині світила.“

В ту ж мить кавав собі подати пакетку
і пензель і справив на образі те, що вису-
вав вохажі воздух.

„Богу дякувати! Маємо отже знов се
зазвичайне вологоміте волосє, яке я так люблю
і по як любяти буду“.

І переповнений гіркою радістю вля-

Полотна, шифони, обриси, скарпетки,
ручники, хусточки, стирки

у величезнім виборі
найдешевше продають

КУЩАН & ЗУБНИ

Львів
пл. Галичина ч. 1.

Кормом і розповіді хлопам за нову породу наших хривів, котрі за п'ятку продають на ганьбу цілий наш нарід. По дрі Кормому виступив новий бесідник, п. Мєренєвич і поставив вносене за заведеним загальною, безпосередною і тайною права голосування. Виясняючи кожне слово, що се в загальне право голосування, що се таке безпосереднє, що то тайна право голосування, заявив своєю палкою бесідою усіх слухачів, не виключаючи і жінок. Розгорячив дещо зими серця то досіш великим панам — верховодам.

Слідував відтак реферат про „шкільні справи“ в Галичині. Реферат сей виконав о. Яворський.

Зачав від шкільництва висшої категорії, розділив школи на сільські і міські, зазначив, що по руських селах суть школи однокласові а по мазурських більше-класові і ще при тім вишого типу, котрі дають свободний доступ до шкіл середніх. Перейшовши вкінці до гімназій згадав що Поляки мають 7 разів більше гімназій як Русини, що Поляки не допускають Русинів при вступі в школу до учительських семінарів, що Поляки заливають своєю польською інтелігенцією усі уряди руської часті Галичини. Маючи силу, польські верховоди порядують гіршими як самі хочуть, дають нам на села невідповідні учительські сили, стараються, щоб школа була осередком польонізаційної культури — гнетуть нас на кождім кроці, бо оскільки вони пішли в гору, то остільки пішли в низ.

Сей реферат, аргументований бойковими документальними числами зробив велике вражіння і розв'язав дещо ум слухачів. Сей огниста промова врядала до живого; бойко почув, що его кривдять не на жарт.

Вкінці і д-р Стахура, забрав ще раз голос і поставив слідуєчі резолюції:

1) Щоби Галичину поділити на руську і польську.

2) Щоби урядників руських за яке небудь виступлення якої Русинів не перевидали на Маврули.

3) Щоби всі руські виборці в краю голосували лише на руських послах.

Оі резолюції, як і попередчу резолюцію за загальним голосуванням прийав збір одногогоспо і в видимим одушевленням.

Коли вже ніхто не забрав голосу, замкнув о. предісдатель збори зважаючи всіх спокійно розійтись додому.

На вічу було видно досить багато руської інтелігенції, місцевої і позамісцевої.

Присутний.

Боротьба з алкоголізмом у війську.

Найлекший спосіб ширення якоїсь гадки се пропаганда.

Пропаганда ведена товариствами є найуспішніша.

Одним з найважливіших завдань товариств повздержливості є вести пропаганду протиякогогосеу в як найширших кругах населення.

Бажаючи познакомити загаль з ріжними способами пропаганди і успіхами її хочу в сій статі обговорити, яких способів вживано в арміях культурного світа в цім побоєренні алїкогосеу.

З промови д-ра Вльохера (Вазель) при розправах на конгресі протиякогогосеу у Відні в році 1901*) довідуюмо ся, що найбільше зроблено в питанні боротьби з алїкогосеу в армії англійській. Ведено боротьбу тоту вже від околу двох десятків літ і успіхи суть о много більші, як все, що деінде в тім напрямі зроблено. В Англії є армія наємна, а від 70 років є там ряд офіцерів, підфіцерів і рядових, котрі позасоноували товариства повздержливості. Тогі това-

риства спочували ся в Індії в протигу 80 років через заходи тодішнього голодного команданта Льюарда Робертса в союз. Той союз числить — при загальнім стані європейської армії в Індії 74.000 людей — 25 000 членів; і треба піднести, що то товариство є радикально повздержливе.

Повзрнувши в Індії поставив собі льюард Робертс завданє, в матернім краю ділати для боротьби з алїкогосеу.

Зі звіту пані Агнети Вестон: „про заходи уміреності в англійській маринарці“ вложеного паню Киклією Робертс (Брекенд, Шоттермайль, Суррей, Англія) на конгресі протиякогогосеу в Бремї в році 1903*) довідуюмо ся, що вона працює вже від 30 літ поміжкою військами маринаркі. В році 1868 засновано перше товариство цілковитой повздержливості на военнім кораблі „Райндір“ і кождий вояк зобов'язав ся вести пропаганду на тім кораблі, на котрий вістане перенесений. Зі знаменою витривалостію перевели вони се. В році 1873 обявля авторка звіту верховну керму товариства і справує її до тепер, підпарана через офіцерів і вояків. Товариство засновано не зважає на ріжні віроісповідаї — і приймає членів зі всіх моряцких кругів. Однієюм правом є цілковата повздержливість з тим, що не вільно пити також грогу (рум з водою), котрого порцію щоденно дістають вояки в англійській маринарці, хоча вільно за се жадати грошій або товарів корінних. Тепер в 217 товариств на покладах военних кораблів. Товариства засновують за відомостію і повздержливості офіцерів; з вояків творять ся виділ, котрий по можності має вступити в кождого звана на покладах, моряків, жоєнів маринаркі, палачів, канонірів і т. д. Деколи справує офіцер або зв'язаний зобов'язаний предісдателя; вояки відбывают свої засідання виділові в правильних відступних часу, і цілком добровільно збори тверезости корабельних рот зі співками, промовами і вистадами. При візитах зборів приймає ся нових членів. Пані Вестон часто ішла на погляд кораблів военних; доводять офіцери поздоравливали її і охотно позвляли її говорити до вояків. На горішнім покладі великого корабля военного аборато ся 600 до 700 людей, вояки слухають уважно і значне число нових членів вступає до товариства.

Доводять офіцери в британській маринарці мають велику гадку о тій роботі і цінують високо успіхи сї роботи для служби, що тикає ся карности, порядку і вдоволення.

Іншою важною точкою є вплив цілковитой повздержливості на стан здоров'я людей.

За цілковиту повздержливість одержують члени за війським протягом часу грамоти почесні, відзнаки емальовані і срібні медалі.

Горожанські товариства в місцевих виділах устроюють збори на суходолі (суш), засновують приюті для моряків і т. н. Побічне товариство офіцерське або брадтво вістало засноване в сполученні з тим товариством горожанським. Часомь того товариства видає пані Вінц, її розсилає ся безплатно всім кораблям маринаркі; в році 1902 друковано 636.460 примірників. Місцем пробування товариства є Портмавт. Там знаходять ся багато виправних співробітників, а також в Дезонпорті, під кермою пані Вестон, котрі відвідують без утупи кораблі, скарби, насарні, шпиталі і т. н. Число членів в обох місцевостях вносило 6118. В році 1902 розділено 725 відзнак за цілковату повздержливість від 30 до 1 року. Тогі відзнаки суть: медалі, зв'язки, грамоти почесні, стяжки і т. д. і представляють разом 1081 літ цілковитой повздержливості членів маринаркі.

Один відділ тої роботи веде ся поміж жінками вояків. Членів 2500. Батьки і мужі

*) Bericht über den VIII internationalen Congress gegen des Alkoholismus in Wien 1901. St. 272 i 273.

*) Bericht über den IX internationalen Congress gegen des Alkoholismus in Bremen 1902. St. 388—392.

раптом люта зілість на опогачений образ, що одуперчив оттан його найкрасшим споминам.

Колиб тепер був дістав в свої руки се-го чудодія — бо се певно була справна янїхось чарів — то він страшно над ним пімстив би ся. Але чудодія не було і через те лють коропа звернула ся проти самого портрету. Не багато бракувало, а король був здер отой брехливий образ і потопочив його ногами.

Та де далі він заспокоїв ся, бо бачив, що таким звичком він був би лише зробив собі самому шкоду.

Він забрав ся отже до діла і малював з пам'яті, а се поведє ся йому знаменито і вже по кількох годинах виширало до него з податна рожевеньке жіноче личко в синьмі як небо очима і маленькими устами.

І король глядіз уважно ві сумним одушевленням на своє діло та скрикнув голосом повним жалю: „Так, се вона, так вона виглядала, моя улюблена, незабутня королева!“

А коли одного дня прийшов маршалок, що то любив заглядати через дірку від ключа і все бачив, та зробив королеву проповідю подружити ся з маленькою любово пастишкою, яка дець в день переходила з своєю чередом пойді вікна палати ві сьпівом на устах, король немаз нічого замітити проти сего предложеня — бо мала пастишка подобала цілком на портрет чудової покійниці, ба навіть може була і ще красша ніж ся покійна.

З франц. перекл. М. К.

так жіночуть часто три або і чотири літа неперисутні, і жіночуть стають пичаками. Члени виділу товариства старають ся позискати вплив на упавших і сполучають ся як сестриці, аби охоронити тих, котрі могли би впасти ся, а піднести упавших. Діти моряків — околом тисяч — вістають також під опікою виділу. Хлопці вчать ся давати знаня (сигналізація), обслуговує чухом, легкої служби піхотинної і т. д., а також правим богоязнями і повздержливості. Дівчата творять окреме товариство; для них суть курси самаританські і інші наукові, також оркестра мандоїн. Маліх дітей не ділять ся там після полів. При товаристві знаходять ся окреме товариство добродійне. Уділ маринаркі в тім товаристві вносить 1,500.000 фунтів штерлінгів. В тім товаристві є також правним цілковата повздержливість і коли член вломить слово, то тратить впачені гроші. Не додержують слова вносять однак лише 1 проц. Перший барак повздержливості отворено 18 лютого 1894 в Портмавті. В році 1902 позволено товариству утворити скремий „корольський морський округ“. Барак отворено і суть чинні в: Портмавті, Девонпорті, Четемі, Іотні, Фортоні, в корольським складі маринарським Вельмер, в відділах на Мальті, в Австралії. Хінах і стаціях Тихого океану. Число членів округу вносить 354 і росте постійно. Важність такого статочного повздержливого добродійного товариства в маринарці не можна цінити за високо. Обезпечене вчлїт ошадности і павоання над собою, основне правило цілковитой повздержливості є котвою від нужди, і не одна родина моряків завдачує товариству, що мужа і батька спонукаю віддавати гроші на час хвороби і смерті.

Помічаним середном, дуже важним, суть приюті повздержливості, де моряки можуть удавати ся, коли стають на суші; спокуюсь пяти є дуже велика, бо „смішні курта“ (так називають моряків мешканці суші) окружені суть там корчмами і мають досить гроша в кишені. В році 1876 засновала п. Вестон приют морський в Девонпорті. І досвід навчав її, що коли правит є привітний і охайний, а подавати страви і напиться суть як найліпші, приходять не лише повздержливі, но також і неповздержливі, а нікто там не гадає жадати винцевих напичків.

З тої малой 1876 року заснованої господі розвинули ся приюті моряцкі на найбільші готелі повздержливості світа. Величезна будівля стоїть в Девонпорті, друга в Портмавті. Вони коштували 200.000 фунтів штерлінгів, а тої гроші оплинули ві всіх частий держави. Королева Вікторія надала їм титул „корольських приютів“. В кождім домі стоить кождого веч ра 1000 міжок до розпорядимости а в році 1902 ужито 278.355 міжок. Доходи вносили в тім році 26.000 фунтів штерлінгів. Сї доходи покривають не лише кошти удержання, но приносять також значні наданки, котрі управа передає відтак ріжним касам, яких цілю є давати ріжні підмоги морякам і їх родинам. Приюті суть осередками всіх змагає повздержливості в маринарці. Там знаходять ся великі салі, де устроє ся сходина війсьакого рода н. пр. вечериці, товариські сходина, збори, сьпіва наука, вистади і т. н. Нікого не силує ся приходити на збори, і кождий може робити, що ему сподобаз ся, а поміж того тисячі приходять добровільно, та відривають ся пичи алїкогосеу і стають здоровими тілесно і душевно, думаючи людьми.

Володимир Ласерський.

3 Росії.

Сенсацияна вість.

Петербург. На надзвичайнім засіданні державної ради під проводом царя в понеділок обговорено остаточно зредагований Булігіном проект народної репрезентації. Проект прийнято, а цар назав зредагувати відповідний маніфест, який буде оголошений дня 12 с. м. Говорять, що цар поїде до Москви дня 7 с. м. і там оголосить маніфест.

Москва. Супротив того, що в Петербурзі проішло назав приготувати резиденцію для царя, уважають за певну річ, що цар приїде на довгий час до Москви, а по оголошенні маніфесту о народній репрезентації поїде на кількатижневий відпочинок до Спаси.

Петербург. Тут говорять, що в Петербурзі комітет міністрів дальше радів під проводом царя над проектом Булігіна. Проект зміненно основно в ліберальнім дусі і він є першим проектом, котрий не має нічого сьпільного. Говорять також, що маніфест о народній репрезентації появлять ся цілком певно дня 12 с. м.

Лондон. Дневники оголошують відозву вемпів до російського народу. По представленні внутрішнього положення відозва звертаєть ся до народу з зазивом, щоб народ розпочав боротьбу против буржестів (!) держави (мабуть чинювництво і царів дорадаки Ред.), котрі прискорюють его руйну.

Страйни і агітація.

Петербург. Численні родини робітників без удержання скоронили ся до близьких лісів Мін нями було багато обов'язаних до військової служби, отже військо вирушило на польованє за ними. Убито багато робітників, жінок і дітей. Також кількох козаків убито, бо робітники боронили ся.

Уфа. Ціла Уфа горить. Зльокалізоване огню неможливе. Говорять, що місто підпалили страйкарі.

Москва. Недалеко Н. Новгороду, в місцевості обнятій страйком кинено вночі бомбу на будинок, де було зазначено військо.

Часть будинку адемолювана. Між козаками багато убитих.

Петербург. Страйк робітників на Владикавказькій залізниці триває дальше. Страйкарі задержують поїзди. Торговельний рух цілком устав.

Москва. Члени конгресу земств організують тепер в найважливіших верствах народу рух за конституцією. Кн. Долгорукий скликає до себе Русів коло Москви віче, на котре прийшло 4000 хлопів. Кн. Долгорукий візав їх, щоб в цілому енергією ставали в однім ряді з інтелігенцією до праці коло конституції.

Петербург. Вчора засуджено на смерть 16-літнього хлопця Гершовича, котрий в часі одної ревізії домашній стріляв до офіцера поліції і его помічника.

Санация армії.

Берлін. Цар казав утворити окрему комісію, котра має розслідувати деморалізацію в военній флотії на Балтиці і Чорнім морі. Головою комісії є міністер війни Бірілев. Комісія поїде до Кронштаду, Лібава і Севастополя, щоб на місці перевести слідство.

Війна.

(Телеграми.)

Петербург. Ліневич телеграфує 31 липня: відділ російських стрільців, котрий посунув ся в напрямі проходу Вучулун, мусів уступити перед Япандцями. Япандці, котрі гнали за нашим відділом, відперла наша артилерія.

Лондон. Оден дзєвник доносить з Токіо: Япандські війська замкнули провінцію Кіпрі здовж сьхідної сторони. Стратегічне положення Япандців не має приміру в історії воєн. Як япандський план буде виконаний, то Ліневич з цілою армією пропає. Російську армію міг би виратувати лише скорий відпор до Харбіна.

Петербург. Ліневич в телеграмі до царя заперечує рішучо всі вісті о некороткості, або навіть критичнім положенню російської армії. Армія ніколи не була і не є окружена. Обі армії стоять против себе лице в лице. Япанді стараля ся кілька разів підійти близьше, але безуспішно. В війську дух знаменитий, дає найліпші надії.

Токіо. На Сахаліні оголошено військову адміністрацію.

ТЕЛЕГРАМИ.

Чесні паралельки.

Відень. Дзєвники доносять: Є рішучо порішеною, що обі чесні власи утворені при учительським семінарі в Олаві будуть в першій половині сего місяця розв'язані, а в Польській Остраві буде утворений самостійний ческий семінар.

3 Сербії.

Білград. Дзєвники „Народні Ліста“ перестав виходити, бо поліція заборонила всім друкарням друкувати его.

Мароко.

Танжер. Американська Унія прийняла запросини на мароканську конференцію. Говорять, що повстанці побили під Уйдою війська судана.

НОВИНИ.

— Справлене похиби. У вчєршнім часі через недогляд пропущено, що знаменитий твір Горького помістили ми в перекладі з російського п. Олекси Кузьми, нашого молодого письменника.

— Пересторога. Отсим пересторогаємо тих всіх, що вибирають ся в Німеччину на зарібки, перед агентами, котрі підшпилюють ся під руське бюро, та намагають людий до вїзду. Кождий, котрий приїде до Найберу, нехай не слухає жадних намов та обіцянок, а лиш най іде до свого бюро, де урядують урядники Русини — п. Стефанович або п. Стадник. Бюро се пошкє до поміщає в домі п. Верлінера. Ві часотис рускі просимо о ласкаве поміщенє сєї перестороги. — Руське бюро праці в Найберу.

— Шкільні окружні бібліотеки. Паше нам одєн з Вп. народних учителів: Я має нагоду ввїдїти кілька окружних шкільних бібліотек і при тій нагоді перенести ся, які то книжки можна набути в сих бібліотеках. При перегляді бібліотечного списку книжок зауважав я майже всюди на першім місці автора Сінкевича, а з творів его на першім місці „Огнем і мечем“, а дальше всі інші твори того-ж автора. По Сінкевичу сїдували за порядком всі виданіші сучасні польські письменники. З руських авторів найшов я в списі: п. Ол. Варвіньського, а з творів его „Вибір з українсько-руської літератури“, — але з руських авторів і творів тільки і всего. З німєцких видань найшов я лише підручники для шкіл народних і виділових і граматикі Lehmana і Petelenza. Як з сего видно, шкільні окружні бібліотеки закорували рівнож на ту коробу, на котру корує тепер вся галицька Польща. А предінь задачею бібліотеки є загальне обрзованє учителів, а не обрзованє спеціальне в дусі П. Сінкевича, котрого то всія переконана аж надто звісна з его повісті „Огнем і мечем“. А ксла першою задачею шкільних бібліотек є „патріотизм“, то рівночасно треба знати, що з сих бібліотек мають право користати також і учителі Русини, котрі мають свій патріотизм, свою літературу народну і більше писателів ніж о-

ден Ож. Барвінський. Рівночасно треба пригадати, що першою задачею шкільної освіти є підготовка учнів до життя. А тимчасом в школі я найшов лише п. Матислава Барановського і Фр. Майхровича. Тимчасом я знаю більше педагогів і то не лише пп. Поляків. В науці ми не повинні перебарити, якої народності є автор, і чи від нього чути „галагізм“. А остаточно, наведені вище автори п. М. Барановський і Фр. Майхрович не мають нічого спільного з педагогікою як наукою. — *Учитель.*

— Сучасне українське село в північній Україні „визвольного руху“ в Росії з'образило ось як донісують дзвоник „Потопавщина“. „Село (автор має на думці одне село в Потопавщині) прокидається від несподіваного шуму, що долинає до нього з дальших сторін, розбудилося і стало протирати очі. Темне наше село, страх темне. Але світ закололо і іншими дорогами вже прорвав ся до нього. Село зрозуміло одно: родити ся нове життя, і перше питання, яке воно собі завдало, се питання, яке відношене має воно до сучасного „визвольного руху“. І не може глухе, темне село второпати сего питання: знає, що воно темне, і стало прагнути світла, правдивого світла, котре розкрило б йому правду про те, що діється довкола, і пояснило, як йому вибрати ся з того незвідного гіркого похоронення... Як слідувало надійти ся, село займають передовсім питання економічні. Але видно й се, що село пізнало свою невідомість розбратися ся в тих питаннях по причині своєї необразованості. І зрозуміло село, що лише просвіта, свободна чиста наука може її вивести на дорогу нового ліпшого життя. Село прагне світла, живого слова.

В однім селі я бачив народного учителя, що без всяких пояснень читав селянам газети. Коби ви бачили, з якою пошаною відносять ся до нього в селі, якими широкими поглядами проводять його! Коли в святоточний день ходять по селі, его просять: „Оповідайте що, будь ласка, аби правду“. — „Та про що вам оповідають? Нічого нового нема“ — відмагав ся учитель. — „Хоть про що небудь балакайте, аби слова були гарні! — просять его. А виділи ви, з якою жадною охотою і читають в селі не газети, а кусинки, віоривки газет? Недавно я зайшов до шевця. Хтось привів направити черевник, зав'язані в стару газету. Селянин, що там сидів, хопив винену та зміну газету і став її оглядати зі всіх сторін. „Він грамотний?“ — спитав ся його. — „Де там!“ — відповів він сумно. — „Та хоч так подивися ся, тут же слова... А синоч вже дома прочитає...“ В другім селі знайомий мені хуторянин займає ся селянськими дітьми. Батьки старали ся по змозі нагородити его труд а о безплатній науці й чути не хотіли. І все діти набрали ся ціла купа. Раз зайшов при мені до того хуторянина селянин з сином. — „Він учить ся в школі? — каже — і мов не дурний, а ніяк не розуміє нічого. Навчить его, будь ласка, по простому щоб хоч не такий дурний був, як я. Ми вже старі, і так проживемо, а дітки наші були б розумніші!“ В нашім містечку два роки тому відказали ся від „міністерської“ школи; тепер нетерпеливо ждуть, коли предложать їй будув.

Та що приміри! Пригляньте ся, прислухайтеся життю села, а побачите, як жадно воно світла. Село зрозуміло правду, що „в просвіті і борбі може здобути своє право“, борба без просвіти неможлива, а просвіта се свободна, всім доступне освітлене нового покоління, що буде мусіло повести нове життя, світліше і розумніше від теперішнього. І туго свідомість села, свідомість необхідності просвіти треба повзати більше всего, як овод духа нового часу, як заперуку ліпшого, світлішого життя. Світло потрібне нашому селу, але світло правдиве, відверте, свободне, доступне для всіх, а для дітей нашого краю — це світло зрозуміле для народу, що приневолені учить ся на чужій, незрозумілій мові. І лише світло освітлення може вивести Росію з того страшного похоронення, в якому вона тепер нахилилась. Село зрозуміло се повні, зрозуміло, що й спеціально економічні труди воно може рішити, коли, умовою дозрів до сего, коли світло науки прояснить ему дорогу, по котрій має йти до ліпшої будучини.

— Соколи при роботі. Пишуть нам: Дня 29 липня с. м. о год. 5 рано вибух пожеж в селі Медичках. Члени філії „Сокола“ в Ріпцях поїхали в сиваків на місце пожежі і прибули на місце скорше як місцеві сиваки громади Медички, де в місці є суд і податковий уряд. Соколи, в котрих п'яток було на пожежничім курсі в Дрогобичі, взяли ся енергійно до роботи. Завдяки знаменитій функції ріпчанської сиваки, спровадженій в Теплиці за 1450 кор. і живій акції членів Сокола пожеж спинено і вкорі угащено. Се була перша робота філії „Сокола“ в Ріпцях і виявила знаменитий успіх пожежної організації для населення, бо пожеж при сухім ставі воздуха і при вітрі міг сильно розвинути ся і забрати більше жертв. — *І. Я.*

— Вигідна пані почтмайстриня. Пишуть нам: Гості, які з'їхались цього року до Микитини в дуже великій числі, жагують ся на пошту містечку, однак не перед дотичною властю, а лиш тихцем між собою, аби служачини не обидити делікатного ушка пані експедиторки. Годі довше замовчати се, о чім Вп. п. директор пошти і телеграфів давно вже повинен був довідати ся і подбати, щоб гості в горах мали вигоду в пошті. Пані експедиторка приходить вправді до бюро о 8 год. після години середно-європ., але і не на думці їй вічинити уряд. Вона завжди

супокійно приїзду раїшної пошти, яка приходить зі Станіславова і Львова. Відтак бере ся вона разом зі своїми донечками і возням до сортування і запощування писем і пошпок, а ся робота триває найменше півтора години. В тім часі сходять ся уї гості з близьких і подальших віл і обкладають великою товпою будинок почтовий. Дехто має купити марш, (яких впрочім нігде не дістане), дехто має варакомундувати яст, інші віддати гроші, пошпку, або надати телеграму. Вей ждуть і споглядають благаючим оком на вселадку паню, коли зволить відчинити двері. Війня о год. пів до 10, с. е. після сонця по 10 год., виходить возний і розділює пошту, а пані експедиторка відчиняє уряд. Товпа народу: пані, панове, Жиди і Гуцули валять до маленьких сінок і старують ся дістати до віконця. Щастливий, кому удасть ся заагодити своє діло перед 12 год. після часу сонячного — коли ні, так мусять йти до 4 год. попом. і тоді повторюєть те саме. Коли пані експедиторка має свої години уряду, ніхто не знає. На дверях головних, де се повинно бути виписано, читаємо: „Ті урочиса сіє місцевіє кізкі. Dowiadywać się na poczcie!“ Коли декому задовго вистояти і ходити на сонці, так сідає собі на лавках, які є праміщені перед будинком. Декого однак пані експ. без пардону гонить зсідати. Звертаємось отже до Дирекції пошти і телеграфів, аби була ласкаво так зарадити, щоб гості мали більшу вигоду, чим до тепер з пошти, бож за услугу платять. — *Один з іменитих жителів.*

— Міжнародна акція против торгівлі дітьми. Дня 7 м. м. відбули ся в Лондоні головні збори міжнародного бюро до поборова торгівлі людським товаром. Взяли в них участь 350 осіб з різних суспільних кругів і всяких віроісповідань. Голова зборів Кароль з Абердена подав звіт з діяльності товариства і подякував англійському правительству, що на власний кошт відставив нещасні жертви, ідуці через Англію, назад до вітчизни. Щоби досягнути більші успіхи, товариство утворило тому два роки спеціальну волонтерську комісію. Значне число жінок, що говорять кількома мовами, посвячуєть безплатно свої услуги по більших великих містах, щоб молоді, недосвідчені дітвата зберегти перед небезпечкою. З тою самою ціллю утворило ся товариство „National Vigilance Association“ і ще кілька інших. Вей товариства поставили ділати соцідару. Іх члени мають носити відповідну відзнаку по котрій подорожні пізнають членів сєї гуманітарної організації.

— Утоплене однорічного охотника. Василь Шеремета однорічний охотник 19 поляв о-борона кравчої перебуваючи на вправах військових коло Галича утопив ся підчас купелі в Дністрі в Мартинівім. Сей факт став ся перед очима 40 его товаришів однорічників, з яких один вправді подавав поміч потопляюму, але безуспішно. Натомість командант відділу однорічників казав помаширувати відділові даліше, а тіло потонувшого виволокено доперва на другий день в Мартинівім старім, де і похоронено его без жадної військової асистенції. Опечалені родичі з повіта Рудецкого стрілає в сім році вже другий такий трагічний випадок з дорослим о-бразованим сином, з яких третій є звісний драматичний артист руского театру.

— Напад офіцерів. На редактора Tygodnik-a Jarosławsk-ogo, п. Артура Зеліба напав в Ярославлі дня 25 м. в саме полудне трох офіцерів і зватиши его на землю, стали бити великими прутами. Аж прохажі люди втрутили ся в руку офіцерів, котрі докнавши геройства, сіли на факра і утекли до військового касина. Дивий напад обурив до живого това робітників, котрі переслідували напасників аж під казино, але там вийшли против них гузари, пішки з добутими шаблями і поранили кілька осіб. Судовий лікар ствердив на п. Зелібі 17 тяжких ран. Так пімстали ся здевілі сичи Марос на редактора часопису, що п'ятував остро всім військові надужата в ярославсьім гарізоні.

— Балюном до пізничного бігуна. В Парижі викликає тепер чималу сенсацію сьмійний намір звісного воздухоплавця, Марсіліяна, котрий по приміру Андреа, хоча дістається до пізничного бігуна балюном. Саме 11 с. м. минає 8 літ, як шведський інженір Андреа з двома товаришами: Стріндбергом і Френкем підняв ся сьмійно підпорожні балюном до пізничного бігуна. Що стало ся з ними, куди загнались, або де погинули — дося не знає. Однак примір Андреа не відотрашує Марсіліяна. Він думає, що заховаючи відповідну осторожність, переведе свій ліан. Вальон Марсіліяна буде заосмо-трянний в мотор, що втворює силу на 25 днів. Сей мотор буде лиш тоді ділати, якщо не буде вітру або якщо балюн наслідком протявного вітру скодав з вибраного напрямку. Марсіліяна зладив багато нових приладів та інструментів до воздушної подорожі, як „термоген“, що буде хоронив матерію балюна перед впливом полярної студени, новий прилад до випускання газу, даліше апарат до удержування балюна на поверхності води, колаб упав в море і т. п. Сьмійний воздухоплавця забрав також апарат до бездротного телеграфу і при его помочи хоче удержувати зносина в Острів Шітланді (Штіндбергом), звідки балюн має підняти ся. Валаст буде складати ся з припасів харчу. Кошти вправи разом з балюном і приладами обчислені лише на 90.000 франків.

— Зловлений балюн. Дня 27 м. м. рано підняли ся у воздух в балюні в Івангороді (Модліна) два російські офіцери, капітан штабу Елісевич і поручник кріпосної арти-лерії Герасов, з наміром дістати ся до Ка-

мінця подільського. Около 4 год. по полудні замітили вони під собою дві ріки. Було се в місці де Сян впадає до Висли. Не знаючи, котра з тих рік Висла, а котра Сян, спустились ся воздухоплавці на 50 метрів до землі і почали при помочи туби виплутувати селян, що нахилили ся в полі. З балюна звисала лина; селяни зловили її і привалять до верби. Російські офіцери мусіли висісти. Тоді селяни, бачучи заграничних гостей, повідомили жандармів, котрі арештували офіцерів, відвели до села Новин коло Розадова і повідомили о зловленні воздухоплавців старосту в Тарнобжезі. Старостго веліло приставити офіцерів до Тарнобжега а рівночасно повідомило про се команду 10-го корпусу в Перемишлі. Команда вислала сей час на місце капітана Вітковіцекого, котрий порозумівшись з міністерством війни у Відні, відставив офіцерів разом з балюном до границі. Залим виїхали з Галичини були в гостині у старости в Тарнобжезі гр. Ласоцького, котрий приймав їх дуже вітливо.

— В Микитині перебувають тепер — як нам доносять — на відділу також: пп. Недільські з Коломиї, пп. Юськевичеві в Тернополі, панна А. Дурбан з Рогатинщини, пп. Штокалки в Сокальщині, пп. Шведицькі в Перемишлі, і пп. Вербіцкі з Золочева; в Вороні сучь пп. Щурати; в Дорі пп. Веней. — *П. П.*

— Дрібні вісти. Цісар санкціонував ухвали галицького сейму, надаючи концесії на побір мит містам Станіславів і Бережани.

Видовища і забави.

Концерт в Скалаті устроює дня 8 серпня с. р. кружок „Академічної Громади“ зі Львова в сали „Руского Банку“ на дохід будови руского театру у Львові. Початок точко о 8 год. вечером — по концерті танці. Ціна місця: крісло першого 2 кор., крісло другого 1 кор. 50 сот., вступ на партер 1 кор., для селян 60 сот. Співають в концерті на просьбу місцевого комітету заповні востанній о. Купчинський зі Сороцька. Простить ся всіх патріотів так священників як і учителів о членству участі. Если би хто з замислових не міг абсолютно прийти на концерт — просять ся прислати вступ на руки отца А. Онуфрего, завідувача рускої парохії в Скалаті, бо дохід призначений на діл велим патріотичну. Спеціальних запрошень не вислав ся. — *Комітет.*

Зі Зборова. Концерт в Збаражні відбуде ся дня 8 серпня с. р., устроєний заходом „Академічної Громади“. Програма дуже богата і добірна. Простить ся о як найчасенішшу участь. — *Комітет.*

Урядові вісти:

— Зміни в шкільництві. На місце директора V гімназії у Львові, рад. Прухницького, котрий іде на емеритуру, має прийти директор в Рашева, Йосиф Ногай, що був довший час професором при тіжже гімназії. Посаду директора нової VII гімназії у Львові одержить директор станіславської гімназії, Франц Тершковський, що був давніш професором при III гімназії у Львові.

— Відзначена. Президія намісництва призначила Іванова Прокоповича, управителя 2-класової школи в Соловці, львівського округу, за 40-літню службу почесний медал.

Міністер просвіти іменував д-ра Володимира Деметрикевича членом кореспондентом археологічного інституту.

Померли

— О. Василь де Терот Каміньський совітник Еп. Консента. Станіславської, найстарший євangelі-патріарх духовенства в всіх трех єпархіях — проживши 97 літ, в того 72 в священстві, помер д. 31 липня с. р. в Лявільцях, де яко парох прожив 66 літ. — В. Ему пам'ять, і пером земля за его правду і многострадальну діяльність!

Виназ складаних жертв.

— На укр.-руську бурсу в Н. Саача зложили в маю с. р. (в коронах) Вп.: Вол. Лукач (з сьмільного) 2, о. Ан. Говда Водзарка 5, Сем. Кульчицький Львів 2, Ів. Овчарко з зап. ч. 2, 261 250, пов. тов. кредит. Сокаль 10, Ів. Пендеский ескр. ст. Устр. 8, о. Ник. Кумановський жертвовав два зап. довж. ч. 1836 і 1837 10, 15% від членск. вклад. т. Провіста 1440, о. А. Волянський Криворівня 566, Роман Стецьмаків Відень 1, Тат. Решетилонич, Горпалі 4320, Іосиф Вілнський антикар в Каїро в Єгипті 50, о. Вол. Вербенець Рогіза зап. довж. ч. 651 а 5, о. Ник. Сигаловський Деятинках 2 зап. довж. ч. 1136 і 1137 а 10, з Нового Санча Русини за май: К 1, П. Вітошинський, Лев Валтарович, Володимир і Зофія Лукач по 1, Вас. Яворський 10, сичи Володимир і Казимир по 1, Юр. Ярош 2, о. З. Лезацький 5, Т. Зошити, Мих. Голоза, Мих. Кубович, О. Кучма по 50 с., Гр. Кошдра 40, Д. Кучка 30 с., разом 2570. Всім Вп. Добродіям щиро-руське: „Спаси-Віг“. Простимо о ласкаву пам'ять на даліше, Посол Василь Яворський, предсідатель, з свящ. Захарія Лелицький, скарбник і наглядатель бурси.

Переписна Адміністрації.

Вп. Н. Га. в Уль. Все в порядку. Рахунки годять ся. — І. де Ро. Ле. в Гу. До кінця року прийде нам ще 3 К 66 с., 60 з минулого року така залегість зістала. — Н. Се. в Ян. годить ся. — А. Ма. в Мр. Згадавх 66 с. вислано на рахунок передплати, котра нам ще належала ся, а о марку Вам потрібні звольте віднести ся впрот до Народ-

ної Канцелярії у Львові Рянок ч. 10, котра сею справою займає ся. — Л. Ле. в Кл. одержано. — Хв. Товариство Самопоміч в Бр. 3 К 60 с., одержано 8 марта і все в в порядку. — Вп. С. Во. в Кр. До кінця року ще 12 Кор. — І. За. в Те. До кінця року прийде нам 11 К 40 с., по причині позісталої залеглості.

— Просьба. Дня 31. жиня с. р. закупив Виділ тов. „Руский Народний Дім“ в Раві руский деревляний дім з 6 убікаціями за 1000 корон, котрий перенесе на свою від Равської громади набуту площу і там отворить з днем 1-ого вересня с. р. „селянську бурсу“. До згаданого дому треба ще добудувати дві обширі убікації. Всім Русинів равської повіту просимо о ласкаві датки в будівляних материях. Всеч. руске Духовенство зволить своїм впливом допомогти до богатої збірки. Матеріали просимо привезти до Рави рускої і віддати голові будівляного комітету і парохови пр. о. Горничкому. — За Виділ о. В. Сиротинський голова.

Звертаємо увагу на згаданий випадок д-ра Вішофа. Гляди оповіщено: П. Т. Господи!

Календарі Гр.-кат.: шні (середа) Іані Пр., заутра (четвер) Симеона, поавтра (п'ятниця) Марії Магд. — Рам.-кат.: шні ІММ, Анса, заутра П'єтани, поавтра Домініка.

КОНКУРСИ.

— Конкурс. Виділ тов. „Руский Народний Дім“ в Раві руский прийме до своїх „селянської бурси“ в Раві руский 40 школярів з повіту, що замірюють ходити до III і IV класів равської школи. Просьби о приняти до бурси треба слати на руки пр. о. Ев. Горничкомого, пароха в Раві рускій, найдашше до 20 серпня с. р. Отець школяри має заявити в просьбі, кільки буде доплачувати місячно грошми і натуральми. До просьби додати шкільне свідоцтво.

— Позір. Товариство педагогічне в Самборі задумало з новим роком шкільним отворити інститут сн. Ольги, в котрім би могли приміститись учениці, що бажали б користати в науки в школах місцевих. Оплата місячна 40 К. Зголошення приймає голова руского тов. педаг. п. Теодор Вішенський. Реченце зголошення продовжуєть до 15 серпня. На листи інформаційні надаєть долучення марки поштової. — Від Виділу філії рускою Тов. педаг. в Самборі.

— Конкурс. Виділ товариства „Бурса ім. св. О. Николая“ в Перемишлі піддає сим до загальної відомості, що в початком шкільного року 1905/906 найде більше число питомців з шкіль середних поміщене в бурсі товариства під слідующими умовами:

1) Родичі зглядно опікуни звольте найдашше до дня 15 лат. серпня с. р. надіслати свої прошеня (без степіля) до Виділу Бурси на руки секретаря адвоката д-ра Теофіля Кормоша в Перемишлі. До прошеня треба долучити а) метрику хрещення, б) свідоцтво убожества, в) свідоцтво шкільне з посвідченням пірвоку, г) свідоцтво моральності, воли кандидат не ходив до школи публічно, д) заявлене родичів зглядно опікунів, кільки они обов'язують ся доплачувати за навддатів в грошах а кільки в натуральних.

— Увага. Вушних питомців Бурси в мнущім шкільнім році не дотикають у-співя під а) і г).

Жедаючи поміщеня за цілою оплатою місячною 34 корон не предикадають свідоцтва убожества.

II. Отець або опікун прийнятого до бурси питомця має: 1) заплатити на з'утих інвентаря 4 корон на рік, 2) платити місячно до нас бурси на інструктора 2 кор., 3) доставити деняровану квоту доплати на харч з гори місячно 4) на правні біля зложити на початку першого і другого пів року по 2 кор., 5) на устроєння бібліотеки для питомців 2 кор. річно.

III. На вступі в заведев питомці мають виказати ся достаточним білем і одежно, іменно мусить кожний мати: 1) 6 пар біля, коздру, подушну, 4 пошавки, 6 ручників, 4 простирала, 6 хустинки до носа, 2 пари чобіт, одж літну і зимову.

IV. Жедаючи одержати відповіди на своє прошене звольте залучити карту кореспонденційну з докладною адресою, а коли долучать марку поштовою за 45 сот. то одержать свої припоги за поштовим реченієм.

Увага: а) прийняті питомці бурси мають являти ся найчасеніше дня 8 серпня п. с. о 2 години з полудня в поміщеня бурси (улиця Баштова ч. 25), щоби піддати сьмільним огляданню; при тім родичі або опікуни зложуть свої заявленя і шні під 3) наведені оплати, б) Випис відбувають ся 29, 30 і 31 н. ст. серпня а до першої класи 1 і 2 н. с. вересня, в) Родичі або опікуни мають вносити свої оплати лично або поштою до нас бурси на руки касиєра а не посредством своїх дітків.

Подана без точного заявленя кільки найбільше обов'язують ся доплачувати грошми зглядно натуральми не будуть у-гляднені.

Родичі і опікуни бажачі помістити в бурсі своїх синів зглядно пунілім обов'язані бути членами товариства.

Від Виділу бурси іменн св. о. Николая. Перемишль, в липні 1905.

Д-р Т. Кормос секретар.

Гр. Целитинський предсідатель.

Комітет бурес руского тов. у Львові (Вірменська ч. 2) оголошує отрим конкурс на економічного урвалителя бурес. Успішні після умов. Подати документами гінсенти на адресу: Виділ Руск. Тов. педаг. у Львові ул. Сакотська ч. 47 найдайте до дня 20 серпня. — У Львові дня 18 липня 1905.

Виділ „Селянської Бурси“ в Богородчанах місті, розписує орм конкурс на приватя до „Селянської Бурси“, котра з дня 10 вересня 1905 зачинає третій рік свого існування.

До „Бурси Селянської“ в Богородчанах прийме виділ бурес, за невеликою доплатою грошевою і в натуральних до 20 бідних, талановитих, здорових селянських і міщанських хлопців, котрі схотять учашати до III і IV кл. виділової VI-ка. школи в Богородчанах.

Позаяк єсть поща надія, що з новим шкільним роком 1905/6, Пресс. Епископ. Ординарнат обсади місце катехета при тій виділової школі з таким прибутком надіємо ся що бурса з кравчим успіхом реваншистсь буде — проте завдангидь звичає ся родичів з цілого Богородчансько-Соснівського Погір'я, щоби постарали ся численно своїх опіоівних і цілкових хлопців вислати до школи виділової VI кл., щоби підготовленем і приростом молодіжкі в будучности дати відповідний матеріал рускій гімназії в поблизькім Стависькові.

Прощеня з прийняте до бурес. прому вислати до рук Антонія Рудницького, пароха і катехета в Богородчанах.

За Виділ „Селянської Бурси“ 8—3 В. Паук.

Виділ філії „Прогресивної“ в Підгайцях розписує орм конкурс на приватя питомців до селянської бурес в Підгайцях до 3-ї і 4-ї кл. шкільних народних на рік 1905/6. — Успішні зголошеня або подана писемні належить вислати на руки Вар. о. Видільського, завізателя парохії Підгайці і настоятеля бурес. До подань належить додати: 1) свідоцтво хрещеня, 2) свідоцтво убожества, потверджене дотичним урядом парохіальним, 3) посвідчення свідоцтво шкільне (замічає ся тут, що до бурес будуть приняті лиш добрі і пильні ученики; першешство мають ученики відзначачі). — Оплата за кождою питомця вноситься щомісячно 5 кор. місячно, а крім сего вітувати після умови за зарядом бурес. Речення до подань згідно до зголошеня означує ся до дня 10 серпня 1905. — Виділ філії „Прогресивної“ в Підгайцях.

Конкурс: на приватя 40 учениць до дівочої бурес в Коломні на рік шкільний 1905/6. Оплата місячна вноситься 20 кор. і 1 кор. на пране з гори. Кожда учениця має мати 6 сорочок і прочу відповіду скільність біл, 4 простирала, 4 пішвени, 4 ручники, 3 суконки (з сик одна темно-сава або темно-гранатова), сінник, подушку, кофру і водич до накривання ліжка. Зголошеня просимо надсилати на руки А. Сроковської, настоятельки бурес, ул. Гетманьова, дім-дра Кульчачього. До поданя треба додати: 1) добре свідоцтво шкільне, (лиш не будуть уважлені), 2) свідоцтво убожества, 3) свідоцтво лікарське, 4) декларация родичів або опікунів, що муть точно з гори за удержане платити. — За виділ товариства „Рускій Жювчий Кружок“; Дарія Гамораківа, М. Слюсарєва.

Перший руский оклад машин до шнта.

Незрівняної роботи машини до шнта і сегоу Шингера. Німці від 27 до 65 вр. Ручні від 25 до 48 вр. Обручальні з 41 до 77 вр. Обручальні з 41 до 88 вр. (додаток до роботи). Дод. Овчизинський і шн. Урядовим продаю на рату, як також і для селаж за повнорозмірним урядовим грошевою.

Успішні оплати прохотунів. Ротівко о 10%, дешовіше. Парта шнта і шовку обсадишно. Цінах на закладах дотрим.

ВОЛОДИСЛАВ КУКАВСКИЙ перед тим Іван Лаврук Львів, Пасаж Міколяша.

„РУСКА ХАТА“ ілюстрована часопись літератури, шити і сучасного життя

виходить 5 і 20 кождого місяця в обемі 2 до 3 аркушів під редакцією: Дениса Сембратовича. Цілірочна передплата вноситься 12 кор. Адрес адміністрації: Львів, Бляхарна ч. 8.

Ціна збіжжя і других продуктів.

Львів 2 серпня. Валюта коронова. Ціна за 50 клгр. лосо Львів. Пшениця стара 7-80 до 8-10 а на термін 7-25 до 7-50, Жито старе 5-90 до 6-10 а на термін 5-30 до 5-50, овес оброчний старий 7-— до 7-15 а на термін 5-30 до 5-50, ячмінь пастівний — до —, а броварний 6-25 до 6-50, ріпан 10-75 до 11-—, льнянка — до —, горох пастівний 6-— до 6-75 а до варення 7-50 до 9-—, вина — до —, насінне льняне — до —, насінне конопляне — до —, ббб — до —, бобин 6-25 до 6-50, арचना — до —, нукуруза готова 7-25 до 7-50 а нова — до —, хміль (за 56 кіло) — до —, ноноштина червона 50-— до 60-—, біла 50-— до 65-—, шведська — до —, тимошна — до —, Спиритус лосо за 50 літрів 25-25 до 25-50.

Курс Львівський з дня 2 н. ст. серпня 1905.

Анції за штуку без купона.	Плат.	Жад.
Банку гіпот. галиц. по 200 ар. а. в.	545	555
Банку для торгівлі і промислу 200 ар.	—	260
Банку кредит. галиц. по 200 ар. а. в.	—	—
Землі, галиц. Кар.-Людв. по 200 ар. м. н.	—	—
Землі, Львів.-Чернов. Ясск по 200 ар.	580	586
Листи заставні за 100 ар.		
Банку гіпот. галиц. 5%, а. в. вільно в 10%, прем.	111	25
Банку гіпот. галиц. 4 1/2%, а. в. лос. 50 к.	101	30
Банку кредит. галиц. 4% по 200 кор.	99	99
Кравчового 4 1/2%, а. в. лос. в 51	101	50
4 1/2%, а. в. лос. в 57 к.	99	80
Товариства кредит. 4% (I. емісії)	99	80
4 1/2% лос. в 41 1/2 к.	99	80
4 1/2% лос. в 56 к.	99	80
Обліг'и за 100 ар.		
Галиц. фонду промисляльного 4%, а. в.	99	80
Вуков. фонду промисляльного 5%, а. в.	102	80
Комунальній Банку кравч. 5% (II. еміс.)	101	50
„ „ „ 4 1/2% (III. еміс.)	101	50
„ „ „ 4% (IV. еміс.)	99	50
Повітки кравчої в 1873 по 6%, а. в.	—	—
Повітки кравчої в 1893 по 4%, а. в.	99	70
Повітка м. Львова 4%, по 200 корон.	98	40
„ „ „ 4 1/2% 4-ї емісії.	101	101
Львові:	к. с.	к. с.
Міста Кракова по 20 ар. (40 к.)	88	96
Монети:		
Дукат імперський	11	24
20 франків	19	25
100 Рублів срібних	250	253
100 Рублів паперових	252	30
100 марок німецьких	117	117

Надіолане.

Коперницький і Син

Витинки і механіки у Львові площа Галицка ч. 1. против Банку Гипотечного на плантаціях площі Галицької поручають

Барометри анероїди по 7, 8 і 10 К, найліпші по 12, 16, 20 і 24 К. — Льорнетки пошні по 12, 16, 24 і вище. Заразом поручаємо в найбільшій виборі окуляри, цівкери, люпи і всілякі інші прибори оптичні всілякі направа полагоджує ся як найскорше і найдешевше. 4815

Конкурс.

Товариство взаїмних обезпечень „Дністер“ потребує кореспондента. О того посаду можуть убігати ся лиш такі кандидати, що попри відповіді студії викажуть ся довідним знаннем німецького язика. Визнач інформацій уділяє Дирекция Товариства (Львів, Ринок ч. 10) куди належить вносити удокументовані подана найдайте до 10 серпня с. р. 151—2

Уже вийшов

Сьпіваник для шкіл народних

зложив Я. ЯРОСЛАВЕНКО. Часть I. ВУКВАР. Ціна: 50 сот. ПРОДАЄ: 641 3—12

УКРАЇНСКА НАКЛАДНЯ, ЛЬВІВ, ВРОНОВСКА Ч. 8.

Климентий Федуньо

переплетник бібліотеки ц. к. львівського університету поручає

своє переплетниче і галантерейне заведење у Львові ул. Валова ч. 29. 366

Підіймає ся всяких робіт, особливо переплету Служебників, Євангелій, Молитовників, Бібліотечних книг, Альбумів, Мап, Дипломів і т. п. по умірених цінах.

Робітню знарядів церковних

другу руску в Галичині поручає

Василь Дуткевич

бронзівник в Перемишлі.

Приймає чаші до золоченя, дароносниці, євангелії, інші сего рода річї церковні. Золоченя і сріблене відбуває ся в огні. Поручає склад хоругв, чаш, цїхтарів, павуків.

ВАСИЛЬ ДУТКЕВИЧ, Бронзівник Перемишль, ул. Францішканська ч. 18. 595 8—90

Учениця

в укінченою VII. класом пошукує лекції на цілий рік. Вимагання дуже скромні. Ласкаві зголошеня на адрес poste restante К. Л. в Педрові п. п. Озірна.

Панна

з провінції з виділовою школою, розуміюча госп. дарство, прийме посаду учительки низших клас або боні. Ласкаві зголошеня під „Посада“ до Адміністрації „Діна“. 2—3

Ученик

VIII. класу гімназ. вправний інструктор, котрий удержує ся з лекцій, глядає лекції на селі за малою винагородою. Ласкаві зголошеня на адресу „Математик“ poste restante Яворів.

Вдова

особа середнього віку, інтелігентна шуває місця до заряду домоу. Розуміє господарство домове і в полі. Прийме місце за невеликою надгородою. Адреса: Франкова в Сяноці, ул. Кофєва.

2 зр.

за перерібку трьох матеріалів подушок. Дреліха на покриття від 50 кр. 50 і 250 зр. коштує перероблене старої кодрри, покриття від 45 кр. за 521 метр в робітні 21—30

І. ШУСТЕРА

Львів, ул. Коперницька.

Просимо заматати

нашого банкового календарика, котрий розсилаємо даром і опшально. Лоси на сплати продаємо дешевше як заграничні фірми. Агенція не маємо. Безплатна ревізія цюсів і ефектів.

Шіц і Хаєс

банковий дім і контора виміни. Львів площа Марійсна ч. 7 (пр. ул. Коперницька). 780

МУЖЕСКУ

БЕЗСИЛЬНІСТЬ

викликану іменно страшними наслідками тайних гризів молодости і розпутня, усуне напевно і на довго одинокі розширена в многих виданях ілюстрована книга

самоохорона д-ра Ретава Російське видане: 1 ар. Польське видане: 1 ар. Німецьке видане: 2 ар.

Тисячі людей найпильні в свій пошнєня своїх недуг і направили свої мужескі сили при помочи вказаного в книжці способу лічення. По одержанню франко належнєности, виславляє ся франко книга в куверті мажаним виданням Р. Ф. Бірей в Липсу. (R. F. Bierer's Verlagsbuchhandlung in Leipzig.)

П. Т. Господині!

Прому при закупні меблів, матеріалів, кодрер і т. п. домагає ся виставки з вати д-ра Бішофа, котра є хемічно відчищена і владжена против моал, бломиць і всяких наїскомпі, що гнідають ся в тапїдрованих меблях. Тонкий поклад сїх вати хоронить меблі від всякого хробаства. Аркуш вати д-ра Бішофа величини 80/320 цм. коштує лиш 1 ар. Виславля 4 аркуші оплачена. Відповідуючим работ. К ждї ватка вати засекотрена охоронною маркою і підписом д-ра Бішофа, на що треба звертати пильну увагу. Виключно продаж для Галичині і Буковини в складі кодрер і матеріалів

ЙОСИФА ШУСТЕРА

у Львові, Коперницька ч. 5.

Материци чисто волосінні, обсажені ватою д-ра Бішофа, а зовсім певні перед блошачами, молами і т. п. неавичайно еластичні, м'які і тому поручаю їх яко анименту новіст, відповідно до ваги і якості волосіння по вр. 18, 20, 24, 26, 28 до 5 ар. 3 подушки; ті самі матеріали без вати д-ра Бішофа значно дешевше. — Материци в морської трави, обсажені ватою д-ра Бішофа, по вр. 10-50 і 12 до 3 подушки. — Стірї тверді матеріци волосінні переробляю і обсажаю ватою д-ра Бішофа можливо найдешевше. Материци пружинової з подвійним підкладом вати д-ра Бішофа по вр. 22 від ліжка, без вати 18 ар. Новітні кодрри, обсажені ватою д-ра Бішофа, абсолютно певні перед молами від вр. 8, 10, 12 до 14. Звичайні кодрри від вр. 3-50, 4-50 і 6-50. Оксамитні кодрри, спід в гарної францускої сатины з обох сторін до ужитку по вр. 14, 15, 18 до ар. 32. Кодрри на пуху з обох сторін по вр. 14, 16-20, 20 до ар. 40 поручає спеціальна робітня кодрер і матеріалів

ЙОСИФА ШУСТЕРА

у Львові, Коперницька ч. 4.

6-6 3—10

ТУТКИ

цigaretтові з найзнаменитіших паперців як: Le Noablon, Abadie (білі і жовті) Єгипетські поручає найдешевше А. Масуревич, Львів, ул. Скарбівська ч. 7.

Що року горять хлопські мільони неасекуровані!

„ДНІСТЕР“

Товариство взаїмних обезпечень у Львові (ринок 10) одинокі руске Товариство асекураційне обезпечує будинки, движимости, збіжжя і пашу на случай пожежи. По пожежі виплатує „Дністер“ зараз відшкодованя; оцінку шкід плачує „Дністер“ разом з місцевими членами; через 12 літ переводить разом з місцевими членами в сумі 5 мільонів 340 тисяч корон.

Фонди „Дністра“ вносять (з кінцем р. 1904) суму 1,83,874 кор. і уміщені суть в цїнних паперах.

В „Дністрі“ єсть обезпечених більше як 300.000 будинків. На покриття хат черепом дістають члени „Дністра“ позичку в Товаристві кредитовім „Дністер“.

Поліси „Дністра“ приймають ся при всіляких позичках в Банку кравчим, касах ощадности і касах сиротинських.

Чистий зиск по скінченім році звертає ся членам, в літах 1901—1904 звернув „Дністер“ членам 284,857 кор., (за літа 1900 до 1902 по 5%, за 1903 р. 5% премії).

Агенції „Дністра“ находить ся в всіх містах, і більшших селакх і треба подавати обезпечення через агентів; господарі писемні повинні старати ся о агенції „Дністра“ в таких сторонах, де інші агенти „Дністра“ не роблять. Агенти „Дністра“ заробили вже провізій 662,807 корон.

На житє обезпечайте ся тільки через „Дністер“ в Товаристві кравчівськїм; свою провізію від сїх обезпечень дає „Дністер“ на рускі доздродїні ціли. 34 14—26

„Дністер“ припоручили Преосв. Епископ. Ординарїати.

УЧИТЕЛЬ

орган руского товариства педагогічного двотижневий педагогічно-науковий виходить від 1 червня 1899; Львів ул. Кохановського ч. 15. Преміумера річка 8 ар. щіричка 1-60 ар. щіричка 80 ар.

Рух святянничих поїздів

важний від 1 мая 1905 після середньо-європейського часу

До Львова на дворець головний прихедать: 12-20*, 6-10, 1-40, 5-45, 9-10, Ворохти (від 1/7 до 30/9 в неділю і свята), Деятина (від 1/10 до 30/4), Коломні (від 1/6 до 30/9 що неділі і свята) Керезмева (від 1/5 до 30/9), Серета (від 1/7 до 31/8), Вергомета (в понеділок), Жидичева (від 1/5 до 30/9 в неділі і свята).

2-31*, 6-—, 8-50, 1-30, 5-25, 8-40, 9-50*, Нового Санца (від 25/6 до 15/9) Яска (від 1/7 до 15/9), 7-20, 11-55, 2-30, 10-20.

Лавочного 7-29, 11-45, 10-50. Рави рускої 7-50. Станиславова 8-05.

Самбора 8-15, 1-50, 9-20*. Яворова 8-18, 4-32.

Коломні 10-05. Ратсєва 10-35. Тухаї 3-45 (від 15/6 до 30/9), Ожового (від 1/5 до 30/9), 5-—.

На Підзамче Підволичес 7-—, 2-15, 5-15, 10-—*.

Поїзди льокальні. Від 14/5 до 10/9 6-50, 7-50, рано, 9-55 перед полуднем (тільки в неділі і рим.-кат. свята, 1-45 пополудня (тільки в неділі і рим.-кат. свята), 3-05, 4-16, 5-—, пополу. 7-41, 8-55 веч. 8-18 рано, 1-15 пополудня (від 1/5 до 30/9), 4-32 пополудня, 8-45 вечер (від 14/5 до 10/9), 9-25 вечер (від 14/5 до 10/9) тільки що не ділі і свята.

10-10 вечер (від 1/6 до 10/9 в неділі і рим.-кат. свята). Любіня 10-10 вечер (від 14/5 до 10/9 в неділі і рим.-кат. свята).

31 Львова з головного двірця відхедать: 12-45, 4-15, 8-25, 8-35, 2-50, 6-35*, 11-—*, Закопаного (від 25/6 до 15/9), Осьвенціма (від 25/6 до 15/9), Везічя (від 1/5 до 24/6) і (від 16/9 до 30/4).

2-51, 6-15, 9-20, 2-40, 10-40*, Керезмева (від 1/5 до 30/9), Дрип-Ватри (від 1/7 до 31/8), Ворохти (від 1/7 до 30/9) що неділі і свята.)

6-30, 10-55, 2-—, 9-—*, 11-05*. Яворова 6-55, 5-58.

Лавочного 7-30, 2-55, 6-25*, Коханів (від 1/5 до 30/9 що неділі і свята.)

9-—, 4-30, 10-55*. Самбора 11-10.

Везічя 4-10. Ратсєва 5-30.

Коломні 5-30. Рави рускої 7-30*.

Перемишля 10-05* (від 1/5 до 30/9) Хирова, Яска. 11-10*.

3 Підзамча Підволичес 6-43, 11-15, 2-13, 9-23*.

Поїзди льокальні. Від 14/5 до 10/9 5-50 рано, 8-30 рано (тільки що неділі і свята рим.-кат.) 12-30 пополудня (тільки що неділі і свята рим.-кат.) 2-10, 3-20 пополу. 6-10, 7-30 і 7-55 вечер.

11-15 вночі кождої неділі. 6-55 рано, 9-15 передполуднем (від 1/5 до 30/9) 1-35 пополу. (від 14/5 до 10/9 в неділі і рим.-кат. свята) 3-08 пополу. (від 14/5 до 10/9) - 5-58 пополу. 1-55 пополу. (від 1/6 до 10/9 в неділі і рим.-кат. свята).

Любіня веч. 2-15 пополу. (від 14/5 до 10/9 що неділі і рим.-кат. свята.)

Примітка. Моїди кошітні друковані є червоними позначками; кожди кітї є позначені відповідно. Нора кітїа чісїє ся від 6 год. вечір до 5 мінух 59 рано.

Звичайні бікони іди як також бікони водного лїчного рода, ілюстровані іроніями, розклада іди і ч. д. можн пазувати через цілий день в містїм Бурі д. н. державних сезїнїїї, кісам Гауєїїїї ч. 9.

85

Виходить у Львові щодня (крім неділі і свят)
5-й годині по полудні. Яко літературний додаток
до журналу „Вісник найвищих повістей“.

Передплата і інсерти приймають: у Львові
Адміністрація „Діла“, ул. Баторія ч. 34. Бюро газет
А. Ольшавського ул. Кіхінського 3; С. Соколовський, Па-
сам Гавманя ч. 9; К. Вухтаб ул. Карла Людвіка
ч. 23. — у Відні: М. Дукес, I. Selterstätte; F. A.
Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11;
Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; A. Chu-
lawski Wied VI Getreidemark 13; — в Франкфурті
GAMBURG M. Haasenstein & Vogler.

Передплата і належність за інсерт платні у
Львові.

Діло

Передплата на „Діло“ з літер. додатком

в Австрії:	за границею:
на півріччя . . . 32 к.	— 44 к.
на рік . . . 64 к.	— 88 к.
у Львові (без поштової переказки)	
на півріччя . . . 28 к.	на рік . . . 56 к.
на чверть року . . . 7 к.	на місяць . . . 1 к. 34 с.

Повільніше число коштує у Львові 10 к.,
на провінції 12 к.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 34 ул.
Баторія. — Рукописи звертають ся лише за попереднім
застереженням. — Рекламні неоплачені візні літ
корта.

Богослужбові звичайні приймають ся по 30 с. за одну
стрічку інсертів або за 1 міну, а в рубриці „На-
діслане“ по 50 с. — Подарки і інші приватні оголошен-
ня коштують по 20 с. за стрічку.

Від Адміністрації.

Час відновити передплату на місяць
серпень. При тім пригадує ся Вл. перед-
платникам на вирівнювання позісталих ще за-
леглих, щоби не було потрібно дальшу
виплату часописи здержати.

Положене в Австрії.

Вчера обговорили ми ситуацію на У-
горщині — нині приглянемо ся ситуації в
Австрії, аби мати повний образ положення в
цілій дуалістичній Монархії.

Коли розходив ся парламент на літні
ферії, здавало ся, що на австрійським небо-
воді, так часто вахмаренім, настав супокій
та що Гавч відіграв ролю того гомерівського
бога-чудодія, що-то потребував лише махнути
сакраментальною палицею, щоб утихомири-
ти розбурхані фіяї та розігнати мряки. А
ще коли цісар і сам пан прем'єр вихали на
літній відпочинок — в зачепавській політичній
і спорохнавілій Австрії факт перворядного
значіння — то вже воім здавало ся, що ав-
стрійські болі і злиді цілком вже уступили,
а в „краях репрезентованих в радї держав-
ній“ запанував ідилічний мир і тишина.

Але вже так мабуть записано в книзі
судьби народів, що в Австрії не може ніко-
ли тривати супокій через довгий час, бо ще
п. Гавч не встиг гаразд випочити на лаврах
послідньої парламентарної сесії, а вже зай-
шли події, які знов повикли еґо на полі-
тичну арену. П. Гавч перервав уїлену собі
самоу відпустку і як доносать депеші, по-
вернув назад до Відня аби реперувати си-
туацію та забрати ся до нової політичної
дїяльності.

Тим разом повиклила бар. Гавча до мі-
ністерського бюрка справа „дуже важна“ —
чеських паралельок в Опаві. Бо се в дуалі-
стичній монархії не жарти, чи мають бути
чеські паралельки в Опаві, чи в якім иншій
місті! На се треба скликати цілу раду мі-
ністрів і рішати так, аби був „ситий вовк і
коза ціла“, бо инакше тяжко склеєний мир
в державі готов знов „перезвернути ся“. От-
же п. Гавч курієрським поїздом помчав до
Відня, а вже нинішнього дня можуть завопо-
конні горожани австрійської держави віді-
хнути свободнійше, бо чудодійна формула
найшла ся і звучить: чеські паралельки в Оп-
аві касують ся, а за те самостійна чеська
семинарія має бути кривана в Польській О-
страві. Так, Богу дякувати, рішила принай-
менше вчерашня нарада кабінету, що відбу-
ла ся під проводом п. Гавча, а рішила — се
признаєть кождий — прямо геніяльно.

АВГУСТ СТІНДБЕРГ.

Заміна.

Свого часу був він одним з найвищих
студентів університету і ніхто не
сумнівав ся, що з нього буде щось великого.
Та коли скінчив права, мусів удати ся до
Штокгольму і пугати посади. Письменну
працю відмовив на північше.

Був дуже честлюбивий, але притім у-
богий. Тому постановив багато й в нинішнім
домі оженити ся. Отже видав його в Упсалу,
а північше в Штокгольмі в найліпших това-
риствах, які були для нього доступні. Бу-
дучи старшим студентом, в Упсалі закликав
друзьбу з новоприбуваючими молодиками, що
походили із шляхти і уважали собі за вели-
ку честь познакомити ся із старшим това-
ришем. Там закінчив з ними „хосенну“
друзьбу і наслідком сего літом бував гостем
в дворах їх родичів.

Тут полюбив. Був товариський, грав на
фортеп'яні, вмів бавити жінчини і тому ті-
шив ся симпатією. Одягав ся з більшою еле-
ганцією, чим на се його средства позволяли,
але ніколи не позичав грошей від приятелів.
Продав навіть дві безвартісні акції і не за-
був ніколи про се говорити, коли йшов на
збори акціонерів.

Два літа бував на свіжій воздусі у
одної благородної панни з більшою земскою
посидістю і загально вже говорили про його
щастє. Нагло він щеє із кругів благородного

Німці були проти чеських паралельок в
Опаві, бо се загрожувало їх „станови посіда-
ня“, отже щож простішого, як вяти звід-
там паралельки і перенести їх до місцевості,
де Німці живуть лише в пропадаючій мен-
шості? А що таким посушенням школи в міс-
ця на місце можуть бути невдоволені Чехи,
то їм треба очевидно також щось дати, і се
щось по думці правительства, лежить в пе-
реміні чеських паралельок на самостійне за-
ведення. І чи не геніяльно? Ажже видима
річ, при таким рішенню справи і „вовк ситий
і коза ціла“...

Рішене правительства в справі чеських
паралельок викликала ориґінальна причина:
Німці загрожували, що як їм не забере ся в
час вперед очий чеських паралельок, то вeam
дєнь цісарських імяня урядять таку антиди-
настичну шопку в Опаві, що від жеї ціла
Австрія затряса ся. Сім бар. Гавч так на-
полюхав ся, що сейчас рішив справу, і рі-
шив еї, як бачимо, справді по „австрійськи“.
Та се рішене мати-ме еше і свої наслідки,
бо що Чехи такою розважкою конфлікту не
вдоволять ся і не приймуть переноси шко-
ли там, де вона представляє для них значо-
меншу вартість, о тім годі сумнівати ся.

Коли кінчила ся минувша сесія парла-
менту, п. Гавч вложив заяву, що Чехи ді-
стануть чеський університет на Моравії і че-
ську урядову мову, але як се стане ся, того
п. Гавч тоді не сказав. Він вдоволив ся ли-
ше заявою, що полагатимуть вої спірні чеські
квєстії „zur allgemeinen Zufriedenheit“ і се бу-
ло однією причиною, що Молодочехи не-
репустили митову тарифу і договір з Ні-
меччиною, даючи правительству дальше
гєспіро, аж до сесії парламенту, яка має від-
бути ся в осєні. Рішене отже правитель-
ства в справі чеських паралельок в Опаві має
важне значінє, бо є першою пробою, як
„zur allgemeinen Zufriedenheit“ розв'яже пра-
вительство і другі спірні чеські квєстії, а пе-
редовсім так важну для Чехів квєстию че-
ського університету на Моравії. І ся перша
проба політичного знахорства теперішнього
правительства випала зовсім некорисно, не-
корисно о стілько, що є страшною компро-
мітацією опортуністичної і вижидачої полі-
тики молодоческого клубу. Гавч в своїм
рішенню що до опавських паралельок скаїту-
лював в справі так дрібній, як паралельки,
то скаїтулює також в справі університету,
скаїтулює акції і ві всіх инших справах
важних для розважки чесько-німецького
спору.

Що таке рішене правительства не мо-
же остати ся без впливу на становленє Мо-
лодочехів а з тим і на ситуацію в парла-
менті в осєні, о тім годі сумнівати ся. Ні-

віль староческа „Politik“ називає нині пере-
несенє чеських паралельок до Острави „по-
громом чеської репрезентації в Відні“, а
щож доперва скажуть за сей факт радикаль-
ні чеські сторонники, котрі вже і так про-
бували обструкцію в парламенті, а тепер
мають новий аргут проти молодоческої полі-
тики? Як раз передчєра промовляв одєн з
проводарів чеських радикалів, ґр. Бакоа, і
сей сказав з гори, що Молодочехи потер-
плять при найближших виборах страшний
погром; — їх мандати по селах забруть пе-
реважаючі чеські аграристи, а по містах поде-
куди чеські сторонники радикальні. Се го-
ворив Бакоа ще перед рішенєм кабінету в
справі паралельок, а щовін скаже тепер? Коли
отже каденція взагалі кінчить ся, то Молодочехи
не можуть бути рівнодушні для будучих
виборів і мусять поставити собі дилему: або
держати ся дальше бр. Гавча і еґо пробле-
матичних уступок жертвуючи не лиш свою
популярність але і силу партії, або піти, у
бій і для ретованія мандатів хоч при кінці
ударити в остріїш, може і обструкційні то-
ня. Віда лише в тім, що Чехи дали собі вир-
вати правительству з руи вої майже аргуті,
бо ухвалили і тарифу, і рефондацію, і дого-
вір з Німеччиною, але сю коротковорість і
навіть негнєдущість чеських політків, за-
платають вже не вони самі, а цілий чеський
нарід...

Ситуація, значить, поспувала ся, але
се еше менше інтересна річ. Es war schon
alles da gewesen, казав Бен Акба, а принай-
менше що-до Австрії ані на йоту не поми-
лив ся. За те далеко інтереснішою є полі-
тична система, яку винайшов теперішній
прем'єр міністрів для галатоди національних
спєрів. Се є система переноси шкіл, твє-
реня свого рода шкільних дивижних для зацїт-
кування невдоволених. Так має ся річ в опав-
ських паралельках, так з чеським універси-
тетом — бр. Гавч хоче еґо перенести на я-
кесь мале містечко під Верном, — так вкін-
ці і з італіанським університетом, для кот-
рого глядять тепер за новим поміщенєм.
Не знати лише, звідки взяв бр. Гавч кон-
цепт до такої геніяльної системи творєня
давних шкіл? Здаєть ся в вандруючих теа-
трах, котрі також перенять ся з місця на
місце, а прецінь двигають „культуру“...
Ворочім такі дивижні школи мають багато
спільного з драматичною штукою, а іменно
в комедію, бо нема сумніву, що найнові-
ша система загодження національних спєрів в
Австрії через переноси шкіл є нова пєса
з гумористичною закраскою, пєса з тої вели-
кої комедії, яка називає ся у нас „австрій-
ською політикою в квєстії національній“...

Тепер вони побрали ся. Оден місяць,
другий... І він такий був щасливий!

Вечером сидів самі одні і він сьпівав
про рожі. Се була її любима пісня. І гово-
рив про театр і реліґію, а вона сиділа по-
бжно і слухала. Але не сказала щось виго-
ди, все годіла ся з його поглядом і гафту-
вала.

В третім місяці він повернув до дав-
ної привычки — стати в полудне. Жінка хо-
тіла сидіти коло нього, вона не могла бути
сама одна. Але се його мішало, бо він від-
чував живу потребу бути сам одєн із своїми
думками.

Тимчасом в полудне вона йшла йому
на зустріч і була така горда, коли бачила
як він сьпішить до неї від своїх товаришів.
Вела його з трюмфом — налегав до неї
одної...

В четвєртім місяці йому вкучило ся
сьпівати про рожі. Пісня тава оклепана... І
тому він взяв книжку і обєв сидіти мовчки
поруч себе.

Одного вечера мусів піти на спадкову
розправу по котрій сиділа вона. Се
перший раз не було його вечером дома.

Жінка мала запросити до себе одну
приятельку і часом піти спати, бо він по-
верне мабуть пізно.

Приятелька прийшла і о дев'ятій годи-
ні попрощала ся. Жінка уїшла в салєон і
постановила дождити його, бо не могла піти
піти спати, доки його не було дома. Не ма-
ла потрібного спокою, щоби заснути...

І так сама сиділа в коматі. Що мала
робити? Служниця положила ся спати і в

З нагоди статей: „Як боротись о рускі школи“.

Проект поданий задля публичної дис-
кусії в статі „Як боротись о рускі школи“
ч. 137 „Діла“ не перейшов незапам'ятний. В ч.
149 „Діла“ д. Вр. Гіжовський приплеснув
проектів і заявив ся за безприволочним еґо
зреалізованєм. З другої-ж сторони д. Андр.
Алишєвич підніс против сего проекту по-
важні заміти і звернув увагу на всі трудно-
сти при заснованю нового, самостійного то-
варства, а уважачи сей проект „за звичай-
нений собі гарний проект в роді нового
хмельового Feuerwerk-у, що тільки принесе „ве-
ликих слів велику силу“, заявив ся остато-
чно, з причини слабої організації і малої свід-
домости народних обовязків у руского загалу,
против заснованя відповідного товариства.
Отже відчистіть належить ся д. А. Алишєви-
чеві за еґо поважні заміти, бо вони осві-
тлюють справу і з другого боку, а тим са-
мим дають заповуку, що як прийде до зага-
даного діла, то прийде не під впливом хви-
льового одушевлення, але по докладнім розмі-
ренню сил і по зрілїї розвазі за і против —
а лише таке діло може часити на успіх і
принести пожаданий хосєн рускому наро-
дові. Чи однак всі обави д. А. Алишєвича
що до нового товариства мусять конче сиза-
нитись, ми позволимо сумнівати ся а пе-
редовсім побоюємо ся, що не один Русин по-
прочитав цїної статі д. А. а прийде до ос-
такового менше більше висновку: „У нас ще
справа не на часі“, „ми до того ще не до-
росли“, „до у нас не прийме ся“ і т. н.

Для виясненя справи відповімо тут ко-
ротко на піднесені д-ром Алишєвичем за-
міти. Д. Алишєвич поминув передовсім об-
ставину, що в статі П. Р. не наставлено го-
воєм на основанє нового товариства, а в пер-
шій лінії порушено думку приєднаня цілого
руского загалу для ціляй „Руского товари-
ства педагогічного“ і згуртованя воїх Рус-
нів окозо него, а се через заведенє членів
спомогаючи, а доперва, коли-б таке введе-
нє нової категорії членів було плучене в труд-
ностями, проєктовано введеє в житє нов-го
товариства, що маюби за ціль, не робити
конкуренцію „Руск. товариству педагогічно-
му“, а як-раз противно посиляти еґо заго-
дом і цілям. Кривду чинить подекуди д. А.
Алишєвич, коли вважає сей проект за „хви-
льовий, гарний проект чи там фаврверк“, я-
ких у нас було вже доволі а котрі крім шум-
них фріа і слів більше нічого не приаєсла,
бо з тим проєктом ніхто поспуватись по ча-
сописах не хотів. Ще в січні с. р. подано
еґо спєршу на руки одного з лавів виділо-
вих „Руского педагог. товариства“ поважано-
му товариству під розвагу — однак з не і-

мешанню стало тяжо. Стинний годинник тик-
ав беззаставно. Але була ледви десята го-
дина, коли вона втомлена відложива ручну
роботу. Ходила сюди й туди, поправляла
одєн то другий предмет а коматної обста-
нові і почала нетерпляче ся...

Отже се значить „подружний стан“. Вир-
нує тебе вночі окружений і посидать в трєх
пустих комнатах, де треба дождити, аж вер-
не доміа чоловік, паши підхмєлений і бру-
тальний. Але-ж він любив її і мусів задля
орудок провести вечер поза домом. Вона бу-
ла тупа, коли не могла сего зрозуміти...

Та чи справді він любив її це? Ажже
відказував ся сими днями держати її нитки,
хоч робив се так радо... давнійше... як ще не
побрали ся! А вчєра не виглядав майже не-
вдоволений, коли вона вийшла йому на стрі-
чу? Та й нині вечером коли вже вийшов за-
дя орудки, то не мусів йти там на ве-
черу...

Було недвєй ніч до одинадцятї, коли
сінїчила той ієсїт. Дивувала ся, що давній-
ше не впадала на сєо думку. А підтак чорні
думки уставиши ся в ряд і пересували ся
ще раз.

Але тепер вони стали ще чорнійші...
Він не сьпівав ніколи і фортеп'яні стєв зам-
кнений. Він говорив неправду, коли казав,
що сьпить в полудне, бо він там лежав і чи-
тав французьку повість...

Він обріхував її!

(Конець буде).

— Пересторога. Отсам первостерігавмо тих
всїх, що забирають ся в Німеччину на зар-
їбки, перед агентами, котрі підшмавають ся
під руске бюро, та намавають людий до
вїзду. Кождїй, к-трый прїїде до Найберун,
ведая не слухая жадних намов та обїянов,
а лиш вїзї їде до свого бюро, де урядують
урядники Русини — п. Стефанович або п.
Стадник. Бюро се поки що поміщене в домі
н. Верлівера. Всї часописи рускі просимо
се писавше поміщені сеї перестороги. — *Руске
бюро праці в Найберуні.*

— З учительської конференції в Яворові.
Пашуть вам: Коли з нашої конференції за-
служує що на публічне зазначення, то хаб-
а сенагетство деяких учителів Русинів, котрі
заробовля свїї реферати і промовляти при
дискусїї по польське. Справді, дивувати ся

Надіолане.

Нотаріат в Добромилі
гладяє
рутинованого іспитованого канди-
дата зараз. 680 2-3

Заклад гідропатичний

Радника цїс. Д-ра Йосифа Мадейского і Д-ра
С. Н. Кутни в Перемішлях.

Побереже Франц Йосифа ч. 8.

Всякі процедури гідропатичні. Купелі міне-
ральні, боровинкові, газові, електричні, двоко-
морні і світляні. Масаж, електротерапія, лі-
чичка гімнастика фанго-інгалятором.

Проспекти на місці даром. 681 9-?

Всякі купони

і вильосовані папери вартості
виплачує без потручення провізії або коштів
КОНТОРА ВИМІНИ

Ц. в. уприв. Галицького акційного 374

Банку Гіпотечного.

Всякі заграничні монети купують
і продають найкористішше
Сокаль і Лілієн

банковий дім і контора виміни.

Замовлення з провінції виконують відво-
ротною поштою без дочислення окремої про-
візії. 207 е 12-?

Коперницький і Син

Оптики і Механіки у Львові площа Галиція ч. 1.
протав Банку Гіпотечного на плянтаціях площі
Галицької поручають

Баретри анероїди
по 7, 8 і 10 К, най-
ліпші по 12, 16, 20 і
24 К. — Лорнетки
по 12, 15, 24
і вище. Завром по-
ручаємо в найбільш-
ній виборі окуляри,
цікаві, люпи і всілякі інші прибори оптичні
всілякі направи полагоджують ся як найкорше
і найдешевше. 4815

„РУСКА ХАТА“

ілюстрована часопись літе-
ратури, штуки і сучасного
життя

виходить 5 і 20 кожного місяця
в об'ємі 2 до 3 аркушів під ре-
дакцією: Дениса Самбратовича.
Ціхорічна передплата вноситься
12 кор. Адрес адміністрації:
Львів, Бляхарська ч. 8.

Яків Хомик

артист-малар у Львові (готель Підзамче)

наділений численними похвальними листами від
парохіальних урядів і церковних комітетів, вико-
нує роботи входять в обсяг церковного маларства,
як образи до іконостасів, вітнів і т. п. Обіймає
також декорацию церков. За совісності і артистич-
не викінчене речуть ся. 686 1-4

Я Анна Чілляг

в моїх величезних, 185 см. довгих волоссах русах, маю его завдяки
14-місячному уживанню моїх помад власного винаходу. Мою помаду при-
знають за одиноким средством до плекання волосся, прищиплення їх поросту
і скріплення пубулок. У мужчин викинувши повну, сильну бороду і надавши
по коротким уживанню волоссям на голові і на бороді природний погляд та
хороший его від власної сини до пізньої старості.

Я ніколи не впевнювала, що таким людям і в місяцях, де нема во-
лоссин пубулок, виросте волосся, бо чейже се неможливо річ; вате від-
ростає волосся у мужчин і жєнщин вже по дуже короткім часі і так мож-
но удержати до пізнього віку буйний варієт волосся при ужито винайденої
моя, чудово ділаючої помади **Анни Чілляг** і в той то причини тіпшити
ся мій препарат світовою славою і всюди в цілім світі за ним питають.

Тому поручає ся мужчинам і жєнщинам, що терплять на випаданні
волосин, уживати лише **помади Анни Чілляг**, а будуть подивляти
прямо чудові її успіхи. Моя фірма естуете поверх 25 літ і дотого речуть
за найліпший успіх. Новітні в послядніх часах появило ся дуже багато
безвартісних псєлїдувань, прому їх мило заважувати відкадати.

Ціна пушки 1, 2, 3 і 5 зр.

Висилає ся поштою по надісланню належності або за після-
платою. Висилає безпосередно зобража на цілий світ, куди треба адре-
сувати всілякі замовлення.

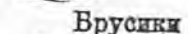
АННА ЧІЛЛЯГ, Відень, GRABEN 118.

Одинокий власноручний склад у Львові, антика під срібним орлом
Г. РУБЛЯ порядки Ж. Рукера. 683 1-5

КАРПАТСКІ КОСИ.

Довгота в сантиметрах 65 70 75 80 85 90 95 100
За одну штуку крейцарів: 65 70 75 80 85 90 95 100
На 5-кіл. посылку йде штук 16 15 14 13 13 13 12 12

Карпатські срібно-сталеві коси мають тонке як папір, легке як
перо поштою, котре тне як бритва найтвердшу гірську траву. Серпи
гірську траву і збіже що тільки попаде під неї, перетинає за одним
змахом, на стопу тільки незначно зуживають ся і мовольну роботу
хліборобам робить на помовну жєншу. Приемна жєгка робота на
поля справляє радість всякому хліборобови, тому всякий косить
тільки карпатськими срібно-сталевиими косами з маркою „Кокар“.
Замовляючи коси, має прислати 2 К задатку і означити, які коси,
чи ширші, чи вузші, бо всі за одну ціну.

Брусники до острєня тижє кіс по 40 сот. за оден, котрий острєть настави-
чайно косу, а за тим острєнем тне як бритва найтвердшу гірську траву. Серпи
озубрені з англійської сталі дуже добре жєють збіже і легко перетинають, так що
не чути в руках. Поручаю вам дорогі сестри, одна штука 50 сот., менше від 20
штуки не висилаєсь.

Адреса: **Александр Копац, СТРУТИН ВИЖНИЙ** 504 9-?
почта Долина, коло Стрия.

4

Ученик VIII. класу гімназ.
вправний інструк-
тор, котрий удержуєсь в дек-
цій, глядає лекції на селі за
малою винагородою. Ласкаві
зголошення на адресу. „Мате-
матик“ poste restante Яворів.

Вдова особа середнього
віку, інтелігентна
шукає місця до заряду дому.
Розуміє господарство домове
і в полі. Прийме місце за не-
великою надгородою. Адреса:
Франкова в Сяноці, ул. Кошєва.

Учениця в укінченому VII.
класі пошукує
лекції на цілий рік. Вимагана
дуже скромні. Ласкаві зголо-
шення на адрес poste restante
K. L. в Пєдрові п. п. Озірна.

Панна з провінції з виділо-
вою школою, розумі-
юча господарство, прийме по-
саду учительки низших клас
або бони. Ласкаві зголошення
під „Посада“ до Адміністрації
„Діла“. 3-3

Прантикент в віці 13-14
літ з народною
школою в добрим успіхом гід-
ний довірі і працьовитий, по-
трібний до коренної „Підгір-
ської Торговлі“ в Дєлятині.
664 9-3

Вдовиця інтелігентна, літ
30, глядає місця
у старшого вдівця сьвященни-
ка до заряду дому і господар-
стві або до заряду бурми. Успі-
вля під адресою: П. Ф. Стани-
славів, poste restante Дворець
зєд.Узничий. 653 5-13

СВОБОДА

письмо політично-просвітне і
господарське для народу.

Видав і за редакцію відповідає
Вчєслава Будзиновский.
Ціхорічна передплата вноситься 2 зр.
на рік року і зр. Редакція і Адміні-
страція, Львів ул. Ваторна ч. 24.

„Красвий Союз кредитовий“
видав для руских товариств кре-
дитових потрібні друка і продає їх по
отєх цінах:

Книга довжиків	арк. по 10 сот.
Замкнення місячні	„ 5 „
Інвєнтар довжиків	„ 5 „
Інвєнтар вкладників	„ 5 „
Інвєнтар уділів	„ 5 „
Книга голонів	„ 10 „
Книга ліквідаційна	„ 10 „
Книга вкладок пданих	„ 10 „
Книга уділів членських	„ 10 „
Рєєстр членів	„ 10 „
Справоводствє і замкнєнє	„ 10 „
рахунків	„ 10 „
Зголошення о пошычку штуки	„ 2 „
Виказ уморєня пошычки	„ 2 „
Асєгнати касові штуки	„ 1 „

Купувати і замовляти належить в
„Красвий Союз кредитовий“
у Львові, Ринок ч. 10, 1. поверх.

Шестий рік істнованя.

Одинокє руско-українськє часопись
зумористична

КОМАР

виходить у Львові 1 і 15 кожного мі-
сяця і коштує 8 К річно 4 К мєсєч-
но а 2 К квартально.

Властитель і редактор: Бруно
Гіжовский.
„КОМАР“ поміщає статі з нашого
політичного, суспільного і літер-
атурного життя і своєю сатирою та гу-
мором боронить наш пригнетений та
визисний пригнетений народ від всяких
його ворогів!

„КОМАР“ придбав в послядніх
часах свій сили до співробітництва!
„КОМАР“ повинен знаходити ся
в кожній рускій патристичній родині
і в кожній читальні.

Адреса „КОМАРА“: Львів, ул.
Чарнецького 26, дїм Наук. тов.
ім. Шевченка.

Предплачуєтьє і читайтє „Комар“.

Оповідісна.

Заходом академ. тов. „СІЧ“ в
Чернівцях (перед тим „Молода Укра-
їна“), пошляв ся до сїх ось які книжки:
1. Мх. Гоголь: „Рєвєр“, ко-
медия в пяти діях, переклав В. Со-
ловч. Ціна 60 сот.
2. Г. Яблочкин: „Сїська Уч-
тедька“, оповіданє, переклав А. Кру-
шельницький. Ціна 60 сот.
3. І. Семанюк, (Марко Черем-
шина): „Карбін“ повєстї із гуцульського
життя. Ціна 60 сот.
4. Теодот Галич: „Думки та пі-
сні“, повєстї. Ціна 20 сот.
5. Ант. Крушельницький: „Сер-
це“, оповіданє. Ціна 70 сот.
6. Лєса Українка: „Відгук“,
повєстї. Ціна 1 кор. В чудовій оправі
1 кор. 75 сот.
7. Максим Горький „Мілан“,
опєна в хомї Вєсємькозова, перекла-
ла Марусь Полтавска. 3 переднім сло-
вом. Ціна 1 кор.
Видана 1-3 і 7 можна дістати
тільки неоправлєні.

Набувати можна всі книжки х
Чернівцях у Омедаля Мотєльницького
ул. Пєтровича ч. 2 у Львові і у обох
русских книгарнях.

ОДИНОКЕ РУСКЕ ЗАВЕДЕНЄ АРТ. ЛІТОГРАФІЧНЕ

під фірмою:

АНДРІЙ АНДРЕЙЧИН і СПІЛКА

Львів, ул. Копєрника ч. 17.

Виготовляє білєти візитові, запрошеня на вінчання,
балї і вечерки, грамоти, образи, вартостні папери,
мапи, ноти, етєкетки, плякати і взагалї всі роботи, які
входять в обсяг літографії.

Поручєну роботу виготовляє ся на час і можливо дешево.

Машины порушані силою електричною! 544 15-?

Під осїнні засїви

єсть

Жужлева мука Томаса.

найліпшим і найдешевшим навозом фосфоровим під всі
управні рослини. Чим більша грьсть муки, тим дешє-
ше припадає 1 кг. % фосфорової кислоти, тому, що кошти
перевозу муки високо- і низько процентової є одна-
кові. Крім сего високо процентова мука речить за фа-
брикат без замїту, підчас коли мука низькоприцентова
є часто фальсифікована.

ІІ Бачність на знак „Зоря“ ІІ

Гєнеральний рєпрезєнтант „Фабрик фосфо-
рив Томаса“ в Берліні, **ЙОСИФ КАРРАХ**, у
Львові, ул. Ягєльонська ч. 22.

Цїлики і обьясєня даром і оплатно. 604 5-25

УЧИТЕЛЬ

орган руского товариства педагогичного двотї-
лєвниїх педагогично-наукових виходить від 1 чер-
вня 1898 у Львові ул. Кохєловського ч. 15. Прєкурєра-
та річка 8 зр. шєрїчка 1-60 зр. чєртєрїчка 80 зр.

Рух залізничних поїздів

важний від 1 мая 1905 після середньо-європейського часу.

До Львова на дворєць головний прихєдять:

3 Іцкан 12:20*, 6:10, 1:40, 5:45, 9:10, Ворохти (від 1/7
до 30/9 в недїлі і сьвята), Дєлятина (від 1/10
до 30/4), Коломні (від 1/6 до 30/9 що недїлі
і сьвята) Керєзмєє (від 1/5 до 30/9), Сєрєта
(від 1/7 до 31/8), Вєргомета (в понедїлок), Ж-
дєлєва (від 1/5 до 30/9 в недїлі і сьвята).

„Кракова 2:31*, 6—, 8:50, 1:30, 5:25, 8:40, 9:50*, Нового
Санча (від 25/6 до 15/9) Ясєна (від 1/7 до 15/9).
„Підвожєчєс 7:20, 11:55, 2:30, 10:20.
„Лавочного 7:29, 11:45, 10:50.
„Рави рускої 7:50.
„Станиславова 8:05.

„Самбора 8:15, 1:50, 9:20*.
„Яворова 8:18, 4:32.
„Коломні 10:05.
„Рашєва 10:35.
„Тухї 3:45 (від 15/6 до 30/9), Ожєзького (від 1/5 — 80/9).
„Вєлєцї 5—.

На Підзамчє

„Підвожєчєс 7—, 2:15, 5:15, 10—*.

Поїзди львівські.

„Врукович від 14/5 до 10/9 6:50, 7:50, рано, 9:55 перед
попуднем (тїлькє в недїлі і рим.-кат. сьвята,
1:45 попоудни (тїлькє в недїлі і рим.-кат.
сьвята), 3:05, 4:16, 5—, попоуд. 7:41, 8:55 веч.
8:18 рано, 1:15 попоудни (від 1/5 до 30/9),
4:32 попоудни, 8:45 вечєр (від 14/5 до 10/9,
і 9:25 вечєр (від 14/5 до 10/9) тїлькє що не)
дїлі і сьвята.
„Щирєц 10:10 вечєр (від 1/6 до 10/9 в недїлі і рим.-
кат. сьвята).
„Любїня 10:10 вечєр (від 14/5 до 10/9 в недїлі і рим.-
кат. сьвята).

3ї Львова з головного двірєця відхєдять:

„До Кракова 12:45, 4:15, 8:25, 8:35, 2:50, 6:35*, 11—*, За-
копєного (від 25/6 до 15/9), Осьвєнїцїма (від
25/6 до 15/9), Вєлїчкї (від 1/5 до 24/6) і (від
16/9 до 30/4).

„Іцкан 2:51, 6:15, 9:20, 2:40, 10:40*, Керєзмєє (від
1/5 до 30/9), Дорки-Ватри (від 1/7 до 31/8),
Ворохтї (від 1/7 до 30/9) що недїлі і сьвята).
„Підвожєчєс 6:30, 10:55, 2—, 9—*, 11:05*.
„Яворова 6:55, 5:58.
„Лавочного 7:30, 2:55, 6:25*, Кохєвини (від 1/5 до 30/9
що недїлі і сьвята).
„Самбора 9—, 4:20, 10:55*.
„Вєлєцї 11:10.
„Рашєва 4:10.
„Коломні 5:50.
„Рави рускої 7:30*.
„Перємїшнї 10:05* (від 1/5 до 30/9) Хєрова, Яєла.
„Стрия 11:10*.

3 Підзамчє

„Підвожєчєс 6:43, 11:15, 2:13, 9:23*.

Поїзди львівські:

„Врукович від 14/5 до 10/9 5:50 рано, 8:30 рано (тїлькє
що недїлі і сьвята рим.-кат.) 12:50 попоудни
(тїлькє що недїлі і сьвята рим.-кат.) 2:10, 3:20
попоуд. 6:10, 7:30 і 7:55 вечєр.
„Рави рускої 11:15 в нощі кожної недїлі.
„Янова 6:55 рано, 9:15 передпопуднем (від 1/5 до 30/9)
1:35 попоуд. (від 14/5 до 10/9 в недїлі і рим.-
кат. сьвята) 3:08 попоуд. (від 14/5 до 10/9) -
5:58 попоудни.
„Щирєц 1:55 попоудни (від 1/6 до 10/9 в недїлі і рим.-
кат. сьвята).
„Любїня вєх. 2:15 попоудни (від 14/5 до 10/9 що недїлі
і рим.-кат. сьвята).

Примїтка. Поїзди кожніми друковани є черєвними тов-
стїми; поїзди нїчні є зазначєні вказанєм. Мєра нїчна ви-
єхєть ся від 6 год. вечір до 5 мїнує 59 рано.

Залїжні білєти їдї ян чєном білєти всєгого книжєго
рода, ілюстрованї провідниками, рєсєнєдє їдї і ч. д. мєм на-
бувати чєрєз цїлий дєлє в мїсїонїм бєрї ч. д. дєржавнїх
зєлєзнич, касєм Гауємєла ч. 9.

При закупнї товарів прєсїма покєликуватїсь на нашу часопись.

Видавець: Александр Ворковський. Редагує і однічає за редакцію: Д-р Едєн Лєвничий.

З друкарні Народової [Манєцких] Копєрника ч. 9.

Виходять у Львові що дня (крім неділі і свят) 5-й годині по полудні. Яко літературний додаток долучає ся „Бібліотеку найзнаменитіших повістей“.

Передплату і інсерати приймають: у ЛЬВОВІ Адміністрація „Діла“, ул. Баторія ч. 24. Бюро газет А. Ольшавського ул. Кілівського 2; С. Соколовський, Пасаж Гавемана ч. 9; К. Вуштак ул. Кароля Людвіка ч. 28. — У ВІДНИ: M. Dukas, I. Sellerstätte; F. A. Richter, Nibelungengasse 4.; H. Sahalek I. Wollzeile 11; Haasenstein & Vogler I. Wallischgasse 10; A. Chulawski Wien VI. Getreidemark 13. — В ФРАНКУРТУ ГАМБУРГІ M. Haasenstein & Vogler.

Передплату і класифікацію за інсерати платні у Львові.

ДІЛО

Передплата на „Діло“ з літер. додатком

в Аустрії: за три місяці: — 44 к.
на цілий рік . . . 82 к.
на рік . . . 16 . . . — 82 к.
У Львові (без почтєвої переказки)
на цілий рік . . . 28 к.
на чверть року . . . 7 . . . на місяць . . . 2 к. 34 с.
Повинне чило коштує у Львові 10 к.
на провінції 12 к.
Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вносять ся лише за попереднім застереженням. — Редакційні неопечатані вітні виступають.
Оглашення вносять ся по 20 с. за одну стрічку інсерату або за ці місяць, а в рубриці „Надіслане“ по 50 с. — Подяки і листи приклатні оголошенням чинять ся по 20 с. за стрічку.

Від Адміністрації.

Час відновити передплату на місяць серпень. При тім пригадує ся Ви. передплатникам на вирівняне повісталих ще зазлегостий, щоби не було потрібно дальшу висилку часописи здержати.

Державна реформа в Росії.

Послідні дні принесли дуже сенсаційні вісті з Петербурга — доносять, що там відбувають ся засідання окремої ради в справі державної реформи під проводом самого царя, а навіть, що дня 12 сего місяця, яко в день уродина наслідника престолу, буде оголошений в Москві царський мавіфест до народу з заведенням в Росії конституції. Огсі вісті з Петербурга викликали в політичній світі зрозумілу і оправдану сенсацію, але не таку, на яку вони в дійсности заслугоють — бо донесенням з Петербурга в таких справах європейські днівники і політики вже не конче довіряють. Заповідний конституції в Росії було вже від перших погромів російського царства на терені війни багато, були навіть реченці, в яких мало вже наступити оголошене заповіджених реформ, був навіть славний указ царський про потребу переімени державного ладу на инший, з участю суспільности — а однак всі ті заповідні і реченці а навіть і обіцянка царя остали ся на папері. Загал прийшов до пересвідчення, що всі заяви і обітницї були лише пустою мамою, були викиртом зазопоханого чиновництва і перестав вірять навіть тоді, коли російські верховоди стали справді радіти над державною реформою і коли, може бути, найближші дні принесуть в дійсности, як заповіджено, деяку зміну на ліпше.

Що тим разом однак іде вже не о пущу комедію, як було досі, але о річ, на се маємо деякі позначки, котрі заслугоють на увагу. Так передовсім треба зазначити, що факт дебатів над державною реформою зазопухав також офіційний „Правительственный Вѣстник“, а сей хибя не важив би ся подавати звісток, які суть в ґрунту фактивні або виссані з пальця. По друге і се певне, що наради ведуть ся під проводом царя, а годі приступити, щоб царського авторитету уживано навіть в абсолютній Росії,

а може іменно в Росії задія пустої комедії. Хоч отже всі инші вісті, які маємо досі чи то з Петербурга чи з Москви в донесеннях європейських днівників і газетарських агендаї вийшли всі з приватного жерела, то однак сам факт нарад над державною реформою є певний. Інша ва те річ, яка була причиною сеї зміни фронту в верховодячих російських кругах, а відтак що-до реченця, в яким під нарад комісії має бути відданий на публічний ужиток. Що-до першого, то здає ся, що приступлене до дефінітивних нарад над державною реформою вийшло з наміру царя і его дорадників заклучити мир з Японією — російським верховодам дуже залежить на тім, щоб іменно в теперішню пору, коли ведуть ся мирові переговори, був у нутрі суспільнї а Японці не могли, як досі, чисити на російську революцію, і тому привітальство виступає з реформою, аби знов спонукати революційні круги Росії до занежання на час острого революційного виступу. Що-до другого, то в реченця, коли есену альна державна реформа буде оголошена і вийде в життя, то на разі не дасть ся сказати нічого позитивного, бо в тій мірі брак досі всяких офіційних донесень. Знаємо лише з приватних жерел, що мавіфест про реформу має бути оголошений дня 12 с. м. але чи так буде справді на разі годі передсказати. В кождім случаю термін вже не далекий, тож найліпше виждати.

Та колиб навіть реформа, як заповіджено, дійсно наступила, і то вступала вже протягом сего місяця, то нема сумніву, що буде вона, лиш паліативом — а передовсім буде далека від того, що ми в європейським тощо слова значимо звикли називати конституцією. Від надто рознесих надій в тім напрямі каже здержати ся сам факт, що за основу реформи взято і тепер проєкт Булігіна, а звідна річ, що після сего проєкту есену альна „народна дума“ мати-ме лише голос дорадчий, а навіть голос без права явности. В засаді реформа Булігіна допускає лише право контролю бюджету, право законодавчої ініціативи та право інтерпелювання міністрів, поза тим однак єї діяльність буде обмежена, а передовсім, — що є головне, — не мати буде обовязувочої сили. А що такою що-до компетенції остає ся проєкт Булігіна навіть тепер, коли порішено перевести в нїм деякі зміни, о сїм переконує нас донесене одного з днівників, що першим ділом тепе-

рішної ради було сконструйоване, чи новий проєкт не суперечить дотичному указови царя про народну репрезентацію. Як звідно, в сїм указі зазначено, що основи державного управління, переказані традицією, значить абсолютизм, мають остати не нарушені, а се і доказує, що також нова реформа держави не порушить в нічїм і на дальше царської та чиновничої самовлади. Якже отже зміни поробить в Булігінським проєкті теперішна рада, що відбуває ся під проводом царя? Нема сумніву, що лише що-до складу репрезентації (не єї компетенції) і то в дусі ліберальнім. На сю зміну мали вплинути постанови вїзду земств в Москві, а відтак і постава преси і загальні суспільности до перісного проєкту Булігіна. Коли вірїти „Таймсов“, то реформа полягає в обниженні висоти сенсусу, який надає право голосування, і в розширенні загальної виборчої права на ширші верстви населення. Після того нового проєкту вибори будуть посередні і будуть відбувати ся в трох куріях (вибори станові) — перша курія „власителів великої посїлости“ (і фабрикантів по селах, котрих фабрики репрезентувать вартість повніше 15 000 руб.) буде вибирати виборців на своїх зборах під проводом маршалка шляхти — в другій курії „міст“ будуть вибирати власителі невеличких міст по містах вище 15 000 руб., а дальше промисловці, купці і всякі особи, що платять податок вище 33 руб. в рік під проводом голов міст (окремо будуть вибирати також ті, що платять податок вище 10 руб. в рік) — звідна третя курія „сільська“ має три степені виборів, бо члени громади будуть передовсім вибирати до повітових зборів, а доперва повітові збори будуть вибирати тзв. виборців на рівні з містами і шляхтою та великими фабрикантами. Всі виборці вибрані з отих трьох курій суть доперва виборцями тзв. І. степеня і зібравши ся на тзв. губерніяльній колегії, під проводом губ. маршалка або его заступника, вибирають послів до „народної думи“. Як бачимо отже з того, проєкт Булігіна одержить значне розширення що до круга виборців, але дуже мало дасть в дійсности, бо „вона народу“ буде аж дівчі а навіть і трачі переіспана через сито поступовних виборів. Особливо відноситься се до сїли, котрі будуть скати виборців доперва в повітовий збор, а і то не знати, в якій пропорційній

силі допустить їх проєкт в відношеню до инших виборчих кругів.

Окремі приписи мають бути в проєкті що до великих міст як і що до того, які кваліфікації особи мають мати ті, що суть управлені до голосування. Що-до сего посїдного, то вимагає ся лиш 25 рік життя — а вибраним з колегії на посла до думи може бути лиш той, хто вмів читати і писати а був вибраний делегатом на губерніяльну колегію. Жінки права вибору не мають.

Ось такий менше більше має бути проєкт, який остаточно може набере сили закону і вийде в життя. Питанє тільки, чи его прийме суспільність. Отже вже тепер дожидаєть ся, що земці приступлять до вибору навіть на основі такої реформи, бо суть переіспані, що і така „народна дума“ доведе остаточно і довести мусять до конституції. І практика в инших державах показує, що така монильонія не є неправдива.

З нагоди статій: „Як боротись о рускі школи“.

Не завидна справді і понижуюча є доля руского народу в державі, але менше дїла і понижуюча є роля самої-ж держави і єї правительства, що зі своїми основними законами капітулює перед неуправленою соймовою більшістю однісенького коронного краю. Мимоволї пригадують ся тут дотепні слова одного віденського журналіста: „Nach der letzten Teilung Polens in Oesterreich an Polen gekommen“.

Не зрозуміли ми у овій час ваги справи, не уміли і не хотіли в час загрози вати рішучо против ворожої затї, тож і дружено нас в дії так, що і на берез не можемо видрапатись і вже близько 40 літ диваємо то крмо польсько-шляхотського шнїльного закону, закон, який видав культуру, а з тим і національну судьбу цілого нашого народу на самоволї купки польських шляхтичів, польських шовіністів. Та нашим ворогам ми не дивуємось; вони все однакові і за дії стоїть від коли зі своєю „bratnią miłością“ дібравшись до нас, не змінили вони аж своєї тактики аж своєї „любоби“ для „bratniego народу“. З сильнішими сусїдами вони зміняють тактику відповідно до квалі і потреби, але против Русина, узброєні в австрійську державну владу, все ідуть разом, без

АВГУСТ СТРИНДБЕРГ.

Заміна.

(Конець.)

Було що-йно пів до дванадцятої. Тишина панувала нестерпна. Вона отворила вікно і глянула на улицу. Там на долині стояло двоє мужичів і розмовляли з дїама дївчатами. От, які ті мужичани! І подумати, що може й він...! Тоді вона просто в воду!

Зачинає вікно і засвітило в спальні. „Треба бачити, що на світі робить ся“ сказав він раз в присутії щирости.

Все тут було ще таке ясне, таке гарне. Зелена накрива на ліжку лежала як сьвіжа левада, а білі подушки як малі віточки на траві; політура її тоалетового зеркала блистїла, скло не мало ще поганих плям, що творять ся від капелї води, і срібло на шїтї до водоса, пушка в пудром, шїпка до зубів, все було ще чистеньке і новітнє... І виступіли стояли біля ліжка такі нові, начеб не були ще вовсім на нозі. Все було ще нове. А проте було таке старе... Вона знала всі його пісні, всі музичні кусники, всі його звороти в бесїді, всі думки. Знала докладно, що він сказав, коли сїдав в похудне до стола, все, що він сказав би, колиб вечером були обоє разом...

Все те було для неї відразливе, все їй вкучило ся. Чи вона його любила? Так! Певно його любила. Але чи то було все, всі мрії її молодости? Чи так має минати дїле життя?... — Так!

А однак вони чейже будуть мати діти. Ах, коби! Тоді вона не буде сама одна, то-

ді він може собі виходити, коли схоже, тоді буде мати когось до розмови, до розривки. Може сего лиш їй не достало. А преціл може подружжє має ще якусь иншу цїль понад се, щоби мужичана мав любову, котрої спонїйне посїданє забезпечує йому закон. Так! Але все таки він повинен їй любити, а не любити.

І вона плакала... О дванадцятій годині повернувся чоловік і зовсім не був підмечений. Але він трохи не розкинувся ся, коли побачив, що жінка не спить.

— Ти чому не положила ся? — був його перший привіт.

— Як я могла спокійно власти ся, коли ждала на тебе.

— Так, так! Гарно буде! В той спосіб я не посмію ніколи вийти з дому. Мені здає ся, ти також плакала!

— Так, я плакала, я мушу плакати, коли... ти... мене... вже не любиш.

— Я тебе не люблю, тому що мушу вийти за орудкою?

— Вечера не є ніяка орудка!

— Ну, дивїть! Тепер вже не можна вийти з дому. До чорта, як ті баби вміють допечи!

— Допечи! Так, а се бачила вчера дуже добре, коли стрїнула ся з тобою. Але я не вїдую вже ніколи тобі на стрічу.

— Алеж, дитино, коли я йду з шепом...

— Гу-гу-гу...

І вона вибухла плачем, так що він мусїв будити Ліну і давати оклади.

Він плакав, плакав також... З глибини серця! Над самим собою, над своєю недолею, над своїми ілюзіями! Алеж се було

більше як ілюзія. Він же любив її. Хто сміє сказати, що він її не любить?

І звідна вона сказала, що любить його знов, тепер, коли він вилізав перед собою і цілував її очі... Так, вона любила ся. Се була лише хмара, що перетягнула над ними. Страшні думки в самотї... Вона не буде вже ніколи сама одна.

І так держачи ся в обіймах, обов'язує і вона знов усміхалась ся...

Але на другий день не вийшла йому на зустріч. При обїді він навіть не дивувався ся. Говорив багато, але лише для самого говорення і здавало ся, що він розмовляє із собою. Вечером бавив її довгим оповіданєм про штовгольське життя і про се, що сказав панні баронові і як звали ся баронові кові. На другий день говорив про свою письменну працю.

Одного полудня прийшов до дому дуже втомлений. Вона сидїла в сальоні і ждала на нього. На землі улаз клубок волїчки. Коли він переходив, нитка замоталась йому за ногу... Варшав їй шитво з руш і потягнув за собою. Лютий конвулс його геть від себе; був занадто втомлений, щоби ще схилити ся і підвостати якусь дурницю.

Зробила йому острый допір за його нечемність.

Відповів, що не має коли думати про її крам, а впрочім вона могла би взяти ся до чогось жовенїйшого. Він мусить думати про свою наукову працю, коли хоче мати будучину. Завгаді для них найважша пора трохи обмежати ся.

Аж тепер стало ся!

Другого дня вона сидїла в заплананим очима і робила для чоловіка панчоку. Він похилив їй, що воно дешевше купити павчо-

ки готові. Тоді вона в плач! Що їй виставило робити? Ліна займалась ся сама домашнім господарством, в кухню було дїлає для одної особи до діла. Вона сама прїтала в комнатах. Невже він хоче, щоби відірвала Ліну?

Ах ні, ні!

Чогож він хоче?

Сего він не міг сказати, але щось рішучо не було в порядку. Удержане дому коштувало за дорого. Се він знав. Там дїлає ще годі і він ніколи не напише своєї наукової праці.

А відтак слюзи, поцілуї і помирення...

Але тепер він почав відляк вечерів що тиняя провзїдїти поза домом. Орудки! Чоловік мусить чейже показати ся в світї, інакше його забудуть.

О, ті довгі, предовгі вечери! Але тепер жінка вилізла ся до ліжка і удавала, що спить, коли чоловік верував до дому.

Минув рік і не настала ніяка зміна. Молодому судїти здавало ся, що його подружжє починає рівнати ся заочинам, які він мав давнішє з одною любовію, лише що вона була скучайнша і більше його катувала. Переістали обоє розмовляти, лише часами переікнувши ся пустими словами про домашні справи... Вкінці він пересвідчив ся, що вона за глупа. Він звертав лише на себе увагу, а глупина в її очах, та походила відок, що вона мала великі вії, такі незвичайно довгі вії...

Тепер говорив з нею отверто про свою давнішу любов, як про щось, що належить до манушїни. Ні, вона мешкала ще в його серці, прїстрасна, немилосерна, невмруча...

Але часом говорив із самим собою. Все на світі засуджує на зуката. Чому ж і пі-

Полотна, широни, обриси, скарпетки, ручники, хусточки, стирин

у величезнім виборі найкраще продають

КУЩАК & ЗУБНІ

Львів 105 пл. Галичина ч. 1.

При закупні товарів просимо показувати на нашу часопись.

Видавець: Александер Борковський. Редагує і одвічає за редакцію: Д-р Євген Левинський.

З друкарні Народової [Малецьких] Коопериви ч. 9.

на львівських тапіцерів
Ягайлонська, ч. 3.

476

тою, в цілі управління відносин на Крети. Італія, передає, щоби Крети обидили міжнародні війська. Повстанці відкинули жадане держав, щоби здали ся і взяли участь в роботах в цілі переведення реформ на острові. Консулати чотирь держав оголосили воєнний стан на острові.

Мароко.

Берлін. Офіційно подтверждено вість, що французський меморіал в мароканській справі вже надійшов. Говорять, що конференція збере ся в вересні.

Реформи в Х'нах.

Берлін. З Пекіну доносять, що видано цісарський указ, зносний тілесну кару, а заступаючий її карами грошеними і примусовою роботою.

Анархисти.

Ціріх. Швейцарське правительство наміряє вигнати кількох ув'язнених в Ціріху анархистів. Між ними є також Галічанин Накт, котрий утік перед арештованем в Берліна, куди приїхав по вигнанню в Італії. Анархисти видали прокламацію, в котрій грозять соціальністам, бо сі мають бути найбільшими їх ворогами.

НОВИНИ.

— Замкнене польської еміграції до Німеччини. Пруский міністер для внутрішніх справ Райхабабен видав розпорядження, яким зажадує ся прийняти в Німеччині на роботу польських робітників в Галичині і Росії. Се зазначене оголосив також офіційний орган німецького вандалера н. Вільова Norddeutsche Allg. Ztg. Розуміє ся, що сей наказ не відноситься ся до руских робітників в Галичині, бо Русам так гр-католічного як, р. н. і православного віросповідання найдуть в Німеччині через посередництво руского бюро в Найберуї як найрадініше прийняте.

— Окружна конференція в Долині. З Долини пишуть нам: Дня 14 і 15 липня відбулась окружна учительська конференція в Долині. Деякі моменти суть дуже цікаві, чимто варто подати їх до ширшого відома. Та передтим мусимо сказати дещо більше про долинянський округ (повіт). Повіт сей є під аглядом шкільництва чисто руский. Польські школи є лише в Долині, Волокові і Рожнітові, а всі інші (по селах) се школи рускі. Рівнож число учителів Русинів до Польків має ся як 2:1. Думав би отже дехто, що ся подавляюча більшість учителів Русинів пограбить оборонити свої інтереси і не дасть ся змалювати через учителів Польків. Але не так склалося, як ждамося. Вже на самім вступі ц. к. інспектор навіть одним словом не відозвав ся в промові по руски. Прикро агадувати, там більше, що сам о. інспектор сказав в закінченню своєї промови: „Stargam się na każdym miejscu usilnie a to, by nie dotykać uczuć narodowych tak Polaków jak i Rusinów“. Далше слідував вибір делегатів на праву конференцію учительську. Тут мусимо нагадувати необхідність, браку свідомості і почуття свого „я“ у наших учителів. Делегатами вибрано: п. Соколовського упр. шк. в Долині, „gente Ruthenica“ — „natione Polonica“ і п. Лігезау, упр. школи в Рожнітові. Перший з них — се „скуп“, що до руского народу зовсім не признає ся, а другий — се великий польський патріот, який при відслоненню пам'ятника Собієвського в Жовків „palnął uroczystą mowę na temat: Jeszcze Polska nie zginęła!“ І ці люди мають заступати інтереси учителів, а спеціально ушматкує краще представити руских вчителів. Ой люди, які, дякуючи учителям за „довіре“ рівнож ані словом не відозвались по руски! Та сему винні — як кажемо самі учителі Русини, о що свої права не ушматкули ся. Сей факт повинен розбудити сплячі і рівнодушні натури до якоїсь організації, щоби бодей на будучість ся справа взяла внаслідок оборот. Бож вже беручи на увагу лише справи національні, повинен був в краєвій конференції зайти ся оден репрезентант народності рускої. Але чого? Врак організації чужості і почуття власного „я“, та солідарності більшість виходять на користь меншості, яке в імені „koleżystwa“ викликає кожний момент для своєї справи. Але інакше бути не може: Wer sich zum Wurme kriecht, darf nicht klagen, das er zertreten wird... — Чортинь.

— 3 учительської конференції в Збараж. Пишуть нам: В окрузі збаракім є всего 9 шкіл в язіком викладовим польським, а решта всі з руским. Учителів Русинів є чи не половина, а мимого того п. інспектор Гартлеб не був пасив сказати хочби пару слів по руски у своїй вступній бесіді як також навіть у відповіді на рускі бесіди учителів Русинів і в дискусії над рускими елябораціями годі було дочути ся хочби словечка руского з уст ц. к. інспектора, хоч остаточно мусимо признавати, що наради віз безсторонно і дозволав дискусію над тематами в мові, яка кому мала, отже над польськими тематами і над рускими так по польськи як і по руски. В дискусії забирали голос Польки і Русини, а з Русинів де які показали ся трусами, бо, особливо другого дня перед полуднем забирали голос в польській мові, мабуть для аглядів опортуністичних. Они тебуть мабуть самі признають, що то не було дуже тактовно. В нас єще за мало солідарності і карності під тим аглядом. Не досідало в часті також духовенство, бо першого дня було всего чотирох священників а другого дня, і то пополюди, лише оден. Не знаємо, чому так мало заінтересована справами, які повинні обходити також і духовенство. Маємо надію, що слідуєчого року випадє

конференція під кожним аглядом жакше!

— 3 виборчих брудів зборівського староства. Пишуть нам: При правиборах в нагоді доповняючого вибору посла до сойму допустив ся начальник громади Остаповец Ілько Попович враз з своїм писарем Волярем сфацшовани виборчих лист в сей спосіб, що поопускав тих правиборців, котрі були давніше виборцями, як Пилипа Сосомку і Санька Шафранського, котрі голосували на руского посла, та Івана Демків і ще більше правиборців, котрі вікоти не були-б голосували на вікта Ілька Поповича, і ще другого его товариша Івана Шаржинського, котрі двома разами голосували на панського посла в зборівського повіту. Задля сфацшованих лист виборчих і невдоволення їх до перегляду в громадській зверженості перед правиборами внесли покривджені правиборці протест до староства, очікуючи переведення нових правиборців а то тим більше, що вибрано одного виборця, котрий цілком не був уміщений в списку правиборців, однак староство не зарядило нових правиборців, йно по вибранню послом п. Обертинського, заізвав начальника громади Ілька Поповича в печаткою і двоє радників і сі привезли таку устну резолюцію до села, що правиборці відбули ся цілком правильно, бо йно 3-та часть правиборців мала голосувати на двох виборців. Може би державна прокуратура в Золочеві аглянула в вишче описану справу і потагула ного належить до строгої відвічальності а то тим більше, що на літні фігурували усі тугейші жидки і названі правиборці опущені в лістах опущають далеко висші податки, як жидки, а не могли голосувати і користати з прав належачих ся з волі вікта і его пасаря. — Вік в Долиносець Іван Мазоний перевів правиборці також дуже цікаво, дав знати про дещо вибору лише місцевим жидкам і кільком своїм заушникам і сі вибравли его і ему подібного богача Давида Козюку і ся дібрали пара голосувала на п. Обертинського як і вперді на польського посла небіжчака регіментаря Яворського. Комісар виборчий, аліша з фіра за селом по-під конопі (а в мала парсуна) всунув ся до хати вікта а жандарм кудись янаше явився на подвір'я і все було в порядку. Протесту не вносив ніхто, бо се правдиво „чорнодніа гміна“ в зборівським повіті. — О. А.

— 3 „Народної Гостиниці“ надіслано нам слідуєче писмо: Відозволаємо нашою з липня с. р. мали ми намір познакомити ширші круги нашої суспільності з задатню, яку поставило собі товариство „Народна Гостиница“ та з середствами, якими послугувати ся буде, щоби цілком свою осягати. Виходячи а того заложена, що такий інтерес, який вести буде „Народна Гостиница“ найуспішніше може розвивати ся тільки у власній хаті, докладами ми всяких заходів в тім напрямі, щоби набути на власність товариства відповідну реальність. Задля браку достаточного капіталу не мож було одчас довершити сего. Доверша в послідних місяцях при помочи „Народної Торговлі“, котра позаякнішу вкоти ушкодувала в наших товаристві, удало ся нам заключити з певною львівською фірмою умову на будову нового готелю для „Народної Гостиниці“ відповідно найновішим вимогам. Умову заатковано, при чім товариство зобов'язало ся до дальших, ратальних впадат на рахунок сей будови, котра вже розпочала ся. За уплати на рахунок агадані тут будови прийняв поруку до подвійної висоти улаченого оден з львівських банків. Подаячи се до відомості, просимо о піддержанню нашого підприємства тишеннями приступляними в члені нашого товариства і львівськими капіталіст на наші нижнички, від котрих то львівський платимо б проці. При сім нагоді подяємо до відомості, що напеларя нашого товариства уміщена поки-що в домі „Народної Торговлі“ у Львові, Ранок ч. 36. Для посилков почтових вистарчає адреса „Народна Гостиница“ у Львові. — За Радю: В. Найірний предіседатель, В. Чула секретар.

— На руский народний театр. З Жовкви пишуть нам: В червню с. р. ваязали Русини жовківські, так інтелігенція, як також селяни і міщани, комітет, котрого завданням має бути збирання щомісячних добровільних жертв призначених на будову руского народного театру у Львові. На відповідний поклик комітету відіславсь майже всі свідомі Русини і зложили на руки комітету за місяць ліпше дошті поважну коту, бо 68 K 30 с. Взагалім зібрав комітет дошн на агадану цілм коту 107 кор. 28 с., а вказ Вл. Козубовича буде оголошений в загальнім звітні центрального комітету. На разі сі гроші зложені суть на книжочці щадничій „Народного Дому“ в Жовкві. Оскільки однак знаємо, має той комітет крім сего заваляти ся ще організуванем вечерниць, забав, аматорських представлень і т. д., котрих дошд має іти також на будову театру. Дуже було би пожадано, щоб не тільки по більшшх повітох містак але і по менших завалявали ся такі комітети. В кожнім місті чи містечку найде ся досить значне число Русинів, котрі звичайно мало о собі дають знати, або і потапають в польським моря, а прецінь на відкид такої рускої організації відозве ся у них руске чувство і они прагнуть ся коть малими але іменними дещатами до адвиження нашої народної святні.

— До відомості руских хлопів і рускої інтелігенції. Дня 10 липня 1905 на жадане повновластє „Товариства кредиторного“ в Будзанові як продавочого і Михайла Прокіпів сина Василя, рішника в Соколові як купуючого, агадав а контракт купна і продажи і дав его в руки тому повновластєному до підпису через продаваче товариство.

Листом адати Будзанів 12 липня 1905 ч. 989 прислало мені агадане товариство той контракт підписаний, але в листі тим знаходять ся уступ „für Abschrift des Vertrages in ruthenischer Sprache für unsere Acten und Expedition i Krone“. Се вже другий раз приходять мені сконстатувати ігаоруванє рускої мови через се товариство. — Стефан Танчакоский, ц. к. нотар в Золотім Потопі.

— Будова „Академічного Дому“, про який була у нас вже двома разоратами коротка агадка, розітче ся вже в найближшій будучності. Натуюмо сей факт з великим вдоволеннєм, бо такий самий дім, очівидно виключно для польської молодіжи, падає ся будувати також „Towarzystwo szkoły ludowej“, агадано вшехосельський комітет в тім цілі аорганізований, а нема сумніву, що еси іто, то іменно руска молодіж потребує янайшвидше мати приют, де би ва мали гроші могла найти поміщенє і тим легше віддати ся своїй науковій праці. Заразом доносать нам, що о відданє сей будови старають ся наші рускі ремісники агуртовані в тов. „Зорі“, а і сей факт є вельми потішачий, бо справедлива є річ, аби з руского гроша користали передовіи рускі сили. Тепер свідомому Русинові-ремісникові дуже тяжко удержати ся у Львові, тж повинен тут мати приміщенє зіваний гарний ачч: „Свій до свого“. А що рускі ремісники, коли віддасть ся їм роботу, виконають ві славно, о тим годі сумнівати ся, бо рускі ремісники у Львові звніні зі своєї солідності і факхового знаня, а вгорім ва успішну їх працю рунять також поважана фірма товариства „Зорі“. Академічний Дім має стати, як вже звісно, при у. Сухієвського.

— Хитрий староста. Щоби оминати закон і обманути сторону з котрими кореспондувати по руски приказує закон, ц. к. староство в Дрогобичі агадо на помисл, кожде своє писмо, в язіці польським зазначувати меркою в справі метричальній. Та виписадо то староство на обертці свого окружника в д. 12. VII 905 ч. 33631 о холері, висаюного до руских урядів парохіальних. Чи холера також справа метричальна? — І. З. О.

— Стипендійна підмога. Вл. Добродійка Ольга з Гусятин Левицка, жена ц. к. нотаря в Ваннаках к. Львова зложила 4 с. м. в апацарці товариства „Просвіта“ з нагоди вітання своєї доньки Галі з Вл. Романом Галічачком на разі 600 корон в цінних паперах на вічний стипендійний фонд з тим, що в відотків від сей суми має виплачувати ся що року ученикам в VII або VIII кл. рускої гімназії у Львові одна стипендійна підмога. Конкурс стипендійний оголосить ся пізніше.

— Нові помилки золота відерили на Сибірі в червинським окрузі. Їх видатність обчислюють на 10.000 пудів річно, а експлуатацію на яких 50 до 60 літ. А що покладають ся вдовж хінської границі, то акційне тов-о, що завазало ся в цілі експлуатації, мало би відотувати 10 проц. добутого золота хінському правительству.

— Мільонний процес. В сесии с. р. окружний суд в Петербурзі буде займатися цікавою справою. Підчас агррних заворушень, що відбули ся в лютім с. р. на Україні і були окомучені а нищенням і підпалами майна богатах ділчів, потерпіли великі страти звніні мільонери брати Терещенки; в глухівським повіті чернигівської губернії агорілі їм фабрика цукру і багато будиноків з приласами цукру та всяких матеріалів. Висаїлий на місце вишчення повновластє 2-го російського тов. обезпечення одіані страти, які потерпіло тов. цукроварні братів Терещенків, на шівтора мільона рублів. Однак тов. обезпечення відмовило відшкодуванє, доказуючи, що аграрні заворушення є елементарним нещастєм, заповіданим вишчою силою і тому тов. обезпечення не відповідало за наслідки таких нещастє. Супротива того правний заступник братів Терещенків, адвокат Шальсберг виступив в судній дорозі против агаданого тов. обезпечення, домагаючись 1,546,833 рублів 20 коп. яко винагороди.

— Нова вибухова материя. Соперництво в ушпшуваню вибухових матерій не дає винахідникам спати. По літній і зимовій, котрої страшенні наслідки досвідчують тепер учасники війни на дакеім Сході, приходять черга на лоту вибухової матерії, звану „дуїтгом“. Тайзу її складу набула недавно Сполучені Держави за величезну суму. Коти гранати, наповнені літчим, тріскають на яких 30 частей, стрілянь, що мають в собі таку скількість дуїту, розлітали ся підчас проб на 2.000 до 3.000 кусників. До того при вибузі розріджує ся воздух так страшенно, що в тіліх, які находили ся недалеко, тріскали кровопроводні знарядя і магні части тіла, хотай відоміи гранату їх зовсім не доторкнули ся. Гранатові брела перемінляли ся в порж, в мурах фортіл виризал дуїт асичезні отвори, а асо діляно не ошпарє ся найгубшій панцир на кораблі.

— В Опришечках, станіславського повіта, засновано пожарну філію львівського „Сокола“, а статут сей філії затвердено ц. к. намісництвом.

Збори і засідання.

В справі виборів до Ради повітової в Бродях, які відбудуть ся вже 11. серпня с. р., просимо всіх Преа. о. духовних в повіті, щоби перебули на збіранє дня 7 серпня с. р. в шкелінок о год. 11 до „Рускої Бесіди“ і щоби привезли з собою доконче свої виборців, а також виборців з таких сіл, де нема кому виборців повідомити. Просимо також виборців з містечок, щоби прибули на той сам день, і привезли з собою точний спис всіх виборців з курні містечок. Всіх патріотів в повіті просимо, щоби одушевляли нарід для справи виборів, бо воляка біда починає нам агадати і через вікна і через двері.

Брати селяни, отаьте як оден муж, бо розходять ся о ваші жнанні справи. — Комітет.

— Подяка. Комітет відбушого ся в Чорткові дня 21 липня с. р. вечерка в пам'ять 44 роковий смерті Тараса Шевченка почував ся до милого обов'язку зложити огнем щіру подяку всім Вл. артистам і членам оркестру руского народного театру, а чередовіи Вл. пп. Рубчакам, п. Стаднінові і п. Костеві за їх паскаву співучість в устроюваню вечерки, котрі знаменитим виконанем поодиночки точнок програми причинили ся до світлого звегичаня пам'яті нашого народного генія. — Комітет.

— До нинішнього числа „Діла“ доуцаємо яко додаток 16 аркуш „Фараона“.

Звертаємо увагу на анонс різьбарської роботи Е. С. Шуплакевича у Львові.

Гігієна в родині. Дуже відрадна прова, що публіка все більше звичає на остороги перед алкогольом і всякими напінками, що дразнять нерви. До них належить також аерніста кава, де особливо підстроюча молодіж не повинна прививати. Для добра кожної родини зайшла в тих привычках зміна, а то від коли появилась ся Кнайпова солодова кава Катрайнера, що завдяки спеціальному приладжуваню, винайденю Катрайнером, має смак і аромат правдивої зернистої кави. Та примета одже доброго смаку, сполучена в благодатними прикметами солоду, робить Кнайпову солодову каву Катрайнера від мнгох літ найліпшимшим домашнім напоєм. Правдива проває ся лише в оригінальних пацках з напсом: „Катрайнер“ і з портретом о. Кнайпа яко охоронюю мрком. Осторогає ся перед наслідкуваним препаратами, котрі не мають ніякої вартості.

Ruthenisch 1 b. 1905.

Календарі. Гр. кат.: яні (субота) Трояма, аагтра (аедіи) Ворпх і Гліба, позавтра (понеділок) Успенє св. Анни. — Рж. кат.: яні Марії Сніжної, вівтра Преобр. Г., позавтра Кастана.

КОНКУРСИ.

— Конкурс. В році шк. 1905/6 найдуть поміщенє ученика середніх шкіл в Чернівцях в інституті тов. „Шкільна Поміч“.

Платя за ціле удержанє в праном 41 K місячно.

Інститут остає під педагогічним надзором.

Зголошеня на руки о. Келестина Костеюкого (Чернівці, ул. Руска) найдаьше до 15 серпня 6. р. Видіа тов. „Шкільна Поміч“ в Чернівцях.

Надісланє.

Адвокат д-р Кос

в КАЛУШІ

агадав сейчас конціпінента і соліци-татора.

676 1—2

Маттоні'ого

GIESSHÜBLER

природна щава алькалічна.

Звертаю увагу Всеч. Духовенства що в своїй АРТИСТИЧНО-ПЛЮСАРСЬКІЙ РОБІТНІ

виконую

хрести і мідяні кулі на черновні вежі, громозводи, залізні вікна, будівляні окута, підля найновішшх віздрів а також огороження на-гробні, придорожні, ліжка длябурс від 10—20 кор. і тим подібні роботи входачі в обсяг шлюсарства.

МИХАЙЛО СТЕФАНІВСКИЙ

193 19—24 Липів, ул. Копаєвська ч. 16.

Яко добро і певну льокацію
поручаємо:

- 4 1/2 % Листи гіпотечні,
- 4 % Листи гіпотечні коронові,
- 4 % Листи гіпотечні преміовані,
- 4 % Листи Тов. кред. земского,
- 4 1/2 % Листи Банку краєвого,
- 4 % Облігації Банку краєвого,
- 4 % Позичку краєву,
- 4 % Облігації проінанційні і всякі ренти державні.

Папери ті продаємо і купуємо по найточнішій ціні денній

КОНТОРА ВИМІНИ 374
ц. к. упр. акц. Банку галиц. гіпотечного.

Коперницький і Син
Оптики і Механіки у Львові площа Галицька ч. 1.
проти Банку Гіпотечного на плянціях площі
Галицької поручають

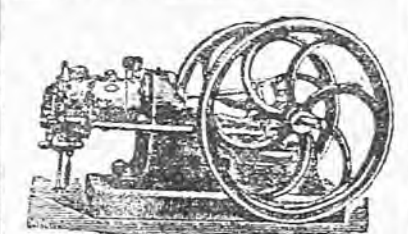
Барометри анероїди
по 7, 8 і 10 К, най-
ліпші по 12, 16, 20 і
24 К. — Лорнетки
польні по 12, 15, 24
і вище. Заразом по-
ручаємо в найбільш-
шій виборі окуляри,
цікери, лупи і всілякі інші прилади оптичні
всілякі направи полагодує як найкраще
і найдешевше. 4815

**Одинокий, потрібний при всіх
іспитах і для самообразова-**
ня: „**Підручник історії
руської літератури**“ ви-
синає по 1 К, ЗАСТИРЕЦЬ,
Накваша, пошта Підзамель
кодо Бродів 667 1-8

Семинарист П. року, не
маючи даль-
ших средств до удержання, шу-
кає лекції на провінції, при
котрій міг би також сам учи-
ти ся до своїх іспитів. Також
охотно обяв би лекцію в го-
рах. Згодошена до редакції
„Діла“ від П. П.

Мід патону десеровий, ку-
раційний, з
власної пасіки, 5 кг. 6 К 20 с.
оплатно. Знаменаті **пінні
медіовочеві** дома-
шнього виробу по низькій ціні
висилає **Евген Вилинський в За-**
рагани. За чистістю і якістю ру-
чить ся. 673 1-10

Ріну старнянку білу, о-
круглу, кільцеграм
2 К, довгу за 2 К 40 с. при-
поруцає **Антін Климівич і Син**
Львів. 671 2-10

Мотори

безянові і сучасні газові най-
новітніших конструкцій, випро-
бовані ц. к. міністерством тор-
говлі, в фабриці інженіра

Е. ПЛЕВА, Відень, Гернальс

жертвує склад і заступництво
для Галичини і Буковини

Л. КВЕЛЛЕР

ул. Герардська ч. 45.

Котториси, цінники і пляни
даром. Кошти погону на го-
дину і силу коня 1 1/2 — 2 со-
тинки. 816 37-52

Яків Хомик
артист-малар у Львові (готель Підзамче)
наділений численними похвальними листами від
парохіальних урядів і церковних комітетів, вико-
нує роботи входячі в обсяг церковного малярства,
як образи до іконостасів, вітарів і т. п. Обіймає
також декорацию церков. За совісність і артистич-
не викінчене ручать ся. 666 2-4

Телеграма! Телеграма!
Макаровський і Спілка
мають честь повідомити Впов. Публику, що відкрили
у Львові при ул. Синусській ч. 2
склад фарб, покрівів, лякерів, кистей, щіток, мила,
перфум, гумових артикулів і артист.-маларських приладів
а також 674 1-2
торговлю материялів.

Зміна адреси.
Знава Всесвітньому Духовенству і Хвальним Ко-
митетам церковним робітня церковного різьбарства і золо-
тарства

Е. С. Щуплакевича у Львові
перенесена від дня 15 липня с. р.
під ч. 5 площа Смольки.

При тім ціле заведе значно розширено, так що сто-
лярську фабрику поміщено у власнім домі при улиці Шпи-
тальній, де при помочи парових машин робота йде о
много скоріше як до тепер. Повідомляючи о тім П. Т. Ін-
тересованих, маю честь просити, оглянути при нагоді ви-
нічені сего місяця в моїй робітні: дуже гарний кедровий
іконостас в народних мотивах в церкві в Настасові к. Тер-
нополя, багатий іконостас в стилі ренесанс в Борщеві і гар-
не сідальце (запрестольний вітар), чорне з дубового дере-
ва в Чорткові.

Складаючи сердечну подяку всім П. Т. Гостям за до-
теперішні ласкаві взгляди, поручаюсь їм і на дальші і остаю
в глибоким поважанем

Евстахій С. Щуплакевич.

648 3-5

Дома і в дорозі доконечне средство
Бальзам анти- A. Thierry
каря
є загально звітний і признаний.

Дуже успішний при ліхт травленю з побіжними не-
домоганнями, як при відбиванню, гвизі, затканню стільця,
виповні клясів, почуванню наповнення, корках жовуді,
недостаті апетиту, інтоксикації, катарі, запаленнях, осла-
бленнях, вітрах і т. п.

Успірає корі і болі, злагідняє камелі, розпускає
саня і очиняє.

Найменше висилає ся поштою 12 малих або 6 великих флаконів за
5 К оплатно: 60 великих або 30 малих флаконів 15 К оплатно.

Треба уважати на одинокі правно забезпечену зелену охоронну
марку в червоній „Ich dien“. Лаше такі правдиві.

Антикаря
A. THIERRY масть з центифолії
успірає білі, аматчусь рошукать, гоїть і т. д. Найменше висилає ся по-
штою 2 слоїки оплатно 8-60 К. В дрібній продажі в торговлях 1-20 К за
слоїк. Повний доказ, що бальзам антикаря A. Thierry і
масть з центифолії є недостатними средствами, подає брошура в тиса-
чаних оригінальних подяк, яку додає ся даром до замовленого бальзаму
або на жадане висилає ся окремо даром. Адресувати треба: Антикаря A.
THIERRY в Преградї (Pregrada ad Ribičich-Sauerbrunn. Про фальсифікації
і дальших продажах наслідуючих фабрикатів мого правдивого препарату
прошу мені донести, щоби позбавити їх до судової одвічальності. 285

Головна річ: Кожний кусник мила з іменем „Шіхт“ під га-
ранцією чистий і вільний від всяких шкідливих примішок.
Гарантия: 25 000 К дає фірма Georg Schicht, Aussig кожному
хто докаже, що її мило з іменем „Шіхт“ має шкідливі примішки.

МИЛО ШІХТА
(з оленем або ключом)

уживають

завдяки его особливим

знаменитим прикметам

успішно

до всего можливого особистого ужитку

до прання

і всего, що взагалі дає ся прати.

615 2-13

При закупні товарів просимо пакликуватись на нашу часопись.

Владаєць: Александр Борковский. Редагує і одвічає за редакцію: Д-р Евген Левинский.

З друкарні Народної (Манецьких) Коперницька ч. 9.

УЖЕ ВИЙШОВ
Сьпіваник для шкіл народних
зложив Я. ЯРОСЛАВЕНКО.
Часть I. БУКВАР. Ціна: 50 сот.
ПРОДАЄ:
УКРАЇНСКА НАКЛАДНЯ, ЛЬВІВ, ВРОНОВСКА Ч. 8.
641 4-12

Вихованє і наука.

Дирекція 6-класового жіночого ліцея
з німецьким вишколом
у Львові, при ул. Голубиний, вілла Палатин
подає до відомості, що прийматиме ся з 1 до 6 ге-
ресня
Внеск, вступні і випускні іспити відбудуть ся від 1 до 6 ге-
ресня по полудни від гоц. 4 до 7. Приймає ся панночки до всіх віс-
тєох класів і до приготування іспитів.
В пенсіонаті, сполученім з ліцеєм, надають учениці в про-
вінції під найогіднішими умовами поміщенє, старанну опіку, поміч
в науках німецьку, французьку і англійську конєрацію та науку музич-
ну. Для Русинок буде укладена їх власна наука реалії і курс рускої
історії та літератури. Вашата інформація подає ся в послідно-
го шкільного року, котрий Дирекція висилає на домагання Зго-
лошення до 20 серпня ліцею, а до 30 устно в урядових годинах від
13 до 2 і від 4 до 7 приймають:

Фанні фон Дітмнер Тадей Копистинський
директор. 587 2-10

ІВАННИ ЦІЛЬЦЕР від 40 літ до ре звітний КРЕМ ДО ЛИЦА

усуває все, що шкодить красі, особливо:
веснянки і осуди, червоність носа
та рук і надає лїцю аж до глибокої старо-
сти здоровий, рожевий вигляд.
Ціна великої пучки К. 2 40
малої пучки К. 1—
до того відповідне мило кусник за 60 сот.
Висилає ся у всі сторони світа.
Дістати можна у **ГЕРМІНІ ЦІЛЬЦЕР**,
Будапешт II. Kiraly utca 70 — Головний склад на Відень у п.
КАТЕРИНИ ПОШЕР, Відень II. Taborstrasse Nr. 49.
638 3-10

Від 1868 р. уживанє Бергера медичне смоляне мило

поручене визначними лікарями, уживає ся в переважній частині європейських
держав з успіхом против **всього рода шкірної висипки**, осо-
бливо против поритів і хронічних недуг шкіри та паразитів, прищів, та-
кож против червоноти носа, відморозів і печеня ніг. **Бергера смо-**
ляне мило має в собі 40% **деревної смоли** і зовсім відіріжков ся
від усіх протчих смоляних миль по торговлях. — При упертих недугах тре-
ба сиробувати дуже успішного.

Бергера смоляно-сіркового мила.

Як **лагідніше смоляне мило** до усунення
всього нечистоти лїця, против висипки на шкірі
та голови у дітей, як також незрівняне косметичне мило
до миття, купелів і до щоденного ужитку служить

Бергера гліцериново-смоляне мило

що містить в собі 35% гліцерину і є сильно наперфумоване.

Дальше як дуже добре средство на шкіру уживає ся з великим успіхом:

Бергера бораксове мило

особливо на веснянки, осуду, опаленє від сонця,
угри і всяку иншу шкірну нечистоту.

Ціна штуки кожної повисокої сорти 70 с.

разом з поученем, як уживати.

Домагати ся треба в антиках і догичних скляках виразно Бергера

смоляного мила та уважати на уміщену з боку охоронну марку і підпис

фірми **G. Hell & Co.** на кожній етикеті. Преміоване почесним медалем

у Відні 1888 і золотим медалем на виставі в Парижі 1900.

Всі інші медичні і гігієнічні мила марки Бергера висипані в ін-

струкції уживаня, додані до кожної штуки мила.

Дістати можна у Львові в антиках: Якова Байзера, Кароля Діла, Пе-

тра Миколая, Якова Шпеса-Портанського, Житомла Рукера, К. Скле-

панського, К. Візвського, Едварда Брікнера, І. Шведеса, Симеона Гай-

дра Т. Зарицького, в дрогеріях: Петра Миколая і С-ж. Г. Гріншана, Ф.

Травнєльєра, Ізидора Фуртмана. — У Вашніцях н. Ч. у аптекаря Ем-

ілія Вільєра а також у всіх галицьких антиках.

206 21-36

Головна висилка: **G. Hell & Comp., Wien I., Sterng. 8.**

Важна пересторога!

Перестерігаємо Впов. публику в її власнім

інтересі, що дехто пробує фабрикувати ростианні

товщі і пускати під ріжними іменами та марка-

ми в торговлю.

Перестерігаємо перед такими фабрикатами, бо лише закладений пілля нашого,

у всіх державах опатентований

КУНЕРОЛЬ

є безперечно першою і найліпшою **ростинною товщию**,

котру авторитети признали за найчистішу омасту до страв.

Заступає вповні масло, смалець, солонину і т. п.

Домагайте ся „КУНЕРОЛЮ“ в кожній

ліпшій торговлі. До місцевостей, де

„Кунероль“ не доставляє ся, висилаємо

поштою пробні пучки по менше-більше

5 кг. brutto за ціну К. 6-50 оплатно до

кожної поштової стації за післяплатою.

Висилка залізницею для дальших про-

давців 1/2 і 1-кілевіми пакетами в скрин-

ках почавши від 10 кг.

Для гуртовних торговель окремі кор-

стні ціни. Брошури і лікарські свідомства безплатно.

Найстарша і найбільша в цілій монархії фабрика

ростинних товщів

ЕМАНУІЛ КУНЕР і СИН
ц. к. надвірний доставець
Відень, XIV/2. — Засновано
1880.

Виходить у Львові щодня (крім неділі і свят) 5-й годині по полудні. Яко літературний додаток долучає ся „Вісник найвищих повістей“.

Передплату і інсерати приймають: у Львові Адміністрація „Діла“, ул. Баторія ч. 24. Бюро газет А. Ольшавського ул. Кієвського 2; С. Соколовський, Палам Гавмана ч. 9; К. Вухтаб ул. Кароля Людвіка ч. 23. — у Відні: М. Dukas, I. Selterstätte, P. A. Richter, Nibelungengasse 4.; H. Schalek I. Wollzeile 11 Haasensteint & Vogler I. Wallfischgasse 10; A. Chulawski Wien VI. Getreidemark 13; — в Франкфурті GAMBURG M. Haasensteint & Vogler.

Перекладає і редакція на інсерати платні у Львові.

ДІЛО

Передплата на „Діло“ з літер. додатком

в Австрії:	за границею:
на цілий рік . . . 32 к.	— 42 к.
на пів року . . . 16 „	— 21 „
у Львові (без поштової переказки)	
на цілий рік . . . 28 к.	на пів року . . . 14 „
на чверть року . . . 7 „	на місяць . . . 3 к. 5-10

Подорожнє число коштує у Львові 10 к.

Поодинокі число коштують у Львові 10 о.

на провінції 12 о.
Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вносять ся лише на попередній листочок. — Редакція неопечатає ніяких вітальних листів.

Отримавши авіаційні листочки ся по 20 о. за одну стрічку інсерату або за 10 міськ. а в рублї „Підпис“ за 50 о. — Подарок і інші привабливі пропозиції виходять по 20 о. за стрічку.

По отворенню нової ради шкільної крайової.

I.

Новий закон о радї шкільній крайовій вийшов вже в жито. Нова інституція університетська ся і обняла своє урядоване.

В сїй хвили мусимо сказати пару слів що до її генези, а дальше вилжити важніші криїди і жаданя руского народа на полі шкільництва.

Що до генези нової ради мусимо пригадати ся, що рускі репрезентанти як соймові так і парламентарні уводились довгий час надїєю, що проєкт нового закону не одержить цїсарської санкції. За сїм промовляли важні причини. Найперше противив ся сей закон загальному цивілізаційному принцип, котрий віддає нині кождому народові його школи, признаючи їх на его виключну службу, — а з другого боку була виразом його насильства, що намагало найважнішу інституцію віддати в руки одної сторони і звернути її на шкоду і проти інтересам другої. Проти закону промовляли також поважний преюдиат других австрійських країв (прим. Чехії і Моравії), в котрих знаходять ся також національні меншости, а мило того поодинокі на просвітілі полі самої заворучені права через розділ рад шкільних крайових на дві секції. Винци повинен був заважити і рішучий голос руского народа, висказувати через послів і на безчисленних вічах, — який не міг бути в надрозних кругах незнаний — що домагав ся беззастановно подібної справе дивности і для себе, а в послїднє був ярко замаркований в протесті руских соймових послів при ухвалюванню кривдатої пропозиції.

Супроти всего того була оправадана надїя, що закон не одержить санкції. Бож установа санкції має також свою ціль. В кождім краю суть більшости і меншости, тай всюди могли би більшости переводити свої скрайні ухвали. Та власне санкція законів і одвічальність міністерства має на меті здержувати скрайні заходи і не допускати введення законів, що противились би загальним інтересам держави або входили в колізію з основними законами. Виправді бачимо ми Русини вже від давна, що віденські круги відносять ся велим неприхильно до рускої народности і надто яскраво попирають наших противників на нашу шкоду, — то наші парламентарні заступники сподївались, що всякі симпатії або антипатії будуть мати також свою міру. Ся надїя ішла навіть так далеко,

що рускі послї (соймові і парламентарні) залишили ввести в своїм часі, як то було постановлено, спільний меморіал в тїй справі до особи цїсаря.

Та складо ся знаєме. Руска неродність, винята в Австрії від сорока лїт з під загальних правних і цивілізаційних правил, вивала сего і тепер. Президиум міністерства сбїав бар. Гавч звїсний вже з давнїших лїт із своєї услужности для Поляків, а потребуєчи опори польского кола пішов зовсім на їх виключу і предложив між ними для нас шкідливим законам також шкільний закон до санкції. Позором для оправданя сего діла перед цивілізованим світом і короною послужила ему хитра постанова нового закона — видко добре обдумана наперед нашими противниками — що в склад нової ради шкільної мають входить виразом також репрезентанти рускої народности, — значить, що і Русинам признають вплив на управу шкільництва, щось подібне як другим народам в особіх сїмках. Розуміє ся, що та мина концесія була на скрізь лиш обманом і ілюзією. Бож кількох Русинів творять в новій радї лиш виняток меншости і не можуть о руских школах нічого рішати. Крім того задержала собі ще польска більшість вибір руских репрезентантів і може тому кождого часу повбутись невикрїдних їй членів, а викрїдати таких, що не робили би їй трудностей.

Передсмак того всего зазнали Русини зараз на вступі нової ради, коли іменовано перших її членів. Видїти крайовий, зложенний з Поляків, не питає рускої репрезентації, яких заступників бажала би мати для береження своїх шкільних справ, а заїменуєв їх зовсім самовільно. Ми запротестували проти сего зараз в імені руского народа і зазначили, що коли закон признає рускому народові деяких членів в новій радї шкільній, то повинен руский нарід, а зглядно его репрезентації, мати також голос при їх іменованню. Ми абстрагували при тїм від особистостей новоіменованих руских членів, азробили се головню в обороні засади. І вся тамуча публіка признала нам під тим зглядом повну рацію. Бо польський видїт крайовий міг тепер похитати ще деяких членів, що вступили би при добрій волї сповнити свій обовязок зглядом руского шкільництва, але за пару років міг би поступити і зовсім внакш!.

Та наша кривда стала вже фактом довершеним, і ми мусимо по неволї сей факт прийняти і з ним чїснитись. Нам приходить

ся тепер застановитись, як вихиснувати бодай ту малу дрібку, яку нам кривдчий закон ще дає, щоб яко тако боронити прав руского народа на полі шкільнім.

Оборона сїх прав тяжить тепер в першїм разї на руских членах нової ради, котрі з своїм вибором прийняли сей обовязок на себе. Ми не сумніваємо ся, що они добре відчувують важність своєї великої і трудної задачі, та певно над сїм застановляють ся, як би її сповнити. Однак ся справа обходить цїлий руский народ, і сїм руский нарід має право висказати тут своє слово, та ставати до своїх заступників свої бажаня і постулати.

Ми одержали в сїм ділі з ріжних сторін краю від поважних мужів численні писма, висказуючі їх гадки. Признаючи вповні прїемливу вагу справ, хочемо забрати ті гадки і дати їх на початї нової інституції яко вираз всего руского загалу, кладучи їх головно на серце руских її членів.

Передовим мусимо зазначити, що руска суспільність уважає становище руских членів в новій радї шкільній зовсім відмінним від того, яке мали там Русини попереднє, коли їх іводї тут покликувано. Передтїм вступали они в раду шкільну лиш яко мужи науки і експерти в ділах шкільних, не маючи зовсім офіційної задачі підкувати руским шкільництвом. Пому держались оттам безпартийно, в справах руских „ходили поміж дощ“, не дотикали кривдатої нас системи і поважніших справ, а старались що найбільше в поодиноких, надто рїзких особистих наглядних случаях нагодати річ приватно і по бюрах. Руский загал, видючи їх там лиш урядниками, не ставив тому деінде більшїх жадань і не потягав до острїшої одвічальности за те, що діяло ся. Зовсім внакше представляє ся становище руских членів в новій радї шкільній. Они вступують там по мисли закона являюся яко заступники і речники руского народа в шкільних справах; яко такі будуть за все перед руским народом одвічальні. Они будуть займатись там справді всіми справами шкільними, але спеціяльно лежить на них обовязок бути там речниками руского шкільництва. Се становище повинні они зважити в новій радї зовсім ясно і отверто. Під таким овидом довшні они виступати перед польськими членами, і такими бажав їх там видїти руский

загал. Ми певні, що при тавім становищі одбудуть они собі у протївній сторони більшїх поваги і зваги і осягнуть певно додатків результати як тоді, коли би поступали несміливо і вічно дипломатизуючи, виминали зводнічі справи, и вдоволялись дрібничками. Се головний і засадничий постулат руского загалу до руских шкільних наступників. Ми не перечеємо трудности їх позидїй положежя, але не сумніваємо ся, що при сїмїмї і острїм трікотанню річ устало би для нас багато дотерпївших безправств, протї котрих нікому не було виступити, — бо ми певні, що і польскі члени не носміли би багато дотерпївших правтїк брата в оборону.

Наша еміграція за море

В Берліні появил ся дуж інтересна книжка: Die Auswanderungsfrage von D-r Ernst Franz Weigl. Автор, в фаху адвоката, в першїм відзвєщенїем австр-угорского товариства колонїзацийного у Відні і яко тайний має можливість не тільки безсторонно через власну обсервацію і практичну познакувати ся зі справою, але завади собі труд перевертувати точнї статистичні звязки про еміграцію, видані урядовими органами в Америці, терез що его праця має не меншу стїйність, як недавня праця проф. Філіпповича про руських емігрантів в Канаді.

Головним тереном, куди звертає ся приплив людности емігруючої з Європи суть краї „Північно-американського Союзу“, а причану, чому іменові краї мали такий прїтягаючий вплив на емігруючу людність Європи, бачить автор в двох обставинах: раз в тїм, що „Північно-американський Союз“ виробив собі дуже добру оцінку щодо неможности в приймаючї емігрантів, а по друге, що держави „Північно-американського Союзу“ дуже гарно розвинули ся під впливом промислової фабрики, через що чужа запливаюча людність находит там дуже добрі і високо платїть зарібки. В інших територіях Америки, запливаючі емігрантами, розходять ся доперва о колонїзацію, о тяжку борбу з природою за дїла здобуття средств до удержаня, а такі терени не могла мати сего впливу на прїтягання чужинців, що краї, в яких емігрант наводив ся вже і без більшого труду відповідай зарібком.

Що до держав, з яких еміграція на колонїзентї Європи найбільше розвиває ся, то належать тут три великі континентальні держави: Німеччина, Італія і Австро-Угор-

*) D-r Ernst Franz Weigl: Auswanderungsfrage, Berlin, 1905.

ЯРОСЛАВ ГОРДИНСЬКИЙ.

Батькова слеза.

(За записом хорого).

Я немая тяжко хорий.
Моя голова опала безладно на подушкї, а в нїй так шумїло, що менї здавало ся, що кімната наповняєт ся тисячними водопадами, котрі падають кругом мене із скаженою силою. Мої очі були широко отворені, однак не бачили нічого. Перед нїми миготїли тільки раз-враз якісь червоні, огнисті язички, кружили зелені перетелї, сипали ся жовті дрібненькі частинки, що творять пестру, непроглядну стїну. І та стїна підносил ся все вище і вище, аж нараз звисав надї мною страшною хмарою. Часина — а та хмара опадає на мене із шаленою скорїстю і даєт менї своїм страшним тагаром груди, душить горло... Я хочу крикнути, але мій голос замирає десь у глибинї могого нутра, а хочу вникнути ся, однак мене придивлює якась тяжка маса... І я лежу безрадний, очїдаючи серед непонятних мук хвилі, в котрій мое бремя роздавить мене до тїла...

Нараз непроглядна маса, що налагає менї груди, рідшає і я чую, що можу віддихати чим-раз свободїйше, чим-раз лекше. В тїм хмара зникає зовсім і передї мною впрїяєт ся якесь лице.
І я гляджу здивований на тое лице.
Воно менї так знакомє...
Так, се не підлягає сумнівови — я знаю добре тїй чертї.
Але звідки?
І вдивляю ся що-раз більше в нього і

напружаю свій хорий ум — і знаю, що воно менї якесь близьке, та розізнати тїх черт ніяк не можу.

Тільки чую, що я глядїв би в се лице весь свій вік. Воно впливає в мое розпалене нутро спокій, воно коїть мої бої, воно наже забувати менї на свій стає.

А тимчасом лице похилилось надї мною чим раз вище.

І я бачу, як його мужескі чертї стягнули ся нараз, як кутини уст задрожали, очі прикрили ся до половини віями...

Я ні нає тї лице!

На ньому показала ся слеза. Се було лице могого батька!
Так, без сумніву. Бо ось котить ся слеза з під його вій, ось сїрїбляєт ся вона на його лиці і падає на біле покривало, що покриває мене. А пустий пуч сонця впадає на неї з вікна і відбиваєт ся своєм дрібненьким самодївїєм.

Менї здаєт ся, що ся слеза перейшла через покривало, впрїила мої груди і упала розжареним слогом на мое серце. Я кину ся з болю і вистогнав крізь затїсненї зуби: „Тату!“

В тїм слабїм оклику містило ся великавське слово. Воно не означало любови сїна, коли він бачить, як рідний батько плаче над ним — ні, воно було чимось без порівняня більшим від любови...

Я почув себе нараз довжником і пізнав в тїй самїй хвилі, що мушу, мушу оплатити сей довг.

Безмежний довг сїна за одну слезу батька.

І менї пригадала ся тоді хвиля, коли на мене видано якби засуд смертї.

Було се вчєра.

На жинїці в звичай, що професор візитує хорих в супроводї всіх лікарів клїяки, а чом єще і студентів. А вчєра прийшов професор тільки в товаристві першого асистента і якогось незнакомого менї пана. Не розгядавши ніяких хорих, приступили вони сейчас до мене.

„Се той?“ — запитає чужий пан — ви-сокий, плечистий мушїна.

„Так, пане товаришу“ — відповів професор. Незнакомий поглянув на чїрну тї-блицю над моїми головами.

„Appendicitis“ сказав він сам до себе — „а так! А покажіть во себе“.

Мене відкрили і стали опитувати. Я глядїв на весь тое здивований отама, водючи зором від професора до незнакомого. А він скінчив мене оглядати, одвинув раменами і пучив ся до відходу, не кажучи ні слова.

Та в тїй хвилі асистент — він любив мене дуже — приступив до нього і зачав щось шептати. Я бачив з його вигляду, що він просив о щось. Незнакомий дивив ся довгий час на долівку в задумі, а котім до-детів до моїх ушїх його такий шепїт:

„Но, для нас зроблю се, хоч я певний, що то шкода робити, але...“

Відтак звернув ся до мене і сказав, усміхаючись:

„Но, що буде?“

Я глянув на нього і на асистента бла-гальним вором.

„Не бійте-ж ся нічого — промовив він завола — все буде добре, але, пане товаришу — оберау ся він до професора — чи ко-рий знає уже?“

„Нї ще“.

„Но, то бачите — говорив незнакомий

до мене — ви мусите піддати ся операції“.

Мене обляв зимний піт. Операция! Боже, чї-ж може бути що огрешїїшого?!

„Але ви не бійте ся тільки чї-го — успокоював мене хїрург“ — воно певно підс-добре. Вирадї се одна із тяжких операцій, однак — висповідайте ся і ідїте смїло“.

І він стиснув менї сердечну руку та опустил ся.

„Висповідайте ся і ідїте смїло“ — зв-ніло менї в ух. — „Висповідайте ся“... Так, се значить чї-мїмї словами, що опера-ція не удаєт ся.

Мене огорнула нараз така розпука, що я плавав моя мала дитина.

Але повели привинїти чотомїк до усього — і я заспокоїв ся. Тільки усе огорнїла ме-не похити і груди стиснув від часу до ча-су шав. Я був наєе зачїняєт ся задушенїм на смерть. Так є, злочинець протї природи, котрий хора одиєтїя тільки тїларом.

Менї пригадало ся нараз все тое, коли я побачив батькову слезу.

Так я умру.

Нї, менї не вїльно умерти!

У моїй душі відзивав ся якийсь могут-тїй голос, що рішучо запротестував протї всеможности прїва смертї.

Нї, а не смїю умерти!

Я мушу жити — жити, щоб мій отець дізнав чїй частинку вдїка за свої слези. Я мушу жити!

Мое нутро заворушило якесь дивне по-чутванє. Воно розвивало ся по моїй душі і оповїдало мене, огоргло мій мозок і уни-жало його.

І я не стямив ся, коли я видав сам на себе осуд.

Подотна, шиїони, обрус, скарпетки, у величезнім виборі
ручніни, хусточки, стирки найдешевше продають **КУШАН & ЗУБНИ** Львів
на Галицька ч. 1

Селянська бурса в Комарні прийме на рік пп. 1905/906 25 селянських дітей. Згодошени мож робити кожного понеділка у вчителів бурси о. Вол. Петрика в Комарна. Про усякіх прятати мож розвідати при згодошенію. — *Вид.*

Надіслане.

Адвокат д-р Кос

в НАЛУШИ

глядає сейчас конціпента і соліци-
татора.

675 2-?

Нотаріят в Добромили

глядає

рутинного іспитованого канди-
дата зарпз

680 3-8

Хлопців на науку різьбарства і позоло-
тарства прийме зараз артистична
робітня Товариства для розвитку рускої штуки
у Львові площа Вернадська ч. 8 (готель
Краківський). Власник інформації уділити
Дирекція Товариства. 689 1-5

Ruthenische Revue

виходить у Відні кожного 15 і 30 кожного
місяця і стоїть річно 8 кор. 6 обов'язком кож-
ного сьвідомого інтелектуального Русина тоту
часовину передплачувати, а предплату треба
слати як найкраще для урегулювання і забез-
печення видавництва. Гроші слати на адресу.
Administration „der Ruthenischen Revue“, VIII
Wickenburggasse 10 I St. Th. 9 Wien.

Оповіщене.

Комітет для будови руского театру у Львові видає
переписні карти з видом народного руского театру
у Львові. Чистий дохід з розпродажу цих карток призначе-
ний на будову руского театру у Львові.
Висплати ся найменше 25 штук по ціні 2 кор. 50 сот.,
разом з оплатою пошти але тільки за попереднім надіслан-
ням грошей.

Набути можна в „Комітеті для будови руского театру“
Львів, Ринок 10, I. пов. Поодинокі можна купувати в кни-
гарнях по ціні 10 сот. за штуку.

ОДИНОКЕ РУСКЕ ЗАВЕДЕННЯ АРТ. ЛІТОГРАФІЧНЕ

під фірмою:

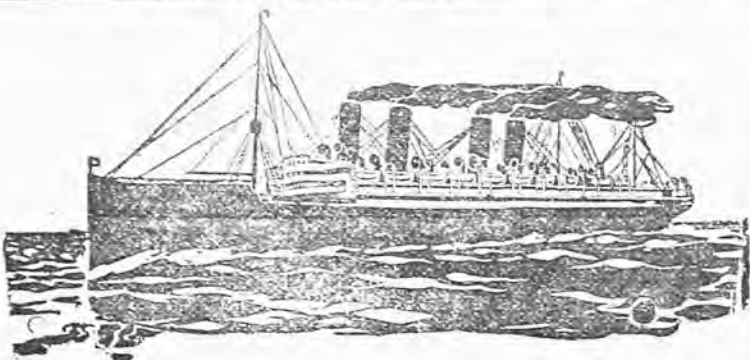
АНДРІЙ АНДРЕЙЧИН І СПІЛКА

Львів, ул. Коперника ч. 17.

Виготовляє білети візитові, запрошення на вінчави,
бал і вечери, грамоти, образи, вартостні папери,
мапи, ноти, етикетки, плякати і взагалі всі роботи, які
входять в обсяг літографії.

Поручену роботу виготовляє ся на час і можливо дешево.

Машини порушані силою електричною! 544 16-?

до Америки

Канади, Тексасу, Аргентини, взагалі до всіх місцевос-
тей північної і південної Америки, до Австралії, Япо-
ну, Хін і т. д.

з Галичини і Буковини

найдешевше перевозить

Перевозове товариство пароходів

NORDDEUTSCHER LLOYD

В БРЕМІ.

В Бремї се товариство удержує руского сьвященника,
котрий виконує душпастирські обов'язки і опікує ся
емігрантами.

Хто хоче їхати до Америки, нехай пише по шіфарту до:
Генеральна Агентура Північно-німецького LLOYD'A
у Львові ул. Городецька ч. 93. 243 18-50

КАРПАТСКІ КОСИ.

Довгота в сантиметрах	65	70	75	80	85	90	95	100
За одну штуку крейдарів:	65	70	75	80	85	90	95	100
На 5-кд. посылку йде штук	16	15	14	13	13	13	12	12

Карпатські срібно-сталеві коси мають тонке як папір, легке як
перс полотно, котре тне як бритва найтвердшу (Сейяну) то єсть
гірську траву і збіже то тільки покладе під неї, перетинає за одним
змахом, на стопу тільки незначно зуживають ся і мовлять роботу
хліборобам робити на половину жешку. Призначна легка робота на
полі справляє радість всякому хліборобові, тому всякий косить
тільки карпатськими срібно-сталевими косами з маркою „Косар“.

Замовляючи коси, має прислати 2 К задатку і означити, які коси,
чи ширші, чи вузкі, бо всі за одну ціну.

Брусини до острена тихже кіс по 40 сот. за оден, котрий острить надзви-
чайно кошу, яка за тим острем тне як бритва найтвердшу гірську траву. Серпи
оубрені з англійської сталі дуже добре жууть збіже і легко перетинають, так що
не чути в Руках. Поручаю вам дороги сестри, одна штука 50 сот., менше від 20
штук не відпущаєсь.

Адреса: **Александр Копач**, СТРУТИН ВИЖНИЙ 504 10-?
посл. Долина, коло Стрия.

Заклад гідропатичний

Радника цїс. Д-ра Йосифа Мадейского і Д-ра
С. Н. Кутян в Перемішлях.

Побережжя Франц Йосифа ч. 8.

Всякі проц-дури гідропатичні. Купелі міне-
ральні, боровинкові, газоні, електричні, двоко-
морові і сьвітляні. Масаж, електротерапія, лі-
чниця гімнастика фанго-інгаляторіюм.

Прогности на місці даром. 581 10-?

Норминици і Ліки

Оптика і Медичина у Львові площа Галицька ч. 1.
протав Банку Гіпотечного на планіціях іспісї
Галицької поручають

Барометри анероїди
по 7, 8 і 10 К. най-
ліпші по 12, 16, 20 і
24 К. — Льорнетни
польні по 12, 16, 24
і вище. Заразом по-
ручаємо в найбіль-
шій виборі окуляри,
цікери, люпи і всілякі інші прилади оптичні
всілякі направи поладжує ся як найкраще
і найдешевше. 4815

2 зр.

за перерібку трьох
матеріальних поду-
шок. Дреліхи на по-
кріття від 50 кр., 1-50 і 2-50 зр.
коштує перероблене старої
кодрри, покриття від 45 кр. за
621 метр в робітні 22-30

І. ШУСТЕРА

Львів, ул. Коперника.

EPILEPSI

Хто запнепадає на падачку, кор-
чі і т. п. першої недуги, нехай
закадає брошури про се. Вис-
плате даром і оплатно Schwabe-
Apothek, Frankfurt a. M. 163

Ріну стерняву білу, о-
кружку, кильограм
2 К, довгу за 2 К 40 с. при-
поручає Антін Климович і Сян
Львів. 671 3-10

ТУТКИ пагаригові з найкраще-
шими паперцями акі Le
Nonblon, Abadie (французькі) бранет-
ські поручає найдешевше А. Матури-
ст. Львів, ул. Скав'ювська ч. 7.

Конкурс.

Заряд „Школи музичної Станіславського Бояна“ гля-
дає учителя згідно учительки гри на фортеп'яні, для
всього курсу науки. Рефлексуючі мають показати
сьвідомством уміцнених факхових студій з консерваторії у
Відні, Кракові або Львові і подати свої услівя найдалше до
дня 1-го (н. ст.) вересня с. р. на руки директора школи Евг.
Януковича ц. к. учителя при карнім заведенню в Станісла-
вові, а евантуальна умова слідує писовно.

676 1-5

Евген Янукович.

Так звані „оригінальні“ машини до шиття і
гафту, захищені патентами в Росії. Впос.
Публици агентам пруского тов-а, в старої системи
„Зінгера“, що виїшли з ужитку і своїм винищенням,
являють ся також найновішим удішненем не відер-
жують конкуренції з машинами фабрик сьвітлової
слави, як Pfaff, Biesoff, Locke, Trister, Rossmann і т.
п., котрі маю на складі а котрі виробити мені у Вл.
Публики непохитне довіра. Остерігаю Впос. Публику
перед агентами, що за своє посередництво дістають
20 по 30 К провізії від кожної проданої машини.
Перший і найбільший в краю склад машин до
шиття, котрий не послугує ся агентами.

Львів, готель Жорна.

Йосиф Іваницький

механік і спеціаліст

Прощу домагати ся цінників.

Прантинант

в віці 13-14
літ з народною
школою в добрім успіхом гід-
ній довірі і працюватий, по-
трібний до коренної „Підгір-
ської Торговлі“ в Делятині.

Молодий чоловік добрий робіт-
ник, котрий
від 4 літ працює в товаристві
„Дністер“, глядає посади при
задаткових товариствах і т. п.
на провінції. Згодошена про-
сити ся слати на адресу. На-
родна Канцелярія Львів, ри-
нок 10, для шукаючого посади.
681 1-2

Глядає ся учительки, по
можности семі-
наристкі, до двох дівчат з І.
і ІІІ. класи народних шкіл на
цілий рік. Зголошена адре-
сувати: Волод Дорош парох
Вабранівка пошта в місці.
679 1-7

Іспитований дияк з добрим го-
дом і добрим
сьвідомством, нежонатий, зна-
ючий хоральний сьпів шукає
посади. — Стефан Хандога,
Стрийська нові, пошта в місці.
677 1-9

Русско-польський кореспондент,
осончивший русскую и польскую
языковую гимназию, знающий
тоже немецкий язык, ищет
соответствующего занятия. Обра-
щается в редакцию „Діла“ для
„Ильанда“. 638 1-3

Покій кавалерський від-
наймачсь зара-
вровосна 8. 682 1-3

КОНКУРС. В „Селянській
Бурі“ в Яворові найде помі-
щеве з початком вересня с. р.
15 хлопців за оплатою 14 К.
місячно і 2 К за з'явлення ін-
вентаря. Зголошуватись напе-
жати в Заряді бурей в каме-
ниці Вл. Кукля в Яворові. За
Комітет: о. В. Насальський го-
лова. Денис Кульчицький каспер.
478 1-3

Матурист гімназійний сир-
оти, глядає ав-
дій на час вакацій. — Ядвиг-
вич, в Пасічній, п. Станісла-
ва. 2-3

Що? І... — Тато дозволили, атже се АНТИНІКОТИНОВІ

Народна Торговля у Львові

поручає на сезон
Млинни до чищення збіжа по 58, 64,
100 кор. відповідно до величини.
Стікарні 2-нож. ССХ 3-нож. ТН 4-нож. ТН
по 54 кор. по 56 кор. по 59 кор.

При укладі готівкою при млинках 10% — при
січкарнях 5% опушту. 54 5-5

Робітню знарядів церковних

другу руску в Галичині поручає
Василь Дуткевич
Бронзівник в Перемішлях.

Приймає чаші до золочення, дароносниці,
євангелії і інші сего рода річи церковні.
Золочене і сріблене відбуває ся в огні. По-
ручає сьвад харугов, чаш, ліхтарів, павуків.
ВАСИЛЬ ДУТКЕВИЧ, Бронзівник
Перемішля, ул. Францішканська ч. 18. 595 10 90

Рух сьвященних поєдів

нашай від 1 мая 1905 після середно-європейського часу.

До Львова на дворці головний прихдають:
З Іцзан 12:20*, 6:10, 1:40, 5:45, 9:10, Воронки (від 1/7
до 30/9 в неділю і сьвята), Делятина (від 1/10
до 30/4), Коломиї (від 1/6 до 30/9 що неділі
і сьвята) Кережмеє (від 1/6 до 30/9), Серета
(від 1/7 до 31/8), Вергомета (в понеділок), Жа-
датева (від 1/6 до 30/9 в неділі і сьвята.)
2:31*, 6:—, 8:50, 1:39, 5:25, 8:40, 9:50*, Нового
Санча (від 25/6 до 15/9) Яска (від 1/7 до 15/9).
„Кракоса 7:20, 11:55, 2:39, 10:20.
„Підволочис 7:29, 11:45, 10:50.
„Рави рускої 7:50.
„Станіславова 8:05.
„Самбора 8:15, 1:50, 9:20*.
„Яворова 8:18, 4:32.
„Коломиї 10:05.
„Рашева 10:35.
„Тухлі 3:45 (від 15/6 до 30/9), Сможого (від 1/5 — 30/9).
„Безвця 5:—.

На Підзамче
„Підволочис 7:—, 2:15, 5:15, 10:—*.

Поїзди львівські.
„Брукович від 14/5 до 10/9 6:50, 7:50, рано, 9:55 перед
полуднем (тільки в неділі і рм.-кат. сьвята,
1:45 пополудня (тільки в неділі і рм.-кат.
сьвята), 3:05, 4:16, 5:—, пополуд. 7:41, 8:55 веч.
8:18 рано, 1:15 пополудня (від 1/5 до 30/9),
4:32 пополудня, 5:45 вечер (від 14/5 до 10/9,
і 9:25 вечер (від 14/5 до 10/9) тільки що не)
дні і сьвята.
10:10 вечер (від 1/6 до 10/9 в неділі і рм.-
кат. сьвята.)
„Любін 10:10 вечер (від 14/5 до 10/9 в неділі і рм.-
кат. сьвята.)

31 Львова з головного двірця відходять:
До Кракоса 12:45, 4:15, 8:25, 8:35, 2:50, 6:35*, 11:—*, За-
копалого (від 25/6 до 15/9), Осьвенціма (від
25/6 до 15/9), Велічка (від 1/5 до 24/6) і (від
16/9 до 30/4.)

„Іцзан 2:51, 6:15, 9:20, 2:40, 10:40*, Кережмеє (від
1/5 до 30/9), Дорни-Ватри (від 1/7 до 31/8),
Воронки (від 1/7 до 30/9) що неділі і сьвята.)
„Підволочис 6:30, 10:55, 2:—, 9:—*, 11:05*.
„Яворова 6:55, 5:58.
„Лавочного 7:30, 2:55, 6:25*, Кожаньки (від 1/5 до 30/9
що неділі і сьвята.)
9:—, 4:20, 10:55*.
„Самбора 11:10.
„Безвця 4:10.
„Коломиї 5:50.
„Рави рускої 7:30*.
„Перемішля 10:05* (від 1/5 до 30/9) Хирова, Яска,
„Стрия 11:10*.

3 Підзамча
„Підволочис 6:43, 11:15, 2:13, 9:23*.

Поїзди львівські:
„Брукович від 14/5 до 10/9 5:50 рано, 8:30 рано (тільки
що неділі і сьвята рм.-кат.) 12:30 пополудня
(тільки що неділі і сьвята рм.-кат.) 2:10, 3:30
полуд. 6:10, 7:30 і 7:55 вечер.
„Рави рускої 11:15 в мочи кожної неділі.
„Янова 6:55 рано, 9:15 передполуднем (від 1/5 до 30/9)
1:35 пополуд. (від 14/5 до 10/9 в неділі і рм.-
кат. сьвята) 3:08 попол. (від 14/5 до 10/9) —
5:58 пополудня.
1:55 пополудня (від 1/6 до 10/9 в неділі і рм.-
кат. сьвята.)
„Любін 2:15 пополудня (від 14/5 до 10/9 що неділі
і рм.-кат. сьвята.)

Примітка. Поїзди між ними друженні в терезинах тов-
стими; поїзди між ними в означенні звичном. Мора лічка ти-
сачи ся від 6 год. вечір до 5 мінут 54 разо.
Зелені лічка іде як чаром білий калого калого
рода, ілюстровані провідники, розклада іди і т. д. мож на-
бувати через книж дель в мійсїм білрі д. м. дермалли
велькія, каска Гауманна ч. 9.
95

Діло

Виходить у Львові щодня (крім неділі і свят) 5-й годиною по полудні. Яко літературний додаток долучає ся „Вісник українських повістей“.

Передплата і інсерати приймають: у Львові Адміністрація „Діла“, ул. Баторія ч. 24. Бюро газет А. Охоневського ул. Київської 3; С. Соколовський, Павел Гавришанський ч. 9; К. Вукашич ул. Карла Людвіка ч. 23. — у Відні: М. Dukes, I. Selterstätte; P. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; Hassenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; A. Churkowski Wied. VI. Getreidemarkt 13; — в Франкфурті TAMBURSI M. Hassenstein & Vogler.

Передплата і показність за інсерат платні у Львові.

Передплата на „Діло“ з літер. додатком

в Австрії: за три місяці: на цілий рік . . . 35 к. на пів року . . . 16 к. У Львові (без почт. вартості параваном) на цілий рік . . . 25 к. на пів року . . . 12 к. за чверть року . . . 7 к. на місяць . . . 3 к. 6

Поводиною число коштує у Львові 15 к. на провінції 12 к.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вносять ся лише за попереднім застереженням. — Редакція не поспішає відкликати нічого.

Статті, які не прийнято, ся по 30 к. за одну стрічку інсерату або на сі місяць, а в рубриці „Надіслане“ по 50 к. — Пошук і який праваті оголошено чинити ся по 30 к. за стрічку.

По отворенні нової ради шкільної краю.

II.

По зазначенню сего становища для наших руских членів, перейдемо до конкретних справ, на які мали би наші заступники шкільництва звернути зараз на початку своєї уваги.

Під командою давньої ради шкільної, а при пасивним поведінню руских її членів, папувала у нас досі в цілм краю що до руского шкільництва найбільша анархія, та діялись не то всім безправства, але остатні лаядства. Ми не знали навіть, котрі школи в краю є рускі, язык руский змішувано самовільно на польський, великі рускі місцевості сиджувано задля малої польської горстки до польського виладу, в руских повітах поставлювано інспекторами найбільших русоїдів, що на кождім кроці ігнорували або заборонявали руский язык, руских учителів переслідувало і переносило за найчеснішу діяльність, — одним словом: руску народність трактувано в школах начеб парів парів і гелютів, засуджений на витрачене! Всіх наші апеляції до трибуналів виспих властей і сойму та парламенту огазувались завжди надаремні. Сі надужити на поли шкільництва суть найважнішою причиною того огірчення, яке панує нині в цілм рускій суспільності проти Поляків, та проти нинішнього ладу і правительства.

Кожим рускому народови даю тепер заступників в раді шкільній, то першим їх обов'язком мусить бути: задати унормовані і введені правних і строго означених відносин в наших шкільництвах. Оні повинні зараз на початку задати зложення анкети, котра сим ділом основно завяла би ся, та доложити заходів, щоб та анкета не загирала в хитрий спосіб справи, але прийшла вже в короткім часі з позитивними внесеннями, бодай в річах найбільше печучих. Зі свого боку повинні рускі члени запросити зі всіх сторін краю поважних і досвідчених руских педагогів на наради, дізнати ся від них точно про нинішній стан річи, про кривди і потреби руских шкіль, і на тій основі оперти свою дальшу діяльність.

Поки-що ми звернемо увагу на деякі різні справи, які піднесо в мнущим році велике віче руского учительства, безперечно компетентне о тих ділах судити, тай на ті жадаю, які наша публіка тепер підносить. Ми займемо ся головню л до в и м шкільництвом, бо оно становить важнішу частку нашого біту.

В службовій дорозі.

Гумореска В. Героймуса.

Василь Струж поза своїм селом майже не бачив більше світа і так було би може до самої смерті, колиб одного дня не усьміхнуло ся йому щастя: его вьяло до війська. З той пори почали ревно старати ся, щоб імя Василья Стружа перейшло до історії.

Не було дня, щоб его імя і назвище не згадували бодай до одного військового протоколу або якогось акту. Кожного разу коли пр. в его підшитої повстада діра, затунали его просьбу о новий „зош“ до „Rapportbuch-u“, наділене его новим зошем до „Schleibuch-u“ а сповіщене про те, що в него вже підшито без діри, запроколували докладно знов у „Rapportbuch-u“.

Кожний вистріл, який Василь віддав з карабіна записали дуже совісно в „Schussblatt-u“, де на зверхній стороні і в середині пишало ся повне імя Стружа, а біля него рік его асентирована і т. п.

Коли раз Василь тричі в черги поцілював „шайбу“, дістав за се від капітана 10 сотників „Schlessprämie“. Про сего почесті згадали також у „Schussblatt-u“. Крім того сего виказали в „Schlessprämien-rauschalbuch-u“, до того бравий стрілець мусів потвердити власноручним підписом у „Rauschalbuch-u“, що одержав 10 сотників, а що Василь очевидно не вмів писати, то стало ся се в той спосіб, що відзначений нагородою намалював в дотичній рубриці три хрестики, а капітан мусів до тих хрестиків додати потвердження, що вони справді вийшли з руки Стружа. Вкінці мусів інфантерпост

1) Передовсім бажавмо сконстатувати і оголошити виказу, які школи мають язык викладовий руский, а які мішаний (польско-руський). Ми уважавмо се великим гріхом руских членів бувшої ради шкільної, що мимо голосних домагань рускої публіки не поставили о такий виказ, бо ми мали повне право вглянути в річ, дізнатись про се і хочби своїм коштом оголошити. Ми домагаємо ся, щоб о такий виказ постарали ся принайменше тепер рускі члени нової ради. Се єсть конечно, щоб наші громади знали, на чім стоять, щоб вкоротились дотеперішні самоволя із зміною руского викладового языка в школах, та щоб поправджені громади могли ушмунтись о своє право. Такі урядові викази видають ся по всіх мішаних краях (на Буковині, Чехії, Моравії, Шлезку, Стерні, Крайні і Побережжю), а нема їх, лиш в одній Галичині, — очевидно тільки в тій цілі, щоб „в мутній воді ловити рибу“, і без ніякої публічної контролю заводити або самовільно або на основі офіційних актів викладовий язык польський в руских школах.

2) Бажавмо, щоб наші заступники наставляли на отворення руских шкіль або бодай руских паралельних клас в тих місцях, де велика частка населення єсть руска, а існують лиш польські школи. У нас багато таких місцевостей, де далеко більша частка людности єсть руска, а мимо того заведено в школі для малої горстки Поляків або лиш латиняників язык польський викладовий (Доліна, Вожевіч, Печеніж, Пісани, Петликивці і др.) В многих містах становлять Поляки враз з Жидами більшість людности, але і Русини творять дуже значну цифру, та такі не мають рускої школи. Одно і друге там більше разче, що в таких місцевостях бувало більше шкіль або кільканадцять учительських сил занятих, тож по всякій справедливості повинні би они бути так поділені, щоб відповідали потребам обох часток населення. Але се була вже систематична робота давньої ради, щоб там, де находила ся хоч мала частка Поляків або латиняників викидувати рускій людности насильно польонізацію. Она і постаралась о рівні краєві закони і розпорядження, котрі спинювали або просто унеможливували творення в місцевостях других (розуміє ся: руских) шкіль. А коли деякі громади або їх руска людність таки упоминала ся о руску школу, то давна рада кидала справу до коша, або проводила рішене в безконечне (прим. в Топорові), а тимчасом старалась всякими старостинськими терорами і махінаціями річ убити. Та ті хитрі

приписи не повинні мати стійности супроти основних державних, а навіть природних законів, що ведать подавати кождому народови іменою елементарну науку в его рідній мові.

3) Хоч наука польського языка після закона не повинна мати місця в чисто руских селах, домагаємо ся принайменше обмеження її до науки читання і розуміння. Руский язык є для приватного і публічного життя руского селянства зовсім вистарчаючий. Тимчасом приписано у нас урядово, щоб заводити в 2. році школи науку другого краєвого языка до того, щоб датина так само ним володіла, як своїм рідним. Розуміє ся, що сей педагогічний куріоз не застосовує зовсім в польських школах що до науки руского языка, але примінюєсь безпощадно до польського языка в руских школах. На поступи в польських азиці звертають охружні інспектори свою головну увагу. Тому посвятиють учителі найбільшу частку всієї науки на польський язык — з превеликою швидкодо для цілої науки і образованя дітей.

4) Домагаємо ся ревізії і зміни руских підручників шкільних в душі руского народа і видання мал в рускій мові. Рускі учебники переповнені нпні уступами з польської історії, щоб виполіти руским дітям чувства для польської величчя, та підготувати їх до будучої реставрації Польщі. Щоб не дражнити Русинів уживано зразу ті уступи в руских школах дуже умірковано, але нині звертають охружні інспектори свою спеціальну увагу на те, чи багато уступів з польської історії взято і чи діти їх добре знають, і роблять ізза того руским учителям острі докори. Ми протестуємо проти такого надуживання руских шкіль для польських політичних цілей. Яким правом сьміють шкільні власти, стоячі на австрійській службі підготовлювати будову Польщі? Разом з тим омивають ся з рускої історії старанно події, що показували би диктату давню руску величчя і підносили би ві національного духа, а дають ся річи благі і без вистої ідеї.

5) Домагаємо ся заведення в руских школах руского языка у внутрішнім урядованню. Наші громади осноували від давна свої школи на те, щоб мали в них руску науку і руске слово. Колиж держава перенала управу шкіль в свої руки і передала їх опісля польським верховодам, старались ті викидати всюди руский язык. Опіраючись на цісарський розпорядження о польським урядовим азиці, котра наміряла тільки улепшити поєи між взаїмні зношини між властями, видала давна рада шкільна виразний приваг,

щоб по руских селах велі ся в школах катальоги, дзєвники і всі акти виключно лєп по польськи. Се було погане надужитє цісарського акту, то монарх не думав новім тим розпорядженням прескривувати руский язык на его прадідній землі в інституціях вдегнаних серед руского народа і его кривим грошем, — і не хотів мати нас гелютами, але свободаними горюванами держави і нашої рідної землі. Приваг давньої ради був вірною характеристикою нетерпимости її до руского слова і її змагань, щоб руску мову внода виперти і накинати польську. Щоб алагодити трохи перед світом своє надужитє, приволила опісля давна рада, щоб на жадає родичів видавались свідоцтва також в рускій азиці. Та як ціла тенденція повного приваг була наміреною злобою, так і ся лагодата постанова показала ся противорічною і ілюзорною. Противорічною, бо свідоцтва повинні бути предіє вірною копією оригіналу катальога. Ілюзорною, бо приволила се лиш на виразнежаданє руских родичів, колиж рускі родичі не встали би ушмунтись о се завчасу, то дістають цілі рускі села свідоцтва польські. Та сей постанови (подібно як і многих других) не брали навіть на серію давна рада, бо векорі заволо ся загальне правило, що польські учителі мають домагань руских родичів виставляти їм такі польські свідоцтва. За руску кривду прецінь нікому волос в голови не спав!

Дальші наші домаганя на поли народного шкільництва подамо вже в сїдуючій статці.

Програм ліберальної партії на Угорщині.

Ще в січні б. р. зараз по виборах до сойму передсказувало, що ліберальна партія не буде дого істнувати, тим більше, що вже перед тим відлучились від неї т. зв. деспотисти в гр. Андраші на чолі. Деспотисти були в тій партії одиновими представителями певних політичних переконань; вої проці, се чистої води опортуністи. Остаточною метою їх було належати до тих, що рідять. Побідижені при посїдних виборах через Кошутівців там самим страпачи можности рідити, а творити опозицію не мали відваги — впротім не представляло для них ніякого інтересу. Ліберальна партія рада на Угорщині 37 літ а побіджена не боронить своїх працїв а переходить до протавноу табору. Інакше бути не могло, бо вже в самім повстаню ліберальної партії був зародок смерті т. є. опортунізм. В році 1875 на чолі управи була Демокція, люди паразонань і засад, опертих о угоду в р. 1867. Іх противники були ліберали під проводом Кольомана Тіен, яких програма мало рїзняла ся від

дїли ще „Auszug aus dem Strafprotokoll“ і предложили „höherenorts“.

Підчас коли бездоганний воїн дістав 12 сотників дзєвної платї, мусів арештант вдоволяти ся половною. Тому рахунковий офіцер заявля ся по приписам вистою 6 сотників, котру вивауває за дальшу кару на слідном недостаточного водягненя мусів виплатити з „Lohnung-u“, який вже одержав, і затунає ту позачку до рубрики „доход“ в „Vormerkung über Arrestantengehälter“, випи-суючи повне імя і назвище примусового платника.

Те не треба думати, що оден Василь Струж тїпша ся такою уважливостю а боку своїх многопущих військових співгороджан; кождого воєка без виїмка надїгають однаковою любовю. Доказом на се велика сила інвентарів, протоколів, конвїнанцій, журналів, що їх кожда компанія має тричі більше як воєки.

Річ природна, що ведене всієї тої писання є управильне тано-ж силою всяких службових регуляцій (Dienstbücher), приписів, розпоряджень, спеціальних припоручень і т. д. і т. д. А пач оберстайтанта, Василь батальонний командант, второпав ті приписи дуже добра і пильно ревно, щоб все, що раз приписав, також як найточнійше виповняло ся.

В недостаті вишого занятя пан оберстайтанта посїчав наїпнше передіполудне інспекції адміністративної служби в 10 компаній.

(Конєць буде.)

Василь Струж ще при компанійнім рапорті сповістити, що одержав нікелєвий гріш, і сего подію очевидно записали знов до „Rapportbuch-u“ в повним іменем Стружа.

Та нікому на світі не павіе жите спокійним руслом. Одного дня Струж запав наслідком болю зуба. Сейчас зазначили се в „Rapportbuch-u“; розуміє ся, на тїм не був конець. Коли сума звістка дістала ся ще й до „Marodebuch-u“, завели бідолашу перед повного лікаря, котрий пови-що лиш заявив, що як довго у Василя пухляк, не можна приступати до его лічення.

Другого і третього дня щона все що не потахка. Четвертого дня лікар спробував зуб вирвати, що ему по часті й удало ся; корона зуба щедала дісно з Васильового рота. П'ятого, шестого і сегомо дня лікар виривав все корінь.

За той час імя Василя вьяло ся що день — разом сім разів — в „Rapport-u“ і „Marodebuch-u“. Полковий лікар допавував що день спілце „bleibt“ і потверджував его своїм підписом, поминючи неспівідуючих в не-пелюности, чи тим спілцем хотів зазначити, що зуб ще заедно стремить в роті Василя, або чи лише его імя лишає ся в „Marodebuch-u“.

Після подумання відомандували Василя до касарняної варті і сего пропавату подію записали сейчас до „Kameradschaftsliste“, дальше „Zugliste“, „Wachbuch-u“, „Kommandierbuch-u“, а також до „Rapportbuch-u“.

Коли він в нощі стояв на варті коло магазину дерев, ізолекційний офіцер прихопив его саме в хвили, як при его блузі нестало одного гузика. Сего каридостойну

недостачу в одній Стружа зазначив інспекційний офіцер докладно в письменнім „Frührapport-u“, призначенім для полкової команди, в рубриці „Vorfalleneit während der Nacht“. На приказ обершта полковий ад'ютант зладив „Auszug aus dem Frührapport“ і відіслав до компанійної команди, з письменним припорученем потягнути дотичноу вказ „im eigenem Wirkungskreise“ до одвічальности.

Тепер призначив Василя капітан до рапорту і оцидив до сей приказ увикочивати в „Rapportbuch-u“. При рапорті засуджено проступання на оден день „Einzelarrest-u“, потім Василя повели до полкового лікаря, котрий потвердив в компанійнім лікарнім „Visitierungsprotokoll-u“, що засуджений надає ся фізично до відпокутування варті.

Одним капітан вив свій „Befehlsprotokoll“ і написав про понаране Василя „Kompanie-Kommandobefehl“, що мав ту ціль, аби остеречи інших воєків перед таким недбелством.

Понадто зладжено „Strafzettel“, котрий прибили на дверех арешту в тій цілі, щоб воєкий дізнав ся, що за тими дверми відсиджує день „Einzelarrest-u“ о хлібі та воді інфантерис Василь Струж з 10-ї компанії за провину против порядку, якої допу-стив ся в той спосіб, що в нощі з 11 на 12 с. м. сповняв службу вартівника при мага-анні замість з 6 лише з 5 гузиками при блузі, і що та кара розпочала ся дня 13 с. м. о 12 годині в полудне а скінчить ся та-кож о 12 годині в полудне на другий день.

Все те затунали ще до загального „Strafprotokoll-u“, а при кінці місяця зда-

програми теперішніх Кошутівців. Мадярський нарід був по стороні Деакістів, тож згодом прийшли до влади Кольоман Тіса переходять з цілою ліберальною партією в правительствений табор і стає на чолі керми. Опортунізм оплатився добре. Лише горстка лібералів вістала на опозиційний становище, як стороннєство незалежності. Як горстка мала з початку не раз гірші хвили, а коли випадки удались їй спроводити Кошута з Італії, вплив її чим раз більше зростає і доходить до побіди і теперішнього значіння. Побіда партії незалежності викликала в рядах ліберальної партії зразу поодинокі дезертири, а тепер вже масову. Очікувало лише нагода, коли можна би сей перехід використати. Нагоду до себе дало розпоряджене міністра гонимців, аби станиці жандармерії вивази резервістів, щоб явилась до вправ. В тім розпорядженні остерережено надумані і зломані конституції. Після приписів така практика помилувана резервістів: доповняючи команди виспалати візване до кондого резервіста поштою писма адреси, яку дають громади. Коли нема адреси або резервіст не хоче прийняти візвання дорученого поштою, тоді спис резервістів оголошує громада. Хто по 8 днів не являється, сего уважають за дезертира. Сего року не можна було виконати тої процедури, бо громади не хотіли дати адрес резервістів, уважаючи теперішнє угорське правительствство за негегальне; резервісти візвань виспалати поштою не приймали а громади не оголошували списів. Оупротив сего міністер гонимців приказав всім станіцям жандармерії, як також ішим військовим урядам, оголошити списи резервістів і вхвалити, що хто протягом 8 днів не явиться, буде уважаний за дезертира. Се розпоряджене зустрівлось з острою критикою і — як ми вже зазначили онді — уважають его за зломане конституції.

Ліберальна партія знайшла бажаний претекст до опущення незалежної позиції. А у темі з неї згодом чим більше, бо правительствений проект реформи виборчої в для лібералів це більше небезпечний, як для Кошутівців.

Початок зробили наймолодші, тоті, котрі в тім році вперше одбули мандати. Було їх 23. В середину вібрали см на нараду і ухвалили резолюцію до президії ліберальної партії такого змісту: Візнаємо преміацію, щоби два 17 с. м. скликала ціле стороннєство в цілі наради над такою зміною програми партії, щоб не покидаючи засад угоди з 1867 р. могла зближиться до опозиційної позиції. Бела до сего не прийде, тоді тих 23-ох виступають в партії і пристають до коаліції як автономична група. Се резолюцію асо говорять, що ліберальна програма буде дня 17 с. м. похована, або наступить розвиток партії. З неї вистали би лише малі рештки без жадного значіння. Тому ліберали під провідом Геронімі'ого постановили вирішити се лібералізму і дня 17 с. м. ухвалити таку програму, щоби бути „середнім стороннєством“, по причині, що нозе стороннєство хоче задержати угоду з 1867 р. а лише додати військову програму Кошутівців. Іншими словами, партія стремить до того, щоб на разі не розбивати єдності з Австрією на полях торгівлі, але за те стане разом з коаліцією до борби о мадарську команду і тим знаменито скріпить мадарську опозицію в її борбі з Віднем.

Так отже дня 17 с. м. відбуде ся похорон ліберальної партії. Правдоподібно, що на помилках повстане з Ванфістами новий табор, котрий від Кошутівців візме їх національну програму а від корони — уолів. Можливо, що се одиновий вихід з теперішньої ситуації, але за неворотності корони, котра очинить ся супроти з'єднаної опозиції, без опори в тих давних лібералах, що то під провідом Тіса все ще шанували мадарську коаліцію і піддержували ipso facto свого істнованя теперішнє, викликане правительствство.

Польща в Росії.

Вже давно не реєстрували ми, що діє ся в Польщі в Росії, хоч се річ для нас немаловажна, бо відбиває ся також безпосередно і на наших інтересах.

Справа „уніятів“ не найшла і доси відповідного розв'язання і наші уніти як переходили на католицизм під впливом тав. толеранційного указу, так переходять і до тепер. Комісія під провідом Ігнатієва радила довго, але поза офіційнальне православ'є, що же прямо руский елемент в руках Польняків, не вдумала більше нічого. Скликали ся на тім, що православну дивезію холмську поділено на дві: холмську і варшавську, а се не причиною кажучи так само, як би хто казав випрати аж два вози, а не має кого вести. До останніх хвилі тав. Польське царство творило одну холмську дивезію разом з руським Підлясьем, що без сумніву причиною ся дуже до скріплення польської і римокатолицької пропаганди. Але що допоможе сам поділ дивезії тепер, коли більша часта опірних а навіть і деякі православні перейшли вже на латинство і до Польняків? Така, чиста адміністративна штучка тепер вже євненна, і православна ієрархія буде могла вивади нахисити безлич православних парохій, але хіба на папері.

А що пропаганда латинізму і польонізації не євненна ся на давних межах, але йде що раз далі завдяки скаженій агітації Польняків, про се свідчать хочби факт, що вже навіть в бердичівській повіті відбуває ся перехід населення на римокатолицизм. Дня 2 с. м. відбув ся в'їзд православних посів в Бердичів і ексконстатував, що вже около 300 осіб в сій повіті покинуло православ'є. По-

кинуло, бо ровійшла ся чутка, що всі принальні католицизм одержать „шляхотство“. Се знає, яких-то штучок уживають Польняки для своєї „шляхотної“ пропаганди.

Тимчасом наша мова, що ми просить ся, аби в загроженні округах ввести її в церковні практики в реституційну уні не може в Росії диктати ся навіть того, щоб на сій мові пропустити синод перевод св. Писма. Радше нехай буде Польща, нехай буде латинський католицизм, ніж мав би хоч в часті прийти до своїх прав осоружний для об'єднаних „халмацій“ язык.

Дивення польські податки, що пропаганда латинських біскупів відбуває ся без перестанку а звали в ній участь всі лат. єпископи без винятку. Тепер єп. Явчеський вибрав ся в нову об'їзду а потрапив вона щось два місяці.

Що-до борби Польняків на інших полях, то як заісно, оековує ся она на звисім національним указі царя і розпорядженнях, якими польську мову допущено до урядів, інституцій приватних і по часті до шкіл. Клич польських патріотів: використати указ о скілько дасть ся, а борба веде ся на разі о школи і о польську мову на тав. відеській землі, що йде в Варшаві до Кракова. В шкільництві проголошено бойкот російської школи, поки Петербург не дасть більших уступок ніж дав доси, при чім агітує ся за творенням тимчасом приватних гімназій з характером виключно польським. В громадах заводять ся всюди урядовий язык польський (звісно розпорядження дозволили там лише утвіривши) і вже більшість сільських громад в Конгресівці урядові виключно по польськи а карі властий наклади на одиниці не відносять ніякого успіху.

Борбу о польську мову на землі урядової в той спосіб, що функціонари сей інституцій зобов'язали ся урядувати тільки по польськи і одного гарного дня зауважили на всіх стацях і стаційних урядах виключно польська мова. Даректори землі урядової ставили безрадні і поїхали сейчас до Петербурга, але і Петербург не знає, що з тим фантом зробіти, бо польські урядники і служба загрозили, що будуть страйкувати. Солідарність Польняків віднесла успіх, бо правительствство згодило ся вже на те, аби білетів печатано в обох мовах (у нас Польняки самовільно скласували розпорядження, яким мін. Вітген сводив наказ печатати зел. білетів в обох мовах: польській і рускій!) а тав само, щоб все урядоване з публікою відбувало ся по польськи, а тільки урядоване внутрішнє має остати ся як було до тепер, російське. Та Польняки і на се не пристають і авають мабуть російську мову на землі урядової та внутрішнім урядованню.

На яким тлі відбуває ся кампанія російських Польняків в московщиню показує „Manifest Ligi Narodowej“, Liga се польський „związek“ під управою вшехполкаів) оголошений перед кількома днями, з якого виникаємо що інтересніші:

„Не визнаємо вас (роз. Польняків) — каже Liga — до нерозумних порвків, до виходу з голім пастком або революцерами на карабні і гармати, а противно, воїх, що вас до того намавають, відпихайте як зумаседших. Мусимо бороти ся о наші права не як темні варвари під'юдані чужим, але як нарід цивілізований, свідомий своїх гл'яхів, що має свою внутрішню управу та наву над своїм виниканням.

„Нарід, котрий брати не уміє, нарід лїний і пасивний, навіть тоді не вміє користати з прав, коли вони їм дають; але нарід енергичний і розумний, творить діло навіть супроти сил найбільше ворожих, діло, після якого мусить прийти також право. Ми не до нищени визнаємо вас, але до творення основ народного істнованя“.

Сам терен, на яким має відбувати ся повстання борба, означає Liga в слідуючій спосіб:

„Толеранційний указ привернув а принципі свободи віри, але адміністративні власти стоять сему на перепоні. Нашою річею а передовсім духовельства в користати вплив ні з указу на свою одвічальність а шикани і зарядження властий ігнорувати.

„Авція о польську мову в громаді не зістала ще скінчена. Громади мають урядувати далі по польськи, не числячи ся з заказами властий.

Борба о польську школу нині доперва справді починає ся. Комітет міністрів признає в принципі можливість заснування приватних польських шкіл — ми мусимо сотворити польське шкільництво сам робом, і не зражувати ся, хочби правительствство ставило сему на разі які перешкоди“.

Ось так то гасло бовіє пунає нині між Польняками в Росії. Своє річ, мотива п'дані в зазв'язі, як і сам спосіб борби в п'д'юданіх напрямках зовсім розумний і варто їх було заітнувати не тільки для звичайної інформації. В них є чимало такого, що має вартість політично педагогічну, і то не для одних лише Польняків.

3 Росії.

Берлін. В Петербурзі віхто не сумніває ся, що цар в найближшій часі скаже прокламувати закон, опираючий ся на проєкті Булігіна.

Петербург. Булігін зарядив слідство, чи в'їзд земців в Москві можна скваліфікувати яко державну владу. Сенат видає противну опінію.

Гельсінгсфорс. Вчора відбуду ся тут 20-тисячне віче робітників в цілі спільної демонстрації против видання політичних пе-

реституцій вояним судам. Всідишки промовляли з 6 трибуна і протестували против заісудження робітника Прокопа за убите полковника жандармерії в Виборах. Віче домогало ся безпроволочного арештованя поміпмайстра Андросова і комісара поліції Павлудного за се, що дня 24 січня викликали заворушення. Ухвалена резолюція домагає ся димісії всіх тих виспих урядників, котрі не виконали зарядження гелсінгсфорського суду о арештованя Андросова і Павлудного. Постановлено жадане безпроволочного усунення російської жандармерії, знесення диктатури і цензури і введення колишньої свободи напшпортові. Віче жаждало також, щоб сойм віштов ся наново в цілі введення загального права виборчого. По ухваленню резолюції віче ровійшло ся спокійно. Поліція не інтервеніювала.

Варшава. Яксь робітників застрілили на улиці офіцера жандармерії Михайловського і уткну.

Краків. В Варшаві арештовано часта заряду революційного „бунту“. Се арештоване значно ослабить авцію революційного союзу.

Петербург. Козо Новоросійська страйкарі хотіли силою задержати поїзд; відогнали козаків мачієм і вже зачали вивапати шини, коли появил ся піхота і трема салівами прогнала толпу. На місці лишило ся 53 трунів і 82 ранених.

Петербург. „Нов. Врем.“ доносить, що намірене в утворенні міністерства, котрого задачу будуть вступити в ариадні над преддоложеннями, які мають бути внесені в державній думі. Міністерство внутрішніх справ порушило справу розширення прав губернаторів, щоби могли рішати о многих справах о котрих доси рішали центральні власти в Петербурзі. „Свята Отечества“ доносить, що акт в справі звиклих реформ державних буде оголошений 24 с. м. Затверджено нові приписи о слідствах в політичних справах, від котрих прокуратор буде м'г відступати без попереднього порозуміння з жандармерією.

Тифліс. На транкавказських залізницях загальний страйк. Оголошено воєнний стан а до залізничної служби покликано резервістів.

Одеса. Поліція відірвала широко розгалужений революційний заговор. Доси арештовано багато визначних осіб, між ними 70 нотаблів і відарато 3 фабрики бомб з 267 готівими бомбами а 500 ще не наловненими.

Лондон. Вітте мав приречи, що прийме депутатів американських Жидів, котра ему передаста меморіал в просьбою о ліпше трактуваня Жидів в Росії.

Війна.

Петербург. В Маджурні отворено японську торгівлю, а дозвіл дає японський цивільний латальняк. До Іневу в'їхало ся знов 300 підіривців і отворено там над 20 поважніших фірм при участі хінських капіталів.

Владивосток. Командант міста візвав всіх заграничних купців, щоби з огляду на наближення ся облогу виїхали з Владивосток. Не многим купцям дозволено лишати ся в Хабаровку.

Лондон. Сахалін лашить ся до 30 серпня в військовий заряд.

Вашингтон. Нині відбуває ся перше заісіданє мирової конференції. Стріза доновластців обох сторін була дуже сердечна.

Лондон. Американський трост сталевий одержав від японського правительствства зновлене на 50 л'юкомови, 2000 вагонів і 350 залізничних мостів для проєктованої залізничі від Сеула до ріки Ялю.

ТЕЛЕГРАМИ.

Угорська криза.

Будапешт. Дивення доносить, що цісар дозволав правительству ввести в сойм проєкт закона о загальнім праві голосованя. Міністер внутрішніх справ знів ухвала місцевих репрезентація в Кошидах і Дебечині в справі нестягана податків і недоручуваня асигнувань візвань.

Ерлау. В часі національного торжества „привішало туг до білки між народом а поліцією. До помочи візвано піхоту, котра дала салву, владуча 15 хлопів трупом; 18 є ранених.

3 Балкану.

Софія. Льондонський комітет балканський видав відозву до всіх македонських груп а заізивом, щоби нарешті заізначили релігію і расову борбу, котра лише опівняє освободженя Македонії і борби о свободу відбрав симпатії Європи, а лише мостять дорогу чужій окупації. Всі народности повинні з'єднати ся до спільної праці козо освободженя і введеня реформ.

Царгород. В округах Іскє, Дякови і Прим'їна відбуло явне повстанє. Воїть ся авції австрійських війск.

Атентат на султана.

Царгород. Слідство мало виказати, що атентат на султана з'організовано в Філіппоплі. Атентат виконав член вірменського революційного комітету.

Мароко.

Тангер. Надійшла вість, що між військами

султана а прихильниками претендента прийшло до битви в котрій війська султана здаєсь побито.

НОВИНИ.

Вавель в польських руках. Вчора відбула ся в Кракові передача королівського замку на Вавелі в руки краю, а властиво польських верховодів. „Край“ репрезентував член краєвого виділу Верешинський, директор будівництва Гендель і інспектор замку Денкер. Зі сторони військової управи був заступник команданта кріпости Філявовський, полковник Келер, майор Чернавський і директор військового будівництва майор Люстг. Комісія оглянула рано замок і грунт а по полудні оглянула формулярний контракт, котрим Вавель перейшов на власність „Краю“. На кошель польських королів відреставровано „Сей замок польських королів відреставровано против волі руского народа за податкової гроші, стягнені австрійськими властями також з руських податків“.

Польські інтриги против Русинів. Польські верховоди заборували ся знов до розбаваня народного стороннєства, бо в Dziennik-u polsk-im появили ся знов інформації „ze sfer guskich“, а виразним п'ятим тенденційності і підпольної інтриги. Туба польських верховодів в руських справах заповідає, що в найближшій часі демонструють реорганізація руского народного демократичного стороннєства, причім вістер сей „інформації“ звертає ся по часті против Народного Комітету, а передовсім против управи нашого дивення. Причім польський орган підкладає міну, аби нас розсадили, бо хоче віграти руських послів проти „Діла“. Щі Dziennik-owi его інтрига не удасть ся, о тім нема сумніву, бо о скілько „Діло“ виповідало свої дієні замітки і багання на адресу руських с'їмових послів, то найшло адробату Народного в'їзду, а о скілько критикувало само о послів парламентарних, то лише в границях, вказаних своїм авторитетам кореспондентом в Відні, а брак діяльності із сторони деяких послів та їх несприятелів у Відні. Впрочім дивення мусить давати вираз публічній опінії, навіть коли вона відноситься до послів, бо явніше перестав би бути органом народним і перестав би бути посередником між суспільністю а її репрезентаціями. Тому шведо заходу, панове в Dziennik-u polsk-ogo, бо наше стороннєство стоїть на кришкях ногах, а воли реєструємо нашу пасивну, то не тому, начеб вона репрезентувала якусь вартість, але на те, щоби поінформувати наш вагал про нові інтриги з польського табору.

Петербургська В'їдомості про Буковину. В ч. 175 „Петербургських В'їдомостей“ знаходимо етатю посвячену буковинським політичним справам. Заізначивши, що основну масу буковинського населення творять Русини і Румуни, котрі ісповідають православну віру, автор підчеркує давний факт, що при вілігаванні народом в тім краю є нечисленні Німці. Австрійське правительствство бачить в Буковині передатку сторожому германізму і тому все вело в ній строго німцку політику, заадаки лише тому, що місцева населення ніколи не могло згодити ся між собою на якийсь modus vivendi. Здавалось би, Румуни і Русини по душі своєї культури і в інших причинах могли би творити в соймій більшість та вести відповіду політику. Тимчасом Румуни змагають до верховодства над Русинами а навіть до їх румунцеза. То змагане замітне передовсім в церковних об'їздах: Румуни хотять коаче, щоб уряд православно митрополита і інші важні церковні становища займали не Русини а Румуни. Щоби досягнути свою ціль, Румуни глядають собі союзників і находити їх то в німецкій адміністрації, то в інших буковинських народностях — Польках, Вірменах, Німцах і Жидках. Всі ті елементи помагають Румунам, очевидно за відповіду винагороду. Колиж успіха заізначають Румунам завертати голову, тоді Румуни починають бути небезпечними і тоді правительствство починає пошарати Русинів; тоді Польняки, Німці і Жиди також кидають свою румунофілську політику... Дальше заізначає автор антагонізма також в нутрі поодиноких народностей, а то між лібералами а консерватистами, наслідком чого прийшло недавно до злуки ліберальних елементів всіх народностей, зорганізованих в т. зв. вільнодумний союз, що творив навіть соймову більшість і числив найбільше членів Русинів. Однак та комбінація не трвала довго, бо румунські консерватисти разом з Польняками притягнули до себе заавд румунських лібералів і вільнодумний клуб розбив ся. В той спосіб — кіначить автор ліберальна більшість стала знов меншостію (6 Русинів, 2 Німці, 2 Жиди і 1 єврей). Польська і румунська преса на Буковині віщує руським послам навіть утрату мандатів, котрі повинні би перейти в руки їх політичних противників в своїм народі т. є. москвофілам. Австрійське правительствство, в особі нового намісника Війадубена, як згодають ся, не лише одобрює зміну, яка відбула ся, але по часті й викликало її...

Число гораленів. Після послідних статистичних вказів скарбових властий євствує в жовківській округі скарбовім найбільше гораленів, бо в числі 92, по тім слідує Тернопіль 81, Березани 77, Чортків 68 і т. д. Найменше гораленів є в ново санчискім повіті, бо є їх там лиш 8. Найбільше броварів єсть в ареспавській 13 а найменше в жовківській повіті 2. Суммо возо, що в горальнях тав передувє східна часта Галичини: горальні то не читальні і в аначі в теперішніх часах анти-альгогичних змагань поступенно зменшати ся. — С. Ж.

— Борба з алкоголем. 158 лікарів-Польків в Галичині видало відозву до польської суспільності, аби перестало уживати алкоголь, в отсех мотивах: 1) Науковий досвід вказує, що алкоголь уживаний навіть в умірених кількостях викликає заворушення в чинностях мозку, порушує силу волі, зменшує критичний погляд, притуплює змисл етичний і естетичний, виникає ослаблення сил володіння над собою. Такий вплив алкоголю приваблює уважати його за отрую: тому його не повинно са зачисляти до відживляючих засад. 2) Наука стверджує, що наслідком уживання алкогольних напій значно зростає тривалість життя, а через те вкорочує ся людське життя. В дальших точках відозва звертає увагу на небезпечність дегенеративної людськості, бо вже починають жінки запивати ся. Дальше вжити ся там всім нещастям, які в наслідках уживання алкоголю. Зноміж 158 лікарів підписаних під відозву, є 67 ві Львова. Як видно, з одної сторони веде ся акція в ширену безглядної абстиненції від алкогольних напій між польською суспільністю а з другої сторони буде ся боротьба, аби було чим залити руского мужика в „святій карме“.

— В справі т.з. авіаційного комітету одержали ми слідуєче письмо: „Я вже не є членом комітету, що займає ся участю Українців у IX-ому англійсько-польському конгресі у Вуддешті — прошу проте всіх П. Т. інтересованих у всіх справах, що відносять ся до сего конгресу, удаватися не до мене а до комітету коломийського або львівського. — Іван Раковський“.

— В справі придорожних фігур. На часі в пригадати сумний випадок у нас по селах і полях так густо росіяних фігур і хрестів. Стан їх опаканий; о хрести отирає ся худоба а на фігурах уміщені часом справдішні богомази. Що такий стан релігійності не підходить, о тим не потреба розводитись. До релігійних християн знамен великого владу не треба; щирої волі тай вапна і краса. — В. В.

— Нагла атмосферична зміна. Не лише в Галичині, але й в цілій середній і південній Європі панувала в посідинних днях нечувана спека, що доходила до тридцяти кількості градусів Реоміра. У Відні та в інших місцевостях дували ся многи випадки смерті від сонінного удару. Вчора наступила так само не лише в Галичині, але й в цілій середній Європі нагла зміна погоди. Як звісно, під вечір почав падати сильний дощ з грозами та блискавками і в багатьох сторонах перемінюва ся в страшу зливу. З Відня доносять, що там обірвала ся хмара, ушкодила церкву св. Стефана і зробила в цілій околиці великої шкоди. В австрійських альпах знов упав сніг, котрий пр. в Ціслерталі мав завіяти 140 туристів. Великі дощі упали в Баварії, наслідком чого виникли з берегів многи ріки, перериваючи в багатьох сторонах комунікацію.

— Огні. Пишуть нам: В неділю о 4 год. по полудні вибух огонь в Середнійській пов. каменецької і зникли 24 селянських забород. Занежало ся в воршті від нафти, в одній хвилі ставула в полумінні коршма, а при північно-східній вітрі огонь переніс ся на сусідній забудовані через дорогу. Місцеве селянство спинало огонь, що не пішов в напрямі до церкви, де дуже густо забудовані. Несподівано огнем виявилось через город на виступ ушкод. Огонь ширив ся дуже бистро, а годі було що вкратувати через пожежну жару і брак води. З призначенням треба піднести, що на поміч прибули селяни з Радехова, Кривого, Опшудка, а навіть Дмитрова і спалили огонь, що не пішов далше. Однак те, що займив огонь, згоріло майже до тла. З погорілих було 7 асекурованих у „Дністрі“, а 17 в „тов. Кравківські“. — Дня 4 т. м. погоріло в Августівці 6 господарств, між ними також економічні будинки на приходстві. Парох місцевий о. Заричний поїс з тої причини значну шкоду. — Дня 3 серпня цього год. з по полудні згоріло мешкане двірське, стайня і одна стирка сіна в Обельцях коло Рогатина. Властитель Обельців, старець о. коно 86 літ, хотів уратувати огер аї стайні однак заняло ся на нім одіне і страшно попіс ся — огер і 18 штук безрог згоріло. Шкода виносить окодо 25.000 кор., небезпечна. Мимо ратунку і опіки лікарської 4 с. м. по полуд. власт. Мартин Герасимович помер. Крім двора погоріла одна загорода селянська, обезпечена в „Дністрі“ на 400 К. Причиня огню мабуть неосторожність в цигарках, бо занялось від стайні.

— Велика залізнична катастрофа окоїла ся вчора по полудні в Німеччині коло міста Шпренберга над Спреею. Посідинний поїзд, що виїхав перед 5 год. із стайні в Шпренберзі, по 20 мінутах їдучи задурав ся в повнім розгоні з надзвичайним поїздом, що надїхав з противної сторони в Герліц. Наслідки катастрофи були страшні. Одна людина вбила ся в другу, причім всі вагони повисокакували одні понад других і розторощившись, утворили одну велику гору дерева та зеліза. А від споду почали роздавати ся дикі войки та стони погребаних людий. Сейчас вислано в Герліц поспішний поїзд на ратунок. Всі подорожні убиті або тяжко пошкоджені. Трупи обчислюють на кількадесят, а з них до ночі лише частину добули зід розторощених останків обох поїздів. Оскільки на разі було можна провірити, причиною катастрофи було недостатне телеграфічне порозуміння між обома стайнями що-до вїзду надзвичайного поїзду в Герліц.

— Обманьства з папскими хрестами. Туринський дневник „Gazzetta del popolo“ доносить з Риму, що при доставках золотих хрестів, якими папа відзначає новоіменованих

єпископів, відкрили значні неспорядки. Провірено, що ціна, платена папою, перевищує майже подвійно звичайну ціну. Папа велів покласти до себе доставника і потинув его до одвічальності. Однак доставник вказав, що за всі хрести і ордери почислав лише звичайну ціну. Зараднеє слідство, щоб переконавшись, чи ватавнанські урядники не допустили ся надукати. Потягнені до одвічальності заявляв, що дімали згідно з традицією, позаяк від давен-давня урядники при уділюванню відзначень заробляли. Папа приняв ся пояснене до відомості і кермуючий добрим серцем, не велів карати урядників.

— Заборона надуживання гербів. Міністерство внутрішніх справ в порозумінню з міністерством торгівлі видало розпорядження, котрим заборонено уживати безправно дісарські і державні герби промисловцями на вівіаках, паперах і т. п.

— Сдеска поліція попала на слід великого сприяжєня, в котре замішані многи особи, що займають визначні становища. Викрито три фабрики бомб в різних точках міста, 267 готових бомб, а 500 незаповнених, великі припаси вибухового матеріалу і т. д. Найдені при заговірниках папери укажуть членів багатьох революційних партій в південній Росії. Арештовано 70 осіб, між ними кілька урядників.

— Устні іспити зрілості в осіннім ретенці розпочнуть ся: а) в гімназіях: 1) ІІІ у Львові 18 вересня, 2) рускій у Львові 18 вересня, 3) німецькій у Львові 12 вересня, 4) св. Анни в Кракові (для жінок) 18 вересня, 5) ІІІ в Кракові 20 вересня; б) в реальних школах: 1) І у Львові 18 вересня, 2) І в Кракові 26 вересня. — Потрава іспити зрілості відбудуть ся на основі розпорядження кр. ради шкільної в тих самих заведеннях, в котрих відбував ся цілий іспит, а у всіх гімназіях і реальних школах дня 15 вересня с. р.

— Помарний „Сокол“ в Малужу, теребоєльського повіта, засновано на статутах львівського „Сокола“. Намісництво вже затвердило статут.

— Дрібні вісті. В Порембі, хшанівського повіта, помер моголіський митрополит Юрій гр. Шембек, що приїхав там до своєї родини. В склепі з оружен Пелецького у Львові, при Маріяцькій площі, вострігав ся вчора по покудин торговельний помічник Волеслав Цімер з причини викриття крадіжки, якої допустив ся в склепі від довгого часу.

— У Львові арештувала поліція Петра Гудукає, робітника із Серета на Буковині, котрий увів 17 літню жидівку Верту Шасер і замішав з нею в готелю „Польським“ при ул. Городецькій.

— До нинішнього числа доуважаємо як додаток „Визав жертв на будову руско-народного театру у Львові, зложених в липні 1905 р.“.

— „Спростованя“. На численні факти надужити інспекторів народних шкіл подані нами надіслали два інспектори — п. Крукевич Брон. з чортківського округу і п. О. Юзя з заліщанського округу слідуєчі спростованя. П. Крукевич пише:

„Що-до кореспонденції з дня 11 (24) липня 1905 в ч. 153 „Діла“, під написом „Вшепольська дурійка“ прошу спростувати, що ціла кореспонденція єсть зложеною перекрещено, бо: 1) неправдою єсть, щоб я яко предсідатель учительської конференції сказав: „tylko w języku polskim na konferencji przegawiać miało“.

— 2) Неправдою єсть, щоб я сказав: „sekretność sprawy się trudność w potowaniu, jeśli ktoś mówi w innym języku“.

— 3) Неправдою єсть, щоб я сказав: „ja nie rozumiem mówić po rusku“.

— 4) Правдою єсть, що перший реферат відчитаний відносив ся до „Елементаря“ і що перша дискусія відносилась до азики польського.

— 5) Правдою єсть, що при першій дискусії над „Елементарем“ почав промовляти один з учителів по руски, тогди яко предсідатель сказав: „zważasz uwagę zwanego zgradowienia na charakter urzędowy konferencji i na urzędowy język, w którym spisuje się protokół z o d n o s n e j s r g a w u, pod tym względem wujatku gość nie może i przesąd do tego zastosować się“.

— 6) Правдою єсть, що учитель той мимом даного висловленя не просячи о гомос почав далше промовляти, а тогди я ему відбрав гомос.

— 7) Правдою єсть, що той учитель сказав „в матерній мові потрафлю лише висловити ся“, але учитель той не має кваліфікації з азики руского, лиш виявляючи з азики польського, на доказ чого предкладаю урядовий документ.

— 8) Правдою єсть, що в днях 14 і 15 липня с. р. відбулась в Заліщанках учительська конференція; а неправдою єсть, що на вій не чути було руского слова. На доказ правди покликаюсь на цілий загаль присутних на конференції учителів, і на інші личності з поля сфер народного учительства.

— 9) Неправдою єсть, мовби один учитель в Тернопільщині згомосив ся в канцелярії інспектора Юзя і просив о посаду. Наведений в згаданій повисше статі цитат — себто моїх слів — почавши від слів „A to ja przegawiam“.

— 10) Неправдою єсть, мовби один учитель в Тернопільщині згомосив ся в канцелярії інспектора Юзя і просив о посаду. Наведений в згаданій повисше статі цитат — себто моїх слів — почавши від слів „A to ja przegawiam“.

— 11) Неправдою єсть, мовби один учитель в Тернопільщині згомосив ся в канцелярії інспектора Юзя і просив о посаду. Наведений в згаданій повисше статі цитат — себто моїх слів — почавши від слів „A to ja przegawiam“.

— 12) Неправдою єсть, мовби один учитель в Тернопільщині згомосив ся в канцелярії інспектора Юзя і просив о посаду. Наведений в згаданій повисше статі цитат — себто моїх слів — почавши від слів „A to ja przegawiam“.

— 13) Неправдою єсть, мовби один учитель в Тернопільщині згомосив ся в канцелярії інспектора Юзя і просив о посаду. Наведений в згаданій повисше статі цитат — себто моїх слів — почавши від слів „A to ja przegawiam“.

— 14) Неправдою єсть, мовби один учитель в Тернопільщині згомосив ся в канцелярії інспектора Юзя і просив о посаду. Наведений в згаданій повисше статі цитат — себто моїх слів — почавши від слів „A to ja przegawiam“.

— 15) Неправдою єсть, мовби один учитель в Тернопільщині згомосив ся в канцелярії інспектора Юзя і просив о посаду. Наведений в згаданій повисше статі цитат — себто моїх слів — почавши від слів „A to ja przegawiam“.

— 16) Неправдою єсть, мовби один учитель в Тернопільщині згомосив ся в канцелярії інспектора Юзя і просив о посаду. Наведений в згаданій повисше статі цитат — себто моїх слів — почавши від слів „A to ja przegawiam“.

— 17) Неправдою єсть, мовби один учитель в Тернопільщині згомосив ся в канцелярії інспектора Юзя і просив о посаду. Наведений в згаданій повисше статі цитат — себто моїх слів — почавши від слів „A to ja przegawiam“.

— 18) Неправдою єсть, мовби один учитель в Тернопільщині згомосив ся в канцелярії інспектора Юзя і просив о посаду. Наведений в згаданій повисше статі цитат — себто моїх слів — почавши від слів „A to ja przegawiam“.

— 19) Неправдою єсть, мовби один учитель в Тернопільщині згомосив ся в канцелярії інспектора Юзя і просив о посаду. Наведений в згаданій повисше статі цитат — себто моїх слів — почавши від слів „A to ja przegawiam“.

— 20) Неправдою єсть, мовби один учитель в Тернопільщині згомосив ся в канцелярії інспектора Юзя і просив о посаду. Наведений в згаданій повисше статі цитат — себто моїх слів — почавши від слів „A to ja przegawiam“.

— 21) Неправдою єсть, мовби один учитель в Тернопільщині згомосив ся в канцелярії інспектора Юзя і просив о посаду. Наведений в згаданій повисше статі цитат — себто моїх слів — почавши від слів „A to ja przegawiam“.

— 22) Неправдою єсть, мовби один учитель в Тернопільщині згомосив ся в канцелярії інспектора Юзя і просив о посаду. Наведений в згаданій повисше статі цитат — себто моїх слів — почавши від слів „A to ja przegawiam“.

— 23) Неправдою єсть, мовби один учитель в Тернопільщині згомосив ся в канцелярії інспектора Юзя і просив о посаду. Наведений в згаданій повисше статі цитат — себто моїх слів — почавши від слів „A to ja przegawiam“.

— 24) Неправдою єсть, мовби один учитель в Тернопільщині згомосив ся в канцелярії інспектора Юзя і просив о посаду. Наведений в згаданій повисше статі цитат — себто моїх слів — почавши від слів „A to ja przegawiam“.

— 25) Неправдою єсть, мовби один учитель в Тернопільщині згомосив ся в канцелярії інспектора Юзя і просив о посаду. Наведений в згаданій повисше статі цитат — себто моїх слів — почавши від слів „A to ja przegawiam“.

— 26) Неправдою єсть, мовби один учитель в Тернопільщині згомосив ся в канцелярії інспектора Юзя і просив о посаду. Наведений в згаданій повисше статі цитат — себто моїх слів — почавши від слів „A to ja przegawiam“.

— 27) Неправдою єсть, мовби один учитель в Тернопільщині згомосив ся в канцелярії інспектора Юзя і просив о посаду. Наведений в згаданій повисше статі цитат — себто моїх слів — почавши від слів „A to ja przegawiam“.

— 28) Неправдою єсть, мовби один учитель в Тернопільщині згомосив ся в канцелярії інспектора Юзя і просив о посаду. Наведений в згаданій повисше статі цитат — себто моїх слів — почавши від слів „A to ja przegawiam“.

— 29) Неправдою єсть, мовби один учитель в Тернопільщині згомосив ся в канцелярії інспектора Юзя і просив о посаду. Наведений в згаданій повисше статі цитат — себто моїх слів — почавши від слів „A to ja przegawiam“.

— 30) Неправдою єсть, мовби один учитель в Тернопільщині згомосив ся в канцелярії інспектора Юзя і просив о посаду. Наведений в згаданій повисше статі цитат — себто моїх слів — почавши від слів „A to ja przegawiam“.

— 31) Неправдою єсть, мовби один учитель в Тернопільщині згомосив ся в канцелярії інспектора Юзя і просив о посаду. Наведений в згаданій повисше статі цитат — себто моїх слів — почавши від слів „A to ja przegawiam“.

— 32) Неправдою єсть, мовби один учитель в Тернопільщині згомосив ся в канцелярії інспектора Юзя і просив о посаду. Наведений в згаданій повисше статі цитат — себто моїх слів — почавши від слів „A to ja przegawiam“.

— 33) Неправдою єсть, мовби один учитель в Тернопільщині згомосив ся в канцелярії інспектора Юзя і просив о посаду. Наведений в згаданій повисше статі цитат — себто моїх слів — почавши від слів „A to ja przegawiam“.

— 34) Неправдою єсть, мовби один учитель в Тернопільщині згомосив ся в канцелярії інспектора Юзя і просив о посаду. Наведений в згаданій повисше статі цитат — себто моїх слів — почавши від слів „A to ja przegawiam“.

— 35) Неправдою єсть, мовби один учитель в Тернопільщині згомосив ся в канцелярії інспектора Юзя і просив о посаду. Наведений в згаданій повисше статі цитат — себто моїх слів — почавши від слів „A to ja przegawiam“.

— 36) Неправдою єсть, мовби один учитель в Тернопільщині згомосив ся в канцелярії інспектора Юзя і просив о посаду. Наведений в згаданій повисше статі цитат — себто моїх слів — почавши від слів „A to ja przegawiam“.

— 37) Неправдою єсть, мовби один учитель в Тернопільщині згомосив ся в канцелярії інспектора Юзя і просив о посаду. Наведений в згаданій повисше статі цитат — себто моїх слів — почавши від слів „A to ja przegawiam“.

— 38) Неправдою єсть, мовби один учитель в Тернопільщині згомосив ся в канцелярії інспектора Юзя і просив о посаду. Наведений в згаданій повисше статі цитат — себто моїх слів — почавши від слів „A to ja przegawiam“.

— 39) Неправдою єсть, мовби один учитель в Тернопільщині згомосив ся в канцелярії інспектора Юзя і просив о посаду. Наведений в згаданій повисше статі цитат — себто моїх слів — почавши від слів „A to ja przegawiam“.

— 40) Неправдою єсть, мовби один учитель в Тернопільщині згомосив ся в канцелярії інспектора Юзя і просив о посаду. Наведений в згаданій повисше статі цитат — себто моїх слів — почавши від слів „A to ja przegawiam“.

— 41) Неправдою єсть, мовби один учитель в Тернопільщині згомосив ся в канцелярії інспектора Юзя і просив о посаду. Наведений в згаданій повисше статі цитат — себто моїх слів — почавши від слів „A to ja przegawiam“.

— 42) Неправдою єсть, мовби один учитель в Тернопільщині згомосив ся в канцелярії інспектора Юзя і просив о посаду. Наведений в згаданій повисше статі цитат — себто моїх слів — почавши від слів „A to ja przegawiam“.

— 43) Неправдою єсть, мовби один учитель в Тернопільщині згомосив ся в канцелярії інспектора Юзя і просив о посаду. Наведений в згаданій повисше статі цитат — себто моїх слів — почавши від слів „A to ja przegawiam“.

— 44) Неправдою єсть, мовби один учитель в Тернопільщині згомосив ся в канцелярії інспектора Юзя і просив о посаду. Наведений в згаданій повисше статі цитат — себто моїх слів — почавши від слів „A to ja przegawiam“.

— 45) Неправдою єсть, мовби один учитель в Тернопільщині згомосив ся в канцелярії інспектора Юзя і просив о посаду. Наведений в згаданій повисше статі цитат — себто моїх слів — почавши від слів „A to ja przegawiam“.

— 46) Неправдою єсть, мовби один учитель в Тернопільщині згомосив ся в канцелярії інспектора Юзя і просив о посаду. Наведений в згаданій повисше статі цитат — себто моїх слів — почавши від слів „A to ja przegawiam“.

— 47) Неправдою єсть, мовби один учитель в Тернопільщині згомосив ся в канцелярії інспектора Юзя і просив о посаду. Наведений в згаданій повисше статі цитат — себто моїх слів — почавши від слів „A to ja przegawiam“.

— 48) Неправдою єсть, мовби один учитель в Тернопільщині згомосив ся в канцелярії інспектора Юзя і просив о посаду. Наведений в згаданій повисше статі цитат — себто моїх слів — почавши від слів „A to ja przegawiam“.

— 49) Неправдою єсть, мовби один учитель в Тернопільщині згомосив ся в канцелярії інспектора Юзя і просив о посаду. Наведений в згаданій повисше статі цитат — себто моїх слів — почавши від слів „A to ja przegawiam“.

— 50) Неправдою єсть, мовби один учитель в Тернопільщині згомосив ся в канцелярії інспектора Юзя і просив о посаду. Наведений в згаданій повисше статі цитат — себто моїх слів — почавши від слів „A to ja przegawiam“.

— 51) Неправдою єсть, мовби один учитель в Тернопільщині згомосив ся в канцелярії інспектора Юзя і просив о посаду. Наведений в згаданій повисше статі цитат — себто моїх слів — почавши від слів „A to ja przegawiam“.

— 52) Неправдою єсть, мовби один учитель в Тернопільщині згомосив ся в канцелярії інспектора Юзя і просив о посаду. Наведений в згаданій повисше статі цитат — себто моїх слів — почавши від слів „A to ja przegawiam“.

— 53) Неправдою єсть, мовби один учитель в Тернопільщині згомосив ся в канцелярії інспектора Юзя і просив о посаду. Наведений в згаданій повисше статі цитат — себто моїх слів — почавши від слів „A to ja przegawiam“.

— 54) Неправдою єсть, мовби один учитель в Тернопільщині згомосив ся в канцелярії інспектора Юзя і просив о посаду. Наведений в згаданій повисше статі цитат — себто моїх слів — почавши від слів „A to ja przegawiam“.

— 55) Неправдою єсть, мовби один учитель в Тернопільщині згомосив ся в канцелярії інспектора Юзя і просив о посаду. Наведений в згаданій повисше статі цитат — себто моїх слів — почавши від слів „A to ja przegawiam“.

— 56) Неправдою єсть, мовби один учитель в Тернопільщині згомосив ся в канцелярії інспектора Юзя і просив о посаду. Наведений в згаданій повисше статі цитат — себто моїх слів — почавши від слів „A to ja przegawiam“.

— 57) Неправдою єсть, мовби один учитель в Тернопільщині згомосив ся в канцелярії інспектора Юзя і просив о посаду. Наведений в згаданій повисше статі цитат — себто моїх слів — почавши від слів „A to ja przegawiam“.

— 58) Неправдою єсть, мовби один учитель в Тернопільщині згомосив ся в канцелярії інспектора Юзя і просив о посаду. Наведений в згаданій повисше статі цитат — себто моїх слів — почавши від слів „A to ja przegawiam“.

— 59) Неправдою єсть, мовби один учитель в Тернопільщині згомосив ся в канцелярії інспектора Юзя і просив о посаду. Наведений в згаданій повисше статі цитат — себто моїх слів — почавши від слів „A to ja przegawiam“.

— 60) Неправдою єсть, мовби один учитель в Тернопільщині згомосив ся в канцелярії інспектора Юзя і просив о посаду. Наведений в згаданій повисше статі цитат — себто моїх слів — почавши від слів „A to ja przegawiam“.

— 61) Неправдою єсть, мовби один учитель в Тернопільщині згомосив ся в канцелярії інспектора Юзя і просив о посаду. Наведений в згаданій повисше статі цитат — себто моїх слів — почавши від слів „A to ja przegawiam“.

— 62) Неправдою єсть, мовби один учитель в Тернопільщині згомосив ся в канцелярії інспектора Юзя і просив о посаду. Наведений в згаданій повисше статі цитат — себто моїх слів — почавши від слів „A to ja przegawiam“.

— 63) Неправдою єсть, мовби один учитель в Тернопільщині згомосив ся в канцелярії інспектора Юзя і просив о посаду. Наведений в згаданій повисше статі цитат — себто моїх слів — почавши від слів „A to ja przegawiam“.

— 64) Неправдою єсть, мовби один учитель в Тернопільщині згомосив ся в канцелярії інспектора Юзя і просив о посаду. Наведений в згаданій повисше статі цитат — себто моїх слів — почавши від слів „A to ja przegawiam“.

— 65) Неправдою єсть, мовби один учитель в Тернопільщині згомосив ся в канцелярії інспектора Юзя і просив о посаду. Наведений в згаданій повисше статі цитат — себто моїх слів — почавши від слів „A to ja przegawiam“.

— 66) Неправдою єсть, мовби один учитель в Тернопільщині згомосив ся в канцелярії інспектора Юзя і просив о посаду. Наведений в згаданій повисше статі цитат — себто моїх слів — почавши від слів „A to ja przegawiam“.

— 67) Неправдою єсть, мовби один учитель в Тернопільщині згомосив ся в канцелярії інспектора Юзя і просив о посаду. Наведений в згаданій повисше статі цитат — себто моїх слів — почавши від слів „A to ja przegawiam“.

— 68) Неправдою єсть, мовби один учитель в Тернопільщині згомосив ся в канцелярії інспектора Юзя і просив о посаду. Наведений в згаданій повисше статі цитат — себто моїх слів — почавши від слів „A to ja przegawiam“.

— 69) Неправдою єсть, мовби один учитель в Тернопільщині згомосив ся в канцелярії інспектора Юзя і просив о посаду. Наведений в згаданій повисше статі цитат — себто моїх слів — почавши від слів „A to ja przegawiam“.

— 70) Неправдою єсть, мовби один учитель в Тернопільщині згомосив ся в канцелярії інспектора Юзя і просив о посаду. Наведений в згаданій повисше статі цитат — себто моїх слів — почавши від слів „A to ja przegawiam“.

— 71) Неправдою єсть, мовби один учитель в Тернопільщині згомосив ся в канцелярії інспектора Юзя і просив о посаду. Наведений в згаданій повисше статі цитат — себто моїх слів — почавши від слів „A to ja przegawiam“.

З друкарні Народової [Манецких] Кооперники ч. 2.

Виходять у Львові що дня (крім неділі і свят) 5-й годині по полудні. Яко літературний додаток долучає ся „Вісник найважливіших повістей“.

Передплата і інсерати приймають: у ЛЬВОВІ Адміністрація „Діла“, ул. Баторія ч. 24. Бюро газет А. Ольшеского ул. Кішинського 2; С. Соколовський, Пасаж Гавсманна ч. 9; К. Вухтаб ул. Кароля Людвіка ч. 23. — у ВІДНИ: М. Дукес, I. Seilerstraße; P. A. Richter, Nibelungengasse 4.; H. Schalek I. Wollzeile 11; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; A. Churawski Wien VI Getreidemarkt 13; — в ФРАНКУРТУ ГАРМБУРГІ М. Haasenstein & Vogler.

Передплата і рекламність за інсерати платні у Львові.

ДІЛО

Передплата на „Діло“ з літер. додатком

в Австрії: за границею:
на цілий рік . . . 32 к. — 42 к.
на пів року . . . 16 „ — 22 „
у Львові (без почтової переписки):
на цілий рік . . . 28 к. на пів року . . . 14 к.
на чверть року . . . 7 „ на місяць . . . 3 к. 30 с.

Подинокі членом коштують у Львові 10 к., на провінції 12 к.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 34 ул. Баторія. — Рукописи вставляють ся лише за попереднім застереженням. — Редакція не несе відповідальності за зміст листів.

Головний австрійський приймають ся по 30 с. за одну стрічку інсерату або за 40 с. за одну стрічку „Надіслано“ по 50 с. — Подарки і інші прикраси оголошені числять ся по 20 с. за стрічку.

По отворенню нової ради шкільної краю.

III.

6) Дальшою шестою в ряду кривдою для руск. шкільництва уважимо систематичне іменоване в руск. повітках шкіль. інспекторами людей чужих і прямо ворожих для рускої народності. Правильно беручи повинно би поставитись (подібно як се в других краях дїе ся) для руских шкіль руских інспекторів, а для польських польських, хоч би один і другий мали в двох сусідних повітках урядувати. Колись би і іменовано часом в яким мішанім повіті Поляка, то повинно би спеціально зв'язатись на те, щоб се був чоловік, що відносив би ся в основну прихильністю до руского народу. Тимчасом добирають ся у нас для руских повітів намірено Поляки, і то з вибору інсп. Барановського найбільше загорілий; а коли і назначено в послідних роках якого Русина, то вишукано такого вирока, що для панської маси ворогував ще більше проти рускої народності як родовиті Поляки. Наші учителі і учительки не можуть наповідати ся, якою ненавистю дивлять ті люди до всего руского. Они поправляють отверто самовільне перемінюване руского викадоговоя явища на польський, спинають отворене руских шкіль; в тій цілі спростають до своїх повітів як найбільше польських учительських сил, а усувають (не скривляючи навіть сего) рускі; преферують всюди Поляків, а понижають Русинів, хоч би найспосібніших; не вимагають ніколи руского слова, (ні на конференціях, ні в приватній бесіді) начеб били ся з тих своїх польських патріотичних уст оквернати; витяючи дуже радо всякі маніфестації польських учителів, жидидають ся з найбільшим гнівом на Русинів, коли ті займають ся читальнею, ділають в руских просвітних товариствах, або чим небудь поспирають нарід в его культурних і економічних змаганнях; а навіть посувають не раз свою самоволю до того, що витякають їм рускі писемна вислані в особистих справах до других властей або писане руских квітів! Прикладів тої ненависті до рускості з сторони нинішніх інспекторів шкільних подавали ми досить в нашій „Ділі“, тай оповіщають про них без числа наші учителі з

ріжних сторін. Клясичний приклад того дами ось недавно з учительської конференції в Чорткові, де інспектор — як се сам признав у своїх „спроставах“ — послав лано перед учителем озвистись: „Językiem utędo wum we wschodniej Galicji jest język polski i tylko tym językiem można na konferencyi przemawiać. W tym języku spisuje się pismo kół, a sekretarzem sprawa się trudność w notowaniu, jeśli ktoś mówi w innym języku“. А дальше закликав сей гавкетист до учителя Русина: odbieram Panu głos! („Діло“ ч. 153). Należyciel ma władac równie dobrze obydwoma językami; В кождім инім краю усунено би такого чоловіка сей час в дорозі телеграфічної з уряду, але у нас доходить ся тою дорогою власне до авансів. Коли в минулому році на руским учительським вічу піднесено в легальний спосіб жалі на самовільне і несправедливе поступоване ріжних окружних інспекторів і старостів і бажано зміни того стану, мав п. вавісний зловитись і узнати се бунтом проти властей. Ми цінаві, що скаже п. намісник тепер на сю яру самоволу чортківського інспектора, котра не дасть ся вже ніяк ні заперечити ні оправдати.

Такий стан є в найвищій степені анархичний і несправедливий. Наші заступники в радї шкільній краєвій мусять проти того, рішучо виступити і домагаються усунення таких інспекторів, а поставлені на їх місці людей, що відносили би ся з цілою життєвостю до розвитку рускої просвіти.

В зв'язі з тим мусить бути звернена увага компетентних чинників на номінацію д. к. старостів, а се на тій основі, що они стоять на чолі рад шкільних. У нас падає під тям взгляд дивний стан: старостами іменують ся аж за часто люди, що відносять ся з явою неприхильністю до рускої народності і до всякої діяльності око до її піднесення, а в котрих і руска суспільність бачить чи не перших своїх ворогів. Се непонятна проява в цивілізованій державі в 20 віку. І в чім же се інтерес, щоб репрезентанти властей і людність стояли на ворожій стороні? Справді час би вже завернути в тої фальшиві дороги, та не грати ся довше з огнем.

7) В зв'язі з паведеним станом стоїть образ окружних учительських конференцій, що власне тепер в ділім краю відбувались. Сї наради мають уже такий вигляд, начеб відбувались в самій корінній Польщі. В далеко більшій часті повітів ставлять ся лиш польські темати, ціла дискусія веде ся виключно польськи, тай інспектор не промовить ніколи руского слова! В деяких повітках визначають ся вправді рускі темати, але наради ведуть ся по польськи. Лучає ся часто і таке, що окружні інспектори забороняють виразно рускі промови. Тому-то дїе ся, що коли рускі учителі декуди промовляють по руски, то роблять се з тим почуттям, що намагають ся інспектори і старості, та смагають на себе їх негодование і всякі сватурі. Сей погляд цілком слушний, коли зв'язати ся, що одні інспектори наказують руску мову, а другі останаційно руске слово оминають. Ми ганимо не раз руске учительство і докоряємо ему браком патріотизму, коли не уживає на конференціях рускої мови; але нам видить ся, що то винні були в першій радї инші люди. Дуже часто дїе ся, що наші учителі-гемьоти, маючи родини, виставляють ся за руске слово на утрату і свого свого нужденного хліба. Тут винуваті головні рускі члени давньої ради шкільної (автономічній і інспектори краєвій), що ввійшли до ради в титулу своєї рускості і добре знали о всіх тих відносинах, але на все те за своїми зеленими столиками мовчали...

Ми домагаємось від наших теперішніх заступників, щоб они зажадали зміни сего стану. В мішаних повітках повинні даватись темати по половині рускі і польські. При руских тематах мала би вестись дискусія виключно по руски (бо і польські учителі, поставлені в руских або мішаних школах, повинні володіти і виражатись в рускій мові), а при польських тематах по польськи. Загальні дискусії дозвілї вестись в обох мовах, а інспектор мав би від себе зовсім на рівні трактувати руску мову і руским бездіянням відповідати по руски. Ждаємо, щоб та в зв'язі з тим давне було інспекторам головно і не потайки, як нас не раз тим способом збувано та обманювано, але щоб було

оголошено публично в урядовім дзєвнику, — і що-б не було стилізоване лиш загальниково (лашаючи тим китро кождому патріотичкові повну довірливість в поступованню), але в усіх подробицях точно означених. Тоді буде все учительство япати, як має ся діло вестись, і всякі самоволї будуть виключені. Чесна справа не потребує боляти ся світла, — лиш крutarство ходить завжди неясними заулками.

8) Не можемо поминути ще справи виховання нашого учительства. При нормальнім стані повинно в кождім народі слухати в людській школі его рідне учительство, свійске ему родом і вірою (чи обрядом), що розуміє і відчуває вої его потреби. Значить: в руских громадах і школах повинні би в природі річї занаті бути рускі учителі. Однак виховане руского учительства було у нас від давна спинюване. Найперше не дано нам ніяких руских учительських семінарій, а збуто нас т. зв. утравістичними, в котрих однак через довгі літа не вводжено зовсім руских викладів. В посліднім десятилітї змалі по трохи увагляти руску мову, хоч в дуже довірливий і невзначий спосіб, але за те проявивсь явна тенденція допускати як найменше Русинів до учительських семінарій і учительства. Се переводить ся в той спосіб, що учеників і учениць, котрі походять з руских родин і з руских шкіль, питають при вступних іспитах виключно по польськи, крім того ставлять надмірні вимоги з самого польського языка і узнає ся їх на тій основі не приготованими, — не зв'язуючи що польські ученики не приносять навіть елементарних відомостей в руского языка. Крім того поставлено ще в кождій утравістичній семінарії якогось спеціального професора-загорільця, що має наче-б місію не допускати туди руских учеників (Сроковський, Марчинський, Марківський, Спрочинський, Новічка і др.). Аж надто разячими стали в послідних роках громаді та майже загальні відкидання руских учеників в деяких семінарах, та пристрасне поведене деяких польських професорів супроти рускої молодіжки. І таким способом не допускає ся у нас до виховання руского учительства і виступає ся намірено рускі школи польськими силами,

В службовій дорозі.

Гумореска В. Геронімуса.

(Романсь.)

В списі шинів, до котрих заборонено воєнам вважати, не знайшов командант батальйону ніякої несправильності. Та коли взяв до рух „консигнацію цивільної одежі воєнів, вложеної в магазині“, его око опинило ся на імені Василья.

— Тут бачу рубрики ще зовсім не вповнені!... Пане капітан, що се?

— Простіть, пане оберстлейтант, того я сам не знаю... Рахунковий підфіцяр, що дїе ся з цивільною одіжю Струка?

— Пане капітан, мєльдю найпослушніше, він не має ніякої.

— Що! Ніякої? — крикнув оберстлейтант. — Пане капітан, замкніть підфіцяра за тоту відповідь. Що за безличність, казати, що воєн не має ніякої цивільної одежі! Чейже не прийшов до нас служити в Адмамовім одязі! До завтра хочь мати докладний звіт про се, як отойть справа, і надію ся, пане капітан, що на будуче...

— Пане оберстлейтант, я розсліджу справу на всякій случай, але мєльдю поспушно, що се не раз лучає ся...

— Що? Чейже не приходять люди гоші...

— Без якогось платя очевидно ні, але...

— Ну, що?

— ...яка у так людий одіж? Не оден бідолуха приходить до військової служби бо-сай, лише в штанах з грубого полотна і в такій самій сорочці, оперізаний ремєнем. — Гм, ну, так... То очевидно що яншо-го. Хотий від прибувачих людий можна би вимагати, щоб принесли з собою приписану цивільну одіж. Я розумію добре, що від так рєзуртів, що не знають ще ніякої військової дисципліни, не можна зараз першого дня вимагати докладного розуміння і вживування наших приписів. Але все таки ми не можемо

так з легкою совістю ті приписи легковажати. „Das Dienstbuch O—52“ каже виразко, щоб кождому прибувачому рекрутові відобрати цивільну одіж, сквати в мішок і заосмотрати его в імя властителя та в списе всего того, що в нїм містить ся, зложити в магазині. Приписано також ту одіж від часу до часу провітрювати. Що-ж находять ся в мішку інфантериста Струка? Нічо, як? Чи его одіж коли провітрювали? Ні. Отже прощу... Вкінці показує ся, що він не має зовсім мішка. Пощо-ж видають приписи, коли їх просто не виконує ся?

Капітан мовчав, глядач оберстлейтантов в очі.

— Отже я заряджую, пане капітан, — говорив оберстлейтант дальше — щоб ою несправильності сейчас вирівняли. Колиб во-ян і не мав був властивої так званої цивільної одежі, то предць шось було в него на тілі; а се я мущу ентуально відобрати ще додатково і зложити до магазину. Про вино-мане сего приказу треба донести письменно до батальйонної команди. Кудь би ми не зайшли, колиб так кождий розумів собі при-писи, як ему подобає ся. Коли воєн висту-жнять свої літа і має вернути до цивільного стану а не має своєї одежі...

— В таких случаях вільно такому бідоласі подарувати з магазину виномане мун-дурів одну стару блузу і старі сподні...

— Кращо. Але як би знайшло ся більш вислужених воєнів або навіть всі в тім положенню, звідки тоді взяли би ми таке ве-лика число вужитих мундурів?

— Так, правда... про се я не по-думаю.

— Ну, видите, пане капітан. Лаш трохи думати!... Отже, як сказано, привести справу до порядку. Servus!

Капітан засаптував смірно.

— Ах, аргорос — сказав оберстлейтант, вже відходячи. Коли не помиляю ся, то в якимсь виказі я бачив, що на послідній стороні нема „голови“... Треба доповнити... Осб що...

— Отже доробить ще голову! — сказав капітан до рахункового підфіцяра, коли замовили кроки відходячого шефа батальйону. — У нас... здає ся мені... взагалі бракує ще більше голов.

— Ні, пане капітан, лише у виказі ін-вентара, зовсім певно у виказі компанійного інвентарю, бо...

— Знаєте на певно?

— Так.

— Но... То пошкитче мені, шасливий чо-ловіче, фельдфебель до канцелярії.

Прийшов фельдфебель і натягнув ся як струна.

— Спитайте інфантериста Струка, що він мав на тілі, коли прибув свого часу на службу до компанії, та що він з тим зробив. Але докладно хочь знати!

Фельдфебель метнув ся до „пугу“ і за хвилину явив ся назад.

— Пане капітан, мєльдю послушно, Струк мав на собі лише грубі шаравари, поверх довгу сорочку, як се тут носить ся осяляні літом, аюперек живото ремінець і...

— Я так думаю!

— ...і медалий в Матірю Божою пови-шенний на шкурку на груди.

— Добре, отже візьміть те все від него.

— Пане капітан, мєльдю послушно, що-до шараварів... в них він, коли дістав пару в компанії, зробив собі шматки до чя-щєма і чистить ними тепер карабін!

— А сорочка?

— Він каже, що сорочку і ремінь від-дав зраз першого дня своєї матері, що аж сюди ему товаришала...

— Так... Отже не лишася нічо наше, лише до жандармерії... як вове ся то село?... Воєнстраниці? А в там взагалі станиця жан-дармерії, так?... Ну, то написати до жан-дармерії, щоб той враз назад нам відста-вила.

Всім днів пізнійше навіло до команди 10 компаній від станиці жандармерії в Воєн-страшиціх таке писмо:

„Звертає ся з повідомленням, що про пере-буване цивільного мундурю, котрий мав на тілі тамошний інфантерист Василь Струк при вступленню до військової служби, в на-шого уряду зроблено дохорджене, котре ви-дало слідуючий результат: Згадаву в заду-ченім писемі сорочку носить тепер молодший брат названого Струка, на імя Іван Струк; однак тепер він вийав в незвіснім напрямі. Лише ремінь знайшов ся і відходить нині до команди компанії яко урядова річ вільна від почтової оплати. Образок Матері Божої має находити ся, як каже мати Струка, ще в его посіданю. — Пан командант станиці: Габан, жандарм на пробу“.

Заповіднена службова посила наспіва до компанійної команди докладно ошнурова-на та опечатана.

— Так! — сказав капітан вітхаючи, коли рахунковий підфіцяр отворив пакунок. — Слова Богу, ремінь вже маємо. Фельдфе-бель, тепер спитайте ще Струка, що дїе ся з его таїзмавом.

Фельдфебель пішов і вернув незабаром. — Пане капітан, мєльдю послушно, Струк плаче. Мати казала ему, мусить образ все при собі носити, він дає ему шасте... але як пан капітан прикажеть, щоб він...

— Ну, не ставимо его шастю впопе-рек дороги. Нехай носить медалий в Богом. Але як коли має бути „Inspizierung“, мусять дати его до мішка. А ремінь... ремінь зараз в мішок, рахунковий підфіцяр, розумієте? А провітрюйте мені его часто, бо так при-писано! Та й не забудьте про донесенє до батальйонної команди: що цивільна одіж ін-фантериста Василя Струка вже відобрала і вложена як сїдує по приписам!

(Дальше буда).

Neues Wiener Journal приносить інтерв'ю з одним, як каже, визначним чехословацьким політиком, в якому подає інформації про плани правительства на найближчу будучність. Здає ся нагіт, що се інтерв'ю вийшло в інспірації самого таки бр. Іавча, бо „визначний чехословацький політик“ вразно попливує ся на розмови, які мав в тій справі в теперішнім австрійським прем'єром в часі побуту того посліднього на курорті в Карльсбаді. Через те інтерв'ю набуває тм більшого інтересу. Інтерв'ю звучить:

Розуміть ся саме собою — говорив даянше інформатор — що півстагода націоналістичних зусиль в парламенті буде в значній мірі вивести від урегулювання відносин з другою половинною Монархією. Після моєї інформації угорська криза має вже в найближшій будучості бути півстагодична на відношення сторін. Я чув в Карьєбаді, що вже майже ніхто не формулює, яка зможе довести до вирішення справу між короною з угорським єсїєм. Після тієї формули має бути арт. XII угоди з 1867 р., який говорить про права корони в справах війська, в той спосіб на його висловлений, що се відповідає так корону як і Мадярів, а тоді можна буде перелерти на Угорщині новий військовий закон без труднощів з вагою на 20 літ.

форматор — настане порозуміння між Короною а Мадрирами, тоді настане конечність довершити торгово-цлову угоду між обома половинами Монархії. І се буде тим разом належати вже не до самих правителств, але обох законодавчих тіл. На се однак потребувати буде бр. Гавч сильного парламенту і звідти може вийшла его постанова розвязати старий парламент і розписати нові вибори.

Повисні допесеня „Neues Wiener Journal“ у подтверджує в часті також догосене високо-офіційного „Fremdenblatt-у“ котрий пише: Бр. Гавч був дві 7 с. м. в Іспанії і був прийнятий цісарем на довгий авдієнції. Ключ ситуації лежить все еще в угорській кризі, яка досі не зістала розвязана. Бр. Гавч має на меті скликати парламент на продовж, а передтем зарадити сесию краєвих соймів. Коли однак вимагати буде ситуація, то парламент збере ся вже в інтересия, а в тавім случаю сесия соймів відбуде ся відвініше.

Голоси з чеського табору, які ми що йно наведи тілени доповняють донесення, подані відносними двома чехами. Вони кажуть, що молоді чехи для реторича мандатів і перші будуть мусіли з неохоче перейти до обслуговування, без огляду на те, чи сесія парламенту відбуде ся скорше чи пізніше. Молодочеські політики, коим мають орієнтація йти вперед будуть мусіли навісті самі целяти ся за бр. Івача, щоб розвези парламент, бо з'їмше їм війни на ново до парламенту і мати тим через дальших шість літ свободну руку, ніж брати ся з опортунізм і вже за рік скінчити політичним самобичством.

Півконституція?

Москва. З приводу заповідження на день 12 с. м. оголошення конституції, папує тут велике напруження. Багато осіб, котрі мали виїхати в Москва на сітє, лишилося в місї, щоби бути свідком торжества. В дні оголошення конституції відбуде ся велика маніфестація патрістична.

Петербург. Говорять, що по оголошенню конституційного указу цар замінену внаслідок держави. Після одної версії має ним бути кн. Святополк Мірський, після другої Пшоп. Народи в Петергофі поступають так скоро, що наступне засідання має відбутися вже в п'ятницю, щоби не продовжувати речення оголошення указу о скінченню думи. З сих також притяг цар має прокламувати маніфест не в Москві, а в Петербурзі.

Берлін. Російська партія реформи приготувала на 24 с. м. новий конгрес земств, без огляду на те, що в Росії стане ся.

Берлін. До дзеньніків донссять в Петербурга, што ка розваж Трепова розпочато слідство протав учаснікаў конгрэсу зямств, як тажкож протав вёх членів ліберальных таварыств, котрых в 16,000 до 25.000. Супротив таго, што канстытуцыйный проект, котрый сям дзяма мае бутн огошчанаў, вывучае від выбарів особи в слідстві, цілво заряджэня Трєпова в усуаути від выбарів 25,000 найрадыяльнейшых людзей, котрі в парляменті були бы дзя правітєльства невільдним элемєнтам.

Москва. Говорять, що намішено намір судового переслідування учасників конгресу заємств. Прівіхав тут сенатор Шостовський, котрому поручено розслідати справу конгресу. Ходить він дуже часто в кн. Трубеніким, Головинном і іншими членами бюро конгресу.

Варшава. На товарній станції варшавсько-петербургської лінії робітники підпалили магазин. Огонь зльотів і згасився військовим патроном стайційним.

Рига. Подожена крґтяче. Страйкуе 20.000 робітників. Населене міста стоїть по стороні страйкарів. Без герерів приходить до бійок між робітниками а військом. Міську земліанелю апержено. Порт і ратуш обсажені військом.

Петербург. В світлиці Книжкового ярмарку вчора не було ніякого кінця. Зорганізована інтелігентською громадською стороною виставка на пошану пам'яті і мордує їх.

Петербург. Командант Владивостока до-
носить, що Японці посувають ся двома но-
вими долинами до лиману Амура. В поведінці
великі Старе Село по двогдиннім бою. Ро-
сійські вояки 32 убитих, а 112 рабових і
підпалили місто.

Лондон. Вгляди на загляди між знач-
но поспішалися так в Токіо як і в Петер-
бурзі. Який мав значно гмодифікувати свої
надаєня що до грошового відшкодування, бо
ему розвідати ся головні о територіяльні
здобутки.

Петербург. Літєвич дєс'ятє: В околицї Г'яйдюшню росейскїй вїдїдї прїїшов днє 2 с. м. до сєд. Нагшантєсє і Сїуїсулїкшү зну, до єго Явандї прїгїтїлї салїсво. Остатковю Явандї мусїлї рокєвртї свїї станєвщє і устєпїтї до єарнїх стїно укрїплєннїх. На другїй дєв' гашї вїїскє прєвєдїлї дїлїтєє офєнєвнєу. Нашє артїлєрїє уємєжїлївєтє Явандїєм сїбїтї єшєє крїго. Останувшї євсю дїлї, вєш вїдїдї вїдєлєувїє без страт. Тогдї Явандї рєспчєлї офєнєвнєу, алє під єлївнєм огнєм зєвє вїстєпїлї. Днє 2 с. м. єш вїдїдї вєрнєувє Явандїє в єлєвнїє в сєлї Лївєшєсє, о 18 вєрєт від Тнгу.

Будапешт. В суботу вночі кинено понад шістьсот коло одної фабрики в Новім Пешті бомбу. Внаслідок експлозії вилетіли в фабриці всі шибі. Тарий самий атентат введено вночі в фабриці свіри Мавтєрєв. Хто вивув бомбу, досі не знають.

Будапешт. Дев'ятеро простують вистіг о гелію ім'ям часної збиток в часі війни війська з класами, котрі не хотіли допустити гожені до загани. Перебита тільки одна особа, а 15 ранено. Коли компанія, котра прийшла робити лад, дала салюту, політера в рямішавно твєжє багато воєни і поліцаїр.

Царгород. Внаслідок послідного атента-ту на султана обморожено судило приступ до селянству і повідомлено о тій дипломатичне-їго. Слідча комісія довідала ся, що під-органі о вказаня атентату, Ріне прїїхав до Женеви. В справу атентату суть змішані Максдонні і Вірмени.

Повістмут. В понеділок приїхала тут французська ескадра всенна, зложена з 18 кораблів. Приято ві свящійко. Король Едвард дав в честь французьких офіцерів обід, в котрім взяла участь також корлева і члени королівської родини.

Християнія. Як плевбсцит затвердять
сирваге уїї з Шепгею, парламент еше раз
зверне ся до короля о дозвіл розгляда уїї
і рівночасно предложить коруну одному з
королевских синів. Коли король відкине сю

Просить ся всіх Вл. Передолатників, що доси не врівняли залеглостий, щоби зараз се виперили. бо инакше за кілька днів (дня 15 с.м.), дальша висилка часопису буде без умовно здержана. Подаємо се до загальної відомости, аби заощадити обом сторонам неуривномостий і труду, які настають з перервою правильної експедиції чисел.

— Отсим подає ся до відома, що заходом виділу філії руського товариства педагогічного в Станиславіві вбудує ся двотижневий курс підготовляючий для всіх тих учеників, що здавати-муть вступний іспит до першої класи руської гімназії в Станиславіві по вакаціях. Курс сей розпочне ся 17 н. ст. серпня, а скінчить ся 31 н. ст. серпня. Оплата за удержання, за харч і обмунгу, назначує ся за тій цілій час на 8 К (вісім корон). Кождий ученик має привезти за собою книжки, біле на два тяжкі, подушку, вкривало і сінник. Вої мають являтись найдалше 16 н. ст. серпня з полудня в бурсі філії руск. тов. пед., ул. Пашеа ч. 9, бо наука розпочнєть ся 17 о год. 9 рано. При сїм виразно зазначує ся, що а сїм курсі можуть взяти участь тільки ці ученики, що вже підготовлені, а лиш мають собі повторити і дещо доповнити. Натомість нехай зовсім не приїджают такі, що не підготовлені, або підготовлені вельми слабо, бо шкода вряжати їх на неострібні видатки. Оплату має кождий зложити з гори при ввісї. Зголошуватись годить ся карткою вкресп. на адресу: Провізі Рибчук, проф. гімназії тепер у Дорі до 15 н. ст. серпня або усього в бурсі 16 серпня.

— Поглик до всіх Вп. Родичів, що посилають своїх синів до школи у Станиславові, „Утрудни ся зовий, змолоче гортань мой, буря истопи мя“. Отже я вже в третє відзнався, що виділї фільм руск. тов. педаг. в Станиславові задумав із 1 вересня 1905 Інститут для багатшої молодіжи приївної. Оплату за ціле удержанє назначуєсь поки-що на 36 К місячно. Інститут той поведе виділї по всьмь вимгам, постаравсь о відповідне пргміщенє, здоровий харч, а загляд педагогічно-дидактичний поручить одному з професорів гімназії або священикови. На той поглик аголосив ся дотепер один батько. Задля того продовжуєсь час до зголошення до 15 н. ст. серпня на адресу: Првїи Рибчук, професор гімназії, тепер у Дорі. По 15 н. ст. серпня зголошевє не приймась і інституту не введе ся в жїтє. — *Пр. Рибчук.*

— Вибір по Валевським. До „Słowa Polskiego“ доносять зі Станіславова, що там з правителівської сторони роблять ся вже приготування до виборів в V курії по Валевським. Було б вказати, щоб і між Русинами розв'язалась якась акція, а до сего суть покликані наші організації повітові, котрі повинні завдавати порозуміти ся що-до особи кандидата, поки розішче ся агітаційна акція по повітах. Інакше при помочі військових закладівських партикулярних заходів вярне кігця кандидатур і нарід буде абламучувий, не знаючи на кого голосувати. Почин до скликання організаторів уоїх повітів в цім назначення одного кандидата повинна дати пов. організації станіславівського повіта, зважвши, що Станіславів репрезентує осередок нашої діяльності в тій частині краю. Відтак догверва, коли спільний комітет всіх повітових організацій усталить себю одного кандидата, прийде час на агітаційні віча, на котрах буде і повинна бути — коли акція має взагалі удала ся — пролягнута одна кандидатура. Се пишемо з тої гадки, що звісний „Руский Селянин“ і „Dziennik polski“ вже наперед заповіли якусь фавстичну борбу о кандидатури з рускої сторони, борбу, котра викликає ся звісними кругами зба умише на те, і щоб домогати дельше наші нарід, розбивши его всілякими руськими кандидатурами на ворожі партії, переперти відтак там дельше кандидатуру, поставлену правительством. Доси кандидатим з V. курії був ставлений з рускої сторони пос. Гуриз, тсж его особа повинна бути також взята під розвагу і при сех доповняючех вибorex. „Słowo polskie“ доносить, що правительство хоче поставити кандидатуру радника Левяцкого, котрий то один радник Левяцкий, бож в їх мабуть більше в Галичаві, кореспондент „Słowa“ не подає.

— Позір! Виділ „Русского тов. педагогічного у Львові подає до загальної відомості, всім членам Руск. тов. педагог., як також і иншим товариствам, що мають під своїм зарядком бурни, що на підставі нового закону о опіці над сиротами, ухваленого соймом дня 2. лютого 1905 буде Виділ кравчий надіювати спроти стисадицки і гаві сироти буде поміщувати в ієспитунцах, які займають ся вихованем дітий. Віс стже гаві рускі заведеця повинні вносити свої сиротини враз з подаванн ціни за удержанн о одної дитини. Рівнож треба дбати про се, щоби спроти старали ся о повисші підмоги. Подава має ся вносити зараз на підставі конкурсу, який був споминений Виділом кравчим в „Ділі“ — в липни с. р. Се справа пегуча длатого, щоби рускі діти буга приміщувани живи в руских ієспитундах.

ДІЛО

Одзначення вказані приймають ся по 20 с. за одну стрічку інсульту або за всі мікрос, а в розрахунок „На Діагнозу“ по 50 с. — Поділки і інші прийнятні оформлення чиселоть ся по 20 с. за стрічку.

(Конец буде.)

і утій про скорі опольонізованя рускої людности при помочи школи, бо (поминаючи сильний віст національної свідомости в масах руского люду) треба би до сего діла ще многих і сприяючи сему ві-
— тимчасом події летять в наших очах скоро, ми стоїмо в наветерю важних політи-
чних зміп, а заподіяні кривди можуть в них завважити і відбитися небагом прикро на са-
мих гнобителях. Люди тамучі, стачі на ви-
жипі і смотрачі трохи далше, по над живі-
шну хвалю довші би поважно над сею справою застановитися.

Ось тільки мали ми сказати на адресу повної нової ради — а тепер ще пару слів скажемо на адресу руских членів сї ради, яко репрезентатів Русинів.

(Коноць буде).

На Угорщині.

Вчера подали ми за віденьськими дже-
вниками, що віра на Угорщині має бути по-
ладана в мировій дорозі та що винайшов ся
вже спосіб, яким можна буде дійти до поро-
зуміння. Сей спосіб має полягати в новій ін-
терпретації арт. VII зак. з 1867, який від-
носить ся до прав цісара зглядно корожа над
армією, з чого можна догадувати ся, що ко-
рона вправді не згодить ся на поділ армії,
але надасть мадарскому соймови в справах
армії такий вплив чи права, яких вони досі
в тім напрямі не мали. Впрочім, якщо буде
ся нова інтерпретація угоди з 1867 р. що-до
армії на разі годі знати, то однак певно, що
за купісами рішено вести нові пересправи з
Мадярами і на новій дорозі та що там мають
надію, що сї пересправи доведуть тим разом
до пунного кінця.

Тимчасом нагіна на мадарську опози-
цію веде ся далі а правительственні групи
удакт, що вони на серіо думають про ре-
форму виборчу в напрямі загального права
голосованя. Мадяри відповівають, що такого
проекту угорський сойм не прийме, бо він не
прийме ніякого проекту з рук теперішнього
правительства, а ся відповідь є дуже влучна,
бо годі припускати, щоб цісар ага. король, в
старім віці і звисий зі свого консерватизму,
згодив ся на оетроа, ще й реформи в вираз-
но радикальним пятном. Впрочім навіть на
случай виконаня реформи нема певности, я-
кий сойм вийшов би з нових, хочби і загаль-
них виборів, бо при виборах беруть участь
комітати і загальною автономією властї адміні-
страцій і ті відмовляють участи в вибо-
рах, що мали-б на цілі розгортити за одним
замаком мадарську гегемонію на Угорщині. А
що тим було би скорше чи пізніше загальне
голосованя в Трансильванії о тім годі су-
мнівати ся, бо який так на Угорщині заве-
дено загальне голосованя, то в краю св. Сте-
фана вийшли-б не тільки соціялістичні про-
водірі, переважно Жиди завасимі морально
від Відня, але і всілякі Словаки, Румуни,
Серби а навіть і Русини, і тоді мадарська ге-
гемонія певно перейшла би до історії.

Що між народами Угорщини починає
поволи під впливом борби Мадярів в Віднем
росити новий дух подібно як по р. 1848 за ча-
сів Буха і его системи о тім нема сумніву і
се видно з військових фактів — хочби примі-
рити і з послідного доповнюючого вибору в
ліптавськ. Сьв. Мислашу, які відбули ся між
міністром судівництва Лянієм а словацким
кандидатом Сгодолом. Кандидат Словаків ді-
став поперх 1500 голосів, а правительствен-
ний кандидат, ще й міністер перейшов біль-
шостяю всього на всього кільканадцяти го-
лосів, отже по проєгу для него ако міністра
компромітуючою. Ї се атак, що Словаки під-
носять гелову, та ще більше чим Словаки
підносять ві Румуан, котрі відзначають ся
більшою енергією, чим другі народи, сла-
вянського походження. Навіть Хорвати, ко-
трих верховодяча партія піддержувала досі
правительство Тиса, не знають тепер, що робити,
і хочуть виступити з новими домаганнями
супроти Угорщини. Дня 14 с. м. має в Ду-
бровнику відбутися візд хорватських по-
слів, а тоді покаже ся, яке становиско займе
хорватський варід в теперішній краї. То
тільки певне, що хорватська преса — поста-
новива і собі домаганя хорватської команди і
кажуть, що Мадяри того дуже надавали ся,
бо іздан до Заграбу президент угорського
сойму Юст і обідав Хорватам, що Хорвати
одежать окрему хорватську команду, нако-
ли Хорвати в теперішній кризі стануть по
стороні Мадярів а проти корожа.

Мадяри, що здобули властї завдяки
привілеціям і держать ся на крижках осно-
вах штучної гегемонії, мають — як бачимо
з того — чимало таких річий, яких можуть
і повинні бояти ся і тому дальший розвій
подій на Угорщині не можна не слідити без
особливого інтересу.

На наших торгах.

(Статя надіслана).

Хочу порушити справу, яка на перший
погляд видаєсь дрібною, але яка в дійсности
має і ширше значіння, бо доторкає кашені не
одного нашого селянина.

Хто має нагоду бувати на галицьких
торгах по торговцях і пригладити ся ближ-
ше торговля звирятами, а особливо безрога-
ми і вівцями, той хотів би мав лише зако-
чу людського чуття, набрав би напевно на вид
відстрашачих спен, які там мають місце
переконання, що галицькі торговці суть міс-
цями, на котрих в цілком явний спосіб від-
бувають ся найжорстокіші крадежі, роз-
башацтва, шахрайства і здирства, на які мо-
жуть лише зваяжити ся найнижше упавші мо-
ральні індивідуа всякої бражки. Найбруталь-
нішу роль відіграють тут гандлярі кін-
ми (Жиди) і гандлярі безрогами (Маури),
котрим на малу прислугу віддають всякі
магістратські посапани а проти котрих нема
у нас зваталі майже ніяких средств оборони.
Такий гандляр дре з тебе в живі очі, нероз-
сипоміть возьми гроші, то знов вихопить з
рук корону, коня чи що друге і наш селя-
нин стоїть безрадний, бо справді нема ніко-
го на місці, щоб его там бронею а коли сам
поставить ся, то серед товпи наразить ся
еще на безкарні вважуваня і розбої.

З моєї багаторічної обсервації хочу роз-
повісти про один случай, який найшов свій
спільног аж в суді а який дуже добре ілю-
струє положеня руского селянина і его без-
радність, коли попадає ся в вігті безсовіс-
них гандлярів.

Грицько Радейко, господар з Віжкомлі
згодив собі безрога у одного селянина на
торговці в Судовій Вишні і хотів ему за
них заплатити. Та в тій хвилі прискочив до
него гандляр Ян Ревіньскі, пінув селянина
в руку свої гроші а порося а Радейка
став бити пистуком по голові. Радейко ді-
став в той спосіб кілька разів "позавуха" і
по зубак і то так загально, що аж протяго-
му губу а зубак зрушили ся. Радейко, ви-
дичи що его бють так, що кров его облягла,
зачав утікати, але Ревіньскі став за ним і
бив его далше палицею по плечах і раме-
вах. Так скрозавлений утікаючи, стрітив Ра-
дейко жандарма. Гандляр рівном побачив
жандарма, перестав за Радейком гнати і
скригав між возами на торговці. Тоді Ра-
дейко приступив до жандарма і розказав ему
всю точно по правді а жандарм подав ему
ім'я і назвиско гандляра, котрого сам бачив,
як Радейка бив і казав Радейкови заскарже-
ти Ревіньского до суду.

Радейко справді заскаржив гандляра до
суду, але нехай ніхто не думав, що виграв
справу. Радейко обжаловував Ревіньского о
побити з § 411 кар. зак., бо було назіт
лікарське свідоцтво, але хоч позивача емо і
свідків Петра Пина селянина з Віжкомлі і
Милавка Гриняка селянина в Селиск (пов.
Яворів) то однак до засуду не прийшло.
Розправа відбула ся етем у нас особливо з
селянами практикованим способом. Судия п.
Райманський сказав: "Радейко дістав пару ра-
він в писк; погоди ся!" Тоді послужники
судовий, якийсь Кухта взяв 2 К з полареса
обжалованого Яна Ревіньского, пінув їх си-
лою в руку Радейка і сказав: "Погодіть ся,
погодить ся! Він вже дав 3 К лікареви за
Вас, а 2 К тобі, то вже досить, най вже бу-
де угода!" Радейко сказав тоді: "Прошу па-
ва суді, я дістав 3 рази по зубак так силь-
но, що 5 днів чувем біль і маю ся загодити
за 2 К?" А судия п. Райманський відповів:
"Що ти дав, т. сь взяв і угода". Коли Ра-
дейко побачив, що на тім снічав ся вимір
тої справедливості, просив ще п. судию,
щоби казав позваному заплатити ще хоть
за свідка, але п. судия сказав, щоби Радей-
ко собі сам за свідка заплатив. На тім роз-
права і скінчила ся, а скінчила ся так, що
селянин на торзі не тільки дістав по личі
і зубак, але й ще поніс дальшу матеріальну
шкоду бо не тільки мусів ходити до лікарів до
суду, але мусів ще й в додатку платити
свідків і стратити що найменше дводневий
заробок.

Розуміє ся, що сей факт з Радейком
наводимо всього на всього один, але чи то
таких фактів нема у нас більше? Чи він
прямо не типовий? То добре, що Радейко
пішов до суду, але кілько то селян навіть на
уде ся до властї шукали оборони, бо по
просту не знають, хто їх скравив, а з наза-
ває ся той, котрого треба би зашварити, або
хоч знають, то не мають на "адуката" і во-
лять перетерпіти, ніж глядіти сумнівної вар-
тості помочи у наших властї.

На торгах, тай не тільки на торгах а
вже й по дорозі відбуває ся у нас проста
розбашацтва навіка на селян, що йдуть до
міста, аби продати тм що-небудь на "пода-
дато". Звичайно вже на дорозі за містом
стоять Жиди, наче ті стовпи прабережні
один по другім і напастують приїзжих. Ча-
так позиваю бути? Чи повинно бути в цині-
лізованій державі, щоби переїзжаючий був в
т. м. небезпеченстві що его хто небудь нападе на
дорозі а то прямо обідрі? А на самім торзі
— воєвмі хочби типовий случай а Радей-
ком. Передовсім се дивне, що був жандарм,
бо буває, що его зовсім на торзі нема, або
не видно. Але там разом був — то чомуж
не заарештував зараз пана Ревіньского, ко-
ли бачив, як сей бє селянина? Прецінь суть
адміністраційно-поліційні приписи про по-
рядок в місті і той, що викапує гандлярди
може бути сейчас арештований і укараний
поліційно. Впрочім на горячім вчаку можна
кожного арештувати і нехай би такий панок
пересидів ся хоч раз 24 годни, чи як задер-
жаний на горячій вчаку чи як покараний
поліційно, тоді такі річі не діялись би і
наш селянин, котрий не вмів собі дати ради,

не був би виставлений на самоволку воєвміх
торговців розбійників і посіпак. А про суд
вже й не говоримо. В суді збути ся клопо-
ту угодою се у нас так як вісти хліб в ма-
слом, а що на таких псевдо угодах виходить
найгірше селянин, котрого по просту п. "se-
dzia" стерпироває і закупає, о тім не треба й
вгадувати. Ї то другий розбій, негідний ви-
янок жлопокої несвідомости права, несвідом-
ности того, що до угоди і відступленя від
скарги нікого приневолити не можна та що
суд мусить видати вирок і то після стану
доказів, коли сего домагає ся сторона. Розу-
міє ся о тих приписах закона мущия не має
навіть поняти, уважає за найвищий закон
те, що "pan sedzia" скажуть, а pan sedzia з
того деколи, навіть в побічані цілях, що ні-
чого не мають спільного з виміром справе-
дливості, користають.

Ї хочте потрібне, аби наші адміністра-
ційні властї і їх органи безпеченства заня-
ли ся більше порядком і безпеченством
продавців на торгах. Як кажемо, на те суть
поліційні приписи і треба лиш змігати їх від-
повідно примінити, щоб покласти кінець
скандальним і негідним відносинам, які у
нас панують на тім поли. Атаже хто не раз
видів, як шматливий обдіраєць-жидок тагне
нашого селянина на торзі і трактує як яку
худобу, сей хіба не раз мусів почути ду-
шевний біль зі сорому за топтання людске
достоїнство — і ті властї, котрі щось по-
дібного толерують.

В. З.

3 Росії.

Варшава. Міністерство комунікацій не за-
твердило ухвал в справі введеня польського
язика службового на варшавсько-віденьські
залізници. В мешканю Невядомского поліція
вкравла тайну друкарню. Невядомского і
кілька осіб, що приходили до его мешканя
арештовано.

Петербург. Правительство наміряє зятя-
нути нову 5-процентову позичку внутрішню
на суму 250 мільонів рублів. В синоді ври-
нув проєкт вилученя всіх монастирських
справ і утвор на окремого монастирського за-
ряду. — "Вірж. Вѣд." доносять, що Горемі-
кія розіслав до всіх громад обіжники, щоби
на весну пошканило селянських делегатів до
окремої ради для справ селянської посілости.
Сі делегати давали би відповіді і поясненя
в справах биту і відносин селян. — Гозорня,
що розвязано комісією Кобека для прасових
справ.

Війна.

Петербург. Підвато доносів. Дня 5 с. м.
один з наших відділів виступив ся до проко-
ду Хаїон. Японці розпочали атак і обійшли
оба наші крила, через що наш відділ відоту-
пив на північ. Коло проходу Мадудін Япон-
ці стрігали часті сего відділу, котрий дав
сильну, по чім Японці відступили в полудне-
вім напрямі.

Портсмут. Дня 8 с. м. мирові повноваж-
сті поїхали до забування арсеналу маринар-
ки, де контр-адмірал Медад привітав їх гар-
матними салютами. На мешканя відіано по-
вноважностям один з будинків арсеналу.

Берлін. Нияі Комура має предложити Віт-
тому мирові усяля. Японські повноважності
будуть послугувати ся авілійським язиком,
російським французким. Ціла дискусія буде
безперерочно перекладана на другий язик і
протокована. Вчера розсіджено повноважні
делегати.

Париж. Деякі джевники вютують чуття, що
Россия предложить Японіи купно Сахаліну,
щоби в сей спосіб управлїняти справу во-
єнного відшкодованя.

Петербург. "Рус" доносять, що Ояма
має зайти Хісцям в Чантафу, що хісцькі
річчияки можуть спокійно віддати ся госпо-
дарским занятям, бо війна скоро скінчить ся.
Гамбург. Цар має вислати до Віттого до-
вгу шафрарову десету, в котрій цар доно-
сить, що Нісевич переказав его, що заключе-
ня мира в теперішній ситуації для Росії не
жонче потрібне, бо в кожній хвили Росіяні
можуть побідити.

Лондон. З Портсмуту доносять, що Ко-
мура ако усяляє мира поставить насамперед
воєне відшкодованя в висоті 150 мільонів
фунтів стерлінгів. Територіальних уступок,
окрім відступленя Сахаліну, не зазначає нія-
ких. Коли Россия відікане сї жагання, то Ко-
мура поставить наші. Росіяні тав понижують ті
услія, що Россия могла би їх прийняти хіба
по утраті цілої армії. Япон зажадав би тогди
величезного відшкодованя воєнного і великої
території, з котрої утворено би величезну
східну державу японську в Владивостоком і
східними берегами Азії.

ТЕЛЕГРАМИ.

Угорська криза.

Будапешт. Міністер рішництва мав ра-
дарковани одного джевника заявити, що ці-
сар-нікони не вгодить ся на введеня мадар-
ської команди. Позел Юст жертвував для у-
рядників засуспендованих правительством
10.000 корон. На ту саму цілв Тома Нарай
призначив 1000 К. річно, а Людвик Нарай
свою платню відсужував, річно 20.000 кор.

Солунська желізниця.

Відень. Індербанк закупав за мільон
франків акцій нової солунської желізницї.
Освоваий капітал сї желізницї усягав до-
ся на 6 мільонів корон.

Атентат на султана.

Женева. Турецке правительство зажадало
від Швайцарії виданя кількох осіб, підозрі-
лих о участі в посліднім атентаті на султа-
на, а котрі мали охоронити ся до Женеви.
Женева поліція заперечує, мов би учасни-
ки атентату були в Женеві. Також а Лю-
церні донозять, що там не відіадено осіб
церні донозять, що там не відіадено осіб
визначених турецьким правительством. Пу-
блична опінія в Швайцарії є противна ви-
данню Туреччині осіб підозрілих о участь
в атентаті.

Царгород. Турецка поліція вже має знати
імена всіх учасників атентату, котрі утікли
за границю. Турецка поліція порозуміла ся
з зарядами всіх загранячних поліцій.

Крета.

Кенеа. Повстанці обсадили ціловий уряд в
селі Кастелі і не хотіли впустити на берег
жандармів з російської калонірки, котрі при-
їхали, щоби відсбрати сей уряд. Канонірка
збомбардувала і знищила село. Повстанці бо-
рвали ся і постріляли двох російських ма-
трозів, але остаточно здали ся.

Мароко.

Париж. Головні сили претендента. Бухамари
звичили відділ Магзена, зложеной в 2000
людей. В наслідок того ситуація в Удіда
є дуже грізна.

Від Адміністрації.

Просить ся всіх Вп. Передлатників,
що досі не вирівнали залеглостий, щоби
зараз се вчинили, бо инакше за кілька
днів (дня 15 с. м.), дальша висилка часо-
писи буде без у с л о в н о здержана. По-
даємо се до загальної відомости, аби за-
ощадити обом сторонам непрямностей і
труду, які настануть з перервою правиль-
ної експедиції чисел.

НОВИНКИ.

— В справі рускої гімназії в Станиславові,
доносять нам в Відні, що розпорядження,
яким ся гімназія має бути крєована, є вже
підписане цісарем і має бути в сих днях
оголошене. Притім доносять нам відрадний
факт, що ся гімназія має бути крєована ако
замостійна і дістане окремого директора.
За те менше відрадна друга вість, що тим
директором має стати д-р Сабат, звисний пу-
піль польських верховодячих кругів, а зате
ненавиджений руским загально, спеціальною
руською модою.

— Осьим подає ся до відома, що заходом
виділу фінанс руского двораства модою від-
го в Станиславові відбуде ся двотижневий
курс підготовляючий для всіх тих учени-
ків, що здавати-муть вступний іспит до
першої класи рускої гімназії в Станиславові
по ваканціях. Курс сей розпочне ся 17 н. ст.
серпня, а скінчить ся 31 н. ст. серпня. Опла-
ту за удержаня, за харч і обслугу, назначу-
єть за той цілий час на 8 К (вісім корон).
Кождїй ученик має привезти з собою книж-
ки, біде на два тижні, подушку, накривало
і сніник. Всі мають явитися найдальше 16 н.
ст. серпня а полудня в бурсі філії руск. тов.
пед., ул. Пешча ч. 9, бо наука розпочнесть
17 о год. 9 раню. При сїм виразно зазнача-
єть, що в сїм курсі можуть взяти участь
тільки сї ученики, що вже підготовлені, а инші
мають собі повторити і децю доповнити. На-
томість нехай воєсім не приїжджують таві,
що не підготовлені, або підготовлені вельми
слабо, бо шкода наражати їх на непотрібні
визатки. Оплату має кожний зложити з гори
при вписі. Згодошуватися годить ся карткою
коресп. на адресу: Прохпн Рибчук, проф. гім-
назії тепер у Дорі до 15 н. ст. серпня або
уставо в бурсі 16 серпня.

— Ще в справі виборів по Валєвськ. В
справі доповнюючих виборів по Валєвськ.
має відбутися віче в Луці. К. Уста зелено-
го, в бучацькій повіті. Салікують се віче пп.
Крижановський а Вучача і нотар Танчаков-
ский з Потова золотого. — Dziennik polski
пустив вістку, немов Народний Комітет
висказав ся против кандидатури посла Гу-
рика. Можемо упевнитися павіа в Dziennik-а
polsk ого, що справно кандидатура по Ва-
лєвськ. Народний Комітет взагалі ще не
займає ся. Інформатор Dziennik-а чує в'дго,
що деє ззовини, але не знає де. Народний
Комітет висказав лише при зовсім іншій
нагоді сїй погляд, що до парламенту по-
винні би вибирати репрезентатів виявляючо
зміж ітелігенції і то найспокійніших та
насьвідеміших в знєстях політики, а селян
ставати лаше тоді, коли політи не можуть
агодити ся на одну кандидатуру зміж ітелі-
генції і кандидатура селянська є конче-
ностию. Сю опінію оправдує вже сам факт
незнаня німецької мови у селян, не кажучи
яже про потребу в парламенті високого по-
літичного образованя. З тої самої ради, що
довіти не годили ся на одного кандидата
інтегента, кандидував свого часу против
Валєвского посла Гурик і в тім самим зма-
сї вгадували ми про сїу кандидатуру у вче-
рашнім числі. — Вініці містимо сїдуюче
письмо: "Dziennik polski пустив вість, не-
мов то я хотів кандидувати по Валєвськ.,
але дав ся випередити кандидатами, котрі
уже розпочали за собою агітувати. Можу у-
певняти під всякою гаранцією, що я ані
про свою ані про кандидатуру по Валєв-
ськ. взагалі досі навіть не думав, бо се
впрочім до мене не належить (лише до Нар-
комітету і повітових організацій), а о тім,
що я хотів кандидувати при сїх доповню-

Пошукує ся заступників в кожній місцевості. Арендувати дуже пошукати, без визиску можна заробити щодня 10 копій і більше. Адреса: Абеляда Марчевського, Львів, Головацького ч. 9. — Марка на відповідь. 638 1-1.

На адресу російських конституціоналістів.

Ми вже згадували не раз, що російські тв. конституціоналісти як і загалом російські ліберальні і революційні партії, видивляються на конституцію, але мовчать про те, яке в їх становленні в справі націоналізму, а особливо в справі Русинів. На разі російські конституціоналісти числять ся тільки в Польщах і Фінляндії, але про Українців як націоналістів не хочуть нічого знати, дарма, що Українці беруть адалава в значній частині у всеросійській революційній пропаганді а суть народом, котрий вже з огляду на свою чисельність заслуговує на увагу. Вина тут по частині лежить і на стороні Українців, котрі ввійшли в асеросійський революційний рух, забувши як слід маркувати своє національне питання і свою національну окремішність — та в тут вина і по боці російських лібералів і ревлюціонерів, котрі борючись в центральнізмі усе абсолютизмом, ставлять в kwestі національній такий же центральнізм, що і царат, хоч в новій, конституційній формі.

Що така увага російських поступових вругів до українського питання може принести шкоду загальній справі визвольного руху в Росії не потребуємо доказувати, особливо коли зважати ся, що свідомість національня серед Русинів росте і вони, крім того, більш-менш дозволяють ігнорувати нікому, отже і російським лібералам, своїх національних прав. Впрямч не увага російських поступових елементів до українського національного питання починає помічувати ся навіть за границею Росії, в широких кругах європейських, на що доказом може бути хочби стаття звісного публіциста Александра Уяра, котрий якраз заназ ся сею інтересною і важною kwestією, а свої дотачні замітки помістив в так читавім воеді тижневнику як „Le Courrier Europeen“. Статтю сю (ч. 37 нагаданого часопису) наводимо тут в повній основі, аби і наша публіка знала, як на порушену на вступі kwestію задовольнює ся ширший політичний світ в Європі.

„Русини — важне автор — фальшиво звани „Малороси“, зачинають справді поважно неспокій ся через надто себе визнаючий центральнізмі ліберальних російських партій. Повне же вони суть другою назвою Росії, в семому Європі, то мають в певній мірі рацію вельмув ся, що їх мовлять ігнорують. Їх майже 40 мільонів, вони представляють отже нарід, котрий визнає ся як фізично та й своїм характером і могом. І передо всім вони суть тим, що гласно піддержують розвиток революційних тенденцій в Росії. А мимо того не згадує навіть ні одна програма ні одної російської партії ті поважні права, котрі підлягають безперечно праву, яке Русини мають в своїй національній окантованості. Російські конституціоналісти покладають ще більш, як другі партії, центральнізмі тенденції, котрі вічного доброго не обіцяють в ту епоху, коли вони заберуть ся свий і значення. Що вони уявляють національним життя Фінляндії і Польщі, се тільки тому, бо не сьміють дивити ся. За те вони обтяжують ся не мало вогідним легковажним умов в Персїї і Тифлісі, котрі є до невільного дня вапоруною удержані цілковито автономії Русь і Арменія.

„Можна би питати ся, чи не перорозуміли прийшли російські ліберали до того, щоб хочби дати пригнітувати великсерсійським ямом нації, котрі, — тепер — найменше успісбнені пократи ся, і котрі проти ліберального центральнізму в усеї світі так само борючись ся будуть як проти центральнізму царств. Відповідь легка. Житє 30 мільонів Малоросів і 8 мільонів Вілоросів становить дуже визначну більшість проти 47 міль. вищих мейнцнів царства. Ситуація та

цілковито перемінля-б ся, если би Росіяни знаходились самі проти всіх інших. І легко можна догадати ся, що Малороси можуть на ту сторону похилити вагу, котра їм буде по руці.

„Тепер же: Креация двох національних українських партій, демократичної і радикальної, котрі через свої оправдані жаданя автономії і офіційальної української мови адобудуть признає величезної малорускої маси, як також односторонні домаганя щодо знесення указу з р. 1876, котрий забороняє офіційальне уживаня української мови, показують достоточно, яке становище думають знати Малороси проти великоруского центральнізму. Сей послідний викликає навіть дуже немилі прозви: він проковує отвертий сполістичний рух, котрого наслідки можуть стати ся дуже небезпечними, і то в тій мірі, коли більше як коли, потрібна-б була вага і на наїтійснійшій шалі з лука мейна протинниками царяму.

Під такими обставинами пригтовляють ся велико-руські партії тільки на серйозній неприємності в грозячій епосі конституційно-нальної монархії. Они побачуть, як Малороси з другими націями по просту збратують ся проти московських претенсій, і жорсткі яку Великороси здають ся хотять мати в принципі негована екзистенції Русинів, зредують ся на менше як — нічо.

Се дійсно дуже не розсудно і не морально хотіти українську національність так само знести як арменську і вірменську. І видно, що центральнізмі не числять ся зі злим враженням, яке визнає їх упертість на цілому світі.

Ось тільки слів п. Уяра на адресу російських конституційних вругів. Було-б пожадане, щоб ці розумні слова Європейця не перейшли без уваги тих, до кого були адресовані.

На азійським Сході.

Вісте, що між Росією а Японією мають розпочати ся мирові гереспрани так успокоїма політичний світ, що ва разі не звернемо уваги на те, що для ся на тереві війни. До публічної відомості дістала ся лише звістка, що Японці князя Сашаїні, але в дійсності всяка операція Японців по тім не скінчила ся. Рівночасно з походом на Сашаїні відбулася ся друга війна проти Владивостока, яку Японці вміли прикрити повною тайною а яку в тайні держали такса симпатизуючі а Японцями англійські дивені. Дотерга тепер, если спералі в значній частині майже перефелено подіють англійські дивеніки дещо блісній місти при скіді Японців проти Владивостока, а з них перековуємо ся, що на тереві війни всесім не було в послідній часі того спокое, при якому гогорля всіяні дивеніки, що не мали війни інформацій.

План японського маневру проти Владивостока виправдав маршал Оама а вююваго з величайшою підприємство генерал Гесагава.

План маршала Оама полягає в тім, що Владивосток має бути рівночасно атакований з трох сторін — з заходу, півночі і сходу. На разі відбув ся марш японських військ з Кореї, звідси захоронке Владивосток ріва Тюмен, що на послудне від сего порту впадає до моря. Японці мещеруючи в Кореї на Владивосток, будуть мусіли через туку ріку перейти, подібно, як се стало ся колиш в першій фазі війни над рікою Ялю. Ріка Тюмен має північний берег дуже високий і там Росіяни мають дві головні позиції: в Новокієвську, що лежить вже близько моря, і сорок кілометрів вище, в Омово. Росіяни псванні були сей північний беріг Тюмену

перший Faraday, а не бікше Maxwell, виказали погляд, що неможливо є, щоб які небудь два віддалені від себе тіла могли притягати ся без ніякого посередника; годі прейні припустити, щоб між тими тілами існував якийсь рід симпатії або антипатії, яка-б впливала на їх взаїмне притягаве або відшане.

Так як при світлі та теплі прийшли ми до заклячення, що світло та тепло доходить до нас через провідник, який ми назвали етером, так само мусимо прийняти, що існує посередник, який робить можливим ділане двох наелектризованих тіл на себе. Пісая погляд Maxwella, одного з найбільш гелів фізиків XIX століття, цілий простір, що окружає довкола тіла наелектризовані, простір званий „полем електричним“, гаходить ся в певнім зміненім стані, а провідник, що розповоджує довгола ділане ладунів електричних, находить ся в стані напруження, як пр. еластична гума, навколї єї витягнуто. Ділана електрична, а так само і магнетна, бо як нвві вже знаємо, одні і другі є в засаді ті самі, розходять ся однак не лиш в воедуці, але і через простір, з якого воедух вимовляно, отже через порожню! Якій отже мусить бути сей посередник, що переводить ділана електричні та магнетні від одного тіла до другого? Очевидно — як при світляних променях — так і тут, мусить се бути етером невидимий, неважкий субстанцій, неважкий. Мекселев поставив здогад, що тем посередником, що переводить ділана електричні та магнетні, є той сам етер, що переводить світло, етер, навколї він найдеє в стані певного напруження.

Конець буде.

від Новокієвська до Омово уфортифікувати, але вони сего не зробили хоч кажуть воєнні знатоки, що беріг Тюмену, добре уфортифікований, був би міг спинити в поході і найсильнішу армію. В кождім случаеті Японці, ідучи з Кореї на Владивосток, були би малі тут далеко гіршу а тяжшу переправу чим над Ялю, тим більше, що ріка Тюмен дуже рвуча і вже з природи річи дає вигідний захист проти ворожого війська. Вираді Росіяни збудували деякі фортефікації на північній береві Тюмена, але японські знатоки доносять, що ті фортефікації суть дуже слабкі і не дорівнують навіть в частині тим, які стояли колиш з російського бову над рікою Ялю.

Так отже Японці не мають муть великих перепон при форсованні походу через Тюмен. Та ва те Росіяни улекшили їм похід з Кореї на Владивосток еще і в іншій наурі — через свої зарядженя в північній Кореї. Там вбудували Росіяни великим наглядом воезній шлях, що йде від ріки Тюмен на послудне в глущизу Кореї, та тепер той шлях використали Японці, котрі анікавши свободну руку по влодотку Порт-Артура і побіді під Мукденом, стали тепер з цілою силою випирати російські війська в Кореї в напругу на північ. Російський воезній шлях віддав в тій мірі Японцям звамениту прислугу, бо Японці могли свої тяжкі гармати устави на перед і посувати ся свободно шляхом, випирати Росіяня з їх позицій. Тепер Японці під проводом генерала Гесагава висувають ся вже далеко на північ і є небезпека, що вже в найближшій часі опанять ся над самим Тюменом. Тоді перейдуть вони ріку мабуть коло Кеніен на північний захід від Новокієвська, а Росіяни будуть мусіли ставити їм завзятий опір під Новокієвськом, Гуанчун. Настане нова славна битва як колиш на Ялю, а треба псбювати ся, що не випадає лова на користь Росіяня. Колиж переправа скінчить ся побією Японців, тоді японський марш на Владивосток від полудня буде вже відкритий а обсада Владивостока буде лише kwestією часу.

Обсада Владивостока військом, що прийде з Кореї, відбувати ся буде відзходу — та Японці будуть обсаджувати Владивосток з трох сторін, також від півночі і сходу. Від півночі Японці вже приготували ся, бо головна сила Гесагава стоїть якраз на півночі коло Нікольська, де загрожє зелізначий шлях, що біжить на північ від Владивостока. Щож до сторони від сходу, то загрозити має Владивосток нога армія, яка має бути в тих днях доведена кораблями і всаджена на сушу десь на скід від Владивостока. Ліневич доносить, що се вже мало етати ся а „завзяв Ольга“, але се здаєть ся неправда, бо вельд Ольга лежить як на 380 кілометрів від Владивостока а має тоту невигоду, що Японці, висадивши військо в тім заліві, мусіли-б іти через високий гірський хребет, який герерізує собою терен, що лежить між Владивостоком а згаданою залівом. Треба отже відгадувати ся, що Японці не посукають ради Ліневича і висадять своє військо десь ближше російського порту — як догадують ся: в заліві „америкавським“, віддаленім від Владивостока всього на сего на 100 кілометрів.

Так представляє ся план Японців обсади Владивостока з трох сторін. Той план доповняє еще псвизия Тога, що стоїть ві ссею флотом на послудне від Владивостоку і зваменито підіпре переведене нового японського плану.

3 Росії.

(Телеграми.)

Одеса. На розваз Трепова жандармерія арештувала ректора одеського університету Ярошівка і его жінку під закидом розширювання ухвал „приватного аїду еемпів. Ярошівка з жінкою переїхали 24 годин в явизни, потім гасуджено его на вигнане до омонеккої губернії.

Петербург. На спеціальнім засіданню державного сьвіта в середу сенатор Стешнянський дуже сетро критиковав послоніюї точки проекту Бундіна, уявляючи его як вступ до далеко ідучих засадничих реформ. Нарешті промовляв за тм, щоб російський парламент оперти на становой засаді, бо становість найбільше обезпечить консервативний напрям парламентарного правателства. Нильше засіданє заважчайшої ради коронної від проводом царя відбуде ся не в Петергофі, але в таверидській палаті. До сего приваляють велике значенє і здогадують ся, що нвві будуть остаточно закінчені наради над народною репрезентацією.

Варшава. При уявці Пшеяд поліція ввирала тайний склад оружжя. Знайдено „баста“ революцій, штилетів і вбоїв. Арештовано 4 людей. На улиці ранені революційними стрілами трох поліцейських і одного гелівера. Застрілено також „зачальника механічного відділу“ „американської залізничі. Пострадено „тяжко“ комісара монетового піркулу. В Вільмостоді два робітничі закололи на улиці генерала Тенітєяфа, першого, котрий в часі варшавських розрухів загав до тової стріляти. В жадім з вичисленях случай напастників не зловлено.

Петербург. Зїзд асеросійський правників заборонено. В шельсбургсьім повіті 60 православних переходить на протестантизм.

Одеса. Визидують дозволу на отворенє публичних курсів правничих. Насамперед буде порішена прсєба куратора в Одесі. Курси будуть мати характер приватного університету.

Петербург. Департамент до загальних

справ заявив співробітникам „Петербург. Газети“, що ввизидав оголошеня дня 13 с. м. акту о скликанню народної репрезентації а передчасно. „Наша жизнь“ доносить, що новому директору департаменту поліції поручено цілковату реформу поліції.

Нороросійськ. Намістник Кавказу оголосив в Новоросійську воезній стан. На везізничній сталій згоріли магазини. Шкоду обчислено на 80.000 рублів.

Вороніж. Місто горіло три дні. На збіжєвім ринку згоріли майже всі будинки.

Петербург. Згоріла фабрика каруку і жєлатини. Шкода 300.000 рублів.

Петербург. Учасники нарад в Петергофі над проектом Булягіна твердять з цілою рішучістю, що царський маніфест конституційний буде завтра оголошений.

Варшава. Вчєра вішали тут засудженого на смерть революціонера Краєса. З сєйрагоди прийшло до великої демонстрації улличної. Арештовано звиш 250 осіб і забрано богато оружжя. На улицях виконано кілька революційних атентатів. Тяжко повланено 4 офіцерів поліції. Напастники утіли.

Війна.

Нью-Йорк. Всі америкавські дивеніки (а також всі європейські. Ред.) переповнені „пезаніями“ інформаціями о тім, які успіхи міра поставити Япон, а яких успіхів не може прийняти і не прийме Росія. Вільність дивеніків запевняє (очевидно нагад), що Япон безумовно зажадає відшкодованя і що Росія абсолютно на ніяке відшкодованє не згодить ся і тим самим мирові переговори розібють ся. Все те дивеніки плетуть ніби то на підставі розмов поодинокими повновластями і їх товаришами. Очевидна річ, що всі ті вісти не мають найменшої фактичної підстави і можуть мати лише вартість здогадів.

Тоніо. Відеадмірал Такаога доносить, що одну ескадру вислав до Камчатки, а другу до Охотки. Обі ескадри вже розпочали поручену їм аплію. Департамент маринаркі доносить, що відсето з годі ватопленого 18 лютого 1904 коло Чемульва російського кружляка Варяга.

Петербург. Тов. Червоного Хреста видає за час війни 21,090.962 рублів. „Розсвіт“ доносить, що военна рада визначила 80.000 рублів гошовому зарядному ітєндантеру титулов нагород за працю в часі війни.

Портсмут. При обопільнім розсіджуванню повновластий показало ся, що Вітє одержав право рішати у всіх справах, а его повновласть не має навіть звичайних формальних обмежень.

ТЕЛЕГРАМИ.

Угорська нріза.

Будапешт. На вчєрашнім надавчайнім засіданню пештєвського комітету обготоруваня рескрипті міністра внутрішних справ, котрий уявляв ухвалу о неприпиняємю податків і не повликуванню рекрутів. Ухвалено, що „муніципюм“ не можна прислудувати нарушувати законів, а твям порушенєм є згаданий рескрипт правателства Сей рескрипт є безправний і неважкий, для того анулюванє ухвали взагалі не входить в рахубу. Виконуючий комітет коаліції ухвалив визнати муніципій, щобі мимо зарядженя правателства, анулюючих їх ухвали в справі неприпиняема податків і неповликуваня рекрутів дастьте вєди пасивний опір.

Скандинавщина.

Відень. Супротива донесенє одної віденьської кореспондентки про події на босаньско-турецкій границі коресп. бюро стверджує, що фактично стріляно до австрійського війська в часі нічного маршу, але неправдою є, мов би Австрійці переступили границю, або що хто з війська є ранений.

Штокгольм. Оголошено тут декрет короля Оскара, в котрім сей оповішує, що в наслідок послідних тяжких хвал мусить виїхати на курацію і длатого тимчасово складає свою власть в руки наслідника престолоа.

Зїзд монархів.

Льондон. До дивеніків доносить з Відня, що в першім тижді вересня відбуде ся зїзд цїсаря Франц Йосифа а королем Едвардом.

Атентат на султана.

Царгород. Свідство в справі атентату на султана веде ся даліше. В послідних днях вивонано відьєла домашних ревізій у збігів і підозрілих осіб. Порта старєє ся уяснити дипломатичне пспєрте держав для виданя в Швайцарії Ріпса чи Раїса, власнителя євлієжа, з котрого кинено кілька мамику. Ріпе був баеуловно керманачем ділого атентату. Відповіді до сєй пори не надійшли. Не стверджено, чи Ріпе є дійсно Росіяняком. Знов ввиряє підозрінє, що атентат виконав Болгарин або російський Вірменин.

3 Балкану.

Солунь. Відділ грецьких повстанців убив в селі Псєроко з пимети 12 Болгарів, в тім 6 жінок.

Револьта в Хінах.

Шанхай. Цїсарські війська в провінції Гонан збунтували ся і получили ся з черню ворожо настроєною против християн. Збунтовані воики, котрих є до 2000, обсадили місцевість Сунчансьян. Правителство вислало против бунтівників військо.

Надіслане.

Адвокат д-р Кос
в **КАЛУШІ**
глядає сейчас конціпента і соліци-
татора. 676 6—2

КРОНДОРФЕР
ПРИРОДНА АЛКАЛІЧНА ШАВА
випробоване лічнице средство
на недомагання віддіхових ор-
ганів, жолудка і міхура.
Щоби утеречи си перед насильова-
нем, треба уважати на корок в отрим
випаленим знаком.

ГОЛОВНИЙ СКЛАД
Львів, Ягайлонська 7, 1.

Іспитований дяк з добрим голо-
сом і добрим осявідцтвами, нежонатий, зна-
ючий хоральний спів шукає
посади. — Стефан Хавдога, Стра-
лиська нові, пошта в місті. 677

КОНКУРС.

Товариство „Шкілля Поміч“ в Кошіві приймає від
1 вересня 1905 р. головним настоятеля до свого Інституту.
Обов'язки настоятеля суть: а) моральне домове ведення і над-
вір над конвікторами, за що він перед виділом товариства
відповідає і від виділу одержує інструкції; б) весь час, ко-
ли конвіктори дома, перебувати з ними. За свій труд дістає
настоятель мешкання, харч і право в Інституті і 20 К місяч-
но; надто вільно йому уділяти певний конвікторам за себ-
ною винагородою. Угода об'єднує до кінця року шкільного.
Подати ся можуть в першій релі емеритовані народні
учителі нежонаті або відвіці (бездітні) до 25 серпня 1905 р.
на руки голови товариства.

В Кошіві дня 20 липня 1905.

За виділ товариства „Шкілля Поміч“.

С. Недільський
голова.

Еugen Козакевич
секретар. 656 2—2

Заснована 1782

Заснована 1782

Ціс. кор.

привіл.

РАФІНЕРІЯ СПІРИТУСУ

Найстарше заведення промислове в краю і одне
в найстарших в монархії.

Фабрика найзнаменитіших лікерів, правдивих поль-
ських горівок, розсолів і румів

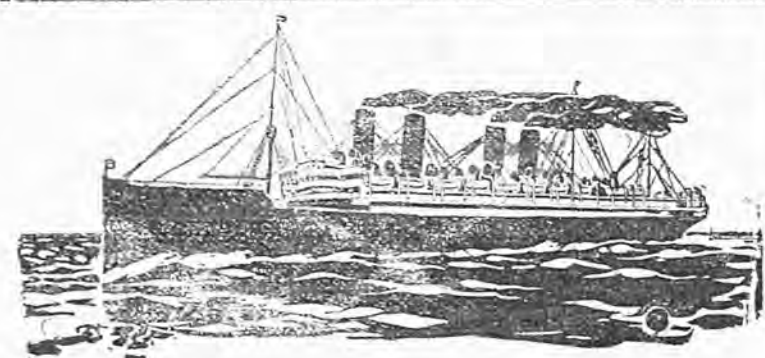
І. А. Бачевський у Львові

ц. і к. надвірний доставник

поручає Вп. Управл. рільничих кружків
і сільських крамниць свої знамениті вироби
по уміркованих цінах.

Має спеціальні парові апарати до виробу горівок,
румів і янших спиртуальнів усіх смаках і янностях,
ПІСЛЯ ВИМОГІВ ЗАКОНА
на теплий, хемічний дорові фабрично владжених і
окоджених та ц. к. інстатутом до ровсїду спо-
живних средств ровсїдження.

Цінники і інформації висилає ся на домашню оплатно
і даром. 347 4—26

до Америки

Канади, Тексасу, Аргентини, взагалі до всіх місцевос-
тий північної і полудневої Америки, до Австралії, Япо-
ну, Хін і т. д.

з Галичини і Буковини

найдешевше перевозить

Перевозове товариство пароходів

NORDDEUTSCHER LLOYD

В БРЕМІ.

В Бремї се товариство удержує руского священика,
котрий виконує душпастирські обов'язки і опікує ся
емігрантами.

Хто хоче їхати до Америки, їхай пише по шифарту до:

Генеральна Агента Північно-німецького LLOYD'A

у Львові ул. Городецька ч. 93. 243 19—50

Хлопців на науку різьбарства і позоло-
тарства приймає зараз артистична
робітня Товариства для розвою рускої штуки
у Львові площа Вернадівська ч. 8 (готель
Краківський). Влізливих інформацій уділять
Дирекція Товариства. 658 3—5

Коперницький і Син

Вітими і Механіки у Львові площа Галицька ч. 1.
проти Банку Гіпотечного на планетних пасці
Галицької поручають

Баретри анероїди
по 7, 8 і 10 К, най-
ліпші по 12, 16, 20 і
24 К. — Лорнетки
по 12, 16, 24
і вище. Заразом по-
ручаємо в найбіль-
шій виборі окуляри,
цікери, люпи і всілякі інші прибори оптичні
всілякі направи полагоджує ся як найкраще
і найдешевше. 4815

Рентгеновські заліщиці свечі!

Рентгеновські, гарні, вибір. К 4—
Грушки до варення „3—
Грушки десерів сочисті „3-20
Яблока, газірові, великі „2-80
Великі сливки „3—
Все свіжо рване і старанно
опакowane висилає в 5 кілевих
кошачках оплатно за післяплатою
Д. ВЕНКЕРТ огородин в
Заліщиках, Рянок 15.
577 3—5

2 зр.

за перерібку трьох
матрацових поду-
шок. Дреліки на по-
кріття від 50 кр., 1-50 і 2-50 зр.
коштує перероблене старої
кодрі, покриті від 45 кр. за
521 метр в робітні 24—30

І. ШУСТЕРА
Львів, ул. Коперника.

Виконує найдешевше

всілякі ритовничі роботи, пе-
чатка і дизельоване. Влас-
ний виріб кавчукових і ме-
талевих стампів, гравюри на
металі і дорогих камі-
нях. Шильди ритовані і літні
правовані таблиці з бляхи
для сторожних і асекурацій-
них товариств. Печаткові
марки, знаки для випало-
вання із заліза і шпунтові
бляшки. Склад кавчукових
типографій Perfect і різних
красок і стампів.

Артистично-ритовничі заве-
дення 186

А. Зігмана
у Львові, ул. Сикстуса ч. 14.

Просимо зажадати

нашого банкового календарика,
котрий розсилаємо даром і о-
платно. Листи на сплату про-
даємо дешевше як заграничні
фірми. Агенти не маємо. Ве-
плата ревизія лисів і ефектів.

Шіц і Хаєс

банковий дім і контора виміни.
Львів площа Марійська ч. 7. (ріг
ул. Коперника). 780

ТУТКИ

цигаретові а найзнаме-
нітніших паперів як: Le
Doublet, Abadie (білі і жовті) Гліп-
ерсі поручає найдешевше А. Мавруке-
вич, Львів, ул. Скарбівська ч. 7.

Глядає ся учительки, по
можности семи-
наристни, до двох дівчат з І.
і IV. класи народних шкіл на
дільний рік. Зголошени адресу-
сувати: Волод. Дорош парох
Вибранівки пошта в місті.
679 5—7

Вдовиця інтелігентна, дїт
30, глядає місця
у старшого вдівця священи-
ка до заряду дому і господар-
ки або до заряду бурж. Услі-
ня під адресою: Л. Ф. Стани-
славів, poste restante Дворець
заушничий. 653 9—12

Рину стернянку білу, о-
круглу, кільограм
2 К, довгу за 2 К 40 с. при-
порукає Антія Климівич і Син
Львів. 671 7—10

Славновісні заліщиці свечі!

Рентгеновські, гарні, вибір. К 4—
Грушки до варення „3—
Грушки десерів сочисті „3-20
Яблока, газірові, великі „2-80
Великі сливки „3—
Все свіжо рване і старанно
опакowane висилає в 5 кілевих
кошачках оплатно за післяплатою
Д. ВЕНКЕРТ огородин в
Заліщиках, Рянок 15.
577 3—5

ЛЕВ

ВАЛІХЕВИЧ

СКЛАД і РОБІТНЯ
РИМАРСКИХ ВИРОВІВ
Львів

при ул. Кароля Людвика 3,
поручає на теперішній сезон

**великий вибір наморд-
ників для псів**

в різних гелічинах по най-
приступніших цінах. 678

Перший руский склад машин

до шиття.

Незрівняної доброти

машини до шиття і газу

Зінґера.

Швейні від 27 до 45 кр.
Ручні від 35 до 45 кр.
Обручальні ч. 41 до 77 кр.
Обручальні ч. 45 до 88 кр. (для
грубої роботи).

Всє. Священникам і кп. Уряд-
никам просямо на рятт. як також
і для інших за потвердженням уряду
громадського.

Усілякі складні пристрої. Готів-
ка о 10%, дешево. Наука шити
і газу безплатно. Цінах на ма-
шини даром. 65

ВОЛОДИСЛАВ КУКАВСКИЙ

перех там

Іван Лаврун

Львів, Пасаж Миколая.

ПЕРШИЙ РУСКИЙ СКАД З КОСАМИ

Михайла Пасічника у Відни

XVIII/1 Theresienstrasse 32

продає найліпші і найдешевші

„КОСИ ГАЛИЦЬКИХ СЕЛЯН“

а іменно по таких цінах:

довгість коси: 60 | 65 | 70 | 75 | 80 | 85 | 90 | 95 | центимтр.

одна коса коштує: 104 | 114 | 124 | 134 | 144 | 154 | 164 | 174 | сотиків

100 кіс нарає коштує: 30 | 100 | 110 | 120 | 130 | 140 | 150 | 16 | корон

Хто замовляє 10 кіс, дістає одну косу даром — для гуртовників зна-
чний опуст. Коси невідліп приймаю назад або авертаю гроші. Маю на
складі також: серпи, молотки, баби, перстні та брива.

Цінники висилаю даром — товар лишень за післяплатою. 3840—34

ФАБРИЧНИЙ СКАД БІЛІ

Найдешевша торгівля галіантерійних товарів

АДОЛЬФА РАПША

у Львові Ринок ч. 11 (напроти тов. Просвіти.)
Поручає великий вибір мужеского біла, крава-
ток, рукавичок, парасолів, лісок, шкрянних ви-
робів, російських калашів, альбумів як також
тоалетного мила і перумери.

Великий вибір пушок на цигарети, тютюн,
гроші і ошківи з гербом Руск.

Великий вибір біжутерії. 780

Конкурс.

Заряд „Школи музичної Станиславівського Воєна“ гля-
дає учителя згідно учительки гри на фортеп'яні, для
всього цього курсу науки. Рефлексуючі мають гнзказатись
свідомством уніченних фахових студій з консерваторії у
Відни, Кракові або Львові і подати свої усліва найдальше до
дня 1-го (н. ст.) вересня с. р. на руки директора школи Евг.
Якубовича ц. к. учителя при карнім заведенню в Станисла-
вові, а евентуальна умова слїдує листовно.
Евген Якубович.
676 5—5

Робітню знарядів церковних

другу руску в Галичній поручає

Василь Дуткевич

бронзіник в Перемишлі.

Приймає чаші до золочення, дароносніці,
евангелії і янші сего рода річи церковні.
Золочене і сріблене відбуває ся в огні. По-
ручає склад хоругв, чаш, ліхтарів, павуків.

ВАСИЛЬ ДУТКЕВИЧ, Бронзіник

Перемишль, ул. Францішканська ч. 18. 595 12—90

Під засіви осінні поручає:

ШТУЧНІ НАВОЗИ

І. галицьке Товариство акційне для

промислу хемічного

(перед тим Спілка ком. Юліана Ванга)

У ЛЬВОВІ

ул. Академічна ч. 8. І. пов.

На жадає висилає ся цінічки відворотно і

оплатно. 558 8—10

Рух селівничих поледів

зачиный від 1 мая 1905 після середко-европейского часу

До Львова на дворцє головний прихадять:

Іцкан 12-20*, 6-10, 1-40, 5-45, 9-10, Ворохти (від 1/7
до 30/9 в неділю і свята), Делятина (від 1/10
до 30/4), Кошоміт (від 1/6 до 30/9 що неділі
і свята) Керезмеє (від 1/5 до 30/9), Серета
(від 1/7 до 31/8), Вергомета (в понеділок), Ж-
датева (від 1/5 до 30/9 в неділі і свята).
2-31*, 6—, 8-50, 1-30, 5-25, 8-40, 9-50*, Нового
Саяча (від 25/6 до 15/9) Яска (від 1/7 до 15/9).

Кракова 7-20, 11-55, 2-30, 10-20.

Підвожочис 7-29, 11-45, 10-50.

Лавочного 7-50.

Рави рускої 7-50.

Станиславова 8-05.

Самбора 8-15, 1-50, 9-20*.

Яворова 8-18, 4-32.

Коломї 10-05.

Рашева 10-35.

Тухлі 8-45 (від 15/6 до 30/9), Сомого (від 1/5—30/9).

Везьця 5—.

На Підзамче

Підвожочис 7—, 2-15, 5-15, 10—*.

Полїди льональні.

Врухович від 14/5 до 10/9 6-50, 7-50, рано, 9-55 перед

полуднем (тільки в неділі і рим.-кат. свята),

1-45 пополудня (тільки в неділі і рим.-кат.
свята), 3-05, 4-16, 5—, пополуд. 7-41, 8-55 веч.

Янова 8-18 рано, 1-15 пополудня (від 1/5 до 30/9)-
4-32 пополудня, 8-45 вечер (від 14/5 до 10/9.
і 9-25 вечер (від 14/5 до 10/9) тільки що не)

дїлі і свята.

Щирця 10-10 вечер (від 1/6 до 10/9 в неділі і рим.-
кат. свята.)

Любіня 10-10 вечер (від 14/5 до 10/9 в неділі і рим.-
кат. свята.)

31 Львова з головного двірця відхадять:

До Кракова 12-45, 4-15, 8-25, 8-35, 2-50, 8-35*, 11—*, За-

копачного (від 25/6 до 15/9), Осьвянцїма (від
25/6 до 15/9), Велічки (від 1/5 до 24/6) і (від
16/9 до 30/4.)

Іцкан 2-51, 6-15, 9-20, 2-40, 10-40*, Керезмеє (від
1/5 до 30/9), Доран-Ватра (від 1/7 до 31/8),
Ворохти (від 1/7 до 30/9) що неділі і свята.)

Підвожочис 6-30, 10-55, 2—, 9—*, 11-05*.

Яворова 6-55, 5-58.

Лавочного 7-30, 2-55, 6-25*, Коханьки (від 1/5 до 30/9
що неділі і свята.)

9—, 4-20, 10-55*.

Самбора 11-10.

Везьця 4-10.

Рашева 5-50.

Коломї 7-30*.

Рави рускої 10-05* (від 1/5 до 30/9) Хирова, Яска.

Перемишля 11-10*.

Стрия 11-10*.

3 Підзамча

Підвожочис 6-43, 11-15, 2-13, 9-23*.

Полїди льональні:

Врухович від 14/5 до 10/9 5-50 рано, 8-30 рано (тільки
що неділі і свята рим.-кат.) 12-30 пополудня
(тільки що неділі і свята рим.-кат.) 2-10, 3-20
полуд. 6-10, 7-30 і 7-55 вечер.

11-15 в ночи кожної неділі.

Рави рускої 6-55 рано, 9-15 передполуднем (від 1/5 до 30/9)

1-35 пополуд. (від 14/5 до 10/9 в неділі і рим.-
кат. свята) 3-08 попол. (від 14/5 до 10/9) -
5-58 пополудня.

Щирця 1-55 пополудня (від 1/6 до 10/9 в неділі і рим.-
кат. свята.)

Любіня веч. 2-15 пополудня (від 14/5 до 10/9 що неділі
і рим.-кат. свята.)

Примітка. Полїди кожніми друковані є череними тов-
стими; полїди літні є зазначені наліжком. Пора літня че-
сильє ся від 6 год. вечір до 5 мінут 59 рано.

Значайні білети іди як також білети всього кимого
рода, іхотровані провідники, розклада іди і т. д. мож-
бувати черс цілий день в міській біжні д. н. дармазні
гелічинах, пасаж Гаусмана ч. 9.

85

При закупні товарів просямо пакликуватись на нашу часопию.

Головна: Антонієв Гелісний. Гелісний і срібний за редакцію: Д-р Еуген Левинський.

З друкарні Барсвої [Мавецких] Коперника ч. 9.

Виходять у Львові що дня (крім неділі і свят)
5-й годичні по пошудам. Яко літературний дохаток
докучає ся „Вісник літературних повістей“.

Передплату і інсерати приймають: У ЛЬВОВІ
Адміністрація „Діло“, ул. Баторія ч. 24, Бюро газет
А. Охльовського ул. Кікільського 2; С. Соколовський, Па-
ска Гавсманна ч. 9; К. Вухтаб ул. Кароля Людвика
ч. 23. — У ВІДНІ: М. Дукес, I. Seilerstätte; F. A.
Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11;
Hassenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; A. Chu-
lawski Wien VI Getreidemarkt 13; — В ФРАНКУРТУ
GAMBURGER M. Hassenstein & Vogler.

Передплата і інсерати за інсерати платні у
Львові.

ДІЛО

Передплата на „Діло“ з літар. додатком

в Листопаді: за три місяці:

на цілий рік . . . 32 к. — 44 к.
на пів року . . . 16 „ — 22 „

У Львові (без почтєвої перепошти)

на цілий рік . . . 28 к. на пів року . . . 14 к.
на чверть року . . . 7 „ на місяць . . . 3 к. 34 п.

Повищене число коштує у Львові 10 п.,
на провінції 12 п.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул.
Баторія. — Рукописи вставляють ся лише за попереднім
застереженням. — Редакція неспечатані відмінні від
оригіналу.

Оголошення окремий приймають ся по 20 с. за одну
стрічку інсерату або за 10 с. за одну стрічку „На-
дходження“ по 50 с. — Подяки і інші приватні оголошення
включають ся по 20 с. за одну стрічку.

Галицькі табуляристи.

Галицькі верховоди числять ся з можли-
востію скликання сойму на осінню сесію, тож
не дивили, що вже тепер роздумують над
тим, якою то новою благодатію належало-б
їм ушачувати населення краю. Першу скрип-
ку в тім концерті репрезентує „Czas“, орган
верховодячого шляхотного сторонництва і за-
повідає наперед, що головним завданням осін-
ньої сесії єдиного „польського парламенту“
буде узаконення продовження права пропінан-
ції. Тим самим заповіджена „Fremdenblatt-om“
осіння сесія сойму має вже свою сигнатуру
— як передостатня сесія відбувала ся під
знаменем закона о бюрах посередництва пра-
ці, а послідня під знаменем колонізаційно-
го закона про рентові оселі, так нова сесія
буде відбувати ся під „найшляхотнішим“
знаменем, бо *świętej karczmy*...

Стаття „Czas-у“ з заповіддю нової благо-
дати, яку несе верховодяче в краю сторон-
ництво для краю, така характеристична, що
не можемо поминути нагоди, щоб не подати
її в її есенціональних уступах. Називаємо се
нагодою — і то доброю нагодою, бо на тій
тої статті розкриває ся „шляхотна“ душа га-
лицько-польського верховода в її повнім бле-
ску, в такій очищеній від всяких прикрас і
іскри пруді, що сего не могла-б зробити
ніяка, хочби і найбільше переконуюча кри-
тика зі сторони інших політичних таборів.
Орган галицьких станьчків дав по просту
дійсню, некарашену візкою ретушеркою фо-
тографію верховодячого в краю сторонництва
і було б непростим гріхом, коли-б ся фо-
тографія не мала бути виставлена також на-
ми на публичне видовище.

Для нас найбільшачий ся сойм — каже
просто з моста „Czas“ владаючи відразу in
medias res — буде важливий він коли-не-
будь, бо має ему припасти до полагоди кро-
мі інших важних справ, як прим. введення в
життя закона о рентових оселях та урегулю-
ване парцеляцій, передовсім завдання санації
крайових фінансів. Привадувати мусимо до неї
таку увагу, що колиб навіть пересправи з
правительством не були покінчені перед прав-
доподібним реченням скликання сойму, то ми
вопили-б, щоб сойм зійшов ся пізніше, аби
мав лише змогу рішити в kwestії, яку вва-

жаємо для краю і его розвитку за найжиз-
неннішу.

Санація фінансів крайових — каже даль-
ше „Czas“ — важне ся у нас в kwestію про-
пінанції. Хоч право пропінанції після обов'яз-
уючого закона має скінчити ся доперва в
р. 1910, то однак розв'язане справ, які з тим
лучать ся, повинно наступити вже тепер, а
се не лиш з огляду на фінансову політику
краю, але також і з огляду на крайовий про-
мисел, котрий вже заздзегідь повинен при-
ладити ся на ті зміни, які викличе з собою
розв'язка пропінанційного питання.

Приготоване сеї справи належить після
рішень посліднього сойму до крайового виділу
який веде в тім дії пересправи з прави-
тельством. І не маємо причини припускати
на основі коопортованих поголосок — мим-
ходом кажучи делікатна погроза на адресу
крайового виділу! — щоб наш крайовий ви-
діл не станув на висоті свого завдання. Прот-
явно, ми переосвідчені, що змагаючи крайово-
го виділу відповідати будуть справі, її да-
лекооситному значінню так в напрямі еконо-
мічній і фінансовій, як і соціальній та по-
літичній.

Фінансове значіння успішного розв'язання
пропінанційної kwestії впливає звідти, що
репрезентує вона одинокі (?) жерело, з ко-
трого край може мати значніший доходи,
потрібні до его продукційних видатків.

Економічне значіння справи зрозумімо,
коли возьмемо на увагу, що від її розв'язки
залежить в якомусь мірі зріст нашого
промислу горальового і brow-
арного. Перший найважливішим
промислом краю, другий має світлі ви-
гляди на будуче, а оба суть нині знаменитим
чинником задля під'єму різного роду госпо-
дарства.

Корисне розв'язане kwestії пропінанцій-
ної вплине дальше дуже поважно на наші
відносини соціальні, бо від не-
го не тільки буде залежати розви-
ток більших господарств сіль-
ських, але також становище і
суспільна діяльність числен-
ної класи шинкарів та го-
ральників. Вплив сей покаже ся по-
верх того і в сей спосіб, що обтяже-
не найнищих верств лю-
дності відібє ся прецінь в ис-

шню ціною продуктів, а в
консеквенції також нисшо-
зарібною платнею робітника.

Всі ті радні вказують, що пропінан-
ційна kwestія є заравом kwestією перворяд-
ного політичного значення, та що
сторонництво політичне, яке її розв'яже, чи-
слив ся з усіми невведеними інтересами,
скріпити своє становище в
краю і забезпечити собі вплив
на довгі роки. Промисли, поповнені
в тій справі, виступили-б в своїх наслідках
дуже наглядно і мусили-б підкопати повагу
сторонництва, яке їх поповнило би. Не сум-
ніваємо ся (певно!), що консервативне сто-
ронництво таких промислів не поповнить.

Відтак переходить „Czas“ до проєктів,
які виринули в пресі що-до полагоди справ
крайових фінансів в инший спосіб і так
каже:

Після інших проєктів належить зирвати
з пропінанційним монополем, а дохід здобу-
ти дорогою крайового податку на напички
спіртусові і промисел шинкарський. Колиб
край ступив на сю дорогу, то треба знати з
гори, що жерело з доходу від того роду по-
датків не вистарчить на потреби краю. Але
і в тім посліднім случаю — то в коли-б мо-
нополі замінити податками — правительство
повинно угадувати виїмкове наше положення
а враз з тим і усьовини, в яких край нахо-
диться в наслідком права пропінанції. Прави-
тельство повинно зрозуміти, що kwestія тота
в Галичині не дасть ся (певно!) рішити ві-
ся швидко обов'язуючого всім крам. Прави-
тельство могло-б числити на від'єму ці-
лого краю (розумій: польських шляхтичів!),
колиб перевело сю справу згідно з нашими
домоганнями. З другого боку паятивне рі-
шене kwestії могло би добрі відносини між
краєм (і знов треба читати: польськими шлях-
тичами) а правительством на рази ти на
поважне захитане.

Тільки слів станьчківського органу, а не
треба додавати, що для розуміючих публі-
цистичну термінологію „Czas-у“ справа ле-
жить як на долоні. Шляхотско польським
верховодам розходить ся о те, щоб при по-
мощі уніковиченої пропінанції дорогою аренд
і субаренд могли дальше лупити мільони з
розповнаних фузелом працюючих верств на-
рода і в той спосіб підносити „одинокий про-

мисел краю“ — промисел морального і мате-
риального визиску, практикованого на міліо-
нах крайового населення. Ходить їм дальше о
те — що приналежить з отвертостію гідною
ліпшої справи — щоб через право пропінан-
ції мати в зависимості від себе цілу ватагу
шинкарів і тав. Schnapsjud-is, котрі суть най-
знаменитішим орудием при всяких виборах
для верховодячої кліки, і в той спосіб — як
також признають зовсім отверто — забезпе-
чити собі пановане на довгі літа. А що удер-
жане права пропінанції і *świętej karczmy* є
рівнозначне з моральним і матеріальним за-
непадом цілого населення, з его деправациєю
громадянською і етичною та безлічним вижи-
ском при помочи нафторднаришної отруї, се
верховодячу кліку не тривожить ні на хви-
лю. Щож значить тих сім мільонів розпов-
наних галицьких *Hehrig* супроти двох-трьох ти-
сячів „szlachetnie urodzonych“. Прецінь і на
той занепад працюючих верств верховодяча
кліка має скору і категоричну відповідь, яка
звучить: „Вправді найнищі верстви народа
будуть обтяжені, але се відібє ся прецінь (!)
на вишній класі продуктів (значить на вишній
класі від горілки) а в консеквенції обнижить
ся також вноста зарібні платні“. Іншими
словами, розписаний і знищений хлоп буде
дорого платити за подавану ему отрую і пі-
де за песьїм гріш робити на паньскі лани,
але за те піднесе ся ціна від продуктів, зро-
стуть отже доходи з пропінанції, котрі спли-
нуть мільонами до паньської кишені. А вісно
прецінь, що вони а край — то все одно!...

Безлічність верховодячої кліки, що в
той спосіб хоче уніковичити найбогатіший
монополіст на світі, аби лише здерти в наро-
да мільони і забезпечити собі над ним пано-
ванне, не має справді границь і дуже добре
стало ся, що в тій своїй безлічності, в тім
безпардоннім цинізм галицько-польськи верхо-
води признали в гори, цього добивають ся у-
ніковиченням права пропінанції — як також,
що kwestія пропінанції се kwestія політична.
За тото признає ми можемо бути їм лише
вдячні, бо еуніцидизм „Czas-у“ набирає пря-
мо ваги публичного документу, з якого при-
йде ся ще не раз покористувати ся в політич-
ній борбі. Але для населення краю, для тих
сімох мільонів вивискуваних і топтаних, —
без огляду на народність і всякі політичні
переконання — віддав „Czas-у“ повинен мати

Вселенна

(Відповідь на питане, з чого складає ся світ
і чим суть его фізичні прояви.)

Але з сего дальша конклюденція; накопи-
етер є провідником, що переводить не лиш
діяння світляні, але також електричні та
магнетні, то між явищами світла та явища-
ми електромагнетними мусить заходити при-
чинова зв'язь. І Мекуель не змагав ся по-
ставити твердження, що світло — се ніче ин-
шого, як лиш явище електро-магнетне. Тим
способом М. утворив т. зв. електромагнетну
теорію світла і дійшов до невичайно важ-
ких вислідів, що явища світляні повязали
раз на все з явищами електромагнетними.
Найцікавішим приміром сеї зв'язи є факт,
що виходить з обчислень Мекуеля, факт,
який наслідок Мекуеля, Герц довів, а
се, що світло і ток електричний розходять
ся з однакою швидкістю, 300.000 км. на се-
кунду.

Та з сеї зв'язи між тими так різними
на око проявами, як світло та електричність,
доходимо до ще цікавіших вислідів. Коли
явища електричні та магнетні після теорії
Мекуеля — се прояви виникають через від-
повідний стан того самого етеру, що прово-
дить дучі світла, то науваєсь питане, чи
дучі світла, то науваєсь питане, чи
між різними а різними дрогонами, яким
підлягає етер, нема дрогона, які викликають
фізичні електричні. Ми бачили, що тіло огріте,
або тіло, що світлять, викликає дрогона та
фізичні в етері, що ідуть далі і далі, аж дій-
дуть до нас; отже питаємо, чи тіла наелек-
тризовані не викликають також відповідних
тризованих не викликають в етері, що
ідуть далі і далі. Отже передчасно помер-
ший фізик німецький Герц потрапив штур-
но викликати і виміряти фізичні електричні,

що в певних случаях розходять ся на всі
боки від тіла, що знаходиться в стані елек-
тричній. Незвичайно оригінальні досвіди
его і его наслідки показали, що фізичні ті-
ла, що виходять від тіл наелектризованих, ма-
ють ріжну величину від частини одного мі-
ліметра до кількох або і кількадесяти ме-
трів. Вони переходять через воздух, дерево,
тіло людке і т. д. на скрізь і ідуть без кі-
нда в безмежний простір; одні лиш металі
задержують по дорозі ті фізичні і не пускають
їх далі. Як колисьальне є практичне застосо-
ване тих фізичних електричних, досить буде зга-
дати знаменитий бездротний телеграф Маго-
ніого.

Так отже розширив ся наш овид і на-
ше пізнанне прояв в світі; ми бачимо, що
побіч дрогона етеру, що втворю-
ють вразі світла, маємо
з одного боку дрогона ско-
рішійші, що ми назвали їх же-
мічними, а з другого боку дро-
гана помалійші довші, те-
плярні, а за тими ще помалій-
ші, фізичні довші, електрич-
ні. Між ними є лиш різниця в довготі, але
в дійсності вони всі є однакі; в суті річ
однакі є явища електричні, світляні та те-
плярні, однаковий є етер, що є їх причиною
та провідником.

І ще є одна категорія явищ, яка здаєть
ся також дасть ся вяснити дрогоном космо-
ного етеру. Се явища гравітації, або згаль-
ного притягання тіл. Ми знаєм, що всі тіла
взаємно притягають ся; земля притягає тіла,
і они на її падають, земля притягає місяць
і він довкола неї кружить, сонце притягає
землю і т. д. Се притягання відбуваєсь після
тих самих правил, що притягання двох тіл
наелектризованих, після правил відкритих
безсмертним Ньютоном, але як оно відбуваєсь,

до тепер ми не знаємо; через простір по-
рожній ділає вілк не відбуваєсь, хіба що
приймемо, як сколястичні середовища, вза-
ємну симпатію мертвих брм; отже ділає
се мусить мати знов якогось посередника.
І все громаляє ва тим, що тим посередни-
ком є етер, а стан певного напруження того
етеру є практично загальною гравітацією. Кве-
стія се однак поки що нерішена та вшати
її треба булузності.

Переїдмось вини до найцікавіших може
явищ, де етер відіграє власне активну ро-
лю, явищ, які що іно послідними роками пі-
знано.

Перед 8 роками проф. в Würzburgy
Roentgen відкрив новий рід лучів, які вихо-
дять з рурки скляної, наповненої дуже рід-
ким газом воздухом, коли через сей воздух
іде струя електрична. Очі лучі є для ока не-
видні, але присутність їх пізнати легко, бо
під їх впливом деякі тіла в темноті фосфорис-
кують, с. е. світлять зеленим світлом; лу-
чі ті ідуть на скрізь через тіло людке та
дерево, а на плиті фотографічній лишать
фотографію ріжних предметів замкнених в
скрі або дереві, пр. лишать фотографії
костей людських та фотографії грошей, зам-
кнених в скріпній машині, наколи ту мо-
штовку вставимо між рурку, в якій ідуть сі
лучі, а плиту фотографічну. Се річ всім
певно добре вісна.

Та певно не всім буде вісно, до яких
дослідів довело студіюване лучів Рентгена.
Буде тому 2 або 3 роки, коли фізик фран-
цузкий Becquerel, а за ним панство Curie
виявили, що подібні до лучів Рентгена —
лучі, що так знаємо — електричні виходять
без ніякої зовнішньої рурки з деяких тіл, як
елементів хімічів уран, тор, слово, вісмут, а
в голівній мірі з елементу. вваритого через
В. Curie, елементу, який з причини его

діявших свіств названо радом. З тих тіл,
хочби они були лиш в мікроскопічній кіль-
кості, раз у раз виходять темні лучі о при-
кметах, аналогічних до лучів Рентгена.
Отже лучі ті переходять на скрізь через
тіло та дерево, а не переходять через металі,
якшу фотографічну атакують тав як лучі Р.,
а що найбільше, що під їх впливом в темно-
ті деякі тіла фосфоризують. І те виснаве
тих темних лучів іде і іде непевно. Світ
науковий станув перед новою загадкою.
Вистроумні досіди учених вказали, що ті
темні лучі, що їх названо лучами Бекереля,
складають ся з маленьких матеріальних ча-
стинок, все нарядженних від'ємною електрич-
ністю; частинки ті, що складають лучі Бе-
кереля, названо е л е к т р о н а м и. Бачмо
проте, що вгадали висте тіла раз у раз ви-
кидають в воздух маленькі частинки елек-
трично набиті, себто електрони. Та рахуюн,
переведений у перше фізиком англійським
Thomson'ом, показав, що такий електрон є
що до величини 1500 разів менший, як
атом пр. водня. І знов загадка! Ми всі
так звикли до сего, щоб вважати атом
найменшою частиною матерії, частиною, якої
не можна більше вже ділити, а ту дістаємо
якість частинки, що тисячі разів менші є як
атом! 1500 електронів доперва займає об'єм
такий, як неподільний на теперішній наш
погляд атом водня. Ту суперечність рішають
фізики ось-так. Они приймають, що е л е к-
т р о н и то не частинки матерії важкої, що
складаєсь з неподільних атомів, але се
частинки матерії неважкої, етеру,
що проникла на скрізь усі тіла, отже і ато-
ми тіла, рад, уран та другі. Довкола атомів,
з яких ті елементи складають ся, знаходять
ся обволока з етеру; та через якийсь не-
звісний нам поки-що процес частинки сеї
етеричної обволоки відіриваєсь від атому ма-

ТАПЕТИ, Матерії на меблі,
матераци, колдри, портіери,
дивани

Меблі у всіх стилях. Спілька львівських тапіцерів
Комплетна обстановка, тапіцерські матеріали.
Всякі роботи обнимає в місті і на провінції.

Ягайлоньска, ч. 3.

Zacherlin

помагає знаменито як незрівняне средство на на-
сінки!

Правдивий лише в фляточках.
Набути можна всюди де висять плякати.

338 8-8

Конкурс.

Заряд „Школи музичної Станіславського Воєна“ глядає учнів згідно з учительським гри на фортеп'яні, для якого курсу науки. Рефлексуючі мають виказатися з відповіддю укінчених фахових студій з консерваторії у Відні, Кракові або Львові і подати свої усвідомлені до дня 1-го (ж. ст.) вересня с. р. на руки директора школи Евг. Якубовича ц. к. учителя при карнім заведенню в Станіславові, а есентуальна умова слідує листовно.

878 5-5

Евген Якубович.

Виховані і наука.

Дирекція 6-класового жіночого ліцея

у Львові, при ул. Голубиній, вилля Палатин
подає до відомості, що шкільний рік 1906/6 починає ся з днем 7 вересня.

Виклад, вступні і поправочні іспити відбувають ся від 1 до 6 вересня по години від год. 4 до 7. Приймає ся панночки до всіх шкільних класів і до приготування школи.

В пенсіонаті, сполученим з ліцеєм, навчать учениці в провідній під надбачуваною умовою поміщене, старанну опіку, поміч в науках, німецьку, французьку і англійську конвєрсацію та науку музики. Для Русинок буде укладати ся їх власна наука російської історії та літератури. Вказівні інформации подає звіт в послідовного шкільного року, котрий Дирекція висилає на домагання. Зго-лошена до 20 серпня листовно, а до 30 устно в урядових годинах від 12 до 2 і від 4 до 7 приймають:

Фанні фон Діттерн Тадей Копистинський
власителька ліцея. директор. 587 3-10

Дома і в дорозі доконечне средство

Бальзам анти-каря А. Thierry
є загально звісний і признаний.

Дуже успішний при лихих травленнях в побічних недомоганнях, як при відбаванні, агасі, затканню стільця, витворі квіасів, почуванню наповненія, корках жовудка, недостатці апетиту, інфекційній, катарі, запаленнях, осадженнях, вітрах і т. п.

Умиряє корчі і боля, згладжує кашель, розпускає слизу і очисчує.

Найменше висилає ся поштою 12 малих або 6 великих флаконів за 5 К оплатно; 60 великих або 30 малих флаконів 15 К оплатно.

Треба уважати на одинокую правно забезпечену зелену охоронну марку в червоному „Ich dien“. Лише такі правдиві.

Аптекари А. THIERRY масть з центифолії
умиряє біль, змигчує розпускає, гоїть і т. д. Найменше висилає ся поштою 2 слоїки оплатно 8-60 К. В дрібній продажі в торговлях 1-20 К за слоїк. Поширй доказ, що бальзам аптекаря А. Thierry і масть з центифолії є недостатними средствами, подає брошура в тисячах оригінальних подяк, яку подає ся даром до задоволеного бальзаму або на жадане висилає ся окремо даром. Адресувати треба: Аптекари А. THIERRY в Преградї (Pregrada ad Rohlisch-Sauerbrunn. Про зальшівників і дальших продавців насидуваних фабрикацій мого правдивого препарату прошу мені донести, щоб потягнути їх до судової одичальности. 285

УЖЕ ВИЙШОВ

Сьпіваник для шкіл народних

зложив Я. ПРОСЛАВЕНКО.

Часть I. ВУКВАР. Ціна: 50 сот.

ПРОДАВ:

641 6-12

УКРАЇНСКА НАКЛАДНЯ, ЛЬВІВ, ВРОНОВСКА Ч. 8.

НОВІСТЬ! **Накладом „Сонільського Базару“ у Львові**

П. серия переписних листків, окрашених вишивками складаюча ся з 10 карт і коштує 1 К. — штука 12 с.

1. Монограм Сокода	7. Влагана о помилуванні васу-жженого.
2. Герб України по обох боках кордону.	8. Козацька зброя.
3. Шевченко.	9. Путир козацького табору.
4. Хмельницький на коні.	10. Завія на суд.
5. Вид наддунайської Січі.	10. Могилу В. Барвіньського на Личаків. приватари у Львові.

Зміст серії:

644 5-10

Вибухові мотори

сучасно-газові, ропові і бензинові всяких си-
стем і величини.

МЛИНИ І ПРОМИСЛОВІ ФАБРИКИ

установляє

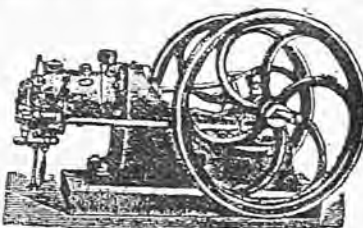
ЛЕВ ГЕЛЛЕР, Львів,

ул. Городецька ч. 35.

Котториси, пояснення і плани даром.

Новість! Спеціальна машина до виробу ячмінних крул.

Успішні випадки дуже догідні. 690 1-6

Мотори

бензинові і сучасно-газові най-
новітніших конструкторів, випро-
бовані ц. к. міністерством тор-
говлі, в фабриці інженіра

Е. ПЛЕВА, Відень, Германьє

жертвує склад і заступництво

для Галичини і Буковини

Л. КВЕЛЛЕР

ул. Городецька ч. 45.

Котториси, цініники і плани даром. Кошти погону на годину і сиди коня 1¹/₂—2 со-
тики. 816 38-52

ТУТКИ цигаретові в найзнаме-
нитіших паперцях як: Le
Houblon, Abadie (білі і жовті) Бюппе-
ркі поручає найкраще А. Мазурке-
вич, Львів, ул. Скарбівська ч. 7.

ІВАННИ ЦІЛЬЦЕР від 40 літ допре звісний
КРЕМ ДО ЛИЦЯ

усуває все, що шкодить красі, особливо:
веснянки і остуди, червоність носа
та рук і надає липко аж до глибокої старо-
сті здоровий, режешай вигляд.
Ціна великої пухли К. 2 40
малі пухли К. 1—
до того відповідне мило жунак за 60 сот.
Висилає ся у всі сторони світа.

Дістати можна у **ГЕРМІНИ ЦІЛЬЦЕР,**
Вуцлашт П. Kigaly птца 70. — Головиний склад на Відень у п.
КАТЕРИНИ ПОШЕР, Відень II. Taborstrasse Nr. 48.

638

4-10

Від 1868 р. уживане

Бергера медичне смоляне мило

поручене визначними лікарями, уживає ся в переважній частині європейських
держав в успіху против **всього рода шкірної висипки**, осо-
бливо против порпів і хровічних недуг шкіри та паразитів, припів, та-
кож против червоности носа, відкороженія і печеня ніг. **Бергера смо-
ляне мило** має в собі **40% деревної смоли** і новім відкринєм ся
від усіх прочих смоляних миль по торговлях. — При упертих недугах тре-
ба спробувати дуже успішного.

Бергера смоляно-сиркового мила.

Як **лагідніше смоляне мило** до усунення
всюкої нечистоти лиція, против висипки на шкірі
та голові у дітей, як також неперізнане косметичне мило
до миття, кулелів і до **щоденного ужитку** служить

Бергера гліцериново-смоляне мило

що містить в собі 35% гліцерину і є сильно наперсумоване.

Дальше як дуже добре средство на шкіру уживає ся в великим успіхом:

Бергера бораксове мило

особливо на веснянки, остуди, опалення від сонця,
угри і всяку лишу шкіру нечистоту.

Ціна штуки кожної повискої сорти 70 с.

разом з поученням, як уживати.

Домагати ся треба в аптеках і дотичних смелпан виразно Бергера
смоляного мила та уважати на уміщену в боку охоронну марку і підпис
фірми **G. Hall & Co.** на кожній етикеті. Преміоване почесним медалем
у Відні 1883 і золотим медалем на виставі в Парижі 1900.

Всі явні медичні і гігієнічні мила марки Бергера визначені в ін-
струкції уживання, додані до кожної штуки мила.

Дістати можна у Львові в аптеках: Якова Вайзера, Кароля Діля, Пе-
тра Міколяша, Якова Піпеса-Портанського, Жакмонта Рукера, К. Симе-
онського, К. Віленського, Едварда Врікнера, І. Піпелеса, Симеона Гад-
д-ра Т. Зарипкого; в аптеках: Петра Міколяша і С-ка, Г. Гріппана, Ф.
Трансеевнера, Ісидора Фруктмана. — У Вашингтоні ч. Ч. у аптекаря Ем-
іа Вілнера а також у всіх галицьких аптеках. 206 22-36

Головна висилка: **G. Hall & Comp., Wien I., Sterng. 8.**

Важна пересторога!

Перестерігаємо Впов. публіку в ві власнім
інтересі, що дехто пробує фабрикувати рогинні
товці і пускати під ріжними іменами та марна-
ми в торговлях.

Перестерігаємо перед такими фабрикатами, бо лише зазначений після нашого,
у всіх державах опатентований

КУНЕРОЛЬ

є безперечно першою і найліпшою **ростинною товщиною**,
котру авторитети признали за найчистішу омасту до страв.

Заступає вповні масло, смалець, солонину і т. п.

Домагайте ся „КУНЕРОЛЮ“ в кожній
ліпшій торговлі. До місцевості, де
„Кунероль“ не доставляє ся, висилаємо
поштою пробні пухли по менше-більше
5 кт. brutto за ціну К 6-50 оплатно до
кожної поштової стації за післяплатою.
Висилка велізнцею для дальших про-
давців 1¹/₂ і 1-кілевыми пакетами в скрин-
ках почавши від 10 кт.

Для гуртовних торговель окремі кори-
стні ціни. Брошури і лікарські свідчення безплатно.

Найстарша і найбільша в цілій монархії фабрика
ростинних товців

ЕМАУІЛ КУНЕР і СИН

ц. і к. надвірний доставець

Відень, XIV/2. — Засновано
1880.

МИЛО ШІХТА

(з оленем або ключом)

уживають

завдяки его особливим

знаменитим прикметам

успішно

до всего можливого особистого ужитку

до прання

і всего, що взагалі дає ся прати.

6156 3-19

При закупні товарів просимо покликуватись на нашу часописню.

Видаєть: Александр Борисович. Редагує і одвічає за редакцію: Д-р Евген Левинский.

З друкарні Народової [Мандицької] Кооперники ч. 9.

Виходить у Львові щодня (крім неділі і свят) 5-й годині по полудні. Яко літературний дохоток добуває ся „Вісник літературних дохоток“.

Передплата і інсерати приймають: У ЛЬВОВІ Адміністрація „Діла“, ул. Баторія ч. 24, Бюро газет А. Охльменського ул. Кілівського 2; С. Соколовський, Пасаж Гавомана ч. 9; К. Вухтаб ул. Кароля Людвіка ч. 23. — У ВІДНІ: М. Dukas, I. Seilerstätte; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; Hassenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; A. Chulawski Wien VI. Getreidemarkt 13; — В ФРАНКФУРТІ F. A. Hassenstein & Vogler.

Передплата і належність за інсерати платні у Львові.

ДІЛО

Передплата на „Діло“ з літер. додатком

в Австрії: за рік 32 к. — 32 к.
на цілий рік 32 к. — 32 к.
на пів року 16 к. — 16 к.
у Львові (без почтової пересилки)
на цілий рік 28 к. — 28 к.
на пів року 14 к. — 14 к.
на чверть року 7 к. — 7 к.

Поводиноке число коштує у Львові 10 к.
на провінції 12 к.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 р. Баторія. — Рукописи вставляють ся лише на поштовій застереженні. — Редакція не несе відповідальності за зміст своїх статей.

Оголошення вставляють ся по 20 к. за одну строку літературно або за 10 к. за одну строку „Діло“ по 50 к. — Податки і інші приватні оголошення коштує ся по 20 к. за одну строку.

Воєнний приказ мадярської опозиції.

В Будапешті відбув ся в минулий четвер в'їзд виконуючого комітету мадярської коаліції, на яком радженю над ситуацією і дальшими способами борби. Частину своїх ухвал задержав комітет в тайні, але більшу частю оголосив маніфестом до народу, в яком видає прикази що-до дальших средств борби. Аби поінформувати наш загаль, як Мадяри уміють і будуть вести свій пасивний опір, подаємо тут головні прикази коаліції, які відносять ся до автономних урядів на Угорщині і державних та автономних функціонерів. Ось-ті прикази, зібрані в ядерній, рішучій формі:

Муїціпія мають старати ся, щоби урядникам, яких суспендує правительство, виплачувано їх гажу во всім так, як до тепер, в повній належності.

В тій цілі будуть творені публичні фонди, якими будуть заряджувати муїціпія або делеговані ними в тій цілі комітети. Впрочім вже тепер деякі муїціпія вівали податників, аби квоти, які платили досі титулом податку, складали в означених фінансових товариствах — а були і такі члени муїціпальних виділів, що під власною одвічальністю постарали ся в банках о кредит на плачене гаж для суспендованих урядників. В обох случаях розпоряджати будуть на вказану цілі кредитом і грінми самі муїціпія та виплачувати платні покараним функціонерам.

Найліпше однак буде, — каже коаліційних видів — коли муїціпія вівуть горожан до добровільного плачення державних податків на їх руки, — а іменно в певній, процентово означеній часті і потворять з того фонди на рік покараних і суспендованих урядників.

Що-до податків безпосередних, то згідно з постановою сойму, не вільно таких податків виплачувати до державної каси — а те саме відносять ся також до воєнних стемплевих і других належностей. Всякі такі належності перестануть платити ся а накази за-

плати, видані правительством, не будуть до-ручувані сторонам, ако прикази негальні.

Що-до податків посередних, консумційних, то часті їх належить ся тепер громадам а часті державі. Тота часті податків, яка мала іти до державної каси, має бути задержана, а всякі заходи і есенуцій правительства остануть ся без успіху. Не буде на Угорщині суду ні иншої власті, що пішла-б в тій мірі на руку негального правительства.

Що-до доручування покликуючих карт, то треба також держати ся постанов сойму з 21 червня с. р. Після тих постанов всяке збільшене армії є негальне, а тим самим негальним є збільшене армії через покликуюче резервістів як і задержуване воєнів понад третій рік служби. Згідно з тим, заважає ся доручування „карт покликуючих“ як і сертифікатів вступлення до служби для тих, що хочуть вступити добровільно. Віймок становить лише покликання на війскові вправи, бо сі суть оперті на законі. Що-до тих послідаків, то доручуване покликуючих карт буде відбувати ся без перешкоди.

Що-до урядників, то комітет опозиції має надію, що вони сповнять свій урядовий і національний обовязок. Муїціпія будуть старати ся, щоби тим урядникам, яких суспендовано, дати всяку фактичну і правну поміч, а комітет опозиції запевняє, що по приверненню законного стану на Угорщині, суспендовані урядники не тільки будуть реституовані на своїх становищах, але і одержать всяку моральну і матеріальну сатисфакцію. Те саме відносять ся також що до грошевих кар накладаних правительством на опірних урядників; сі гривни не будуть стягані, а о се мають також постарати ся дотичні муїціпія.

На случай усунення товариша суспензиею, всі инші товариші-урядники мають остати на становищах і вести дальше пасивний опір — в ім'я правного ладу проти негальних заряджень правительства.

Свій маніфест кінчить коаліція дуже інтересним зворотом — вона має надію, що завдяки їй зарядженням правний стан на У-

горщині буде швидко привернений, і то „в інтересі так мадярського народу як і его короля“...

Правительство дало вже відповідь на „ordre de bataille“ опозиції, оголосивши, що проти опірних урядників виступить з усею строгостію — але на разі того рода випадка не було.

Мадярські днівники заявляють, що не в правдою, немов би президент Юст має прибігати хорватским послан, що Хорватія на случай заведення мадярської команди на Угорщині відстане окрему команду хорватську, коли піде разом з Мадярами в борбі з Віднем. Юст поїде до Загребу на посольську конференцію, бо в обовязком президента палати порозуміти ся зі своїми послані і оставати з ними в постійнім контакті, але про якісь політичні заходи тим разом нема і бєсїди. Розуміє ся, що тоті інспірована заява днівників се тільки дипломатичний виррут, бо годі повірити, немов би то п. Юст має їздити до Загребу лише з товариських мотивів або для власної приємності.

Бр. Гавч і гр. Голуховський були оноді в справі подій на Угорщині на авдієнції у цісара, але що там уряджено і чи правдою, що заносять ся на компромісові пертрактації з Мадярами на новій основі, того днівники не подають. Мусить бути однак в цих погодосках, поданих вперше інформатором віденського „Neues Wiener Journal“, щось правди, бо ударяє в очі, що бр. Ванфі оголосив нову акцію на основі угоди з 1867 року, а і закулісові донесення подають, що інтенуальний компроміс в Мадярами має по-лягати на давній угоді з 1867 року — хоч з новою інтерпретацією в справах армії.

Так боеві кличі на Угорщині вже видані і треба лише ждати, як заповіджені події розвинути ся дальше. А довго на рішене кривиз не треба буде ждати — п'ятнадцятий вересня, на коли заповіджено скликане угорського сойму, вже за плечима, а так само вже за плечима осіння сесія австрійського парламенту. Кінець сего місяця повинен отже принести рішачі моменти для розв'язання кризи і мусить виявляти виражене ситуації

в цілій Монархії, так по сей як і по той бїк Лїтани.

Царат в борбі з цивілізацією.

В Франкфурті над Меном появил ся нова брошура нашого заїсного публіциста п. Романа Сембратовича п. з. „Das Zarentum im Kampfe mit der Zivilisation“, в якій автор представляє внутрішню політику царства супроти своїх недержавних народів, а з окрема супроти Русинів. Нова праця п. Сембратовича є знаменитим вказом в тав. європейську публіцистичну літературу і представляє собою pendente до его-ж „Polonia irredenta“ — з тою лише різницею, що коли там п. Сембратович взяв собі за предмет своєї безпощадної але правдивої аналізи державні змагання Польщі, так тут знов, в сій новій брошурі взяв під спальпель своєї критики другий чинник, що давить Україну-Москву. Тим способом європейській читач найде в обох згаданих брошурах руского публіциста повний образ наших національних міжнародних відносин, а є тим більша заслуга поважаного автора, що свій дійсний предмет — національне положення української суспільності — зміг убити в відповідну політичну форму та звязати его з актуальними політичними моментами, які вже самі про себе цінавають широкий європейський світ сучасних політиків і дипломатів. Так приміром в другій брошурі, яку власна обговорюємо, п. Сембратович вийшов від пояснення панславїзму і тої ролі, яку відіграє царат в борбі в Заходом, а таке становище автора є дуже актуальне і зробить его зняжку почитаною в широким європейських кругах. Треба тільки звязати, що царський абсолютизм піддержує в сїю пору воєні правительства яко забороро європейської реакції, між тим, коли царат є по правді ворогом як-раз усеї просвіщенної Європи, а у своїм власнім нутрі веде політику темноти і безпощадної екстермінації.

Не сумніваємо ся, що інтересна брошура п. Сембратовича викличе пильну увагу наших публікистів, хоч в першій лінії призначена вона для заграниччя, котру інформувє дуже зручно і добре, так що-до історичної минушости нашого народу як і до его су-

*) Повний заголовок нижнєї титанії: Das Zarentum im Kampfe mit der Zivilisation von Roman Sembratowicz. Frankfurt am M. 1905. 8-ка, ст. 56. У Відні дістати можна в Buchhandlung L. Rosner, Wien.

ПЕТРО РОСЕТЕР.

Стражник.

„Чому Ви не спали попередніх ночей?“
„Двоє дітей було у мене хорих на шкарлатину. Жінку також звалило. То треба було встати та помочі.“

„В таких разі було легкодошно з Вашої сторони, що пішли ще працювати за Герштенера?“

„Мій Боже! Я думав собі: се его сестра а у неї хіба рідко коли дучають ся такі святації дні!“

„Чи Ви були того дня безпереривно на дворі?“

„Від пів до четвертої до шостої вечером стражник не має що робити при зворотниці. Отже я хотів в тім часі трохи перепасти ся і жінка маха мене о шестій збудити. Але з того нічого не вийшло. Діти були ввесь час дуже неспокійні. О шестій стану я вже на дворі і засів тив ліхтарні. Тоді приходить поштовий поїзд з Райхенштайну. О годині 7-й і 13 минут вряжуют ся по-зди особовий і поспішний з Вернтау. Так, тепер вже знаю: Кажуть, що поспішний поїзд мав спізнєне на 15 минут. Наставляю отже зворотниці і бачу, що в горішних ліхтарях світло погасло. Подув вітер — зєжена шайба упала. Є ще час, каже наставник стації і приликує робітникам від тягарового стації, що стояв саме на стації. Аж тут поїзд, що стояв саме на стації. Аж тут видно вже червоні світляки — поспішний поїзд заїжджає! Думую собі, що він так нині поспішний ся? Не було-б добре станути йому в дорозі. Боже, думаю собі дальше, так зворотниці не наставляла! і кидая ся до підойми та обертаю єї з усею силою. Ноги і руки трясуть ся мені наче в пажорах ві страху, що може стати ся — а тут, Матінко Боже, наступив врах, страшний врах!“

Обжалований прислонив собі при тім очи руками і важко застогнав.

По якійсь хвилині спитав судія: „І що стало ся дальше?“

„Мой дороге пани — відповів обжалований — дальше я вже нічого не знаю. Було цілком темно. Тільки видно було червоні „світляки а тут несут... і несут...“

„Що несут?“

„Поранених, убитих, мерців. Несли їх то на дошках, то на носилках, то знов в просторах — і так раз по раз, раз по раз... Люди білі наче та скатерть! Страшно, страшно!“

Він кинув ся на поруче лавки а ціле его тіло стало потресати ся від болю. Тільки чути було стон: „Ватеньку, мамусяцю рідна!“

В усій салі, а єї сотнями людей, запалав тепер тишина наче в труарні. Вкінці дав ся чути то сам то там уриваний плач. Президент сказав: „Ободріть ся, Штедінгер. Вільність ранених прийде з Божою помічю до здоров'я. Я рад бм тільки знати ще одно: чому Ви в рішачій хвили не реставлює зворотницю?“

„Бо так має бути, коли надходить поспішний поїзд.“

„Значить, се було в порядку. Але як Ви поясните в таких разі карамболь?“

Обжалований підвів ся, на виду успокоєний, і сказав: „Як би мене були все о те питали! Я того не знаю, инакше не знаю! Вони кажуть: я мусїв вже перед тим зміни-ти зворотницю і відта про се забув та в рішачій хвили, серед замішаних, обернув єї в друге, поставивши фальшиво.“

„Чи так могло воно стати ся?“

„Вог мене опустив! Могло і так бути; а тепер не знаю.“

„Ви отже не знаєте, чи Ви перший раз змінили зворотницю, перед тим як мав надїйти поїзд?“

„Мабуть так і зробив. Инакше годі було-б пригоду вияснити.“

„Чи не могло бути так, що зворотниці

була покована, або що хто инший обернув єї?“

„Мій Боже! Я того не знаю“ — говорив обжалований важко стогнуучи. „Я цілком не при собі... Я цілком...“ і він став ломити пальці, що аж тріщали, прикладавши собі їх до чола.

„Чи маєте ще що сказати, Штедінгер?“

„Робіть зі мною як Ваша воля“ — отсе були его послідні слова.

Президент заявив, що доказовий перевід замкнено а присяжні судії удали ся на нараду задля видання вироку. Але рішниця в поглядях, що вбужда тепер між присутніми в салі, перенесла ся і дальше, аж до ко-мнати нарад.

„Що тут робити?“, говорено. „Всякий злий намір є рішучо виключений. Чоловік — не лихий, навіть не легкодошний. Все викликали обставини. Кожному в нас могло-б таке саме притрафити ся. Всякі додаткові години служби повинні бути рішучо заборонені. По дев'ятнадцятих годинах служби природа допомагає ся своїх прав. Его нещастем була его велика доброчинність. Він терпить очікування, він прямо зломаний. Як можуть люди засудити такого нещасливця?“

Але сему поглядови протиставляли ось-що: Через его неоглядність п'ять осіб покило смерті, а три рази тільки мучити ся тепер від ран. Хто може на зєлізницях чути ся тепер безпечним, коли над урядничим персоналом не буде панувати як найбільша строгість? Коли унівільним обжалованого, то другим функціонерам лучить ся знов щось такого „людського“. Він невинен, добре, але ті, що їх вчора похоронено, були танож невинні. Кожний, хто займає таке становище, чи при зєлізницях чи фабриках, мусить знати, що се значить, і не може числити на людське милосердя, коли щось стане ся. Навіть не може числити на ласдість. Людове серце скаже: сей чоловік є невинний, а закон его осудить і оба мати-муть рацию.

Судії присяжні видали на обжалованого засудуючий вирок і то одноголосно.

Трибунал засудив стражника Бернарда Штедінгера на три місяці в'язниці.

Фільософи дуже перечили ся з причиною сего вироку і для них була кара, наложена на обжалованого, за низька. Що се значить тримісячна в'язниця, там де розходять ся о тільки убитих! Коли нещасте завинув припадок, дїка судьба, то треба було обжалованого унівільнити цілком, а коли нещасний випадок заподіяв стражника, то треба его було засудити що найменше на десять літ в'язниці!

А оден Остроумець, що знав висказувати ся в геніяльний незвичайний спосіб, сказав: Панове судії видали властиво унівільнуючий вирок для себе самих. Сей банальний компроміс між унівільненем а засудом неваго не обтяжувє совісті жадного з судій.

Бернард Штедінгер писав в третім тиждє свого побуту в в'язниці до жінки лист слідуючого змісту:

„Дорога Християно!“

„Рівночасно пишу до зєлізницяці. Не хочу мати нічого більше спільного з нею. Взагалі з нічим, де сугь колеса. Робить ми ся ілюково, нітько разів зачую через високє віконце світ єлькомовний. Ми наймемо собі малу хлопську катину, і то де небудь. Як бим був слухав ся мого батька, то було би инакше. Мусимо тепер на ново зачатати, без сотика. А уцілуй мені діти, вони стануть знов здоровіші на свіжій селськєй вооздує, чим серед диму і пари, а і ти також на половину мужика. Може буде нам ще ком-ліпше. В'язниця видає ся вже мені тепер за довга. Кожним разом, як мені є за твердо, обертаю лавку і прилягаю на край. Ціле мое життя хочу вже бути инакшим. — Твій вірний Бернард.“

Переклад з німецького

П. К.

Полотна, шифони, обриси, скарпетки, ручники, хусточки, стирни

у величезнім виборі найдешевше продають

КУЩАН & ЗУБНІК

Львів 105 пл. Галиція ч. 1.

[illegible]

— Родимці! Памятайте про бурсу „Шкільної Помочи“ в Снятині, котра удержує убогих учеників реальної школи.

„РУСКА ХАТА“
ілюстрована часопись літератури, мистецтва і сучасного життя
виходить 5 і 20 кожного місяця
в об'ємі 2 до 3 аркушів під редакцією: *Дениса Сембратовича*.
Після кожного передплачу вносять 12 грн. Адрес адміністрації:
Львів, Бляхарська 4. 8.

ОДИНОКЕ РУСКЕ ЗАВЕДЕНЄ АРТ. ЛІТОГРАФІЧНЕ
під фірмою :
АНДРІЙ АНДРЕЙЧИН і СПІЛКА
Львів, ул. Коперника ч. 17.

Виготовляє білети візитові, запрошення на вінчання, бали і вечери, грамоти, образи, вартостні палери, мани, ноти, етикетки, плякати і взагалі всі роботи, які входять в обсяг літографії.

Поручену роботу виготовляє ся на час і можливо дешево.

Машини порушані силою електричною! 544 18-?

Робітню знарядів церковних
 другу руску в Галичині поручає
Василь Дуткевич
 бронзівник в Перемишлі.

Приймає чаші до золочення, дароносниці,
 євангелії і інші сего рода річи церковні.
 Золочене і сріблене відбуває ся в огні. По-
 ручає склад хуртов, чаш, ліхтарів, павуків.

ВАСИЛЬ ДУТКЕВИЧ, Бронзівник
Перемишль, ул. Францисканська ч. 18. 595 13-90

699 **Львів, готель Жоржа.**
Йосиф Іваницький
механік і спеціаліст
Прощу домагати ся цінників.

ТУТКИ підарували в найвиш-
ящих напердім їм: Le
Moublon, Abadie (білі і жовті) Гранет-
ські поручає надіслати А. Масурю-
вни Іванів та Гісбертського, а Г

КАРПАТСКІ КОСИ.

Довгота в сантиметрах	65	70	75	80	85	90	95	100
За одну штуку крейцарів:	66	70	75	80	85	90	96	100
На 5-кп. посівку йде штук	16	16	14	13	13	13	12	12

Карпатські срібно-сталеві коси мають тонке як папір, легке як перо полотно, котре тає як брията пайтердшу (Посянку) зо вості гірку траву і збіже що тількию пападає під неї, перетинати за одним замахом, на стопу тільки невзначай зуживають ся і мозольну роботу хліборобам робити на позовину лешку. Приємна легка робота на полі справляє радість всякому хліборобови, тому всякий косить тільки карпатськими срібно-сталевими косами з маркою „Косар“. Замовляючий коси, має прислати 2 К задатку і означити, які коси, чи ширші, чи вузші, бо всі за одну ціну.

Врусики до острівня тихше нис по 40 сот. за оден, котрий острить надзви-
чайно косу, яза за тим остревнем тие як бритва найтвердшу гірську траву. **Серпи**
озубрені з англійської сталі дуже добре жууть абиже і легко перетинають, так що
не чуті в руках. Поручаю вам дорогі сестри, одна штука 50 сот., менше від 20

штук не выписавсь.

Адреса: **Александр Копач**, **СТРУТИН ВИЖНИЙ** 504 11-7
почта Дедина, село Струтин

— 1 —

Рух соціалістичних політичних партій від 1 мая 1905 після середньо-європейського часу.

До Львів на дворець головний приїждять:
8 Ічня 12*20*, 6*10, 1*40, 5*45, 9*10, Ворохтя (від 1/7 до 30/9 в неділю і святка), Дехатина (від 1/10 до 30/4), Коломні (від 1/6 до 30/9 що неділі і святка) Керезмеве (від 1/5 до 30/9), Серета (від 1/7 до 31/8), Вергомеда (з понеділок), Жидачева (від 1/5 до 30/9 в неділі і святка.)
» Кракова 2*31*, 6—, 8*60, 1*30, 5*35, 8*40, 9*50*, Нового Санца (від 25/6 до 15/9) Яска (від 1/7 до 15/9).

Підвочокисні 7-20, 11-55, 2-30, 10-20.
Лавочного 7-29, 11-45, 10-50.
Рани рускої 7-50.
Стадистанова 8-05.
Самбора 8-15, 1-50, 9-20*.
Яворова 8-18, 4-32.
Кожомі 10-05.
Ряшеза 10-35.
Тухлі 3-45 (від 15/5 до 30/9), Ожогового (від 1/5 — 30/9).
Видля 5—

На Підземч^е
Підвозоческ 7—, 215, 515, 10—*.

„ Врузова	від 14/5 до 10/9 6:30, 7:00, рано, 9:00 перед пошудом (ті́сько в неді́лі і рям.-кат. сьвята), 1:45 пополудні (ті́сько в неді́лі і рям.-кат. сьвята), 3:05, 4:16, 5—, пополуд. 7:41, 8:55 веч. 8:18 рано, 1:15 пополудні (від 1/5 до 30/9)-4:32 пополудні, 8:45 вечір (від 14/5 до 10/9. і 9:25 вечір (від 14/5 до 10/9) ті́сько що не ділі і сьвята.
„ Янова	10:10 вечір (від 1/6 до 10/9 в неді́лі і рям.-кат. сьвята).
„ Щирця	10:10 вечір (від 14/5 до 10/9 в неді́лі і рям.-кат. сьвята).
„ Любіня	10:10 вечір (від 14/5 до 10/9 в неді́лі і рям.-

31 Львів з головного двірця відходять:
До Кракова 12:45, 4:15, 8:25, 8:35, 2:50, 6:35*, 11:—*, За-
копаного (зід 25/6 до 15/9), Освежіма (зід

25/6 до 15/9), Велічки (від 1/5 до 24/6) і (від 16/9 до 30/4.)

" Іцзя 2-51, 6-15, 9-20, 2-40, 10-40*, Кереамеза (від 1/5 до 30/9), Доржи-Ватри (від 1/7 до 31/8), Ворехти (від 1/7 до 30/9) до кедри і сьянтя.)

Півночонне 6-30, 10-55, 2-19, 4-*, 11-55*

Яворова 6:55, 5:58.
Лавочного 7:30, 2:55, 6:25*, Бокзавини (від 1/5 до 30:9 до медіа і сьєнта.)
Самбона 9—, 4:30, 10:55*

"	Велзца	11.10.
"	Ряшева	4.10.
"	Коломкі	5.50.
"	Рави руской	7.30*

" Перемишля 10:06* (від 1/5 до 30/9) Хярова, Ясела.
 " Стрия 11:10*.
 " Підзамча 3 Підзамча
 " Підволочиськ 6:43. 11:15. 2:13. 9:23*

» Бружович від 14/5 до 10/9 5-50 рано, 8-30 рано (тільки що ведіти і святяга рим.-кат.) 12-30 пополудні (тільки що ведіти і святяга рим.-кат.) 2-10, 2-00

" Рави рускої 11:15 вночі кожної неділі.
" Янова 8:55 рано, 9:15 передпожудним (від 1/5 до 30/9)
1:35 пожуд. (від 14/5 до 10/9 в неділі і свята)

в Щирця
мат. СВЯТА) 3-08 монах. (від 14/5 до 10/9) -
5-58 монахудин.
1-55 монахудин (від 1/6 до 10/9 в медіа і рм.-
мат. СВЯТА.)

Примітки. Належні коштів друковані в черговому по-
ступі: поштові відомості з емісійної друковані. _____

Знайтий Сімон Ігнатович народився в с. Д. Мом Кабуляни Червоний міський округ, в м. Київській губернії, в сім'ї поміщика.

Белавиницъ, Иванъ Карамана ч. 9.

При закупівлі товарів пропонуємо покликуватись на нашу часівню.

Виходять у Львові що дня (крім неділі і свят) 5-й годині по полудні. Яко літературний додаток долучає ся „Вісник літературних повістей“.

Передплата і інсерати приймають: у ЛЬВОВІ: Адміністрація „Діла“, ул. Баторія ч. 24. Бюро газет А. Охлявського ул. Кілявського 2; С. Соколовський, Пасаж Гавсманна ч. 9; К. Вухишак ул. Кароля Людвика ч. 23. — у ВІДНІ: М. Dukes, I. Selterstätte; F. A. Richter, Nibelungengasse 4.; H. Schalek I. Wollkelle 11; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; A. Chutawski Wlad VI. Getreidemark 13; — в ФРАНКФУРТІ: ГАНБУРГІ: М. Haasenstein & Vogler.

Передплата і рекламні за інсерати платні у Львові.

ДІЛО

Передплата на „Діло“ з літ. додатком

в Австрії: на три місяці: 30 к. — 40 к.
на пів року: 16 „ — 20 „
у Львові (без почтової пересилки): на пів рік: 25 с. на пів року: 30 с.
на чверть року: 7 „ на місяць: 2 к. 24 с.
Повідомлення число коштів у Львові 18 с.
на провінції 12 с.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вставляють ся лише на порозумінні застереженням. — Рекламні записки платні по згодою.

Головні статті приймають ся по 20 с. за одну стрічку інсерату або за пів місяця, а в рубриці „Підписки“ по 50 с. — Показки і інші приватні оголошення чиняться по 20 с. за стрічку.

Реформи в Росії.

Заповіджене на день 12-ого згідно 13 с. м. оголошене маніфесту царя з заведенням псевдоконституції в Росії не відбуло ся і всі донесення преси, так російської як і закордонної, показували ся несправдливими. Дрот телеграфічний подав, що нібито маніфест вже готовий, що навіть віддано его вже до друку, що цар той маніфест мав одержати до підпису, — але вийшли якісь нові перешкоди, що сей так викиданий російською суспільністю акт пішов на разі знов до коша. І політичний світ станув тепер перед новою загадкою тажкою до розв'язання — чи верховодячі круги справді на серйозно думають про якусь адміністративну реформу в Росії, чи се тільки бляга, звичайна штучка, вигадана на те, аби успокоїти суспільність, і викидати до хвилі, коли революційний рух в Росії сам через себе вигорить та настане ситуація, коли якінебудь реформи покажуть ся зовсім влиплими.

По російській бюрократії можна всього сподівати ся, отже і того, що вона надужила царського авторитету до відіграна пустої і понижуючої комедії для піддурення російського, тай не лиш російського, загалу. Однак ми вже заздалегідь вгадали, реструкуція вісти про наради в Петергофі, що справа з наданням народної репрезентації в Росії не є певна, а передовсім не є певна що-до того, коли має наступити. З російських донесень можна вірити лише тим, які виходять виразно з маркою офіційною, а не тим, які виходять від звичайних телеграфічних агенцій або від денників, котрі не мають марки виразної офіційності. Нема сумніву, що хитра російська бюрократія уживає пресю до розголошування всяких вістей для ужитку публіки, хоч знає, що ці вісти суть неправдиві і що вони умисне пущені на те, аби заспокоїти умм розгоряченої суспільності. Отже вже в першу хвилину, коли наче з рога обильності стала сипатися вісти в російських денниках про наради в Петергофі і про „дефінітивне прийняте“ змінене проекту Вулігіна в реченням оголошення его в день 13 с. м. — „Правительственный Вѣстник“ був о много більше повдержливий і призначав вправді, що розправи над проектом Вулігіна і то під проводом царя

відбувають ся, але не казав ні словом про те, немов то сей проект вже прийнято, або навіть, що він має бути оголошений в розтрубленім пресою реченці. Хто отже брав критично донесення преси в тій справі, той мусів з гори прийняти, що вість о оголошенню царського маніфесту в день 13 серпня є проблематичної вартості, та коли на справі є взагалі що правдивого, то хіба те, що наради над введенням народної репрезентації в Росії дійсно відбувають ся, а остаточно що є навіть намір в верховодячих російських кругах надати Росії псевдо конституцію, але не знати — коли. І на тім самім становищу станув також наш денник в російськ-джуванню російських донесень про наради в Петергофі, а факти доказують, що ми в тім ділі не помилялись.

Коли в Росії справді заносить ся на зміну державного ладу а всякі заходи „конституційної“ комісії під проводом царя не суть лише глупою і скандальною комедією, то насуває ся мимокіть питання, яка була причина, що готовий вже проект державної реформи на разі здержано? На се питання є лише одна і дуже правдоподібна відповідь — російська бюрократія вижидає, який результат видадуть мирові пересправи в Япаном. Ї якось зв'язав між одним фактом а другим, зв'язав, котру годі рішити, коли не має ся точних інформацій з верховодячих російських кругів. Російське чиновництво жде на рішення дилеми: „мир чи війна?“ — але не знати, чи надане державної реформи наступить тоді, коли для Росії брама Януса замкне ся, чи тоді коли буде отворена. З дотеперішних вищів двох головних в Росії таборів — табору воєнно-реакційного і мирово-ліберального — требаб здогадувати ся, що надане реформи в Росії наступить на случай закінчення мира, бо досі все було так, що чиновництво з Победоносцевим на чолі промовляло за веденням війни а рівночасно тажко за безусловним удержаням абсолютизму без всяких реформ, між тим як партія конституціоналістів промовляла все за закінченням як найшвидше мира та введенням конституції. Бачимо отже, що квестія ліберальних реформ в Росії звучить ся там в практичній зв'язі з покінченням війни — буде дальша війна, то треба здогадувати ся, що оголошене царського маніфесту не наступить

а надале яких небудь внутрішніх реформ буде відложено „ad calendas graecas“. Що впрочім тажа іменно є зв'яз між миром зглядно війною а реформами, на се вказують і деякі, на перший погляд, оправдані річові моменти. Партія війни боїть ся, що на случай заведення народної репрезентації ведення дальшої війни стане ся неможливим, бо народна дума буде воесім певно настоювати на закінченні мира за всяку ціну, а се було би погромом тих планів, які що-до війни має партія воєнна. Натомість коли наступить мир, то вже не треба буде побоювати ся опії російського загалу, і тоді, дуже можливо, постане ся так довго вижиданий маніфест царя з заведенням нового ладу. Крім того може тут мати значення також ще один, дальший аргумент: ото верховодячі круги не хочуть мати проти себе заміт, немов би вони надали реформи під якоюсь прескою, а огляду на війну, бо коли-б, щоб реформа наступила нібито з „доброї волі“, хоч аргумент сей є менше правдоподібний, бо ніхто не буде сумнівати ся, що реформа в Росії, коли буде, настане лише завдяки погромови дев'яти на далекім Сході, все одно, чи сю реформу надасть ся ще в часі тривання війни, чи по ній, коли треба буде „висклебати“ немечче прикри для абсолютизму, а може ще прикрийші дальші наслідки війни. По війні треба буде заплатити колосальну контрибуцію і виплатити позички, а се викличе таке обтяжене населення податками і захитаням его торгових і промислових відносин, що обурене серед населення зовсім не буде менше від того яке є тепер. Ба, воно навіть стане ще більше, бо крім податку крови наліже на населення другий тагар, фінансовий, не кажучи вже про вплив війни, що верне в Манджурії, а котре певно не буде гасити помуміна революції, але спричинить ся ще і зі свого боку до піднесення революційної і опозиційної температури в краю. А се також хіба аргумент, щоб на случай закінчення мира прийти чим швидше з маніфестом і заповідженою реформою з горі...

В усякім разі, чи такі чи інші суть комбінації в Петербурзі що-до квестії, чи і коли мають бути надані внутрішні реформи в Росії, то є певне, що тактика, за яку вхопило ся верховодяче в державі чиновництво

з царем на чолі не приносить їм чести — а що більше викидає і мусить викликати серед населення оправдане огірчення. Такою тактикою абсолютизм по правді лише підкопує власними руками основи свого існування, підризує галузь на котрій сидить, бо який повважана і авторитет може мати цар, котрий не додержує слова, ба, що гірше, відграв перед населенням пусту комедію? А що тактика рішучих російських кругів викликала недоволення в масах народу і в таборі революційонерів про се свідчить факт демонстрації, яка відбула ся в день заповідженого маніфесту перед редакцією „Правительственного Вѣстника“, а відтак інтерв'ю добре поінформованого про опію конституційний елементів в Росії проф. Райснера, яке принесла саме передвчера відьєська „Zeit“. Проф. Райснер зазначає, що тепер вже в заповіді реформи в Росії зі сторони царя ніхто в самій Росії не вірить і що є загальне переконання, що треба царя і его канарію пранерти до муру що острійшою революцією, наколи мають азагалі настати там які реформи при удержанню монархії. Проф. Райснер поділяє також погляд, що реформи в Росії в кождім разі не наступлять перед закінченням війни, а і по закінченні мира не будуть ті реформи нічого варті, коли революція не виступить ще острійше чим до тепер. Проф. Райснер заповідає навіть, що в Росії ладить ся вже загальне повстання при спвідланню війни та що повстання таже тим разом вибухне далеко острійше, бо з оружьем в руці.

На скільки ревекації проф. Райснера відповідають дійсності і чи справді настрий населення в Росії дійшов до того, що можна там ждати на оружне повстання на ширшій скалю, чи противно, в ревекаціях проф. Райснера криє ся лише страх заадресований до російських верховодів, сего не знати. То однак здає ся бути певним, що реформа держави з гори певне не наступить, поки не настане рішення дилеми „війна чи мир?“, так, що по правді при зеленім століку в Порте-мут радять тепер не тільки над відносинами між Росією і Япаном але і над внутрішнім ладом російської імперії. Як вибух війни і сама війна розбурхала і розбурхувала положіння російської революції, так і кінець сей війни буде зворотним моментом, а може і

Кнут Гамсун.

КІНЬ.

Я розвів ся на візку, взяв поводи до рук і ждав на потягівона. На другім поверсі стояла у вікні молода, руська дівчина і гляділа на мене. Тепло зробило ся мені під тим поглядом і я виправив ся на своїм сиділі, як віцеконауль. Ограв ся виглядати молоденько і крідком струнував навіть прікер з носа. Гляділо мене, що в кінці гостий я не записав ся як поручник.

В тій хвили вийшов господар і сказав, що мій візник поїхав вже з якимись Англії-цями, та радив мені вибрати ся самому до найближчої стації. Зовсім безпечно, він знає дорогу, можу спійти на него спустити ся.

Вправді підчас їзди все добре мати когось при собі, ну, але годі, я мусів їхати без візника. Я вийшов гарячий погляду у вікно другого поверха і вийшов з ковіря.

Воздух був спокійний. Я розглянув на собі сурдут і поволі конем іти до влодобі. Колісане на пружинах візана втомлю мене. Я звів голову, щоб не дуже озвучити ся на сонці, і мрів про гарне личко панночки з другого поверха. Хто знає, може вона була вже на доміні і заглядала до нижки. Я зробив дурницю, що не додав собі якогось тигулу, становляща. Добре мені так! Не треба бути занадто скромним...

Я їхав з милою, аж тут кінь став. Виглядав, якби щось забув. Я же хотів йому мішати, нехай сам поладить своє приватне діло. Впрочім перед нами ще п'ят часу.

Пів години стояли ми так на дорозі, ні одно з нас не хотіло переривати мовчанки. Я закував шовку, глянув на годинник і щоб чимсь розірвати ся, почав читати короткі, який робув з вишні. А тимчасом кінь, вистоявши сі, підніс вліпці одну ногу і поволи рушив наперед. Мені здавало ся, що він немов сидів ся чогось.

Жара кріпшала і мене знов змогла втома. Я механічно вивав на поведок вузди і потовув в мряк про дівчину із стації. Страх припала мені до влодобі! Для чого вона стояла у вікні і гляділа на мене? Невже я зацікавив її? Без всякого сумніву переглядав тепер книгу на доміні, щоб дізнати ся, що я за оден. А я не лишив ніякого пояснення... Мав одинокую нагоду вибрати собі якийсь становаще і не вибрав. Чому не було назвати себе яким директором, ректором або великим купцем? А тепер я чим?...

Мене огортала все більша досада і я забав на коня. А тимчасом він потяжкий, байдужний ступав дорогою, буючи копитами о дрібне каміння та піднімаючи порох зовсім без потреби. Нараз на спаді гостинця спустив голову, сіпнув кілька разів сильно за удечку і станув. Так, станув без спідку якогось неспокою, от зовсім — ні сіло ні пало...

Я був так занятий в думці молодого дівчачого, що минала чимала хвиля, вакам спостеріг ся, що ми знов стоїмо. Я здригнув ся.

— Дякуй Богу, що я занятий чим иншим! — сказав я до коня голосно.

Але незабаром я обурив ся, не міг довше над собою панувати. Кінь стояв зовсім спокійно і спускав голову, немов задумав ся над чимось глибоко. Витягаю шнур, щоб пригнати ся до розі: могла жемати дитина, великий намір, вусяки дерева... Нічого не бачу. Підношу батіг і частую ним раз коня. Не рушив ся з місця. Підніс лише голову і немов сказав:

— Ей, уважай!

То мене розлютило.

— Уважай ти сам! — гукнув я і потягнув его знов батогом. Тоді він спер ся одною ногою кріпко о землю, начеб мав честь стояти перед великим збором. Але не видав найменшого звуку.

Я уважав всім переговори з конем починаючими. Обурений усім мовчки наваді і ждав, що буде дальше. Ажне я не вийшов з

дому на те, щоб робити по дорозі якісь комедії, я уважав ся чимось ліпшим.

Минув якийсь час, ми стоїмо дальше і я з найближчим трудом здержую ся від гніву. Дівчи підносил ся на візку і дівчи сидів безсильний. Я переходив найстрашніше зворушене, але все знов ся справдішній муж. Кінь поведася дуже поважно, не робив гамору, не рушив ні одним членом, навіть дихав тихо. Видно, втомив ся стоячи. Нараз підніс одну ногу і спустив, підніс вліпці одну і спустив... Закам я мій повірив власним очам, візок котив ся наперед. Ми не стояли, але їхали справді дальше.

Я не знав, що говорити, не був в силі висказати свою думку. Візок котив ся все швидше. Я бачив, як кінь страшно рве ся, майже скаче. Завважав в своїй влобі а хотів вмовити в себе, що це стоїмо.

— Стоїмо, стоїмо! — повторяю — до біса, прецїм стоїмо!

І я закрав очі, щоб не бачити, як посуваємо ся наперед.

Богато минуло часу, сонце почало хилити ся до заходу, жара слабшала. Кінь ішов знов поважно. Я був на него лютий — геть віссув мені добрий настрій і наразив на втрату тільки часу. Було ще доброї пів години до найближчої стації.

На горбку прийшло мені на думку надолонити те, що ми отратили. Тому я почав голосом підганяти коня і батіг застромив в бок, щоб його остережати. Він підніс голову і звільнив біг, начеб мене не розумів.

— Скажу виразніше! — крикнув я і тріпнув его батогом.

Станув...

Помилити ся було годі: кінь станув на менем втретє.

І стиснув судорожно бичівню і підніс ся трохи у воздуху. Рішив ся розв'язати питання в отвертій бою — нехай буде, що хоче! Але в останній хвили я змінив намір. Я не бояв ся зовсім, навіть якби то був жев, то змірив би ся з ним, але я надумав ся і вкінці спустив бичівню.

Не зраджуючи ні словом свого наміру, вважу з воза: щось мусіло стати конем в дорозі. Стиснув кулаки, готовий до стріли зі всім, що впадає і підходить до коня. Не видно нічого. Майже кладу ся на землю, щоб розсікати основну дорогу... Дрібне каміння — ні, щось більше... надпалений сірник!

Вертаю і сідаю знов на візок. Що буде, то буде...

Кричу страшенно на коня, цвіхав батогом у воздуху, раз навіть ударив его. Ані дрігнув. Слова спокійно як досі. Отже не помагав, мушу ще раз зійти...

Підходжу до коня, стаю коло голови і заглядую йому до півки.

Скотина удає, що не бачить сего.

Кляну, заглядую йому в очі, дивлю ся в напирні його погляду. На що він дивить ся? Ага, вже маю! Ажне дивить ся на той кусник сірника...

Стідаю ся за дурну худобину. Чи варта було робити аж такі історії з малим сірником?

Обходжу візок кілька разів і роздумую, в який би то спосіб до коня промовити. І звідки стрілюю йому до голови робити мені таку пакість? Чи видав хто таке, ставати перед кождим сірником на дорозі?

Або то можна було йому витолкувати? Чи кінь має яку честь, що? Навіть не окривив ся.

Ганьбав його, сьмію ся з нього, глумлю зовсім отверто. — Сірник — наку в погордо — річ, котру я можу розкидати цілком пачками. Бували часи, коли я ходив з сірниками в кождій кишені, котрі не виглядав на такого богача. Кінь сірник не змілю, попроси, щоб я підніс, а побачив, чим то роблю.

Моя вговорюване не абагтало його зовсім. Схилив голову і глядів перед себе, як перше.

То розсердиво мене до краю — зовсім мене дегварив! Що діяти? Ходжу сюди й туди по дорозі і люто здвгаю плечима. Третьяким голосом від гніву звертаю ся до нього і стараюсь переконати його аргумент-

фіналом для розвитку деяких внутрішніх по-
дій на землях царату.

Наші народні школи.

В рядку статей „з нагоди нової ради
шкільної справи“ порушено багато домашніх,
які ставимо ми Русина на поля шкільництва.
Тай нема Русина, котрий би
тих слухав і справедливих домашніх не
підписав обома руками. На мою думку най-
важливішою річю в нас є а р о д н е шкіль-
ництво, а при тім хотів би я звернути ува-
гу на ще один бік справи, котрий не був
порушений в статті, зверненій на нашу адре-
су, а котрий однак вимагає також певної
розваги і обговорення.

Маю на думці ту річ, яку сповняємо
ми самі, наша інтелігенція в
борбі о удержанні народної школи. Бо пра-
ва, які нам належать ся, це одна річ, а дру-
га річ як ми самі їх беремо. Et haec fa-
cienda et illa non omittenda. А відте правди
діти, що-до занепаді і польонізації на-
родної рускої школи велика часта вини паде
на нас самих і коли треба поправити, то сна-
жим і собі правду в очі не закривати нічо-
го в бавовну, бо „правда освободить ны“.

Я отже піднімаю ся до важкої опера-
ції, а коли операція буде божача, то прсту
з горі не гнізати ся. Се ж діє ся з огляду
на добро народу, з огляду на добро
вселя.

Наше народне шкільництво се — при-
знає мені кожний — божача рана на на-
шій народній організації. Нема дна, щоб
наші часописи не записали якогось факту
безправ'я і насильства, але нерідко виступає
при тім і байдужність руска, що часто слу-
жить підвадом, на котрім такі безправ'я без-
карно ухвалюють. В Яворську, в Угні, в Буску
і майже у всіх наших містах і містечках бу-
ли свого часу рускі школи, отсягли під на-
глядом рускої консисторії, а де вийти знайде-
ш в Галичині місто або містечко, де би була
руска школа? Всі замінемо вже на польські
— навіть в таких Печеніжині і Пістині, де
найдемо ледви з 15 Польських з польською
матерією рускою. Тепер вже нема де в містеч-
ках сенсити русів з шкіл, бо рускі
школи там зовсім нема — тепер прийшла
черга на сего... Ба, коли так далеко піде,
то ми може в недалеке ще дочекаємо ся, що
навіть в таких Космачі або Жасю буде шко-
ла для наших Гудулі з польським язиком
викладом!

Чому-ж так легко пішло? Бо наша ін-
телекція в тих селах і містечках
була для справн школи байдужа, не мала
впливу на населення і не могла свідомити
его о важности науки в рідній мові і о го-
лїх правах. Нерідко на школу тоді інтелігенція
і зовсім не дбала, а наші Організації аві
не поучили аві не порухали Духовенство
вернути увагу на сю і для Церкви так ва-
жну справу. Зіставлено все до кожї місцеві
чинникам, хоч вишкіль, хоч ві. Польські
кесьндзи по вшого, ті скрізь уйдуть і без
жонади вводить польонізацію, а рускі — бу-
ває, що навіть боронять сего божє ся. На-
шим Організаціям се байдуже, що руских
священників, хоч як свідчили і поважали, при-
значуванню делегатів до іспитів навіть по
сільських школах в засіданні помагали, так аві
би то не хотіло о поведи собі Церкви і
свого Духовенства. Та що казати, коли аві
Епископат мовчав навіть в такій важкій
справі, як справа торішньої Конвентуальної

тама. Коби то був бодай якийсь незвичай-
ний сірник! Може зазначений на мапі? А
може думав, що то не сірник, лише щось
незвичайно? — Кричу голосійше, чим
раз голосійше і розкладаю руками.

Вийняв він главу на мене; пізнав ма-
бути, що тут не перекази. Хоту використати
сю хвилину, беру за повод і вискакую на
візок. Ну, нарешті пустимо ся дальше! Коби
лише перший крок, а всо добре! Як лише
одну піднесу ногу, відуть за гею інші. О-
чвидко, котра має бути першою, лишаю
йому до вибору. Ну?

Але кінц не рушив ся. Спустив голову
і глядів мертвим ворм перед себе.

Тоді я піддав ся — не стало мені сил.
Зовсім байдуже мені було, як се свідчить ся,
а не мій вже за віщо відповідати.

Натягну на себе бурку і пригостивляю
ся на ніч, вчирнувши зовсім гоня із своїх
думок.

— Хто знає, як дого вік скоже тут
стояти? Або чи він взагалі думає про доро-
гу? Ніякий шорт не розберу, чи перед рясом
рушуть і мислі! В кожнім случаю я вробив
своє, отже тепер умишам руки.

Нараз я побачив, що до нас наближає
ся почтовий віз. Навіть кінц насторожив уха
і почав легко рнати. Се був мій візник, що
вертав з міста. Здивлений пристанув і ди-
влю ся на нас. Я зісковчав з візка і оповів
йому, що стало ся. Візник завернув своєю
конею і обідав їхати по переду.

— Ваш віз мусить все їздити з дру-
гим конем — поспивай мені.

Я сів опять на візок. Ідега з передною
сторонкою була достойна чоловіка на стано-
вищі і дуже мені подобал ся. Було се те
саме, що їхати парю коний. Я забув і про-
стив все, що нещастю мені дучило ся, погнав
в гарній настрій і навіть почав підсмішувати
під носом.

А дерева, наміне і домк утікали мені
вперед сий підчас їзди. Парю коней і вай-
хав на стачию.

процесії! Так само наші епископат мовч-
ки дивили ся на те вже від ряду літ, да-
лі 40 буде, як без всякої потреби вірних его
гр. кат. церкви урядників і ціурядників ці-
лыми сотнями і тисячами засилають на Ма-
гурцину, де аві не мають свого Богослужен-
ня, аві релігійної потіхи в своїм обряді, а їх
діти зростають, не знаючи зовсім ні свого
богослуження, ні не чуючи ніколи рускої цер-
ковної пісні, через що неодні в часом зовсім
від неї відпадають. Чи не годило би ся у Ві-
дні перед поминками члїнамиками розкрити
очи на сю практику, негідну з католицькими
засадами, на се безпосереднє насильне відри-
кання людий від своєї церкви і обряду,
на се нехотана релігійних ч-
увств тисячох своїх вірних і жахда-
ти ту зміни? Наві Владика і ординарія
повинні вже раз виступити за права руского
народу і за рускістю, бо не стане Русинів,
то не стане і вірних руско-католицької цер-
кви і се записують тому папстері послання
в польській мові, а боронити даного провиді-
нієм Божим духовного скарбу народу се та-
кож одне з головних обов'язків архієпископів
і пісго духовенства.

Епископат сам мав доволі нагоди в-
становити розумі переконатись, як руску на-
родну школу понижать. Хто не уміє по-
стосати сім'ї до своїх і за своїми, то не
дивота, що его не ресекують як повинні. І в
последніх часах дійшло до того, що кони
руский епископ вістув школу реальну в Я-
ворську, то головні парісти в яворській
мудраух штрейкууть, а як посягають на
нову бібліотеку львівського університету, де не
богословські виділі в велика більшість гр.
кат. теологів, гр. кат. Митрополита помина-
ють запросити. Ми певно в з певною пош-
аною для нашого епископату і пізнамо его тру-
ди і заходи для добра легки і народу, но
мимо всего мусимо рішучо домагаєть ся
в поступованню по до народних справ, щоб
через податність і рішучу куртоазію су-
против верховодів не терпіла ві справа цер-
кви ві народу. Народ в тяжкій борбі о своє
культурне встановені і свої сільські права має
право бачити своїх архієпископів і сего духо-
венство по своїй стороні, там і в справі
руского шкільництва повинен члїпати на
біжну моральну гоміч і де треба, оборону
вїж дотеру.

А вже справа руских шкіль народних
хочби тільки з огляду на потреби релігії і
церкви повинна гардеромі лежати на
серці вшого пісго духовенства і его
ерархії. З польської мови руска дитина не
винесе нічого, не навчить ся навіть і одної
першої пісні та годяже завад в аналіфа-
тетам. „Падри Косцюшко на нас з неба“ і
т. п. після гатрієвчїх піснї, плєніні по
польських школах не застудять ему того, що
дає для перги руска народна школа де в
свідомий Русин учителем — бо і тут ча-
ми трапляєть ся, що для насерних очей
паде старости і ядоту каски півсїсних ма-
тадорів ображає громаду, щоб руский ви-
кгаданий язик переміняв у своїй школі на
польський. Неморальна і протина справед-
ливости система поміть не оден характер.

На поля шкіль народних у нас велике
запущення. Стає нагодо шкільництва взагалі
мимо деяких поступів наших і приватних
авторітєтєх одних і педагогічного
товариства так сумно і невідрадо представ-
ляєть ся тав для нас грізний, що римаєть не
тільки численні жертв матеріальних в на-
шій стороні, але також і не мало смертво-
вання в праці своєю осмисленія взагалі у
широких мас о важности справи. Справа
шкільна, подібно як се було на вічу в Рога-
тинщині, не повинна в наших віках вістоли
схривати з дивного порядку узнаних рефе-
ратів. Запущення наша шкільна вна — і че-
ває нас тут тяжка і не хвиляє, але вотре-
вала праця, а до такої праці гомче треба і
відповідної організації і рескоженя сил.

Сіонізм.

З нагоди відбутшого ся недавно сіоні-
стичного конгресу в Базилїї уведемо за-
відповідне подати головні дані з історії сі-
оністичного руху. Серіозний сіоністичний
рух зачинає ся в році 1896 столітнем книж-
ка провідника сіоністів, д-ра Теодора Герц-
ля „Жидівська держава“. В сім творі Герцель
надав сіоністичним ідеям конкретні фор-
ми. В 1897 році довів Герцель до першого
конгресу сіоністів в Базилїї. Формальною
діляю конгресу був протест против посту-
пованя Росії в Жидеях, против насильств
доконуваних на Жидеях в Румунії. Мимо по-
ставив берлінського договора з р. 1878 і про-
тив товариського бойкоту Жидів в західних
вряях Європи, а против економічного і схи-
дних. На сім конгресі ухвалено також про-
граму, в котрій сказано: „Сіонізм стремить
ло утворення для жидівського народу сидея в
Палестині зашорученого в праводержавний
спосіб“.

Авдїя д-ра Герцля мала позакати для
сіоністичних планів суцїна і європейськї пра-
вительства. Агітація між жидівством здобу-
вала для сеї ідеї нових прихильників, а куль-
турна праця мала темі маси жидівскї на-
близати до європейської культури, а тім, ко-
трих привітали відривати від жидівського
пня, назвад до жидівства пригачувати.

Другий конгрес в р. 1898 заснував „жи-
дівський банк міжнародний“, котрий мав бу-
ти фінансовим інструментом сіонізму. Жи-
дівська планетарія не для средств на жи-
дівскї піди, але по фєрмі звернено ся до
широких жидівських мас, котрі бавноки дали
150.000 акційоварів. Се є дєкаж, як глибо-
ко в сім масах сіонізм заулетив корєні. Тре-

тий конгрес утворив властиву сіоністичну
організацію, обіймаючи всі краї, де живуть
Жиди і усталив остаточну статут міжнародно-
го банку. Четвертий конгрес в Лондоні
займав ся головню справою „теперішньої про-
грами“, котра обіймає праця над економіч-
ним, умисловим і фізичним, взагалі куль-
туральним піднесенем жидівських мас і над
здобутком фактичної рівноправности Жи-
дів. Дося були се демонстраційні і агіта-
ційні конгреси. Пятый конгрес (1901) розпо-
чинає в розвитку сіоністичного руху період
інтензивної і реальної праці. Передовсім у-
правильнено остаточну справу організації і
порішено отворити філії міжнародного бан-
ку в Росії і в Палестині, де отворено дві
філії: в Яфі і в Єрусалимі. Утворено також
„Жидівський фонд народний“ в центових
свідках, призначений на закупку землі в
Палестині. Фонд є вічною власністю кон-
гресу, а куплена земля ніколи не може
перейти на приватну власність. Тепер сей фонд
має авіш мільон корон.

Шестий конгрес відбував ся під знаком
національної боротьби по вишенескій рівні, а
головним предметом нарад була справа Ун-
гари. Англійське правительство жертвувало
Герцелю на жидівську колонізацію край в
Африці. Супротив страшної нужди в жидів-
ських масах Герцель не мав відваги відкину-
ти сего пропозиції, але віддав справу до
перішеня конгресом. Конгрес ухвалив ви-
слати комісію для ресвідженя жертвованого
вряку, але не дозволив ужити на сю цілі
партийних грошей. Щоби замаскувати, що
конгрес дальше стоїть при Палестині, у-
творено палестинську комісію в піки науко-
вого ресвідженя сего краю і підготовлена
дат до національної колонізації на велику
скалку.

В рік по шестім конгресі помер душа
Сіонізму, д-р Герцель. Мимо сего удару
рух не ослаб. Сіоністи явили ся в підновено
енергією до праці. Тепер відбував ся в Ва-
ззєлі сьмий конгрес сіоністів. Справу Ун-
гари вже утворює з дивного порядку, бо ви-
слана туди комісія ресла, що сей край не
ядає ся до колонізації. Одвєк справа Ун-
гари викликала в партії рух „тереторіаль-
ний“, котрий домагає ся усунення з програ-
ми слова „Палестина“, і стремить до унека-
ня якої будь території, де Жиди могли би
знайти піставу самостійного розвитку. Рух
тереторіальний не одержав однак побіди на
самім конгресі, бо сіоністи все уважають
Палестину за головний край для жидівської
колонізації, ресаміючи, що Палестина має
тавже іїтапійний вплив та маси жидівства.
З Палестиною мучить ся традицій жидівско-
го народа і тому не диво, що сіоністи дер-
жать ся в своїх амбєнєх переважно Пале-
стини та Палестиною ресгорачуть уми Жи-
дів для своєї ідеї.

Друга справа, якою займав ся конгрес
в Баззєлі, се була справа насильства по
Герцелю. Між сіоністами був довгий час спір,
чи керму сіонізму віддати в руки одних
чи в руки гомітету, в котрім було би кіль-
кох лїсєх пресвідирів. І сю справу рішено
таким на последнім конгресі, віддавши мо-
ральної провід партії в руки Нордєу, ко-
торий вже від довгого часу являв разом з
Герцелю сенсгїтїл будову сіоністичної ор-
ганізації. Нордєу видний публіцист євро-
пейської сьмї, ресаміючи, що Палестина
вїстрєє засильє одобрєня в кругах при-
верженців сіоністичної теорії.

Важкий виступ має все еще сіонізм в
двома обставинах, які дуже поважає пере-
шкаржувати укріпленню сіоністичної органі-
зації — раз з тим, що елемент жидівський,
який серед ріжних культурних і янших
обставин виваєть гєтєгу ріжнєрєдєвїєтє, а
друге в соціалізм, котрий втягає Жидів
до інтернаціональної, чисто класової органі-
зації. З тим другим елементам зв'яз
последній конгрес зв'язує боротьбу, хоч авраже-
ри конгресу постарали ся о те, щоб з їх
внутрішних спорів на конгресі дістало ся
як найменше до публічної відомости. В ко-
жнім случаю наступило і тав, серед сіоністів,
Scheidung der Geister, але з того внутрішню
прочищення сіоністи суть відомєні, бо
кажуть, що в виступленем елементів соці-
алістичних лїсєний сіонізм стане тепер на
тим тривійшійх ногх.

Ми переказали троха ширше про події
в таборі сіоністів, бо се не маловажна річ, що
діє ся між Жидеями. Жиди в огляду на свою
численність і політичну ролю представляють
важний чинник в розвитку відносин в вряку,
де вріст сіонізму рівняє ся зразом ослабле-
ню верхової політичної влади. Впротім і
внутрішня боротьба сіоністів в соціалістами, як
уведено на последнім конгресі, не позба-
влена також інтересу для нас, котрі в бороть-
бі з визачною класовим ставовисєм деяких
наших соціалістичних демократів, находимо ся
— як і всі напівонельні табори — в дуже по-
дібнім пошєжєю.

3 Росії.

Наради над народною репре- зентацією.

Про причини відрєченя оголошеня пар-
ського маніфєсту о скликанню народної репре-
зентації, в Петербурзі говорять, що комітет
міністрів і держава реда обговорили і ухва-
лили проєкт Булагіна. Але не всім(?) остато-
чно зредегували і рєгладити его, тав що ого-
лошенє треба було відкинути від „уродин на
християн“ наслідника престолу, а як кажуть
якші, аж до закінченя мирових переговорів
в Ятєнєм. Прєсєнт Булагіна, разом з поправ-
ками введеними спеціальною радою держав-
ною переглядає до остаточного зредегуваня
спеціальний комітет, в котрій склад входять:

заступник президента комітету міністрів гр.
Сомський, міністер двора бар. Фредеріко,
міністер просвіти генерал-ад'ютант Ілазов,
сенатор Стишинський, міністер внутрішних
справ Булагін і оберпрокуратор Синоду По-
бідносєв. Ся комісія введе остаточну об-
говорєні поправки і зредегує акт скликаня
представителів народу.

Вчера відбуло ся перше засіданє сеї
комісії; президував Побідносєв. Засіданє
відбуло ся в Гатчині. Говорять, що Булагін
з найважливіших поправок проєкту Булагіна
є збільшенє числа послів з селяньського ста-
є збільшенє числа послів і міської — три-
в курних великої посидости і міської — три-
степенєні і станові в селяньській журії. Жиди
можуть бути вибрані з міської журії. Взага-
лї російський парламент буде мати 495 чле-
нів. Привислянський край має дістати 43
мандатів.

Комісія в сіх днях закінчить свої пра-
ці, а акт о народній репрезентації не буде
здаєть оголошений перед закінченєм мирових
переговорів, котрі не повинні тривати довго,
бо Вітє в прихильникам мира і скорого
введеня конституційних реформ. Навіть ка-
жуть, що ему поручено закінчити мир ско-
ро за всяку ціну. В маніфєсті о народній
репрезентації буде зазначено, що цар заво-
лучив мир виключно в тій цілі, щоби покли-
чєні до керма репрезентації народу уле-
пшити початок в мирній внутрішній ро-
боті.

(Телеграми.)

Петербург. Зредегований проєкт зміни
університетського закону, середного шкіль-
ництва, загального права наукування і ви-
щих університетів предложено перед пар-
у днями царю до підпису, але цар казав
проєкт відложити і предложити его будучій
репрезентації народній.

Тифліс. В однім загалі поліція відірвала
визирку загіворіжників і присутних арештува-
ла. Зв'язано фотографії члєнів конференції
скликані в справі заведеня земств на Кав-
казі, портрета намістника і шефа поліції
і вирок смерті на шефа поліції, підписаний
боєвою організацією. На печі знайдено
динаміт, бомби і інші вибухові мате-
риали.

Білий сток. Коли против демонструю-
чих в суботу Жидів виступило військо, кинув
хтось між військо бомбу, від котрої погнали
три свадати. Вісько дало до товпи кілька
салів і убило 40 осіб, а 70 ранило.

Берлін. З Петербурга телеграфують, що
цар підписав в суботу зредегований Побідо-
носєвом маніфєст о народній репрезентації
і що сей маніфєст в короткій часі має бути
оголошений. Урядники сенату вже одержали
вказівку, щоби кожної хвилі ждали на оголо-
шенє маніфєсту. Державна друкарня вже
жде на сьвіт. Вісти, які надійшли від Віт-
того, мають прискорити оголошенє маніфє-
сту. Рішено, щоби маніфєст оголошено не
в Москві, а в Петербурзі, уважають за побі-
ду реакції.

Війна.

Петербург. Ліневич доносить: Дня 11 с.
м. Японці рескочили офєнзиву в напрямі до-
лини Янтїю, але їх відперто зяки дійшли
по сїй долині. На другий день помічено рух
Японців відсєт мандаринської дороги і на
захід від залізничї. Оба відділи відперто.
Під часом рескочили Японці уступили на
двєві становища.

Томіо. Росіяни уступають за ріку Тумен
і не прїймають битви в північній Корєї.

Петербург. Прийшла вість, що Ліневич
тяжко єнедужав. Одна дєпєша доносить,
що Ліневич занедужав в наслідок сьїсшого
удару.

Портсмут. Вчера оголошено сїдуючий
урядовий комуїкат: На засіданню в понеді-
лок рано послагоджено перший артікул, від-
носичий ся до Корєї. Приступлено до нара-
ди над другим артікулом. О год. 1 наради
верєрєвано, а о 3 рескочало на ново. Редак-
ція артікулу, на який угодили ся обі
сторони, не відповідає першій редакції сего
артікулу предсєженій Японцями, але зміне-
ний лише о стільзє, що уважаєть російські
погляди.

ТЕЛЕГРАМИ.

З'їзд монархів.

Відень. Король Едвард прїїздить ниві до
Ішли.

Угорська криза.

Будапешт. На раді міністрів ухвалено
зарядити як найострішійї средства против
пасивного опору властей і в данім случаю
дисциплінарними карями присилувати уряд-
ників до виконуваня наказів правительства.
У всіх уторєних містах відбули ся демон-
стративні збори робітників за загальним го-
лосованєм. Між иншим поухвалено розпо-
чати генеральний страйк дня 15 вересня,
коли то зачнуть ся засіданя сейму. Соці-
алістичні бесідники входя дуже остро крити-
кують коаліцію, котра не додержує обіцянок
в справі виборчого права. Мадярська коман-
да не може ушєсєжєвати краю, котрому потріб-
не загальне право виборче.

Плєбісцит в Норвегії.

Християнія. До вчера 7 год. вечєрем
звісїли були резульати голосованя в 443 о-
кругах. За росважанєм унії в Шве-
дєю було 353.015 гомосів, против

170. Результату нема ще в 33 округів. Голосувало 80 проц. управнених.

Голод в Іспанії.

Париж. З Леванті і Осуни в Іспанії надходять вісті, що голодні робітники рабують філіварки. Положене прятати, бо жандармерія не в силі опанувати руху.

Заверушення в Персії.

Тегеран. Заверушення в Кермані. Населення Персії грозить голодом, бо в різних сторонах держави саранча знищує засів.

НОВИНИ.

— Оповіді. Отрим просямо всі листи вислані на адресу руского бюро праці в Найберуні, адресувати на приватну адресу п. Стадника урядника того ж бюро. Адреса має звучати: Vermittlungsstelle für ruthenische Arbeiter an Handen Teodor Stadnika in Neubrun. Preussisch Schlesien. — Руске бюро праці. Всі часописи просямо о повторення сего оголошення.

— Двіріске розбишачтво. З Равицьких пишуть нам: Сими днями лущив ся в селі Любичі наридистий факт. Дня 13 с. м. стрілив побережний в лісі дідича Кемпфого до утікаючого господаря Василя Жаровського, що рвав лісові оріхи, і смертельно его зранив. Подібний факт лущив ся тому три тижні в лісі того самого паня, де лісничий стрілив і поранив парібка Теодора Вутрима, що збирав в лісі черницю. Годі не додати, що завжди служба панів Альберта і Ереста Кемпфа, в роду Нимців, поводять ся з селянами по звиріску. Коли подбаває чоловіка переходячого через панський ліс або лан, сейчас обдирає его майже до нага, притім послугує ся нагайками, як за панщинами. Коли чоловік втікає, то стріляє за ним. Не менше по варварськи відносять ся та служба до селян, що працюють на панських ланах за 80 сот. денно, відробляючи в янїва за сіно або збіжжя, взате на переддівку. Треба лише дивувати ся, що селяни не виробили доси самосуду над тими розбишачами. — А. О.

— Кваліфікаційні іспити для учителів народних шкіл перед комісією в Перемишлі розпочнуть ся дня 25 вересня с. р. Подана треба вносити через окружну раду шкільну найлінійше до 15 вересня с. р.

— Нянька Котляревського. „Полтавщина“ доносить, що на днях померла в Полтаві старенька нянька українського поета Івана Котляревського, проживши поверх 100 літ. Міска рада ухвалила устроїти їй похорон коштом міста.

— Від Виділу Товариства „Руско-українська Бурса в Новім Санчі. Позаяк наше товариство завдачує своє сегоднєшнє прегарний розвій однією жертволюбію Вп. Родимців, почувавмо ся до зобов'язку увідомити їх отрим про успіхи в науці учеників-потомиків нашої Бурси, котрі лише завдяки жертвам Вп. Добродіїв і Добродійок могли в минулі роки шкільним черпати відомості з жерела наук та просвітити свій ум в хосен убогої і поведеної Русо-України. В році шкільнім 1904/5 удержувало товариство „Руско-українська Бурса“ в Новім Санчі 38 учеників. З поміж тих: 10 учеників виїхало з поступком відзнакою, 24 з поступком добрим, 3 з похвалою, а лише один (і то по причині недуги) одержав другу нагу. Десяток учеників, котрі поновили четверту класу внаслідок, здалі вже перед ваканційним вступним іспит до гімназії. Вачите проте Вп. Родимці, що лепта, віддана Вами в користь народу, не змарнувала ся, але добре оплодотворилась. Проворний Лемко горячо бажає вивести ся в майдан темноти, в якій від віків був закутий — та рве ся до просвіти. Однак він дуже бідний; не має звідки платити і ми мусимо много докласти, через що боремось з великим дефіцитом. Співіть нам проте Вп. Добродії і Добродійки в поміч! Не забувайте на убогу Лемківщину, де так гордо розпаношували наші воєводи-реверети! Нехай Лемківщина двігнеть ся в адекватну та нехай пропалають „темні думи“, що завалили ся на вігубу! — За Виділ Товариства Василь Яскрський голова.

— Скандальний процес Муррі в Турині, що тягнув ся більше як п'ять місяців, остаточно закінчив ся. В процесі найбільшу роль грава гр. Лінда, жінка гр. Бонмартініго, доська спального італійського лікаря і професора університету в Мілані, др. Муррі, її брат Туліо Муррі, его прятель Навді, Рोजа Бонетті служниця і др. Севі. Лінда віддана за гр. Бонмартініго, не хотіла в ним жити, а приймала у себе друга, брат привіджав до неї також та ще її приводив туди свої любовники і мав у сестри, в домі графа, навіть свою окрему комнату для вигоди ключ від неї. Служниця на свій лад помагала то своїм пані в її любовних авантюрах, то братови пані, а сама мала також свого „прятеля“ — словом в домі графа Бонмартініго зробили дім найбільшої рс-лупи, яку собі лиш можна подумати. Остаточо прийшло до того, що Туліо одного разу вночі убив гр. Бонмартініго. Отже справа була предметом процесу, до кося справа була предметом процесу, до кося трого похвалено багато свідків. Судні приглями правили остаточно всіх обжалованих гнєсавим, і на основі їх вердикту засудив суд: Туліо Муррі і Навді до 30 літ, граф Бонетті до 7 літ тяжкої вазниці і всіх на варту кошту процесу.

— Самоубийство ученика. В селі Кованці коло Н. Торгу відобразив ся жите вистрілом з револьвера Казимир Врунський. Ученик VII кл. реалістичної школи у Львові. Врунський мав зажадати від родичів 1000 К, щоб

міг здати матуру і вступити до війська, а жоні его „сиротий“ просьбі відмовили, застріляв ся.

— Убийство. В Шадім під Самбором Гринько Качор, вийшов на одну ногу, що ходив на кулях, пробив пожом на смерть тамошного господаря Йосифа Береса а Косея Вориса тяжко зранив. Стало ся се дня 10 с. м. вечером, а на другий день рано Качор приїхав наймлемким возом до Самбора і ждав під шпиталем об лікаря, котрий відтрав би ему жору ногу. Тамчасом арештував его жандарми і відставив до суду.

— Страшна пригода на залізниці. В суботу пізнім вечером поїзд зніскої залізничної межи перестанками Рясна польова а Рясна руска переїхав якусь селянську фіру, що їхала зніскою гостинцем. Машина розбила фіру на кусинки, коні також покатили ся, а зніскою убива на місці. Тіло нещасного лежало цілу ніч на місці і пізній другий день, доки не приїхала судова комісія. То дежоване людського трупа так обурило околиць селян, що зараз на день перед полуднем залягли товсю гостинцев і убожені в діні, кси та сокира задержали поїзд, що надїхав зі Львова до Янова, грозивши машиністови смертю. Аж по довгій хвилі удало ся роз'яснити селян усюкоїт і поїзд поїхав далі. Причиною нещасної пригоди в крайне небажиства, з яким побудовано шлях тої залізничі. Не відгороджений ніяким ровом, їде він поміж поля а місцями така зичайним гостинцем, куди їдуть вози і перевозять люди. Суботнійша катастрофа скоїла ся аж-раз на гостинці в хвилі, коли переїжджала фіра і не мала куди перед поїздом утяти.

— З побуту шаха в Парижі. Перовий шах Музафер Едін вийшов недавно з Парижа і переніс ся до Остенди, щоб там відпочати серед холодної надморської атмосфери по гарячих днях побуту в надсезонській столиці. Аж тепер то его гайді почали між публікою кружити всім сповідаючи про него. Між іншим сповідають, що до гостелю Юзеф-Палаце знешено що-дезь цілими масами листів, в котрих різні люди звертали ся до шаха з просьбами. Багато претензій просили просто о милостивку, інші знов, знаючи, що шах займає ся технічними справами, звертали его увагу на свої „геніальні“ відкриття і винаходи, але немало листів походило від молодих і гарних — як вони самі вважували — дам, котрі жертвували шахові ні більше ні менше, лише себе самих. Домагали ся просто, щоб взяв їх із собою до Перзії і умістив в своїм гаремі. А таких сферт було тілко, що янїв шах хотів бодий пошину уважувати, то мусів би свій гарем — і так в жінки дуже багатий — що найменше попортити. До того не мав „король-жорто“ не лише найменшої охоти, але прямо бояв ся неважливий любові прегарних Парижанок і установав в своїм гаремі окрему сторожу, що мала беречь его перед евантуальним нещастямом нещасною обожательню. Бо шах отав вже людською стогонкою і дбав передовсім о сповій та вигоду. Впрочім європейські думи так ему вже надолі, що раз на все відійшли его охота до якихсь нових і нуми. Як він сам оповідав, одна європейська жінщина вміла справити ему більше клопоту, як всі інші дам в гаремі разом. Раз пр. одна Московка, що була в гаремі шаха, трохи не додела до дипломатичного нещастямом а невабаром одна Французка, котра, вжнувшись, добровільно прибула до Тегерану, допустила ся в гаремовім парку самоубийства, що також мало деякі політичні конвенції і було предметом інтервенції у французькій паматі послав. З тої пори шах поставивши недосудити вже ніколи жінщини з Заходу до своїх гаремів. Наслідком того й сферти гарних Парижанок не були привітні.

— Пожар в залізничім поїзді. З Будапешту доносять про страшний поїзд, яка лущива ся вчора в залізничім поїзді, що їшов з Петросеви до Любви. В передній 3-ї класі їхала 16-літня служниця Марія Сабі і вела у великій фляшці 15 літрів спиртусу. Случайно фляшка стовкла ся і спиртус розлив ся по вагоні. В сусіднім передній находив ся селянин Тодор Гігор, котрий в жарту запалив спиртус. В одній хвилі бухнула подумина і оба передні вагони спали. Крім Марії Сабі сиділи там ще дві жінщини, котрі на вид спали стратили голову і сиділи як адептивні. Не впадо їм зовсім на гадку потягнути за алармову ланку і задержати поїзд. Перед станицею Лівасеї замітив один з кондукторів, що з поїзду в повнім розгоні вискочила лавка жінщина, з котрої бузала полуміння. Завми мідати анік і адептивні поїзд, вискочили з вагона ще дві особи. Коли задержали поїзд, хто мід, старав ся ратувати жінщини, що лежали на землі і горіли. Однак було за пізно. Служниця умерла по хвилі, а дві інші жінщини потерпіли смертельні попарення. Коли німі подорожні побачили, що з поїзду добуває ся полуміння, почали також вискакувати, зальми поїзд станув, і також покатили ся. Винувати цілого нещастя, селянин Гігор так наостатив ся, що дістав епілептичного удару. Остаточо вагон, де погасав огонь, згорів до тла, а сусідній також уловив ся вогнем. На телеграфічне візване надійшов ратувальний поїзд з лікарями, котрі оглянули раних і відослали до шпиталю в Петросеви.

— Пожарний „Сокіл“ в Варварнапях, теробовельського повіта, заснований на статуті львівського „Сокола“, вже затвердиво нами-сництво.

— Пожарний „Сокіл“ в Капури, бобренького повіта, засновано на статуті львівського „Сокола“. Намісництво вже затвердиво статут.

— Дарованє нари. Цісар дарував решту

жари 3-визням в карнім заведеню для мужчин у Львові, одному визневи в карнім заведеню для жінчин у Львові, 2 у Віснїчу і 1 в Станиславові.

— Француз про Українку. В Парижі вийшла книжка п. з.: „Всі жінщини“ (Toutes les femmes), написана якимсь Amedee Vigor. Описуючи Славянок, Амедей Віньон посвятив один розділ українським жінщинам, ставлячи їх далеко вище від Московок. Межи Московкою а Українкою чи Русинкою (Ruthene) є вічний контраст півночі і полудня. Піднесє Україну тепліше, сам край далеко привітнійший. Ум Українки живійший, більше мрійний і сентиментальний. Вишона, струнка, по найбільшій часті брунетка, в чорних очима, широким лицем, але а тонкими чертами лица. Українка є сильна, бодій назерх весела і безжурна. Її сестра Московка дорікає Українці за її безпечність. Українка повод все любить спокій. Вміє опитити родинні втїхи, а так само аражїна, які відносять з краси природи. Будучи з волі судьби більше свобідною, як Московка, вона виходить замуж лише за того, кого собі вибрала. Українські народні пісні гелічають не мужчину, але красу жінчину, любов, а так само недоволю старого, поганого чоловіка, котрого обманує жінка. А він про се не знає. Нема вічного естетичного і асудуальнішого від українських пісень. Молоді дівчата співвають їх хором на вечірницях, куди приходять веселити ся на свободі. Дівчати, переважні блядами або широкі диялами утрачають їх голови. Кілька рядів коралів окуряють їх гарні шії. Віла вишита сорочка і довга сукня або кратчата юбка обрисовують їх граційні форми. Груді Українки все чудові і збоже Парижанка декольтувала-б їх рано, щоб подратувати мужчину. Збірня дівчат на вечірницях творить гарну картину, котрій поважні і повільні наші вадуть сумовитий відтвіток. Українки мснуть гордити ся своїми формами, але чим більше до козачих сторін, там жінщини стають гарячіші і приваблюють. Запорозькі козаки то справдішні моделі. Щодо доносних козаків, то вони походять від Московів і тому їх черти лица, а навіть сама рдаца липила ся тава, як у Московів. — При тій вагоді автор звертає увагу також на Вілорсеїв і замічає, що їх жінщини бідні і пісні аженуачі переважно їх бідоманість, про котру говорять також їх повурі лїня, але досконалим родини не так тяжко давати їх плечі, як у Московок.

Збори і засідання.

Довірочна нарада в справі акції виборчої та поставлення кандидатури на округ виборчий Станиславів-Товмач-Вучач-Підгайний-Рогатин відбуде ся в Вучачі в жмнатях жв. тов. „Руска Весіда“ в четвер, дня 17-ого серпня 1905 р. о годині 7-мій вечером. — Комітет.

Видовища і забави.

Заходом місцевої академічної молодіжні відбуде ся в Дрогобичі дня 28 серпня в міській залі о год. 8 вечером концерт, по котрім слідуватиме забави в таццях. Просить ся дрогобичку прівітницю о як найчслєннійшу участь в огляду на се, що члєстий дохід з концерту призначений на організаційну роботу в Дрогобиччині. Програма подєсть ся пізнійше. За молодіж: Ю. Мисаць, ст. пр., Н. Сторонський, ст. пр.

Урядові вісті.

— Іменованя. Цісар кавав судовим секретарем Мих. Козакевичем і до с. Давидовичем у Львові титул і характер судових радників.

— Геренесеня. Намісник переніо інженіра Кяроля Герстінгера з Вохні до Жовкви і аїжунта будівництва Ст. Ховякського з Жовкви до Вохні.

Померли.

— Альбин Раковський, парох в Чаркові, журагенського доканета, успоків ся дня 14 с. м. в 61 році жита а 36 сьматєльства. Похорон відбуде ся завтра т. в в середу рано. В. в. п.!

— Малвина Єднака, учениця III. р. учительської семінарії, померла дня 10 с. м. в Рогатині в 18 році жита. В. й. п.!

Ц. н. Дирекція залізниць держави.

„Gazeta lwowska“ а дня 13 серпня с. р. оголошує п. е. дирекція залізниць держ. у Львові розписанє достави сїю ріпавого до сьвітлєвня і смарсавня.

Термін до вношеня сферти вичити ся дня 31 серпня с. р. о годині 12-тій в полудні.

Влашні успія і аркуші сфертові можна одержати в огляданій п. н. дирекції.

В урядовій Газеті Львівській розписано конкурс на псавду лікаря зєлізничного в Загірїю з речинцем вношеня подань до 25 серпня 1905.

Переписна Адміністрація.

Вп. Н. Ко. в Че. Тегер вплачено по конель III. зврату. — В. Пр. в Пе. Тегер вплачено по конель гиня а не серпня. — П. Гу. в Со. Годять ся. — Р. Ше. в Са. Тегер вплачено за липень а не серпня. — Я. С. в Ро. За III. квартал прїйде нам ще 4 К. — Г. Фе. в Де. Лі. Тегер вплачено лиш до кінця падолиста. — О. Пр. в Ро. Тегер вплачено за місяць май а не липень. — М. Сьв. в Ла. До кінця року прїйде нам ще 6 К 70 а. — М. До. в Ве. Тегер впрїйвано до перва за май. — Т. Во. в Ба. За III. квартал прїйде нам ще 3 К. — І. Ск. в Пі. До кінця року ще 4 К 34 с. — С. Кр. в Ні. Тегер вплачено по конель червня. — Т. Ва.

в Хо. Тегер вплачено за липень а не вересень. — Т. Ку. в Го. В червні передплату не надіслано, тож тепер вписано за липень а не серпень. — Р. Ос. в Кр. Тегер вплачено за липень а не серпень.

Виказ складаних жертв.

— На руску селянську Бурсу в Городенці ажионки (в коронах) отєй Впов. Добродії: о. Шухевич 10, Ф. Варна, натуралія, о. Мануляк 1 і натуралія, о. Кобринський 10, о. Хойнацький 4 і натуралія, Ом. Віліжневич 1, о. Кісїлевський 10, о. Вурнада 10, В. Підлеснюк 1, о. Болонинський натуралія, о. Кичура 10, о. Лабач 2, Л. Томоруг 5, о. Могильницький 4, В. Букатович 1, п. Гали Чемернянська 1, о. Соляковський 1, В. Горбачевський 1, Е. Дорозинський 2, о. Воронікєвич 7, Н. Шлемєвич 1, В. Мардинюк 20 с., Т. Лаварович 20 с., Я. Мартинюк 40 с., Д. Гродешкий 20 с., М. Аліман 20 с., І. Жугаєв 20 с., Т. Бурнада Валків 30 с., Т. Бурнада Янкова 60 с., о. Стрігичик 4, с. Кейсан 4-60, П. Сидман 10, соборний акафист в Серафимках 11-50, о. Кисїлевський 3-60. — Всім Добродіям складаємо широ-руське „Спаси Біг“ а головню всім мешканцям козацької оселі, Серафимкам, котрі своїми жертвами (37 К 40 с.) причинились до піддержаня рускої, так поважної інституції, як „Селянська Бурса“. Спаси Біг.

— На ваканційну оселю надіслали дальше отєй Вп. Добродії (в коронах): криком. Дим. Гувар з Завалова 20, Д-р І. Горбачевський з Праги 10, М. Заржикова зі Шляхтинців 2, М. і О. Навроцькі зі Шляхтинців, о. Ю. Чубатий з Будилова, С. Кульчицький зі Львова по 1, Н. Н. 20. — За сї датки складає виділ щирю подаку.

— Отрим подає ся до відомо, що заходом виділу філії руского товариства педагогічного в Станиславіві відбуде ся двохтижневий курс підготовляючий для всіх тих учеників, що вважати-муть вступний іспит до першої класи рускої гімназії в Станиславові по ваканціях. Курс сей розпочне ся 17 н. ст. серпня, а скінчить ся 31 н. ст. серпня. Оплату за удержанє, за харч і обслугову, назначує ся за той цілий час на 8 К (вісім корон). Кождий ученик має привезти з собою книжки, біле на два тижні, подушку, нежирвало і сінник. Всі мають явитись найдальше 16 н. ст. серпня в полудня в бурсі філії руск. тов. пед. ул. Пелеша ч. 9, бо наука розпочнєсь 17 о год. 9 рано. При сїм виразно зазначає ся, що в сїм курсі можуть вяти участь тілко сї ученики, що вже підготовлені, а лиш мають собі повторити і дещо доповнити. Натомість нехай зовсім не приїжджають такі, що не підготовлені, або підготовлені вельми слабо, бо шнода наражать їх на неопорібні видатки. Оплату має кождий зложити з гори при виїзді. Зголосуватись годять ся картиною вересп. на адресу: Прокіп Рибчук, проф. гімназії тегер у Дорі до 15 н. ст. серпня або устєво в бурсі 16 серпня.

Календарі: Гр. кат.: нпні (второк) Стефана, ввєтра (сєреда) Ісакія, повєтра Сєлми Огрок. — Рим. кат.: нпні Воли. Пр. Діан, ввєтра Роза, повєтра Лі-берта.

Тижневе справозданє торговельної палати в Львові за час від 6 до 12 серпня 1905. Валюта коронова. Пўна за 50 кгр. лосо Львів. Пшениця стара 8-20 до 8-40 а на термін — до —, жито старє 6-25 до 6-40 а на термін — до —, ячмінь броварний 5-90 до 6-10, а пастівний — до —, овєс оброчний 6-70 до 7-—, грєчка — до —, кукуруза готова — до —, а нова — до —, прєсо — до —, горох до варєня 8-50 до 9-50, пастівний 6-40 до 6-75, вика — до —, бїб — до —, бобин 6-25 до 6-50, ріпан 10-50 до 10-75, лїнянка — до —, наїєне лїняне 9-75 до 10-—, наїєне монолїня 8-50 до 8-75, хмїль (за 50 кїльо) 57-50 до 62-50, нафта вчїнайша 16-— до 17-—, сальсєна 18-— до 19-—, моношина червона 52-50 до 60-—, біла 50-— до 55-—, шведєка — до —, тїмотна — до —, Спїрїтуса лосо за 10.000 літрів 38-25 до 38-75.

КОНКУРСИ.

— Конкурс. Парохіальний комітет в Гарасимові п. Независє ставиславської єпархії оголошує конкурс на будову нової, а цєлї мурованої церкви. Предпрїємці, маючи намір ввати ся будову, вноять внести свої сферти найдальше до 12 н. ст. верєсєня 1905 р. до парохіального уряду в Гарасимові. План і кшторєс готєві і затвердєні на суму 42,449-25 К — і можна їх тамже оглянути.

— Конкурс. Виділ товариства „Шкільна Поміч“ в Сокалі подає отєм до відомості що подана о прїняте до бурси селянської, ім. св. о. Йіколая в Сокалі належить вноєсти до 20. серпня 1905 р. Успія прїняті єуть: 1) отєль (опіку) учєняня мусять бути члєном товариства „Шкільна Поміч“ і має дати декларацию, що зобов'язує ся платити точно з гори місячну оплату по 16 К, або по 4 К і виділом означує скількість дєгумїни в натурі; тілко вибїдїйші а гаравом найдїбїйші учєники можуть бути прїняті за вижєного оплатою. 2) При вєстї ажионки кождий новопрїнятий пїтмєць 2 К на інвєнтар. 3) До поданя треба долучити посвідєне свідомство шкільне і свідомство убожєства. — Від виділу тов. „Шкільна Поміч“ в Сокалі, о. д-р Вас. Лєвїчїний прїєдєстєтель, Йіосїф Сойжа секретар.

Курс Львівський		
з дня 15 н. ст. серпня 1905.		
Анції за штуку без купона.		
Банку гіпот. галл. по 200 вр. а. в.	545	555
Банку для торгівлі і промислу 200 вр.	—	260
Банку кред. гал. по 200 вр. а. в.	—	—
Зал. гал. Кар. Людв. по 200 вр. м. н.	—	—
Зал. Львів-Чернів. Ясен по 200 вр.	580	586
Листи заставні за 100 вр.		
Банку гіпот. гал. 5% а. в. вільно в 10% прем.	111	25
Банку гіпот. гал. 4 1/2% а. в. вільно 50 х.	101	30
Банку гіпот. гал. 4% а. в. вільно 200 кор.	99	99
Банку кред. гал. 4 1/2% а. в. вільно в 51	101	50
Банку кред. гал. 4% а. в. вільно в 57 х.	99	80
Товарна кред. 4% (I. емісія)	99	80
Товарна кред. 4 1/2% а. в. вільно в 41 1/2 х.	99	80
Товарна кред. 4% а. в. вільно в 56 х.	99	80
Обліги за 100 вр.		
Галл. фонду промислов. 4% а. в.	99	80
Галл. фонду промислов. 5% а. в.	102	60
Галл. фонду промислов. 6% (II. емісія)	101	50
Галл. фонду промислов. 4 1/2% (III. емісія)	101	50
Галл. фонду промислов. 4% (IV. емісія)	99	50
Поземк. кред. 1873 по 6% а. в.	99	70
Поземк. кред. 1893 по 4% а. в.	98	40
Поземк. м. Львова 4% по 200 корон	101	101
Поземк. м. Львова 4 1/2% 4-ої емісії	101	101
Львів:		
Міста Кракова по 20 вр. (40 х.)	88	96
Монети:		
Дукат швейцарський	11	24
20 франків	19	25
100 Рублів срібних	250	253
100 Рублів мідних	252	30
100 марок німецьких	117	50

Під осінні засіви
Жужлева мука Томаса.

найліпшим і найдешевшим навозом фосфоровим під всі управні рослини. Чим більша грасть муки, тим дешевше припадає 1 кг. фосфорової кислоти, тому, що кошти перевозу муки високо- і низько-процентової є однакові. Крім сего високо-процентова мука ручить за фабрикат без замігу, підчас коли мука низькопроцентова є часто фальсифікатом.

!! Бачність на знак „Зоря“ !!

Генеральний репрезентант „Фабрик фосфорів Томаса“ в Берліні, **ІОСИФ НАРРАХ**, у Львові, ул. Ягйлонська ч. 22.

Ціники і обсяги даром і оплатно. 604 7-25

ПЕРШИЙ РУСКИЙ СКЛАД З КОСАМИ
Михайла Пасічника у Відні
 XVIII/1 Theresiengasse 32

продає найліпші і найдешевші „КОСИ ГАЛІЦЬКИХ СЕЛЯН“ а іменню по таких цінах:

довгість коси:	60	65	70	75	80	85	90	95	центимтр.
одна коса коштує:	104	114	124	134	144	154	164	174	сотиків
100 кос коштує:	90	100	110	120	130	140	150	160	корон

Хто замовляє 10 кіл, дістає одну косу даром — для гуртовників значний оцут. Коси невіддільно приймаю навад або ввертаю гроші. Маю на складі також: серпи, молотки, баби, перетні та бритви.

Ціники вислаю даром — товар лише за поштом, 3843 1-34

ІВАН ІГНАТОВИЧ
 у Львові ул. Сикстука ч. 25 і пл. Маріяна ч. II. Кравів, Сунонниць ч. 20. Перемиська ул. Мицкевича ч. II

порукає

дуже успішні і незрівняні в наслідках ЛІЧНИЧІ МИЛА.

Бензосове мило на очищення і шкірні пята, усуває рваність шкіри і надає личу білості та оксамітної м'якості 70 сот.

Берякове мило очищує докладно і вибілює шкіру, усуває веснячки та опалене 50 сот.

Камфорове і камфорово-сіркове мило усмиряє сверблячку і почене шкіри, усуває прищі і червоність носа, лича і рук 60 сот.

Креалінове мило знаменито очищує шкіру, усуває прищі, лича, коросту, огни, відвіжує і винищує шкіру кусняк 70 сот.

Сіркове мило з великим успіхом уживане до знищення прищів та угрів на личі і всякої акнеки на шкірі 50 сот.

Сірково-смолове мило уживає ся на коросту. Се мило показало ся найліпшим средством на сю недугу, кусняк 70 сот.

Смолово-гліцерінове мило єсть з кожного огляду одним з найліпших дезінфекційно-гігієнічних туалетових миль. Мило значає мило до щоденного ужитку завдяки своїй дезінфекційності а також привабливості, що зм'ягчує шкіру, знаменитим і випробованим средством до усунення всякої шкірної нечистоти, кусняк 60 сот.

Смолове мило усуває прищі, лича, всяку нашірну висипку, почене ніг і пори на голові, кусняк 60 сот.

Тимолове мило знаменито очищує шкіру від всяких прищів, кусняк I К.

Танінове мило з гліцеріною є незрівняним средством на почене голови, усуває пори і сверблячку шкіри 70 сот. 209 88-84

Надіслано.
Адвокат д-р Кос
в КАЛУШИ
 глядає сейчас конціпента і соліци-
 татора. 675 9-2

Дентистично-технічне заведе
В. ВЕППЕРА в Стрию
 значно розширене — виконує все, що вхо-
 дить в обсяг дентистики. Управляючий лікар
Д-р Ф. Герц з Відня, б. доглядний ден-
 тистичний асистент. 680 4-10

Коперинг і Син
 Оптики і механіки у Львові площа Галицька ч. I.
 протів Банку Гіпотечного на плянтах площі
 Галицької поручають

Барометри анероїди
 по 7, 8 і 10 К, най-
 ліпші по 12, 16, 20 і
 24 К. — Льюнетки
 польні по 12, 15, 24
 і вище. Зарядом по-
 ручаємо в найбіль-
 шім виборі окуляри,
 цівкери, люпи і всілякі інші прибори оптичні
 всілякі направи поладжує ся як найкраще
 і найдешевше. 4815

Ренгльоти, висилася заряд
 огорожу в Тор-
 696 скім коло Залішан, 1-8

Недужі на легкі і горло,
астматики і недужі на гор-
танку.

Хто хоче раз на все позбутися
 своїх недомогань на легкі і горло,
 навіть найбільше упертих, як астму,
 кашель як загострілий і уважати на по-
 чатку, нехай зголосить ся до **А. Бо-**
льшеского в Берліні N. Weis-
 senburgerstrasse 73. Тасачі подяк да-
 ють запоручу великої цілющої сили
 его лічення. Брошура даром. 1-10

Виконує найдешевше
 всякі ритовничі роботи, по-
 чатки і цизельоване. Виса-
 ний впріб кавчукових і ме-
 талевих стампів, гравюри
 на метал і дорогих камі-
 нях. Шляхди ритовані і літі
 прасовані таблиці з бляхи
 для сторожів і аскурацій-
 них товариств. Печаткові
 марки, знаки для випало-
 вання із заліза і шпунтові
 бляшки. Склад кавчукових
 типографій Perfect і різних
 красок і стампів.

Артистично-ритовничі заведе
дене 186

А. Зігмана
 у Львові, ул. Сикстука ч. 14.

новість! **ПОЗІР!**
Накладом „Сонільського Базару“ у Львові
 вийшла

II. серія переписних листків, окрашених вишивками
 складаюча ся з 10 карт і коштує I К. — штука 12 с.

Зміст серії: 644 6-10

1. Монограм Сокола
2. Герб України по обох боках вордону.
3. Шевченко.
4. Хмельницький на коні.
5. Вид наддунайської Сті.
6. Благословення пошлюванню насущного.
7. Козацька зброя.
8. Нутро козацького табору.
9. Запис на суд.
10. Могіла В. Барвінського на Личаків. цвинтаря у Львові.

ІВАННИ ЦІЛЬЦЕР від 40 літ до ре звисний
КРЕМ ДО ЛИЦЯ

усуває все, що шкодить красі, особливо:
веснянки і студни, червоність носа
 та рук і надає личу аж до глибокої старо-
 сти здоровий, рожевий вигляд.

Ціна великої пунки К. 2 40
 малої пунки К. 1—
 до того відповідне мило кусняк 60 сот.

Висилає ся у всі сторони світа.

Дістати можна у **ГЕРМІНІ ЦІЛЬЦЕР**,
 Будапешт П. Kiraly utca 70. — Розовий склад на Відені у п.
КАТЕРИНІ ПОШЕР, Відені II. Taborstrasse Nr. 45. 5-10

ФАБРИЧНИЙ СКЛАД БІЛА
АДОЛЬФА РАПЦА
 у Львові Ринок ч. II (напроти тов. Просвіти.)
 поручає великий вибір мужеского біла, крава-
 ток, рукавичок, парасоль, лісок, шкіряних ви-
 робів, російських кальонів, альбомів як також
 туалетового мила і перомерити.

Великий вибір пущок на цигарети, тютюн,
 грона і ошнок в гербом Русі.

Великий вибір бімутері. 760

Учителни, бонз, служни-
 ці, викладачі і
 всяку мужеску та женську
 службу поручає учительське
 бюро Немчиновської, Львів, Ри-
 нок 12А.

Іспитований дяк з добрим голо-
 сом і добрими
 свідомствами, нежонатий, зна-
 ючий хоральний спів шукає
 посади. — Стефан Хандога,
 Стрілська нові, почта в місці.
 877 8-9

Учителька 27-літня народ-
 нян шкіл, гля-
 дає сейчас посади або до за-
 ряду домою, до дитячої уч-
 тельки, до склепу, дрогерії,
 або якого иншого відповідного
 заняття Станіславів „Українка
 672 27“ poste restante. 6-6

Дяк молодий, безженний, по-
 шукує сейчас місця. Мо-
 же обняти посаду самостійно-
 го дяка, або для практиків і
 піддого. Адреса: **Василь**
Драпак в Давнянці коло Мил-
 нийці.

Вдовиця інтелігентна, літ
 30, глядає місця
 у старшого відця священи-
 ка до заряду домою і господар-
 ня або до заряду бурж. Успі-
 ва під адресою: **П. Ф. Стани-**
славів, poste restante Дворець
 зєз'являчий. 65310-12

Правник III. року (улічневий
 студент фі-
 лософії) задля браку фондів
 до укінчення студій правни-
 чих, пошукує лекції в чеснім
 домою, на час одного або двох
 літ, почавши від 15 вересня
 с. р. Ласкаві зголошувати під:
 „Правник“, poste restante Сам-
 бір.

Ріну стернянку білу, о-
 круглу, нильограм
 2 К, довгу за 2 К 40 с. при-
 поручає **Антін Климівич** і Син
 Львів. 67110-10

ЛЕВ
ВАЛІХЕВИЧ
 СКЛАД і РОБІТНЯ
РИМАРСКИХ ВИРОВІВ
 ЛЬВІВ

при ул. Кароля Людвика 3,
 поручає на теперішній сезон
великий вибір наморд-
ників для псів
 в різних величинах по най-
 приступнішим цінам. 619 7-2

Заснована 1782 Ціс. кор. привіл. Заснована 1782

РАФІНЕРІЯ СПІРИТУСУ

Найстарше заведе промислове в краю і одно
 в найстарших є монархій.

Фабрика найзнаменитших лікерів, правдивих поль-
 ских горівок, розсолів і румів

І. А. Бачевський у Львові
 м. і м. надворний достаник

поручає Вп. Управл. рілничих кружків
 і сільських краниць свої знамениті вироби
 по умірованих цінах.

Має спеціальні парові апарати до виробу горівок,
 румів і інших спиритуалів у всіх смаках і яностях,
ПІСЛЯ ВИМОГІВ ЗАКОНА
 на теплий, хемічний дорожній фабрично зладжений і
 сожоджений та ц. н. інстатутом до розсуду спо-
 живаєх ередета розсудженях.

Ціники і інформації висилає ся на домашню оплатно
 і даром. 347 5-26

Оповіднене.

Комітет для будови руского театру у Львові видає
переписні картки з видом народного руского театру
 у Львові. Чистий дохід з розпродажи сих картон призначе-
 ний на будову руского театру у Львові.

Висилає ся найменше 25 штук по ціні 2 кор. 50 сот.,
 разом з оплатою почти але тільки за попередним надісла-
 нем грошей.

Набути можна в „Комітеті для будови руского театру“
 Львів, Ринок 10, I. пов. Поодиноким можна купувати в кни-
 гарнях по ціні 10 сот. за штуку.

Рух вселенняччх поїздів
 від 1 мая 1905 після середньо-європейського часу.

До Львова на дворець головний прихадять:
 12-20*, 6-10, 1-40, 5-45, 9-10, Ворохтя (від 1/7
 до 30/9 в неділю і свята), Десятина (від 1/10
 до 30/4), Коломиї (від 1/6 до 30/9 що неділі
 і свята) Керезмезе (від 1/5 до 30/9), Оерета
 (від 1/7 до 31/8), Вергомета (в покеділов), Жд-
 дачева (від 1/5 до 30/9 в неділі і свята).
 2-31*, 6-—, 8-50, 1-30, 5-25, 8-40, 9-50*, Нового
 Санча (від 25/6 до 15/9) Яска (від 1/7 до 15/9).

„Кранова 7-20, 11-55, 2-30, 10-20.
 „Лавочного 7-23, 11-45, 10-50.
 „Рави рускої 7-50.
 „Станіславова 8-05.
 „Самбора 8-15, 1-50, 9-20*.
 „Яворова 8-18, 4-32.
 „Коломиї 10-05.
 „Рашева 10-35.
 „Тузі 3-45 (від 15/6 до 30/9), Окозького (від 1/5—30/9).
 „Бєлаца 6-—.

На Підзамче
 „Підволичис 7-—, 2-15, 5-15, 10-—*.

Поїзди льокальні.
 „Вруховач від 14/5 до 10/9 6-50, 7-50, рано, 9-55 перед
 пошудем (тільки в неділі і рим.-кат. свята,
 1-45 пошудем (тільки в неділі і рим.-кат.
 свята), 3-05, 4-15, 5-—, пошуд. 7-41, 8-55 веч.
 8-18 рано, 1-15 пошудем (від 1/5 до 30/9)-
 4-32 пошудем, 8-45 вечер (від 14/5 до 10/9.
 і 9-25 вечер (від 14/5 до 10/9) тільки що ка)
 ділі і свята.
 „Щирця 10-10 вечер (від 1/6 до 10/9 в неділі і рим.-
 кат. свята.)
 „Любіня 10-10 вечер (від 14/5 до 10/9 в неділі і рим.-
 кат. свята.)

31 Львова з головного двірця відхадять:
 „До Кранова 12-45, 4-15, 8-25, 8-35, 2-30, 6-35*, 11-—*, За-
 кошаково (від 25/6 до 15/9), Осьвєжціма (від
 25/6 до 15/9), Вахиче (від 1/5 до 24/6) і (від
 16/9 до 30/4).
 „Іцнак 2-51, 6-15, 9-20, 2-40, 10-40*, Керезмезе (від
 1/5 до 30/9), Дорна-Ватри (від 1/7 до 31/8),
 Ворохтя (від 1/7 до 30/9) що неділі і свята.)
 „Підволичис 6-30, 10-55, 2-—, 9-—*, 11-05*.
 „Яворова 8-55, 5-58.
 „Лавочного 7-30, 2-55, 6-25*, Кохавиця (від 1/5 до 30/9
 що неділі і свята.)
 „Самбора 9-—, 4-30, 10-55*.
 „Бєлца 11-10.
 „Рашева 4-10.
 „Коломиї 5-30.
 „Рави рускої 7-30*.
 „Перемиська 10-05* (від 1/5 до 30/9) Хирова, Яска.
 „Стрия 11-10*.

3 Підзамче
 „Підволичис 6-43, 11-15, 2-13, 9-23*.

Поїзди льокальні:
 „Вруховач від 14/5 до 10/9 5-50 рано, 8-30 рано (тільки
 що неділі і свята рим.-кат.) 12-30 пошудем
 (тільки що неділі і свята рим.-кат.) 2-10, 3-20
 пошуд. 6-10, 7-30 і 7-55 вечер.
 „Рави рускої 11-15 в нощі кожної неділі.
 „Яноза 6-55 рано, 9-15 передпошудем (від 1/5 до 30/9)
 1-35 пошуд. (від 14/5 до 10/9 в неділі і рим.-
 кат. свята) 8-08 пошуд. (від 14/5 до 10/9) -
 5-58 пошудем.
 „Щирця 1-55 пошудем (від 1/6 до 10/9 в неділі і рим.-
 кат. свята.)
 „Любіня веч. 2-15 пошудем (від 14/5 до 10/9 що неділі
 і рим.-кат. свята.)

Примітки. Поїзди льокальні кружовані є черезянами ко-
 сичама; поїзди міжні є звичайні вигляди. Ціна мілка чж-
 ожить ся від 5 жод. мітр до 6 мікур 65 рано.
 Звичайні бікети іди на тилом бікети всякого класу
 рода, інтєрсовані проїздики, розклада іди і т. д. Мог
 набувати через цілий день а міким бєрї м. а. державним
 вселенняччх, касам Гаумана ч. 9. 35

пл. Голыцка ч. 1.

— В Підкамени коло Бродів — як нам пе-

шуть — нема ані одного християнського священика. Філія „Народної Торговлі“ могла б тут світо розвиватись, бо місточно рухливе, незадовго буде суд а кілька величезних відвідувачів, які тут щорічно відбувають ся, дають заворуку великого збутов товарів. Простимо інтересованих людей о отворення такої торгівлі, котра дала б цілу околицю. Додамо, що дім на торгівню в городом можна тут в ринку набути легко за півтора тисяча гульдєнів. — Р.

— **Занепад села.** З Чернівця коло Станиславова нашішли нам: Коли читати по часописах про жалі і нарікання деяких наших галицьких горожан і громадян на порядки, які діють ся по наших повітах та громадах особливо у східній часті Галичини та про критику за наших деяких виїтків, отців духовних твердого закладу, та про поведене і описку наших повітових гошпталерів, то чернівські громадяни мусять ще задивувати тим критикам, що їм ще добре поводити ся супротив того, що діє ся у наших Чернівцях. Відносини просвіти і матеріальні сей громади потонули в ферменті такої гідоти, що аби можна їх публічно налягувати, то аж не знати в котрого боку, кінця чи початку треба зачиняти. Громада Чернів, що перед кільканицями літами, належала може до найперших і найкращих громад в наших повітах, навіть як на той час ще пристало було, то і під аглядом просвіти, могла серйозно похвалити ся перед другими громадами, а особливо тут випливали ся завжди цілі церкви, котрі складали милославного свого хору при кожнім церковнім Богослуженню, одушевляли, духовно скріплювали кожного чоловіка, а вся молодіж то вже була б в церкві днювала і вночувала. Лещ що праяда, мотором до сего був завжди о. парох. Нині вже не пізнати, чи то та сама громада що була колись, чи в її місці вбігла якась інша, десь гет аж в Пачестині. Во як колись кожної неділі і свята розливал ся до округ села звичайний голос хору — піснї в католицькій церкві, то тепер, в заміну за се, чути лиш в суботу в двох синагог голос відмінного тону і тексту від коштинського, прайдиного. А в церкві католицькій чи в свята чи в неділю заведно мож дослухати ся тепер слова „Господи помилуй“, котре так скоро одно за другим виїтає, як би бив в тараканьці. То дик, Петро Кіндрат, член ради громадської оперши ся в лавці мітєм на книжку, аби Боже борони який молодіж не пішполював чого і своїм голосом не заставляв „регенто“, або аби не продовжав голосом, через що набоженство протягло би ся довше. Чоловік, що по ціложиттєвих трудах і пристрастях прайшов в неділю чи свята до церкви, хотів би виїти з неї з якимсь одушевленням а виходить з таким „здобутком“ духовним якби там і не був. Але се на особу парохата Григорія Фалипова нічого не ділає, бо реєнт Петро Кіндрат то его права рука, на раді громадській голосує так як о. Фалипів, за тим за чим вої Жиди голосують, а якби не реєнтів, не старший брат церковний і не о. Фалипів, то Жиди не мали би в громадській раді ніколи більшости а Християни радні були би вже допровадили далі до того, що Антін Робачевський, начальник громад, звівши з господарення майном громадським і виборчий махер (за его урядованя замордовано Петра Стасюка в 1897 році) і т. п. не був би може вже тепер начальником громади, помімо того, що его попарави уої Жиди разом в отцем Гр. Фалиповом. Тай були і в Чернівцях такі люди, що уміли би все напасати до часописів, аби викинути поправу, люди кстрі багато труда і праці пожертвували вже для піднесеня громадського добра, для просвіти і т. д. І вже нераз здавало ся, що от-от конче дещу буде, а лиш включно можна сьміло сказати, що о. Григорій Фалипів тільки чекає на найголовнішу точку, де чисту справу забрав, а всяка гинь тоді далі розпашує ся. Деякі діяти на народній ниві ограначали ся і руководили ся тим, що казали: не треба нігде нічого писати, а лиш буде лиш чену роботу далі і далі провадити, а лиш перебуде ся, та дещу буде, най намі брудні виперуть ся такі в нашій воді. І провали і аплєзували до всіх добрих людей і до о. Григорія Фалипова яко до свого парохата. Тай о. парох показував ся до свого парохата. Тай о. парох показував ся до свого парохата. Тай о. парох показував ся до свого парохата.

— **Стипендія для кандидатів садівництва** у управі винограду. Міністерство різниці розписало на шийний рік 1905/6 конкурс на три стипендії по 600 корон для тих, що хотіли би уявити ся управі винограду і садівництва у всіх школі в Кьостернай-бурзі під Віднем. Подана треба вносити найдалше до 30 вересня с. р. в дирекції задоволюючої школи. Кандидати на І рік мусять мати скінчену IV класу шкіль середняк, скінченій 16 рік життя, предложити заву родичів в справі удержаня, зложити вступний іспит, коли не переходять безпосередно з якї школи, предложити свідчення моральности і уміння на стілько по німечки, щоби могли від самого початку зі зрозумінням уявити ся. Вступні іспити відбувають ся від 14 до 16 вересня с. р.

— **Звертає ся увагу укінчивших школи** виділові або четверту гімназіяльну, що можуть записатися до виспільної школи промислової в Кракові, звідки по 4-ох літах (ученики мають право однорічної війск. служби) науки стають урядниками при великих заводах, управителями фабрик, будівничими або можуть отримати стипендії для вишого еще образованя. На сю школу мало звертаєть у нас увагу, то мало кому она у нас відома, хоч дая незалежно добре становиско і великі матеріальні користи. Інформації у ділях школи на надане даром. Двішка з латиня або грека в IV гімна. не єсть перешкодою до приватя ученика. — X.

— **Подано до відомости інтересованих осіб,** що я змінив місце свого побуту, і переправив ся зі Syracuse N. Y. до Jord City, Pa., моя теперішня адреса така: Rev. V. Hrynuk Box 40. Jord City, Pa., North America.

— **Діти без опіки.** Пішуть нам: Страшна пригода склалась в Пятилітєвцях коло Поповець (брідський повіт) 10-го с. м. Двоє патільних дівчат зробило собі в стодолі з шнурів гойдавку. При гойдавку обкрутав шнурів в такою силою шню одну гойдавочу дівчину, що на край другої своєї, які тимчасом надбали, віддали уже нежизну маленьку виспільницю. Подія та викликала загальний жал, та най буде пересторогою, щоби діти не лишали без опіки. — B. Z.

— **Про сенсаційне убийство і самоубийство** в Празі, про котре ми сами днями доносили, подають праски газети ще такі вісті: Убийця, улазши в висоти 6 метрів, зловив собі праву ногу і праву руку в кількох місцях. Все-ж так заволоів ся до альтаки в городі і хотів там повісити ся на ремінці, а коли то ему не удало ся, пробив ся воєм. Показато ся описи, що убийця називав ся Франц Занднер, був давніш заступником учителя при середній школі. Убийця розпізнав его тесть, Форейт, посесор, проживаючий недалеко Праги. Він розповів, що Занднер був сином малого земліацкого урядника учив ся і зробивши іспит, став суддею при гімназії в Берлі. Було то дуже порядний чоловік, жив скромно, не пив і не курив, а у війську дослужив ся рангі надзаступника офіцерського. В падолиці минулого року оженив ся він з его донькою Вожевою, з котрою заав ся ще студентом. Они жили з собою дуже добре. В дівчата сего року покинув суцелуру, переніс ся з жіночкою до Праги і казав, що має одержати посаду урядника при вразім виділі. За призначу, диячю він в Берлі переніс ся, подав він, що чув ся там дуже нещасливим. Форейт помагав своему вояки; послідній раз дав ему 600 корон, але він мав дані гроші по можности звертати. Отже здає ся, що Занднер хотів вкрати дорожничности в муніципалі, щоби їх описи продати. Характеристичне то, що коли він послідній раз виходив з дому, сказав до жінок, що верне аж пізно ввечерю, бо мусить взяти участь в нарадах комісії для дому божівельняк.

— **Смерть від укушення комара.** У віденьським шпиталі гарнізонів помер один дияк полковник генерального штабу Шірибен

стало тут і одного хлопця! „Ось-так відповіс „атец“ парох, та не диво, що наше полизь руске село одержить хмба назву: „Judendorf“ — B.

— **Дещо з давнього шкільництва.** В р. 1851 було в Галичині з Краковом і Буковиною 14 гімназій, з того 9 вишчих. Виспільні гімназії були у Львові дві, а по одній в Кракові, Тарнові, Перемишлі, Самборі, Станиславові, Тернополі і Чернівцях. Навчальні гімназії було 5, а то в Воїні, Ратеві, Новім Санчі, Бережанях і Вучачі. Крім того була польська 4-класова „при Домініканках“. Руські ученики 6 до годи: в академічній гімназії у Львові 269 на 542 учеників, в домініканській гімназії у Львові 135 на 554, в Перемишлі 185 на 408, в Станиславові 122 на 288, в Самборі 138 на 279, в Тернополі 99 на 287, в Чернівцях 186 на 420, в Бережанях 87 на 187, в Вучачі 151 на 266, в Н. Санчі 25 на 158, в інших гімна. 7. Отже всіх Русинів було 1404 на 4661, Жидів було 260. Кілько було Німців, поляків і інших народности не подано. (Вісник для Русинів Австр. держави 1852 ч. 19). Пізніше було більше учеників Русинів а що важливіше було і більше учителів Русинів при гімназіях. За митрополита Якимовича многи богослови слухали викладів філософічного факультету і були гімназіяльними учителями; деякі висвятили ся були. В рускій часті Галичини була більше як половина учителів Русинів при гімназіях. Злощасна еміграція до Росії забрала нам багато учительських сил, як на примір: Попель, Цабия, Дачан, Мерунович, Сінгалевич, Сиротківський, Гогоцький, Лопатинський і многи інші, котрих приманило російське правительство. Варта би, щоби хто з наших старших людей списав учителів і священиків, котрі вемігрували по 1867 р. до Росії. — H. I.

— **Страти Япанців і Росіян.** Кореспондент „Times“ в Токіо доносить, що Япанці мали до кінця червня 166,756 убитих і ранених, з того яких 48,780 убитих кулями, або померло від ран. Абсолютно певне число убитих до 31. січня 1905 28,999 жовнів і 1857 привалених до маринарки. Число російських погиблих і ранених виносить 320,779 людей, 646 Япанців побили Росіян, а Япанці 67,701 Росіян. З 83 воєнних кораблів поємности 41,0224 тон, які вислала Росія на поє битву, лишило ся 10 з 33,636 тон поємности. З 76 воєнних кораблів, а з 274,184 тон поємности, отратили Япанці 12 з 46,025 тонами поємности. З другої сторони вислав Япан 7 воєнних кораблів з 44,486 тонами поємности, при чім видобула з моря 3 затоплені російські кораблі „Пересвет“, „Воян“ і „Варяг“ що найменше з 26,435 тон поємности.

— **Мордоване діти в Одесі.** N. fr. Presse подає опис виконавця вироку на двох дітях в Одесі. Коли здавлено учини заворушення, почало ся панованє поліції, що найліпшим способом привертення порядку уважала масове мордованє. Позаяк війско відмовило участі в тій варварській роботі, відомандовано козаків, а ті зробили все, що приказала власть. Я бачив на власні очі — лише жоресондент атаданой часописи — як вели двох порядно одітих хлопців: 15- і 13-літнього на місце стратення. Підчас уличних заворушень упало в башкюна одного думу кілька вистрілів до війска. Вояки вдерли ся до того дому і наїшли там двох хлопців та їх родичів. На павань, хто стріляв, зголосили ся хлопці як винуватники. Сейчас їх увязнено і засуджено на смерть. Хлопці побилися аж мерці і козакі мусіли їх піддержувати, бо не могли удержати ся на ногах. Публика демонструвала против того варварства, але на дармо. І став ся нечуваний факт, що в європейській державі виконано в XX століттю вирок смерті на двох дітятих політичних проступників.

— **Огні.** В Бусях у згоріло дня 7 с. м. 22 домов. Огонь був підкожаний. — В Бродях при ул. Юриданка згоріли три дерев'яні будинки; причаєна огню невідома. — З Каміньки струмислової доносить: Дня 11 с. м. вибух в німецькій колонії „Сашіанка“ в стодолі тамошнього вітаа огонь, котрий розширив ся на сусідні будинки і хати та знищив 16 господарів. Шкода вель дуже значна а причаєна огню не вивіджена. — В Зборові, в горішній, побіч двірця залізничного вибух дня 7 с. м. в полудне о-гоць і знищив їх зовсім разом з воїзною і значним записом дерева на топлино та вугля. Ліш в великим трудом дано ся уратувати магізин, в котрім під ту пору містило ся 40,000 мітрів горіаки. — Того самого дня згоріла в Бібрці одна хата разом з цілим обійстом і триштука худоби, а в Опальчині, приєдну бобрєцким, погоріли чотири господарі.

— **В Доєгм,** дорожничкого повіта, засновано пожежний „Союз“ на статуті львівського „Союза“. Ц. н. намісництво вже затвердило статут.

— **Затроєне грибами.** Із Збаража доносить, що в громадї Лубиняй тогоч повіта померли сими днями найшасє ідовитих грибів четири людей, а то тамошний господар 34-літній Яцко Шанула і трє его дітяти.

— **Академік або абітурієнт** дістанє в „Службовій Бурі“ в Станиславові за нагляд

від укушення комара. Покиньник вибрав ся був перед двома тяжкими верхом на прохід в сторони Відня. По дорозі укусив его комар в карк. Зразу не зважав він на то, аж коли тіло в тім місці, де комар укусив, зачало щораз більше пухнути, пішов він до гарнізонного шпиталю, де зроблено операцію. То було однак вже за пізно, бо настало зараженє крові а внаслідок того і смерть. Перед чотирма роками згинув в той сам обійє у Відні капелмайстер Краєва.

— **Статистика віроісповідань.** Виданий недавно американський місячний річник подає цілаву статистику віроісповідань. На сепми живє тепер около 1,563,446,000 голос. З того є християн 558,862,000, а то: римо-кат. 272,638,500, протестантів 166,066,500, православних і греко-кат. 120,157,000 душ. За те нехристиян є 1,004,584,000, а то: магометан 216,630,000, жидів 11,222,000, „поган“ 776,732,000. Отже поган на світї є найбільше. До них належать: 187,935,000 буддистів, 209,859,000 гіндуїс, 231,816,000 конфуціанів і таосітів, 24,900,000 шінтоїстів (в Япаві), 157,069,500 анімістів і фетишистів, інших 15,352,000. — Цілава предтавляє ся статистику віроісповідань в Австрії, подана в „Historisch-politische Blätter für das katholische Deutschland“. На основі списку населеня в Австрії за рік 1900 констатує ся кларикальна часопис, що католицьке живло в посидних трєх десятиліттах постійно зменшує ся. Се пояснюєть в т. й обійє, що католицьке населенє проявляє найменший нахил до природного приросту. Коли в роках від 1890 до 1900 прайродній приріст римо-католицького населеня виносил ледяв 1035 прц., то греко-католицьке населенє зросло о 13-66 проц., православне о 13-66 проц., протестантське о 12-55 проц., жидівське о 16-80 проц., старо-толицьке і безвіроісповідне о 13-95 проц. Входить тут в гру крім малішого природного приросту також інші чинники, як еміграція і виступленє з церкви. Як стверджує згадана часопис, виступило з католицької церкви за три роки 30,000 осіб. Жидівська релігїя має найбільше ісповідників на Буковині (13-1 прц.) відтак в Галичині (11 прц.), в Австрії нижшій (5 прц.), в Травєї (2-5 прц.). Половина австрійського безвіроісповідного населеня мешкає у Відні, де безвіроісповідники творять 1 проц. місцевого населеня.

— **Страти Япанців і Росіян.** Кореспондент „Times“ в Токіо доносить, що Япанці мали до кінця червня 166,756 убитих і ранених, з того яких 48,780 убитих кулями, або померло від ран. Абсолютно певне число убитих до 31. січня 1905 28,999 жовнів і 1857 привалених до маринарки. Число російських погиблих і ранених виносить 320,779 людей, 646 Япанців побили Росіян, а Япанці 67,701 Росіян. З 83 воєнних кораблів поємности 41,0224 тон, які вислала Росія на поє битву, лишило ся 10 з 33,636 тон поємности. З 76 воєнних кораблів, а з 274,184 тон поємности, отратили Япанці 12 з 46,025 тонами поємности. З другої сторони вислав Япан 7 воєнних кораблів з 44,486 тонами поємности, при чім видобула з моря 3 затоплені російські кораблі „Пересвет“, „Воян“ і „Варяг“ що найменше з 26,435 тон поємности.

— **Мордоване діти в Одесі.** N. fr. Presse подає опис виконавця вироку на двох дітях в Одесі. Коли здавлено учини заворушення, почало ся панованє поліції, що найліпшим способом привертення порядку уважала масове мордованє. Позаяк війско відмовило участі в тій варварській роботі, відомандовано козаків, а ті зробили все, що приказала власть. Я бачив на власні очі — лише жоресондент атаданой часописи — як вели двох порядно одітих хлопців: 15- і 13-літнього на місце стратення. Підчас уличних заворушень упало в башкюна одного думу кілька вистрілів до війска. Вояки вдерли ся до того дому і наїшли там двох хлопців та їх родичів. На павань, хто стріляв, зголосили ся хлопці як винуватники. Сейчас їх увязнено і засуджено на смерть. Хлопці побилися аж мерці і козакі мусіли їх піддержувати, бо не могли удержати ся на ногах. Публика демонструвала против того варварства, але на дармо. І став ся нечуваний факт, що в європейській державі виконано в XX століттю вирок смерті на двох дітятих політичних проступників.

— **Огні.** В Бусях у згоріло дня 7 с. м. 22 домов. Огонь був підкожаний. — В Бродях при ул. Юриданка згоріли три дерев'яні будинки; причаєна огню невідома. — З Каміньки струмислової доносить: Дня 11 с. м. вибух в німецькій колонії „Сашіанка“ в стодолі тамошнього вітаа огонь, котрий розширив ся на сусідні будинки і хати та знищив 16 господарів. Шкода вель дуже значна а причаєна огню не вивіджена. — В Зборові, в горішній, побіч двірця залізничного вибух дня 7 с. м. в полудне о-гоць і знищив їх зовсім разом з воїзною і значним записом дерева на топлино та вугля. Ліш в великим трудом дано ся уратувати магізин, в котрім під ту пору містило ся 40,000 мітрів горіаки. — Того самого дня згоріла в Бібрці одна хата разом з цілим обійстом і триштука худоби, а в Опальчині, приєдну бобрєцким, погоріли чотири господарі.

— **В Доєгм,** дорожничкого повіта, засновано пожежний „Союз“ на статуті львівського „Союза“. Ц. н. намісництво вже затвердило статут.

— **Затроєне грибами.** Із Збаража доносить, що в громадї Лубиняй тогоч повіта померли сими днями найшасє ідовитих грибів четири людей, а то тамошний господар 34-літній Яцко Шанула і трє его дітяти.

— **Академік або абітурієнт** дістанє в „Службовій Бурі“ в Станиславові за нагляд

цїле удержанє евентуально також ремунерацію. Зголосити ся за раз як вище.

— **По Валєвським кандидатє** з польської сторони шляхтич Кшечунович в Волшовець, син колишнього пос. Корнєля Кшечуновича.

Збори і засідання.

Виділ стрийської філії Проєсвіт-ти уряджує 24 серпня с. р. в четвєр в сали засідань „Нар. Дому“ в Стрию о год. 2 по пол. довірчотні молочарські збори. Програма зборів: 1) інформаційний звіт в дотеперішної роботи стрийської філії в напрямі ширеня ідеї молочарського промислу і закладаня молочарських спілов, 2) план організації, 3) дискусія і взнесеня. На ті збори запрошує підписаний виділ Вл. відпоручників центрального і всіх філіяльних виділів тов. „Просвіти“, відпоручників наших руских економічних товариств а іменно „Сільського Господаря“, „Нар. Торговлі“, „Кравязого Кредитового Союзу“, „Хвальний Редакції „Економіста“ і „Господаря“ а виїди всіх тих Вл. членів „Просвіти“, які молочарськими спілками заінтересувались або мають намір у себе заінтересувати а іменно на велику донесіть молочарського промислу задля піднесеня добробуту нашого народу згодили 24 серпня о 2 год. по пол. в сали засідань „Народного Дому“ в Стрию численно і точно явитись. Молочарські спілки се перші у нас спілки продукційні а многа на них повітів має знаменитий терен для успішного розвою таких спілов, проте особливо з таких повітів повинні явити ся відпоручники філії „Просвіти“. Карті вступу на довірчотні наряди буде видавати секретаріят філії від год. 1-ої по пол. в сали засідань „Нар. Дому“ в Стрию. — *Виділ стрийської філії „Просвіти“.*

Видовища і забави.

Дня 20 серпня н. ст. о годині 3-тій по полудня відбуде ся в Ворохті на паринці Григорчука (коло жєлізної дороги) руский народний фестн. — За комітет: Іосиф Чорний.

В неділю дня 20 с. м. о год. 6 ввечерю відбуде ся в Стецевій заходом тамошньої „Січі“ в стодолі т. Петра Сандуляка аматорське предтавленє: Верховианці, драма в 3 актах І. Коменського. Буфет під власним зрядом. Просимо о численну участь. Осібних запрошень не виспавємо. Гаразд! — *Старшина „Січі“ в Стецеві.*

Репертуар руского театру в Заліщиках. Сала „Сокола“. Початок о год. 8 ввечерю. Четвєр 17 с. м. „Ой не ходи Грицю“ народний образ зі сьлівами і танцями в 5 діях Старицького. Субота 19 с. м. „Варон циганів“ оперетка в 3 діях Стравса. Неділя 20 с. м. „Мартин Ворула“ комедія в 5 діях Карпенка-Карого. В головній ролі виступить дир. М. Савдовський. Ві второк 22 с. м. „Мішана“ сьєли в 4 діях М. Горького. Четвєр 24 с. м. „Овати Мусія“ народна оперетка в 3 діях Порошина. Субота 26 с. м. „Дзвони в Корнєвіль“ оперетка в 3 діях Плявєга. Неділя 27 с. м. „В народі“ конкурсна народна драма в 3 діях Степанька. Ві второк 29 с. м. „Продана наречена“ опера в 3 діях Сметани. Четвєр 31 с. м. „Бурлака“ комедія народна в 5 діях Карпенка-Карого. Виступ дир. Савдовського. Субота 2 вересня „Урвєль Аюота“ трагедія в 5 діях Гюґова. Абонамент на 12 вистав 20 Кор., а на 6 вистав 10 Кор. — *Микола Савдовський, директор руского театру.*

Померли.

— **Юліян Крижановський,** син Стефана Крижановського парох в Лїбохорі, абітурієнт гімназіяльний академічної гімназії у Львові, помер дня 15 с. м. в домі своїх родичів. В. в. п.!

Послідні вісті.

Лондон. „Times“ доносить з Портсмуту, що Вітє рішучо відкинув чотири точки в япанських домагань, а іменно: 1) відступленє Сакхаліну, 2) залпаченє воєнного відшкюдованя, 3) обмеженя російських сил на Саокійнім океані і 4) виданє Японії всіх воєнних кораблів, інтернованих в чужих портах. (З тим донесенєм стоїть в суперечности донесенє наших диванників, котрі кажуть, що Вітє відкинув на разі лише 4-ту точку що-до підвострова Лаоан і Порту Артура і виданя Сакхаліна. Са точка буде однак еще раз обговорювана на конференції. — *Ред.*)

Оповіщенє.

Отсєм запрошуємо членів „Рускої Народної Каси“, стоваришеня зарєстров. з обмеж. порукою в Заліщиках, на надзвичайні загальні збори, котрі відбудуть ся дня 7 н. ст. вересня 1905 в четвєр о год. 1-ій в полудне у власнім домі в Заліщиках з отсєм порядком на рад: 1) Зміна статута а іменно: §§. 5 і 16, евентуально також інших; 2) Сповідні внесеня членів.

За Раду Надзжраючу:

о. Дмитрій Локанюк о. Григорій Ковч
предсідатель секретар.

Калєндарь Гр. кат.: нині (середя) Іоаак, завтра (четвєр) Седмї Отрок, повнєтрав (п'ятниця) Євклія. — Р. кат.: нині Роза, завтра Лїберта, повнєтрав Гєзєна.

Звертаємо увагу на знаменитий вишкід д-ра Вішофа. Гляди оповіщенє: П. Т. Господній!

При закупні товарів просимо покликуватись на нашу часопис.

Вийшов: Адамска, Едмунд. Голуб і срібне в редакції: Д-р Ежен Левинський.

З друкарні Народової [Машинної] Копіївської у 9

„Ага... вчєра був четвєр...“
„Ну, потїм прїїде субота...“

не наступило). Мотиви, які рішали при укладенні цих речень, суть менше більше судити: Першим актом парламенту буде нагода над прохотом торговельної угоди з Угорщиною, який пропонує ще свого часу попередник Гаяча д-р Кербер. Можлива в при тім двох есентуальність. Перша, коли застане до того часу порадю на Угорщині, то угорському союзу буде сейчас пропонується третій з Німеччиною і цю угоду тарифа, який австрійський парламент вже погодився, так що Угорщина мала б можливість дістати Австрію. Доцільно відстає, по погоді сей справа в угорському союзі, можна буде там ввести, також пропонується угоду, що однак тільки дасться перевести на Угорщині вже перед падінням. Друга есентуальність в тому, що сукупий на Угорщині до половини вересня або жорстоко по тім не наступить. В такий спадку парламент австрійський мусів би ждати, поки угорський союзу не був би в можливості зайняти якийсь станоків в справі економічній. Розуміє ся, що до того часу викидане зі сторони Австрії не могло би тривати, бо нові тарифові відношення в різних державах вийдуть в життя в ж дия 2 марта 1907 і Австрія до того часу мусить приготувати ся на всякі есентуальності. Не тільки розходиться ся вже тут у угоду з Угорщиною, що до котрої обов'язують на разі провізоричні постанови з січня до кінця 1907 року — але іде о інші держави, з якими Австрія остане в торговельно-митових відносинах, як Бельгія, Росія, Швейцарія та держава банканси, з котрими то державами ці торговельно митові відношення мусить бути до кінця цього порішення. Найімовірніше тому в падіння мусить зібрати ся австрійський парламент, щоб довершити те своє завдання протягом цього чотирьох місяців, в якому котрих і так маємо ще різдвяні ферії.

Перед державною радою будуть в осени засідати краєві союзи, а правительством з деяким неупокоем глядіть на їх сесії. Зібрано ся там багато пального матеріалу, який доведеться може до експлозії.

Передовсім входить тут в гру союзи підсудових країв. Справа паралельно в шкеских учительських семінаріях все ще стракає. Правительством старало ся майже можливо найліпшу точку виходу, усуваючи чеські паралелі з німецької учительської семінарії в Олаві, а закладаючи зате самостійну чеську учительську семінарію в Польській Острові. Всю таку фермент не утає. Части чеського клубу під провом ом Странського недоволення такою розв'язкою справи, звичайно, що і з столиці краю усунуено чеську інституцію і добачуючи в тім лихий вигляд для будучого чеського університету на Моравах. Навіщо, тишанські Німці з пошлом д-ром Демлем по передку хотіли би побачити ся також із свого міста паралельно і вихають під небеса „золоту беззаступність“ опанаски Німців, котрий впливово прагнуть рішенню правительством що до міста Олави.

Отже в шкескім союзі треба бути приготуванним підчас найближчої сесії на бурю. Те десь ся свазати про моравський союзу, де виріше справа чеського університету.

Вр. Гавч, питання о реченнях, висказав ся про чеський університет на Моравах, що він буде заложений „підчас теперішньої легіслативної періоди“ т. е. до кінця 1906 р., а до того часу буде поставлено в парламенті. Дискусія на сю тему в моравському союзі була би передчасною і неадекватною, всьм так само вважала би вона ситуацію, котра вже нині на Моравах острійша, як на Шлезку. Моравські Німці хотять хочби скласти недопустити до заложення чеського університету на Моравах, а вже безумовно не поводити на його утворення в Берні, держа, що сей чеський університет мав би повнш-що лише один виді т. е. правничий.

„Як же то скоро час минає!“
„Не-но, старий друже Флейрі!“
„Очевидно, давний приятелю Гудоні!“
З задвоєними рухами, з напруженням вором в далечині робили они вразі, немов то думали до важних справ. Але в дійсності о нічим не думали. Різниця і та з тамтої сторони стінки в липа і однастайно брудножовта. Сейна пильна невидимо сего сумно, пильно околицю. Жаден ряд дерев, жаден корабель не показує закрутів єї бігу, що пропадає в монотонності сїї липкої землі. Та того нового не бачуть они оба зовсім. Декого переходить їм через голову згадка на міністерство, та навіть і се являлось їм в думі далекій далечині, уграчене і забуто! З тридцяти п'яти літ, які там провели, дивив ся їм в пам'яті лиш один однієї образ асиль: повелювача постава портієра зі срібним ланцюгом.

„Ах, як то щось було незвичайним! — бурмотів від часу до часу пан Гудон.
„Незвичайним!... Так, так! Егеж!...“ тіпав ся пан Флейрі... „Незвичайним у власній хаті!... Не-за-ви-сп-ним!“

І они постарали се слово в великою відгуків і штучними павами між поодавними сьмадами слова.

Підчас того, як тут геранії а там петунії передивляють, не знаходять они жадних дальших спільних рад.

Одного вечора, перед ідою, запропонував пан Гудон:

„Мусимо вікнця дати паркан поміжувати.“

„А що-ж, вогнім слухаю,“ відповів пан Флейрі. А як маємо дати сей паркан поміжувати?“

„На зелено!“

„Ні, на біло!“

„Але-ж я не можу білого стерпіти!“

„А я не можу зеленого знести. Зелене де в білому барвою!“

Там о ході сесії праского союзу годі поставити певний гороскоп. Роздор в чеськім таборі на віщу спокую, тим більше, що ді-які посли уживають різного радгмаїзму як коника в перегонах о популярність між виборцями.

Отже осіння кампанія австрійського парламенту заповідає ся не дуже світло. Тон союзу в північно-австрійських провінціях, де національні справи виступають рідкіше, може вплинути на загальний тон в парламенті. Десь удало ся президентова міністерів удержати відбійність до праці так союзу як і центрального парламенту, отже в загальній ін-тересі треба бажати, щоб така сама була й найближча сесія союзу та ради державної.

Отже в статті Pester Lloyd'a. Як бачимо з неї, все залежить від того, чи наступить сукупий на Угорщині і коли треба буде гр. Гавч австрійського парламенту — скорше чи пізніше. Понеже однак на погадогу угорської війни на разі не записує ся, то мабуть в поточній вересня будемо мати союзу — відтак доперва в падіння парламент. При тім парламент мів би бути легк розв'язаний, бо в дуже мовчав, що вибухне в нім часка обетруччя.

3 Росії.

(Телеграми.)

Петербург. „Русь“ подає звіт справе-ного спеціальною державною радою провоту Вулліна. Право чинного і пасивного вибору будуть мати в містах озоби, що платять над 75 рублів домово-чинного податку, або 250 р. промислового чи торговельного; в селах над 15 р. податного, або 50 р. ґрунтового. Особи в державній службі, податкові езекутані і особи без прав, не можуть бути вибрані до думи. Президент не буде обов'язаний складати даремні усті рапорти; цар буде їх діставати на їхній по кожній засіданню. Справа віднесені меншості, мають бути разом з мотивами меншості і більшості пропонує даремні, котрий може про-ект законів на ріш відложити. В маніфесті, котрий сьм дьма буде оголошений, буде зазначено, що представителі народу на слу-чай потреби мають право зредагувати новий проект народної репрезентації, а як его ук-хазать 2/3 голосів, цар безпосередно затвер-дить его.

Петербург. Маніфест о народній думі буде оголошений 19. с. м. З пропонує цареві 8 проєктів маніфесту, цар дав пер-шенство проєктові Побідоносцев. Утвор-ний ад hoc будівельний комісії поручено бе-провадити зладити план перебудови та-ридокої палати в Петербурзі, де, заки бу-е вбудована спеціальна палата, будуть відбу-вати ся засідання російського парламенту.

Петербург. На завтра заповідано надз-чайне засідання державної ради, котра ост-точно обговорить приготулений вже сен-торською комісією маніфест о скликанню на-родної репрезентації. О скільки вібрані із-будуть уважати на конечне поробити які-зміни в зредагованім маніфесті, цар вже с-статочко підписав сей акт.

Москва. Сенаторське судство в справі по-східного негідного конгресу земств вже закінчено.

Петербург. До гошовного заряду для пра-соти справ зложено в послідніях часах бо-гато подань о дозвіл видавання білоруських газет. Питання дістають відмову відпові-е узагалі, що будуть могли позвати свої-пробити по видавцю нового закону прасового.

Одеса. Генерал Драгоміров в містої.

Петербург. Дня 28. серпня має вібрати ся спеціальна комісія на нараду над жаді-ською справою. До сїї комісії будуть нале-

жати між иншими: б. міністер рільництва, член державної ради Грмолов, заступник мі-ністра внутрішніх справ Дурново і б. пре-зидент Одеса Зелений.

Лудзь. В Збікові під містом відбув ся кон-грес робітничих делегатів з різних міст „ко-родівства“. Війско озружило делегатів і жа-до-ло на кінець нарад. Коли по нараді робітни-ки розпочали похід, піхота дала салву, а ко-закі ударили шаблями на робітників. Двох робітників убито, 48 ранено тяжко, а велике число легко. Арештовано 438 учасників походу і пігнано їх пішки до Ціотркова.

Варшава. В варшавській окрузі воєнним 10 офіцерів і 24 підфіцерів заважило, що не поїдуть до Маньчжурії. Засуджено їх на смерть, але вирок не виконано, бо прина-чєна на се компанія не хотіла стріляти.

Вільна. В мавпаню одної жінки знайдено склад ножів, револьверів, штететів і прокла-маций „Вунду“. Кілька осіб арештовано.

Петербург. В Курляндії хлопці адемолю-вали 22 громадських урядів, знищили листи поштових резервів і зграбували скарбові гроші. В Інфлянтах хлопці нищать польські двори. Трех паєв замордовано.

Виборг. З причини заохочення на смерть Прокопа, відбув ся тут величезна демон-страція перед домом губернатора. Губерна-тор зажадав телеграфічно військової допомоги. З Петербурга виклано до Вибурга іркутський полк піхоти.

Війна.

Петербург. Лінезич доносить: Дня 13 с. м. японські торпедовці бомбардували Лазаре-во. Росіяни не впустили японських військ на берег. В Корей відперто дня 5 с. м. япон-ський відділ, котрий в Канчунчану посунув ся в сторону Чавері. Відперто також слідує атаки японські в днях 6 і 7 с. м. і япон-ський відділ, котрий посував ся до Оагі. Я-панці утїкають, лишаючи убитих і муніцію. Дня 10 російський відділ під Оагі перейшов до атаки і випер Япандів на полудне. Япан-ці лишили оружіє і муніцію. Росіянам по-вело ся зайняти місцевість Канчунчан. Япан-ські торпедовці бомбардували Лазарев (Ген-зав) до рана і відійшли.

Теніо. Росіяни виконали дня 14 с. м. два-атка коло Чанту і Пайначуну, але в обох разях відперто їх. Росіяни стратили 45 людей, Япанді одного.

Мирові переговори.

Петербург. Ціла преса вивадає скорого закінчення мйра з усьм, що не буде кі-ного відшодована, але не буде відшудений жаден край.

Лондон. З Портсмуту доносять, що засі-дання мирової конференції відложено з не-звісних причин.

Петербург. На петербургській біржі кру-жидла вчера чуток о недалеім вірванню миро-вих переговорів, що значно вплинуло на знижку курсів.

ТЕЛЕГРАМИ.

Король Едвард в Ішлю.

Ішль. Король Едвард від'їхав вчера перед полуднем.

Париж. Говорять, що в'їзд англійського ко-роля в цісарем Франц Йосифом має велике значення політичне. Се має бути послідня про-ба заб'явлення мйра Європи.

Іспанський парламент.

Мадрид. Урядовий диваніс оголошить дня 19 серпня роз'язана кортезіє і розписавє як-борі до палати посівє на 10 вересня і до сенату на 24 вересня. Новий парламент бу-де отворений 11 жовтня.

Заворушення на Сицилії.

Катанія. В Грімшені по народним вічу-го учасники обинуючи поліцію намішам і підпалили громадський уряд. Поліція дала салву і убила 7 осіб а багато ранила. Та-кож кількох поліцаїв є в рваннях.

Вимордовані місіонарі.

Льондон. В Табелі вимордовано багато французьких місіонарів.

Атентат в Хінах.

Тянцін. На хіньську цісарезу в дорозі до літної палати, якийсь чоловік, перебраний за військового, виконав атентат. Воляк заколо-м его багнетам. Цісареві не стало ся ні-чого.

3 Балкану.

Царгород. Заступнича болгарського метро-полита в Монастирі, котрий був узавнений, увлічено.

НОВИНИ.

— Оповідка. Отсам просимо всі листи вислани на адресу руского бюро праці в Найберуні, адресувати на приватну а-дресу п. Стадника урядника тогож бюро. Адреса має звучати: Vermittlungs-stelle für ruthenische Arbeiter zu Händen Teodors Stadnyk in Neuberun. Preussisch Schlesi-еn. — Руске бюро праці. Вої часописи про-сямо о повторення сего оголошеня.

— Зарібки в Прусах. До Прус до 1-го ве-ресня потреба 3000 робітників фабричних в віці від 18—30 років, проте тої всі, котрі замірають вїхати, най скоро згошують ся,

щоби опісля не було запізно. Письма прос-ямо адресувати: Vermittlungsstelle für ruth-еnische Arbeiter Neuberun O/S zu Händen Teodors Stadnyk. — Руске бюро праці.

— Галицький союзу. З Відня доносять, що галицький союзу буде скликаний імовірно в жовтні на кілька тяжінь, головнш щоби пе-реможоти пропівачийну справу.

— Народний рух по селах. Пишуть нам зі Стрийщини: В дня 12 липня с. р. відбуло ся величезне торжество посвяченя нової ча-тальні „Просвіти“ і отвореня пожежної фі-лії „Сокота“ в Жулівні в повіті стрийкомі, при учасіа делегатів філії „Просвіти“ і „Со-кота“ в Стрию, п. п. А. Гарасимов, А. Ян-кович, І. Ерденбергер, З. Теодорович, І. Мусисевич, В. Шуги, Л. Савицького і В. Федусевича. Гоміа дзвонів і гук мовдзірів лунали далеко по селі сльнях Жулівнів на богослуженя, де хор мужеский „Стрийско-го Сокота“ відоспівав хвалу Вошу. Около год. 1-ої розпочалось посвячене чатальні, а всіді за тем і засівсь збори „Сокота“. Учасників було много, а межі ними і місцева інтелі-генція. П. Ерденбергер в своїй промові пред-ставив значінє і вагу сьмства руского, по-яснив статут, а потім збори пішли дальше своїм ходом. Членів від разу виписалося 70. Одушевлене у Жулівнів було велике і не-диво. Громада ся озвідома і інтелігентна за-вдяки довготій праці тамошного учителя п. Яніма Шаравевича, котрий не одно по-кідне виховав і тепер дочекав ся плодів своєї тяжкої праці на полі народної просвіти. Ви-ховані люди праці і сьвідомости народної, а наглядний доказ сего читальня „Просвіти“ в сьмій найкрасішій розповіді. На сьм місці конечно належить піднести самопожертвова-не і муравлину працю громадян, котрі для народної справи не жалували дорогого часу і безіагетесовної праці рух власний, власни-ми силами поставили просторий будинок ча-тальняний, в місці гарім і виднім, поборо-ючи всякі перешкоди, процеси і т. д. По збо-рах відбулось впривіє з сьнявкою і муштрою В кінці в імені „Просвіти“ і „Сокота“ до-пращав Жулівнів п. Гарасимів, та теплим словом зазивав до дальшої праці на полі народної просвіти, до дальшого тривогого ко-ду до раз ораної мети, щоб на тій вижині, до якої дійшли утримались, з неї не зходили, але все дальше і вше стреміли. По закін-ченні зборів і по многих промовах розвід-лясь і розходились учасники в одушевненім і з милими споминами перебутих хвилях при звужах пісень „Сокоти“ і „Ще не вмерла“.

Честь таїй громаді, що власними силами, лишена будь що будь проводу тамошного сьвятчєнця, зуміла познати і виповнити ак-сид обов'язка народні; така громада дає за-поруку, що наш нарід руский, наша обідра-на, безтажання лєшка Русь-Україна, коли має таїх спів, не вмере — не загине! — Пись.

— Довелітна дефравдація. Велику сенза-цію збудило в Збаражжя заусуспендоване тамошного податкового поборця Франца Ду-дзіньського, що служив там без перерви від 30 літ. Вже тому два роки вкрато в подат-ковій уряді різні неправильності, але Ду-дзіньського похилили дальше в урядованню. Тепер показало ся, що дефравдована сума доходить до 150 000 корон, а допуслав ся її Дудзіньський від 27 літ аж до послідного ча-су. Спершу думає, що се рахункова похиб-ка, але виспала на місце комісія вкритла дефравдацію. Урядник дирекції скарбу зі Львова, що пробував в Збаражжя від дво-х тяжінь, поставив від приватних сторія квіт-і показало ся, що багато з них було фальшо-ваних. Коли дефравдація вийшла на яву, Дудзіньський не показав ся вже в уряді і то-ді его заусуспендовано. Згогадують ся, що дефравдатори умовились довгоїтлау де-фравдацію загрозжене принципів інструїції тамошних урядників або... сьпільний інте-рес. Здефравдована квота походила з подат-ків, стягнених з громад і дворів. Люди в страху, небувають ся, щоби не стягани з них друге заплатаєння вже раз податків, бо не всі зберігли так довгий час мйви. Дефрав-дант фальшував урядові викази в той спосіб, що в виказах вказував меншу квоту, як одержав на ділі і квітнував.

— Недостача фармерів. Американська „Свобода“ доносить, що на фармах в нью-йоркській стейті потреба 50 000 робітників, котрі можуть зарєбати 150 до 250 долларів за один сезон. Так оповіщує державне інфор-маційне бюро, утворене департаментом ріль-ництва. Недостача робучих рук є причиною, що многі фармери зовсім покинули свої фар-ми, а в Providence, Saratoga County, можна купити аker землі за 2 долари. Се об'являє-вертостя землі пішло звідси, що тепер наво-днюють Арізону і Кольорадо, а фармери ви-носять ся на захід. За послідних 10 літ ціна земель в нью-йоркській стейті впала о 168 мі-ліонів долларів.

— Гроші з Америки. Австро-угорські емі-гранти вислали із Сполучених держав за де-сять літ (1894—1904) 43 мільйонів долларів, з чого припадає на угорських емігрантів 31 мільйонів а на австрійських 17. Сума грошей ви-сланих до краю річ-річно збільшавсь. І так в 1894 р. згадані емігранти вислали до свого краю лиш 1,327.620 а в 1903 аж 10,556.000. Тут не вчислені гроші вкслані через амери-канські банки, через пошту або в голівці. Вся сума грошей, висланих в 1903 р. до Австро-Угорщини емігрантами з різних країв, вино-сать 32 мільйонів долларів. Італіяни, що ме-кають в Сполучених Державах, вислають до свого краю річно около 30 мільйонів долларів.

— Огні. Пишуть нам: Дня 15 с. м. н. ст. вибух в Лішній поз. бобрязного огню в са-ме полудне і викинув 6 селянських загород

З друкарні Народової [Манецких] Коперника ч. 2.

Оголошення значайні приймають ся по 20 с. за од-
стрічку Інтерв'ю або за сі місце, а в рубриці „Н-
Делані“ по 50 с. -- Подяки і інші приватні оголошен-
ня по 20 с. за одстрічку.

Щодо поодиноких засаднич х проявів життя то справа має ся так: дві перші, движіння і вразливість суть спільні не тільки організмам живим, але і творянам мертвим, деі другі — відживлюване і поодиність суть властиві тільки матерії живій і організмам. Движене і вразливість на зовнішні впливи маємо також у творів мертвих; можемо навіть що дня обсервувати се в природі, де тані сили, як світло або електричність впливають дуже сильно і очиндиво на стан мертвої матерії. Розуміє ся, що що-до того

КУЩАК & ЗУБНИК Львів 195
пл. Галичина ч. 1

швидами в народних мотивах. Як ці вишивки приналежать нашій публіці до вродили, свідчить найліпше попит за ними. Ось що значить своє щастя, рідне! Ніде правди діти, наша публіка вміє бути патріотичною і опікується не одну добру річ, лиш подати їй у відповідний вид.

Заочинений першим успіхом „Сокильський Базар“ видав другу серію перепишених листків. Публіка має їх вже від кількох тижнів в руках і любить ся ними. В новій серії зроблено крок далі: орнаментика, скомбіновано в образках. Коли відкрити два листки з монограмом „Сокола“ і гербом України, та два листки з портретом Шевченка і пам'ятником Барвіньського, маємо шість листків з історичними малюнками, а то: Хмельницький на коні, вид наддунайської Січі, бігання о помилування задушеного, козаки зброю, нутро козацького табору і залив на суд. Великою похвалою виданням являється те, що під образками не уміщено підписів, котрі тут доконечні. Публіка ледви чи догадується, що пр. отце то козацька зброю, тамте козацький табір, а знов краєвид представлення наддунайської Січі, не першу ліпшу оцінку над рікою. Бігання о помилування задушеного не зв'язано з історичною подією, котра викликувала б відповідні спомини та рефлексії. Через занедбане такої дрібниці, як підписи, історичний характер дотичних листків потерпів сильно, дарма що — як зачувати — образки виконані по автентичним візирям в „Київській Старині“.

Але ся похибка не лишає листків годною приналежності, що полагав передовсім у вишивках, якими обмежено одні листки здовж берегів, а інші лише меншими зразками. Кольористика мережана в лагіднім тоні, в переважною красю синьою. Листе на двох листках виступає рівніше червона красю і надає мережанкам тону більше яркого, халасючого ва очі. Взагалі ж такі мережанки можуть служити прикрасами візирям до вишивки на підлозі, тільки в якійсь кольористичній фізичній і артистичній смаку. Майже кождий з тих листків може бути дуже милою прикрасою стіни, бо сам про себе в творчій артистичній орнаментики, а рівночасно має в собі більше деворачивності, як незнати які втвора халасного модернізму.

Може для чужинця ці листки видадуть ся шабляновими, для нас вони будуть все приналежні, бо основані на мотивах пиятої культури. Очевидно, „Сокильському Базару“ належать ся за то підприємство щире приналежне. Умів погодити те, що гарне для ока, з тим, що гарне для душі кождого Русина. А через те отсі перепишені листки сповняють тим красю своєю посередню культуральну вадачу між широкими кругами народного вагаду.

Надїємо ся, що й наша публіка зробить своє і розкопает ся серцю так само, як і давнійшу, а „Сокильський Базар“ приступить незабаром до видання нової, ще гарнійшої серії.

Звертаємо спеціальну увагу на перепишені листки „Сокильського Базару“, бо у нас звійшло в звичай, що купують ся перепишені листки де небудь і з яким небудь „видом“, хоч через те робить ся велику шкоду нашій народній справі. Купуючи чужі листки ми захищаємо вишній чужинців руским грошем, навіть коли на тих картках буває для інтересу малюнок з нашої історії чи літератури. Наша дівина повинна бути: „Купуймо і тут у своїх“, а при тім перепишені листки з нинішнім національним змістом, бо коли вже

двигнута, то учені не суть одної думки, бо вітальні приймають, що рухи, які виконує матерія жива, суть зовсім відмінні від тих, які виконують річ мертві. Перші суть результатом імманентної, незвідної по своїй суті життєвої сили, другі випливають з впливу в частю хемічної і механічної натурі. Сей погляд на ріжницю суті двигнута не поділяють однак механіки, котрі кажуть, що між рухами живої і неживої матерії нема ріжниць і нема причини приналежати якусь життєву силу, коли двигнута живої матерії дадуть ся взаємні зовсім природним способом і коли двигнута в матерії живої можуть викликають такі самі сили часто фізичної і хемічної натурі.

Що-до двигнута і творення із себе нових клітин, то погляді всіх учених суть звідні, бо всі учені годять ся на те, що відживляючись і плоджене суть виключними явищами матерії живої. Тіла мертві не відживляють ся і не множать ся і тому між живою і мертвою матерією нема в тім напрямі ніякої схожості. Відживляючись клітин помагає на тім, що клітина приймає поживу із зовнішнього світу, в їдї тічїї, газів, або плазми із другий клітин, котрі віддав поживу і перетворює на своє тіло. Тут однак, при відживляючись, треба зробити ріжницю між клітиною ростиною а клітиною звїрячої організму. Коли клітина ростиною може приналежати поживу тільки від матерії тав. мінеральних (угляної кислоти, води і всїляких мінеральних солей), то знов клітина звїрячої організму потребує кона до свого відживляючись і зросту вже готової плазми — живої чи мертвої — яку беруть в комірок ростины або комірок інших звїрячих організмів.

Конає буд.

маємо видавати грїш на переписні картки, то нехай хоч з того вийде користь для нашої народної справи. Пам'ятаймо, що ті малі картки суть не тільки під'ємом для нашої культури, для вироблення артистичного смаку, але і політичної, національної пропаганди.

О. К.

3 Косівщини.

(Тарасове свято у косівській Гучулї і концерт академіків зі Львова.)

Два дні себто 12 та 13 с. м. жив Косів новим життям. Неугомимі наші славні епігони запорожських козаків неначе соколи влетіли в тугейші Добушевї гори та своєю благовісною, гармонійною милою пісню розбурхали тутешнє населення. І не тільки прийшло їм се зробити, бо терен на який потрапили, був уже дуже добре приготовлений. Від часу коли у Косіві появилася така сила учительської, які своєю успішною працею серед народа дали наглядний доказ, як розуміють своє зване — від сего часу нинішній вітер поївав по косівських горах. Свідомість серед народа змогла ще більше від коли Косів дістав більше характерних одиниць, які в повнім зрозумілію Шевченковського вливу: „у чужому навчаєтесь, свого не дураїтесь“ поучують народ як треба своє любити цілим серцем в першій мірі а далі і чуже поважати.

Серед таких обставин оголошено у Косіві концерт „дружка музичного“ Академічної Громади. Сала касьяна досить простора виповнилася по береги місцевю та доокресною публікою, яка бажала почути „дуже оштіти“ а іменно в одній стороні пережити кілька хвиля під враженням чарівних звуків нашої пісні, чарівних — кажу — бо соколий наші, соколи академіки давали своєю славою пошуку сего гваранцію — а в другій стороні причинити ся якою лепшою до звіднення народної святинї штуки і тим сповідати свій патріотичний обов'язок. Бажана публіка не лиш сповнилася, але перейшли всїя надї.

Концерт випав — вповняю що се не конвенціональна фраза — під кождим аглядом знаменито. Але не штука нам се констатувати, не штука заматити вступ та радіючи по кождій гарній точці програми, одлескувати концертанти — вони хто знає в якійсь невидимій подорожній мають концертанти до діла, скільки труду і умучення мусять перенести, то справді ростуть в наших очах на героїв, бо складають на жертвенний народний се, що їм найдорожше — своє здоров'я.

Вже давно не бачили ми так совісної дружини співачок від часів о. Никанорського — і певно нема чоловіка — знаюча музика, котрий би міг що небудь їй двайцяті завинувати.

Веденє хорів диригентом п. Домбчевським, спокійне а еластичне, обседає голосів, якої собі лиш бажали можна, інтенсивна поодиножних співачок висока, точне зіспіване ensemble і хороша репрезентация на ви — се воно зливаєть ся в артистичну прямо цїлість. Програма добірна, бо крім старшого вже але все імпульсуючого повагою артиста „Івана Гуса“ Лисенка в програмі самі майже нові твори молодих композиторів. З солістів перейшли межі ділетантизму серпан п. Сидовський та знавчий вже публіці ширший п'яніст — концертаторист п. Т. Шухевич. Сей посідиний прямо неопіненний — вистарчать, коли скажу, що в тягу концерту грав два твори Grieg-а та Chopin-а, чотири рази акомпаніював солістам а чотири рази хорам.

З солістів співачка визначилася п. Лісикевич, Чайковський — се Кастор і Полюк в дуєтах — далі героїчний тевор п. Пасичинський досконалий інтерпретатор німецьких творів, барітон п. Жмур і п. Шавада — одним словом, кождий з них кождої хвилі може прийняти сольову партію; се хор зложений з солістів. Не диво проте, що п'яніст палився на естраду по кождім кусняку — а цвітотчїв у Косівщині досить.

До світлотини вечера причинилася в великій мірі пречудна декламация п. Старицької з Києва, учительки декламаций в консерваторії М. Лисенка. Се все так мило вражало душу, що я не міг повдержатись, щоб не зложити на сей жертвенник найкрасніших а душі пиявучих жертв і своєї скромної лепти. Перенятий красю хвилі, ступав і я на естраду та відспівав два твори нашого славного Лисенка. По концерті відбулися ошотї танці, які протягли ся аж до 7 год. рано і о тім то часі відїхали наші соколи до Снятина, поживши хороші спомини та враження по собі, а певно з вдячністю за щирю гостинну, яку зготовили їм Вп. п. Абрисовскі в Косіві. Як відбулися концерти в Сянтинї а описи в Кутах довідаємось правдоподібно в скорі.

В Косіві відбув ся слідуючого дня людський концерт в честь Тараса Шевченка. По прегарній промові п-ни Абрисовської, в якій заграла численна зібрана Гучулів та Гучулів до любові своєї рідної мови та свого краю, слїдували декламация двічат-семих Гавришівської і Кривачуківної. Слезі ставали в очах прислухуючись, коли маленьке гучулятько з патосом щирим, вважуючи на портрет Тараса — голосило ва-

зв'язо присягу: „Тобі Тарасе тут я присягаю, що Русь-Україну я щиро кохаю“. За приготованє тих декламаций належить ся п. Роговській повне приналежне. Одушевлене народа не дасть ся описати. Описи відчитав Гучул Лелет красю оброблений реферат про житє і твори Шевченка, поучаючи своїх братів — дїлячого ми та Шевченка почитаємо і чим Шевченко для нас так велике має значення.

Хори зложені а Гучулів в Москалівці та членів читальні в Монастирських під проводом Джуранюка надсподівано гарно відспівали навіть такі твори як „Гучуля“, „Вулицю“, „Реве та стогне“, „Зазвоніло“ і інші. На тім людським концерті крім селян бачились з замісцевю інтелігенцією Вп. п. Меленасів Федаків і пп. Трушів зі Львова з околиці п. Яворських, з місцевик на жыл менше, як сподїялись належало.

Не лишень отже свїжє повітре у горах манить наших людей до Косова але і такі хороші народні свята, де серце дізнає віради і каже сподїватись нам кращої будучини.

М. Волошин.

3 Росії.

(Телеграми.)

Льондон. З Петербурга доносять: Цар вже підписав маніфест звільняючий народну репрезентацию. Маніфест буде оголошений в суботу (завтра). Рівночасно буде оголошена амністия для невеликого числа політичних в'язнів. День, в котрім буде оголошений маніфест, буде уважати ся яко щорічне свято національне.

Петербург. Царський указ поставив в стан відвідальності адмірала Кригера, другого команданта адмірала Вишневецького, капітана ланцерника Побідоносца, з рівночасною его номінацією на контрадмірала, і капітана корабля Прут, Барановського, посаваючи его також о рангу вище.

Берлін. В надбальтих провінциях терорстичні ватаги тягнуть від міста до міста, від села до села, мордуючи, паличи і рбуючи. Власть безсилля. З причини сей революції правительство гадає утворити надбальтих генерал-губернаторство.

Варшава. В наслідок денунцияції поліція окружнїа дїм одної вдови. З вікна дому розпочала ся сильна пальба до поліції. По дошпїй борбі поліція вдерла ся до хати, перемогла загавірників і повязала їх. В хатї знайдено великий склад оружя і революційних прокламаций.

Позен. З Варшави доносять, що під закладом державної ради арештовано там Курля, урядника поліційного відділу в канцелярії губернатора. В зв'язи з сего справою арештовано в губернаторській палаті ще кілька осіб.

Петербург. Царський указ в 14 с. м. віддає вірменській церкві заряд всіх ведавичностей і грошій тах церковних, як і фундацій, що належать до конвентів, шкіл і релігійних інституцій.

Москва. Губерніяльна адміністрация веде енергичне слідство о громадських зборах скликаваних князем Долгоруковим. На сїх зборах кн. Д. здавав хлопам справу о результаті депутатів земцїв у царя.

Петербург. Звісний дїяч земський, Петрункевич обїздить громади і скликає хлопів на передвїборчі збори, на котрих поучає хлопів о цїлях і задачах будущего парламенту російского. Найчисленніше було віт: в Новоторським повіт, на котре зїїшли ся хлопї з усіх сєл повіту.

Війна.

Петербург. В половинї серпня ст. ст. має бути заряджена загальна мобілізация в цїлій Росії. Приготовлення до неї вже закінчені. Не знають, коли мобілізация буде оголошена. На всякий случай числять на се, що в осенї війна з усею енергією буде даліше ведена. Цар взагалі не гадає робити уступок жадающим Японам.

Портсмут. Вчера мав прийти під парад арт. IX, о воєнним відшкодованю. Надїють ся, що вимина гадок що до решти артикулів закінчить ся нині або в суботу, по чім конференция відпочаєть ся до понедїлка, щоби повновластїї могли тимчасом віднести ся до своїх правительств о взаємнїх. Тут говорено, що ріжні держави стараться ся вплинути на Япон, щоби відступив від воєнного відшкодованя, запевняючи собі за се яшчу рекомендацію, але тільки в тім случаю, коли би Росія згодилася на відступленє Сахалїна.

Нью-Йорк. Вітте мав заявити, що російські і японські поглядї на справу відступлення Сахалїна не дадуть ся погодити.

ТЕЛЕГРАМИ.

Галицький сойм.

Відень. Галицький сойм має бути скликаний на 18 або 20 жовтня.

Палата панів.

Відень. Цар поклякав на досмертних членів палати панів 32 осіб, між ними перемисляючого єпископа Константина Чеховича, гр. Станислава Стадницького і гр. Антона Водзіцкого.

Галиція пропінация.

Відень. Дієвники доносять, що коли в р. 1910 буде внесений пропінацийний монополї, то край дістане дотеперішній дохід з пропінаций через введене в дорожї краєвого податку додатку пропінацийного.

Скандинавщина.

Християнїя. Остаточний результат плебісциту такий: За розв'язанєм унїї віддано 368.000 голосів, против лише 184. При послїднїх виборах до парламенту віддано 236.641 голосів.

Льондон. Англійське правительство доносило кабінетам Швеції і Норвегії, що по вірваню скандинавської унїї вже не унає договора з р. 1856, на підставі котрого Франція і Англія обзавані суть боронити Швецію і Норвегію на случаї, коли би Росія виповїла їм війну.

Македонїя.

Царгород. Турецкі власти іменували фінансовим контрольором в Македонїї генерального конзула в Марсїїї Мрса, Франція свого генерального конзула в Солунї Стеба. Англія має іменувати свого генерального конзула в Солунї Гравеса.

Голод в Іспанїї.

Мадрид. Правительство звисло власти в Андалузії, щоби в містах і селах найбільше позичених голодом поуряджували людюї кухні. Міністерство ріжництв звисло заряди жєлізницї, щоби розпочали роботу і дали в тої спосіб населеню як найбільше зарібків.

Крета.

Нанеа. Між англійським військом а повстанцями прийшло до бїйки. Оден англійський жовїр легко ранений, 1 повстанець погіб. Від вчера кипить бїї між російським військом а повстанцями.

Револьта в Хїнах.

Франкфурт. В Трансїфу вбухло грізне повстанє против хїньского правительства. Повстанці убили одного мандарина. До повстанців прилучило ся 2000 цїсарского війска. В поінформованих кругах лучать ся вибух в загальним революційним рухом, пригтовляючим ся в Хїнах. Також неудачний атентат на цїсареву має мати зв'яз з сїм рухом.

НОВИНИ.

Від Редакції: Вп. пп. редакторів української „Правди“, відтак пп. Миколи Михайленка і Миколи Івановича просимо еще раз явити ся у власній справі в нашій редакції в годинах урядових перед полуднем.

Причиню до ілюстрації галицької автономії. Пишуть нам: В містечку Устю селєнім бучацького повіту панують відносини, як мало деінде. Мешканці тут переважно Русини, однак завдяки нашим опікунам підге сего не видко. Але вже найгірше болить, що цілою громадою трясє людина, котрій чесний чоловік уважав бї собі за нечесть в лице шлювати — пошлєчє старости і видїлу — писар Андрїй Недзельський. Прийшов він колись до нас в подергїї оденний — а тепер завдяки своїм опікунам та своїй роботі придбав досить велике майно, і володіє поважною повіта. Він навіть польський „сокул“. Вчинок, якого допустив ся ошотї, а котрий хоч піддати публічному осудови, се лиш одне зерно в діяльності сего панка. По смерті парохя прийшов до нас на адміністрацію о. Прощ, чоловік молодий, горячий патріот, котрий щиро знає ся опущеним містечком. Однак се не подобало ся пану Недзельському, бо до того не правив. Досї написав на громадським урядї була лише польська. О. Прощ бачучи в сїм вярвуду руского населення, в надїю на вечірїя по проповідї запросив до закрєстїї поважніших мїщан і представив їм що повинні домагачись, щоби на громадським урядї побіч польської написи була також руска. Відповідю уложене шосьмо, підписане зшїх соткою людей, обїяв сам з вибраними делегатами занести до громадского уряду. Наш писарчук затав лютитись, а в ночи хтось з его поспіваків замавав польську напись... капом. Коли в понедїлок о. Прощ прийшов а делегатами до громадської канцелярії, показав Недзельський, що уміє. „So sobie administrator musly — rozkrzacł się — że tu przyszedł ludzi buntować. Jakie administrator masz tu prawo? Wy księża tylko zdzieracie z łwego i umarłego, ale podatki nie płacicie i do gminy prawa nie macie. Chcecie ruskiego sztyld — to macie — oto jest wasz sztyld“ і показав на кал на написи. Таку відповідь дав наймит рускої громади рускому священикови на рускій землі. Сумно, що всьому сему прислухував ся наш віїт, Русин і не відізнав ся ні одним словом, хоч депутатка прийшла до него а не до писаря. — Дописє ся не буде послїднє. Досить вже терпїня. Наші мїщани будять ся, не позволяють довше їдїти їм по голові першому ліпшому

Плащі і непромакальні пелерини,

мужескі і дамскі

поруцає

Постійні ціни фабричні.

Цїни на жадане.

СПЕЦІАЛЬНИЙ СКЛАД

ЛІНОЛЕУМ І ЦЕРАТ

Львів, ул. КАРОЛЯ ЛЮДВИНА Ч. 3

Постійні ціни фабричні.

Ренгльоти, висіває заряд огорожу в Тор-скім коло Заліцк. 4-8

Просимо замовити

нашого банкового календарика, який розсилаємо даром і оплатно. Листи на сплату продаємо дешевше як заграничні фірми. Агентів не маємо. Безплатна ревізія листів і ефектів.

Шіц і Хаєс

банковий дім і контора виміни.
Львів площа Марійона ч. 7. (ріг ул. Коперника). 780

Парохія Долина коло Стрия глядає дяка, з гарним голосом, що умів би провадити хор. 692 3-3

Дешеве чеське мило на постіль
5 кг: свіжо дорте К 9-60, липце К 12. біже як пух м'яке як пух К 30, К 36. Висплавляється платно за поштовою відшкодування. Заміна або вилучення за оплаченом порта доушкодує ся.

BENEDIKT SACHSEL Lobes 157 261 почта Шляхо, Чехи. 8-8

УЖЕ ВИИШОВ

Сьпіваник для шкіл народних

зложив Я. ПРОСЛАВЕНКО.

Часть I. ВУКВАР. Ціна: 50 сот.

ПРОДАЄ:

641 8-12

УКРАЇНСКА НАКЛАДНЯ, ЛЬВІВ, ВРОНОВСКА Ч. 8.

Без конкуренції

КАВУ

в смаку незрівняну, сильну і ароматичну, великого зерна, в почтових пакетах 4³/₄, кілевих 14 К. франко.

Кава спеціальність

надзвичайно великого зерна 22 К 40 с. франко.

поруває

Народна Торговля у Львові.

505

1-12

Від 1868 р. уживане

Бергера медичне смоляне мило

поруває визначені лікарями, уживає ся в переважній частині європейських держав в успішній боротьбі з **вогнищом шкірної висипки**, особливо проти порнян і хронічних недуг шкіри та паразитів, прашів, також проти червоноти носа, відморозжень і печеня ніг. **Бергера смоляне мило** має в собі 40% **деревної смоли** і вогні відражає ся від усіх просях смоляних миль по торговлях. — При упертих недугах треба спробувати дуже умішного.

Бергера смоляно-сіркового мила.

Як **лагідніше смоляне мило** до усунення **всього нечистоту** на шкірі, проти висипки на шкірі та голів у дітей, як також незрівняне косметичне мило до **милтя, мунелів** і до **щоденного умиття** служить.

Бергера гліцеринно-смоляне мило що містить в собі 35% гліцерину і є сильно напериумоване.

Далше як дуже добре средство на шкіру уживає ся в великим успіхом:

Бергера бораксове мило особливо на весняний, осуду, опалене від сонця, утрю і всяку іншу шкірну нечистоту.

Ціна штуки кожної повноціної сорти 70 с. разом з поученням, як уживати.

Домогати ся треба в аптеках і догичних скляках виразно Бергера смоляного мила та уважати на уміщену з боку охоронку марку і підпис **Г. Нелл & Со.** на кожній етикеті. Преміюване почесним медалем у Відні 1888 і водитим медалем на виставі в Парижі 1900.

Всі інші медичні і гігієнічні мила марки Бергера визначені в інструкції уживання, додані до кожної штуки мила.

Дістати можна у Львові в аптеках: Якова Байзера, Кароля Діля, Петра Мікоша, Якова Шпеса-Портанського, Жигмонта Рукера, К. Складницького, К. Бізювського, Едварда Брікнера, І. Шнелеса, Симеона Гада, Т. Зарицького; в аптеках: Петра Мікоша і С-ки, Г. Гриншана, Ф. Трансесельнера, Ісидора Фрухтмана. — У Вашківцях н. Ч. у аптекарі Емлі Вільнера а також у всіх галицьких аптеках.

Головна висипка: **G. Hell & Comp., Wien I., Sterng. 8.**

ФАБРИЧНИЙ СКЛАД БІЛА

Найдешевша торгівля галантерейних товарів

АДОЛЬФА РАПША

у Львові Ринок ч. II (напроти тов. Просвіти.)
Поруває великий вибір мужеского біла, краваток, рукавичок, парасолів, лісок, шкіряних виробів, російських жакетів, альбомів як також туалетного мила і перуменів.
Великий вибір пущок на цигарети, цигар, гроші і ошкір з гербом Русі.

Великий вибір біжутерії. 760

Основна зам. Кожний кусок мила з маркою „Шіхт“ є гарантовано чистий і вільний від всяких шкідливих складників.

Запорука: 25.000 корон платить Фирма **Георг Шіхт, Аусіг** кож- дому, хто докаже, що се мило з маркою „Шіхт“ закладає в собі які небудь шкідливі домішки.

МИЛО ШІХТА

(з оленем або ключем)

615а 2-20

є найліпше і найдешевше до уживання!

Чудесна, інтензивна сила чищення і велика видатність мила Шіхта, его лагідність і безуслівна чистість основують ся на спеціальним способі виробу і на дуже стараннім доборі потрібних до виробу сирих матеріалів, котрі по найбільшій частині вироблюють ся в власних закладах з спеціальним углядженням їх призначення. Міліони разів випробоване і досвідчене.

Робітню знарядів церковних

другу руску в Галичині поручає

Василь Дуткевич

бронзівник в Перемишлі.

Приймає замі до золочення, дароносниць, евангелій і інших сего рода річк церковні. Золочене і сріблене відбуває ся в огні. Поручає склад хоругв, чаш, ліхтарів, павуків.

ВАСИЛЬ ДУТКЕВИЧ, Бронзівник
Перемишль, ул. Францішканська ч. 18. 595 15-90

НОВИСТЫ

Накладом „Сонільського Базару“ у Львові

вийшла

II. серия переписних листків, окрашених вишивками складаюча ся з 10 карт і коштує 1 К. — штука 12 с.

Зміст серії:

644 7-10

1. Монограм Сокола
2. Герб України по обох боках кордону.
3. Шевченко.
4. Хмельницький на коні.
5. Вид над Дунайською Січю.

7. Благодіє о помилуванні засудженого.
7. Козацька зброя.
8. Нутро козацького табору.
9. Зав'яз на суд.
10. Могильна В. Барвіньського на Личаків. цвинтарі у Львові.

Вихованє і наука.

Дирекція 6-класового жіночого ліцею

з німецьким вишкломовним язиком

у Львові, при ул. Голубиній, вілла Палатин подає до відомості, що шкільний рік 1905/6 розпочинає ся з дня 7 вересня.

Випуск, іступні і поправочні іспити відбувають ся від 1 до 6 вересня по поздній від год. 4 до 7. Приймає ся панночки до всіх шкільних класів і до підготовчої школи.

В **пенсіонаті**, сполученім з **ліцеєм**, найдуть учениці в провінції під надглядіишми усякими поміщеня, старанну опіку, пошів в науках, німецьку, французьку і англійську конфервацію та науку музики. Для Русенок буде укладати ся їх власна наука реалій і курс рускої історії та літератури. Благові інформації подає вліт в посльдім місяці шкільного року, котрий Дирекція висилає на домоганя. Врохнення до 20 серіяни листово, а до 30 устно в урядових годинах від 12 до 2 і від 4 до 7 приймають:

Фанні фон Діттнер

Тадей Копистинський

власствителька ліцею.

директор. 587 4-10

Вибухові мотори

суччо-газові, ропові і бензинові всяких систем і воліччии.

МЛИНИ І ПРОМИСЛОВІ ФАБРИКИ

установляє

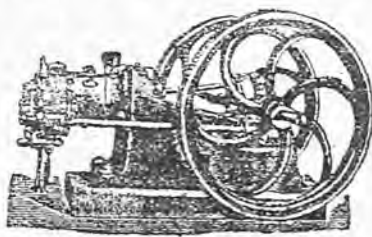
ЛЕВ ГЕЛЛЕР, Львів,

ул. Городецька ч. 35.

Котториси, поясненя і плани даром.

Новість! Спеціальна машина до виробу ячмінних круп.

Усилья заплати дуже догідні. 690 2-6

Мотори

бензинові і суччо-газові найновіших конструкцій, випробовані ц. к. міністерством торговлі, в фабрики інженіра

Е. ПЛЕВА, Відень, Гернальс

жертвує склад і заступництво для Галичини і Буковини

Л. КВЕЛЛЕР

ул. Городецька ч. 45.

Котториси, цінники і плани даром. Кошти погону за годіну і силу коня 1¹/₄—2 сотки. 813 39—50

Мід патону десерований, кураційний, з власної пасіки, 5 кг. 6 К 20 с. оплатно. Знамениті **пяти медіи овочеві** домашнього виробу по низькій ціні висилає **Евген Вилиньский** в Збаражи. За чистіть і якість ручить ся. 673 3-10

ТУТКИ папиретові в найвишкломовніших папиретів як: **Le Nonblon, Abadie** (білі і жовті) британські поручає найдешевше **А. Масуркевич, Львів, ул. Скарбівська ч. 7.**

Дома і в-дорозі доконечне средство

Бальзам анти-каря А. Thierry

є загально звисний і признаний.

Дуже успішний при ліхт травленю в побічними домаганями, як при відбаваню, вгаві, затганю стільця, витворі квасів, почуваню наповнення, корчах жолудка, недостаті апетиту, інфекції, катарі, запалення, ослабленя, вітрах і т. п.

Успірає корі і болі, злагідня кашель, розпускає спай і очіщує.

Найменше висилає ся поштою 12 малих або 6 великих флаконів за 6 К оплатно; 60 великих або 30 малих флаконів 15 К оплатно.

Треба уважати на одинокую правдо забезпечену зелену охоронну марку в черпацю „Ich dien“. Лише такі правдиві.

Антикаря А. THIERRY мазь з центифолії

успірає біль, зм'ягчує розпускає, гоїть і т. д. Найменше висилає ся поштою 2 флакони оплатно 8-60 К. В дрібній продажі в торговлях 1-20 К за флакон. Повний доказ, що бальзам антикаря А. Thierry і мазь з центифолії є недостижимі средства, подає брошура в тисячах оригінальних подия, яку додає ся даром до замовленого бальзаму або на жадане висилає ся окремо даром. Адресувати треба: Антикаря А. THIERRY в Преградї (Pregrada ad Rohitsch-Sauerbrunn. Про фальшівняв і дальших продавах наслідуваних фабрикатів мого правдивого препарату прошу мене донести, щоб потягнути їх до судової одвічальности. 285

ІВАННИ ЦІЛЬЦЕР від 40 літ до ро звисний

КРЕМ ДО ЛИЦЯ

успіває все, що шкідить красі, особливо: **веснянки і осуду**, червоність носа та рук і надає лїцю аж до глибокої старості здоровий, рожевий вигляд.

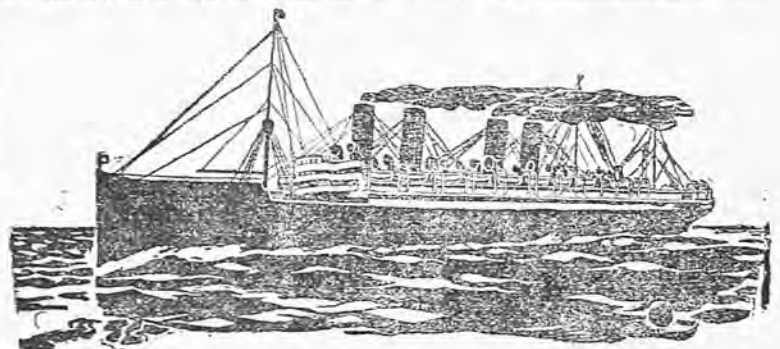
Ціна великої пущки К. 2 40
малої пущки К. 1—
до того відповідне мило кусень за 60 сот.

Висилає ся у всі сторони світа.

Дістати можна у **ГЕРМІНИ ЦІЛЬЦЕР**,
Будапешт П. Kiraly utca 70. — Головний склад на Відень у п.
КАТЕРИНИ ПОПЦЕР, Відень П. Taborstrasse Nr. 45.

633

6-10

до Америки

Канади, Тексасу, Аргентини, взагалі до всіх місцевості північної і полудневої Америки, до Австралії, Японії, Хін і т. д.

з Галичини і Буковини

найдешевше перевозить

Перевозове товариство пароходів

NORDDEUTSCHER LLOYD

В БРЕМІ.

В Бремї се товариство удержує руского съвященника, котрий виконує душпастирські обовязки і опікує ся емігрантами.

Хто хоче їхати до Америки, нехай пише по шіфрарту до:

Генеральна Агентаура Північно-німецького LLOYD'A

у Львові ул. Городецька ч. 93.

243 20-50

орган руского товариства педагогічного двотом- дивення педагогічно-науковий виходить від 1 черв- ня 1899 у Львові ул. Коляковського ч. 15. Преподука- та річка 8 ар. шіфрарт 1-60 ар. червортівка 50 ар

Важна пересторога!

Перестерігаємо Впов. публіку в її власнім інтересі, що дехто пробує фабрикавати розтанні товщі і пускати під ріжними іменами та марками в торговлях.

Перестерігаємо перед таними фабрикатами, бо лише закладений пілм нашого, у всіх дермагах опатентований

КУНЕРОЛЬ

є безперечно першою і найліпшою **ростинною товщиною**, котру авторитети признали за найчистішшу омасту до отрав.

Заступає вповні масло, смалець, солонину і т. п.

Домогайте ся „КУНЕРОЛЮ“ в кожній ліпшій торговлі. До місцевості, де „Кунероль“ не доставляє ся, висилаємо поштою пробні пущки по менше-більше 5 кг. brutto за ціну К 6-50 оплатно до кожної поштової стації за післяплатою. Всюшка зелізняцею для дальших продаців 1/2 і 1-кілевими пакетами в сиринках почавши від 10 кг.

Для гуртовних торговель окремі кор- стні ціни. Брошури і вікарські свідоцтва безплатно.

Найстарша і найбільша в цілій монархії фабрика

ростинних товщів

ГЕМАНУІЛ КУНЕР І СІН

ц і к. надернай доскоп

Відень, XIV/2. — Засновано 1830.

При закупні товарів прохимо покликуватись на нашу часопис.

Видавець: **Александр Борзовский**. Редагує і одвічає за редакцію: **Д-р Евген Левинский**.

З друкарні Народової [Манецьких] Коперники ч. 9.

ДІЛО

Виходить у Львові щодня (крім неділі і свят) о 5-й годині по полудні. Якщо літературний додаток доходить до „Вісника найсвітлішого повісті“.

Передплату і інсерати приймають: у Львові: Адміністрація „Діла“, ул. Баторія ч. 24, Бюро газет: А. Ольшавського ул. Кішківська 2; С. Соколовський, Палац Галицького ч. 9; К. Вулиця ул. Кароля Людвіка ч. 23. — у Відні: М. Duker, I. Seilerstätte; F. A. Richter, Nibelungengasse 4.; H. Schalek I. Wollzeile 11; H. Hosenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; A. Chmura Wied VI. Getreidemarkt 13; — в Франкфурті і Гамбурзі: M. Haasenstein & Vogler.

Передплату і інсерати платити у Львові.

Передплати на „Діло“ з літер. додатком

в Австрії:	за границею:
на пів рік . . . 32 к.	— 42 к.
на рік . . . 64 к.	— 84 к.
у Львові (без поштової переказки)	
на пів рік . . . 28 к.	на рік . . . 56 к.
на чверть року . . . 7 к.	на місяць . . . 14 к.

Повідомлення про коштує у Львові 10 к.

на провінції 12 к.

Рекламу, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вносять за попереднім застереженням. — Рекламу неоплачену відкидають.

Оголошення зазвичай приймають за 20 к. за одну стрічку в номері або за 10 к. за одну стрічку в „Наддніпрянці“ по 50 к. — Подяки і інші приватні оголошення вносять за 20 к. за одну стрічку.

Історична хвиля.

Росія пережила в суботу історичний момент. Того дня прийняв свій маніфест цар до народу, яким введено в Росію нову репрезентативну інституцію — „Государственную думу“.

Історичною є однак хвиля не з огляду на саму думу. Те, що дав царський маніфест не є вийнятою конституцією, се радше пародія всякого конституціоналізму. Але по мимо того хвиля є і буде історична, бо торкнула Росію на нову дорогу, по якій вона скорше чи пізніше дійде і мусить дійти до повного конституційного життя.

Царський маніфест подаємо понизше, а кожний з него переконає ся, що царський дарунок є на разі далекий від того, щоб вдоволити російську суспільність. Нова Государственная дума є плодом російського чиновництва, того чиновництва, що придавлене до муру мусило щось дати, а дало найменше що могло — бо інституцію, яка в ніч не порушить царської самовлади а чиновничу обмежить лише в мікроскопічних границях.

Царський маніфест, устанавлюючи нову, Государственную думу, не дав передовсім загальних громадянських свобод а тим самим відобрав з гори новій інституції той воздух, в якому вона могла би розвиватися. Цар дає репрезентативне тіло, але не дає зарозуміти безпеки свободи зборів, ні свободи преси і слова, не дає тих основних громадянських прав, без яких обмежене самовладі царату і чиновництва є прямо неможливе.

Як нема в маніфесті декларації прав людських, так нема там також декларації свободи національності. Цар оставив ненарушними ті пута, які в'язують одинокі громадяни, як і ті, які наложено на поодинокі народи в цілі

об'єднательної екстермінаційної політики.

Тим самим о наданні якихсь свобод Росії царським маніфестом нема і бесіди. Як громадянин російської держави був невольником перед маніфестом, так буде ним на разі далі, дарма, що збогачено его о нову репрезентативну інституцію.

Що-до самої думи, її компетенції і організації, то не можна собі представити більше дивовидної мішанини з аналогічних інституцій в Європі. Є се прибічна рада, Beirat — такий, яких мала кілька також Австрія між роками 1848 а 1868 в передконституційній добі. Тільки що є австрійські байрати були всеж таки принайменше публічною трибуною, звідки міг розлягати ся голос австрійського громадянина в боротьбі о свободу, о людські і о громадянські права проти самовладі абсолютної бюрократії, міжтимколи Государственная дума царя Миколи II се свого рода camera obscura, пооббавлена і позатакана, аби повний голос „посла“ не міг дістати ся до уха суспільності. Абсолютизм знає одно лише средство на свободний голос: цензуру і таку саму цензуру він вводить також на говорене слово в початковій репрезентативній інституції. Цензором буде президент палати — назвати б его censor maximus, котрий має рішати, що і як може бути поміщене в пресі з застереженням „думи“, котра — мимоходом кажучи — відбуває ся все тайно, при закритих дверях, без участі публіки, яка від участі є з гори виключена.

Що-до компетенції думи, то тут знов зроблено все можливе, щоб тільки позбавити думу всякої виконавчої влади. Європейські парламенти знають право ухвалювати бюджет і рекрута а на опірного міністра можуть покласти суд. Государственная дума має лише право контролю над бюджетом а о якійсь виконавчій на міністра нема і бесіди. Так само має ся

річ і що-до ухвалювання законів. Дума є з гори виключена від парад над законодавчими основними, то є тими, які утворювали російський абсолютизм, а що-до проєктів законів то має лише право видавати опінію, над котрою і так ще стоїть цензор — „Государственный секретарь“. Тільки проєкти законів, проти яких заявить ся частина так думи як і „савеста“ — зложеного з самих високих урядовців! — не можуть бути предложені до царської санкції, все инше має лише значення не обов'язуючої опінії, а цар може санкціонувати закон, хочби проти него в самій думі об'явилось ся навіть більше як 2/3 голосів!

Що-до персонального складу думи, то тут зроблено знов все можливе, щоб до думи дістали ся лише елементи консервативні — публічного „супокою і ладу“. В тім напрямі рішає виборча ординація, котра не тільки полягає на становій основі але і виключає прямо від можливості вибору дійсних репрезентативів нижчих верств населення. По містах введено мале число послів і високий виборчий цензус, а по селах триступенні вибори, з яких певно вийдуть не самі селяни, а переважно хіба поплечники чиновництва і шляхтичі.

Що-до нас Українців-Русинів, то для нас сама, так значно обокроєна дума не може мати на разі ніякого значіння. Україну будуть репрезентувати в думі польська та московська шляхта та фабриканти й купці, а коли дістане ся до думи і хто небудь зі свідомих українських патріотів, то таких репрезентативів можна буде почитати на пальцях. А не кажемо вже про свободу громадянську, свободу преси і національність — тої не дає царський маніфест взагалі нігде, а і на відміну ухвали думи не можна мати, принайменше на разі, майже ніякої оправданної надії.

По мимо того царський маніфест має важне історичне значення як інтродукція до дальших подій. На будові абсолютизму сей маніфест зробив рису, і залежить вже від самої суспільності, чи суспільність тота зуміє скористати з першої ціліни, щоб розсадити поволі увесь царат з его абсолютним чиновництвом. Богато залежить від того, чи опозиційні та революційні елементи возьмуть участь в виборах до думи — а се вони повинні зробити, коли мають політичний зміст. Зручний політик повинен користати з кожної нагоди, щоб побивати противника, тож і конституціоністи повинні також скористати з думи і вийти до неї — не на те, щоб її підтримувати, але на те, щоб вести і з сеї нової трибуни успішну боротьбу.

В тім змислі може і для нас, Русинів, подія з 19-ого с. м. мати своє історичне значення. Через ціліну, яку в мурах абсолютизму вибив сам цар своїм маніфестом, може пробити ся поволі луч світла і для України та принести також для неї згодом не лиш національні полєкші але і політичну волю.

Маніфест.

Маніфест царя Миколи II-ого з 19 с. м. звучить:

„Росія утворила ся і стала ся кріпкою завдяки солідарності царя з народом і народу з царем. Єдність між царем і народом була тою великою моральною силою, що створила Росію протягом століть і була основою єї єдності та незалежності, як і матеріального добробуту та духового розвитку — тепер і на будуче.“

„В нашій маніфесті з 26 лютого 1903 завітали ми всіх добрих синів нашої вітчизни, щоб зрозуміли ся, як розвинути державну організацію та забезпечити внутрішній мир. Ми старали ся погодити публічні інституції з чиновництвом (нагайкою і турмами. — Ред.) і урегулювати непорозуміння, які так лихо відбивають ся на природнім розвитку держави.“

„Наші попередники, самодержці царі, все

Галицькі історії

Параграф.

Панове при столі були з знаменитим настроєм. Говорено як-раз про політику а комісар, котрого призначено недавно-що до місцевого старства і мав опінію знаменитого урядового сили оповідав, що він ще не був ніколи на вічу.

„Як се можливо?“, поспитав оден з гостей.

„Зовсім по просту“, була відповідь. „Я ходжу тільки на такі збори, на які вносять мене з уряду. А тоті я розсвистую сейчас, як тільки починають ся. Вже перші слова першого бесідника дають майже до сего вистарчаючу протину.“

Коли на се слухачі сьміяли ся і затірали в утих руки, встав оден молодий чоловік, в біднім лицем, видамо зворушений, але зараз таки сів і сказав суспільно:

„Я не понимаю, як можна легковажити собі законам, на котрі складало ся присягу.“

„Каналія“, зашпиготів на те оберляк-нянт від уланів і вхопив за шаблю, сьерегочучи зубами. Редактор місцевої часописи здержав его зелізною рукою за рами. Шляхет-тєч розсудив прямо в руці ськианку з пивом. Але комісар сказав недобало:

„Тільки не іритуйте ся, панове. Я поважаю сему молодому чоловікові в чім діло. Чи Ви праві?“

„Ні.“

„Отже бачите, про порушення закона не може бути навіть бесіди, бо я — прошу лише уважати! — ставлю все на основі закона. Бо, бачите, кожний закон складає ся з параграфів, а як Ви вижете „параграф“?“

Тут витягнув комісар з кишені оповець і написав на арабському списку страв: §.

Кілька осіб піднесло ся з крісел, щоб

„Так. Ну, а тепер оберніть значок до гори носами, поставте его, так сказати, на голову, то що вийде? Нічого иншого як той самий параграф.“

„Браво! Знаменито! Чудово!“, кричали панове сьміючись і хмари непорозуміння розійшли ся.

Воля цісаря.

Нововибраного вийта покликало раз до старства. Він убрав ся в нову сорочку і штани, вимив собі добре голову і пішов.

Староста прийняв его з явним особливим усьміхом, але казав сідати на крісло коло свего століка і почастував его цигаром.

„Що я чував, Березевський? То Вас годі мати від нашого кандидата?“

Нарід, пане старосто, нарід хоче... „Передовсім я не питаю ся, чого хоче нарід“, перервав его з невдоволенням достойний, але я питаю ся, що хочете Ви?“

Начальник громади мовчав, але старосту наче що вкусило, бо зірвав ся раптом з крісла і сказав:

„Отже Ви супротивляєте ся волі цісаря!“

„Цісаря? Ніби як?“, поспитав хлоп сьудований.

„Ви хочете бути політиком, а не знаєте навіть такої дрібниці. Якщо урядник а в політичних справах не має ніякої власної волі. Я хочу лише того, чого хочуть там, в горі.“

Старий дивив ся на него роззявивши рот.

„Придвину ся лише справі докладно“, довав староста вже лагіднішим тоном. „Я сиджу тут, щоб виконувати прикази намісника зі Львова. Якби я хотів що иншого або що иншого робив, то мене тут не держали-б. Розумієте?“

„Так, я.“

„А чого хоче намісник у Львові? На-місник хоче того, що хоче президент міні-стрів у Відні, бо наважне не був би намі-сником. Чи і се розумієте?“

„Так, розумію.“

„Але президента міністрів вибирав сам Найясніший Пан. Що хоче Найясніший Пан, того хоче президент міністрів, що хоче президент міністрів, сего хоче також намісник, а чого хоче намісник, того хочу і я. Розумієте?“

„Так, розумію.“

Як розумієте, то мекхайте до дому та

решдуйте собі річ ще раз докладно.“

Вийт пішов до дому і зробив се, чого хотів Найясніший Пан.

Виборець.

Точно, як лише ударила осяма година, стівся вже Іван Стовпчук перед громадським урядом в Косові. Полома вже випіла від людей. Вони стояли то посидноко то круж-ми або бігали то сюди то туди. Не тривало і п'ять мінут, як приступив до Стовпчука постенфірер від жандармерії, з перами на напелюсі і нафланюганим бегнетом. Остро сказав він до Стовпчука:

„Чого тут шукаєш?“

Стовпчук не зараз такий найшов відпо-відь, але поперед усього взяв з голови шапку.

„Чого тут шукаєш питаю ся тебе!“

„Маю віддати голос, прошу ласки пана.“

„Не можеш того сейчас сказати, ти... Де маєш легітимізацію?“

Стовпчук поштовп шапку на землю, отво-рив обома руками сорочку на грудях, отво-рив відтак глибоко ліву руку за пазуху і ви-тягнув звідтам помнату картку.

„Тут є, прошу ласки пана.“

Жандарм розложив картку і прочитав стрим голосом:

„Iwan Stowpczuk, syn Onufrego — чи се ти сам?“

„Так, меншдую покорно, се я.“

„Чи маєш картку до голосованя?“

„Маю, прошу ласки пана.“

„Чи вже виповнена? Як? Я думаю, чи вже там хто писав?“

„Писав? Там, прошу ласки пана.“

„Покажи!“

Стовпчук став з заклопотанем чіхати со-бі потилицю і усьміхати ся з очевидним страхом.

„Чи чув? Покажи!“

„С... с... с... прошу ласки пана, не мож-на показувати. Мені се забороно.“

„Та-а-а? То як значить також собі пта-шки, мій дорогий!“

Жандарм говорив солодко, поволі і при-твеном голосом. Але раптом, зарозумів потім закравач з цілої сили, так що Стовпчук аж стрепенув ся і люди стали оглядати ся сьудовані і збігати ся:

„Марш! Тут не маєш чого шукати. Ви-неси ся сейчас з пляцу!“

Стовпчук дививсь на жандарма з витрі-щеннями очима.

„Не хочеш? Отже опишай ся? Ну, так в імі закона арештую тебе. Ходи зі мною.“

„Але прошу ласки пана, бійте ся Бога, я...“

„Ані слова! Піднеси свою шапку і „vorwärts marsch!“

На підвірю вийшов до них мійський по-ліцант з багничайкою і кримним писком. Він держав в руці ключі і усьміхав ся зі зрозумі-ним о що ходять.

„До розкаву, пане постенфірер, ну-мер 14.“

І вів Стовпчука за рами:

„Ходи-но, братчику, у нас тобі вже не буде.“

За хвилину сьдів вже Стовпчук в арешті. Ще сьверготав ключ в замку як він питав сам себе наче в сні.

„Іване Стовпчук! Що в тебе?“

Але коли побачив, що довкола стало цілком тихо, зрозумів сейчас і сплякнувши сказав:

„Тфу! До сто чортів!“

О пів до сьмої вечером, пів години пі-сля того як вибрали вже кандидата централь-ного цільського виборчого комітету, Іван Стовпчук був вже на волі. Він побіг до до-му так швидко як лише міг і тільки сніг скрипів під его великими, надбавжованими чобітьми...

К. Ф.

Поважани Паньство, що купуючи або замінюючи на початку року шкільного для своїх дітей книжки, не заплатите більше, ніж в других тутешніх антикваріях. Натомість книжки, які у мене, Псважані Паньство, набудете, будуть несплачені, комплетні і в найновіших вида-нях, за що все ручу. Воді други прибори шкільні посідаю закон і продаю дешево. Звертаю слова ті лише до тої меншої часті Поважаної Публіки, котра у мене ще не купувала. Постійні щорічні мні ласкаві відбирателі не потребують уже тих застережень. Посідаю також і нові книжки. З високим поважанем **СТАНІСЛАВ НЕЛСР**, книгар і католицький антиквар ул. Баторія ч. 28 у Львові. 710 1-8

Вірте мені

у ставленні та поступові способи життя пере-

Перепинювати сю акцію робітничу може хіба людина зависна і нічтемна або нерозумна, що в темноті і нужді людства а в панованню верховодів бачить свою низьку егоїстичну будучність. Натомість з боку економічно-національного нема тут ніякої колізії межі Русинами а Поляками (Мазурами), та як Німці потребують річно до 300.000 робітників, яких Русини і Поляки в Галичині не годні достаттче, так що Німці мусять задоволювати запотребоване робітників не лиш галицькими робітниками, але також робітниками з інших країв.

Можуть стигти добре жити з тих варіантів польські і рускі робітники, а шовінізм політичний тут не на місці і до нічого доброго не може довести та роботодавці можуть собі зовсім довільно вибирати: Русинів або Поляків.

В тім напрямі організують ся по погра-
дичах бюра посередництва праці.
І так, до року 1904 були всі бюра праці в
Галичині, в руках приватних агентів, що шу-
кали для себе як найбільше зарібку, а не
дбали про оборону інтересів робітників. Пе-
ред трома росками старали ся Русини ога-
жене публичного бюра праці при товаристві
„Просвіта“ у Львові, аби засобічки визна-
ски приватних агентів, та з'організувати пра-
вильну еміграцію зарібкову, але наше п. в.
правительство не зводило нам дати концесію,
хоч приватних агентів військового рода до те-
пер щедро наділяє такими концесіями. На-
слідом того Русини звернули ся до папати
різничої в Берліні, що в Мисловцях уде-
ржує агенцію (Ueberrnahmestelle) для робіт-
ників польських, аби в Найберуні на шлезькій
границі заложити другу агенцію для робіт-
ників руських. Основане сей агенції в Найбе-
руні в початком 1905 р. (Vermittlungsstelle
für ruthenische Arbeiter) викликало неоправ-
дане невдоволене поміж Польками в Галичи-
ні, бо польські робітники дальше ішли собі до
Прус на роботу через агенцію в Мислови-
цах та для уменшення відливу мажурних
робітників до Німеччини заложено еще бюро
посередництва праці в Освенцімі напруга
бюра в Найберуні, як також роблять ся за-
ходи до основаня бюра праці в Кракові, на
підставі нового закона кравового про бюра
посередництва праці. А тепер Dziennik Po-
lonski притис для Польків радісню вість
про розвиток союзу пруско-українського, бо о.
Ганацький ділаючи в інтересі руських робіт-
ників не міг погодити ся з діланем управління
агенції Найберунської Гаком і тому о. Га-
ницькому уділено концесію на зовсім окрему
агентуру.

Справа агентації, чи там бюро праці в Найберуні, в дійсності так представляє ся, що дося лиш одна палата рішничя для провінції Брандсбургскої в Берліні удержувала в Найберуні від початку сего року згадане вище Vermittlungsstelle für ruthenische Arbeiter, в котрим були два відділи: руский задля доставки робітників до границі німецької і німецький задля відстави робітників на місце роботи. Тепер до тої агенції приступили всі німецькі палати рішничі та їх союз так зв. Centralstelle für Feldarbeiter заложив в Найберуні від початку сего місяця збірне бюро посередництва праці для всіх німецьких провінцій і тому руске бюро сподується ся з ним розширеним бюро праці, аби руским робітникам забезпечити роботу у всіх провінціях німецьких. Тим чином попереднє бюро Найберунське сталося безпредметове і п. Гайз зістане імовірно приділений до Мисловице, бо управу теперішнього бюро праці в Найберуні в рамках Centralstelle обияв п. Гайз, в котрим остає в зносинах руский відділ посередництва в Найберуні, до котрого всі інтересовані мають відносити ся на вказану адресу.

З того всього слідує, що ані не було ніякого союзу прусько-українського ані не було его відставки, а ціла річ іде кимше про справу економічну, та нашому робітникам розширено тепер приста до зарібків в Німеччині так як его мають робітники польські.

Отсе все дотичить робітників рілляних. Патомісь справа робітників по ковальнях, обията є договором з товариствами коваль на Шкеську, що свої замовлення і контракти уділяють руському відділові посередництва в Найберуні і тому також в сих справах руське бюро в Найберуні уділяє всіляк інформацій і посередництва.

Супротив того всею нам не зражувати ся затіями противників, але кождий член нашої суспільности, котрому дорогий его рідний нарід руский та котрий бажає гаразду народового, мусить безпроводочно приложити свою руку до справи варіжкової еміграції, аби нарід руский освідомляти, ему помагати в тім ділі та усувати всіні перепони до здобуття економічної незалежности робітного людю.

Портсмут. Урядове справоздане з суботи доносило, що дискусії над арт. XI не доміняно. На пополудневім засіданні в суботу відкрито далішу дискусію до вівірка. Мимо сего, що в суботу дискутовано формально над арт. XI, дискусія обіймала також інші спірні точки. Опісля, з огляду що повнозасідання не могли порозуміти ся що-до арт XI принали арт XII який признає Японіи право риболовств на російських побережах. Загально думають, що справа мирових переговорів рішати ся дня 22 с. м., бо завтра прийдемо до двох чи трьох найважливішій спірній жвстий.

Портсмут. През. Рузвельт запросив російського делегата бар. Розена, щоб его безпроводочно відвідав в Ейстербай, бо має подати до его відомости справу вельми довірчу.

Париж. Вітте заявив, що не знає, що станеться ві второк. Можливо, що деякі держави вчинять корисно на дальший тяг мирових переговорів.

Портсмут. Російські повновласники були на обіді у през. Рузвельта в Ейстербай. Президент ставив як намісники повновласників до закінчення мира. В японських кругах повновласників є сеї гадки, що лише інструкції з Токіо можуть вплинути корисно на дальший тат мирових переговорів. В наших кругах панує переконанє, що коли Япон будь дальше жадати воєнного відшкодованя то переговори будуть розбиті. Супротив сего судьба мира є в руках Япону.

Льондон. Доносять з Ньювангу: Від п'яти посуває ся японська армія сухопутними дорогами, а ріками транспортує військовий матеріал.

Петербург. Заряджено мобілізацію конний в ошуках: київсьім, чернігівсьім і метринсьім.

Тоніо. Командант ескадри виспаві до Камчатці доносити, що в порті Петропавловськ забрав російський перевозовий корабель „Австралія“.

Петербург. Цар вислав до Лівенча телеграму, в котрій дякує ему за дотеперішні услуги а zarazom приказує ему бути готовим на всякі слудчі. Ген. Рейненкамф і Міщенко іменовані командантами корпусів.

— Оповідітка. Отрим просимо всі листи
висядані на адресу руского бюро праці в
Найберуні, адресувати на приватну а-
дресу п. Стадника урядника тогож
бюро. Адреса має звучати: *Vermittlungs-
stelle für ruthenische Arbeiter zu Händen Te-
odors Stadnyk* in Neuberun. Preussisch Schle-
sien. — Руське бюро праці. Всі часописи про-
симо о повторенє сего оголошеня.

— В справі педагогічного морду довершеного шкільними властями а в першій мірі дирекцією droгобичкої гімназії на русиях дітях, ввєсти родичі покривджених слідує, че донесєне карне до ц. к. державної прокураторії в Самборі: „В році 1904 розпорядженєм вислою ц. к. Ради шкільної в дня 4 серпня ч. 26.460, одержали між яшими наші сини Олекса Косєак уч. VII кл., Йосиф Смолинський уч. V кл. і Никола Мєляєв уч. II кл. ексклюзивно з droгобичкої гімназії. Доходячуци причини так несумного вироку удалось нам довідатись, що донося на яшими дітей до дирекції гімназійальної робив п. Еміль Каїм підуряденим завісничий в Droгобичи. Мм обжидували єго сейчас перед ц. к. судом повітовим в Droгобичи, ч. спр. U. VI 2138/4. В часі карного поступованя показало, що Каїм був лише орудин в руках дирекції гімназійальної і вахмєистра поліції п. Гінтнера в Droгобичи. І так: Після заявл. п. Каїма з дня 29 мая 1905 виходить слідує: 1) І) Що п. Старомєйський, ц. к. директор гімназійальний, надуживавочи своєї повєги урядовї завізав до себе п. Каїма (як протокол судовий з п. пр. Немпом і уч. Бєхляфом) і опонував до денунціяції а нащо, що сфальшував зізнаня протоколярів п. Каїма в ціли заподіяня шкоди родичам і їх дітям, через що допустив ся злочину а § 101 у. к. 2) При розправі до ч. U. VI 2262/4 запитаний п. Старомєйський через оборова п. д-р Гаймберга, чи вєсога ц. к. ра-

да шпільна лише на підставі протоколів ц. к. судови предложених, чи може ще на підставі інших яких актів, котрих брав в суді ухвалити прогнати наших дітей, відповів п. Старомейський, що він в тут звязаний тайною урядовою. З сего випливає, що п. директор, щоби тим певніше осягнути свою ціль, т. є. звязнута будучість наших дітей впровадив в бруд ц. к. раду шкільну через фальшиві доносеня зі своєї сторони, через що допустився як ачотини в § 197 у. к. Проте оскаржуємо п. Старомейського о злочини наведені під 1) і 2). II) П. Гінгера ва майстра поліції оскаржуємо о ачотин в § 197 і § 199 а. в. к., на підставі протоколу з дня 8 жовтня 1904 ч. спр. U. VI 2138/4. До постановання карного прилучаємося як о сторона цивільна, просимо о заряджене постановування карного проти обжалованих, о завязане ц. к. суду повітового в Дрогобичи о предложене актів ч. спр. U. VI 2138/4 і U. VI. 2262/4 враз в протоколами гімназьяльними і заряджене всего, що ц. к. прокуратория ва відповіде уважати буде. Підписано: *Николай Юсєв, Григорий Смолянський, Василь Мельничек*. — До сего доносеня додамо ще від себе, що свідки ц. к. прокуратория не буди могла перейти над сям доносенем до днєвого порядку, бо пошкодовані приступили до постановування карного як о сторона цивільна будуть могли зго самі піддержати, помимо слову обвиницения державного.

— Консолідація в Брідшині. Перед виборами членів повітової ради в Бродях узвжали рускі патріоти в Брідшині благодатною річчю заключити з москвофілами консолідацію, думаючи в той спосіб щось зискати для нащадкового сторонництва. Сумний досвід з попередніх консолідаційних практик мабуть, за малою був для них осторогою. І стало ся, чого можна було надіят ся. Москвофільські манери, конекуючи з народовцями, порозуміли, що це з польського відноку із ста...

ростою на чолі і завдяки тій хрувівській "сделці" виїхавши при виборах членами повітової ради кількох їх кандидатів, між ними пресловутий "атеїст" Ефимович, очевидно наспільній дії з кандидатами старостиньками. Народовий пошанець в дури!.. Коли ж наші люди навчались ся витягати науку з історії і вмотувати собі раз на все з голови мрію про якунебудь спільну роботу з москвофілами. — М. М.

— Непорядки на галицких поштах переходять вже всякі границі, а походять они по більшій часті з сего, що урядники пошти не уміють, або не хотять уміти по руски. Маю нагоду пересвідчитися ся о тім особисто, мешкаючи вже другий місяць в місцевості Туря (повіта старосамбірського пошта в містечку Полянавчин звичайні листи, котрих значаючись не доходять до мене або від мене, то посылки адресовані до Туря ходять по цілим світі, званим дістануть ся тут. І так: 1) надана в Перемишля до Туря пачка картка кореспонденційна поручена експрес, вернула по тиждеви назад до Перемишля з stampil'єю пошти „Тесса“, 2) надана 21. липня 1905 в молочарні в Мишні до Туря пачка в деревовим маслом, прийшла до Туря ушкодженою до дочерва 17. серпня 1905 з численними stampil'ями поточними. Масло по більшій часті витекло з пачки, або, що остало, так смерділо, що було не до ужиття, 3) така сама доля постигла пачку масла висланого 20. липня 1905, котре в тайім самім стані прийшло до Туря 18. серпня 1905, 4) посылки всякі приходить майже правильно так, що найперше приїде фрахт, а опісля дочерва за два дні посылка, або на відворот, 5) виланий в Заліцях позвий кошик яблук прийшов лиш до половини наповнений, через що решта яблук погинула ся і була не до ужиття, 6) вислани звівницею річи за фрахтом адресованим „Туря“ мож було відібрати дочерва за 5 днів, бо фрахт вислано до Турки, звідки вернув він дочерва за 5 днів. За се неутюдо державних урядників заплатив я ще державному скарбови в додатку титулом оладового 120 ворон! На внесені жалоби досі не маю жадної відповіди. — Д-р Теофіл Кормош.

— Про пок. о. Альбіна Раковского пишу-
нам: Дня 14 с. м. упокоїв ся по довшій не-
дузі о. Альбін Раковский, парох села Чагрова
в повіті Рогатинськім. З понійним військом
в могилу незвичайно симпатична і чесна лю-
дина, — тим вірцевого зв'язищенника-патріота
і горячого народолюбця. Будучи через звичай-
30 літ парохом Чагрова підійс понійника се-
село дуже високо так під взглядом економіч-
ним як і просвітнім. Завдяки єго нестру-
дженій ініціативі і принуді засновано в тім
селі пошкичову насу громадску, вибудовано
гарний мурований дім громадський, в котрім
містять ся канцелярія громадска, читальня
„Просвіта“, склад читальняний і община
села, далше здвигнуло нову гарну деревн-
ю вимуровано нові будинки парохіяльні. І під
вглядом просвітним покладав небіжчик великі
заслуги. При видатній помочи місцевого до-
годового учителя-патріота (нині уже емері-
тованого) п. Симеона Цегиньского довів по-
нійник до того, що днесь майже ціле село
письменне, тверезе і при всяких виборках го-
лосує лише на руского кандидата. — Здіб-
нійших дітей селянських вислав понійник
до вшесних шкіл, уміщував по бурсах і спо-
магав їх морально і матеріяльно. Нині до-
старчує Чагрів стало вільшок учеників гім-
назіяльних, — а деякі з них є вже на ста-
новиях. Тих пупілія пригортав щиро до се-
бе, — они знаходили в єго гостиннім домі
всегда сердечний прїют. А вже найбільшою
було радістю для него, як видів у них до-
брі поступи в науках. — При тих красних
прикметах душі був сам незвичайно скром-
ний, тихий і не шукаючий розголосу. — Ос-
терги, які ціхували понійного Альбіна Ра-
ковского. Нехай тих мільва слів буде дубич-
ним призначенм для єго благотворної діяль-
ности а заразом заохотою для многих других.
Честь єго праведній душі і земля єму пе-
чом! — М. Т.

— Музей в честь Куліша. За стараням Михайла Миколайовича Кочубея (історичний рід), предводителя дворянства чернігівської губернії, перенесено — як нам пишуть — домішку Куліша а хутора Мотронівки до села Князівки, недалеко Борана. Той дімок стоїть біля на міцні, добре обезпечений проти руйнуючого часу, і послужить як музей для обстоювання і всього, що осталось по Кулішу, окрім його рукописів, що їх схоронено в музею ім. Тарновського в Чернягові. За те патріотичне діло наденуться як д-н Кочубея така від цілої суспільности, хоч він вважав его як свій довг, сповнений в великої пошани для Куліша, бажаючи зберегти той дімок, «де великий Малорос стілько дум передумав і потрудив ся для добра своєї України-Матери». Дня 20-го вересня н. ст. відбуде ся посвята того музею в Князівці, і обходити-муть те свято чимало літераторів українських, між котрими буде і друг Куліша, проф. д-р Пулюй, що тепер перебуває в Ауссе, в старийших Альпах.

— Пожарний „Сокіл“ в Вербиліві, рогатинського повіту, засновано на статуті львівського „Сокола“. Намісництво вже затвердило статут.

— Остерога. Якийсь пан Венкерт в Залі-
щик оголошує в часописі, що має дукна
добрі столові яблоска (кошики 4 1/2 мильовий)
по 2 К 80 с., і дуже добрі сливи (кошики
4 1/2 мильовий) по 3 К. Я замовив ті овочі,
і дістав кошкі солодко-гірчавих пададок і зе-
леньих не до ужиття слишок. Остерігаю отже
читателів: „Діла“ перед тим паном і його о-
фертою. — *Др Теофіл Кошмал.*

— Енергічні жінки. В Ряздзі дня 10 с. м. аїбрало ся около 6 год, вечером поверх 1000 женщин і важадали від властителїв реставра.

дай, щоб сейчас замкнули, грозячи в протавнім случаю знищенням. Мужчини зібранихся також в значимій числі і старали ся намовити жінок, щоб розійшли ся. Жінки позивали їх наміном і мало не знищили найближчої ресторації. Остаточно жінки побідили: розігнали мужчин і привернули позамикати ресторани. При тій нагоді виявили, що будуть відкрити ті публічні плянкі, коли адвотателі не будуть їх замикати о 6 год. вечером.

— Почесна шабля. Дня 28 с. м. виїде з Угорщини делегація, що урядом ся до Япону, щоба подати маршалковим Онімі почесну шаблю, закуплену за публичні склади. На чолі делегації стоїть поєзд до парламенту Кароль Елвеш. Поїде вона через Лууу, Непалу, Порт-Саїд, Кольомбо, Пенанг, Сінгапур, Денкон і Шангаї, а дня 8 жовтня стане в Нюкюгамі. Дня 14 жовтня виїде делегація назад.

— Йосиф Терашкевич, парох в Воробійній, тернопільського дек., горячий руский патріот, упокій ся дня 16 с. м. в 60 році життя а 32 священицтва. В. в. п.!

— Никола Огоновский, парох в Джурові, снитненського дек., упокоїв ся дня 15 с. м. в 55 році життя і 31 священства. В. в. п.!

— Комісія інформаційна тов. „Академічна Громада“ у Львові ул. Вірменська 30 І. п. поручає русифікованих інструкторів до учеників всяких шкіл у Львові і на провінції. Рівно поручає націонарним адвокатам і нотаріальним працівникам робити. Усні заголошення приймають ся що дня від год. 6-8 вечером.

— До Америки потреба сейчас 2 священников. Умовини добрі; зголошувати ся до 1 вересня с. р. на адресу „Народної Канцелярії“ Львів, ринок 10.

— Просить ся по раз пятайцятий і по-
слідній всіх патріотів округа бережаньского
щоби відвортаюю почтою надсылали на а-
дресу д-ра В. Бачиньского, кандидата адво-
катури в Березанях, переслани їм аркуші і
декларації.

A. B. 5. МЭС ИНОТ. 719

SECRET

До п. Войнаровича, строїтеля фор-
телянів, Ринок ч. 8.

З фортепяну який Ва мені надіслав, я дуже вдоволений і признаю, що Ва зробили з нею який зовсім новий. Буду старатися поручити Вас моєму знакомому. — *О. Йосиф Висоцький.*

Не можуть усталі сповинити того обов'язку, складаю в тій дорозі своїмкам, приятелям і знайомим сердечну подяку на пам'ять і співучасть в відведеню тіла моєї невіджалованої донечки Ванди.

Яворів. 14 серпня 1905.

714 1-1 *Блесайт.*

Сими днями дістав я з робітні п. Петра Дуткевича, золотника в Станіславові прехороший, артистично виконаний, щирорісний позолочений хрест наперестовий. Сей хрест міг би бути окрасою величавого храму; старання его робота розмірно дешева. В виду того припоруваю Всеч. О. Собратіям торгівлю п. Петра Дуткевича при закупні товарів церковних яко фірму руску і соїдну.

Иосиф Смерчиньскій, парох в Воскре-
сїнець. 713 1—1

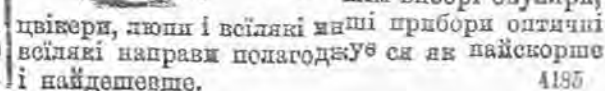
глядає сейчас конціпієнта і соліци-
татора. 675 20-9

Радника ціс. Д-ра Йосифа Мадойського і Д-ра
С. Н. Кутни в Перемишлі.

Побережжя Франц Йосифа ч. 8.
Всякі процедури гідропатичні. Купелі мінеральні, боровинкові, газові, електричні, двокоморові і світляні. Масаж, електротерапія, лічниця гімнастика фанго-інгаляторіум.

Проспекти на місци даром. 584 18 -2

Служба і Межанина у Львові площа Галицка ч. 1.
проти Банку Гіпотечного на илліаціях площі
Галицкої поручають

[illegible]

як і дотичних жалоб будуть творені окремі виборчі комісії.

Комісії такі складають такі особи:

А) В містах: один член окружного суду (вибраний загальним збором того суду) який є вразом предсідателем комісії, повітовий маршалок шляхти (предсідатель уездний дворянства), голова земської управи (або тав. управи по ділам земського хозяйства), голова губерньського міста, ще один виборний член (звичайний) окружного суду і один з постійних членів тав. „губерньського присутствія“ або присутствія по ділам християнства, якого покликає губернатор.

В) В губерніях (областях і краях): один член окружного суду (як вище), маршалок шляхти, один мировий або городський суддя, (також в виборі загальносудий), предсідатель земської управи (або по ділам земського хозяйства), президент повітового міста, інспектор податковий (!) і один з тав. земських начальників, якого визначає повітовий з'їзд.

Перед всякими виборами укладають ся виборчі листи, які виставляють ся до загального перегляду. Заміти і протести від сих лист можна вносити через два тижні, від дня виставлення листів, до дотичної комісії.

Самі вибори відбувають ся: на з'їздах при помочи багатоваріантних галем — до мійського виборчого збору при помочи карток, в обох случаях в виключенем явності голосованих.

Виборці можуть бути вибрані лише в поміж самих правоборців, і то того округу або ділянки, де вибори відбувають ся.

Через три дні по довершенню всяких правоборців (з'їздів) можна вносити жалоби проти вибору до дотичних комісій. По трох днях вибір і листа виборців узнає ся за правосильну.

Так відбувають ся всякі правобори на з'їздах. Що-до самого вибору посла в Государственный Думу, то сей відбуває ся на виборчій зборі в слідуючий спосіб. Передовсім вибирає журія сільська окремо одного посла із числа послів визначених на дотичний виборчий округ. Те саме діє ся там, де до вибору приходять замість селян козацькі станиці. По довершенню доперва сего вибору з курії сільської (зг. козацької) сходять ся всі виборці і делегати в усіх курій і вибирають решту послів, визначених на дотичний округ.

Вибір відбуває ся тайно при помочи галем (кулюк).

Послом може бути вибраний тільки той, хто на се згодить ся. Камідувати можна тільки в однім окрузі.

По довершенню вибору всякі акти як і жалоби (як можна від вибору посла вносити також протягом трох днів) предкладають ся правительственному сенатові, котрий може ибір звести, зарядити новий. Рішене западає в першій департаменті сенату по вилузанню надпрокуратора більшою голосів присутніх сенаторів. (6 се значне обмежене свобода і права репрезентації!)

Число послів в подільських міст і губерній буде таке:

В містах: Астрахань [1], Кашин [1]

приблизно на вість вбіговиха, канув ся кондуктор на молодика, котрого в одну мить обдертого і котрому теж криві з всіх боків, — мов який зяток товарів викинено на бруд.

Сему актові справедливості і сій побіді порядку над духом бунту товаришам пристрасна буря оплесків, а коли пасажери свої місця знову заняли, хотів ся дальше омійбує, сльозами сльозного мизра, побідею оправдане пануючої справедливості. Від сего часу дішов я до того досвіду, що сей молодик, що хотів на хвилю опинити гармонійний супокій наших республіканських властей, не був Фраулюмом. Се мене зовсім не здивувало, як позначив був препінь так відразу думати.

Тож я все ще ждав на омійбує. Година мого гонимого очинило давно минула, я міг спокійно собі думів ізати, там більше що змагав ся дощ і перейшов ма аж до кошти. Однак в пошани хотів я ще ждати, морачко і на знак протесту проти нечужого бунтівничого поведіння молодого чужинця... Вачив я, як люди входили до гостиниці і як виходили. Вачив, я, як люди опішним до театру і бачив, як з театру відходили; як замикали скляни, як лампи гасили і заваріли запарали... як піхотинці рідшали... Вачив над'їхав посідинний омійбує, повний як заєдаю! Аж тепер я рішав ся пертати домі.

А коли я ішов вдовж тихих улиц повний радості з сего забавного дня, котрий так світлою оправаив побіду публічного порядку, згадав я на слова пана Жорна Уріола:

„Французі взяли Бастилю, се можливо... Але взяти омійбує Маделіна-Бастиль, певно не суть в силі!“

Гм! Гм! Що він хотів тим сказати!

Переклад з французького М—ж.

Вільно [1], Воронеж [1], Катеринослав [1], Казань [1], Київ [1], Курск [1], Рига [1], Москва [4], Нижний Новгород [1], Орел [1], Самара [1], Петербург [6], Саратов [1], Тула [1], Харків [1], Одеса [1], Ярослав [1].

З повисшого списку видно, що міста в розположенні мандатів дуже покривдене, бо деяким дали лиш по 1 голосови (Київ, Одеса!) — а деяким зовсім не дали як прим. Полтава і т. п.

Що-до губерній (виборів з цілих округів) то справа представляє ся що-до розположення мандатів так (Губернії з переважно українським населенням підчеркуємо):

Архангельська 2, — Астраханська 3, — Бессарабська 3, — Вітебська 6, — Виленська 6, — Владимирська 6, — Вологодська 5, — Волинська 13, — Воронежська 11, — Вятська 13, — Гродненська 7, — Область Донського війська 11, — Катеринославська 9, — Казанська 9, — Калужська 5, — Київська 15, — Ковенська 6, — Костромська 6, — Курляндська 3, — Курська 10, — Лифляндська 4, — Мінська 9, — Могилівська 7, — Московська 6, — Нижегородська 6, — Новгородська 6, — Олонецька 3, — Оренбургська 7, — Орловська 8, — Пензенська 6, — Пермська 13, — Полтавська 12, — Подільська 13, — Псковська 4, — Рязанська 8, — Самарська 12, — Петербургська 3, — Саратовська 10, — Симбірська 6, — Смоленська 6, — Ставропольська 3, — Таврицька 6, — Тамбовська 12, — Тверська 8, — Тульська 5, — Уфимська 10, — Харківська 10, — Херсонська 10, — Чернігівська 10, — Євфратська 3, — Ярославська 4.

Як бачимо з сего списку всіх послів буде 412, з того в головних міст 28. З решти в числі 384 випадкає на губернії чистого українські 93.

Начеб в часі віймкового стану.

Всю неділю відбували ся в Усть-Зеленім буцацькому повіті збори в справі кавдидатури по Валевським. Про ці збори, а передовсім про події, які відбули ся перед зборами пишуть нам:

Вадівські вибори грозять п'ятій курії округу репрезентованого доси Валевським — таке враження віднесли ті, що були сего неділі в Усть-Зеленім, де мало відбули ся передвиборчі віче. Значу в кімнати. Довідавши ся, що в Усть-Зеленім, пустив ся я пішки гуди. По дорозі стрічав фіру, що везла „рефератів“ в Бучача і Львова. Я присів ся і о 3-ій годні з полудня приїздив до Усть-Зелені. Перед містом стрічав нас гурток селян, котрі розповідають: „В місті судний день. Народу зійшла ся тма тьменна; не вш в устечко-го кута, але також з Станиславівцями і Товмачини, бо в сій місці буцацький повіт судить з тми двома повітами. Віче забороня-ло старосту, „щоби вітечнини не занесли до Усть-Зелені пануючої в селі глуми громадах“. Хот віче мало зачати ся доперва поплудни, жандарми з бурмістром від рана уганяють по місті і розганяють хлюпці. До хати міщанина, у котрого мало відбули ся віче, вже від рана не пускають нікого, а тих що суть в хаті, виганяють. Де лиш зійдуть ся три хлюпи, там надбігають жандарми і кричать: „ропейсьсь се, введ забороню!“

Редактор Будзівський, котрий був між нами, каже на се жандармам: „Тут нема ніякого віча, віче в хаті міщанина, пильнуйте его, аби там поза вашими плечима люди не зійшли ся і не зробили віча“. — „Але ту в пшведіччій, проше се ролейсьсь, бо за-ра вшчій загаришуть!“ — „Ту нема пшведіччій, ту в люди, що йдуть до церкви. Уважайте, що м знаємо інструкції для жандармів в також зваємо адресу вразові команди жандармерії“. — „Ов — каже по-стандарту до своїх товаришів — то якийсь філюзоф, каже, що йдуть люди. Але я їх раз назву. Гей! зара ролейсьсь се!“ Коли жандарми стали розганяти людей і разом з бурмістром верещати найбійнішими голосами, О. Федяк з Ляцького крикнув: „Люди до церкви!“ — „Врадь того драба!“ — гукнув віт і три жандарми кинули ся за Федяком, але сего одним скоком знайшов ся в дверех церкви. Жандарми перед церквою задержали ся, лише постандарту, вимажуючи карабіном, кричав: „Я тебе еще достану, а тебе достане в мов лапи!“ Коли народ побачив, що жандарми хочуть когось арештувати, уступив в майдану перед церквою і зачав збирати ся на церковнім і праходокім подвір'ю. Що тоді роблять жандарми? Один станув під церковною брамою, другий під брамою до дому священика, а третій на приходокім подвір'ю під брамою паркану, що діяв подвір'ю церкви від праходокого. Зробили се не в званий господарем церкви і праходоки, зробили се без дозволу міщанського священика! Уставивши ся т.к., відтручували кожного, хто хотів дістати ся до церкви (!), не впускали нікого на подвір'я ані до мешкання священика; хто був під церквою або в церкві, того не впускали на приходокім і на відворот (!). Збентежений

ом безправством і провокацією народ кричав, що не уступать, що віче мусать відбути ся, бо ніякої помести нема. Ситуація ставала що раз грізнішою. Нагдо в тисячів грудий роздав ся крик: „Не дати! Відбити! Жандарми на вулицю!“ Причина була така: Якийсь селянин, що стояв під церквою, мав діло до священика. Коли жандарми не хотіли его впустити, він отворив собі браму в паркані і ввійшов на подвір'я; за ним по-пхали ся інші. Жандарм утішав ся, що може когось арештувати (хот безправно), хап его на обшпану. Обурений народ кинув ся між них і арештований утік. Надбігли другі жандарми на гоміт і — зробили ся ім горя-то; хвилю не могли рушити ся, бо товпа на-роду збігала ся в тісну купу. Кольбами про-били обі дорожки під браму на вулицю і стали готові до стрілу. Товпа на хвилю стала, окруженим жандармів півколом. По хвилю висунув ся якийсь парубок на пе-ред і крикнув до жандармів: „Поміди тро-ка панове, то не йде так, сейчас стріляти!“ — „Я маю карабін на то, жеби щепаць!“ — вивповів оден головусий жандарм (мазур) і знов наставив ся до стрілу. Аж в тій хвилю стинув ся страшний крик за плечима жа-ндармів. Се був народ, що збіг ся в майдану перед церквою і зібрав ся на вулиці перед брамою, котру жандарми були замкнули. По-стандарту озирнув ся і побачив, що не лиш передним товпа народу, але і за плечима жандармів і з боків. „Жандарми в подвір'я! Жандарми на вулицю!“ дунали в усіх сторін. Постандарту зміркував, що переборщав, оже прахував карабін до грудий, обнявши его руками як дитину, став просити ся: „Люди! Успокойте ся! Чи хочете свого і мого не-щастя? Збігта ся інтелігенція і станула між жандармами а народом. Жандарми, котрі до-си і до інтелігенції ставали ся і глядали причини, щоби їх поарештувати, тепер стали просити, щоби помогли утихомирити роздра-тований їх постопоном народ. Народ ані думав розходити ся, бо киче хотів, щоби віче відбуло ся.

Щоби народ успокоїти, порішено устро-їти довірочні збори, так щоби в них могли взяти участь представителі всіх громад, що явили ся на віче. Збір перед церквою, на по-двір'ю і на вулиці був тах великий, що про-мовляло нараз кілька бесідників з кількох місць, пояснюючи зібраним, що супротив за-борони староства публічні збори безусповно не можуть відбути ся, а відбуде ся нарада довірочна. Жандарми, сьвідомі, що допусти-ли ся кількох безправств, самі агітували за довірочними зборами і самі вишукували по-кликання на ці збори селян, та розносили їм записки.

Довірочний збір відбув ся в мешканні священика, при участі тільки осіб, кілько се мешкання могло помістити. Збори отворив нотар Танчаківський а проводив о. Іван Ле-вицький в Трошчанець. Обговорено справу жа-ндарту, уложено план передвиборчої акції в устечнім куті і вибрано комітет, котрий має первести організацію правоборів в сій куті. Прочий народ, котрий через брак міс-ця в хаті, лишив ся на дворі, ждав кілька годин на кінець довірочного вібрава, щоби від участинів збору довідати ся, що і як ввадять, над вечером збори закінчили ся і народ розійшов ся спокійно. О. Федяк, ко-трого бурмістр хотів киче засадити до свого арешту бодай на одну добу (за се, що лю-дем казав іти до церкви!) і на котрого жа-ндарми ждали під брамою священика аж до вечера, давно вже був за Усть-Зеленім. Перейшов через отаїну в сад і по за сего зайшов на дорогу до Ляцького, омиваючи в той спосіб і другу ватролю з міхак батарів, котрі на него ждали за містом, щоби „тему драбові вості поймають!“

Також завдяки інтелігенції, котра утихомирала спровокований народ, закінчило ся щасливо се, що могло означити ся про-ливом крові, може гірше еще ніж в Чернівці і Лавилові разом.

На всякий случай надіємо ся, що ко-манда жандармерії понарає провинивших ся підданих за се, що цілком безвідставно брали ся арештувати людей, що не визна-ні священиком зборонювати лю-дем вступ до церкви і що — так само незвані — газдували на подвір'ю свяще-ника як в власній кесарні і вигнали від-там людей, а навіть брали ся стріляти! Від коптивощей фери поступок устатних жа-ндармів гірший там, що там они гуляли на публічнім місці, а тут вдерли ся на прива-тний обійсте, с. ян. до пригати і хати!

Очиюдець.

3 Росії.

(Телеграми.)

Варшава. Соціальна демократія приви-слась краю і Литви вдеда проклама-цію, визнаючи до протесту протав закона о державній думі загальним стрійком. Після одних довесен загальний стрійк зробив фя-ко, після других ширить ся в небувалою ся-кою. Не лиш страйкують робітники в про-мислових заведеннях, але навіть станули де-які селянці. Товпа вишть телеграфічні дрова; отовпи перевертуть, щоби в місті адержати воєний рух. Робітники демонстра-тивно громадають ся на улицах. На одній у-лиці атакували товпу козак; помябло 10 демонстрантів.

Петербург. Міська рада збирал ся нині на вадовчійне засідане, щоби уложити торже-ственній маніфестації з причини оголошеня маніфесту о народній репрезентації.

Берлін. Вулиця мав взяти місячну відпу-стку, котру уважають за вступ до димісії і до номінації его наслідником генерала Тре-

пова. Всіх редакторів петербургських днів-ків визвано до шефа прасового бюро, котрий „просив“ їх, щоби залишили всяку критику діяльності Віттого.

Мітава. В цілій Курляндії оголошено во-єний стан. Власть генерал-губернатора пе-рейшла на команданта 20 корпусу армії.

Мирові переговори.

Лондон. Мамо старань през. Рузвельта, щоб між Росією а Японією прийшло до за-ключення мира, оптимізм прей так амери-канської як і англійської мейнше з кожним днем. „Таймс“ довідує ся, що Япон ані на волос не відступить від своїх жадаєт, бо се в мінімум японських жадаєт. Япон зробив в мінімум уступки Росії, пропонуючи за-мість часті воєного відшкодованя відкупне-на від Японію половини Сахаліна.

Петербург. Вправді ту не анають ще на-певно чи нині (ві второк) відбуде ся посід-чене заїдане мирової конференції, фактом од-нає, що проф. Мартенс вертає до Росії вже слідуючого тижня.

Париж. „Нью-Йорк Геральд“ доносить, що Росія готова згодити ся на вибір полюбовно-го суду в цілі рішення спірних артикулів не-полагоджених мировою конференцією.

Ейстербай. През. Рузвельт звернув ся до Англії, Німеччини і Франції просити їх о поперте в цілі заключеня мира.

Берлін. „Local-Anzeiger“ доносить, що на запитане през. Рузвельта, заявив, іменем Я-панців Канеко, що японські делегати в гото-ві до дальших пертратаций, коли о се бу-дуть їх просити російські делегати. Услів, від котрих японські повновласники не можуть відступати, в слідуючі: 1) признає аякточ-ного протекторату над Кореєю; 2) війна ро-сійскі як і японскі мають опустити Ман-джурию; 3) визнавати Японію портія Дал-ьного, Порт-Артура і квантуньського півостро-ва; 4) Япон бере в своє посідане доки в Порт-Артурі і Дальнім без ніякого відш-кованя; 5) Японці возьмуть в посідане зелі-аницю в Харбіна до Владивостока; 6) Росія заплацет кошта воєни; 7) Росія відать Японію всі кораблі інтерновані в нез ра-льних портах; 8) Росія не може удержувати на водах Азії ніяких воєних кораблів, лише торпедовці і менші воєні кораблі; 9) Япон дістане дозвіл на раболовлю при сибірських берегах.

Лондон. З Портмута прийшла вість, що Вітте мав одержати з Петербурга вказівки, які виключають дальші уступки на річ не-полагоджених ще японських посугудат. През. Рузвельт розвинув горячкову аякцію поперед-ництва і мав словувати Японців до залише-ня домаганя видачі інтернованих кораблів й що-до ограничення російської воєної сили на водах Тихого Океану.

Війна.

Лондон. З Токіо доносить, що Японці по-сузули ся в Кореї значно наперед. Росіяни вперті в оборонних становищах череший че-рез Туман і спалили мостя. На полудне від Туману Росіяни як би не було.

Петербург. Ліневич довіє, що дня 16 ро-сійске військо побито коло Гайлючену від-дім Хуанкузіє. Між ними погиб командант ватаги і 2 Японці.

Годзядон. Три російські офіцери, котрі серед великих небезпечностей дістали ся тут з Сахаліну, оповідають, що російський відділ обов'язав міс є дуже тяжко до здобуття і що арештавати горячомагають німцю.

Токіо. Командант ескадри вислоної на Кам-чатку доносить, що в порті Петропавловск забрав російського транспортовця Астралію.

ТЕЛЕГРАМИ.

3 ситуації.

Відень. В Ішлю збере ся нині корона-рада, вложена в президентів обох кабінетів і спілних міністрів. Першою справою нарад буде спіланий бюджет. Окрім того буде об-говорена справа забезпеченя армії і диплом-матії потрібних вивот на р. 1906, бо сего ро-ку делегати алазєт не зберуть ся. Іменно нема ваді, щоби угорський сейм згодив ся на вибір делегатів тах довго, як довго Фаєр-варі буде президентом міністрів. Говорять, що Фаєрварі предложать цїсареві новий план угорського кабінету на зломане ко-аліції.

Німці в Африці.

Берлін. Цїсар признав димісію губерато-ра полуднево-західної Африки, Лайнвайна і на его місце іменував губератором гене-рального конзула Ліндеквіста. В наслідок бунту в Африці в Кільо наказано змобілізу-вати піхоту маринарів, а котрої буде утво-рений окремішій корпус в кількохсот людей. Астрійске правительство дозволяло сему корпусови разом з узброєним і воєними ма-теріялами перейти через Австрію до Терету.

НОВИНКИ.

— Зарібки в Прусах. До Прусе до 1-го ве-ресня потреба 3000 робітників фабричних в віці від 18—30 років, протє тоті всі, котрі заміряють вихати, а-й ся ро згодоують ся, щоби опісля не було зап'зно. Письма проси-мо адресувати: Vermittlungsstelle für ruthen-ische Arbeiter Neuberger O/S zu Händen Teodors Stadnyk. — Руске бюро праці.

Ігнатева вже зредагувала програму наради над подібним ухваленням закону о релігійній терпимості. Головні точки обіймають: перехід з православ'я на інше християнське віросповідання: участь дітей при зміні віросповідання родичів, віросповідання дітей при змінах подружжя з православними; приймає до новітнього в католицьких монастирях і жінок з православ'я. Засідання комісії зачнуться напередодні літніх свят у половині жовтня, в котрім то часі треба вадити ся остаточного порішення сумнівних що-до релігійної толеранції справ.

Нишинів. З нагоди оголошення маніфесту вибухли тут великі розрухи. Між поміщачами та товпою прийшло до бійки. Дюперва козаків завела спокій.

Берлін. Союз всіх революційних організацій ухвалив оголошити маніфест яко „безпечну пророчацію всіх народів Росії“ і безпримово зобов'язувати всі революційні групи до насильної боротьби з царством.

Мирові переговори.

Портсмут. Заповіджене на вчора засідання мирової конференції відпочило на ніч. За причину подати, що секретарі не могли виготовити протоколів. Властивою причиною відпочення мало бути те, що Вітте все ще знає на остаточній інструкції з Петербурга.

Лондон. З Портсмуту доносять, що Япон готов під напором приватних представників Рузвельта, телеграфувати особисто до японського цесаря, поробити ще, але другорядні уступки, аби в той спосіб сканувати в себе відкідальності за зрівняне мирових переговорів. Вашингтонські депеші стверджують, що як Росія не скоче заплатити воєнного відшкодування, то мирові переговори мусять розбитися. Американські денники взагалі вважають ситуацію за дуже напружену, хоч не мають абсолютно ніяких інформацій о ході переговорів.

ТЕЛЕГРАМИ.

Наради над ситуацією.

Ішль. Вчора розпочала ся під проводом цесаря конференція. При участі: Голушовського, Пітрайха, Буриана, Гавча і Феєрваря. Обговорювано ситуацію виворену угорською кризою, а між іншим також справу давніших переговорів о торговельні договори. Ухвалено вважати кожну на випадок, коли би до часу скінчилися угорського союму не розв'язано угорської кризи.

Угорська криза.

Будапешт. Урядовий денник оголошує зарядження міністра гонведів, щоби доручувати військовим карт покликани обов'язками до служби, відбувало ся для упрощення поштою, аж до дальшого зарядження. Розпоряджене рішучо заперечувати погослоски, що резервісти мають бути задержані в службі довше ніж звичайно.

Відень. Говорять, що як нова сесія угорського союму знов звичається на ніч, то переговори о торговельні договори будуть докічені без співаючости Угорщини; союм буде розв'язаний, а вибори відбудуть ся на підставі загального голосування.

Норвегія.

Християнія. В норвегійській парламенті ухвалено вчора 104 голосами против 11 предложење правительств в справі наважана переговорів з Швецією. Предложено уповажняє правительств довести шведському правительству урядово о результаті голосування в справі зрівняння уній, до наважана переговорів в справі мирового розв'язання справ відносних ся до уній і іменована делегатів для переговорів з Швецією.

Вірменські заговорники.

Царгород. Тут арештовано багато Вірмен, підозрілих о участь в заговорі на життя султана.

НОВИНКИ.

— Дирекція І. гімназії в Станиславові подає до відома інтересованих, що слідує.

Силою розпорядження Его Ексцелленції Міністра Віросповідань і Просвіти з дня 10 липня с. р. ч. 26.272 зстане отворена в Станиславові з початком року шкільного 1905/6 І. класа державної гімназії з руским язиком викладовим.

Вписи учеників до І. класу рускої гімназії в Станиславові відбуваються в Дирекції польської гімназії в днях 30 і 31 серпня від години 9—12 рано і з—5 пополудни. Ученики мають явити ся до вписів в товаристві родичів, котрі обов'язані будуть зложити лично декларацію, що сини їх мають вступити до рускої гімназії.

Існий вступний розпис ся дня 1 вересня о год. 8 рано і буде відбувати ся після обов'язуючих приписів в язичці викладовим руским.

Ученики, котрі вже вписали ся і зістали прийняті до польської гімназії в липні с. р., если хотять перейти до рус-

кої гімназії, мусять ся піддати додатковому іспитови з язика руского.

В тій цілі мають зголосити ся до Дирекції польської гімназії в означенім повисше речиниці (30 і 31 серпня) предкладаючи зарозом згадану декларацію своїх родичів.

Дирекція ц. к. І. гімназії.
В Станиславові дня 20 серпня 1905.

Ф. Тераймовський.
(Імні часописи просять ся повторити се оповіщення.)

— В справі вибору по Валевським надіслана нам народна організація станиславського повіта до поміщення оповістки, котрою скликає мужів довіря усіх повітів, які входять в склад виборчого округу V курії Станиславів-Бучач-Рогатин-Томашів-Підгайці, на довірочну раду, котра відбуде ся в Станиславові дня 29 с. м. о год. 3-й пополудни в льовани „Рускої Весіди“, ул. Казимирівська ч. 10. Збори мужів довіря самого станиславського повіту відбули ся вже дня 21 серпня с. р., на котрих то зборах рішено запропонувати іншим повітам яко кандидатів буйшого посла д-ра Теофіла Окуневського, адвоката в Городенці, з сеї причини, що „теперішня хвиля вимагає, аби кандидатом до ради державної при доповняючій виборі поставити чоловіка виключного і випробованого парламентариста“ а за такою станиславська організація вважає як-раз д-ра Окуневського. — „Свобода“ оголосила оводі повикли з Бучацького за кандидатство Вяч. Будановського а повикли сей підписав ІІІ селян і котар з Потока вол. п. Стефан Танаківський. Зарозом зазначено в повикли, що сю кандидатуру пропонує нарада діячів, яка відбувала ся в Бучачі дня 6 с. м. При тій нагоді нападає однак „Свобода“ між стрічками на „Діло“ за новиком поміщену оводі у нас в справі вибору по Валевським, хоч зовсім несумішно. В нашій новинці ми ставили на тім становищу, що перед тим, ніж гаче ся за жимось агітацію, повинно наступити порозуміння між самими повітами що до особи одного кандидата, бо не знати ще, чи хтось, пропонуваній одним повітом, буде справді кандидатом Русинів і через те може вийти не тільки збаламучене виборців, але також тероризоване одного повіту другим і розбите авції взагалі. Що-до нас самих, то ми будемо агітувати за кожним кандидатом, але таким (яким і п. Будановським), котрого поставити цій виборчий округ а затвердити народна есенкуція. При тім запропонуваємо, щоб ініціативу до з'їзду делегатів уїх повітів в цілі установа кандидатури дав Станиславів, не в тій цілі, щоб „повикли“ (!) оден повіт супроти другого, але тому, що Станиславів лежить в середині округу а там легше з'їхати ся делегатам з усіх повітів, чим прим. в Підгайцях. Варчим тенденцією і на перекручену наших замислов овертоу в також дальша часть напасти „Свободи“, а коли про все те згадуємо на сім місці, то не тому, щоби помилувати, але тому, що „Свобода“ отим вже вдруге напала на нас, перепечатавши в свійній с. р. цілу одну статтю з „Громадського Голосу“ а нападками на „Діло“. Підписачи се публичко, ми хочемо спонукати редакцію „Свободи“, щоб того рода взаїмні напади обох офіційних органів одного і того самого сторінства більше не повторили ся. — В „Slowi polsk-ix“ подає, що в правительствених кругах підносять ся також кандидатуру п. Івана Левяцького, звисного іспектора краєвого.

— Бурса селянська в Турці. Пишуть нам: В Турці над Сирієм зможено буре селянську і статут сеї бурсы затвердлю вже ц. к. намісництво. Понемає виділі той бурсы нічого доси в тій справі ні зробив, отже освідчаю, що з днем 1 вересня 1905 отвирало селянську бурсу приватну в своїм домі. Приїмю 6 до 7 хлопців. Усіма устною у підписав. Прошу ОО. Духовних, як також всіх учителів, щоби звелили талановитих хлопців до III і IV класу до мене справити а я безплатно беру на себе всяку одичальність. Родичі звелють зголошувати ся до підписавого до дня 1 вересня. — Максим Крушельницький, учитель в Турці.

— Стан засівів і мина, на основі звіту міністерства рівнянства, до поодинач серпня с. р. взагалі є добрий. Часті дощі поправили значно сіножаті. Жнива випали майже всюди добре. В деяких околицях Моравії, західній Галичині, Долишній і Горішній Австрії, Сольногороді і Карпаті змивали дощі не змогли поправити збіжжя. Довгу посуху відчували передовсім зах. Галичина і Буковина, Горішня Австрія і Карпатія та Сольногород. Зате Чехія майже на цілім просторі мала достаток вологи. Літні засівні наслідком загальної посухи матеріально більше як озими засіви. Ячменя випали добре в Долишній Австрії, східній Галичині, на Штету і в альпійських краях (крім Сольногороду). За те в Чехії і зах. Галичині дуже слабо. Овес вийшов дуже диго, головна в Долишній Австрії, Карпаті, в Сольногороді і в Україні. Лаше в зах. Галичині була овеся ліпша як минулого року, і далеко більше як ячменю. Гречка вийшла в Долишній Австрії і в Карпаті, влітку у всіх краях є добра. Кукуруза потерпіла від посухи в Карпаті і на Буковині так дуже, що на неї не можна вже в тих краях багато надіятися. Вараболі не дуже розросли ся, наслідком посухи, в деяких околицях зах. Галичини, на Буковині, в Карпаті а по часті також в Горішній Австрії. В низьких краях і околицях став барометр гарний. Цукрові буряки поправили ся значно в звичком деяких околицях західній Галичині, де посуха

дуже дала ся в знаки. Бураки на пашу взагалі добрі. Капуста змарилась переважно від посухи і червків. Досить вдава ся лише в альпійських краях (з звичком Карпаті і Сольногороду) та в Україні, в Чехах а по часті в цій Галичині.

— 3 артистичної прогульки рускої молодіж. Пишуть нам із Сяятина: Дня 13 с. м. відбув ся тут концерт музичного кружка „Академічної Громади“. Концерт заповідав ся дуже нелепо, так що місцевий комітет носив ся з гадками, чи би его радше не відкинути. Сльвіани мали прийхати просто в концерт в Косові, яких 6 миль возами, отже вої надїяли ся їх крайню утомленістю, до того в самім Сяятині атмосфера була думна, бо як раз два дні перед тим відбули ся тут вибори до громадської ради на звисній галявній лад, а звичай на доокрестну руску публіку при сім квалітарним часі тай при звисній вітроті її байдужності якоїсь не хотіло ся чистити. Тамчасом стало ся інакше. Наші браві молодці прийхали, що правда, о 4¼ год. по полудні, сівши на фірні просто від послідньої коломийки в Косові Молодість не знає переповні... Отже наші молодці боїли насамперед людський концерт під голім небом в горді міщанської читальні, бо того дня мало тут відбули ся січове свято, очевидно ще в подорожних одягах і голодні в дорогах. Присутні селяне на жалі лиш в невеличкій числі, одушевляли ся прегарним співом наспіваних гостей. Описи ледве встигли співати обхартити з дороги та перебрисли і сечас вже о 8 год. зачас ся другий концерт в селі польського „Сокола“. Доокрестна руска публіка дописала сам разом незвичайно. Салі заповнила ся бітвом а бачили ми також невеличке число Поляків, очевидно так, що здоровіше дивлять ся перед себе. Великий здвиг гостей лише додав нашим молодцям захоти. Они немов відродили ся по відбутім труді і концертували так, що той їх концерт довго лишеть ся в памяті туземного населення. Значчі музичні називали спів концертантів „парлами“ а загальне одушевляне, що проявлялось в гримках оплесках, починало ся до того, що концертанти кожну слідуочу точку концерту виконували ще з більшою прецизною. По так славний концерт відбув ся забава в танцях, та на жалі дуже коротенько, бо заходив піст. При сій забаві наша молодіж показвала ся скінченними джентельманами, так що старші патріоти горди оком гляділи на своє молодше покоління. — Учасник.

З Кутів пишуть нам: Концертом в Кутах дня 15 с. м. закінчив музичний кружок „Академічної Громади“ своє артистичне турне по краю. Про виконане поодиноких точок добірної програми не буду розписувати ся, бо вже инший фактивний знавць, п. Волошин подав докладну оцінку знаменитого виконання тої програми в Косові в своїй недавній дописі „З Косівщини“. Завначу тільки, що коли концерт в Косові, як впевняє п. Волошин, виявля з кожного огляду знаменитого, а в Кутах цілком виконав знавців випав лише ще як в Косові, то се буде найліпша оцінка совісної праці згаданій співачці дружини. Простору салю Штетнера наповнила бітвом місцева інтелігенція, міщани і селяни; з околиці явило ся багато священиків з родинами. Місцевий комітет доложив всіх старань, щоби піднести концерт до величавого руского свята. Салі була гарно декорована смеречиною, цвітами і коругвами народних красок. Концерт закінчив парох о. Вол. Стефанович короткою промовою, дякуючи за численну участь. Дня 16 с. м. гостями молодечу дружинку зівели із своєї гостяности п. Скомороський а пополудни все товариство зробило прогульку під Косиньською. Дня 17 с. м. гостями наших співачків п. Стефанович і угорці прогулялись під Косиньською. Часть співачків розіхала ся домі в ослашта вісімка відвідала дня 18 с. м. в день цесарських уродин служби божу а парохіальній церкві, чим причина ся величю до звелачення патного обряду в очах місцевого населення. В пополудне влагодили ся наші созові до дороги, прибравши ся в гуцульські постолі і дзюбенки а перед відїздом відфотографували ся спільно. З жалем пращали ми нашу любов молодіж, а спомини їх побугу та їх пісні оставили на довго в серцях туземних Русинів. — Овип К.

— Особиста ревізія поїзду. Подорожним що їхали оводі поштомним поїздом з Будапешту до Араду, лучила ся дуже немала пригода. Коли поїзд виїхав із стації Радца, якими ся в тім ненадійно два жандарми, котрі заявляли, що мусять перевести ревізію у всіх подорожних, позаяк одному з них пропала мотонга в 14.000 корон. Подорожні заперечували против того, але без успіху. Коли поїзд прибув до Араду, особиста ревізія ще не скінчила ся. Жандарми вимагали від начальника стації, щоби задержав поїзд, доки не скінчить ся ревізія, однак начальник відмовив. Поїзд рушив дальше а жандарми снімали ревізію по дорожній, і то без успіху. Подорожні ввели против жандармів жалобу по причині того несправданного насильства.

— Бійка з офіцерами в редакції. З Кошиць доносять, що оден тамшаний деняний оповістив нотатку против поручника Барчіна. Обиджений офіцер удав ся до редакції і ударив редактора в лице, на що той відповів також поштовиною. Між обома противниками виважила ся бійка, підчас котрої офіцер добув шабля і бійка редактора. На се редактор добув револьвер і вистріляв кілька разів, не відіавши офіцера ніякої кравди. Тоді надїб перервана друкарня і оден із складачів раїав пушкою офіцера. Другий офіцер, що товаришив тамтому, добув тоді також шабля і ранив складача. Поручника і зацера, обох

досить тяжко ранених, відвезено до шпиталю.

— Нема утоми. На чім полягає утом? На се питає наука не відповіла ще докладно. Найімовірнішою є гіпотеза, що при умові а так само фізичній праці повстають хемічні тварини, котрі ватрокують організм і спляють его правильну діяльність, що саме проявляє ся в виді утоми. Причиною до розв'язання тої загадки є нові наукові досіди проф. Вайхарда, що довів недавно про їх висліді фізіологічному товариству в Берліні. При допомозі днаїзм удало ся ему видобути специфічну токсину з протоплазми м'язів звіврат, що втратили жите в утомі. Са токсина, вприснена до крові інших звіврат, викликувала дійсно характеристичні прояви утоми. Тоді Вайхард постановив викінити протавотруту утомі. Вприснував поступенно малими дозами токсину утомі до крові звіврат і заприймав, що по кімсь часі в їх крові повстало тварина, котре нестрапувало токсину, отже була антитоксичною або протівотрутою. При численних досвідах Вайхард пересвідчив ся, що коли вприснути антитоксину ріжким звівратам, вони ставали спосібнішими до більшого мязового усення і менше томилі ся. При пробач на самім собі німецький фізіолог стверджує, що янайденна ним антитоксина є для людського організму нешкідливою; чи ділає як охоронне средство на утому, того на людях ще докладно не перевірили. Всеж таки є надія, що сего дорогого можна буде дійсно використати сировиною на утому, що було би великим добродійством для людства, бо ся теч притвердила би спрарованую, втомленому чоловікові свіжі сили. Описною справою займає ся нині повняко багато учених фізіологів і кожний новий вислід в того обсягу викликає загальне заїтересоване.

— Огні. В Черні, рогатинського повіта, вибух в рогоді селянина Дмитра Дармода огонь, а розшарпави ся на сусідній будинку внищив 18 мешкальних домі і 23 господарських будинків.

— Громада перелічувала цесаря. Як звиско, цесар Франц Йозеф прїстрасив стрілець. З тої причини управа цесарського двора арендувала все право польовання в місцевості Геделе, літній резиденції цесаря під Будапештом. Однак в сім році громада поставила недопустити до вярєндювання польовання цесарями. До літації стану також послд Гедерварі. Цесарський стрілець дав 1000 К, а Гедерварі 2000 К. Тоді стрілець старав ся бодяй наважити громаду, щоби до умовій аренди втигнула приказ польовання підчас побугу цесаря в Геделе. Але як се предложење громада відкинула, пам'ятаючи добре, що коли раз місцеві люди звертали ся до двора о винагороду шнід, заповіданих диями, цесарський стрілець нагнав їх словами: „Геть відси, собаки, батари!“ Тепер начальники громади уюниа всіх сил, щоб не дати права польовання цесарському двору. Остаточо то право набув посол Гедерварі за 2500 К. Цесарський стрілець виїхав з Геделе, заявляючи: „То демонстрація против Відня!“

— Жертва самоїзда. З Черновець доносять, що перебуваючий там на відпочинку радник двора при міністерстві рїанпцтва, Фридрих Вацх, став жертвою нещасливої пригоди. Вибравши ся на прогульку самоїздом свого зятя, насилдком ударена погав на місці.

— Папір з бараболоного листя. Голландські фабрики, котрі від давнього часу складали дешевого матеріалу до виробу паперу, бо шматки коштують за багато, врявляли, що лжеть в бараболоного блин надїє ся дуже добре до фабрикації паперу. Такий папір мав бути навіть дуже тривалий. В прївїдній Гронінген, де тою новою фабрикацією паперу займають ся найбільше, дуже піднесла ся вастімом того управа бараболо.

— Дрібні вісті. Намісник гр. Пототкай виїхав на кілька днів до Відня в урядових справах.

Львівська залюга військова вярбала ся на тринадцять маневри в околиці Олевська, Підкарпаття і Бродів.

У Львові поновили ся 50 корозові фальсифікати, вироблювані, як вгадують ся, за границею.

Др Олесницький купив земську поліцію в Рогів в дрогбичнім повіті на перцелідию поміж руских селян.

Урядові вісті.

— Іменована. Проф. гімназії в Ясї, Йосиф Ербеа іменований провіс. озаружним іспектором шкільним в ІХ. рапні для ново-санітського округу.

Видовища і забави.

Заходом філії Руского товариства педагогічного відбув ся в Бережанях в неділю дня 27 серпня в селі Надії в аклад Ва. п. і проф. д-ра О. Манюна на тему „Буковинська Русь та її відносини до України і Галичини“. По викладі можлива дискусія. Просить ся всіх о як найкращійшу участь. — Вступ від особи 30 с., надатки приймає ся з подякою. Дохід призначений на „Селянську бурсу“. Надїємо ся, що оим разом являє ся членом також і за-мисцева публіка, а передовсім священики і учителі. Початок точно о год. 8 вечором.

Календар: Гр.-кат.: нині (серед) Лаврентія муч., австра (летер) Епіл, позатра (патинці) Фотіл муч. — Рим.-кат.: нині Філапа, австра Вартоломєй, позатра Людовик.

Звертаємо увагу на знаменитий внахїд д-ра Вишфа. Гляди оповіщене: П. Т. Господарі!

— Вп. П. Учителя котрим ми вислали Співаник, просимо о скорі надісланні нагештоту т. в. 50 сот. Українська Накладня, Львів Вроновська ч. 8. 702 3—3

Надіслане.

Правник П. року глядає лекції на селі на цілий рік. Ласкаві оголошення під адресою: О. Пеланський, Комарно п. Іосо. 704 3—4

Адвокат д-р Кос в **НАЛУШІ** глядає сейчас конціпента і соліци-татора. 675 23—2

Подяка.

Не можуть устно сповняти того обяза-ку, складаю в тій дорозі своїм, приятелям і знакомим сердечну подяку за пам'ять і спів-участь в від'їзді тїла моєї невіджалованої донечки Ванди.

Яворів, 14 серпня 1905. *Василина.* 714 1—1

Різьбарське артистичне заведе-ня Кароля Унца

Львів, уліця Красіцьких ч. 7, виконує всякі роботи з об'єкту різьбарства а також штудатерії і балкони.

Спеціальність: накладане (Auftrag.) 1—3

Коперницький і Син

Опачи і машини у Львові площа Галицька ч. 1. против Банку Гіпотечного на плантаціях площі Галицької поручають

Барметри анероїди по 7, 8 і 10 К, най-ліпші по 12, 16, 20 і 24 К. — Лорнетки польні по 12, 15, 24 і висте. Заразом по-ручаємо в найбільш-тим виборі окуляри, цівкери, лупи і всякі інші прибори оптичні всілякі направи поагоджує ся як найскорше і найдешевше. 4185

Академик фільольоф глядає лекції або подібно-ного заняття сейчас за мірою винагородою „Diligentia“ Яри-чів Новий. 732 1—3

Ученик VIII. кл. гімн., спе-ціальніст математик, шукає від 15 вересня лекції на селі на пів або на цілий рік. Ф. БАССА пл. Вєведи-тинська 2. 727 1—3

Руский інститут

для гімназійних учеників отирає ся за порозумінням з дирекцією рускої гімназії, при ул. Кльоновича ч. 3. Зго-лошувати ся та інформувати ся можна лично від 26 серпня до 3 вересня в канцелярії ін-ститута ул. Кльоновича ч. 3, 865 партер на ліво. 1—15

Климентий Федунь

переплетник бібліотеки ц. к. львівського університету поручає

своє переплетниче і галіантерійне заведе-ня у Львові ул. Валова ч. 29. 386

Підіймає ся всякі робіт, особливо переплету Служб-ників, Євангелій, Молитовників, Біблійних книг, Альбомів, Мап, Дипломів і т. п. по умірених цінах.

Товариство „Любов” у Львові

обезпечая: 1) ренти вдовам, зглядно сиротам по своїх членах, 2) придане на річ третих осіб (дітей).

Приступлене до Товариства дозволене кожній власно-вільній особі, котра встє здорова і не переступила 60 рік життя Перший відділ, **обезпечення ренти**, запевнює: а) вдовам по членах річну тревалу ренту, зглядно б) сиротам річні ренти до 20 року їх життя.

Другий відділ дає можливість і найбільшійшому обезпечити для своїх чи чужої дитини **придане** платне по скінченні 18, 20, 22 або 24 році життя обезпеченої дитини.

Головні користі, які дає „Любов” своїм членам, суть: 1) Можливо найнижші премії, які можна виплачувати в місячних, чверть-, пів-, або цілорічних ратах; 2) 28- зглядно 14-денну провалону до виплатування премій; 3) виплату обезпеченої квоти зараз по озваченні речен-ці без якого небудє потрапувати; 4) виплату рент в місячних ратах з гори; 5) звільнене від всяких **стемплев** і **податкових** нале-жностей; 6) за членську книжку побирає Товариство всего 1 кор., значить кошти друку; 7) вступного побирає Товариство раз на все від ренти до 500 кор. — 2 корони, від ренти до 1000 кор. — 4 корони, а від ренти над 1000 кор. — 6 корон.

Всякі запитання належить звертати на адресу: **Товари-ство „Любов” у Львові, Ринок ч. 10.** Нефранкованих письм Товариство не приймає. На від-повідь належить долучити поштову марку на 10 сотяків.

Видавець: **Александр Борковський.** Редагує і одвічає за редакцію: **Д-р Ежен Демичий.**

З друкарні Народової [Манежних] Коперника ч. 9.

Тижневе справозданє торговельної пала-ти в Львові за час від 13 до 19 серпня 1905. Валюта коронова. Ціна за 50 клгр. Іосо Львів. **Пшениця** стара 8:10 до 8:30 а на термін — до —, **Жито** старе 6:10 до 6:30 а на термін — до —, **Ячмін** броварний 5:80 до 6—, а пастівний — до —, **Овес** оброчний 6:25 до 6:50, **Гречка** — до —, **Нунуруза** готова — до —, а нова — до —, **Просо** — до —, **Горох** до вареня 8:50 до 9:50, пастівний 6:50 до 6:75, **Вина** — до —, **Біб** — до —, **Бобин** 6:25 до 6:50, **Ріпак** 10:5 до 11—, **Льнянка** — до —, **Насінє** льняне 9:80 до 10:10, **Насінє** конопляне 8:40 до 8:70, **Хміль** (за 50 кіло) 52:50 до 57:50, **Нафта** звичайна 16— до 17—, **Сальсена** 18— до 19—, **Коношина** червона 52:50 до 57:50, **Біла** 52:50 до 57:50, **Шведська** — до —, **Тя-молка** — до —, **Спиртус** Іосо за 10.000 літрів 38:25 до 38:75.

Курс Львівський

з дня 23 н. ст. серпня 1905.

Акції за штуку без купона.	Плат.	Жак.
Банку гіпот. галиц. по 200 ар. а. в. а.	545	555
Банку для торговлі і промислу 200 ар.	—	260
Банку кредит. галиц. по 200 ар. а. в. а.	—	—
Земл. галиц. Кар.-Людв. по 200 ар. м. н. Зема. Львів.-Чернов. Ясеп по 200 ар.	530	586

Листи застави за 100 зр.	Плат.	Жак.
Банку гіпот. галиц. 5%, а. в. видос. з 10%, прем.	111 25	—
Банку гіпот. галиц. 4 1/2%, а. в. видос. 50 л.	101 30	102
Банку гіпот. галиц. 4 1/2%, а. в. видос. 50 л. краєвого 4 1/2%, а. в. видос. в 51	99	99 70
Банку гіпот. галиц. 4 1/2%, а. в. видос. в 57 л.	101 50	102 20
Товариства кредит. 4% (І. сміст)	99 80	100 50
Товариства кредит. 4% (ІІ. сміст)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (ІІІ. сміст)	99 80	100 50

Обліги за 100 зр.	Плат.	Жак.
Галиц. фонду промисляльного 4%, а. в. а.	99 80	100 50
Букв. фонду промисляльного 5%, а. в. а.	102 80	—
Комунальн. Банку краєв. 5% (ІІ. см.)	101 50	—
Комунальн. Банку краєв. 4 1/2% (ІІІ. см.)	101 50	102 20
Комунальн. Банку краєв. 4 1/2% (ІІІІ. см.)	99 50	100 20

Позички краєвої з 1873 по 6%, а. в. а.	Плат.	Жак.
Позички краєвої з 1893 по 4%, а. в. а.	99 70	100 40
Позичка м. Львова 4%, по 200 корон	98 40	—
Позичка м. Львова 4 1/2%, 4-ої смісті	101 10	101 50

Міста Кракова по 20 ар. (40 ж.)	Плат.	Жак.
Монети:	11 24	11 40
Дукат шведський	19	19 24
20 франків	250	253
100 Рублів срібних	252 30	254 80
100 Рублів паперових	117	117 50

Українка інтелігентна, без-дітна, вільна знай-де зараз посаду в провінцій-нальній місті. Зголошувати ся до адміністрації „Діла” під 715 „Вільна Посада”. 2—5

Торговля мішаних товарів

Ю. Виницького в Раві рускій приймає зараз на практику ученика. 723 2—4

Дяк молодий, беззвений, по-шукує сейчас місця. Мо-же обняти посаду самостійно-го дяка, або для праятників і піддачного. Адреса: **Василь Драпак** в Давнянці коло Міль-ниці.

ERILEPSI

Хто занепадає на падачку, кор-чі і т. п. нервові недуги, нехай зажадає брошури про се. Ви-силає даром і оплатно Schwa-ber-Apotheke, Frankfurt a. M. 183 15 52

ЛЕВ
ВАЛІХЕВИЧ
СКЛАД І РОБІТНЯ
РИМАРСКИХ ВИРОВІВ
Львів
при ул. Кароля Людвика 3.
поручає на теперішній сезон
Куфри, Куферки, Торби
і т. п. прибори до подорожі
в різних гедичинах по най-прислуговнішим цінах.
61° 8 2

„Красвий Союз кредитовий”

видає для руских товариств креди-тових потрібні друки і продає їх по оточих цінах:

Книга довжиків	арк. по 10 сот.
Замкнення місячні	5
Інвентар довжиків	5
Інвентар вкладників	5
Інвентар уліків	5
Книга головної	10
Книга ліквідаційна	10
Книга вкладок падачч.	10
Книга уліків членських	10
Рестр членів	10
Справозданє і замкненє	10
Зголошенє о позичку штука	2
Вказ умореня позички	2
Асигнації касові штука	1

Купувати і замовляти належать в „Красвий Союз кредитовий” у Львові, Ринок ч. 10, І. поверх.

Бурсу для панночок отв-раю. Прому адре-сувати Сокильскій Вазар уліця Руска. 722 2—10

Родина урядника приймає двох студентів. За відречу ставку, порядний харч і за добрі поступки в нау-ках ручить ся. Влізла відомість ул. Городецька ч. 32 ко-ло дяківки, вікна виходять на город св. Юра. Сторож пока-же. 717 2—6

Учителька приймає приват-ну посаду на селі. Здабелівна Водна ч. 3, Львів. 709 2—3

Ученик з укінченою V. кл. гімназ. з дуже до-брым поступом глядає лекції на цілий рік на селі. Ласкаві оголошення під адресу: Гімназіянт, Бутяни п. п. Мо-сти великі. 707 2—9

УЧЕНИК з висшої гімназії глядає заняття у адвоката або лекції на селі. Ласкаві оголо-шення прешу слати до: „Dili-gentia” poste restante Забо-лотів. 705 3—10

Вправний інструктор шукає сей-час лекції на селі на цілий рік. Може приготувати до вступного ісп-иту до гімназії або гімназій-яльнх клас. Нагороджа уміре-ням. Відомість: Академія у п. Дупежів, Пятини п. п. Пере-мишляни. 699 5—5

Ренгльоти, висилає заряд огороду в Тор-696 скім коло Заліщик. 7—8

Гарні мешканя

з домашнім здоровим харчем знайдуть П. Т. академія і старші ученики в рускій домі по уміркованій ціні. Прийма-єсь також Панів на сам харч. О. К. ул. Скарбківська ч. 35. 708 2—2

Важне для крамарів!

Церковна крамниця, що добре рентує ся, у власнім до-мі з цілковитим, гарним ула-дженням і товарами, сейчас до відступлення за умірковану ці-ну. Влізні інформації, подасть Уряд парохіальний в Ладани-цах п. Перемишляни. 686 4—4

Просимо зажадати

нашого банкового календарика, котрий розсилаємо даром і о-платно. Лєси на списати про-даємо дешевше як заграничні фірми. Агенції не маємо. Без-платна ревізія мислів і ефектів.

Шіц і Хаєс

банковий дім і контора влімні. Львів площа Марийська ч. 7. (ріг ул. Коперника). 780

П. Т. Господиін!

Прому при закупні меблів, ма-теріац, колдер і т. п. домагати ся висілки з вати д-ра Вішофа, котра є хемічно відчищена і зладжена про-тив моли, блощиц і всяких на-кошків, що гнідаєть ся в тапірова-них меблях. Тонкий поклад сеї вати хоронить меблі від всякого хробаста. Аркуш вати д-ра Вішофа величини 80/240 см. коштує лише 1 ар. Висла-ка 4 аркушів оплачена. Відроду-ючи рабят. Кожда рачка вати заосо-трена охоронною маркою і підписом д-ра Вішофа, на що треба звертати пильну увагу. Ваключна продаж для Галичини і Буковини в складі колдер і матеріац

ЙОСИФА ШУСТЕРА

у Львові, Коперника ч. 5. Матеріац чисто волосінний, обложєні ватою д-ра Вішофа, є волосєм пелєні перед блошиками, молями і т. п. не-звичайно еластичні, м'які і тому по-ручаю їх яко знамениту новість, від-повідно до вати і якості волосін по ар. 18, 20, 24, 26, 28 до 35 за 3 по-душки; ті сємі матеріац без вати д-ра Вішофа значно дешевше. — Ма-теріац з морської трави, обложєні ватою д-ра Вішофа, по ар. 10:50 і 12 за 3 подушки. — Старі тверді мате-ріац волосінні переробляю і обкла-даю ватою д-ра Вішофа можливо най-дешевше. Матеріац пружинови з по-душками підкладом вати д-ра Вішофа по ар. 22 від лажка, без вати 18 ар. Новіаки колдери, обложєні ватою д-ра Вішофа, зобов'язую певні перед мо-лями від ар. 8, 10, 12 до 16. Звичай-ні колдери від ар. 3:50, 4:50 і 6:50. Оксамитні колдери, шід з гарної фран-цускої сатины в обох сторін до ужит-ку по ар. 14, 15, 18 до ар. 32. Кол-дери на пуху з обох сторін по ар. 14, 18:10, 20 до ар. 40 поручає спеціаль-но робити колдери і матеріац

ЙОСИФА ШУСТЕРА

у Львові, Коперника ч. 4. 636 6—10

УЖЕ ВИИШОВ

Сьпіваник для шкіл народних
зложив Я. ЯРОСЛАВЕНКО.
Часть І. ВУКВАР. Ціна: 50 сот.
ПРОДАЄ: 441 10—12
УКРАЇНСКА НАКЛАДНЯ, ЛЬВІВ, ВРОНОВСКА Ч. 8.

Товариство взаїмного кредиту „ДНІСТЕР”

стотаришє зарєєстрованє з обмеженою поручкою у Львові Ринок ч. 10.

приймає **вкладики** до опроцентования на 4% і о-плачує за вкладників податок рентовий від процен-тів; для ошадження коштів посилок можна присилати гроші чеками щадниці поштової; вкладати може кождий, навіть і не член; на жадає звертає ся вкладає кожного часу навіть без виповідження (за-есконтотом).

Позички уліця „Дністер” своїм членам на 6% сплату гіпотечних позичок розкладає ся до 15 літ; при 30 ратах 1/2 річних вносить рата амортизацій-ні (на капітал і відсотки) 5; до позичок вимагає ся першої гіпотєки або доброї поруки.

На парцеляцію і купно більших обшарів треба звер-тати ся за позичками до „Дністра”.

Членами можуть бути тільки члєни обезпечєні в „Дністрі”.

Чистий зиск розділяє межє членів яко дивіден-ди від уліків а на добродійні цілі. — Дотепер улі-ків „Дністер” на церкв, бурж, школи і т. д. 31.738 К.

Стан фондів Товариства кредитового „Дністер” 31/12 1904.

Вклади: 1,783,673 К. Позички улічені: 1,616,402 К.
Уліки членські: 133,17 К. Цінні папери льон. 123,627 К.
Фонд резервовий і інші: 26,576 К. Алюкації: 169,456 К.
на рахунку біж. 81,968 К.

Гук волосінних поїздів

важний від 1 мая 1905 після середно-європейського часу

Де Львова на дворець головний прихдають:

3 Іцпан 12:20*, 6:10, 1:40, 5:45, 9:10, Ворожти (від 1/7 до 30/9 в неділю і с. вата), Десятинна (від 1/10 до 30/4), Кокомі (від 1/6 до 30/9 що неділі і с. вата) Керезмезе (від 1/5 до 30/9), Серета (від 1/7 до 31/8), Вергмета (в понеділок), Жи-дзєва (від 1/5 до 30/9 в неділі і с. вата).

2 Кракова 2:31*, 6—, 8:50, 1:30, 5:35, 8:40, 9:50*, Нового Санца (від 25/6 до 15/9) Ясла (від 1/7 до 15/9).

Підвожичи 7:20, 11:55, 2:30, 10:20.

Лавочного 7:29, 11:45, 10:50.

Рави рускої 7:50.

Станиславова 8:05.

Самбора 8:15, 1:50, 9:20*.

Яворова 8:18, 4:33.

Кокомі 10:05.

Ряшева 10:35.

Тухи 3:45 (від 15/6 до 30/9), Ожолього (від 1/5—30/9).

Вєжца 5—.

На Підзамчє

Підвожичи 7—, 2:15, 5:15, 10—*.

Поїзди льокальні.

Врукович від 14/5 до 10/9 6:50, 7:50, рано, 9:55 (перед) попоуднем (тільки в неділі і рм.-нат. с. вата, 1:45 попоудни (тільки в неділі і рм.-нат. с. вата), 3:05, 4:16, 5—, попоуд. 7:41, 8:55 веч.

Янова 8:18 рано, 1:15 попоудни (від 1/5 до 30/9) 4:32 попоудни, 8:45 вечєр (від 14/5 до 10/9, і 9:25 вечєр (від 14/5 до 10/9) тільки що не) ділі і с. вата.

Щирца 10:10 вечєр (від 1/6 до 10/9 в неділі і рм.-нат. с. вата).

Любіня 10:10 вечєр (від 14/5 до 10/9 в неділі і рм.-нат. с. вата).

31 Львова з головного двірця відхдають:

До Кракова 12:45, 4:15, 8:25, 8:35, 2:50, 5:35*, 11—*, 3а. кожного (від 25/6 до 15/9), Освєнцима (від 25/6 до 15/9), Вєжтич (від 1/5 до 24/6) і (від 16/9 до 30/4).

Іцпан 2:51, 6:15, 9:20, 2:40, 10:40*, Керезмезе (від 1/5 до 30/9), Дорж-Ватри (від 1/7 до 31/8), Ворожти (від 1/7 до 30/9) що неділі і с. вата).

Підвожичи 6:30, 10:55, 2—, 9—*, 11:05*.

Яворова 8:55, 5:58.

Лавочного 7:30, 2:55, 6:25*, Кокавич (від 1/5 до 30/9 що неділі і с. вата).

Самбора 9—, 4:20, 10:55*.

Вєжца 11:10.

Ряшева 4:10.

Кокомі 5:50.

Рави рускої 7:30*.

Перемишля 10:05* (від 1/5 до 30/9) Хирова, Ясла.

Стриж 11:10*.

3 Підзамчє

Підвожичи 6:45, 11:15, 2:13, 9:23*.

Поїзди льокальні:

Врукович від 1

Переклад з франц. М—

Виходить у Львові щодня (крім неділі і свят) о 5-й годині по полудні. Якщо літературний додаток коштує 5 копійок, а «Діло» — 10 копійок.

Передплату і інсерати приймають: У ЛЬВОВІ: Адміністрація «Діла», ул. Баторія ч. 24. Бюро газет А. Олександровського, ул. Кішинська 2; С. Соколовський, Пасаж Гавманів ч. 9; К. Вульф, ул. Карла Луденка ч. 23. — У ВІДНІ: М. Дукес, I. Sellenstätt; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; Hassenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; A. Chulawski Wien VI. Getreidemarkt 13; — В ФРАНКУРТУ: і ГАНБУРГІ: M. Hassenstein & Vogler.

Передплата і наклеювання за інсерат платні у Львові.

ДІЛО

Передплата на «Діло» з літер. додатком

«Діло» з літер. додатком:
на цілий рік . . . 32 к. — 44 к.
на пів року . . . 16 к. — 22 к.
У Львові (без почтової перебірки)
на цілий рік . . . 28 к. на пів року . . . 14 к.
на чверть року . . . 7 к. на місяць . . . 1 к. 24 с.
Повнедине число коштує у Львові 10 к.,
на провінції 12 к.
Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вносять за літо за попереднім номером. — Рекламісти попередити збіжжя зліт міста.
Головний анжарний приймають за 20 с. за одну стрічку літератури або за 10 с. за одну стрічку «Надіслане» по 50 с. — Подарки і інші прикраси оголошують за 20 с. за одну стрічку.

Medice, cura te ipsum!

Як звісно, віденська двірська камарилья враз з бар. Феєрварієм грожуть мадярській опозиції октроюванням загального та рівного виборчого права на Угорщині на випадок дальшого опору Мадярів против волі Відня. На перший погляд отця погроза для всякого демократа та всякого прихильника національної, політичної і соціальної справедливості мусить видати ся вельми симпатичною. Тим більше мусіла-б вона бути симпатичною для нас, Русинів, так як заведене загального і рівного виборчого права видвигало би на верх задоволене і приголочені угорських Руснаків, які тепер, головню завдяки угорській виборчій геометрії, не грають на Угорщині ніякої ролі та загибають в кліщах мадяризму.

Ми однак надто добре знаємо політичну тактику сей-ж камарильї і надто болючо випробували уже її політичні вороги на нашій власній шкірі, щоби не прикладати належної ціни сим радикально-поступовим погрозам на скрізь реакційної та лише вузко-еґотистичних інтересів пильнуючої камарильї і такого реакціонера з під темної звідни, яким прославив ся від давна бар. Феєрварій. Немадярські нації на Угорщині, між ними і угорських Русинів, уже видвинено раз против Мадярів і їх державних змагань, а як се остаточно скінчило ся та хто заплатив своєю шкірою за сей нагий приплив почуття національної справедливості до двірських сердець у Відні — се добре звісно, та се добре відчували угорські Русини, коли викинені з фарисейських обіймів Відня полетіли стрімголов в немішні обійми Петербурга. Безоглядно-еґотистична політика Відня та її перебіг надто отже добре нам звісні, щоби ми не оцінили, як належить, запалу до запального і рівного виборчого права на Угорщині у віденських рішаючих кругів, котрі — як бачимо — знов думають витягти каптани з жару чужими руками, кличучи на свій бік немадярські нації Угорщини, аби небавом — як се стало ся по 1867-ім році — в найліпшій згоді з мадярськими

феодалами і шовіністами, усіякими Андрашіми, Кольошваріями, Кекеметями та іншими того роду панями з буденештешкого джорей-клубу, звернути багнети і саблі мадярських жандармів і мадярських гонведів на своїх-же таки, легковірних союзників. Тож ціну сему двірському «демократизмові» ми знаємо і одушевляєм ся ним ні трохи не думаємо.

Та коли вже раз двірські віденські круги такі демократи і так горячим сподієм бачуть ся у них благородне і милостиве серце для поневоленних націй Угорщини, то предчї годі не зійти з дива, чому вони бачуть чуже під лісом, а не бачуть свого під носом. Додитавщина з її поневоленнями і гноблячими народами, з її обскуною виборчою системою та з її неладом предчї близька Відневи ніж події і відносини Залитавщини. Чому-ж отсі двірські круги, що їх нараз так розібрало бажане дати волю і політичну рівність всім народам Угорщини та що так радикально беруть ся до санації угорського неладу, не ввозьмуть ся перше до своєї таки Австрії?

В Угорщині віддала двірська камарилья усі нації на потаку Мадярам, а в Австрії те саме зробила з цілим рядом народів віддаючи до нині слабших сильнішим на прожерте, між иншим нас Русинів кидаючи на жертву Полякам. В Угорщині дають Мадяре всі інші нації, а у нас, що край, то инша нація коверзує над другою. В Угорщині безлад триває півтора року, а у нас тягне ся вже крайня анархія від десятих літ. Чому-ж віденські круги, коли вони так дбали о добро своїх народів та о заведене ладу, не спішають ся перше ратувати Австрію з болота, в яке її твкли самі своєю політикою загнали, та не думають вимірити поневоленням народам Австрії справедливості? Як має ся октроювати загальне виборче право на Угорщині, то логіка і консеквенція вимагає, щоби перше зробити се в Австрії.

Medice, cura te ipsum! треба отже сказати на погрози Відня про накинене виборчої реформи Угорщині. Коли віденські круги хочуть, аби вірено в їх

добрі наміри, то нехай зачнуть від Австрії. Бо з дотеперішньої історичної практики радше належить припустити, що погроза загальним гочосованем на Угорщині і під'южуване немадярських народів на Мадярів є лише фінтою та що викликає ся там внутрішню боротьбу лише на те, аби відтак знов кинути ся в обійми мадярських політиків, а немадярські народи по принципі: Der Mohr hat seine Schuldigkeit gethan... лишити на поталу мадярської мести.

Ради шкільні місцеві.

До року 1895. обов'язував що до рад шкільних місцевих закон з дня 25. червня 1873. Д. в. кр. ч. 225, змінений в деяких параграфах законом з дня 6. грудня 1887. Д. в. кр. ч. 67. Від р. 1895. увійшов в життя закон з дня 23. мая 1895. Д. в. кр. ч. 68, котрий дав постанови в їх основі зміни, зазначивши діяльність рад шкільних місцевих повести зовсім новими стежками.

Не буду порівнювати, чим іменню новий закон ріжнить ся від старого. Се за маю інтересувало-б читачів «Діла», і радше надавало би ся на тему для будучого історика розвитку нашого шкільного законодавства. З огляду на те замість порівнювати оба закони, застаном ся, чим єсть виставо рада шкільна місцева після теперішних постанов, а в особливості: яка ціль її і як ту ціль в практиці переводити ся.

Після старого закону належали до місцевої ради шкільної репрезентанти віроісповідань, репрезентанти школи, громади і обшару двірського (сей посідалий лиш тоді, коли обшар двірський в 1/10 причинав ся до удержання школи і учителя). Після нового закону: репрезентанти віроісповідань, школи, громади, обшару двірського і делеґата іменованого виділом повітовим.

Що після давного закону належали до ради шкільної місцевої репрезентанти віроісповідань, школи і громади — се цілком слушно. Але, если новий закон впроваджує до рад шкільних місцевих репрезентанта

двора без жадних застережень, если ще крім того вводять до неї делеґата ради повітової — то се вже єсть не без свідомої тенденції, на котру на жаль, тодішні деякі посли наші в своїм часі не звернули належної уваги.

Я подав повисше, що до ради місцевої входять репрезентанти віроісповідань. Виставо закон говорить о «репрезентантах коścioла» (§. 3.) а доперва в посліднім уступі §. 4. впроваджує окремого репрезентанта «в цїлю стажання реліґійних інтересуф млодзєм израїльскім». На кождий спосіб годить ся зазначити, що коли в законі о радах шкільних о державних з дня 26. червня 1893. Д. у. кр. ч. 84. репрезентация якого не будь віроісповідання залежна єсть від числа душ дотичного віроісповідання в окрузі, то в законі о радах шкільних місцевих нема в тім огляді найменшої директиви. Сказано лиш загально: має бути репрезентанти! З сего випадає, що в деяких округах шкільних до кождої ради шкільної місцевої належать репрезентанти віроісповідання мейсєвого, хоч до неодної школи ані один жид не ходить; що в тих-же округах єсть в кождій радї шкільній місцевої репрезентанти обряду латинського, хоч в сїм і одній душі того обряду нема; а знов в инших округах шкільних нема тих репрезентантів в радах шкільних місцевих з тої простої і воівоім природної причини, що в дотичних місцевостях нема ісповідників дотичного обряду, чї віри.

З великою поблажливостю, а навіть з певного рода протекцією, трактує закон обшари двірські.

Давний закон позваляв належати репрезентантові обшару двірського до ради шкільної місцевої лиш тоді, коли обшар двірський бодай в 1/10 причинав ся до удержання школи і учителя. Новіший закон жадного обмежєня в тій справі не знає. Ба, не лиш, що жадного обмежєня не знає, але й ще робить значні ущемчєня. Ого, если в нїкій місцевості є кілька обшарів двірських (не кількох співмїстєностей одного обшару), то кождий (!!) властєтель обшару двірського має право належати до ради шкільної місцевої і брати у

ЧИРИКОВ.

1)

Під поліційним наглядом.

I.

Що вечера Марія Тимофеївна дожидала особового поїзду і кождого разу поїзд заїздив на дерев'яний перон немов невідждно, будучи Марією Тимофеївну з глибокої задуми про Колю, що там в нїм тепер дієть ся... Коли розваз ся атак дєвоина і зашпїла парав, вона бігла стрімголов на перон і від одного вагона до другого глядала Колю. Водила цікавими очима по товпі, що метушилась на пероні, заглядала крізь вікна до вагонів і серце в неї затріпалоє сильнїше, як лиш побачила золоті гузика або шапку в синьому обвідкоу.

Так діяко ся вже від кількох днів: поїзд везував ся на стацію, вилізував невеличку товпу сірих людий, відповів жалібним свистом на голос стаційного двора і пігнав дальше, полишаючи за собою рудий дим і запах сірого диму. Раз приїхав окружний судія, на котрого ждали жінка та гурток дітей, то знов жінка лікаря або ігумен о. Порфир. Коли все не було...

— Що се має значити? Ах, діти, діти!

І Марія Тимофеївна отирала швидко сльози, блукаючи очима по пероні. Непевно спитала мужика в запашоу та бляшаноу табличкоу на грудех:

— Куди їде сей поїзд?

— До Москви, матушко, до біокаміної Москви — жартобливо відповів мужик, замітаючи перон.

— А приїшов з Києва?

— З Києва, еге, з Києва — відповів мужик вже не радо.

Марія Тимофеївна глянула в сторону, де по її думці має лежати Київ і лице старушки уложало ся до якоїсь дивної, сумовито-віжкої усмішки. Там, дажеко, дажеко в сумерку весняного вечера виривала перед нею дорога стая смаглявого молодця в студентськїм мундурі.

— Гей, матушко! Ступїнь ся на бік! — крикнув мужик з бляшаноу табличкоу і потагував по ногах Марії Тимофеївни мітлоу.

Вона виривала ся з Києва, образ мотодця розвивав ся, і Марія Тимофеївна відійшла зітхаючи. Зворушена і засумована, збентежена і безпоміжна, була справді подібна до тих старих жінок, що їх кождий зове «матушками».

Спершу йшла поволі, відтак почала спішити ся і що хвиля виривала в нїй надія, що могла Колю нересліпати та стрїне його вертаючи до дому. І так видить тепер трохи гірше; серед наговлу на пероні зовсім не трудно когось пересліпати. Треба оправити собі очі...

Чим більше наближалась до дому, тим певнїшу мала надїю його там застати, і в бїзїм серця переступила поріг невеличкого, скованого між землею дому, що був такий старий як сама Марія Тимофеївна. Певно Коля сидить там і батько його має... При чїм тут жайка?

Тепер вже годі інакше зробити. Годовна річ, щоби він був здоров. Не кождий мїнять університет, а предчї люди живуть якось...

Вхопила тремтучоу рукоу за клямку,

перейшла неспомїяно стєпені сходів і отворила двері, що вели до мешканя...

Нї! Його не було!

Старий ходив у зношених виступках по комнати геть і назд, показував з досади, намагаючись утримати зворушенє, а коли Марія Тимофеївна авила ся в дверех без Коли, відвернув ся і пробурмотів:

— Не потрібно було зовсім виходити...

Відтак обержув ся до старушки, розложив руни і сказав:

— Ну й розумієть ся!

Настала довга мовчанка. Обоїм було на душі важко, обоє думали однако і обоїм збирало ся на плач, але видержали і мовчали завзято. Тяжко, сумно і пригвоблюючи стало в комнати. Матинин великого стїнного годинака таків поволи, начеб повторив слова Степана Никифоровича:

— Не потрібно було зовсім виходити.

І ріжні страшні картини виривали в їх уяві.

Часом приїшов в гостину скарбник Ардаїон Михайлич, щирий приятель Степана Никифоровича.

Ардаїон Михайлич оповїдав усе те, що читав, притїм фантазував доволі, мшпаючи історїю з «Русскої Старини» з ріжними історичними романами, які читав у «Ниві», і нагавав старим такого страху, що часом не спали цілї ночі, перевертаючись з боку на бік та зітхаючи...

Тому Степан Никифорович поштарав вадко, коли жінка вернула сама із стації:

— Не потрібно було зовсім виходити...

Сказавши те строгим голосом, пішов на город. Там була стара комірка до купеж, ціла заросла зеленю, з квадратним віконцем.

Старий вїшов тако до комірки, замкнув ся і в середині і плакав як мала дїтшина, кличучи в розпукоу:

— Боже, коли він лиш жив, коєц він лиш жив! Більше не хочу нічого!

Одного дня рано, коли Степан Никифорович був в службі а Марія Тимофеївна порала ся в кухню, надїхав з гуртком старосьвітської віз. Марія Тимофеївна глянула крізь вікно і жутна впаде в руки.

Коло воза стояв високий, худощавий студент і ждан, аж вїзав вїзав стару вальку під паку. Студент був обв'язаний плечима до вікна, але для Марії Тимофеївни було досить старої вальки, щоби знати сина і вїбачити на сході.

— Коли! Кольошка! — крикнула сьміючись крізь слези.

Відтак кинула ся до молодця і почала його цілувати. Не явля своим очам віри, що Коля повернув, дивилась йому в очі і шатає ся вадко:

— Ти здоров? Ти здоров?

— Гм... так!

— А ми так трівожили ся! Що нам не приходило на гадну! Отже тої простили! Боже!... Він живе!...

Смаглявий молодєць відповїдав сумною усмішкоу на худім, нервовим лиці і був такий збентежєним, начеб вид задиканої від щастя жєднїни його драгував, а так само надмірні пєсєгощі, від котрих вже давно відвів.

— Дай мені клупок! Я... я сама! Чаво то, як не дождать ся... А що день виходжу тобі на стрїчу... Ми нїяк не могли вбачити, що з тобою дієть ся?...

— Нічого... а трохи сїдїв...

— В тюрмі? Бог допоміг тобі видер-

Вірте мені

Поважні Панство, що купуючи або заміняючи на початку року шкільного для своїх дітей книжки, не заплатите більше, ніж в других тутешніх антикваріях. Натомість книжки, які у мене, Поважні Панство, набудєте, будуть непомізані, комплетні і в найновїших видах, за що все ручу. Вїй другї прибори шкільні посїдаю також і продаю дешево. Звергаю слова ті лише до тої меншї частї Поважної Публїки, котра у мене ще не купувала. Постїйні щорїчні мої наскавї відбїрателї не потребують уже тих заповнєнь. Посїдаю також і новї книжки. З високим поважанєм **СТАНІСЛАВ КЕЛЕР**, книгар і католицький антиквар ул. Баторія ч. 28 у Львові. 710 8-6

часть в її об'єктах в рішенням голосом. Що більше: кожний такий властитель може брати участь в об'єктах, або через свого заступника. Закон не каже: через свого заступника, значить: на кожне засідання може властитель об'єкта дійсного виконати свого спеціального, ad hoc заступника, пр. економа, льокаля і т. п. Але й то це за мовою: Кожний такий властитель окремого об'єкта дійсного може установити свого постійного заступника, який мандат свій таке довго задержує, доки рада шкільна місцева не одержить письмений донесення о його відлученні.

На сю обставину рівнож не звернено в своїм часі належної уваги!

Який аспект діяльності ради шкільної місцевої? Після давнього закону рада шкільна місцева має «брати о догляді виконувати законів шкільних і розпоряджень вищих властей шкільних». Після новітнього закону має рада шкільна місцева старати ся «о інтересах матеріальних шкіл і пошукати повагу школи і учителів». Як се розуміти, новий закон вписав в дальших 10 точках під спільним заголовком: «в щегульності».

Щоб не вийти поза межі завдань собі теми, не беру ся до оцінки цієї діяльності ради шкільних місцевих. Приймаючи се так, як закон подає, переходжу до питання: В який спосіб може (і повинна) рада шкільна місцева витягнути собі ціль освіти?

Річ зовсім природна, що всякі справи рішення має рада шкільна місцева на повних засіданнях. Близькі постанови подає §. 13. В кожній справі, починаючи згідно надзвичайній, в разі якоїсь нагальної потреби, або на вимогу двох членів (§. 12.), повинні відбуватися засідання звичайні, котріх термін мала означити рада шкільна краєва дорожкою розпорядження, (§. 12, уступ 1.) але до тепер не означила!

Помануши і се, треба зазначити, що діяльність ради шкільних місцевих, яко таких, єсть дуже ілюзорична, хочби вже для того, що рада шкільна місцева по мислі §. 19. може раду шкільну місцеву розв'язати і задати нові вибори, або дотичну місцевість призначити до другої ради шкільної місцевої (§. 2.)

«Органом виконавчим» ради шкільної місцевої єсть її предсідатель. Він виконує ухвали, підписує їх, провадить касовість і рахунки, надарює школи, доносить о потребі школи і т. д. (§. 16). Здавалося б, що той «предсідатель» єсть фактично — предсідателем. Хтоб однак так думав, то дуже помилявся б ся.

Бож звичайно:

1) «Касовість і рахунки» можуть бути передані касі громадській, в чім рада шкільна місцева має зовсім вільну руку, бо закон не пояснює близьше, коли іменно таке передане рахунків і касовості може, чи повинно наступити. (Уступ 1 §. 16).

2) Рада шкільна місцева може а посеред членів ради шкільної місцевої іменувати окремого «надзорця шкільного» до виконання предсідателя і передати йому надзорство касовість, рахунки, виконувати рішень ради шкільної місцевої, виводжувати шкільні вдоване о тім справ. Се може рада місцева зарядити там і тоді, де і коли «відносинами?» Я молила ся, Коліска. Чи тобі зовсім простий?

— Не простий, мене вислали до вас — під вас нагляд... — відповів студент, усміхаючись заклопотаний.

— А дальше? Що з тобою ставать ся?

— Нічо особливого... За два роки вступаво назад.

— Раз я бачила одного студента, переїздив через нашу станцію, питала його, але він не знав нічого про тебе...

— Звідки й можна всіх знати! Нас так багато, мамо!

— Ти певно дуже голоден?... Який ти худий! Я... зараз прийду!...

II.

Вийди він дома!

Все по давньому. Малі комнати чистенькі; на вікнах занавіси, яскраві дивні, герані, бую...

На стіні звичайні годинник з тягарками і підковою для управління ходу. Круглий стіл перед цвітчастим диваном вкриває вишивана скатерть, домовий виріб в відряді, що пригадують щось далекого, давно забутого... Зому здаєть ся, що він вже при своїм уродженню бачив ті відрі і племі з розлитого чорняка. Малій ган в стовні між вікнами і старанно упорядковані чаша «Света». Перед вікнами широка левада і тиха пуста дорога... Голубчик отойть як давніше в углі будинку а над брамою крутить ся малий вітраж... На леваді ходять гуски в жовтих гусаках в під шотом лежать безрога, клапаючи ушами...

Микола усміхав ся, начеб ті гуси і ту жлопоуху бачив що-инь вчора...

(Даліє було).

ни того вимагають. Ті «відносини» не є близьше означені, отже і тут рада місцева має вільну руку. (Уступ 3 §. 16). Рівнож не каже закон, хто, в судачі іменована надзорця, скликає засідання, хто підписує ухвали, хто проводить об'єкти, і що взагалі має стати ся з предсідателем, котрий на певно попри надзорці, заосмотрені такими прерогативами, не хоче бути мальованою фігурою.

3) Предсідателя можна «зложити в уряд» і звільнити раду шкільну місцеву до нового вибору (§. 19).

4) Заряд місцевим фондом шкільним, побирає всіх доходів, виплачує належності — сі всі чинності, або декотрі з них може рада місцева або поручити иншій раді шкільній місцевій, або зажагоджувати «в власного рамена» (Арт. 13 зак. в 24. ч. 1. вийня 1864 Д. у. кр. ч. 49). Се зажагоджувати «в власного рамена» зрозуміла рада шкільна краєва в той спосіб, що — після її гадки — вільно її до агаданні чинності іменувати на місці свого делегата! (§. 3 інструкції в дні 14 липня 1894 Д. у. і розп. кр. ч. 63). В кожній справі рада місцева і в сім випадку має цілковиту, нічим необмежену свободу.

Уважні читателі зрозуміють, що діяльність і значіння рад шкільних місцевих, а вглядю її предсідателя, може бути — в разі потреби — спростована до зера.

Тех кілька заміток подав я тому, що маємо нову раду шкільну краєву і коли треба вводити заваду, то іменно в довід, від таких постанов, як постанови закону про діяльність ради місцевої. Рускі репрезентанти в крайній раді шкільній повинні взяти під свою опіку агаданій закон і постарати ся, щоб аспирації та баламутства, які вводить закон в 23 мая 1895, як найвдше усунути.

Юліян Лосіцький.

3 Товмаччини.

(Гостина в Милованю).

Милу несподіванку справила околиці нашої вакаційна оселя в Милованю, устроюючи дні 15 с. м. на працях перед від'їздом своїм до Львова, вечерніці з сльськими, декламаціями і сценічним представленням патрістичного образу «На Тарасовій могилі», немов би на добрий спомин короткого її побуту в нашій околиці. Милу а незвичайно ніжним виступом своїм, яким наші молоденькі гості нам заприятували ся, зробили вони на нас симпатичне вражіння старанно плеканого городця російських цвітості, що самі собою уже платять не лиш за труд огордливості але і незаслужено не раз примісність справляють тим, що ведені цілковито, бодай через пліт до него заглянуть. Ми справді соромитися в душі, що приїхали доперва тоді подивитися на оселю, коли она завадки праці і напруженню ширих та шкільних одиниць, так гарно розросла ся, що справді зачудовані і повне признание мусіла будити у кожного з присутніх гостей. Життя беззастанно серед благодатних впливів сільської природи, могли ми доперва тепер відповісти оцінці і зрозуміти, яким добродієм для молоденької міської дівчини єсть побут в здоровій сільській оселі і близькість їх до тої рідної землі рускої, о котрій багато з них вчили до тепер хіба з книжок або оповідань. Справді хто хотів як-сь оцінити значення, яке мають у нас добре ведені оселі вакаційні і зрозуміти, яку неоцінену заслугу поклали ті, що своєю жертволюбністю, трудом і енергією причинили ся до введення в життя і видатного успіху сеї молоденької інституції, той нехай би був приїхав на той виступ, а був би дізнав правдивої утіхи з поглиблення нашої народної роботи і набрав правдивого поважання, для добродієв тої верстви нашого народу, котра до тепер від старшої братії найбільше була зачудана.

Продукції маленької дівчини відбували ся в гарно прибраній і відповідно урядженій пош, на горі, з котрої розглядав ся прекрасний огляд вид підгірний, а коли підіймав ся куртина і на естраді появляв ся гурток в майовничій народній стрій прибраних дівчаток, то все зливалось в один прекрасний образ, де на зеленій поляні, оточеній темним бором і сніжними горами, розсіялись скромні плівні а так мило для ока своєрідні цвіточки. Діагоно то перший уступ програми: хорова пісня, «Мати Вожа», не був властиво продукцією, а природною піснею хвали і вдяки, для «небес царіці», що здавалось сама собою добувала ся і пела ся гармонійно з маленьких уст і невмигучих дитячих сердець.

По таким спрешентовану оселі в її повній природній принади виступав голова тов. «Оселі вакаційної» п. Оля Варвинська і зложива в імені молоденького товариства першу прилюдну подяку всім добродіям сеї інституції а в першій раді Експ. Митрополитови Шелляцкому, котрий дав початок і приложив своїх рух до так гарного пожиточного діла. Закупивши значні простори лісів при парцеляції Милована на утворення фонду промислової школи, відступив переважний будинок двірський а 10-морговим садом на уміщені оселі і тим чином став основателем першої рускої вакаційної оселі, за що нехай йому буде вдяка від цілого руского загалу. Дальше висказала п. Варв. подяку Впр. о.

Варвинському місцевому пароху і Вп. жені его за їх догляд, опіку, поміч в удержанні і відпівній надір над оселею. Впр. сестрам службицям за відряде повне неутомимого труду ведене домашнього заряду, Впов. панні З. Демчишинівній, учительці, за се, що не пощадувала пожертвувати свого вакаційного супотинку, для добра оселі, в котрій з напруженням працювала, щоб побут на селі не позістав без додатного педагогічного впливу на молоденькі серця і уми оселян. Її то завадки належить коректно вичислити всім пісень і декламацій, якими оселянці чарували нас на вечерку. Позабула тільки п. Варв. на себе, хотий она то була душею і головною ініціаторкою сеї діла. Она своєю енергією уміла побороти всі труднощі і протипотности, щоб вже в сім році поставити нову інституцію в раді старших посестер до служби і борби за гарнійшу долю свого народу. Та в цілім поведінні її і б'ючий з лица радости в удачого діла, легко кожний міг сега догадати ся і для того один з гостей зложив їй за се в імені всіх зібраних окрему подяку.

Виконаве всіх продукцій перейшло всяке очікуване і гості слухали їх з великою приязністю і внутрішнім вдоволенням. Хори, як: «Пробудиває Русь», «Ой Дніпро» і «Молитва Лисенка», були віддані бездоганно, з умільним задержанням всяких forte і piano, для того рясні омески покривали кождо продукцію молоденьких співачок, а вже правдиве студюване викликало у слухачів маленька Олена Стедуріна, що мов правдивий соловейко віддала своїм ніжним голосом «Заграй ми цигане» в повною прецизією. Не уступала їй мисля Оля Козакевич, що з цілим зрозумінням і належною свободою віддекламувала дві поезії з Шуратового циклу «Зарваниця», «Там і Маріяна», повним і звучним голосом. Добра дібрала і природно віддана була збірна декламація «Дідусева завадка», Віри Лебедової трома дівчатками М. Орлік, Мар. Ст. і Олесев Скараро а вже вершком всіх продукцій була патрістична картина Віри Лебедової, котра вірним відданям, повним простотою, майновістю і діточої широті робила вражіння дійсності. Особливо в рухій дії, що відгравалась уже в підсмерку вечірньої пори, коли то сценічні транспаренти і декорації зливались в одно з природою: темною снігом небозводом, ростучим за попою смереками і далеким лісом, пилули ми враз із оцією і переносились думками на ту Шевченкову гору, звідки — як щебетала маленька «артістка» — «Русь Вирайну всю видно» і разом з диточками благали ми в душі: «Боже, Святий Царю — даю землю дай Кобзарю!» за те, що своїми поезіями натхнув тільки людей охотою благодіної служби для свого народу. Тож слава вам диточки за наше поведіння і гарніпримети вашої душі, а честь і вдяка тим, що кодо вас потрудились.

По представленню звиділи ми гарно уряджену оселю, що чистотою і ладом вражала наше око. При скромнім угодженню, серед великих розмірів і сльїві, скоро промняв час нашої гостини в оселі, і в піднесеним духом і вірою в гарнійшу будучність попрацали ми се нове симпатичне місце, бажаючи йому як найгарнійшого розвою.

Одна тільки була темна сторона сеї світляної діла, що мило уривала дійшла до нашої відомості — се сумний, невідрадний стан касовий нашої оселі, котра на діомісячне удержанне 24 оселянок має до розпоряджості всего 100 К. Се справді попра відрадні успіхи, невідрадніа сторона рускої оселі. Та знала жертволюбність рускої суспільності, що помогла своїми жертвами урядити скромний але приличний приток для оселянок, повне безперечно і затишний довг на удержанне.

Одна ще гадка тиснула ся нам до голови, чому то о такі справи свого культурного і фізичного розвитку мусять руска суспільність, покривати виключно приватною своєю жертволюбністю. Чи в таких справах фонди і державні, на котрі руский нарід таж гірко своєю кривавістю складає, не мають для нас жадних обов'язків? А ми до них не маємо ніяких претенсій? На се не один каже: «Чому ні? Коли подбалисте о основанні такої пожиточної інституції, то сойм правий певно признати на рік 100 а може і 200 Кор.» Дай Боже здоров'я! Rząd sprzyja Rusinom — се звичайно!...

Суд.

3 Росії.

(Телеграми.)

Варшава. Загальний страйк закінчений. Праця розпочала ся у всіх фабриках. Дневники вийшли вчора по полудні по двох днях перерви.

Радом. На 29-й вереті від Радому революціонери висадили в воздух земліничий міст. Комунікація перервана, рух поїздів зпержано.

Мітава. Товпа, зложена з кількохсот людей гдерла ся до арсеналу в Мітаві, убила трох вартівників і розграбляла оружя і амуніцію. Забрало до 200 карабінів і кільканих пач патронів. Напастимся убрести перемашували через місто і скрили ся в лісах. З судітих міст названо війово. В цілім надбальтійсьім краю може вибухнула оружна повстання. Агітація сильна. Революціонери зашпигували в нощі судиою Вайнберга.

Петербург. Нове розпорядженне міністра просвіти дозволяє приймати до середніх і вищих шкіль 2 до 5 процент Жидів.

Кронштадт. Сільські робітники вивули бомбу на міністеріального урядника Доміцкава. Доміцкав погіб.

Москва. Тут арештовано 26 офіцерів під закидом участі в заговорі, котрого цілю є дахша агітація против оголошеного маніфесту конституційного.

ТЕЛЕГРАМИ.

Війна.

Петербург. Лінійні доносять: Відділ нашого війська посунав ся в сторону долини Чіамау і обсадив село Лябусіади. Другий відділ виїхав Япанців з місцевості Сінадає, а третій в становища Мабруншу. Против становища в Юлянші вислано три колонни війська, щоб обійшли Япанців. Япанців виїхав з становищ. Контратак відперто. З Корей доносять, що Япанці заатакували місцевість Каугосуґа, але їх відверто.

Мирні переговори.

Берлін. З Портсмуту доносять, що мирові переговори суть дуже ликі, бо Япанці в тій чи в сій формі рішучо домагають ся воєнного відшкодованя.

Нью Йорк. Рузвельт мав від американського амбасадора в Петербурзі одержати депешу зложеноу в 500 слів, в котрій амбасадор вдає справу в своїй тригодинній аудієнції у цесаря.

Угорська криза.

Відень. Ліберальне сторонництво угорське мало вчора повідомити цесаря, що воно рішило дальше існувати. Ферварі надіє ся в помічю сеї сторонництва утворити більшість в сойм. До сеї більшості увійшли би всі умірковані елементи наявної коаліції, в зв'язатком непримиримого лівого крила партії незалежності. На випадок, коли би сеї план утворення нової більшості не повів ся, сойм буде розв'язаний і розписані нові вибори.

Будапешт. З ліберального сторонництва виступило 14 послів. Говорять, що дезерці збільшать ся, як Ферварі буде отверто ітя дорогою абсолютизму.

Скандинавщина.

Штокгольм. На кабінетовій раді міністер судівництва здав справу о послидних ухвалях норвегського парламенту і пропонує домогати ся від шведського парламенту дозволу до нав'язання переговорів з норвегським правительством і щоби шведські делегати зішли ся з норвегськими. Наслідки престоло, яко регент, вгодив ся на се предложення.

Атентат на метрополита.

Царгород. Оногди виконано атентат на метрополита Струмиці. Метрополит вийшов цілий, тільки архимандрит, що був в его товаристві, ранений.

Мароко.

Париж. Говорять, що буде порішена демонстрація французької флоти против Марока. Демонстрація має відбути ся під Танжером.

НОВИНКИ.

— Дирекція І. гімназії в Станиславові подає до відома інтересованих, що слідує

Силою розпорядження Его Експеленції Міністра Віроісповідань і Просвіти з дня 10 липня с. р. ч. 26.272 зістане отворена в Станиславові з початком року шкільного 1905/6 І. класа державної гімназії з руским язиком викладовим.

Вписи учеників до І. класу рускої гімназії в Станиславові відбувати ся будуть в Дирекції польської гімназії в днях 30 і 31 серпня від години 9—12 рано і 3—5 пополудні. Ученики мають явити ся до вписів в товаристві родичів, котрі обов'язані будуть зложити лично декларацію, що сини їх мають вступити до рускої гімназії.

Іспит вступний розлічне ся дня 1 вересня о год. 8 рано і буде відбувати ся після обов'язуючих приписів в азіці викладавм руским.

Ученики, котрі вже вписали ся і зістали прийняті до польської гімназії в липня с. р., если хотять перейти до рускої гімназії, мусять ся піддати додатковому іспитови з язика руского.

В тій цілі мають зголосити ся до Дирекції польської гімназії в означенім повисше речина (30 і 31 серпня) предкладаючи заравом згадану декларацію своїх родичів.

Дирекція ц. к. І. гімназії.

В Станиславові дня 20 серпня 1905

Ф. Терліковський.

(Інші часописи просять ся повторити се оповіщення.)

— Містифікація — а напасть Галичина. В ч. 176 нашого давняка подали ми вистку, що дня 15 с. м. уложив ся п. рох Джуроа саятняського повіту о. Николай Огоновский. Оя висть показала ся однак неправдивою, а взяли ми її з інформаційного виддіту «Руслана» не припускаючи, що інформатори «Руслана» пали жертвою містифікації. Таки містифікації дучають ся дуже часто не тільки у нас Рускія, але і в цілім світі, і нема

Руский Інститут для учеників гімназ. отриває ся у Львові ул. Кляноновича ч. 3, з днем 1 вересня с. р. Зголошуватись можна в канцелярії інститута ул. Кляноновича ч. 3, партер, на ліво. 746 1-6

Укінчений ученик шкіль середніх класів пошукує лекції на провінцію, посідає свідоцтва пратики яко здібний інструктор домовий. Зголошення до Адміністрації "Діла" під "Інструктор". 747 1-3

Панна Русинка з укінченою VIII кл. приймає зараз на цілий рік уділюване лекції в родині священника, яко освіта інструкторка з замішування! Адресувати: Хомак, офіцій, Камінка струм. 749 1-3

Особа самітна середнього віку, знаюча ся на господарстві сільським і домовим, шукає посади до заряду дому у священника звідця. Зголошення: Зузіана у пані Микитишин, ул. Майдкевича, ч. 18, Львів. 750 1-3

Двох студентів з низшої гімназії або реальної школи найде мешкане з харчем і опікою ул. Арсенальська (по біч Домініканів) ч. 2, I пов. ч. дв. 5. 751 1-6

Важне для Родичів! Інтелігентна руска родина хоче прийняти на стандартно кількох учеників з низшої гімназії. Догляд під кожним виглядом дуже совісний. Власна відомість: Львів, ул. Терещуків ч. 20 партер. 754 1-3

Академік фізичної гляндалекції або подібного заняття сейчас за мірною винагородою "Diligentia" Яричів Новий. 752 2-3

Учителька глядає приватної посади. Ласкаві зголошення: Кісевич, Львів, ул. Водна, ч. 3 II. пов. 2-5

Родина урядника приймає двох студентів. За вірцеву стандартно, порядний харч і за добрі поступки в науках руть ся. Близька відомість ул. Городецька ч. 39 коло дачки, вікна виходять на город св. Юра. Осторож поваже. 717 4-6

УЧЕНИК з висшої гімназії глядає заняття у адвоката або лекції на селі. Ласкаві зголошення прошу скати до: "Diligentia" poste restante Заболотів. 705 5-10

Українка інтелігентна, бездітна, вільна знайде зараз посаду в провінційно-нальній місті. Зголошуватись до адміністрації "Діла" під 715 "вільна Посада". 3-5

Глядаю учеників середніх шкіль або учениці на стандартно з цілим утриманням за умірну ціну. Фортепья дома. Ласкаві зголошення під адресом: Людвіка Ришлер Львів, ул. Зелена ч. 5. 725 2-2

Ученик з укінченою V. кл. гімназ. з дуже добрим поступком глядає лекції на цілий рік на селі. Ласкаві зголошення на адресу: Гімназист, Бутини п. п. Мотти великі. 707 4-9

Панна з укінченою виділовою школою глядає місця учительки до дітей з народних шкіль. Вимоги скромні ласкаві зголошення "Час р.-г. Дрогобич. 719 2-3

Учителька приймає приватну посаду на селі. Здабелівна Водна ч. 3, Львів. 709 3-3

Торговля мішаних товарів Ю. Винницького в Раві руский приймає зараз на приватну ученика. 723 3-4

Фортепья і п'яніна в найбільшій виборі можна дістати як все в складі **І. Муссіла**, передтим І. Балью у Львові, при ул. Ка-748 роля Людвіка ч. 7. 1-10

Гарні мешкання з домашнім здоровим харчем знайдуть П. Т. академіка і старші ученики в рускій домі по уміркованій ціні. Приймає також Панів на оам харч. О. К. ул. Скарбіаска ч. 35. 708 8-2

Недужі на легкі і горло, астматики і недужі на горланку.

Хто хоче раз на все позбутися своїх недомогань на легкі і горло, навіть найбільше упертих, як астму, кохби як востарілу і унаману за не-уважкою, нехай зголошиться до **А. Болесного** в Берліні N. Weissenburgerstrasse 79. Тасе підля-ють записку великої цілющої сил-его лічення. Брошура даром. 694 2-10

Просимо закладати нашого банкового календарика, котрий розсилаємо даром і оп-латно. Лоси на сплати про-даємо дешевше як заграничні фірми. Агентів не маємо. Без-платна ревізія плюсів і ефектів.

Шіц і Хасе банківський дім і контора виміни. Львів площа Марійона ч. 7. (ріг ул. Коперника). 780

Виконує найдешевше всякі ритовничі роботи, печатки і дизельоване. Влас-ний виріб кавчукових і ме-талевих штампів, гравюри на метал і дорожніх камі-нах. Шильди ритовані і літі прасовані таблиці з бляхи для сторожів і асекурацій-них товариств. Печаткові марки, знаки для випаю-вання із зеліза і шпунтові бляшки. Склад кавчукових типографій Perfect і різних красок і штампів.

Артистично-ритовничі за-веде-не 186
А. Зігмана
у Львові, ул. Синотуна ч. 14.

Перший руский склад машин де шитя.

Незрівняної доброти машини де шитя і гафту Зігера.

Нижні від 27 до 65 ар.
Рускі від 35 до 48 ар.
Обручкові п. 41 по 77 ар.
Обручкові ч. 45 по 88 ар. (дан-грубої роботи).

Всі зголошення і п. Ур-ядника прошу як раз, як тільки і дан зголош. на довердження рускій громадської.
Учеська зголошення: Гель-жон с 187, Деметриво. Нафта шитя і гафту Зігера. Ціна не на-дає даром. 55

ВОЛОДИСЛАВ КУКАВСКИЙ
перед тим
Іван Лаврун
Львів, Пасаж Міколяша.

„Народна Гостинниця“

створена зареєстрована з обмеженою порукою
будує у Львові свій власний готель.

Чим більше заінтересована омаже в тій справі наша суспільність, тим скорше буде сей триповерховий дім укінчений і відданий до публічного ужитку. Заінтересована і признає важности підприємства „Народної Гостинниці“, котре ширити буде відомости нового у нас промислу, омаже наша суспільність численним вписуванем в члени нашого товариства і згодкою своїх капіталів, від котрих то згодкою платимо 5%. — Жертви не жадаємо, але даємо на-году певної і користної згодкою капіталів, що приспорить вкладникам доходи, а народній нашій справі хосен в загаль-нім значінню. — Адреса нашого товариства: „Народна Гос-тинниця“ у Львові, ринок 36.

УПРАВА. 751 1-2

Без конкуренції

КАВУ

в смаку незрівняну, сильну і аро-матичну, невеликого зерна, в почтових пакетах 4³/, кілевих 14 К. франко.

Кава спеціальність

надзвичайно великого зерна 22 К 40 с. франко.

поручає

Народна Торговля у Львові.

505 8-12

ПЕРШИЙ РУСКИЙ СКЛАД З КОСАМИ

Михайла Пасічника у Відни

XVIII/1 Theresienstrasse 32

продає найліпші і найдешевші

„КОСИ ГАЛИЦЬКИХ СВЯТЯН“

а іменно по таких цінах:

довгість коси:	60	65	70	75	80	85	90	95	центимтр.
одна коса коштує:	104	114	124	134	144	154	164	174	сотків
100 кіс нарав коштує:	90	100	110	120	130	140	150	160	жорон

Хто заховане 10 кіс, дістає одну косу даром — для гуртовників знач-ний опуст. Коси неадані приймаю наваз або аверта гроші. Маю на складі також: серпи, молотки, бабки, перстені та бритви.
Ціники вислаю даром — товар лише за посплатою. 38434-34

Заснована 1782

Заснована 1782

Ціс. кор.

привіл.

РАФІНЕРІЯ СПІРИТУСУ

Найстарше заведење промислове в краю і одне в найстарших в монархії.

Фабрика найзнаменитших лікерів, правдивих поль-ских горівок, розсолів і румів

І. А. Бачевский у Львові

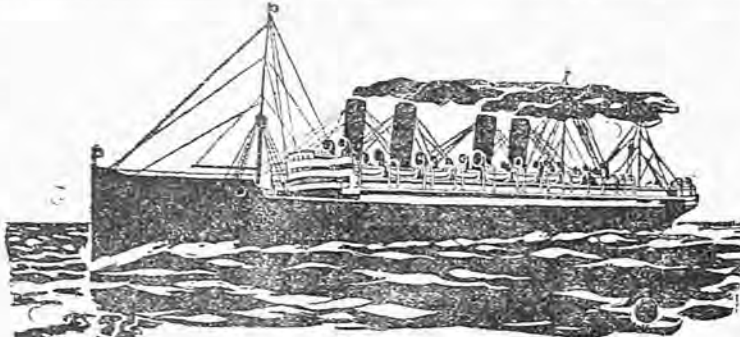
ч. і ж. надзорний доставник

поручає Вл. Управам рілничих кружків і сільських крамниць свої знамениті вироби по уміркованих цінах.

Має спеціальні парові апарати до виробу горівок, румів і інших спиртуальних у всіх смаках і якостях.

ПІСЛЯ ВИМОГІВ ЗАКОНА на теплій, хемічній дорозі фабрично владжених і союджених та п. н. інституту до розсади спо-живних средств розсаджених.

Ціники і інформації вислаю ся на домашне оплатно і даром. 347 8-26

до Америки

Канади, Тексасу, Аргентини, взагалі до всіх місцевос-тий північної і полудневої Америки, до Австралії, Япо-ну, Хін і т. д.

з Галичини і Буковини найдешевше перевозить

Перевозове товариство пароходів

NORDDEUTSCHER LLOYD

В БРЕМІ.

В Бремсе товариство удержує руского священника, котрий виконує душпастирські обовязки і опікує ся емігрантами.

Хто хоче їхати до Америки, нехай пише по шифарту до: Генеральна Агентау Північно-німецького LLOYD'A у Львові ул. Городецька ч. 93. 243 21-50

ОГОЛОШЕННЯ.

XII. ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ членів Товариства „РИЗНИЦЯ“ в Самборі відбудуть ся дня 12 вересня 1905 по слідуячій програмі:

1. О год. 8 рано поминальніе Богослуженє за померших членів Товариства в парохіальній церкві в Самборі.
2. О год. 10 рано відкритє зборів в сали Товариства.
3. Звіт ради надзираючої дирекції і комісії провіро-чної, затвердженє білання і уділенє дирекції абсолютної.
4. Подія зисків з р. 1904/5.
5. Вибір одного члена дирекції і 4 членів ради над-зираючої на три роки, також вибір трьох членів комісії про-вірочної на один рік.
6. Внесенє дирекції і членів.
7. Львовање премій для церков і церк. братств, чле-нів „Ризниця“.

ВІД РАДИ НАДЗИР. ТОВАРИСТВА „РИЗНИЦЯ“
В Самборі дня 27 липня 1905.

о. Лев Шавицький о. Василь Скоробельский
председатель. секретар. 752 1-3

Під засів осінні поручає:

ШТУЧНІ НАВОЗИ

І. галицке Товариство акційне для промислу хемічного

(перед тим Спілка ком. Юліана Ванга)

У ЛЬВОВІ

ул. Академічна ч. 8. I. пов.

На жадање вислає ся ціники відворотно і оплатно. 558 10-10

Рух селіанських поліадів

важний від 1 мая 1905 піска середньо-європейського часу

Де Львова на дворець головний приходять:

8 Іцкан	12:20*, 6:10, 1:40, 5:45, 9:10, Ворохти (від 1/7 до 30/9 в неділю і свята), Деметриво (від 1/10 до 30/4), Коломні (від 1/6 до 30/9 що неділі і свята) Керезмеє (від 1/5 до 30/9), Серета (від 1/7 до 31/8), Вергмета (в понеділок), Жи-датева (від 1/5 до 30/9 в неділі і свята).
„ Кракова	2:31*, 6:—, 8:50, 1:30, 5:25, 8:10, 9:50*, Нового Санча (від 25/6 до 15/9) Яска (від 1/7 до 15/9).
„ Підвожочис	7:20, 11:55, 2:30, 10:20.
„ Лавочного	7:29, 11:45, 10:50.
„ Рави рускої	7:50.
„ Станиславова	8:05.
„ Самбора	8:15, 1:50, 9:20*.
„ Яворова	8:18, 4:32.
„ Коломні	10:05.
„ Рагева	10:35.
„ Тухлі	3:45 (від 15/6 до 30/9), Ожолього (від 1/5—30/9).
„ Велзця	5:—.

На Підзамче

„ Підвожочис	7:—, 2:15, 6:15, 10:—*.
„ Врукович	від 14/5 до 10/9 6:50, 7:50, рано, 9:55 (рано) поноуднем (тільки в неділі і р.-м.-мат. свята, 1:45 поноуднем (тільки в неділі і р.-м.-мат. свята), 3:05, 4:16, 5:—, поноуд. 7:41, 8:55 веч. 8:18 рано, 1:15 поноуднем (від 1/5 до 30/9) 4:32 поноуднем, 8:45 вечер (від 14/5 до 10/9. і 9:25 вечер (від 14/5 до 10/9) тільки що не) ділі і свята.
„ Щирця	10:10 вечер (від 1/6 до 10/9 в неділі і р.-м.-мат. свята).
„ Любіня	10:10 вечер (від 14/5 до 10/9 в неділі і р.-м.-мат. свята).

31 Львова з головного двірця відходять:

До Кракова	12:45, 4:15, 8:25, 8:35, 2:50, 6:35*, 11:—*, За-копачого (від 25/6 до 15/9), Осьвяціма (від 25/6 до 15/9), Веліччи (від 1/5 до 24/6) і (від 16/9 до 30/4).
„ Іцкан	2:51, 6:15, 9:20, 2:40, 10:40*, Керезмеє (від 1/5 до 30/9), Дорин-Ватри (від 1/7 до 31/8), Ворохти (від 1/7 до 30/9) що неділі і свята.)
„ Підвожочис	6:30, 10:55, 2:—, 9:—*, 11:05*.
„ Яворова	6:55, 5:58.
„ Лавочного	7:30, 2:55, 6:25*, Кохавини (від 1/5 до 30/9 що неділі і свята.)
„ Самбора	9:—, 4:20, 10:55*.
„ Велзця	11:10.
„ Рагева	4:10.
„ Коломні	5:50.
„ Рави рускої	7:30*.
„ Перемишля	10:05* (від 1/5 до 30/9) Жирова, Яска.
„ Стрия	11:10*.

3 Підзамча

„ Підвожочис	6:43, 11:15, 2:13, 9:23*.
„ Врукович	від 14/5 до 10/9 5:50 рано, 8:30 рано (тільки що неділі і свята р.-м.-мат.) 12:30 поноуднем (тільки що неділі і свята р.-м.-мат.) 2:10, 3:20 поноуд. 6:10, 7:30 і 7:55 вечер. 11:15 в нощі можної неділі.
„ Рави рускої	6:55 рано, 9:15 передпоуднем (від 1/5 до 30/9) 1:35 поноуд. (від 14/5 до 10/9 в неділі і р.-м.-мат. свята) 3:08 жопом. (від 14/5 до 10/9) - 5:58 поноуднем.
„ Янова	1:55 поноуднем (від 1/6 до 10/9 в неділі і р.-м.-мат. свята).
„ Щирця	2:15 поноуднем (від 14/5 до 10/9 що неділі і р.-м.-мат. свята).

Прямітка. Поліди косички дружоків в черанжках тов-стими; кожда кічка в зазначені звідомо. Нора кічка чи-скає ся від 6 год. вечір до 5 мінути 59 рано.
Значайні білєти іздає ся внашом білєти водного кинесого рода, ілєстровані провідниками, розсади іди і т. д. мож на-бувати через цілий день в міськом бірі ч. н. дарма і без-платно, писли Гауємана ч. 9. 95

УЧИТЕЛЬ

орган руского товариства педагогічного двох-дзених педагогічно-науковий виходить від 1 чер-вня 1889 у Львові ул. Кохановського ч. 15. Пренума-ра річна 8 ар. піврічна 1:60 ар. чвертьрічна 80 гр

ФАБРИЧНИЙ СКЛАД БІЛЯ

Найдешевша торговля галантерейних товарів

АДОЛЬФА РАПША

у Львові Ринок ч. II (напротів тов. Просьвіти.)
Поручає великий вибір мужского біла, крава-ток, рукавичок, парасоля, лісок, шкіряних ви-робів, російських кальонів, альбомів як також тоалетного мила і пероумерів.
Великий вибір пушок на цигарети, тютюну, гроші і спінок з гербом Руси.

Великий вибір біжутерії. 760

Без конкуренції

Спис виграних

фантової лотерії „Сокола“ у Львові з тягнення дня 3. мая 1905, яких по виїзній день не відобрано.

(Пояснення: Числа товстим друком означають ч. лосів, в остих [] скобках означають ч. виграних, а числа в округлих () скобках вказують приблизну вартість виграної в коронній валюті. Скорочення слів: виш. — вишиваний, гафт. — гафтований, гачк. — гачкований, кн. — книжка, фотогр. — фотографія).

58 [122] виш. переписний листок (30 с); 210 [833] гердан (2 К); 313 [835] алябастрова пушка (2 К); 444 [837] черепаха з образом 1 К; 661, 663, 664, 665, 666, 667 [803, 805, 806, 807, 808, 809] книжки: „Тарас Шевченко“ (по 40 с); 668 [810] Календар „Комаря 1903“ (30 с); 745 [834] зеркальце з Кольоні (1 К); 1370 [838] великі параги [10 К — оплата почт. 2 К]; 1383 [94] листовий папір (1 К); 1384 [95] тека на часописи (3 К); 1386 [97] ручник (3 К); 1389 [100] націтний (1 К); 1390 [101] мальована палета (2 К); 1446 [71] листовий папір (1 К); 1472, 1473, 1475, 1476, 1477, 1479, 1480 [43, 435, 437, 438, 439, 441, 442] книжки „Школа“ (по 40 с); 3022 [344] дзюбенка (3 К); 3023 [345] скатерть на столик (5 К); 3024 [346] накрите на столик (8 К); 3025 [347] виш. серветка (2 К); 3026 [348] кн. „Відгук“ (2 К); 3027 [349] накрите на столик (8 К); 3029 [351] друк. образок (20 с); 3181, 3182, 3183 [173, 174, 175] переписні листки (по 30 с); 3190 [182] магічна ліхтаря (6 К); 3752 [244] виш. серветка (1 К); 3753 [245] гаманець з „дукачами“ (3 К); 3754 [246] гребінь 40 с; 3755 [247] папіросниця (40 с); 3756 [248] (підточка до зубів (80 с); 3757 [249] нагольник (2 К); 3758 [250] кн. „Руский декламатор“ (1 К); 3759 [251] різьблена хохля (1 К); 3760 [252] різьбл. вилець (1 К); 4552 [234] націтний (2 К); 4554 [236] мальов. жовкова подушка (8 К); 4555 [237] мальов. касетка (50 с); 4556 [238] виш. жіноча торбинка (3 К); 4557 [239] виш. жіноча торбинка (3 К); 4558 [240] виш. подушка (8 К); 4559 [241] виш. серветка (1 К); 4560 [242] виш. серветка (1 К); 4791 [102] гафт. настільник (4 К); 4792 [103] підставка на фотогр. (2 К); 4793 [104] олійний образ (3 К); 4794 [105] подушка на софу (7 К); 4795 [106] флякон (60 с); 4796 [107] флякон (60 с); 4797 [108] скляна касетка (1 К); 4798 [109] гафт. тека на листи (2 К); 4799 [110] виш. образ (3 К); 4800 [111] срібна чарочка (2 К); 4871 [753] націтний (2 К); 4872 [754] рамки на фотогр. (50 с); 4873 [755] рамки на фотогр. (50 с); 4874 [756] цигарничка (1 К); 4875 [757] плюшева подушка (6 К); 4876 [758] вазончик на цв'їти (50 с); 4878 [760] образ (60 с); 4879 [761] поливана мисочка (30 с);

5031 [703] ноти: „Коломийка IV“ (1 К); 5032 [704] образ (80 с); 5034 [706] ноти: „О не забудь“ (1 К); 5036 [708] образ (80 с); 5037 [709] ноти: „Не пора“ (1 К); 5038 [710] олійний образ (5 К); 5039 [711] олійний образ (5 К); 5040 [712] Школа фортеп. Вік'а (2 К); 5051 [293] подушка на софу (7 К); 5052 [294] касетка з приборами туалетов. (10 К); 5053 [295] плюшеві рамки (1 К); 5054 [296] плюшеві рамки (1 К); 5055 [297] ролетка на фотографії (40 с); 5056 [298] бомбонерка (30 с); 5057 [299] портрет на візитівці (50 с); 5058 [300] дамський гаманець на гроші (1 К); 5059 [301] настільник (1 К); 5060 [302] поливаний збан (5 К); 5221 [663] фігурка (2 К); 5222 [664] фігурка (2 К); 5223 [665] великі роги оленя (40 К — почт. оплата 2 К); 5225 [667] книжка: „Парація“ (2 К); 5226 [686] кн. „Парація“ (2 К); 5227 [669] образ Пилиховського (1 К); 5228 [670] кн. „Парація“ (2 К); 5230 [672] кн. „Парація“ (2 К); 5381, 5382,

5383, 5384, 5385 [263, 264, 265, 266, 267] хустки до носа (по 30 с); 5387 [269] фляконик кольоньскої води (1 К); 5388 [270] зеркало (1 К); 5389 [271] зеркало (1); 5390 [272] накрите на столик (1 К); 5822 [634] виш. подушка (8 К); 5823 [635] гафт. подушка (8 К); 5824 [636] гафт. настільник (6 К); 5825 [637] сукно (16 К); 5826 [638] палета (3 К); 5827 [639] палета (3 К); 5830 [642] образ в скляних рамках (3 К); 5891, 5892, 5893 [553, 554, 555] шампанівки (по 40 с); 5896 [558] бранзолета (4 К); 5897 [559] підгодинник (5 К); 5898, 5899, 5900 [560, 561, 562] віклевані рамки на фотографії (по 2 К); 5901 [283] кн. „Оповідання Марка Вовчка“ (70 с); 5903 [285] кн. „Альманах р.-укр. богословів“ (1 К); 5905 [287] кн. „Ранна Клара“ (1 К); 5906 [288] кн. „Blawatek“ (1 К); 5907 [289] кн. „Кухарка руска“ (1 К); 5908 [290] кн. „Печене тіст“ (1 К); 5910 [292] тараги на ключі (2 К); 5981, 5982, 5983 [423, 424, 425] вставки до подушки (по 1 К); 5987 [429] кропильничка (40 с); 5988 [430] образок (30); 5989 [431] гафт. серветка (1 К); 5990 [432] гафт. серветка (1 К).

6062 [274] фляконик (40 с); 6063 [275] фляконик (40 с); 6064 [276] пудер (40 с); 6065 [277] пудер (40 с); 6066 [278] кн. „Sierżand Renaud“ (1 К); 6067 [279] кн. „Nad brzegami Arno“ (1 К); 6069 [281] кн. „Parawan“ (1 К); 6070 [282] кн. „Frida“ (1 К); 6111, 6112, 6113 [813, 814, 815] календарі „Figlarz 1903“ (по 40 с); 6114, 6115, 6116, 6117, 6118, 6119, 6120 [816, 817, 818, 819, 820, 821, 822] образи Пилиховського (по 1 К); 6702 [524] флякон (1 К); 6706, 6708, 6709, [528, 530, 531] рамки (по 60 с); 6710 [532] тарабан (1-20 К); 6932, 6934, 6935, 6936 [694, 695, 697, 698] образи (по 60 с); 6938 [700] ноти „Коби“ (1 К); 6991 [543] виш. ручник (4 К); 6992 [544] гафт. настільник (8 К);

7092 [2] мальоване шовк. накрите на столик (6 К); 7093 [3] підгодинник (4 К); 7094 [4] плюш. касетка на рукавички (2 К); 7095 [5] кн. „Викъ“ (2 К); 7096 [6] кн. „Росцпані перли“ (2 К); 7099 [9] касетка листового паперу (1 К); 7100 [10] пам'ятник (1 К); 7101, 7102, 7103 [823, 824, 825] образи Пилиховського (по 1 К); 7104 [826] платок до вишивання (20 с); 7105 [827] касетка паперу (1 К); 7106 [828] підгодинник (20 с); 7107 [829] підгодинник (10 с); 7109 [831] підляминик (1 К); 7341, 7342, 7345, 7346 [403, 404, 407, 408] стирки до пороку (по 1 К).

8001 [31] виш. пішівка на ясьок (2 К); 8002 [32] виш. пішівка на ясьок (2 К); 8003 [33] підляминик (1 К); 8004 [34] гафт. націтний (2 К); 8006 [36] скляна касетка (2 К); 8007 [37] кн. „Стежечка в рай“ (2 К); 8008 [38] кн. „Стежечка в рай“ (2 К); 8091 [393] притискач-олень (3 К); 8093 [395] образок (60 с); 8095 [397] касетка лист. паперу (1 К); 8096 [398] касетка лист. паперу (1 К); 8097, 8098, 8100 [399, 400, 402] стирки до пороку (по 1 К); 8581, 8582, 8583 [673, 674, 675] кн. „Парація“ (по 2 К); 8584, 8585, 8586, 8589 [676, 677, 678, 681] кн. „Laboremus“ (по 1 К); 8901 [563] віклевані рамки на фотогр. (2 К); 8906 [565] кльон на цв'їти (30 с); 8908 [570] рамки на фотогр. (20 К).

9081, 9083, 9084, 9085, 9086, 9087, 9088 [793, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801] кн. „Тарас Шевченко“ по 40 с; 9111 [443] білюстрацій до „Боже буди покровитель“ (60 с); 9112 [444] бомбонерка (40 с); 9113 [445] папіросниця (2 К); 9114 [446] образ (60 с); 9115 [447] пацьорковий ланцюжок (1 К); 9117 [449] кн. „Мамі“ (40 с); 9118 [450] кн. „З днів журби“ (3 К); 9120 [452] теракотова коробка (40 с); 9241 [373] кіш на цв'їти (1 К); 9242 [374] фігурка-черевичок (60 с); 9243 [375] фігурка-черевичок (60 с); 9244 [376] флякон на цв'їти (70); 9245 [377] фігурка (1 К); 9246 [378] тека на листи (4 К); 9247 [379] вахляр на видівки (1 К); 9249 [381] серія видів-

вок (30 с); 9250 [382] серія видівок (30 с); 9782 [584] кн. „Буря“ (1 К); 9783 [585] умбра-балетница (30 с); 9785 [587] роги серпи (2 К); 9786 [588] лента (1 К); 9787 [589] лента (1 К); 9788 [590] касетка з перфумою (1 К); 9789 [591] гафт на підручник (1 К); 9790 [592] фартушок (5 К).

10012 [744] настільник (5 К); 10043 [745] фартушок (6 К); 10044 [746] образ-вимовий краєвид (2 К); 10045 [747] образ-бойко (2 К); 10046 [748] образ-гуцулка (2 К); 10047 [749] вахляр (5 К); 10048 [750] виш. канка на стіл (7 К); 10049 [751] образок на деревлянім кружку (60 с); 10050 [752] попільничка (30 с); 10667 [229] виш. краватка (1 К); 10669 [231] краватка (1 К); 11411 [413] хустка до носа (30 с); 11414 [416] хустка до носа (30 с); 11415 [417] флякон (1 К); 11417 [419] валок (40 с); 11418 [420] товчок до мяса (40 с); 11420 [422] палета (60 с); 11791 [353] гачкована вставка (2 К); 11792 [354] гачк. вставка (2 К); 11796 [358] подушка на піпильки (1 К); 11797 [359] таріль на компот (2 К); 11798 [360] попільничка (1 К); 11800 [362] фігурка в кошиком на сїрники (1 К); 12043 [195] серія видівок (60 с); 12044 [196] ноти „Народний марш“ (1 К); 12045, 12047, 12048, 12049, 12050 [197, 199, 200, 201, 202] хустки до носа (по 30 с); 12181 [213] гафт. плюшева подушка (6 К); 12186 [218] подушка на голки (1 К); 12188 [220] суконний песик (40 с); 12189 [221] виш. дамська блюзка (6 К); 12268 [390] тека на газети (2 К); 12271 [143] виш. переписний листок (30 с); 12272 [144] гафт. настільник (3 К); 12274 [146] виш. бинда (2 К); 12277 [149] касетка з 3-аписниками (1 К); 12279 [151] подушка на піпильки (1 К); 12695 [627] виш. націтний (3 К); 12696 [628] льорнетка в торбинці (6 К); 12698 [630] образ Пилиховського (1 К); 12699 [631] бомба на пиво (2 К); 12834 [336] виш. настільник (2 К); 12836 [338] виш. краватка (1 К); 12838 [340] рамки на фотографію (60 с); 12840 [342] фрактова хусточка (2 К); 13191 [453] гафт. настільник (2 К); 13192 [454] чарка на масло (2 К); 13193 [455] сільничка (60 с); 13194 [456] крайка (2 К); 13196 [458] підручник (3 К); 13197 [459] подушочка на піпильки (60 с); 13198 [460] касетка (50 с); 13311 [112] притискач до паперу (50 с); 13312 [113] виш. націтний (2 К); 13313 [114] тека на газети (1 К); 13314 [115] підляминик (2 К); 13315 [116] акварел. образ (3 К); 13316 [117] гафт. тека на листи (3 К); 13317 [118] виш. тека на газети (3 К); 13318 [119] тека на серветки (3 К); 13319 [120] виш. переписний листок (30 с); 13320 [121] виш. переписний листок (30 с); 13494 [54] кошик на витки (40 с); 13496 [56] фігурка Матери Божої (1 К); 13497 [57] фігурка ангела (1 К); 13499 [59] коробка на сїрники (60 с); 13883 [595] пулярес (60 с); 13889 [601] флякон (1 К); 13897 [739] кошичок на білети (2 К); 13899 [741] образ (2 К); 13989 [161] націтний (1 К); 13990 [162] касетка на хусточки (2 К); 14637 [609] кн. „Мої листи“ (1 К); 14681 [253] різьблений вилець (1 К); 14914 [466] крайка (2 К); 14915 [467] ноти (1 К); 14916 [468] ноти (1 К); 15182 [484] фігурка (1 К); 15183 [485] попільничка (60 с); 15184 [486] виш. настільник (4 К); 15564 [14] каламар (2 К); 15591 [473] фляконик (1 К).

До одержання виграної належить предложити оригінальний лос і долучити в значках поштовою оплатою. Виграні, яких не відбере ся по день 15. вересня 1905, стають власністю товариства.

У Львові, дня 23 червня 1905.

Старшина Тов-а „Сокіл“.

ЗАМІТКА: Вибиті на кількох сотках лосів через похибку числа 100.000 належить читати: 10.000. Виграні можна відбирати в „Соколі“ (ул. Коперника 9) в урядових годинах, се є від 6—8^{1/2} вечером, або через пошту на кошт і одвічальність адресата.

Виходять у Львові що дня (крім неділі і свят) о 5-й годині по пошуді. Яко літературний додаток долучає на „Вибіркові найважливіших повістей“.

Передплату і інерати приймають: У ЛЬВОВІ: Адміністрація „Діла“, ул. Баторія ч. 24. Бюро газет А. Охмівського ул. Кілівської 2; С. Соколовський, Пасаж Гавомана ч. 9; К. Вухтаб ул. Кароля Людвіка ч. 28. — У ВІДНІ: М. Дукес, І. Селлерстатте; Р. А. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; Hassenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; A. Churawski Wien VI. Getreidemarkt 13; — В ФРАНКУРТУ і ГАМБУРГІ: M. Hassenstein & Vogler.

Передплата і наданість за інерати платні у Львові.

ДІЛО

Передплата на „Діло“ з літер. додатком

в Астері: на місяць 32 к. на рік 384 к.
на пів року 168 к.

У Львові (без почтової переказки)
на місяць 28 к. на рік 336 к.
на пів року 168 к.

Повищене число виходить у Львові 10 к.
на провінції 12 к.

Редкація, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи авертують ся лише за попереднім за погодженням. — Редкація неопечатані вітні віт віт.

Головний зв'язок приймають ся по 20 с. за одну стрічку інерату або на сі місяць, а в рубриці „Надіслане“ по 50 с. — Подати і жати вітні погоджені числять ся по 20 с. за стрічку.

Правно-державний меморіал України

на з'їзді земців в Москві з 18/VII с. р.

Всеукраїнський з'їзд в Пютаві, відомий нашим читачам з „Діла“, рішив — як звісно — видати українську справу як квестію політичну перед всеросійським форум і в тій цілі виготовив декларацію, яку поручив Українцям-делегатам на земський з'їзд в Москві преджити сему-ж з'їздові від імені України. Земський з'їзд в Москві відбув ся, як звісно, 18 липня с. р. і українські учасники його зложили на ній престоу та дельосагаючої політичної ваги заяву, котру вважано в протоколі обран з'їзду, а котрої відомо, по зложеному організації від до актів земського з'їзду надіслано нам отсе до опублікована.

Сей переважний політичний документ звучить (в точнім переводі з велико-руського):

„Централістична система державної управи, при всякій державній конструкції, поважає ся невідповідною для забезпечення нормального розвитку людських суспільностей. Зцентралізоване управи так просторої і ріжноплеменної держави як Росія, виключно лише в однім осередку та опрацьовуване законів для управління суспільного життя централістичною дорогою подавляє народну самостійність, ослаблює народну свідомість, здержує культурний розвиток народних мас, пригноблює підчиняти ся пасивно чужим регламентаціям і нормам, випрацьовуванім в державнім центрі без близького знання і справдішних потреб поодиноких частин держави. Серед елементів державного життя, народність як колективна личність має природне право розвивати ся відповідно своїй природі. Проявляючи складний комплекс психо-фізичних прикмет, в першій ряді даних природою а далі вихованих в огнищі історичної минушини, народність мусить бути принята як одна з головних підвалин державного ладу. Автономія народності і федерація етнічних територіальних одиниць, входить в склад держави, являють ся найбільш справедливим а притім найбільш тріаким принципом державного

ладу в ріжноплеменній державі, цілком не-однообразній по своїм природним прикметам, по побутовим окремінностям населення і по всім складам правових, суспільних та господарських відносин.

„Репрезентація народних інтересів в одній центральній репрезентаційній інституції не забезпечує задоволення усіх народних потреб. Успішне функціонування центральної репрезентації можливе лише при обмеженім складі репрезентаційного тіла так великої держави, а се веде необхідимо до розпадання держави на дуже просторі виборчі округи. Не лише другорядні, але і перворядні потреби складових частин держави не можуть при такім ладі бути звисними центральної державної інституції. Конечною отже річю відповідний розділ державних функцій від найменших органів до самого осередка державної управи. Потрібний отже відповідний розклад функцій державної управи у всіх степенях її органів, т. е. потрібна децентралізація державного ладу, яку наменить перевести через основане державного устрою на принципах етнічно-територіальної федерації, що може найти свій вислів в установленню федеративної палати етнічно-територіальних частин держави побіч палати народних репрезентантів. Управу кожної етнічно-територіальної частини держави належить покласти осібної репрезентаційній інституції, що полагодувала би всі справи населення в своїх територіальних межах, з виїмкою справ загальнодержавних, які належали би до центральної державної інституції.

Признаючи, що відмінний устрій народно-суспільного життя в губерніях півночі Росії, який формував ся там через цілі століття, повинен бути нормований спеціальними правилами взятими з основ народного істнованя, ми непохитно пересвідчені, що Україна в своїх етнографічних межах має повне право на такий-же федерально-автономний устрій адміністрації і законодавства — на рівні з кожною іншою провінцією держави, що має свій окремий склад громадського і культурного життя та відрізняє ся тим від центральної області імперії.

Право України на автономію, порівняв з природним правом кожної нації на самоуправу, опирає ся на слідуєчих основах: 1) історично-правній, 2) економічній і 3) національно-побутовій.

Першою основою являєт ся релятивно-давнє минуле нашої вітчизни: 250 років назад Україна була цілком незалежна від московської держави. Освободивши ся із польської неволі, вона, із власної тави ініціативи, прилучилась до Москви як вілля на державу, увійшла в нею в уаїю, і тота злука бума обезпечена і унормована Переяславським договором, заключеним в 1654 році між обома правительствами. Після дослідів проф. Сергієвича злука „мала характер унії персональної а не реальної. Україна прилучалась не в московською державою, а тільки признавала своїм володарем володаря пануючого над Московщиною з его династичними наслідками“ (гл. Ленцін ж дослідження по древній історії русского права, 3-е видане в 1903 ст. 107). Другий історик, проф. Грушевський, внаслідуючи Переяславський трактат даними із ділого ряду „актів півночі і западної Русі“ каже, що сей трактат забезпечував Україні виборну самоуправу і своє судівництво, автономію церкви, вольний вибір гетьмана і право вносити в другий, заграничними державами. Всі тоті права санкціонував царський указ з 27 марта 1654 р., який увійшов також в повний текст законів російської імперії. Відтак користуючись занепадом козацтва і его внутрішнім розкладом, правительство московське, а описля петербургське стало — раз-у-раз укорочувати вольности України, одаа по другій, поки не заневолило его цілком. Нарушене тої чи іншої постанови Переяславського трактату правительство пояснювало і виправдувало хитро — обороною простонародя від утисків козацької старшини, хоч се-ж саме петербургське правительство заневолило і закріпостило відтак народні маси України тій самій старшині, від якої вібито брало сі маси в оборону. На Україні настало кріпацтво, народ попав в нужду, просвіта его очевла, духовна культура упала, і Україна зрівнялась з Москвою, хоч з нею зовсім не об'єднали ся. Ми, розумієт ся, не думаємо відновляти давні форми нашого колишнього істнованя, але юридично основуємо на них

право України на автономію — на культурно-національну, соціальну і політичну самоуправу.

В економічній складі продукційних сил і соціального положежя України теж різно відрізняєт ся від других частин Росії. Об'єднане землею основано тут на іншій принципі і вимагає іншої регламентації, чим прим. в центральній Росії. Її природні багатства також відмінні, через що тут розвинулось головне хліборобство і інші звязані з ним галузі промислу, відтак також промисел гірничий і залізничний, між тим як в центральній Росії переважає продукція мануфактурна. Загалом всі економічні і соціальні відносини на Україні вимагають для їх порідкованя точного знання, якого не може бути у центрального правительства віддаленого на тисячі миль. Сила і можливість податкова також відмінні на Україні а в Московщині, так що вимагають безусловно явних основ і явної податкової системи. А те саме має ся річ також що до усунення недостатків населення і виконувана соціальної справедливості. При одноцілій сцентралізованій управі о розумінні потреб населення і его болів на полі економічній і соціальній нема навіть бесіди а всякі заходи в тім напрямі центральної управи доведо-б жше до канцелярщини і бюрократизму, від якого вже тепер стогне уся Росія...

Національно-побутова свременність українського населення так різно відрізняєт ся від великоруського характеру і способу домашнього і товариського життя і ся ріжниця так загально відома, що війшла навіть в поговорку. Тому те про сею сторону справи не будемо навіть говорити, а тільки замітимо, що всякі вівеліційні заходи правительства, що тревали цілі віки, не довели до ніякого позитивного результату. Засаміювати український нарід з великоруським не удало ся, а виробила ся лише під напором сеї політики серед українського населення глуха ненависть до самого правительства, як і всяких его заряджень, які-б они і не були.

Так отже ненависть і опозиція серед українського населення а і постійно зростає, а єї не упіють навіть і зміна абсолютяму, коли державна діяльність буде сцентралізована виключно в центральних інституціях і

ЕВГЕН ЧИРИКОВ.

2)

Під поліційним наглядом.

(Дальше)

Сине, безжурне небо простирает ся так спокійно, хадідо й привітно над містом. Високо, геть по небу кружать ластівки і чорна галка сидить з широко роззявеним дзьобом та безсильно опущеними крилами на довгій плоті... По леваді тягнеть ся втомлена й рівнодушна собака, виставивши язик та звисавши хвіст. А там йде чоловік!... І він не спішить ся — збиває ногами порох, глядить на землю і випльовує луску совітника. Босий хлопчина з великим животом скаже по дорожці, ідучи на пруті, і підганяючи батоном, а другий, що ливав ся коло воріт, починає плакати. Хлопчина з великим животом мабуть забрав йому коника... На базарковім корці чиркають воробці, метушаться сь, бють ся, товчуть ся і верещать як баби на торгівниці... Один воробець скочив на галузку коло самого вікна і осторожно виринув скова на Миколу. Відтак почав цвірікати і відлетів, а недовго потім прилетів два воробці і сіли на тій самій галузці... На вікні стоїть тарілка з сірим папером, на її дні нарисована велика муха, а довкола багато малих. На папері лежить справдішня велика муха, перевернена горі ногами... З весною батько розпочинає війну з мухами. Любить се занятє. а певно ще десь є пацка. Справді, ось вона! На стіні, біля столика до грани. Все на тім самім місці, що й давно водилось. Микола уєв при вікні і дивить ся на у-

лицю. Та незабаром радість, яка повеста в душі молодця, коли він з гуркотом наблизив ся до городця перед родинним домом, нечайно зблідла, захмарилась і щезла. Микола скучав. На вид тої улиці з голубняком, гусьми на леваді і безрогою під плотом обхопило його почуванє безконечної самотини в тій чистенькій, невибагливій кімнаті з узористою скатертю, поличкою на часописі і папкою. Ніхто не интересуєт ся подіями там далеко, у великих містах, де кипить життя, як вода в горшку над огнем, і де, як йому здавалось, усе, що стало ся в поспідних місяцях, мало глибокий змісис і високу вартість для всіх людей без виїмки.

Микола мав вражінє, начеб було два життя, зовсім для себе ріжним і чужим, що були засуджені на вічний розділ і взаємно нерозуміли ся: там, звідки він прийшов, во-рушилось одно життя, друге тут; тамте по-дібно до казки, яку колись читало ся, се дійсне, невідмінне, непохитне як право при-роди.

— Коленка, ти любиш риби?
Микола оглянув ся: в дверях явила ся розрадувана мати із закованими руками.

— Риби? Гм... одну...
— Усмажу тобі одну... Карася в квасній сметанці!...
Микола пригадав собі казку про велику рибу, старого рибака, що повернувши, най-шов старе корито. Рибака мусів мати вражінє подібне до тих, які наповняли тепер Миколу...

— Тепер ходи трохи перекусити! Дав-нійше ти се любиш! — сказала мати і по-ставила на отіл ринку, що се скырчала. — Ах, ви бунтівники! Чому ви бунтуєтесь? Що ви хочете тим досягнути?

Марія Тимофеївна не ждала на відпо-відь сина, не интересуваля ся очивидати-тим, що вони хотіли досягнути, але щезла сейчас в кухню, де над огнем шипіло жарен-не маслю... Відтак принесла тарілку з цілою горою хліба і вилнула до сина:
— Лише не спорі з батьком, Коленко, він буде трохи сердити ся, а відтак дасть спокій. Потакуй йому — він старий чоловік, пережив багато а ти починаєш що-йно став-вати на ноги. Прожити життя значить більше як переступити річку...

— Коли прийде батько?
— Як звичайно: о третій годині.
— Де тепер служите?
— Все ще асесором в опікувачім уряді.

Платив також все це та сама... ніякого під-висшеня! Слава Богу й за те! Віа-жеж стар-ий, не може писати, рука трясеть ся.
— Трясєть ся? — спитав Микола засу-мований.

— Так, Коленко! Я тобі писала, що він мав удар. Ми все надіяли ся, що... Але що робити, инакше годі... Іди, пока тепле.
Микола із поволи, від часу до часу вир-кав на матір і замітив, що за два роки, які він прожив в Києві, вона дуже постаріла ся. Сивих волосків стало більше, кутки коло рота запали ся глибоше, руки виглядають більше кистеті а спина ще сильніше пода-ла ся...

Марія Тимофеївна глянула неспокійно на годинник. Дожидала Степана Никифоро-вича, що мусів вернути з бюро і з радости, тривоги та неперепитності була ціла звору-шена. Так бажала, щоб Степан Никифорович тїшив ся як давнійше приїздом сина; однак рівночасно бояла ся, щоб батько в гніві не

обидив сина, а сина не сказав лишнього сло-ва — і Марія Тимофеївна дрожала в радо-сті та тривогі...

— Ще дві години мусить батько сиді-ти в сиротинським уряді — сказала. — Там страшна сила муж. Вони гнівають батька і він вертає сердитий до дому.

Микола був також зворушений. Рад був скоро побачити батька і бояв ся, щоб при-втанє не обійшло ся без докорів... А проте між-ним мусить прийти до розмови. Микола відчував в своїй душі янує боїсну трусли-вість. І він споглядав неспокійно на годин-ник, котрого звязник наближав ся поволі до третьої години.

— Батько йде!
Поволі і поважно ступав Степан Ники-форович по леваді і підходив до дому. Микола пізнав його по незвичайно мастястичнім ході. Степан Никифорович був очивидатики перенятий свідомістю, що з нею дуже важ-на личність в містечку. Мав широкій, тем-ний літній плац, шапку з кокардою на голо-ві, в руці ціє великий парасоль а під раме-нем портфель.

— Батько несе щось...
— То портфель! — сказала мати ніж-но. — Все носить його в собою. Чаом по-рожаний, а всеж таки бєра. Так само пара-соль — бере його в собою, хоч дощ не па-де... все і всюди...

Коли Степан Никифорович наблизив ся до гусий і одна гусна кинула ся до него з очивидним наміром скубнути його в ногу, він підіє голову високо і погрозив пальцем... Гусна спустила на хвілю шаю і затріщавши криками, пішла назад до гусей. І Степан Никифорович пішов поважно даліше.

Плащі і непромакальні пелерини,

мужескі і дамські

поруває

Постійні ціни фабричні.

Ціни на маданє.

СПЕЦІАЛЬНИЙ СКЛАД

ЛІНОЛЕУМ І ЦЕРАТ

Львів, ул. НАРОДЯ ЛЮДВИКА Ч. 3

Постійні ціни фабричні.

одній центральній репрезентації. Також і надія правительства на обрусінє України при помочи шкіл і заборони літератури також не оправдала ся. Обрусінє не погубляє а викликає лише відривання мови в офіційних зносинах, поверховно, бо в родині, поміж собою, мова українська удержує ся в повній силі.

Зріст і успішний розвій в матеріальнім і духовім відношенню може відбуватися для України тільки тоді, коли буде розвиватися в душі націоналізм, уживаючи до того всебітних здобутків науки і культури. А щоб се досягнути, треба забезпечити Україні народні школи в рідній мові, ввести українську мову також до шкіл середніх і вишніх, а внаслідок цього принцип виборності усіх властей судових і адміністративних, надаючи окремим прикметам українського життя нові сучасні форми. А що такі реформи можуть бути переведені тільки при широкій самоуправі цілого краю, то ми мусимо домагатися самостійної автономії репрезентації незалежимо від репрезентації загальнодержавної так, щоб Україна увійшла в російську державу як автономна країна на основі федеративної.

Отже наше головне і основне домагання, від якого сповнення залежить наше становище в сій державі.

Укр.-руська гімназія в Бережанах.

I.

В перших днях липня с. р. появилася була в часописі звітка, що дня 15 т. м. має відбутися в Бережанах віче „в справі основання тамтешньої гімназії з руским викладавним янжем“. Два тижні пізніше вчили ми знов у часописі, що віче відбуло ся справді численно, що уважено і виславо відповідей резолюції та що крім того місцевий комітет далі займає ся тою справою, зробивши план ширшої акції. Будь-що-будь проява відрядів, що самі Русаки Бережанщини дали початок до неї, а не так як то бувало з іншими нашими гімназіями. Маємо надію, що місцевий комітет поведе справу далі в тім напрямі, аби потребу власної гімназії зробити певною для місцевого руского населення.

Тимчасом забарало тут гомос, щоб домагання рускої гімназії в Бережанах сполучити з іншими властивим округом і зробити одним із загально-народних постулатів. Правда, ми протавні, щоб отворення одної гімназії мало стати вісью цілою національною політикою протавом цілком аїт, се був би доказ нашої політичної незрілості — політична боротьба має бути однаково принципова, без огляду на особисті по-

*) Бережанці підійняли були сю справу на загальнім вічу ще перед 3 роками, однак в огляду на Станиславів перервали були на якийсь час акцію (там порадили їм один із соймових послів).

Мавола вийшов за браму.

Отепан Накифорович не спішив ся: він знав, що Коля приїхав — довело йому в бірю.

— А-а! — сказав він, усміхнувшись легко, але не прищипив ходу, задержуючи собою маестатичну повагу. Степан Накифорович не уважав умістним супроти сего обтяженого виною жовтоділля викидати радість, яка порушала ся в батьківській душі на вид цілого, едородного Коля, того самого Коля, котрого ще вчора в сні бачив у отрашнім зиді: засуджений на смерть через розстріляне, прагнучи в останнє попрацати ся, бідний, обдіраний і в незвідній причині босий...

— Добрий день, тату! —
— Добрий день, брате! —
Старий подиував Колю досить холодно, відкашляючи і оштитав:

— Доки тут?
— Від раба.
— Дуже мене тішать! — сказав Степан Накифорович голосом, яким звичайно приймав гостей.

Марія Тамаровна висночила на сході. Як се у неї все було, пропустила найважнішу хвилю і не бачила, як відбуло ся почитане батька з сином. Коля тепер побачила, як оба йшли мовчати і навіть не дивилася на себе, заговорила лагідним голосом:

— Слава Богу, тату, що Коляка вкляци повернувся! Та несподівано травожив ся вчорашнім оном. Він здоров, жвавий, то годова річ... Ходить істи! Дуже докучали тобі мухи, тату?

Отепан Накифорович не відповів на се питання нічого; розумів дуже добре, що мухи мали служити лише до звернення розмови на інший предмет.

(Даліше буде).

студати. Там отже й боротьба за гімназію в Бережанах повинна стати у нас популярною, наїти моральну й матеріальну поміч суспільності, стати в програмі наших політичних товариств, передових послів та — коли можна сподівати ся — руских членів ради шкільної; а при тім має вона задержати свій характер, як одного з найбільше мінімальних постулатів нашої політики.

Батько багато таких Русинів, що маючи на тямці історію основана послідних руских гімназій думає, що ми вже внаслідок не діємо ся наших шкіл як тільки дорожкою компромісів із всеошльним польським соймом, а пожертвовавши нераз наших найважливіших народних інтересів, що може і здобуток не виплатити ся за жертви... Таким скептикам треба сказати, що якби ми були політично сильні, себто мали за собою свідомі і з'організовані маси, то ми сміли би ся з соймом законів 1867 р., що то основує руских гімназій зробила монополем польського сойму. А так ми жебраємо ласки...

Мало хто в Русинів галицьких добре знає, чому то і як Поляки стали виключними панамі галицького шкільництва, а Русинів приспівали жебрати у них ласки за кождою поодиноким школою. Тому то пригадаємо найважливіші моменти з історії галицького середнього шкільництва, бо з неї так можна дечого навчитися — розуміється, не тому, хто хоче чого навчитися.

До р. 1848 галицькі гімназії не були ані рускі, ані польські: в устрою були вони схожі, в формі зверхній німецькі. Одним тільки близьким волам бував Полякам аїт Русинам, себто тим, що серед учителів було значне число Поляків, а Русинів майже не було. Навіть се мало в результаті некористі для нас наслідків. Приїшов 1848 р. Поляки вважали спільною (польської вижнедовою) усіх шкіл, а славний губернатор Стадіон (ніби то приятель Русинів) попер їх домагання. Русини тоді посіпали ся чим скорше з меморіалом до цїсаря, а в вїм домагали ся зрушення східно-галицьких шкіл. Той самий губернатор, передаючи меморіал у Відень, висловив гадку, що руский язык не падає ся до викладів, а в результаті прийшла відповідь на меморіал така, щоб у науку гімназійну увести язык руский, аби молодіж могла пригтовуватися до будучих руских викладів. Однак польські посли до віденського сойму уміли ліпше ходити воно діла аїт рускі, що у Відні тримали ся поці агаданого „прхильника Русинів“ Стадіона, і тому по нїм став губернатором В. Захаский. Тоді Поляки розвели дуже енергійно й широкую агітацію по краю заведенням польської мови викладовою, так що той постулат став незвичайно популярний серед польської суспільності, навіть молодіж. Новий губернатор займав ся також енергійно справою шкільництва. Наслідком того вийшло розпорядження міністерства (у вересні 1848), в яким сказано, що в гімназіях має бути введена польська мова викладова, у західній Галичині на все, у східній тимчасом, доки руска не розвине ся достаточо. Рік шкільний 1848/49 розпочав ся навіть польськими викладами.

Але й Русини не дармували, розпочали також агітацію по краю й акцію у Відні і в результаті прийшло скасування попереднього міністерського розпорядження що до гімназій східно-галицьких.

Вночі рескриптах підтвернено, що східна Галичина — руска, що тутешні гімназії призначаються Русинам і в них має бути введена руска мова викладова, а тільки тимчасом, доки не знайдуть ся учителі, що вміли би учати по руски, полишає ся на даліше вімецький виклад; рускі виклади мають бути заведені поступово і то зараз, як тільки хоч один учитель буде знати руску мову.

На основі того рескрипту привернено у східно-галицьких гімназіях тимчасовий виклад вімецький (у західно-галицьких пошлено польський), науку рускої мови зроблено обов'язковою (польська надобовязкова) і візнано учителів, навіть рим. кат. катехетів, щоб старали ся як найскорше викидати по руски. Так рескриптів цїсарських і міністерських не змінено до р. 1867, однак з них нічого не вийшло для Русинів. Передусім незвичайно зручна, маківельська політика Голуховського уміла паралізувати заходи Русинів, а що найсильніше, Русини перестали

журити ся школами. Азбука і сбрід стали найважливішими національними питаннями, до того язигов блукання і нахил до москвофільства увело бездіяльність у суспільності і відвернуло інтелігенцію від селянських мас — так що справу школи пошлено опіці самого уряду, ну — і Поляків.

Тому то коли прийшла на Австрію хвиля упадку 1866 р., Поляки уміли використати сей упадок між іншим на те, щоб зашпигати в свої руки галицьке шкільництво і звистим законом соймовим з р. 1867 всякий зріст руских шкіл зробити залежним від своєї волі. Тай треба їм признати, що уміють се робити дуже зручно. За 40 майже літ їх власти дістали Русини аж 4 гімназії, підчас коли Поляки не то що дістали в р. 1867 всі тодішні гімназії готові, але й самі мали змогу побільшити число середніх шкіл за той час у четверо. В останніх роках збільшували вони свої школи дуже поспішно і то виключно в західній Галичині навіть у кількатисячких містечках, коли ватомісь у східній Галичині, в двоє більший від західної, від 1848 р. одна-одніська Коломия дістала гімназію, а Сячани реальну школу. З тої політики виходить ясно, що наші верховоди не то не хочуть давати Русинам руских гімназій, але і дбають о те, щоб населення рускої часті Галичини мало взагалі як найменший доступ до середніх шкіл (хоч би й польських).

Такий стан повинен спрвді з'ясувати руску суспільність. Дала она собі раз відверти з рук шкільництва, що по всім правним формальностям, належано ся Русинам то нехай же тепер бере ся до того, іби назад відбрати его. Та се можливе тільки в загально-народній, рішучій боротьбі. Прзду сказавши, доки ми за нашу школу не борони ся майже цілком. Ті обставини, серед яких дістали ми згадані 4 гімназії, не показують нічого подібного до справдішньої боротьби, радше дещо протавного... Тому то пора вже взяти ся до діла! Передусім треба зробити, аби руска середня школа не була справою рускої інтелігенції або виключною програмою діяльності послів, але щоб стала свідомою справою соціальною, що обходить масу. Такою середня школа у нас себто такими економічними обставинами вост: се один із способів боротьби за хліб. Треба тільки сю гадку популяризувати серед народу, а тоді народ не буде байдужо придивляти ся, як інтелігенція безсильно кричить за одною гімназією, як би виключно за своєю становою користю.

Вертаючи до Бережан, наїмо ся, що тамешні Русини поведуть діло як слід й уживуть всіх способів, аби справу гімназії сполучити серед маси населення, використавши всі правні способи, аби справу зробили актуальною і доказати не то потребу, але й konieczність чим скоршого засновання рускої гімназії.

Які мотиви й рації промовляють за тим, буде розказано в далішій статі.

3 Росії.

(Телеграми.)

Петербург. Вільність міських рад в Росії прилучає ся до резолюції московської ради, домагаючої ся введення свободи преси, зборів і особистої свободи для всіх горожан в державі.

Берлін. З Петербурга доносять, що всі офіцери, котрі належали до ескадри Небогатови одержали дисцину і вичерпано їх з чисти офіцерів російської флотії.

Петербург. В міністерстві внутрішніх справ працюють тепер над законом о товариствах і свободі зборів. „Русь“ доносить, що за підтєзу взято дотичні закони прускі.

Петербург. В Петергофі: ведуть ся майже безперервні наради в kwestіі мира. Кождої ввечір треба очекати остаточного рішення справ: війна чи мир.

Мирові переговори.

Берлін. Мирові переговори можуть розбитися інтригою Лямедорфа, котрий боїть ся, щоб по закінченню мира Вітте не став ся першою особою в Росії. Коля Вітте зателефонував до царя, що Яланцам треба буде поробити деякі успіхи Лямедорф заявив дивизіарям в Петербурзі, що Росія не відступить ані втративши землі і не заплатає жадного відшкодовання. Се поспувало всі плани Вітте. Вітте, котрий про сю зааву Лямедорфа довідав ся доперва в газет, був страшно абетюжаний, так що не міг гавтанувати над собою і сказав, що зааву Лямедорфа уважає за

фальшиву, бо не припускає, щоб царське правительство оному повновластєвни вислало так важні вказівки за посередництвом газет.

Льондон. Цар має згодити ся на всі внесення Лямедорфа, опираючі ся на тім, що Росія під цілним титулом не заплаває ані рубля відшкодовання і не відступає ані метра квадратного землі. Без повідомлення Віттего Лямедорф оголосив відповіду зааву 6 дивизіарям. Супротив сего кождої хвилі надіють ся вірвани мирових переговорів. На царським дворі панує що до війни великий оптимізм. Цар наміряє по вірванню переговорів окремим маніфестом візвати цілий народ російський, щоб тепер з подосеним запалом виступив протав Япа ція.

Нью Йорк. Член япанської делегації, Сато, має заявити дивизіарям, що Япанці жадають 120 мільонів фунтів штерлінгів (3 мільярди корон) відшкодовання і відступлення покосив Сахаліну. Се є ультиматум япанський, і як Росія его прийме, переговори будуть вести ся даліше.

ТЕЛЕГРАМИ.

Угорська криза.

Будапешт. Феєрварі заявив ліберальним політикам, що цїсар прийняв всі его предложення і позваляє поборювати пасивний опір комітетів з як найбільшою енергією. Феєрварі наміряє усунути і покарати всіх комітетових урядників, зотрі не будуть виконувати заряджень правительства. Правительство одержало від цїсара уповищення нести в соймі багато важних предложень, котрих цїцію є зреформоване суспільного і політичного устрою Угорщини.

Відень. На засіданню угорського сойму дня 15. вересня правительство внесло предложення о загальнім праві голосування, о закусі довгих угорської шляхти і о розпарцельованню духових діб.

Будапешт. Тут говорять, що б. міністер фінансів Люкач одержав від цїсара місію до переговорів з олозицією в справі компромісу, бо олозиція не лиш не хата з Феєрварієм переговорувати, але навіть особисто стрічати ся. Вєра виступила з ліберального сторуництва еще один посол.

Агітація протав Вірмен.

Царгород. Від вчора говорять, що в Малій Азії вирізано Вірмен, бо ті висадили в воздух три мечети, а в Сяутарі над Босфором знайдено бомби. Амбасади не одержали доси потвердження сей вісті. Можливо, що Турки нарешто розширюють такі вісті, щоб викликати роз'яреву протав Вірмен.

Контрабанда в Персії.

Тегеран. Перське правительство веде переговори в цілі закусні двох канонірок, котрі будуть безперерв патролювати в герських залви, щоб зробити кінець з збільшавчою ся з дня на день контрабандою.

3 Япану.

Відень. Япанська амбасада заперечує вість, що мікадо по закінченню мпра приїде до Англії і відвідає найбільші столиці європейських держав.

Зелізня Фердинанда.

Відень. В половині вересня зачнуть ся переговори о удержаннє пізничної зелізняї. Переговори буде вести Врба з двома радниками двора міністерства зелізняї.

Німці в Африці.

Берлін. На місці Лайтвайна губернатором поудново-західної віцепої Африки іменований Ліндеквіст. Буде також відзначений командант німецьких війск, генерал Трота, а то в причині слабих успіхів німецького оружя і безперервних непорозумінь генерала з цивільними властями.

Новий інспектор армії.

Відень. Говорять, що по сегорішних маневрах генерал Галліопі буде іменований генеральним інспектором армії в осідком у Відні.

Від Адміністрації.

Пригадує ся, що час відновити передплату за місяць вересень і при сій нагоді просить ся всіх Вп. Передплатників, що доси не вирівняли задегостий, щоб се вчинили, бо инакше з 14 вересня дальша висилка часопису мусїла би бути безуслівно здержана, що загодїлаби обом сторонам чимало неприємностей і труда, які настають з перервою правильної експедиції чисел.

НОВИНКИ.

— Польські брація! Пишуть нам з Ілава коло Тарнополя їхата партия робітників до Прусу на роботу. У Львові учив ся їх якийсь Поляк, заговорював на Пруси, на руске бюро і к'явчо учив ся їх, щоб вертати до дому. Ті не слухали, а їхали даліше.

ТАПЕТИ, Матерії на меблі, матеріали, колдри, портієри, дивани

Меблі у всіх стилях. Спілка львівських тапіцерів
Комплетна обстановка, тапіцерські матеріали.
Всякі роботи обнимає в місті і на провінції.

Ягайлонська, ч. 3.
662
4-52

Дивна новість!
325 штук за 1 зр. 95 кр.

Прегарний годинник з хорощим записником ідеально з 3 річною поурокою, величина LATERNA MAGICA з 5 гарними образами, 1 дуже гарна шпалька до краватки з імітованим брилянтном, 1 прегарна кофта з орієнт. пером, неюна жінська сукня в лат. замком, 1 хорощий екранний цукрес і елегантна цигарничка з бурштином, 1 гарнітур шпіннок до сорочки і манжетів, 1 сцюзорик, 1 прегарне тоалетне зеркала з бейлітського скла в етуї, 20 предметів до ужитку літнього і 200 штук різних дома потрібних предметів. Ті прекрасні, 325 штук в годиннику, що сам ті гроші варт, можна одержати за надісланем готівки або поштовою понаєм 1 зр. 95 кр. в магазині

С. КОГАНЕ
Кранів Р/882.

За недовідне гроші звертають ся.

Робітню знарядів церковних
другу руску в Галичині поручає

Василь Дуткевич
бронзієвник в Перемишлі.

Приймає чаші до золочення, дароносниця, євангелія і інші сего рода річи церковні. Золочення і сріблення відбуває ся в огні. Поручає склад хоругв, чаш, ліктарів, павуків.

ВАСИЛЬ ДУТКЕВИЧ, Бронзієвник
Перемишль, ул. Францішканська ч. 18. 595 18-90

Вибухові мотори
сеучо-газові, ропові і бензинові всяких систем і величин.

МЛИНИ І ПРОМИСЛОВІ ФАБРИКИ
установляє

ЛЕВ ГЕЛЛЕР, Львів,
ул. Городецька ч. 35.

Котиториси, пояснення і плани даром.

Новість! Спеціальна машина до виробу ячмінних круп.
Усилья заплати дуже догідні. 690 3-6

Дома і в дорозі доконечне средство

Бальзам анти-каря A. Thierry
є загально звісний і признаний.

Дуже успішний при ліхити травленню з побічними недомоганнями, як при відбаванню, агазі, ватканню стільця, витворі квітів, почуванню наповнення, корчах жовудка, недостатці апетиту, інфекцій, катарі, запаленнях, озлабленях, вітрах і т. п.

Успірає корчі і болі, злагідняє кашель, розпускає сльози і очішує.

Найменше висплатя ся поштою 12 малих або 6 великих флаконів за 5 К оплатно; 60 великих або 30 малих флаконів 15 К оплатно.

Треба уважати на одинокую правну забезпечену ведену охоронну марку в червоний "Ich dien". Лише такі правдиві.

Антикаря А. THIERRY масть з центифолії
успірає біль, зм'ягчує розпускає, гоїть і т. д. Найменше висплатя ся поштою 2 слоїки оплатно 3-60 К. В дрібній продажі в торговлях 1-20 К за слоїк. Повний доказ, що бальзам антикаря А. Thierry і масть з центифолії є недостатними средствами, подає брошуру в тисячачи оригінальних подяк, яку додає ся даром до замовленого бальзаму або на жадане висплатя ся окремо даром. Адресувати треба: Антикаря А. THIERRY в Преградї (Pregrada ad Rohitsch-Sauerbrunn. Про фальшіаніків і дальших продавців наслідуючих фабрикацій мого правдивого препарату прошу мені довести, щоби потягнути їх до судової одвічальности. 235

Одине, дійсно англійське

средство краси
є Баласа правдиве англійське

ОГІРКОВЕ МОЛОКО

успірає всяку нечистоту лица, висипку, прищипи, веснячки, пятна від недуги печінки і т. п. і надає лицу сьвіжий та молодечий вигляд.

Фляшка 2 К, до того огіркове мило 1 К, Крем огірковий 2 К, пудер 2 К і 120 К.

Головна висилка: **C. Balassa антика, Budapest**
Ertzsébetfalva.

Головні склади в Галичині: антика Жигм. Рукера, Львів і антика Ф. Врайера, Перемишль, площа "на Брамї" ч. 4 і у всіх антиках і дрогеріях. 140 7-20

Головна річ Кожний кусник мила з іменем "Шіхт" під гарантією чистий і вільний від всяких шкідливих примішок.

Гарантия: 25.000 К дав фірма Georg Schicht, Aussig кождому хто докаже, що її мило з іменем "Шіхт" має шкідливі примішки.

МИЛО ШІХТА
(з оленем або ялущом)

уживають

завдяки его особливим

знаменитим прикметам
успішно

до всего можливого особистого ужитку

до прання

і всего, що взагалі дає ся прати.

6186 4-19

Що дня сьвіжий

кураційний виноград
в кошиках 5 до 6 кіло брутто висплатяє

Народна Торговля у Львові.
735

Мало честь донести, що з днем 1 серпня с. р. ми отворили у Львові, при ул. Домініканській ч. 2.

Головний склад тенчинського пива,
бочкового і фляшкового.

Тому поручаємо все сьвіжі і вистонні, найліпші краєві: Марцеве пиво а la пільзенське, Тенчинський базар, Тенчинський портер.

При замовленню 10 фляшок безплатна доставка до дому і відповідиний опуст. — Звертає ся також увагу на фірму випалену на корку. — Виробля акц. бровару в Тенчинку вадляки їх доброті відзначено кількома медалями, між инними на I міжнародній виставі консулційній в 1904 р. в Пльзні (Чехія) першою почесною нагородою і золотим медалем. Дожидаючи ласкавих замовлень, котрі будуть як найстаранніше полагоджені, пишмемо з поважаннем

Виключне заступництво і склад пива анц. бровару в Тенчинку
Львів, Домініканська 2. — Ч. телефону 882. 2-3

"GLOBUS"
товариство обезпечень на жите і ренти

приймає всякі обезпечення на людське жите, особливо ж обезпечення для дітий

з виплатою капіталу також перед кінцем обезпечення т. є. в день вінчання або вступлення до війська, лише за відступленем припадаючих премій і 4% р. річно дисконту від капіталу.

За оплатою малого додатку до премії забезпечує товариство на случай вчаснішої смерті батька, матери або опікуна вже по 3-літнім треванню обезпечення, без дальшої оплати премій, цілий обезпечений капітал платний в означенім часі.

Такі обезпечення приймає ся без лікарських оглядин, почавши від 500 К. За виставлене подіся не числить ся ніяка належність.

Товариство заволо окремих руский відділ і полагоджує безплатно зголошення приватних сторін до закінчення обезпечень, уділяючи радо тарифи, внесення і услія обезпечень в рускій мові.

Головна репрезентация у Львові
площа Капітульна ч. 3.

ЗАМІТКА: Особи спосібні позискувати обезпечення запрошувєсь обиямати агенції по селах і містечках під корисними успіями.

731 1-3

Мотори
бензинові і сеучо-газові найновіших конструкцій, випробовані ц. к. міністерством торговлі, в фабриці інженіра

Е. ПЛЕВА, Відень, Гернальс
жертвує склад і заступництво для Галичини і Буковини

Л. КВЕЛЛЕР
ул. Городецька ч. 45.

Котиториси, цінники і плани даром. Кошти погону на годину і сиду коня 1 1/2—2 со-тня. 816 40-52

Водопроводи, Каналізация
проектуює і уряджує

АВГУСТ ЛЕВ і С-ка
у Львові

ул. Коллонтая ч. 6.

Адреса на телеграмі: „Напюра“ Львів.

для міст, містечок, сел, публичних будинків і приватних домов

Центральне топлєне. Світло газове і електричне. — Всілякі урядження промислові.

Млини, тартаки, горальні.

Мотори
воїляких систем, бензинові, сеучо-газові, спіртусові і електричні. 741 1-52

Громозводи
на Вожі дома, телефони і електричні дзвінки.

Важна пересторога!

Перестерігаємо Внов. публіку в єї власнім інтересі, що дехто пробує фабрикувати ростианні товщі і пускати під ріжними іменами та марками в торговлі.

Перестерігаємо перед такими фабрикатами, бо лише зладжений піоля нашого, у всіх державах опатентований

КУНЕРОЛЬ

є безперечно першою і найліпшою ростианною товщию, котру авторитети признали за найчистішу омасту до страв.

Заступає вповні масло, смалець, солонину і т. п.

Домагайте ся „КУНЕРОЛЮ“ в кождій ліпшій торговлі. До місцевостий, де „Кунероль“ не доставляє ся, висилаємо поштою пробні пушки по менше-більше 5 кг. brutto за ціну К 6-50 оплатно до кождої поштової стації за післяплатою. Висилка зелізничею для дальших продавців 1/2 і 1-кілевими пакетами в скринках почавши від 10 кг.

Для гуртовних торговель окремі користні ціни. Брошури і лікарські свідчення безплатно.

Найстарша і найбільша в цілій монархії фабрика ростианних товщів

ЛЕМАНУЛ КУНЕР і СІАН
ц. і к. навірний догавець
Відень, XIV/2. — Засновано 1880.

653

УЖЕ ВИИШОВ

Сьпіваник для шкіл народних
зложив Я. ЯРОСЛАВЕНКО.

Часть I. ВУКВАР. Ціна: 50 сот.

ПРОДАЄ: 641 11-12

УКРАЇНСКА НАКЛАДНЯ, ЛЬВІВ, ВРОНОВСКА Ч. 8.

Вихованє і наука.
Дирекция 6-класового жіньського ліцея з німецьким вишладовим язиком

у Львові, при ул. Голубиний, вілля Палатин

подає до вікомости, що шкільний рік 1905/6 розпочинає ся з днем 7 вересня.

Вписк, вступні і поправочні іспити відбудуть ся від 1 до 6 вересня по полудня від гожд. 4 до 7. Приймає ся панночки до всіх шкільних класів і до праготовної школи.

В пенсіонаті, сполученій в ліцеєм, найдуть учениці в провінції під найдогіднішим усіляким поміщенєм, старанну опіку, поміч в науках, німецьку, французьку і англійську конзервацию та науку музики. Для Русинок буде уділяти ся їх власна наука релігії і курсу рускої історії та літератури. Власні інформаци подає вліт в посліднього шкільного року, котрий Дирекция висплатяє на домаганє. Зголошення до 20 серпня листовно, а до 30 устно в урядових годинах від 12 до 2 і від 4 до 7 приймають:

Фанні фон Діттнер Тадей Копистинський
власнателька ліцея. директор. 587 5-10

Від 1868 р. уживанє

Бергера медичне смоляне мило

поручає визначними лікарями, уживає ся в переважній часті європейських держах в успіхом против всякого рода шкірної висипки, особливо против порпів і хронічних недуг шкіри та паразитів, прищів, також против червоности носа, відморозженя і печеня ніг. Бергера смоляне мило має в собі 40% деревної смоли і воїсім відріжнює ся від усіх прочих смоляних мил по торговлях. — При упертых недугах треба спробувати дуже успішного.

Бергера смоляно-сиркового мила.

Як лагідніше смоляне мило до усунєня всякої нечистоти лица, против висипки на шкірі та голіві у дітях, як також незрівняне косметичне мило до миття, кулелів і до щоденного ужитку служить

Бергера гліцериново-смоляне мило
що містять в собі 35% гліцерину і є спільно наперфумоване.

Дальше як дуже добре средство на шкіру уживає ся в великим успіхом:

Бергера бораксове мило
особливо на веснянки, остуди, опалєня від сонця, угри і всяку иншу шкірну нечистоту.

Ціна шпукки кождої повнєшої сорти 70 с. разом з поученєм, як уживати.

Домагаєт ся треба в антиках і дотичних скляках виразно Бергера смоляного мила та уважати на уміщену в боку охоронну марку і підпис фірми G. Hell & Co. на кождій етикеті. Преміюване почесним медалем у Відні 1888 і золотим медалем на виставі в Парижі 1900.

Всі інші медичні і гігієнічні мила марки Бергера вичислені в інструкції уживаня, додані до кождої шпукки мила.

Дістати можна у Львові в антиках: Якова Байзера, Кароля Діля, Петра Міколяша, Якова Пільса-Портанієського, Жигмонта Рукера, К. Сякельського, К. Вілєвського, Едварда Брікнера, І. Шинєлєса, Симеона Гаса, д-ра Т. Заріцкогго, в дрогеріях: Петра Міколяша і С-ка, Г. Гріншпана, Ф. Травєльєрера, Ізхдора Фрухтмана. — У Вашнівцях н. Ч. у антикаря Еміля Вільнера а також у всіх галицьких антиках. 206 23-36

Головна висилка: G. Hell & Comp., Wien I., Sterng. 8.

Видатки у Львові що дня (крім неділі і свят)
о 5-й годині по полудні. Яко літературний дохідом
доходять ся „Вибіркові найновітших повістей“.

Передплати і інсерації приймають: У ЛЬВОВІ
Адміністрація „Діла“, ул. Катерини ч. 24. Бюро газет
А. Охридського ул. Кішинської 2; С. Соколовський, Па-
влов Гавриловича ч. 9; К. Бухтаб ул. Карла Людвіка
ч. 29. — У ВІДНІ: M. Dukas, I. Seilerstätte; F. A.
Bichter, Nibelungengasse 4.; H. Schalek I. Wellzeile 11;
Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; A. Chu-
lawski Wien VI. Getreidemark 13; — В ФРАНКУРТУ
і ГАМБУРГІ M. Haasenstein & Vogler.

Передплати і інсерації за інсерації платні у
Львові.

Від Адміністрації.

Пригадує ся, що час відновити пе-
редплату за місяць вересень і при сій на-
годі просить ся всіх Вп. Передплатників,
що досі не вирішили залеглої, щоб
се вчинили, бо інакше в 14 вересня даль-
ша висилка часописи мусіла би бути без-
услівно здержана, що заподіяло би обом
сторонам чимало неприємностей і трудно-
в, які настануть з перервою правильної екс-
педити чисел.

Під розвагу.

В статі „Діла“ з 28. серпня 1905 під
заголовком „Наші-посли в думі“ читаю ось
такий уступ: „Що до вибору з великих міст,
то о тім, щоб Українці здобули в тій ку-
рції хоч оден з 28 мандатів, призначених на
своє курію, навіть бєсїди нема“. Значить ся,
що міста на Україні так само як і в Гали-
чині для нас пропащі, — ми не маємо там
голосу і значіння, бо чужі елементи нас в
тій осередків повітових чи губерніяльних
виборів. Се значить, значить, що промисел і
ремесло, що становить властиву суть тих ос-
ередків, забрали в свої руки чужі елементи
і в наслідок того стали панамі ситуації в
містах так галицьких як і українських, а на-
м лишили ся поки-що села, вправді в велич-
ми, але темними масами народу. Та і тут,
як з наведеної статі показує ся, двадцять-
кількаміліонове населення українське при
найкорисніших умовах заледви зможе 9
послів вибрати. В цім отже нашим краю по-
сім і по тамтїм боці кордону міста для нас
пропащі. Се сумне констатоване факту, а
тим сумнішше, що оно зовсім правдиве і ві-
рним нинішнім не викликає тільки нами са-
мими. Бо хтож тому винуватий, що ми не
кочемо виробити сего, що промисел і ре-
месло суть запатями, котрі чоловіка не тіль-
ко матеріально але також і умовно підно-
сять? Заняті ті дають чоловікові можливість
бути незалежним в своїх поглядах політич-
них і творять класу найкращий в кожній
суспільності. Хтож нині прим. в Росії най-
відважніше боре ся в деспотизм царський
як не фабричний робітник-ремісник? А хто
ж нинішній як не промисловець підтримує сей
рух матеріально? Класа ремісничу, робі-
тничу і промислову се мірка живності
кожного народу, а хто її має, той нинішній
вершок. Ми не звертали нашої уваги на промис-
лову і ремісничу класу і не стараєм ся о

се, аби она була у нас, таї нині мало она
нас займає. В краю нашім є школя проми-
слові, торговельні, є робітні і різні проми-
слові заведення, а мимо того дуже мале число
нашої молодіжї користує ся того. Є вже тут
і там наші ремісники і підприємці, однак
ми не підтримуємо їх так, щоб з них ви-
творили ся сильні матеріально і патрістично
оданіці та не стараємо ся о се, щоб у
них приміщувати нашу молодіж для науки.
Є у нас нині нагода вчати ся в „Народній
Торговлі“ купецтва; та хто з сего користує?
Хіба той, що в школі не хоче вчати ся.
Вступають до сїї інституції хлопці без до-
статочного підготовлення і без властивого за-
мишлення до заводу — от так з кончності.

Є у нас Товариство для розвитку рускої
штучки в котрім згуртували ся наші маларі,
різбярї і позолотарі. У інших народів таке
товариство завелили би роботами, щоб ор-
ганізацію підтримати. А наше товариство
мусить тяжко старати ся о роботу, мусить
бороти ся з всякими фумерами, щоб роботу
дістати, та своїх членів артистів zatrudнити,
щоб так організація не розбилась. Від-
довшого часу анонсує ся товариство в газе-
тах, що приймає хлопців на науку, і не може
їх дістати, коли тимчасом у інших народів
самі родачі старають ся о се, аби дітей своїх
примістити в якім ремеслі, деби привчили
є, як собі на шматок хліба заробити.

Засновано ся у нас товариство „На-
родна Гостиниця“, котре поставило собі за
задачу ширити між нашим народом відом-
ості промислу готельярського, каварняного,
реставраційного і т. п. До сего товариства
в протягу чотирьох літ приступало аж 260
членів з дрібними уділами, значить ся на
кількадесятиміліонову націю аж 260 людей
узнали потребу шареня вхоче згаданого
промислу між нашим народом. А се власне
той промисел, котрий виконують у місті. І не
дивниця, що з 260 членами товариство се
не могло приступити до сповнення взятого на
себе обов'язку. Та тут належить ще і се до-
дати, що товариство „Народна Гостиниця“
є товариством виробково-промисловим, що
від капіталів єму повірених платити відсотки,
а мимо всего того до сего часу тільки 260
людей узнало за відповідне внести ся в
єго члени.

У Львові прим. нема ані одного Русина
різника, коваля, степьмаха, пукорника, ка-
вара, фрієрера, годивника, шмуклера,
кушніра, мельника, наменіра, шкляра, вла-
стителя готелю і дому заїздного, вельєра,
агента і т. п. А всюду мож би посередством

ремісничої бурси примістити ученика, щоб
тільки такі знайшли ся. І в провінціях
містах наших всего тут вчисленого
нема, отже і там могли би комітети поста-
рати ся о приміщенє хлопців на науку.

А вже найяскравішим приміром сего,
як ми про розвиток нашого ремесла і промислу
добаємо є наша ремісничо-промислова бурса
у Львові, котра на кількадесятиміліоновий
народ має несповна сто членів, котрі річно
по 4 кор. платити мають таї того не вої
платять. Отже товариство є таким незбитим
доказом того, як ми про здобутє міст добаємо,
якого кращого мабуть нігде нема!

Дало би ся на сю тему ще багато
кращих примірів нашої байдужности навести,
та може шкода на се часу і місця в газеті.
Тих кілька тут наведених справ ілюструють
чей достаточна наші заходи в встановлені і
піддержанні нашого міського елементу, а на-
коши ми не звернемо на сю справу нашої у-
ваги і будемо в тім ділі поступати так як
до сего часу, то за сто літ наслідники наші
будуть знов читати в руских газетах: „Що
до вибору з великих міст, то о тім, щоб
Русини здобули в тій курії хоч оден з ман-
датів, призначених на своє курію, навіть бє-
сїди нема“.

Василь Навірний.

На шляху до банкрутства.

В хвили, коли Росія робить за грани-
цею цільні заходи, щоб здобути кредит,
який уможливив би їй як не дальше веденє
війни, то бодай заплату воєнної контрибуції
та покрить воєнні з'обов'язань, починає ся
на внутрішніх політичних і економічних
наслідках. Сего книжкою єсть
престора та фактово опрацьована розправа
про фінансове та економічне положення Росії,
а автором єї високий німецький урядник і
знаток фінансових справ, а іменіо цісар-
ський радник фінансово-статистичного уряду
в Берліні Рудольф Мартін. Остаточним ви-
сновком сїї цїкавої розправи єсть, що Росія
находиться ся на прямім шляху до невідврати-
мого банкрутства та що супротив того ні-
мецькі фінансові круги повинні замкнути свої
кеси перед російськими позиковими папо-
рами, які небагом готові втратити всяку
вартість.

Дві є причини, що по висновкам Мартіна
жнуть і мусять дальше з неопоримою си-
лою шкати Росію в банкрутство: зростаюче
єї відокремленє в сполучі з економічною від-
сталістю, а не повільне виснаженє її в
малій мірі природних багатств Росії. Мартін
обчислює, що стей ді причини найбільше
до п'ятнадцяти років мусять довести Росію

до економічно-фінансової катастрофи, якої
розміри і наслідки перевищують усе, що
досі бачили історія в області економічно-
суспільного життя.

Росія вже нині так обдурена, що
зедва з трудом виплачує рати і проценти.
Недалекі час, а довгі єї так зростуть, до-
ходж-ж рівночасно не випають належного
приросту, так що Росія не буде в сїчї о-
плачувати навіть процентів. Нані проценти
від державних довгів Росії виносять уже
710 мільонів марок річно. Наслідком війни
зростуть вони до п'яти літ на мільярд і 250
мільонів марок, а за дальших десяти літ до
двох мільярдів марок в рік.

Тимчасом однак економічний розвиток Ро-
сії ніяк не здержить кроку сему шаленому
зростову обдурення. Головною підставою фін-
ансової сили Росії є і остає хліборобство.
Промисел займає лише підрядне значіння. Між
тим російське хліборобство знаходиться в так
відстаїм стані, що даї не зможе навіть ви-
живити зростаючого населення, не то щоб
бути для держави жерелом більших доходів.
Ріля в Росії не несе і третини того, що в
Німеччині. В Росії до нині ріллянцє госпо-
даря веде ся екстензивно, системою трипо-
левою, при дуже примітивних технічних за-
собах та при крайній недостатї оборотного
капіталу. Щоб російське хліборобство зрів-
няти з німецьким, до сего треба би 100 міль-
ярдів марок на капітал оборотний та ін-
вестиційний для російських хліборобів та
100 років ріллянчо-технічної і загальної
освіти. Всего того поки-що нема та і дума-
ти про се годі.

Коли так річ має ся з основою росій-
ської економічної жити, то промисел — як
сказано — має в Росії лише підрядне зна-
чіння. А на розвиток єго нема що надіятись,
бо промисел сей обмежений на внутрішній
торг — значить: розвиток єго зависить від
зросту добробуту і освіти хліборобського на-
селення. А що се не має місця, так росій-
ський промисел найшов ся у заклятому
коцєї.

Радник Мартін переводить даї порів-
нанє між Росією та Францією так з епохи
великої революції, як і в часів погроми в
71-ого року. Довг Франції перед німецько-
французькою війною вносили 12 мільярдів
марок. Через часу війну зросли вони аж
22 мільярди 1887-ого року уже на 30 міль-
ярдів. Довг Росії вже нині виносять 17
мільярдів. По війні зростуть вони на 25 міль-
ярдів, а за п'ятнадцять років досягнуть су-
ми 35 мільярдів марок. Та коли Франція
край високо економічно розвинутий і освіче-
ний, коли там ріллянство стоїть чи не най-
вище в Європі та промисел теж на однім з
перших місць у світі, і коли для таї сіль-
ного і здорового економічного краю поноше-
ня величезних татарів державних річ легка,
для Росії, з єї економічним і культурним
заостом буде се гробом єї фінансового
стану.

Економічно-фінансове положення Росії
— каже Мартін — погіршує ся ще через

ЕВГЕН ЧИРИКОВ.

3)

Під поліційним наглядом.

(Дальше)

Засїда до стола. Батько їз поважно, на-
че правив богослуженє а як побожно жмєв
хліб і затоплював ложку в борщі! Лише від
часу до часу питає ся коротко сина:

- Отже тебе випустили?
- Так.
- Ти був в тюрмі?
- Так.
- За порукою родичів, що?
- Так.

Аж після борщу почав старий подріб-
нішше:

— І що-ж ти, братіку, тепер задумуєш?
— Хочу потім знов вступити.
— Знов розпочинати, що? Ну, а як те-
бе знов проженуть? Знов будеш зачиняти?
— Ах, дай-же спокій, тату! Зачиняти
і знов зачиняти! При божій помочи і сему
приїде конець — сказав Марія Тимофеївна,
задобрюючи.

— Всею приходять конець, то право
природо, Марія Тимофеївна! — відповів
Степан Никифорович понуро і обтер ска-
тертю вуся. — І нам обоїм приїде раз ко-
нець... Жило ся — пора вижати... Дяжчого
тебе прогнав, братіку?

— За участь в заворушеннях.

— Так! Знаєш! А чому тебе веди-
ли до тюрми?

— Я сам властиво не знаю, чому...

— Так! Гм! Так не йде, братіку... Як
щось маємо, не вміємо цінувати, колиж втра-
тимо, тоді плач! По тобі, братіку, я такої
штуки не надів ся!

— Штук? Цікавий погляд — пробур-
мотів Микола і почав микати собі вухом.

— Якже інакше? Вісім літ я платив
за гімназію, держав для тебе університету, пла-
тив за книжки, одіж, обув... Я мав надію,
що все те мені почасить ся, еге, братіку,
бодай на другім світі...

— Не потребуєш чиселити, тату — вмі-
шав ся Марія Тимофеївна, коли замітила,
що розмова приймає немилуї тон. — Ві-
сь люди мають видатки на дітей. Інакше го-
ді. Хлопчина тому не винен, що потребує
одіж... Він і так не виглядає на великого
панача. Чиселити! Просто гріх!...

— Я лиш та і говорю... прийшло мені
так на гадку... бо й що тут чиселити! — відпо-
відав Микола Степан Никифорович, показуючи
абентежений. — Ми-ж нічого не потребуємо.
Нам вже не довго жити, все нам одно, про
користотливості нема тут і бєсїди. Я лиш
так сказав, от прийшло мені на гадку...
Алеж бо то чоловіка болять, обиджає, сер-
дять! Ми гадали швидше поставити його на
ноги, зробити з нього чоловіка, надіяти ся
бодай одним оком бачити, що осягаєло ся
свою цілю а потім — на спочинок... Ну, а
тимчасом... Впрочім кожний сам собі творить
щастє!...

— Не ваяє щастє однакове — тихо

сказав Микола кращим голосом. — Кожний
розуміє щастє по своєму і в тім якраз ле-
жить нещастє... Неодному щастє дорожше як
всьяке щастє...

— Честь бував велика, коли нема що їсти!
— гнівно сказав Степан Никифорович під-
несеним голосом і почав молити ся. — Та й
як нам се розуміти? — сказав, коли снігач
необідну монету. — Ми старі, пережиті
люди... До чого ми здаї? Нас жнуть чим
сворше в аму, як румовище, от що...

Марія Тимофеївна моргнула старими
очима до Степана Никифоровича і махнула
сердато рукою.

— Та нічого не їз, Колю... аж, ви, з ва-
шою розмовою! — скрикнула.

— Дакую — сказав Микола.

— Нема чого дякувати, братіку! —

відповів батько зітхаючи.

Микола взяв за шапку.

— Куди, Колюнько? — спитала мати

неспокоїно.

— Хочу трохи перейти ся...

Коли вийшов на сходи, крізь отворенє
вікно було чути сердате доріканє матери.

Як можна так відразу кидати ся на хлопця-
ду — будь-що-будь він одинок! Треба мати
милосердє над дитиною! Йому й самому не
весеело...

А Степан Никифорович все повторяв
абентежений:

— Але що-ж такого незвичайного я ска-
зав? Що?

III.

Микола вийшов за місто. Посивстуючи

сумно, йшов поволи наперед, зривав по до-
рові з беріз мохове, липке листє, розтирав
його в руці і задумав ся ваяно. Від часу
до часу зупиняв ся, кидав очима на безкрає
море зеленого янтя, на безмежну рівнину,
що щезала в синій дзеччині, і до його душі
закрадала ся знова безнадійна розпува. До-
воля панувала тишина. Деся високо у возду-
сі сльївав найворосок. Віні хмарки вийшли
неповоружно в безмірній синї висоті...
В корчах недалекої балки кувала вазуля. Все
жило власним життям і що там у величї місті
стало ся, що видавало ся йому найважні-
шим, найпальнішим в житю, тут являло ся
чимсь сучасним, промисловим. Тут головна
річ здоровлє — коли воно в порядку, то й
життєвий проблем розв'язаний. Треба лиш пе-
ренести ся тою благословеною, мирною на-
рочною зеленої рівнини, потонути душею у
віді безмежних зугів та нагідного неба і
успокоїти ся: нічого кращого не глядати, ли-
ше тих левад, того безвистрашого неба,
тих білих, неповоружних хмарок — нічого
більше не дождати... Все буде так, як досі
бувало: буде мінати віна й літо, поля і ду-
ж зазеленіють ся в своїм часі, то знов по-
криють ся білим сунном глибокого снігу, буде
сльївати найворосок або крапати круг на
сухий сосні, на крутїк дорогах скрипті-
муть хлопські вози, в поведінка на міських
торговлях відбавати-муть ся ярмарки в
людську ярмаркову, панними мушкетам, сльї-
ними жабрами... І нічо більше не ста-
не ся.

(Дальше буде.)

що публіки на всіх виставах занадто мало. Пояски в своїм шовінізмі бойкотують нашу оцну систематично і до того бойкоту пригнали також Жидів, — там що в театрі майже виключно сама своя, руска публіка, переважно, розуміє ся, інтелігенція в міста і околиці. Та, на жаль, це й поміж інтелігентними Русинами чимало таких одиниць, для яких своя, рідна сцена не існує, хоч здавало би ся, що в виду польсько-українського бойкоту і у тих холодних, байдужних людей відівеся як народна совість. Треба надіятися, що в вересні фреквенція публіки в руських театрі в Заліццях збільшиться ся, бо повернуть а вакацій семінаристів і учеників, а в інших також деякі родини, що на час вакацій були виїхали, а поверне також і військо, що тепер в на маневрах. Наш театр задержить ся в Заліццях до половини вересня і звідси поїде до Коломиї, то-ж годило би ся, щоби також Русини з сусідних повітів, а іменню з борщівського, кімчанецького і горденського відвідували наш театр в Заліццях, бо не скоро будуть мати до того таку добру нагоду. — 0.

Галичини звичаєм. Зі збаращани пишуть нам: Нововибрана рада позитова вже давно уконституувала ся, а однак не може діяти до урядованя, бо вибір маршалка і віце-маршалка досі не предложений до цісарської саняції. Лікні люди кажуть навіть, що стара рада буде урядувати ще дальших шість літ, що було би унікатом навіть в Галичині, бо досі така практика відбувала ся тільки в громадах. Але в Польщі звичаєм — як хто хоче... — П. П.

З народною руху на правініці. З Войнадова: Тутешня читальня „Просвіти“ згідно з членами дала дня 20 с. м., в неділю, представлення „Наташки Полтавки“, за що аматорам належить ся позне признание, бо вивчили дуже добре свої ролі і віддали їз гарно, на загальне здоволення. Найкраще показав ся п. Н. Дурбак, що грав „Виборого“, але признание належить ся також і другим акторам-аматорам: паннам Федюшківнам, пп. Я. Федюшкови, Ю. Самотовці і І. Чмільові. Також належить ся подяка пп. міщанам з Калуша, що не тільки прабули на сь представлення але і привезли з собою хор, котрий своєю пісню, найперше рано в церкві а відтак і вечер на представленню одушевляв слухачів. На представлення явилась також місця польська інтелігенція, в чім головна заслуга радника Фонтана, начальника тутешнього суду. За те наша інтелігенція, так світська як і духовна, в відножню одного о. Гургулі з Томашовця не явилась на представленню зовсім і се треба піднести з особливим жалем, тим більше що прийшли навіть Поляки, а свої остали ся в дома. Такою роботою ми далеко хіба не заїдемо... — Митчанин.

Під руською церквою польський торг. Пишуть нам із Львова: Переходячи того дня коло Волоскої церкви а бачив дуже багато столиків, при котрих продає ся з омазі відпусту всякого рода т. зв. девації. Я би нічого не казав, вся-б продавано там бодай рушні молитвенники; тих одяче а зовсім не бачив, замість них продавано підозріної вартости брошури про „Cesarzowe Elzbieta“ всякі „Piesni do Matki Boskiej“ і такі інші. Замітити ще мушу, що продавці сих річей уживають виключно польського язика. Не подаю так сів в формі привабливий до друку, позаяк яко вихованню польських шкіл не маю вправи в руській асції, тому й не хочу підписатись. На мою одак гадуку під бокм руського священства такі річі приваткуватись не повинні. — Ю. Ю.

За підозрілими друками й письмами... У звіжого руського публіциста п. Михайла Лозинського переведено в сих двох домову і особисту (!) ревізію, в такую безпардонність, що п. Лозинський просить нас подати се до публічної відомості, аби запам'ятувати в той спосіб поведене властиві. Виймаємо тут з довгого язугу п. Лозинського що цікавіше: Вчора, в суботу, 26 с. м., мав ся о 8 годині рано незвичайну візиту: Ц. к. кондептового практиканта намісництва з Калуша, п. Якубше, який в асистенції двох жандармів і громадської старшини прабув до Вабия, мого літнього побуту, легитимуючи ся урядовим документом, що ц. к. старостю в Калуші із припоручення ц. к. дирекції поліції у Львові заряджує перевезення у мене „домашню й особисту ревізію за підозрілими друками й письмами“. І почала ся та ревізія... Один жандарм із громадським начальством став перед надовними дверима, не дозволяючи нікому вийти з хати, а другий асистував урядовику при ревізії. Паперя на столі і в шухляді, відтак книжка за книжкою (а забрав а їх із собою на сего чм-мало, головне соціального змісту, потребуючи їз до наукової праці), цілий стос ріжних газет, — все те перейшло одно за другим руським урядовиком, який брав, що вважав підозрілим а решту сивдач у безладну купу. Потім прийшла черга на куфрі, навіть на той із брудним білем, на пич, на всі шкря, навіть на образи, яких у селянській хаті чм-мало, загнаною строго око вазати, в кімні й стрих удостоїв ся ревізія. Окрема згадка належить ся „особистій ревізії“, якої удостоїв ся не тільки вої кишені, але навіть простір між підшавкою й верхньою матерією одіж, між сорочкою й тілом... Очевидно, що „підозрілі друка й письма“ зайняли ся. Кільканацять російських книжок і брошур, які яко неорозумні для п. урядовика видали ся йому найбільше „підозрілими“, і по кількох німецьких, польських та українських — останні вої видані у Львові абз Чернівцях, але все таки „підозрілі“, дні кілька рукописів, записок, приватних листів, які тільки й тому звіріали ся, що в них не було абсолютно нічого „підозрілого“, в кімні виліла адрес і рецеті-

сів надана листів і грошей, — чи сего не досить, аби днівнярський репортер з тої категорії, що черпає свої інформації в дирекції поліції, зміг занотувати: „при ревізії знайдено підозрілі друка й листи“. Що було причиною ревізії: чи нагінка на анархістів, усироена недавно швейцарським (отже республіканським, і то в найліпшій тог слова значіння!) правительством з приводу видавання газети „Der Westruf“ у Ціріху, нагіна, у якій, як доносили газета, був арештований і видажений із Швейцарії також Галичанин Зігфрід Нахт, мій знакомий, — чи загрозені інтереси „заприязненої російської держави“, — чи святые переконання ц. к. поліції, що а анархіста можна все знайти прось „підозріле“, — сю загаду маємо нерозв'язано, бо знаю, що виконавці закону можуть кожної хвилі причепити ся до громадянина, а коли він невзначай, то очистити ся в суді або при розправі... Тільки скажу дещо про саму ревізію, приватні органи властї поводять ся як найбільше безцеремонно. Що „підозрілої“ кореспонденції ніхто не держить у себе в століку, оз м-буть кождому звісно. За те дуже часто зберігаємо з пієтатом кореспонденцію приватну, літнню. І тільки тава кореспонденція попадаєть ся звичайно в руки поліції, що з усею брутальністю зализать Вам із чобітьми в душу... Не-же-ж се „свобода особи“ у „правсвій“ державі? Або що се значить „підозрілі“ друка? Аж по закону вільно мала всякій друка, навіть найбільше „небезпечний“, лиш не вільно его ширити! А тут приходять до Вас органи властї і адекомплетують Вам бібліотеку, забравши при тім власне що найцінніше, нераз незвичайні бібліографічні рідкості. Виправді пізніше можете домагати ся звороту, але коли тимчасом Ваші книжки пропадуть або знищать ся, то певне не виграєте справи. При тім при кождій новій ревізії вибирають те, що вже було забране при попередніх ревізіях, хоч сему можна-б було уже зарадити, призначуючи урядовою печатвою друка, які вже перебували ревізію. Розуміє ся, що при такій ревізії вибирають книжки, котрі Ви хочете потребуєте до наукової праці а котрі нераз коштували чимало грош. З тої причини п. Лозинський зовсім слушно обурює ся при кімні свого листу і пачеу ревізію яко насильство над правами чоловіка.

Котляревський проти пиянства. Одержуюмо одиудоче письмо: Звертаю бачність панів комітетових, котрі збирають книжки видані у нас против пиянства, щоби не помилили Євгеїда Котляревського, бо се в наших письменстві перша книжка в тенденційно против пияні. Котляревський в великим талантом виставив на сьміх безмежну пиянству героїв в Євгеїді, маючи на гадці своїх земляків, котрі після зруйнування Січі а знищення останку саобід і незалежності України, страшенно в розсудку зализали ся. Котляревський таким чином приводив їх до опам'ятання в депікатний і незамітний спосіб. Отже велика заслуга Котляревського. Тому-то Євгеїда є у нас перша книжка в новій добі літератури, вимірена против пиянства. Прочу нехай Л. Н. Вістиян се повторить. — Роман Залка.

Знов польський гриз злодієм. З Коросна утїв гр. Август Лосє, агент Краківського товариства обезпечення і почтвий стайничий, наразивши се товариство, і багато інших інституцій та приватних осіб на шкоду в сумі який 200,000 К. Як визнало дозоджене, гр. Лосє позавтаж позичив в Краківському товаристві обезпечення на сфальшовані асесураційні поліки на якуту 100,000 К другий тільки витумажив від ріжних кредитових товариств, заставляючи підроблені щадничі книжочки. Зарвав також чимало приватних осіб. Се не перший раз ладе Фелеріанська жертвова обманьства з боку ріжних збанкротованих шняктивів, котрим падає свої істратні агенції, що несуть по кілька а навіть кільканацять тисяч річно.

Спростоване похибок. В посліднім числі „Діла“ записи в ступінні сатї п. з. „Меморіал Україна на конгрес в Москві“ деякі похибки з ваия недогляду. Простуємо одну з них, котра унеможливає зрозуміти догичного міюпа. В послідній шпальці в горі має бути: „Входіне землею“, а напечатано „Обкладане землею“.

О. Іван Залучний, декан і пахх з Теревобді прозигь нас зазначити, що на прохваченю дому „Міщанської Читальні“ в Теревобді не був лише з причиною дуже важного засідання повітового відку, до якого належить. Тому роблене ему закладі за его несприятність на згаданим посв'яченню є неоправдане.

Дрібні вісті. Володислав Федорович з Віна, член пазати панів, купив за 336,000 корон два маєтки, Лежаніку і Віланіку в ованатосім повіті від Ізидора Готесмана.

Вінчане п. Николай Томича з панною Марією Смальківною, дочкою о. Николая і Ємілі Смальків, відбуде ся дня 29 серпня п. ст. в церкві парохіальній, в Врустурах, п. Космат, а стадія телеграфічна Цістань.

3 товариств.

Львовань „Достави“ містять ся з днем 26. VIII при улиці Трегоз Мая 24 партер. — Дім торговельно-промисловий „Достави“, товариство зареєстр. з обмеж. порукою в Станиславові.

Вийня до „Висшого Музичного Інститута“ у Львові (при улиці Вірменській ч. 2, І. поз.) почнуть ся з днем 1 вересня і триватимуть до 15 вересня. Канцелярія „Інститута“ буде приймати елєзі до дня між 10 а 12 годиною. Елєзі „Вис. Муз. Інститута“ пачать при впаї 1 кор. на заковане муз. бібліотека, ново-власні платять

4 кор. По 15 вересня відбудуть ся кваліфікаційні іспити для сих ново-вписаних елєзів, що хотять поступити на висші роки наук. У „Вис. Муз. Інституті“ можна набирати науку гри на фортепані і на всяких оркестральних інструментах; науку сольового і хорального співу, гармонії і композиції. Науку подають виключно кваліфіковані професори. Шкільна оплата вноситься на перших двох роках (за час від 16 вересня до кінця червня) 75 корон, в третім році науки 90 кор., в четвертім — 120 кор., в п'ятім — 150 кор., в шестім — 180 кор., в семім — 210 кор., в осьмім — 240 кор. Лише наука сольового співу коштує в першім році 120 кор. Факт, що в минулім році (другім ество-ванн „Вис. Муз. Інститута“) було 99 вписаних елєзів, в котрих 80 одержало кваліфікацію, свідчить о хороших і правильних розво- „Вис. Муз. Інститута“. Кваліфікація елєзів відбуває ся що три місяці. Ученики одержують свідодства. Наука відбуває ся звичайно в годинах пополудневих, вільних від шкільних занять, тричі в тиждеж — Анатолий Валянин, директор „Вис. Муз. Інститута“.

Урядові вісті:

Наданє презенти. Намісництво зареєструвало о. Гумовського, самостійного со-труднова в Тонові, на опорожнену русо-кат. парохію цїс. надана в Махові.

Іменованя в судівництві. Управитель міністерства справедливости іменував: судовими радниками секретаря золочівського окружного суду Володисла Дембського в окружнім суді в Самборі і заступника ст. прокуратора державного у Львові Ром. Левичного. Радниками крайового суду і начальниками повіт. суду повітових судів Чеслава Кшишковського в Підбужні і Яна Вінциєна в Раві. — Повітовими судьями секретаря суду д-ра Ст. Ваялого в Куликова в Березові і ад'юктів: Марц. Кайцка в Рогатина в Городецькій, Віна. Ровського в Жовкви в Мильниці, д-ра Конст. Піпшу в Лябачева в Луці. — Секретарями суд. ад'юктів: Езот. Дуброви-кого із Ожського в Устриках, Діон. Глібови-кого з Порохана в Куликові, Іос. Самує-ловича з Вучача в Грималові, Том. Єдже-ловича з округа висшого крайового суду у Львові в виспім суді у Львові, д-ра Едв. Кратера з Калуша в Меденичах і Ем. Ля-шецького в Камініч ст. в Зборові. — Дирек-тором руської гімназії в Станиславові імено-ваний (як ми вже давніше подали) д-р Ми-кола Сабат, дотеперішній професор тамош-ної польської гімназії.

Померли:

Омелья Глібовицький, парох в Глубичку, євльського деканату, упокоїв ся дня 21 с. м. в 48 році життя а 24 священицтва. В. а. п.!

О. Ігнатий Гавацький, парох Перемишля, прожив 89 літ, священства 63, брав уділ в справах народних живий за молодих літ — упокоїв ся дня 24 с. м. В. а. п.!

Іван, Смізюн, почтвий емерит, упокоїв

Учителька глядає приват-ной посади. Ласкаві зголоше-ня: Кізієвич, Львів, ул. Вод-730 на, ч. 3 І. пов. 3-5

Торговля мішаних товарів Ю. Виницького в Раві руській прийме зараз на практику ученика. 723 4-4

Особа розуміюча краєв-ство і варене гля-дає зараз місяця. Новит, Горо-733 денка, poste restante. 2-3

Академік фільмолог глядає лекції або подіб-ного заняття сеччас за мірною винагородою „Diligentia“ Яри-чів Новий. 732 3-3

Пенсіоніст розуміючий рахун-ковість, може дога-ти місяці при руських товаристві кредитовім в повітовім місті. Визнаша відомість в Адміні-7-8 страдні „Діла“. 2-3

Глядаю учителя від 1 вересня для учени-з IV кл. руської гімназії. Зго-лошення: О. Борні, парох в Халичці п. Крукевичі. 734 2-3

Руський інститут для гімназьяльних учеників отирає ся за порозумінєм з дирекцією руської гімназії, при ул. Кльоновича ч. 3. Зго-лошувати ся та інформувати ся можна лично від 26 серпня до 5 вересня в канцелярії ін-ститута ул. Кльоновича ч. 3, 665 партер на ліво. 5-15

Фортепані і п'яніна в найбіль-шим виборі можна дістати як все в складі І. Муссіля, перетім І. Вальо у Львові, при ул. Ка-748 роля Людвика ч. 7. 2-10

Улічений ученик шкіль серед-них поткує лекції на провінцію, посідая свідодства практика яко здіб-ний інструктор доможий. — Зголошення до Адміністрації „Діла“ під „Інструктор“. 747 2-3

ся у Львові дня 26 с. м. в 74 році життя. В. а. п.!

Ц. к. Дирекция залізниць державн.

Стація Саяни отворена тепер тільки провізорично аж до відкриття.

Рівночасно отвиряє ся частковий шлях Самбір-Стрілки-Топольниця також для пере-возу товарів палихих.

З повимшнім днем вноситься ся дотепе-рішний розклад їзди на частковім шляху залізничнім Самбір-Стрілки-Топольниця а вхо-дить в жите новий розклад їзди для цілого шляху залізничного Самбір-Саяни, котрий в уміщений в відносіях оголошеннях і в додат-ках до стінного і кишенькового розкладу їзди.

Надіолане.

Панночка або ученик визшої гімназії знайде родинну опіку, добрий харч і науку дома на шкіль-ний рік 1905/6. Лімазья і народні школи близонько. Ауктар Іван Ступицький, Чер-нівці (Schmidgasse 18). 736 1-2

РЕСТАВРАЦИЯ

Поручає ся реставрація, пізарино і торговля вип-МАРКА ПОМЕРАНИ. Кузня у власній устані, дешево-ше як всюди. В львові всі русі дієшники. З поважкою 675 М. ПОМЕРАНИ, реставратор Ринок ч. 7.

Заклад гідропатичний

Раданка цїс. Д-ра Йосифа Мадейського і Д-ра С. Н. Кутня в Перемишлі.

Побереже Франц Йосифа ч. 8.

Всякі процедури гідропатичні. Купелі міне-ральні, борові, газові, електричні, двоко-порові і світляні. Масаж, електротерапія, лі-чіння гімнастична фанго-інгалятором.

Проспекти на місці даром. 531 14-

Коперницький і Син

Етунки і механіки у Львові площа Галицька ч. 1. против Банку Гіпотечного на плантацях площі Галицької поручають

Барметри аверойди по 7, 8 і 10 К, най-ліпші по 12, 16, 20 і 24 К. — Льорнетки польні по 12, 16, 24 і вноше. Заразом по-ручаємо в найбіль-шим виборі окуляри, цвікери, лупи і воїлаки наші прибори оптичні воїлами направи полагодує ся як найкраще і найдешевше. 4185

Русини най-харч можуть аналити ученики висших шкіл не а цілковитим удержанєм і родиною опікою у п. Т. Р. ул. Шварпова ч. 1 партер. 1-3

Ученик VIII. кл. задля недо-стані удерж-жання шукає лекції у Львові або на селі. Адреса: А. Куря-758 лас п. Щарець. 1-4

Учитель народний 5 літ служ-би, шукає відповідного заняття при руській інституції. Може вложити 300 К казачі. Іван Олійник, учитель в Терпизівці п. Ново-село пдв. Підволочиска. 760 1-6

Інтелігентна родина приймає на меш-канє і харч учеників назших алас гімназії, завантажуючи їз родину опіку. Зголошення „Со-кільський Вазар“, Львів. 761 1-2

Вправна учителька глядає лек-ції на селі. Адреса: М. Р. Адміністрація „Діла“. 763 1-3

Ученики руської гімназії в Перемишлі знай-дуть відповідне поміщенє на вікі і стацію в родинною опікою і по уміркованій ціні при улиці Галицькій ч. д. 7 у адинасатор. Василь Дзіков-ський. 764 1-3

Русин (або Русинка) що гово-рить до-бре по французки найде зараз лекцію конверсації. Відомість: Дозорець, Вроновска б. 766 1-2

Учительши музичальні, з французскою, німецькою і російською конвер-сацією, ругаювані сілськя гос-подині а вську службу пору-чає бюро Намчановської Львів, Ринок 12А. 77 1-1

АКАДЕМІК ст. III, праз, гля-дає лекції на ці-лий рік. Ом. Вулка, Григорів п. Жувів. 740 2-4

Виходять у Львові що дня (крім неділі і свят) о 5-й годині по полудні. Яко літературний додаток долучає ся „Бібліотеку найзнаменитіших повістей“.

Передплату і інсерати приймають: У ЛЬВОВІ Адміністрація „Діла“, ул. Баторія ч. 24. Бюро газет А. Ольшавського ул. Кілівської 2; С. Соколовський, Писарів Газетна ч. 9; К. Вулицька ул. Карла Лодовика ч. 28. — У ВІДНИ: М. Dukas, I. Seilerstätte; F. A. Richter, Nibelungengasse 4.; H. Schalek I. Wollzeile 11; Hassenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; A. Chulawski Wieg VI. Getreidemarkt 13; — В ФРАНКФУРТІ і ГАМБУРГІ М. Hassenstein & Vogler.

Передплата і інсерати за інсерати платні у Львові.

ДІЛО

Передплата на „Діло“ з літер. додатком „Лестрий“: за рік . . . 32 з. — 32 з. на пів року . . . 16 „ — 16 „ У Львові (без почтової пересилки) на цілий рік . . . 28 з. на пів року . . . 14 з. на чверть року . . . 7 „ на місяць . . . 2 з. 84 к. Поодиначе число коштує у Львові 10 к. на провінції 12 к. Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи зворотять ся лише за попереднім забороненням. — Редакція неопечатані вітання від неї не приймає. — Вітання приймать ся по 30 с. за окремі вітання і по 50 с. за вітання „Надіслані“ по 50 с. — Подарки і інші прикраси оголошені чинять ся по 30 с. за вітання.

Мир порішений.

Остаточно по двотижневих пересправах, коли вже здавало ся, що мирові переговори розвіють ся, прийшло між виступниками Япану і Росії до порозуміння. З Портсмуту рознесли дрого телеграфічні по цілм світї офіційну телеграму слідуєчого змісту: „На вчерашній конференції мировий осягнено повне порозуміння що до всіх квестій та ухвалено приступити до опрацьовання мирового трактату“. Фактично отже мир уже заключений і півторарічна війна, одна з найбільших всен людської історії, закінчена. Остатє ще лише довершити належних формальностей.

Під якими саме умовами заключено мир та що в остаточній хвилі опустив Япан ві своїх жадань, щоб не робити мирових пересправ — годї про се сказати що небудь певного. Офіційні донесення про се мовчать і загалом услівя мира остать поки-що тайною. Здає ся однак, що Япан одержав лише половину Сахаліна, Лянтун і Порт Артур перейдуть в посіданє Япану, а Корея останє під японським протекторатом. Найбільше сумнівні справи Маньчжурії і заплати вояного відшкодованя і як їх порішено, годї що-небудь сказати. Мусів однак Япан і в тім поробити уступки, коли так несподівано, в хвилі найбільшого напруження мирових переговорів, настало порозуміння.

Неменше тяжко знати поки-що, ані іменно причина спонукала остаточно задоволенє мира. Здає ся, треба глядати її в вакуїсових дипломатичних впливах інших держав. Дуже також правдоподібно, що Япан побоював ся, аби Росія не скотїла вести дальшої війни в безпам'яті, що їй при величї віддаленю від Япану та при безконечних а малолюдних сибірських просторах при вастосованю тоїж тактики, яку вживала против Наполеона І-ого, було би можливе. Япан розумів мабуть, що заздати Росії рішучий удар та подкитувати їй односторонню мвр, зміг би лише тоді, колиб міг досягнути Росію в Європі. По знищеню морської сили Росії не єсть се річчю неможливою і в Токио застановлювано ся уже навіть над про-

в'ятком морської виправи на балтійське море, однак — видно — жертви і кошти такого підприємства за великі, і Япан волить адоволяти ся тим, що може вже тепер виторгувати, ніж класти ще дальші жертви на важки воєнної судби.

Коли однак мир уже раз порішений, то для нас найінтересніші наслідки его у внутрішнім життю Росії. А не можна їх вістановити інтересів свободи і українства назвати корисними. Коли частє війни на Далєнім Сходї стало хвалити ся на сторону Япану, в Росії уложили ся ситуація так, що правительство і загалом консерватисти стояли рішучо за дальшою війною а против мира, коли противно ліберали та загалом прихильники свободи у Росії виступали против війни та жадали закінченя мира і основних реформ у нутрі. Така диспозиція кичів між тими двома сторонами була природним впливом поможеня і хвилі. Самодержавє і бюрократична самоволя, скомпромітовані погромиами на Сходї, розуміли, що узаванє аргументів опозиції і заключенє мира було би погромом самодержавя у нутрі держави.

Тепер однак ситуація рішучо зміненя. Погроми дещо призабули ся, налір російської опозиції не встиг до нині ще вибороти серйозних реформ, а царський маніфест о думі певне також причинив ся до приспая уваги прихильників реформи. В такій ситуації заключенє мира являє ся виграною консерватизму у нутрі Росії, бо вириває опозиції в догідній хвилі атує з рука, а до того оосободжує руки правительства і позваляє ему звернути ся до тм успішнійшої борби з конституціоналізмом у нутрі. Дальше веденє війни мусило би було довести Росію дуже скорим темпом до конституції, а може і ще радикальніших перемін. Нині ситуація конституціоналістів в Росії утруднена. Портсмутський мир прийшов їм дуже не в час.

Укр.-руська гімназія в Бережанах.

II.

Чому як-раз в Бережанах домагатись у нас гімназії? Чи не ліше добиватись у

Жовкві, Яворові, Рогатині, Підгайцях іт. ин.? Певно воно найменше потрібно нам власної гімназії там, де єсть уже инша державна, хоч би й польська, та, як відомо, польські власти не хочуть нізачо в світї признати Руським школу там, де нема такої самої польської. З тим треба числитись, хоч, розуміє ся, се не виключає боротьби й за инші міста, де ще нема цілком середньої школи. Друге те, що наші противники у своїх цинічних аргументах вимагають, аби для отвореня одної (І.) власної рускої гімназії було перед тим достаточне число учеників-Русинів для цілої гімназії, а так само аби було відразу аж 20 дійсних учителів. Бережани відповідають і тому домаганю. Як переконувом ся зі справоздань ради шкільної, бережанська гімназія показувала найбільший процент Русинів із усіх польських. Ось числа за останніх 10 літ (беручи за основу в конечности віроісповіданя):

Рік:	Русинів:	Поляків:	Жидів:
1896	112	153	63
1897	116	168	72
1898	136	165	81
1899	150	179	80
1900	164	201	92
1901	170	190	104
1902	199	220	122
1903	210	246	158
1904	209	253	155
1905	260	270	181

Будь що будь, числа досить інтересні. За останніх десяти літ число молодіжи в бережанській гімназії зросло о 214 прц. (331—711), а того приріст гр. католиків (мінімум Русинів) виносить 234 прц., рим. католиків (мінімум Поляків) 176 прц., а Жидів аж 287 прц. Розуміє ся, приріст Жидів ненормально високий і він довго не потреває, натомість приріст Русинів будь що будь перевищає середній, а приріст Поляків понизше середнього. Число Русинів буде тепер з року на рік зростати, хіба би рада шкільна продумала які ратункові способи, аби охоронити твердз-у перед загальном гайдамацтвом.

Як бачимо в останніх роках єсть у Б. стільки Русинів, що можна би з них відразу заповнити повну гімназію з 8 класами. У західних австрійських вряях можна вачисли-

ти вільнадесять середних шкіл, яких число учеників не перевищає 263.

Мимо того релятивно значного числа Русинів у бережанській гімназії може кому видавати ся дивним, що околиця (повіти: бережанський, рогатинський, підгайцький, перемішлянський) у величезній більшості руських (80 прц. Русинів) дає будь що будь лише 36 прц. учеників рускої народности. Воно дивне тільки на око, в дійсности єсть тому важні причини. Передовсім ученики-Русини, з огляду на нечисленність рускої інтелігенції, рекрутують ся переважно в селянських синах, а тих у східно-галицьких польських гімназіях не буває більше як 5 або 6 частє (у західній, мазурських селянські сини творять 70—80 прц. учеників). Се з одного боку знає певної культурної відсталости наших селян, але з другого боку ще більше наслідок шкільної ситтеми. Факт, що в бережанській гімназії (як і в інших) перед заведенєм польської викладавочої мови і основанєм ради шк. нравової число Русинів частє перевищало число Поляків, а принайменше було рівно ему (дивн: Schul-Statistik 1851—1867). Видно з того, що польська мова стала руським дітям тяжкою, аніж німецька!

Дальша причина невеликого розмірно числа Русинів се те, що творить одну з болючих сторін поможеня Русинів: істнованє між селянами значного числа латинників, які доти Русинами, доки не виходять поза село, у школі стають безповоротно Поляками. Та усуненє сеї аномалії залежить вже від дальшого політично-культурного зросту Русинів в Галичині, про що тут говорити не місце.

Вяше сказав я про культуру відстаїсть Русинів на тім полї. Чи хто назве то малокультурністю, чи браком енергії і метьности у здобуваню способів до життя — тут все одно. Найкраще видно сю нашу хибу при порівнаню учеників-Русинів із учениками Жидами: у східно-галицьких повітах єсть їх 10—15 прц., всен населеня, а тимчасом у середних школах їх подибуємо в числі 25—60 прц. всей молодіжи; вони збільшають релігійну еліту в офіційних зв'язках число польської молодіжи. Дійсно, сеї енергії у здобуваню хіба позавидувати нам у Жидів!

Вкінці причин малої фреквенції Русинів

ЕВГЕН ЧИРИКОВ.

4)

Під поліційним наглядом

(Дальше)

Раз Микола заблудив ся у чужім місті. Все йшов та йшов і думає, що йде заодно наперед і мусів зайти дажемо... І нараз, зовсім несподівано замівив, що зайшов на те саме місце, на те саме роздоріжжє, звідки виїшшов.

Щось подібного й тут склало ся. Як далеконю від світї видавала ся йому та безмежна, неповорухна тишина! Микола майже забув на неї, він уявляв собі, що забрав кудись на віки, а тимчасом вона знов повернула, заглядає йому в очі і говорить:

— Ну, братіку, що гадаєш тепер робити?

Сонце заходить... В ділі кув заважа... Кілько туги містить ся в тій жалібній піснї! Наче жалувала ся, що все так дїєть ся, як тому сто літ, і наче на світї не було вже нічого нового...

— Піду над ріву, до діса, на левади... буду помовати — думав Микола, вертаючи до міста.

Заходяче сонце гралось чудово на шибках домиків. Діти бавили ся і щебетали якими голосами як птахи... Перед ворітьми сидїли баби і кормили грудьми діти, лузали сонїшники... Поважно, збавляючи величкими чобітьми порох, перейшов торговець мунї у великій сукманї з довгими полами. Микола придивляв ся уважно уличній картині і пізнавав домї, умиці, калюжі та брудні баюри, начеб все те бачив що-іню вчера.

— Моє поважанє! Микола глянув на парня в камізецьці, що підїно трохи шапку до гори, і пригадав себе.

— Гаврило?

— А якже... Пригадуєте собі мене? — Чому би ні... — Певно! Ми-ж колись бавили ся оба в м'яча і били ся на кулаки.

— Якіж тобі поводити ся, Гаврило? — Вогу дякувати! Дайже Боже, щоби так кождому. Служу в гостиниці „Мадрид“. Вісім рублів з цілим харчем. А як ви, Микола Степанчик, уладили житє? Покінчили вже науки, чи все ще мучите ся? — Тепер настала перерва... на два роки... — А то чому? — спитав Гаврило здивований.

Микола хотїв оповісти, чому в науках настала перерва, але бачучи глузковато вдоволенє кидє товстого парня, даз спокій.

— До побаченя, Гаврило! — Здорові були, Микола Степанчик! Може заглянете коли до нас? На фляшку пива, заграж в біляр... Давіть но! Гарні люди йдуть до нас.

Гаврило підїно шапку, усміхнув ся на весь рот і досить дружно поздоровив добродїя, що переходив по другім боці умиці в шовковім червонім сїртуці та в урядовій шапці.

— Се наш ревізор, Іван Петрович... Добрий пан! — Так представив його Гаврило і крикнув позерез дорогу:

— Маженький дозмож маєте, Іване Петрович!

Микола глянув на него уважно і спитав Гаврила:

— Чи се не Карягин?

Певно! Карягин! — потвердив Гаврило радісно.

Карягин йшов лїниво та апатично попри дерев'яний, скриплячий хідник, начеб кождє йому вже давно надїло, і коли він тепер ворухить ногами, то лише тому, що би не впасти...

Микола пізнав Карягина ще гімназією в шестій класї. Карягин був тоді студентом і коли раз підчас вакацій прий-

шов до містечка як домашній учитель, був предметом загальної уваги та заважи молодих людей. Карягин був тоді для Миколи найблагославнійшою, найрозуміїшою і найцікавішою людиною в місті. Давав Миколі читати книжки та брошури і казав, що хоче посвятити ся якійсь святий справі. Тепер Карягин мав бороду, носив урядову шапку, шовковий сїрчук і вратчасті штани; зробив ся повнішим і подібав на звичайного, благонадежного урядника. Мого очі гляділи нагїдо і привітно, всі руки виходили заокруглені, плечі поширили і ціла стать принала вигляд добре віджывленого панна, що ніколи не вказить ся, дістав ся виници на мертву точку, радо їсть, по обїд добре висиплять ся, вечером при чаю читає радо газету і про конституцію балакає...

— Іване Петрович!

Карягин глянув на Миколу і привітно усміхнув ся, але не рушив ся з місця, дожидаючи, аж молодий чоловік прийде до него, старшого...

— Ви тепер приїхали? — спитав Карягин і подав Миколі магу руку.

— Так.

— Пхайте науку наперед?

— Куди там, науку! З нею ми посварили ся... зажда вдаті...

— Як то?

— Наука має лагідну вдачу а я...

— Горачу як моя жінка! — домічав реченє Іван Петрович і засміяв ся добродушно з власного дотепу...

Микола оповів, як він посварив ся з наукою, але його оповіданє не зробило найменшого вражєня на Карягині.

— То шкода, батюшка! На ніщо не вдало ся... Шкода молодих літ. Що можна зробити з нашою суспільністю? Її можна так нічим пустити в рух, батюшка... Самі ідіоти, Етюпи, мікрофеали! — сказав Карягин різним голосом — жерти, пити, спати хотять, більше нічого...

Карягин обрушив ся дійсно на суспільність і заявив, що для „таких свиний“ не варта жертвувати кепської підшви, а не то кар'єри.

— І я жертвував ся чимало, батюшка, але тепер жадую того... Мої товариші тепер окруженими радниками а я лише — губерніяльним секретарем! Горачо ниві!...

Карягин скинув шапку і повів рукою по глєдкій голові. Відтак сказав Миколі, що він служить в акцизовім урядї при монополї, що то добра служба та що монополє має велику будучинну...

Прощаючись, сказав ще: „Зайдїть коли“, але сказав се таким голосом, що з нього звучало недоговорене реченє: „а ліпше буде, як зовсім не зайдете“.

— Червоний дїм оттам!... Свого рода університет — то наш монополє! — сказав Карягин голосно і показав рукою. — Ми вої там будемо! — жартував і засміяв ся знов з власного дотепу.

Розстали ся...

З пасовиска вертали череда. Містечко наповняло ся все більше протягненими тонама: норови ревіли у всіх тонацїях, віщі блєли, телїта причали альтам а від бурчав басом. Із звїрчаними голосами мішали ся ожняки бабї, що запрошували ласаво корови до дому. Рівночасно довгий батїг пастиха трїскав у воздуху як з пістоєта, унікаючиш вухем у воздуху, а сердатий голос кричав:

— Триху, ти провлятий... куди? куди? Ти ослїп?

Понад домами стояв зохотавий порох, освітлений послїдними промінями заходячого сонця... З виїмком арматурних двїв містечко було в сїй порї найбільше оживленє.

(Д. 5.)

1-4

здання ві своїй посольській діяльності. Щоби забезпечити собі вогум довіря, так зване „зауфана люду“, селився він свій „редаційний сейм“ умикає в руске свято Успенія Пр. Богородиці, бо знає, що в таке велике свято не буде міг прибути ані один руский священик, тим більше, що в той день припадає церковний храм (вразник) в багатьох доохрестях селлах, а знає також, що і рускі селяни а подальших громад не будуть могли прибути на справоздає, коли не схотять опустити богослуження. З другої сторони пан посол і маршалов в одній особі при помочи своїх посілає з повітової ради зможілизував всіх хрнів з цілого повіту і розділив поміж них ролі, що котрий має говорити, там, що все було вже в горі укартоване, аби пан посол одержав „едноглоське зауфана люду“. Однан шлука не удала ся, а бодай не пішла так гладко, як було укартовано. Окрім хрнів явив ся на збори також поважний гурток свідомих селян Русинів з поближних громад і кілька осіб зі світської рускої інтелігенції. Се маю передовсім той наслідок, що пан посол Ценьскій більшу част свого справоздає говорив по руски і удавав великого приятеля селян а ще більшого приятеля Русинів, але се ему не багато помогло. Д-р Охримович а на ям п. В. Баранчик виступили з тяжкими звинуваченнями проти пана посла за его становище в соймі супротив селян і супротив Русинів, виказали велику шкідливість законів і законодавчих проєктів феодалних паном послом, потягнули его до одвічальности за его ворожі виступи проти основаня рускої гімназії в Станіславові і висловили ціле его політичне крутість. Тож коли на порядок прийшла справа довіря для пана посла Ценьского, піднесли ся зі сторони свідомих селян Русинів гримкі оякляки протесту і предоставили збори обмежили ся до того, що піддав під голосованє лише внесенє на замкненє дискусії, котре очевидно ухвадено. Відтак посольський голос мав знов п. Ценьскій, але внесенє на уділенє ему вогум довіря вже не піддавало під голосованє. Зараз по кінцевій бейді пана Ценьского промовляв еще коротко п. Хамец, посол до парламенту з тулейського повіту і лише до що-него голосовало над задоволю довіря, причім хрнів кричали „браво“, а Русини кричали „ганьба“ і на тім збори скінчили ся. Над справоздаєм п. Хамця ніхто з Русинів не забирає голосу, бо вже тамтого року на его окремім справоздає добре замаркували своє становище супротив того посла. — Для характеристичні відомості годять ся піднести, що в тулейсьім повіті в більшій часті громад ширить ся епідемія шкарлатини і з той причини в тих селлах, де 28 серпня с. р. був церковний празник, староства заборонили йти з процесіями а сусідній сел і взагалі наказало недопускати людей з кишк сел на празник. Нема сумнію, що якби Русини хотіли тепер в Запідкаках зробити віте, то староства заборонили би его з причини епідемії шкарлатини, але „сеймік редаційний пана Ценьского, то цілком до іншого“. — Учасник.

— Нове староства на Буковині повстає а даєм 1 жовтня с. р. То староства має обніматися судовий повіт, що відлучаєть ся від теперішнього повіту кімчанецкого.

— 3 Долящини пишуть нам: В понеділок дня 28 с. м. відбуло ся в Волекові представленє заходом тоа „Прогрессива“ в Волековій селі. Відіграно комедію оперу І. Котляревського „Наталка Полтавка“. Гра аматорів вдала ся цілком удачно, в поміж котрих п. Анна Соболівна (Наталка) та п. Мікошівч (Петро) чарували публіку прекрасним співом. Ватком набита селя так міцною як замисленою публікою дарма намік аматорів жермию оплесками. Представленє се відбуло ся за старанєм п. С. і Р., які не щадили труда та заходу, щоб перевести се діло. Молодим авторам хай будуть воготомою за їх працю товщи селян та міщан, які були на представленю, та які зрозуміли вагу рідного слова, горнуть ся омоло своїх провідників та вбільшують заступ борців за долю і волю наро а. По представленю відбула ся забава в танцях яка тривала до білого дня. — В. І.

— Уржендові сензи. Надіслано нам віднос слідуючого свідчення служби Петра Кота, заосмотренний печатю громадскою і підписом віта Микити Кіка в Зеленого Двора жовн. повіту: „Swidostwo służby i oddzielenia. Imi nazwisko (Петро) Petro Kit — Wiek, jezozna nie staryj, ale gorzuj niz staryj — Wzrost, polamanyj ani kulka — Wlosy, krotki — Nos, zazywa duzo tabaku to jest wielgi — Gembie Trochu kszuwa — Ozyu mały ale dobrze widzi jak co daji — Ruki dlugi. Zostawiał na służbi gminy jako pastuch i to przez niedziel 6 i dni 4 i taki jego było zachowanie. Pilnosz liniwy — Wierosze lubi potruszyc — Zdolnosz na pastucha byłby dobryj ali mu si nie chce — Odszyd od służby na własne żądani wyprowadzony i wyprowadzony według zgody. Poleca się go kuzdemu sumieniu na własną prośbę — Urząd gminy Zielonuj dwur, 10 sierpnia 1905, Mykuta Kich wuj“.

— Огні. В селі Чехак, брідского повіта, запалив грім стодоу і спричинив пожар, що знищив пять господарств, з котрих лише одне було обезпечене. Шкода вляосить 25.000 К. — В Малежкові, звівського повіта, згоріла стодола місцового вікта, наповнена збіжжєм і стіжком сіна. — В Місцевості Смілянск, в північній Угорщині, в Татрах, вибух олоді пожар, та тривав до вєра в полудне. Згоріло 165 домів, дві церкви, уряд громадський, фабрика тютюну, в котрій було занятых 800 людей, великі склади тютюну і цигар. В подуміні погубило також двоє людей. — В Радиміні згоріла вночі церква, збудована в 1806 р., в котрій находили ся цінні образи, особливо іконостає, що походить з року 1552.

Огонь вибух а жидівської лавні, авідки перекинув ся на божницю, дажше обняв будинок руского прихідства, а вкінці осягнув церкву. — В Тарпуроді, сьватого повіта, огонь знищив 4 господарства вартости околдо 11.000 К. З погорілцьї лише два були обезпечені на загальну квоту 900 К. — У Волянці, станіславського повіта, згоріла горальня вартости 25.000 К.

— 3 „Народної Торговлі“. Вагон вина, який лагодимо сїї осені перший, буде замовлений еще перед 15 вересня: просимо проте поспішити з замовленням. Надіємо ся, що і тим транспортом задоволимо наших Вл. Гостий, так як транспортом везаємим, за котрий маємо много пожаж, як приміром: „вино Ваше з весни було прехороше“. Поручаєм ся і з медом шитим, здоровим напівком, по цінах звычайним і в іскраті поданих. — Дирекція.

— „Терминар“, календар на рік 1906, приладжений до потреб канцелярій адвокатских, нотаріальских, судових, для лікарів і учителів, для товариств заробково-господарских і для всіх тих фазів, де потрібні щоденні записки для памяті, виїде в Тернополі в кінцєм вересня, накладом д-ра Ізидора Голубовича. Зміст календаря: 1. Календар на рік 1906. 2. Записки на кождий день. 3. Тарифа нотаріальна. 4. Тарифа оплат лікарів в карнім поступованю. 5. О стемпльованю торговельних книг. 6. Приписи податкові для товариств заробково-господарских. 7. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 8. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 9. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 10. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 11. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 12. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 13. Таблиця до обчислюваня процентів. 14. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 15. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 16. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 17. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 18. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 19. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 20. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 21. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 22. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 23. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 24. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 25. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 26. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 27. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 28. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 29. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 30. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 31. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 32. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 33. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 34. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 35. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 36. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 37. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 38. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 39. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 40. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 41. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 42. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 43. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 44. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 45. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 46. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 47. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 48. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 49. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 50. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 51. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 52. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 53. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 54. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 55. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 56. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 57. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 58. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 59. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 60. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 61. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 62. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 63. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 64. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 65. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 66. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 67. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 68. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 69. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 70. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 71. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 72. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 73. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 74. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 75. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 76. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 77. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 78. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 79. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 80. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 81. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 82. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 83. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 84. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 85. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 86. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 87. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 88. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 89. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 90. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 91. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 92. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 93. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 94. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 95. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 96. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 97. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 98. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 99. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 100. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 101. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 102. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 103. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 104. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 105. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 106. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 107. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 108. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 109. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 110. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 111. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 112. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 113. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 114. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 115. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 116. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 117. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 118. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 119. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 120. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 121. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 122. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 123. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 124. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 125. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 126. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 127. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 128. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 129. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 130. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 131. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 132. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 133. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 134. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 135. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 136. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 137. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 138. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 139. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 140. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 141. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 142. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 143. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 144. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 145. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 146. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 147. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 148. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 149. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 150. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 151. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 152. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 153. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 154. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 155. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 156. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 157. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 158. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 159. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 160. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 161. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 162. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 163. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 164. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 165. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 166. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 167. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 168. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 169. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 170. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 171. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 172. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 173. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 174. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 175. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 176. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 177. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 178. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 179. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 180. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 181. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 182. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 183. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 184. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 185. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 186. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 187. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 188. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 189. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 190. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 191. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 192. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 193. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 194. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 195. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 196. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 197. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 198. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 199. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 200. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 201. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 202. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 203. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 204. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 205. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 206. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 207. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 208. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 209. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 210. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 211. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 212. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 213. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 214. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 215. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 216. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 217. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 218. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 219. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 220. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 221. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 222. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 223. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 224. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 225. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 226. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 227. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 228. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 229. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 230. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 231. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 232. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 233. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 234. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 235. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 236. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 237. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 238. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 239. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 240. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 241. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 242. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 243. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 244. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 245. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 246. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 247. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 248. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 249. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 250. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 251. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 252. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 253. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 254. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 255. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 256. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 257. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 258. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 259. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 260. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 261. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 262. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 263. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 264. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 265. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 266. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 267. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 268. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 269. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 270. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 271. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 272. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 273. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 274. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 275. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 276. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 277. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 278. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 279. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 280. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 281. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 282. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 283. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 284. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 285. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 286. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 287. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 288. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 289. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 290. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 291. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 292. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 293. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 294. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 295. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 296. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 297. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 298. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 299. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 300. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 301. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 302. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 303. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 304. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 305. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 306. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 307. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 308. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 309. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 310. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 311. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 312. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 313. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 314. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 315. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 316. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 317. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 318. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 319. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 320. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 321. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 322. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 323. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 324. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 325. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 326. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 327. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 328. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 329. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 330. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 331. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 332. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 333. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 334. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 335. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 336. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 337. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 338. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 339. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 340. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 341. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 342. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 343. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 344. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 345. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 346. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 347. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 348. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 349. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 350. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 351. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 352. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 353. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 354. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 355. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 356. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 357. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 358. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 359. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 360. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 361. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 362. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 363. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 364. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 365. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 366. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 367. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 368. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 369. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 370. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 371. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 372. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 373. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 374. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 375. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 376. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 377. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 378. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 379. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 380. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 381. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 382. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 383. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 384. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 385. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 386. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 387. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 388. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 389. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 390. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 391. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 392. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 393. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 394. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 395. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 396. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 397. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 398. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 399. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 400. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 401. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 402. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 403. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 404. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 405. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 406. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 407. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 408. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 409. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 410. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 411. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 412. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 413. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 414. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 415. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 416. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 417. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 418. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 419. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 420. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 421. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 422. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 423. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 424. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 425. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 426. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 427. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 428. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 429. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 430. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 431. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 432. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 433. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 434. Скажі стемплені в відповідних посясєнєх. 435. Скажі стем

Виходять у Львові що дня (крім неділі і свят) о 5-й годі по полудні. Яко літературний додаток долучає ся „Вісник літературних новин“.

Передплату і інсерати приймають: У ЛЬВОВІ Адміністрація „Діла“, ул. Баторія ч. 24. Бюро газет А. Ольшавського ул. Кішпетівська 2; С. Соколовський, Пасаж Гавомана ч. 9; К. Вукітаб ул. Кароля Людовика ч. 23. — У ВІДНІ: М. Dukes, I. Selterstätter; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; Hassenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; A. Churawski Wien VI. Getreidemarkt 18; — В ФРАНКФУРТІ і ГАМБУРГІ М. Hassenstein & Vogler.

Передплата і каденція за інсерати плати у Львові.

Діло

Передплати на „Діло“ з літер. додатком

в Австрії: за три місяці: на цілий рік . . . 32 к. на пів року . . . 16 к. У Львові (без почтової пересилки) на цілий рік . . . 32 к. на пів року . . . 16 к. на чотирьох місяцях . . . 20 к. 20 к.

Повне число коштує у Львові 10 к., на провінції 12 к.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи зберігають ся лише на попередній закорочений. — Рекламічні неопечатані вікни не згорають.

Головний звичайний приймають ся по 20 к. за одну стрічку літератури або на ці місяць, а в рубриці „Надіслане“ по 50 к. — Подяки і листи прикладні оголошені зносять ся по 20 к. за стрічку.

Польща в Росії.

У нас виокремлено уже кількома наворотами, які шкідливі наслідки не лише для малоруського елементу, але загалом для всіх „руських“ народностей в Росії спричинює пам'ятна політика російської бюрократії. Як найбільш політично вироблена нація в Росії, а до того поспіваючи в історичній спадщині сильний шляхоцький та міщанський стан, не лише в самій Польщі але і поза її межами, на землях литовських та руських, ще й підпозначані організацією рамо-католицькому, який на Лівні і Русі ідентифікує ся з польонізмом, — Поляки потрапили найбільше з усіх народів Росії, лише навіть від самих Великоросів, визнаючи посліду внутрішню кризу царської імперії та всі пам'ятні проби „реформ“, зацікавлені російським правительством. Протягом поспідного півріччя Поляки скріпили незвичайно свою позицію в т. зв. Польській Царстві, де їм безперечно належать ся всі національні права, але і поза тим, в областях Русі і Лівні позначили прямо домінуюче становище, одержавши такі права, яких не вживає навіть місцева білоруська і малоруська нація.

Позначену через се свободу рухів, коли рівночасно білоруська та малоруська нація на даліше опутані оковами обрусительної системи, вміли і вміють Поляки дуже добре використати для розширення і укріплення впливів польщини та загалом для польської пропаганди на Русі, чого власним приміром стане Холмська Русь, нині в значній мірі — завдяки російській політиці — для Русі безвідкично втрачена. Те саме, що в Холмщині доконало ся в компактною масою корінно-руською, та католицькою пропагандою польських „осень“ офіантського населення, не залишили польсько-католицької дії і в інших руських областях, де — як приміром на Поділля і Волині — рівнож ще були місцями недовбиті колишні уніятів-Русинів. Як в Холмщині так і там перетягнуто їх тепер на римокатолицизм, а тим самим і втягнуто їх в ряди польського елементу та під вплив польсько-шовіністичної пропаганди.

Вінци зглядаю свободу і впливи, якими

Поляки користують ся на Лівні і Русі виокремлюють вони тим сміліше до польонізації Русинів та Білорусів, римокатолицького ісповідання. Треба знати, що на Поділля, на Волині, в Київщині, Мінщині та Гродненщині — подібно, як се має ся річ і в Галичині — серед малоруського елементу знаходять ся цілком не дрібний процент римокатоликів (семян, міщан та „ходячкової“ шляхти), які впрочім уживають української мови, по польськи не говорять і не розуміють, Поляками в значній національній цілком не почувують ся та загалом нічим впрочім не відрізняють ся від прочого українського населення згаданих губерній. Розуміє ся, Поляки, а іменню польський клер не лише ніколи думки польонізації сеї частини українського населення сих земель, а лише з огляду на тяжку конкуренцію з православієм не могли розвинути бажаної пропаганди. Ще в більшій мірі відносять ся сказане до Біло-Русі, де число Білорусів-римокатоликів виносить поважну цифру 2 мільйонів голів і де навіть, за напором російського правительтва, яке бачило небезпеку польонізації сеї поважної маси руського населення, побічні богослуження правлено для них не в польській мові (як се ігнорувало робить польське духовенство у нас і на Україні) але по білоруськи.

Зріст польських впливів на правобережній Україні і Білорусі та попуски які польщина там одержала, осмілими Поляків до заборчої акції і на сім пош. Повторило ся тепер точнісінько те саме, що робить ся в Галичині: перерізка Русинів і Білорусів-латинників на Поляків. Клясичним приміром теї пропаганди може служити відозва, перепечатана Slow'ом Polskim, а розвинена серед Білорусів-латинників в величезній кількості примірників.

По вступі, який викликає, будьто погром Росії у війні з Японією в карю від Бога за розбір Польщі і утиск Поляків та латинства зі сторони православної Росії, відозва переходить до властивої своєї теми: польонізаційної пропаганди серед латинників-Білорусів. „Правительство дбає — каже відозва — щоби в костелі уживано двох мов: польської і російської. Вачучи, що російщини нарід не прийме, підставило правительство

який небудь инший ази, ноби лише не польський, а то на се, щоби вас відорвати від польщини і привичаїти до чогось нового. Тим робом легко вже впровадять ся між вас мову російську, а тоді вістанете вже Москвитинами і православними. В тій то цілі ваш ази називає ся „білоруським“ а вас всіх „білорусами“, щоби ви стали великорусами, справжніми нацїапами. В дійсності ми католики всі єсьмо Поляками (!), а лише православні жопи, що живуть побіч нас, звуть ся білорусами, але і вони колись змучать ся з нами в оден польсько-католицький (!) нарід, бо так хотів Ісус Христос (!), котрий обіцав, що настане час, коли на світі буде оден пастир і одне стадо. Мова, якої уживаєтє дома, безперечно перенята (!) від православних білорусів з котрими призначено вам жити у суєтстві, аби в будучности довести їх до єдності з нами і віри святої. Але се мова проста і неписемна та легко змінить ся, бо ваші діти в школі і війську московцять ся. Тамте отже, що хто допустить в костелі иншу мову крім польської, сеї легко піддасть ся кривдї поца і чиновника і недалеко вже єму до втрати православної і святої віри католицької, яку ісповідували наші королі, біскупы, каплани, святи мученики божі і всі наші отці і прадіди. Вас хочуть ошукати. Тому, коли будете ся де небудь (в школі, в одності, суді) записувати, хто ви є і яка ваша мова, то кажіть все і всюди, і без ляку, що ви є Поляки, а мова якою розмавіяєте з Богом, є польська та що ви иншої не хочете. При урядженю шкіль надріжте, аби ваші діти учено по польськи. А як хто з вас запіше ся за білорусина, то тяжко вже єму ухоронити ся, аби єго не зробили згодом москалем і православним. Тож бережіть ся добре, брати, аби не спровадити лиха на себе. Братя держіть ся разом... і нехай вас веде Всемогучий Бог та всі польські святи: св. Станіслав, св. Ядвіга королева, св. Казимір і то на віки вічні. Амінь — жєсонд“.

Документ говорить сам за себе і коментарів не потребує. А Галичина і скоро по-

польонізація мільона галицьких Русинів-латинників при помочи ідентичних способів і аргументів можуть бути приміром, які будуть наслідки такої польської роботи на російській Україні і Білорусі — завдання політиці царського правительтва, яке далячи і обезсилюючи елемент білоруський і український, скріплює рівночасно польський і відчиняє єму на розтір шлях на забір руських земель.

Що тепер діє ся з польського боку на Білорусі і Україні, се однак лише пригрозина до того, що високають Поляки наслідком саветної „конституції“ Миколы II-ого. Організація виборів до думи, унормована та штудерно, щоби до думи не допустити правдивої репрезентації населення (в прирінаю до сего навіть австрійська виборна ординація являє ся колосальним поступом!) виїде знов лише на користь Полякам. Як самі польські дневники, і то такі ровзванні як Czas, обчислюють, то польських послів в будучій думі буде около 100, значить пята часть всієї думи. Іменню поверх 50 послів дасть Царство Польське, а 45 послів числять собі Поляки з земель руських і литовських, де Поляки становлять елемент шляхоцький. Czas обчислює, що в поодиноких губерніях на Русі і Лівні здобудуть Поляки стілько мандатів: Вільно 5 (на 6 мандатів), Ковно 5 (на 6 м.), Гродно 3 (на 8 м.), Могильов 3 (на 8 м.), Мінськ 7 (на 9 м.), Поділля 6 (на 13 м.), Волинь 8 (на 13 м.), Київ 5 (на 15 м.). До того надіє ся Czas, що і з міста Вільна виїде Поляк. В сеї спосіб Поляки, подібно як сеї має ся річ в Австрії, становили б мажоритарний виборчий ординації, найсильніший і найвпливовіший клуб в петербургській думі, а Великороси певно розб'ють ся (подібно як у нас Німці) на кілька клубів. Коли-ж удержані сеї несправедливої ординації виборчої на руку і Полякам (бо дає їм силу політичну) і правительству (бо не допускає до думи елементів поступових і Українців) тож можна наперед знати, як удомать ся відносини між „польським колом“ в Петербурзі і царським правительством. Буде се копія політики кола польського у Відні — на кошт елементу українського, білоруського і литовського. Не даром деякі польські дневники пишуть, що

ЕВГЕН ЧИРИКОВ.

5)

Під поліційним наглядом

(Дальше)

IV.

Минали дні за днями. Скінчив ся оден тиждень. Степана Никифоровича покликали на поліцію, де предположили йому до підпису якийсь документ. Звезили йому прислати також Миколу, бо також має щось підписати.

Степан Никифорович говорив з окружним суддею, статочною, добродушною людиною, котрий звався ся тим, що уважали його подібним до генерала Драгомірова. Він був хрестним батьком Миколі і держав його до хресту ще тоді, коли був урядником при поліції. Що окружний суддя говорив із Степаном Никифоровичем, остало тайною, але з тої пори батько став ласкавішим і від часу до часу повторив Миколі:

— Головне діло, щоби ти примично поводи ся... Чому ти не відвідав хресного батька? Се нечестно...

— Підру при нагоді — сказав Микола і не пішов ані до хресного батька ані на поліцію, куди його вже кілька разів кликали. Микола любив самотиню і блував часом цілий день в рушницю понад ріку, в душі або по нісї.

Одного вечора повернувшись з такої прогулки. Обов старі сиділи в горді коло самовара. Батько сербав чай з цитриною і читав „Світ“, мати напирала батькову одіж... Лице у батька було похмурі і невдоволене, а мати виглядала якось стрівожена і немов вилунала — мабуть знов говорила про Миколу і посперечали ся. Мати нахилила склянку чого, подала Миколі і спитала:

— Де ти був?

— Ходив трохи — відповів Микола, кинув шапку на ворч бавняку і сів при столі.

— Знамените заняття! — пробурмотів Степан Никифорович, не відвертаючи очей від „Света“. Микола обурив ся, але вкорі успокоїв ся, як се робив вже частіше. Сиділи при столі мовчки і лише Марія Тимофіївна переривала нестерпну мовчанку короткими реченнями: „Коби лише дощ не падав... Приладжу на вечерю зимну юшку“.

Після довшої мовчанки батько відложив газету на бік і сказав:

— Тут є покликає на поліцію! Я говорив тобі десять разів, щоби пішов! А ти не хочеш! В яке положення ти мене впроваджуєш?

Микола почав говорити, що нічо злого не стало ся, покликає річ звичайна; але старий вибухнув, перебиваючи синови:

— Ти мене не вчи! Я сам знаю!... Пальцем вказують на мене, а ти робиш своє!... Чому не йдеш до хресного батька? Я стидаю ся, я, твій батько!...

— Сминого вам! — відозвав ся хрипкий старечий голос.

Між зеленим заплотом явила ся голова під солом'яним капелюхом. То був рентгер Ардаліон Михайлович Самохвасов, щирий приятель Степана Никифоровича.

— Пета чай? — спитав солодким голосом.

— Просимо ближше, просямо! — крикнула Марія Тимофіївна привітливо, рада чужому чоловікові, що по її думці явив ся якраз в пору.

Скрикнула фіртка і до города війшов невеличкий старик, котрого ціла статя, руки і голос пригадували вужа в комедії.

Батько представив Миколу:

— Наш соціальст!

— Дуже, дуже приємно, дуже рад! — сказав Ардаліон Михайлович, скидаючи го-

лову. — Я вже мав честь бачити вас здалека, але з близька — перший раз, перший раз...

Загріли самовар і почали на ново пити чай. Розпочала ся звичайна розмова, в яку вдавав ся з Миколою кожний гість родичів.

— На медичним, кажете?

— Так.

— На два роки, кажете?

— Так.

— Шкода. Певно тепер жапуєтє.

На се питане відповідав замість Миколы звичайно батько:

— Певно! Однак як то кажуть: хоч мотать близько, кусати його не вільно.

— Шкода. Чим власиво ви були не-

здоволені?

Миколі важко приходило відповідати мешанцям містечка на їх щире здивування.

— Ах, так... взагалі...

— Вони самі не знають! — сказав Степан Никифорович і додав сердито: — Іх би порядно били!

Між старими виважала ся розмова про заворушення. Ардаліон Михайлович висказував свої політичні погляди. Неназидів Англії і був готов всюдї бачити їх „нікчемне лайдацтво“. Хотів не говорити виразно, все таки натхнен на можливість загрозливих впливів при студентських заворушеннях.

Се видало ся навіть Степанови Никифоровичеві неімовірним, а він заживав у рептерга задля свого „очитання“ великого поважання.

— Ну, також щось говорите... дивно — замітив Степан Никифорович.

— Жиди! При помочи жидів дідають гасподські сини! — крикнув Ардаліон Михайлович тонким голосом.

— Ов! — сказав Степан Никифорович.

— Або як? При помочи жидів!

— Ну, се що иншого... З тим годі ся?

— Пританув йому Степан Никифорович.

Відтак старі почали балакати про се, як би діло направити.

— Ну, а окружний суддя? Він хрестний батько чи ні? Потрібує лиш хотіти... Він же свояк генерала Драгомірова!

— Ні! Він лиш до нього подібний, але зовсім йому не рідня!

— А я кажу вам, що рідня! Знаю дуже добре... Нехай лиш піде до окружного судді і гарно попросить... Тай ти сам, Степане Никифорович, пішов би...

— Я вже був! Сто разів кажу йому: йди до хресного батька! Де там! Той вам пішов би просити... Гордовитий як генерал!

Почав ся оден із звичайних монологів, якого Леола і Марія Тимофіївна так бояли ся, бо підчас того монологу вони почували ся неспокійно погано і мали вражіння, що ось-ось щось розірветь ся і вибухне родинна катастрофа.

— Я старий чоловік... моя рука дрожить! Гляньте лишень! Подиви ся і ти, герою! — кричав Степан Никифорович і простягнув руку, що трясла ся як в пропасниці. Але герою вже не було; війшов невідомо з города. Плентав ся до пізної ночі і не мав охоти вертати. Крім щільну у вікнах замігав світло в „Мадриті“ і застужав напичкою у вікно.

Відхилили ся трохи двері і на двір виглянуло напів п'яне лице Гаврила.

— Пусті мене Гавриле!

— З прїємністю.

— Дай мені пива!

— Прощу!

Микола сидів довго сам оден в „Мадриті“ перед фляшкою пива і підперши рукою голову, думав, що йому тепер діяти... йому стало важко на душі і він почав тихо співати:

„Ах як тяжко, товариші, Як сумно на світі!“

сильших, коли ті вийшли на румунський берег.

Мароно.

Тангер. Франція завжди була від суттєва уникнення одного альжирського підданого, арештованого марокканськими властями, а коли судан відкинув це жадане, Франція загрозила демонстрацією флоту і різними репресіями. Наслідком цієї грози, арештованого вчора увільнено.

НОВИНИ.

— В справі виборчої акції з В. н. Станіславів-Томач-Бучач-Підгайці-Рогатин надіслана президія зборів делегати усіх повітів, які відбудуться на 29 с. м. в Станіславові до Народного Комітету слідуючий комунікат:

«Яко президент довірливих зборів (в справі доповнення виборів в V-й курії на округи: Станіславів-Рогатин-Бучач-Підгайці-Томач) відбувшись на в Станіславові дня 29 с. м. маю честь довести, що слідують збори відарити о год. 3½ о. Варши посередом політичної ситуації; по виборі президента і секретаря сконстатовано члеса делегати з поодиноких повітів (а то: в Станіславові 8; в Томача 3; в Бучача 9; в Рогатина 4; в Підгайцях о. Навродкий) і приступлено до дискусії над кандидатурами. З тих брано під розвагу дві людини: д-ра Окуновського і п. Будзівновського. В час загальної дискусії, чи ставити вже тепер кандидату, чи еквіваленту одні збори мужів довіри в повіті, д-р Желехівський, покликуючи на нас д-ра Окуновського, закликав, що сей останній на сей раз кандидатури не прайме. Коли супроти того пошлякла ся людина кандидатом п. Будзівновського, переважає часті делегати — головні селяни — промовляли за п. Будзівновського. Але що в час дискусії деякі з делегатів пошкодували з оправданних причин, а намістом найшли селяни ві ставлять. повіта (без запрошень, а вказави до опущення осіб на всі вийшли) для того президента, щоб не вдалося збори і некомпетентні справи не рішали, і щоб не вийти в колізію з законом — закрав збори о год. 6-й з тим, що рішення кандидатів, як в дискусії: виходило віддав ся Народному Комітету.

— О. Омелья Ваньо, президент зборів. — Супроти того результату парад відпоручників повітових кандидатів на округ вибор. Станіславів-Томач-Підгайці-Рогатин-Бучач пославши сам Народний Комітет, котрого засідання в ширшій компанії з повиканням мужів довіри з провінції (таж. Шаршай Народний Комітет) відбуде ся вже в сніх двох.

— З народного руху на провінції пам'ятаю: дня 28 с. м. тов. «Провісник» в Володимирі селі коло Бодехова устроїло аматорське представлення в селі Моношків. Граю комедію-оперу «Наталику Полтавську» Котляревського. Се представлення випало дуже добре. П-на Соболь, м. Рудий, Соболь виваляли ся зі своїх ріль як найліпше а іменю п. Соболь іменю яко Наталику. Успіх митеризний дуже великий. Богато гостей в поблизьких сіл, а між ними богато Жидів з тов. Сіон з президентом п. Лютігінгером на чолі, прибуло на се передствалення. Шкода лише, що «Провісник» частіше не устроє такіх представлень маючи сили того роду, як п. Соболь. У Поліс'я приміром в їх читальні Мідкевича знавше. А шкода велика. Богато разів м'я сам переконали ся, що селяни не знають навіть хто Шевченко, а вже о історії Руської і поняти не мають. А вже представлення, які в історії забобіляють причинають ся до розбудження духа народнього — тільки-ж не раз на рік, а що неділі.

— Жид-сінюг, учасник представлення.

— Учителська конференція в Перемишлянах. Хоч цією, бо учителські конференції вже давно минули, то однак з огляду на місцеві обставини, містимо слідуюче письмо: Сегоднішня конференція округу, котра відбулася в т. п. повіті в днях 14 і 15 липня с. р. під проводом п. н. інспектора шкільного п. Піотровського, була під кожним зглядом дуже цікава. На самім вступі внаслідок зазначити, що ново-прибувший інспектор п. Піотровський, отримавши наради конференції, привабив на свою річку - ову руску, та через цілий час обран на обов'язок ся аві скарбачем по руски. Але не досить того, що сам не говорив по руски, але і русинам-учителям заборонив відчитувати звіти виділу конференційного списав по руски. Щоб знов підняти наглед над підручниками задокументувати свою велику енергію і «справжність», а спеціально, щоб, щоб при дискусії над рускими підручниками не допустити до висказання хибних підручників, взяв ся на підступ. Першого дня відчитував неопорібно звані учительську закоми шкільні та перевірив вибір делегата на праву конференцію (вибрано Івана Вертипоруха). Дальший час зійшов зовсім безпорочно та безкорисно на з'організовану «Товариства пільничо-господарського» мимомовно протесту цілого учительства. Бо всі представлення зі сторони учительства, що справа така повинна бути трактована в інших, відповідей часі, на нічо не придали ся. П. Піотровський видаючи, що по добруму такі нічого не знає, бере ся на «штудерацію» уважачи свої «уржондовий повагі», своєю пресавою зневолює цілий загаль учительства до вступлення в товариство. Сам перевірив вибори президії сего то-а пропонує — рвуть ся — до неї «васуджоних обов'язків повату», а учителя на їх заступників. Проти такого абсолютного поведіння п. Піотровського заперестувало підле учительства в той спосіб, що всі учители вибрані п. Піотровським до виділу яко заступники, вразігавали в такої «великої

дignости». Здавало ся, що ціла «шопка» в наслідок того піде до коша, яко непорочна. Здивоване однак було велике, коли при виїзді цієї п. Піотровський сам з урядовою шпаккою в руці стигав примусово по 1 К від кожного учасника, яко владу членську до сего товариства. На сей аномалію повинна звернути увагу п. н. рада шкільна краєва, а поспішати п. Піотровського, який чинним поставив самовільно на конференції окружній справу приватної натури, потягнути его до урядової відповідальності. Боги би се не стало ся, то тим самим будемо змушені поділяти гадку, що всякі конференції окр. то чисті «шопки». Що до самої дискусії над рафератами в справі шкільних підручників, то ніхто з учителів, так Русинів як і Поліс'я, не смів отверто висказати своєї гадки, бо «меткий» п. інспектор умів справу так повести, що той збитий з пантелику, або «страха ради юдейської» зрівняв ся голосу. Взагалі сказавши поведене п. Піотровського супроти цілого учительства було в високій степені абсолютне і що найменше неадекватне. Питавмо п. Піотровського, чи таким поведінням хоче приписати свій аванс до VIII ранга, чи може має намір увасидити престол по Победоносцеві в Росії? — X

— Самбірська Польонія працює над урядовим самбірським шкіль. Перед кількома роками виключено Русинів з тутешньої 4-класової мужської школи, а сего року віднашло прийняти Русинів до женьської 4-класової школи в Самборі. Визвимо самбірську руску організацію щоб сейчас складала віче і заперестувала против такого безправства. — Самбірська Русини.

— Дикі відносини панують в селі Літчин, бобрєцького повіта, як свідчать подія, яка там свідала ся вночі на 27 с. м. Около півночі нагнавши нічна сторожа Михайла Корєцького з воршми спати. Двох господарів вивело его з курми, бо, мовляв, хлопці «хотили» его бити. Однак Корєцький побіг по свого приятеля, вїйта Івана Оленського і той замість одобрити поведіння варті, ударив Танааса Дрожа так сильно колом в голову, що розбив ему череп. Та сего геройства було вїйтов за мало, бо тим самим колом потягнув ще прасяного Андруха Мацуку. В «мохоченої» вороги помагав ему брат Андрух Оленський і Михайло Борик, а що була темна ніч, то билися між собою навіть прихильники. Справа озерка ся о старості і суд. Взагалі тим вїйтом повинні заохочувати ся ближше дотичні власті, бо під ним в громаді настали страшенні відносини, що наповняють страхом цілу околицю. — Громадяни.

— В японській навалі. «Новое Время» оголошило лист російського офіцера моряря, Деліброва, що брав участь під Цусімою на пацаринку «Адмірал Нахімов», був ранений і разом з панцерником понав в японський полон. Делібров описує подробиці, як заснало его градом розстрілюваної бомби, а потім подає, як поводити ся ему в неволі: В шпиталі в Кокурі зробили мені операцію, що зовсім удала ся. Крайня в трех місяцях. Рані почали гоїти ся. З лівої руки та лівої скриві мають ще вкрити відомими зеліза, коли поправлять ся інші рани і коли прийду більше до сил. Пальці лівої руки ще ослаблені і рука трясє ся. Правую ногою не можу ще ходити. Лікарі в Япаві дуже добрі. Які тут роблять трудні операції! І сільно поставили на ноги таких, котрі вже й не думали, що зможуть ходити колись о власних силах. Коли то наші сестри мало-сердця навчили ся у японських, обходити ся з хорими. Я не уявляв собі ніколи, щоб можна так старанно опікувати ся недужими, як се роблять вони. По операції не опускали мене ані в день ані в ночі. Лише мати може опікувати ся так старанно. А які тут бувають рани! Деякі воляють, отікають, а вони не гадять ся ними, обмивають самі а не санітарні, як се діє ся у нас. Є ту ранні, котрі, анік дістає ся до неволі, була в російським Червоном Хресті. Говорять мені, що наші сестри тільки й роблять, що дають недужим ліки і зараз відходять. А тут гадять всі на них із вдячністю і всі говорять те саме, що й я, що се золоті а не сестри. — Ві Япаві дуже чисті, японські офіцери приходять дуже часто відвідувати нас і всі спочувають раненим. Мені привнесено англійські книжки, щоб я не нудив ся. Ніяк пробував я вперше ходити на кулях, але я ще слабкий і більше сиджу та лежу. Приймаю тут мати таких благородних ворогів як Япаві. В батві оні відважні, а з бранцями поводити ся добре, дають все, що тільки можна дати, і забувають, що те так недавно були ворогами. Той лист приважаю до друку. Некай дізнають ся у нас правди і нехай не вірат різними сплетнями про яке японське поведіння з бранцями.

— Польський граф злодій. З Кресна доноситься, що за гр. Лозем, котрий обманув Краківське товариство забезпечив і наші інституції на грубі суми, розіслав стовні листи. Обманство допущав ся він в той спосіб, що на книжочку падальчої каси складав 10 до 15 і більше корон, котрі дома, допущуючи нулі, доповняв за 1.000 К і більше. Ті книжочки заставляв відтак в Коросні і в околиці у знайомих лихварів. Висота виманених в той спосіб сум перевищує 50.000 К. Оден з віршів гр. Лоза зажадав наглед від него завороту грошей, а коли їх не дістав, поїхав із заставленою книжочкою до Львова, щоб вилучити в касі кілька тисяч корон. Тут справа вийшла на нуль. Книжочку задержано, а її власники аж до вияснення справи арештовано. Слідство виказало, що гр. Лоза підробив ще кілька інших книжочок, але се обманство викрито за пізно, бо граф утік ще 23 с. м. Жив він над став: спроваджував театри, цирки, справдав сам декорації і т. п. За агентуру в Коросні платала ему Фльо-

р'янка 6000 К річно, а за доставку поштових листів, котрі то право винаймав иншим, дїставав 2400 К річно. Крім того займав ся також торговлею вугілля. Краківське товариство забезпечень стверджує публично, що гр. Лоза при помочи магістрів маніпулює в життєвій відділі вразив товариство на грубі отрати, але висота їх ще доси невідомо. На сліді обманства товариство погано, викривши, що гр. Лоза поправ на поліцу сього шуряна Здислава Окшницького 70.000 К.

— Убийник викритий по трех роках. З Рудок доноситься: Дня 26 січня 1902 р. виказав ся а дому тутешній торговець шкір і збіжжя Герш Вахдер, щоб закупути в околиці селіх збіжжя і без слідів. Волкі глядачі лишили ся без утіхи. Аж дня 25 с. м. виказав, що Герша Вахдера убив в Шоломєвцях селянин Михайло Попович, котрого зрадив підчас сварки брат. Арештований убийник признав ся перед жандармом до вини і показав в коморі місце де закопав трупа.

— Огні. В Новосіці, скалатського повіта згоріло оногоді 11 господарських загород. — В Поліс'ях, ярославського повіта погоріли три господарські загороди вартости 4.000 К. — В Сурожі, ярославського повіта, на двірським обшарі згоріло 160 кіп ячменю вартости 3.200 К.

— Велика туча з градом навістила лісовий повіт дня 27 с. м. — як нам звітдам доноситься. Найбільше потерпіли громади Бережницька вишня і Жерницька вишня. Всі землопльоди які находили ся ще в полі, значені до нащеду, а так само велике спустошення лашно ся на деревині. Майже вся садочна поломана, тільки часті дерев вилзло з корінем, а кіс знищені майже до половини. Села виглядають до туди страшно: всі дахи позрвані, вишня виворочені... Град упав такою масою, що два дні лежав на землі. Погануло при тім багато птиці, що деякі поубивали по полях та садах. Навіть людя, що їх туча заскотила в полі, град покочив до ґрунту. Тамешня населення не пам'ятає такого нещастя.

— Фальшивники грошей. Арештований у Львові тамтого тижня Фроїма Каца, торговець волів, під замітом ширяв фальшивих 50-коронних банкнотів віддавано до суду в Станіславові. Кац перебував там перед двома тижнями, купив у Лібермана в Кляшанській волі, а між рогівкою, випадаючи продавцем, умістив кілька фальшивих 50-коронних банкнотів. Такі два банкноти заперестовано Ліберманови в тамшній податковій уряді і по нитці дійшли до шукб. Поліція викарля, що Кац є агентам шайки фальшивників, що обіла в Лондоні під проводом якогось Абрама Фіша. Сей Фіш мав канайдати літ тому був зв'язним лихварем у Станіславові, звідки утік, позаривавши богато осіб. Виринув аж над Тамизово і зідтам почав вести торговлю фальшивими банкнотами, головні в Галичині. Утворила ся до того підприємства ціла шпідка, котрій несе мушій поводити ся, коли оден з її членів, також галицький жидок, купив у Львові гарячі дим за ціну около 150.000 К. Станіславівська поліція зарядила богато ревізій, при котрих мала знайти дуже багатий матеріал. Доса закривченовано в Галичині котрих 50-коронні фальшиві однакового виробу й поховані. Різнять ся вони від правдивих банкнотів тим, що ті фальшиві катів далеко яснійше, букви й числа, що означують серію, нерівні, менші від букв і чисел на правдивих банкнотах, причім орнаментальна фігур є недбала.

— В Лукавиці винний, стрийського повіта, засновано пожежний «Осін» на статуті північного «Осола». Намісництво вже затвердило статут.

— Дрібні вісти. В Бучачі буде отворена дня 3 вересня с. р. перед полуднем промислова вистава.

В Градці вибух оногоді стрілих візників і служб тамтешніх переозових фірм. Участь в страйку бере около 600 осіб, що домагають ся підвищення платів. Посяга страйкарі вилучають коші від всіх поїздів на дороги, то доставля поштових павукаів і вибрані листів із скриньок відбуває ся під охороною поліції.

В Лябозі викликало велику сензацію завішане білою графіні Камаріде, що записала свою палату паві а великі ґрунти в вільно-міліоновому готівковому трам монахам, в поманенні родини.

Збори і засідання.

Загальні збори філії Р. педагогічного товариства в Бережанах відбулись ся дня 8 вересня о год. 10½ разо в селі «Надія» з автійним порядком денним. Просьба ся передусім членів-учителів прибули часенно, бо до збора буде нарада над «Взаємною допомогою».

Урядові вісти:

— Вісти з Епархії Перемиської. До загальної інституції завішав: Григорій Каровель на парохію Пристава, Михайло Косовицький на Барич, Константин Полянський на Добру шпакочку, Іван Шевчик на Ліпичку малу, Еміль Білшівський на Германовичі. Презенту на парохію Одрєкова одержав Дмитрій Кудеріб. Відпустку для поратования здоров'я получили: о. Іван Володоський на 4 неділі, Дмитрій Чертезанський продовжено на 8 неділі. Првительство пражовило на дотацию річних 600 кор. для додати ся маючого огрудняка парохів в Сатінаці на оден рік.

Бібліографія:

— Богдан Лепкий: 3 глубини душі — Львів 1906, ардака 8-а, стр. 194. Під сам загально-м вийшла збірка нестатаних доси поезій

Богдана Лепкого, нахчадом редактора «Гай-дамаків» п. Михайла Петрицького. Вдана се так що-до паперу як і друку представляє ся зовсім поправно. Книжка стоїть 2 К 40 с. за примірник.

— Богдан Лепкий: Над рікою, Львів, 1905 — 16-ка, стр. 92. Є се збірка поезій, які були печатані в фейлетонах «Русдана». Книжка вийшла нахчадом п. Р. Гордицького. Ціни на примірник не подано.

— На українсько-руську Бурсу в Новім Санчі зложили (в коронах в липні 1906) Впов. Богдан Лепкий з Кракова 5, Адміністрація «Entheneische Revue» у Відні 5, Іван Іжницький Львів 1, Осип Целеньський з Жовани 5, Володислав Дудзівський в Нового-Торгу 4, з пущи в Лемківського Банку 667, Омеан Колодичий з Дембичи 6, Др Миколай Вишневский з Gross-Schönau 8 і 3, о. Киприя Ісєнський з Балігорода 2 і 2, Александр Фатосевич в Валітка 4, Др Давид Кулик з Кут 5, Др Александр Кулачовський в Відня 10, Іван Кобрин з Ужгород 2, о. Іван Коцак в Шинівці 5, о. Емілья Гравеседкий з Сомонів зібраних на зборини в Співачі 12, Роман Власевич Угнів 5, Русини з Ліманової зложили: Евгений Шенарович 2, Ілья Лєгкий 2, Михайло Гримах 40 с., Григорій Мотилевич 40 с. разом 480; Русини новозандецькі зложили в липні с. р. Григорій Кондр 40 с., Михайло Кубійович 50 с., Лукач Володимир і Зофія 2, о. Лєхичкий 5, Лєвський Василь з синами 12, Юрій Яром 1 разом 2090. — Вов Вл. Добродіям і Добродіям щиро-руськ «Спас-Біг». Просьмо о ласкаву пам'ять на давано. Посол Василь Яворський првдатель, свещ. Захарія Лєхичкий скарбник і настановитель бурси.

— На церкві в Новім Санчі зложили (в коронах) в липні с. р. Вл. Русини з Ліманової Евгений Шенарович 2, Олена Шенаровичева 1, Зофія і Ориса 1, Ілья Лєгкий 2, Михайло Гримах і Григорій Мотилевич по 80 с. разом 760; Мандарні округа новозандецького зложили а іменю: Евстахій Добровольский, Матвій Орховальський, Дмитро Кришак, Петро Горан, Мартян Рурак, Філомен Чішкін, Григорій Фадун, Василь Кугра, Язів Данилевич, Петро Скоробратий, Франц Валуд, Мартян Мачишча, Теодор Ковноба і Василь Гладко по 1 К, Марла Заредий 50 с., Мєчислав Тянчик 40 с., і Володїй Тєх 60 с., разом 1560; Володислав Дудзівський в Нового Тргу 10, пражован в Веніцїй коло Ярославна на афашет о. Лєхичкому 9, о. З. Лєхичкий в місто телеграма на вітчане Теофіла Косовського 1, новозандецькі Русини зложили в липні а іменю: Евстахій Горницький 1, Др Александр Дєрович 10, Григорій Кондра 1, Дмитро Кованець 2, Михайло і Володимир Кубійович 150, о. З. Лєхичкий 2, Олєхичка 1, Марія Лєхичка 1, Володимир і Зофія Лукач 2, Юстин Чачельський 2, Мальвіна Чачельська 1 і Василь Яворський з синами 12 разом 3650. — Високоповажним жертводателям сердечне «Спас-Біг». Просьмо й на давати о ласкаву пам'ять. За комітет будови церкв в Новім Санчі: Посол Василь Яворський містопрвдатель, свещ. Захарія Лєхичкий скарбник. 661

— Родимці! Пам'ятайте при бурсу «Шкільної Помочи» в Снятині, котра удержує убогих учеників реальної школи.

Надіслане.

Студент II. року праз гдає лекції на солі а обсягу всіх клас гімназійських. Адреса: Володимир Гіжовський, стр. пр. Львів, ул. Театральна ч. 9.

Панночка або ученик назвої гімназії звийдо родину оіку, добрий харт і науку дома на шкільний рік 1906. Гимназії і народні школи близько. Автор Іван Скумичев, Чернівці (Schmidgasse 15). 736 2-2

Заклад гідропатичний

Радника цїс. Д-ра Йосифа Мадєйського і Д-ра С. Н. Кутяна в Перемишлі.

Побереже Франц Йосифа ч. 8.

Всякі процедури гідропатичні. Купелі мінеральні, бровєцьові, газові, електричні, двокоморові і світляні. Масаж, електротерапія, лічєвча гімнастика флєтінгаторієм.

Просьба на місяці даром. 531 15-2

РЕСТАВРАЦІЯ

Поручає ся реставрація, палатри і торговельні МАРКА ПОМЕРАНАЦ. Кухня у власній уряді, дешєше як в селі. В зложіла всі рускі дискусії.

3 помешкання

675 М. ПОМЕРАНАЦ, реставратор Рашек ч. 7.

Коперники і Сил

Вістки і Мелетія у Львові владі Галицької ч. 1. протв Банку Галицького на паличачі площі Галицької поручають

Бареметри анероїди по 7, 8 і 10 К, найліпші по 12, 16, 20 і 24 К. — Анеретни польні по 12, 16, 24 і висше. Заразом поручаємо в найбільшій виборі окуляри, цїзері, лопи і всілякі інші прабори оптичні всілякі напрям поладжує ся як найкраще і найдешевше. 4155

Ученик в укінченому V. кл. гімназ. в дуже добрим поступом глядає лекції на цілий рік на селі. Ласкаві вголосення на адресу: Гімназіст, Вулиця п. п. Мостівська. 707 7-9

Руский інститут для учеників гімн. отирає ся у Львові ул. Кльоновича ч. 3, з днем 1 вересня с. р. Зголошуватись можна в канцелярії інститута ул. Кльоновича ч. 3, партер, на ліво. 748 4-6

Учительна, що уміє говорити по руски, німецьки і польськи, потрібна до дівчатки з V кл. Зголошуватись: о. Олія Струтинський. 744 2-10

Укінчений ученик шкіл середніх і вищих шукують лекції на провінцію, посилає свідоцтва практики яко здібний інструктор домовий. Зголошени до Адміністрації "Діла" під "Інструктор". 747 3-3

Ученик VIII кл. задля недоплати удержання шукає лекції у Львові або на селі. Адреса: А. Курілаш п. Щирець. 758 2-4

Двох студентів з вищої гімназії шукать місце мешканця з харчем і опікою ул. Арсенальська (побіч Домініканів) ч. 2, I пов. ч. дв. Б. 754 4-6

Учитель народний 5 літ служби, шукає відповідного заняття при рускій інституції. Може взяти 3000 К кавції. Іван Олійник, учитель в Тернопільській Новоселі. Підвожисна. 760 2-6

Інтелектуальна родина приймає на мешкання і харч учеників вищих класів гімн., забезпечуючи їм родинну опіку. Зголошени "Соняшницький Базар", Львів. 761 2-2

УЧЕНИК з вищої гімназії глядає заняття у адвоката або лекції на селі. Ласкаві вголосення прохати до: "Diligentia" poste restante Заболотів. 705 8-10

Ученик VIII кл. гімн., спеціаліст математики, шукає від 15 вересня лекції на селі на пів або на цілий рік. Ф. ВАСИЛ п. Бенедиктинська 2. 727 3-3

ЛЯРНЯ ДЗВОНІВ
АНТОНІЯ СЕРАФІНА
в КАЛУШИ
відзначена тріма срібними медалями
виконує **дзвони** різної ваги і приймає ушкоджені дзвони до переливання в найкоротшім часі, а також має на складі готові дзвони різної ваги.
Дякуючи всім Вп. приходникам і фундаторам за всі дотеперішні замовлення, прошу о ласкаві замовлення так на поодинокі нові дзвони як і на цілі групи. За тривалість матеріалу і гармонійний звук моїх дзвонів ручу і для того осмілюся за припорушення їх Вп. П. Т. Публіці.
З глибоким поважаням
АНТОНІЙ СЕРАФІН.
Агентів не висилаю.

Бурсу для панночок отираю. Прошу адресувати Соняшницький Базар ул. Руска. 728 8-10

ЛЕВ
ВАЛІХЕВИЧ
СКЛАД і РОБІТНЯ
РИМАРСКИХ ВИРОВІВ
Львів
при ул. Кароля Людвика 3,
порукає на теперішній сезон
Куфри, Куфери, Торби
і т. п. прибори до подорожі
в різних величинах по най-
приступнішим цінам.
614 10 2

Хороше помешкання і здоровий харч можуть знайти ученики вищих шкіл гімн. Ціни умірковані. Відомість: Львів, площа Стрілецька ч. 2, Бурса. 762 4-7

Молодець, освітлений, п'яти-м'яний, з год-тійкою 1600 К, глядає відповідної посади, передовсім в торгівлі або в праведній роботі. Адреса: Василь Тиміш, Вільшаниця п. п. Тисмениця К. Станиславова. 728 8-3

Фарби, звичайні і артистичні, візирчі і прилади до малювання і пилочкових робіт поручає Макаровський і С-ка. Львів, Сикстуска 2. 1-2

Студентські мундтури власного виробу у величезній кількості. Замовлення виконує до 24 годин. Великий вибір матеріалів вразового і загальної вартості. Висилка на провінцію за підсильною. За несприятливих звертає ся гроші а замінює ся на інші товари. Поштові сплата. С. Більбел, правецький магазин, Львів, ул. Краківська, ч. 4, I поверх. 101 3-10

Курси рахунковості і бухгалтерії з викладовим язиком руским. Приготовлені до іспиту для кандидатів до банків, щадничих товариств і т. п. Лев Бергер, бувший доцент міністерського курсу, 749 Тернопіль, Замок. 3-3

Терпентину, віск, масу, оливу, лакери, піт-ли і сушко до запускання підлоги поручає Макаровський і С-ка, Львів, Сикстуска 2. 763 1-2

Фортеляни і п'яніна в найбільшій кількості в Україні можна дістати як в Україні І. Муссіла, передтам І. Валько у Львові, при ул. Ка-748 роля Людвика ч. 7. 4-10

Синій камінь і байди в пачках до байцованя шпелі, оливу і торот до машин, смазово до олій, олійні і сухі фарби до малювання поручає Макаровський і С-ка, Львів, Сикстуска ч. 2. 770 1-2

Книгарня, антикварія і фабричний склад паперу
Н. Айзенштайна
в Станиславові

порукає Вп. П. П. учасникам і працівникам шкільних і вищих шкіл тільки на міністерських папери з 30%, опустом, а воштити і шкільні прилади по фабричним цінам. Ціни висилає ся даром і оплатно. При закупівлі товарів дає ся 5% ціна на народні ціни. 755 3-12

ЛЯРНЯ ДЗВОНІВ
АНТОНІЯ СЕРАФІНА
в КАЛУШИ
відзначена тріма срібними медалями
виконує **дзвони** різної ваги і приймає ушкоджені дзвони до переливання в найкоротшім часі, а також має на складі готові дзвони різної ваги.
Дякуючи всім Вп. приходникам і фундаторам за всі дотеперішні замовлення, прошу о ласкаві замовлення так на поодинокі нові дзвони як і на цілі групи. За тривалість матеріалу і гармонійний звук моїх дзвонів ручу і для того осмілюся за припорушення їх Вп. П. Т. Публіці.
З глибоким поважаням
АНТОНІЙ СЕРАФІН.
Агентів не висилаю.

Бурсу для панночок отираю. Прошу адресувати Соняшницький Базар ул. Руска. 728 8-10

ЛЕВ
ВАЛІХЕВИЧ
СКЛАД і РОБІТНЯ
РИМАРСКИХ ВИРОВІВ
Львів
при ул. Кароля Людвика 3,
порукає на теперішній сезон
Куфри, Куфери, Торби
і т. п. прибори до подорожі
в різних величинах по най-
приступнішим цінам.
614 10 2

Руский інститут для гімназійних учеників отирає ся за порозумінням з академією і дирекцією рускої гімназії, старші ученики в рускій домі при ул. Кльоновича ч. 3. Зголошуватись та інформувати ся можна лично від 26 серпня до 3 вересня в канцелярії інститута ул. Кльоновича ч. 3, партер на ліво. 7-15

Наліг п'яньства
усуває ся раз на все при допомозі порошку ZOА. То средство не має ніякого смаку і тому можна его дати до кожного напиту і без відома п'янка. Одна пачка на цілковите вилічєня К 10, оплатно, без оплати від ціли і дискретно.
Богато нещасних людей, опанованих тим страчним на-логом, повернули до своїх родин і товариств, одним словом, міліони і міліони людей поправили ся і стали порядними членами суспільства. Численні подяки можуть дати до прочитання. Висилає за попереднім надісланем грошей або за підсильною головний склад **ЛЮДВИКА ПОЛЯКА** (Lodovico Pollak) в Медоляні (Італія) Листи до Італії коштують 25 сот., картки 10 сот. Перепіска у всіх мовах. 775 1-4

ЗАМОВЛЕННЯ
на осінній вагоновий транспорт **ВИН**
приймає
Народна Торговля у Львові
ЦІНА ВИН:
П-а при 100 літр. 50 літр. 25 літр.
Кор. 0-80 Кор. 0-84 Кор. 0-88 за один літр
І-а при 100 літр. 50 літр. 25 літр.
Кор. 1-00 Кор. 1-04 Кор. 1-08 за один літр
Вино самородне при 100 літр. 50 літр.
Кор. 1-20 Кор. 1-24 за один літр
Франко станція Львів — бочка не числить ся. 2-20
Порукаємо також вина дорожні і знамениті **МЕДИЦІНІ.**

ІВАН ІГНАТОВИЧ
у Львові ул. Сикстуска ч. 25 і пл. Мар-
яцка ч. II. Краків, Сикстуска ч. 20. Пере-
мишль ул. Мицкевича ч. II
порукає
дуже успішні і незрівняні в наслідках
ЛІЧНИЧІ МИЛА.
Бензоеве мило на оприщені і шкірні пачки, усуває ропавість шкіри і надає личи бистоти та оксамітної м'якості 70 сот.
Бораксове мило очищує докладно і вибілює шкіру, усуває веснячки та опалення 50 сот.
Камфорове і камфорово-сіркове мило усмиряє сверблячку і печення шкіри, усуває прищі і червоність носа, личи і рук 60 сот.
Креалінове мило знаменито очищує шкіру, усуває прищі, лишай, коросту, огни, відсохнує і викидає шкіру кусняк 70 сот.
Сіркове мило з великим успіхом уживане до вищених прищів та угрів на личи і високої висинки на шкірі 50 сот.
Сірково-смолове мило уживає ся на коросту. Се мило показало ся найліпшим средством на сю недугу, кусняк 70 сот.
Смолове-гліцеринове мило єсть з кожного огляду одним з найліпших дезінфекційно-гігієнічних туалетових миль. Яко звичайне мило до щоденного ужитку завдяки своїй дезінфекційності а також прикметі, що зм'якчує шкіру, знаменитим і випробованим средством до усунення всякої нашпирної нечистоти, кусняк 60 сот.
Смолове мило усуває прищі, лишай, весну нашпирну висипку, печення ніг і порпці на гомові, кусняк 60 сот.
Тимолове мило знаменито очищує шкіру від всяких прищів, кусняк 1 К.
Тайнове мило з гліцеринною є незрівняним средством на печення голови, усуває порпці і сверблячку шкіри 70 сот. 309 43-84

Я Анна Чілляг
з моїм величезним, 185 см. довгим волосом русазки, маю его завдяки 14-місячному уживанню моєї помади власного винаходу. Мою помаду при-
знавали за одиноким средством до плекання волоса, приспінєня їх поросту і скріплення пачуток. У мужини викликає повну, світлу бороду і надає по короткім уживанню волосу і на бороді природний пошток а херонить его від втрати сил і від піаної старости.
Я ніколи не висивжала, бо чейже се неможлива річ; зате від-
ростає волос у мужини і жінки вже по дуже короткім часі і так мож-
на удержати до піного віку буйний варіет волоса при ужитку винайденої мною, чудово діючої помади **Анни Чілляг** і з тої то причини тіпати ся мій препарат світовою славою і вводити в цілі світи за ним питанню.
Тому поручає ся мужинам і жінкам, що терплять на випаданні волоса, уживати лише **помади Анни Чілляг**, а будуть подивляти ся на чудові її успіхи. Моя фірма встановилась 25 літ і для того ручу ся на найліпший успіх. Понавляю а послідних часах появило ся дуже багато бевзартієних наслідувань, прошу їх мимо уважувати відкидати.
Ціна пушки 1, 2, 3 і 5 зр.
Висилає ся щоденно по надісланню належності або за підсильною. Висилає безпосередньо фабрика на цілий світ, куди треба адре-
сувати всі замовлення.
АННА ЧІЛЛЯГ, Відень, GRABEN 118.
Однотипний висилковий склад у Львові, антика під срібним орлом **Г. РУБЛЯ** передтам Ж. Рукера. 683 5-50

КАВУ
без конкуренції
в смаку незрівняну, сильну і аро-
матичну, невеликого зерна, в почтових
пакетах 4 3/4 кілевих 14 К. франко.
Кава спеціальність
надзвичайно великого зерна 22 К 40 с. франко.
порукає
Народна Торговля у Львові.
5-12

Климентий Федуньо
переплетник бібліотеки ц. к. львівського університету
порукає
своє переплетництво і галлантерійне заведення
у Львові ул. Валова ч. 29. 368
Підіймає ся всяких робіт, особливо переплету Служб-
ників, Євангелій, Молитовників, Бібліотечних книг,
Альбомів, Мап, Дипломів і т. п. по умірених цінах.

ОДИНОКЕ РУСКЕ ЗАВЕДЕННЯ АРТ. ЛІТОГРАФІЧНЕ
під фірмою:
АНДРІЙ АНДРЕЙЧИН і СПІЛКА
Львів, ул. Коперника ч. 17.
Виготовляє білети візитові, запрошення на вінчання,
балі і вечери, грамоти, образи, вартостні папери,
мапи, ноти, етикетки, плякати і взагалі всі роботи, які
входять в обсяг літографії.
Порукаємо роботу виготовляти ся на час і можливо дешево.
Машини порукаємо силою електричною! 544 22-?

Рух святяничих поладів
важний від 1 мая 1905 після середно-європейського часу
До Львова на дворцях головний приходять:
3 Іцман 12-20*, 6-10, 1-40, 5-45, 9-10, Ворохти (від 1/7 до 30/9 в неділю і свята), Десятина (від 1/10 до 30/4), Кожомі (від 1/6 до 30/9 що неділі і свята) Керезмега (від 1/5 до 30/9), Серета (від 1/7 до 31/8), Вергметта (в понеділок), Жи-
датева (від 1/5 до 30/9) в неділі і свята.)
2-31*, 6-—, 8-50, 1-30, 5-25, 8-40, 9-50*, Нового
Санта (від 25/6 до 15/9) Яска (від 1/7 до 15/9).
" Кракова 7-20, 11-55, 2-30, 10-20.
" Підвожиском 7-29, 11-45, 10-50.
" Лавочного 7-50.
" Рави рускої 7-50.
" Станиславова 8-05.
" Самбора 8-15, 1-50, 9-20*.
" Яворова 8-18, 4-32.
" Коломні 10-05.
" Рашева 10-35.
" Туши 8-45 (від 15/6 до 30/9), Смоляного (від 1/5 — 30/9).
" Вєзця 5-—.
На Підзамче
" Підвожиском 7-—, 2-15, 5-15, 10-—*.
Поїзди львівські.
" Врухович від 14/5 до 10/9 6-50, 7-50, рано, 9-55 перед-
попуднем (тільки в неділі і рм.-нат. свята),
1-45 пополуудн (тільки в неділі і рм.-нат. свята),
3-05, 4-16, 5-—, пополууд. 7-41, 8-55 веч.
" Янова 8-18 рано, 1-15 пополуудн (від 1/5 до 30/9),
4-32 пополуудн, 8-45 вечер (від 14/5 до 10/9,
і 9-25 вечер (від 14/5 до 10/9) тільки що не)
ділі і свята.
" Щирца 10-10 вечер (від 1/6 до 10/9 в неділі і рм.-
нат. свята).
" Любія 10-10 вечер (від 14/5 до 10/9 в неділі і рм.-
нат. свята).
31 Львова з головного двірця відходять:
До Кракова 12-45, 4-15, 8-25, 8-35, 2-50, 6-35*, 11-—*, За-
помажного (від 25/6 до 15/9), Освєспіма (від
25/6 до 15/9), Вєзціна (від 1/5 до 24/6) і (від
16/9 до 30/4).
" Іцман 2-51, 6-15, 9-20, 2-40, 10-40*, Керезмега (від
1/5 до 30/9), Дорн-Ватри (від 1/7 до 31/8),
Ворохти (від 1/7 до 30/9) що неділі і свята).
" Підвожиском 6-30, 10-55, 2-—, 9-—*, 11-05*.
" Яворова 6-55, 5-58.
" Лавочного 7-30, 2-55, 8-25*, Кожавини (від 1/5 до 30/9
що неділі і свята).
" Самбора 9-—, 4-20, 10-55*.
" Вєзця 11-10.
" Рашева 4-10.
" Коломні 5-50.
" Рави рускої 7-30*.
" Перемишля 10-05* (від 1/5 до 30/9) Хирова, Ясла.
" Стрия 11-10*.
3 Підзамче
" Підвожиском 6-43, 11-15, 2-13, 9-23*.
Поїзди львівські:
" Врухович від 14/5 до 10/9 6-50 рано, 8-30 рано (тільки
що неділі і свята рм.-нат.) 12-30 пополуудн
(тільки що неділі і свята рм.-нат.) 2-10, 3-20
пополууд. 6-10, 7-30 і 7-55 вечер.
" Янова 6-55 рано, 9-15 передпополуудн (від 1/5 до 30/9)
1-35 пополууд. (від 14/5 до 10/9 в неділі і рм.-
нат. свята) 3-08 пополууд. (від 14/5 до 10/9).
" Щирца 1-55 пополуудн (від 1/6 до 10/9 в неділі і рм.-
нат. свята).
" Любія вєж. 2-15 пополуудн (від 14/5 до 10/9 що неділі
і рм.-нат. свята).
Примітка. Моїзди коєлішні дружинами є черкасами тов-
щими; моїзди кічкі є зазначені звідносно. Мора кічкі чи-
сати ся від 6 год. вечір до 5 мінуз 59 рано.
Закрайні білети ідуть ки також білети великого джого
рода, ілюстровані провідниками, роєнками і т. д. мов на-
бувати через цілий день в міській бібліотечі ч. н. державних
бібліотечі, насам Грєзмане ч. 9.

Виходить у Львові щодня (крім неділі і свят) о 5-й годині по поштом. Яко літературний додаток до "Львівської газети" виходить "Діло".

Передплата і інерат приймають: У Львові Адміністрація "Діла", ул. Катерини ч. 24. Бюро газет А. Олександровського ул. Кілівської 2; С. Соколовський, Пасаж Гавсманна ч. 9; К. Вухтаб ул. Кароля Людвіка ч. 23. — У Відні: М. Dukas, I. Sallerstätt; F. A. Richter, Nibelungengasse 4.; H. Schalek I. Wollzeile 11; Hassenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; A. Chulawski Wien VI. Getreidemarkt 13; — В ФРАНКФУРТІ І ГАМБУРГІ М. Hassenstein & Vogler.

Передплата і інерат за інерат платні у Львові.

ДІЛО

Передплата на "Діло" з літер. додатком

в Австрії: на пів рік . . . 32 к. — 48 к.
на рік . . . 64 к. — 96 к.
у Львові (без поштової переказки)
на пів рік . . . 28 к. — 42 к.
на рік . . . 56 к. — 84 к.

Повний рік чотири копійки у Львові 12 к.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під а. 24 ул. Катерини. — Рукописи вносять ся лише на поштовій нагородженні. — Рекламі записувати тільки на карті.

Оплата за вихідні приймають ся по 20 с. за одну стрічку інерату або за 1 місце, а в рубриці "Надіслане" по 50 с. — Подарки і інші приватні угоди не числять ся по 20 с. за стрічку.

Від Адміністрації.

Пригадує ся, що час відновити передплату за місяць вересень і при сій нагоді просить ся всіх Вп. Передплатників, що досі не вирішили залеглости, щоби се вчинили, бо інакше з 14 вересня дальша висилка часописи мусіла би бути безуспішно здержана, що заподіяло би обом сторонам чимало неприємностей і трудно, які настають з перервою правильної експедиції чисел.

Теорія а практика.

(Причиною є справі наших приватних шкіл середніх).

Від довгого вже часу покутує в наших часописах квестія: чи театр, чи приватні школи середні? — зглядно: що скорше, чи одно, чи друге?

Я даю від того, щоби в сій справі розпочати полеміку хочби і на сильних оперту аргументах; щоби зблизити погляди такі, або інші; щоби ставляли себе по сій, або другій стороні. Не роблю сего а двох причин. Раз тому, що в справах загальних боронити завзяті свої погляди, виставити їх з власною особою і вводити обговорюване загальних квестій до уровня особистої полеміки, в котрій що хвиля, як те "пшико" виглядає власне "я" (як се у нас в останніх часах на жалі дів ся) — се значить, саму справу вже в самім зародку убивати; а по друге й тому, що пишучи сї стрічки не бажаю навіть робити реклами моїм поглядам, лише хочу звернути увагу нашої громади на деякі моменти, дотепер вогні не взяті під розвагу. Маю повну надію, що наставі Читателі, в того що опісля скажу, наміри мої опісля і зрозуміють.

З другого-ж боку я певний, що Хв. Редакція "Діла" умієть сих ківка замітов, хочби они і йшли в супереч з поглядам.

Річ свою поведу, опираючи ся на примірі з життя, на квестії актуальній: іменно на справі заснованя рускої приватної семінарії учительської в Коломиї. Але нім свої гадки в тій справі вискажу, вже на сїм місці мушу зазначити, що я не є противником засновуваня руских, приватних шкіл середніх.

З другого однак боку думаю, що если наші інституції приватні мають бути не соломиним огнем, але тривалим, нічим неугасимим огнем просвітним і культурним, то найменше опирають ся на хвилину, до біжучого дня настроєним одушевленню публіки, не на хвилину жертвенності поодиноких осіб, хочби і найблагородніших, але най сягають своїми коренями глибоше, най сягають до умовин нашого життя, якими би они й не були, най — коротко кажучи — будуть впливом дійсною, фактичною потреби чи то цілого народу чи якоїсь его часті. За інституціями на таких основах опертими, а по-кормованими людьми свідомими, свідущими, пишу ся цілим серцем, цілою душею.

По сій заяві, котру уважав я за потрібну, переходжу до "заміреного" отвореня семінарії мужескої в Коломиї.

В своїм часі — явсь перед феріями шкільними с. р. — пішла одна за другою відозва відділу руского Товариства педагогічного в Коломиї про намірене тамже основане рускої мужескої семінарії приватної. Річ сама собою — гарна! Хлоп не бажав би, щоби ми мали на разі бодай свою семінарію учительську приватну, зами будемо мати спроможність заснувати приватні рускі гімназії, та школи реальні. Що більше і значна часть патріотів коломийських і з околиці була навіть тої гадки, що нам тепер якраз найбільше потрібні рускі приватні семінарії учительські (і то мужескі), ніж інші наукові заведення. А коли додати, що і "Вістник Літературний" гарячо вже довше перед тим промовував дорогу приватним руским школам середнім, коли додати, що зазив філії руского Товариства педагогічного написаний був з жаром і взагалі в тоні, який свідчить не лиш о високім патріотизмі авторів его, але й о їх як найкрасній волі, то не диво, що гадка заснованя рускої приватної семінарії учительської відбилася на голосним відгомном серед нашої громади, не диво, що поспішали жертви, що товариства, тим заохочена, Філія заповіла отвореню семінарії вже з днем 1. вересня с. р.

Вже само порушене і скрісталізоване гадки про отвореню приватної рускої семінарії учительської в Коломиї свідчить о тім, що не бракує нам людей які глядять в будучність нашого розвитку народного далеко по-за межі, котрі несе хвиля. Жертви нашої

освіщености на ту ціль зложені свідчать, що не бракує нам людей, що готові кожної хвилині поспішити в матеріальною помічню, де ходять о осущеню якоїсь красної а далеко сягаючої гадки. Однак ні одним людям, ні другим, най не буде се обидою, коли видати, що заповіджене отвореню семінарії не осущило ся, скажу, що видко ніхто не застановив ся над умовами, які кончат ся до удержаня і розвитку того рода заведеня. Тому, яко компетентний, позволю і собі в тій справі забрати голос.

1) Усім, яких потрібно до заснованя приватної семінарії подає закон з дня 14. мая 1869. Д. з. д. Ч. 62. а іменно §. 68. того закона. Після него жадає ся, щоби статут і план науковий був затверджений міністром віроісповідань і просвіти, а учителі щоби були уділені до образованя кандидатів стану учительського, т. є. аби мали бодай іспит виділовий, і бодай 3-літню практику при публичних школах. Ясно в того, що така приватна "семінарія" (як довго не жадає права публичности, о чім низше) не потребує мати 4 роки, не потребує держати ся того самого плану на кожнім році, що публичні семінарії; противно: може она бути обчисленою, лиш пр. на 3 роки і поставити собі цілю приготувати учеників до семінаричної матурі.

2) Дотерпа §. 69. згаданого закона каже, що аби приватні семінарії могли одержати право публичности, мусять мати той самий план науки, що семінарії державні а учителі мусять бути затверджені властивою шкільною владою.

3) Після §. 72. закона можуть приватні заведеня взагалі тоді одержати право публичности, коли їх устрій відповідає устрою шкіль публичних, які мають заступати.

Застановім ся тепер над іншими умовами. Передусім треба до введеня в життя такої інституції сити учительських. Чи є они в Коломиї? Після моєї гадки, рішучо: є. Адже є кількадесяті учителів при коломийській рускій гімназії. Адже є учителі Русини з іспитами виділовими при коломийських школах людських; адже є катехети. Адже до гімназії та рисувні можна ужити також учителів Польскіх. До музики можна рівнож ужити учителя людового, що має потрібну кваліфікацію (один з них єсть навіть композитором).

Відтак до веденя семінарії потреба льюкалю. Коли би мені сказано, що у Львові, з огляду на те, що Товариство не розпоряджає достаточними средствами матеріальними, тяжко о придбане відповідного льюкалю, то я се зрозумів би. Але в Коломиї, де мешкання дешеві, такі квестії на серйозно підносити не можна.

Коли отже о що могло отвореню і дальше існуваню мужескої приватної семінарії в Коломиї розбити ся, то хіба о бран учеників.

На сю тему мушу дещо більше сказати.

Хто запитає ся до приватної рускої семінарії учительської? Возьмім, що має охоту записати до семінарії сина наш людський учитель. Алеж він мусить подумати собі таке: Я рад би дати сина до семінарії. Удержане в Коломиї коштувати буде від 20 до 30 корон. Книжки і убір купити мушу. За науку окремо заплатити мушу. А що мої доходи на такі видатки не вистарчають, та я волю дати сина до коломийської гімназії, а се на кожній спосіб буде подучене в менших видатках. Приймім, що сина того учителя перешов вже для гімназії приписаний, то ще і тоді скаже собі батько: волю его дати до семінарії державної в Станиславові, Заліщиках, або де инде, бо там і стипендію може дістати, і в додатку не потребує сина здавати матурі приватно.

(Конець буде).

Постанови мира.

Трактат заключений в Портсмуті буде точно сформульований дотерпа за кілька а може і кільканадцять днів, та помімо того вже тепер звісно, які суть менше більше головні точки сего трактату. Ось они:

1) Япон одержує повний протекторат над Кореєю.

2) Япон одержує в посіданю Порт Артур і півостров Квантун (Ляопун).

3) Росія уступає вогнім з Манджурії, котру була обов'язана евакуувати вже перед кількома роками, але не вчинила сего під покрішкою береження залізничного шляху і зв'язаних в залізничному інтересів.

4) Росія відступає Японові манджурску залізницю аж по Гуаншені.

5) Росія відступає Японові похідну частину Сахаліну аж по 50-й степені географ. ширини.

ЕВГЕН ЧИРИКОВ.

6)

Під поліційним наглядом

(Дальше)

V.

Сеї ночі Микола не міг довго заснути. Лежав на софі в сальоні і в його уяві виривали спомини того всього, що стало ся в Кінії. Особливо ясно виривав оден спомин і викликавав двоє почуване суму та радості...

Одного дня, коли Микола сидів в тюрмі і дні видавались йому роками, коли довго, неосказано довго бачив перед собою лише нагі сирі стіни своєї величї, куски тюремного подвіря, окруженого високим муром, і малий шматок синього весняного неба, коли він так, всім забутий, почував ся таким самотнім і немов живцем похороненим в камінній гробі, — отворили ся двері і тюремний інспектор сказав до нього:

— Відвідати!

Сказавши се, вийшов. Лишив ся тільки наставник в двома шаблями та з револьвером.

— Ходіть, прошу! — сказав наставник.

Микола накинув загортку на плечі, насунав на чою шапку і пішов за наставником. Йшли довгим, темним коридором з рівномірною укладеними дверима до келій і Микола замітив, що тут так як в менажерії. Двері означені числами а за кожними дверми квітка із зівіром...

Хто міг до Миколі прийти? Хібаж се можливо, щоби прибула мати! Се не може бути, вона не знає досі, що його ув'язнили.

Товариш? Ні. Товариші сидять або заспані... Впрочім товариша навіть не допускають...

— Хто прийшов? — спитав Микола наставника.

Наставник пустив Миколу наперед, сам ішов позаду і не відставав ся. Микола повторив питання.

— Нам не вільно з вами говорити.

— Чи се не похибна? Се може не до мене...

Наставник оглянувся і сказав тихо:

— Вапа суджена!

... Суджена? Микола пристанув на хвилину і відотхнув глибоко. Серце стиснуло ся йому судорожно і його збирав одота зарежотати ся так голосно, щоби на цілу тюрму було чути...

— Ідіть, ідіть!

Микола знав, що тут дозволяють розмовляти лише в найближчому ріднею а в чужих людей лише суджена може бачити судженого від часу до часу. Отже він суджений!...

Суджений! Що за давне, сьмішне слово!

І він йшов, усміхаючись, його очі сяли щастем та зворушенням а серце било ся все сильніше. Хто се — та моя суджена? думав Микола і йшов борзо перед наставником, що брязкав за ним шаблемо та револьвером.

Миколу завели до невеличкої комірки з квадратним вікном, що виходило до поунрої, жовтої комазії. Шаб не було у вікні, іх місце заступала густа, подвійна сітка з мідного дроту, подібна до решітки. І крізь ту решітку Микола побачив дівчину у весняній одези та в капелюсі з бізаватами.

— Добридень! — сказала дівчина і усміхаючись віжливо, кивнула головою.

Коло дівчини стояв вусатий підфіцір і брязкав мелодійно острогам.

— Добрий день! — відповів Микола і обоє глянувши на себе сьміло.

— Ти сумний? — спитала.

— Гм... так.

Микола глянув уважно в лице дівчини і старав ся пригадати собі, чи він воли вже її бачив. Ніжний, синявий серпанок закривав її лице і густа решітка мерехтіла своєю сіткою. Може тому не годен її пізнати.

— Відкоши серпанок! — просив Микола, понуривши в землю очі.

— Прощу!

Підфіцір насторожив уха. Як довго дівчина поралась руками, він брязкав острогами і вважав, щоби показати, що він все бачить і чує.

Дівчина піднесла серпанок і двох веселих, темних очей стрілило до Миколі.

Миленьке личко! Микола спалахнув румянцем і опять спустив очі... Ні! Перед тим він її ніколи не бачив.

— Ти певно забув свою Галю?

— Ні — відповів хлопцеві глухо і усміхнувся ся. Дівчина також насміялася ся; її губки блиснули крізь решітку а очі стали такі великі, такі дивні...

— Підфіцір брязнув острогами і сказав!

— Позвольте, що я попрошу поводити ся трохи спокійніше.

— Також щось! Не вільно сьміятися?

— спитала дівчина свавільно.

— Тут заборонено гомосно сьміятися!

— А плакати можна? Ти не сьмієш ся ніколи тут? — Вона звернула ся до Миколі.

— Тут нема охоти ні до сьміху ні до

плачу... Тепер гарно мусять бути на сьвіт?

Галю стала швидко і покvapно розказувати, що прийшла весна, Дніпро виступив широко, широко, прилетіли бузьки, зацвіли акації, зівзиди стали такі великі і свіять так ясно, наче-б до землі наближили ся, і чим раз сильніше пахнуть цвіт.

— На другий раз принесу тобі цвітів; ти любиш фіалки?

— Я поставлю їх в своїй келії і буду... про вас... згадувати — сказав Микола, тремтячим голосом, глянувши дівчині сьміло в лице і почервонів... Миленьке личко!

— Прощай! Не жури ся! Де ти й не будеш, пам'ятай, що маеш приятеля! — кивнула Галю голосно і усміхаючись мило, кивнула кілька разів головою.

Микола усміхнувся ся сумно і пішов за наставником. На його рідничіх тремтінні озеи і йому зробило ся так приємно, що від часта та радості мамо не заплакав. І коли вийшов до своєї самотної величї і за ним заокреготів зелений замок, почав сьвіжати українську пісню:

До тебе я йду,
За тобою гину...

— Тут не вільно ані сьвіжати ані танцювати! — відозвав ся строгий голос.

Микола оглянувся ся жалю. Голос виходив з малого отвору в дверех і здавало ся, начеб самі двері заговорили людською мовою.

Микола урвав пісню і спитав:

— А дозволяють тут любити?

Відповіді не було.

— А думати вільно?

Також не було відповіді.

Цілий день Микола був дуже веселий, вогнім начеб не знав, що находит ся в тюрмі.

Тижневе справоздане торговельної палати в Львові за час від 20 до 31 серпня 1905. Валюта коронова. Ціна за 50 кг. лосо Львів. Пшениця стара 8— до 8-10 а на термін 7-75 до 8—, жито старе 6— до 6-15 а на термін 5-75 до 6—, ячмінь броварний 6-25 до 6-50, а пастівний 5-50 до 5-75, овес обробний 6-60 до 6-80, гречка — до —, кукуруза готова — до —, а нова — до —, просо — до —, горох до варення 7-50 до 9-50, пастівний 6-25 до 6-75, вівся — до —, бобів — до —, бобів 6-25 до 6-50, ріпан 10-75 до 11—, льнянка — до —, насіння льняне 9-80 до 10-10, насіння конопляне 8-40 до 8-70, жміль (за 50 кіло) 52-50 до 57-50, нафта звичайна 16— до 17—, салінована 18— до 19—, конюшина червона 50— до 60—, біла 50— до 60—, шведська — до —, тютюнка — до —, Спіртус лосо за 10.000 літрів 36— до 36-25.

Курс Львівський		
з дня 1 н. ст. вересня 1905.		
Акції за штуку без купона.		
Банку гіпот. галиц. по 200 ар. а. в.	553	568
Банку для торгівлі і промислу 200 ар.	—	260
Банку кредит. галиц. по 200 ар. а. в.	—	—
Безліз. галиц. Кар.-Людв. по 200 ар. м. н.	—	—
Безліз. Львів.-Чернов. по 200 ар.	580	588
Листи зостанні за 100 ар.		
Банку гіпот. галиц. 5%, а. в. вільно в 10%, прем.	111 50	—
Банку гіпот. галиц. 4 1/2%, а. в. знос 50 х.	101 30	103
Банку кредит. галиц. 4%, а. в. знос 50 х.	99	99 70
Банку кредит. галиц. 4%, а. в. знос в 51	101 50	102 30
Банку кредит. галиц. 4%, а. в. знос в 57 х.	99 80	100 50
Товариства кредит. галиц. (I. емісії)	99 80	—
" " " " (II. емісії)	99 80	—
" " " " (III. емісії)	99 80	—
" " " " (IV. емісії)	99 80	—
Обліг за 100 ар.		
Галиц. фонду провінційного 4%, а. в.	99 80	100 50
Вуков. фонду провінційного 5%, а. в.	102 80	—
Комунікацій Банку краєв. 5%, (I. емісії)	101 50	—
" " " " 4 1/2%, (II. емісії)	101 50	102 20
" " " " 4%, (III. емісії)	99 50	100 20
" " " " 4%, (IV. емісії)	99 50	—
Повільки краєвої в 1873 по 6%, а. в.	99 50	100 20
Повільки краєвої в 1893 по 4%, а. в.	98 40	—
Повільки м. Львова 4%, по 200 корон	101 10	101 80
" " " " 4 1/2%, 4-ої емісії.	101 10	—
Альби:		
Міста Кракова по 20 ар. (40 х.)	88	96
Монети:		
Дукат пісарський	11 24	11 40
20 франків	19	19 25
100 Рублів срібних	250	253
100 Рублів паперових	252 30	254 30
100 марок німецьких	117	117 50

Надіслано.
Рутиніаного маніпулянта
уміючого писати на машині приймає адвокат
Олександрів в Стрию. 779 1-3

Русин (або Русинка) що говорить по французки найде варез лекцію конферансі. Відомість: Дозорець, Вроновська 5. 766 2-2

Хороше помешкання і здоровий харч можуть знайти ученики висших шкіл гімназ. Ціни умірковані. Відомість: Львів, площа Стрілецька ч. 2, Бурса. 762 5-7

Панночки учениці прийму на мешканні харч під можливу уміркованість успішними. Куркова ч. 6, в партері. 768 2-2

Ученики Русини найдуть уміщене в цілковитим удержанні і родинною опікою у п. Т. Р. у д. Шварпова ч. 1 партері. 767 2-2

Двох студентів з низької гімназії або реальної школи найде мешкання з харчем і опікою у д. Арсенальська (по біч Домініканів) ч. 2, I пов. ч. д. в. 761 5-6

Глядаю учителя від 1 вересня для учениці з IV кл. рускої гімназії. Зголошена: С. Борис, парох в Хилинській п. Крукевич. 734 8-3

Учителька глядає приватної посади. Ласкаві зголошення: Кізієвич, Львів, ул. Водяна, ч. 3 II. пов. 730 5-5

Бурсу для панночок отвору. Прому адресувати Сокольський Базар у Львові. 722 9-10

Ученик з укінченою V кл. гімназ. з дуже добрим поступом глядає лекції на цілий рік на селі. Ласкаві зголошення на адресу: Гімназіст, Бутини п. п. Мотти великі. 707 8-9

УЧЕНИК з висшої гімназії глядає заняття у адвоката або лекції на селі. Ласкаві зголошення проху сати до: "Diligentia" poste restante Заболотів. 705 9-10

Льональ „Достави“ містить ся з днем 26/VIII при улиці Третього Мая ч. 24, партері. — Дім торговельно-промисловий „Достави“, товариство зареєстр. з обмеженою поручкою в Станіславові. 777 1-3

Д-р Володимир Кобринський
мешкає як попередко
при ул. Костюшка ч. 24 (площа Смольки) і ординує в недугах внутрішніх, хірург. і акушерій. 776 1-6

Студент II. року прав глядає лекції на селі з обсягу всіх клас гімназійних. Адреса: Володимир Гітковський, ст. пр. Львів, ул. Театинська ч. 9.

РЕСТАВРАЦИЯ
Поручає ся реставрація, пиварню і торгівлю вин МАРКА ПОМЕРАЦЦА. Кухня у власній управі, дешевіше як везді. В льоналі всі рускі дивніки. 3 позначкам
875 **М. ПОМЕРАЦЦА**, реставратор Ринок ч. 7.

КРОНДОРФЕР
ПРИРОДНА АЛЬКАЛІЧНА ШАВА
випробоване лічиче средство на недомогання віддихових органів, жолудка і міхура.
Щоб утеречи ся перед насидюванем, треба уважати на корок з отсим півалічним візком

ГОЛОВНИЙ СКЛАД
Львів, Ягайлонська 7, 1.

Коперницький і Син
Оптики і Механіки у Львові площа Галицька ч. 1.
проти Банку Гіпотечного на плантаціях площі Галицької поручають

Барометри анероїди по 7, 8 і 10 К, найліпші по 12, 16, 20 і 24 К. — Лорнетки польні по 12, 15, 24 і вище. Заразом поручаємо в найбільшій виборі окуляри, цівкери, люпи і всілякі інші прибори оптичні всілякі направи полагоджую ся як найскорше і найдешевше. 4185

Фортеляни і п'яніна в найбільшій виборі шім виборі можна дістати як все в складі **І. Муссіля**, передтим І. Вальо у Львові, при ул. Кавалярою Людвіка ч. 7. 5-10

Студентські мундур власного виробу у величій виборі. Замовлення виконує до 24 годін. Великий вибір матерії краєвої і заграничного виробу. Висидла на провінцію за післяплатою. За неприємності звертає ся гроші а замінює ся на інші товари. Полеквиші сплатах. С. Більбель краєвський магазин, Львів, ул. Краківська, ч. 4, I поверх. 101 4-10

Гарні мешкання в домашнім здоровім харчем знайдуть П. Т. академіки і старші ученики в рускім домі по уміркованій ціні. Приймає ся також Панів на сам харч. О. К. ул. Скарбіська ч. 35. 708 11-9

3622.

Оповіщене.

Дня 7 вересня с. р. о год. 10 рано відбуде ся в повітовім виділі в Стрию ліцитація в цілі продажі зломів і деревостану, що належить до громади Славська на парцелі ч. к. 1560 на 2-моргівім просторі. Ціна викупна 1600 К. Вадю в готівці або в паперах, що мають публічну безпечність, в квоті 160 К треба зложити перед ліцитацією до рук комісії або до каси повітової ради. — Про близькі усявія можна дізнати ся в урядових годинах перед полуднем в повітовім виділі в Стрию і в громадській канцелярії в Славську.

З повітового виділу в Стрию дня 26 серпня 1905. 778 1-2

Презес: **Онишевич.**

Ч. 3620.

Оповіщене.

Дня 7 вересня 1905 о год. 10 рано відбуде ся в повітовім виділі в Стрию ліцитація в цілі продажі деревостану, що належить до громади Головецька на парцелі ч. к. 4076/1 на просторі 7 моргів. Викупна ціна 4200 К. — Вадю в готівці або в паперах, що мають публічну безпечність в квоті 420 К, треба зложити перед ліцитацією до рук комісії або до каси повітової ради. — Про близькі усявія можна дізнати ся в урядових годинах перед полуднем в повітовім виділі в Стрию і в громадській канцелярії в Головецьку.

З повітового виділу в Стрию дня 26 серпня 1905. 778 1-2

Презес: **Онишевич.**

Ч. 3621.

Синій камінь і байца в пачках до байцованія пшениці, оливу і торот до мачин, смаровило до осей, олійні і сухі фарби до мальованія поручає Макаровський і С-ва, Львів, Сикстуска ч. 2. 770 2-2

Терпентину, віск, масу, лякери, щітки і сушко до запущення підлоги поручає Макаровський і С-ва, Львів, Сикстуска 2. 769 2-2

Фарби, авіаційні і артистичні, звирці і прилади до мальованія і підпочкових робіт поручає Макаровський і С-ва 771 Львів, Сикстуска 2. 2-2

Руский інститут
для гімназійних учеників отворяє ся за порозумінням з дирекцією рускої гімназії, при ул. Кльоновича ч. 3. Зголошувати ся та інформувати ся можна лично від 26 серпня до 3 вересня в канцелярії інститута ул. Кльоновича ч. 3, 665 партері на ліво. 8-15

ЗАСТУПНИК на всі міста Галичини потрібний для закладів папіросів, цигар і любок. Се зовсім новий артикул, дійсно епохальний. В самій Німеччині передано до кількох тисяч поверх мільон тиж приладів. Лише поважні офери треба вносити під N.O. 4401 до: Rudolf Mosse, Frankfurt a. Main (Німеччина). 647 2-2

Виконує найдешевше всіякі ритовничі роботи, печатки і цизельоване. Власний виріб кавчукових і металевих штампів, гравюри на металі і дорогих камінях. Шильди ритовані і літні правовані таблиці з бляхи для сторожів і асекураційних товариств. Печаткові марки, знаки для випалювання із заліза і шпунтові бляшки. Склад кавчукових типографій Perfect і різних красок і штампів.

Артистично-ритовниче заведення 186

А. Зігмана
у Львові, ул. Синстуска ч. 14.

Перший руский склад машин до шиття.

Незрівняної доброти машини до шиття і гафту Зінгера.

Шийні від 27 до 65 ар.
Рукаві від 25 до 43 ар.
Обручкові ч. 41 до 77 ар.
Обручкові ч. 46 до 88 ар. (для грубої роботи).

Всє. Осявщеніям і ин. Урядникам продаю на рати, як також і для селі за потвердженням уряду громадського.

Усілякі силати притомні. Готівкою о 10%, дешевше. Наука шиття і гафту безпечливо. Ціни як завжди даром.

ВОЛОДИСЛАВ КУКАВСКИЙ

перед тим
Іван Ливрун
Львів, Пасаж Міколая.

МУЖЕСКУ 585
БЕЗСИЛЬНОСТЬ

викликає іменно страшними наслідками тайних гріхів молодості і розпуста, усуне напелю і на довго одинока розпирена в многи виданих ілюстрована книга

самоохорона д-ра Ретави
Російське видане: 1 ар.
Польське видане: 1 ар.
Німекське видане: 2 ар.

Тисячі людей найшли в ній поясненя своїх недуг і направили свої мужескі сили при помочи вказаного в книжці способу ліччя. По одержанню франко належності, висилає ся франко книга в куверті магіяном видавцві Р. Ф. Вірей в Липску. (R. F. Bierley's Verlagbuchhandlung in Leipzig.)

ТУТКИ пагетові в найкращім якітні папері як: Le Houblon, Abadie (білі і жовті) Гіттерс поручає найдешевше А. Мазуркевич, Львів, ул. Скарбіська ч. 7.

Робітню знарядів церковних
другу руску в Галичині поручає
Василь Дуткевич
бронзіанник в Перемишлі.
Приймає чаші до золочення, дароносниці, евангелії і інші сего рода річчя церковні. Золочене і сріблене відбуває ся в огні. Поручає скарб коругів, чаш, ліхтарів, павуків.
ВАСИЛЬ ДУТКЕВИЧ, Бронзіанник
Перемишль, ул. Францішканська ч. 18. 595 20-90

Оповіщене.

Дня 7 вересня 1905 о год. 10 перед полуднем відбуде ся в повітовім виділі в Стрию ліцитація в цілі продажі деревостану і зломів, що належать до громади Кальне на парцелі ч. к. 1839 на просторі окол 2 моргів. Ціна викупна 2050 К. Вадю в готівці або в цілних паперах, що мають публічну безпечність, в квоті 205 К треба зложити перед ліцитацією до рук комісії або до каси ради повітової. — Про близькі усявія можна дізнати ся в передполудній канцелярії в Кальнім.

З повітового виділу в Стрию дня 26 серпня 1905. 778 1-2

Презес: **Онишевич.**

Без конкуренції

КАВА в смаку незрівняну, сильну і ароматичну, невеликого зерна, в почтових пакетах 4 3/4 кілевих 14 К. франко.

Кава спеціальність

надзвичайно великого зерна 22 К 40 с. франко. поручає

Народна Торговля у Львові. 6-12

505

Рух залізничних поїздів

важний від 1 мая 1905 після середньо-європейського часу.

Де Львова на дворець головний прихедать:

3 Іцкан 12-20*, 6-10, 1-40, 5-45, 9-10, Ворохти (від 1/7 до 30/9 в неділі і свята), Десятини (від 1/10 до 30/4), Коломиї (від 1/6 до 30/9 що неділі і свята) Керезмезе (від 1/5 до 30/9), Серета (від 1/7 до 31/8), Вергмета (в понеділок), Жидачева (від 1/5 до 30/9 в неділі і свята), 2-31*, 6—, 8-50, 1-30, 5-25, 8-10, 9-50*, Нового Санча (від 25/8 до 15/9) Яселя (від 1/7 до 15/9).

" Кракова 7-20, 11-55, 10-50.

" Підвожочис 7-20, 11-55, 10-50.

" Лавочного 7-29, 11-45, 10-50.

" Рави рускої 7-50.

" Станіславова 8-05.

" Самбора 8-15, 1-50, 9-20*.

" Яворова 8-18, 4-32.

" Коломиї 10-05.

" Рашева 10-35.

" Тухи 8-45 (від 15/6 до 30/9), Ожого (від 1/5 до 30/9).

" Велзца 5—.

На Підзамче

" Підвожочис 7—, 2-15, 5-15, 10—*.

Поїзди льональні.

" Врухович від 14/5 до 10/9 6-50, 7-50, рано, 9-55 перед полуднем (тільки в неділі і рим.-кат. свята, 1-45 пополудні (тільки в неділі і рим.-кат. свята), 3-05, 4-16, 5—, пополуд. 7-41, 8-55 веч. 8-18 рано, 1-15 пополудні (від 1/5 до 30/9) 4-32 пополудні, 8-45 вечер (від 14/5 до 10/9) і 9-25 вечер (від 14/5 до 10/9) тільки що не ділі і свята.

" Щирца 10-10 вечер (від 1/6 до 10/9 в неділі і рим.-кат. свята).

" Любіня 10-10 вечер (від 14/5 до 10/9 в неділі і рим.-кат. свята).

31 Львова з головного двірця відхедать:

До Кракова 12-45, 4-15, 8-25, 8-35, 2-50, 6-35*, 11—*, Замочного (від 25/6 до 15/9), Осявщеніям (від 25/6 до 15/9), Велзца (від 1/5 до 24/6) і (від 15/6 до 30/4).

" Іцкан 2-51, 6-15, 9-20, 2-40, 10-40*, Керезмезе (від 1/5 до 30/9), Дорин-Ватри (від 1/7 до 31/8), Ворохти (від 1/7 до 30/9) що неділі і свята).

" Підвожочис 6-25, 10-55, 2—, 9—*, 11-05*.

" Яворова 6-55, 5-58.

" Лавочного 7-30, 2-55, 6-25*, Кокавини (від 1/5 до 30/9 до неділі і свята).

" Самбора 9—, 4-20, 10-55*.

" Велзца 11-10.

" Рашева 4-10.

" Коломиї 5-50.

" Рави рускої 7-30*.

" Перемишля 10-05* (від 1/5 до 30/9) Жирова, Яселя.

" Стрия 11-10*.

3 Підзамча

" Підвожочис 6-43, 11-15, 2-13, 9-23*.

Поїзди льональні:

" Врухович від 14/5 до 10/9 5-50 рано, 8-30 рано (тільки що неділі і свята рим.-кат.) 12-30 пополудні (тільки що неділі і свята рим.-кат.) 2-10, 3-20 пополуд. 6-10, 7-30 і 7-55 вечер.

" Рави рускої 11-15 в ночи кожної неділі.

" Янова 6-55 рано, 9-15 передполуднем (від 1/5 до 30/9) 1-35 пополуд. (від 14/5 до 10/9 в неділі і рим.-кат. свята) 3-08 попол. (від 14/5 до 10/9) 5-58 пополудні.

" Щирца 1-55 пополудні (від 1/6 до 10/9 в неділі і рим.-кат. свята).

" Любіня веч. 2-15 пополудні (від 14/5 до 10/9 що неділі і рим.-кат. свята).

Примітти. Поїзди кожніми друкованими в чаржними розкладами; поїзди міжні в саміхачні зведенні. Мора лічца чинити ся від 6 год. вечер до 5 мінує 59 рано.

Звичайні бізети і інші як також бізети кожного мінного будає тарас цілий день в мійнім бюрі ч. к. державні, паша Гаузмана ч. 9.

85

Виходять у Львові що дня (крім неділі і свят) о 5-ій годині по полудні. Яко літературні долаток коштує се „Вибіркові найзнаменитіших повістей“.

Передплату і інсерати приймають: У ЛЬВОВІ: Адміністрація „Діло“, ул. Баторія ч. 24. Бюро газет А. Ольшавського ул. Кікільської 2; С. Соколовський, Пасаж Гавсманна ч. 9; К. Вукотич ул. Кароля Людвіка ч. 23. — У ВІДНІ: M. Dukes, I. Seilerstätte; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; A. Chulawski Wien VI. Getreidemarkt 13; — В ФРАНКФУРТІ і ГАМБУРГІ M. Haasenstein & Vogler.

Передплата і наклеїти на інсерати платні у Львові.

ДІЛО

Передплати на „Діло“ з літер. додатком

в Астері: за три місяці: на пів рік . . . 32 к. — 44 к.
на рік . . . 16 . . . 22 .
У Львові (без почтової пересилки): на пів рік . . . 28 к. на рік . . . 44 к.
на чверть року . . . 7 . . . на місяць . . . 2 к. 34 в.

Передплати чило коштує у Львові 12 о. на провінції 12 о.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вставляються лише за попереднім терміном. — Рекламісти неоплачені візьмуть з порт.

Оголошення величчя приймають се по 20 с. за одну стрічку інсерату або за 10 міст, а з рубрики „Надіслане“ по 50 с. — Подяки і листи прийняті оголошення коштують се по 20 с. за стрічку.

Відгомін на царський маніфест на Україні.

(Голос університетського професора-Українця).

Маніфест царя Миколи II-го з 19 серпня с. р. величчя перед світом, що Росія утворила ся і стала кріпкою завдяки солідарності царя з народом і народу з царем. Єдність між царем і народом має бути тою животворячою, „великою моральною силою“, що сотворила Росію протягом століть і буда основою так її єдності та незалежності, як і матеріального добробуту та духового розвитку. Та єдність царя з народом має бути ще й запорукою щастя народу в будучині.

Що правда, гарні царські слова, але ж слова, слова, мідь звеніла, більш нічого! Сам же цар самодержець не вірять в ту, на весь світ прославлену, свою єдність з народом, він бо сам, найбільший невіжд самодержавія, мусить шукати єдиного для себе спасіння, не в єдності, не в любові народу, а в „успішній охороні“, за якою і царська його палата в тюрму обернулася.

Цар-самодержець величчя в маніфесті свою єдність з народом, — а все-ж таки признає ся, бо й мусить признати, що нема в Росії паду, а є „непорозуміння між публичними інституціями і чиновництвом, що так лихо відбжвають ся на природний розвиток держави“. Коли розуміти під тим природним розвитком культурний, то буде се правда, але в там в Росії ще щось більше як „непорозуміння“.

Дальше сказано в маніфесті, що цар-самодержець старав ся „лагодити“ ті „непорозуміння“. Як же він їх лагодить? Може цар сам робить правосуд над людською кривдою? Ні! Се-ж і річ неможлива. Суддями у тих „непорозуміннях“ з народом настановлені ті-ж самі чиновники, що гноблять нарід, ті царські поспіаки і нацеларники, що їх беззаконням ні міри ні кінця нема. Закон: Немо index in causa sua ще незнаний в царській Росії. Той закон Божий звичечний, а на його місці розперлих неправда і самоволя хабарничого чиновництва і такого панства, що взяло собі за девіз: *argès moi deluge*. Завувавши в найдані свободу слова, царське чиновництво почуває себе недовільним за свій кривосуд і за народні заподіяну кривду; ціла імперія стала каторгою для найкращих горожан. В який закуток держави не гнали, всюди тяжка людська неволя, всюди кров і слези!

Цар прославляє перед світом „матеріальний добробут“ народу, хоч сам добре знає, що се неправда, як і весь світ знає. За опікою і господарною розгубленою аристократії і пшютократії та царських дерій-чиновників, тієї своєї, що і державні нас обирає, в Росії „добробут народу“ неможливий! Хоч як Росія велика і богата, хоч вона на двох світах оперлася, її природні багатства користують ся не людотубильці, а заволоки-спекулянти, — неситі аристократи і людською кривдою годований грошоманія. Люди-тубильці або з голоду пухнуть і помирають, або за море втікають, своїх катів проклинаючи. А цар-самодержець наче не бачить того горя і наче не чує всеяродного проклятку, що й своїм маніфестом пере і світом „духовий розвиток“ Росії прославляє! Цар будіть то не знає, що наші університети, під соромним дозором поліції і жандармерії, вертелами розбійників стали, та що діти наші на чужоземних університетах, горюючи і бідуючи, науки і світла шукають мусили і мусять. Чи журить ся і знає царський міністер „народної освіти“, скільки то російської молодіжи за границею з бід і голоду, та ще й тому пропає і дальше пропає, що нема в неї відповідного наукового підготовки для університетських студій за границею? Чи знає він, що заграничні університети, в Німеччині і в Австрії, переля-

жані незвичайно великою імміграцією російської молодіжи, вже рішили і циркулярами оповістили, щоб „задня недостачі місця“ в лабораторіях і інститутах не приймати тих, що задля науки добровільно ідуть між вигнанців Росії? Чи-ж не совістно, чи не соромно царському правительству великої Росії за такі його державні порядки, а за таку кривду, заподіяну російській інтелігенції а тим і самій державі? Інтелігенція усього народу то „сіль землі“, а коли вона „звітріє, то чим же солити?“. Уже й звітріла та дорожня і благодатна сіль землі руської; нічим вже солити! Тай не зготовлять нову сіль, ні в палатах великих і малих князів, ані в термах розгульного панства, не у юнкей-князів і князів, як і не в монастирях, або в поліцейських і жандармських касарнях. Вона готує ся в університетах, інститутах, лабораторіях і в школах, не під доглядом, поліції і жандармерії, а під доглядом і щирою опікою людської науки.

Цар-самодержець, великі князі і їх генерали вірять ще Наполеонській мудрості, що, мовляв, „за ким баталіони, за тим і Бог стоїть“. Ні, досвід показав, що баталіони річ другорядна. Не баталіони, а висша культура побідила в Манджурії. За котрим народом висша культура і освіта, за тим і побіда! Нічого такому народові журитись про баталіони. Має їх тамне царство, то ще більше їх мати-ме освічена держава. Для неї побіда певна, чи то буде громовита війна оружжя, чи тиха міжнародна війна культурного змагання на полі індустриї, торгівлі, науки або штуки. Коли не стало тепер Росії „соль землі“, то се тому, що царське правительство і такі проводирі-мудреці, як Катков, Аксаков, Побідоносцев і tutti quanti, десяти років лаяли культуру „гнилого западу“, де тільки могли, нищили найкращі кадри російської інтелігенції, прочили університети поліції і жандармам, та не давали молодіжи спокую до тихої наукової праці і тамували освіту цілого народу. Таким способом нищили вони і ту „сіль“ і „животворящу силу“, що по словам царського маніфесту має бути „основою духового розвитку“ народу і красної його долі. Оружжю силою добила ся Росія до краю азійського світа, добила ся але не зазнала і не зазнає красної долі.

При тій шаленій і розбизацькій оружній роботі, як і при роботі поневолення свого народу, допомагає правительству і чиновництву і наше православноє панство. Допомогає і допомагає й воно ревню гасити духа і немає його тут заслуга. Святі церкви наші, то не храми Божі, не храми молитви і слави Божої. Се базарі, де лицеміри, хавтурні поліцаї самодержавія, провадили і провадять своє нечесне діло і обдирають дурноту, а щоб жемше її обдирати, то і яшчє розуміння перед нею сховають.

Який же може бути „духовий поступ“ в такій державі, де гонять людської науки і тяжкою тюрмою тих карють, що для освіти народу працюють, або посьміють сказати одважне слово в обороні правди, в такій державі, де роблять страшенне насилля людській совісті, де і за слово Боже на рідній мові людей як переступників карють, а „святійший“ синод св. Писма на українській мові і раненим людям не дозволяє, тим вокам Українцям, що за царя кров проливали мусили. Чи можливий поступ там, де таке варварство дозволено царським указом?

При вінді маніфесту признає цар-самодержець, — а опісля стілько гавебав, цілому світові знання, погромів в Манджурії і на японському морі ніяково й не признавати, — що спав на Росію „нещастя“. Але цар не гратить надії, що ті щастя „за поміччю Божою“ минуть ся. Минуть ся, — вже й минулись, що бо сталося, те вже й минулось. Але-ж не забудуть ся ті нещастя і їх виновники: великі і малі князі, генерали і царське чиновництво. Не забудеть ся пролита

кров і проліті сиротинські слези голодних дітей і матерок. Все те записано на сиринках Божих, а для людської пам'яті і на сиринках історії! Не забудеть ся і буде кара всім виновникам!

Цар-самодержець надієть ся на „поміч Божу“, але мабуть не дуже. Тому й рішив ся цар, щоб утихомирити нарід, дати йому „конституцію“. Тай ось вже підносять йому царські прислужники, на золотому блюді царську благодать, государственну дуду: „дорядчу“ думу! Між чотирма стінами тієї думи мають раду радити послід: заступники аристократії і пшютократії і тричі через чиновницьке решето пересіані заступники народу. Мають ті послід радити над такими новими законами, що теперішнього самодержавного жаду не на рушають! Ось яке чудовище та царська благодать!

Щоб і „благонадійні заступники“ народу не осямнілись в обороні правди іноді сказати одважне слово, повішено над їх головами Дамоклесового меча суд. На основі варадження суду можуть члени думи бути позбавлені особистої свободи. Таке віщує їм артикул XV. царського указу до государственного сенату. Крім того має президент думи право по своїй впадоби, або коли міністер бажає зарядити тайне засідання. Він має ще й право заборонити в газетах оповіщення звіту про наради думи. Звіти з тайних засідань самі собою не можуть бути оповіщені. Коли, ще додамо, що в Росії і тепер нема ні свободи слова ні свободи стоваршення, то й мати-ме головні обрис самодержавної „конституції“, що в Росії вважаєть ся тільки яко прелюдія до справдешної і рішучої революції, яка має зніщити самодержавіє і забезпечити людям право до людського життя, право до праці і хліба, вибороти їм свободу особи і слова, совісті і науки. Після тяжких погромів перед цілим світом розвітає самодержавіє пробує, чи не вдасть ся йому хоч ще раз перехитрити нарід. Ні, прийшла вже хвиля, що премудрий і немудрий осудать!

Царський маніфест знає окрім царя-самодержця тільки „нарід“. Цар знає тільки самодержавну Росію, царство польське, Сибір, Кавказ та Туркестан. Даремні царські вусилля, прийде час, і він вже не дастький, що цар буде рад, коли буде йому вільно заговорити до „народів“ Росії! Озветь ся він і до українського народу, до того народу, що перед 251 роками, освободившись із польської неволі, прилучив ся до московського народу, і признав його царя своїм царем, до того козацького народу, що в Переяславським договорі забезпечив Україні самоуправу: автономію церкви, своє судівництво, право вибирати по впадоби свого гетьмана і право трактатів з заграничними державами. Ті права, України, хоч знищені на папері царськими указами, стоять для нас і для нашого потомства незадавлені; вони застережені нашими предками а загарантовані предками. Хоч яка велика була неволя в Польщі, наші предки, наш нарід розбив ті найдані, животворна сила нашого 30-мільйонного народу ще дасть йому спротиву вижарбатись і з теперішньої неволі.

Та ще одно. Царський маніфест чванить ся, що Росія в протягу століть, завдяки солідарності царя з народом і навпаки, кріпкою стала. Ні, не так! Не такі це далекі часи, коли московське царство навіть такі дихавничі держави, як була Польща, не дуже то страшенно було. Не одважилось те царство навіть тоді з нею воювати, як Україна визволялась з польської неволі, а український нарід вадля православної віри в московській державі як „братній“ нарід вважав ся. Аж після Переяславського договору, після персональної влукі України в московське царство, вироста там держава якимось дивом перед очима історії і світа, та не завдяки

прославленій „солідарності між царями і народом“, а завдяки підступам і обманам царських предків, а ще більше завдяки мускульній силі українського народу та багатствам української землі. Докіль стояли ми за Польщу, — сказав великий наш знавець московської і української історії Куліш, — „як пятаю в Лаху ізвивалась Москва, а як почали стояти за Москву, стала тоді Польща пишати під пятаю в Москаля“.

Свідомі тої животворної, кесмірущої сили нашого народу, ми, про себе і про наше потомство, не арікаємось прав нашого народу на людяне життя на світлі, та ще добиваємось права коржуватись багатствами нашої землі і добром всеявітної культури. Того і дожидаємо від справдешної і справдешної конституції.

Теория а прантина.

(Причиною є справі наших приватних шкіл середніх).

Але-ж бо так само снаже не лиш батько-учитель, але і батько: ремісник, селянин і т. д. і т. д. — а навіть батько-священник, батько-урядник і інші. А супротив того, звідки возьмемо фреквенцію? Чи думаєте панове, що самого паріотизму ради скоже не один батько занедбати образованя іронич дитий, аби лише дати одного сина до приватної рускої семінарії в Коломиї? Сего хіба від нікого жадати не можна.

Скаже може дехто на сі замітки: Ученики не будуть платити за науку: на то в складки, які пили і пивуть. Коли ті складки і дальше так підуть, то буде можна навіть мілканайцатом ученикам дати з того удержане. Впрочім найдуть ся такі учителі гімназії рускої, що будуть учить за дурно. На се снажу: Передусім інституцію, що має мати сильні, природні а не штучні підстави свого встанованя, не можна опирати лиш на надії, що ото: нарід поспішить а жертвами, професори будуть учить за дурно! Се все — то надія; здійснене її нічим реальним не запоручене! Протинь: в практиці відимо, що наша, спеціально руска жертвенність за часто подобає огнєви, що маючи палий а не тривкий матеріал, лиш тому збиває ся горі подумінем ясным, та високим, аби чим скорше погаснути і лишити по собі вальдо темне попелище. А що до уділюваня науки за дурно, сего хіба від наших людей жадати не можна. Се-ж вважало би і жадати від учителя, аби він час, за котрий дістав би де наде в двоє, або і в троє тільки, відступав семінарії безплатно; аби він інтереси семінарії ставив понад потреби реальні і моральні свої родини і своїх дитий!

Я знаю, що при теперішнім складі абору учительського рускої гімназії в Коломиї будуть і такі, що в першій році будуть учить за дурно. Хто-ж однак варучить, що ті люди будуть в Коломиї вічно, хто взагалі варучить, що так буде з року на рік? А коли се все признамо за правдиве, то мусимо признати і друге; іменно: семінар такий міг би хіба мати надію на фреквенцію таких учеників, що їм дорога до інших наукових заведень з аперта.

А такі ученики можуть справді знайти ся. По перше, можуть такі ученики назбирати ся з поміж тих, що будучи слабо розвиненими, або взагалі не маючи потрібних до науки здібностей, поперепедали при іспитах до гімназій, та шкіль реальних. Зважмо однак, що до таких учеників причисляти-б випадало і тих, що мають здібностей, але в наслідок злого морального вихованя не хотять з них користатися. Однак з таких — який нам буде корист? По друге: будуть, і повинні бути кандидати, що значно перейшли вік приписаний для наших шкіл середніх, отже в віці 16, 17, 18 і більше років. До гімназій, ані до шкіл реальних у нас їх рішучо не приймуть, до семінарії державної могли-б

Москва. Генерал-губернатор наказав губернiальним зарядам безпозоволочно приготувати викази виборців до державної думи.

Петербург. Народи спеціальної комісії над уложеньем приписок о выборах до державної ради в привилегіальнiм краю мають бути зв'язані в такiм реченні, щоб вибори могли відбутися рiзновчасно з виборами в дiній державі, а на всякий случай щоб могли взяти з привилегіального краю могли взяти з повним згодою думи.

Берлін. З Петербурга доносять, що вже рішуче ухвалено позначити кабінетову раду, котрої президентом буде Вігте. Кабінетова рада має приготувати всіяні пропозиція для думи. Вігте має рівночасно об'явити міністерство внутрішніх справ.

Рига. В Бутенгофі під Дарптом убито уряд-
нака поліції.

Варшава. В Пйотркові революціонери за-
конно офіцера жандармерії, трупа повісили
на дереві і утікли.

Одеса. В віплі багатого промисловця Векера експлуатувала бомба, котра знищила дім, а жінку і двох синів Бек ра тяжко пошкодило. Слідство вказало, що в мешканці Векера була лабораторія бомб і що оба его сини належали до революційної організації.

Державна рада.

Відень. На другий тиждень має вібратися рада міністрів, в ділі установа реченця скликає державної ради. Говорять, що сей реченець буде установлений на послідний тиждень сего місяця.

Угорська криза.

Будапешт. Одна кореспонденція доносить, що Феврварій наміряє на найближшій засіданню союму розвинути свій план і запропонувати коаліції, щоб утворити правительство більшості. Феврварій має тільки взяти на себе роллю посередника між короною і коаліцією і стремити до вирівняння контрастів.

Сербский митрополит.
Білград. Перед збором, котрий вибрав митрополита, президент міністрів відчитав вчора в сербській церкві указ, затверджуючий Димитрієва митрополитом.

Різня Вірмен.
Тифліс. Подожжене в місті Шуша і в околицях є критичне. Місто окружили добре узброєні Татары, котрі мордують Вірмен. Телеграфічне повідомлення з місцевості Шуша перерване.

Мароко.
Тульон. Телеграфічно поновлено наказ до-
теперішньої демонстрації французької флотії
в Мароку.

— 3 Народного руху в Долинщині. Пишуть нам: Дня 15 серпня відбулось перші загальні збори філії „Прогресівта“ в Долині при участі понад сотні людей з поодиноких громад повіта. Справа заснована філія в Долині тяглась від діт кількох і тільки надзвичайній праці і заходом в тім ділі п. Івана Грабо-вського з Долини завдячує своє залязане, за що збори устали о. Николаи Дерницьі з Вятвиці висказали признане і подаку п. Івана Грабо-вському. Зборами проводив о. Николаи Відецький з Пацківска. Реферат еко-номічний обияв п. Петрушевич зі Львова, справу селянської бурси реферував п. Іван Грабо-вський а іменем головного виділу промовляв о. Теодор Богачевский. Настрій зборів був надзвичайно поважний і часто річевий і по п'ятигодинній нараді з пісницею на устах „Ще не вмерла“ розійшлись одушев-лені учасники домів. До виділу вибрані: Іван Грабо-вський яко голова, о. Николаи Дерницьи заст. голову, Николаи Іваньскій секретар, о. Михайло Кілюк, о. Лука Захарас-евич, Стефан Мелійців з Бжезевца і Яць Пре-дак з Гощова а яко заступниками: Петро Ма-цевич з Долини, Яким Вудяк з Тростяниці і Володимир Сайко з Ракова. Першою спра-вою, якою заняв ся виділ філії, єсть отворе-нне бурси селянської в Долині, котрої торжес-твенне отвореня відбуде ся дня 6 вересня с. р. До бурси прийнято вже 15 учеників. Лі-ше бодро вперед, а справа піде добре, бо і ми попрямо як спід змагання виділу і єго керманців. — Селюж.

приняти, але мають різні способи, аби не
привати. Я піднесу одго: По мысли обова-
вляючи розпорядженнє ради шкільної краєвої,
(не завоівні) можна не прийняти ученика до
семинарії, скоро він не скінчив школи 5-
або 6-класової, коли така школа в его місце-
ности находить ся! Виходить з того, що у-
ченик з Вербіжа, під Коломиєю, може бути
припущений до іспиту вступного, хоч укін-
чив лише сільську школу 2-класову, (бо иш-
тої в тій місцевості нема), але ученик з Ко-
домні, або бути припущений до іспиту всту-
пного до семинарії, мусять виказати ся у-
кінченою школою видільною, бо такі в тій
місцевості існують! Я був свідком, як до
іспиту вступного до семинарії не приступив
директор ученика тому, бо „учень теи пшей-
ринад“. На таких учеників могли-б ми чи-
слити в значній свільності. Що більше: та-
ких було би певно досить! Само Покуте, а
особливо села близші гір (Березови, Люча,
Текуча, Ябонів і п.) дали би значний ко-
нтингент, але під усвідом, що наука не
тревади-б довго.

Сим посліднім висказом переходжу до мого проєкту, аби мені ніхто не закинув, що „вруйную“, а нічого не місця вруйновано-го не ставлю.

Отже моя думка така, що не отвирати нам ще тепер семінарії, обчисленої вже відразу на одержане колись, в будучності права публічності. Ним буде в вересню сего року (а що так не сталося, то час на те в вересню 1906) заложити курс 3-літній і пригтовувачий до семінаричної матурії. Для такого 3-літнього курсу, обчисленого для хлопців старших, бажаючих бути учителями, і пригтовувачий навіть до високих на ту цілі жертв, уложити треба план науки обчислювачий план державних 4-літніх семінарій. Можливо се є, бо наука з старшими кандидатами, не потребуєчима зі сторони професорів курсу ще й окремої до науки „приву-“ могла би і повинна би бути о много інтензивнійшою, ніж в державних, 4-літніх семінаріях, де значна часть кандидатів є ще — що так скажу — діточо успособлена, яка не не одіноко належить вартості науки. Такі кандидати, про яких я думаю, — а знаю се з власного досвѣду — розуміючи вартість науки, учать ся щільно, і становлять неоціненний матеріал. Не виходить з того, що в міру домашнього, взагалі вступного підготовки кандидата не можна би его прийняти відразу на курс другий, скоро при вступнім іспиті показав би, що відомості першим роком обняті посідає, і тим самим міг би на 2 роки до матурії пригтовувати ся.

Пропозицій мною 3-літний курс при-
готовляючий до матури мав би за собою :

а) Перед усім дав би можливість образувати ся молодіжи рускій старшій, котра тепер творить ряди письменногого протестаріяту, що збігшаючись що року, може колись для нашої суспільности стати ся шкідливим чинником. Неодні з таких кандидатів стягнув би ся з посліднього, аби лише укінчати семінарію і добити ся якого-такого становленя.

б) По друге: з часом збільшило би ся число учителів Русинів, котрих брах з року на рік дає ся чим раз більше відчувати.

в) По третє: екзистенцію семінарії опирало би ся на підставах реальних, на дійсній потребі, на узгодженню інтересів таких, котрих інтереси до тепер мало або й жодесім не були узгоджені. А таких в Галичині найшло би ся подостатком.

г) Винади не потребували-б ми бути за-
цешеними від добровільних вк вдов, від даро-
вих лекцій і т. п., бо такі курси самі собою
оплатили б ся.

д) Все те не прогнать ся зовсім заспо-
нава колись приватної руської семінарії.
Боги треба зваяти, що если по кількох ро-
ках побачимо, що можна буде отворити пра-
вильний семінар о 4 курсах, на лад дер-
жавних, то нічого преці не буде сему стояти
на перешкоді! Але тимчасом 3-літній курс
приготовляючи до maturity семінарацкої за-
ступати нам дуже добре семінар!

Всім місяці додаю ще, а радше повторю, що по мысли згаданого закону державного до засновання такого курсу треба в першій раді статуюти і плану наукового затвердженого міністром, і кваліфікованих учителів. Додатково пізніше, коли буде ходити справа публичності, треба, щоб учителі були радою шкільною кращою затверджені, щоб план і підручники були такі, як в школах публичних, щоб льокаль відповідала вимогам гігієнічним і т. п.

З огляду на все повніше смазане неприємне ся нічо жиншого як ще раз з натиском піднести: Отвираймо на разі 3-літній курс приготавляючий. Коштів нема чого боятися. Если би по троха і не ставало оплат учеників, то на покриті недоборів (але не на удержане семінарії) ішли би вже добровільні датки, субвенції і т. п. а на се до певної, невисокої міри, завжди можна числити.

Тільки мав я сказати, що до приватної рускої семінарії учительської мужескої в Кономії. Думаю, що віхто з кономієських патріотів не буде обиджувати ся моїми словами. Цілину сеї статі було виказати, що в теорії не одно виглядає гарно, коли однак беремо ся до діла, то дивім ся, які успія ставлять нам практика.

На другий раз напишу про намірене заснованя — рівнож в Коломиї — руского дівочого ліцея.

Юліян Ловіцький.

В політичній свідомості народилася великого шуму і кривку книжка, яка повинна була недовго вийти в Берліні у якійсь загальної: „Угорська криза в Гогенцоллерні“. Хто є автором цієї брошури не знає; підписав її проф. Юлій фон Цайс, але то певно, що імя автора є фальшиве, бо професора того імені на свідомості взагалі нема. Її тожте книжка пущена в світ анонімною, чи то під криптонімом, а пущена на те, щоб в певних політичних кругах викликати паніку, а може навіть досягнути якоїсь цілі, даліше сасаложі цілі.

Брошури політичних на політичним тор-
говщиці являе ся безвип, але судьба тих бро-
шури по найбільшій частині — швидко забути.
Се ефемериди, дрібні появи, котрі сечас гна-
ють, бо не можуть викладати ніякого фак-
тичного впливу. Та так про всі брошури го-
ворити не можна — суть і такі, що являють
ся нерозвинутих важких політичних по-
дій і перемін, а се має місце тоді, коли сво-
м змістом трапляють в дійсні вузли полі-
тичного життя. Нехай тільки самі обставини
закупівельні комбінації ідуть в тім самим
напрямі, в якім говорить автор, нехай сей
автор — так сказати — підгляне дійсний
процес розвиваючих ся обставин, а тоді бро-
шура не пропаде марно; вона той знак на
політичній небі, що віщує зміну, нероз і
важні міжнародні переломи і великої ваги
катастрофи.

Що брошура проф. Цайсига понала в момент, о тім годі сумнівати ся вже хотів через те, що вишикала в правдичих кругах Австро-Угорщини правдиву паніку і конспірацію. Розпочав грати телеграфічний шпиг, а навіть не тільки те — правительство Іаєрварія вислало аж своїх шпівлів до Берліна, щоб вилрати автора брошури. Того догору дізнали ся, що брошуру до Берліна надіслано з Будапешту, а правительство прийшло навіть в посідає рукописи, записались мабуть за се накладени грубі гроші. Рукопис перевезено до Будапешту і тут під покривом, що справу веде не саме правительство, але редакція „Az Ujsag“ (орган Тіси) переведено свідство при помозі знайомих, котрі оренки, що писмо рукописи походять від журналіста Вайса, редактора Budapesti Tagblatt-y, що стоить на у-владу Алонія. Зробив ся страшний крик, бо Вайс перечесть, немоз би він був автором брошури і залізав редакцію „Az Ujsag“ на клевету, так що сирава авторства виначить яка дочерва в суді.

Та хто небудь був автором брошури, то брошура сама має велику актуальну вартість, бо трафіка і саму суть ситуації. І цілє: вивити страх на Габсбургів, а може навіть спонукати дипломатичні вужж Німеччини до нової міжнародної поїттин. Брошура вказує, що Австро Угорщина не має основ ітотозання яко держави, бо вже розпадає ся, і хоче вказати, що Австро-Угоршану повинні розібрати сумежні держави. Тоді Угорщина одержала-б повну самостійність і на її чолі станує би один з династії Гогенцолернів.

Такі прокляти як посіпидний появляють ся не вперше, бо вже перед двома роками пров'язовано висвободжене Угорщина зид австрійського ярма при помочі Готсдакерів і р'язкувано по Угорщині фотографі йдатель Фріца, другого саяна Вільгельма II. підписав: „Король Угорщини“. Проклять цю промочу собі постійно дорого, а як та него двадцять са верховодачі круги в Берліні, са може покаже будучицять.

Тимчасом справа дрібної брошури починає в суді, бо угорська опозиція твердить, що брошура виїхала таки з кувітського уряду, аби скомпромітувати в очак династії мадярську опозицію. Щоразе твердження є даже викрутом о тім годі сумніватися ся, бо трудно припустити, аби правительство бавило ся в таку небезпечну гру, як гра інтересами ціоари і монархії. Будуть отже інші руки в роботі, а які, про те мабуть свідт ніколи не довідає ся, бо головні арешжари стоять певно добре закриті за грубими і непроглядними кудісами.

Петербурзька агенція телеграфічна оголошує урядове представлення ходу мирових переговорів: Прж кінця мая цар згодився на пропозицію Рузвельта, щоби зібрали самодовольстві Японію і Росію для виясненн питаня, чи було би можливе для обох держав уложити усліва мира. Сю місію цар дав Віткому і Розенови, котрі дістали повновластє заключити мировий договір, коли би японські усліва були можливі до прийнят. Мирові конференції розпочали ся 27 липця в Портсмуті. На другий день японські делегати предложили усліва мира. На жадане Віткого обговорено ці усліва уступ за уступом. По кількох засіданях російські делегати прийшли до переконаня, що в справі котирех японських пропозицій не дасть ся досягнути порозуміння. Японські делегати заявили готовість просити своє правительство о доповненн інструкцій, щоби могли авторизувати угодвор підставу серед вирішальних трудностей. Одержавши інструкції в Токію, японські делегати заявили, що резигнують з жаданя обмеженя російської сили морської на Слонійнім Океані і з жаданя виданя інтервенцій в нейтральних портах російських кораблів воєнних. Японці піддержували жадане відступлення Сакаїну і жадане воєнного відшкодоуваня.

Російські делегати відкинули пропозиції два жадання і заявили, що над сими уступками навіть радити не будуть, через що переговори взагалі будуть вірвані. Рузвельт звернув ся тогди до царя з просьбою, щоб в ім'я людськості прийняв японські жадання в слідуючій формі: З огляду на стан витоєрний всього японських військ на Сахаліні. Росія відступає Ямакови південну часть острова, котра вже належала до Япану перед 1875 роком. Північну часть острова Росія відкупить за 120 мільйонів єнів. Цар відповів, що се пропонежне зміряє до виплати воєнного відшкодованя, отже ненадає ся до прийняття. Японські делегати, одержавши козі інструкції від свого правительства, заявили, що Япан вже не обстає при виплаті воєнного відшкодованя, але не може відступити південного Сахаліну, котрий фактично є в руках Япанців.

По уміщенню сей заяви в протоколі, делегати згодилися на вступні усліва мира, котрі будуть підставою при остаточнім зредґагованю мирового договора між Росією а Японією.

Портсмут. Мирний договір має ще сидуючі постанови: В Кореї не будуть Росія признати ніякі торговельні привілеї. На границі Кореї ані на Сахалії, жадна держава не сьміє будувати фортифікації. Делегати обох сторін заявляють, що в договорі не буде ніяких тайних артикулів. Росія заподатить Японію за удержане бранців 150 мільонів віів. Говорять, що договір буде готовий в середу або в четвер. Японські делегати мали згодити ся на безпроводочне завішанє оружя.

В „Новомъ Времени“ (ч. 1058! з 30 н. ст. серпня) пише редактор А. Суворін:

„І таж мир! Мир найнекориснійший зі всіх мирів і договорів, які колинебудь вважали Росія.

Коли С. Ю. Вітте виїздив до Америки, говорив, що 95 прц. шанс є за тим, що не дійде до закінчення мєра. Япанидм надто щастило ся, а ми не могли похвалитись хоч-бя одною побєдою. Протягом 21 днїв, я ве-вєдє ся переговорєв, генерал Ліневич одав те-леграми до Петербурга і Портсмута, але не посилає своїє армії против Япанцїв. А Япан-ці за той час завоювали Сахалїн і тим під-держували своїх повновластцїв, а наша ар-мія нічим не піддержала наших. У всіх вєгладєх Япанці були дуже а дуже хороє.

„Мимо того мир залякнено. Ослобнена подалога лужша золотого процесу. Таке, ма бути, треба сказати і нині є божем в серці. Зовсім нема чим радуватись, вивішувати корушки та іхмінувати улиці, хоч у кождім мірі є безперечно добра сторона, що люда перетворює точити зроз, залічити оден одного і думати лиш о тім, як би найбільше нашкодити оден другому.

„С. Ю. Вітте мав докладні інструкції щодо уступок. Виходячи з них, він „спинив“ся і дістав нові інструкції з Петербурга, які й довели до миру.

„Ми приграли війну. Ми не здали того іспиту, який значило би завоювати здавали, напружуючи всі сили. Са дуже сумна сторона в нашій історії і сумною останеться ввічно. Японці взяли все, чого домагалися, і, очевидно, возьмуть собі, під різкими видами, і ті мільярди, які дістали було їм необхідно потреби. Я не знаю, що варта полуднева насть Сакаїна, чи 20 копійок чи 2 мільярди. Що варта Порт-Артур і Дальній? Що варта воєнна добра слава Росії, її вплив на справу Європи і Азії? Що варта створення великої держави в Азії? Що варта розстріл наших фінансів? Всі ті страхи годі їх вичислити. Ось дійсно незчислим, як і незчислимими користи досягнені Японом. Мені дивно читати в офіційальній телеграмі С.-Петербур. телеграфічної Агенції: „Японці принали російське ультіматім. Я гадаю, що слово „ультіматім“ тут зовсім не на місці. Треба було сказати смірно: „російськi успівач“. Коли Японці принадили їх і зрешт ся контрибуції, то із зовсім простої причини: Японча телеграфував [?] до Токіа, що він не може ручити за побіду. Я знаю се [?] в доброго жерела і думаю, що навіть без такої теле-

Поважаний Панство, що купуючи або заміняючи на початку року шкільного для своїх дітей книжки, не заплатите більше, ніж в інших туземних антикварях. Натомість книжки, які у мене, Поважаний Панство, набудете, будуть непомізані, компетні і в найновітших видах, а за що все ручу. Всі другі прабори шкільні посідаю також і продаю дешево. Звертаю слова ті лаше до тої меншої часта Поважаної Публіки, котра у мене ще не купувала. Постійні щорічні мої лашаві відбирателі не потребують уже тих зазначень. Посідаю також і нові книжки. З високим поважанием **СТАНІСЛАВ НЕЛЕР**, книгар і католицький антиквар ул. Баторія ч. 28 у Львові.

710 5-6

— В знамі селі Дорі в надвірнянських горах оснувалося в понеділок сего тижня перше в тій громаді товариство — пожежничо-гімнастична „Сіт“. Як конституючий збори, так і народна забава по тих зборах відбулися дуже гарно і поважно. Ширшу вістку о тім народнім святі Доран відкладаємо (з причини нестачі місця) до сщдуючого числа „Діла“, а тільки ще з прихильністю зазначимо тепер, що вже невдовзі отворять ся там друге товариство — читальня „Просвіта“.

— 3 Закордонної України. Петербургське „товариство ім. Шевченка“ для видавання пожиточних і дешевих українських книжок рішимо видати ряд українських брошур, які б мали на цілі познакомити українських селян з новим ладом, виторганим у Росії через введення державної думи. В цих брошурах викладено би селянам про суть і значіння репрезентативного ладу та познакомлено би їх з історією західно-європейських конститутцій. Перша з цих брошур уже виготовлена та передана до цензури. Коли цензура дозволить видати того роду книжку по українськи, підуть за нею далі. Рукописи належать сніта на руки голови товариства А. А. Русова (С. Петербург. Офіцерська д. № 47, кв. 12).

Сей осени (в вересні) минає 30 років, як заслужений історик і археолог України, В. В. Антонович став доцентом київського університету. З того приводу почитателі ветерана української історіографії та високо заслуженого сина України рішимо пошанувати гідно сі роковини. В тій цілі в Київі вибрано комітет, в якого склад увійшли: проф. Н. П. Дашкевич, проф. М. В. Довнар-Запольський, проф. А. М. Лобода, О. І. Левачик, В. І. Щербина і І. М. Каманин, — що займає ся редакцією ювілейного збірника наукового. В справі участі в сім ділі належить відносити ся до І. М. Каманина, Київ, (Університет, Центральний Архів) в допискою: „для збірника в честь Антоновича“.

Також і „Київське історичне товариство ім. Нестора-Літописця“ якого Антонович був оскувателем і довготімним головою, рішимо пошанувати ювілей славного історика установами в товаристві наукової премії ім. Антоновича за праці з української історії і археології. До комісії для сего діла увійшли: професори: Дашкевич, Голубіс, Довнар-Запольський, Павлуцький, Лобода та ін. Василенко, О. І. Левачик, Науменко (редактор „Київської Старина“) і Каманин та професор М. Грушевський з Львова. — Професор Антонович, нині 71-літній старець, видає лихого здоров'я від кількох років уже залишив університетські виклади та діяльну участь в публічному житті. „Придніпровий Край“ приносить таке писмо, яке редакция одержала від одного укр. селянина: „Покірно прошу напечатати в вашій газеті, що я, селянин Кузьменко (із Малоросії) знаю, як чимало селян-малоросів бажає, щоб була малоросійська газета „Запорозька Січ“. Може найдуть ся багаті і учені люди, щоб випустити розрешення іздавати таку газету. Селянин новомосковського уїзда Роман Кузьменко“. Повторяючи це писмо, „Київська Старина“ замічає: „К сожаленію, осуществлення мрії д. Кузьменка менше всього зацікавить „богатих і учених“ людей — інакше ми давно би уже імали українську газету“.

„Осторога проти холери“. Під сим заголовком видає кременецька уїздная управа в українській мові поучення, як хоронити ся від холери. Річ се замітна, бо того роду поучення в напів-офіційною публікацією.

В Київі вийшов Український збірник в дев'ять ацій під титулом „Розвага“, зложений О. Коваленком. В збірник увійшли твори 100 найкращих поетів України російської, Галицької, Буковини і Америки. Поміщено в ній 50 портретів видатних письменників. Збірник обіймає 520 сторін, текст урешений орнаментами, краєвидами і т. п. Ціна 1 р. 25 коп., в розширній оправі 1 р. 75 коп., зможуть можна через книгарню ім. Шевченка у Львові.

— Реформа середнього шкільництва в Росії. В петербургськ міністерстві просвіти готують проект реформи середніх шкіл в Росії, після якого анесуть ся різні роди середніх шкіл, а вводять ся лише оден рід — власничо-реальна гімназія. Наука в тих гімназіях триватиме до літ шість (не вісім, як було досі і як є у нас), але за се попереджуватиме гімназію дволітній курс підготовлюючий, що відповідає дотеперішнім класам: першій і другій. В самій гімназії можна буде вчити ся класичних язиків або і не вчити ся. В тій цілі в кожній гімназії буде можна побирати науку після одного з трьох планів, з яких перший обіймає і науку латини і греки, другий лише латини, а третій цілком виключає класичні язики. Вибір плану буде залежати від волі ученика зглядемо родичів чи опікунів.

— 3 черновецького університету. В літнім пірроці с. р. було на черновецьк університеті вписаних 638 студентів. З того було 30 звичайних і 1 надзвичайний студент на теології, 329 звич. і 24 надзвич. і одна госпітантка на правах, 131 звич. (між ними 5 жінок) і 53 надзвич. (між ними 30 жінок) 11 фармацевтів і 6 госпітанток на фізикофілі. По матерій бесід було говорять по: ні-

мецьки 351, румунськи 149, руськи 67, польськи 36, російськи 15, сербськи 8, болгарськи 4, чеськи 2, вірменськи 2, мадарськи 1 і англійськи 1. По реалії було: 264 жидівської, 204 православної, 88 римо-католицької, 47 греко-католицької, 26 протестантської, 4 вірменсько-католицької, 2 вірмено-орієнт., 1 евангелічної реалії. По народності статистика університетська не подає чітко студентів. Але коли возьмемо під увагу реалії і матерню бесіду, то будемо мати: 264 Жидів, 149 Румунів, 87 Німців, 67 Русів і 15 закарпатців, 36 Польків, 8 Сербів, 4 Богар, 2 Вірменів, 2 Чехів, 1 Мадар і 1 Англієць.

— Регуляція Свйчи. Намісництво оповіщує, що водно-правне дохочення в експропріаційною розправою для проєктованої регуляції Свйчи від вільом. 5-400 до вільом. 6-000 відбуде ся в Жураві, Мельниці і Володимирцях дня 22 с. м. і розпочне ся о год. 9 перед пол. в Жураві при уїзю Свйчи. Проект регуляції, разом з технічним відписом, буде виложеной в видачківській старості, а вкази земель, що мають бути виващені, разом з планами будуть знаходити ся до публічного огляданя в канцелярії двірничих обшарів в Жураві, Мельниці і Володимирцях через 14 днів, починаючи від 9 с. м. Замість против проєкту, зглядемо наміреного виващення, можна внести за тих 14 днів на руки староства в Жидачеві або при комісії на місяці.

— Нові титули державних урядників. В австрійській державній службі в 11 класі рангів, 163 урядових титулів, що повторюють ся в різних класах рангів. Пр. титул адюнкта находить ся в класах 11, 9 і 8. В 11 класі рангів є адюнкт податкового уряду, в 9 класі судовий адюнкт, а в 8 класі адюнкт державного секретаря. Подібає діло з титулом інспектора. Пр. податковий інспектор має 9 класу рангів, а інспектор тютюнового монополію 6 класу. Правительство намірає тепер скоротити і зрівняти урядові титулатури. Початок дамо міністерство скарбу, бо зарядило, щоб урядники в 7 класі рангів мали титул радника, в 8 класі титул секретаря, в 9 класі скарба, а в 10 класі скарба. За тим приміром підуть інші міністерства. В державній службі має бути подібно як в армії, де також в 11 класі рангів і тількиж титулів.

— Цінний поїзд. Симі даними переїхав крізь Львів з Румунії до Берліна залізничний поїзд, що віз 174 мільйонів марок, уміщених в шість вагонів пачок. Так пак оберего шість скарбових урядників, уоружених від стій до голови.

— Ув'язнене убийство. В Чернівцях ув'язнено тамшню поїздку Івана Шевчука, котрий в марці с. р. допустив ся в Печеніжани злочину убийства і грабежа. Молодий, 24-літній парубок признав ся, що в Печеніжани удержував довгий час любовні зносини з 40-літньою ворожкою Марією Мостовською. Оприкривши собі, хотів з бабою розійти ся, але бояв ся її. Ам раз, коли Мостовська застала ему більшу порцію горілки, Шевчук під впливом алкоголю здобув ся на відвагу і заявив, що з нею зривав. Почувши се, Мостовська вилупа ся на него а сокаром, але хвиля, а тоді Шевчук копав її за горло і валував. Найдено при ній десять сотиків збрав і утіг в Печеніжани. Пересував наперед в Сиреті, потім в Чернівцях, далі в Садагорі, а вийня знов в Чернівцях. Тут попал ся в руки поліції, що сплала за ним, маючи вказівки від галицької жандармерії.

— Американські достоїнства. Як звісно президент Сполучених держав північної Америки, Рузвельт, дістає тепер від різних монархів і державних достоїнств гратуляції за те, що довів до згоди між Росією а Японією. Американські часописи доносять притім, що пр. гратуляції від кількох монархів відобраз в хвалу, коли рубав в ній деревина. То треба знати, що американські достоїнства мимо своїх високих ступенів не дурять ся найпростішою роботою. То значить здорова життєва енергія і здорова інтелігенція американських людей! Не від річи буде додати, що пр. звісний контракаддат Рузвельта на президентства Сполучених держав, Паркер, котрий при виборі перенас лаш незнайомо меншого голосів, є фермером і не відважуєть ся від зягачиних хмборобних робіт, якими по думці многих „цивілізованих“ Європейців годять ся займатись лише — просягом музиканти або послідному робітничому... В Америці розуміють цивілізацію інакше.

— Штучні російського дипломата. Як доносить американський кореспондент московського давника „Русское Слово“, Віте мав ему сказати, що ушій підчас мирових переговорів зваджує головню хитрому поведінку в японським делегатами. Щось із полпяти в дурній, цілий час конференції від першого засідання поводив ся легковажно та байдужо, начеб ему зовсім не залежно на заключення мира. Коли Японці подали на пильнової домогання, Віте взяв меморіал до рук і не читаючи, поклав его на бок. Коли виходив із самі, удав, що забув той меморіал, взяти і аж оден з альянських делегатів звернув его увагу, що забув меморіал, котрого не повинен лашати на бору, бо хтось непоміжний хіт би дізнала ся про его амист. Тим хитрим легковажним можливістю заключення мира Віте привнезотував Японців до уступок, а вийня відісе повну діяльнотичну перемогу. — Чи можна тут говорити про російську „перемогу“, чи не погляду, неадекватна

будучина розсудить найліпше, чи чванливість Віттога є таким самим самодурством, яким пописувався російський вожди в Манджурії, дарма, що Японці, не даючи собі тим заїмповувати, били їх на кождім кроці, кільки влізло.

— Огонь. Вночі з дня 29 на 30 вересня вибух огонь в стінках господаря Антона Крука в Дичкові, та завдяки стоячим ту уламкам з реїменту архика. Оттона і з синамкам з Дичкова, Красівки і Вірок великих огонь зльокалізовано так, що навіть будинки і ката уратовали ся — К.

— В Добрівлях, стрийського повіта, засновано пожежний „Союз“ на статуті львівського „Союза“. Намісництво вже затвердило статут.

— Дрібні вісти. Цісарський радник д-р Балабан, звисний окуліст, повернув і ординає як давнійше.

Пресов. митрополит, їздивший на чолі морзських богомолців до Єрусалиму, вертає вже до краю. Окоді приїхав до Тривесту, а за пару даів стане у Львові.

Бібліографія:

— Накладом „Львівського Бюна“ вийшло два випуски творів солових в супроводі фортепьяну під заголовком „Музична Бібліотека“. 1) Чермоше брате мій“ слова В. Лепкого, музика Ст. Людкевича — сольо про тенор. Ціна 70 с. 2) „Ой гляну я подивлю ся“ слова Т. Шевченка, музика М. Волошина сольо про тенор або сопран. Ціна 60 с. Оба ті твори вістали нагороджені преміями на конкурсі „Львівського Бюна“ в році 1904. В сщдуючих випусках „Музичної Бібліотеки“ вийде О. Німановського „Гуляки“ на кор музеский, та С. Людкевича твір фортепьяновий.

Померли:

— Корнеліо Леонтович, парох в Балічак подорожних, болехівського деканата, упокоїв ся в Градні (в Сирії) в 37 році життя а 14 священицтва. В. е. п.

— Текля Тустановська, вдова по бл. п. о. Антоїно пароху в Запашині, померла дня 1 вересня с. р. в домі свого внука о. Львівіна і найдешевше.

Ученики руської гімназії в Перемислі знайдуть відповіде поміщене навкіт і станцію а розданню с-півкою і по уміркованій ціні при уїзю Галицькій ч. д. 7 у підписачого. Василь Дзімонський. 764 2-3

Хороше помешканє і здоровий харч можуть зайняти ученики виспих шкільних гімна. Ціни умірковані. Відомість: Львів, площа Стрімецька ч. 2, Бурса. 762 6-7

Учитель народний 5 літ служби, шукає відповідного занятя при руській інституції. Може зложити 3000 К вавцаті. Іван Олійник, учитель в Тернопільці п. Новосого пдв. Підволочиска. 760 3-6

Учень VIII. кл. задля недовідності удержання шукає лекції у Львові або на селі. Адреса: А. Курілас п. Шарець. 768 3-4

Двох студентів з кишкої гімназії або реальної школи найде мешканє з харчем і опікою ул. Арсенальська (побіч Домініканів) ч. 2, I поз. ч. дв. 5. 758 6-6

Особа самітна середнього віку, знаюча ся на господарстві сільовім і домовім, шукає посади до заряду дому у сьвященника єдіаца. Зголошєня: Зулівна у лані Милотини, ул. Мандівича, ч. 18, Львів. 750 3-3

Панна Русинка а укіченою VIII кл. прийме зараз на цілий рік уділюване лекції в родній сьвященниці, або совісно інструкторка з замишування! Адресуєт: Хомак, офіціал, Камінка струм. 749 3-3

Учень а укіченою V. кл. гімназ. а дуже добрим поступом глядає лекції на цілий рік на селі. Ласкаві зголошєня на адресу: Гімназіст, Бутини п. п. Мостів великі. 707 9-9

Руский інститут

для гімназіальних учеників отриває ся за порозумінєм з дирекцією руської гімназії, при ул. Кльоновича ч. 3. Зголошувати ся та інформувати ся можна лично від 26 серпня до 3 вересня в канцелярії інститута ул. Кльоновича ч. 3, партер на ліво. 9-15

Тустановського, пароху в Балічак мавоцевич, прожавши 79 літ. В. ій п.!

Календар: Гр.-кат.: нині (субота) Самуїла, завітра (неділя) Талел, позавтра (понеділок) Агафоника. — Рам. кат.: нині Юста, завітра Приселани і Ісабелі, позавтра Роталій.

Надіслано:

Студент II. року прав глядає лекції на селі з обсягу всіх класів гімназіальних. Адреса: Володимир Гіновський, ст. пр Львів, ул. Театральна ч. 9.

Д-р Володимир Кобринський

мешкає як попередно при ул. Костюшка ч. 24 (площа Ємельни) і ординає в недугах внутрішніх, жірург. і акушерів. 776 2-6

Дентистично-технічне заведенє

В. ВЕПЕРА в Стрию

значно розширене — виконує все, що входить в обсяг дентистичн. Управлюючий лікар **Д-р Ф. Герц** в Відня, 6. довголітній дентистичний асистент. 680 10-10

Календар: Гр.-кат.: нині (субота) Самуїла, завітра (неділя) Талел, позавтра (понеділок) Агафоника. — Рам. кат.: нині Юста, завітра Приселани і Ісабелі, позавтра Роталій.

Барометри анероїди по 7, 8 і 10 К, найліпші по 12, 16, 20 і 24 К. — Львівські барометри по 12, 16, 24 і вище. Заваром поручаємо в найбільшій кількості барометри, цівкери, люми і вишкілі янті, прибори оптичні і вишкілі направи полагодуєт ся як найкраще і найдешевше. 4185

Українка історична, бездітна, відома знайде зароз посаду в прозінцінальним місті. Зголошувати ся до адміністрації „Діла“ під 715 „вільна Посада“. 3-5

Поручає ся нове отворений склад фарб і матеріалів Макаровської і О-ка, 774 Львів, Сикстуска 2. 1-2

Книгарня, антикварія і фабричний склад паперу **Н. Айзенштайна** в Станіславові

поручає Ви. П. П. учителям і пр. класичні шкільні а 2%, опустом шкільні друка тільки на міністерських папери а 30% опустом, а зошити і шкільні прилади на фабричних папах. Ціни на шкільні папери а 5% опустом. При закупці товарів дає ся 5% шкіль на народній план, 755 4-12

Просимо заматати нашого банкового календарика, котрий розсилаємо даром і опустом. Львів на шкільні просямо дешевше як заграничні фірми. Агенція де імяно, Везелітська риница львів і ефектні.

Шнці і Жакс банковий дім і контора заміня. Львів площа Марійська ч. 7. (прі 75, Мисеріана). 780

Гарні мешканя а домашнім здоровим харчем анайдуєт П. Т. академіки і старші ученики в руській домі по уміркованій ціні. Приймаєсь також Павів на сам харч. О. К. ул. Скарбівська ч. 35. 768 12-7

Мід патону десерований, куляний, пасік, 5 кг. 6 К 20 с. оплато. Замовити **пяти міді і оловчєві** домашнього виробу по низькій ціні висилає **Євген Вилинський** в Золотому. За чистість і якість ручить ся. 673 5-10

Мила і туалетові артикули, грєбєні, щітки до волосся, одєжи, обуви і замітаєв поручає Макаровський і О-ка, 772 Львів, Сикстуска 2. 1-2

Е. ПЛЕВА, Відень, Гервальс маргає склад і заступництво для Галицької і Буковини **Л. КВЕЛЕР** ул. Геродецька ч. 45. Кошторас, цінишки і шкільні даром. Кошти погону на годівну і силу коня 1/4-2 содтань. 816 41-52

Плащі і непромакальні пелерини,

мужескі і дамські

порукає Постійні ціни фабричні.

Цінники на жаданє...

ЛІНОЛЕУМ і ЦЕРАТ

львів, ул. КАРОЛЯ ЛЮДВИКА ч. 3

Постійні ціни фабричні.

ІВАННИ ЦІЛЬЦЕР від 40 літ добре звідомий
КРЕМ ДО ЛИЦЯ

усуває все, що шкодить красі, особливо:
веснянки і остуди, червоність носа
та рук і надлежно аж до глибокої старо-
сти здоровий, рожевий вигляд.

Ціна великої пачки К. 2 40
малої пачки К. 1—
до того відповідне мило куєник за 60 сот.
Висилає ся у всі сторони світа.

Дістати можна у **ГЕРМІНІ ЦІЛЬЦЕР**,
Будапешт II. Kiraly utca 70. — Головний склад на Відень у п.
КАТЕРИНИ ПОШЕР, Відень II. Taborstrasse Nr. 43.
638 8—10

ФАБРИЧНИЙ СЯЛАД БІЛА
Найдешевша торгівля галантерейних товарів
АДОЛЬФА РАШПА
у Львові Ринок ч. II (напроти тов. Просвіти.)
Поручає великий вибір мужеского біла, крава-
ток, рушавчик, парасолів, лісок, шкіряних ви-
робів, російських калюшів, альбумів як також
тоалетного мила і перумери.

Великий вибір пущом на цигарети, тютюну,
гроші і ошінок з гербом Руса.

Великий вибір біжутерії. 760

Вибухові мотори
ссухо-газові, ропові і бензинові всяких се-
стем і величин.

МЛИНИ І ПРОМИСЛОВІ ФАБРИКИ
установлює

ЛЕВ ГЕЛЛЕР, Львів,
ул. Городецька ч. 35.

Котиториси, пояснення і плани даром.

Новість! Спеціальна машина до виробу ячмінних крул.
Успішні заплати дуже догідні. 690 4—6

Частинна сплата
дозволена за
попереднім
устним або ли-
стовним поро-
зумінням.

Безперечно
найбільший
вибір.

Реномована і загально звідомі фірма
Товаровий дім „Au Louvre“
у Львові, ул. Сикотука ч. 6 (пасаж Гавсмана)
поручає свій обильно і багато заосмотрений, склад всяких
можливих родів диванів (також церковних і перед вітари)
диванів, портієр, фіранок, хідників, кап на столи і ліжка,
церат, лінолеум, кодер, коці, дерг на коні та всяких
інших декоративних предметів по дуже низьких, конку-
ренційних цінах.

За надісланем нам поштової марки за 10 сот. висла-
ємо вам багато ілюстрованих цінах, в котрих є опи-
сані також льняні і бавовняні товари, мужеске і дамске
біле, шифони, полотна, столове біле та інші важні ар-
тикули з обсягу домогосподарства. Замовлення з про-
вінції полагодує ся відворотно.

Для уникнення похибок просимо званих докладно
на нашу адресу.

З поважанем
Управа фірми **ТОВАРОВИЙ ДІМ**
„AU LOUVRE“
Львів, ул. Сикотука ч. 6.

256 14—37

Що дня свіжий
кураційний виноград
в кошиках 5 до 6 кіло брутто по ціні 60 сот. за к.
випилає 735 4—?

Народна Торговля у Львові.

Від 1868 р. уживане
Бергера медичне смоляне мило

поручає високими лікарями, уживає ся в переважній частині європейських
держав з успіхом против **восяного роду шкірної висипки**, осо-
бно против порашів і хронічних недуг шкіри та паразитів, прицип, та-
кож против червоноти носа, відморозжень і печеня ніг. **Бергера смо-
ляне мило** має в собі **40% деревної смоли** і восям відрізняє ся
від усіх прочих смоляних мил по торговлях. — При упертих недугах тре-
ба спробувати дуже успішного.

Бергера смоляно-оїркового мила.
Як **лагідніше смоляне мило** до усунення
восякої нечистоти лиця, против висипки на шкірі
та голові у дітей, як також неаріване косметичне мило
до **маша, купелів і до щоденного ужитку** служить

Бергера гліцеринно-смоляне мило
що містить в собі 35% гліцерину і є сильно наперфумоване.

Далше як дуже добре средство на шкіру уживає ся з великим успіхом:

Бергера бораксове мило
особливо на веснянку, остуди, опалення від сонця,
угри і всяку лишу шкірну нечистоту.

Ціна штуки кожної повисшої сорти 70 с.
разом з поученням, як уживати.

Домагати ся треба в антиках і доточних скляних виразах Бергера
смоляного мила та уважати на уміщену з боку охорону марку і підпис
фірми **G. Hell & Co.** на кожній етикеті. Преміоване почесним медалем
у Відні 1883 і золотим медалем на виставі в Парижі 1900.

Всі інші медичні і гігієнічні мила марки Бергера висичлені в ін-
струкції уживанні, додані до кожної штуки мила.

Дістати можна у Львові в антиках: Якова Байзера, Кароля Діла, Пе-
тра Миколиша, Якова Шпеса-Портанського, Жакмонта Рукера, К. Сале-
нського, К. Білевського, Едварда Брікнера, І. Шпесаса, Симеона Гаа,
д-ра Т. Зарацького; в дрогеріях: Петра Миколиша і С-ки, Г. Гріншпанна, Ф.
Трансесальєра, Ілдиора Фрухтмана. — У Вашніцях н. Ч. у антикаря Емі-
ля Вілнера а також у всіх галицьких антиках.

Головна висилка: **G. Hell & Comp., Alen I., Sterng. 8.**

ЧАСТИННУ СПЛАТУ
признаємо всім особам добре ситуванним, без ріжниць
стану або рангі.

Ново отворений магазин новостій для женщин і дітей
у Львові, при ул. Галицькій ч. 19, під фірмою

„Малий Лювр“

REKLAZESKOWE
BEZPŁATNIE

ILUSTRACJONKI
BEZPŁATNIE

„MAŁY LOUVRE“
NOWO OTWORZONY

поручає свій величезний вибір бляшок, капелюхів, рукавичок, галзок,
шпироків, матанок, фартушків
КОНФЕКЦІЙ ДІТОЧИ І ДЛЯ ХЛОПЦІВ
парасолів, парасолок, павчох і панчошних товарів, возьок і інших
модних товарів, альбумів, столового біла, мужеского, дамского,
і дитячого біла і т. д.

Замовлення з провінції полагодує ся відворотно.

Управа магазину **„МАЛИЙ ЛЮВР“** у Львові, Галицька 19
(ріг ул. Собієского). 325а

Ілюстровані цінах висилає ся на провінцію даром і оплатно.
Наш головний склад диванів, портієр, фіранок, хідників, коці, кодер,
кап на столи і на ліжка, церат, лінолеум і декоративних артикулів на-
ходиться ся у Львові, ул. Сикотука ч. 6 (Пасаж Гавсмана).

Дома і в дорозі **доконечне средство**
Бальзам анти-каря
A. Thierry
є загально звідомий і признаний.

Дуже успішний при ліжких травленні з побіжними не-
домоганнями, як при відбаванні, вразі, затганні стільця,
випворі кнасів, поучанню наповнення, корчах жолудка,
недостаті апетиту, інтоксикації, катарі, запалення, оспа-
бленні, вітрах і т. п.

Успіває корчі і болі, влагідніе кашель, розпускає
слизні і очисчує.

Найменше висилає ся поштою 12 малих або 6 великих флаконів за
5 К оплатно: 60 великих або 30 малих флаконів 15 К оплатно.

Треба уважати на одинокую правно забезпечену зелену охоронну
марку з черницею „Ich dien“. Ліше такі правдиві.

Антикаря
A. THIERRY **масть з центифолії**
успіває біль, знячує розпускає, гоїть і т. д. Найменше висилає ся по-
штою 2 слоїки оплатно 8-60 К. В дрібній продажі в торговлях 1-20 К за
слоїк. Повний доказ, що бальзам антикаря **A. Thierry** і
масть з центифолії є недостижимі средства, подає брошура з тис-
ками оригінальних подяк, яку додає ся даром до замовленого бальзаму
або на жадане висилає ся окремо даром. Адресувати треба: Антикаря **A.**
THIERRY в Преграді (Pregrada ad Rohlitsch-Sauerbrunn. Про фальшиві
і дальших продавців наслідуваних фабрикатів мого правдивого препарату
прошу мені довести, щоб потягнути їх до суворой одвітальности. 285

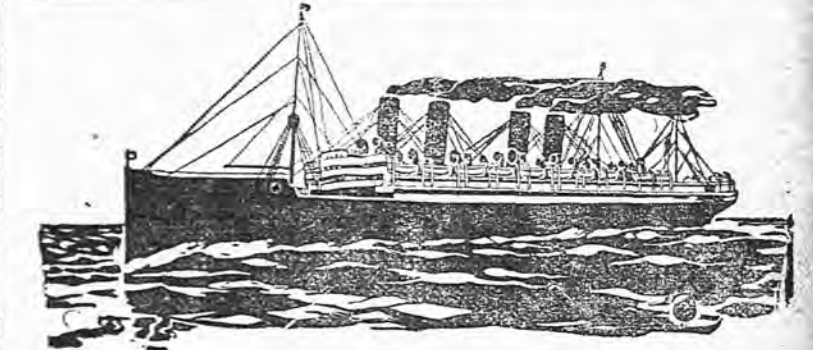
Вихованє і наука.
Дирекція 6-класового жіньского ліцея
з німецьким вишкодом язиком
у Львові, при ул. Голубиній, Вілія Палатин

подає до відомости, що шкільний рік 1905/6 розпочинає ся з днем 7
вересня.

Випиш, доступні і поправочні іспити відбудуть ся від 1 до 6 ве-
ресня по полудні від год. 4 до 7. Приймає ся паночки до всіх шкіль-
них класів і до приготуваної школи.

В **пенсіонаті**, сполученім з ліцеєм, найдуть учениці в про-
вінції під надглядомітими умовами поміщеня, старанну опіку, поміч
в науках, німецьку, французьку і англійську конвєрсацію та науку музи-
ки. Для Русинок буде ухвалити ся їх власна наука російської і курс рускої
історії та алгебры. Вільні інформації подає звіт в посвідчи-
стелі школьного року, котрий Дирекція висилає на домаганє. Зго-
лошення до 20 серпня лістовно, а до 30 устно в урядових годинах від
12 до 2 і від 4 до 7 приймають ся.

Фанні фон Діттнер **Тадей Копистинський**
власителька ліцея. директор. 587 6—10

до Америки
Канади, Тексасу, Аргентини, взагалі до всіх місцевос-
тей північної і полудневої Америки, до Австралії, Япо-
ну, Хін і т. д.

з Галичини і Буковини
найдешевше перевозить

Перевозове товариство пароходів
NORDDEUTSCHER LLOYD
В БРЕМІ.

В Бремсе се товариство удержує руского св'ященника,
котрий виконує душпастирські обовязки і опікує ся
емігрантами.

Хто хоче їхати до Америки, нехай пише по шіфарту до:
Генеральна Агентура Північно-німецького LLOYD'A
у Львові ул. Городецька ч. 93. 243 22—50

Водопроводи, Каналізація для міст, містечок, сел, публич-
них будинок і приватних домів
проектує і уряджує

АВГУСТ ЛЕВ і С-ка
у Львові
ул. Коллонтая ч. 6.

Адреса на телеграмі:
„Напюр“ Львів.

Центральне топле. Світло газове і елек-
сричне. — Всілякі урядження промислові.
Млини, тартаки, горальні.

Мотори восяких систем, бензинові,
ссухо газів, співручові і
електричні. 741 3—52

Громозводи на Божі дома, телефони
і електричні дзвонки.

Основна зам.: Кожний куєник мила з маркою „Шіхта“ є гарантовано
чистий і вільний від всяких шкідливих складників.

Запорука: 25.000 корон платять фірма **Георг Шіхта, Аусіг** кож-
ному, хто докаже, що се мило з маркою „Шіхта“ вказує
в собі які небудь шкідливі домішки.

МИЛО ШІХТА
(з оленем або ключем)
615а 3—20

**є найліпше і найдешевше до
уживаня!**

Чудесна, інтензивна сила чищення і велика ви-
датність мила Шіхта, его лагідність і безусливна
чистість освоюють ся на спеціальнім способі виробу
і на дуже стараннім доборі потрібних до виробу сирих
матеріалів, котрі по найбільшій частині вироблюють ся
в власних закладах з спеціальним угляденем їх при-
значеня. Міліони разів випробоване і досвідчене.

Важна пересторога!
Перестерігаємо Впов. публіку в ві власнім
інтересі, що дехто пробує фабрикувати ростианні
товці і пускати під ріжними іменами та марка-
ми в торговлях.

Перестерігаємо перед такими фабрикатами, бо лише зладжений після нашого,
у всіх державах опатентований

КУНЕРОЛЬ
є безперечно першою і найліпшою **ростинною товщию**,
котру авторитети признали за найчистішу омасту до отрав.

Заступає вповні масло, смалець, солонину і т. п.

Домагайте ся „КУНЕРОЛЬ“ в кожній
ліпшій торговлі. До місцевостей, де
„Кунероль“ не доставляє ся, висилаємо
поштою пробні пущки по менше-більше
5 кг. брутто за ціну К 6-50 оплатно до
кожної поштової стації за післяплатою.
Висилка велізнцею для дальших про-
давців 1/2 і 1-кіловими пакетами в скрин-
ках почавши від 10 кг.

Для гуртовних торговель окремі кори-
стні ціни. Брошури і ліжарські свідоцтва безплатно.

Найстарша і найбільша в цілій монархії фабрика
ростинних товців
ЕМАНУІЛ КУНЕР і СИН
ц. і к. надвірний доставець
Відень, XIV/2. — Заосновано
1880.

Передплата і належність за інсерата платні з
Львові.

ДІЛО

ЧИСЛОТЬ ОН ПО 20 с. на страни.

$$A - B$$

ого поставили на казидатуру доперва по довгим
на казидатуру доперва по довгим
селен на загальний зборах, що можуть по-
свідчити всі учасники. А тамож пришезу-
не о. Єфімовичови власти роздавати мандатів
— за ведення переказа. Однакож рівночасно
прямемо мені скомандувати, що посуджував
дописувателя, немів би то о. сов. Є-
фімович зробив потайний компроміс з Пола-
ками або правительством, з несправедливе-
на що мало певні і не збиті докази. Рівнож
командую як правдивий факт, що так о.
сов. Єфімович як і прочі священники і селя-
ни зобов'язалися словом честі зложити
мандати на случай, коли би
руська ліста сполучена упала,
а котрий з нас зівстав вибра-
ний з лісти маршалківської.
Рівнож зибно подав повам дописуватель М.,
не мовто в Русинів вибрано о. Єфімовича і
о. декана Туркенича, котрі були на лісті
сполучений рукой, а окрім сего з лісти мар-
шалківської вибрано: п. Віліньського, деох се-
лян Русинів Шостака і Гавришана і латин-
ника Радаржа, котрий однакож раді повіто-
вий не дописав і ходять чулки, що не тільки
Русини задля слова честі мають поєккладати
мандати, але і ті панове, що з Радаржом на
одній лісті були вибрані. — В Лешневі 2.
о. Микола Герасимович.

НОВИНКИ.

— 3 бюро в Найберуні: На разі по-
треба сейчас слідуючих робітників в Ні-
меччині: до робіт фабричних — 3000; до
робіт в полі — 1500, до робіт при зе-
лізниці — 112. Адресувати: Teodor Stad-
nyk, Beamte im Vermittlungsamte in Neu-
berun, Oberschlesien.

— Не вільно писати про польську господар-
ну в Галичині! Такий ялич видав узятрам
таньско-пшакоцкій „Przeglad“, котрий дуже
спокочав ся тям, що деякі європейські учен-
і публіцисти, пишучи про Україну, говорять
також про той гнет, який терпить руський
нарід від браці Поляків. Призід до сего на-
паду совіністичної злости даша Przeglad-ові
брошура пос. Яворського в голосами анкети
урядженої видавництвом „Ruthenische Revue“
де кількох європейських публіцистів зваяжи-
ся скритикувати зовсім отверго польську го-
сподарку в Галичині в відношеню до Русь-
нів, не поспитавши ся вперед редакції
Przeglad-u, чи вона годить ся на таку „ім-

портяницю". Препідів Русия зрівняні діл-
ком з Польянами, мають при рівнім часі а-
селения рівне число посолів в сеймі і парла-
менті, мають свої середні школи на рівній
Польянами, мають свій університет, користа-
ють там само з законів і опіки вжитий як
Польяки і т. д. і т. д. — отже як можна ви-
пасувати „brednie" про утаоз Русияі! —
Той утяз істнує тільки в головах руских а-
гітаторів, в роді видавців і редакторів часо-
пису Ruthenische Revue, котрі і постаралися
те, щоб світ одержав „фактивні" інформа-
ції про діїні відносини в Галичині. Абсо-
лутній агітаційні подиства кінець „Przegląd" ра-
дять, щоб „koło polskie" зорганізувано ана-
логічну польську часопис та й постарано ся
важати о поміщенє в загарничних поважних
дзевниках статей „z przedstawieniem rzeczy-

виступу востанок", аби загражаючи не мали поганих поглядів про почуту національну справедливості у поляків. В той спосіб Przegląd надієть ся замкнути нам заграничну трибуну для обороны наших прав, уживши до того напору зі сторони польського вола, чи єму однак се удасть ся ми дуже сумніємо ся. Європейські публіцисти се нещеплючі урядників завесами від воєнних Подтоків і tużci quanti, а треба також великих спосібностей на полі публіцистичної ексїбристики, щоб з чорного зробити біле і вказати „główną prawność galicyjskich Rusinów z Polakami".

— 3 народної діяльності на провінції. Пашує нам: Посвячення читальні „Просвіти“ с. в нового мурованого дому в Іванківі пов. борщівського відбуло ся дня 20 серпня 1905 р. Другий се по славі будинок читальняний що наяде ся своїм розміром на зборг, віта, представлення, збави і т. д. Цілий будинок — се одна величезна зала, гарно помалювана. По вогнутим стіні довголітнього голови читальні о. Чубатого сидіває по посвяченню концерт, заложений самими членами читальні під дрігінентурою Василя Наколишча, заступ. голови, і п. Зезона Ціховського, уміченого маторнста. Гарний спів перешітали декламації, за котрі, часенно зібраві замісцеві і місцеві гості надгроджуваши читальників одесками. Вікнади гарячими словами загрів о. сов. Матковскій з Бюскір всіх до дальшої інтензивної праці в так гарнім величавім будинку, підішо заслугу всіх причинивших ся до будови, і виразив признане за працю о. Чубатому, довголітньому гові читальні в Іванківі. Серед співу гямул народного і других пісень розкодиши ся скріпліни на душі гості, лишаючи в читальні молодіж, котра перший раз забавляла ся справді охоче, бо в своїй власній каті. — *Читальник.*

— Хто зробив консолідацію? Надіслано нам слідуюче пи́сьмо з просьбою о поміщенні: В справі новинки ч. 182. „Діла“, хто з нас консолідацію в Брідщину, заявляю отсим, що спільна акція при виборат до ради повітової в Бродях була ведена не наслідком якоїсь консолідації партій, але наслідком одностайної узвати духовенства деканату брідського, до котрої опісля прилучились священики в інших деканатів, а між ними і о. Ефимович. Мотаявом такого веденя справи було се, що доси рада повітова в Бродях нехтуе всякі права і поступати Русинів беззгляду на партіі і личности, як також і се, що духовенство багаче доводить до того, що би на будуче священики поступали супроти себе коректно і не давали собіязи народним партійним спорами. Не правдою отже єсть не мовби тота спільна акція не мала нікого за собою, бо підняв ся її на прошене всего духовенства отже і з національно-демократичної партії, і то яко організатор повітовий, — засагнув ради майже всіх священиків Русинів в Бродях, які не вітали, а будучи організатором, мав я повне право повестя акцію, після якого найлучшого розуміння. Проте всякі маріканя поваж. дописувателя суть неумісні. А вже тяжку кравду вчинили поваж. дописуватель, до того мій друг, мейні і другим кандидатом народовцям, посуджуючи нас, що ми дали ся надутя о. Ефимовичеві обичайному мандату, бо один з кандидатів о. сов. Подлинской навіть не став

— 3 Божикова. Заповідний концерт на довід нової церкви в Салтеу божиківській, яку вибудовано без конкуренції, відбув ся в Божиківі дня 27 серпня величаво. Програмові точки випали удачно. Вов присутні гості, та інтелігенція, що прибула з околиці, як також селяни були вдоволені. До устроєня і воззвешєня сего концерту причинили ся годівно богослоси Т. і О. Дурбакі, Г. Євасків, І. Ковбасяки, Н. Євєржи, А. Содомора і Напюда, а також місцеві пп. студєнти. Кілька точок відіспівали удачно вишколений хор селяньський з Волощини а особинько атракцією був фєзограф п. Стужького, котрий незвичинно задівався сєдан. Що-до відчиту п. О. Г. о атеїзальноюгїзмі, то був він та прїступно і гарно оброблявший та з прецизїєю виголошений, що вєсально подобав ся.

— Учасник.

— Товариство „Достаз“ в Станиславіві повідомляє огнем, що вже отворено відділ виробу і продажі церковних річей. Запевнивши собі в кожній доплаті галузя рутинюваних і фахових робітників, товариство вв можливість достарчити всякий товар входячий в обсяг церковної утвори в як найліпшім якістю і з як найліпшого материялу. Не виходимо на виски, а хочемо достарчити нашим церквам товару соїдного і по дешевій ціні. А що найважливіше: хочемо, щоби чистий асєс не потаїв в карманах одилиць, та не ішов на помножування сили верогіс нашої і церкв св. та нашого народа, але щоби вертає назад до тих, що его зложили с. е. на церкви в таїїй формі, яку найбільшій загальній збори за відповідну узяють. Всечестні ОО. Духовні і Ви настоятелі Честяк Братц та причтїв церковник! Просимо тямати, що від нішнього дня неможете кулувати утвари церковної підде наше, як лиш в станиславівській Достазі. Сєгє вимагає від Вас народна честь і солідарність. Ми-же підписані румчою нашою честяю, що довіря Вашого незаведемо, а достарчимо товар ліпший і дешевший як де маєте. Станиславів 2/IX 1905. — о. М. Вроємо (Другий підпис нечиткий).

— 3 російських обичаїв. Часописць „Забав-
кале“ описує фантастичний напад на готель
в Харбїні, який виконав вночі на 21 м. м.
рітмайстер погранічної сторожі, Вахтинин,
в 20 озброєними вояками. Стало ся се ось-
як: О 4 год. вночі, коли готель замкнутий
і в алявали лишили ся тільки управа, що за-
нята ся обчислюваням денних рахунків,
пришов рітмайстер і задоволявши, зажадав,
щоби его пустили до реставрації. Посая
було пізно, его очевидно не пустили. Тоді
рітмайстер добув шаблі, вирубав вікно і ввій-
с туди до середини. Однак управа готелю не
уступала і скликавши службу, викинула на-
пасника в реставрації, відобравши ему ша-
блю. На тім історія не скінчилась ся. Рітмай-
стер побіг до касарні, звеліз затрубити на
апарі і на чолі 20 візних вояків в повнім
озброєнню пігнав до готелю. Прибувши на
місце, веліз обступити готель зі всіх сторін,
а сам в кількома вояками вдер ся до сере-
дини. Мешканці готелю страшно перелядали
ся і приготовані на найгірше, почали выска-
кувати крізь вікна навіть в вищих поверхів
на подвірє або спускати ся по ринках. Деякі
втїкали в тім, в чім спали. Завим повідомле-
ню власті про напад, рітмайстер побушовав-
ши по готелю, вже вернув в вояками до ка-
сарні.

— Пригода на границі. З Нозосіани над Збручем доїждять: Перед кількома тижнями везло 5 людей до російської границі книжки і часописи. Російські жандарми довідалися про це наслідком денунціації, перейшли через Збруч в числі десятих, і побачивши галляцких селян, почали на галицькій території до них стріляти. Сеелям удалося утекти, крім одного, ракегого, що попав в руки жандармів, котрі потягли його через Збруч до Росії. До нього тримають його в російській в'язниці. Австрійські власті повинні залотувати протів безправства, якого допустилися зухвалі Москалі на австрійській території.

В Дорі вже перед роками заходив ся дехто з нашої інтелігенції над zorganizovaním rozumnyim: i chatahna hromadnyh dlia osnovanija chytal'nij, za kotroju opisija pishlo-b osnovana kramnycij i kazh pozycyjnoj, — visno, kubi pochety, a vidtak uze dami pishlo-b lekhe. Si vykhodi vpravdi ne univachnyh vidrazu uspekum, ale oni kynuuli zdorove zerno, яке prozabalo pid zemleju i vkiada sogo roku vidobulo'sja na verh. Tut treba zavnachiti, sho zagadom v ostatnih rokah provachni sa v siij hromadi dejni oznach postupu. H. pr. dosit značne chislo gazdi pobuduvali kbo prispособили svoi kati na meshanija dlia ditnyh gostij, v blyzhnyim v'knam, a pidgozham, z anglijcynym kuxnym, i z vyvayem takyh kat majuť dosit garmij dohid; vily zhividskij i pol'skij v Dori dosi ne bogato. (Tak samo prispособили svoi kati i dejni gazdi v Jremci.) Na pochatok Dorian (pri pomochi kilyvoh molodyh narodoljubiv z mizh nashoj inteliyencyij) vnesli podana do namisnycnyh v povidomlenem o osnovuvanju dvoch tovarystv: "Sich" tai chytal'nij "Prosvyiti" — i dny 28 serpnia vze vidbulo'sja ukonstatuvati "Sich", a nevdoiv ukonstatuovet i chytal'nij "Prosvyiti".

Товариство „Січ“ осуovalo ся в Дорі на бажанні самих селян (гозовно монодишк газдів і лєгінів), котрі чували про „Січ“ в суєдишк гірських сторони і на Буковині. Коли минув приписаний час по внесеню статутів до вамісництва, осуователі оголосили в селі дещо укормитуюваню товариства (оголосили також в „Ділі“). Се оголошенє виважало ріжнє враженє. Розумнійші газди і лєгіні тішили ся; темніші („консерватисти“ — хробаки в хрїсті, цохитували гомовами, віщували, що „біда буде“ (розумівсь від уродів); ослі доросі Жиди, не ввати чи дійсно чи удаю, переполохались і пирили неможовірі вісті про „страшний день“, той спокх уділив ся і гостям Жидям а навіть декому з християн (одна паві в день перед укормитуюванєм „Січ“ на лоб на шию уклїла з Дорк). Розуміє ся, все те було „страх на Лях“, ян се вимазав дець 28 серпня, збори членів „Січ“ в домі одного газди і народна забава на дупі за церквою, кудя вїяци заїшли і деякі родичи гостей-Поляків а навіть дехто з гостей-Жидів і в спокую пригадали ся забаві що ї при свѣтї ліхтареня.

Конституційний збірня "Очі" відбувся в найпопулярнішому порядку. Запрошений на збори голова Соломійчук із Жбця, організатор і провідник таємної "Очі", чоловік письменний і добрий та зручний бесідник, вдовгий промови викладав докладно і розумно безпосередньо й посередні здатні новосознаного товариства. І найбільше підкреслював чоловік не міг був у його промові добачити чогось "страшного", — хіба зазеканий руський, борг усього поступу руського народу, та благоденствуюча паві в надвірнянських горах "świąta katezina"! — туж і постенфір надднермі, сьвідок зборів, певно не міг інакше здати справу наддирявському старосту. Товариство зустрічувалося ся івбраши старшину (між кимимі Деся Губарчука кошовим, Іваном Войка осавулюю а Галка Галишюка пестарем) а в членів вицяло ся 89 осіб (галазі, дегіліні і трохи жінок).

По зборах наступала по вечірній забава на гадалий дуді, при котрій вході вже три дні наперед повізана на високих стовпі савно-жовта хоругва. Вступ на забаву був з ополотом б'яв під собою на повізке застіл основана товариства. Біастів розпродію кілька сот. Як на збори, так і на забаву являні ся представителі рускої інтелігенції, а Дорі і з охочіці (з Делатина, а Ярмча), мужичина й жєнщини, і з прїятєлєстою прїгладана ся забаві. Сїчовики манїпурували при свїтлі Сїчового маршу і продукувались підученими гімнастичними штудіями; сїчова музика виправала танці а охоча молодізі гуляла; там янов зібрана ся громада коло "козєса плахти" на дохід "Сїча"; вожи почали томигати, заблєснули штучні огні; не обійшло ся й без "буфєту", де (рівном на дохід "Сїча") згодопачі могли посягатиє харчєм і сїдничиним пивом; вєчєром при свїтлі дямпїонів залунала піснє хору інтелігенції і хору сєлянського. І вся забава відбула ся ладом і поважно, то й ліпшає по собі в громадї і в гостинї найкращє вражєнє.

Підчас заваби розумніших гадки й пер-
гінні не сусекали з пам'яті і близького дру-
гого свєтата — отворєня чєтєвїтї „Просві-
ти“. Виринула гадка завестї в Дорі у вїмї
курсє анальфєбетів (бо людєї письмєнних
там малє і Дорєцї, як вєгалєм гадки з на-
двїрїаньських ілї, малє пїзнали щє користї з
науки шкільної, тому і вєма в сєредних
школах учєнїв в тих сторїх, хоч Коломїя
і Станїславєчє не так далєко). Також щє-раз
бїльшє пїзнають дорєскї розумнішї гадки
потрєбу своєї крємпїцї та позичковї каси—
і в Бєзі вїдїдї, що при помєчї інтєлігєнтних
людїх добрїї лєдї прїхвїлять і до сєбє добрї

мир заключений.

Портсмут. Редагована мирового договора в суботу на хвилю перервало, а причина малого непорозуміння між делегатами обох сторін. Япанді були переконані, що угода об'обов'язу нефортифікована Сахаліну відносити ся так до Япанді як і до Росиан, а росийські делегати стояли при тім, що лише япанська часть Сахаліну має бути не уфортифікована. На конференції Віттога з Комуроу прийшло до порозуміння в сій справі як і в кількох инших точках. Редакцию гоговора закінчено в суботу і надіють ся, що нині договір буде підписаний.

Лондон. По підписанню мирового договору російська армія відступить до Харбіна, а японська до Муздену.

Рим. З Токіо доновають, що серед мас росте невдоволене з причини пороблених Росії концесій. Товпа демонструвала улицями міста і обкинула камінем правительствений будинок.

Портсмут. Говорять, що мировий договір складаєся в короткого вступу і 17 артикулів. Обі сторони мають згодити ся не фортифікувати ані Сахалію, ані проливу

Петербург. Говорять, що Вітте дістане від царя два мільйони рублів, яко почетний дарунок за успішне закінчене мирових переговорів.

3 Росії.

Петербург. Вибори до державної думи відбудуться невідомо в грудні. Перше засідання думи відбудеся 25 січня 1906.

Кисловодск (ставропольська губ.) Намісник прийняв депутацію 31 Вірмен з 20 міст, котра передала адресу до царя і подякувала йому за інтервенцію в Петербурзі в справі зворотно церковних маєтків і отворення вірменських шкіл.

Варшава. Говорять, що воєнний стан в „королівстві“ буде в найближших днях внесений.

Тифліс. Вистрілом в вагону від'їздячого

поїзду, застрілив жтось начальника стації, Терпидівського.

Петероург. Положене в Сущи на Кан-казі, дальше грізне. Місто горить. Околицю обсадили узброєні Татари. В селі Мухране адемоцьовані динамітом часті будинків кня-зя Мухрянського. Коло Горі замордовано князя Єріасва.

Варшава. Війняний суд васудив на шибеницю Каспшажа, котрий убив і ранив кілька осіб в хвили, коли поліція і військо вдерли ся до тайної друкарні революційної.

ТЕЛЕГРАММ.

Угорська криза.

Будапешт. В багатьох провінційальних містах відбули ся робітничі віча, на котрих поухвалювано резолюції закликаючі коаліцію, щоби переперла право загального голосовання, відкладаючи на бік військові жадання.

Війскові справи.

Відень. Намісництво Долішньої Австрії оголосило, що асентировані сего року ерцгерцезівські відбудуть 8-тижневі вправи доцера на весну 1906, а не як звичайно, від 1 жовтня с. р. Се заряджене, як також заохотувати конгресальні збори, стоїть в зв'язі з перешкодами, викликаними угрозою кризи.

Анархія в Іспанії.

Барцельона. Тут ескадрувала підюженя під дерево бомба. Одна жінка вже померла в наслідок рац, друга є в агонії. Смертьово рацєник є 10 осіб, а 8 тяжко. В суїдних домах потрісали всі шаби.

Мароко.

Париж. Франція домагася в Марокко контролю і права в'організована поліційної служби. На мароканській конференції французький делегат буде мотивувати це жадане порушенням границі в полудневій Ороці. Супротив того, що мароканський султан не хоче заплатити відшкодування за арештоване альжирського підданого (вже увільненого), французький посол в Фезі і цілий персонал посольської одержав наказ виїхати з Фезу.

Хімі.

Шангаї. Оголошено тут цісарський едикт, після якого американське правительство заповнило Хіма, що хінські купці, студенти і інші подорожні будуть в Америці сердечно прийняті. Едикт визнає народ, щоб сподіюся ждати на закінчення пароголової в справі.

Вірте мені

поважає Паньченко, що кудуючи або замінюючи
тошних антикваріях. Натомість книжки, які у
х, за що все ручу. Всі другі прабори шкільн
ублики, котра у мене ще не кудувала. Постій
книжки, з високим поважамам **СТА**

на початку року шкільного для своїх дітей у мене, П'явжикі Паньство, набудете, будуть і посідаю також і продаю дешево. Звертаю свої щорічні мої наскви відбирателі не потребує

НІСЛАВ КЕЛЕР, київ, і католицький анти-

— Дорожня мяса. 3 Мазурщини пишуть
нижній, не зачаті більше, ніж в других
непомазі, компетентні і в найновішій вида-
вці тільки лише до тієї меншої частини Познань-
ської уже тих запевнень. Посідаю також і нові
квар. ул. Батерія ч. 28 у Львові. 710 6-8

вересень. Ціни для провіанції ті самі що й для

ON PROBABILITIES OF OCCURRENCE OF THE FIRST-ORDER TRANSITION

Накладом „Сокильського Базару“ у Львові

вийшла

друга серія перевидає асортимент, окремими випусками складаюча ся з 19 карт і коштів 1 К — штука 12 с.

Зміст серії:

1. Монограм Сокола.
2. Герб України по обох боках кордону.
3. Шевченко.
4. Хмельницький на коні.
5. Вид наддунайської Січі.
6. Вдаване о помилуванні за судженого.
7. Козацька зброя.
8. Нутро козацького табору.
9. Запис на суд. 789 1—25
10. Могила В. Барвіньського на Личак. цвинтарі у Львові.

Оповіщенє.

Дня 7 вересня 1905 о год. 10 перед полуднем відбуде ся в повітовім виділі в Стрию ліцитація в цілі продажі деревостану і зломів, що належать до громади Кальне на парцелі ч. к. 1839 на просторі окозо 2 моргів. Ціна викична 2050 К. Вадю в готівці або в цінних паперах, що мають пупілярну безпечність, в квоті 205 К треба зложити перед ліцитацією до рук Комісії або до каси ради повітової. — Про близькі умови можна дізнати ся в передполудневих годинах в повітовім виділі в Стрию і в громадській канцелярії в Кальні.

З повітового виділу в Стрию дня 26 серпня 1905.

778 2—2

Презес: Онішківч.

ОДИНОКЕ РУСКЕ ЗАВЕДЕНЄ АРТ. ЛІТОГРАФІЧНЕ

під фірмою:

АНДРІЙ АНДРЕЙЧИН і СПІЛКА

Львів, ул. Коперника ч. 17.

Виготовляє білети візитові, запрошення на вінчання, бані і вечери, грамоти, образи, вартостні папери, мапи, ноти, етикетки, плякати і взагалі всі роботи, які входять в обсяг літографії.

Поручену роботу виготовляє ся на час і можливо дешево.

Машини порушані силою електричною! 544 23—?

Заступники потрібні.

Ні цілім світі тільки у мене можна набути

Чуда ділаючи новість!

Прозорі фігурки

Серця Ісуса Христа або Матери Божої яко діамант нічний

786

Фігура вель зроблена в одного кустика скла разом з діамантом на одній і становить найкрасну оздобу в кімнаті. По вазничію діамант в фігурі серця Ісуса або Матери сие в темній кімнаті, що головно на хорих робить велике вражіння і викликає спокій душі. А та кож і у дітей викликає радісний чутства. Ціна 6 К 20 сот. Висилає ся за попереднім надісланним або за післяплатою. Агенція В. Марчевського у Львові ул. Гоголівська ч. 9.

Що? І... — Тато дозволили, атже се АНТІНІКОТИНОВІ

ТУТКИ ЯКОБІ.

306

21—26

„Народна Гостинниця“

стосоваришнє зареєстроване з обмеженою порукою
будує у Львові свій власний готель.

Чим більше заінтересованя ожаке в тій справі наша суспільність, тим скорше буде сей триповерховий дім утворений і відданий до публичного ужитку. Заінтересоване і признане важности підприємства „Народної Гостинниці“, которе ширити буде відомости нового у нас промислу, ожаке наша суспільність численним вписуванем в члени нашого товариства і льокацією своїх капіталів, від которих то льокацій платимо 5%. — Жертви не жадаємо, але даємо нагоду певної і корисної льокації капіталів, що приносять вкладникам доходи, а народній нації справі хосен в вагалінім значіно. — Адреса нашого товариства: „Народна Гостинниця“ у Львові, ринок 36.

УПРАВЛ. 751 3—?

Преміований найвищим відзначенем
„Grand Prix“ на світ. виставі в Ст.-Луїс 1901.

Домагайтесь лише

екстракту до чищення

Globus

як з „боку“ на образку

бо продають багато безвартісних наслідувань.

445 1. 2—8

Одинокий фабр.: Фріц Шульц jun. Акц. тов. Егер в Ч. і Липско.

Оповіщенє.

Дня 7 вересня 1905 о год. 10 рано відбуде ся в повітовім виділі в Стрию ліцитація в цілі продажі деревостану, що належить до громади Головецька на парцелі ч. к. 4076/1 на просторі 7 моргів. Викична ціна 4200 К. — Вадю в готівці або в паперах, що мають пупілярну безпечність в квоті 420 К, треба зложити перед ліцитацією до рук Комісії або до каси повітової ради. — Про близькі умови можна дізнати ся в урядових годинах перед полуднем в повітовім виділі в Стрию і в громадській канцелярії в Головецьку.

З повітового виділу в Стрию дня 26 серпня 1905.

778 2—2

Презес: Онішківч.

Ч. 3621.

КАРПАТСКІ КОСИ.

Довгота в сантиметрах	65	70	75	80	85	90	95	100
За одну штуку крейдарів:	65	70	75	80	85	90	95	100
На 5-кп. посилку йде штук	16	15	14	13	13	13	12	12

Карпатські срібно-сталеві коси мають тонке як папір, легке як перо полотно, которе тве як бритва найтвердшу (Ісанку) то єсть гірську траву і збіже то тільки попадає під неї, перетинає за одним замахом, на стопу тільки незначно зуживають ся і мсольну роботу хліборобам робити на половину легшу. Приймає легка робота на полях справляє редість всьому хліборобству, тому всьейді досить тільки карпатськими срібно-сталевиими косами з маркою „Косар“. Замовляючи коси, має прислати 2 К вадатку і ознавати, які коси, чи ширші, чи вузші, бо всі за одну ціну.

Брусники до острення тажже кіс по 40 сот. за оден, которий острить надзвичайно косу, яка за тим остренем тве як бритва найтвердшу гірську траву. Серпи ошубрені в англійської стали дуже добре жнуть збіже і легко перетинають, так що не чути в руках. Поручаю вам дорогі сестри, одна штука 50 сот., менше від 20 штук не висилаєсь.

Адреса: **Александр Копач, СТРУТИН ВИЖНИЙ** 504 14—?

почта Долина, коло Стрия.

При закупні товарів просимо покликуватись на нашу часопись.

ЛЕВ ВАЛІХЕВИЧ

СКЛАД і РОБІТНЯ
РИМАРСКИХ ВИРОВІВ
Львів

при ул. Кароля Людвіна 3,
поручає на теперішній сезон
Куфри, Куферки, Торби
і т. п. прибори до подорожи
в різних величинах по най-
приступнійших цінах.

Тутки цигаретові з найкращими паперами як: Le Noble, Abadie (білі і жовті) Grandes etc поручає найдешевше А. Мазуркевич, Львів, ул. Скарбівська ч. 7.

Робітню знарядів церковних другу руску в Галичині поручає

Василь Дуткевич

бронзіаник в Перемишлі.
Приймає чаші до золочення, дароносниці, євангелії і ясні сего рода річи церковні. Золочене і сріблене відбуває ся в огні. Поручає склад хоругв, чаш, ліктарів, павуків.

ВАСИЛЬ ДУТКЕВИЧ, Бронзіаник
Перемишль, ул. Францішканська ч. 18. 595 21—90

Ручить

антика К. БАЛІЯСІ за те, що чудесно успішне, справдішнє англійське огіркове молоко Баліасі не шкодить лицю. Лиш раз зовольте наші Впов. пані замовити его на пробу а переконають ся, що то косметичне средство усуває сейчас веснянки, остуди, угри, прищипки і всяку нашірну нечистоту, вигладжує лице щики і всяку нашірну нечистоту. Фляшка 2 К, до того і відмолджує его та відсвіжує. Мило 1 К. Пудер К 1-20 правдиве англійське огіркове мило 1 К. Дістати можна в кожній антиці а огірковий крем 2 К. Дістати можна в кожній антиці і дрогерії. Перед наслідуючими фабрикатами треба істеречи ся. Головний склад: Жигмонт Рукер, Львів; Ф. Браер, Перемишль на Враті ч. 4; Райм і С-на Краків. Шварц М. антикар в Перемишлі.

Рух саліантних поїздів

важний від 1 мая 1905 після середньо-європейського часу.

До Львова на дворець головний прихадять:
3 Ічня 12-20*, 6-10, 1-40, 5-45, 9-10, Ворохти (від 1/7 до 30/9 в неділю і свята), Десятина (від 1/10 до 30/4), Коломиї (від 1/6 до 30/9 що неділі і свята) Керезмеже (від 1/5 до 30/9), Серета (від 1/7 до 31/8), Бергмета (в понеділок), Жидатова (від 1/5 до 30/9 в неділі і свята).
2-31*, 6-10, 8-50, 1-30, 5-25, 8-40, 9-50*, Нового Свєта (від 25/6 до 15/9) Ясла (від 1/7 до 15/9).
Кракова 7-20, 11-55, 2-30, 10-20.
Підволочис 7-29, 11-45, 10-50.
Лавочного 7-50.
Рави рускої 7-50.
Станиславова 8-05.
Самбора 8-15, 1-50, 9-20*.
Яворова 8-18, 4-32.
Коломиї 10-05.
Рашева 10-35.
Тухли 3-45 (від 15/6 до 30/9), Сомого (від 1/5—30/9).
Вєзця 5-10.
На Підзамче 7-10, 2-15, 5-15, 10-10*.
Поїзди льокальні.
Врухович від 14/5 до 10/9 6-50, 7-50, рано, 9-55 перед полуднем (тільки в неділі і рм.-нат. свята, 1-45 пополудня (тільки в неділі і рм.-нат. свята), 3-05, 4-16, 5-10, пополуд. 7-41, 8-55 веч. 8-18 рано, 1-15 пополудня (від 1/5 до 30/9) 4-32 пополудня, 8-45 вечер (від 14/5 до 10/9, 1-9-25 вечер (від 14/5 до 10/9) тільки що не) ділі і свята.
Щирця 10-10 вечер (від 1/6 до 10/9 в неділі і рм.-нат. свята).
Любіня 10-10 вечер (від 14/5 до 10/9 в неділі і рм.-нат. свята).
31 Львова з головного двірця відхадять:
До Кракова 12-45, 4-15, 8-25, 8-35, 2-50, 6-25*, 11-10*, Заможакого (від 25/6 до 15/9), Освєтїма (від 25/6 до 15/9), Вєдїчїя (від 1/5 до 24/6) і (від 16/9 до 30/4).
Ічня 2-51, 6-15, 9-20, 2-40, 10-40*, Керезмеже (від 1/5 до 30/9), Дорж-Ватри (від 1/7 до 31/8), Ворохти (від 1/7 до 30/9) що неділі і свята).
Підволочис 6-30, 10-55, 2-10, 9-10*, 11-05*.
Яворова 6-55, 5-58.
Лавочного 7-30, 2-55, 6-25*, Кокавїя (від 1/5 до 30/9 що неділі і свята).
Самбора 9-10, 4-20, 10-55*.
Вєзця 11-10.
Рашева 4-10.
Коломиї 5-50.
Рави рускої 7-30*.
Перемишля 10-05* (від 1/5 до 30/9) Хирова, Ясла. 11-10*.
3 Підзамче 6-45, 11-15, 2-13, 9-23*.
Поїзди льокальні:
Врухович від 14/5 до 10/9 5-50 рано, 8-30 рано (тільки що неділі і свята рм.-нат.) 12-30 пополудня (тільки що неділі і свята рм.-нат.) 2-10, 3-20 пополуд. 6-10, 7-30 і 7-55 вечер.
Рави рускої 11-15 в ночи кожної неділі.
Яворова 6-55 рано, 9-15 передполуднем (від 1/5 до 30/9) 1-35 пополуд. (від 14/5 до 10/9 в неділі і рм.-нат. свята) 3-03 попол. (від 14/5 до 10/9) 5-58 пополудня.
Щирця 1-55 пополудня (від 1/6 до 10/9 в неділі і рм.-нат. свята).
Любіня веч. 2-15 пополудня (від 14/5 до 10/9 що неділі і рм.-нат. свята).

Примітка. Ноїди кожніми дружинами з чараними товстими; ноїди нічні з вазначеним звичаєм. Мєра міха чистить ся від 8 год. вечір до 5 міху 59 рано.
Значайні білети їзди як також білети вського мисного рока, ілюстровані провідники, розклада їзди і т. д. мож набувати через ділий дім в міській бібліотекі, а в державній бібліотекі, на сам Галузі ч. 9.

Оповіщенє.

Комітет для будови руского театру у Львові видає **переписні карти** з видом народного руского театру у Львові. Чистий дохід з розпродажи сих карток призначений на будову руского театру у Львові.
Висилає ся найменше 25 штук по ціні 2 мор. 50 сот., разом з оплатою почти але тільки за попереднім надісланним гроши.

Набути можна в „Комітеті для будови руского театру“ Львів, Ринок 10, І. пов. Поодинокі можна купувати в книгарнях по ціні 10 сот. за штуку.

785 2-3

Членів прибуло 13, убуло 1, остане в мі-
ндем серпня 1906, всіх членів 643 з 771 де-
кларованими уділами в сумі 38.550 К. Уділ
члеський 50 К — може бути виплачуваний
ратами; вписове 2 К. Товариство приймає
вкладки щадничі на 4¹/₂ %⁰/, позички уділа-
ми на 7¹/₂%. Товариство посередничить в запису-
ванню забезпечень на життя всякого рода і уді-
ляє дотичних інформацій безплатно.

Львів дня 31 серпня 1906.

Курс Львівський

з дня 6 н. ст. вересня 1905.

Акції за штуку без купона.	Плат.	Жад.
Банку гіпот. галиц. по 200 ар. а. з. ж.	555	555
Банку для торгівлі і промислу 200 ар.	—	260
Банку кредит. галиц. по 200 ар. а. з. ж.	—	—
Земл. галиц. по 200 ар. а. з. ж.	580	588
Земл. Львів.-Чернов. по 200 ар.	—	—
Аноти заставні за 100 ар.	—	—
Банку гіпот. галиц. 5% а. з. ж. вибач.	111 50	—
Банку гіпот. галиц. 4% а. з. ж. вибач.	101 30	103
Банку гіпот. галиц. 4% а. з. ж. вибач. 50 ар.	99	99 70
Банку гіпот. галиц. 4% а. з. ж. вибач. 51 ар.	101 50	102 20
Банку гіпот. галиц. 4% а. з. ж. вибач. 57 ар.	99 80	100 50
Товариства кредит. 4% (1 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (2 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (3 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (4 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (5 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (6 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (7 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (8 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (9 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (10 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (11 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (12 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (13 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (14 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (15 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (16 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (17 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (18 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (19 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (20 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (21 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (22 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (23 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (24 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (25 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (26 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (27 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (28 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (29 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (30 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (31 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (32 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (33 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (34 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (35 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (36 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (37 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (38 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (39 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (40 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (41 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (42 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (43 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (44 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (45 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (46 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (47 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (48 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (49 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (50 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (51 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (52 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (53 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (54 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (55 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (56 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (57 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (58 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (59 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (60 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (61 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (62 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (63 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (64 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (65 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (66 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (67 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (68 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (69 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (70 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (71 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (72 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (73 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (74 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (75 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (76 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (77 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (78 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (79 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (80 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (81 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (82 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (83 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (84 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (85 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (86 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (87 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (88 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (89 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (90 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (91 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (92 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (93 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (94 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (95 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (96 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (97 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (98 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (99 емісія)	99 80	—
Товариства кредит. 4% (100 емісія)	99 80	—

Надіслане.

Рутинованого маніпулянта

уміючого писати на машині приймає адвокат
Олесницький в Стрию. 779 3-3

Львівський "Достави" містять ся в
днем 26/VIII при улиці Третього Мая ч. 4,
партер. — Дім торговельно-промисловий "До-
става", товариство зареєстр. з обмеженою пору-
кою в Станіславові. 777 2-3

Д-р Володимир Кобринський

мешкає як попередньо

при ул. Костюшка ч. 24 (площа Смальки) і ор-
динує в недугах внутрішніх, хірург. і аку-
шерії. 776 4-6

Студент II. року прав глядає лекції
на селі з об-
сягу всіх клас гімназійських. Адреса: Во-
димир Гіжовський, ст. пр. Львів, ул. Театинь-
ська ч. 9.

2 вересня отворене

театру різноманітностей

в готелі Dependence Bristol.

Сензаційна родинна програма. Виступ
першорядних артистів. Початок о годині 8 1/2
вечером. 782 3-2

Коперницький і Син

Оптики і механіки у Львові площа Галицька ч. 1.
проти Банку Гіпотетичного на плантацях площі
Галицької поручають

Барометри анероїди
по 7, 8 і 10 К. най-
ліпші по 12, 16, 20 і
24 К. — Анероїди
по 12, 15, 24
і вище. Заразом по-
ручаємо в найбільш-
шим виборі окуляри,
цікаві, лупи і всілякі інші прибори оптичні
всілякі напруга помагають ся як найкращою
і найдешевше. 4185

Совісний інструктор глядає лек-
ції на селі
сейчас, на цілий рік. Може
приготовити до іспиту всу-
пного до гімназії, або гімназій-
ських клас. Відомість: Пра-
вник у п. Літовецької Золочів.
790 2-6

Женщини в силі віку, со-
вісної, що заяв-
лять ся варенням і наглядом
при дітях в Коломні потребує
сейчас на цілий рік. — Успіш-
но подає дітям в Коломні ул.
Коперника ч. 6 або письменно
до о. Александер Осадця, па-
рох Вікна коло Городенки по-
чта в місці. 784 2-4

Здібний кореспондент з красним
письмом
знайде постійне цілоденне по-
міщене в торгівлі Евгена Спо-
жарського у Львові. Платня з
початку 60 К. місячно. 783 2-3

Правник вправний інструк-
тор, глядає лекції
на провінції. Комісія інфор-
маційна тов. "Академічна Про-
мада" для О. Н. Вірменська
ч. 30 І. п. 780 2-3

Ученики рускої гімназії в
Перемислі знай-
дуть відповідне поміщене на
вікт і станцію в родинно о-
пійкою і по уміркованій ціні
при уміці Глиняній ч. д. 7 у
підписаного. Василь Дзівко-
вський. 781 3-3

Харч домівий даю по у-
міркованих цінах.
Т. Р. ул. Шарпова ч. 1 партер.
757 2-5

Фортеляни і паніна в найбільш-
шим виборі
можна дістати як все в складі
і Муссіля, передтм І.
Валько у Львові, при ул. Ка-
рла Людвіка ч. 7. 9-10

Учительна, що уміє гово-
рити по руски, німецьки і польськи,
потрібна до дітячий в V кл.
Зголошуватись: о. Юліан Стру-
тинський. 744 6-10

Руский інститут

для гімназійських учеників
отварає ся за порозумінням з
дирекцією рускої гімназії,
при ул. Кієвської ч. 3. Зго-
лошувати ся та інформувати
ся можна лично від 26 серпня
до 3 вересня в канцелярії ін-
ститута ул. Кієвської ч. 3,
635 партер на ліво. 12-15

СВОБОДА

письмо політично-просвітне і
господарське для народу.
Видає і за редакцію відповідає
Василь Будзинський.
Цілощодня передплата вноситься 2 зр.
на рік року і зр. Редакція і Адміні-
страція, Львів ул. Ваторія ч. 24.

П. Т. Господині!

Прому при закупні меблів, ма-
теріалів, колдер і т. п. домагає ся
вистави в вати д-ра Вішофа, котра
є хемічно відчищена і владана про-
тив молю, бляшці і всяких насе-
комів, що гніздять ся в тапінтованих
меблях. Тонкай покладає ся вати
хороший меблі від всякого хробаства.
Аркуш вати д-ра Вішофа владаний
80/240 см. коштує лише 1 зр. Висна-
ка 4 аркуші оплачена. Відповідно-
чим робить. Кожен аркуш вати владаною
д-ра Вішофа, на що треба звертати
пильну увагу. Виснажча продаж для
Галичини і Буковини в складі колдер
і матеріалів

ЙОСИФА ШУСТЕРА

у Львові, Коперника ч. 5.
Матеріали чисто волошині, обмежені
завтою д-ра Вішофа, є новіми певні
перед бляшцями, молю і т. п. не-
звичайно еластичні, які і тому по-
ручаю їх як знамениті новітні, від-
повідно до вати і якості волошині по
ар. 18, 20, 24, 26, 28 до 35 за 3 по-
дшукки; ті самі матеріали без вати
д-ра Вішофа значно дешевше. — Ма-
теріали в морської траві, обмежені за-
втою д-ра Вішофа, по ар. 10-50 і 12
за 3 подшукки. — Стари тверді мате-
ріали волошині переробляють і обкла-
дають завтою д-ра Вішофа можливо най-
дешевше. Матеріали пружані в по-
дійним підкладом вати д-ра Вішофа
по ар. 22 від ліжка, без вати 18 ар.
Вовняні колдри, обмежені завтою д-ра
Вішофа, абсолютно певні перед мо-
лами від ар. 8, 10, 12 до 16. Вовняні
коздрі від ар. 3-50, 4-50 і 6-50.
Оксамитні колдри, снід в гарній фран-
цузської сатиш в обох сторін до ужит-
ку по ар. 14, 16, 18 до ар. 32. Кол-
дри на пуху в обох сторін по ар. 14,
16-20, 20 до ар. 40 поручає спеціаль-
но робити колдер і матеріали

ЙОСИФА ШУСТЕРА
у Львові, Коперника ч. 4.
636 8-10

"Сокільський Базар"

одного українська фірма шкільних і канцелярських приборів поручає
свій багато заосмотрний склад в виробі паперові галатерійні, гуцуль-
ські і т. п. Вироби в глини, як тарелі, вазони, фляконки в цвѣти, понез-
ники і т. д. — Вироби гуцульські, як топірні, сердаки, шапочки, понез-
ники і т. д. — Вироби паперові, як гердани, пензи і т. д. — Образи
тарелі і т. п. — Вироби в паперові, як тарелі, вазони, фляконки і т. д. — Образи
ванки, як краватки, сорочки, брови, ручки, картунки і т. д. — Сокільські
і портрети. — Сокільські ланцюжки. — Переписні листки. 787 1-25
туля і паперів.

Товариство взаємного кредиту

"ДНІСТЕР"

стотаринське зареєстроване з обмеженою поручкою
у Львові Ринку ч. 10.

приймає вилади до опростованя на 4% і о-
плату за вкладників податок рентовий від процен-
ти; для ошадження коштів позички можна пресилати
гроші чеками щадниці поштової; вкладати може
кождий, навіть і не член; на жадане звертає ся
вкладку кожного часу навіть без виповідження (за
ескономом).

Позички уділяє "Дністер" своїм членам на 6%
сплату гіпотетичних позичок розкладає ся до 15 літ;
при 30 ратах 1/2 річних вноситься рата амортизацій-
ні (на капітал і відсотки); до позичок вимагає
ся першої гіпотетики або доброї поруки.
На парцеляцію і купно більших обшарів треба звер-
тати ся за позичками до "Дністера".
Членами можуть бути тільки члени забезпечені в
"Дністрі".

Чистий зиск розділяє межч членів яко дивиден-
ди від уділів а на добродійні цілі. — Дотепер уді-
лів "Дністер" на церкви, бурси, школи і т. д. 31.738 К.
Стан фондів Товариства кредиту "Дністер" 31/12 1904.

Вклади . . . 1,783.673 К. Позички уділені . . . 1,616.402 К.
Уділь членські . . . 133.17 К. Цінні папери льов. . . 123.627 К.
Фонд резервовий і інші . . . 26.576 К. Локаційні . . . 169.456 К.
на рахунок біж. . . 81.968 К.

Рух святяничих поїздів

важний від 1 мая 1905 після середньо-європейського часу.

Де Львова на дворець головний приходять:
8 Іцкан 12:20*, 6:10, 1:40, 5:45, 9:10, Ворохти (від 1/7
до 30/9 в неділю і свята), Делятина (від 1/10
до 30/4), Коломні (від 1/6 до 30/9 що неділі
і свята) Керезмеє (від 1/5 до 30/9), Серета
(від 1/7 до 31/8), Вергуєта (в понеділок), Ж-
дичева (від 1/5 до 30/9 в неділі і свята).
Кракова 2:31*, 6:—, 8:50, 1:30, 5:25, 8:40, 9:50*, Нового
Санча (від 25/6 до 15/9) Яска (від 1/7 до 15/9).

Підвожичис 7:20, 11:55, 2:30, 10:20.
Лавочного 7:29, 11:45, 10:50.
Рави рускої 7:50.
Станіславова 8:05.
Самбора 8:15, 1:50, 9:20*.
Яворова 8:18, 4:32.
Коломні 10:05.
Рашева 10:35.
Тухлі 8:45 (від 15/6 до 30/9), Ожогового (від 1/5—30/9).
Везица 5:—.

На Підзамче
Підвожичис 7:—, 2:15, 5:15, 10:—*.

Поїзди львівські.
Врухович від 14/5 до 10/9 6:50, 7:50, рано, 9:55 перед
пожудем (тільки в неділі і рям.-нат. свята,
1:45 поножуд (тільки в неділі і рям.-нат.
свята), 3:05, 4:16, 5:—, поножуд. 7:41, 8:55 веч.
8:18 рано, 1:15 поножуд (від 1/5 до 30/9).
4:32 поножуд, 8:45 вечер (від 14/5 до 10/9).
і 9:25 вечер (від 14/5 до 10/9) тільки що не
ділі і свята.
Щирца 10:10 вечер (від 1/6 до 10/9 в неділі і рям.-
нат. свята).
Любіня 10:10 вечер (від 14/5 до 10/9 в неділі і рям.-
нат. свята).

31 Львова з головного двірця відходять:
До Кракова 12:45, 4:15, 8:25, 8:35, 2:50, 6:35*, 11:—*, За-
копаного (від 25/6 до 15/9), Ожогового (від
25/6 до 15/9), Везица (від 1/5 до 24/6) і (від
16/9 до 30/4).
Іцкан 2:31, 6:15, 9:20, 2:40, 10:40*, Керезмеє (від
1/5 до 30/9), Дорна-Ватра (від 1/7 до 31/8),
Ворохти (від 1/7 до 30/9) що неділі і свята).
Яворова 6:30, 10:55, 2:—, 9:—*, 11:05*.
Лавочного 6:55, 5:58.

Самбора 7:30, 2:55, 6:25*, Кокавини (від 1/5 до 30/9
що неділі і свята).
Везица 9:—, 4:20, 10:55*.
Важица 11:10.
Рашева 4:10.
Коломні 5:50.
Рави рускої 7:30*.
Перемисля 10:05* (від 1/5 до 30/9) Хирова, Яска.
Стрия 11:10*.

3 Підзамча
Підвожичис 6:45, 11:15, 2:13, 9:23*.

Поїзди львівські:
Врухович від 14/5 до 10/9 5:50 рано, 8:30 рано (тільки
що неділі і свята рям.-нат.) 12:30 поножуд
(тільки що неділі і свята рям.-нат.) 2:10, 3:20
поножуд. 6:10, 7:30 і 7:55 вечер.
Рави рускої 11:15 в нощі кожної неділі.
Яска 6:55 рано, 9:15 передпожудем (від 1/5 до 30/9)
1:35 поножуд. (від 14/5 до 10/9 в неділі і рям.-
нат. свята) 3:08 понож. (від 14/5 до 10/9).
5:58 поножуд.
Щирца 1:55 поножуд (від 1/6 до 10/9 в неділі і рям.-
нат. свята).
Любіня веч. 2:15 поножуд (від 14/5 до 10/9 що неділі
і рям.-нат. свята).

Примітка. Кожні місячні друкарські з черевними чов-
сними; кожні місячні з черевними зварюю. Нара літня ч-
Затяжні білечки іди як також білечки важного значення
рода, і заготовлені вродили, розкладає іди і т. д. мови ч-
бувати черевні білечки з місячним білечки і т. д. мови ч-
вродили, мови Галушани ч. 5.

Робітню знарядів церковних

другу руску в Галичині поручає

Василь Дуткевич

бронзієвник в Перемислі.

Приймає чаші до золоченя, дароносниця,
евангелії і інші сего рода річки церковні.
Золочене і оріблене відбуває ся в огни. По-
ручає склад хоругв, чаш, ліхтарів, павуків.

ВАСИЛЬ ДУТКЕВИЧ, Бронзієвник
Перемисль, ул. Францішканська ч. 18, 5

ЖЕРТВИ

НА БУДОВУ РУСКОГО-НАРОДНОГО ТЕАТРУ у ЛЬВОВІ

зложені в серпні 1905 р.

На книжочку вклад. ч. 800 Кравого Союзу Кредитового у Львові ринок 10, зложили слідуючі Добродії і Добродійки в коронах:

Кость Паньківський директор Кр. Союзу за серпень 50, др. Дністрянський Станіслав за май 9, за спроданий шутер на площі будови 284-89, др. Рожанковський Маркил з Навкінг в Хинах 23.30, Шухевич Володимир за серпень 10, Давидовський Петро адюнкт прокуратури скаргу у Львові за серпень 2, Яримович нотар з Підгаєц від Царевича 2 а від Величкового 3; о. Білінкевич з Дришова через „Дністер“ 6; Дмоховський Роман секретар суд. в Янові за серпень 6; Застирець Йосиф смер. офіціал намісництва на підставі декларації за серпень 10, Тарас Загайдачій у Львові шесту рату 20, Ходжай Ігнатій учитель в Городищі збірку в часі учительської конференції а іменно: Ходжай, Мохнацький, Камінський і Ванчиккий по 2, Коненко, Навроцький, Старик, Грацьковський, Кушнір, Слободян, Литвин, Малицький, Білінський, Налуковий, Шпаковський, Бекесевич і Чемеринський по 1, Вайстав і Литвин по 0-40, Турський, Трач, Тартаковець і Осовський по 0-20 — Чехович Іван нотар в Миколаївці за серпень 10, Сисак Алексій банмайстер в Борщовицях 2, о. Стефанович Александер за серпень 10, Сосенко Михайло ц. к. офіціал скарбовий у Львові на підставі субскрипції 5, Потелицький Василь контролор почт за серпень 8, Ломей Лев 2, Волошин Юрій, Ганаковський Кароль, Рачинський Роман і Галицький Ілія по 1 всі з Кут і за липень — Гуза Юдіан ц. к. геометра в Буковску 3, Скобельський Атанас радник суд. в Золочеві за серпень 14 — Через „Діло“ пристали а іменно: Николяк М. з Красноїти 3, Шайдицький 1, Максимович А. 0-60, оба з Мражниць, Климко І. збірку в Частав в Чехах від себе 5, Велнавець і Вангова по 0-60, Масек 0-40, Форст, Єллоніцьки і Ляоренц по 0-20, Кондратицьки 0-30, Криванек 0-18, двоє студентів 0-52, і Калівода 1; Саварин І. 1-34, Помірко 1 оба з Вуска, о. Гоцький Бронислав з Острова 10, Данилович Володимир з Жовкви за липень і серпень 12, др. Булачковський Александер з Відня другу рату 100, о. Іванусів з Лопанич через Просвіту 1, Зубчик Іван збірку на весілю в домі о. Городицького в Кульчицях 7-66 а від Кульчицького Йосифа радника суд. з Самбора 10, Читальня Просвіти в Ладичині 8, о. Кучинський Йосип з Парича за липень 3, Ольшанська П. з Мокротина від М. К. 3, Трач Северина з Конюшок 3, Березовський Матей з Явожиа за липень і серпень 20, Симеон Ручка комісар скарг дирекції у Львові за серпень 8, о. Григорій Рибчак з Домажир за час від мая по кінець серпня 12, о. Іван Туркевич збірку від кандидатів семінара учительського в Заїцицях 30, Комітет в Самборі за серпень 38-70 а іменно: Денис Яновський 0-10, Григорій Блозецький, Іван Горняткович і о. Михайло Юзьвук по 0-20, Франц Єлонецкий і Іван Филичак по 0-40, Александер Варивода, Іван Мацюрак, Іван Єлонецкий, Аполінарій Юркевич і Сидорій Юркевич по 0-50, Теодор Біленький і Здіслав Вудзиновський по 0-60, Басиль Дзекцяр, Александер Духовиц, Павло Калко за (червень і липень), Василь Келяновський, Михайло Кобилецкий, Еміль Кордасевич, Емільян Лашкевич, Олена Німцева, Николай Саварин, Маріян Саварин, Теофіл Ясеницький (за серпень і вересень) по 1, Володимир Німців 1-50, Константин Василевський, Андрій Голойда (за липень і серпень) Альбізій Добринь-

ський, др. Володимир Ортинський, Йосиф Туркавський і Роман Шехович по 2, Іван Огоновський 4, Йосиф Кульчицький 5, о. Іван Жарський з Глудна 4, о. Іван Петрушевич з Видинова 6, Герман Гох реставратор в Сяноці через філію Н. Торговлі 5, о. Володимир Барановський з Гаврилівки на підставі декларації 12, за другий піврік 1905. — Комітет міста Львова за серпень 424-25 а іменно: Урядники і функціонари „Дністра“: Михайло Іванець 2, Йосиф Максимович, Іван Алексевич, Стефан Лотоцький, Андрій Федор, Іван Дністрянський і Андрій Кіак по 1, Бронислав Гудевич 0-70, Денис Кучика, Никола Бутацький і Володимир Котович по 0-50, Болеслав Кушніренко, Михайло Кривак, Михайло Янович і І. Городицький по 0-20, Павло Шеремета, Петро Фарина, Стефан Матецький по 0-10, Теофіл Новицький 0-13, ц. к. почт: Володимир Гнатішак 6, Євген Залуский, Антін Костишин і Іван Вербяний по 4, Василь Алексевич, Іван Любчак, Тома Телішевський, Іван Кукура, Александер Максимович, Александер Сінгалевич по 2, Петро Берест, Денис Гордицький, Никола Кордуба, Никола Семенюк, Еміль Струмицький, Олена Алексевич, Іван Янович, Андрій Клімкевич, Теодор Левків, Петро Кутковський, Станіслав Паньків, Антін Строконь, Петро Курманович, Іван Білинський Ольга Насальська, Володимир Волошиневич, Володимир Старецький по 1, Петро Песцьоровський 10, Александер Пісецький, Алексансер Пурій по 0-60, Григорій Гнатик, Юліян Петрушевич, Емільян Бачинський і Н. Сало по 0-50, Серкіс 0-54, Володимир Гриневецкий і Йосиф Мойсевич по 0-40, Іван Волянський, Володимир Головацький, Володимир Височанський по 0-30, Орест Мехович, Лаврентій Возняковський і Трофим Андрушків по 0-20 — з ц. к. дирекції залізниць державних Осип Ганінчак інспектор 16, Йосиф Гомик інспектор 10, Іван Сенишин 4, Юліян Карачевський 3, Антін Кассараба, Іван Корончевський, Володимир Лопатинський, Антін Лукашевич, інспектор Фердинанд Марціньський і Никола Парфалович по 2, Йосиф Ганкевич, Євгеній Гаврило, Потапшик, І. Романишин, В. Руденський, Український, Ярослав Вінницький і Тисовський по 1, Ол. Сопотницький 0-60, В. Коваль 0-50, Балабан і Мих. Комаринський по 0-40, Н. Платків 0-30 — з ц. к. академічної гімназії: Гіларій Огоновський і Ізидор Громницький по 5, Петро Огоновський 3, о. др. Денис Дорожницький, Григорій Наливайко, др. Михайло Пачовський, Юліян Левицький, Ярослав Вітошинський, Амбросій Андрухович, Ярослав Гордицький по 2, Роман Цеглинський, о. Леонід Лужницький, Александер Павляк, Лев Гаванський, Володимир Адриянович, Николай Ластовецький, Григорій Мартинюк, Проців, Василь Чайківський і Стефан Федів по 1, Іван Воберський 0-30, — з ц. к. Намісництва: радник Володимир Пізар 5, радник Григорій Пежанський 4, радник рах. Іван Гофрик 6, інспектор ветеринарії Денис Гарасимович, інспектор о. Глодзінський, радник крайової ради шкільної Александер Барвіньський Віктор Джеревич, Кирило Бахникевич редактор, Станіслав Крупка по 2, Александер Гошовський 1, Михайло Стецькевич і др. Тадей Левицький по 1, Іван Хромовський 0-40, Володимир Кмицикевич 0-20 — з ц. к. домен: Зигфрид Туранський і Володислав Тельо по 4, Казимир Тиховський, Мпр. Левицький, Никола Мельник, Омельян Левицький по 2, Александер Бухельт, Станіслав Михалшин і Тадей Сенів по 1. — З ц. к. судів: радник апеляційний Григорій Кузьма

10, радник суд. Григорій Харак 1, Ярослав Ільницький радник суд., Євген Гриневецкий по 2, Андрій Гулик 5, Михайло Терлецький, Володимир Кульчицкий Александер Бережницький, Іван Кришталович, Вячеслав Герасимович по 1, Рудавський 0-40. — З кліра: о. Константин Яримович 2, о. Стефан Мохнацький 3, о. др. Кароль Ермі 8, о. Іван Давидович і о. др. Йосиф Мельницький по 2, о. Лука Вобрович 1. — З виділу і банку кравого: радник Юрій Яблонський і Юліан Савчак по 4, Гіляр Чапельський, Стефан Кульчицкий по 2, Володимир Савчинський, Рожейовський і Казимир Ходоровський по 1, Григорій Пелехатий 0-50, Савицкий 0-25. — З ради повітової: Теофіл Мерупович і Василь Кучабський по 2. — З ц. к. поліції: Григорій Данкевич 2, др. Адам Смулка, Йосиф Коцяба по 1. — Адвокати і нотарі: др. Теодозій Заяць, др. Володимир Рожанський, Богдан Рожанський і Роман Заячківський канд. нотар. по 2. Зі Славії; Михайло Павельчак 8, Стефан Сподітакевич 1-50, — З ц. к. скарбу: радник Атанас Заячківський, Омелян Демьяновський, Іван Маркевич, Гіляр Медвідь по 4, Богдан Булик і Николай Гринів по 6, Віктор Яцик, Атаназій Менціньський, Йосиф Лонцкий, Михайло Галай, Володимир Гофрик, Григорій Зацерковний, Омелян Куницький, Гліб Дурбак, Йосиф Лукашевський, Николай Кульчицкий по 2, Теофіл Барусевич, Ярослав Поколинський, Емілій Турчманович, Ярослав Левицкий, Паладій Турчманович, Дмитро Мороз, Семен Савич радник, Тадей Купчинський, Йосиф Хлопецький, Михайло Данилович, Александер Данилович, Ілія Матеїк по 1, Александер Вержбяньський 0-40, Мечислав Блонарович, Володимир Мригоцький, Іван Михайличко по

0-60. — З ц. к. прокуратурі скарбу: др. Денис Кулачковський, др. Максиміліян Левицкий, Петро Давидовський по 2. З магістрату: радник Спирідіон Баньковський 10, Іван Булаш 2. — Лікарі: др. Мирон Вахнянин 1, др. Євген Бурчинський 4; др. Стефан Рудницький, Ольга Барвіньська, Маріян Балабан по 2. — Емерити: радник Лев Ковальський 6, Григорій Семенюк 2, Александер Ванчаровський 2, Андрій Кришталович 1. — Купці і промисловці: Михайло Дудикевич 3, Кость Урбан 2, Іван Качмарик кравець 2, Федорович з Н. Торговлі 1, Андрій Хойнацький 2-50, Іван Бурда 4, Текля Петрицька 1, Андрій Скородинський начальник Просвіти 1, редактори Лев Лопатинський 1, Пелех 2, Михайло Голейко інженер, Анна Літинська по 2, Марія Ільницька 0-80, Євгенія Сабатівна 0-40, Гіляр Еліяевич 1, Юліан Будат 2, Іван Кошулинський 2, Кароль Беднарський 1, Іван Возняк 2, Юліан Ярема, Кришталович Густав і Іван Кокуреяч по 1, Василь Білосор з Краківця 1, Антін Романів з Косова з сиродажи цеголок 2-60, Теофіл Михайлович 6. Збірка кондукторів державних залізниць 11, Гриць Луців з Вчетина через Н. Канцелярію 2. о. Александер Темницький за серпень 15. Разом вилинуло в серпні: 1.340 Корон 20 сот.

Загальна сума виносить : 157.339 Кор. 7 сот.

Комітет будови руского театру у Львові складає Вп. Добродіям і Добродійкам за прислані датки сердечну подяку.

Виходять у Львові щодня (крім неділі і свят) о 5-й годині по полудні. Яко літературний додаток до газети „Вісник літературних новітків“.

Передплату і інсерати приймають: у ЛЬВОВІ Адміністрація „Діла“, ул. Баторж ч. 24, Бюро газет А. Ольшавського ул. Кілівського 2; С. Соколовський, Пасаж Гавманів ч. 9; К. Вуштак ул. Кароля Людвіка ч. 28. — у ВІДНІ: М. Дукес, I. Seilerstraße; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; A. Churavskyi Wien VI. Getreidemark 13; — в ФРАНКУРТІ і ЛАНБУРГІ: M. Haasenstein & Vogler.

Передплата і реклами за інсерт платні у Львові.

ДІЛО

Передплата на „Діло“ з літер. додатком

в Австрії: за транзитом:
на пів рік . . . 38 к. — 44 к.
на рік . . . 76 к. — 88 к.
у Львові (без поштової пересилки)
на пів рік . . . 28 к. на рік . . . 56 к.
на чверть року . . . 7 к. на місяць . . . 3 к. 34 с.
Повноцінне цілокоштовне у Львові 18 к.,
на провінції 12 к.
Рекламу, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторж. — Рукописи вносять ся лише за попередньою угодою. — Рекламувати не можна ніколи ніколи.
Відомості про прийняття ся по 30 с. за одну стрічку літератури або за 10 містечок, а в рубриці „Надіслано“ по 50 с. — Подяки і листи приватні оголошені ся по 30 с. за стрічку.

Від Адміністрації.

Пригадує ся, що час відновити передплату за місяць вересень і при сій нагоді просить ся всіх Вп. Передплатників, що досі не вивірнали заборгованості, щоб ся вчинили, бо інакше з 14 вересня дальша висилка часописи мусіла би бути безуслівно здержана, що заподіяло би обом сторонам чимало неприємностей і трудно, які настали з перервою правильною експедиції часом.

На Русь!

Нинішнє раніше Słowo polskie, в передовиці під заголовком „Bank ziemski w Łancucie“ доносить, що в Ланцуті заходами польсько-людського посла Жардецького заснувала ся під наведеною назвою фінансова інституція, яка — по словам Słowa polskiego — „посідає не лише місце, але і ширше загально-краєве значіння“.

Bank ziemski в Ланцуті, побіч інших другорядних задач, як переведення комасиції ґрунтів, уділюване помочи правної і технічної при спродажі і купні землі достарчуване членам рілних машин і т. п., ставить собі як задачі перворядного значіння:

1) творення животних господарств середньої міри по думці закону о рентових оселях;
2) парцеляція закуплених дібр на менші господарства поміж своїх членів, як і посередничене в парцеляції;

3) посередничене між краєвою комісією рентовою а своїми членами — і

4) достарчуване і вироблюване членам гіпотечного кредиту на закупно землі.

Не треба великої бистрости, щоб з'ясувати ся, яка іменна думка лежить в основі сего банку та які єго цілі. Bank ziemski в Ланцуті — се річ ясна — має бути доповненням інституції рентових осель та має уlepsувати кр. рентовій комісії колонізацію Руси Ма-

зурами. Що така, а не інакша ціл сего банку, се ясне і з дальших виводів Słowa polskiego, котре пише:

„Річ ясна, що інституція рент. осель, уlepsуючи значно парцеляцію, може (розумій: для Поляків — Ред.) оказати ся обсяжним оручем і замість сподіваних користей (ага!) принести нам поважні шкоди, коли не зуміємо використати її в належну енергію і рішучість у діланню. Іменно парцеляція, виснаживши уже цілком західну частку краю, в природі річ може розвивати ся тільки на сході. Тут отже децидує ся kwestія польського стану посідає. Мусимо се собі яро усвідомити, що в тім парцеляційнім процесі рішати ся kwestія бути чи небути польського елементу у східній Галичині (властиво: kwestія колонізації галицької Руси — Ред.). То не єсть справою сентименталізму але справа нашого буття. Польський хлопець не має де купити землі, бо її там нема... Хлопець тамшній, хоч би виставив землю банкіотами, не може купити ані морґа ґрунту в дорозі місцевої парцеляції. Мусить отже звернути ся до парцеляції колонізаційної і шукати землі в околицях дальших, де ще є земля на продаж. Оскільки нам відомо, ініціатор банку, п. Жардецький, думає оперти ся інституцію на ширших основах... а „дло“ (значить: Мазури — Ред.) зрозуміє свій інтерес. Побажати лише, щоб сей ланцутський банк найшов належну підпору у всего польського загалу. Удільний, виносить всего 100 корон, а інституція буде давати дивіденду. Препінь парцеляційні інтереси належать до найрентовіших.“

За приміром Ланцута повинні піти і інші повітові міста в західній частині краю. Відносини там воеди однакові і воеди величезний попит за землею, а на місці її браку. — Польська суспільність мусить принаровити ся до нових обставин, які виторять введення в життя рентових осель. Вироблене уважно і вражливості моральної оцінки, котре в народового становища повинна уважно контролювати процес переносення власності земельної, а з другого боку сотворення відповідних фінансових інституцій, котрі посередничали би між комісією рентовою а польськими

купцями — ото найближші обовязки, які мусимо сповнити сумлінно, коли хочемо ухронити ся від великого лиха“.

Уваги вшепольського монітора на тему ланцутського банку, парцеляції і колонізації — думаємо — аж надто яро ставлять нашому загалоу перед очі актуальну небезпеку мазурського заливу, щоб ми ще від себе потребували звертати на се увагу рускої суспільности. Що доси голошено як засаду і що в практиці переведено лише в незначних розмірах, се нині стало на порядку життєвої борби як актуальна справа. Поляки приступають до масової колонізації рускої землі, а рентові оселі і ціла сіть „земських банків“ як посередничих інституцій і наче фінансової комісії послужать їм до переведення їх планів. Вся гроза закону о рент. оселях стає марою загинути перед руским народом.

Та в тій новій ще тяжшій фазі нашої борби о існування, в тій рішучій борбі о ґрунт під ногами руский народ не сміє опускати рук. На спосіб є спосіб. Поляки в Познанщині, хоч против них увесь німецький народ, досі не улягли, але стоять твердо в окопах національних займищ. І руский народ в Галичині дасть собі раду з повочасним польським заливом, лиш віри в з'організовані народні сили, віри в відпорність руского мужика, та організації сил, організації, і по тисячкрат організації. За силу треба протиставити силу. Польським інституціям в роді „земського банку“ в Ланцуті треба протиставити ряд руских організацій того-ж роду. Організація парцеляції і визискане нещасного рентового закону на користь автохтонного населення галицької Руси є тепер святим обовязком рускої суспільности. Не сумніваємо ся, що компетентні рускі круги, що кермують рускими фінансовими інституціями, приступлять без проволочки і діла так в центрі краю, як в усіх важніших осередках нашого краю.

Школа національної борби.

Від якогось часу руский елемент в Галичині приходять до що раз більшої національної свідомости, а свідомість проявляє ся в сей спосіб, що на Галицькій Руси починає ся раз сильніше гомоніти наміч „Свій до свого“. Руска суспільність під впливом агресивні сторони противника стає що раз то сильніше замикати ся в собі, творити на кождім поли свої організації, нильнувати, щоб руский ґріш ішов до рускої вишні, а загал починає розуміти, що той негалицький спосіб боротьби є найуспішнішим средством для збереження своєї народної окремішности і самостійности. В своїй основі національна борба вводить ся до того, хто живе чужою працею — нарід верховодачий панує тільки для того, що тими чи иншими способами морсуює ся працею підбитого елементу — підбитий елемент остає в неволі тільки тому, що єго життєві сили ідуть на добро і зріст чужої, верховодачої сили.

Коли ми зможемо дійти до того стану, що руска суспільність буде могла сама втворювати по можности все що потребує а з другої сторони кождий руский консумент буде потягав потрібні єму продукти і услуги лише від своїх, тоді і kwestія нашого національного існування буде остаточно рішена — три мільони компактного абитого руского населення будуть тоді пануючими на рускій землі, бо не тільки чужинаці не будуть так пхати ся у нашу хату як тепер се діє ся, але також тому, що руска суспільність виторить зі себе незалежну класу своїх купців промисловців і людей тав. військ. заводів, які, оперті виключно о свою суспільність, будуть також сильним забором Руси в політичній борбі. Тоді буде вже ко- му бити ся о нашу незалежність, а і ся борба буде солідарна і масова, та не так хитка, як булає тепер, де брак незалежних свідомих одиниць спинає нас на кождім кроці.

Тота система борби — одинока, яна поволі але певно веде до цілі — найбільше подолає наших національних противників, тож не дивяцца, що вони ізза тої системи зводять найбільший крик та лають нас за „сепаратизм“. „Rusini oddzielają się od nas — nie chcą wspólnej pracy — są separatystami!“ — отсе гомонять в польській

ЕВГЕН ЧИРИКОВ.

9)

Під поліційним наглядом.

(Дальше)

І все частіше Микола зустрічав ся з дожорами та наушами. Мати завжди вітала, а батько не міг перейти попри Миколу, щоб не зробити для нього обидливої замітки. Читав сина у горді книжку, батько мовив: „Що ти дуже заглубив ся в читання“... Коли він бездібно лежав на траві, батько докоряв: „дуже м'яко, вигідно, здорово, а що найважніше — не треба напружати ся“... Вийшов Микола на двірний хвіст до дому, вже батько говорив про підшав, котрі треба також шанувати, скоро хто хоче шанувати родичів...
Все те Степан Никифорович говорив не на се, щоб обидити сина або йому докорити, але тому, що хотів тими замітками „бідного Колю“ поправити; бо надієв ся, з тої пори, як помічник окружного судді оповів йому про поведене Миколою в сали завідає, випнуту в той спосіб — як Степан Никифорович любив говорити — на його „кід гадок“. В кождій дрібниці старий відеривав який кід гадок. Недокорон папіроски, який Микола кидав на довілку, старий підноси в воркотів:

— Ось жуди воно паде... Ми не значимо нічого!

Коли на ногах сина побачив рудаві носі чекавків, що їх давко-давно не чистеж, старий зітхав і мовив:
— Що ти чистиш? При наших ході думою можна й в шарабах ходити...
Раз Степан Никифорович зустрів на дорозі окружного суддю і сильно збентежив ся. Від якогось часу він дуже страхав ся стрічі з котрим-небудь достойним міста; йому

здавало ся, що він чимось провинив ся супроти них, що допустив ся чогось поганого, чого ніхто з них від благородного і такого поважаного урядника, що за зримий і пильний бездогану службу удостоїв ся відзначення, не надієв ся.

— Чому вас нігде не видати?
— Я дуже рад... але годі, все щось зайде в дорозу... — відповів Степан Никифорович, поклавши голову, і поклонив ся на Марію Тимофєйну, що все нездухав.
— Алеж бо й мій похресний собі вдав ся! Навіть нам не показав ся!...

Подожене стало для Степана Никифоровича несамазано прикре.

— Справді, се дуже не гарно в бову Миколі, котрому я тисяч разів говорив і напирив на нього... Де там! Студяється... Щоє там наброїв і тепер скривав ся... Не сміє показувати людям на очі! — відповів Степан Никифорович, хитнув головою і вітхнув гаубою.

— Нічого, нічого... ніхто не робить молодцеві докорів за те, що стало ся! — сказав окружний суддя.

— Але він стидяється ся... Думає, що ви невдоволені і може н. бажаете... Як тут збагнути? З одного боку ви хресний батько, але з другого — щоб ви й не говорили — з другого боку ви окружний суддя.

Окружний суддя розсміяв ся добродушно.

— Нічого! Що стало ся, то стало ся... Нехай він лиш прийде. Я вже йому наговорю, але не як окружний суддя, а як хресний батько... Лиха молодіж жіні: ледки засіють ся вусики — вже домагають ся републики!

Окружний суддя зміз ся і його повна стать здригала ся від того добродушного сміху. Ся добродушність збентежила Степана Никифоровича ще більше; йому виступили в очах слези а тремтяти рука спускала ся радістю... Нагоду треба було вихисувати.

— Колись воі ми були дурні, воі робили

ли дуряцці... З него ко прав і бравий хлопець, дурний, лагідний, чемний — а не можу зрозуміти, що з ними таке нараз стало ся!...

Окружний суддя притягував кивненем голови і старий здохав ся на відвагу та став його просити:

— Не можна би хочіху хлопчини якого направити, його до наук завернути?

— Прийде час, прийде й рада; хіба ми годні що придумати... — сказав окружний суддя, стиснув старому тремтячу руку і пішов дальше.

Степан Никифорович оглянув ся за ним деічи, дивив ся, як він віддаляв ся і сказав:

— Дивний чоловік.

Відтак потягував веселай домів, вимахуючи парасолою та притискуючи під носом:

Свѣтчим — чічечки
Так сяють, так сяють...
Що чули, та бачили,
Не скажуть, скривають.

Підчас обіду глядів на сина ласкаво, жартував в Марію Тимофєйну і ні разу не згадав, що йому дрозить рука. Коли подали на стіл олодку дегуміну, старий присунув до Миколі пушку в тертим цукром і жартував:

— Посоліть собі, пане сцидальсте!... Піска їди старий подякував Богу дуже сердечно і заковивши руки за спину, ходив по комнаті та співав:

Свѣтчим — чічечки
Так сяють, так сяють...

— Що ти нині та розсміяв ся? — спитала Марія Тимофєйна, чудуючись. Але старий приставив і місто відповіді дяртував поперед носом старої дрозжачою рукою та співав дальше:

Що чули та бачили,
Не скажуть, скривають...

І Марія Тимофєйні стало також весело. Вона вивисла на город чай, застеливши стіл новою скатертю, подала свіжо варені овочі і порала ся жавно в корці бляни комо блесучого самовара. Засіли до чаю і Степан Никифорович розкрив вікни карти:

— Соціаліст! Ходіть сюди! Маю для вас щось веселого... Виваше! Я не кусаю!...

Микола стрепенув ся і поблід. Несказана тривога напала молодця на вид весело настр. єного батька. Він сів на лавку, і почувачи щось яного, що незалежним має вибухнути, цілий похлював ся. Слухав, перенятий коначністю самооборони, і дожидаючи чогось неминучого та невідомого, мовчав.

— Я сто разів тобі казав, що маеш піти до хресного батька...

— Ось що... Знов хресний батько... Старий оповів про свою стрічу з окружним суддею, переказав зміст цілої розмови, при чім мямохіть і ненароком передав слова окружного судді зовсім ннакше — немов то окружний суддя обіцяв постарати ся, щоб Микола міг вернути назад до студій, як лиш прийде до розуму і вибє собі а гольови всієї „соціальної нісенітніці“.

— Дивний чоловік! — повторив Степан Никифорович кілька разів і закінчив рішучо: — В неділю підем на службу божу а відтак до окружного судді! Поводи ся, як слід, а все буде гаразд...

Микола сидів мовчки і придивляв ся узором на скатерті, а батько говорив про се, що пора занехати дурниці і зрозуміти, що „навіть природа не терить дурної рівности та подібних забаван“.

— Голова тобі в нарку не впаде, як ти раз доздоривш...
— А може буде так, що впаде...

Старий потерів від гайу. Глянув на блядого сина остро, кивув ложкою від чаю, аж бразнуца, і кликнув:

під час Східного в прачини знайдена 4 ко-
нів з марким бомбами довею до ревізії в
вирьмьськй каплиці, де знайдено декілька
ешивн, кєраблїні і важкі папєри. Здогаду-
єть ся, що се одне зєсно ієвнєй вїрмє-
ськї організації рєволюційнї, кїтра хєчє

викликати інтервенцію держав в користь Вірмен. Багато осіб арештовано. Підозрюють, що таких складів зброї є ще більше.

Анархізм в Іспанії.

Барцельона. Слідство не вижило недільного тентату. Супротив того військовість зажадала актів. В місті паніка. Багато чужинців звідать. Один ліберальний диванік сконфісковано за похвалене атентату.

НОВИНИ.

— **Доповняючі вибори до ради державної в У** курні на місці д-ра Василевського розширені на 31 жовтня с. р. Вибірчий округ складає ся з п'ятих політичних повітів, іменю: Станіславів, Бучач, Товмач, Підгайці і Рогатин, а виборців в їхній окрузі в 1140, іменю: Станіславів 271, Бучач 251, Товмач 219, Рогатин 217 і Підгайці 182.

— **Галицький сойм** буде скликаний в понеділок на кількотижневую сесію. Рада державна збере ся з кіндом вересня на двотижневую сесію, а вимова сесія буде скликана з кіндом надоліштя Краєвий видін вже приготував ся на галицький сойм.

— **Будова шкіль.** Краєва рада шкільна ухвалила будову будинку з 16 науковими сажнями на поміщене мужської і жіноцької школи в Долині; будову будинку з 4 науковими сажнями на поміщене школи для передмістя Оденця в Долині; будову двох будинків на поміщене 1-класових шкіль на передмістях Брочків і Облеса в Долині при помочи за помочи з краєвого шкільного фонду.

— **Як трантуєть ся Русинів в польських гімназіях.** З Яса пишуть нам: До У.м. тутешньої гімназії ходив Русин Стецьків, син офіційна тутешнього суду, відзначаючий ученик. На якийсь прогуляці посередчав ся з ним его товариш Вольський, Поляк, і сказав до него: "Ty Rusinie swinio". Стецьків, обурений обидою своєї народності, відповів, що він... на патріотизм Вольського. Сего не міг знести молодий польський провокатор, підбурював цілу класу і насильством того ученика щось три рази зробили сецесію, не хотючи бути разом з товаришем, що сбидав польську народність. Справою заняв ся директор Слотвінський, звівши русинод. Не могучи дати собі ради з розбраними "нагородушми демократами" з У.м. класу, директор принава, що Стецьків обидив польську народність і виключив его за те з гімназії! Очевидно, Вольському, що допустив ся того самого "злочину" супроти руської народності, не стало ся нічого, він далше ходить до всього гімназії та ще заживає слави "оборонця офіційна"... Не конець на тім. Батько Стецькова з журби задля несправедливого увараня его сына помер дня 30 серпня с. р., доставши вибух крові. Надіємо ся, що найдуть ся в Галиччині чинники, котрі покладуть раз павовану директора Слотвінського конець. — Н. Н.

— **В справі молочарської наради в Стрию,** про котру ми подали онді надісланій нам звіт, одержали ми від о. Горалевича спростоване деяких похибок, які вкрали ся до звіту з его реферату, про вагу і ціну руського правого молочарського союзу. На базане Впов. реферата зазначаємо, що не 33 мазурокі спілки мали 4.700 К чистого везку а тільки сама рябязька спілка мала такий чистий везк в р. 1903. Нема в Галиччині 297 "мазурекіх молочарських спілок", а було з кіндом р. 1903 таке число "молочарських" в центрифугу а з того 32 спілки мазурекіх нерестрованих, як підприємства, "рілничних кружків". Не 32, але 6 молоч. спілок мазурекіх зголосилось під патронат вр. виділу. Також не сказав о. Г., що дохід "Союзу" становив би везк з редакції молочарської часописи, але що проважована молочарська часописи мала би бути малого об'єму неперіодичним видавництвом, якого наклад покривала би визка передплата і оплата за алохні фабрик молоч. машин. Впрочім цілий реферат о. Горалевича буде незабаром оповіщений в цілості.

— **Краєва продукція сирнічон.** В 1904 р. козсумція запалок в Галиччині вносила 220 вагонів вартості 600.000 К. З того доставили краєві фабрики (Волехові, Скоже, Стрий і Живець) більше як половину, бо 133 вагонів вартості 320.000 К.

— **Поверот дезертирів.** З Бродів доносять, що російські дезертири, які перебували там за цілий час російсько-япанської війни (часом було їх до 1000), покидають Галиччину і вертають до Росії. Деякі з них в Бродях поженили ся і мають діти.

— **Чи скількість божевільних збільшує ся?** Гадка, що число божевільних що-раз зростає, має своїх прихильників навіть серед кругів лікарських. Проти сего існують сими диями директор відельського гаведення для божевільних, др. Теляковський, опираючись на статистичні данки. Після його обчислень припадає у Австрії 1893 р. один божевільний на 1077 мешканців, а в 1896 р. один на 825. Коли публіка чує що раз більше про недужих духово, коли їх часом по шкідливіх зростає, то се тільки тому, що тепер люди стали більше печалитись недужими духово і що раз більше звертається о поміч до покіятів. Мічене душевних хорих укріплює ся навіть між темними масами на місці давньої віри в те, що в божевільного вселася — чорт. Чим краще поставлена в яким краю печальність про божевільних, тим більше буде — як справе — число випадків божевільних. Се ще одначе зокрім не говорять, щоб мало зростати число божевільних — то збільшує ся тільки скількість лічених душевно хорих людей.

— **Смерть через політину.** В Загоню на Угорщині повісив ся тамешний горожанин, 81-літний Стефа Яков. Підчас виборів до угорського парламенту мин. зими віддав він голос на ліберального кандидата. За те цинні селяни так ему докучали, що старець, не могучи довше вносити тої наруги, відобрив собі життя. Видко, що для него честь була дорожша як життя. А в нас кілька то зборців поганять при всьох виборах своєю та народною честю, і мико докторів чесних співгромадян та погорди всего народу ті круві живуть безжурно далше!

— **Епископ Перемиский Преосв.** Константин Чехович вїхав на канонічну візитацію.

— **Добра гр. кат. епископства в Пряшіві** продано за 2,200.000 К. Купили їх д-р Александр Гартман і Феликс Луженський.

— **Пожарний "Соні"** в Татарську, стрийського повіта, засновано на статуті львівського "Сокана". Намісництво вже затвердило статут.

З товариств.

Бібліотека Наук. тов. ім. Шевченка відтворена аж до дальшого зарядження кожної середи і суботи від 4—7 по пол.

Впис до "Висшого Музичного Інституту" у Львові (при університеті) почнуть ся з дня 1 вересня і триватимуть до 15 вересня. Кандидати "Інституту" буде приймати елевів що дня між 10 а 12 годиною. Елевів "Вис. Муз. Інституту" платять при вписі 1 кор. на засноване муз. бібліотеки, ново-вписані платять 4 кор. По 15 вересня відбудуть ся кваліфікаційні іспити для сих ново-вписаних елевів, що хотять поступити на висшій роки науки. У "Вис. Муз. Інституті" можна набирати науку гри на фортеп'яні і на всьох оркестральних інструментах; науку сольного і хорального співу, гармонії і композиції. Науку подають виключно кваліфіковані професори. Шкільна оплата зноситься на перших двох роках (за час від 16 вересня до кінца червня) 75 кор., в третім році науки 90 кор., в четвертій — 120 кор., в п'ятій — 150 кор., в шостій — 180 кор., в семій — 210 кор., в осемій — 240 кор. Лише наука сольного співу коштує в першій році 120 кор. Факт, що в минулому році (другім вступовану "Вис. Муз. Інституту") було 99 вписаних елевів, в котрих 80 одержало кваліфікацію, свідчить о хороших і правильних розвою "Вис. Муз. Інституту". Кваліфікація елевів відбуває ся що три місяці. Ученики одержують свідчення. Наука відбуває ся звичайно в годинах посполудневих, тільки від шкільних занять, тричі в тиждень. — **Анатоль Вазилішин, директор "Вис. Муз. Інституту".**

Видовища і забави.

— **Від музичного кружка "Академічної Громади"** ондім доносим, що друга тура концертової прогулянки розпочинає ся концертом в Чернівцях дня 11 вересня с. р. По кількох концертах на Буковині ідемо на Поділля. — **Клим Гутковський.**

В Яворові відбуде ся 10. IX. 5. т. а. в неділю, концерт сїмдюючої програми: 1) Лисенко: "Туман хазяїнськ загав" з оп. "Угоплення" хор. муж. 2) Лисенко: "Ой чого ти почорніла" сольно барит. відп. п. В. Павала. 3) а) Воробкевич: "Сині ота", б) "Завіє кривіле злідо" хор муж. 4) Лисенко: "Як би мені мамо намісто" сольно тенор. відп. п. Т. Пасичевський. — 1) Колесса: "На музичній" хор. муж. 2) Art. Santorio: "Die Zigeuner der Fuszta" сольно фортеп. відп. п. Н. Пасичевська. 3) Лисенко: "Ворон" хор муж. 4) Завальский: "Шумка" сольно сирин. відп. гр. Г. Г. Гривачук. 5) Колесса: "Гей там на горі" з "Ковачів" хор муж. — Початок о год. пів до 8 — саля "Sokol" — ціна місць: кр. первор. 2 К, вр. другор. 1 К, 50 с. вр. третор. 1 К, партер 80 с., галер. 50 с. дня селян 30 с. По концерті відбудуть ся танці. Вступ від особи 1 К. — Для пань стрій вечерковий, для мушан візитовий. — Вєсь чистий дохід на будову "Народ. Дому" в Яворові. Подаючи сю програму, просимо так місцеву, як і дозрестну публіку о як найчисленнішу участь. — **Комітет.**

Урядові вісти.

— **Іменования.** Цісар надав платному доценту львівської політехніки, Аат. Попелови титул надзвичайного професора. — Міністер скарбу іменував асупісника директора фабрики тютюну в Ягопниці, Волод. Левича, директором уряду заупа тютюну в Борщеві.

Померли.

— **Михайло Кочиркевич,** емерит. директор шкіль, відзначений золотим хрестом заслуги, по коротких а тяжких терпільх упокоїв ся 6 вересня 1905 в 76 році життя в Перемисль. Похорон відбуде ся завтра т. в. в п'ятницю о год 4 з дому жалобі гри ул. Засвайт ч. 5. В. в. п.!

— **Іван Голинатий,** парох в Пробіській, гусатинського деканату, упокоїв ся дня 5 с. м. в 56 році життя а 30 священства. — В. в. п.!

— **Лев Фицалевич,** парох в Молодичині, хордінського дек., упокоїв ся дня 6 с. м. в 48 році життя а 21 священства. В. в. п.!

Малій Фейлетон.

Мир порішений.

Член редакційного персоналу "Новин" п. Траєвський сидів вігнутий над бюроном, держав перо в руках і від часу до часу описував вим в воздуші величавський закрут,

що мав бути орнаментинию початкової буки. Мав він написати до денника головну статю о закнученім мирі між Росією а Япаном, статю, в якій мав розібрати се явище а боку політичного, національного і поробити винци різні комбінації, що після його гадки поспідувати незабаром в політичним світі. Він знав, чув се, що статя буде добре написана, неначе бачив ві уміщену на шпальтах денника, — мав багато матеріялу в голові, а під рукою стоїл часописний а різні краї і народи — та годі було його використати. Предіць він сам відділ "Війна" в деннику від самого почину її, тут при отім бюроном від півтора року оперував свобідно арміями і флотами, водив їх по суші і плавав з ними по морі, зводив ворогів разом, побивав, валив корти і ставив граци, усував похід і інавтав похід, обдирив однак зі снами, а другим сьвітязовав грудь новими металіями. А тепер втомленіх і обдіжених годко-б ся привести до угоди. Гі! А якось такко. Якби вачаи? "Житє то борба" повстало в його голові бомбастичне реченє, і вже копав ся перо, щоб зробити в воздуші вступний закрут — та рівночасно вима гадка витрутила йому з руки. "Глузота. Що вачати се вічно повторюване реченє? А от я веду з своєю жінокою борбу і всі в голос трублять, що я з нею не живу. Як то? Коли жє борба, то вачати я з нею живу. Воже, як є люди самі не знають, що кажуть?" Він виверив уста іронічно усміхаючись і з мидосердям і повним пожалованєм поклав головою над ділою жидкостію. Він чув себе нині дуже філософськи настроєним та і за тої причини дівався якоїсь рескою.

Перевівши голову в зад і став в пам'яті перебирати діле своє подружє життя, став перекидати картками сїї книги від першої сторінки. Тепленький куртик родивний — миленька подруга його любя Оля. Вертає уму чення в редакції та солоденький пошійу дружина відганяє ісо втому. Бавлять ся і мріють мов діти. Та невдовзі на голубім небосхилі подружжю життя зарисовує ся маленька хмаринка, вона росте і все небо вслонке темна, непроглядна. Заходять між ними непорозуміння, спорі, сварки о віно. Ненавидять себе ваймо і чуять ся нечистливими. То гвіздо родинне, що дазко було повне чару — тепер повне відраг. Втомлений в редакції не спить домів. І от коли перед півтора тижднем прийшло до хати не застав жінки, а служниця оповістила йому, що паві виїхали на село до мамі і вже більше тут не повернуть. Тифу з поганими бабями! Овва, дучше ще. Соломавий вдовець — то досять добра річ. Зажив сям житєм, та ново вкорті обригло йому, почув себе опущеним і до серця його зврав ся назь як дружиною. Хоть соромив ся написав до неї, щоб вернула то знов заживуть добре. Випишу не було. Завертешивлений галисав передачера ще раз, де таки присагав ся, що цілком змінять ся, лиш нехай верне. Але чи верне? Прогдзє собі, як служниця сказала стрим тьом "павані газі", що ніколи не вернуть! "Муєла наслідувати тоя мішки. Як тав то зне!" Та простягаючи руку за малюком війни, щоб це раз перед написанням статі поглянути на хід бітв, учув ся таємним оданоким і опущеним. "Правда я трохи вжен, але все таки..." Дєрї до кімнати сьвітязив, збїгла його служниця, та урвадвним голосом стала оповідати, що паві з малюком прийшли і назвали, що погодять ся... Просили, чи не мого-б пан трохи скорше вернути до дому...

Траєвський глянув на чистий, розложений напав, на котрім мав померити ворогів, пригадав собі, що друкарня не жде, замачав перо, зробив в воздуші кілька вступних закрутів і а під пера виспав ся заголовск псїстичної статі "Мир порішений".

6 IX. 1905.

Микола Сїтєжак.

Відозва.

Дирекції Товариства "Взаїмна поміч галичких і буковинських учителів і учительок" до загалу П. Т. учителів і учительок.

1) З огляду на се, що розвій Товариства залежить лишень від великого числа членів і то дійсних членів, що платять правильно після деклараций владки, просить і вавав Дирекція сик, що надіслали провізоричні декларация в р. 1904 (в місяцях жовтні і надоліш), о скоро виповняє тепер офіційально присланих формулярів, а сик, що зголосили ся давніше а не одержали з якоїсь причини статуту і дружи, щоба улімувати о сє як найскорше і відтак звернувшись відоротно ісо виповняє як слід. Сї декларация будуть основою до обчислювання користи, які статут і регулярні ухвалені загальним збором правязь членам в міру їх належана до Товариства і високости місячної сплати. Дєрсьвільне підвешенє місячної сплати (понад 1 К) а статутом предвиджене і приносить з собою висше вимірені виплати татудом пенсий, засомотренє, виплат на похорони, посяга і т. д. Доки не наспіють всі декларация, годі буде покінчити вєї роботи коло заснованя аяат Товариства і цілого діловостаня. Всємї проведокі тут неумієні і прямо шкідливі.

2) Далше просить Дирекція свідомих учителів і учительок о предидуєніє сїх сьвїх товаришів і товаришк з округів. Дирекція пішле статуту і дружи на кождий запис.

3) В многєх округах нема еще прависаного статуту числа 10 членів, щоба заснувати Відділ окружний, а сєж велика шкода для організації учительства і

розвою Товариства. Як раз лиш через Відділ і Виділи округний зможе і Рада Надз. і Дирекція виповнявати вачаи і обовязки предиджені статуту, зможе згуртувати все учительство в цілі несєня взаїмної, як матеріяльної так моральної помочи, охорони і опіки. Головна Управа а без Відділів округних безсилна і інізорична.

4) Просимо тому свідомих учителів і учительок скинути довірочні а зсрп а в своїм округі (се важном привозенє; потребує лиш кождий учасник мати напрошанє; до старєства не треба о позволенє на таї збори подзвати); на сик зборих треба повесити статут і інтенції Товариства. Просимо навертати хитких як і боязливих товаришів на доно злого народу і народної роботи в товаристві "Взаїмна поміч", просимо взагаї при всьх нагодах згуртувати учительство по округах, приплати нам сик зголомивших ся а мп сєйчас пішмо статут, дружи і чєп, котрі невагом дістаємо а Відня на власну фірму.

Пєра нам отряти ся зі сну, з безділности і байдужности; в нас сєйчас спочиває і воля і сила, а громада — великий чоловік. Від Дирекції.

— **Родимці!** Пам'ятайте про бурсу "Шкільної Помочи" в Снятині, котра удержує убогих учеників реальної школи.

— **Репертуар руського театру в Заліщиках.** Сяля Сокола. Початок о год. 8 вечером. В суботу 9 с. м. "На даї", сцени зжати в 4 діях М. Горького. В неділю 10 с. м. по раз другий "Марти Воружа", комедія в 5 діях Карпенка-Карого. В второк 12 с. м. передпосїдне представлєня "Cavalier rusticana" опера Масканьєго. В четер 14 с. м. посїдне представлєня "Суета", комедія в 4 діях Карпенка Карого. Абонамент на 6 вхав 10 К. З Заліщик переїздить трупа в дєм 15 вересня до Коломиї. — **Микола Садовський** директор театру.

Календарі Гр.-кат. і нині (дотер) Сави, автра (пятиль) Адриана, позавтра (субота) Памона прєп. — Гр.-кат.: нині Рєтїні, автра Рєждєство Пр. Дїви Марї, позавтра Горгономша.

Льотерія на вдовичо-сиротинський фонд Розпорядженєм ц. к. міністерства скарбу дістала "Eintracht" (Згода), товариство адміністратійного персоналу віденьської часописи, дозвіл на устроєня льотерії для призбираня фондів на підмоги для вдовиц і сиріт по своїх членах. Льотерія має між иншими головну виграну 30.000 К, і значні менші вигри по 3000, 2000, 1000 К і т. д. Цїна льосу вносить лишє 1 К, а тягненє відбуде ся дня 19 жовтня с. р.

3. "Народної Торговлі". Хотачи приготувати особній транспорт вина таг, щоби лишє Ви. відбирателі ще перед морозами впо замовленє могли дістати, просимо прислати замовлення до покони вересня. Оферувмо сїмдюючі роди вина: Іа по 80 кор., Іа по 100 кор. і самородне по 120 кор. а 100 літр. — все франко, стація Львів, бочка не числєть ся. Вино Іа і Іа можна замовляти також в менших скількостях, однак при замовленя на 50 літр. вина дочисляємо, за для коштів бочки, котрої партії не числємо по 4 сотки на літри більше, а при замовленя на 25 літрів о 8 сотків налітри більше. Вино самородне можна замовляти також в 50 літр. бочках (не менших) за доплатою 4 сот. за літр. Вина побараємо лишє просто від продуцентів, а перед купном піддаємо всі наші сферовані вина хемічній аналізі, через що за явєть і доброту наших вин можемо ручити. Наші вина попри доброту свою суть також і дешєві, бо коли зважити ся, що бочки не числємо, котра нас коштує около 14 сот. при літрі, та що вино віддаємо франко стація Львів, а транспорт з Угорщини чи Австрії коштує над 8 сот. при літрі то вийде, що вино наше дешєнє як а наших жєрєт. Просимо поскрити в замовленя, бо кожемо вчасно скомплетувати вагон. — **Дирекція.**

Курс Львівоний

з дня 7 н. ст. вересня 1905.

Анцій за штуку без купона.	Плат.	Жак.
Банку гілот. галл. по 200 ар. а. в. а.	555	565
Банку для торговлі а промислу 200 ар.	—	260
Банку предт. гал. по 200 ар. а. в. а.	—	—
Бєлія, гал. Кар. Лєдє, по 200 ар. м. н.	—	—
Бєлія, Лєсін, Чернов. Ясєс по 200 ар.	580	588
Амєти заставні за 100 ар.		
Банку гілот. гал. 5% а. в. вилзєс. в 10% прєм.	111	50
Банку гілот. гал. 4 1/2% а. в. дєс. 50 а.	101	30
4 1/2% 60 а. по 200 кор.	93	99
4 1/2% 60 а. по 200 кор.	101	50
4 1/2% а. в. дєс. в 51	99	80
4 1/2% а. в. дєс. в 57 а.	99	80
Товариства предт. 4% (І. емісії)	99	50
" " 4 1/2% дєс. в 41 1/2 а.	99	50
" " 4 1/2% дєс. в 56 а.	99	70
Облігї за 100 ар.		
Галл. фонд проїнаційний 4% а. в.	99	80
Букот. фонд проїнаційний 5% а. в.	103	80
Комунальнї Банку краєв. 5% (ІІ. емі.)	101	50
" " 4 1/2% (ІІ. емі.)	101	50
" " 4 1/2% (ІІ. емі.)	99	50
Пєсєчка краєвої в 1878 по 4% а. в.	99	50
Пєсєчка краєвої в 1893 по 4% а. в.	99	50
Пєсєчка м. Львєв 4% по 200 корон	98	40
" " 4 1/2% 4-ої емісії	101	10
Львівоний		
Міста Кракова по 20 ар. (40 п.)	50	98
Монєти:		
Дузат пісарєній	11	24
20 франкія	19	13
100 Рублїх срібних	230	258
100 Рублїх паперових	262	264
100 марк швейцарських	117	117

Тижневий справоздає торговельної палати в Львові за час від — до 3 вересня 1905. Вальота коронова. Ціна за 50 кгр. 1000 Львів. Пшениця стара 8— до 8:10 а на термін 7:75 до 8—, Жито старе 6— до 6:10 а на термін 5:75 до 6—, ячмінь броварний 5:80 до 6:20, а пастівний 5:50 до 5:75, овес оброчний 5:85 до 6:15, гречка — до —, кукуруза готова — до —, а нова — до —, просо — до —, горох до варення 8:25 до 9:50, пастівний 6:50 до 6:75, вика — до —, боб — до —, горох — до —, ріпак 10:50 до 10:75, льнянка — до —, насіння льняне 9:60 до 9:85, насіння конопляне 8:25 до 8:50, хміль (за 50 кильо) 5:75 до 6:25, нафта австрійська 16— до 17—, сальфурова 18— до 19—, конюшина червона 52:50 до 58:75, біла 52:50 до 63—, шведська — до —, тимофійка — до —, Сиріус 1000 за 10,000 ктрів 37:35 до 37:70.

Надіслане.

З недостачі відповідної знаменитості глядає отсю дорогою товаришки життя молодця на урядовім становищі, котрий радо оженив ся з панною, блявдинкою, середнього росту, літ 17—22. Матеріальні відносини вагальні. Перше шлюбне має Русинка з уподобаним іменем: „Галія“ або „Ольга“. Ласкаві згодошені під адресою: „Приймач“ (через Адміністрацію „Діла“). 800 1—1

Подяка.

Вн. Д-рови Крайцови, славновісному окулістові операторови в Станіславові складаємо на сім місяці щирю подяку за уміле зняте катаракти нашому 84-літньому батькові, парохови в Гвозді.

792 1—1 Родина Сичинських.

Студент П. року прав глядає лекції на селі з обсягу всіх клас гімназійних. Адреса: Володимир Гіжовський, ст. пр. Львів, ул. Театинська ч. 9.

Матурист екстерніст пошукує сейчас Дволітні курси до учительської матури устроює За-ведене Ольги Філіппі, Львів, Зиморовича З. 793 1—3

Учителька приймає приватну посаду без фортеп'яну. А. Зибеліна Львів Водна З. 709 1—3

Особа лагідної вдачі, звичає ся на господарстві, глядає місце в домі сьвященника-вдівця. Ласкаві згодошені ул. Ягайлонська ч. 17, дозорець дому покаже — лжотовні під адресою: Адела, Львів, peste restante. 1—2 797

Подяка.

Дня 24 м. м. упокоїв ся бл. п. о. Ісхатий Гавацький парох в Перемишлі. В тім горю одинокою відродю була для родани присутність Виперодобних Олцій на похоронах. Дякуємо тому Випер. о. Деванови Вагталовському за провід в похоронах. Дякуємо Випер. оо. Лукасевичеві, Шанковському, Козьоровському, Ганкевичеві, Підласецькому, Писаровському, Матковському, Воробкевичеві, Демичуковому, Чайковському і Височинському. Далше дякуємо Випер. о. Туррулі за надгробну проповідь, а о. Чорному за слово в церкві. Дякуємо парохіям на Перемишлі, Верховцях і Карстенцях, а також братствам тих 3 сіл за участь в похоронах. — Євгенія, Михайлина, Маршал діти; Вілнський, Головацький зяті; Ольга, Александр, Зенон, Стефанія, Владимира, Іванка, Людмила внуки; Зенон, Ярослав, Роман правнуки. 798

Театр всїлячини Dependance Bristol щодень представляє першорядних артистів. Дві сензаційні комедії. Родина програма. Початок о год. 7 1/2. 782 1—8

Я Анна Чілляг

в мої величезний, 185 см. довгий волосся руськи, маю его завдяки 14-місячному уживанню мої помади власного винаходу. Мою помаду приналязі до однієї з двох класів помад, прасішених їх порошку і скріплених цукром. У мужини вилякають повну, сильну бороду і надає по коротким уживанню волосся на голові і на бороді природний погляд та хоронять его від вчасної сивини до пізньої старости.

Я ніколи не вживала, що лисим людям і в місяці, де нема волосся цілком, заростає волосся, бо чейже се неможлива річ; зате відростає волосся у мужини і жінки вже по дуже короткій часі і так можна удержати до пізнього віку буйний вірст волосся при ужитті винайденої мною, чудово діючої помади **Анни Чілляг** і в той то причини тишити ся мій препарат сьвітлою славою і всюди в цілім світі за ним питають. Тому поручає ся мужинам і жінкам, що терплять на випаданні волосся, уживати лише помади **Анни Чілляг**, а будуть подивляти прямо чудові її успіхи. Моя фірма оствує поперх 25 літ і дятого рунити за найліпший успіх. Помада в посідних часах показує ся дуже багато беззастережних насладувань, прошу їх мило вважувати відкадати.

Ціна пушки 1, 2, 3 і 5 зр.

Всяка ся щодень поштою по надісланю належитості або за післяплатою. Всяка безпосередню фабрику на цілий світ, куди треба адресувати всі записки.

АННА ЧІЛЛЯГ, Відень, GRABEN 118.

Однотипний висилковий склад у Львові, антика під ерібним орлом Г. РУБЛЯ порядком Ж. Рукера. 688 8—50

на Відень, Берлін, Париж і інші заграничні місцевості

видаються

Сокаль і Лілієн

банковий дім і контора виміни.

Поручення з провінцій полагоджуюмо відвотною поштою без дочислення окремої провінції. 207 г

Яко добру і певну локацію

поручаємо:

4 1/2 % Листи гіпотечні, 4 % Листи гіпотечні коронови, 5 % Листи гіпотечні преміовані, 4 % Листи Тов. кред. земського, 4 1/2 % Листи Банку краєвого, 5 % Облігації Банку краєвого, 4 % Позичку краєву, 4 % Облігації проінаційні і всякі рентні державні.

Папери ті продаємо і купуємо по найточнішим курсу денним

КОНТОРА ВИМІНИ 374

ц. к. упр. акц. Банку галиц. гіпотечного.

Коперницький і Син

Оптики і Механіки у Львові площа Галицька ч. 1, протав Банку Гіпотечного на платящих площі Галицької поручають

Барометри анероїди по 7, 8 і 10 К, найліпші по 12, 16, 20 і 24 К. — Лорнетки польні по 12, 15, 24 і вище. Заразом поручаємо в найбільшій виборі окуляри, цівкери, люпи і всілякі інші прибори оптичні всілякі напрями полагоджую ся як найкраще і найдешевше. 4185

Вправа учителька глядає лекції на селі. Адреса: М. Р. Адмінстрація „Діла“. 763 3—3

Учитель народний 5-їт служби, шукає відповідного заняття при руській інституції. Може зложити 3000 К кавці. Іван Олійник, учитель в Тернопільській Новоселітській Підволочиській. 760 5—6

Фортеп'яни і п'яніна в найбільшій виборі можна дістати як все в складі І. Мусіля, передміт І. Валько у Львові, при ул. Карла Людвіка ч. 7. 10—10

Учителька, що уміє говорити по руски, німецьки і польськи, потрібна до дівчинки в V кл. Зголошуватись: о. Юліан Струтинський, Вучач. 744 7—10

ВЖЕ ВИЙШОВ

ПІДРУЧНИЙ КАЛЕНДАРІК для учеників українсько-руських шкіл середніх на рік шк. 1905/6 і стоїть 50 сот., з перес. пошт. 60 сот. При заповненню 10 примірників пошта не враховується. Замовляти в Адмін. „Молодіжжя“ в Тернополі, або в руських книгарнях у Львові. 739 5—6

Руский інститут

для гімназійних учеників отирає ся за порозумінням з дирекцією рускої гімназії, при ул. Кльонівича ч. 3. Зголошувати ся та інформувати ся можна лично від 26 серпня до 3 вересня в канцелярії інститута ул. Кльонівича ч. 3, 665 партер на ліво. 11—15

Що дня сьвіжий кураційний виноград в кошиках 5 до 6 кильо брутто по ціні 60 сот. за к. 735 5—7

Народна Торговля у Львові

Накладом „Сонільського Базару“ у Львові

випиша друга серія перелистних листків, окраєних вишивками складаюча ся з 19 карт і коштує 1 К — штука 12 с. Зміст серії:

1. Монограм Сокола. 6. Благане о помишуваннє за судженого. 7. Козацька зброя. 8. Пути козацького табору. 9. Заван на суд. 789 2—26 10. Могилы В. Барвіньського на Личак. цвинтарі у Львові.

ЗАМОВЛЕННЯ

на осінній вагоновий транспорт ВИН

Народна Торговля у Львові

ЦІНА ВИН: II-а при 100 літр. 50 літр. 25 літр. Кор. 0-80 Кор. 0-84 Кор. 0-88 за один літр I-а при 100 літр. 50 літр. 25 літр. Кор. 1-00 Кор. 1-04 Кор. 1-08 за один літр Вино самородне при 100 літр. 50 літр. Кор. 1-20 Кор. 1-24 за один літр Франко станція Львів — бочка не числить ся. 3—0

Поручаємо також вина дорожні і знамениті МЕДІА ПІЛІТІ.

Рух сьвіжених поледів

зачаї від 1 мая 1905 після середньо-європейського часу

До Львова на дворець головний прихдають:

3 Іцан 12:20*, 6:10, 1:40, 5:45, 9:10, Ворохтя (від 1/7 до 30/9 в неділю і сьвята), Десятинна (від 1/10 до 30/4), Коломні (від 1/6 до 30/9 що неділі і сьвята) Керезмеє (від 1/5 до 30/9), Серета (від 1/7 до 31/8), Бергметта (в понеділок), Жидичева (від 1/5 до 30/9 в неділі і сьвята.) 2:31*, 6—, 8:50, 1:30, 5:35, 3:40, 9:50*, Нового Сачка (від 25/6 до 15/9) Аска (від 2/7 до 15/9). Кракова Підволочись 7:20, 11:55, 2:30, 10:20. Лавочного 7:29, 11:45, 10:50. Рави рускої 7:50. Станіславова 8:05. Самбора 8:15, 1:50, 9:20*. Яворова 8:18, 4:32. Коломні 10:05. Рапшава 10:35. Тузі 3:45 (від 15/6 до 30/9), Ожолього (від 1/5—30/9). Велзца 5—.

На Підзамче Підволочись 7—, 2:15, 5:15, 10—*.

Поліди льокальні.

Врухович від 14/5 до 10/9 6:50, 7:50, рано, 9:55 перед полуднем (тільки в неділі і рм.-нат. сьвята, 1:45 пополудня (тільки в неділі і рм.-нат. сьвята), 3:05, 4:16, 5—, пополуд. 7:41, 8:55 веч. 8:18 рано, 1:15 пополудня (від 1/5 до 30/9). 4:32 пополудня, 8:45 вечер (від 14/5 до 10/9, і 9:25 вечер (від 14/5 до 10/9) тільки що не ділі і сьвята.

Щирца 10:10 вечер (від 1/6 до 10/9 в неділі і рм.-нат. сьвята.)

Любіня 10:10 вечер (від 14/5 до 10/9 в неділі і рм.-нат. сьвята.)

31 Львова з головного двірця відхдають:

До Кракова 12:45, 4:15, 8:25, 8:35, 2:50, 6:35*, 11—*, Закопаного (від 25/6 до 15/9), Освежціма (від 25/6 до 15/9), Веліччя (від 1/5 до 24/6) і (від 16/9 до 30/4).

Іцан 2:51, 6:15, 9:20, 2:40, 10:40*, Керезмеє (від 1/5 до 30/9), Дорж-Ватра (від 1/7 до 31/8), Ворохтя (від 1/7 до 30/9) що неділі і сьвята.)

Підволочись 6:30, 10:55, 2—, 9—*, 11:05*.

Яворова 6:55, 5:58.

Лавочного 7:30, 2:55, 6:25*, Кокавчя (від 1/5 до 30/9 що неділі і сьвята.) 9—, 4:20, 10:55*.

Самбора 11:10.

Велзца 4:10.

Рапшава 5:50.

Рави рускої 7:30*.

Перемишля 10:05* (від 1/5 до 30/9) Хирова, Ясла, 11:10*.

Стрия 11:10*.

3 Підзамча Підволочись 6:43, 11:15, 2:13, 9:23*.

Поліди льокальні:

Врухович від 14/5 до 10/9 6:50 рано, 8:30 рано (тільки що неділі і сьвята рм.-нат.) 12:30 пополудня (тільки що неділі і сьвята рм.-нат.) 3:10, 3:20 пополуд. 6:10, 7:30 і 7:55 вечер. 11:15 в нощі кожної неділі.

Якова 6:55 рано, 9:15 передполуднем (від 1/5 до 30/9) 1:35 пополуд. (від 14/5 до 10/9 в неділі і рм.-нат. сьвята) 3:08 попол. (від 14/5 до 10/9) 5:58 пополудня. 1:55 пополудня (від 1/6 до 10/9 в неділі і рм.-нат. сьвята.) 2:15 пополудня (від 14/5 до 10/9 що неділі і рм.-нат. сьвята.)

ЛЕВ

ВАЛІХЕВИЧ

СКЛАД і РОБІТНЯ

РИМАРСКИХ ВИРОВІВ

Львів

при ул. Карла Людвіка 3,

поручає на теперішній сезон

Куфри, Куфери, Торби

і т. п. прибори до подорожі

в різних величинах по найприступніших цінах.

612 12 ?

ТУТКИ цигаретові в найзнаменитіших паперцях як: Le Doublet, Abadie (білі і жовті) Гіпнеті поручає найкраще А. Мауеркович, Львів, ул. Скарбівська ч. 7.

785 8-3

у я раї н ь с м о ю. Перший се раз на археологічній в'їзді залунала мова українська!

Проф. Сумцов наперед московською мовою подякував за вибір, і то не лиш за честь йому зроблену, але також і за свідомості тої гористі, яку приносять науці археологічній в'їзди. «Ось свідомість — мовив далі проф. Сумцов — виростає і скріпнула в мені головною по XII археологічній в'їзді в Харкові, бо завдання йому харківський університет зобов'язав набутком трох музеїв — музею старинностей (котрий перед тим був лише в слабій зароді) і ще двома зовсім новими: церковно-археологічним і етнографічним. Загалом послідовними роками особливим заміню вивався ся благодатний вплив археологічних в'їздів на повстання й розвиток міських урядових товариств та інституцій — і се виявилось яро також на сім XIII в'їзді через основане в Катеринославі прекрасного музею імені А. Н. Поля. Велику вагу має нагороджене матеріалів і повстання відповідних музеїв, та ще більшу вагу й користь має те взаємне знайомство і поважання, яке розвивається і зміцняється через научні в'їзди, а личко для мене оно нині виявилось зробленим мені честю, вибором на почесне передодательство. Все те стане для мене найвищим спомином мого побуту в Катеринославі, котрий, мимоходом сказавши, зробив на мене дуже добре вражіння своїми широкими, як сусідні степи, улицями й площами і красою старого українського батька — Дніпра Славута».

Відтак закінчив по українськи:

«Як споми про нашу дадеку і славу українську старину, виривають думки про ті часи, коли по цих степах пішалося і гарцювала козацька воля, коли вона кохалась і мотикалась на Дніпрових хвилях, на човнах, по чайкам і байдакам, та доля і та воля, про котрої згадував і співав незабутній Тарас Шевченко».

«Учора, високоповажаний добродію, вже згадували про українську старину; сьогодні і мені треба трохи нагадати про неї на її рідній мові, нагадати на берегах широкого та дужого Дніпра — того Дніпра, котрий колись то носив у море багато козацької крові, а тепер, після великого закону 6-ого серпня, нехай несе народом побільше щастя та любови, для доброго пожитку і ясної просвітл!»

Ось промова викликала гримі ошески.

Після найновішої вісти в Петербурзі, поданої одним тамошнім денником — підготовляючи роботи для видання Гвагелія в українській мові скінчили ся вже незадовго. З припорування синаду, рукопис Морачевского переглядає і поправляє окрема комісія вказана в компетентних людях, під проводом одного епископа, родом Українця. Комісія — пише той денник — старанно порівнює український переклад Морачевского з текстами грецьким, латинським, славянським та іншими і поправляє недоліки. Гвагелія має друкуватися в друкарні синаду. Побіч українського тексту буде друкуватися церковно-славянський.

Про сім нагоді занотуємо (за «Київською Стариною» за місяці липень і серпень) ось яку звістку: «По довгій мовчані про українське питання заговорили в'їзди і московська духовна праса. В 23 члони С.-петербурської духовної академії, Церковний В'їстник» нахотило стати «Доброє начало», котра витяє звісну постанову комітету міністрів, яку скасовано заборону українського перекладу Гвагелія. Орган петербурської академії йде

На лагіднім небі в'їзди горіш ясо, безпристрастно і холодно. Довкола було тихо, дуже тихо, начеб ніх здержав відхід і наслукує, що діється в душі Миколи...

— Завтра підеш до нього і подякуєш! Микола мовчав.

— І все замахнується... повернеш назад до студій.

— Я нікуди не піду і нічого не буду писати — відповів Микола ледви дочутно та задихуючись і пішов.

— Чому? — крикнув старий, скопив ся з лавки і пішов за сином.

— Не можу...

— А жорти можеш?

— Пустіть мене! — крикнув Микола дивно і приопшавши ходу, пішов попри сходди до купільної моряки, куди перед кількома днями був переселен ся.

— Ах, ти драбе, ти драбе! — шептав старий, а коли скригнула фіртка, що веде до городу, крикнув голосно:

— Драбе!

Крик збудив тиху ніч; вона стрепенула ся і повторила голосним відгомоном: «Драбе!»

Микола вийшов до номерки і засвітив кущик свічки. По довізці, по чорних та ошветілих стінах бігали тіні і ковали ся в нутра. Червона подушка світилась блимає в темряві чорної комнати, а свірішук, що загнідав ся під дошвою коло печі, перестав цвірішкати... Було воно і заносило паленою глиною. На бочці, переверненій горі дном, лежали в неадамі в'їзди та зошити; коло широкі лави стояло крісло, а на нім висів студентський плащ. Микола відчинив мале вікно, ходив довго по комнаті, відтан нараз почув в цілім тілі отрашену втому, агасив світло, кинув ся на лавку і ленав як здеревілий горішник, прикривши рукою очі. Літла ніч заглядала до віконця. За стіною в кропіві цвірішав свірішук, десь ввечір дзвонили,

навіть дахше, виснажуючись за тем, щоб нормуватись українським язиком не лише в проповідях, але і в часописах для ширшої релігійно-моральних поглядів серед українського населення, при чім надієсь, що редакція «Епархіальних В'їдомостей» не відкажуть на своїх стовпцях мідя релігійно-моральним статтям в українським язикі. — Осьвою дорогою, коли-б Епархіальні В'їдомости пішли за радою «Церковного В'їстника» (висказаною в добрій вірі), то се в більшій часті принесло би радше шкоду, бо більшість Епархіальних В'їдомостей останніми часами стались головними органами реакції, проповідують фанатизм і нетерпимість, отже від їх статей в українській мові вийшла би хіба лише шкода — баламучення і деморалізоване українського народу...

За що переносить ся на Мазурину?

Недавно донесли ми, що п. Петра Бохеньського, урядника податкового в Збарани перенесено до Житомира. Тепер від добра поінформованої особи одержуємо точніші пояснення, як то і за що п. Бохеньського зроблено «русского радикала» і показано засланню на польський Сибір. Пригода в п. Бохеньському буде мабуть на одиницю з того рода офіційної андві у східній Галичині.

Перед кількома роками скарбува дирекція права призначила п. Петра Бохеньського до комісії прм вимірі особисто доходного податку. П. Петро Бохеньський, підмаючи важність службового обов'язку, засідав в комісії не яко манекін, але дуже часто забирив голос там, де бачив, що пропозиція референтом сума податку в відношенню до майтку контрибуента могла бути або за висока або за низька. Тай в тім як-раз скоїло ся ціле нещасте. Прийшла на порядок позиція котаря зі Збарани п. Францішка Соболя. Се дика на цілий повіт; капітал своєї льокує в ріжнородних спекуляціях. І так купує під фірмою інших спекулянтів цілі обшари двірські на парцеляцію пр. а Захарявичем, бувшим купцем, окупуєво військовими частинами будують і площі в Збарани — там де може віднижчик: контрахтами, а де не годен докупити ся, то робить з якихих померших та купує яку небудь претенсію і лідиує. Розуміє ся, що з п. «коморніком» мало хто віважить ся ставити до лідиції, або вже стає, то тільки для форми і така зараз відступає від лідиції.

А може висока палата нотаріальна хоче доказу, то прозимо за надати актів з ц. к. суду повітового в Збарани ч. 1477/95, 2035/95, ч. 3196/95 III 895/601, 5705/95, 6721/95, а для комплексу актів: IV 141/59—98. В тих послідніх актах знаходять ся письма, котре вийшло з канцелярії п. Соболя в році 1893, де висказані дуже точно адреси всіх співласників реальності зцітваної п. Соболем, а в письмі внесеном до ц. к. суду в Збарани дня 10/4 1895 ч. 3196 III 895/601 той пан коморнік наже, що не знає, де ті співласники обертають ся. Янже купав те, що хотів купити, і так як хотів, пригадав вже собі знов всі адреси, чого доказом писав з 4/8 1900 і повновласть з дати Новий-Йорк 6/8 1901 перековані в актах IV 141/59—98.

Далше п. Соболь винаймає від хмівіи ґрунти в аренду на довші літа, пювадять господарку ягба який обшарник, держить худобу рогату, коні, вреніт капіталом своєю улюкував в кредитовім товаристві, де в заравом директором.

Вкінці нотаріат несе річно найменше 20,000 К чистого доходу.

Поминувши всі ці бачі доходи п. Петро Бохеньський на підставі дат урядових виклавав, що зі самих документів згодошених в протягу року до виміру належності (сере-

спершу голосно, відтан все тихше... Хтось іде... Шастаний!... Від'їхати безумовно, лиш скорше від'їхати... Воже, як він втомив ся... страшно втомив ся!... Свирішук за печиво почав на ново цвірішкати і дивний гомін повстав під вікном та в купільній комнаті... Десь зазяв вогут і затріпав сльозним при-лами...

— Що се? — Микола скопив ся наляканий, опер ся на ліжкати і задеревів з жаку. — Хто се? — спитав і хопив за рушницю.

— То я, Коленю, то я! Ах, дороженький!... — шептав крізь сльоз старечий голос під вікном. На яком тілі отвореного вікна зарисувала ся голова матери.

— То ви?

— Не спит? Журит ся? — шепнула стара в безмешною лагідністю й ніжністю а голосі і замовкла. Було чути, як вола плаче, притулившись до маляго вікна. Микола підійшов до матери.

— Перестаньте, ради Бога! — благав він шепотом, поборюючи корчі, що давили його горло.

— Мій дорогий! Серце болить мене через тебе і не можу здержати ся від плачу...

Микола відскочив від вікна і сховавши лице в куті, хлипає, плачучи слезами безмешного суму та розпуки... Мати вийшла тихенько до середини, склоняла голову на зрігаюче плече сина і плакала разом з ним... Довго так стояли обое і схлипували в темнім куті; воли успокоїли ся, сльзи на лавці і замовкли. Мати хопила Миколу за руку і не пускала її. Він чув, як її старі вості схилювали ся стиснувши його руку як найсильніше...

— Я... не можу... у вас... жити — шепнув вікінці Микола, нервово схлипувшись. — Муху кудись... виїхати...

— Обидив тебе батько? Тільки обидив...

січня в трох літ) в свільності 1000 штук, п. Соболь мусить мати о много більший дохід як визнає его факт, де подано всего лиш около 4.000 К, і жадав, щоб комісія прийняла дохід опертій на датах урядових і після того доходу ухваляла податок.

Але від чогож п. інспектор податковий, так то «двай принацале». П. Соболь то шкільний приятель п. надрадця Франка, а пан надр. Франк мусить п. інспектора і все мусить бути «в поржондну» — а в заслугу сего п. інспектор дістає золотий ковчир; має ще охоту тай дуже велику надію нестати «паном раддою». Але щоби такі як п. Петро Бохеньський більше не мішали ся до таких справ як позиція п. Соболя і щоби голосу не забирали, не шкодило нічого позбутися ся его раз на завісідні не то в комісії, але навіть в цілого повіту!

На таку річ у нас в Галичині в оден літ, котрий дуже юмічний там, де явно урядникові нічого закінчити не можна. Той літ видумав певно що не доктор медицини, тільки ті, що укладали при зеленім сунні закони. Окредитали его двома іменами «тайні кваліфікації», а що то певно самі «уоп» укладали закони, отже додали еще слово «політична».

Наслідія сего ліку залежать від величності одної дози. Менше завадять, випещ, сплюнне і нічого більше; подвійна порція віба тебе з панталюку, але також минає; та як тобі дадуть потрібну порцію, то запаморочать тебе так, що не осянеш ся скорше аж там, де замість «слава Ісусу Христу» учуєш на самим вступі «psia krew» і т. д.

Такою то потрібною чаркою міку почастували і п. Петра Бохеньського п. к. офіційна податкового в Збарани. В чі може бути щось більше л-кого як написати зільна слів н. пр. «радикал», ненавидить Поляків і все що польське, з тої причини тут неможливо, перенести его сейчас до західної Галичини, неприхильний для високого скарбу — або щось в тім роді. Се дуже легко написати, тим більше що кваліфікація іде яко урядова тайна і нікто о тім довідатись не може і не в силі.

Судячи по бездоганним, тихім і ніякою політикою заиркою незакопченим життю п. Петра Бохеньського в Збарани можна на певно догадати ся, що перенесення его «ze względów służbowych» наступило тільки на підставі такої тайної кваліфікації і політичної, против котрої нема жадного андидоту. Бєли отже п. Коритовскі одержав подібну кваліфікацію, тож не диво, що не оставив п. Петра Бохеньського далше в Збарани. Коли начальник повіту, себ то староста доносить письменно, що Н. Н. в дая повіту небезпечний, а для добра «ржонду» добре би було, як би его перевести де кинше то п. Коритовскі, полагаючи на правдивости сего доносу, зробив, що розумів маючи перед собою денунціанцію на Русина. А в такім случаю хто зазвине? Той передовсім, що написав неправду.

Ина річ, що такі доноси повинно ся справді жувати, але щож, нині такий лад, щі урядник урядникови безусловно вірить, а ще й п. старості, шефови від «поятової польської політиці».

П. Коритовскі повірив так як повірив також в справі звісної дефравдації на 150.000 К всіляким хитроуторам, комісарам, контролорам, інспекторам, котрі, що року приїздили і все находили в порядку, пови банок не урвав ся. А що до військових насаманних контролорів, то ті знов вірили тим, що вели уряд — приїхали, поїдписували, записли справу, від'їхали, взяли кошти комісійні і конець! А який гвалт, скандал небувалий, Содом і Гомора! Хто однак сему винен, як не Ви, п. Коритовскі, що так сіпю вірите?

Сильняк галицького міра більше обходять політика чим порядком внутрішній в у-

За що він тебе обидя?.. — Мати притулила ся до сина і почала гладити його по голові. Микола поклав голову слухняно під тим голубленим і здавало ся, начеб він став малим, зовсім маленьким, став опять гімназистом, що любить свою неньку, несвазано любить і готово жертвувати для неї все, навіть життя...

— Що мені робити? Не знаю... Не можу... розумієте... не можу — шептав і притискав руку матері до сухих губ. — Я хотів би виїхати, утечи відсі.

— Батькові тебе не жаль? Він також тепер плаче. Думаєш, що йому з тим всім легво?.. Зглянь ся на його старі літа, послухай його, не будь гордим... Ах, ви!

Мати говорила тихо й ласаво про життя, старість, смерть, ріднине серце... Ії бєйда не досагла синового пересвідчення; однак лагідне ворковане, надихане такою ніжністю та любовю, вкопсало його.

— Наниши для нього, о що тебе просить.

Микола тямив ся і відмовив, хитавши гоювою.

— Не можу... розумієте: не можу!... Як мене любите, то не просіть мене о се... Я виїду собі геть...

— Куди, Коленю? Нікуди... не сумієш виїжджати... Тато відповідають за тебе... — Так, я не сумію — потвердив Микола лагідно і замовив...

Довго сиділи обое, мріли і мовчали. Тепла ніч дивила ся на них крізь вікно і наслукувала, що діється в душі тих людей, укритих в густій тіні.

В комнаті малого домику блимало червоное світло. Там перед образом, освітленим оліяною лампою, клячав на долівці Степан Никифорович і молив ся до Бога горячо, щоби Він, Всемогучий, повів заблудного молодця на праву дорогу...

З російського переклад свободіно О. К.

радах. Нехай буде пияк, картяр, гуляка, все йому прощає ся, аби лише був Полян, а на йому висуває ся і найстаточнішого і найпиль-Русина, хоч би і найстаточнішого і найпиль-нийшого, маєте он і за маряцію або тільки лиш для того, що в Русиню, кидаєте его на другий говець Галичини!

Ексцеленція п. Коритовскі! чи гадаєте, що в той спосіб знищите у урядника Русина любов до свого обряду і мови? Ні! знищите його матеріально, зломите фізично, але ніколи не зломите морально. Чесний Русин всюди не зломите морально. Чесний Русин всюди буде таням, чи в Збарани, чи в Житомирі — перед чесним Полянком кождий з пошаною ухвалить голову, а чесного Жидя також всі похвалить голову, а чесного Жидя також всі похвалить голову. Протинно, на ренегата вої показувать пальцем і такого болять ся як злого дуча, бо если він потрафить без жадних сврґа, бо если він потрафить без жадних сврґа, то пудів змінити віру, обряд і народність, то так само відважить ся і на найпоганіше діла по; для ренегата нема жадної связности ані присяги.

На закінчене маємо до Вас, п. прзиденте Коритовскі, одну просьбу в формі питання:

Від кільких літ краєва дирекція скарбу дуже пильно завідує ся, в яких відношеннях маєткових знаходять ся урядники податкові — результати таких, що задовження поминають при авансах. Ніби радця є, бо прайтка доназує, що задовжені урядники як-раз поповнювали дефравдації, але щож, коли в мвонучих случаях сама краєва дирекція скарбу дає причину до задовжувані урядників, пенсия ренегата їх, як прайтрім тепер ч. Бохеньського на Маз ри. П. Бохеньський жив в Збарани дуже ошадно, не гуляв, не шукав забави ні при пишанні ні при зеленім столі.

Перенесений тепер на другий конець Галичини, до місточка, котре перед роком погоріло, не може там мати ні хати ні домопопкі — одним словом ли нам вже оповідали, жие в дая на день гірше як який нуждар, бо маючи трое діточок мусить свою пенсію ділати на удержане життя з дітьми і на харч для себе. Чим в той спосіб урядник податковий може видержати? Помимо волі затигаа довги, а потому краєва дирекція скарбу скаже: «Не можеш авансувати, бо маєш довги». Щож Ви на то пане Ексцеленце?

Г-ий.

По війні.

Розярене в японським населенню против правительства з причини «некорисного» міра росте з кожним днем, а оногда прийшло в Токіо до грізної революції, при котрій спалено будинок міністерства внутрішних справ, кілька поліційних стражниць і кільканацять мирних будинків.

Головною сиружною руху против правительства з причини закінчення міра, в рухливе сторонництво радикальне, щоби в сей спосіб скорше прийти до власті. Радикали домагають ся строго покарання осіб, а котрих вини Япон агодив ся на таї некорисний мир. Засідане парламенту, котрий скликано на надзвичайну сесію, заповідає ся дуже бурливо. Заповідають упадок кабінету Капури. Потерпають, що який сегорічний урожай в подученю з великими фінансовими зобов'язаннями викличе в Японі фінансовий і торговельний застій. Курси на біржі упали. Говорять, що перевезене майже мільйонної армії до вітчизни потребає з 10 місяців і буде коштувати зільна мільйонів.

Нездоволене з закінченого міра товпа заатакувала оногда будинок урядового денника Кокуміна і зашпала его. Відтан пішла товпа під урядове мешкане міністра внутрішних справ Кошівани, розбрїла поліцію і спалила будинок. Товпа відгрожує ся, що попалять будинок кншак міністрів, але поліція неупустила до сего. Коло мешканя президента міністрів Капури тривали цілу ніч грізні демонстрації. Положене було грізне. Всі резерви поліції показано до служби. Вільше загрожені часті міста суть цілком окружені поліційним кордоном. Уяніці коло редакції Кокуміна замкнені; редакцію естерене відділ в 200 матрозів. О скілько до си звісно, при атаку на дім міністра внутрішних справ погубла одна особа, а 14 покалічено. Оден з демонстрантів заявив, що дім міністра спалено в тій цілі, аби звернути увагу мікада на невдоволене народу з усім міра, і що бажане народу є, аби мікадо міра не ратифікував. По півночі поновлено атаку на редакцію Кокуміна, але поліція розігнала товпу. Товпа знищила дві більші стражниць поліційні і коло 15 поліційних коновів. Вночі покинано до служби на улицях відділи армії. Над раном товпа спалила 10 церквей і місійну школу. Конзуляція сиружало військо. Рано уязнено коло 200 осіб, але пополуниц уязвлено їх, бо власті бояли ся, що товпа заатакує вазниці, в цілі уязвлені арештованих.

Токіо. Цісарським декретом заведено в Токіо воєняний стан. Заворушення вибухли наново.

Петербург. Тут говорять, що оголошений в часописях текст мирового договора не є автентичний, бо на бажане російського правительства кілька параграфів задержано в тайні. Деякі параграфи договору не будуть оголошені, бо суть некорисні для Росії, і поділали би на російську опінію публичну дуже уємно.

Льондон. Цісар Вільгельм в розмові з членом американського конгресу Бартольдсказав, що цар просив его, аби спитав Рувельта, чи можна розпочати мирної переговори. З сего виходило б, що цар перший просив о мир.

(Телеграми.)

Севастополь. Вирок воєнного суду, засуджуючий на смерть 4 матросів з корабля "Прут" за бунт, затверджено.

Тифліс. Різня в Баку триває далі. Губернатор в Баку одержав поручення, щоби при допомозі виступаючої в Тифлісі батальйону стрільців виступити енергійно проти повстанців. Вечером повстанці острілювали дім губернатора. Віда хат військи показалося за слабе, так що на поміч візано артилерію. В Баку при сильних вітрі горять різні частини міста.

Баку. Нафтові жерела в місцевостях Багазна, Сабучі і Романя ділком вигоріли. В Відейбачі нафта горить далі. Фірми Нобель вгорило 40 жерел нафти.

Петербург. Пробиваючі тут промисловці нафтові звернулися до царя в просьбі щоб в Баку заряджено як найенергійнішіми засобами, бо в противному случаю нафтовому промислові грозить руїна.

Берлін. Цілий нафтовий промисел в Баку в великій небезпечності. До сей корі згоріло 260 резервуарів і звиш 300 закопів в землі.

Петербург. Царським указом здеградовано і усунуто з служби адмірала Небогатова і командантів панцерників: Николі І, Адмірала Сенявіна і генерала Апраксина. Всі інші офіцери смх кораблів, коли вернуть до Росії, мають бути поставлені перед суд.

ТЕЛЕГРАМИ.

Угорська криза.

Будапешт. Супротив заповіданих робітниками демонстрацій за загальним голосуванням в день отворення союму, президент Юст поробив різкі зарядження для забезпечення свободи комунікації в посольській палаті між послами і публікою. Визвав також до себе начальника поліції і звернувся до увагу на припис з р. 1848, на підставі якого президент посольської палати має право в цілях забезпечення ладу в парламенті і пова парламенту, ужити національної гвардії, під котрою тепер треба розуміти гонведів. На слушай, коли би поліція супротив робітничих демонстрацій показала ся за слабою, він зверне ся до начальника команданта гонведів з закликом, щоби прислав йому до розпорядимости кілька батальйонів. Сам Юст хотів дати підстави, що коаліція підозріває Феврваря на тайне порозуміння в соціальністами, котрим дозволив на вселі маніфестації против союму, щоби лише показати, що коаліція не має за собою публічної opinii. Правительство дозволило на похід робітників перед сойм дна 15 с. м., в цілях доручення президенту палати петиції, але заповістю, що на слушай демонстрації або заворушення розжене товпу. Феврварий поїхав до Відня на нову аудієнцію до цісара, на котрій має бути порішення, чи 15 с. м. сойм має бути відкритий, чи розв'язаний.

Сербський король.

Білград. Кабінет займає ся тепер справою візиту короля на європейських дворах, бо труднощі, які були досі на переході смх візиту, вже усунені. Назві в Берліні наступили під оім зглядом похитшені.

Мароко.

Париж. Міністер внутрішніх справ одержав від посла в Фезі телеграму, що великий везир дав повну сатисфакцію в звисій справі, запхатив відшкодовані і прирік пильнувати, щоби подібних случайів більше не було (арештовані чужих підданих).

НОВИНИ.

— Епис. Митрополит гр. Шептицький вернувся вже дна 6 с. м. з подорожі на Схід до Львова і остаче тут вже через довгий час.

— Галицький сойм буде скликаний, як доносять з Відня, імовірно між 20 а 26 с. м., а не в понеділок, як се ми вчера подали, повторяючи сю звістку за одним польським дзєвником.

— Брехні ганати. Dziennik Polski доносить: „В Навколишніх буцадого пошту, не висліджені злощасті убийства з політичних причин віста Івана Росуляка. Арештовано одного парубка, на котрім тяжать поважні підозріння. Само Навколишнє звісне ще в часів рильничих страйків“. Отсе суть слова „Dziennika polsk-ogo“, та найправдоподібніше а навіть певне, що суть они тенденційною ложню. Росуляк був паньсько-старостинським прижитством, та его убийство хоче використати буцада газата на те, щоби кинути підозріння за убийство на руских агітаторів і звернути увагу властей против народного руху в громадї. Було б пожадаве, аби п. м. державна прокуратура вглянула точніше, хто прхав того рода інформацію до польсько-газатистичного дзєвника.

— Демонстрація крайних учателів. У вівторок дна 4 вересня маля розпочаті ся в Люблянї краєва учателська конференція, а маля тривати до дна 7. Однак зараз по отвореню конференції зложив делегат Лука Еленец ось таку заяву, підписану в сїм делегатами: Правні заступники крайнього учателства признають прихильність міродатаях заступників до уразивленія платні. Вони не демонструють проти висих пн. властей аві проти поодиноких груп соймових, прихильних учателству, констатують однак безуспішність всіх дотеперішних за-

дів о урегульованне платні і в нятиском підносять, що вони далекі від якої небудь нехити що до обов'язків свого звання. Та супротив теперішних матеріяльних обставин зазначають, що так довго не будуть брати участь в крайній учателській конференції, аж побори крайнього учателства будуть так управильні, щоби яловичі відповідали §. 55. державного закону про народні школи. Через се дає крайнє учателство устами своїх правних заступників вислів своєї нужди, яка спиною его діяльності. Нехай бодай через се найде лаша жалоба відгомон і признає в цілій державі. За смх всі делегати опустили саж, виїшавши демонстраційно.

— До ц. к. П. Гімна. в Чернівцях вписано ся — як доносить черновецька „Буковина“ а початком р. ш. 1905/6 до руских відділів: кл. пригтовляюча 55, кл. 1.5 72, кл. II. 44, кл. III. 35, III. 34, кл. IV. 42, кл. V. 34, кл. VI. 22, кл. VII. 17, кл. VIII. (німецько-руська) 42. Загалом вписано ся сего року до всіх клас п. к. П. гімназій 711 учеників, накомі іє початком попереднього р. ш. було їх 751, а з початком року ш. 1903/4 було учеників більше як тепер, бо 788. Вина за се має зменшене фреквенції має падати на управителів школи, директора Козака.

— Народна діяльність на провінції. З Каменеччини пишуть нам: Недавно до нас прийшов кандидат адвокат, Др В. Левацький, а вже в протягу кількох місяців показав ся наслідки его праці а разом зсвідомство, кілько може віддати окочний і невопущий молодий робітник народній на провінції. Заходом п. II-ого устроїв тутешній руский „Сокил“ дворову виставу комедій в 3 актах С. А. Янчука: „Важопаєць“, а то дна 18 і 29 серпня на дохід „Сокола“ і вечірницю для інтелігенції (13/VIII) і для міщанства (29) на дохід бурей філії „Просвіти“. Тринадцять праця на пробах як також старався аматорів-артистів приклавши так увагу видцям, що всі вертали з передставлення одушевлені. Особливо на причуд випадів ролі Катерини і Олесиї граї п. к. П. Н. В. Овдимова і певним ошанованем ролі Омеляна визначив ся п. С. О., а чудово виявив ся з своїх трудів і невдач роль Семена навишновий і Сват пригукуючий, граї п. III. і п. В. С. Салівня сміху викликавали дотепи і хордаків ревного Харка. Взагалі всі артисти і хористи виявили ся зі своєї ролі чудово. На передставленю була велика кількість гостей з провінції, етажена рівночасно випадуючим вечором з танцями. Сала „Сокола“ не могла всіх помістити, так що місцеві мусіли відкрити без біметів і чекати на другу виставу 29/VIII в котрій то дна були міщанські вечірниця. Заван на обидвечеря тривала до 6 рано серед повного задоволення учасників. При тім принесли ті передставлення і вечірниці понад 170 корон чистого доходу, котрий ужито на санацію фізичної „Сокола“ і на бурсу філії „Просвіти“. Щоб приклавши лаш більший і стабіль дохід на бурсу нашої філії „Просвіти“ розіслано відозви по інтелігенції повіту і дзєварації на ушачування певних сум місячних, за що буде удержувати ся талановитих учеників бідних так ту, як і у Львові. Ошодіємось всі, що інтелігенція наша порозуміє інтерес народний в пошті і зложить відповідну суму, якої потреба нам конче до повного удержання 4 учеників і підмоги інших. — Сокил.

— Дволітня військова служба в Росії. Російська телеграфічна агенція розіслала таку телеграму: По дозвешам дзєвників, одного з найбільших реформ буде скорочення часу військової служби. Буде вона тривати взагалі 10 літ, причім діїсна служба при війську буде скорочена до двох років. — В доповненю повисшої відомості бюро Ватона каде ще ось які подробиці: При міністерстві військ організує ся комісія, котрій поручено розслідувати недостачі російської армії, а також підчас послідньої війни, і найкращі способи ушунення. На першій плані поставлено справу скорочення служби у війську до двох літ на зразок багато європейських армій. Скорочення служби визнає ахатся за відомощення армії і рівночасно побишувати часю резервистів. Але скорочення часу військової служби звязане тісно з умовним станом косяків, наслідком чого постановлено звернути пильну увагу на ширше просвіти. Весь закон про військової обов'язок буде ошочно перероблений, а також будуть змінені приписи з всяких полешах.

— Конгрес славянських студентів. В Триєсті розпочав ся конгрес славянських студентів, в котрім бере участь багато Чехів. Ухвалено резолюцію в домашнем безпородочного відкриття славянського унів'єрситету Люблянї і з протестом против італійського університету в Триєсті.

— Зеліничка катастрофа перед головним двірцем у Львові лущала ся вчера піз до 4 год. рано. Ската ся вона серед ось яких обставин. Перед 4-ом год. рано вїзджав з товарового двірця тагаровий поїзд до Стрия і тому урядник руку уставив від сторони Станиславова червону літарку на знак „відкрити не вільно“, бо обидві лінії, стрийська і станиславська, перетинають ся нещадно білогорською лінією. Як раз в ту пору надїхав тагаровий поїзд із Станиславова і его машиніст переслідувавши (здогадують ся що він спав) виставляючи знак, не здержав поїзду. Наступила катастрофа — машина станиславського поїзду ударила в бік поїзду, що їхав до Стрия... Наслідія катастрофи були великі: знищені три машини (поїзд до Стрия їхав двома машинами), угнені ящики, пать вагонів із вїзнем, пивом та іншими товарами зовсім розторощені, а кільканайцять дальших поважно ушкоджені. Шкоди внесуть якого пів мільона корон. З людей ніхто не потерпів, а всек таля вся служба в обох поїздах згодила ся надужим від страху й потра-

сени нервів. Як сказано, здогадують ся, що машиніст, котрий віз поїзд із Станиславова, Теофіл Пастернак разом з топаником мусіли задирати і тому допустили до катастрофи. Се вже імовірішше, бо в критичній хвили мусіли отямити ся і зким поїзди зударив ся, пошкандувавши швидко з машини і пропали кудись без вісти. Чудом уратували ся два кондуктори, що також вісочили в пошадній хвили з одного вагону до рова, де лиш легко потовили ся. Той вагон кілька секунд пізніше розторощив ся на тріски... Після жної версії причиною катастрофи було се, що машиніст Пастернак спизив ся був трохи з поїздом і відтак поспішаючи, не добачив остерігальної червоної літарки. В послідній хвили пробував поїзд здержати, пустивши противну пару, але безуспішно.

— Уржендові енци. Доручено нам відішлє судіуючого документу: Świadectwo Gminy. Powiawa Grybko guko zhrzuł jest pora- lonyj a bardzo ubogi nato potwierdza zwer- chnoś Rady gminy. Grybów 15/4 1905. urzad gminy (печатка) Haryj Sawkuw p. g. Oleksa Dmytrow rada. — Відний той Гривко Гульба, що не лиш погоріс і є „bardzo ubogi“, але ще мусить ходити по сьвітї з таким „свідєцтвом“, котрим ошмішує мимо- хити так себе як і свою громаду.

— Пожарний „Сокил“ в Жулині, стрийського повіта, засновано на статуті львівського „Сокола“. Намістництво вже затвердило статут.

Збори і засідання.

Виділ „Народної Ради Турчанської“ відклинає заповіджене віче на днь 12/9 1905 задала рівночасно скликання на сей днь загальних зборів членів „Ризниці“ в Самборі — а разом зпрошує на віче до Турки на днь 14-ого вересня, щоби дати можливість всім, що хотять бути на вічу в Турці, таки словити свій горюжаний і народний обов'язок. — За виділ: Василь Сологуб, пред- сідатель, Петро Крушій, секретар.

Урядові вісти:

— Іменованя. Ад'юнт дирекції помішничих урядів Іван Голуб іменований директором помішничих урядів при намістництві у Львові.

Військова справа.*

Тому кілька місяців появилось на мурах міста Львова оповіщення концесіонованої ц. к. правительством інституції, яка складалась з військової школи пригтовляючої, пансіона і бюро інформаційного для справ військових. Оповіджене се стало особливо для нас Русинів дуже важитим та притім відрадню появою, бо друковане було поправною руською мовою. Вже з сего самого, що заряд сей немаловажної інституції узнав нашу мову в Галичині за рівнорадну, коли тимчасом подібні інституції, стоячі під зарядом братів-Польків, цілкомовно ігнорують наші почування національні, можна вносити, що інституція ся сповинати буде свою задачу належно на пожиток обох народів, замішлюючи Галичину. Щоби однак сфери, що респектують еще наші національні почування своїх переконань не зміняли з часом в нашу некористь, потреба, щоби ми оказали ся гідними того респектованя і у всіх справах, в яких прийде нам до сей інституції відносити ся, відносимо ся лише по руски. Достойний лише той, хто за своєю достоїнстю убігає ся і хто є сам стереже. Се уважав а відповідним неперд прямиїти, доторкавшася сей справи.

Ма, Русини, не відносимо ся до військової загалі несправильно; сего не можна зам закнути а скорше можна закнути певного рода алатню, котра находити свій вираз в тім, що ма — віддаючи по „закону“ рекрута, не стараємось здобувати в армії важливіших повій, але найдальше по 3 літній ранній службі рускі воєни вертають з радостю на миди до дому на — біду, а не один з них при своїй інтелігенції, солідности та марности мін би дослужився в армії почетного становлення. Се шкідливе для нашого національного організму тим більше, що днес ширші маси заявляють чим раз більше почуття національного розвитку, а поминані до того рускі чинники не старають ся розширити то почуте у всіх культурних напрямках. Дзїм ся на Німців і Чехів! Оба ті народи стоять культурно і економічно о неба вше від Русинів і дух підприємчий у них значно вишай як у нас, а прецінь они використовують кожду хвили і кожде міноє, пхают ся у всі заводи, у всі уряди і інституції, щоби захопити власть та щоби з вожді інституції в нинішнім ладі державним втягуючи як найбільш безпосередний користий. Східна Галичина, себ то Русини, формує майже два корпуси війська, а команду і власть над тими військами мають Німці і Чехи. Послідними літами кинули ся вже з великим запалом і Поляки до військової і чого не доконали товариствами szkoly ludowej i Macierzy polskiej, того доконать в війську, если ми до військової відносимо ся будем і на дальше з тою самою апатією. Русини, офіцїрив чиняих, починають можна на пальцях і тому ваші діти в таким страхом идуть до війська і тому в руського „ильоге“ в дше несвідомо маса арматного маса на війну. Ми даємо гроші і кров а панованє і користи лишамось чужим. Поступаючи в той спосіб ми не дзїгнемось ніколи, противно поможемо себе здавити. — Чи не сором, що на 41 вадетів, які виїшли сего року з надеждою школи, запоженої у Льво-

ві у нашій часті краю, виїшло всего на все- го двох Русинів?

Се одна річ, на яку потреба нам конче звернути увагу; а друга, про котру я вже мнуглого року вгадував, щоби вишлвати на менше засібні родини, щоби їх діти вшпались при війську служити підофіцїрами, яким тепер підвищено платню і визначено грошеву відплату і щоби в той спосіб по вислуженю дванадцяти літ одробувати посади канцелістів, воєнних, листоносів і т. п.

Землі у нас мало, до ремесла і промислу проявляемо дуже малу охоту, а користий, які приносять 12-літня служба військова, не хочемо хіснувати, за то достарчаємо велику масу бездомних і нічо не уміючих пролетарів.

Вертаючи до агаданої мною, ново заснованої у Львові при уїдци Пенар- ский ч. 37, інституції Вп. Кароля в Наскадї Нагліка, ц. і н. подковни- ка в ст. сп. рицара ордеру Франц Йосифа ітд., котра складає ся з інформаційного бюро в справах військових, з військової школи пригтовляючої і з пансіону і деталічні програми всіх тих трох відділів зладила в рускій, польській, німецькій і румунській мові, мушу — заважати, що як раз наш нарід, яко найменше просвічений, найбільше може такої інституції потребувати. Загалом відомо річ, які журби поносять інтересовані в справах військових і як покутні писарі, а навіть особи, котрих обов'язком є інформації і поагодувати, визискують та кривдять наших людей, коли до них в таких справах звертають ся. Військове бюро інформаційне Вп. Кароля в Наскадї Нагліка у Львові уділяє воєних рад і поаовань у всіх справах військових, в разі потреби виготовляє проше- ня в тих справах і так:

- а) в справах браки військових, або увільнення від служби в дорозі рекламаций;
- б) в справі однорічної служби військової;
- в) в справі вступленя до чинної служби військової;
- г) в справ- приняті до військових заведе- ннь вишовачих і наукових вишних і низ- ших;
- д) в справі заклоченя супружжя перед ушавом часу, означеного законом;
- е) в справі відкоченя вправ військових, або від їх увільнення, як також від контролю;
- ж) в справах личних офіцїрів оборони вправої;

- а) в справах поданя до Престолу;
- і) в справах супружжя казній. — Всіх тих інформацій уділяє бюро за уміреною ошатою, а убогим даром в будні дні від го- дини 12—1 по полудни.

Сей відділ заведений найбільше пожиточним буде нашим селанам, котрі до тепер були безрадні, або давались різним пиянам виискусувати.

Другий відділ; військова школа при- готовляюча та великою користю може стати нашій інтелігенції, а засібнійшій молодіжї, котра хотіла би посвятити ся службі військовій.

Школа ся пригтовляє аспірантів, маючих відповідне образованє до судіуючих іспитів:

1. до іспиту, що надає право однорічної служби військової (Intelligenzprüfung);
2. до іспитів, потрібних при вступі до військових заведень вишовачих і наукових;
3. до іспитів кадецких;
4. до іспитів в цілях одержаня степеня поручника в резерві і в крайній обороні або в загальнім ополченю;
5. до іспитів доповнюючих для офіцїрів резерва, що наміряють віддати ся фаховій службі військовій. — Науки уділяють досвідчені і визначні смх.

Зголошеня висилати належить до Дирекції закладу при уїдци Пенарській число 3.

Третій відділ заведений пансіон приймає учеників місцевих і замісцевих, що мають побирати науку в школі військовій пригтовляючій, або в інших школах львівських, пнших середніх або вишних, як також приватистів і екстерністів, даючи їм совіону батьківську опіку, здоровий харч і вигідне поміщенє, поштіну опіку лікарську, а на жда- не знамениту поміч в науці не лиш в пред- метах обов'язкових, но також кадобовязкових, іменно в науці мови французької і англійської, музики, рисунків, гімнастики, борбництва, кінної їзди, плавання, танців і т. д. Старанем інституту буде вступити пнтомдам батьків- ский дїм, беречи їх від алий впадів, обра- зувати їх умн і убагороднювати серця, зацілюючи у них почуте обов'язків, люб- бо вітчини і ті принципи, які проявляють ся у людській праведних і добре ви- кованних.

Видачи, як мало інтересуємо ся військо- востю і як часто єсьмо кривджені, визиску- вані і поневаїрані в справах військових від різних покляняних і непоняканих чинників, уважав а за відповідне визнаати нашій су- суспільности се ново осонованє заведенє в ширим зазивом, щоби у всіх військових справах лише до него удавати ся, щоби діти свої по можности сему заведено до військо- вого вихованя віддавати, а надто, щоби в військової пригтовляючої школи того заве- деня як найбільше користати, чим дітям на- шим здобудомо вправний і певний руський хлі- ба, а народність нашу дзїгнемом значно а гору.

Іван Бачинський.

Надіслане.

Рутинованого маніпулянта

уміючого писати на машині прийме адвокат Олексійчій в Стрию. 719 3—3

Адвокат Король

В ЖОВКВІ

глядає конципієнта. 781 2-5

Студент II. року прав глядає лекції на своїй з обсягу всіх клас гімназійних. Адреса: Володимир Гіжовський, ст. пр Львів, ул. Театинська ч. 9.

Генеральна фабрична складниці фортеп'янів в Тернополі продає св'ященникам, вишнім урядникам Русинам фортеп'янів всіляких моделей по фабричних цінах. Лев Бергер, Замок в Тернополі. 720 2-2

Матурист учительської семінарії, глядає лекції на свій рік. Згодошуватиметься до 12 с. м. під Р. М. 25 poste restante Станіславів. 1-8 801

3 "Народної Торговлі"
Приймаємо вільно учеників з уніфікованого II-ого класу шкільних середніх на 4-тину практичну торговельну. Ученикам такі дістануться платити 20 кор. в рік по шістьмісячній практиці. Перших 6 місяців удержують їх цілковито їх родичі, або опікуни. Згодошуватися з шкільними і матеріальними умовами в Львові, район ч. 36.

На продаж

партерний дім о. Ільницького в Самборі з вільної руки. Близько відомість в парохіальній уряді в Доброгостові п. Стебник. 802 1-3

М. НАС

Львів, ул. Шпитальна ч. 28 поручає свій великий вибір всякого рода повозів, нових і уживаних, приймає до замін, в коміс на продаж або купує за готівку. Дрібна продаж всяких повозових додатків. 1-3 191

Просимо зажадати

нашого банкового календарика, який розсилаємо даром і оплатно. Львів на списати продаємо дешевше як заграничні фірми. Агентів не маємо. Безплатна ревізія лісів і ефектів.

Шіц і Хасе

банковий дім і контора виміни. Львів площа Марійона ч. 7. (пр. ул. Коперника). 780

Робітню знарядів церковних

другу руску в Галичині поручає

Василь Дуткевич

бронзієвник в Перемишлі.

Приймає чаші до зодочення, дароносниць, евангелії і інші сего рода річи церковні. Зодочення і сріблення відбуваються в огні. Поручає склад хоругв, чаш, ліхтарів, павуків.

ВАСИЛЬ ДУТКЕВИЧ, Бронзієвник
Перемишль, ул. Францисканська ч. 18. 595 23-90

ЛЯРНЯ ДЗВОНІВ АНТОНІЯ СЕРАФІНА

в КАЛУШІ

відзначена трома срібними медаллями

виконує дзвони різної ваги і приймає ушкоджені дзвони до переливання в найкоротший час, а також має на складі готові дзвони різної ваги.

Дякуючи всім Вп. приходникам і фундаторам за всі дотеперішні замовлення, прошу о ласкаві замовлення так на поодинокі нові дзвони як і на цілі групи. За трезвоність матеріалу і гармонійний звук моїх дзвонів ручу і для того осмілююся припоручити їх Вп. П. Т. Публіці.

з глибоким поважаням

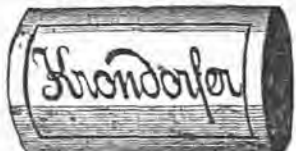
АНТОНІЙ СЕРАФІН.

Агентів не висилаю.

КРОНДОРФЕР

ПРИРОДНА АЛКАЛІЧНА ШАВА випробоване лічичне средство на недомагана віддихових органів, жолудка і міхура.

Щоб утерати ся перед наслідком, треба уважати на корок з огнем випаленим знаком.

ГОЛОВНИЙ СКЛАД

Львів, Ягайлонська 7, 1.

Коперницький і Син

Оптики і механіки у Львові, площа Галицька ч. 1. проти Банку Гіпотечного на плантаціях площі Галицької поручають

Барометри анероїди по 7, 8 і 10 К. найліпші по 12, 16, 20 і 24 К. — Анероїди по 12, 16, 24 і вище. Заразом поручаємо в найбільшій виборі окуляри, цівкери, люпи і всілякі інші прилади оптичні всілякі напрями полагоджують ся як найшкороше і найдешевше. 4185

Виконує найдешевше

всякі ритовничі роботи, печатки і цвельоване. Власний вибір каліграфічних і металевих стампів, гравюри на металі і дорогих камінях. Шильди ритовані і літні прасовані таблиці з бляхи для сторіжний і аскураційних товариств. Печаткові марки, знаки для випалювання із заліза і шпунтові бляшки. Склад каліграфічних типографій Perfect і різних красок і стампів.

Артистично-ритовничі заведе-
дене 186

А. Зігмана

у Львові, ул. Синюська ч. 14.

Перший руский склад машин до шиття.

Незрівняної доброти машини до шиття і готу

Швейні від 27 до 45 ар.
Ручні від 26 до 48 ар.
Обручові ч. 61 до 77 ар.
Обручові ч. 42 до 88 ар. (дзвонів)

Вся Східноєвропейська і Західноєвропейська фабрики продають ці машини, як також і для всіх сь сьєвропейських урядів розробляють.

У Львові виставка прибутковий, Польський о 10%, дешевизна. Варта згадати і готу бешкетно, Чаша і т. д. на доміж.

ВОЛОДИСЛАВ КУКАВСЬКИЙ

перех тим

Іван Ляврун

Львів, Пасаж Міколайша.

101 6-10

Заснована 1782

Ціс. кор.

Заснована 1782

привіл.

РАФІНЕРІЯ СПІРИТУСУ

Найстарше заведем промислове в краю і одне в найстарших в монархії.

Фабрика найзнаменитіших лікерів, правдивих польських горізок, розалисів і румів

І. А. Бачевский у Львові

ч. і к. надворний доставник

поручає Вп. Управам різнорічних кружків і сільських крамниць свої знамениті вироби по уміркованих цінах.

Має спеціальні парові апарати до виробу горізок, румів і інших спиртуйальв у всіх омаках і яюостях, після ВИМОГІВ ЗАКОНА на теплий, хемічний дорогий фабрично знадженних і сожоджених та ц. м. інститутом до розсїду споживачів оредотв розсїдженних.

Цінники і інформації списає ся на домашнє оплатно і даром. 347 11-26

Глядаю церковного півця, кавалера, а теоретичним голосом, який знав би точно устат і церковний сьмів, а коли можливо і пчльничство. Зазначую, що посада ся в одна із ліпших, бо до 600 К річно. Особисті згодошєня у о. Кир. Пасічинського, Мавунів п. Дидатичі. 792 2-3

Учительна до двох дівчат з другої клас потрібна зараз. Северин Ступницький, парох в Торговиці п. Отпня. 791 2-3

Совісний інструктор глядає лекції на своїй рік. Може приготувати до іспиту вступного до гімназії, або гімназійальних клас. Відомість: Правник у п. Лістової Зокозів. 790 3-6

Женщини в силі віку, однієї, що знала би ся варенєм і наглядом при дітях в Коломий потрібую сейчас на цілий рік. — Успіва подати лично в Коломий ул. Коперника ч. 6 або письменно до о. Александер Осада, парох Вікна коло Городенки пошта в місці. 784 3-4

Здібний кореспондент з красним писмом знайде постійне діловодство поміщене в торговлі Евгєна Опозарського у Львові. Платня в початку 60 К. місячно. 783 3-8

Правник вправний інструктор, глядає лекції на провінції. Комісія інформаційна тов. "Академічна Громада" для О. Н. Вірменського ч. 30 І. п. 780 3-3

Панночки учениці прийму на мешканє і харч під можливу уміркованими успіхами. Куркова ч. 6, в партері. 768 2-2

Учительна, що уміє говорити поправно по руски, німецьки і польськи, потрібна до дівчинки з V кл. Згодошуватиметься: о. Юліян Струтинський, Вучач. 744 8-10

Укінчений ученик шкільних середніх пошукує лекції на провінцію, посїдає свідчення вправля як здібний інструктор домовий. — Згодошєня до Адміністрації "Діла" під "Інструктор". 747 3-8

Курси рахунковости і бухгалтерії з викладовим язиком руским. Приготовляє до іспиту для кандидатів до банків, шадничих товариств і т. п. Лев Бергер, бувший доцент міністерського курсу, 729 Тернопіль, Замок. 2-3

Студентські мундтури власного виробу у великій виборі. Замовлення виконую до 24 годни. Великий вибір матерії кравового і загальноного виробу. Вислїла на провінцію за післяплатою. За непрягої звертає ся гроші а замовлює ся на інші товари. Полеквї сплатах, С. Більбель кравецкий магазин, Львів, ул. Краківська, ч. 4, І поверх. 101 6-10

КАВУ Без конкуренції в смаку незрівняну, сильну і ароматичну, невеликого зерна, в почтових пакетах 4 3/4 кілевих 14 К. франко.

Кава спеціальність надзвичайно великого зерна 22 К 40 с. франко. поручає

Народна Торговля у Львові. 8-12 505

"СОКІЛЬСКИЙ БАЗАР" виконує кредитові портрети з фотографій в ціні від 12 К. **"СОКІЛЬСКИЙ БАЗАР"** продає усі українські часописи і календарі і посередничать у всіх торговельних ділах. Замовлення доноує оборотною поштою. — При більших замовленнях дає опуст. 788 2-25

ГАРАЗД! **"Сокільський Базар" у Львові ул. Руска ч. 1.**

ФАБРИЧНИЙ СКЛАД БІЛІЯ
Найдешевша торговля галантерейних товарів **АДОЛЬФА РАША**
у Львові Ринок ч. 11 (напроти тов. Просвіта.)
Поручає великий вибір мужского біла, краваток, рукавичок, парасоль, зіжок, шкарп'яних виробів, російських калосів, альбомів як також туалетного мила і перуменів.
Великий вибір цукром на цигарети, тютюн, гроші і опіюк в гербом Рука.
Великий вибір біжутерії. 760

Рух зеліничних поледів закінчив від 1 мая 1905 після середно-європейского часу.

До Львова на дворєць головний приходять:
8 Іцнан 12:20*, 6:10, 1:40, 5:45, 9:10, Воронки (від 1/7 до 30/9 в неділю і свята), Деятинна (від 1/10 до 30/4), Коломий (від 1/6 до 30/9 що неділі і свята) Керезмєве (від 1/5 до 30/9), Серета (від 1/7 до 31/8), Бергмєта (в понеділок), Жидачева (від 1/5 до 30/1 в неділі і свята).
Кравова 2:31*, 6—, 8:50, 1:30, 5:25, 8:40, 9:50*, Нового Санча (від 25/6 до 15/9) Ясла (від 1/7 до 15/9).
Підвожочис 7:20, 11:55, 2:30, 10:20.
Лавочного 7:29, 11:45, 10:50.
Рави рускої 7:50.
Станиславова 8:05.
Самбора 8:15, 1:50, 9:20*.
Яворова 8:18, 4:32.
Коломий 10:05.
Рашева 10:35.
Тухи 3:45 (від 15/6 до 30/9), Ожового (від 1/5—30/9).
Бєлзца 5—.

На Підзамче
Підвожочис 7—, 2:15, 5:15, 10—*.
Полїди льокальні.
Врухович від 14/5 до 10/9 6:50, 7:50, рано, 9:55 перед пошудом (тільки в неділі і рим.-нат. свята, 1:45 пополудни (тільки в неділі і рим.-нат. свята), 3:05, 4:16, 5—, пополуд. 7:41, 8:55 веч. 8:18 рано, 1:15 пополудни (від 1/5 до 30/9). 4:32 пополудни, 5:45 вечер (від 14/5 до 10/9, і 9:25 вечер (від 14/5 до 10/9) тільки що не) ділі і свята.
Щирца 10:10 вечер (від 1/6 до 10/9 в неділі і рим.-нат. свята).
Любіня 10:10 вечер (від 14/5 до 10/9 в неділі і рим.-нат. свята).

31 Львова з головного двірця відходять:
До Кравова 12:45, 4:15, 8:25, 8:55, 2:50, 6:25*, 11—*, Запопаного (від 25/6 до 15/9), Освєнціма (від 25/6 до 15/9), Бєлзца (від 1/5 до 24/6) і (від 16/9 до 30/4).
Іцнан 2:51, 6:15, 9:20, 2:40, 10:40*, Керезмєве (від 1/5 до 30/9), Дорин-Ватри (від 1/7 до 31/8), Воронки (від 1/7 до 30/9) що неділі і свята).
Підвожочис 6:30, 10:55, 2—, 9—*, 11:05*.
Яворова 6:55, 5:58.
Лавочного 7:30, 2:55, 6:25*, Кожавини (від 1/5 до 30/9 що неділі і свята).
Самбора 9—, 4:20, 10:55*.
Бєлзца 11:10.
Рашева 4:10.
Коломий 5:50.
Рави рускої 7:30*.
Перемишля 10:05* (від 1/5 до 30/9) Хирова, Ясла. 11:10*.

3 Підзамча
Полїди льокальні:
Врухович від 14/5 до 10/9 5:50 рано, 8:30 рано (тільки що неділі і свята рим.-нат.) 12:30 пополудни (тільки що неділі і свята рим.-нат.) 2:10, 3 20 пополуд. 6:10, 7:30 і 7:55 вечер.
Рави рускої 11:15 в ночи кожної неділі.
Якова 6:55 рано, 9:15 передпопудом (від 1/5 до 30/9, 1:35 пополуд. (від 14/5 до 10/9 в неділі і рим.-нат. свята) 3:08 попол. (від 14/5 до 10/9) 5:58 пополудни.
Щирца 1:55 пополудни (від 1/6 до 10/9 в неділі і рим.-нат. свята).
Любіня веч. 2:15 пополудни (від 14/5 до 10/9 що неділі і рим.-нат. свята).

Примітка. Полїди кожнімі друковані є червоними тонами; полїди білі є означені синім. Мора лічати ся від 6 год. вечер до 6 міну 59 рано.
Значайні білі іди як також біліти всього иншого рода, іхєстрєсакі провідання, розклада іди і т. д. мом і-звєдєнє, мадам Гармєна ч. 9.

до Америки

Канади, Тексасу, Аргентини, взагалі до всіх місцевостей північної і полудневої Америки, до Австралії, Япону, Хін і т. д.

з Галичини і Буковини найдешевше перевозить

Перевозове товариство пароходів

NORDDEUTSCHER LLOYD

В БРЕМІ.

В Бремї се товариство удержує руского св'ященника, котрий виконує душпастирські обовязки і опікує ся емігрантами.

Хто хоче їхати до Америки, нехай пише по шіфарту до: Генеральна Агєнтура Північно-німецького LLOYD'A у Львові ул. Городецька ч. 93. 243 23-50

При закупні товарів прохимо пенликуватись на нашу часопис.

Виходить у Львові що дня (крім неділі і свят) о 5-й годині по полудні. Яко літературний додаток долучає ся „Бібліотеку найважливіших повістей“.

Передплату і інсерати приймають: у ЛЬВОВІ Адміністрація „Діла“, ул. Баторія ч. 24, Бюро газет А. Ольшавського ул. Кілівського 2; С. Соколовський, Пасаж Гавмана ч. 9; К. Вухишак ул. Кароля Людвіка ч. 23. — у ВІДНІ: М. Dukas, I. Seilerstätte; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; H. Asenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; A. Churavski Wien VI. Getreidemark 13; — в ФРАНКФУРТІ і ГАМБУРГІ М. Asenstein & Vogler.

Передплата і належність за інсерати платні у Львові.

Від Адміністрації.

Пригадує ся, що час відновити передплату за місяць вересень і при сій нагоді просять ся всіх Вп. Передплатників, що доси не вивірнали залежностей, щоби се вчинили, бо інакше з 14 вересня дальша чиселка часописи мусіла би бути безуслівно здержана, що заподіялоби обом сторонам чимало неприємностей і трудно, які настали в перерву правильно експедиції чисел.

Ситуація в Австрії.

Коли на Угорщині криза приймає що раз острійші форми, то не можна сказати, щоби і по сей бік Литами положення було богато краще. Ріжниця лише в тім, що на Угорщині веде ся справдішнє політична боротьба, між тим як в Ціслітаві ситуація постійно „невияснена“, бо у нас публічне життя киче а держава знаходить ся в стані повільного але постійного розкладу. До того засвічення і процесу гнітю ми вже прикинули, тож не дивлячись, що події в Австрії перестали нас по просту інтересувати і нерекордно над ними „до днешнього порядку“.

Вихідною точкою до зрозуміння внутрішніх відносин в Австрії являє ся все ще спір чесько-німецький, до якого в послідній часі прилучили ся також квести італійського університету. По упадку Кербера, котрого вважали військові круги разом з інтригуючими польськими верховодами, підмовив бр. Гавч молодоческих політиків, щоб дали йому довший реченьце до полагоди чесько-німецького спору, а тимчасом не перепиняли в парламенті так названих державних конвенцій: референції, митової тарифи і торговельного договору з Німеччиною. Молодочески, виславши на свій рахунок повалене Кербера яко свій здобуток згодили ся на сю пропозицію, але разом зазначили, що дають бр. Гавчови жадане гесріго лише до осені, то є як-раз до сесії парламенту, яка має бути невдової скипкана. Тимчасом бр. Гавч зложив в раді державній заяву, що протягом фєрмі полагоди дві чеські справи: чеських паралельов в Опаві і другого чеського університету на Моравії. Дальше поладнане чеської квести мало полягати на тім, що бр. Гавч зобов'язав ся ввести в чеській соймі пропозицію що-до виборчої реформи та переперти введене чеської мови в Чехії яко урядової, а хоч недавня сесія чеського сойму супроти опозиції всенімців скінчилася на нічмі, то однак правительство зобов'язало ся, що ще раз скличе чеський сойм на осін а на разі свої пропозиції що-до виборчої реформи і чеського урядового языка задержало в тайні.

Час фєрмальний по відношенню парламентарної сесії ужив бр. Гавч на те, щоб поладнати на разі квестію чеських паралельов в Опаві, але полагодила єї так, що не вдовольнив себе полагодою жадної з інтересованих сторін. Сі паралельки перемінені яко самостійний чеський семінар в осідком в Польській Остраві, але се обурило Чехів, бо для них Польська Острава має меншу вагу чим Опав, а і шлескі Німці підносять крик через те, що новим семінаром загрожено їх стан посідання на Шлеску. Невдоволене Чехів в такої полагоди справи викликало навіть частинну кризу в чеській таборі, бо пос. Странски зложив з сеї причини достоїнство віцепрезидента молодоческого парламентарного ядубо а і чеські партії радикальні розпочали андаж, щоб повалити при сідуючих виборах Молодочехів за їх опортуністичну політику. Тепер гр. Гавч конферує раз в раз в Крамаржем, Пацаком і Героцьдом а нема сумніву, що цілє сих конференцій є: придобити якось чеського лва та приладити

терен до чеського сойму, на яким і спочиває на разі посідна надія бр. Гавча та его чеських комілітонів.

До клопотів з чесько-німецьким спором прилучили ся на разі також і друга справа — італійського університету згл. правничого відділу сего університету. В тій квестії правительство в також звязане словом честі і укладом конференції провідирів парламентарних кичів, так що дотичне предложение мусить ввійти на порядок осінної парламентарної сесії. Правительство, оглядаючи ся на Німців, хоче впакувати італійський університет до Ровереда, на що згодив ся вже також пос. Мальфаті і більше опортуністична група італійського влєкбу. Між тим таке полагоджєне квести італійського університету самим Італійцям зовсім не подобало ся і вони вже тепер грозять обструкцією, бо свій університет хочуть мати виключно в Триєсті, а не в якомсь провінційно-нальнім забітійм партикуларі. На разі ся суперечка ізза осідку будучого італійського університету викликала кризу між самими Італійцями — пос. Мальфаті зложив навіть з тої причини посольський мандат — але нема сумніву, що суперечка відібе ся також в парламенті, тож і сю справу буде мусіти бр. Гавч, поки збере ся парламент, довести до якогось путнього кінця.

Судьба бр. Гавча спочиває на разі в руках Угорщини, бо як на Угорщині не дійде до компромісу, то і бр. Гавчови не треба буде киче суцьогоного парламенту. За те его доля оберне ся на minus, коли на Угорщині настане супокій, бо тоді прийде реченьце 1 марта 1906 року, коли будуть мусіти бути дифінітивно полагоджєні деякі торговельні трактати, а тоді бр. Гавч без парламенту німа не обійде ся.

З'їзд журналістів в Петербурзі.

„Самостійна Україна“, новий місячник Української Народної Партії, видаваний у Львові, умістив в 1 числі про сей з'їзд допис з Петербурга, котру задля цікавого і для нас Галичан змісту подаємо. Дописувателє пише:

„В травні сего року відбув ся в Петербурзі з'їзд журналістів. Українську пресу на сему з'їзді репрезентував делегат „Кієвської Старини“.

Заступник української преси звернувся до представників усіх повеледених націй з пропозицією організувати „бльоку“, щоби спільними силами провести національну іпоступати. Свою пропозицію він мотивував тим, що на его думку треба сподіватися упертої опозиції Росіяні [Москалі] в питанню про національну автономію, бо усе російське суспільство, а навіть і найрадикальнійші поступові провідники його в літературі і в громадських виступах зазначили себе звязаними централістами, ворогами національної свободи. Са пропозиція зустрінула була прихильно і до „бльока“ охоче вступили заступники усіх повеледених націй (Польки, Фінляндці, Вірмен, Грузин, Лотаві і ин.) крім Жидів „бундистів“. Не зазив приєднати ся до „бльока“ вони відповіли, що зіставляють собі „свободу дійсний“ і іпоступати до тих або инших, в залежності від того, де їм буде більше пожиточно. Треба зазначити, що „бльоку“ повеледених націй увійшли між иншим в приватну часову угоду з російськими марксистами, які обіцяли підтримати національну іпоступати „бльока“ з умовою, що „бльоку“ допоможе їм провести їхні демократичні домагання загальною, рівного виборчого права і т. п. Що дня „бльоку“ збирал ся на приватні наради, щоб обговорити чергові питання, і на засіданнях з'їзду виступав вже як організатора одиниця.

В програмі, уложеній бюром по улаштуванню з'їзду, усіх питань були поділені на чотири категорії.

Перший день був присвячений обговоренню політичної платформи [програми], другий робітничому питанню, третій аграрному і нарешті четвертий національному. На третій день перед кінцем засідань „бюро“ нагале заявляло, що з'їзд мусить переїхати

свою діяльність, обмежившись на три перші питання, бо для четвертого засідання не можна знайти відповідного мешкання, де вільно було зібратися, та крім того, на думку бюро, се й непотрібне: усіх пекучі, цікаві питання розв'язані, національнє-ж питання в Росії не істає: воно о стільки ясно, що ні про віщо навіть буде говорити на зборах. Така галєбна заява бюро (до речі — поміж членами бюро був також один відомий український літератор), що очевидячки мала на меті зняти з програми розсуд національного питання, викликала страшенне обурення поміж заступниками повеледених націй. Очинив ся гвалт: „Як то ми ради того тільки й приїхали, а ви хочете заткнути нам рот, не давши можливості обмірковувати наші вікові врида! Для нас, як для заступників повеледених зрабованих націй, що складають ся переважно з пролетаріату, соціальні та емо. жомічні питання ясні і без дебат; ми розв'язуємо їх з огляду на інтереси робучих мас як найрадикальнійше. Національнє-ж питання — то пекуче питання дня. Нас більш над усе цікавить почуття, як віднесеть ся передова частина російського суспільства до національних поступатів та погубу від зрабованих Росіянами, щоб знати, з ким ми маємо діло“. Бюро довго запевняло, що усі мешкання вичерпані, знайти-ж нового воно не в силах. Нарешті після жарких дебат бюро мусіло хоч-не-хоч поступитися і повинити ся, що ще один раз вільно буде зібратися.

Національнє питання, захопивши усіх, викликала великі змагання. Дебатам призначено було цілий три засідання. Вранці четвертого дня з'їзда „бльоку“ по звичаю зібрав ся на нараду, щоб обговорити свою тактику перед засіданням. На нараду прийшли також і делегати від жидівської преси. Заступники української преси звернувши увагу „бльоку“ на факт, що, судячи по політичним платформам різних партій, можна сподіватися, що Росіяни згодять ся мабуть призначити Польша, Фінляндіям, Вірменам, Литовцям та Лотавим право на автономію, питання-ж про автономію для України зустріне опозицію Росіяні, бо вони не хотять навіть узнати Українців за окрему націю; та само мабуть викличе протести Росіяні питання про екстериторіальну автономію для Жидів, як річ нова, мало уґрунтована. Вважаючи на сей факт, він зявив питання про тактику, якої має тримати ся „бльоку“: чи боронити до кінця іпоступати автономії для усіх зрабованих націй Росії, чи віддати Українців та Жидів на поталу та погубу від Росіяні. Буадисти знов, як і поперед, кожні їх закликали до „бльока“, зазначили, що вони не можуть підняти постанови „бльока“ і взяти на себе якісь обов'язки, а будуть поводити ся так, як їм буде корисно з огляду на їх віснєве становище. „Бльоку“ ужалив одностайно примусити Росіяні узнати право України на автономію як окремої, незалежної нації.

На четвертому засіданню з'їзда першим дебатувалося жидівське питання про екстериторіальну автономію. Позаяк Жиди дивні аргументи „бльоку“, постановлено не підтримувати їх і заняти в сему питанню нестрале-ве становище. Російські оратори розбили Жидів на усіх пунктах і примусили їх самих згодити ся, що екстериторіальна автономія — то абсурд.

Другим на черзі стояло українське питання. Дебати по сему питанню відкрив відомий російський літератор Фальборк. Автономія в теорії річ гарна, казав він, отже українському народові дати її не можна, бо він з давних давен воляв ся своїм людожерством. Коли український народ стане повновласним, він покре, задавить усі інші нації, що в меншості живуть поміж ним. Проводар його Драгоміров, проповідуючи в своїх творах „человконебивствническія“ думки, не посоромив ся у 80-х роках закидати українське маси до випиєння і вигублення Жидів. — Відповідаючи на сю тираду, депутат від „Кієв. Старини“ висловив здивоване, що відомий російський громадський діяч та літератор вважає якогось генерала за ідейного проводиря українського народу. „Нас би вважали за дурнів, за божовільних, коли-б ми в Куропатніні, Ліневичу і тим подібних добачали духовних провідників російського народу“. Тоді жось омикав Фальборк і шєфув йому: „ви помилили ся, не Драгоміров, а Драгоманів“. Фальборк заявив, що то лише був lapsus linguae і що, говорячи про ідейного проводиря українського народу, він мав на думці Драгоманова. Тоді депутат „Кієв.

Передплата на „Діло“ з літер. додатком

в Австрії: за три місяці: на цілий рік . . . 32 к. — 44 к.
на пів року . . . 16 „ — 22 „
у Львові (без початку перебірки)
на цілий рік . . . 28 к. на пів року . . . 14 к.
на чверть року . . . 7 „ на місяць . . . 3 к. 54 г.

Повединокє чимало кештує у Львові 18 к., на провінції 12 к.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вносять ся лише на попередній та терезим. — Рекламані неопечатані лінії ліз порти.

Оголошення звичайні приймають ся по 20 к. за одну стрічку літературно або за 40 коп., а в рубриці „Надісланє“ по 50 к. — Подяки і листи приватні оголошенє чимало ся по 20 к. за стрічку.

Старини“ сказав, що ся поправка ще більш віддавала його; вола свідчить лиш про те, що російський літератор зовсім не знає ся з творами та думками Драгоманова. У Драгоманова нема ніде навіть натяку на людожерство; навпаки, він завжди виказав усе народи до вільної братерської спілки, до порозуміння. Відомо також, що Драгоманів, подємізуючи з приводу антижидівських розрухів в Лаврововим „Впередом“, який виправдував погроми історично склавшою ся національною ворожнечєю, ще тоді, в рр. 80-их, розкрив дійсні причини розрухів і виявив дійсних організаторів. На те раптом скопив ся з катедри голова зборів, проф. Мілюков, і звертаючи ся до депутата „Кієв. Старини“, гукнув: „Та, хто вас уповажнив виступати тут в обороні української автономії? На се грубе, нетактовне запитанє дедегат „Кієв. Старини“ дотепно відповів: „Я уповажнений виступати в обороні укр. автономії таким правом, яким ви уповажнені російським народом виступати в обороні загального, рівного і т. п. виборчого права“. Після сего інциденту, цікавого для характеристики російської інтелігенції, виступив відомий ренєгат Короленко. Вимога автономії, на його погляд, річ справедлива. Отже відносно Українців він гадає, що се бажанє тільки купити інтелігенції безґрунтоване і не користуєт ся співчутєм народних мас, що зовсім непричасні до усіх сих сепаратистичних тенденцій. Депутат „Кієв. Старини“ зауважив йому, що се дуже кична аргументація, бо в дійсності не можна сказати, щоб російський нарід свідомо бажав конституції, а проте се не перешкоджає російській інтелігенції вважати себе представницею російського народу і бороти ся за реформи. На сему дебаті скінчили ся. Питанє про автономію України було поставлено під голосованє і принято більшостію.

Петербургський з'їзд журналістів як і аналогічний амстердамський конгрєс соціал-демократів має величезне значінє для розбудження національної свідомости українського народу. Він свідчить, що безглуздо та навіть в змаганнях про ліпшу долю України шукати співзвуча та валомогі у панів-переможців, що не хотять призначити навіть наших елементарних прав на рівноправність з иншими націями. Невже ще й тепер українська інтелігенція не побудить ся раз на завжди галєбного москвофільства і не зрозуміє, що не в згоді з панамі становища, а в боротьбі з ними вона здобуде волю та щастє своему народові? Боріте ся — поборете!“

По війні.

Токіо. Четвер минул спокійно. З Хіба доносять, що там спалено префектуру і суд. Видавництво дєвнянка Ніроко завішено. В часі заворушень арештовано взагалі 800 осіб, головню за звівовище і підбурюванє до насильств. Союз адвокатів рішав безплатно боронити арештованих.

Льондон. Безпосередню причиною вибуху заворушень в Токіо було узявненє пяти провідників. В понеділок відбув ся віче з протестом против узявнення. На другий день збирала ся стотисячна толпа з національними стягами покритими крєпою. Деякі послы вголосили до толпи промови, зважуючи виснажити до Олми телеграми, щоби не згодив ся на мир. Порішено вислати до Мікада просьбу, щоби не ратифікував мира. Вночі на середу відбув ся великий збір репрезентатів цілого краю, на котрім порішено вислати просьбу до Мікада, ради сенаторів і парламенту, щоби мир не ратифікувано. В демонстраціях брали участь студенти. Доперва кінатоа привернула спокій. В середу відбула ся конференція міністрів під охороною кінноти.

3 Росії.

(Телеграми.)

Москва. Університетська власть годить ся на студентське віче дня 15 с. м. в цілі наради над справою, чи розпочати ходити на виклади. Доволу від адміністраційних властей еще нема. В московськїм суді торговельнім порішено приймати жінки до канцелярійних зав'язей.

Петербург. Після нового закону о університетах, профєсори не суть особами в деп

ТАПЕТИ, Матерії на меблі, матеріаці, колдри, портієри, дивани

Меблі у всіх стилях. Спілька львівських тапіцерів. Комплетна обстановка, тапіцерські матеріали. Всякі роботи обнимає в місті і на провінції.

Ягайлонська, ч. 3. 663 6-62

жаний службі, мимо того задержують право до емеритури.

Берлін. Вість, що Ліневич має бути іменований намісником далекого Сходу, не є точна. Правительством наміряє утворити гідність намісника для цілого Сибіру, а ціли введена простійшої і одноетапнійшої адміністрації. Намісник був би також головним командантом армії і в Сибірі і на сю посаду як раз є уявляється Ліневич.

Бак. В місті був вчора вгледний спокій. В балаханахських копанях, де стягнуто значну силу війська з артилерією, прийшло до формальної битви. Військо розігнало карабіновим огнем і атакують на багнеті великі громади робітників, котрі зібрали ся в шпатах. Інші громади робітників, котрі заатакували військовий табор, війско в часті висерпало, в часті розігнало.

Тифліс. Місто переповнене збігками з Баку, котрі там полишили без опіки ціле своє майно. В Сути Татари підпалили всі горальні і тварчі варстаті шовку. Часті робітників утіла в гори, інших вимордовано. Балаханах згоріли до тла. Татари рабують все, що має вартість. Бібейкище горить.

Бак. В середу прокламовано між Татарами і Вірменами мир. Огні поробили величезні шкоди. Нафтові терени ще горять.

НОВИНИ.

Угорська криза.

Будапешт. Фларгарий іде нині до Відня, а завтра буде на авданці у цесаря.

Бунт на маневрах.

Париж. 3 Ст. Етієн доносить, що в часі маневрів збунтували ся компанія резервістів, котра співзвучаючи революційні пісні покинула полк і розійшла ся.

Заборона організації.

Париж. Міністер торговлі відкинув просьбу персоналу почт і телеграфів о дозвіл заложити заводного союзу, бо республіканське правительтво не може дозволити, аби економічне життя краю було загрожено тим, що функціонари свої приватні інтереси ставлять перед публічними.

Против анархістів.

Барцельона. Президенти різних союзів рішили на коні товариств утворити поліційний корпус і антианархістичну лігу.

Мароко.

Танжер. Султан зобов'язав ся перед упливом 3 місяців вирішити ріжкі жаданя у сумі коло 100.000 франків.

Жовта небезпека.

Нью Йорк. Дневники доносять, що цісар Вільгельм в якимсь членом якогось конгресу цілком серйозно говорив про „жовту небезпеку“. Цісар мав сказати, що по своїх успіхах воєнних Японці скорше чи пізніше замкнуті „отворені ворота“ для торгівлі на Сході і через дешевого робітника залізять європейській і американській торгівлі. Цісар звернув увагу на се, що Японці вже збули ся своїх німецьких учителів і сказав, що цілі народи повинні вдатися до борби „з жовтою небезпечкою“.

ТЕЛЕГРАМИ.

— Самостійна Україна. Під тим заголовком стала виходити у Львові нова часопис, призначена головно справам закордонної України, яко орган тамешної української народної партії. (Н. У. П.) Перше число по кофиску в другій накладі вийшло вчора і містить наступні статі: До українського народу. — Основний закон Самостійної України. — Каризматурна царя реформа. — 3 українських земель (схід і Україна) буржуазно-і галицької для поліформована землі (за кордоном). — Конфес журналістів в Петербурзі. — Всеукраїнський з'їзд. — Допиши і уваги. На вступі виписано наступне передне слово „до українського народу“:

„На поле боротьби ми виходимо під прапором „самостійної України“ саме в той час, коли царська Росія перебудовує ся та переробляє ся. Ми виходимо під сьм прапором на те, щоб здійснити право нашого народу на його свободне національне існування і щоб віддати йому в руки його власну землю в усіх добрах, що на землі і в землі. Чужинці та богатіри пазують над нами. Ми виходимо на боротьбу не за інтереси якоїсь класи чи верстви суспільства, бо не віримо, щоб та чи інша частина суспільства мала більші права, ніж друга. Ми виходимо на боротьбу за інтереси всього народу українського, себ-то за інтереси робітників, українських, бо український народ по всій європейській Україні складає ся із залячених, бідних, немалючих людей. За тих, у кого є, хто вдовольняє і ситий, ми не боремось, бо ми боремось проти них. Виступаючи в інтереси широких мас українських, ми піднімаємо, щоб сам народ своїми власними силами виборів собі самостійну Україну, бо ми знаємо, що тільки при тій умові ніхто не

зможє знов запанувати над Україною, знов віддати всі землі і всі добра в руки українського народу. І так ми будимо призначити, прибиті, порізані сили українського народу, ступаємо їх до купи, переводимо в чин і життя і велику спільну силу Українців наприкладом на здобуття самостійної України. Самостійна Україна має бути тим синтезом, тим великим, повним гніздом і широким змістом словом, в якому досередують ся всі думки й бажання рабів, щоб бути свободними, невольниками, щоб бути вільними, звідари, щоб бути маючими, упослідженими, щоб бути рівними, зневаженими, щоб бути гідними, усіх Українців, щоб бути людьми — громадянами цілого світу. Перед кожним ідеалом самостійної України най агітуйте усіх скар, усіх ворожнеч, усіх безжальде Українців; хай усі стемки, усі шляхи ведуть до неї; хай усі борцям за щастя, за визволення свого народу світить сонце самостійної України“. Як бачимо з того, а се перша програма борби на російській Україні, де на ціліх всіх змагань ставлять ся самостійна Україна. В статі: „Основний закон самостійної України“ пояснене ся також, як варто на українська партія представити собі в дійсності свою будучу незалежну Ум інаю — се має бути організація, заснована на вишйших демократичних основах з двома виборними похотами і загальним правом голосування. Розуміють ся, що поставлене того рода постулати може мати на раві тільки педагогічне, агітаційне значення, бо до здійснення ідеалу, яка ставить собі „Самостійна Україна“ хіба дуже далеко. Але для наших закордонних братів, де національна свідомість в масах та притомлена і прабита, нова українська часопис може віддати в не тепер велику, реальну присаугу. В той воєн в широкі маси українського народу національний ідеал, поставити йому високу ідеїну мету, без якої ніякий народ не може як слід дивити та і в по правді тілом без душі.

— Гімназія береманська в нині переповнена. Країна поря вже отворити руску гімназію. Всіх учеників записалося досі 814 в тім 301 публічних учеників Русинів, а то до I класу 61, до II 61, до III 40, до IV 23, до V 41, до VI 23, до VII 22, до VIII 30. Такого числа всіх учеників, тільки в Русинів в береманській гімназії, не знаємо багато шкіль реальних галицьких а десятки шкіль середних всякого рода в краях західної Должастини. Родичі і опікуни учеників Русинів в клас I, II, III, V внесли просьбу до краєвої ради шкільної о впровадження ще сего року рускої вишколової мови з повним на закон краєвий з дня 22 червня 1887 а V в (В. з. н. ч. 13). Пора вже країна, щоб Русини в Вучачі, Золочеві, Бродках, Стрию, Самборі і Яноці розпочали в сей спосіб акцію о свої школи як Бережанці. Число викладачів до I кл. рускої гімназії в Станиславові, викладе нагадно, що значить наука в рідній мові.

— 3 „Народної Торговлі“. Сім повідомляємо наших Вп. гостей, що кошми винограду висланого в нашого львівського складу, сьм заосмотрені плембю в нашому печаткою. Оакозване се ввели ми по причині надужити в транспорті, за котрі ми не є відічальні. Просимо уважати чи племба мена-рушена. Виноград наш се першої сорти винограду десерово-кураційний. — Дирекція.

— В справі убійства вїта з Нисколиз Івана Ружала (не Ружука як вчора хибно було подано в нашій новині „Брехні гакат“) пише буцаційний місячник „Двірка служба“, видаваний в мовах рускій і польській: „Яке життя, така смерть“. В середу 12 липня на руского Петра і Павла хура-вїт Іван Ружала з Нисколиз мого Зеленого Уста (пів Вучач) закінчив життя паний під плотом, почастованний ламенем в голову. Смерть его була така сама як его життя, а его життя було таке, як много інших вїттів на нашій Подію. Неоден є порядним чоловіком, поки не вийде на вїта. А як лише зложить присягу, як воведе вїттівську палицю, як лише може орудувати чужим добром, зараз покидає его свість, заперує цілу громаду і стає хура-нем. А много в тім вини мають повіт і старство, бо вони часто не дивлять ся, чи вїт зложив, аби лише йшов панам на руку, а найбільше як прийдуть вибори. Найбільше вїттів роблять хурами громадні писарі. Кожний такий громадський писар то якби чорт, що веде до всего злого; він мусить старатися, аби вїт скрутив, бо інакше справки писарі вийшли би на верх і его нагнали б. Тому такий писар заховує в коров'ябаного вїта і так доводо на він ідзять, аж вїт епаршніве від паршнього громадського писаря. Таке стало ся і в Іваном Ружалою в Нисколизях. Був він чоловіком порядним та тверезим і тому громада вибрала его 1897 року вїтом. А зараз знайшов ся чорт-хура-вїт, грубий диявол, громадський писар Андрій Недзельський, що сидить в Усті а має кільканайцять сел у своїй парашії. Той Недзельський вже много порядних людей „вирихтував“ і тепер в короткій часі зробив з Ружали хура, котрого зневажидна ціла громада. При виборах ішов Ружала на паньску руку в 1901 р. при виборах до сойму голосував яко делегат на шляхецкого посла Целецького, в 1902 р. підчас штрайку у властателі Нисколиз Кароля Менцля йшов на руку дворови, гонив людей до роботи, а чужих спроваджених робітників відводив сам на дан. З тверезого чоловіка став пияком, пересиджував

в кортмі, любив випити дурничкою, а натязав на платіж не лише господарів, аже і діда-чата і хлопці мусили ему платити горівку, бо інакше не позваляв танцювати, і в инший спосіб шухав собі напасті. І так жив Іван Ружала на саву, а в старості і в повіті малди его за порядного вїта. Шість літ урядував в присягою а потому що два роки при-чинку без вибору, а в сїм році наново ви-брали его вїтом на шість літ, бо громада нічо не поможе, як вїт-хура і секретар-крутий тримають ся в купі. І був би Ружала ще довгі літа вїтував і може би на старі літа дістав ще ордер, аби не нагла і несподівана смерть. Пив він на Петра в кортмі до пізної ночі і як вертав паний, присів над ровом на сторону, а тут якийсь камінь бух з гори і Іван Ружала, почастований в го-лову, впав і більше не встав. Яке жите, таку мав і смерть. В громаді ніхто за ним не жалув, а по хураж в цій околци великий страх пішов, бо боять ся, що їх такий сам конець спітває“.

— В справі „Ризниці“. Звертає ся увагу що дня 12 с. м. відбудуть ся загальні збори „Ризниці“ в Самборі. Початок о год. 10.

— Новий адвокат-Русин. В днях 28 го. 29-ого, 30-ого серпня і 2-ого вересня 1905 зложив іспит адвокатський д-р Йосиф Партичний, кандидат адвокатури в Львові і тепер отворив канцелярію в Станиславові. В тім-же місті отворив сьм днесь канцелярію адв. д-р Никола Желехівський, а переконсьє ся туд аде. д-р Еаген Петрушевиз зі Сокала. Не сумніваємо ся, що Станислав-щина прийме радо єх візїтє.

— Виділі сїлі „Просвіти“ подає до відомості, що з дням 7 вересня 1905 отворив бюро технічно-молочарне заклад достарування машин і всіх інших прирїоів потрібних при переробі масла для всіх сїлків молочарських в повіті страйським і в краю основана ся маючих. З всякими зголошеннями і запитами в справі закупки машин належить зголошувати ся до о. Остапа Ніжаківського в Завадзі почта Стрий. — Виділі.

— Російські обичаї. В Петербурзі вбухли оподі на Невскім проспекті заворушення по причині брутального поведєня якогось висшого офіцера. Попри него переходив вояк, що вернув з Манджурії, ранений в руку. Через ту рану не міг як-стїй віддати військової пошани офіцерові, котрого се так р-з-гніваво, що ударив вояка в лице а відтак став бити его ще тростякою. Обурена публіка кинула ся на офіцера, звалла его на землю і почала бити палицями. Аж наспіла поміция і та виврала сфїдера з рук товня та завела до сусідного склепу. Товня кинула ся на той склеп і давай его нищити. Тоді надїхало кілька сотень козаків і розігнавши товню нагайками, завели офіцера в безпечне місце. Богато осіб показало ся і арештовано.

— Як крадуть в Росії. В Варшаві доносять, що крадені на надєсільській залізничній дїлянці до немалючих розмірів. Свідчить про се найліпше спис крадених, яких довершено оподїїної ночі. На стації Прага-Пель-ковиза украдено в товарного вагона ковані товари ваги 27 пудів (432 кг.). В Седль-цях ввирубали в товарнім вагоні отвір і через него украл 4 пакки воняних товарів ваги 10 пудів (160 кг.). В Люблині украл з вагона 2 пакки олії і 2 пакки з булками, кожда ваги по 2 пуду. В Дембні украл пакку воняних товарів ваги по 1 1/2 пуда. В Ковлі ввирубали в товарнім вагоні отвір і ввирубали 4 пакки товари по 9 пудів (144 кг.), а надто розбили інші пакки, щоб побачити, які в них товари. До залізничних вартатів шляху Варшава Берест завели ся вночі зкоді і забрали багато мідяних предметів, що служать до направи львовомов. В Оподї ввирубали ся до складу подорожних па-нуників і украл товарів ваги 300 фунтів. В Новомиску доносять, що зкоді в білий день добувають ся до поїздів і окрадають подорожних. Так само на беззастанї крадені наразі мешкає урядників на стації. Начальник стації пише, що кождий хвдї дожидає наваду на стацію, бо чуж, що зкоді до сего вже приготували ся. Супроти того начальни-стації вавив своїй звержній вл-стї, що не ручать за цілість стаційного майна, грошей і товарів, бо залізнична служба, втомлена урядованем днями і ночами, не може дальше сповняти своїх обовязків.

— Три манїфести по закінченню мира. В 1866 р. австрійський цісар Франц Йосиф, програвши війну з Німеччиною, вивид до народів Австро-Угорщини манїфест, що за-чинив ся словами: „Также нещасте, яке на-вистило мою армію, ліхї наслідки війни для ческої країни... ціле нещасте положене моєй державі приневолює мене закінчити мир“. В р. 1895 після японської-хінської війни, нещастливо для Хін, цісар хінський, по закінченню мира в Шімоносекі, вивид такий манїфест: „Я позволив великодушну Японію, що напали зухвало на мій край, вийти з него оповістю, не укаравши їх за ту безпеч-ність... Цар Никола II по скандальній для Росії війні з Японію та по закінченню га-лебного мира в Порсмее, пише до своїх на-родів: Японці піддали ся всім нашим усїям... Я дарував їм великодушну половину далекого острова... Моя армія 19 місяців за-вально здержувала похід неприятеля... Моя славна армія готова завадити неприятелю бути вірцем правительствених курїозів, нї-їх мїсце заняла Росія!“

— Богатий жабран. В Кракові арештовано за жабранію 75-літнього Герша Мошковица. При нїм найдено готівкою в банкнотах 2:100 К, 2 К 36 сот. самоку мідію, нижку шадни-чої маси на 106 К і банкові депозитові квіти на 1.100 К. Дальше показаво ся, що Мошко-вич мав в Подгужі дїм вартості 30.000 К і корінний скарб. Був він караний 8 разів за жабранію, а 14 разів за те саме арештова-ний.

— Селяни мільонерами. Як доносять угор-ські часописи, три селяни з околиці Буда-пешту унаслідили мільонову спадщину. Брати Іван, Франц і Михайло Мірковичі, до-си убогі господарі, дістали в спадщину три мільони корон. Капітал походить з 1831 р. і тоді вносив лише 60.000 фл. Ті гроші л-тоді вносив їх сьм. Аж тепер удалося трам-братям перевести доказ свого посвоєння з богатим предком і судова власть признала їм мільонове майно.

— Жертва затьмїня сонця. З Лівню доно-сять: В місті Вельо правдивляла ся минающої середі магазинерка тамошного театру, Марія Етлігер, довгий час затьмїню сонця крізь театральний дальновид. Однак то присяда-ла мало сукні наспідє: набавом почаровні-ли очі, відтак почуда она сьмийний біль го-мови, а вкінці упала она неспитомна на зем-лю і втером закінчила життя. Як відтак в покладі і від год. 6-ої до 8-ої вечером. стверджен, причиною тої наглої смерті був удар мозку, викликаний надмірний напруже-нем зору.

— Вчинок божєвільної. Жінка жидівського „белфєра“ у Львові, 32 літня Сєа Вахсман, сбила вчєра на собі одїж нафтою і вайшов-ши на пасажсько коло Клеварова, підпалила. Завим наспіла поміч, Вахсманова сплєка ся так тяжко, що лікарі не мають надїї удер-жати нещасну при житю. Страшного вчинку допустила ся в приступі божєвільности.

— Кілько треба їсти? Перед кількадесяти літми фізіолог Вєст і Петєнкофер обчи-слили на основі досвідів, що дорослий чо-ловик повинен споживати денно тільки корми, аби в нїй було 120 грамів білковини. Та скільки білковини мала ввирінути убогос-в тїмні і волонах людського організму на-слідком органічної праці. Сей погляд удер-жував ся довгі літа, бо до інших висновків можна було дійти дорогою і довгих і тяж-ких досвідів, яких ніхто не хотів підняти ся. Аж профєсор університету в Яле (в півн. Америці), Чітерден, з оправдїшною амери-канською енергією перевів нові досвіді в тїй справі і дійшов до зовсім протавних висно-вків, які оглодєв в книжці п. з. Physiologi-ска Економїя in Nutrition. Проф. Чітерден пише між иншим: „Здоровий чоловік, ко-трого занятя не вимагають великої праці мязів, а праця є радше похїтна чим фі-зична, може жити значно меншою скілько-стю білкових тїл, як та, що її уважали до-ли коначною, без шкоди для своїх сил фі-зичних і умових, та удержувати організм в повній рівновазі. Чоловік, що працює умово, їсть денно пересїчно 300 грамів м'яса і тїль-ко яєць, хлїба, сєра, яри, риб ітд. так, що під хемічним оглядом з'їдає що найменше 120 гр. білковини, або лавїть без сумніву більше чим 120 грамів, живе беззастанно в надмірі поживи, а той надмір доведе скорше чи пізніше до здегенерования, повного або частинного, якогось органу в его устрою, пр. органу травлення, органів кровних (звач-нення жид), чи то здегенерования утроби, ки-рок ітд. Отєе показує ся, що здоровий до-рослий чоловік не повинен з'їдати денно біл-ковини 120 гр., але лише 50 грамів. Іншими словами: люди з зажиточних кругів, що не працюють мязами але нервами, зневолюють свій організм приймати понад потребу біль-ше як подїїну скількість білковини. Що більше, досвіді в альєсїм унїверситеті дона-вали, що той надмір білковини не лише без-потреба з'уживає енергію організму, не ли-ше причиняє ся до нагромадження шкідливих і трївливих матерій, але не додає організ-мови навіть хвильової енергії, та як раз о-смаблює її і робить організм менше здібним до праці, як тоді, коли би їз два або три рази менше“. Отже проф. Чітерден веми-їсти денно не більше як 50 гр. білковини. Ся скількість містить ся в отєх порціях поживи: дві склянки молока дві гринки хлї-ба з маслом або з медом, два яєця, або за-мість яєць одєн великий котлєт або малий бефштин, зо 4 до 5 картофєль, одєн або два огірки і зо два абюка або грушки. При та-кій денній поживі чоловік може знаменито умово працювати і робити денно 5 до 6 кі-лометрів дороги. Хто працює фізично, мо-же долати ще зо дві гринки хлїба, а буде зовсім добре відживляювати ся. Рїч природна-що не можна уживати альєголів і тютюну.

— Землетрясєня в Італії. 3 ріжних місцє-востий в Італії доходить вісти про землетра-сєня, яке навістило ті сторони вчєра мєни 2 а 2 год. рано. В многих містах, як в Ка-тажаро, Реджіо, Монтеяєно, Мєсіаї і пн. катастрофа заплідила великі шкєди, причім погубила чимало людей. В Стефаконї наслід-ком землетрясєня завалили ся всі доми і по-гибло яких 100 осіб. В Піємонію 50 осіб втра-тило життя, в Монтеяєно 7, в Тріпармі 60, в Сан Грегоріо 65. Богато сїх є знищених. Населєне всюди утекло на поля та городи і сидить під голим небом. В Кастельямаре, Неаполі і Флєборенці землетрясєня зазнач-ло ся лиш легло.

Плащі і непромакальні пелерини,

мужескі і дамскі

порукає

Постійні ціни фабричні.

Цінники на жаданє...

СПЕЦІАЛЬНИЙ СКЛАД
ЛІНОЛЕУМ І ЦЕРАТ

Львів, ул. НАРОДЯ ЛЮДВИКА Ч. 3

Постійні ціни фабричні.

— Мінадо в Європі. Як звісно, перед кількома місяцями японський князь Арізумава був разом з жінкою в Берліні на весіллі німецького наслідника престолона. Запросив його сам цісар Вілгельм. Тепер доноситься, що англійський король Едвард запросив до Лондону самого Мінада. Японський цісар очевидно не відмовив тим почесним запрошенням і десь незадовго вибере ся в довшу подорож, під час якої хоче відвідати також інші європейські міста. Буде се взагалі перша подорож мінада по Європі. Цісар Мудугіто має тепер 53 роки, а його жінка Гаруко 56 літ. Мудугіто завдячує Японії свою теперішню могутність, державну й цивільну. Цісарева Гаруко є звісною прихильницею літератури а навіть по часті поезії. Стоїть на чолі всіх добродійних інституцій, а передовсім японського червоного хреста. Від самого початку війни управляла дуже ретельно доглядом ранених.

— Мінародний конгрес ветеринарів відбувся ся тепер в Будапешті. На одностійній засіданню розпавлялися над туберкулами у звірячій людий. Одні твердили, що бацили туберкулі у людий і звірячій не є різнорідні, але творять лише відмін одного типу, преміне в до всяких відмін звірячій або до людий. Д-р Шіп боронив тезу, що туберкулі бацили людського типу (typus humanus) а бацили у худоби (typus bovinus) є зовсім окремі.

— Огонь. Дня 6 сего місяця вибух в селі Лучицях страшний огонь, який зміг звести на добро десятків господарів. Огонь шарив ся зазавто; доперва удаю ся місцевому пожарничому „Соколови“ та прибувшим „Соколам“ парубкам з сусіднього села, Бабушкою огонь здержати. Бабухівський пож. „Сокол“ знаменито маневрував, як і самі „постефери“ потвердили. Постефери вправді прибігли, але видно не мали охоти гасити огонь, бо оден з них сказав „Ratowałem i ja kiedyś ale przekonałem się że chlór nie są wdzięczni“ і спокійно приглядали ся. Отже так евергічно забирають ся наші posteferi до гашення пожежі. — *Наочний свідок*

— Пожарний „Сокол“ в Стрілкові, стрільсько-го повіту, засновано на статуі львівського „Сокола“. Намістництво вже затвердило стату.

— Новий нагляд статута пожарних філій „Сокола“ вже появил ся. Організатори Соколіства одержують его даром і оплатно за згопоном карткою в „Соколі“ (Львів, ул. Коперника ч. 9).

— Дрібні вісти. Отворення нового театру в Чернівцях наступить дня 3 жовтня с. р.

В Станіславові пострілів ся в готелі „Еурор“ в самоубийчій намірі ученик VI. класу тамтешньої гімназії, Бергнер, побоюючись, що не вдасть поправочного іспиту.

Япавське правительство постановило устроїти в 1907 р. світову виставу в однім з японських міст.

Вінчане п. Михайла Шараневича в п. Зонев Любінецькою відбуде ся дня 17 вересня в Дубовицях п. п. і телегр. Войничів стація земліничка Мартинів.

Збори і засідання.

— Народне віче в Мостках великих відбуде ся в неділю дня 10 с. м. в Залізі Мєра з отрим дивним порядком: 1) Вступне слово. 2) Справа нехтованія рускої мови в мужеській і женській школі в Мостках вєм. 3) Справа науки гр. кат. релігії в Мостках вєд. 4) Справа поведень окрених властей в учительством в жовківській повіті. 5) Справа імїграції учительства в повіта скалатського до жовківського і еміграція найліпших місцевих сил. 6) Справа наміреного масового страйку родичів в посілашко дїтей до школи. 7) Внесєня і інтерпеляції вічевців. — За комітет: д-р Яків Невестюк, о. Омелян Дідичий, Іван Небожук.

3 товариств.

Вписи до школи музичної „Станіславівського Воєна“ на рік шкільний 1905/6 відбуваються ся щоденно до дня 15-го вересня 1905 в кімнатах товариства при ул. Казимірівській ч. 10. І поверх від год. 11-ої до 1-ої Заряд школи позивав нові укаліфіковані сили учительські а то до науки гри на фортепіан для висшого курсу п-ну З. Левичку укалічену консерватористку зі Львова, а до науки співу сольового пана Адама Людвіга співачка оперового (ученика школи співу Соуверєстра в Дрезні). Науку теорії музики, гармонії, контрапункту, інструментали, композиції і історії музики укалічить буде п. Денис Січинський. В школі сій укалічат ся буде: 1) науку гри на фортепіані, а то курсишній за оплатою місячною 8 кор., і курсишній за оплатою 12 кор. місячно; 2) науку гри на скрип. і віолончелі, а то курсишній за оплатою 8 кор. а курсишній за оплатою 12 кор. місячно, і 3) науку на інших інструментах смичкових і дутих за оплатою 8 кор. місячно. Крім того укалічат ся в тім буде в міру згопошень наука співу сольового і теорії музики. Вписови вносять 2 кор. на рік, а оплата за науку вєсть місяч. і безуспівно з гора. — *Заряд школи.*

Бібліографія

— Учитель, ч. 17, з 5 с. м. містять: Голос безсторонного німецького ученого о галицїм шкільництві. — Гадки про потреби і вимоги сучасного виховання. — Про екекментарні школи в XIX віці. — Наше середнє шкільництво в світлі статистики. — Теперішня методика на першій ступені науки в народній школі а уклад „Вукваря“. — Звіт. — Новинки. — Нові викижки. — Оголошення.

Ц. н. Дирекція залізниць держави.

Дня 7-ого с. м. коло години 3 минут 35 ранісінько поїзд товаровий ч. 1761 ви-

їзджавчий зі Львова до Стрия з поїздом товаровим прибувшим зі Станіславова до Львова на двірці товаровим у Львові, при чім машини менше а п'ять возів товарових міцно вістали ушкоджені.

З персоналу залізничного не вістав ніхто ушкодженій. В наслідок того випадку дізнали поїзд особовий ч. 317, 322 і 314 півгодинного опізнєня. Випадок вістав еповодований через перерізанє сигналу стаційного, устатовленого на зборонений візд для поїзду ч. 382.

Переписка Адміністрації.

Вп. І. Ст. в Цєві. До кінця серпня. — А. Чу. в Юн. По конець 3 кварталу прийде ще нам 2 К. — Й. Ле. в Во. Тепер виплачено лиш по конець липня. — Г. Бу. в Пу. До кінця року прийде нам ще 5 К. — В. Іль. в Гор. Одержано по конець грудня. — В. Сі. в Пе. На віриванє давнійшої задегости прийде нам тепер ще 60 с. і дальша передплата за біжучий місяць о котру просимо. — А. Лу. в Ст. Зо. Тепер виплачено лиш за серпень. — О. Фа. в Тл. По конець вересня належить ся нам ще 9 К 44 с. — Ю. К. в Га. ния. тепер виплачено лиш до кінця падолиста. — В. Пр. в Пер. Тепер виплачено лиш по конець серпня. — Г. Пил. о Бе. Да задегости прийде ще 6 кор. — Ж. Ле. в Кам. стр. За вересень прийде нам ще 2 кт. — В. Лих. в Гл. вел. Тепер виплачено за серпень, а не вересень. — А. Вит. в Гли. До кінця року прийде нам ще 20 К 60 с. — Л. По. в Ка. ліс. Тепер виплачено лиш по конець серпня. — О. Мар. в Тер. По конець III. кв. прийде нам ще 4 К. — А. Ок. в Зба. Добре. — Е. Се. в Кос. Тепер виплачено за серпень, а не вересень. — С. Со. в Фльо. Тепер виплачено лиш до кінця липня. — О. Ле. в Жад. Тепер виплачено за серпень. — М. Вин. в Са. Тепер виплачено за май, а не червень. — В. Сі. в Ст. Тепер виплачено за серпень а не вересень. — А. Во. в По. К. Тепер виплачено за серпень. — А. Ві. в Гр. Виплачено по конець III. кв. — М. Ма. в Ві. Виплачено за вересень. — Н. Мл. в Ст. До кінця III. кв. прийде нам ще 6 К. — О. Ша. в Ду. Виплачено по конець III. кв. — М. До. в Тор. По конець вересня прийде нам ще 6 К.

Др. І. Райнгольд, спеціаліст до хоріб ушій, носа і горла повернув та ординує як давнійше при ул. Сакетускій ч. 29, II. поверх.

Відозва.

Дирекції Товариства „Взаїмна поміч галицьких і буковинських учителів і учительок“ до загалу П. Т. учителів і учительок.

1) З огляду на се, що розвіз Товариства зависли лишень від великого числа членів і то дійсних членів, що платять правильно після декларації вкладки, просить і визнає Дирекція сих, що надіслали провізоричні декларації в р. 1904 (в місяцях жовтня і падолисті), о скорє виповненє тепер офіційно присланих формулярів, а сих, що згопошили ся давнійше а не одержали з якоїсь причини статисти і друків, щоби ушмунули ся о се як найкорше і відтак звернули відворотню все виповненє як слід. Сі декларації будуть основою до обчислювання користи, які статут і регуляції ухвалені загальним збором признає членам в міру літ належана до Товариства і висконости місячної оплати. Добровільне підвищення місячної оплати (понад 1 К) є статуту предвиджене і приносять з собою анше вишєні вишлати татолом пенсий, заосмотрєнь, виплат на похорони, посаги і т. д. Доки не насипють всі декларації, годі буде повинати всі роботи коло заснована книг Товариства і цілого діловодства. Всамі проволоки тут неумісні і прямо шкідливі.

2) Дальше просить Дирекція свідомих учителів і учительок о приєднуванє всіх своїх товаришів і товаришок з округів. Дирекція пішла статисти і друки на кожний запис.

3) В многих округах нема еще присланого статуту число 10 членів, щоби заснувати Відділ окружний, а сєк велика шкода для організації учительства і розвитку Товариства. Як раз лиш через Відділ і Виділи окружні зможе і Рада Нада. і Дирекція виповнювати задачі і обовязки предвиджені статуту, зможе згуртувати все учительство в цілі несєня взаїмної, як материяльної так моральної помочи, охорони і опіки. Головна Управа є без Відділів окружних безсилна і ілюзорична.

4) Просимо тому свідомих учителів і учительок скляпати довірочні збори в своїх округах (се законом приєднанє; потребує лиш кожній учасник мати запрошенє; до староства не треба о позволенє на такі збори подавати); на сиз зборах треба пояснити статут і інтенції Товариства. Просимо напервати хитких як і боязливих товаришів на доно свого народу і народної роботи в товаристві „Взаїмна поміч“, просимо взагалі при всіх нагодах гуртувати учительство по округах, присылати нам спис згопошєнь ся а ми сєчас пішємо статут, друки і чеки, котрі небавом дістанемо в Відня на власну фірму.

Пора нам отрясти ся зі сну, з бездіяльності і байдужности; в нас самих спочиває і воля і сила, а громада — великий чоловік. Від Дирекції.

Календарі Гр.-кат.: нині (субота) Пимона преп. австра (неділя) Мойсея, позятра (посвєдїнок) Урія. Гл. Юана. — Рим.-кат.: нині Горгоноша, австра Николая, позавтра Яцка і Прота.

Репертуар руского театру в Заліщиках Сокола. Початок о год. 8 вечером. В суботу 9 с. м. „На дні“, сцени зжита в 4 діях. М. Горького. В неділю 10 с. м. по раз другий „Мартин Ворула“, комедія в 5 діях Карпенка-Карого. В вгрок 12 с. м. передпосїднє представлєня „Cavaleria rusticana“ опера Масканього. В четвер 14 с. м. посїднє представлєня „Суета“, комедія в 4 діях Карпенка Карого. Абонамент на 6 вистав 10 К. З Заліщиках переїздить трупа в даем 15 вересня до Коломиї. — *Микола Садовський* директор театру.

Льотерія на вдовича-сиротинський фонд Розпорядженєм ц. н. міністерства скарбу дістала „Eintacht“ (Згода), товариство адміністраційного персоналу віденських часописів, дозвіл на устрєнє льотерії для приєднання фондів на підмоги для вдовичів і сиріт по своїх членах. Льотерія має між иншими голівну виграну 30.000 К, і значні менші вигри по 3000, 2000, 1000 К і т. д. Ціна лєосу вносьить лише 1 К, а тягненє відбуде ся дня 19 жовтня с. р.

Надіслане.

Льональ „Достави“ містить ся з днем 26/VIII при улиці Третього Мая ч. 4, партер. — Дім торговельно-промисловий „Достави“, товариство зарєстр. з обмеженою поручкою в Станіславові. 777 3-3

РЕСТАВРАЦИЯ

Поручає ся реставрацію, пиварню і торговлю вин МАРКА ПОМЕРАНЦА. Кухня у власній уварі, дешєше як вєсєди. В алькоал вєі рускі дєвєніки. 3 пованям

М. ПОМЕРАНЦ, реставратор Ринок ч. 7.

Звертаю увагу Всєх. Духовєньства

що в своїй

АРТИСТИЧНО-ШЛОСАРСЬКІЙ РОБІТНІ

виконую

хрести і мідяні кулі на церковні вєжі, громозводи, залізни вікна, будівляні окутя, після найновіших візріцв а також огороженє на гробні, придорожні, ліжка для бурє від 10—20 кор. і тим подібні роботи входинє в обєаг шлосарства.

МИХАЙЛО СТЕФАНІВСЬКИЙ

193 1-18 Львів, ул. Коперника ч. 16.

Учитель народний 5 літ служ-

ба, шукає відповідного заняття при рускій інституції. Може зложити 3000 К вавці. Іван Олійник, учитель в Терпівцях п. Новосєто пдв. Підвожочиска. 6-6

Харч

домовий даю по у-

міркованих цінах.

Т. Р. ул. Шварцова ч. 1 партер.

757

Учительна, що уміє гого-

рити поправно

по руски, німєцки і полєски,

потрібно до дівчинки з V кл.

Згопошуватись: о. Юліан Стру-

тинський, Бучач. 744 9-10

Дивна новість!

325 штук за 1 зр. 95 кр.

Прегарний годинник з хоршим замком іде точно а 3 річню по рукою, величка LATERNA MAGICA в 5 гарних образах, 1 дуже гарна пилька до краватки з іттованим брилїантом, 1 прегарна кола в орієнт перел, неода жєньська окраса а лат замком, 1 хорший скріпний пузирє і елєганцка пїгарнічка з бурштаном, 1 гарнїтур пїшок до сорочки і запєсті, 1 сцєзорик, 1 прегарнє тоїає товє зеркальце з бєльїйського скла в етуі, 20 предметів до ужитку аєстєвого і 200 штук різнєх дома потрібнєх предметів. Тї прєкрасні, 325 штук а годинником, що сам тї гроші варт, можна одержати за надісланєм гоїаєх або поштоєм поїаєном і зр. 95 кр в магазині

С. КОГАНЕ

Краків P/882.

За надіслєнє гроші звертають ся

Гіаких прищів

веснянок, остуді, виспиків та вєскої нїшної нечистоти на лиці не має той, хто уживає славєозвісного, правдєво англїйського, зовсім нешкідливго огіркового молєка К. Балєсєя, котрє відєвїжує, вибілює і відмолєдує нашкїрок. Успїх певний по 2-3-разовім ужиттє. Треба лиш уважати, щоби на кожній фляшці було імя „Балєсєя“. Фляшка 2 К, до того правдєвє англїйсьє мило огірковє 1 К. Пудєр 1-20 К а огірковий крем 2 К. Дїєтєти можна в кожній аптїці К. Балєсєя, Будапєшт-Егзєбєтфальа. — Головний склад: Ж. Гємонт Рукєр, Львів; Ф. Браєр, Перємїшлє на Брамі ч. 4; Райм і С-ка, Краків. 100є 3-4

Що дня свїжий

кураційний виноград

в кошках 5 до 6 кїльє брутто по ціні 60 сот. за к.

виспїає 735 6-2

Народна Торговля у Львові.

XXXXXXX

XXXXXXX

XXXXXXX

XXXXXXX

XXXXXXX

Mattoni's
GIESSHÜBLER
природна щава аьналічна.

Ц. н. уприв. галицький акційний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

Відділ депозитовий

приймає вкладки і виплачує задатки на бі-

жучий рахунок, приймає до перехованя

цінні папери і удїляє на них задатки.

Окрім того заведєно на візр заграничних

інституцій так звани

ДЕПОЗИТА СХОВНОВІ

(Safe Deposits.)

За оплатою 25 до 35 зр. а. в. річю, де-

позитар одержує в сталевій панцирній касі

сховок до виключного ужитку і під власним

ключєм, де безпачно а дискретно можна пере-

ховувати своє майно або важні документи.

В тім напрямі гіпотечний Банк поробиє

як найдальше йдучі зарядженя.

Приписи відносьчі ся до того рода депозитів можна одержати безплатно в депозитовім відділі.

374

Коперницький і Син

Оптики і Механіки у Львові, площа Гемниця ч. 1.

протиь Банку Гіпотечного на плантацїях площі

Галицької поручають

Барометри анероїди

по 7, 8 і 10 К, най-

ліпші по 12, 16, 20 і

24 К. — Лорнетки

польні по 12, 16, 24

і вище. Заразом по-

ручаємо в найбіль-

шій виборі окуляри,

дівєри, люпи і всїякі інші прибори оптичні

всїякі направи поїаєдує ся як найкорше

і найдешєвше. 4185

Не жартуй

мазурка на

фортепіан Я.

Лопатинського по 70 сот. Ви-

сїлає Українська Навчальна у

Львові. Дїєтєти можна також

в внигарнях. 808 1-12

Бідна вдова

з одною вже

старшою дї-

тєпкою, котру мусить посилати

до школи, а не має защо, про-

сить в своїм невихідно нуж-

деннім помодженю милосєрних

людей о поміч і рахунок. Зго-

пошенє до адміністрації „Дї-

ла“ під бумажми Л. К.

Студентів мундурів

власного ви-

робу у вели-

чєм виборі. Замовленя вклю-

чує до 24 годін. Великий ви-

бір матерії кравчєво і загра-

ничного вєрбоу. Висїлає на

провіацію за післяплатою. За

непрїагожі звертає ся гроші а

замїнює ся на інші товари.

Полєкшиє сїпатах. С. Бїльбєль

кравєцький магазин, Львів, ул.

Краківська, ч. 4, I поверх.

101 7-10

Дешєвє чєскє

пїрє на постїль

5 кєт: сїльнє дєрє

К 970, алїєтє К 12.

бїає як нїх мїає

К 13, К 24, бїає як сїє і має

як нїх К 30, К 34. Висїлаєсь о-

платно за поштоєм нїєдїєлатєм.

Замїна або вєрот аз оплатєнем

портє допущєаєт ся.

ВЕНЕДІКТ АCHSEL Lobes 157

361, площа Пїлєана, Чєх. 4-4

Мотори

бензїнові і сєучо-газові най-

новїйших конєтрукцій, випро-

Під осінні засіви

Жужлева мука Томаса.

найліпшим і найдешевшим навозом фосфоровим під всі управні рослини. Чим більша грасть муки, тим дешевше припадає 1 кг. фосфорової кислоти, тому, що кошти перевозу муки високо- і низько процентової є однакові. Крім сего високо процентова мука ручить за фабрикат без заміту, підчас коли мука низькопроцентова є часто фальсифікатом.

II Бачність на знак „Зоря“ II

Генеральний репрезентант „Фабрики Фосфорів Томаса“ в Берліні, **ЙОСИФ КАРРАХ**, у Львові, ул. Ягйлонська ч. 22.

Цінники і обчислення даром і оплатно. 604 11-25

ЧАСТИННУ СПЛАТУ

признаємо всім особам добре ситтуваним, без ріжниць стану або рангі.

Ново отворений магазин новостий для жінок і дітей у Львові, при ул. Галицькій ч. 19, під фірмою

„Малій Лювр“

порукає свій величезний вибір бажовок, капелюхів, рукавичок, гальок, шкеребок, матанок, фартушків, конфекцій диточі і для хлопців парасольок, парасольок, панчош і панчошкових товарів, воалок і інших модних товарів, льняних товарів, столового біла, мужського, дамського, і дитячого біла і т. д.

Замовлення з провінції полагодує сявід веротно.

Управа магазину „МАЛІЙ ЛЮВР“ у Львові, Галицька 19 (ріг ул. Сибієвської).

325а

Ілюстровані цінники висилає ся на провінцію даром і оплатно. Наш головний склад диванів, портієр, фіранок, хідників, кофів, колдер, кап на столи і на ліжка, перат, лінолеум і декоративних артикулів находит ся у Львові, ул. Сикотука ч. 6 (Пасаж Гавсмана).

Дома і в дорозі доконечне средство

Бальзам анти-А. Thierry

каря

є загально звисний і признаний.

Дуже успішний при ліхм травленю з побіжними недомоганнями, як при відбаваню, агані, затканю стільця, витворі кляві, почуваню наповненя, корках жолудка, недостаті апетиту, інтоксикації, катарі, запаленях, ослабленях, літрах і т. п.

Ускриє корчі і болі, влагдінає кашель, розпускає сльзи і очисчує.

Найменше висилає ся поштою 12 малих або 6 великих флаконів за 5 К оплатно; 60 великих або 30 малих флаконів 15 К оплатно.

Треба уважати на одинокую правну забезпечену ведену охоронну марку з червоним „Ich dien“. Лише такі правдиві.

Аптекарь **А. THIERRY** Мась з центифолії

ускриє біль, змичує розпускає, гоїть і т. д. Найменше висилає ся поштою 2 флакони 3-60 К. В дрібній продажі в торговлях 1-20 К за флакон. Повний доказ, що бальзам аптекаря А. Thierry і мась з центифолії є недостатніми средствами, подає брошура з тисячами оригінальних подяк, яку додає ся даром до замовленого бальзаму або на жадане висилає ся окремо даром. Адресувати треба: Аптекарь А. THIERRY в Преградї (Pregrada ad Rohitsch-Sauerbrunn. Про фальсифікації і дальших продавцїв наслідуючих фабрикатів мого правдивого препарату прошу мені донести, щоби потягнути їх до судової одвічальности.

285

Вихованє і наука.

Дирекція 6-класового жіньського ліцея

з німьційним шклядовим язиком

у Львові, при ул. Голубиній, віляя Палатин подає до відомости, що шкільний рік 1905/6 розпочинає ся з днем 7 вересня.

Виклє, вступні і поправочні іспити відбудуть ся від 1 до 6 вересня по полудни від год. 4 до 7. Приймає ся панночки до всіх шкільних класів і до приготунової школи.

В пенсіонатї, сполученім з ліцеєм, найдуть учениці в провінції під найдогляднішими усяміма поміщенє, старанну опіку, поміч в науках, німьцьку, французьку і англійську конзервацію та науку музики. Для Русинок буде укладати ся їх власна наука реаліі і курс рускої історії та літератури. Ближшї інформації подає звіт в посідаючого шкільного року, котрий Дирекція висилає на домаганє. Зголошена до 20 серпня листовко, а до 30 устно в урядових годинах від 12 до 2 і від 4 до 7 приймають:

Фанні фон Дітмнер

власителька ліцея.

Тадей Копистинський

директор. 587 7-10

„Сокільський Базар“

одного українська фірма шкільних і канцелярських приборів порукає свій багато заосмотренний склад в виробі паперові галатерійні, гуцульські і т. п. Вироби в глиня, як тарелі, вазони, флаконки в цвітї, поцельнички і т. д. — Вироби гуцульські, як топірї, сердаки, шалотки, посяи, тарелі і т. п. — Вироби в пацюрків, як гердани, пояси і т. д. — Вишиванки, як краватки, сорочки, обрусї, ручники, фартушки і т. д. — Образи і портрети. — Сокільські ланцунки. — Перевисні листки. — Сокільські тунки і паперї.

787 2-25

Вибухові мотори

сеучо-газові, ропові і бензинові всяких систем і величин.

МЛИНИ І ПРОМИСЛОВІ ФАБРИКИ

установляє

ЛЕВ ГЕЛЛЕР, Львів,

ул. Городецька ч. 35.

Котториси, поясненя і плани даром.

Новість! Спеціальна машина до виробу ячмінних круп.

Усїля заплати дуже догідні. 690 5-6

Частинна сплата

дозволено за

попереднім

устним або ли-

стовним поро-

зумієм.

Безперечно

найбільшій

вибір.

Частинна сплата

дозволено за

попереднім

устним або ли-

стовним поро-

зумієм.

Безперечно

найбільшій

вибір.

Реномована і загально звисна фірма

Товаровий дім „Au Louvre“

у Львові, ул. Сикотука ч. 6 (пасаж Гавсмана)

порукає свій обильно і багато заосмотренний, склад всяких можливих родів диванів (також церковних і перед вітварі) диванів, портієр, фіранок, хідників, кап на столи і ліжка, перат, лінолеум, колдер, кофів, дерг на конї та всяких інших декоративних предметів по дуже низьких, конкун-ренційних цінах.

За надісланєм нам поштової марки за 10 сот. висилаємо наші багато ілюстровані цінники, в котрих є описані також льняні і бавовняні товари, мужське і дамське білє, шкфони, полотна, столове білє та інші важні артикули з обсягу домогвого господарства. Замовлення з провінції полагодує ся відверотно.

Для уникнення похибок просимо зважати докладно на нашу адресу.

З поважанєм

Управа фірми: ТОВАРОВИЙ ДІМ

„AU LOUVRE“

Львів, ул. Сикотука ч. 6.

6256 15-37

Від 1868 р. уживанє

Бергера медичне смоляне мило

порукає визначними лікарями, уживає ся в переважній часті європейських порученє в успіхом против всякого рода шкїрної висипки, особливо держав в успіхом против всякого рода паразитів, прищів, та блиско против поришів і хронїчних недуг шкїри та паразитів. Бергера смо-кож против червоности носа, відмороженя і печена нїг. Бергера смо-ляне мило має в собі 40% деревної смоли і вовсім відріжляє ся від усіх прочих смоляних миль по торговлях. — При упертих недугах тре-ба спробувати дуже успішного.

Бергера смоляно-сїркового мила.

Як лагіднїше смоляне мило до усунєня всякої нечистоти лиця, против висипки на шкїрі та голові у дітей, як також незрівняне косметичне мило до миття, нулелїв і до щоденного ужитку служить

Бергера гліцериново-смоляне мило

що містять в собі 35% гліцерину і є сильно напружоване.

Дальше як дуже добре средство на шкїру уживає ся в великим успіхом:

Бергера бораксове мило

особливо на веснянї, остуди, опалєне від сонця, утрї і всяку випу шкїру нечистоту.

Цїна штуки кожної повнїшої сорти 70 с.

разом з поученєм, як уживати.

Домагає ся треба в аптеках і дотичних склепах виразно Бергера смоляного мила та уважати на умїщенє в боку охоронну марку і підпис фірми G. Hell & Co. на кожній етикеті. Преміоване почесним медалем у Відні 1888 і золотим медалем на виставі в Парижі 1900.

Всі інші медичні і гігієнічні мила марки Бергера вичислені в ін-струкції уживаня, додає до кожної штуки мила.

Дістати можна у Львові в аптеках: Якова Байєра, Кароля Діля, Петра Мікоша, Якова Пінеса-Портаньєвського, Житомонта Рукера, К. Скелє-пінського, К. Вілєвського, Едварда Брікнера, І. Пінеса, Синеона Гая, Ф. Трапнєвського, в дрогеріях: Петра Мікоша і С. Я. Гріншпан, Ф. Трапнєвського, Іздора Фрухтмана. — У Вашніцях н. Ч. у аптекаря Емі-ля Вілєра а також у всіх галицьких аптеках. 306 25-36

Головна висилка: G. Hell & Comp., Wien I., Sterng. 8.

ІВАННИ ЦІЛЬЦЕР від 40 літ допре звисний

КРЕМ ДО ЛИЦЯ

усуває все, що шкідить красі, особливо: веснянки і остуди, червоність носа та рук і надає лиць аж до глибокої старо-сти здоровий, рожевий вигляд. Цїна великої пунки К. 2 40 малої пунки К. 1 20 до того відповідне мило мусить ся 60 сот. Висилає ся у всі сторони свїта.

Дістати можна у ГЕРМІНІ ЦІЛЬЦЕР, Будапешт П. Kiraly utca 70. — Головна висилка на Відень у п. КАТЕРІНІ ПОПШЕР, Відень П. Taborstrasse Nr. 49. 9-10

„GLOBUS“

товариство обезпечєнь на житє і ренти

приймає всякі обезпечєня на людське житє, особливо

обезпечєня для дітий

з виплатою капіталу також перед кінцем обезпечєня т.

є. в день вінчаня або вступленя до війська, лише за від-

ступленєм припадаючих премій і 4% р. річно дисконту

від капіталу.

За оплатою малого додатку до премії забезпечує

товариство на случай вчаснїшої смерті батька, ма-

тери або опікуна вже по 3-літнім трєваню обезпечєня,

без дальшої оплати премій, цілий обезпечений капітал

платний в означенім часі.

Такі обезпечєня приймає ся без лікарських оглядин,

почавшї від 500 К. За виставленє поліси не числїть

ся ніяка належитість.

Товариство завєло окремий руский відділ і пола-

годжує безплатно зголошенє приватних сторін до за-

ключєня обезпечєнь, уділяючи радо тарифи, внесєня і

услївя обезпечєнь в руский мові.

Головна репрезентація у Львові

площа Капітульна ч. 3.

ЗАМІТКА: Особи спосібні позискувати обезпечєня за-

прошуєсь обнимати агенції по селах і містечках під корис-

ними услївами. 731 2-3

Водопроводи, Каналізація

проектує і уряджує

АВГУСТ ЛЕВ і С-ка

у Львові

ул. Коллонтая ч. 6.

Адреса на телеграмі:

„Кальора“ Львів.

для міст, містечок, сел, публич-

них будинків і приватних домів

Центральне топленє. Світло газове і елек-

тричне. — Всїлякі урядженя промислові.

Млини, тартаки, горальні.

Мотори всїляких систем, бензинові,

сеучо газові, спиритусові і

електричні. 741 3-52

Громозводи на Божі домї, телефони

і електричні дзвонки.

Головна річ Кожний кусник мила в імені „Шіхт“ під га-

рантєю чистий і вільний від всяких шкідливих примішок.

Гарантія: 25.000 К дає фірма Georg Schicht, Aussig кождому

хто докаже, що її мило в імені „Шіхт“ має шкідливі примішки.

МИЛО ШІХТА

(з оленем або ключом)

уживають

завдяки его особливим

знаменитим прикметам

успішно

до всього можливого особистого ужитку

до праня

і всього, що взагалі дає ся прати.

6156 5-19

При закупнї товарів просимо покликуватись на нашу часопись.

Видаєць: Александр Ворковський. Редагує і одвічає за редакцію: Д-р Еуген Левицький.

З друкарні Народової [Масецької] Кошарника ч. 9.

785 8-3

Ruthenische Revue
виходить у Відні кожного 15 і 30 кожного місяця і стоїть річно 8 кор. 6 обов'язком кожного свідомого інтелігентного Русина тоту часопись передплачувати, а предплату треба слати як найскорше для урегулювання і забезпечення видавництва. Гроші слати на адресу: Administration „der Ruthenischen Revue“, VIII Wickenburggasse 10 I St. Th. 9 Wien.

Надіслане.
2 вересня отворене
театру різномордностей
в готелі Dependance Bristol.

Сензаційна родинна програма. Виступ першорядних артистів. Початок о 8 год. вечером. 782 3—7

ОДИНОКЕ РУСКЕ ЗАВЕДЕННЯ АРТ. ЛІТОГРАФІЧНЕ
під фірмою:
АНДРІЙ АНДРЕЙЧИН І СПІЛКА
Львів, ул. Коперника ч. 17.
Виготовляє білети візитові, запрошення на вінчання, балі і вечорки, грамоти, образи, вартостні папери, мапи, ноти, етикетки, п'якати і взагалі всі роботи, які входять в обсяг літографії.
Поручену роботу виготовляє за час і можливо дешево.
Машина порушана силою електричною! 544 24—7

„Народна Гостинниця“
створеною зареєстрованою з обмеженою порукою
будує у Львові свій власний готель.
Чим більше заінтересована остане в тій справі наша суспільність, тим скорше буде сей триповерховий дім унічений і відданий до публічного ужитку. Заінтересовані і призначені підприємства „Народної Гостинниці“, котрі ширити буде відомості нового у нас промислу, остане наша суспільність численним висувуванням в членів нашого товариства і львівського своїх капіталів, від котрих то львівський платимо 5%. — Жертва не жадаємо, але даємо нагоду певної і користної львівській капіталів, що приносить вкладникам доходу, а народній нації справі косяє в загальним значінню. — Адреса нашого товариства: „Народна Гостинниця“ у Львові, ринок 36. **УПРАВА.** 751 4—7

Так звані „оригінальні“ машини до шиття і гафту, захищені патентами в Росії.
Публічні агентами пруского тов-а, в старої системи „Зінгера“, що вийшли з ужитку і своїм виникненням, асистують як також найновішим удіпшенням не відержують конкуренції з машинами фабрик світові слави, як Pfaff, Biesolt, Locke, Trister, Rossmann і т. п., котрі маю на складі а котрі виробити мені у Вп. Публіки непохитне довіра. Остерігаю Вп. Публіку перед агентами, що за своє посередництво дістають 20 по 30 К провізії від кожної проданої машини.
Перший і найбільший в краю склад машин до шиття, котрий не послугує ся агентами.

Львів, готель Жоржа.
Йосиф Іваницький
механік і спеціаліст
Прошу домагати ся цінників.

Оповіщене.
Комітет для будови руского театру у Львові видає **переписні картки** з відом народного руского театру у Львові. Чистий дохід з розпродажу сих карток призначений на будову руского театру у Львові.
Висилає ся найменше 25 штук по ціні 2 кор. 50 сот., разом з оплатою пошти але тільки за попереднім надісланем грошей.
Набути можна в „Комітеті для будови руского театру“ Львів, Ринок 10, I. пов. Поодинокі можна купувати в видгарнях по ціні 10 сот. за штуку.

КАРПАТСКІ КОСИ.
Довгота в сантиметрах 65 70 75 80 85 90 95 100
За одну штуку крейцарів: 65 70 75 80 85 90 95 100
На 5-кід. посилку йде штук 16 15 14 13 13 13 12 12

Карпатські срібно-сталеві коси мають товще як напір, легке як перо полегше, котре тве як брита найтвєрдшу гірську траву. Серп озубрені в англійської сталі дуже добре живуть збіже і легко перетинають, так що не чути в руках. Поручаю вам дорогі сестри, одна штука 50 сот., менше від 20 штук не висилаєсь.

Брусники до острєня тихже кіс по 40 сот. за оден, котрий острєть надивичайно косу, а за тим острєнем тве як брита найтвєрдшу гірську траву. Серп озубрені в англійської сталі дуже добре живуть збіже і легко перетинають, так що не чути в руках. Поручаю вам дорогі сестри, одна штука 50 сот., менше від 20 штук не висилаєсь.

Адреса: **Александр Копач**, **Струтин вижний** 504 15—7, **почта Долина, коло Стрия.**

Студент II. року прав гласає лекції на семі з обсягу всіх клас гімназійських. Адреса: **Володимир Гіжовський**, ст. пр. Львів, ул. Театинська ч. 9.

Коперницький і Син
Оптики і Механіки у Львові площа Галицька ч. 1. протія Банку Гіпотечного на плянтаціях площі Галицької поручають

Барометри анероїди по 7, 8 і 10 К, найліпші по 12, 16, 20 і 24 К. — Лорнетки по 12, 15, 24 і вище. Заразом поручаємо в найбільшім виборі окуляри, цівкери, люпи і всілякі інші прилади оптичні всілякі направок понагоджує ся як найскорше і найдешевше. 4185

На продаж
пертьоровий дім о. Ільницького в Самборі з відної руки. Близько відомість в парохіяльній уряді в Доброгосові п. Стебнік. 802 2—3

Мід кураційний
ліповий в 5-кідевих бланках оплатно по 6 К висилає **Естаблій Юліанівський** Березани. 794 2 10

Двоїтні курси до учительської матури устроєно **Заведення Ольги Філіппі**, Львів, Заморовича 3. 793 2—3

Важне для приїзних Впр. о. Священників і інших П. Т. Подорожних в Станиславові. Поручаю свою реставрацію і цукорню, при ул. Третього Мая ч. 34, недалеко жем'яничного двірця. Маю о кожний порі горять і зимні страви на сьвітнім маслі, різномордні тіста, цукорки, горьчі і зимні напої найліпшої якості. Руські часописи предплатую. 804 1—4 **Г. Маврановска.**

Виноград десеровий, гарний, вибраний в 5-кідевих ящиках або пачках по 2 К 60 сот. оплатно за післяплатою висилає **Заряд** в місто княгині Т. Савенки в Вільчу водотім. 805 1—5

М. НАС
Львів, ул. Шпитальна ч. 28 поручає свій великий вибір всякого рода повозів, нових і уживаних, приймає до замін, в комі на продаж або купує за готівку. Дрібна продаж всяких повозових додатків. 191 2—3

ЛЕВ ВАЛІХЕВИЧ
СКЛАД І РОБІТНЯ
РИМАРСКИХ ВИРОВІВ
Львів
при ул. Кароля Людвіка 3, поручає за теперішній сезон **Куфри, Нуферни, Торби** і т. п. прилади до подорожі в різних величинах по найприступніших цінах. 614 13—2

Матурист учительської семінарії гласає лекції на цілий рік. Зголошуватись до 12 с. м. під Р. Й. 25 poste restante Станиславів. 801 2—3

Панна з укінченою VIII класою гласає приватної посади до науки початкуючих дітей. Ласкаві зголошення під: „Учителька“ poste restante Сокаль. 807 1—5

Особа ладівної вдачі, знаюча ся на господарстві, гласає місця в домі зголошення в діляці. Ласкаві зголошення ул. Ягайлонська ч. 17, доварєд дому покаже — листова під адресою: **Аделя**, Львів, poste restante. 2—2 797

Совісний інструктор гласає лекції на семі сейчас, на цілий рік. Може приготувати до іспиту вступного до гімназії, або гімназійських класів. Відомість: **Правник** у п. Лисовської Золочів 790 4—6

Женщини в силі віку, совісної, що знають би ся варенем і наглядом при дітях в Коломийській потребую сейчас на цілий рік. — Успівя подати лично в Коломийській ул. Коперника ч. 6 або письменно до о. **Александр Осадца**, парох Вікна коло Городенки пошта в місяці. 784 4—4

Правний виправний інструктор, гласає лекції на провінцій. Комісія інформаційна тов. „Академічна Громада“ для о. Н. Вірменська ч. 30 I. п. 750 3—3

Панночки учениці прайму на мешканіє і харч під можливу уміркованими услівями. Куркова ч. 6, в партері. 783 3—2

Укінчений ученик шкільних середніх пошукує лекції на провінцію, поідає свідчення практики яко здібний інструктор домовий. — Зголошення до Адміністрації „Діла“ під „Інструктор“. 747 3—3

Учителька прайме приватну посаду без фортепану. **А. Здобиваєна** Львів Водна 3. 709 2—3

Продаєсь: 1) Літ.-наук. Вісник в 8 т. з р. 1899 і 1900 з того 5 опривник т. 2) Історія літератури рускої, част I і II, 1 видді. 3, а бібліотека найн. повістей „Діла“: 1) „Обіт поморський“ Ем. Зої, 2) „Кудеяр“ Ник. Костомарова і 3) „Нові Землі“ Данилевського — всі опривнені. Зголошення до Адм. „Діла“. 806 1—4

Студентські мундур власного виробу у величчій виборі. Замовлення виконує до 24 годин. Великий вибір матерії кравного і загальноного виробу. Висилка на провінцію за післяплатою. За неприємно звертає ся гроші а замінює ся на інші товари. Поленькі сплатити. С. Більбелів кравецкий магазин, Львів, ул. Кравецка, ч. 4, I поверх. 101 3—10

ЕPILEPSI
Хто занепадає на падачку, корчі і т. п. нервові недуги, нехай зажадає брошури про се. Висилає даром і оплатно **Schwaab-Apothek, Frankfurt a. M.** 163 18 52

МУЖЕСКУ БЕЗСИЛЬНІСТЬ
викликають іменно серпаніни насідками тайних гріків молодости і розлуги, усуне напевно і на довго одинокі розширена в многих виданнях ілюстрована книга
самоохорона д-ра Ретав
Російське видане: 1 зр.
Польське видане: 1 зр.
Німечке видане: 2 зр.
Тисячі людей найшли в ній посяснені своїх недуг і направили свої мужескі сили при помочи взааного в книжний спосіб лічення. По одержанню франко належності, висилає ся франко книга в куверті магазину видавців Р. Ф. Бірер в Липску. (R. F. Bierer's Verlagsbuchhandlung in Leipzig.)

Робітню знарядів церковних
другу руску в Галичині поручає
Василь Дуткевич
бронзіник в Перемишлі.
Приймає чаші до золочення, дароносниці, евангелії і інші сего рода річи церковні. Золочення і сріблення відбуває ся в огні. Поручає склад хоругов, чаш, ліхтарів, павуків.
ВАСИЛЬ ДУТКЕВИЧ, Бронзіник
Перемишль, ул. Францішманська ч. 18. 595 24—90

Накладом „Сокильського Базару“ у Львові
вийшла
друга серія переписних листків, окрашених вишивками складаюча ся в 19 карт і коштує 1 К — штука 12 с.
Зміст серії:

1. Монограм Сокола.
2. Герб України по обок боках кордону.
3. Шевченко.
4. Хмельницький на коні.
5. Вид наддунайської Січі.
6. Благане о помишуване за судженого.
7. Козацька зброя.
8. Нутро козацького табору.
9. Завив на суд. 789 3—25
10. Могила В. Барвіньського на Личак. цвинтарі у Львові.

Що? — Тато дозволили, атже се АНТИНІКОТИНОВІ ТУТКІ ЯКОБІ.
П. н. трафіка опечаталь- ностей В. БІЛІНСЬКОГО Львів. 22—26

Рух свідомісних поведін
важний від 1 мая 1905 після середньо-європейського часу.

Де Львова на дворцє головний прихедать:
12:20*, 6:10, 1:40, 5:45, 9:10, Ворохтя (від 1/7 до 30/9 в неділі і сьв.т.), Десятинна (від 1/10 до 30/4), Коломий (від 1/6 до 30/9 що неділі і сьв.т.) Керезмеже (від 1/5 до 30/9), Серета (від 1/7 до 31/8), Вергмега (в понеділок), Жидачева (від 1/5 до 30/9 в неділі і сьв.т.) 2:31*, 6—, 8:50, 1:30, 5:25, 8:10, 9:50*, Нового Савча (від 25/6 до 15/9) Яска (від 1/7 до 15/9).
3 Іцман
Кракова
Підвожочис
Лавочного
Рави рускої
Станиславова
Самбора
Яворова
Коломий
Ряшева
Тулки
Веліца
Підвожочис 7:20, 11:55, 2:30, 10:20.
7:29, 11:45, 10:50.
7:50.
8:05.
8:15, 1:50, 9:20*.
8:18, 4:32.
10:05.
10:35.
8:45 (від 15/6 до 30/9), Ожовього (від 1/5—30/9). 5—.

На Підзамче
Підвожочис 7—, 2:15, 5:15, 10—*.
Пейзди львівські.
Врукович від 14/5 до 10/9 6:50, 7:50, рано, 9:55 перед полюддем (тільки в неділі і рим.-нат. сьв.т.), 1:45 пополюддя (тільки в неділі і рим.-нат. сьв.т.), 3:05, 4:15, 5—, пополюд. 7:41, 8:55 веч. 8:18 рано, 1:15 пополюддя (від 1/5 до 30/9), 4:32 пополюддя, 8:45 вечер (від 14/5 до 10/9) тільки що не ділі і сьв.т.).
Щирця 10:10 вечер (від 1/6 до 10/9 в неділі і рим.-нат. сьв.т.).
Любія 10:10 вечер (від 14/5 до 10/9 в неділі і рим.-нат. сьв.т.).

31 Львова з головного двірця відхедать:
До Кракова 12:45, 4:15, 8:25, 8:35, 2:50, 6:35*, 11—*, Запозомого (від 25/6 до 15/9), Велічки (від 1/5 до 24/6) і (від 16/9 до 30/4).
Іцман 2:51, 6:15, 9:20, 2:40, 10:40*, Керезмеже (від 1/5 до 30/9), Дорки-Ватри (від 1/7 до 31/8), Ворохтя (від 1/7 до 30/9) що неділі і сьв.т.).
Підвожочис 6:30, 10:55, 2—, 9—*, 11:05*.
Яворова 6:55, 5:58.
Лавочного 7:30, 2:55, 6:25*, Кожавини (від 1/5 до 30/9 що неділі і сьв.т.).
Самбора 9—, 4:20, 10:55*.
Веліца 11:10.
Ряшева 4:10.
Коломий 5:50.
Рави рускої 7:30*.
Перемишля 10:05* (від 1/5 до 30/9) Хирова, Яска. 11:10*.
Стрия

3 Підзамча
Підвожочис 6:43, 11:15, 2:13, 9:23*.
Пейзди львівські:
Врукович від 14/5 до 10/9 6:50 рано, 8:30 рано (тільки що неділі і сьв.т. рим.-нат.) 12:30 пополюддя (тільки що неділі і сьв.т. рим.-нат.) 2:10, 3:20 пополюд. 6:10, 7:30 і 7:55 вечер.
Рави рускої 11:15 в ночи кожної неділі.
Яска 6:55 рано, 9:15 передполюддем (від 1/5 до 30/9) 1:35 пополюд. (від 14/5 до 10/9 в неділі і рим.-нат. сьв.т.) 3:08 пополюд. (від 14/5 до 10/9) 5:58 пополюддя.
Щирця 1:55 пополюддя (від 1/6 до 10/9 в неділі і рим.-нат. сьв.т.).
Любія веч. 2:15 пополюддя (від 14/5 до 10/9 що неділі і рим.-нат. сьв.т.).

Примітка. Кожди коштівні друковані є червоними коштівні; кожди кітні є зеленими коштівні. Мора кітні чи сьвітль ся від 6 год. вечір до 5 минут 59 рано.
Значайні білети іди як чалом білети всякого кинного будати через кітні день в міській бібліотечі, а м. державній бібліотечі, насам Галузана ч. 9.

При закупні товарів преимно покликуватись на нашу часопись.

Видавель: **Александр Борковский**. Редагує і одвічає за редакцією: **Д-р Евген Демичий**.

З друкарні **Народовой [Манецких]** Коперника ч. 9.

рефератів наукових, але також на тім, що деякі реферати учених в російській Україні конче вимагали присутності учених Українців в Австрії. Блг. Сердюк наводить на се кілька примірів. Реферати про церковну старину і дерев'яну архітектуру старинних церков прочували сухо. Два референти, представивши досить багатий матеріал фотографічний, подали характеристику его, але ніхто із вібраних не відповів на с. Тамчасом звісно, що типи показаних старинних церков культивують ся і до нині в Галичині а деякі галицькі учені студіюють се діло. Так само галицькі учені могли щось сказати при рефераті о автономних галицьких монетах, або при рефераті про історію власності земельної в Галичині.

Заява 40 членів з'їзду і протест 190 відказавших ся від участі в з'їзді з причини незапрошення Галичан в Буковинцями внесені були на засідання, якому проводив проф. Вол. Антонович. Оі поважні маніфестації протесту антиукраїнської політики в науковій товаристві викликали таке емоційне враження, що засідання треба було перервати.

„Генерали від науки“ — пише Блг. Сердюк — в малих виїмках горячались, критикували й обурювалися, називаючи заяву і протест „деревостою“ і пишаними епітетами. Такі заяви на чисто научних зборі вказують (говорили они) на політичний свій характер. На зборі, де кожде слово повинно бути науковою зваженою і висказане після згорі заведеного камертону і в хронометричною точністю після програм, нараз показався якесь гадна загаль, порушене „друкованого“ порядку і в ухах жужжать якесь „українська патрістича“... Зараз заговорили ті „генерали“ про сандухожий з'їзд (за три роки), висказуючи, що „на юзі Росії мався займатися, звідси м'яють партія“. Одні виміли „приїзжих агітаторів“, другі були думки, що ініціатива до заяви і протесту не зродила ся в Росії, але деінде.

— Устроїмо з'їзд в Архангельську, у Вологді, а ві, то в Царевониколаєвську, тільки не на Україні! — кричали особливо рішучі й сердиті „генерали“.

— Устроїти можна, та що з сего вийде? — перешептувалися другі.

Та минула хвиля горячкового розворушення, наставала холодна розвага і привнесла природні наслідки. Заяву і протест підписали не лиш учені партій, але й деякі прихильні розсереджені генерали. Многі з членів з'їзду заявили, що підписали на обом заявах бажо би ще значно більше, як би не вноєно іх так поспішно задія напруженої ситуації, чимсь підписів були би збільшили таєм. ж многі „свержачи“, котрі асно і рішучо узнавали шкоду для наукового з'їзду через несправність его природних і конечно потрібних учасників. Вкінці що-до „політики“, віби то введеної на з'їзд заявою і протестом, пригадано, що за мотива незапрошення заграничних учених поставлене було „грустне і печальне состояние нашей страны“, котре „неудобно показувати заграничним гостям“, отже поперед усіх сям підготували комітет археологічного товариства ввів політику при скликанню з'їзду...

Кляної одна спільна кабіна для всіх. Уряджене корабля вправді не було елегантне і порядком не був вірцеваний, однак взагалі не було ні так зле ні так нечисто, як то звичайно ходять опінії про грецькі кораблі. Обиді і вечері давано на покладі, бо ідальна кабіна не помістила би всіх рівночасно; тільки опідаю в ній, тому що кождий спідає окремо тоді, коли встав рано зі сну.

Господарем і провідником на кораблі „Антигоні“ був проф. Дерафелд, перший секретар іменного археологічного інституту в Атеах, а на нашій, на Маргариті, п. Лампро, ректор атеського університету. Се чоловік дуже світлий і образований. Можедцем студіював на університеті берлінським і парижським. Володів дуже плавно мовою німецькою, французькою і італійською побіч рідної грецької. Бував перед іб літами шефом відділу для народного шкільництва в міністерстві, потім підваданим до уоуєня анальфабетизму в Греції. Не мав заслуги положив яно ректор для університету атеського, через що збір професорський вибрав его тепер вдруге, рік по році, ректором. Крім того се великий грецький патріот, що хоче добра і слави своїй вітчизні. Як він старав ся догодити усім гостям, щоби лише внесли добре враження о Греції! Смипатитна особа проф. Лампроса позитивно певно у кожного учасника подорожжя в душі мавшї пам'яті.

Було то в четвер (13 н. с. цвітня) ввечер, як зепілиди атеського-пирейська, що курсує що пів години, привезла нас в Атеа до Пирею. Зепілиди веде насамперед тунелем, потім частям подем попри Фалерон до пристаневого, багатого в фабрики і торговлю

Та „конець діло хвалить“ — і хоч кінце-ко-б гірші привнеса ся подія одній і другій етороні, спір поладжений, заява і протест показали свою силу. Царевониколаєвські поки що полишено в спокою, бо на Україні в ще багато цінного матеріалу, що дожидає своїх розвідників, а галицькі учені займаються і займають ся ним окремішно або в зв'язі із студіюванням своєї території. Тому то коли прийшло на порядок денний питання про місце спідуючого, XIV-ого з'їзду імператорського археологічного товариства, порішено устроїти его в Чернигові при доможечній участі галицьких і буковинських учених.

Поступ народної роботи на Лемківщині.

Борба на Лемківщині, котра розпочала ся ще перед трема літами, підчас загальних зборів товариства „Руска Бурса“ в Новім Санці, між Українцями-народовцями і відступниками-москвофілами не тільки не скінчилася і не притихла, але веде ся даліше з найбільшим завзяттям. Перші народовці, поставили за всяку ціну рознести по цілій Лемківщині світло науки і народної свідомості — другі, москвофіли, завзялися з найбільшою зайзвистію не допустити того світла, котре іх так дуже разить та лякає. З початку вороги були горою. Кожи їм удало ся надерти народовцям іх власне добро „Руску Бурсу“, в котрій нині відступники підготувують нове покоління москвофільних „анітарів“, загнали воі „націоналістичну“ разом, в радости, що найшов ся свідок для них, Українцями призиравий кир. Одним словом „темні думи“ вже ликували і були певні, що і за все запанували над Лемківщиною, та що ніхто не посміє ступити в її оборону. Однак іх радість була завчасна. Не минуло ще і два місяці від пори, як москвофіли прогнали Українців з іх власної кати, а народовці заволокли вже для себе новий табір „Руско-українська Бурса“ та постановили так довго боротися, доки не визволять цілої Лемківщини зпід ярма тьми, в яким єї москвофіли на віки хотіли-б удержати. І хоч як вороги бажали змести сю бурсу з лиця землі, уживаючи до того найпідлітшіх средств, як ижевети та доносів, однак се їм не удало ся. „Українська Бурса“ завдяки неугомонній праці місцевих діячів народних та жертволюбивості родимців не тільки остоялася проти замахів ворожих інтригантів, але розвиває ся з року на рік що раз то гарнійше і ані москвофіли, ані навіть „врата адова не одоліють“ єї. Нині москвофіли вже мусять вибрати собі з голови єї знищення — їм візьмо лше пінити ся єї злоби на вид єї гарного розвитку.

На біжучий рік шкільний 1905/6 прийняв виділ „Руско-української Бурси“ 48 учеників зі шкіль новосадицких, а іменю: до III-ої кл. народної прийняті: 1. Петро Високий, (Маластів — Лемко), 2. Михайло Джибан, (Маластів — Лемко), 3. Григорій Хана, (Воднарка — Лемко); до IV-ої кл. народної: 4. Гринько Сембрат, (Воднарка — Лемко), 5. Стефан Мовчан, (Маластів — Лемко), 6. Іван Павляк, (Пантна — Лемко), 7. Антія Високий, (Ропи-

міста Пирею. Серед темної ночі праспійм ми на беріг затоки, де стоїть кораблі, і звязи першого лучшого моджаря, щоб нас забів на корабель Маргариту. Довго огула ся моджа по поверхні води, ми доки не прибули до свого корабля. Запалитиш моджарем на его жадане по 2 драхми від особи, вийшли по стромій драбині на корабель, а стевард вказав нам наші місця. Застали ми наших товаришів подорожжя, як вже розбирали ся і кляли опати на досить твердих, вузьких ліжочках, що були уміщені попри сніж в двох рядах, один над другим. Положили ся і ми спати. Невиспідне місце, корабельна вдуха, шум води, віче, котби і дуже мале, колсане корабля та відчуване недостатні оталого ґрунту під собою не дадо з початку заснути. А була 11. година вночі, як корабель рушив з якорю. З часом нестерпимий сон переміг всі незгоди і ми заспали, як в домі на вигіднім, певнім ліжку.

Корабель плав поміж берегами Аргоніди а островами Егіною, Поросом, Гадросу Спетою і залпав до затоки Навплійської. Мав морських зробив 80. Була 6 година рано, коли дзвінком дамо знає вставати. Настала на кораблі метушня: одні мнуть ся, однівають ся, готують, тавлять ся комо чоботулиця, що чистять чоботи на ногах, а другі вже готові ідуть на спідане, де подають каву або чай, 2 яйця і хліб з медом. Повідавши, вийшли ми на поміст корабля і перед нами розстелив ся прегарний образ. Ми побачили ся в затоці у підніжжя Навплії.

(Даліше буде).

ця руска — Лемко), 8. Василь Русинко, (Ропиця руска — Лемко), 9. Марія Каштанюк, (Криниця — Лемко), 10. Марія Джуган, (Тилич — Лемко), 11. Петро Ковальчик, (Гладшів — Лемко), 12. Стефан Шалаш, (Вірхомля велика — Лемко), 13. Андрей Цідало, (Мохнатка нижня — Лемко); в I-ої кл. виділової: 14. Володимир Кобаний, (Гладшів — Лемко); а II-ої виділової: 15. Іван Гринва, (Маластів — Лемко); а III-ої виділової: 16. Стефан Вакс, (Маластів — Лемко), 17. Роман Гренак, (Брунар — Лемко); а I-ої гімназійної: 18. Теофіл Гурко, (Маластів — Лемко), 19. Василь Сокач, (Воднарка — Лемко), 20. Тарас Сембрат, (Воднарка — Лемко), 21. Осяп Русинко, (Маластів — Лемко), 22. Федь Кашик, (Ропиця руска, Лемко), 23. Осяп Халик, (Милия — Лемко, син священника), 24. Михайло Ковальчик, (Гладшів — Лемко), 25. Павло Ковальчик, (Гладшів — Лемко), 26. Федь Губик, (Тилич — Лемко), 27. Іван Масей, (Верест — Лемко); до II-ої кл. гімназійної: 28. Тимко Ромах, (Личинці), 29. Данило Смарж, (Воднарка — Лемко), 30. Іван Сембрат, (Воднарка — Лемко), 31. Гринько Заморока, (Виниш), 32. Михайло Матяш, (Шляхтоса — Лемко), 33. Антія Каштанюк, (Криниця — Лемко), 34. Іван Ліщинський, (Вібрк), 35. Іван Кобаний, (Гладшів — Лемко), 36. Петро Орун, (Слобода золота), 37. Теодозій Високий, (Лелюхів — Лемко, син священника), 38. Іван Решетил, (Угнів), 39. Юрко Кондратяк, (Лосе — Лемко); до III-ої кл. гімназійної: 40. Адам Хилак, (Милия — Лемко), 41. Володимир Хилак, (Милия — Лемко), 42. Володимир Витязий, (Мушина — Лемко), 43. Сеньк Тарасевич, (Розтока велика — Лемко), 44. Олександр Лас, (Пільно); до V-ої гімназійної: 45. Роман Гурко, (Маластів — Лемко), 46. Омелья Джуган, (Тилич — Лемко); до VI-ої кл. гімназійної: 47. Михайло Гуряньський, (Личинці долішня); до VII-ої кл. гімназійної: 48. Остап Коппюх, (Підгород).

Як видно з повного списку, буде вховувати в біжучім році шкільним „Руско-українська Бурса“ аж 40 лемківських дітей. Того числа не зможуть ані „Галичані“, ані навіть „атеї“ Червонокавчів з Ваничі, як того хотів доказати в минулому році. Лемки вже по більшій часті прозріли і не вірять в фальшиві слова своїх непростих опікунів. Що се щира правда видно з того, що різнорічно поважає кількох учеників москвофільну, та переходить в українську бурсу, а сего року навіть двоє лемківських священників о. Високий з Лелюхова і о. Хилак з Милика, котрі по переконанням належають до противної партії, повірили свої діти опіці „Української Бурси“. На нічо не прудала ся отже москвофільському штабів бішена агітація підчас мінущих ферій. Далеко вклав виділ москвофільної бурси свого агітатора Павлата, по цілій Лемківщині, щоб відстрашував селян від „Української Бурси“. Такими аргументами, як: не давай-те Лемки своїх дітей до „Української Бурси“ в Новім Санці бо хто там піїде, той не буде прийнятий на теологію, ані ніколи не дістане стипендії (!), нічого там разом не вдіано. Ну, і чуж годять ся „чесні атці“, вмовляти тими средствами? Чи Ви думаєте, що Лемки завжди будуть вірити Вашій брехі? Вправді удасться „гаспаріну“ Костецкому перехопити 3-ох хлопців, котрі вибрались без родичів до москвофільської бурси, але він не довго буде ними тішатися, бо родичі заберуть їх там, де їх висилали, то є до нашої бурси. Ваше панованє на Лемківщині отже вже ніякит ся, а не задовго і смід по ній не остане!

Новий Санч дня 10 вересня 1905.

Василь Яворський, голова філії Просвіти

По війні.

Годсідам. В неділю о год. 1 в полудне прийшов до російської позиції коло зеліничі яланський парламент з білою хоругвою в товаристві 50 воєв і передз російським офіцарам писемю Ояма до Ліневича. Воім писемю Ояма складає бажання в причині закінчення мйра і просить Ліневича о іменованя російських повноважців для справ зв'язання оружия. Яно місце сходин повноважців Ояма представляє атацар Кехедру. Яланським повноважцем іменований генерал Фукушіма, російським генерал Ороновський.

Тоніо. Міністер внутрішніх справ подав ся до дяміоні, котрої цісар не прийняв. Гадають, що дяміоні буде прийнята пізнійше, Шеф поліції в Тоніо уступає. Президент міністрів прирік сказати парламент в жовтні. Говорять, що тогди уступити цілий кабінет.

Льондон. З Тоніо доносять, що в місті

спокій вже цілком привернено. На всіх ули-цах патрулює військо. З провінції доносять екоцесах против поліції. В цілм краю відбувають ся збори, на котрих безліччя дуже остро висказують невдоволенє з причини за-ключеня мйра. Депеші за границю все еще ценаувають ся.

Нью-Йорк. Барон Комура нагло занедужав. В місті говорять, що розпороз собі живіт. Лікарі кажуть, що недугу викликає забуре-ня жовчи.

3 Росії.

(Телеграми.)

Варшава. Дванадцять замаскованих людей вдерло ся до касарні в Острівця, пробуючи жисадати насарно динамітом в воздух. Екоцесия знищила одну стіну. З воянці у-тікто 5 політичних арештантів.

Петербург. Царський указ вводить новий провізоричний регуляцій для виспих швіл. Ректора будуть вибирати декані, а деканів професори. Удержанє ладу і правильності викладк, буде належати до ради деканів, котра на слухай заворушень, має поставити внесенє о завішенє викладів. Студентські спори поладжує дисциплінарна рада аложена з професорів.

Москва. Кудіковський, уб. ілця градоначальника Шувазова помянуваний на досмертні примусові роботи.

Петербург. Цариця мати відікажа до Давид в тварстві в. ки. Михайла Алексан-дровича.

Севастополь. Возняий суд видав вирок на 77 матрозів павдарняна Побідоносця. Трех матрозів всауджено на смерть, 19 на примусові роботи, 35 на арештанцї роги, 20 увільнено.

Гельсінгфорс. На однім острові, в від-даленю о 3 км. від містечка Кемі, цілові власті візирки 33 скривш павоєних ка-рабінамі і багнетами і 60 скривш в 120 ти-сячами патронів. Карабіни мають 10 млі-метровий кабібер і сути швайцарським фз-брешкам.

Відень. Заворушення між кавказькими Тата-рами мали викликати провакаційні агітато-ри в Царгороді.

Льондон. Російське правительство має ма-ти докази, що революційний рух між Маго-меданцями Кавказу звязаний з заграниці. Козаки відірвали два великі склади оружя. Перші склади стоїть в безпереривних зв'язках з татарськими ханами. У всіх місцевостях, де живуть Турки і Татари, розкинено рево-люційні прокламації з закличенем: „Нехай живе іслам! Смерть Гаврам!“

Петербург. Вість о заблужу заворушень на Кавказі, аробила на царю величезне враженє і без сумніву вплине на дальші его рішення щодо реформи.

Тифліс. Революційний рух перекинувся на околиці долиної Волги. Хлопи ставлять ся дуже грізно. Цілі ватаги перетягають край і нищать двори.

Петербург. В сетропавловській кріпості повісив шість осіб. Імен повішених не мож було довідати ся.

ТЕЛЕГРАМИ.

Відень. Цісар увільнив міністра просвіти Гартля і міністра торгівлі Каля на власну їх просьбу з дотеперішних становищ. Управ-лятеlem міністерства просвіти іменований віцепрезидент д. австрійської ради шкільної Шверт, управителем міністерства торгівлі іменований секційний шеф в міністерстві внутрішніх справ гр. Ауерсперг.

Угорська криза.

Відень. На недільній раді коронній цісар за-явив, що предложених єму Феєрварім проєктів, спеціяльно проєкту загального права вибор-чого акцептувати не може, бо „не хоче ма-дарського народу поборювати соціяльною де-мократією“. Феєрварій вернув безприволочно до Будапешту, де відбула ся кабінетова рада. Феєрварій приїде нині знов до Відня, а новими проєктами розв'язана ситуація як і коли сик предложень короля не прийме, Феєр-варій верне до Пешту яко дімісіонований міністер. Вість про сей несподіваний зворот в ситуації, викликала на Угорщині велику сензацію. Оногди міністер внутрішніх справ, Крістдері промовляв на однім вічу за за-гальним голосуванням.

Будапешт. Ліга для загального виборчого права узвезила вести дальше борбу о сю ре-форму. Ухвалено демонстрацію перед пар-лямеантом на 15 с. м. і загальний страйк сего дня. Порішено також поробити праго-товленя до довшого загального страйку.

Відень. З причини унеможливлення загаль-ного права виборчого на Угорщині австрій-ським правительством, австрійська соціяльна демократія прагтовує велику борбу про-тив правительств, в парламенті обструкцію.

3 Іспанії.

Мадрид. При виборах до парламенту ви-брано 5 монархістів і 2 республіканців. Го-ворять, що в Барселоні вибрано 5, в Ва-ленцаї 3, в Сарагосі 2 республіканців.

Державна рада.

Відень. Тут уважають за певну річ, що

Ново отворений магазин ШУБ

у Львові

у л. Собишного ч. 9

Станислава Стемпковича

баранків, селескинів, астраханів; вкінці ковпирі, боз, зарукавка, дамські і мужські шати, баранці до саний. Цінавки на домаганє.

у Львові

у л. Собишного ч. 9

Станислава Стемпковича

баранків, селескинів, астраханів; вкінці ковпирі, боз, зарукавка, дамські і мужські шати, баранці до саний. Цінавки на домаганє.

808 1-10

НОВИНИ.

— Реформа університетів в Росії, заповіда-
на від кількох місяців в російській і загра-
ничній пресі, входить в найбільшій часі
вжиток. Царський указ з 27 серпня ст. стисло
вводить провізорично новий регуляція управ-
ляння вищих наукових заведень. Ректора мають
вибирати декани, а секретарів поодиноких
відділів професори доплатного відділу. Вибори
будуть відоувати ся що-року перед початком
нового курсу. Рада деканів має право на слу-
даний якийсь меспокоїв виступати з ввсесем о
звстановленнє викладів. Спірні студентські

— Самоубийство голкою. В Кравозі наложив на себе руку кравець Олекся Княтик а за оруду смерті узяв велику, 7 пм. довгу голку, котру вбив собі в околиці серця. При помочі наперстка запхав її так сильно, що

— іменования і перенесення. Висший суд
гравітний переніс канц. офіціяла Еразия То-
польникова в Радекова до Станиславова і
іменував Франца Ксав. Фазинского в Ве-
режанах ст. офіціялом в Копичиндах, киосфа
Юд. Шелера в Перемишлях ведучим грунто-
віх викид в Черемшан, Антона Грубера в
Косові ст. канцел. в Радекові. — Намінені
іменував сержанта 55 п. п. Григорія Стой-
кова поліційним канцелярістом в статі дирек-
ції пошти у Львові.

✿ Померли :

— Олена з Пісеских Березовська ж. пароха в Протесах упокоїла ся в Протесах 7 с. м. по тяжкій недугі тифу в 28 р. життя. Була патріотичного духа, нао жона священника була йому в его народній діяльності помічна на кожнім кроці. Покинула 3 діточок. В. і. п.!

По причині вибуху холери в Галечніні встановлено курс вези 1/11. кален. перекодаючи прямо поміж Бордюном і Вукашештом прж поїздах ч. 1301 і 3023. Віз сей буде перекодоти тежер сіаво до Бордужени а зглядно до Ісан.

Виказ добровільних жертв на „Селянську Бурсу“ в Підгайцях від 1-го вересня 1904 до вищода лизав 1905 р. (зложив в коронках): Впов. П.П.: Корнилий Фаліпович 2, з пущки в „Родні“ 30 с., П. Яремович козар 2, Складка на окупний кофер. учитель. Турчан 1, Бабін 60 с., Пастевний 30 с., Букачеський 20 с., Водонос 40 с., Ник. Кінасович 1, Петро Кінасович 1, Родзистин 1, п-ні Радянська 1, Попель 1, Складка на Соборчику в Носові 11, Складка на празнику в Голгозах 656 с., Дати прислани з okazji „вечерку“ на дохід бурси: Вд. о. Вілнський Зарваниць 5, о. Залудяць 4, о. Сабат з Соконова 3, о. Кузан 3, о. Коцуба 3, п-ні Блева Корятко 3, о. Сохович 3, п-ні Косовичева 2, Ев. Літвинський 3, о. І. Гриневич 3, Царевич 2, о. Літвинський з пущки Брат. 6, Мауэр 3, о. Содомора 2, Яремович 2, о. Овчаревич 5, Яремович 2, Скаржинський 5, Др Леман 4, о. Літвинський (подарок Николаєвський) 6, о. Навроцький 3, о. Роздольський і N. N. 3, Товариство задаткове в Підгайцях 75, Яремович 2, о. Петро Літвинський з пущки Бр. 6, N. N. місто білетів новорочних 2, о. Щуровський з кошид від хлопців 5, о. Давлювич 2, о. Анаст. Лотоцький 4, о. Дм. Гузар 3, о. Вильницький 2, Велицьковський 1, о. Випалевич 5, з пущки в „Родні“ 2, п-ні О. Крайковська 2, Фаліпович 2, Яремович 2, Ев. Літвинський 1, Соваковский 1, Барановський 1, Костецкий 2, о. Анаст. Лотоцький дещак 6, о. П. Літвинський з пущки Бр. 450 с., з пущки в „Родні“ 3, Фаліпович 2, п-ні (бметки) 1, Яремович 2, Сляковський 1, Барановський 1, Костецкий 1, о. Корятко 5, на соборчику в Марковій зложив: о. Навроцький 2, о. Кар. Лотоцький 1, о. Руданський 1, о. Вильницький 60, о. Щуровський 1, о. Томович 1, о. Анаст. Лотоцький 1, о. П. Літвинський з пущки Бр. 4, о. П. Літвинський від Товариства задаткового в Підгайцях 50, Яремович 4, з пущки в „Родні“ 1, Товариство „Просвіта“ у Львові 1566, Фаліпович 1, п-ні Богудоска і N. N. 2, о. П. Літвинський з пущки Бр. 4, Яремович 2, І. Потюков 2, Сосарський 4, Устиянський у Львові жертвовав для Бурси цигний хрест. Складкою сям Вдов. Добродіям сердечну подяку, упрямая ви о ласки дещак 4 з сей рк. — Видра фін. „Просвіта“ в Підгайцях.

Тижнєве справозданє торговельної палати вів Львові за час від 8 до 10 вересня 1905. Валюта коронова. Ціна за 60 кгтр. 1000 Львів. *Пшениця* стара 7-75 до 7-80 а на термін 7-60 до 7-80, *Жито* старе 5-90 до 6-10 а на термін 5-75 до 6-—, *ячмінь* броварний 5-75 до 6-—, а пастівний 5-25 до 5-50, *овес* обробний 5-75 до 6-—, *гречка* — до —, *нукуруза* готова — до —, а нова — до —, *проса* — до —, *горох* до вареня 8-50 до 9-25, пастівний 6-50 до 6-75, *вина* 5-50 до 5-75, *біб* — до —, *бобин* 5-75 до 6-10, *ріпак* 11-— до 11-25, *льнянка* — до —, *насіне* льняне 10-— до 10-—, *насіне* конопляне 8-75 до 9-—, *миль* (за 50 кильо) 55-— до 75-—, *нафта* звичайна 16-— до 17-—, *сальфоновя* 18-— до 19-—, *конюшина* червона 52-50 до 53-75, *біла* 52-50 до 63-—, *шведська* — до —, *тимотія* — до —, *Cipiryc* loco за 10.000 літрів 37-— до 37-40.

Надіслане.

Д-р Володимир Кобринський

мешкає як попередко

при ул. Костюшка ч. 24 (площа Ємольки) і ординує в недугах внутрішніх, хірург. і акушерні. 776 5-6

РЕСТАВРАЦІЯ

Поручає ся реставрацію, живопису і торговлю вин МАРКА ПОМЕРАНЦА. Кухня у власній управі, дешево як всюди. В локалі всі рускі дивіанки. 8 поважаном 675 м. ПОМЕРАНЦ, реставратор Ринок ч. 7.

Коперницький і Син

Оптики і механіки у Львові площа Галицька ч. 1. протязь Банку Гіпотечного на плантаціях площі Галицької поручають

Барометри анероїди по 7, 8 і 10 К, найліпші по 12, 16, 20 і 24 К. — Лорнетки пошні по 12, 16, 24 і вище. Заразом поручаємо в найбільшій виборі окуляри, цівкери, лупи і війлякі інші прибори оптичні війлякі направи погоджує ся як найкраще і найдешевше. 4185

Глядаю церковного півця, кавалера, з тежорним голосом, котрий знає бачно устав і церковний спів, а коли можливо і пильність. Зазначую, що посада ся в одна із ліпших, бо до 600 К річно. Особисті згомошеня у о. Кар. Пасічинського, Макунів ч. 3-д датиці. 792 3-3

Учителька до двох дівчат з другої класи потрібна зараз. Северин Ступницький, парох в Торговиці п. Отинія. 791 3-3

Харч домовий даю по умірованих цінах Т. Р. ул. Шварпова ч. 1 партер. 757 4-5

Курси рахунковості і бухгалтерії з викладовим язиком руским. Приготовляю до іспиту для кандидатів до банків, шадачких товариств і т. п. Лев Бергер, бувший доцент міністерського курсу, 729 Тернопіль, Замок. 3-3

Гарні мешкання

в домашнім здоровім харчем аняйдуть П. Т. академіка і старші ученики в рускім домі по умірованих цінах. Приймає ся також Павлив на сам харч. О. К. ул. Скарбківська ч. 35. 708 13-2

Студентські мундур

власного виробу у величезній кількості. Замовлення виконує до 24 год. Великий вибір матерії кравецької і загальної виробу. Висила на провінцію за післяплатою. За несприжого звертає ся гроші а замінює ся на інші товари. Полекати сплати. С. Більбель кравецький магазин, Львів, ул. Краківська, ч. 4, I поверх. 101 9-10

Виконує найдешевше

всіх ритовничі роботи, печатки і цизельованя. Власний виріб кавчукових і металевих штампів, гравюри на металі і дорогих камінях. Шильди ритовані і литі прасовані таблиці з бляхи для сторожів і асекураційних товариств. Печаткові машини, знаки для випалювання із заліза і шпунтові бляшки. Склад кавчукових типографік Perfect і різних красок і штампів. Артистично-ритовничі заведення 186 у Львові, ул. Сикстуска ч. 14.

А. Зігмана

у Львові, ул. Сикстуска ч. 14.

ІВАН ІГНАТОВИЧ

у Львові ул. Сикстуска ч. 25 і пл. Маріячка ч. II. Краків, Суконницька ч. 20. Перемишль ул. Мицкевича ч. II

дуже успішні і незрівняні в наслідках ЛІЧНИЧІ МИЛА.

Бензоеве мило на оприщене і шкірні пята, усуває розпачість шкіри і надає лицю білості та оксамітної м'якості 70 сот.

Бораксове мило очищує докладно і вибілює шкіру, усуває веснячки та опалене 50 сот.

Камфорове і камфорово-сіркове мило усмиряє сверблячку і печене шкіри, усуває прищі і червоність носа, лица і рук 60 сот.

Креалінове мило знаменито очищує шкіру, усуває прищі, лишаї, коросту, овини, відсвіжує і вибілює шкіру кущик 70 сот.

Сіркове мило з великим успіхом уживане до знищення прищів та угрів на лиці і всякої висипки на шкірі 50 сот.

Сірково-смолове мило уживає ся на коросту. Се мило показало ся найліпшим средством на сго недугу, кущик 70 сот.

Смолове-гліцерінове мило єсть з кожного огляду одним з найліпших дезінфекційно-гігієнічних туалетових миль. Яко звичайне мило до щоденного ужитку є завдяки своїй дезінфекційності а також прикметі, що зм'ягчує шкіру, знаменитим і випробованим средством до усунення всякої нашірної нечистоти, кущик 60 сот.

Смолове мило усуває прищі, лишаї, всяку нашірну висипку, печене ніг і пори на голові, кущик 60 сот.

Тимолове мило знаменито очищує шкіру від всяких прищів, кущик 1 К.

Танінове мило з гліцеріном є незрівняним средством на печене голови, усуває пори і сверблячку шкіри 70 сот. 209 46-84

При закупі товарів просимо поклашуватись на нашу часопись.

Курс Львівський

з дня 12 н. ст. вересня 1906.

Акції за штуку без купона.	Плат.	Жад.
Банку гіпот. галиц. по 200 ар. а. в.	555	565
Банку для торгівлі і промислу 200 ар.	—	260
Банку кредит. галиц. по 200 ар. а. в.	—	—
Землі. галиц. Кар.-Людв. по 200 ар. м. н.	580	586
Землі. Львів.-Чернов. по 200 ар.	—	—
Листи застави за 100 ар.	—	—
Банку гіпот. галиц. 5% а. в. видос. в 10% прем.	111 50	—
Банку гіпот. галиц. 4% а. в. видос. 50 х.	101 30	102
кравецького 4% а. в. видос. в 51	99	99 70
кравецького 4% а. в. видос. в 57 х.	101 50	102 20
Товариства кред. 4% (I. емісії)	99 80	100 50
" " 4% видос. в 41 х.	99 80	—
" " 4% видос. в 51 х.	99 80	100 40
Обліг за 100 ар.	—	—
Галиц. фонду провінційного 4% а. в.	99 80	100 50
Буков. фонду провінційного 5% а. в.	102 80	—
Комунальні Банку крав. 5% (II. емісії)	101 50	—
" " 4% (III. емісії)	101 50	102 20
" " 4% (IV. емісії)	99 50	100 20
Повички кравецької в 1873 по 6% а. в.	99 50	100 20
Повички кравецької в 1893 по 4% а. в.	98 40	—
Повички м. Львова 4% по 200 корон	101 10	101 80
" " 4% 4-ої емісії	—	—
Львів:	к. с.	с. с.
Міста Кракова по 20 ар. (40 х.)	90	98
Монети:	—	—
Дукат імперський	11 24	11 40
20 франків	19	19 25
100 Рублів срібних	250	253
100 Рублів паперових	252 50	254 30
100 марок німецьких	117	117 50

Подяка.

Сим складаю сердечну подяку Виксопреподобним Отцям Духовним, всім світлості Княгини Тересі Саліжній, всім приятелям і знайомим, за те, що згодились віддати посідиню прислужу помершому на день 21 серпня мому мужеві о. Омелянові Глібовицю, пароху в і селішчові Еп. Консисто-рії в Глубичку, як також за слова відряди і поміч в тяжкій горю.

Бетілія Глібовиця вдова з дітьми. 809 1-1

Правник-табулярис

глядає за-нятя. Ін-формаційна комісія тов. „Академічна Громада“, Вірменська ч. 30, I. п. 787 1-5

Фільозоф

совісний інстру-ктор, глядає де-ціді або бюрового занятя за умірованою нагородою. Успіва на адресу „Diligentia“, Ярчів Новий, poste restante. 1-3

Помічника

до буфету оборотного потре-бує торгівля Івана Бориса в Перемишлі. 810 1-2

Панночки

учениці прийму на мешкання і харч під можливо умірованими умовами. Куркова ч. 6, в партері. 788 3-3

Унічений ученик

пикіл серед-них пошукує лекції на провінцію, посідає свідчення практики яко здіб-ний інструктор домовий. — Зголошеня до Адміністрації „Діпа“ під „Інструктор“. 747 3-3

Матурист екстерніст

пошукує сейчас бюрового занятя у адвоката, потара або і лекції на цілий рік, в місці і на провінцію. Письмо гарне і вироблене. Адресувати: Матурист, Львів, Ринок 31 партер у п. Левковича.

Бюро

Немчиновської Львів Ринок ч. 12а поручає учительки музикальні з я-зиками, бони німки, фреблянк, сельські гадзіві, як також всяку службу мужеску і женьску, двірку і містову. 1-1

Панна

з укінченою VIII класою глядає приватної посади до науки початкувчих дітей. Ласкаві зголошеня під: „Учителька“ poste restante Со-валь. 807 2-5

ОГОЛОШЕНЕ.

Дня 20 вересня 1906 о год. 10 перед полуднем відбуде ся в повітовім видділі в Стрию ліцитація в ціли продажі вломів і деревостану, що належить до громади Кальна на парцелі ч. к. 1839 на просторі около 2 моргів. Виклична ціна 2050 К.

Вадия в готівці або в паперах, що мають пупіярну безпечність в квітці 205 К треба зложити, заким розшче ся ліцитація, до рук комісії або до каси повітової ради. Про ближні услія можна дізнати ся в передполудневих годинах в повітовім видділі в Стрию і в громадській канцелярії в Кальнім.

З повітового видділу в Стрию дня 7 вересня 1906.

813 1-2 Презес: Омишневич.

Без конкуренції

КАВУ

Кава спеціальність

надзвичайно великого зерна 22 К 40 с. франко.

поручає

Народна Торговля у Львові.

505 9-12

ЗАМОВЛЕННЯ

на осіаний транспорт цітургічних

ВИН

приймає торгівля

Евгена Мартинця у Львові

площа Уній Берестейської ч. 5.

Ціна угорських вин за літр:

При замовленні. 100 літрів | 50 літрів | 25 літрів

Піа 33 кр. | 34 кр. | 36 кр.

Па 37 кр. | 38 кр. | 40 кр.

Іа 45 кр. | 46 кр. | 48 кр.

Франко станція Львів; бочка кавіаюуєсь.

Вино самородне

При замовленні 100 літрів | 50 літрів

Ціна за літр 55 кр. | 57 кр.

Франко станція Львів; бочка не числять ся. — Час виплати 4 місяців. —

За готівку 2% рабату. 811 1-5

На дорожній вина вислаю спеціальні ціники.

Фабричний склад біля

Найдешевша торгівля галантерейних товарів

АДОЛЬФА РАША

у Львові Ринок ч. II (напроти тов. Просвіти.)

Поручає великий вибір мужеского біля, краваток, рукавичок, парасолів, лісок, шкіряних виробів, російських калашів, альбумів як також туалетового мила і пераумері.

Великий вибір душою на цигарети, тютюн, гроші і спінож в гербом Руск.

Великий вибір біжутерії. 780

„СОКІЛЬСКИЙ БАЗАР“ виконує кредкові портрети в фото-графіях в ціні від 12 К. „СОКІЛЬСКИЙ БАЗАР“ продає усі українські часописи і календарі і посередничить у всіх торговельних ділах. Замовлення доноує оборотною поштою. — При більших замовле-нях дає опуст. 788 3-25

ГАРАЗД!

„Сокільський Базар“ у Львові ул. Руска ч. I.

Заснована 1782

Ціс. кор.

Заснована 1782

привіл.

РАФІНЕРІЯ СПІРИТУСУ

Найстарше заведе промислове в краю і одне в найстарших в монархії.

Фабрика найзнаменитших лікерів, правдивих польських горівок, розсолів і румів

І. А. Бачевский у Львові

ч. і к. надзорний доставник

поручає Вп. Управам рілничих кружнів і сільських крамниць свої знамениті вироби по умірованих цінах.

Має спеціальні парові апарати до виробу горівок, румів і інших спиритуалів у всіх смаках і якостях, після вимогів закона

на теплій, хемічній дорозі фабрично владжених і сохджених та д. к. інститутом до розсуду опознаних ередств розсуджених.

Ціники і інформації висилає ся на домашне опаштво і даром. 347 12-26

Рух свідомості

закінчив від 1 мая 1906 після середньо-європейського часу.

До Львова на дворець головний приходять:

8 Іцкан 12:20*, 6:10, 1:40, 5:45, 9:10, Ворохти (від 1/7 до 30/9 в неділі і свята), Делятина (від 1/10 до 30/4), Коломні (від 1/6 до 30/3 що неділі і свята) Керезмезе (від 1/5 до 30/9), Серета (від 1/7 до 31/8), Бергметта (в понеділок), Жидачева (від 1/5 до 30/3 в неділі і свята.) 2:31*, 6—, 8:50, 1:30, 5:25, 3:40, 9:50*, Нового Санча (від 25/6 до 15/9) Яска (від 1/7 до 15/9).

Кракова Підвожочком 7:20, 11:55, 2:30, 10:20. Лавочного 7:29, 11:45, 10:50. Рави рускої 7:50. Станиславова 8:05. Самбора 8:15, 1:50, 9:20*. Яворова 8:18, 4:32. Коломні 10:05. Рашева 10:35. Тухлі 3:45 (від 15/6 до 30/9), Ожолього (від 1/5—30/9). Везиця 5—.

На Підзамче

Підвожочком 7—, 2:15, 5:15, 10—*. Врухович від 14/5 до 10/9 6:50, 7:50, рано, 9:55 перед полуднем (тільки в неділі і рим.-нат. свята, 1:45 пополудні (тільки в неділі і рим.-нат. свята), 3:05, 4:16, 5—, пополуд. 7:41, 8:55 веч. 8:18 рано, 1:15 пополудні (від 1/5 до 30/9). 4:32 пополудні, 8:45 вечер (від 14/5 до 10/9, і 9:25 вечер (від 14/5 до 10/9) тільки що не) ділі і свята.

Щирця 10:10 вечер (від 1/6 до 10/9 в неділі і рим.-нат. свята). Любіня 10:10 вечер (від 14/5 до 10/9 в неділі і рим.-нат. свята).

31 Львова з головного двірця відходять:

До Кракова 12:45, 4:15, 8:25, 8:35, 2:50, 6:35*, 11—*, За-вопачого (від 25/6 до 15/9), Осьвенціма (від 25/6 до 15/9), Велічки (від 1/5 до 24/6) і (від 16/9 до 30/4.) 2:51, 6:15, 9:20, 2:40, 10:40*, Керезмезе (від 1/5 до 30/9), Дорки-Ватри (від 1/7 до 31/8), Ворохти (від 1/7 до 30/9) що неділі і свята.) 6:20, 10:55, 2—, 9—*, 11:05*. Підвожочком 6:55, 5:58. Яворова 7:30, 2:55, 6:25*, Кокавини (від 1/5 до 30/9 що неділі і свята.) 9—, 4:20, 10:55*. Самбора 11:10. Везиця 4:10. Коломні 5:50. Рави рускої 7:30*. Перемишля 10:05* (від 1/5 до 30/9) Хирова, Яска. Стрия 11:10*.

З Підзамча

Підвожочком 6:43, 11:15, 2:13, 9:23*. Врухович від 14/5 до 10/9 5:50 рано, 8:30 рано (тільки що неділі і свята рим.-нат.) 12:30 пополудні (тільки що неділі і свята рим.-нат.) 2:10, 3:20 пополуд. 6:10, 7:30 і 7:55 вечер. Рави рускої 11:15 в ночи можної неділі. Янова 6:55 рано, 9:15 передполуднем (від 1/5 до 30/9) 1:35 пополуд. (від 14/5 до 10/9 в неділі і рим.-нат. свята) 8:08 монж. (від 14/5 до 10/9) 5:58 пополудні. 1:55 пополудні (від 1/6 до 10/9 в неділі і рим.-нат. свята). Любіня вех. 2:15 пополудні (від 14/5 до 10/9 що неділі і рим.-нат. свята).

Примітка. Нойди кошині друковані в чарадних тов-стках; нойди лічні є газетачні зніданья. Нора лічна ти-зачайні біжети іди як також біжети всякого динного рода, ілюстровані ілюстрації, розклади іди і т. д. мож да-бувати через діллі док в мійшій біжрі д. н. державних зєнінних, насам Гауемата ч. 9.

85

бо на то силі фізичні зовсім не дозволяють, як також несправдано, нече би священні заняттям політикою і нечаче би „моя фізична сила“ уважала Кальварію за свій виключний терен та розпихала між народ „надація“, а донавом того є, що на Кальварії суть священні обов'язки, і неможливо політики обійняти та в згоді працювати. Правдою є, що коло церкви нема сповідальних, урядових чи комфортних, бо на урядових таких не було досить средств, але зате є їх подостатком. А наконці ціле мове поступоване на відпусті калварійським віддає під оруд зрілої та безсторонної публіки. — Містимо се писмо за два принципу „audiat et altera pars“, хоч допис одержав ми з дуже поважного жерела, а о. Колпаківський догадує ся, що наш дописувач був навіть учасником відпусту, отже очевидцем того, про що розказав в своїм дописі.

— Напасть москвофіла. Пишуть нам: Тому в 10 днів скачала ся ту в Нижанковичах хата в народі представлення аматорського в читальні Кавчового. Знов раз побив москвофілський гершт, котрий свого часу так вважав проповідувати проти Тараса, о. Венгрінович одного молодого, інтелігентного міщанина. З тої нагоди відбуде ся також карний процес. — Х.

— Поведене з селянином. Пишуть нам: В понеділок окол. год. 12. в полудне перекоди я в ринку коло „Народної Торговлі“ і випадково тут задержав ся трохи. Втім надіхав селянина Петро Христя з Гривович (к. Дубляні) і став собі з боку. Коні дав якомусь старому човикови а сам відійшов. Побачив се назірала поліція ч. 75. приступив до селянина і ні сіно ні пало гайда з ним на поліцію. Селянин не знав чого, почав впрошувати ся, а поліція в „урядовим енцику“ взяв ся до него остро. Тривало се яких 4 хвили; тимчасом прибіг сам владетель фірми і хоч не радо поїхав на ісповіді поліції. Тут поліція обжалував селянина, за се, що через більше як пів години стояли коні без надзору. Мимо що селянин заперечив, свавіляв ему, що дістане „квіт“ з суду та піде сидіти. І за що, питаємо? За се, що поліціявни так хоче ся! — А чому пан капітал поліції не звернув уваги на довози, які стояли коло Гіберера і то справді без дозору! Но се панівські, а мужикови не вільно нігде стояти з фірмою в „столичним гроді“. За се зараз вимовляє ся, що коні стояли без дозору і гайда з ним на поліцію, а відтак до Іваної хати. Взагалі тепер лівівські поліції страшно розбикажи ся а особливо капітал і через них годі ніки і уліццю перейти. Подивляємо рівном помисловість поліції 75, що умів так багато наврутити, коли мужик стояв іно в ринку всего 6 мінут, і то коло фірми стовч чоловік, що може потвердити багато очевидців. (Вп. п. дописувача просимо подати своє ім'я селянинові до е-вентуального вужикования. — Ред.)

— Пополудневий курс руского азики для учениць мійських шкіль у Львові, в яких — як заісно — зовсім не учать руского азики, устроєне Руске Товариство педагогічне що року. Сегорічний курс розпочне ся 23 вересня с. р. а вписи відбудуть ся в суботу дня 16. с. м. в школі видільовій ім. Шевченка, при ул. Сикстускій ч. 47, від 3. до 6. години пополудні. Визнаємо проте всіх руских родичів і опікунів, що посилають свої дівчата до мійських шкіль лівівських, щоби не занедбали сей нагоди до науки рідного слова, та щоби всі рускі дівчата в мійських шкіль на сей курс пописували. Наше Товариство педагогічне сповняє достойно свій патріотичний обов'язок нехайже і наша руска публіка свого обов'язку не занедбає і то так хосенне Товариство в его змаганнях підтримає.

— Репертуар руского театру в Заліцниках Сала Сокола. Початок о год. 8 вечером. В четвер 14 с. м. поспідає представлення „Суета“, комедія в 4 дїях Карпенка Карого. З Заліцників переїздить трупа в день 15 вересня до Коломиї. — Микола Садовський директор театру.

— Музей в честь Куліша. Як було в нашій газеті оповіщено, маю 20-ого вересня с. р. відбудеться посвячене доми Куліша, перенесеного за старанем предводителя дворянства Кочубя з хутора Мотрошівки до Книшівки. Тепер просить нас проф. д-р Пулюй подати вступ, що з несподіваної причини те об'явля відложено на пізніший час.

— З Сокильської організації. Минувшої неділі, як нам доносять, відбули ся перші загальні збори „Сокола“ в Кокуріві в Вобреччині. „Сокилі“ там повстав заходами самих селян, бо они лишні зроду якої небудь інтелігентної людини. Збори відбули ся в читальній домі при величезній адалі народу і при участі гостей з сусідніх сіл з Гриньова, Звенигорода і з Воднян. Делегатами лівівського „Сокола“ були п. М. III. і Ст. С. Членів вибрано окол. 40 а головою обирали Івана Сасака, катальником Данила Олексюка а заступником начальника Олексю Гумяка. Делегати перевели вправи і викладали курс пошаривства, а потім забавляли ся усе: Соколи і молоді і співали різні пісні плано в вечер. Відтак по короткій гостині розійшлись всі домів працювати гриманам гаразд Кокурівцями. Замітна річ, що весь час, як відбували ся збори, вправи і забави асистував сему жандарм. Цейно шував нагоди, щоби утворюва, але завів ся, бо все відбулось негально.

— В справі некрології. В справі міщеня в давняку померлих звісток по померлих подає нам один з наших Вп. читачів ось-які вості справедливі замітки: Згадак про „людошників“ належать до сумної, але все ін-тересної часті дивення. Старший в роках

чововик вже придумує наперед про замогибельне життя, а коли довідає ся о смерті свого ровесника або знакомого, комбінує по числі життєвої слаботи помершого о релігійних роках свого власного життя. Богато однак сходять з сего світа без відома для загалу через неповідомлені преси, хоч на ширшувістну вони вповні заслугоють. А вже се так негарно, коли приміром мені личило знакомий, недавно на Русм померший міщанин, свідомий патріот, без котрого поміч грошевої в квоті окол. 30.000 К, медяв станула би в однім руским місті величезна а коштовна церква, і звірцевий дак переживавший цілий ряд мартирологій, заслужений так на церковний як і просвітитів ниві, не удостоїли ся посмертної згадки вже як не від случайного корреспондента, то бодай від свого о. каноніка, котрому они були помітні в кожній і всякій дії. Така неувага до пам'яті заслужених людей, хочби убраних лише в селянську свиту чи міщанську бекешу, є дуже сумним проявом, бо вони хіба більше заслужили на згадку чим якийсь там XV, що нічого не робив але належав до „Obere Zehntausend“ — а при тім посмертна згадка заслужених людей має все добрий вплив на вага, бо підносить горезавислого духа і вчить кожного, що за добре діло стріне его в бою суспільності все-ж такі теплий споми і адала згада. — Б.

— Новий пресовий закон в Росії. З Петербурга доносять, що комісія Кобека займаєть ся тепер предложенням йй проектом контролю над пресою. Головні точки сего проекту ось-які: Пресою управляє рада під проводом достойника, що має права міністра. Росія буде поділена на три округи, на взорці округи науковик. В кожній округі урядуватиме окрема рада при участі представників різних управ. Преса буде свободна від превенційної цензури. Задача ради має полягати: на конфіскованню поодиноких чисел дивення, або ж аслучай потреби на потяганню винувати до однічальності. В містах, де виходить кілька дивення, рада може іменувати своїх поодиноких членів, котрим буде прислугувати право конфіскованню дивення. В менших містах то право буде прислугувати губернаторови. Оберполицеймейстер може конфісковувати дивення лише в надзвичайних олучах, причім має сейчас повідомити про се раду для остаточної децзії.

— Ц. к. статистична центральна комісія у Відні видає на основі переписи з 1900 року тепер перший раз обширний Gemeindelexikon (Лексикон громад). Сей таір буде обнимати 28 томів, а сам друк буде коштувати чверть мільона корон. Там будуть не лиш дані про населення кожної громади й місцевості, навіть найменшої, дані про поділ населення після розговорної мови і віроісповідання, але також чимось домашніх звірят в кожній громаді, всі простор, поділ на ріки, пасовища, ліси, городи і т. н. При кожній громаді будуть подані також всі публічні істатутуції, уряди державні, автономні, всі товариства і т. д. Доси надруковано вісім країв, а тепер приступлено до друку статистики Галичини. Котрим руским товариствам належать на тім, щоби їх філії (після теперішнього стану) поміщено в тім творі, нехай зараз вишлють спис філії на адресу: Präsidium der k. k. Statist. Zentral-Kommission, Wien I. Schwarzenbergstrasse 5.

— Колера в Галичині. Gazeta lwowska доносить: На основі телеграфічного повідомлення, надісланого до намісництва староством в Тарнові, помер на пасовищу громади Хой-як, тарнівського повіта, незвісний селянин серед прояв, подібних до холери. Сенцаю тіла перевезено і препарат високою до бактеріологічних дослідів. На місці зареєжено средства остоорожности. Впрочім наших підозрілих випадків в краю нема.

— Вибори до повітової ради в Станиславові відбули ся дня 5 с. м. причім вибрано: Вломенфельда Озю, кс. Айзельта Яна, Фангора Артура, д-ра Фішлера Ілію, Мандичевського Володимир, д-ра Ниміа Артура і Зайончана Антона. З вибраними передше членами засідав вагалі 26 членів, між ними 9 Жидів, 9 Польків і 8 Русинів. Рада уконстатуєть ся незабаром.

— Пляги для емігрантів в Австралії. Австралійське правительство задумує незабаром знести клявулю емігранційного закону, котра забороняє контрагентним робітникам вступ до Австралії. Президент міністерів Дікін конферувас в тій справі з провідарем робітників Ватсоном, котрий заявляв, що робітники не мають нічого против занесення того обмеження, о оільки правительство забороняє даліше законом вербувати страйколомів. Також мають бути унезаконені контракти, що зобов'язують свийко працююших робітників до праці за плату нашу від тої, яку в Австралії установили фавові робітничі організації. Дотеперішні обмеження будуть праміжовані лише до Хінців та Япаків. Австралійське правительство задумує стягнути як найбільше емігрантів з Європи. Як ми вже раз зазначили були, для руских робітників не порядно емігрувати до Австралії, де силою обставин (завадою відокремлені та відорвані від рускості) мусили би винародовити ся.

— Резолюція москвофис професорів. „Русскія Ведомості“ оповістили ось-яку резолюцію колегії професорів московського університету: „З огляду на се, що в краю навіть тепер нема ще умов, які забезпечують нормальну діяльність виспих шкіл, колегія професорів супроти великої шкоди по причині застановленя наукової праці з жалем приходить до пересвідчення, що виспих школи, само тяжких умов, мусять опять розпочати свою діяльність, отвидчно свободні від всякої пресії з боку державної адміністрації. Кровані події в краю і триваюча адміністра-

ційна самоволя при недостаті пайденементар-ійних добродійств політичної свободи, творять і на даліше небезпечність для спокійного ходу наукової праці. Стан „скріпленої охорони“ в багатьох університетських містах викликає зводно події, які м. жуть спливати нормальний науковий розвиток і замішати спокій. Воєнний стан в Одесі і Варшаві унеможливує відомовне академічного життя в тих містах. Крім того даліше естоноване старого жаду у виспих школах являєть ся важкою перепорою для привернення нормального життя в тих наукових заведеннях“.

— Вісти з Тернополя. „Подільський Голос“ пише в послідній числі: До тернопільської рускої Бурси зголосило ся в сім році 240 учеників, з того прийнято лишень 130, бз для більшого числа нема місця. З сего найліпше показує ся, яка заходять наглича потреба отвореня нової великої Бурси в Тернополі. Також було би добре, якби тернопільська громада, а вглядом котресь із істнующих товариств, прим. філія Товариства педагогічного, осуважи в Тернополі істатут для дитий маетнійших родичів. У великим місті дуже тяжко за добру станцію, а на ляхих станціях марнують ся і найкращі сили. Дятого в інтересі цілої ващої суспільності лежить, щоби в містах оснотувати такі істатуту, де би могли родичі суспільно під совісним доглядом умістити свої діти. Лівів уже має такий істатут, Перемисль вбудував сего року величезну ваменіцію на поміщеня такого істатуту, нехай же і Тернопіль не лишає ся позаду, тим більше, що тепер, коли єсть вже повна руска гімназія і коли капля рускої молодежи до Тернополя значно збільшилась, потреба такої бурси чи там істатуту єсть вельми нагличою. Понадто, за оснотаванем такого істатуту промовець ще один агляд, а імено: в „Рускій Бурі“ поміщує ся від кількох літ по кільканацять тисяч пимців, котрі платять по 30—40 корон, причім мотавує ся се тим, що по-при них можна буде лекше біду молодіж удержати. Се політика не добра, а по части противна самим цілям, які має сповняти „Руска Бурса“ в Тернополі. Бурса тая вбудована жертвами добродійів о. Катахи і о. кард. Самбрата-вича і жертвами цілої рускої суспільності в тій цілі, щоби удержувати біду молодіж, отже всі міщи, які там суть д. розпоряди-мости, повинна ваняти лише біду руска молодіж, тим більше, що тої бідаоти єсть у нас таке множество, що она не 130 місць бурсацких, але 500 легко може заповняти. Крім того у нас висторило ся ще дивне по-няте про бурсу. А імено: маетнійші діти уміщує ся там немов в домі поправ, тоді, коли они не хотять учини ся або коли батько не може собі дати з ними ради. Сего рода пимців не повинно ся в бурсах уміщати, бо они очевидно становлять елемент розважовий і деморалізуючий, а понадто бурса стає в очак дитий певного рода страхом. Тимчасом руска Бурса повинна і нехай лишити ся прийомом, істатутуно виконуючою для бідої, але спосібною молодіж. А такої у нас буде на кожний поклик сотні! — Будова кредитового Товариства вже на укінченю. Вудова представляє ся дуже величезною, а по вичинченю буде безперечно окрасою міста. — Тернопільська громада розпрошала ся в серпні в двома своїми визначними членами. П. Димитрій Марко, ветеринар повітовий, перенесений до Б. х. вліхав там д. 31. серпня. За час свого кількатиного побуру брав п. Марко жну участь в цілій нашій народній роботі, яка за той час в Тернополі веда ся. Яко політичний урядник не виступав він ніколи активно, але за те ревню трудив ся там, де міг без порушення свого службового становища щонебудь для рускої справи зділати. Засідав через два роки в виділї „Рускої Бесіди“ а понадто був членом Ради управляючої „Повітового Товариства кредитового“ і в обох тих товариствах повиня він свої обов'язки з рідкою совісноотію. Також вліхав з Тернополя ч. Іван Пархоменко, старший кондуктор величезний, перенесений до Львова. З его перенесенням тратить наша громада безперечно одного з найщиріших народних робітників. Взазаачуючи ся рідкою інтелігенцією, безгражничною щиротію та високим народним почуттям, був він окрасою наших товариств „Сокола“, „Бесіди“ та „Воля“. Особливо в „Рускій Соколі“ поклав дуже визначні заслуги. Від першої хвилі оснотави належав до виділу Руского Сокола, в'єднав тому товариству кількадесят членів між заізничними і почтовими функціонерами, брав жну участь в гімнастичних вправах і був одним з найді-яльнійших членів Товариства.

— Одаг, що забезпечує перед громом, виданий професор фізики в лівівській університеті, Артемев. Се плаш, владичений в тонкого мозкового дрова, що акриває цілого чоловіка разом з головою, руками та ногами. Той плаш випробували в електротехнічній лабораторії Сіменса і Гальського в Берліні і признали его зазначенням.

— Самоубийство судового радника. З Н. Санца доносять, що радник: тамошного суду д-р Вронислав Видрихевич кинув ся вчера під величезний поїзд на шляху між Новим а Старим Санцом. Причиною самоубийства була недуга матери, 80-літньої старушки, що наслідком нещасливого випадку упала до пиявни і покомивши собі обі ноги, находити ся в безнадійній стані.

— Огні. З Дрогобича доносять, що горить там рафінерія нафти Парнеса, подожена коло величезного двірца. Пожар повстав вночі. Хмари диму розтікають ся в ободі кількох миль і видко їх навіть в Стрию. — В Острозініжці на Вукованій вибух дня 11 с. м. гір-яний пожар і вилхив 25 мешкальничк домів разом з господарськими будинками. З ваім-жом жидівської синагоги всі пишні публічні

будинки уратовано. Вез даху лишилось по-верх 50 родин. Шкода в величезностях ви-носить 100.000 К, а в дивинностях 30.000 К, і була лиш в часті обезпечена.

— Алькоголізм в Росії. В Петербурзі — як вивадує статистика — умирає річно 200 лю-дей на delirium tremens, крім того окол. 300 осіб по причині надужиття алькоголічних на-поїв. П'яниц, що лежать на улиці, поліція вбирає річно 55.000. В Берліні припада оден піак на 315 мешкальнич, в Петербурзі оден на 23!

— Динаміт в Галені. З північної Америки доносять, що в Греніві, в провінції Огайо, лувач ся страшний випадок. Звісний аеро-навт, канітан Вальдвін, виконав щасливо яких сто злетів бальоном, щоби доказати, що баль-он можна уживати до воєнних цілей. Імено Вальдвін брав із собою пачку динаміту і пускав їх на землю, показуючи, як можна нищити неприятеля. Минулого четверга взяв до бальона 8 фунтів динаміту і держав їх на коліках. Досвідів Вальдвіна авабилі богато цікавих, бо зібрало ся 15.000 народа. Коли воздухоплавець підніс ся на 2000 стіп в го-ру, бальон нагло щез в хмарі даму, почім роздав ся страшний гук, який було чути на 15 кілометрів навирину, а на перестрашених видців улам кусники тіла і шматки шовку. Богато жовчав зійшло, цілі топи народа почали втікати. Між публікою находили ся також жіноа ваігана Вальдвіна з дітьми. Динамітові пачки були ваомотрені в ваенти, котрі Вальдвін зладив в той спосіб, що ди-наміт падаче, мав вибухнути над самою землею. Та воздухоплавець мабуть перече-кав ся і вибух наступив далеко разише. Вальдвін за 26 літ піднімав ся бальоном поперек 3000 разів. Кар'єру розпочав як ар-тист на трапеці і в 1879 р. чудував а рівно-часно пронамав жахом відців тм, що на висоті 1000 стіп робав різні штуки на тра-пеці. Пішні воздухоплавець почав его наслі-дувати і де тог самого року десяткох з них убило ся, вилхив на землю. В 1887 р. Вальдвін вперше здійснив свій помисл спу-скати ся з бальона при помочи великого па-расоля. Аж тепер став жертвою свого ре-месла.

— Пригоди на залізниці. Недалеко стації Мшана коло Львова, поспішний поїзд пере-їхав в понеділок по поудні якогось селяни-на, що розірваний на кусні погав на місце. Хотів він мабуть керейти через залізничний шлях в хвилі, коли й Львова надіхав по-спішний поїзд. Тіло, захоплене машиною, там ошкварило ся, що ушкодило провід до авто-матичного газомовля поїзду, умщеного під ма-шиною. Наслідком тої прагоди поїзд мусів здержати ся аж до усунення перепони і на-права ушкодженої машини, причім свізили ся о 25 мінут.

— Парисна нужда. Статистика париского нічного приюту Quai Valmy тверджує, що між 1370 бездомними, котрі склали лічиль-гу за послідний тиждень, находило ся велике число артистів. Серед них було 3 колись дуже популярних драматичних артистів, оден різьбар і 36 малярів. Даліше було 6 професорів і 8 редакторів. З чужих піддан-ців: 35 Вельгійців, 19 Італійців і 18 Німців.

— Пожарні „Соколи“ в Підбужі і Воробле-вичках, дрогобичкого повіта, засновано на статутах жівівського „Сокола“. Намісництво вже затвердило статут.

— Дрібні вісти. До міських шкіль у Львові вписало ся, як вказана урядова статистика, на новий шкільний рік 1905/6 разом 17.019 дитий, між ними 8906 дівчат а 8113 хлопців (о 345 дитий більше як торі).

До антикарового звана вступило сего року в Галичині 6 жінок.

Голосний російський письменник гр. Толстой рішав ся, подібно як Горький, кавди-дувати до государственої думи.

Видовища і забави.

Концерт музичного кружка „Академі-чної Громади“ в Чорткові відбуде ся дня 19 вересня с. р. (аторник) в сали ради повітової. Початок точно о год. 8-ій вечером. По кон-церті відбудуть ся таці. Програма частий до-хід призначений на будову укр-руского те-атру у Львові — пресеті місцеву і доко-учачу публіку о як найчисленнішу участь. — Комітет.

Товариство „Сокол“ в Бучачі устро-ює в четвер дня 28 вересня 1905 в комнатах „Бесіди“ аечер з тиніме. Стріль візатовий. Вступ від особи 2 К родиваний 5 К. Поча-ток о г. 9.

Українська громада в Соколі а устро-ює дня 17 н. ст. вересня 1905 р. в сали На-родного Дому ко в е ч е р т з дуже гарною та богатою програмою. Цяч місць: 1 — 3 К, II — 2 К. Картер 1 К, дає н. е. студентів, міщан та селян 50 сот. По концерті відбуде-сь забави з танцями. Вступ на сали 1 К, — лише за запрошенням. Стріль: народний або візатовий. Частий дохід призначений на „Народній Дім“ в Соколі. Бода-б хто слу-чайно не дістав запрошення, входить вполос-ти ся у підписаного. — М. Книш, Руска Бе-сіда в Соколі.

Померли.

— Никола Сілецький п. в. ад'юкт судовий в Болехові помер дня 11. вересня 1905. По-хорони відбудуть ся в середу дня 13. ве-ресня с. р. о годні 4 пополудня. Щироу Русинови нехай буде земля пером.

Редакція „Молодіж“ повідомляє своїх передплатників, що чисо за серпень і вересень вийде за два причини від редакції неза-лежних трохи озізнене.

Виходить у Львові що дня (крім неділі і свят) о 5-й годині по полудні. Яко літературний додаток до журналу „Вісник літературних новин“.

Передплату і інсерати приймають: У ЛЬВОВІ Адміністрація „Діло“, ул. Баторія ч. 24. Вуоро газет А. Охльовського ул. Кілівська ч. 2; С. Соколовський, Пасаж Гавемана ч. 9; К. Вухтаб ул. Кароля Людвіка ч. 23. — У ВІДНИ: M. Dukes, I. Seilerstätte; F. A. Richter, Nibelungengasse 4.; H. Schalek I. Wollzeile 11; H. Asenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; A. Churakowski Wien VI. Getreidemarkt 13; — В ФРАНКУРТУ і ГАНБУРГІ M. Hasenstein & Vogler.

Передплата і реклами в інсерат платя у Львові.

ДІЛО

Передплата на „Діло“ з літер. додатком

в Австрії: за рік . . . 32 к. — 34 к.
на пів року . . . 16 — 17
У Львові (без почт. пересилки)
на рік . . . 28 к. на пів року . . . 14 к.
на чверть року . . . 7 — 8 к. на місяць . . . 3 к.

Повинно чинити коштів у Львові 10 к., на провінції 12 к.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вставляються за лінійкою попереднього номеру. — Редакція не несе відповідальності за зміст листів.

Головний випуск приймають за 20 к. за одну стрічку інсерату або за 10 к. за одну стрічку „Діла“ по 50 к. — Подяки і листи приймають за 20 к. за одну стрічку.

Виборча кампанія на Буковині.

На Буковині розгоріла ся така на добре виборча кампанія о опорожненні парламентарний мандат з виборчого округу Чернівець-Серет-Сторожинець. Після консекриції має сей округ 100.000 руского населення на 67.000 румунського та, що мандат в сего округу належить властиво Русинам. При послідних загальних виборах вийшов одваж з сего округу як компромісовий кандидат антибоярської опозиції д-р Лулу, член румунського демократичного табору. Коли ж тепер Лулу, зіставши президентом новокреованого банку кравого, по постановам кравого закону о кравім банку мусів зложити оба свої посольські мандати (до сойму і парламенту), опорожнений мандат став предметом завзятої борби.

Сміло можна сказати, що так горячої виборчої кампанії, якої вдоволаєм єсть тепер названий виборчий округ, не бачила ще Буковина, де до недавня всіх послів прямо іменувано правительством, — навіть при послідних загальних виборах кравих, ведених під впливом солідарної борби бл. п. „Вільнодумного Союзу“ з боярсько-консультаторсько-пашако-вірмено-польською лішкою. Теперішній виборчий бій зводять ся серед цілком зміненых умовин, а заостроє его аж-раз та обставина, що станули тут против себе недавні ще союзники в борбі з боярством, консультатором і Вірмено-Поліаками.

Друга сесія нового сойму була, як звисно, громом „Вільнодумного Союзу“, а розбив его, досягнувши свої цілі та визискавши своїх союзників-Русинів, сам ініціатор, творець, провідник сего „союзу“, Аврель Очуча, голова румунських демократів. Румунські демократи і їх проводирі — як екавано — осилили свою ціль при помочи Русинів вивиндувавши ся на політичну арену та вдобули важкі позиції в Видії кравім, захопили в свої руки президію банку кравого та вкінці соромно зрадили Русинів і перекинули ся прямо на противний бік — до волюнтаристів — сподуваючи ся з сими послідними у спілку взаємної асекурації закарпатського стану посідаючи супротив Русинів.

Тепер румунські „демократи“ (искус а пош! исцудо!) в споуді з румунськими боярами та консультатором, яких ще недавно так заїдо поторювали, завзяли ся в опорожненні округу поперти до парламенту Авреля Очуча, а віся не допустити, як сей мандат дістав ся по справедливості в рускі руки. Почуваючи, що в округі, де більшість населення руска, адобує мандат для Румуна річ дуже сумніва, Румуни розвели шалену агітацію, при тім не маючи скрупулів вживати террору, так фізичного як і морального та корупції. Особливо ж напалтована гідна агітація д-ра Лулу, Очучевого шуріна, який визискує свою позицію директора банку кравого для явного терроризованя і корумпованя виборців. Тут показує ся, що було се чималою похібною Русинів у буковинським соймі, що допустили Румуна, що й до того шовініста, до впливового становища президента банку. Тепер се мстять ся на Русинах і певне буде мстити ся і на будуче.

Контркандидатом Очуча з рускої сторони єсть д-р Артур Малик, судія серетський і тамешний руский посол до сойму. П. Малик тішить ся славою незвичайно людяного і правого судії та се ему повзсало рішучу симпатію усього населення, без ріжниць народности, в его службовім повіті. А що сей повіт, як повіт з мішаним населенням (з двох других повітів виборчого округу оден є руским, другий волюнтаристським) буде рішати при виборі тож і се було тим заглядом, що рішив кандидатуру п. Малика, котрий впрочім ще не дав ся пінати як політичний діяч. Оя послідна обставина може й причиняє ся до того, що по руским боці виборча агітація менше жива і горяча, ніж по румунським, де агітують лично і без відлику такі рухливі люди, як Очуча і Лулу. Се безперечно відмежа сторона рускої виборчої акції на Буковині, а що таке заведбане любить приворожити ся, на се нехай послужить приміром історія доповнючого вибору п. Гавмана.

Загалом годять ся заважати, що буковинсько-руські провідники, які впрочім поклали незвичайно великі заслуги около двігнення буковинської Руси, вимало визискують такі нагоди, як виборчі, до політично освідмованя народних мас, за мало часять

ся з потребою політичної агітації і загалом за мало політично виховують буковинсько-руську народну масу. Ми бажали би, щоб се занежане ніколи не пімстило ся на рускій народній справі на Буковині, коли повіють і там противні вітри, але все таки вважаємо своїм обовязком і відчувши на власній шкірі, що значить і які неперворотні наслідки потягає брак політичного освідмованя мас, — висказати своє слово остероги. На Буковині кінчить ся період дипломатичної політики впливових одиниць, а зачинає ся борба націй, борба мас. Сій еволюції мусять іти на стрічу, хто не хоче програти історичного процесу. Румунські демократи зрозуміли се мабуть добре та винули ся горячого до політичного освідмованя своїх мас. Тим більше належало се зрозуміти буковинським Русинам, для яких історія гав. Русин повинна бути поучаючим а грізним приміром.

Отеї наші уваги в нагоди рускої виборчої акції при буковинським доповнючим виборі видають ся нам тим більше оправданими, що і т. зв. „християнські“ чи „християнсько-соціальні“ Німці на Буковині, командовані Відманом і Ляндвером в практиці свої „християнські“ принципи заманифестували тим, що злучили ся з румунськими шовіністами та боярами, против руских автохтонів краю, а і з поміж Жидів лише одна часть, а іменно жидівські демократи під проводом Штраухера, ідуть в Русинами, друга ж часть — багатші жидівські юрґи та Жиди зависли від бояр, консультаторів і т. п. стають по стороні противній. Борба руского елемента на Буковині стає отже тим серйознішою, що против Русинів витворює ся на Буковині коаліція всіх, хто там є beatus possidens під зглядом національним чи соціальним: Румуни, Німці, Поліяки, бояр, пашаки, консультатори і кляру, капіталістів і т. п. Демократизація рускої політики на Буковині так під зглядом програмовим як і тактичним, так що до цілий як і що до опосередків, стає завтам тим більше певучим поступатом грядучої хвилі, що Русини і там, де більше вік в Галичині, лишні вис пях і заможніших клас, а в нагомість народом на скрізь дрібно мужичком.

Навонець треба згадати ще про одного союзника в антирускій буковинській коаліції — москвофілів. Не згадували би ми про них, бо москвофілі на Буковині се франція без сил і значіння, яка не в силі як небудь поважити ся в виборчій акції, коли би не ся ярка схожість, що заходить між тактикою москвофілів по обох боках Черемошу. По сім боці стають вони, щоб нищити наш національний розвиток, в одну лаву з польськими шовіністами та вислугують ся їм в завзятам достойним вражді справі, там робить те саме на річ Румунів, граючи подібно як в Галичині на дуїді „консерватизму“ і „уміренности“ — recte обскурантизму і хунізму. Отся схожість чи радше повна аналогія москвофілівської тактики в Галичині і Буковині найліпше виносимо, чим в властиво москвофіліство та найліпше показує, як повинне ясного і простого національного шляху, а шукане далеких богів мусить в результаті довести до крайної політичної деморалізації, до явної народної врази та до повної згуби народної совісті і політичного розуму. Во що москвофілі сям шляхом нашкодивши лише власному народови в его борбі з чужинцями, співають певним вромом до гробу — се річ асна. А гріб їх тим ближший, чим висше по обох боках Черемошу буде повітати прапор правдивого демократизму.

Соціальні демократи проти бр. Гавча

Інтервенція бр. Гавча в справі виборчої реформи на Угорщині обуряла передовсім австрійських соціальних демократів, котрі зовсім слушно замітають, що своєю інтервенцією бр. Гавч не тільки пошкодив справі політичних прав робітничої маси на Угорщині, але також робітничому та соціалістичному поступови в Ціслотинії. Правду кажучи, на бр. Гавча за его інтервенцію можуть і повинні бути лікні не самі представителі робітничої верстви; бр. Гавч своєю інтервенцією заплідив ще більше шкоду чим робітникам, немадириком народам Угорщини, в тім часі і Русинам, котрі тепер не тільки не знають ніяких прав, але

Археологічна поїздка по Греції атенських конгресистів в 1905. р.

По обіді, окож 12. години, перевезли нас лодки на сушу, де нас очікував знов офіцер жандармерії з кількома жандармами; так, бачте, наважало міністерство, щоб завжди супроводжало нас жандармська асиста, чи то для параді чи то для порядку. Посідавши на ті самі вершні, поїхали ми до Герайон, віддаленого від Навпії яких 2 і пів години їди. Дорога вела широкою долиною між двома майже рівнобіжними пасмами гір. Земля в долині була управна, коть мало урощана, бо надто пісковата. Гори зовсім нагі: ні дерев, ні корчі, ні трави. Хіба віда та коза найде там для себе скупку поживу і то в вогніщій рік. А широкі простори таких пущар! 59 прд. грецької землі лежить так неужитком! Взагалі управа землі в Греції досі дуже недостаточна. Денеде побачиш пущу гайби ще в часів Гезиода. Грунтова пошість ще гірше роздроблена, чим у нас. В гірських повітах мають клопи пів до 1 гектара землі і менше. Хоть управляють там пшеницю, ячмінь, кукурудзу, фасолу і біб, то оден в так малій кількості, що мусять щорічно в заграниці (по найбільшій часті в Росії) спроваджувати збіжжя в вартості окож 35 мільйонів драхм, отже за 14 драхм на голову, бо ціле населення Греції виносить тільки близько 2 і пів мільона. Вульба удає ся тільки в деяких вищих положених пососах і длатого належить до добірнійшої їди Греції.

Доні їхали ми битим гостинцем, було добре, однак коли вїхали на якусь, як у нас вазуть, повітову дорогу, мусили ми кілька разів вїждати в нашіх вигідних верт, бо річка, вибравши, так розмочила місцями глинистий ґрунт, що повів вастригав глибоко в землю.

Ту скучу дорогу перервали ми оглядаєм придорожної візантійської каплиці Панагії, недалеко села Вербані. Са валиця показує ся нам замітною тим, що в її мурах

видно вмуровані античні напеси і різьби; видно, що каплиця збудована з матеріалу розваженої якоїсь старинної поганської святині, як взагалі багато християнських святинь в Греції, а ще більше в Італії збудовано було з матеріалу руйнованих давних поганських храмів, ба навіть дуже цінних творів різьбарської штуки. Так, приміром, церков в Атеках, звана „малом митрополією“, збудована між іншим з кусів античних творів штуки. Нащени старих святинь або приміюване їх до цілий християнської культури розпочало ся, як звисно, в Греції за Константина Великого, а в Італії іменно за Гонорія, котрий в 403. р. законом позбавив стару релігію цілого ві посідація.

Прибувши до одної відножної гори Евбей, де лежить Герайон, лишали ми коні у стіп гори, а самі пішотою пішли до того для старинних Греків так святаго місця. Вже віддалено видно було купи поваженого каменя. Коли прийшли ми бліжше, побачили розкопи підвалин, зроблені американською школою в Атеках. Як з розкопів видно, будинки розстигали ся на три тераси. На найвищій терасі, на далеко видних кльбопських підмурованях стояла стара святиня, з котрої анишло ся тільки пшат стальобатового муру з сидіми трох стовпів. В тій то святині по переказу мав Агамемнон полководцем приказати собі присягати на вірність, коли лускав ся в похід під Трою. Ту також мавши положити ся до вічного сну Клеобіс і Вітон, котж відвезли свою матір, жрециню Геру, самі заграгнівши до вога, до святині в Аргос.

На нижній, середній терасі находила ся друга, молодша святиня. Ту був дерев'яний образ Гери, привнесений Аргівцями з здобутого Тарниту, як також статуя тої богині з золоті і слонові кости, зроблена Поліклетом. По осудом старинних знавців штуки ся статуя показувала пошту в техніці, розвиненій так світло вже за Фейди. Статуя мала ось так виглядати: Гера сиділа на престолі, в довгім богатім одязі з обнаженнями раменами („білораменна“ богиня); в одній руці держала яблочно, а в другій сніптр, на котрім сиділа зазудя; голова бу-

ла окрашена вінцем. Шкода, що досі не найдено нічо такого, що було би дійсно вистацуючим відбитком тої статуї. І взагалі цілий комплекс підвалин, які лишили ся по старинній Герайон, тій національній святини Арголійців, не дає ніякої цікавого. Тільки само положення свідчить про велике у давних Греків відчування краси природи: дійсно, не мож було красшого і відповіднішого місця найти під святиною, як се. Оно і легко доступне і невисоке, коть звідусюди видне, і чудовий вид довкруги розлагає ся з него: на довгу арголійську долину аж до Ларіон, де то Геракль убив гадру, на Аргос з вазомом Ларіоном, на Тиринт, на Мікени і на гору Кіфенос. Додати належить, що первісно належало Герайон до Мікен; длатого тамтуди вела в Герайон свята дорога, так само, як в Елевзіс до Атен, котрою ходили в певні свята процесії.

Оглянувши згадані останки давного Герайон і нальбувавши ся вглядом, вертали ми назад до нашого корабля попри Аргос. Се в старині могуче місто, що вично співревувало з Спартою, а в зазасті нищило близькі сусідні міста, виглядає нині адалека на більшє село з низкими хатами. Лежить оно у підніжжя високої гори Ларіон, на верку котрої анишав ся середовичний замок, збудований на античних підвалинах, з античними цистернами. З причини співненої пори не заїздили ми до середини міста, а обмежили ся тільки на оглядення останків старинного театру, вадобаного в скалі з похидно-східного боку Ларіон. Ряди одженів, викуті в плоскім півкрузі в скалі, задержали ся до нині досить добре. Переділені они двома рівнобіжними хідниками на 3 відділи. Всіх місць було окож 20.000. Памятний сей театр також з того, що в 1821. р., коли то вибухло повстання в Пелопонезі проти Турків, народний провідник Іоанніс схилював був ту народні збори.

Було вже темно, як ми вертали лальше до Навпії, а о 10. год. вечером були ми вже на нашім кораблі Марґариті і сіли до вечері.

II. Мікени.

Слово „Мікени“ є в нинішніх часах мов'яким чарівним німбом оповите. Тільки про них написав, так далеко і широко їх розсавлено! „Мікени“, „мікенська культура“, „мікенський вплив на штуку“ нині на устах не тільки археологів, філологів та істориків, але кожного, хто би бодай лише зверху займав ся історією штуки. Ціла культура від 17. століття до 16. пер. Хр., котра панувала в Греції, на островах єгейского моря і Малій Азії, а сягала своїми впливами аж по Кавказ на сході, а Іспанію на заході, та заходила поза Балкан на північ, дістала назву від Мікен тоді, коли в 1876. р. Шлімман, а в 1877. р. грецькі археологічне товариство в Атеках розкопали, довершеними в Мінеках, позначили різні предмети, що будили загальний подив. Мікени припало тоді за осероком і жерело тої культури. Хоча тепер по довершено розкопів на Креті (в Кнососі і Файстоі) англійським ученим Евансом стали археологі набирати переконання, що вистіпні осередком і розсадником культури в згаданім восте часі була Крета, то таки утерта назва „мікенська культура“ є і далше в ужитаву. Раз загально прийнята назва не легко уступає другій, тим більше, що ту не о назву ходять, але о саму річ, о саму культуру. Не входять в то, о свілько ся культура була самостійна, а о свілько зависіла від культури ориґинальної і єгипетської, ми просто одушевляємо ся нею, коли послынаємо на величаві королівські замки з величавими мурами в Тиринті і Мінеках, на багато прикрашені їх комнати; коли побачимо величезне багатство та красу творів штуки, знайдених в розкопаних королівських гробах в Мінеках. Всю то дивним способом подтверджує живі Гомерові споминок про блеск і багатство героїчної доби.

Однан хто хоче мати повне розуміння мікенської культури, не може вдоволати ся відвіданням самих Мікен, Тирниту, Аргосу і т. д., але мусить зайти до національного музею в Атеках. Там в просторій, в мікенсь-

попадуть безповоротно в ще тяжчі пута витязної мадярської коаліції. Виборча реформа була посліднім і єдиним аргументом проти Мадярщини і мадярської гегемонії і коли той аргумент кинено до коша, то Мадяри мусять поборити і хвилю такого чи іншого помирення Мадярів з Кораною в лише kwestією часу.

Атаки соціальних демократів з причини повалення виборчої реформи на Угорщині дуже сильні, а звертають ся не тільки проти Гавча, але і проти усеї віденської камарильї. Так приміром пише „Arbeiter Zeitung“ про теперішнього австрійського президента міністрів: „Чим є бар. Гавч? Бр. Гавч відкрив вже тайну своєї політичної індивідуальності — відкрив її два рази: з справі виборчої реформи в Чехії і в угорській кризі. В Чехії виступив він як оборонець феодалів — на Угорщині боронить він магнатів проти першої і посідної проби „свого пана і короля“, проби оперти корону на відчужені народних мас, а не на землі інтригуючих і зарозумілих шляхтичів. Тоді поступки виявляють його; провідну думку. Є се думка: не зміняти в ніч привілеїв в Австрії, а поза Австрією підірвати коріння всякі зміни, або, Боже бороні, ключі поступу і реформи не перекинувшись також на сей бік.

„Бр. Гавч, непокидаючи, мішає ся в відносини другої держави, апелює до упрежджень і навістків всяких династій, до їх вроджених інстинктів а навіть до старечого віку, якби все і всюди є ворогом рішучих змін — і на що? На те, щоб удержати самовольно привілеїв, щоб графівське правління забезпечити перед новим часом, перед тою колючістю відродження, в якій знаходять ся обі держави. І чим можуть щось такого стерпіти народи сеї Монархії, свідомі своїх прав? Чому-ж не усунути його назад там де він належить, до его канцелярії і салюнів?“

А в статті: „Кілька холодних зіставлень“ пише „Arbeiter Zeitung“ так:

Угорський король заборонив, щоб в угорській соїмі внесено пропозицію, яким надано-б ся права угорським робітникам.

На Угорщині є 43 мільона осіб, а з того тільки один мільон має виборче право, а 33 мільони суть позбавлені всяких прав.

Який був аргумент, що угорський король станув на тім становищі? Аргумент був сей, що заведе рівного і загального права голосування було-б викликало небезпеку, що і в Австрії мусіло-б падати ся такіж права для робітничого людю.

Нині в Австрії 5431 шляхтичів вибралася 85 послів, а 5,018,217 осіб всего на всего 72. Отже камарилья знає той стан за зовсім вистарчаючий і правний!

В Австрії, заведено тільки в окремі курії загальне голосування, але в сеї пародії виборчої реформи, коли полішено при тій курії давній парламент з его шляхетськими і буржуазними привілеями. Тільки парламент опертий в цілості на виключним і рівним праві

голосовання може уздоровити державу і визволити нарід зпід его теперішньої політичної неволі.

Сей поступок камарильї затиляє собі добре робітники — і то так робітники австрійські як і угорські!

В подібнім зміслі як „Arbeiter Zeitung“ висказує ся також „Naprzód“, орган галицької соціальної демократії, заповідаючи рішучу борбу проти правительства в австрійським парламентам. „Гавч виявив — каже орган пос, Дашинського — що він є завзятым ворогом поступу і прав людю. Не тільки перед виборчою реформою на Угорщині остерігав сей бюрократ, але супротивив ся такій-же копечній реформі в Австрії. Він засвідчив, що в Австрії є камарилья, яка гальмує всякий розвиток політичний. Але ніякий Гавч не зможе задержати колючого розвою народів і держав. З Гавчем поладнає рахунок австрійська соціальна демократія“.

До самого інциденту з виборчою реформою треба ще додати, що Гавч був не одиницею, який перешкодив реформі виборчого права на Угорщині. В телеграмах доносимо, що посередником в тім ділі був також наступник престоло, архієпис. Франц-Фердинанд, а вкінці і наш „rodak“ гр. Голуховський, що залюбки мішає ся в справи, які до его resortу зовсім не належать. Може отже не помилимо ся, коли скажемо, що при поваленні виборчої реформи в інтересі людю працювала польська рука. „Słowo polskie“ ще задалегідь, коли тільки випустила програма Феврарія з накіненням загального виборчого права, писало в кореспонденції з Відня, що „kraj jest w wielkim niebezpieczeństwie“ і що в річницю польських політиків постарати ся, щоб корона відкинула проєкт виборчої реформи Феврарія з огляду на Галичину. І польська інтрига удала ся, а коли наші брати за кордоном тайм тут будемо мусіти ще довгий час сидіти в політичній безправстві і неволі, то вина за се паде в першій лінії не на кого другого, а на „braci-Polaków“.

Et hoc meminisse juvabit!

Вісти з Росії.

Доходить нас вість з України, що після звісток з Петербурга — указ з 1876 року, яким в Росії наложено наганає на українську мову й літературу, має бути знесений. В наслідок сего мало би бути вільно друкувати книжки й часописи в українській мові, однак все друкуване по українськи мало би уважатись літературою для народу, отже мусіло би підпадати цензури, так само як видавництва для народу в російській мові. Коли сї інформації з Петербурга вірні, то цензура на вої українські видання є тою „ложкою до хвоста“, яку російське правительство після свого звичаю долає до чарки якихнебудь уступок немосковським народностям.

Спрізь в Росії почали ся вже підготовати до виборів до государственної думи. При сих підготовках (доходження числа виборців) показує ся,

нізької доби як з одного боку мали вже високо вироблений артистичний смак, що освобідним оном уміли помічувати природу і будувати вільними від всякого схематизму, уміли єї вольно зображати, так з другого боку посідали велику технічну вправу в виконуванню таких річий. Видно, була та штука довгі часи підпрана і в оціну брана королівськими дворами; була то штука двірної.

Пізнавши оттак бодай побіжно значіне і характер культури і штуки міненської, не дивно нам стане, чому то в так великим шаром тягнуть щорічно бізші або менші громади цілих туристів, учених, артистів до славних Мікен. На то само складають ся ще інші причини, а іменно різні історичні сломани, що ваяють ся з Мікенами. Як то страшний ожен не виді міненський королівський замок? Насамперед рід Персея, що при помочи прихильників з Ліній Кіалопіс забував той замок, висаляють азіатські здобувці, Пелопіди, що виводили свій рід від вешчаного Таятала. І Пелопіди нещасливі! Насамперед гримуть ся між собою два брати, Атрей і Телест, і один другому подає на обід звареного братового хлопця. Відтак доходить справді до найбільшої могутости в цілій Греції син Атрея, Агамемнон, начальний вожд Греків в троянській війні, однак і він нещасливий. Перед троянським походом мусить жертвувати свою доньку Іфігенію Артеміді, а вернувшись в війни вістає убитий своєю власною жінкою в ямів в єї любовником Аїгіємом. Син Агамемнона Орест, дорісши до літ, мотить вправді убийство свого вітця і убиває рідну матір, однак трапляє притім королівський престол. Той дістав ся правдоподібно в руки Гераклідів, що сюди переселили ся. В історичних часах виступають Мікени без значіння, а в доки їх в 468. р. п. Хр. не збурили Аргівці. Руїни ті лежали довгі віки нерушані аж до часу, коли то ентузіаст розкопок Шліман, ведений спільною вірою у всю то, що вольовує Гомер, вітнув ся їх ризиком.

(Дальше буде).

якою несправедливою і недоладною є введення ординації виборч. Інтелігентний загаль, в великій часті остав ся без пасивного права вибору. Загалом всюду западувало велике невдоволенє і опірчєне. Вирінає щораз більше і в пресі, хоч далеко менше віддає дійсний настрій суспільности, бо — як відомо — свобода преси і зборів, так необхідно потрібних по царським маніфєстї в 6 ст. ст. серпня, ще й доси не дано, а то в добре зрозумілий цілі, щоби правительство мало вільнийшу руку у впливанню на вибори в свою користь, згядно в користь сторонництва реакційних.

О такій тенденції правительства доносять в ріжних сторін України. В лахвницькій уїзді урядові особи кинулись по селах на нагілку за брошурою „Царское слово“, яку розсилає по уїзді не (як може би хто думає) якийсь підземна революційна організація, але сама дохвильна уїзда земська управа. В другій українській уїзді, чернігівській, урядові особи відбирають у селян ліберальні газети „Сынъ Отечества“ і „Наша Жизнь“. Натомість реакційні видавництва насилася ся на Україну безплатно памахи з Петербурга. Так із Таращі доносать, що там приходить в Петербурга даром на адреси волостних і сільських управ „Світ“, орган звісного реакціонера генерала Комарова (мимоходом сказавши, покровителя галицьких капіталів). Таке поштування правительства виливає оправдане обурєня на Україні.

Україна остає ще в тім виїмовім, дуже некористім положєнню, що в цілій Росії нема аві одної української газети, хоч в оповіщенє міністерства бачимо, що торія і сего року дано дозвіл на множество всяких газет всяким вишним народам, почавши від Польків а скінчивши на Татарях. Кілько за той час відкинуто прошенє о часопис в українським азіаті, хотий в указї з 1876 р. нема виразної заборони українських часописів! Попи не буде скасований указ з 1876 р. годі мабуть надіятися ся і дозволу на видаванє в Київї щоденної української газети „Дай-прошї Хвиль“, яку хоче видавати д-р Ф. К. Станевський і післяв прошенє до Петербурга. Нині російські Українці мають свою пресу (в українській мові) лише за кордоном, в Австрії, і она дістаєсь до Росії нелегальними дорогами. Доси є чотиря такі органи ріжних українських партій, а ходять вість, що недовго прибуде ще й пятий — а то соціалістично-революційної партії, котра доси, в звязі з соціалістами-революціонерами Москалями, вдовольняєсь органом лише в москвофільській.

Вирочім урядове переслідуванє в Україні сї проявляє ся на ріжних полах. Ось н. пр. така історія: В місті Ворянському полтавськї губерній аматори-Українці хотіли відіграти „Патяну-Помтаву“ Котляревського. І що ви скажете? — адміністративна власть, щоби перешкодити відігранню тої невинної штуки, лише длатого, що она українська, заявляє, що дозволить відіграти єї лише під умовою, що всі любители, котрі мають ролю в штуці, предложать документи, стверджуючі їх особу. Вагу тої покази можна оцінити, коли зважати ся, що пошкани театри на українських землях тіпають ся як найбільшими агентами російської адміністрації. В Києві гостили рівночасно два театри, між ними одна трупа загранична (зі Львова), а нікому й на думку не впадо робити їм акінебудь перешкоди. Там само тепер — по сорок і пять літах — загостила до Каменця подільського польська трупа, також загранична (з Галичини) і рівнож вазнала від тамошньої адміністраційної влади можливі найбільших агитів. Але тож бо і є, що нині в Росії воїм поженша, а вже найбільше Полякам, лише одним Українцям кнут по давньому. Може длатого, що вої, а найбільше Поляки, бунтують ся“ (мордують, кидают бомби), а Українці „облагодять льонівськє“. А „льонівськє“ — се знає також кождий галицький Русин — бють, ще й плакати не дають.

Київські Українці заходять ся над основанєм в Києві клубу Українців і недавно вислано статут сего клубу міністерству справ внутрішних до затвердження. Після статута можуть належати до клубу (за оплатою пяти рублів річно) всі очолі, винявши учеників середних шкіл. Членк клубу мали-б говорити по українськи (згядно учинсь своєї рідної мови), користали би з бібліотеки клубової і з періодичних відчитів із української історії й літератури. — Як бачимо, товариство з цілями найвизначнішою натурі, тож не повинно стрітити опору в міністерстві, хіба би там все ще не ослабала аві дрібні звиса табель у відношенню до всего українського.

3 Росії.

(Телеграми.)

Берлін. З Петербурга доносать, що вчєра відбуло ся під провозом царя засіданє державної ради, на котрім прийнято проєкт законів о самоуправстві унієсїтетів, освободї преси і зборів. Сї закони мають бути оголошені єще перед скликанєм державної думи.

Одеса. Власть відкрала небезпечний революційний заговор в Київї. Заговорники мали вимордувати воїх офіцарів в Одесї і в Київї.

Тифліс. Бурмістр і багато радних зложили свої мандати на знак протесту против кривих подій перед ратушем в нагоди давєна заворушенє військом.

Льондон. Положежє на Кавказї знатно погіршило ся. Револьюціонери видали прокламацію, в котрій гровають спалєнем воїх фа-

бри, котрі розпочали би роботу без дозволу соціялістів.

Берлін. В Тифлісі перед ратушем маю прийти до масажу, в котрій 60 осіб убито, а 70 показітєно.

Варшава. В обсерваторії при основнійції уїзда відкрито великий склад оружя. Кілька осіб арештовано.

Берлін. Кн. Людвиг Бонапарте іменований генерал-губернатором Кавказу. Князь вилєить сямя днями до Баку.

Петербург. На зїзді профєсорів університетів порішено дая 14 с. м. розпочати виїлади і науково-практичні праці.

Берлін. Тут говорять, що сего року відбудє ся другий зїзд царя а цїсарєм Вільгельмом, котрий відїдає царя в Дармштаді, аудї цар має відїхати з родиною.

Гельсінґфорс. Недалєко Язобштаду знайдєно в кількох домах в околиці 5000 карабінів. Говорять, що ті карабіни походять з корабля, знищеного онюгди в еспіловськє. Обсада корабля мала перед експлозивною утечи на берег.

Петербург. З Петербурга доносать, що онюгди виконано атентат на Вулігіна і б. міністра війни Сахарова. На них кинено бомбу, коли вертали з царської палати. Вулігін вийшов цілий, Сахаров є тяжко ранений. Погибли дві особи а 14 є ранєних. Атентат мали виконати Вірмени, пер бранї за російських офіцарів.

ТЕЛЕГРАМИ.

Державна рада.

Відень. На вчєрашнім засіданю ради міністрів ухвалєно скликати державну раду на 26 с. м. в цілі ухвалєня бюджету, позагодженя пропозицій в справі Ровєреда, перевєденя зборю членів сїпських делегатів на слухачі, коли би між правительством а коаліцією прайшло до порозуміння.

Угорська криза.

Відень. Провідник людювого сторонництва, гр. Іван Зіплї повідомляє Феврарія, що представивши наслідникови престолу Франц Фердинандови беззастєжєство правительствового проєкту виборчої реформи, проєкт єго щоби при стрічі з цїсарєм в часї маневрів вилєнув на цїсаря, так щоби сїй відїзнав лїний угорського правительства. Наслідник престолу дієсно просив цїсаря, щоби перед рішачою хвилью кавав наново зрєвідувати лїний реформи, предложенї Феврарієм. На цїсарю мав врок насїднику престолу зробити велике вражєнє.

Будапєшт. Комітет коаліції видає слїдуючий комунікат о своїм послїднім засіданю: В нараді над справою виборчої реформи порішено дальше стояти при давнійшій ухвалї, що коли би справу загального голосуваня порушено в поважний спосіб, то кожде сторонництво займє відповідно до своїх засад становищє, не нарушаючи економічних, соціяльно-політичних і національних стремлєнї, для котрих відїсненє одержало мандат від народу. В справі поставленя правительства в стан обжалованя, прийнято внесенє Польонїя і передано єму справозданє в паматї послів.

Осен. На засіданю видїку комітату Верєш ухвалєно мимо стану ex lex стигати податки в дорожї екзєкуції. Директор скарбу Ільог вніс против сїй ухвали відалин.

Скандинавщина.

Штотгольм. Шведські дєвняни доносать, що Норвегія змобілізувала в послїдніх днях резервістів з 15 літ і обсадила границю.

Карльсштад. Вчєра відбула ся сїпська конференція шведських і норвежських делегатів, котра трєвала дві години. Наради держать ся в тайні.

Розділ держави від церкви.

Рим. Ватиканський дєвнян оголошує урядову ноту: „Появили ся вісті, що папа тепер годить ся прийняти французский закон о розвідї церкви від держави, однак під умовою, що сенат не обострять єї. Супротив того заявляємо, що свята стюїція справи єще не рішила.“

Завішенє оружя.

Мунден. Генерали Орановський і Фукушіма відїхали ся на звєзничий стаці Шіхеда, 10 миль на північ від Шантунгу. Усталєне усїлівї завішеня оружя потребає кількє днів.

Ню-Йорк. Комура занедужав на тиф. Єму внов погіршило ся так, що лікарї радять відложити поворот до Япану.

НОВИНКИ.

— Ворог просвіти. З Коломиї пишуть нам: Читальня „Просвіти“ в Ковалівцї устроїла 6 серпня с. р. вечєрницї в чєстє паматя нашого апостола правди і науки — Тараса Шевченка. Головою сїї читальні є о. Теодор Трач, парох Стопчатова а заравом і Ковалівки. І дєвня річ, що о. Трач дав себе вибрати головою читальні „Просвіти“, коли є по правді москвофїлєм і протівником національного освєдомленя народу взагалї, а тов. „Просвіти“ є вкраїна. Доказів на се маємо дуже багато, але вистанє ось хотїби посвідчить. Помимо письменного і усного запрошеня чєленів „Читальні“ о. Трач не зволєв на вечєрницї прибути. Та не доста на тім: Народна свєдомість і охота до просвіти єго парохіян не давали єму через дві недїли снєдійно заснути, бо аж 20 с. м. врізав він таку

проповіді против вгаданих ватерниці, що аж перков гриміла. Найбільше гримав за се, що „там творили ся богорукості“ і звивав свої „овці“, щоб не скукали якихось професорів і адвокатів, котрі ведуть їх в пропасть. Що до „богорукостів“, то їх ніхто не чув, а що ваші „овці“ слухають якихось професорів і адвокатів, то се вже ваша вина. Во чому-ж ви не станете їм щирим пастирем і безплатним провідником на дорозі до просвіти? Годі-ж, щоб оні платили вам навіть за се, щоб ви послужили гарних промов, чудних пісень і знаменитих декламацій, з яких складали ся вгадані ватерниці. Дякую вам за проповідь викликавши лише обурення у тамтих людей, котрі аж тепер достоту пінали чим ви є. — *Коломиця.*

— „Świąta karczem“ потерпіла неудачу. Neue freie Presse доносить, що правительство не згодило ся на проект галицького виділу краєвого, щоб істалося право пропінзації в Галичині продовжати на дальші літа. В той спосіб „Świąta karczem“ погіршило в 1910 році, хоч не в виключно можливості, що всі останки удержат ся ще в якійсь жиньшій, хоч обурившій формі. Тепер як-раз позитали ся до Відня галицькі верховоді: маршалом кр. гр. Вадеві, ексц. Коритовскі, гр. Лев Пінішк, та ведуть горячі конференції в правительство, як би то „Świąta karczem“ у ратувати від її остаточної загибелі. Правительство має годити ся лише на краєві оплати від надавана права вишкуну, або на краєвий податок від горівки, при чім рішучо супротивляє ся нахизданню краєвого податку на пиво, мабуть о огляду на інтереси австрійських і чеських броварів, а може і тому, що пиво хоче обожжати виступом податком на власні державні ціли. В кождім случаю давне право пропінзації вже не удержити ся, бо навіть бр. Гавч встигає ся того рода середновітнього монополію — а яку дорогу виявляють галицькі верховоді, щоб такі тагути в горівки давний зиск, покazuje будучиство.

— Число учеників в рускій гімназії в Перемишлі в т. р. 1905/6. На сей шкільний рік виписало ся до рускої гімназії в Перемишлі: В приготавлюючій класі 67
в першій класі 142 (два відділи) —
в другій класі 128 (два відділи) —
в третій класі 104 (два відділи) —
в четвертій класі 85 (два відділи) —
в п'ятій класі 76 (один відділ) —
в шостій класі 64 (один відділ) —
в сьомій класі 55 (один відділ) —
в осмій класі 53 (один відділ) —
Разом 774 уч. в 13 відділах.
До того приватистів записало ся: 7. Пріріст в порівнянню до попереднього року шкільного: 75.

— Перша комасация. Зпоміж громад, що внесли просьби о комасацию ріпних ґрунтів, переведено комасацийні роботи торі в громаді Хішевичках, рудецкого повіта, і в Любиминці новім, чеського повіта, а в оім році в громаді Ожанинці, львівського повіту.

— Москвофільський рицар в євхаристичних рясках. Пишуть нам: Є кождо Перемишля містечко Ніжанивчичі, в котрім перед кількома літами помер парох, а рада мійська завдяки впливам нашої баденівської перли, старости Лянікевича, та его венеційського звісного дра Ручини надава презенту (комуж би як не москвофільові?) о. Володимирова Венгріновича, що то так світло прославив ся в Перемишлі на „обранію“ Качковського гриманем в проповідницькі алатариї на Шевченка та фонетикю. Панотчик той розпочав свою роботу тим, що завів ріжні москвофільські інновації в церкві, за котрі а консисторією не мало мав клопоту, а парохіяни громадно загрозили переходом на латинство. Дальшим его подвигом було се, що обі читальні „Просвіти“ в Ніжанивчичках і Серавечках перемінив на читальні ім. Качковського а коли свідоміші міщани в Ніжанивчичках не хотіли їти під команду того народного відступника, почав він до них брати ся по своему. І так в неділю 3 вересня прислав одного в членів читальні Качковського по міщанина Андрея Демковича, щоб він зараз прийшов до него до читальні. Коли Демкович, не прочуваючи нічо злого, послухавши своему парохови вийшов до салі читальної приступив до него о. Венгрінович і питаючи, чому Демкович ему не являє ся і не ходить до читальні, ударив его в приютности великого числа членів рукою в лице, а в тій хвили, як би на даний знак, кинулись на Демковича другі члени читальні Тимко Неофіта і Тимко Дубан, викинули его з читальні на двір і там его тяжко побили поробивши знаки на лиці і тілі. Зави та справа буде помагана в суді (бо Демкович вніс до суду донос на карне) повзаявлямо собі на сего опця звернути увагу світлої консисторії перемиської. Бо треба знати, що се не перший виступ патріотичних подвигів того маститого діяча. О. Венгрінович поважає собі дуже часто на подібні авантюри. І так в амі сего року побив він в читальні парасомом міщанина Івана Фінняка, так що поломив на нім парасом, а дня 27 серпня сего року струтив тут, міщанина і властия реальності Антона Жуковського в містка до рову за се, що не хоче узяти его обидиждителних теорій і не хоче ходити до читальні „Качковського“. Прозимо отже світлої консисторії, щоб нас увільнило від сего „культуризма“. — *И. И.*

— Процес о державну зраду. На Угорщині великого шуму наробила німецька брошура, що появилася ся недавно в Берліні п. з. „Угорська криза а Гогенлодерні“. Автор брошури, укритий під псевдонімом „проф. Цайзіг“, звивав династію Гогенлодернів, щоб по розбитю Австрії обьяла угорський престол. Оя брошура буде тепер предметом великого і мабуть сенсацийного політичного процесу. Австро-угорське правительство зай-

тересувано ся нею дуже і зарядило енергичне докождене, щоб викрити дійсного автора. Слідство вказало, що не є ним берлінський денвник Мандель, котрий спершу сам зголосив ся автором, але брошуру написав хтось в Будапешті. Воєні повнали вказували, що вона вийшла зпід пера мадярського денвника Арпада Ціганія. Є се б. секретар бар. Ванфія, людина морально скомпромітована, бо за дефравдацію на почті був засуджений свого часу на два роки в'язниці. Ту кару Ціганій відсидів. Ревізія, заряджена в его домі, ствердила, що він дійсно автором першого мадярського тексту брошури, але на німецькій мові перевів її якийсь Ванет, урядник тютюнового монополію. Рівночасно в руки прокуратури попала доповідь, що поза тими двома стоять інші личности, що відіграють визначну роль в політичній сьвітлі. В мешканю Ціганія найшли в одній нижній картку, писану мабуть рукою бар. Ванфія, такого змісту: „Литуче писмо, не мусить нонче вийти в мадярській мові, вистане, коли вийде по німецькій“. Тепер ходить о провіренне, чи се дійсно рукопис Ванфія. Будапештська поліція за посередництвом приватного бара детективів відкрила в Берліні оригінальну рукописну брошуру, писану самим Ціганієм. Оної его арештовано і власти зарядять против него процес о зраду стану, що запозиває ся дуже сенсацийно.

— Огні. В Волянці, жовнівського повіта, згоріли дня 9 с. м. 4 селянські загороди. Шкода була обмежена ледяв на 1400 К. — В Лучинцях, рогатинського повіта, вибух дня 6 с. м. страшний огонь і зничив звезене до бро десятиох господарів. При ратованні визначи ся місцевий пожарний „Сонік“, а також прибувши з сусіднього села Бабукова. — Дня 13. с. м. вибух огонь в містечку Кузівській коло Львова і зничив около 50 мешканських домів разом з господарським будинками та сегорічним збором. Шкода виносить дозехр 200.000 К. На місництво на першу вість о катастрофі вислали телеграфічно для погорільців 2000 К. — З Тернополя доносять, що сей нонч погоріло село Цєбрів тамашого повіта. Огонь лютув ся цілу ніч і ще нині не угашений. Вигоріло майже ціле велике і багате село. Ратунок був неможливий в причини солом'яних дахів та нестачі води. Шкода виносить сотні тисячів; чи нема жертв у людях, поки-що не-известно.

— Похорон о. Он. Лепкого, бузшого катедрі при гімназії Франц мосифа у Львові, відбув ся вчера при участі так рускої як і польської публіки. Похорон віз матрар о. Віпещий а над могилу промовляли о. Юри і ученик Гоговський по руски а рад. Томашевський і ученик Фішер по польськи. Над самим гробом довершив відправу гр. Шептицький. Польські денвники хвалять покійника за те, що не був шовіністом і сьмізлі віз зупрагую огню. Найбільшу втрату по покійнику відчував Старопольський Інститут, бо покійник був знаменитим знатком старославянської мови і яко такий був редактором церковних книг видавничого інституту.

— Землетресення в Італії проявляє ся дельше майже що-день в ріжних сторонах, особливо в провінції Калабрії, але се тільки відгомон катастрофи, що вже минула. Для Калабрії землетресення явища взагалі дуже часте. Від кінця XVII віку до 1783 р. було там 25 землетресень. Дня 5 лютого 1783 р. в околицях Реджіо, Козенца і Катандарі землетресення тривало 100 секунд. За той час всі міста і села переминали ся в розвалін, причім в самій Пізі на 165.000 мешканців погірло 32.000 людей. Дня 28 марца того самого року землетресення повторило ся. Земля розступала ся, западали ся цілі ооди, поля і ліси. Із щільни та пропастей видобувала ся вода, що утворила 50 великих і 165 малих озер. Підчас землетресення видобували ся в нутра землі предмети, що давніше западали ся. Людеві трупи лежали цілими місяцями непогребані, бо мря цілком опустів. Аж війско, вислане на місце катастрофи, погребало трупи. Літописець Рота подає, що тоді погірло 40.000 людей, а жертвою пошести, яка зараз потім вибухла, стако 25.000 людей. В роках 1840, 1854, 1870 і 1894 землетресення повторили ся. З той пори дома в Калабрії почали будувати з пруского муру після системи baraccato, і ті дома в Монте-леоне та Піццо перебудули тепер катастрофу щасливо. Метеорологи звертають увагу на факт, що сего року патна на сонці дійшли до найбільших розмірів. Ті патна, що творять ся на сонці мабуть а з сонця, впливають на магнетизм землі і можуть викликати вибухи вулканів та вулканічні потрясення землі. Оже теперішнє землетресення може стояти в звязі із сонячними патнами, тим більше що тепер пор „maximum“ так патен, котра повторять ся що 11^й року.

— Жертви маневрів. Будапештський денвник доносить, що підчас оводішних маневрів першого і другого полку піхотногозавіділучило ся в першій полку 150, а в другім 65 випадків світлого удару. Чотирь випадків світлича ся на місці смертю воєні. Гекерал, що командував бригадою, зарядив по укінченню маневрів ще батальйонів авраи, але полковник оперла ся рішучо тому приназиви, вважуючи на велику втому воєні, за котрих здоров'я вона відіповідають.

— В товаристві взаїмних обезпачення „Дністер“ видано в місяці серпня с. р. 33.237 важних поліс на суму 27.915.123 кор. обезпаченої вартості з премією 272.265 кор. 22 сот. Разом від 1 січня по кінце серпня видано 132.453 важних поліс з премією 1.254.221 кор. 26 сот. попереднього року за той сам час було 118.924 важних поліс з премією 1.085.974 кор. 81 сот.; отже сего року о 13.529 поліс і 168.246 кор. 45 сот. премій

більше. Швід в серпні було 294 случаї, разом від початку року по кінце серпня було 1414 швід, котрі разом з коштами ліквідацій виносять 811.069 кор. 76 сот. з чого по потрученню часті реасекурованої ліпшась на власні рахунок 379.168 кор. 62 сот.; в порівнянню з роком попереднім єсть сего року о 153 швід і о 128.831 кор. відшкодоваль менше. Фонди товариства виносять 1.270.966 кор. 15 сот.

— Значна крадіж. З Золочева доносять: В нонч з 6 на 7 с. м. допустили ся явісь злодії значної крадіж в жоршмі Венямина Сігала в Підгірцях, забираючи ему 2233 корон готівкою в банкнотах, золоті і дрібній монеті, дві нижноточки каси щадничої виставлені на імя Венямина Сігала і Петі Сігаль і два велькі на 1100 корон і 100 корон. О крадіж підозріні чотирь мужичи, котрі згадані нонч забавляли ся в жоршмі, приїхавши візком запряженим в два вої.

— Дрібні вісті. Підчас вчерашнього похорону б. п. Онуфрія Лепкого в церкві св. Пятниць у Львові митрополит Шептицький згубив золотий перстень, виложений дорогим каменем, вартості 200 К.

Київські денвники доносять, що в тамашій женьській гімназії заведено в новім шкільним роком науку польського язика у всіх класях.

В міську за кадетского школою у Львові повисв ся вчора 18-літній робітник, Іван Мельник, зі страху перед судом, одержавши покликання на сьвідка.

Цісар іменував професора реальної школи в Чернівцях, п. Гротія Пігуляка членом буковинської ради шкільної до кінця теперішнього періоду.

3 товариств.

Жіноча спілка промислова „Труд“ у Львові прагадуєсь пам'яті Вп. Публіки напій а там, що члени членів сего товариства не відіповідає еще его повзі. Здало би ся більше членів не так вже за-для висоти конта уділів як більше за-для самого числа членів. Різном пригадуємо, що товариство наше приймає владки на нижноточки, від котрих та випадок платимо пять процентів відсотка. Чим більше капіталу оборотного має заряд товариства до диспозиції, тим живіше дало би ся розвинути інтереси нашого товариства. Намі Вп. Пані звільняє ласкаво звернути свою увагу на вище наведене та численіше випускати ся в члени нашого товариства та й ласкавими своїх ошадностай піддержати наші заходи. — *Дирекція.*

З „Вратского Союза“. Ледво успіла долетіти до братів припізнена в причини шкільних ферій вість про XIV випадок смерті в Вратській „Сюзі“, як приходить ся поділитись сумною вісткою о смерті члена брата б. п. о. Івана Голіватого, пароха Пробижної. За блаженний упокій душі его звольте вої брати відслужити Вж. Літургію. Є то XV випадок смерті (від р. 1895); вписано було 34 братів; 33 рок. 91 гал. припадає для Вп. родня покійного. На сідуючий XVI випадок вписани є 22 члени. Від пошідного оголошеня приступили оо: до XV. Гримацій Володимир, Зазуляк Іван, Дубицький Василь, Гмирик Іларій. На XVI. Гмирик Іларіон до XIX і Вородайкевич Тома. Членські владки до уконститування „Вратского Союза“ збирав о. Тома Вородайкевич, нахизат гімназії в Тернополі.

Видовища і забави.

— Концерт в Золочеві. Звісний із своїх концертів музичний кружок товариства „Академічна Громада“ загостить і до Золочева, де дня 23 с. м. (в суботу) устрійть концерт в багатому а новою програмою. Початок о год. 8 вечором, а місцем буде громадська сала. По концерті забава з таяцями в салі тов „Рускої Бесіди“. Вступ на концерт: крісло 1-ряде 3 К, крісло 2-ряде 2 К, місця стоячі 1 К. Вступ на забаву з таяцями 1 К.

— Концерт в Раї Рускій відбуде ся дня 17 с. м. на дохід рускої бурж в салі громадської стражницьї при співучасті п. Іларіона Кізна, тенора віденської опери. Початок о год. 8 вечором. По концерті відбудуть ся танці і комерс.

Урядові вісті.

— Краса рада шкільна іменувала заступниками учителів в середніх школах: Мак. Качкевичя Віжнівського в гімназії в Ярославі, Іос. Поляна в II гім. в Рашеві, кс. Тадел Олейничяка і Врон. Мар. Шеффера для філії V гімн. у Львові, Іос. Креца в гім. в Дрогобичі, Франца Сервіна і Марза Гофріда в гім. в Самборі, Мар. Мацковича в гім. в Стрию, Франца Видру, в гім. в Мальці, Еда. Райтера в гім. в Бережанах, Бол. Цихольского і Ст. Вербера в гім. в Бучачі; перенеска заступників учителів середніх шкіль: Ром. Лісана в I гім. в Рашеві до філії V гімн. у Львові; д-ра Пшемислава Мончевського в гім. в Ярославі до філії V гімн. у Львові, Іос. Кізувнянского в гім. в Стрию до гім. в Самборі, Здел. Віжюша в II гімн. у Львові до I гім. в Рашеві, Плат. Лупинського в гім. в Бережанах до I гім. в Станиславові; іменувала заступниками учителів в учительських семінариях: Франца Бжаского, учителя 4-ял. школи в Замаретянові, і Мар. Хруслінського, учителя 3-ял. мужької виділової школи в Ожани, в учительській семінарії в Соках, Мак. Марковського, учителя 3-ял. мужької виділової шкіль ім. Станіслава у Львові, в мужькій учительській семінарії в Тарнові, і перенеска Іос. Новизького, заст. учителя I гім. в Тернополі, до женьської учительської семінарії в Перемишлі.

Переписна Адміністрація.

Вп. О. Пр. в Ро. Тепер виплачено лиш по кінце червня. — Е. Ви. в Стр. Тепер виплачено за цвітень — і просимо о скорі вирівнянє задегості. — І. Шн. в Від. За сей рік заплачено все. — В. Мо. в Бе. на Бул. До кінца вересня приїде нам ще 8 К і просимо о скорі зпрікання. — В. На в Гу. Тепер заплачено до кінца липня і вислужку заряджено на ново. — П. Ян. в Га. Виплачено тепер по міжець червня. С. Ку. в Ни. Вашому бажанню не можемо зволити і се єсть Вашою річчю в данім случаю о кондії змінї Адміністрації повідомити. — К. Ма. в До. Тепер виплачено за сьрпень а не вересень. — П. Га. Го. Так. — М. Бро. в Кре. Гроші на театр доручено куда слідвало і просимо догачи навуку сих жертв о терпеливості. І. Сні. в Кня. Вазані Вами плещи можна погачити у всіх монторах у Львові, в котрих поручаємо Вам контролю Сокаль ет Лівіан. — В. Нав. в Гу. До кінца вересня належить ся нам ще 4 К. — А. Гар. в Го. Так. — П. Ян. в Га. До кінца червня. — К. Ма. в До. Тепер виплачено за сьрпень а не вересень. — Е. Дн. в Ля. до. Ще 8 К. — К. Пе. в Ст. Ще 12 К 18 с. — М. Ра в Го. До кінца вересня приїде нам ще 2 К. — О. Ле. в До. До кінца року ще 10 К. — Др. П. Во. в Кід. До кінца року приїде нам ще 2 К. — В. Пі. в Ля. Тепер виплачено за липень а не вересень. — В. Ясе. в Рад. Бачана Вами учительська вже занята. М. Куш. в Го. Тепер виплачено за сьрпень а не вересень. — І. Же. в Ру. Гроші на театр відослано нудч сідувало і в найближшій спей буде вказано. Просимо о терпеливості.

Виказ складаних жертв.

В році шкільнім 1904/5 зложили на руки катихата гімназ. в Бродях о. Софрона Глібовичаго а на руско-угарійнську буржу в Бродях сідуючі доброді (в коронх): о. А. Доліновський 20, В. Сават 24, І. Герасимович 50, д-р Шафр 25, Л. Кербер 20, С. Левінич 36, громада і церков в Висоцях 19, о. Е. Тарнавський 2, о. Ю. Дорожницький 6, о. Ю. Дзервнич 18, О. Кушнір 36, д-р Вагнер 15, М. Мичушин 11, д-р М. Малайко 40, І. Радевич 4, Н. Загайкевич 24, о. А. Возняк 1, В. Коштанський 1, д-р Гроз 22, І. Зайончковський 1, о. М. Олександрів 49, о. А. Мухомович 4, сьв. В. В. 10, о. С. Зазуляк 4, сьв. В. В. 16, С. Набелцаль 2, П. Т. 110, І. Кандя 27, В. Вережанинський 15, о. К. Мосевіч 6, о. Ю. Турнявич 6, д-р В. Шурат 29, о. А. Гріб 6, о. Н. Демчанський 2, о. Л. Карлович 4, сьв. В. В. 10, п. И. Курцер 7, о. Р. Ландер 6, о. О. Чубатий 5, о. П. Давидович 5, о. Фр. Громадка 4, п. Е. К. 2, д-р Кіншвер 7, о. Л. Войтович 9, нотар Войсевич 10, о. Ев. Бартош 8, церков в Кадлубоках 4, Л. Герлігер 2, на храмі в церкві, в Галч старобр. 1750, д-р Вж 13, о. М. Варшан 6, о. Т. Гутновський 11, о. І. Куліч 20, Іос. Згоральський 18, о. І. Медикський 2, І. Несторович 6, о. Я. Степанчик 11, о. К. Дурбак 12, о. В. Кальба 3, о. Іос. Шапковський 8, о. Е. Вржасковский 4, о. Е. Кузьма 0-50, о. І. Стефанович 6, о. М. Вавряк 6, о. С. Глібовичський 36-10. — Разом 905 К, 20 сот., з того на дог дако 706 К до „Самопомочи“, — 18 К, курзорок — 520 портрети — 74 К, білим ученикам на книжки, одні, підарства, дорож, — 102 К, передано Виділов бурж. — О. Софрон Глібовичський, катихат гімназії в Бродях.

Тов. Сафат Рубиневич. Маєте явити ся 18 с. м. в Садагурі у звісній справі. — Г. Г.

Календарі: Гр. кат.: нині (четвер) Симеон і, автра (п'ятниця) Мачана, поватра (субота) Антими. — Рим. кат.: нині Воздз. Ч. Хр., автра Нікодем, поватра Людмили.

Львотерия на вдовичо-сиротинський фонд Розпорядженем д. а. міністерства скарбу дістала „Eintracht“ (Згода), товариство адміністраційного персоналу віденських часописів, дозвіл на устрояня львотерії дн призбирани фондів на підмоги для вдовиць і сиріт по своїх членах. Львотерия має між нашими голвну виграну 30.000 К, і значні монетні вгри по 3000, 2000, 1000 К і т. д. Ціка львосу виносить лише 1 К, а тигнаве відбуде ся дня 19 жовтня с. р.

З „Народної Торговлі“. Хоча приготувати обійняти транспорт вина так, щоб наші Вп. відібрателі ще перед морозами вино замовлене могли дістати, просимо прислати замовлення до половини вересня. Офартуємо сідуючі рода вина: Цв по 80 кор, Іа по 100 кор і самородне по 120 кор. за 100 літр. — все франко, стація Львів, бочка не чистить ся. Вино Іа і Іа можна замовляти також в менших скількостях, однак при замовленях на 50 літр. вина дочисляемо, зади являти бочка, котрої партії не тислимо по 4 сотки на літрі більше, а при замовленях на 25 літрів о 8 сотки на літрі більше. Вино самородне можна замовляти також в 50 літр. бочках (не менших) за доплатою 4 сот. за літр. Вина побираємо лише просто від продуцентів, а перед купном піддаємо всі нами оформані вина хемічній аналізі, через що за яність і доброту наших вин можемо ручати. Намі вина попри доброту свою єсть також і дешеві, бо коли звязати ся, що бочки не числимо, котра нас коштує около 14 сот. при літрі, та що вино віддаємо франко стація Львів, а транспорт з Угорщини чи Австрії коштує над 8 сот. при літрі то вийде, що вино наше дешевше як в інших наєрех. Просимо поскорити в замовленнях, бо хочемо ачасно скомпівувати виго. — *Дирекція.*

При закупні товарів пропонуємо перекликуватись на нашу членську.

ДІЛО

Виходить у Львові щодня (крім неділі і свят) о 5-й годині по полудні. Яко літературний додаток до „Львівської газети“.

Передплата і інсерати приймаються: У ЛЬВОВІ: Адміністрація „Діла“, ул. Баторія ч. 24. Бюро газет: А. Охматовського ул. Кішківська 2; С. Соколовського, Пасаж Гавсманна ч. 9; К. Вуштак ул. Кароля Людвіка ч. 23. — У ВІДНІ: М. Дукес, І. Селлерстатте; К. А. Бихтер, Nibelungengasse 4; Н. Шалек І. Wollzeile 11; Hassenstein & Vogler І. Wallfischgasse 10; А. Chutavski Wien VI. Getreidemarkt 13; — В ФРАНКФУРТІ: I. GAMBURG & M. Hassenstein & Vogler.

Передплата і реклами за інсерами платні у Львові.

О рускі гімназії.

В останній часі стали що раз живіше лунаати по краю відзиви Русинів про військових місцевостей і повітів о заснування гімназій з рускою викладною мовою. Це се знак, що потреба своїх шкіл починає що раз більше промовляти собі дорогу в умах і серцях нашого загалу — а далі, що зріст нашої молодіжки по середніх школах поступає, так що заведене руских гімназій стає ся всюди очевидною і konieczною потребою.

Нашим читачам вже звідна акція, яку в справі борби о руску гімназію в Бережанах розвинули Русини Бережан і околиці. Та на тім діяльність нашої суспільности не станула. Перед нами лежать якраз два писма, які домагають ся дальших в тім напрямі заходів: а се зарядження що-до перепоновлення існуючої вже рускої гімназії в Перемишлі і справа руских паралельок при гімназії в Дрогобичі.

Ось ці писма, які подаємо тут без змін для тим ліпшої характеристики фактичних відносин.

Письмо з Перемишля звучить:

Не перший то раз приходить ся нам порушувати справу фатального перепоновлення нашої гімназії в Перемишлі, яка тягне ся неполаджена від 3-ох років до нині, та прибирає чим раз сумніші наслідки. Статистичні числа ереквенції учеників в поодиноких класах прямо страшні: дві відділи І-ої класи по 71 і 72 учеників, два відділи ІІ кл. по 60 і 68, відділ V кл. в числі 76, і VI кл. в числі 65 учеників, і т. д. До того класи ті мусять містити ся в залах обчислених на 40—50 учеників. Досить буде згадати, що польська гімназія на 600 учеників має 17 сал та окремі убикації на бібліотеки учеників та учителів, між тим як наша гімназія на 764 учеників має всього на всього 13 сал, в яких містять ся і бібліотеки і габінеї, — значить ся о 6 сал менше. Сеї аномалії, що аж кричить о вирівняне несправедливості, ані ц. к. рада шкільна, ані ц. к. міністерство не

спішить ся поладити, та перетягає ся з року на рік всяким „формальними“ згладками, як студіюванню плянів будинку гімназійного, та лишніми куріозами. Між тим, як справу перепоновлення в польській женьській семінарії поладжує ся в телеграфічній дорозі, поділене нашої гімназії заявляло уже кілька літ часу, та нема ніякої заперуки, що переведе ся бодай в сім році. Та до такої опіки наших шкільних властей ми вже мали нагоду привикнути, і від них нам нема чого й надіятися. Але се годі зрозуміти, що наша перемиска громада, яка повинна-б уже від давня в тій справі розвинути як найенергічнішу акцію в обороні своєї так тяжко покривдженої інституції, нічим досі не заявила своєї ініціативи.

До такої акції є покликаний в першій лінії сам збір учительський, згладно его урядовий заступник, як орган найбільше інтересований. Та справді дивуватись треба терпеливості наших педагогів, які смірно і без ропоту тратять сили і здоров'я в аномальних класах. Коли вже не згляд на своє безпримірне перетягнене, то повинні їх до того приневолити по крайній мірі згляд на гігієну і умовний розвій нашого молодого покоління, яке серед таких умов мусять нидити фізично і пропадати в далеко більшім числі, аніж в нормальних відносинах. Справді й не диво, що між учениками такої гімназії виховує ся річно кількох самоубійників. Крайня пора, щоб весь інтересований загаль перемискої Руси зацікавився якимсь ділом в тій пекучій справі, бо довша байдужність наша була-б непростимим гріхом супроти наших народних обов'язків.

А знов з Дрогобича пише нам ширший кружок Русинів.

Засноване самостійною рускою гімназією в Дрогобичі — а хочби на разі паралельних клас — стає ся конечностю, не тільки з огляду на число Русинів, які потребують своєї середньої школи, а еще більше з огляду на сю екстермініжційну політику, яку веде управа дрогобицької польської гімназії супроти шкільної рускої молодіжки.

Щоби не бути голословними, подаємо факти в цифрах:

В р. 1898 прогнала рада шкільна краєва 5 учеників за мнимої кружок тайний серед гімназистів, якого існування не відкрила, а оперла свій вплив на тім, що прогнані читали „заказані книжки“ — розуміє ся рускі книжки, які не піддали навіть конфіскації ц. к. галицької прокуратури!

В р. 1900 вписало ся 46 Русинів до І кл. З тих 13 опустило гімназію в протягу року, а 21 поступило до ІІ кл. вчислюючи до сего і репетентів. З тих 46 учеників перейшло до VII класи лише 3.

В р. 1901 вписало ся до І кл. 25 учеників Русинів. До VI класи дійшло 2.

В р. 1902 вписало ся до І кл. 30. До V кл. дійшло 3.

В р. 1903 вписало ся до І кл. 33. До IV кл. дійшло 12.

В р. 1904 вписало ся до І кл. 31. До III кл. дійшло 4.

В р. 1905 вписало ся до І кл. 24. До II кл. дійшло 19.

Здаєть ся, що страшні ці цифри самі говорять про себе.

Варто ще до сего додати загально відомий факт. В р. 1904 здавало ся школи оо. Василян до І кл. 25 учеників. З тих перейшло 6 Поляків. З Русинів не допущено ані одного! Причиною було се, що на майвці мали школярі разом з оо. Василянами співати „Ще не вмерла України!“

Та засноване руских паралельок мотивуємо ще і другим фактом:

Небіщик Тавас Мельник, селянин з Воли Якубової був до останніх 5 літ свідком та учасником в дрогобицькій повіті. Нараз відтягнув ся від руху а всі почали дивити ся на него як на зрадника. Якаж була причина тому? Запитаний про неї при нагоді сам Мельник відповів: „Щоби ви зробили, якби ви мали синів в школі і при кожній важній події в повіті приходили до вас жандарми та всякі матадори і цвиркали вам під ніс: сиди тихо, не рушай ся,

Передплата на „Діло“ з літер. додатком

в Австрії: за три місяці: на цілий рік . . . 32 к. — 44 к. за пів року . . . 16 к. — 22 к. У Львові (без почт. передплати): на цілий рік . . . 28 к. на пів року . . . 14 к. на чверть року . . . 7 к. на місяць . . . 3 к. 24 г.

Повіднено чило наштує у Львові 10 к. на провінції 12 к.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вставляють ся лише за попереднім застереженням. — Рекламішні записки вставляють ся по 30 к. на одну стрічку літератури або за 50 к. в рубриці „Надійшло“ по 50 к. — Подати і інші приватні оголошення чинять ся по 30 к. на стрічку.

роби так а так, бо... маєш в гімназії сина!“

А таких фактів є більше! Політичний характер гімназії проявив ся однак найбільше в минулому році, коли прогнано з неї 6 учеників. Про се нехай свідчить знов факт. Магістрат дрогобицький почав насильно загарбувати маєтки передміщан. Се викликало у остатніх обурення і протест, хоч в дуже легальній формі. Депутатів передміщан, що прийшла зі жалобою до бурмістра Шайна, сказав він же: „poszejkajcie, ja wasze bunt uismerze zandarmem i policem!“ І дійсно, від сего часу почала жандармерія і поліція днювати і почувати по передмістях, особливож Задвірнім. Та щось протизаконного годі було найти. Щоби не відходити з нічим, вихисовано обставину, що хтось стів дуба Мідкєвича, і зроблено донос на учеників з Задвірного передмістя. Директор Старомейський, опираючись на донос поліції і „славного“ Каїма, прогнав за аурботою ради шкільної краєвої 6 невинних учеників.

Думаємо, що наведені мотиви вразно говорять про конечность заснування в Дрогобичі руских паралельок. Ті паралельки потрібні, щоб охоронити руску молодіж від переслідувань і загибелі, яка їй грозить, коли теперішній стан буде дальше удержаний.

Кілька заміток на тему порушень обома писмами справ вискажемо в наступних числах.

Вісти з Росії.

Одним з дуже багачих питань в Росії було питання університетів і рівних їм шкіл.

Як відомо, російським університетам надано вперше автономію уставом з 1863 р. (за царя Александра II.). На основі того устави кожний університет був автономним органом, із совітом, котрий завідував усім внутрішнім життям університету. Світі вибирав (а міністерство затверджало вибір) ректора, деканів, проректора або інспектора і професорів (тільки в випадках довгої необи- ми явив ся також мікенський бурмістр, щоб позитати конгресистів, і угодив добрим ко- нямом та тісточками. При мінці свідання по піднесенню тастів зі сторони бурмістра кон- гресистів залунав гріб гримками оканямм eis polke etc. Певно утішав ся Агамемнон в підземній світі, що так багато веселого життя внесено бодай на часочок до его могили.

Крім сего популового гробу наводять ся в Мікенях ще другий такий, при головному входу, 8 міаут дальше від Агамемнонового званій гробом Клітемнестри, відкопаний пажено Шлімановою, однак в даленій гіршій стані, а до того горішній часті завалила ся. Так само завалені інші 5 гробів копулових.

Відтак звернули ми наш хід до коро- жієного замку, де наводять ся славна брама з львами. Той замок лежить на високих гор- бках в дєбрі між двома околом 700 м. високими горами, горою св. Імжі і горою Шарою, і вєть від агаданних гір обмежений двома глубокими ярами. Місце отже на оборонний замок згамените. До того ще цілий замок обме- дений високими мікенськими мурами, подібни- ми до тириятських, жва з тою різницею, що камінні бруси а або многокутно або прямо- кутно (коло брами) отесані. Широкою, не дуже стрмою дорогою ідемо в долу, з північ- но-західної сторони, нє гору, нє замок. По обох боках дороги високі мурі, збудовані з великанських, прямокутно отесаних каме- нів. Правий мур був ще до того заосмотре- ний вежою, з котрої можна було атакувати підходячого неприятеля в его праві, отже щитом не заслоненої сторони. Вікна стану- ли ми перед львиною брамою. Два високі з одного одислієного намена зроблені одвір- ки дають на собі великий поперечний, 2 м. грубий а 5 м. довгий камінь, над котрим для зменшення тугару наводять ся три- кутна, порожня ніша, заслонена з переду брунатовою камінною плитою з рєлієфом.

Археологічна поїздка по Греції

атеньських конгресистів в 1905. р.

З тих ото всіх причин живою цікаво- стію і інтересом для науки порежате, спішило наше піде товариство з нетерпеливостію до тих славиш Мікен. Була 8. година рано, як ми з двірця в Навпії зелізницею виїхали до Мікен-Фіхті. Зелізниця веде арголіською рівниною, полами управлюваними виноградом, котрий ту і вєсгалі в Пельопонєзі ліпше удає ся, чим в Аттиці. Дятого і вино має бути ту лучше і танше, чим в Аттиці, але в осені. З двірця Мікен-Фіхті піхотою по похованій годішнійшми до села Харваті, заселеного Альбанезцями, що творять чверть міліона цілого 2 і пів міліонного грецького населєня. Греки називають їх Арванітам, підчас коли они сами себе називають Шайне- тарамі, а свою мову шайном. Правдоподібно походять они від Іллірійців. По першій раз поселили ся в Пельопонєзі в XIV. віці, при- зликані сюди деспотом Мануїлом Катагуе- ном. По другій раз поселили ся они ту в 1770. р., призвані сюди турецькою Портою в цілі придрушення грецького повстання проти Турків, викликаного Росією. Альбанезці дійсно здружили повстання, але і сами з Пельо- понєзу не забрали ся. Спільна їх релігія і спільна нужда в Греках получила їх ма- ло по маду в одно, а в борбач о свободу відіграли Альбанезці дуже важну ролю. Греки дали ініціативу до повстання проти Тур- ків, а Альбанезці, яко найадровійший і най- адібнійший елемент між Греками, дали най- аменішних вождів і найоканійшіх нукам. Тим заслужили они собі на повне право до спільної з Греками вітчини і до грецького імені. Греки узяли то. Ноша альбанезца стає ся грецькою національною кошею і до- си є у мужчин в широкім уживаню. А ви-

глядє так: високій червоний фєз з довгим, синим кутасом, трохи загнутий на біс; синій або червоний набат з отвертими рукава- ми, багато вишиваний; тава сама камісельна; сорочка з широкими рукавами; окріаний пояс, до котрого притверджені свірапа тор- бочка на оруне; біла футанєжа (якє біла сорочка, густо фалдована, поверх штанів); короткі а узгі штани; червоні високі камаші і червоні загнуті влівою зашнєчені че- ревики.

В селі Харваті задержали ся ми перед маленьким всеподокієм (гостиницею), що по- сить претензювати назву Гелєні і Мєнє- лия. Властєтелька гостиниці, альбанєска мужичка, чємєнєно привітала нас і зруч- но услужувала. Була, розуміє ся, убрана в альбанєський стрій: довга сорочка, домом на рукавах вишивана; глубоко втиснутий пояс; поверх короткої, білий кафтаніа з воши; в волосі і на шні намітає в насильних монєт. Хто хотів, нулував собі варєні яйця та хлїб і пошывав або горівною, званою фєні, або ма- стиком т. є. олодним мїзером, дєстильованим за помічю живиці з мастикового дєрева, або вином, що ту було мєнєше рєцинованє, нїм в Аттиці. В Греції є ще зі старини перєна- тий закип, вино рєцинувати, т. є. заправля- ти живицею, добуваною в аляпійської пілїї, і тим способом кадавати винов особливий смак, відражающий для неувражненних чу- жинців. А узнокують Греки ту живицу тим способом, що підпалюють пілїї, щоба стїкала живиця. Таким робом знайшли багато місів. Коли іде ся в Атен до Міратону, то бачить ся там широкі простори місів, в котрих пілїї від такої роботи пошєкали.

По коротких перєстанку рушила наша громада дальше в дорозу, вдовж річки, і при- шла до руїн мікенського мосту, що лєжав на кінці свєтатої дорозі, вєдучої в Герайон. Не- задовго відтак увірли ми перед собою т. зв. Скарб Атрея або Гріб Агамемнона, ту сла-

ну величаву підземну будівлю, що була вправді знана з давних давєн, але цілком від- ратна вистала аж доперва грецьким архєоло- гічним товариством в Атенях. Дійсно нічим є вої тріби (напліці) суцїанької в Царгороді, в котрих лєжать ді домовини, супроти велїч- ности будови і таємничости вгладу т. зв. Гробу Агамемнона. Великим і глубоким зе- мельним вріом, котрого стїни спєрті вели- канськими мурами, приходить ся перед мо- гутню браму, котрої надодвірєм зроблений є двох величезних камінних бруєв; одєн з них від сєредини, понад 9 м. довгий, має важити 120.000 кілограмів. Щоби зменшити тугар, тискуний на надодвірєм, пошєчено над ним порожню тринутну нишу, що первісно була від фронту заслонена орнаментованою плі- тою. Коли сєм брамою увїїде ся до сєреди- ни, побачить ся велику ротунду о 15-метро- вий промірі, смєлєну тим способом, що бічні стїни складають ся з 33 поземних ка- мінних перєстєв, положєних одєн на другім так, що чим више, тим вузїш перєстєв. Ся ротунда була первісно окрашена орнамен- тованими стовпами з пєстроєго мїрмору і бро- зовими розєтатам, поприбаваними на слєплєну цєвяхами. Коли єї освїтлено, мусїла она ча- рівно виглядати. З сєї то ротунди вєдуть 3 м. високі дєвєрі до бічної, тємної, чотирь- бічної кімнати, де зложєно було тіло. Ся кім- ната була одїта в алябєстрові плити. Треба ту додати, що в часах Павсанія, т. є. в 2. ві- ці по Хр., Греки стратили буки властєне ро- зумїня призначєня того рода будинків і ува- жали їх скарбнищами. Нинї архєологї ува- жють їх гробами.

В тім то гробі спожили конгрєсисти на стєпач змєнє свїданє, зложєнє з курати, пє- зєної баранчини, сїра і помаранч, та певно неодєн з них згадав небіщца Агамемнона, его невїрну Клітемєстру таї гарку Ври- вєїду, о котру стинила ся распря між ним а Ахіллєм, так живо описана Гомером. Між на-

Ново отворений магазин ШУБ

коло скляну а. Седяка

баранків, сєльонїнів, астраханів;

у Львові ул. Собієского ч. 9

Станислава Стемковича

поручав по найпристунїйших цінах свїй багато заосмотрє- ний магазин шуб, так готових, як і шкіри та матерїя на покрєтє шуб у великих виборі, а також катанки з перєжик

808 2-10

сади якоїсь катедри) міг міністер народної просвіти іменувати професора незалежно від університетського совіта.

Та ся автономія вишніх шкіл в Росії пережила лише два десятки літ. Вже за царя Александра II, коли він із „освободителя“ і „реформатора“ повернувся в деспота, почав зміняти неодноразово в душі реакційним, а чого не встигло за його життя змінити в тім напрямі, то зроблено се за його наслідників, за Александра III. і Николая II. Автономія університетів ставала щораз більше собою в оці реакційному правительству, поки вкінці міністер г-р Толстой не довів до скасування її в 1884 році за царя Александра III. Вже сам спосіб, в який се стало ся, мусів обурити всю суспільність. В громадстві навіть совіті була против скасування університетської автономії сильна опозиція більшости членів совіта. Досить сказати, що із 24 членів 18 голосувало за задержанем застави вибирання ректорів і професорів. Мимо такої сильної опозиції Александер III. затвердив проєкт Толстого!

З того часу і почався упадок російських університетів. Настав і все більше змагався невиносимий стан серед професорського гremium, а бунти (т. зв. „безпорядки“) студентів стояли на порядку денному по всіх університетах. Іменовані правительством ректори, зненавиджені студентами або й професорами, шпектали козаків на умирювання студентів, козаки вдирались до університетів, били пагайками студентів, арештували їх сотками, а відтак адміністративні влади карали їх часто заснаєм а навіть асентированем до кариш компаний. Суспільність обурювала ся на сумний стан в університетах, де до іменованого правительством ректора не могли мати довіри ні професори ні студенти (бо правительством іменовувало ректорами професорів т. зв. „благонадежних“, т. є. готових сповняти волю правительства, спреч свої креатурі). Однак роки минали, а правительство, хоч (*ut aliquid fecisse videatur*) питало університети о їх гадку, як би зарадити лиху, а університети відповідали: „привернути скасовану автономію університетску!“ — правительство все таки консервувало вигідний йому стан, введений 1884 року. Аж настав рік 1904, вибухла війна Росії з Японією — і російським університетам блесла звезда спасення. Таї дійсно, як неоден инний здобуток, так і привернене автономії університетам має російська суспільність завдячувати Японцям, побідам Тога, Ногіро, Ояма, Курокого...

Як відомо, всі російські університети і інші рівні їм вищі школи, по мисли ухвалі гremium професорів і загалу студентів, застрайкували і цілий минувший рік в Росії не було науки у вищих школах, професори і студенти зробили собі вакації... Минув той рік, наближався вже новий, правительством царя Николая II. мусіло щось зробити, бож годі позамикати на віки вічні всі вищі школи в богоспасаємій Росії. І ось дня 28 ст. ст. серпня появил ся на „Собраній узаконеній и распоряженій правительств“ царський указ,

Власне той реліф має дуже велике значіння, бо він єдиний, яко більший твір пластики, лишився з мікенської доби. Той реліф представляє, як два сильні льви опирають ся високо своїми передніми лапами на підставу високого яругого стовпа, закінченого характеристичним капітелюм. Льви, котрим відплеті голови, є зображені з досить природною вірністю і свідчать про старане артиста помічувати природу. Що до стовпа, на вогрого капітелю знаходять ся кулі, то догадується ся деякі археологи, що він був символом Аполліна; інші обясняють також так, що над куля на капітелю предоставляв голови бельків, які то знайдемо на фасадах гробів в Малій Азії. Інші археологи знов видать в характеристичній формі капітелю і в львах подібних до того роду львів, знайдених в Малій Азії, потверджене, що початки архітектури і різьби прийшли до Греції разом з Пелопонідами з Малої Азії. Язнебудь річ має ся, все таки ті льви є і будуть дуже дорогою і милою пам'яткою з перед 3¼ тисяча майже літ. Кілько то они могли би оповісти нам незваного про сам замок, про Мікени і про цілу Грецію за той великий час, коли би могли говорити!

Але ідім даліше! Коли перейдемо через лавину браму, по кількох кроках побачимо низьку терасу, а за неї велике округле місце, обмежене подвійним перестенем, зробленим з примовісних виступаючих в землю намісних плоских плит. Простір між обома перестенами був вивощений малими камінцями і закритий поведеними плитами. В самім же ровді бачимо шість великих і глибоких, в складі примовісно вищечених ям. Були се т. зв. шахтові гроби мікенських королів. П'ять з них відкопав Шліман, а шестий атенське археологічне товариство. В тих гробах знайдено багатом 17 кістяків і великою багатством золота різних предметів прижиттєвих, що їх дано небиццювати на другий світ. Кістяки всі при них знайдені річи перенесено до національного музею в Атенах, о чім вже була мова вище. Правдоподібно є ті самі

яким провізорично (заким вийде дотичний закон) звертає ся університетам (і иншим рівним висшим школам) те право, яке відобрано їм уставом з 1884 р., т. є. університетську автономію. І в наслідок сего указу значне ся з початком нового року зміцнює наука в висших школах.

Указ постановляє:
В § 1-ім: „В університетах совіт має вибрати ректора (згідно і його помічника, де існує сой уряд), а факультети мають вибрати деканів і секретарів факультетів. Ректора (згідно і його помічника) вибирає ся зміж звичайних (ординарних) професорів, а деканів і секретарів зміж усіх професорів дотичного факультету. Вибраних совітом і факультетами предкладає ся до затвердження (міністерству проєвіті). Сі вибори мають перенестися ся вже на сей рік шкільний, заки ще розічніє ся наука.

В § 2-ім: Дбати о удержане правильного ходу науки в університеті в обов'язком совіта і він за те відвічає. В тій ділі: а) совіт має право робити відповідні зарядження, діляючи чи то в повнім своїм складі чи через вибрану до сего комісію; — б) у випадку, колиб, мимо ухвалених совітом заряджень, скоїли ся в університеті непорядки, нарушуючі правильний хід академічного життя, совіт може етаратись (у міністерства) о застановлене занять, чи взагалі чи в часті, на довший або коротший час; — в) начальство над інспекцією надає ся ректорови, котрий в справі удержання порядку в університетах і відповідних в тім ділі указок інспекторови, має право, коли узнає се за річ конечну, піддати рішенню совіта або комісії вибраній совітом; — г) доходження і рішення студентских справ віддає ся професорському дисциплінарному судови на точній основі правил затверджених царем 27 септя 1902 р. — В § 3-ім сказано, що повисіє правила відносять ся також до інших вищих шкіл, котрі в указі наведено. Ось они: Демидовський ліцей, ветеринарні і технологічні інститути, московське технічне училище і новоялександрійський інститут сільського господарства і лісництва.

Сей указ в справі університетів прийнято в Росії з вдовolenенем, хоч інтересовані круги (професори і студенти) вказують на поминене дечого такого, що повинно було знайти ся в указі. Н. пр. університетська молодіж не дістала ніяких прав, а є річчю необхідною — обезпечити також свободи організацій молодіжи на принципі автономії.

Анархія на Кавказі.

Від яких десяти днів східна частина казашського краю потрапає в омуті крайньої анархії. Усякий ледь перестав там істнувати, державна власть втратила усяку силу, а над усім краєм розлило ся море ріані та пожару, якого годі назвати революцією, а тим менше повстанням або революцією, а для якого найвідповідніша назва — анархія повний розлад. Татаре ріжуть ся в Вірменами, музугмане в християнами, робочі маси кинули ся на копальні і нафтяні заводи, а всі разом

гробу, котрі бачив вже Павсаній і котрі озвучувано йому яко гроби Агамемнона і його родини.

Пожиємо гроби і ідм на верг горбкз. Там відкопано в 1887. р. королівську палату. Складом і будовою своєю була она подібна до тиришотей. По сходках выходило ся на подіаре, а подіари до сіній, відтам до передпокою, а звінци до мужевої сагі, званої меґзрон. Довзруги палати було багато побічних будинок і цистерн. Додати належить, що з того місця розлягав ся хороший вид далеко на арголіському рівнину аж до Перію і до моря. Вияло, що королі вибирали під свої замки місця не тільки урешей самою природою, але також подаючи гарний вид на всі боки, бо не треба забувати, що за королівських часів іє пелати угадами ся заравом мешканням брві.

Вийшли сходили з замку до побічної брами, положеної на північ, видимо довгий хідник до підземного резервуару, що доставляв воду провідом з віддаленого жерела. Не тією ту, але і по інших замках володарі старалися як заосмотрити хотіли дуже коштовними водопроводами свій замок з достаточну скільки води, щоб не вистачила на всякий випадок, отже і на час облоги.

Оглянувши так найважливіші річчя з історичних часів в Мікенах, вернувши ми ввечері залізницею до Навплії, а звідтам подорожували на корабель, щоб на другий день відправитися до Епідауру.

III.

Епідавр.

Була неділя, 6. година рано, як ми в Навпії вийшли повозами до Епідавру. Розуміти треба під тим не місто стародавнього Епідавру на півострові коло затоки метанської, але сьвяте місто, зване Гієрон, 3 години їзди на захід від Епідавру в напрямі до Навпії. Дорога була добра, але монотонна, поміж двома пасма-

авертають ся против війська і російських вла-
стих. Міста і містечка, села і копальні в
огні, правительством будинки, церкви, цілі
ділянки міст у руїнах, на улицях міст рі-
зня і тисячі трупів. Всі інстинкти расової не-
нависті, релігійного фанатизму, темноти та
соціальних антагонізмів розгуляли ся над
східним Кавказом у кількох танцях, несучи
за собою смерть, пожежу і руїну, а перед
собою ні одного ясного князя, ні одного
світлого моменту. Се не похід ідей, а гуль-
ба дикої ненависті і темноти — гіркий півд-
нічменого господаря та ще нічтемнішої
політики російського чиновництва.

Східний Кавказ — оправданіше ваві-
донське „стожитворене“. Тут перемішані в
сушім Татарі і Вірмене, Грузини і Перси,
вінці і заходні Європейці. До сеї мішанини
племін і рас прилучає ся мішанина вір. Вір-
мене і Грузини в християнстві, Татаре і
Перси маведандцями двох різних а горо-
жих сект. Вінці ще збільшають ся проті-
внства поодиноких груп через різницю
культурного та соціального стану. Найбуль-
турнійшим та найхурлявішим елементом на-
вляють ся там Вірмене. В їх руках спочиває
інтелігенція і капітал, особливі занятя, пре-
диг, торговля, посередництво і промисл. Во-
ни заразом представляють собою найбільш
поітійно і національно вироблений елемент
тамшанск сторін — кожді проті племена, го-
ловне-ж найчисленніші там Татаре. Нагайні
оставте далеко позаду так економічно, як
і культурно. Не диво проте, що на Вірмен
ненависним оком глядять тамка усе, що на-
ше авірменське: Татарин а Грузин мужик
і Перс-робітник а так само Татарин зулиць,
якому християнин Вірмен робить убійчу кон-
курренцію, вінци Москаль-чужакник, який
бадьє в Вірменні національного і політич-
ного ворога самодержавної Росії. Розрухи
на східім Кавказі звертали ся зразу і го-
ловно против Вірмен, в чім і правительство
авдоозначно вмочило свої брудні пачці, а го-
ловну роль в них грало темні маси Татар,
як к ділком вичучо під'ядувало і з пра-
вительственого боку на Вірмен. Раз розпу-
таний рух пішов одним своїм дорогами, т
розвивши ся широко, пріявля паскрізь разо-
во релігійний, татарсько-музудманський ха-
рактер і звернув ся против усього, що лише
християнське, чи в.но вірменське, російське
чи західно-європейське. В оругах Баку, Шу-
ці, Ерізау, Елізаветполі, Наїчеваву, Зан-
гезура і т. д. вірвало ся до загальної війни
усе музудмансько-татарське населене та під
зеленими хоругвами „пророна“ голосать
„святую війну“ і смерть християнам. Російсь-
кі власти, що ще перед тижнем потурали
татарським нападам на Вірмен, самі тепер
рагують ся утчию перед татарськими то-
пями. На вікчемнім чинованцтві пімстила
го елдаса тактика, — тактика шурена тем-
них мас на свейпомійші елементи.

З опісис та телеграм, що їх приносять навіть російські, цензурно слухати днешнього, можна з'орієнтуватися ся, що події на Кавказі переважають усе, що до тепер бачила Росія в сфері революції, навіть пам'ятні події петербургські і одеські. Цілі ділянки міст були і є видовищем формальних битв проміж населенням самим, і проміж населенням а військом. Узброєні товпа облягають міста, трупів вже тепер числять на тисячі, ранених на десятки тисяч. Військова сила російська в Вагу і школиди показала ся за слабою і уступає перед ворожобниками; навіть армієри не вміли здавити бучу і частину поплана в руки товпи. Сотки вірменських сіл спалені а мешканці їх вкриті або розбігли ся на чотирі сторони світа.

Найбільші розміри прийнято одяг спу-
стешенч в Баку і околици, в славнім нафто-

ми гір або зовсім нагих або тільки рідко по-
рослих косодерезникою. Должна була майже
неуправна, а поросла малими корчами. З км.
за Навплією полишивши на боці село Арію,
звідки ведуть водопроводи до Навплії, іха-
ли ми 20 кіляна нільметрів аж до села Пі-
турію і на ділій тій протсторони не бачили
ніякого села, хіба яну самітау хатяну,
абудовану з малого, нерівного камяня, ни-
зеньку, покриту дахівками, з віконцями та
малыми, як у нас дець в глибоких горах. По-
дорожі зустрічали ми ватаги селян, що ішли
цімо або іхали на ослах, везучи вязанки
дрова, а рідше сухого корія і ріща, ягната,
бівки ітд. Іхали они на торг до Навплії,
щоб там свій товар пропродати і дая себе
хліба, соли, роби... купяти. Все незісти іха-
ли, а мушки ішли піхотом. Одін на войх
була чиста, бо се була веділа, а инді мізер-
ні, біді. Попри наші вези пережидати моч-
ка, не витайоти нас ані відімаючи фозі,
ігнімо спогядати скоса. Раз тільки одяв
з групи дівчат кверзла на беріх польях
придорожних діваті і женула до нашого порозу,
хлібо усьміхачице. Взагалі треба сказати,
що ватаги подорожних гостей киданом до
вожа діваті належать в Греції до звачаю
дівчат, а ще більше дітій. Як в Італії, так
і ту домагає ся за чивит дітвора нагоро-
ди в виді гроша званого „цитар“ або „де-
мезар“ (5 або 10 лент), однак в Греції сти-
дливо, по тиху біжучи коло воза, кони ти-
намом в Італії діє ся то крикливо, на-
пачатливим способом. В Греції взагалі нема
той різжородної зєбраниці, яка так нагляд-
но виступає в Італії, бо у Греків почуте
своєї гідности зростає, а у Італійців видко-
мо упадає. Ту милоходою мушу підієсти,
що як раз національна амбіція у Греків є
причиною, що вступи до музеїв, розкопів

(Дальше буде).

вім рейоні. Дня 6-ого с. м. товня узоревени Татарів стали наливати під місто та підпалити его з кількох місць, а рівночасно кидали ся на Вірмен і загалом християн. В нафтових заводах і заводах пожежна ширла ся з пламенною скоростью. До наливаних Татарів-християн прилучили ся десятки тисяч Татар, Курдів і Персів, робітників нафтових — елемент о стілько дивий, о який ко визискувавший і угнітаний. Тепер зачала ся гуляти. Ваку замінив ся в пекло. Сильні артядері, рик товп, шум пожежі, смердячі та задущуючі змари диму, ріки крові, стоси трунів — все те злило ся в одно давайське пекло, що тревало доти, доки по кількох днях Ваку та цілий его нафтовий округ не замінили ся в одно страшене пожарнице, де черештки опілявших дося заводів джмарав оговь. З 3.600 заводів до 8-ого с. м. згоріло, поверх 3.000, згоріли дані всі нафтові заводи, резервуари, дестильарії, робітничі дома і т. д. Сотні людей найшли смерть в пожежі. Всі телеграми з Росії згідно констатують, що слави на весь світ нафтові копальні в Ваку уже не існують, і не скорше як за рік буде мже їх зноз пустати в рук. Штода, яву поведи властители копалень, транспортів, товариства і залізниць, робітники нафтози, а акціоні державний скарб через сильне копалень, чистили ся на сотки мільонів рублів. Як-ж засидки поглине за собою загамоване нафтоз і продукти в Ваку годі навіть обчислювати. Що будуть вони дуже сумні для копальняних підприємців, а якже вже нині більша часть з мільонів стали банкретами, для робітників, яких близько 100.000 остане без зашити для правительств, що страять мільйони доларів в податках та для нафтозово російського промислу, який буде мусів зачиняти свій розвій на ново ab ovo — се річ ясна вже тепер. Та коли звязати ся, що з вивозом нафтових продуктів з Ваку звязане було основане ріжких транспортних підприємств, агентур і т. д., що в Росії, на залізницях і в фабриках, на велику свалу уживано як зайдешнього опяду нафта, — то розміри економічної катастрофи являть ся прямо безприкладні.

Російська неправительствозна преса, навіть консервативного покрю, одногласно вказує, як на зигномизид подій на Кавказі, на тамешню р спйську адміністративиз, спедяляю на за генерал-губернатора кя. Голиціина. Він сидоккує за Вірмевіз, брутально давнячи їх наді нальне жите, забиваючи в російські цуга їх автономну дерков і цюкую, конфісуючи їх дерковно-національні добра і т. д.; він опісля, коли закарпіло серед Вірмев, висував против них фанатичних і темних Татарів, приймаючи їх до поліційної служби, не перешагаючи в нагледах на Вірмен і т. д. він навіть уружив Татарів, коли Вірмеві для оборона хопили за оруже і він глядів спойно, як в краю зачала ся взаімна різия; він, сей типовий російський чиновник-губернатор, виявляв ті дімні сили, які тепер в спастиваки паками східного Кавказу.

Телеграми доносять, що кавказкі події мали зблизити на царя потрясаче вражіння. Таке саме чептали ми однак стереотипно, свідко разів зайшло що небудь важнийшого у Росії. Можна однак сумніватися ся, аби таку тупий і сліпий чоловік, як Микола II-ий міг зрозуміти ціле грізне значіння кавказких подій. Коли що єго могло „потрапити“, то певне найборше втрата кількох мільонів, влоснених до єдиної царем і царською родиною у різні нафтові спільки. Суспільно державного значіння кавказкої аварії цар та фамілія єго служавців не розуміють і не хочуть розуміти. А однак не треба великої дотепності, аби не добачати аналогії між тим, що діє ся на Кавказі а в Македонії, та загалом між Росією а Туреччиною. Одна і та сама хвороба залягав оба організми. Микола II-ий і Абдул-Гамід люди одного крою і одної долі. А цікаве, що тим, що саме тепер найбільше похолод обох „самодержців“ — православного, і правогоірного — є нечисленні Вірмени. Вірняські бомби гремлять перед палатами Константинополя і Петербурга. Коли-ж то і 30-мільоновий польсьок український здобуде ся на се, аби і перед ним тремтіли всіяні Миколи-Гаміди?...

По війні.

Токіо. Правительство зависило з провінцій-
нальних часописи. Обурена против мирового
договора трезає дальше в цілм краю. Полі-
ція оголошує, що в часі послідних конфлік-
тів з населенєм на улицях міста покалічено
338 поліційних урядників. Між демонстрац-
ями погубило 9 осіб, а 380 осіб ранено.

тіфу. Тут говорять, що в японській армії між матросами панувало страшне невдоволення з мирових устатків. В Осаді збунтувалися воєнки з кількох полків і відбули довільні збори. Мікадо казав арештувати начальників революції і сейчас розстріляти їх. Арештовано багато воєнків. Війскові власті намірюють оголосити воєнний стан у всіх портових містах японських.

31.10. О заворушеннях 13 с. м. в Йокогамі доносять: Топва, зложена головню з портових робітників, підпалює 8 поліційних кіосків і знищує їх. Над раном надійшло з Токію 400 воїнк, котрі обсадили конзуляты, великі магазини і великі резервоари з нафтою. Росіяни з Сахаліну (600) тусили оружием боронити ся перед атаками топви. Між поліціями ранено 3 тьянко, а 37 легко. Хвилюво запланував спокій.

Петербург. Міністер маринарки порозумів ся за посередництвом Франції з Японією в справі деградації Небогатово, щоби йому не роблено ніяких гонорів.

3 Росії.

(Телеграми.)

Петербург. До проекту державного бюджету на слідуючий рік встановлено 2 мільйони рублів на удержання державної думи. В правительствених кругах викинуто проект, щоб Кавказ в причини повстання вилучити від участі в народній репрезентації. Деякі дивізіони доносять, що від Нового Року буде заведений в Росії календар після нового стилю.

Брунселл. Російське посольство жде на приїзд Віттого, котрий в Брунселлі має листи са два дні, щоб в брукселевських на- ситістетах порозуміти ся в справі нової ро- сійської позиції.

Київ. До Ваку вислано 21 корпус армії, вьомобілізований перед заключенем мира в ціл- ніх висилки до Манджурії. В Ваку порішено вібрати 13.600 війська, головна в європейській Росії.

Берлін. 8 Варшави доносять, що в мешка- ню астронома Ковальчика викрито великий скарб оружя. Ковальчик арештовано разом з двома синами і двома дочками. У одного арт- кара знайдено другий скарб оружя і 3 пудра ре- волюверних патронів. Кілька осіб арешто- вано.

Петербург. Отворений онюди конгрес- шляхти вібрав ся в тім цілі, щоб в вибор- чий закон перевести деякі зміни. Виборчий закон дає іменню шляхти упривілейоване становище перед купецким станом.

Царгород. Російське правительство при- славло протест в причини, що російську гра- ницю переходять ватаги турецьких підданих і прилучають ся до татарських повстанців.

ТЕЛЕГРАМИ.

Державна рада.

Відень. Цісарський рескрипт скликає дер- жавну раду на день 26 с. м.

Угорська криза.

Будапешт. Партия незалежності при- явля вчора з малими змінами акт обжалова- ння против кабінету Ферваря. Що-до спра- ви загального голосовання Кошут заявив, що коаліція уважає за свою першу задачу пере- ведення національних і економічних справ, а відтак доперва переведення домагань соці- ально-політичних. Ліберальний посол Десі- вголосив в президій союму внесення в справі заведення загального права голосовання. По- слав міг би бути вибраний лише такий що воло- дів в своїй і письмій мові державною.

Урядовий дивізіон оголошує прийня- те димісії цілого кабінету і зараджене, що всі міністри мають даліше виконувати свої до- теперішні чинности, аж до дальшого най- висшого зарадження.

Скандинавщина.

Карльштадт. Норвегські делегати в цілю рішучостю обстають при успіху ухвалення норвегським парламентом. Ситуація безнад- ійна, але вірване переговорів ще не гро- зить вибухом війни.

Жиди в Росії.

Нью-Йорк. Перед від'їздом до Росії Вітте конферував довгий час з представителями американських Жидів Штраусом і Зепіма- ном в справі російських Жидів. Вітте за- певнив, що положення російських Жидів, значно поліпшиться, бо в недалекий буду- щості увійде в Росію в жите рівноправність Жидів з иншими віроповіданнями.

НОВИНИ.

— Наша байдужність. Пишуть нам: Від- довна практикуєтесь у нас, що краєва рада шкільна іменує на посліпних учителях самі, котрі не мають кваліфікації в руському яз- ку. От тепер стало ся так в селі Горбачах львівського повіта, де іменовано постійного учителя без кваліфікації до уділювання науки в руській мові, хоч в зазначеній селі є школа з вькладивим язиком руським. Краєва рада шкільна з'їздувала тут місцеву раду шкіль- ну, іменувану постійним учителем п. Кухар- ского, хоч місцева рада шкільна заявила ся за п. Зеленим, котрий відповідав вповні всім вимогам. Жінка п. Кухарського не то що не має кваліфікації з руського язика, але о- руській мові просто поняття не має. Який-же буде хосен для дітей і сею в такої школи, де учитель з дітьми не вміє порозуміти ся? Краєва рада шкільна повинна тут два надужити: перше, не надавати учителя, котро- го місцева рада шкільна заспівіювала, а дру- ге надати учителя, котрий не має кваліфіка- ції з руського язика. На такі надужиття наші місцеві ради шкільні звичайно мовчать, не реагують, або ціла опозиція винить ся на безвартний зойку. Оя наша байдужність шко- дить нам страшно, і найвища пора вже її залишити. Де зайдє случай домана шкільних законів краєвою радою шкільною належить інтересованим місцесим радам шкільним апі- лувати до вищих властей. Найвища пора вати ся до самооборони, якнайшче своєю бе- дільністю лише допомагаємо нашим „благот- полонізувати руське населення. — *Viator*.

— Курси для аналіфабетів в Перемисчині. Перемисльська філія Руського товариства педаго- гічного задумує перевести в тім році шар- шу організацію курсів для аналіфабетів в перемисльському повіті. В тім цілі звертаєсь до свідомих Русинів в своїм повіті, котрі хоті- ли би занятись устроєнням такого курсу в своїм, або сусіднім селі, щоб як найкраще подала свої адреси на руки голови той-ж фі-

лії, Олексія Яремь, професора гімназ. в Пе- ремисли, аби їм мож було подати потрібні в тім справі інформації. В тім подано ад- реси належить подати жокал, де відбува- ма-б ся наука, як також імя, назвиско і стан чоловіка, котрий вів би науку. [Прочі укр- руські записки просить ся повторити сю оповістку]. — *Філія Руського товариства педа- гогічного в Перемисли*.

— Ще в справі пропінатції. Нева freie Presse доносить, що в конференціях над у- нормованем пропінатційних відносин в Гали- чині, які відбувають ся в Відні, беруть у- часть намістники Потоцький, маршалок Ваде- ній, віцепрезидент правдої дирекції скарбу Ко- рматовський, радник намістництва Герман і іменем кола польського гр. Войтх Давду- шаківський. Правительство має годити ся на за- ведення краєвою податку від шинкових міде- ний а „Ozas“ заповідає, що дотичне предло- жене віде на порядок союму вже в найближ- ній сезони в осени.

— Другі загальні збори читальні „Пресві- ти“ на Личаківському передмісті у Львові від- булись дня 10 с. м. В склад нового відділу увійшли: о. Александр Яримович голова, п. Ільйо Вак містополю, п-а Марія Данилевича секретарка, п. Міхаліско касир, п. В. Банах бібліотекар і п. п. Кушніренко та Глинський заступники відділових. До кон- трольної комісії увійшли п. п. Устьянович і Федор. Нововибраний відділ хочаки спова- нити свою задачу як слід, пригадує наші ін- телігенції Личаківського передмістя, що її о- бовязком було уже давно вислатись в члени та морально і матеріально піддержувати її о скільки змога. Та на жаль до сего часу дуже мало члени до неї належать. А Русинів на Личаківі чимало! Кожний повин платив лише місячно звичайну вkladку се в 20 с, а вже вібрала-б ся сума, котрою можна би заплатити відповідну хату і гуртувати до неї все більше тих „наших“ братів. Маємо надію, що в другий році життя нашої читаль- ній число її членів збільшиться ся а тимсамим читальня підне се ся. — *Видя*.

— Польська напись на руській школі. Пи- шуть нам з Ярославщини: Довелось мені їхати через село Сурохів, шість вісьметрів від Ярославля. Село корізно руське, та тим і давню видалась мені наочне на шкільнім будинку, зааджена лише по польськи! Питаю одного чоловіка, як показалося, доволі інте- лігентного, чому се так, немже в школі ви- кладовий язик польський? „Та руський, але пан професор так зробив“, — відповідає. — „Чому?“ — „Во пан граб так хотів...“ — „Який граб?“ — „А Казимір Ваде- ній, що має тут свої добра“. І даліше опові мені, що в Сурохові на 1300 і кількадесять меш- канців начисив бм всего-на-всього мілкаде- сять латинських, очевидно говорачих воюди по руськи, і що до двохязычної школи ходять повера 200 руських дітей... І в тім руській громаді не найшов ся доси один чоловік, що запротестував бм против польської написи на руській школі, не найшов ся один громадянин, що обурив бм ся на таке нехтоване руської мови, самовільне доптане народних прав! А в Сурохові читальня общества Казков- ского, ну, та й руський парох твердого за- вала... Почуте народної честі мабуть для них річ байдужности, коли не відчувують сорому ізза польської написи на руській шко- лі. — *Подорожний*.

— Загальні збори філії Руського тов. педа- гогічного в Заліццях відбули ся дня 16 жниа с. р. Звіт з діяльности приймає у- частники до вдоволяючої відомости і уділими уступарюму відділові абсолютною та сер- дечну подяку. Відділ удержував селянську бурсу, в котрій містило ся 46 учеників, май- же самих селянських дітей і заліццького і борщівського повіта. Не маючи на ту ціл- нітніших фондів, відіає ся виді в просьбою до нашої жертволюбної суспільности і при- вбрав дати так в грошах, як і в натур- алах в такім числі, що з кінцем року не ви- казав жадних дефіцитів. Сердечна подяка на- лежить ся за те бущому заліццькому дека- нову о. Ф. Скузькому, котрий обійняком поручив бурсу опіці Веч. духовенству. Даліше сердечна подяка належить ся також заліццьким паням за економічний, а о. Ра- новскому за моральний нагляд бурси. Що праця наділових була щира, доказує класи- фікація бурсаків. На 46 питомців одержано поступ дуже добрий 18, добрий 15, доста- точний 9, а лиш 4 одержало поправу з од- ного предмета. Крім ведення бурси займає ся виді і иншими справами, а то: завів курс для безграмотних, заснував два педа- гогічні кружки, прагловивальний курс для учеників, наміряючях вступити до гімназії або до учительської семінарії, улавав серию відділів, з котрих дохід прасав на руську приватну жезьку семінарію у Львові, пра- дивав над організацією учительської і при- двав членів для учительської „Взаємної по- мочи“. Коби то явні наші філії пішли слід- дом заліццької, заповнали бм ся скоро се- редні школи нашою спосібною молодіжю.

— Сокольська організація в Стрийчині. Пи- шуть нам: Нове сокольське гніздо увійшло в жите дня 28 серпня с. р. в Лукавці виж- ній стрийск. повіта. До торжественности сего дня причиняв ся ще й храм тамшньої цер- кви Усп. Пр. В. По соборній службі божій, підчас котрої співав сокольський хор зі Стрия, почались збори о год. 4 поп. в гарній бу- дівлю читальні „Пресвіти“, при співучасті делегатів стрийського „Сокола“, гостей зі Стрия, Лукавці нажної, Нівеа, Розгірча і трех пожарних філій в Братковець, Жулина і Фахаша, котрі на поклик стрийської стар- шини явились в Жулині в числі 85 люда і довгим рядом пітан походом під проводом друга В. Ф. зі Стрия до Лукавці вижної. Затажись збори, посидались бесіди, а красною

і краснорічною вишша бесіда сокола Якимя Маркуса в Жулина, котрий теллами словами загірав і завазив вібраних численю Лукав- чан, ступати слідом инших свідомих гро- мад, котрі почули і врозуміли клич руського сокольства. По виборі старшини перепровади- ли друга В. Дутка і В. Федусевич пожарні і рухові вправи. По відсидіваню патріотич- них пісень і многолітствю закінчили збори нового гнізда, в органімі сокольства. — І село Добровлян стрийського повіта дочекались дня 10 с. м. хвиля впровадження в жите своєї філії пожарної. І сюди прибули два делегати стрийського Сокола а також наспіли соколи а Добрян і Угерска, щоб стрітати свою посе- стру, новонароджену філію сокольську. Як звичайно, зачалась пожарничі вправи, але при- падно хотів, щоб ці вправи хочіть ужити в практиці. Ото з невідомої причини зачалась велика будва на львівсьім шляху і ціле забудоване господарське недалеко села. Маючи на тамді свій обовязок, вмиг явились при- огня добровлянські і добрянські соколи, ве- дучи що змога ратункувати акцію. Та горячий день, сильний вітер і недостача води спина- ли поспіх в несеню ратунку. Остаточю по- двою годинам вдалось огонь здушити і не до- пустити, щоб дальше ширив ся, загрожуючи доблизьке село Добрян, куда вітер пряму- вав. На тім місці належить піднести зруч- ности добрянських соколів, добре вишколених своїм містоначалником Д. Зубрицьким, ко- трий не жалує туду і праці для товариства, даючи тим чиню доказ, що може зробити щира людина для громади, тай на славу її товариства. Коли огонь угашено, вернули усі до Добрян на збори. Членів вписалось 72. По зборах наступили пожарничі вправи, а опися пописувались Добрянці своїми рухо- вими вправами і пірамідами не аби яким. Фактично добрянський Сокол може стакути за примір иншим Соколам, і сподівались на- лежить, від довідившись о тім, не сичне на- яврах, а буде дальше і краше розвиватись. — *Участник*.

— В справі концерту в Теребовлі. До ко- мітету концертової дружини руських акаде- міків, що заповів концерт в Теребовлі на день 21 с. м., звертають ся деякі теребовль- ські патріоти з предложем, щобі перебіс- тої концерт на инший день, бо 21 с. м. в околиці Теребовлі відбуває ся аж п'ять праз- ників, задля чого руська оловитва інтелігенція не буде могла на концерт прийти, а комі- тет готов наразити ся на дефіцит.

— Торговля невілляниками в Росії. „Наша жизнь доносить про одну сторону в Росії, де ще задержались купно і продаж невілля- нів. Такою стороною, між иншими, є долина ріки Сумбар, в Закарпатській області. Тут щодень продають і купують невілляників і то цілими десятками. Торговельники людий на- лежать головню до населення аула Нухур. Про- дають ся передовсім Персиянка, жінки і ді- тята, а навіть діти. Їх поривають в Персії і привозять сюди. Займають ся тим звісі всім Перц. Нухурці купують і перепродують не- вільників племені Йомудів. Йомуді здавна привикли управляти невілляництвом і сего року зажали ся купном в більших розмірах як звичайно. Цікава річ, що спори які повстають часто при продажах невілляників, розбирають місцеві суди, для котрих отже все те не тай- на. Подавались жалоби до начальнича обла- сти, Усаковського, его помічника Волковникова і прокуратора, але діла не встановлено. Про- звучане над невілляниками підчас перевозу та у Йомудів нічого й говорити, вони стра- шні. Невілляництво в Закарпатській області таке звичайне, що навіть поліційний урядник Гофенгаузен недавно купив собі першу дів- чинку.

— Огні. Пишуть нам: Страшний огонь на- вівсь дня 12 с. м. село Давидівці чортків- ского повіта. В саме похуде вибух ві стіж- ка господаря мешкаючого коло самої церкви і в несповня пів години при сильнім вітрі обив будинок 34 господарів, з цілим май- ном. При тім згоріло двоє дітей. В короткім часі прибули сиванки в сусідніх сел Чорно- конецьк вей і малих, Кривенського, Лисця, Коліндани зі своїми „Совами“ і тим удало ся звинити огонь зькоалізювати, за що на- лежить ся їм щира подяка. Однак 34 господа- рів лишило ся без даху і хліба, бо одно зинчик недавно на помн град, а що звелз від дому, забрав огонь. Шкода около 60 т-

Совісний інструктор глядає лек- цій на селі сейчас, на цілий рік. Може приготувати до іспиту всту- пного до гімназії, або гімнази- яльних клас. Відомости: Пра- вниці у п. Пістевської Золотів. 790 6-6

Правник вправаний інструп- тор, глядає лекцій на провінції. Комісія інфор- маційна тов. „Аналітична Гро- мада“ дан О. Н. Вірменська ч. 30 І. п. 780 3-3

Іспитований дяк, безжениий, глядає посади Пе- тро Чорний, Грибовичі, Ду- блянні. 817 2-3

Іспитований півець церковний, безжениий з текорним го- лосом, глядає разз посади Го- лодай Заремба у Львові, го- 815 тель центральний. 2-4

Помічника до буфету оборотної потре- бує торговля Івана Бориса в Перемисли. 810 2-3

сат К, жип в часті обезпечена. Неждані по- горішці благають сею дорогою о ратунку. Ласкаві дати прислати на руки о Северя- на Стрийбицького, руського пароха в Давид- віцях — почта Коліндани. [Прочі руські часописи просить ся о поміщенє сего пись- ма]. — З нагоди сего пожару надіслано нам ще отсе письмо: Гідно заохутили собі на по- хвалу Соколи а Чорноконецькі величма, що вже не раз полавали, що вмиють. І знов в по- сіднім часі вставили ся дня 27 серпня при пожарі в Чорноконецькій Воли, ратуючи де- ревяну церкву перед грозною їй небезпе- кою, як також відтак в часі гашеня огню, котрого жертвою упало 8 вагород. Але по- слідній вчиню перейшов міра попереднього. Дня 12 с. м. вибух величезний пожар в су- сіднім селі Давидівцях і в короткім часі з причини великого вітру обив аж 34 заго- род. Прибувши по хвилі Соколи а Чорноко- нецьк звернули всю свою увагу на се, щоб огонь не розширив ся дальше. При тім до- казували незвичайну відвагу, ратуючи а го- ріючих хат мішки із обіжєм і доматнім вва- рідям. За се їм честь! Шкода в причини огню величезна, бо всю згоріло враз в стіж- кам, лиш дуже мало удалось уратувати. Серед агарщ потерпіли смерть 14-літній хлопчик і маленька дитина. — В Турівці скалатого повіта згоріло дня 9 с. м. до тла 14 господарств. Огонь зинчив бідавам всю, будинок, збіже в верзі і снові, господарські знарядя, одім, а навіть кілька штун худоби. Шкода велика, лиш в незначній часті обез- печена.

— Дрібні вісті. Директором гімназії в Бережанах на місце перекладного в став спочинаю д-ра Фр. Імєгорчак має стати професор власнотой фізіології в львівській VI гімназії Александр Фролькович, дирек- тор приватної жезької гімназії.

Помічник

— Михайло Венгрінович, парох в Улазові олешицького деканата, відзначений крпо- лянською одеждою, упокоїв ся в 69 році жи- ття, а 45 священицтва. В. а. п.

Рахунок Товариства в з. кредиту, „Дністер у Львові з днем 31 серпня 1905 (сотини про- пушено).

І. Вкладки щадничі:		
вложено	кор.	644.951—
винято		404.097—
став з кінцем серпня		2,024.527—
П. Позички на скрипти і вексілі.		
уділено 1705 нових позичок		
в сумі	кор.	743.283—
сплачено 334 пілковато і рати		890.567—
стан з кінцем серпня у 3310		
довжників		1,969.118—
Ш. Уділи членські		
вплачені від 3724		
членів		150.939—
IV. Фонд резервовий		
і фонди на страти		30.027—
разом фонд власний		190.966—
V. Ціни на пері і в з.		
в других Тов.		268.638—
VI. Готівка на рах,		
біжучім і в касі		125.653—
Вклады приймаємо на 4%, позички ухі- ляємо на 6 пр. При сплаті на 30 рат пірвічних вносивть рата амортизаційна 5-18 від 100 корон.		

Дирекція.

Надіслане.

Коперинський і Син

Фітими і Механіка у Львові: площа Галичини ч. І. против Банку Гіпотечного на планітних площі Галицької поручають

Барометри аверойди по 7, 8 і 10 К, най- ліпші по 12, 16, 20 і 24 К. — Лйоретни поличі по 12, 16, 24 і вше. Заразом по- ручаємо в найбіль- шім виборі окуляри,

цвієрп, люпи і вейляні яні прибори оптичні всілякі направи помагають ся як найкраще і найдешевше. 4185

Харч

домовий даю по у- міркованих цінах Т. Р. ул. Шварпова ч. 1 партер. 5-3

Фільозоф

совісний інструп- тор, глядає лек- цій або бюрною занятя за у- міркованого нагородю. Успіа на адресу „Diligentia“, Яричів Новей, poste restante. 3-3

Аб'ольвент

торговельної академії у Ві- дні, в укінченими правами і бюрною практикою, глядає місця в якийсь руській фінан- совій інституції в Галичині або на Буковині, або иншого відповідного занятя. — Вля- ша відомість: К. Кульчицький, Підгірчик п. Рудий. 2-6

Виноград

десеровий, гар- ний, вибраний в 5-літєвих кошиках або па- чках по 2 К 60 сот. оплачено за післитатю виснаж Зарад сороду княгні Т. Салєжия в Вильчу володім. 305 3-8

Мід нураційний

ліпсовий в 5-літєвих бляшанках олатно по „К. ввєдєє Бєсє- тій Юзичинській Бережани. 4-10

Продаєсь:

1) Літ. наук. Біо- графії в 8 т. з р. 1899 і 1900 а того 3 справних т. 2) Історія літератури русь- кої, част І, ІІ, І відділ. 3) а бібліотекі заіаан, повістей „Ді- ла“: 1) „Обіт помершій“ Ем. Зої, 2) „Кудеяр“ Іак. Косто- маєва 3) „Нові Землі“ Да- нїлевського — всі оправлені. Згопоситись до Адм. „Діла“. 3-4

Поручаю літургічні

вина (Messwein) під мо- юю особистою гарантією від 33 прейцарів на літр австрій- ского і від 65 пр. за літр то- кайско-саморядного італіко ко- да стация. При замовленю про- шу повилкати ся на „Діло“. 3 повязанем 322 1-30

НАФУЛА ТЕПФЕР.

Театр всілячини Dependance Bristol
щодень представлене першорядних артистів.
Дві сензаційні комедії. Родинна програма. Початок о год. 7 1/2.
782 3-8

ФАБРИЧНИЙ СЯЛАД БІЛЯ

Найдешевша торгівля галантерейних товарів

АДОЛЬФА РАША

у Львові Глинок ч. II (напроти тов. Просвіти.)

Поручає великий вибір мужского біла, краваток, рукавичок, парасолів, дісок, шкір'яних виробів, російських кальшів, альбумів як також туалетного мила і перуменей.

Великий вибір пущон на цигарети, тютюном, кроші і спіжик з гербом Росії.

Великий вибір біжутерії.

760

Під осінні засіви

єсть

Жужлева мука Томаса.

найліпшим і найдешевшим навозом фосфоровим під всі
управні рослини. Чим більше грядєть мука, тим деше-
ше припадає 1 кг. % фосфорової кислоти, тому, що кош-
ти перевозу муки високо- і низько процентової є одна-
кові. Крім сего високо процентова мука ручить за фа-
брикат без заміту, підчас коли мука низькопрцентова
є часто фальсифікатом.

II Бачність на знак „Зоря“ II

Генеральний репрезентат „Фабрик фосфо-
рів Томаса“ в Берліні, **ЙОСИФ КАРРАХ**, у
Львові, ул. Ягайлонська к. 22.

Цінижи і обявля даром і оплатно. 604 12-25

Рух величницьких поєдів

важкий від 1 мая 1905 після середньо-європейського часу

До Львова на дворці головний прихадять:

В Іцман 12:20*, 6:10, 1:40, 5:45, 9:10, Ворохти (від 1/7 до 30/9 в неділю і сьвята), Делатина (від 1/10 до 30/4), Кокомії (від 1/6 до 30/9 що неділі і сьвята) Керезмезе (від 1/5 до 30/9), Серета (від 1/7 до 31/8), Бергзмета (в понеділок), Жидачева (від 1/5 до 30/4) в неділі і сьвята.)

Кривога 2:31*, 6—, 8:50, 1:30, 5:25, 8:40, 9:50*, Нового Салца (від 25/6 до 15/9) Янжі (від 1/7 до 15/9).

Підвочисис 7:20, 11:55, 2:30, 10:20.

Лавочного 7:29, 11:45, 10:50.

Рави рускої 7:50.

Станиславова 8:05.

Самбора 8:15, 1:50, 9:20*.

Яворова 8:18, 4:32.

Кокомії 10:05.

Ряшева 10:35.

Тужі 3:45 (від 15/6 до 30/9), Сможнього (від 1/5—30/9).

Велзвд 5—.

На Підзамче
Підвочокмис 7—, 2:15, 5:15, 10—*,

Пізди лькальні.

Вружович від 14/5 до 10/9) 6:50, 7:50, рано, 9:55 перед полуднем (тільки в неділі і рим.-нат. свята, 1:45 попоудни (тільки в неділі і рим.-нат. свята), 3:05, 4:16, 5—, попоуд. 7:41, 8:55 веч.

Янова 8:18 рано, 1:15 попоудни (від 1/5 до 30/9)-4:32 попоудни, 8:45 вечер (від 14/5 до 10/9, і 9:25 вечер (від 14/5 до 10/9) тільки що неділі і свята.

Щирця 10:10 вечер (від 1/6 до 10/9 в неділі і рим.-нат. свята.)

Любіня 10:10 вечер (від 14/5 до 10/9 в неділі і рим.-нат. свята.)

31 Львеза з головного двірця відходять:

До Кракова 12:45, 4:15, 8:25, 8:35, 2:50, 6:35*, 11—*, Запожого (від 25/6 до 15/9), Осьваница (від 25/6 до 15/9), Велічки (від 1/5 до 24/6) і (від 16/9 до 30/4.)

Цнак 2:51, 6:15, 9:20, 2:40, 10:40*, Керезмезе (від 1/5 до 30/9), Дорин-Ватри (від 1/7 до 31/8), Ворочки (від 1/7 до 30/9) що неділі і свята.)

Підвочокмис 6:30, 10:55, 2—, 9—*, 11:05*.

Яворова 6:55, 5:58.

Лавочного 7:30, 2:55, 6:25*, Кожашич (від 1/5 до 30/9 що неділі і свята.)

Самбора 9—, 4:20, 10:55*.

Велічка 11:10.

Рашева 4:10.

Коломів 5:50.

Рави рускої 7:30*.

Перемшняя 10:05* (від 1/5 до 30/9) Хирова, Ясла.

Стрия 11:05*.

3 Підзамча;
Підвочокчис 6:43, 11:15, 2:13, 9:23*.

Пейди льокальні:

Врухович від 14/5 до 10/9 5:50 рано, 8:30 рано (тільки що медії і святя рим.-кат.) 12:30 пополудни (тільки що медії і святя рим.-кат.) 2:10, 3 20 пополуд. 8:10, 7:30 і 7:55 вечер.

Рави рускої 11:15 в ночи можди медії.

Янова 6:55 рано, 9:15 передпопудим (від 1/5 до 30/9) 1:35 пополуд. (від 14/5 до 10/9 в медії і рим., кат. святя) 3:08 моком. (від 14/5 до 10/9) - 5:53 попопудим.

Щирца 1:55 попопудим (від 1/6 до 10/9 в медії і рим., кат. святя.)

Любіня век. 2:15 мопопудим (від 14/5 до 10/9 що медії і рим.-кат. святя.)

Примітки. Моїди носілки друковані в тереннах тоя мѣста; моїди кітки в зазначені звязюмо. Мора кітка чинити ся від 6 год. вечір до 5 мину 59 рано.

Заключні бікети іди ли вомом бікети ноского книжого юда, ілюстровані провідники, розкладки іди і т. д. мом кіткою черес ділї дѣл в мійнім біурї д. м. державних ілюмінан, касси Гаусмана т. 9.

85

Без конкуренції

КАВУ в смаку незрівняну, сильну і ароматичну, невеликого зерна, в почтових пакетах 4 $\frac{3}{4}$ кілевих 14 К. франко.

Кава спеціальність

надзвичайно великого зерна 22 К 40 с. франко.

поручає

Народна Торговля у Львові.

505 11—12

Заснована 1782 Заснована 1782

Діє. кор. привіл.

РАФІНЕРІЯ СПІРИТУСУ

*Найстарше заведенє промислове в краю і одно
в найстарших в монархії.*

Фабрика найзнаменитших лікерів, правдивих поль-
ських горівок, розсолів і румів

I. А. Бачевский у Львові

ц. і к. надворний достатник

поручає Вл. **Управам рілньничих кружків
і сільських ікралиць** свої знамениті вироби
по уміркованих цінах.

Має спеціальні парові апарати до виробу горівок,
румів і інших спіртуаліів у всіх смаках і якостях,

ПІСЛЯ ВИМОГІВ ЗАКОНА
на теплій, хемічній дорозі фабрично владжених і
солодженки та ц. к. інститутом до розсаїду спо-
живних средств розсаїдженки.

Цінники і інформації виславляе **домашне оплатно
і дром.** 347 13—26

Просимо зажадати
нашого банкового календарика,
котрий розсилаємо даром і о-
платно. Льоси на сплати про-
даємо дешевше як заграничні
фірми. Агенти не маємо. Без-
платна ревізія льосів і ефектів.

Шіц і Хаєс
банковий дім і контора виміни.

Львів площа Марійска ч. 7, (ріг
ул. Коперника). 780

Перший руский склад машин
до шиття.

**Незрівняної доброти
машини до шиття і гачку
Zingera.**

Нижні від 27 до 65 зр.
Гучні від 25 до 48 зр.
Обручкові ч. 41 до 77 зр.
Обручкові ч. 46 до 88 зр. (для
грубої роботи).

Воч, Олександрівка і бл. Уряд-
ними продано на рату, як також
і для селен на розпорядженням уряду
громадського.

Усіхми складати машини, Гачки-
ком в 10%, дошитою. Назад шиття
і гачку безкоштовно. Ціни дуже на маде-
на даром. 65

ВОЛОДИСЛАВ КУКАВСКИЙ
перед тим
Іван Лявчук
Львів, Пасаж Миколая.

Виконує найдешевше
 всякі ритовничі роботи, печатки і цизельоване. Власний виріб кавчукових і металевих штамплій, гравюри на металі і дорогих камінях. Шильди ритовані і літі прасовані таблиці з бляхи для сторожких і асекураційних товариств. Печаткові марки, знаки для випаювання із заліза і шпунтові бляшки. Склад кавчукових типографій Perfect і ріжних красок і штамплій.

Артистично-ритовничо заведе
 186

А. Зігмана
 у Львові, ул. Синьска ч. 14.

ГУТКИ цигаретові з найзнаменитіших паперів як: Le Doubleon, Abadie (білі і жовті) Гватемалі поручає найкраще А. Маауркевич, Львів, ул. Скарбівська ч. 7.

„СОКИЛЬСКИЙ БАЗАР“ виконує кредкові портрети в фото-
графій в лінії від 12 К.
„СОКИЛЬСКИЙ БАЗАР“ продає усі українські часописи і ка-
лендарі і посередничать у всіх торговельних ділах.
Замовлення dokonує оборотною поштою. — При більших замове-
нях дає опуст.

ГАРАЗДІ
788 4-25

„Сокильський Базар“ у Львові ул. Русна ч. 1.

Робітню знарядів церковних
 другу руску в Галичині поручає

Василь Дуткевич
 Бронзівник в Перемишлі.

Приймає чаші до золоченя, дароносниці,
 євангелії і інші сего рода річи церковні.
 Золочене і сріблене відбуває ся в огні. По-
 ручає склад хоругов, чаш, ліхтарів, павуків.

ВАСИЛЬ ДУТКЕВИЧ, Бронзівник
 Перемишль, ул. Францішканська ч. 18. 595 26—90

A detailed black and white illustration of a large steamship, likely a passenger liner, sailing on a choppy sea. The ship features three prominent funnels, a complex rigging system with masts and ropes, and a dark hull. The sea is depicted with stylized, dark, wavy lines. The overall style is that of a vintage woodcut or engraving.

до Америки
Канади, Тексасу, Аргентини, взагалі до всіх місцевостей північної і південної Америки, до Австралії, Японії, Хіти і т. д.

з Галичини і Буковини

найдешевше перевозить

Перевозове товариство пароходів

NORDDEUTSCHER LLOYD

В БРЕМІ.

В Бремї се товариство удержує руского священника, котрий виконує душпастирські обовязки і опікує ся емігрантами.

Хто хоче їхати до Америки, нехай пише по шифарту до:
Генеральна Агентура Північно-німецького LLOYD'A
у Львові ул. Городецька ч. 93. 243 24—50

НАШІ НИЗЬКІ ЦІНИ ВИКЛИКУЮТЬ СЕНЗАЦІЮ.

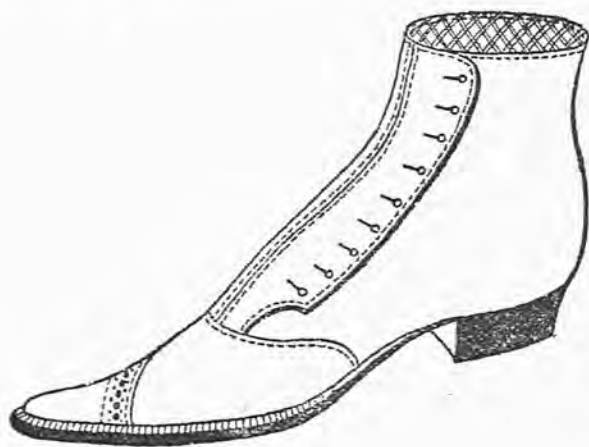
Дуже тривкі
мужескі черевики
гладкі і обкла-
дані
пара **зр. 2-90.**

Знамениті
мужескі черевики
до шнурованя
пара **зр. 3-25.**

Елегантні
мужескі черевики
із шкіри Voks
з гумою
пара **зр. 4-25.**

Великий вибір
добрих
ЧОБІТ З ХОЛЯВАМИ
для духовень-
ства
пара **зр. 8.**

Дамські елегантні
Chevreau
до швуровання
пара **зр. 4-25.**

Одинокa філія
у
Львові
лише
улиця Гетьманська
ч. 8.
Готель „Вікторія.“

Тривкі
дамські черевики
з гумою
пара **зр. 2'60.**

Дуже добрі
дамські черевики
до шнуровання
пара **зр. 2-90.**

Незвичайно
тривкі
дамські черевики
до запинання
пара **зр. 3-25.**

Елегантні
дамські черевики
до шнуровання
із шкіри Voks
пара **зр. 3-90.**

Сальонові еле-
гантні
дамські мештими
легонечкі
пара **зр. 1-50.**

Вироби найбільшої фабрики обуви в цілій монархії продає
Альфред Френкель Тов. Ком.

Виходять у Львові щодня (крім неділі і свят) по 5-й годіні по полудні. Яко літературний додаток до газети „Діло“ виходять також „Вісник літературних новин“.

Передплату і інсерат приймають: У ЛЬВОВІ: Адміністрація „Діла“, ул. Катерини ч. 24. Бюро газет: А. Олександровського ул. Кільницька 3; С. Соколовського, Палац Гавриловича ч. 9; К. Вулиця ул. Кароля Людвіка ч. 24. — У ВІДНІ: М. Дукес, I. Seilerstraße; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; W. W. W. & Vogler I. Wallfischgasse 10; A. Churawski Wien VI. Getreidemarkt 18; — В ФРАНКФУРТІ: I. G. T. M. Haasenstein & Vogler.

Передплата і підписка за інсерат платні у Львові.

ДІЛО

Передплата на „Діло“ з літер. додатком

в Австрії:	на території:
на північ рік . . . 32 к.	— 44 к.
на південь рік . . . 16 к.	— 22 к.
У Львові (без початкової порції):	
на північ рік . . . 28 к.	на південь рік . . . 14 к.
на чверть року . . . 7 к.	на місяць . . . 2 к. 34 с.

Повний рік чинить у Львові 16 к. на провінції 12 к.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Катерини. — Рукописи вставляються лише за попереднім погодженням. — Рекламні оголошення вилучаються з журналу.

Оголошення вилучаються з журналу за 20 с. за одну стрічку інсерату або за 10 с. за одну стрічку „Діла“ по 50 с. — Подарки і інші привітання оголошенням вилучаються за 20 с. за одну стрічку.

О рускі гімназії.

Навчання до помічників нами вчора дописав в справі переповнення рускої гімназії в Перемишлі і відчинення паралельних руских класів в Дрогобичі, як заповідано нами, свідомо нами з увагами на тему акції в справі кривавих нових руских середніх шкіл в нашій частині краю.

Як ми вже вчора коротко згадували, посвідченнями часами стрічаємося з чимраз численнішими проявами, які вказують, що наша суспільність зовсім відчувати чимраз більше потребу живих акцій за кривавих руских середніх шкіл. Про те свідчать так обі вчора поміщені дописи, в Перемишлі і Дрогобичі, які невідомо віче в справі кривавих рускої гімназії в Бережанах, одоможена революція послідовного великого віча в Сокалі, де на гримке жадане усього селянства рішено зачати енергичну акцію, аби маючи в Сокалі оснувати гімназія була рускою і т. д. Всі ті прояви однак, як з одного боку свідчать про актуальність справи так добуру волю людей, що беруться до акції, так з другого боку не вказують на те, аби наші люди здавали собі вповні справу із способів, і доріг, яких до переведення справи треба ужити, і загалом, не вказують, аби акція була ведена планоно, та на основі певної якоїсь засади.

Перш усього, на нашу думку, треба, аби наш загальний станув раз на якийсь певний основний в kwestii чи паралельні чи при польських гімназіях чи самостійні гімназії рускі? Під тим зглядом панує у нас певне багмудство, яке походить безперечно з незнання обов'язкових законних постанов. Закон краєвий о язиці викладнім в школах Галичини (з 22. VI. 67. ч. 13. В. з. кр.) постановляє іменом в артикулі V-м, що явином викладним в середніх школах (з винятком одинокі тоді рускої гімназії у Львові) єсть язики польський, але (точка б) сего артикулу „о часовій потребі і можності заведення попри викладі польські також викладі руских і по одинокі предметам науки, орієнтованих в можнім данім случаю краєва власть шкільна на жадане родичів що найменше 25 учеників.“ На основі сего постанови в різних міс-

цах східної Галичини жадано послідовними роками введення руских паралельних, а тепер на тій самій основі станула акція Русинів дрогобичан.

Таке поставлене справу з руского боку, мусимо однак вважати схиленим, бо по перше навіть, коли би рада шк. краєва сповнила в данім случаю жадане родичів-Русинів і заведе рускі виклади, то закон цілком не дає гарантії, що ці виклади рускі не будуть зараз таки по році-двох знесені (закон виражає говорять о їх „часовості“); а по друге, рускі виклади могли би розтягати ся лише на „денні“ предмети науки, а як такий утратив в практиці виглядає, се знаємо — а по третє все те ще зависить від доброї волі польської ради шкільної краєвої, який сам закон лише пригідну влючку в постанові, що рада шкільна краєва рішає не лише о потребі, але і о „можності“ введення таких руских викладів. Що се послідне значить, можемо собі дослівати на основі дотеперішної практики, де нам усе повтаряють одну пісеньку о „braku ruskich sił nauczycielskich“ тоді, коли десятки Русинів-учителів вчать по польських гімназіях східної і західної Галичини, і коли покінчені рускі філософи не можуть удостоїти ся прийняти на гімназійну службу, хоч рівночасно запинає ся їм належні місця всіма недоуками, непокієнними медичними, правничими, теологічними і т. п.

Тим всім не хочемо ще сказати, аби подана руских родичів о руску науку для їхніх дітей не мали вже ніякої вартості і не промавляємо ні трохи против вношеня таких подав. Мусимо лише звернути увагу, що коли можуть становити тільки один, і то дальшого ряду спосіб в акції о рускі середні школи, а не бути виключним способом, як се у нас досі переважно водить ся. З такого подана „польська комісія едукативна“ певно собі не багато що робить, і як не скрутили йому відразу карку, жадуючи удостоверення підписів на ній, або чіпаючи ся якої небудь лишньої ключки, то вже знайде на него спосіб: brak sił nauczycielskich, brak lokali і т. д. чи вилучає буде протягати справу звисним гавицям ладом. З тих всіх отже причин акція в справі гімназій мусить стати на інших основах і піти іншими, ширшими дорогами, яких сльняний такий референт згідно вон не закрив туманом кружок.

В всяких кроках о руску середню школу треба нам перш усього стати на принципі самостійних руских шкіл, а махнути рукою на всякі паралелі. По друге акція о рускі середні школи повинна бути загальною і систематичною.

Досі кілька руских повітів обізвало ся за рускими гімназіями, а в тих повітах починає лише певні ізолювані кроки в сій справі. Справа кривавих руских середніх шкіл єсть однак справою всіх Русинів не лише кожного даного повіту, але з цією о краю, і вся руска суспільність повинна в ації брати живу участь. Так в першій ряді, коли в певних містах всякі фактичні дані промовляють за основою рускої гімназії, всі рускі чинники в повіті повинні приложити руки до діла та всі можливі дороги повинні бути використані. Належить порушити раду шк. краєву і міністерство та вносити петиції на руни руских послів так до парламенту, як і до сойму. Існуючі в повіті рускі культурні інституції (філії „Просвіти“, „т-а педагогічного“ і т. д.) повинні забрати голос і поперти справу відповідними меморіями, заосматреними фактичним матеріалом. Справу належить порушити на вічах, ухвалювати на них відповідні резолюції, а рівночасно з'організувати масове петиціоноване за гімназією так до сойму, як і до парламенту. Найліпше в таких разі, коли мовити ведучий акцію розішле готові тексти петицій по громадах, та подбає, аби їх покрито сотнями і тисячами підписів і відслано, де належить. Те саме повинно робити ся і в усіх сусідніх повітах, які мають безпосередній інтерес в основанню даної гімназії.

Таку інтензивну акцію локальну повинна супроводжати жива акція і в цілмі краю. Можна деколи стрінути ся з думкою, що не треба виводити постулату рускої гімназії в інших повітах, коли вже в однім акції розпочала ся, аби не „перебінати“ її. Погляд наскрізь неоправданий, опертий на цілком хибнім розумованні та впродовж на ґрунті найвищої опортунізму. Акція за гімназією рускою в Дрогобичі чи Бережанах ніяк не може компрометувати акція за рускими гімназіями в Сокалі, Стрию, Заліщику і т. д., а хай може її підмогти. Ясна річ, що скорше можна одержати бодай одну середню школу, коли викане ся потребувати

або десяти і коли за ними розведе ся живі заходи, ніж тоді, коли одна сторона краю зацікавлена справою кривавих рускої гімназії в своїм „куті“, решта-ж краю обмежує ся на спочуване справі і спорадичні плятонічні резолюції. Вкінці найживіший інтерес справі гімназії має для загалу тоді, коли досягає місцевих відносин і потреб; тоді стає вона безпосереднім інтересом населення даного округу і мусить збудити в тім інтензивну діяльність окол кривавих гімназії. Видвинене kwestii кривавих руских гімназій відразу в кількох або кільканадцятьох місцях Галичини може отже лише допомогти так загальної справі, як і даним округам.

Кінчаючи свої уваги, реасумуємо. Нехай акція в справі руского середнього шкільництва буде масовою, нехай охопить цілий край і буде загальною, нехай веде ся всіма можливими чинниками і дорогами, а головною нехай звертає ся дорогою віч і петицій до репрезентативних тіл, нехай винци має на меті лише кривавих самостійних руских гімназій. Тепер як-раз догідна пора на збори і віча, тож і хвиля відповідна до закінчення справи. А спіймати ся треба, бо вшехпольська преса залякана великим напливом Русинів до середніх шкіл з початком сего шкільного року, вже боє на аларм та — як вчорашнє Slowo Polskie — якже Полянів, раду шк. краєву і коло польське, аби подбали заснувати як-найборше польські гімназії в Сокалі, Рогатині, Підгайцях і т. д., щоб „ubiedz możliwe ruskie zarędy“. Тож до діла, поми час.

Угорський сойм.

Вижиданий так нетерпеливо угорський сойм зібрав ся вчора. Вже від раня площа перед парламентом була обсаджена поліцією і дозволяла доступ лише тим, котрі мали карти вступу до парламенту.

Перед засіданєм президент палати пос. Юст прийняв депутацію новозорганізованої національно-соціалістичної робітничої партії під проводом пос. Мецеси, котра явила ся з петицією о заведення загального виборчого права. През. Юст заявив, що сам є прихильником такої реформи а що-до поладоди петиції соймом, то просить, щоб робітники вижидали спокійно постанов палати а „не заведуть ся“.

Археологічна поїздка по Греції атенських конгресистів в 1905. р.

Щобя ту так довгу, монотонну дорогу зробити нескучною, заведе ми — чотири в однім повозі — розмову на різні теми дотикаючи грецького народу, его економічного положення, просвіти і т. д., там більше, що мали ми між собою грецького ученого, ректора п. Лямпроса, що є дуже добрий знавець всіх грецьких справ. Видячи вибідлі, мізерні лица прохожих сежя, запитав я: „Певно у тих селян мусить бути біда?“ — „Так і ні“, відповів ректор, „бо біда се зглядна річ. Греки на селі має дуже малі потреби. Коли має пригорщу оливи, кусня ліхого хліба і слянку дуже таного рецинованого вина на обід, то є вдовою вдовою; кава (чорна) і тютюн — то одинокі люксуси“. — „А якжеж стоїть питання соціального?“ — запитав другий. — „Соціального питання в Греції досі нема“ — відповів ректор — „бо що до земської посілости, то в Греції є тільки дрібні посілости, найбільші до 20 гектарів обсягом; великої посілости нема, хай в Тесалії, але і там она вже або парцелює ся, або є власністю держави. Коли Греки не заняті управом збіжя, то плекає оливи дерева, виногради, родзинки, морви, бавовну, фігові дерева, помаранчі, міддаль, тютюн. Богато Греки знаходять свій хліб в промислі, хотай віз досі на всіх полях ще в перших початках. Старання грецького правління, наданем привілеїв розбудити більш промислові підприємства, були вправді досі безуспішні, однак не тратимо надії, що в будучности промисел двігне ся. Найбільші досі фабрики знаходять ся в Пірею, а то: парові млини, ткальні, олійні, фабрики мила, пороку, машин, го-

ріщяні коняку. Значна часть жюдности знаходить роботу в гірництві, іменю в добуванню різномордного мармору, в ялій не є ніякий інший край багатий від Греції і без якого не була би дійшла в старині до так великого розцвіту ні архітектура ні різьбярство; далше в добуванню цинку, олова, срібла, міді, заліза, мангану, сміргію, камінного угля, сірні, гончарської глини і т. д. По найбільшій принале до душі Греки торгують і мореплаванням. — „Що є більше, чи звів чи вивіз?“ — „Розуміє ся, що звів, котрий перевозив звів о яких 50 мільонів драхм річно і походить в першій ліній з Англії, відтак з Росії, далше з Австрії, а звінці в Франції і Турції“. — „Як великий вивіз?“ — „На 80 мільонів драхм річно; найважливішими артикулами вивозу є: родзинки, олива, тютюн, вино, шовк, фіга, губки, метал і т. д.“. — „Якже представляють ся фінанси держави розкоди о 3 мільоні драхм. Державний довг, котрого початки сягають основана грецького королівства, вивозить над 850 мільонів драхм і сплячує ся з шести державних монополій (сілі, нафта, сірники, варти до гри, цигаретовий папір, тютюн), зі стемплів, цол в Пірею і з добування сміргію в Наксос“. — „А яка сила військова?“ — „Всі мужичини обов'язані служити в війську. Однак стояче військо не переходить 23 тисяч мужів; в то входять 1920 офіцерів та урядників і 4000 жандармерії“.

Так розмовляючи, приїхали ми до села Лігурио. Сонце гріло, як у нас при мінці червня. Перший будинок в селі, який своїм гарним виглядом звернув на себе нашу увагу, була школа. Стояла она на горбку. Однак дапа нам притоку, розмовою довідати ся про стал просвіти в Греції. „Як багато

анальфбетів в Греції?“ — запитав один з нас. — „Перед 15 літами було тільки 6%, альфбетів. Від того часу пішло значно кудшшому, іменю від коли запроваджено шкільний примус. Всеж такі анальфбетизму далеко ще не усунуто. Греки є вправді дуже цікавий і жадний науки, однак вразом не втривали. Найменше цікавими до науки є Волохи або, як они себе називають, Румуни. Походять они правдоподібно зі змішання дакійських, мейських та тракійських племен з римськими осадниками. Живуть номадами держать ся строго своїх звичаїв, не входять в подружні звязи ні з Греками ні з Альбанезами і мешкають дуже нечисло. Від них то в найбільшій часті походили ті рабунки, які довгий час ставили Грецію в таке свільго“. — „Кількож є шкіл народних?“ — „Маямо около 1700 шкіл елементарних, де учать лише читати і писати, майже 2000 шкіл народних (з ширшим обсягом науки), а 236 т. зв. шкіл гімназійських, що відповідають виділовим в Австрії. В пляні науковим між іншим вкладає ся велику вагу на гімнастику, котру певнає ся не тільки в школах, але і в гімнастичних товариствах. Для заохоти устроюють ся до року в атенських стадіоні пангелленські агони, на яких роздають ся нагороди в виді вінців з мірту або лавру та медалій. Такі агони будуть панон мати нагоду бачити сего року в маю“.

Додати ту мушу, що дійсно сего року відбували ся такі агони в Атенях в „стадіоні“ через три дні, від 7.—9. мая. В перші дні дні поспівували ся ріжними гімнастичними зправами на старогрецький лад (як: киданем диска, біганем до мети, борбою на пастуки і т. д.) поодинокі товариства, а з дня школи, почавши від народних, а свінчавши на гімназіях. На тих агонях був присутний король в двором і англійська королева, що

тоді там гостювала. Ученики виконували на команду різні війскові марші і переходи, з одної форми уставилення в другу такі різні рухи з шведської гімнастики. По свінченю агонів, около 6 годичи ввечерю, роздавала англійська королева (бо она тоді як раз була в Атенях) вінці з мірти, китиці з галузок оливного дерева та медалії тим, котрих наглядуюча комісія уважала того гідними. Як некаже значіне має у Греції така ідеальна нагорода, видно вже з того, що по відході королівського двору розпочала ся правдива боротьба на будави між двома товариствами гімнастичними, пангелленським і національним звязком, з причини задротости, що національний звязок одержав першу нагороду, а пангелленський ні. Третого дня т. є в неділю пригадало ся в стадіоні агоніам около 15 тисяч видців. На другий рік відбудуть ся в стадіоні т. зв. всенародні олімпійські агони, на які будуть запрошені до участі всі держави чи народи.

— „А якже стоїть висте шкільництва?“ — „Ми маямо 40 гімназій, одну реальну гімназію, університет в Атенях з 3000 студентів і 54 професорами, торговельну школу в Атенях і Патрасі і кілька інших фахових шкіл. Наука всюди безплатна, але за то іспитові також досить високі, що університетському професорови приносять над 1000 драхм річного доходу. — „Якже платня професора університету?“ — „Не велика; перша платня вносить 3000 драхм річно. З п'ятилітними доплатами і таємсами може професор дійти до 6.000 драхм. (Нині драхма = 80 остонам).“

(Далше буде).

ТАПЕТИ, Матерії на меблі, меблі у всіх стилях. Спілка львівських тапіцерів
матеріали, колдри, портієри, дивани. Комплетна обатанова, тапіцерські матеріали. Всякі роботи обнимає в місті і на провінції. Ягайлонська, ч. 3. 662 7-62

476

Германія

акц. тов-о обезпеченя на жите в ШТЕНІ.
В Австрії діяльне від 1873 року.
Бюра у Відні, Germaniahof I, Lugeck Nr 1 i Sonnen-
gasse Nr. 1, (у власних будинках.)
Стан обезпеченя з кінцем 1904 р 823.9 мільйонів К.
Резервові фонди 356.4 " "
До розділу дивіденд існуючі ре-
верви вису обезп. 24.5 " "
Дивіденда після плану В в асек. році 1906/7 аж до
71 1/2% повної премії.

Обезпечене на случай неспособности до праці!

Користи обов'язки на случай неспособности до праці в порівняно
з кожним другим родом обезпеченя ось-які: На случай хвороби і
підковної неспособности до праці, спричиненої недугою або случаем
пр. умовою недуги, паралізом, податрою, високим хребтовим
стрижнем, епістактою, глухотою і т. п. у власних обезпеченого початки
від спадкового року обезпеченя від всякого дальшого плачєня пре-
мії тар. IV кл., а крім того обезпечення дістає від того самого часу
5 до 10%, річну ренту від обезпеченого капіталу аж до ужити або
два платити послідної річної премії. Власних інформацій узяє
бевплатно. 719 2-й
АДОЛЬФ ЛІБМАН, банковий дім, Львів, Сикстуска 2.

Вибухові мотори

ссухо-газові, рокові і бензинові всяких си-
стем і величин.

МЛИНИ і ПРОМИСЛОВІ ФАБРИКИ
установлює

ЛЕВ ГЕЛЛЕР, Львів,

ул. Городецька ч. 35.

Кошториси, пояснення і плани даром.

Новість! Спеціальна машина до виробу ячмінних крул.

Успіху заплати дуже догідні. 690 6-6

ЧАСТИННУ СПЛАТУ

признаємо всім особам добре ситуованим, без ріжниць
стану або рангі.

Ново отворений магазин новості для женщин і дітей
у Львові, при ул. Галицькій ч. 19, під фірмою

„Малий Лювр“

порукає свій величезний вибір блузок, капелюхів, рукавичок, галсок,
шамфрових, матанок, фартурників
КОНФЕКЦІЇ ДІТОЧІ І ДЛЯ ХЛОПЦІВ
парасоль, парасольок, панчош і панчонкових товарів, воалток і інших
модних товарів, льняних товарів, столового біля, мужського, дамського,
і дитячого біля і т. д.

Замовлення з провінції полагоджує сявід веротно.

Управа магазину „МАЛИЙ ЛЮВР“ у Львові, Галицька 19
(біг ул. Соборської). 325а

Ілюстровані ціни вислає ся на провінцію даром і оплатно.
Наш головний склад диванів, портієр, фіранок, хідників, кофів, ковер,
кап на столи і на ліжка, перат, лінолеум і декоративних артикулів на-
ходить ся у Львові, ул. Сикстуска ч. 6 (Пасаж Гавсмана).

Що дня свіжий

кураційний виноград

в кошиках 5 до 6 кіло брутто по ціні 60 сот. за к.
висилає 735 8-?

Народна Торговля у Львові.

ІВАННИ ЦІЛЬЦЕР від 40 літ добре звисний

КРЕМ ДО ЛИЦЯ

успіває все, що нікодіть красі, особливо:
веснянки і остуди, червоність носа
та риз і надає лляю аж до глибокої старо-
сти ядоровий, рожевий вигляд.
Ціна великої пущки К. 2-40
малої пущки К. 1-20
до того відповідне мило кускам за 60 сот.
Висилає ся у всі сторони світа.

Дістати можна у ГЕРМІНИ ЦІЛЬЦЕР,
Будапешт II. Kinyu utca 70. — Головий
склад на Відні ул. КАТЕРИНИ ПОШЕР,
638 Відні II. Taborstrasse Nr. 48. 10-10

Знаменито прасоває біле

дістає ся легко і певно при помочи

СРІБЛИСТОГО КРОХМАЛЮ

Фріца Шульда іно. Акц. тов. Егер і Ліпско.

Правдивий леще з охороною маркою
„GLOBUS“ і „ЗЕЛІЗКО“.

Можна дістати входи в картонах.
451 9-28

Реномована і загально звисна фірма

Товаровий дім „Au Louvre“

у Львові, ул. Сикстуска ч. 6 (пасаж Гавсмана)

порукає свій обильно і багато заосмотрений, склад всяких
можливих родів диванів (також церковних і перед вітари)
диванів, портієр, фіранок, хідників, кап на столи і ліжка,
перат, лінолеум, ковер, кофів, дерг на коні та всяких
інших декоративних предметів по дуже низьких, конку-
ренційних цінах.

За надісланем нам поштової марки за 10 сот. висла-
ємо наш багато ілюстровані ціни, в котрих є опи-
сані також льняні і бавовняні товари, мужеске і дамске
біля, шифони, полотна, столове біля та інші важкі арти-
кули з обсягу домового господарства. Замовлення з про-
вінції полагоджує ся відверотно.

Для уникнення похибок просимо зважати довадно
на нашу адресу.

З поважанем
Управа фірми: ТОВАРОВИЙ ДІМ
„AU LOUVRE“
Львів, ул. Сикстуска ч. 6.

3256 16-37

Дома і в дорозі доконечне средство

Бальзам антимарья А. Thierry

є загально звисний і признаний.

Дуже успішний при ліхм травленю з побіжними пе-
доманіями, як при відбиваню, агазі, ватсаню стільця,
випотрі квасів, почуваню наповнення, корках жолудка,
недостаті апетиту, інфекцій, катарі, запалення, осла-
бленія, вітрах і т. п.
Успіває корі і болі, злагідняє кашель, розпукає
слиз і очищує.

Найменше вислає ся поштою 12 малих або 6 великих флаконів за
5 К оплатно: 60 великих або 30 малих флаконів 15 К оплатно.

Треба уважати на одинок правно забезпечену зелену охорону
марку з черницею „Ich dien“. Лише такі правдиві.

Антикаря масть з центифолії

А. THIERRY масть з центифолії
успіває біля, змищує розпукає, гоїть і т. д. Найменше вислає ся пош-
тою 2 флакони оплатно 3-60 К. В дрібній продажі в торговлях 1-20 К за
флак. Повний доказ, що бальзам антикаря А. Thierry і
масть з центифолії є недостатними средствами, подає брошура з тиса-
чими оригінальних подія, яку додає ся даром до замовленого бальзаму
або на жадане вислає ся окремо даром. Адресувати треба: Антикаря А.
THIERRY в Преграді (Pregrada ad Rohnsch-Sauerbrunn). Про салішіяні
і дальших продавців наслідуючих фабрикацій мого правдивого препарату
і дальших продавців наслідуючих фабрикацій мого правдивого препарату
прошу неї донести, щоба потягнути їх до судової одвічальности. 285

Одинок, дійсно англійске

средство краси

є Баласа правдиве англійске

ОГІРКОВЕ МОЛОКО

успіває всяку нечистоту лица, висипку, прищики, ве-
снянки, пята від недуги печівки і т. п. і надає лляю
свіжий та молодечий вигляд.

Фляшка 2 К, до того огіркове мило 1 К, Крем огірко-
вий 2 К, пудер 2 К і 1-20 К.

Головна висилка: С. Balassa аптика, Budapest
висилка: C. Balassa аптика, Erzsäbetti u.

Головні склади в Галичині: аптика Жигм. Рукера,
Львів і аптика Ф. Брайера, Перемишль, площа „на
Брамі“ ч. 4 і у всіх аптиках і дрогеріях. 1-0 8 21

Від 1868 р. уживане

Бергера медичне смоляне мило

порукає визначними лікарями, уживає ся в переважній часті європейських
держав з успіхом против асеного рода шкірної висипки, осо-
бливо против поризів і хворячих недуг шкіри та паразитів, прищів, та-
кож против червоноти носа, відморозення і печеня ніг. Бергера смо-
ляне мило має в собі 40% деревної смоли і зовсім відкидає ся
від усіх прохач смоляних мил по торговлях. — При упертих недугах тре-
ба спробувати дуже успішного.

Бергера смоляно-огіркового мила.

Як лагідніше смоляне мило до усунення
всякої нечистоти лица, против висипки на шкірі
та голові у дітей, як також неваріанне косметичне мило
до миття, купелів і до щоденного ужитку служить

Бергера гліцериново-смоляне мило

що містить в собі 35% гліцерину і є сильно наперфумоване.

Дальше як дуже добре средство на шкіру уживає ся з великим успіхом:

Бергера бораксове мило

особливо на веснянки, остуди, опалення від сонця,
угри і всяку иншу шкірну нечистоту.

Ціна штуки кожної повноті сорти 70 с.
разом з поученем, як уживати.

Домогати ся треба в аптиках і дотичних скляках виразно Бергера
смоляного мила та уважати на уміщену з боку охорону марку і підпис
фірми G. Hall & Co. на кожній етикеті. Преміоване почесним медалем
у Відні 1883 і золотим медалем на виставі в Парижі 1900.

Всі інші медичні і гігієнічні мила марки Бергера відчислені в ін-
струкції уживаня, додані до кожної штуки мила.

Дістати можна у Львові в аптиках: Якова Байзера, Карола Діля, Пе-
тра Миколая, Якова Шпеса-Портанського, Жигмонта Рукера, К. Скле-
панського, К. Білевського, Едварда Брікнера, І. Шпелеса, Симеона Гаа,
д-ра Т. Заріцкого; в дрогеріях: Петра Миколая і С-ян, Г. Гріншпана, Ф.
Травнелльнера, Ізидора Фурхмана. — У Вашнівцях н. Ч. у аптикаря Емі-
ля Вільнера а також у всіх галицьких аптиках. 206 26-36

Головна висилка: G. Hall & Comp., Wien I., Sternlg. 8.

Водопроводи, Каналізація

для міст, містечок, сел, публич-
них будинків і приватних домів

проектуює і уряджує

АВГУСТ ЛЕВ і С-ка

у Львові

ул. Коллонтая ч. 6.

Адреса на телеграмі:

„Нальора“ Львів.

Центральне топле. Світло газове і елек-
тричне. — Всілякі урядження промислові.

Млини, тартаки, горальні.

Мотори

всіляких систем, бензинові,
ссухо-газові, сирітусові і
електричні. 741 4-52

Громозводи

на Воші дом, телефони
і електричні давники.

Основна зам.: Кожний кусок мила з маркою „Шіхт“ є гарантовано
чистий і шийний від всяких шкідливих складників.

Запорука: 25.000 корон платять фірма „Георг Шіхт, Аусіг“ кож-
дому, хто докаже, що се мило з маркою „Шіхт“ завлаває
в собі які небудь шкідливі домішки.

МИЛО ШІХТА

(з оленем або ключем)

615а 4-20

є найліпше і найдешевше до
уживаня!

Чудесна, інтензивна сила чищення і велика ви-
датність мила Шіхта, его лагідність і безусливна
чистість основують ся на спеціальним способі виробу
і на дуже стараннім доборі потрібних до виробу сирих
матеріалів, котрі по найбільшій часті вироблюють ся
в власних закладах з спеціальним углядженем їх при-
значеня. Мільони разів випробоване і досвідчене.

При закупні товарів просимо покликуватись на нашу часовню.

Видає: Александр Борковський. Редагує і одвічає за редакцію: Д-р Ежен Лемішкий.

З друкарні Народної [Машини] Кооператива ч. 9.

Діло

Виходять у Львові щодня (крім неділі і свят)
о 5-й годині по полудні. Яко літературний додаток
до газети „Вісник найвищої школи“.

Передплату і інсерати приймають: у Львові
Адміністрація „Діла“, ул. Ваторна ч. 24. Бюро газет
А. Олександровича, ул. Кілівська 2; С. Соколовський, Па-
саж Гавришанський ч. 9; К. Вулиця ул. Карла Людвіка
ч. 28. — у Відні: М. Duker, I. Selterstätter, F. A.
Böcher, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11;
Hassenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; A. Chn-
owski Wien VI. Getreidemarkt 18; — в Франкфурті
і Рамсбурзі М. Hassenstein & Vogler.

Передплата і інсерати платні у
Львові.

Передплата на „Діло“ з літер. додатком

в Австрії: за рік . . . 32 к. — 44 к.
на рік . . . 16 „ — 22 „
у Львові (без почтової перешлики)
на рік . . . 28 к. — 44 к.
на чверть року . . . 7 „ — 11 к. 84 с

Повідинне число коштує у Львові 10 к.,
на провінції 12 к.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 34 ул.
Ваторна. — Рукописи вносять ся лише за попереднім
зазначенням. — Редакційні кошти не повертаються.

Головна редакція приймає ся по 30 с. за одну
сторінку літератури або за 10 с. за одну сторінку „На-
дійшло“ по 50 с. — Подати і інші приклади оголошень
можуть ся по 30 с. за одну сторінку.

До борби за загальне виборче право.

I.

Віденська камарія, видаючи як
страхоту на Мадриді вич загального
виборчого права, сама збудила для себе
дрімаче „ліхо“: викликала живе заінте-
ресоване квестією виборчої реформи в у-
сіх видічених верстові народів монархії,
а тепер, — коли раз витягнули справу
знов схотіла сховати у магазині реквізи-
тів двірської демагогії — стрінула живий
протест усіх, заведених у надії на де-
мократизацію державного ладу. Віденські
круті визвали своєю демагогією сили,
які давно переросли дешеві хитрощі ту-
поголовних дворян, — та будуть тепер
певно самі каяти ся своєю незручності.
Се їм однак уже мало-що їй допоможе та
справи назад не заверне. Минули часи,
коли жите політичне шило так, як „ми-
лостиво зволіли“ на се з „гори“. Тепер
ї суспільність має слово і з сим словом,
кождому, навіть найвище поставленим,
приходить ся числити. І можуть собі усі
beati possidentes, яким так добре живе ся
з теперішнім ладом, добувати всіх сил
і способів, аби ще на якийсь час про-
водити так небажану ними реформу, мо-
жуть собі в тій роботі подати руку усім
темні сили: двірської камарії, феодализму,
соціальних привілеїв та національної су-
премації — се походу народної свідомо-
сті і волі не здержити і не загати. Три-
юмф демократії і націоналізму та со-
ціальної справедливості граде твердим
кроком невмолимо го суспільного розвитку
і недалекий час а на звалищах реакції і
неволі зявлять побідний стяг правди і
свободи.

Справа загального голосування стала
по обох боках Литви актуальною. До
борби за загальне виборче право стають
широкі круги населення, стають різні сто-
ронництва, одним словом всі — хто ба-
жає повалення теперішніх державних форм,
а заступлення їх новими, поступовими, де-
мократичними. А імя тих, хто носить в
грудах се бажане — мільони. На клич
загального виборчого права відзиває ся
відгомін з усіх кутів держави, у всіх я-
зиках; витавть его як один муж цілі по-
неволені народи. Се найзагальніший по-
стулат у цілій державі, стяг, довкола я-

кого скупить ся мало-що не вся Австро-
Угорщина — з виїмкою горстки соціаль-
но чи національно упривілейованих. Вор-
бу за виборчу реформу заповіла уже на-
дійшла ліній партія австрійського робітни-
ства — австрійські соціаль-демократи, а
прилучать ся до неї всі щиро поступові,
людові, радикальні і т. д. партії і фрак-
ції усіх народів та й цілі поневолені
нації.

Руский народ витав бій за
загальне виборче право, як
бій за своє жите, за свою бу-
дучину. Ми, Русини, знаємо се до-
бре, що нічому іншому, але як-раз існу-
ючій виборчій ординації, маємо завдячити
се крайню невідрадне положення, в яким
находимо ся, та що, коли ми нині без-
політичної сили і значіння в державі, коли
над нами австрійські правительства ва-
жать ся переходити до дневного порядку,
коли на нашії землі розпанахали ся
Польща, коли русину випирає ся з пу-
бличних інституцій, коли нам до живого
надоїдає польська господарка і коли гро-
зять нам польська колонізація — то же-
рело отсего лиха корінь усього
зла лежить в тій монстру-
альній виборчій ординації,
яку накинено Австрії в інтересі пану-
ючих народів і верстов. І ми, Русини,
свідомі того, що лише знесення теперіш-
ньої виборчої ординації та заміна кури-
яльної виборчої системи принципом за-
гального, рівного і безпосередного вибор-
чого права єсть одним способом, ко-
трий може і мусить радикально виплинути
на зміну нашої національної долі, вида-
ючи нас за одним махом на арену по-
літично-державного життя як сильний полі-
тичний чинник, а вириваючи з рук на-
шого противника ту, штучно лише при-
помочи куріяльної і посередньої виборчої
системи здобуту силу, якою він нині на
нашу погібель розпоряджає. З націо-
нального становища отже нарід
руский з цілою енергією прилучає ся до
борби за загальне виборче право, свідомий,
що там лежить его спасення від на-
ціональної загибелі.

Не лише однак як рускі націоналі але
як демократи, мусимо акції за загальним
голосуванням як найгорячіше спочувати
і усіма силами єї підтримати. Наш нарід
се раг excellence дрібномузичний і дріб-
ношанський робучий люд, що стоїть під

тягаром славетної шляхецької господарки
та загалом терпить соціально і економічно
від усього державного і краєвого ладу,
який створює пановане привілейованих
клас — у нас шляхти, — оперте саме на
існуючій виборчій системі. Крайню анор-
мальні відносини аграрні ждуть як най-
скоршої і для широких мас населення ко-
рисної розвязки, цілий ряд тагарів (по сло-
воту упривілейованої верстви — приїле-
їв) жде на своє знесення, податкова систе-
ма домагає ся рішучої реформи — за-
галом наш край, а іменно руска его части-
на, потребує далеко і глибоко сягаючих,
в інтересі широких людських мас поведе-
них реформ. Все те очевидно при ниніш-
ній виборчій ординації прямо неможливе,
а навіть, коли репрезентанти населення,
вибрані на основі існуючої виборчої ор-
динації беруть ся до „реформи“, то суть
то реформи, против яких широкі маси
населення мусять якнайостріше протесту-
вати. Тож і як демократи мусимо в борбі
за загальним голосуванням взяти як най-
живішу участь, певні того, що лише за-
гальне виборче право може стати підва-
льною демократичної соціально-економі-
чної політики по інтенціям і в інтересі
загалу населення. На сій думці треба нам
стояти тим твердіше, що в соціально-
економічній диванію широких
мас нашого населення лежить
і наше національне движення.

З народного віча в Мостах великих.

Загуляла польська гавата, здорово загу-
ляла в жовківській повіті, і то урядово, під
іменем п. к. окружної ради шкільної, котрої
референтом і душею, стів віс душю може ма-
ти, є п. к. інспектор окружний, Миколай Не-
дзвєдзі. Панок сей переносить учительство,
ба навіть увільняє самовільно, без вітної ві-
домості, зі служби без найменшої причини,
а стягає своїх заушників та заушницю зі ска-
латого повіту, щоб вони помагали йому
в польонізованню руских шкіл та основуванню
евопозитур „T. S. L.“ [Товариства шаналів
львівських].

В повіті жовківській дванадцять громад
не має своєї школи, в інших для меншо-
сти Польків заводять ся польський язык ви-
кладовий, а коля де є руский, то обсаджують
посади учительські некаваліфікованими поль-
ськими силами; натомість в приїлку коло
Волині мостенської заводять ся приватну
шкільку „T. S. L.“ і туди надає інспектор у-
чителя з Мостів великих, вихованого на

стипендії краєвій і платного з фондів кра-
євих.

Супротив тих воїюючих крияд на так
мирний пош, як урядове шкільництво наро-
дне, зажадав нарід піднести сильний протест
на всенароднім річу в М. стах великих. І ста-
нув наш нарід — під проводом свого комі-
тету, зложеного з п. д-ра Якова Невестюка,
о. Омеляна Дидицького та Івана Небожнува, —
з шкільного панад тивач славних мостенських
міщан і кількох сєр патріотичних селян, а
жіночі хустки красувались наче мак цвєту-
чий. Мимохіть пригадав а собі, що пише лі-
тописець про славетну війско Хмельницького по
славній коронувській побіді. Здавалось мені,
що на завив котлових сурмачів зветілись сізні
орли степові на козацьку раду. Серце в гру-
дах росло, бачучи, що нарід сам своїм збо-
ром дав доказ, як на серцю лежить ему рус-
ка справа.

Віче отворив голова комітету д-р Неве-
стюк, і в різкій промові повелення ділі ві-
ча, предпояв на передодні с. крид. Ді-
дидицького. Предпояв, славний провід віча,
показував секретарі, представили правитель-
ственого комітара, заготовили зібраних, щоб
в дискусії по рефератах сємїю підносили
всікі знані їм криде, і уділив сєвою першо-
му референту д-ру Невестюку на тему:
„Справа нехтованя рускої мови в паталісо-
вих мужєвській і жєнєвській школі в Мостах
великих“.

І посипались в уст референта гримкі
слова протесту против нехтованя рускості,
а зібраний нарід живими окликами ціло соці-
даризував ся в бесідняком. Референт нагла-
дно виказав, як сильно погнєжджена наша
дітвора через усунєння сїх руских а мостєн-
ських шкіл, та через обсаду їх самими По-
ляками, некаваліфікованими в руского я-
зика.

По сїм рефераті вивязалась жива диску-
сія, в котрій багато міщан та околичних се-
лян забирали слово і говорили гарно й до
річи. Дуже замітна була бесіда сєланина в
Бутин Грция Грабара, котрий статистичними
числами доказував, як вкрайно для рускої
часті Гєлїчани, а корякотно для польської
розпоряджає ся краєва рада шкільна фондами
краєвими.

Другий реферат „Справа науки руско-
католицької релігії в обох школах в Мостах
великих“, виказав горячо і краснорічиво
мостєнський сотрудин о. Осип Чехович. Ре-
ферат виказав велике заїтересованє і огір-
ченє серед народу на дотичні власті, котрі
мимомовно більшість руских дітей
в обох мостєнських школах (бо 80 проц.), до
тепер не отворили рускої катихетурі, підчас
коля меншість польська має вже катихету, а
навіть для Жидів прийнято від двох літ
бєльфера, котрий не зїнчєв ніяких шкіл.

Слїдуючі два реферати, т. в. „Справа
поведєня окружних властей з учительством
в жовківській повіті“ і „Справа іміграції у-
чительства іл скалатого повіта до жовків-
ського, а еміграція найлучших сил тутєшних“,

Археологічна поїздка по Греції атєвських конгрєсїстів в 1905. р.

Серед живого розговору околом 11. год.
перед полуднем ставали ми в Гієроні. В чу-
дово гарній місці око лежить. З полудне-
вої сторони віджає ся на широкую річку до-
жинау, ту і там порослу деревами і жорчма,
обмежену в полудня і півночі по найбільшій
часті високими моточами. З півночі взно-
сять ся досить висока гора, звана Тітїон
(„козача гора“), а з полудневого сходу гора
Кінортїон. В далекій перспективі на північ-
ній захід виділяє ся високе пасмо гір, зване
Арахнаїон, з найвищим вершком сєв. Ілії,
що заступає місце поганського Гєліоса.

Се епідаврійське Гієрон було найсла-
віїшим місцем культу бога-лікаря Асклєпія.
По переказу породила его Аполліонів Коро-
ній, дочка Флєгія, на поблизкій горі Тітїоні,
а ноза пастуха Арєтана его виморчала. Ту
отже повстав першій культ Асклєпія і звич-
но вєзям свій початок всі інші культи Асклє-
пія в грецїйській сьвітї, як в Аєнах, Смирні,
Пергамоні і т. д. То сьвяте місце з сьвяти-
нею і всіми іншими будинками відкопав в р.
1881 коштом атєвського археологічного то-
варїства д-р. Кавзадіас, генеральний ефор
старинностей і музеїв Греції. Він то став
нашим кривідником і обяснячем по Гієроні.
Що до значіння багато будинків, є тільки здо-
гади. Головний осередок Гієрону творила
сьвятиня Асклєпія, околом котрої блязє і
дальше стояли інші будинки, як: катєгєріон,
гімназіон, тольєс, епїсєпєтеріон, стадіон,
театер і т. д. Пригиданьєм ся тим будинкам
блязє, в котрих по п. найбільшій часті лиши-
ли ся лише підвалини та порозидані оста-
тки стін, словпів, капітелів ітд.

Сьвятиня Асклєпія, збудована на почат-
ку IV. столїтя перед Хр., мала форму до-
рицького перїктеру, то значить: була до-
вжик оточена стовпохотором, утвореним
з дорїйських стовпів. Була она довга на 24
м., а широкіа на 13 м. Підлога була камінна,
стїна з поросу (рід камєня), а окрєй даху
від причїнка (т. зв. сіма) з пентелїчного
мрамору. В середині була статуя Асклєпія,
зроблена з золота і слонової кости, котру
відїв ще згадуваний в горі Павзанїй. Численні
остатки скульптури з причїлїкє находять ся
в національнїм музею в Аєнах (н. пр. ама-
зонка на коля, зранєна амазонка, Ніке
з пташкою в правій руці, Нєрєїди).

Вог Асклєпій був богом-лікарем, що ці-
чєв за посередництва своїх жреців-лікарів
всєкі недуга. Зїдеи то Гієрон було заравом
лічичним заведенєм, до котрого плазла плив
нарід з усіх уюлів, і мусїло мати різні,
як на таке заведенє, потрібні помїщенє, як:
дїм для жреців-лікарів, гостиницю, шпиталь,
казначію, місце для гімнастїки, забав, розве-
селєня, місце до складаня жертв і дарунків
і т. д. Яє великий там був зїдєж народа,
коля озназла ся потреба збудувати театр,
одеїон і стадіон! Валїчєні давали ту велїкі
дарунки, ставили з дорогєдїного матеріалу
валїчї, статуї, вмуровували табїці з напе-
сами і т. д. Величєзні там нагромадженї
богатотва спокуюшували кїльнє разів морєвїх
розбїлїчїкє до нападє на Гієрон, а в 87. р.
пер. Хр. вразованими там скарбами заплатєв
Сулїя жєдї своїм жовїрїям.

Згаданє вище катєгєріон, що ле-
жить на полуднєвій сїдї подальше від
сьвятинї Асклєпія, було, здає ся, великою
гостиницею для чужак; она мало 4 подївїра
і 180 кімнат. На північній захід зїдеи ле-
жало гімназіон, котрого подївїр було на-
около оточєне стовпохотором.

Замїтїям, чудовокрасним, будинком,
що в старїні своєю будовою, малюнками
і технікою виконаня деталїй збудував по-
дїє, є т. зв. тольєс, будова зовсім округла,
о прємїрі 32 метрїв, положена на захід від
сьвятинї Асклєпія. Мало то бути місце для
приношеня жертв, так бодей говорєв одєн
старинний документ. Нинї з того будинку
лишили ся тільки підвалини, а то 4 з великих
камєнів в землі вимурованї перетєні, зходячі
одєн в другий. Першїй найбільшїй служив
за підставу двом концентричним рядам стов-
пів, з котрих виїшли буди дорїйські, а вну-
трішній йовїон з нагодовками корїнтієвсь-
ких. На трєх ілїях перетєних мурї лежала
підлога. Тольєс мав збудувати і прикрасити
молодшїй Помпїєт при кінцї IV. столїтя
пер. Хр. Останки прикрас, як львїні голови,
походять з сімї, находять ся по часті в атєв-
ській національнїм музею, а по часті в му-
зею місцевім.

На північ від тольєс лишили ся остан-
ки двох стовпохоторів, разом довгих на 70 м.
Східний є одєн-, а західний двоповєрховий.
В кутї сїдїного находить ся 17 м. глибока
вернїця, котра і досє мє воду. Оба стовпо-
хотори мали творити т. зв. єнїонї метє-
ріон, в котрїм хорї спали і шували у снї
виздоровлєня. Згаданє вернїця була мабуть
лічичною вернїцею Асклєпія.

Дальше находить ся стадіон, на
30 м. довгє, замїтна тї-, що мало форму
прямокутєву. Вігаєн отже від одного (сїдїно-
го) кінца до другого, а при подївїнїм білі
завєртано.

На північній сїдї від сьвятинї проста-
гав ся сьвятїй гай Асклєпія, пов-
ний обїтових дарунків, паматковїх написів
і т. д. Нинї лишила ся лише чиста площє,
засїяна фрагмєнтами.

Найдальше на північ лежали великі

трєпїтєї, через котрі вєла сьвят
дорога до Епідавру.

На узєчє засєгнєнїм таємнє численні
пастєрї, до котрих доходила вода
з жєрєз, що находять ся на сїдїних ви-
соцїнах.

Одєнє найважїїшим і в півлїшїм ста-
нї удержанїм паматником в Гієронї є театр,
положєний коло полуднєвїх лєвоїм на узбїч-
ї горї Кінортїон. Бул він збудований тим
самим архїтектором, що збудованє тольєс,
отже при кінцї IV. столїтя пер. Хр. Богат-
ством і краснєю перетєненє він всі інші те-
атри. І до нєнї зєвєрєнєнє єнї найлїчїше зі всіх
грецїйських театрів. Агуєнєнє его знаменїта. —
Коль одєн а конгрєсїстєв на оркєстрї деєла-
мував одєн мїсє з Сєфєрєвїї Аєтєгєнї,
було чутї кождї ілїєнє слово як найкравїїш-
їє навіть в найлїчїшїм рїдї амфітеатру.

Не задрєкєнєнєнє в подрїбнєстї, епідав-
рійський театр виказєв тає: Амфітеатр є ви-
дєдованїй в прїродній сїмїй пєзової стїні горї
Кінортїон і є широким кїданком (дїяждє-
мєтє) подїлений на два відділи. Довшїй
відділ мав 32 ряди сїдїньєв, а горїш-
ній — 20. Крїм того є ще відділє-
нє 3 ряди почєсєвїх сїдїньєв: два
в горї вдовж дїяждєв, а третїй на долї,
вдовж краю оркєстрї. З долє до лєвїх вєдучї
сходя дїлять нїжшїй відділ на 12, а висшїй
на 24 клїпів (кєрїдєс). Віддєленє найвисшє-
го ряду сїдїньєв від оркєстри вїносїть 59 м.
Всємє сїдїньєв їдє довжєрєк амфітеатру шї-
рока дорога, а зарав за нею опєсєвєнїй мур,
є котрого лишили ся лише основї. Той мур
тягєнє ся аж на долєну до оркєстрї і відмє-
жує амфітеатральні сїдїньєв від пародєсє т.
є. входу на оркєстрє.

Оркєстру творять вєжїкий, рівний, по-
ний круг, в котрїм земла вдєптанє, як на
тоді. По обїдї оркєстрї довжєрєк потягєнє

3 Угорщини

Будапешт. Pester Lloyd, обговорюючи положення, виводять, що більшість повинна тепер скоротити з нагоди і прийняти компроміс, проміс; коли б тепер віднашли компроміс, то король певно не буде її просити. Військо повинна згаснути, які шкоди відбудуть для краю в довгої перерви всякої діяльності парламенту.

Будапешт. Дзвення доносять, що вчора в полудне мала відбутися нарада міністерів над пропозиціями, які бар. Ферварі мав подати цареві. Ферварі сегодні їде на відданню до царя.

Будапешт. Новий кабінет має бути утворений в перших днях жовтня, так що, коли сойм збереться д. 10 жовтня, новий кабінет стане вже перед ним. Коли б до того часу не прийшло до компромісу, то настане знов перехідове міністерство з гр. Іс. Зічм на чолі. Той новий кабінет д. 10 жовтня розв'яже сойм і розшире нові вибори.

Відень. Vaterland доносить, що цар не відкаже meritum виборчої реформи, а бар. Ферварі просив о димісію лише dlatego, що не міг довести до згоди з коаліцією.

Будапешт. Посол Кольсман Флор вступив з ліберального сторониства.

Будапешт. Одна з місцевих кореспондентів доносить, що слідчий судья вів за справу брошури Цайзіга на нині, на поведінку, бар. Ферварі і Баффі до переслухання.

Швеція-Норвегія.

Християнія. З Карлштадта доносять, що в двох годинних точках запало рішення, котре довело до корисного закінчення переговорів. Поранні дзвення вказують вдоволене в результаті; в всякі вигляди на мвру поладу справу.

НОВИНКИ.

— Остеріга! Отрим остерігає всіх Русинів робітників, котрі вибирають ся до Прус на зарібки, щоб уважали на се, та не слухали так в дорозі, як особливо на стаціях в Освендімі жадних намов польско-жидівських агентів і в вірі, що се руске бюро ішли через кнші. Прибувши до Найберува зголоситись треба в бюро, де урядують п. Стефанович, або п. Стадник, урядники вислані від Русинів. Се бюро на разі поміщене в домі заїздних п. Бергера в середині міста. — Народна Канцелярія. (Всі рускі часописи просимо се оголошене пару разів повторити).

— Вісті з України. Звісний український філософ Володимир В. Лесевич обходив дня 14 с. м. ювілей 40-літньої літературної діяльності. Як доносить дзвення „Полтавщина“, полтавські земські статистики вислали йому телеграму в українській мові ось якого змісту: „Високоповажаний Добродію Володимире Викторовичу. Полтавські земські статистики, зауважуючи Ваші видатні заслуги в розві руської філософської мислі і шануючи Вас за невтомне ширіння в протязі сорока літ правдивої просвіти в суспільстві всякими засобами, — подають з Полтави свій поклик: „Слава дужому, непохитному діячеві за для суспільного добробуту в руських землях“. Телеграма покрита 13 підписами. — Справа уділювання науки в українській мові в полтавській школі ім. Котляревського досі не рішена. Свого часу міська рада [дума] звернула ся була до міністерства з відповідною проською, однак не одержала досі ніякої вісти. Між тим з новим шкільним роком наука в тій школі мусіла розпочати ся, і очевидно в російській мові. Москалі, видно, вміють з Українцями коловодити не гірше від Полків в Галичині... — „Полтавщина“ докоряє гірко українським патріотам, що задержують пам'ятник Котляревського. Коли тому два роки відбуло ся в Полтаві відкриття сего пам'ятника, многи учасники під впливом загального патріотичного одушевлення рішили призначити що року того дня до Полтави, щоб відслужити по Котляревським панахиду і покласти на его пам'ятник свіжий вінок з живих цвітів. „Два роки — лише в загаданий часописи М. Оленін — така коротка людська пам'ять! Я нарочно ходив того дня на могилу і крім поганого зачудованія нічого не міг там увидіти... а пам'ятник в місті преспокойно стоїть украшений засохлими галузками. Деж ви, почитателі, славного родоначальника нової української літератури? Не вже він був таким лише в 1903 році? — Нігде правди діти, подібно почитати пам'ять своїх славних людей Русини-Українці в Галичині. — Історичний музей полтавського губернского земства одержав від якогось Петра Шкляревича з Хмільова, роменського уїзду дуже інтересний документ української буващини. Се старинна рукописна книга з першої половини 18-го століття, що містить в собі зовсім викінчений проект законів для „малоросійського“ народа, що відноситься до часу від 1728 до 1843 р. Першим власителем тої книги був праїд Пётра Шкляревича, Атанас Шкляревич, що був генеральним суддею в гетьманьським періоді України. Тоті закони, по звисним причинам, не найшли ніколи приміненя.

— Ще в справі гімназій. З кругів учительських одержали ми спідуче писемко: Недавно подало „Діло“ вістку про те, що родичі учеників з чотирох влас бережаньсько-гімназії та одной влас дрогбицької гімна-

зависли годівний референт д-р Невестюк, а в дискусій над тим рефератом промовляв в пориваційний спосіб гості в каменецкого повіта д-р Михайло Олійник і д-р В. Левицький (адвокатський кандидат з Каміньки струм.) протестуючи досвідними словами против кривд, які роблять тутешні шкільні окружні влади народному учительству.

Кумінаційною точкою віча був послідній реферат д-ра В. Левицького. Референт, перейшовши історію Русин та визнавши, як високою наукою визначалась наша старинна Русь (літературні пам'ятники, приміром Руська Правда, Слово о полку Ігоревім, Доовори а Грецією), з котрих то пам'ятників користав Захід, а відтак визнавши, як нині уособлюють руський язык і накидують руським дітям чужий, визнає віче до бойкоту в той спосіб, щоб родичі доти не купували дітям польських книжок, доки не наступить зміни в народнім шкільництві в користь Русинів, доки не уступлять кривда руської мови і руського учительства. — Референта нагороджено гримками оплесками, наїд підніс его на раменах.

При тоді „Внесеня й інтерпеліяції“ промовляв звійний селянин Данило Мекезіта з Бутин. Сей бесідник в образівий спосіб представляв, що бран шитою просвіти в деяких селах ставе причиною економічної нужди, і засохчував до науки і держави яко сою народної честі. — О. Чехович визнає міцян, щоб при виборах громадських, де стирвають ся три пародистки, трамвали ся втравало яко Русиня, і вказав, що школа власне є місце, де мовуть виховати ся свідомі громадяни, котрі не дадуть ся завести до годосаваня на ворожого кандидата.

Віче ухвалило спідучі резолюції:

1) Віче визнає, щоб всі родичі Русини не посилали своїх дітей до школи, доки не буде відповідних учительських сил, котрі би вміли навчати руської мови.

2) Віче визнає конститоруа в Перемишлях і краву раду шкільну, щоб сейчас поставились о отвореня стації русько-лат. катехитурі для обох патялисових шкіл, де є 80 проц. Русинів, а 20 проц. Поляків римокат. і мисе-свого віроповідання.

3) Віче визнає, щоб преїдатель краєвої ради шкільної, намісник, і его заступник д-р Пляжко базировалося припоруцати, щоб інспектор шкільний окружний, крайний польський катехит Миколай Недзвецкі, не ставив за собою зі скалського повіта до жовтєвого тавж учителя, котрі би ему помагали польонізувати руські діти.

4) Віче визнає, щоб найбольша шкільна магістратура владна на окружну раду шкільну в Жовкві, щоб вона всіх учителів-Русинів, котрі через гнет інспектора Миколая Недзвецкого емігрують з тутешнього повіту, задержала тут на даше.

5) Віче визнає, щоб висні шкільні власти не дозволили окружному інспекторові самовільно без причини відбирати посади учительству шкільному, як се бували факти в нашім округі.

6) Віче визнає, щоб всі родичі Русини в округі не купували польських книжок своїм дітям так довго, доки учителя не будуть до їх дітей говорити по руськи, а шкільні власти доки не узгодять повношних слухних жадає вітєвх, а в Мостак великих не заведуть руського языка викладового.

7) Віче визнає, щоб всі Русини, котрі є членами місцевої ради шкільної, ради громадської, окружної ради шкільної і ради повітової в жовкі-сьім барузі, зробили масову сесію з тх рад, коли власти не узгодять наших постулатів, вагаратованих австрійською конституцією, а так брутально нехтованих польським повітським верховодами.

Віче висало від кождим зг ядом величаво, та на жаль мусімо зазначити, що як з духовної, так і зі світлої інтелігенції не

кам'яний пріг, котрий в сім тільки театрі заходить також перед сцену. Від зфитеатру в міділена оркестра танжн крім того глибоким ровом, закритим камінними плитами, котрий гарячо служив за відплат дошової води. В самій середній оркестрі стоїть грубий, камінний цимдер з валюбачим заглубом в горішній поверхні. Ёто вістар божня Дюоніа, що то з его купету, як відомо, нитварив ся грецький театр.

До порога оркестри приширав електричний будинок, котрий боді своїм підставовим муром висівив до пераїської будови. Складає ся він 1) з декоративної стіни, 2) з помістоу над декоративною стіною, 3) з головною павою помістом стового будинку, т. є. властивий сцене (сцене першого означало шатро) 4) з бічній будинків, званих параскениями. Декоративна стіна вбудована в камінь, а висота її 3 1/2 м., м. в середній одній двері біля кождєй прикрашена 14 ілюмінисніми лампочками. Проф. Дерфельд, великий знавець старинної театральної мистецтва, сподіює просвіти, бо по его теорії, як ісюди в грецьких театрах першєно, так ту грати актори таки на оркестрі, в квадраті між жертівником а пресенією, а не на горішнім помості, як то діяло ся у Римляв. Між тим як раз в епідарійсьім театрі одна обставина горює проти теорії проф. Дерфельда, як справдливо то підніс проф. Кавадіа. Ото з обох боків ведуть на загаданий поміст презало з каміньбудовані з самого дошу сколи, а відтак вшє рампя. Ними то по гадці проф. Кавадіа виходили актори на помістграти; отже грати також, як то кажуть, на сцені, а не тільки на оркестрі. Але лашти то річ археологам, котрі мають до порішення не одну таку квестію.

Наші оглядачі Гісрону перервали ми були в середині обїдом, котрий віла на горбку, коло театру, в тіні дерев, лубуючись гарним широким видом. Підчас обїду грецькі хлопці виконували на оркестрі наоводо жор-

являв ся ніхто в провінції, крім одного о. Евгєна Омелянського з Бутин. Мущу і до нього послє д-ра Михайла Короля поставили запитав: чому (мимом потвердження одержаного запрошенія) не зявив ся прабути на віче?

Вісчим.

Справи австро-угорські.

Против бр. Гавча збирає ся буча і вже тепер лунає клич, щоб его позалати. Першу скрипку в тій опозиційній кампанії держить очевидно соціальна демократія, котра скликає до Відня з'їзд делегатів від своїх організацій в цілої Австрії. На тім з'їзді завадуть уважити що-до тактики, якої має держати ся супроти бр. Гавча соціально-демократичний клуб в парламенті, і якої тактики взагалі має хопити ся сторонництво, щоб бр. Гавча позалати.

Крім соціальних демократів невідомі суть з бр. Гавча також антисеміти, чюто тав. християнські соціали, котрі репрезентують дрібних підельських промисловців і купців і димуть великою ненавистю до Мадярів і Угорщини. Християнські соціали і їх орган „Deutsches Volksblatt“ промовляли вже здавна за паканєм Угорщини загальною голосоване, на те, щоб звлізти гегемонію пещетських гешефтарів і малярських потантів. Їх з'їзд відбував ся в одному з провінційальних міст і на тім з'їзді западуть певно рішучі ухвали проти теперішнього правителства.

Вкінці в бр. Гавча невідомі суть також віменці ліберали і Німці загально, котрі невідомі суть з національної політики Гавча і заповіли а горі, що віддають его проєкт що-до спарламентаризації міністерств.

Бр. Гавч хоче ратувати ся в сей спосіб, що вже перед сесією парламенту скликав представителів всіх парламентарних клубів для обговореня ситуації. Треба очекати, що на ті конференції буде покликаний також репрезентант „Руського клубу“, а тоді приїде пора сказати терпке слово бр. Гавчєви і зі сторони Русинів — не тільки за звелєне виборчої реформи на Угорщині, але і за наші справи так в Галичині як і на Буковині. Ситуація за бр. Гавча в Галичині не тільки не поправила ся для нас, а ще погіршила ся, не кажучи навіть про послідній подєг правителства, котре сканітувало перед колом польським в справі проїнації. Переслідуваня Русинів особливо на полі шкільництва триває далше, адміністративний гнет рівнож не попустив, а на Буковині починає поведєня правителства що-раз більше пережидувати ся на сторону наших противників. Ё отже досять моментів, щоб Русини зянали як найостріше становище так супроти бр. Гавча як і его правителства.

За бр. Гавчом з віденських дзєнників розпинає ся тільки одна „Die Zeit“, але сей дзєнник звівний вже з того, що гає ся туді, куди его „вітер“ несе...

В кождім случаю кампанія проти бр. Гавча заповідає ся дуже інтересно і може очекати хоч трохи австрійський парламент, котрий в послідній часі загвабав вже очивидно від старечої немочи. Атак на консервативно-феодалний змаганя Гавча може вирве его хоч на хвилю з обїм старечої немочи і маразму, на який повільно загябає — без вигляду на ратунок.

3 Росії.

На Кавказі.

Одеса. З Тифлісу доносять, що до Баку приходять все нові відділи войска. Генерал-губернатор кн. Людвик Наполеон має дві

тілявнє все одєн і тої сам танець пої гри на сопілі. Пятяч чп шістьох хлопців, поціпавшєс хустинками за руки, то скорше то помаїйше обходили доварєся жертівник, а тої, що був на самім середі, вклонувал ріжні руки і головою і руками і ногами, видаючи від часу до часу якийсь радєсний оклик. Голову то піднесє до гєрї, дивлячись в даляну неба, то спускає на долина, нєчє дивив ся, як і де має ногу поставити. Правєю рукою, піднесєною в гєру, ватріскував пальцями пшучку за пшучком. Ногами то підскакував, то ходив нєми на пальцях обережно нєчє по скїї, то черкаєдав ногу за ногу, та робив єдєн, двє або більше повних оборотів, а часом вєзєдє до напєх подібні присядки. Той одєн танець тільки танцював, а всі інші за ним, нєчє без участі, ходили. Той цілий танець, що тривав бітьш, чєм пів годєни, мїг своєю монотонностю так аудіти, як нудити і томять ухо протєжнї, плакєтє врії грецьких пієсєв. Має він бути відомомом давних релїгїйних танцїв, що виконувєв хор наскоко жертівника Дєонїає. Впрочім він відповідєє успєблєню Грека, котрий в впрєдї поїдїний і вєсалїй тай любєть товариськоє жєтє, одєнє в ворогом вєскої нестєтєчності і рознуадєності.

Вкінці оглянувши чє незєлїний музей, в котрім нагородєно богєтє в камєни впрїятєх памєтєвєх напєсїєв, що походєть від узурдовєнєх, і надєвєшєсь на ріжні архїтектурні фрєгментї, що походєть в тєльєсї і показують дужє артїстїяну, віжну роботу, відїхати ми до Нєвїїї на корєбєлє, щоб там повєчєратї і черєнувати тай набратї свїжїх сил до далєшої годорєжї до Корїнту.

(Далєше будє).

дівізїї войска, а крім того жадає ще войска європейськєх для звєдєнєя рєволюцій в Губєрнїї єлїсєветпольськїй.

Льондон. Доносєть з Баку, що чєрєз чєтири дєї був там спокїй, алє опїєня положєнєє стало знов грїзєнє. Дня 15 с. м. дучїно ся аж 5 убїєств на найбільшєє очєкєвєнєх улїцєх. Полїція, зложєна в Татарїєв, спокїєно прїдїлєє ся, як Татарїєв мордують Вірмєн. На нафтовєх полєх Татарїєв далєше рабєють і підпалюють домї і фабрїкє, які щє остєли ся, хоч гєн. Совєтнов має досїть войска, щєби утримати лєд.

Петербург. Як доносєть з Баку, в там 860 убїєтєх, а около 2000 ранєнїєх. В околицї Баку чїсло жєртє щє бїльшє. В сєлї Чєчї Татарїєв сєсоромїли богєтє дїєтєв; пєтьє з них відобралє собі жїтє. Цїлє сєлє згїєчєнє.

Одєса. З Тифлісу доносєть, що Вірмєнї з Нахєтє просили губернєтєра о помїч, бо боєть ся повєстанє музєульманьскєго населєня. Губєрнєтєр в боєзньє перед Татарєми відказєвє ся від інтєрвєнцїї. — З кєїсьєго вєнєнєго околу частє 21 корпєує відїїдє чєрєз Одєсу на Кавказ.

Парїж. З Баку доносєть, що між Вірмєнєми настав вєлїкий жєх; барїєдують скєлєчї, населєнє врєє ся по нїєвїєцєх.

Петербург. Мінієтєр скарбєу прєдєвє д. 14 с. м. царєвє мєморїєл нафтовїх прїємїєслєвцїв; прєсєтьє вонє о запорєдєжєє для далєшнєй їх прїємїєслє і о запорєку далєшнєго єго ієтєкєванє. Цар прїєказєвє сєлєкєтє нафтовїх прїємєслєвцїв на кєнєць вєрєсєня до Пєтєрбурга. З прїєчїнї подїї в Баку прїєказєвє цар єтєянєтї достєтєчнє чїслє войска до нафтьєнєго рєїону, щєкї на вєстєнє єормєдєнїє стєнї рїчїє.

Льондон. В Дєгєстєнї Магомєтєнцї узбрїєлї ся і зяєлєлї, щє не прїєзнають росїєєвої влєстї. Богєтє місєвєстїєй позєлєлї і впрїєзлї населєнє. Тагєж і Грузїнїє вєрєхєбєлєтє ся, щєбє пїємєтєлєсь за братїє, пострїєлєнїєх козанємї. До Одєсї щє дїєлє прєбєвєють сєткї утїєкєцїв з Баку, Тифлісєу і нїєшїх кавкєзськїх мїєт.

Міністерства.

Петербург. Мінієтєром заграїчїнїх справ має вїєтєлє Вітє, а кн. Єлєвєтєполє-Мїрєкїй мїнієтєром справ внєтрїшнїх. Поставлєно утворєтї мїнієтєрєво торгєвлї і прїємїєслє, а мїнієтєром має вїєтєлє товариш мїнієтєра скарбєу Тїмїрєзєв.

Вибори до думи.

Петербург. Вїєтєвєлєно додєтєковї прїєчїєє в справї вїєбрїєв до думї. Жїєнїє мають свїїє цєлє прєєказувєтї чєлєвїєкєм або сїєнєм. Прєдєвїєбрїєчїє вїєбрїє недокончєє мусєтьє відбєвєтї ся в прїєтємєстїє полїційськєго уряднїєкє; прєграмєу справ, котрі можєнє обгєвєрєкуєтї на тїх збєрєх, звєчєно розшїєрєно.

Калєндєр.

Петербург. З увагї, щє заведєнє кєлєндєрє новєго сїєлєу стрїєлє в Росїї на опїєр з рїєжнїх стєрїє, справє має бутї вєнесєнє під наєрєду держєвнєї думї.

Горкїй.

Петербург. Горкїй рішєчє зяєлєлєє, щє вїєсть, мєв то він хєчє кандїдєувєтї до думї, є бєспїєдєтєвнє.

Замахи.

Відєнь. N. fr. Presse доносєть з Рїєгї, щє єнєгдїє тамєшнєго полїцїємїєстєра удєрєно на улїцє з задєу штїєлєтєм і тєжкєо ранєно.

Бєрлїн. Russ. Correspond. доносєть з Пєтєрбурга, щє на новїємєновєногє генєрал-губєрнєтєра Кавказєу кн. Людвїєкє Наполєонє, копїєх до Царськєго Сєлєа поєрєщєтї ся з царєм, якїєсь молєдїєй чєлєвїєк стрїєлєвє з рєвєльєрє, алє нє вдієлєв єго. Напєсєнїєк утїє.

3 унїєрситєтїєв.

Москєвє. Кн. Трубєцкїй зяєлєлєвїє рєєтєром тутєшнєго унїєрситєтєу. Проф. Мїєлюков вїєпущєнїє в сїєдїєчїє вєзїєнцїє.

Петербург. Харкїєвськїй унїєрситєтєт старєєє о дозвїєлї, щєби прїєнєтєя 33 Жїдїєв понад прїєчїєєнєє чїслє.

Подорєж царє.

Петербург. Цар удєєє ся в усєю рєдїєноєу на вїєзєвєнєтєчїє дїєвє в дєрєгу здовєж фїєлєдєвськїх бєрєгїєв.

Зєлєє до рєволюцій.

Петербург. Цєнтрєлїєнїй комїтєт рєволюційнїй вїєдєв відєзвєу до студєнтїєв москєвськєго унїєрситєтєу, щєби оружїє прєдєлєчїєєє до рєволюцій.

По вїєнї.

Рїєм. Агєнцїєя Стєфанїєя довїєдуєє ся в япєнськїє посольствїє, щє вїєсть прє вїємордєувєнє рєдїєнїє Комурїє є вїєдєчєчє.

Токїє. Мієкєдо прїєняв дїємієсїє мїнієтєрє внєтрїшнїх справ. На єго мїєсєцє іємєнованїє дєтєпєрїшнїй мїнієтєр рїєлїєнїєтєвє і торгєвлї Корєя.

Бєрлїн. Bєrlїnєr Ztg. доносєть, щє в Япєнїє мєжєть ся грїєзбїє, щє мїєровїєх відпєрєчїєнїєє цїєлєє позєвєтєу до вєрєм жєдє смєртї. Мінієтєрєво заграїчїнїх справ дїєстєлє чїєтєє повідємлєчєє, щє відпєрєчїєнїєкїєв стрїєлєє пїєєлє позєвєтєу сємєєєє судьбє.

Токїє. Правїтєлєствєнїєх будїєннїєє усє щє єтєрєжє войсєко, алє розрухїє нємє вієдє.

Льондон. Times довїєдуєє ся з Токїє, щє урядовє оголєшєнїє рєхєунїє держєвнєго будєжєтєу по дєнь 31 мєлє с. р. вїєказують надєвїєшкє 50 мїєлієнїє єлїєв, узєєсєкєуєє рїєжнїєх єтєдєчїєєстїєй і з бїльшїєх дохєдїєв. Надєвїєшкєє має бутї єжїєтєє на покрїтєє вєєннїєх коштїєв і на жїєнїє надєвїєчєнїє вїєдєтєкїє.

друкарні Народової [Манецких] Коперника ч. 2.

Важко у Львові що дня (хрім нехліб і сьвіт) о 5-й годі по полудні. Яко літературний додаток до журналу „Вісник української літератури“.

Передплата і інсерати приймають: У ЛЬВОВІ Адміністрація „Діло“, ул. Баторія ч. 24. Бюро газет А. Ольшавського ул. Кішинецька 2; С. Соколовський, Пасаж Гавриана ч. 9; К. Вульф ул. Карла Людвіка ч. 28. — У ВІДНІ: М. Дукес, I. Sellenstätt; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; H. Jansenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; A. Churawski Wien VI. Getreidemark 13; — В ФРАНКУРТУ і ГАМБУРГІ M. Jansenstein & Vogler.

Передплата і інсерати платні у Львові.

ДІЛО

Передплата на „Діло“ з літер. додатком

в Австрії: за три місяці: на цілий рік . . . 32 к. на чотирьох . . . 16 к. У Львові (без почтєвої перешлюди) на цілий рік . . . 28 к. на чотирьох . . . 7 к. на цілий рік . . . 28 к. на чотирьох . . . 7 к. на місяць . . . 2 к. 34 к.

Повинне число копій у Львові 16 к. на провінції 12 к.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вносять ся лише за попереднім настановленням. — Рекламні месенжери візні літ. порта.

Головний вичайний приймають ся по 30 к. за одну стрічку літератури або за 10 к. за одну стрічку „Надіслане“ по 50 к. — Подарки і інші прикраси оголошують ся по 30 к. за одну стрічку.

До борби за загальне виборче право.

Щоби з'орієнтувати ся, які зміни в розкладі політичної сили доконає знесення куріальної системи і введення загального виборчого права, досить лише взяти під увагу, хто при нинішній виборчій ординації — навіть якби не було ніяких виборчих надужит — мусить мати подавляючу перевагу в репрезентації краю, а якби внаслідок чисельні відносини в складі репрезентативні змінили ся по реформі. Під увагу беремо лише саму Галичину, яко властивий терен польско-руської борби — так, як Шлеск і Буковина на відношенні числа репрезентативних обох народів до себе не мали би впливу (о скільки іменно через загальне голосоване зискали би Русини на Буковині, о скільки і Поляки на Шлеску, через що взаємне загальне відношенні сил остало би незмінне).

Нині ціла Галичина висилає до парламенту 78 послів, з чого припадає на курію: великої посілості 20, міст 13, палат торговельних 3, сільську 27 і загальну 15. Три перші курії — курії упривілейованих — дають в цілій Галичині репрезентацію польську, що вже числить 36 польських послів. Коли до сего дочислити ще 10 мазурських округів курії сільської, 6 (зглядно, як почислити і оден мішаний округ, то 7) мазурських округів курії загальної і округ Львів тойж курії, що разом чинить 17 (зглядно 18) мандатів, — то всіх з гори Полякам призначених мандатів має Галичина 54 супротив 24, в яких — колиби не „галицькі“ вибори — повинні би вийти Русини. Ще гірше стоять річі з пропорцією між числом певних польських мандатів соймових а тих, де повинні би вийти Русини. Завдяки тому, що деякі округи більшої посілості і деякі міста вибирають тут по кілька послів відразу (між тим, як в округах четвертої курії, де одиноко Русини мають шанси вибору своєї репре-

зентації, кожний округ вибирає лише одного посла), та завдяки вірилістам пропорція погіршує ся що до соймового складу ще більше на некористь Русинів. Як з наведеного виходить, то навіть при найкориснішій результаті виборів, Русини при теперішній виборчій ординації мусять оставати що до сили політичної далеко за Польськими і навіть, якби у всіх своїх округах всіли переперти своїх послів, не мали би спромоги зломити гегемонію Поляків.

Цілком однак инакше представили би ся виборчі результати, з хвилику знесення курії і введення загального і рівного виборчого права. Ціла східна половина краю (з виїмкою лише найбільших міст, де однак Русини мали би також поважний голос) вислала би репрезентацію руску. Коли би за основу обчислення прийняли теперішню курію сільську (четверту), а по часті і міську (о скільки іменно міста творили би особні виборчі округи), то на 74 теперішніх округів сільської курії 47 єсть здецидовано руских і дали би репрезентацію руску, а лише решта сільських округів (27 мазурських) і більші міста (приймим мандатів 10) — разом отже 37 — репрезентацію польську. Коли би однак навіть і прийняли, що ся пропорція (47 Русинів і 37 Поляків) ще за оптимістична і коли би внаслідок введення в основу навіть рівності числа мандатів (50 і 50), то і тоді польська гегемонія в Галичині була би в основі своїй і раз на все підкошена, а на парламентарній арені руска репрезентація представляла би що найменше рівну силу з польською.

Коли ще до того узгляднити, що загальність і безпосередність виборів, заангажовуючи великі маси населення в результаті вибору, та даючи величезне число голосуючих, унеможливають галицьку систему надужит, а бодай зведуть її до мінімуму і спаралізують її шкідливість, — то мусимо ще раз прийти до вислідку, що виборча реформа

єсть одинокою серіозною і певною дорогою, якою руский народ може зайняти в Австрії належне йому місце та стати паном в власній хаті.

Коли ж тепер kwestія виборчої реформи в Австрії виринула на порядку дня, річю нашою єсть прилучити ся до загального руху за сєю реформою і розвинути за нею горячу агітаційну і парламентарну акцію. Нехай по наших краях заговорять віча, нехай промовить народ і нехай залунає з грудий цілого руского народу клич: на стіл з загальним, безпосередним, рівним і тайним виборчим правом!

Який хосен

мають рускі учительки та їх родини з товариства

„Взаїмна поміч галицьких і буковинських учителів і учительок“.

Щоби унекштити членам учительської „Взаїмної помічі“ зрозуміти статуту, а тим, що сумнівають ся о користях з належання до товариства, показати ті користі наглядно, давши проби заохотити тих, що доси ще не згодили ся в члені „Взаїмної помічі“ і вичікують з власною шкодою. Вг знаємої догідливості хвилі, дирекція товариства подає спідуючі поясненія і інформації, оперті на статуті товариства і на прийнятій першим звичайним загальним збором регуляміні.

1. В першій році існування товариства приймає ся членів без всяких обмежень, а позаяк число літ належання до товариства є потрібне до обчислення користей з фонду похоронного і пенсійного (евентуально і посагового), тому входить само з себе, що кожний учитель і вчителька повинні яв раз в першій році вступити до товариства і тим запоручити собі як найбільші користі в будучности.

2. „Взаїмна поміч галицьких і буковинських учителів і учительок“ узгодняє, як звично, всі життєві, як моральні так матеріальні потреби загально руского учительства.

Головними задачами учительської „Взаїмної помічі“ є правна охорона в службових відносинах та уділюване підмогу всіх життєвих потреб. Першу з тих задач обій-

має § 3 а. і б. а другу § 3 ж. статуту товариства.

Немаючої ваги суть також прочі задачі товариства, обняті точками в, г, д, е, та з, п, і, к. тож § 3; всі они однак суть вже в статуті дуже ясно сформульовані, тому й не потребуєть поясненя, а тут поясненя ся на разі лиш обі головні задачі „Взаїмної помічі“.

3. Правну охорону подає рада надзираюча товариства при допомозі своєї т. зв. „секції правної охорони“, до якої коштує (запрошує до співділяння) необмежену свільність учителів, правників і інших членів товариства. Тота „секція правної охорони“ є так зорганізована, що товариство при її допомозі не жмє може боронити кожного учителя та учительку, що про свою кривду повідомить товариство і від него зажадає допомоги в обороні, а те також постійно розсліджує службові відносини учительські, о скільки они є некорисні для руского учительства в Галичині і Буковині, та входить ся — після обставин принагідно або нарочно — у виспих шкільних властей і у законодавчих тіл о усунення поодиноких невластивостей і вивід та о загальну поправу учительських службових відносин.

З огляду на завдання „секції правної охорони“ і свідому цілі її організації у Львові і по округах ільких кожний член товариства повинен мати в тім згляді повне і необмежене довіра до „Взаїмної помічі“ і у всіх случах сьміє звертати ся до неї в прошенні о поміч і оборону.

Случай, в яких випадє віднести ся до „секції правної охорони“, суть менше більше ось такі: 1. нагле і неоправдане перенесення на иншу посаду (особливо, коли та є гірша і значно віддалена); 2. передчасне а неасуджене перенесення в статий або часовий стан спочинку; 3. неоправдане дисциплінарне і погрозне з нею часткове або цілкове застановлене платні; 4. недочислення літ служби при стаїм або часовім спесіонованню та при наданні п'ятилітнього додатку; 5. неоправдане відмова п'ятилітнього додатку і авансу службового, неоправдане відображене додатку або деградація; 6. всякі неоправдані заряджання длітчно службових відносин як в школі і поза школою та в на окружних конференціях, — взагалі всяке покривдене учителя або учительки в сьому титулу, що они признають ся до рускої народності і хотять остати щирими Русаками та Русинками.

4. Що до підмоги, то вже сам статут го-

Археологічна поїздка по Греції атенських конгресистів в 1905. р.

IV. Коринт.

О 9. год. вечер рушив наш корабель в пристань, щоби о 7. годі рано оттанути в Коринтський залив. Було вже зовсім видно, як ми переїздили Коринтський заливом, що перетинає істмію шийку. Сей канал копано 12 літ і укінчено доперва в 1893. р. Глубокий він 8 м., широкий 23 м., довгий 6 км.; в місцях, де переходить через канал міст земліничий, береги каналу високі на 52 м.; деінде же високі. Здовж каналу видно, як глибоко від скал безчисленними жилами витікає вода з землі до каналу. Кошта викопана того каналу виносилла 60 мільонів франків. Поваж ним ідуть тільки менші грецькі пароходи, то не дивно, що доходи вистачають ледво на оплачене заряду, а вложенний капітал зостає неопроцентований.

Переїхавши попри світляну вежу, стоїчу на кіпці там, що хоронить від до каналу, узріли ми перед собою цілий Коринтський залив. По якомсь часі причадили ми до берега нового Коринту, містечка о 4.800 мешканців, досить чистого, нежачого здовж берега затоки, в високим горами на південній оводі. Звідси мусіли ми ще 6 км. їхати фякрами на півночі, доки не приїхали до місця, де лежав старий Коринт. А лежав він у стіп високій гори, на котрій був замок, удержав ся в середині і нових віках як село, аж доки в 1858. р. велике землетрясення его майже зовсім не знищило, а мешканці не переселили ся на беріг до нового містечка. На вид руїн старого Коринту тільки то споминів нараз не окило в пам'яті істориків, філосовів та всяких дослідників старини! Чого то той Коринт не пережив і не видів? Кілько то

щастя і нещастя, кілько розкопи і бід, кілько слави і упокорення не знав він? Правдивий образ людської суті! По перемажу заснований хитрим Сизифом, став ся він в наслідок дуже корисного положення на границі між західним а східним грецким морем великим торговельним городом. Торговельний зміст у мешканців розвинули ще більше оживи там Фенікіяни, що впровадили ще до того в Коринті індустрію порфір і кілмів. Ростуча чим раз більше торгівля а з нею також і населення спонукали Коринтців поосновувати в різних краях колонії, як Сиракузи, Потіда, Коринт і і. Розумне панованє т. зв. тиранів в VII. віці пер. Хр. доводить Коринт до найкрасшого розквіту, якому в Греції не було деінде рівного. Однак за пановання опігархичного зачинає Коринт коромолувати. По війнах перських накладає в Спартою і підюджує її проти сивних Атен, на то, щоби по побитю Атен самому підпаст під гегемонію Спарти. Виправді веде в сполуді з Тебами і Аргосом війну проти Спарти, але нею сам себе ослаблює. Дістає ся в 335. р. пер. Хр. під панованє Македонців, а по увільненю від них Рамлянами зостає головним осідком нового ахайського звязку, аж доки по повстаню проти Рамлян не спроваджує в 146 р. своєї руїни. Римський консул Люцій Мумій нищить город з коренем, а мешканців забирає в неволю. Сто літ пізніше відбудовує Коринт Цезар і его наслідники, виславши там осаду, зложеною головно з вжоводенців. Город веворі доходить до блискаючого розквіту, а вразом в великих достатках і розкопках попадає в рознузданість і необчайність. В таких стани знаходять Коринт св. апостол Павло і закладає там християнську громаду. В середині і нових віках животіє Коринт без значіння під панованєм то Турків, то Венеціян, то знова Турків, то самостійний, аж доки не добило его землетрясення, о котрім вище згадано.

До викопування руїн приступили в 1896. р. американська школа в Атеніх і відкопала доси північний бік агори, театр, два жерельні воєзбори і і. Перед тим старчали в старинного міста тільки руїни одної святини. Святиню то давніше називали святиною Атеї, бо якийсь інженер допустив ся був жарту і вкопав в землю підроблену напис з іменем Атеї. Новіші однак розкопки виказали, що се святина Аполліна. Наука, як обережними мусять бути археологі в таких справах.

Позідаючи з позовів, пішли ми пішки легко похиленою рівниною в напрямі до згаданої святини, котрої стовпи вже в дакез видно. Як з позіставших останків слідно, ся святина була ві всіх сторін оточена ходором зі стовпів і мала їх по довгсї бока по 15, а по коротких по 6. З тих стовпів лишило ся цілих 5 в західному боку і 2 сусідні в південному. Частя архітраву на тих стовпах лишила ся також. Стовпи, витесані в одностовпного намета, мають по 20 рівців (каннелюр), є чим раз до гори рівномірно тонші, а зверху увічатні дорійськими, широкими вистаючими капітелями. Ті стовпи в своєрідній святині Аполліна в часів найкрасшого розквіту Коринту, в часів пановання т. зв. тиранів Кінесія і Перяндра. Она складала ся з трох відділів: з притвору (пронаоса), з головної целлі (наос) і задного відділу (опістодом). Вхід до святини був ту в сході. В головній целлі видно ще підвалини з поросу, на котрих стояла статуя божка. Тому що святина лежала на високій тарасі, тож вели на діл широкі сході, одні на агору а південної сторони, а другі на головну дорогу в східної сторони. Ся дорога веде в пристань Лежайон прямо на півночі і кінчила ся величавими сходами, що провадили до великої брами, котрою входило ся на агору (торговлицю).

З агори доси відкопано тільки північну границю і знайдено близько згаданої брами кілька колосальних статуй, котрим певно були прикрашені будинки, що стояли коло агори. Шкода, що доси ще не відкопано цілої агори, але можна собі уявити величавий вигляд великанської агори з прегарною святиною Аполліна на горі, в величавим брамами та з чудовим видом на замок в південної сторони.

Сліди такої величавості бачимо також на двох жерельних водозборах, в яких оден, званий Пейрене, находить ся на схід від агори, а другий, званий Ільяне, на захід. Перший з них носить на собі сліди прикрас з різних часів. Первісно складав ся він з п'ятих випуклих глибко в скалі, до котрих проходами стікала з гори вода. Пізніше, в гелленістичних часах, прикрашено фронтину отину камінними півоколоннами, а в часах римських — двома рядами луків, оден над другим, і стовпами на домі дорійськими, а на горі йоніськими. В 2. в. по Хр. багатий Атенець Герод Аттик, що співрешував з римським ціс. Гадрианом в підшарю штук і в прикрашеню Атен, заступив її прикраси мармуровими і вибудував перед водозбором величаву галю. Нині, розуміє ся, крім двох мармурових стовпів, всі прикраси здерті, а лишили ся лише поодирані стіни яко свідок давньої слави Коринту. Другий водозбір, званий Ільяне, випуклий так само в скалі, складає ся з 5 копір і має вид святини. Але він лишив ся ще в нужденнішій стані від попереднього.

При дорозі до Сіміону можна розпізнати останки давнього амфітеатру.

(Дальше буде).

Ново отворений магазин ШУБ

у Львові
у л. Собіського ч. 9

у Львові
у л. Собіського ч. 9

Станислава Стемковича

поручає по найприступніших цінах свій багато таємотренний магазин шуб, так готових, як і швири та матерія на покриті шуб у великим виборі, а також катанки з персянх баранів, селескинів, астраханів; вкідки ковтери, боа, зарукавки, дамські і мужескі шапки, баранці до сани, Цінники на домагане.

ворить про них досить обширно в §§ 52—58, а перший звичайний загальний збір членів товариства, що відбув ся 28 серпня 1906 р., установив на основі § 18 а. статуту регуляції, в яким означено точно роди підмог і потреби до того фонду в таємн поновив одити і обов'язки членів і унормував висоту членських користи.

Після того регуляції „о кісновазю в підмог товариства“, який в друкованих примірниках розіслано по округах, ті підмоги ділять ся на ханкеві і постійні; до перших належать звичайні підмоги (безаворотні і безпроцентні зворотні), про які в бесіда в §§ 63 і 64 статуту, а також датки похоронні і посаги, до других же належать пенсії емеритах, вдовиць і окрітні.

6. Звичайні ханкеві підмоги, які ставне товариство розділювати вже по році свого існування, се є від вересня 1906 р., буде давати ся лиш тим членам звичайним, котрі дійсно находять ся в якій небудь тяжкій і нагній потребі, або котрих постигла яка матеріальна страта чи кривда в службових відносинах. На ту ціль творить регуляції окремі фонд підмоговий, до якого відділює четвертину всіх вкладок членів звичайних, то є по 3.00 К річно від кожного члена звичайного.

6. Датки похоронні і пенсії признає регуляції всім членам звичайним а також всім до участі в фонді похороннім і пенсійнім прийнятим членам надзвичайним, се є членам родин всіх членів, яких до сях фондів належить зголошено і за яких правильно плачено приписані вкладки.

До фонду похоронного відділює регуляції 10 прц. всіх вкладок членів звичайних, то є по 1.20 К, а до фонду пенсійного 35 прц. тих вкладок, то є по 4.20 К річно від кожного члена звичайного. (Решту (то є 30 прц.) всіх вкладок членів звичайних відділює регуляції до т. зв. фонду загального диспозиційного і адміністративного, призначеного на всі прочі задачі і потреби товариства (§ 69 статуту).

7. Члени надзвичайні (гл. уст. 6.) можуть бути прийняті лиш до участі в фонді похороннім і пенсійнім а також в фонді посаговім, утворенім з окремих вкладок (до участі в ханкевіх підмогах не можуть бути допущені, позаяк лиш в вкладок членів звичайних іде частина до фонду підмогового, тому отже, в фонду підмогового можуть лиш члени звичайні кіснувати).

Оплати за членів надзвичайних, то є т. зв. вкладки надзвичайні до фонду похоронного і пенсійного вносять ся раз по тільки, по кілько до тих фондів признає в вкладок членів звичайних, то є т. зв. вкладок звичайних (12 К річно); отже (гл. уст. 6.) по 1.20 К річно до фонду похоронного, а по 4.20 К річно до фонду пенсійного; оплати до фонду посагового устатовлено на 1.20 К річно.

8. Основні квоти користи членських означив загальний збір по 100 К в фонду похоронного, 20 К в фонду посагового а 48 К річно з фонду пенсійного.

Виплата тих підмог слідує навіть вже по п'ятиднітнім належати члена до Товариства, а крім того передбачує регуляції многи случаи, в яких загальний збір може при хосенних фінансових відносинах Товариства повновласти на уділюване підмог похоронних і пенсійних під дуже моральним для членів усіма таяж скорше як по п'ятьох літах, але не скорше як по 1 році належати до товариства. Се очевидно може стати ся тоді, коли згодиться ся велике число членів і коли будуть численні і правильно впливати вкладки, як звичайні (се є 12-воронні річні вкладки членів звичайних та і надзвичайних (се є вкладки членів надзвичайних і добровільно підписаних вкладки членів звичайних).

Особливо фонд посаговий, який — як сказано — опирає ся лиш на окремих вкладках (по 1.20 К річно), буде зависіти від числа зголошень, бо доперва більше число таких вкладок створить такий сильний фонд, який зможе дати заповучені загальним збором користи, се є по 20 К посагу за кождо вкладку по 1.20 К вношену через 15 літ а згідно лиш до окрітної смерті батка чи матери або опікуна дитини. Коли отже зголошаться відповідне число членів, що здекларують відповідне число вкладок по 1.20 К річно [ар. по 10 вкладок, то значить, що за 12 К 10×1.20 К річно бажать сяганути посаг в сумі 200 К (то є 10×20 К)], тоді на основі регуляції ухваженого першим загальним збором ввійде сей фонд в життя і подасть нові вигоди і мористи з „Взаємної помочи“.

То само дасть ся сказати і о фонді похороннім та пенсійнім, бо і тут через довідне виплачуване до одного і другого фонду місце одної обов'язкової вкладки (як наведено точно в уст. 6. і 7.) більшого числа вкладок (пр. 2, 3, 5, 10... $\times$ 1.20 К до фонду похоронного, або 2, 3, 5, 10... $\times$ 4.20 К до фонду пенсійного) може кождий після поспован першого загального збору придбати собі більші мористи і вигоди.

9. З наведеного в уступак 6, 7 і 8 виходить ось таке: По неже користи членські а фонду похоронного, посагового і пенсійного признає за-

гальний збір всім членам (звичайним і надзвичайним) відповідно до скільності вкладок вношених до сих фондів, тому кождий член може свої користи в тих фондах подвоїти, потроїти і т. д. довіжно підвищити. В тій цілі мають однак члени в пору здекларувати довідну свідкість вкладок надзвичайних по 1.20 К річно до фонду похоронного і по 1.20 К річно до фонду посагового а по 4.20 К річно до фонду пенсійного. Потрібних до того формулярів здеклараций достатньо на кожде банане Дирекція і кождий виділ окружний „Взаємної помочи“.

Те право признає також в повній мірі членам надзвичайним в яким не обмелує прав членів звичайних, які за 55% своїх вкладок звичайних (то є по 6.60 К річно) мають виключно для себе застерезені ханкеві підмоги, правну охорону, стипендії і підмоги наукові та доповняючі курси і взагалі всі прочі добродійства „Взаємної помочи“; навсаяк се розширене прав на членів надзвичайних є хосенне таяж для членів звичайних, з одного боку тому, що тия членами надзвичайними є члени їх власних родин, а з другого боку тому, що через то розширене прав на ширші круги товариство буде мати більше членів, ніж в загальні Русинів учителів та учительок в Галичині і Буковині, тия способом отже ті самостійні спеціальні фонди „Взаємної помочи“ будуть на хосен однак і других членів значно зростати а всід за тия випадке дешевша їх адміністративна і тия певніше буде мож осягнути з них для всіх членів користи в повній висоті означеній регуляціями.

„Взаємна поміч“ числяла прм введеною в життя вже близько 700 здені ярованих членів звичайних, кількадесят членів спомогаючих і кільканадцять членів добродіїв. То вже є сила, на яку може сміливо оперти ся весь загаль руского учительства. Коли той весь загаль прступить до „Взаємної помочи“ а всі члени родин учительських стануть учасниками спеціальних фондів товариства, отже коли „Взаємна поміч“ буде мати разом хоть кілька тисяч (дав би Бог хоть з 10.000) членів звичайних і надзвичайних, тоді се Товариство стане сгалою, якої „врата адова не одолюють“.

10. В відділах окружних „Взаємної помочи“, які рада надзираюча творить в кождім шкільнім окрузі Галичини і Буковини, де вже має найменше 10 членів звичайних Товариства, найдуть бідаїші одиначі дуже скору поміч в нагній потребі; там все руске учат льство Галичини і Буковини може як найчастіше і як найобширніше нараджувати ся о своїх потребах і свої збірні бажаня предмагати центральної управі Товариства, яка тия певніше і скорше зможе всіх удоволити, чим більше буде членів „Взаємної помочи“.

Дирекція учительської „Взаємної помочи“ визнає всіх тих своїх зголошених членів, що доси че не понадали своїх деклараций на членів звичайних (на розісланих ві статуту формулярях А), щоб ті деклараций чим скорше посприхали, бо без них годі позаяклати основні книги і завести рационально ціле діюводство, а хто ще статисти і формулярі деклараций не діотав, нехай сейчас ушпне ся картою о ті друки у Дирекції.

Таяж виділих членів „Взаємної помочи“, що перед заснованем шпирли по провінції ідеї Товариства, просять і визнає Дирекція, щоб влинули на свої ханкеві товаришів окружних та захопили всіх до кісновазю а добродійства „Взаємної помочи“.

Тепер вже нема чого бояти ся ніяких перепон та ворогів, що доси переслідували руских учителів, бо учительська „Взаємна поміч“ стала на крипких основах і вже тепер має силу і можливість стати в обороні своїх членів, а небавом (від вересня 1906 р.) розпочне таяж уділювати грошевих підмог по потребам членів.

Всі рускі учителі і учительки, горайт ся враз з цільним своїм родинам до учительської „Взаємної помочи“! Всаяк інформацій уділює і на банане розсилає статуту і формулярі деклараций Дирекція товариства „Взаємна поміч галицьких і буковинських учителів і учительок“ у Львові, при улиці Сикстускій, ч. 47.

Програма Української демократичної партії.

Смий диям одержали ми примірники виданої в Росії програми (платформи) української демократичної партії, розкиненої окріз по Росії, тому і уложеної в московським язичі п. заг. „Українська демократическая партія. К. обществу“. Цікавий є зміст поданого дословно в перекладі на наш язык: „Ві знають нестерпне таяжне положення Росії, ястрого головною причиною є політичний абсолютизм, що не допускає свободного розвитку і нормального поступу народів, складаючих російську імперію. Рівночасно з ним гнетє Росію централізація, що важким ягарем лежить на т. зв. негосударственнах народностях. Під єй впливом внутрішня державна політика не чинить ся з індивідуальностями поодиноких народів. Она приневолює їх всіх жити після одного плану, котрий не відповідає ні економічним ні окремніностям. Закон, видаваний для ці-

лої імперії, часто суперечать потребам різних єї країв, не чинить ся з історичними традиціями їх населення і з сучасним укладом життя, не вдоволяють соціальних їх вимагаь. Таяж лад управи, впливаючи погубно на життя всієї держави, ще більше гнетє поодинокі народности, між ними української нарід, загороджуючи єму шляхи до самостійного національно-культурного розвитку. Тая система державної політики гальмує народну просвіту, давить літературу і таяж відбиває ся на економічній стані усього населення України.

Той устрій російської імперії взагалі в Україні в окрім єї впливає на нею лиш спонукує нас, в борбі за подолані права українського народу, з'єдинити ся в українську демократичну партію. Під єї знаменом кличемо всіх, хто відчуває загальний політичний гнет і той окремніший, який важко тяжить на нашій краї, кличемо всіх тих, кому дороги загальнолюдські ідеали і національні інтереси і потреби українського народу.

Основні задачі нашої партії.

I. Дотично цілої імперії:

- 1) Введенє всеросійської законодавчої народної репрезентації, вибраної загальним рівним, безпосереднім і тайним голосуванем без ріжниць пола, віри і народности, з правом контролі діяльності всіх діястерів.
- 2) Свобода особи, слова, друку, віри, зборів, товариств і організацій робучих класів.
- 3) Безплатний, рівний для всіх, прилюдний і незалежний суд з участю суддів присяжних за всі пересуду.
- 4) Відділенє держави від держави з правом державної самоуправи.
- 5) Перестрій армії в поступенним переходом на мініцію, скороченє трітєку обов'язкової служби і відбуванє єї в границях рідного краю.
- 6) Точне управильненє законом обов'язків і прав кождої урядової особи, при успішк одвічальності всіх чинників влади перед судом на загальній основі.
- 7) Підчиненє поліції органам місцевої самоуправи і поступінна заміна поліційного корпусу міською і сільською міліцією.
- 8) Засенє всіх станових привілеїв і ріжниць перед законом.
- 9) Свобода шкіл всіх ступенів і загальноприсвятивих зведенє, під контролею органів кравей самоуправи.
- 10) Допущенє кравей народних азіяів в судак, в армії і в адміністрації.
- 11) Признає кождій народности і кождо кравей права на цілковите самоорудуванє і на повну економічну і духову самоуправу в межах своєї території. — Замітка: При тім о належаню якоїсь дрібної одиначі до більшої, кравей, рішає сама тая дрібна одиначка.
- 12) По мысли послідної точки, яка має розширити ся на всі різні краї імперії, що будуть самі управлятися, повинно ся, побіч палаті народних представителів в центральної управі, ввести окрему федеральну палату представителів автономних частей держави, по рівнім числі від кождої.

II. Дотично України.

Виходячи з повисших точок 11-ої і 12-ої, ми признаємо, що територія, заселена українським народом, по числу населення другий край в імперії, що відрізняє ся від центра Росії національністю і нашими привілеями, — повинна самоуправляти ся на основах автономії і права законодавчої діяльності в територіальних своїх межах. Зміст автономного єї устрою має уложити український основуючий збір, що повинен бути скликаний рівночасно в установленем репрезентативного способу правління для всієї Росії, або невдової опісля. Органічний статут української автономії забезпечує ся основними загальнодержавними законами. Народна репрезентація в українським сойм, як і вибори органів самоуправи, організує ся також дорогою загального, рівного, безпосередного і тайного голосування і повинно ся уложити пропорційно до складу населення після націй, живучих на території України.

До компетенції українського сойму належать:

- А) Право кравего бюджету.
- В) Володінє і розпорядок усіми землями української території з лісами, водами і підземним добром.
- В) Краві комунікації і тарифи.
- Г) Народна просвіта.
- Д) Народне здоров'є.
- Е) Публична безпеність.
- Ж) Судивництво.

В найбільшій часі діяльність українського сойму повинна годовно занятись ось-якими справами:

1. Розв'язати аграрне питання в тім змісті, щоб казенні, удільні і монастирські землі, обернувши їх на власність прав, віддавати за доступну ціну на ужиток всім потребуючим, котрі хотять самі обробляти землю; землі приватної великої посілости поступінно вкупляти також на власність краю, щоб нарід з них пожитував, а до кінца вкупу обмежити мобілізацію землі [перехід з одних рук в другі] через заборону купляти поодинокими особами вкше норми, устатовленої соймом, і упорядкувати право аренди відповідно до місцевих обставин.

2) Установити широкую охорону інтересів робітничих мас в таям напрямі, щоб можна було найбільше обмежити треванє роботи, а з ходом часу передати зваряди праці на власність краю і в розпорядок самоуправних кравей одинач (гуртів) задля забезпечення робітничої верстви.

3) Зорганізувати доступний всім народ-

ний кредит і розвити кооперативні форми праці при матеріальній допомозі від сойму.

4) Перестроїти податкову систему на прогресивно-доходову, при зведеню посередних податків на річ кончею потрібні, і понах лаштків поодиноким самоуправним єдиницям право установити спосіб накладаня і ужитя сум.

5) Децентралізувати самоуправу в таям мірі, щоб она пронизала від висших інституцій краю аж до дрібної сільської одиначи.

6) Народну просвіту не гаючи ся зробиати доступною усьому населенню і ввести вкшад в українській мові з початку в низших школах, а потому в середних і висших, де безпосередно треба ввести вкшад українського языка, літератури та історії України обов'язкових предметів. — Примітка: Ваяк обов'язкових предметів в інших языках дати змогу євонити їх бажанє.

7) Установити і ввести в життя засаду вибору суддів і адміністрації.

8) Для всіх осіб інших народностей, живучих на території України (Москалі, Жиди, Поляки і др.), признає рівне в Україні право на вдоволенє їх національних, політичних і економічних потреб.

3 Росії.

Міністерияльний кабінет.

Петербург. Цар приказав комісії під проводом сенатора Сольського взяти під наряду проект утвореня кабінету міністрів. Міністерияльний кабінет має би укладати програму робіт всіх міністерств. Рада міністрів буде вести свої роботи під проводом пресеса кабінету, а з військом міністра війни, маршарки, заграничних справ і двору, тияж пресес кабінету буде мід особисто здавати цареві справу. Міністрів буде цар іменувати на ввесенє пресеса кабінету. Лише заповідження, постановлені на раді міністрів і затверджені царем, будуть могли вийти в життя.

Відбудованє фльоти.

Петербург. Рада короина під проводом царя признає 200.000 руб. на відбудованє фльоти до пяти літ.

Берлін. Local Anzeiger доносить з Петербурга, що російське міністерство маршарки має віддати американському синдикату коло Севастополя місце під заретати для будови заводних веробів. Ті заретати мають бути зосмотрені американськими машинами.

Арештованя.

Петербург. В останніх днях перевезено тут багато ревізій і арештовань; найдено великі запаси оружя.

Берлін. З Петербурга доносять, що поліція переводить багато арештовань, бо дістала вість про новий заговор на життя царя.

Одеса. Арештовано тут дві Француски, що приїхали з Марселі; найдено у них багато революційних видозв.

Дума.

Петербург. Міністер внутрішних справ прибувши сюди на з'їзд предводителям двої азіяства пояснив декотрі параграфи закону о державній думі, котрі на з'їзді викликали сумнів. Міністер сказав, що передвиборчі збори під проводом губерніяльних і уїздних предводителів дворянства мають мати повну свободу. В повисній вересня мають бути оголошені тимчасові приписи для печаті в справі передвиборчої агітації. Справу повної свободи печаті відложено до часу, коли збере ся дума. В містах будуть дозволені передвиборчі збори для нарад над кандидатурами; на тих зборах не будуть находити ся поліційні урядники.

Надір над земствами.

Льондон. Доносять з Петербурга, що міністерство визнає губернаторів, щоб пильнували земств і не допускати, коли земства наміряли щось, що грозило би державі.

Воєнний стан.

Петербург. З приказу царя заведено воєнний стан в Вілімстоці і околиці.

Терор.

Варшава. Розкинено тут письма з викриває смерті на багато визначних осіб.

По війні.

Владивосток. Япанський адмірал Катога острілював др. 12 с. м. з двох кораблів Петропавловск (пристань на Камчатці) і знищив значну част будинок та забрав синад пороку і населеню відобрав оружя. Начальник того округа утін, забравши з собою жінок, дітя і державну касу. Япанці забравли таяж американський торговельний корабель, що там стояв на якорі; оціога знищили прикоти: Аян і Охотка (на східних берегах Сибіра).

Друга конференція в Газі.

Петербург. Петербургена телеграфічна агенція доносить, що російське правительство має звернути ся до держав в справі скликаня другої мирвої конференції до Гаги і що Рузвельт прихильно відносьє ся до того проекту.

ТЕЛЕГРАФИ.

Відень. Вар. Гавч запросив до себе провідників ріжних сторониц на конференцію. Втора нараджував ся з провідником чеського клубу д-ром Падяком.

ДІЛО

Заходять у Львові що для (крім неділі і свят) о 5-й годі по полудні. Яко літературний додаток до „Діла“.

Передплата і імпортер приймають: У ЛЬВОВІ: Адміністрація „Діла“, ул. Катерини ч. 24, бюро газет; А. Олександровича, ул. Кішинецька ч. 3; С. Соколовський, Пасаж Галицький ч. 9; К. Вулиця ул. Кароля Людвіка ч. 23. — У ВІДНІ: М. Дукес, I. Seilerstraße; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollkelle 11; B. Kastensteiner & Vogler I. Wallfischgasse 10; A. Churachsky Wien VI. Getreidemarkt 13; — В ФРАНКФУРТІ: I. KAMMERFELD M. Kastensteiner & Vogler.

Передплата і відомості за імпортер платні у Львові.

Передплата на „Діло“ з літер. додатком

в Австрії: за рік 30 к. за пів року 16 к.
У Львові (без початкової пересилки): за рік 24 к. за пів року 12 к.
на чверть року 7 к.
Повсякденне число коштує у Львові 10 к. на провінції 12 к.
Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Катерини. — Рукописи вносять ся лише за попереднім встановленим. — Редакційні повідомлення: в редакцію до 20 го дня місяця, а в експедицію до 18 го дня місяця. — Подарки і інші приватні відомості коштує се по 20 к. на листок.

Від Адміністрації.

Пригадує ся на відновлене передплати за місяць падолиста, згідно ще за IV квартал 1905 з рівночасною просбюю о вирівняне позісталих ще залежностей тим певнішим, що Адміністрація має також до поладнання свої рахунки за папір і в друкарні. Неузгоджаним сю просьбу, була би Адміністрація привнесена дальшу висилку часописи беззусовно заставити.

Наші середні школи.

Річ посла д-ра Е. Олесницького виголошена на засіданню сойму дня 27 ч. ст. жовтня 1905 при дебаті над школами середніми.

(Дальше.)

Не кожен одяк на тім, що шкільні руски у нас так мало, що ті школи здобувають ся так поволі і з таким трудом, — по при се оновити статистичні дані, що прийняв рускої молодіжні до шкільних існуючих так руских як і польських єсть що раз більше утруднене там, що не тільки доглядати в тім систематичного переведження тенденції не допускати рускі діти особливо в селянського стану до шкільних середніх. Се завжди в повсякденній, а стоять за ними факти і дані, оперті рівнож на справовданні ради шкільної краєвої так сегорічній як і попередній.

Процент репробованих учеників при вступних іспитах до 1-ої класи гідніє ся без огляду на народність дуже значно. Не більше як десять літ тому вносили він для цілого краю 12.45 проц. — а вже в році 1898 гідніє ся на 23.40 процент, а в р. 1900 на 23.07 проц.

В роках 1898—1902 зголошалося до вступного іспиту у всіх галицьких гімназіях 21.833 учеників, а з них репробовано 4.789 т. є. 22.15 проц.

Коли вовеємо під увагу число і процент репробованих в тім часі в поодиноких гімназіях і поділимо гімназію в краї на дві категорії т. є. одну з процентом репробованих нижчим середнім 22.15 проц. і другу з процентом вищим, то побачимо, що до першої категорії належать будуть майже самі західно-галицькі гімназі, а до другої від 22.22 проц. — 35.60 проц. самі гімназі східної Галичини, а іменом рускі у Львові (22.40 проц.), Кішинець (23.86 проц.), Перемишль (29.82 проц.) або польські в тих повітах і містах східної Галичини, де єсть значна більшість Русинів і де в природі рі-

чи Русини до польських гімназі мусять ся записувати, як Золочів (22.46 проц.), Бережані (22.58 проц.), Станіславів (24.63 проц.), Стрий (29.61 проц.), Броди (31.28 проц.) Бучач (32.50 проц.).

Мова тих цифер ясна і виразна. Там, де суспільність польська єсть судильна, як в західній Галичині, і не потребує якості ніякого напору, там і під тим зглядом приймає ся міра, як в східній Галичині, де при кожній нагоді присвечує одна ціля: ослаблене руского елемента, щоб край сей чим раз більше тратив руский характер.

Не до відмінних результатів доводять цифри за рік останній 1904/05. На сей рік вказує справоздане загальну цифру зголошених ся до вступних іспитів в цілій Галичині 5.915, з котрих репробовано 1009 — значить 17.23 проц. Процент був би ліпший як за літ попередніх, одні розділи його знов між поодинокі ріжніці народностей відповідаючи групам гімназі, а одержимо інтересний результат. З загального числа зголошених ся ся припадає на східну частку краю 3966, а котрих перевило 780, — на західну 1949, з котрих перевило 229 учеників. — Значить в східній Галичині репробовано 19.91 проц., в західній 11.75 проц.

Притягаємося тепер представленим в справозданні ради шк. кр. цифрам, як они виглядають в гімназіях чисто руских, чисто польських і в тих гімназіях польських в західній частці краю, де ходять Русини в значній числі і де з числа сего руский загальний потребує руских гімназі в достатній містоті, а побачимо, що репробовано при вступних іспитах відбувалося на найбільшу частку як раз в тих останніх, і то через прочищуване головню зголошуючої ся молодіж рускої. Коли процент репробованих учеників вноситься в Тарнові 4.12 проц., в Вохні 8.69 проц., в Водовицях 8.92 проц., в Новім Торі 9.87 проц., в Краківських гімназіях перевило 10.03 проц., в Равені 13.73 проц., в Дембіці 13.63 проц. — то вноситься він в Самборі 18.84 проц., в Золочеві 20.37 проц., в Бучачі 27.84 проц., в Стрию 31.78 проц., в Дрогобичі 36.78 проц., в Бродях 43.93 проц.

Дивним тратом якимсь головню маса кра відбуває ся як-раз там, де в польській гімназі єсть учеників руских багато і де збільшене сего числа могло би оправдувати жадане Русинів на заложення рускої гімназі або хоч руских паралельок.

В школах регулярних 5 західно-галицьких вноситься процент репробованих при вступних іспитах 9.81 проц., в шести східно-галицьких 12.81 проц. — значить і тут вказує тенденція і консеквенція не ясна, як при гімназіях.

Минувшого року зайшов в Дрогобич факт так яркий і драстичний, що з початком р. 1904/05 при вступних іспитах до 1-ої класи репробовано зі зголошених ся 20 учеників 17 — отже 85 проц.

Цифри в біжучого року шкільного 1905/06 о скільки маю їх в руках стверджують наглядно повсюду сестему.

Там прим. в гімназі в Дембіці репробовано на сей рік лише 5.61 проц., підчас коли в Перемишлі в II-ій гімназі репробовано 17 проц., в Золочеві репробовано сизих Русинів 50 проц. — генеральна маса, так, що коли в минулому році прийняти було до 1-ої класи 46 Русинів, то сего року прийнято їх лише 24.

Особливого рода процедура застосована зістає сего року при вписанні до новоутвореної рускої гімназі в Станіславові. До сей гімназі не призначено вступних іспитів перед феріями, помімо, що се наказано було на ургено станіславських Русинів міністерство просвіти. Супротив того рускі ученики перед феріями були призначені робити вступні іспити в польській гімназі і там зробило їх 59 сей іспит. По ваканціях переписалося з них 40 до рускої гімназі а 19 на хотів директор польської гімназі дозволити на переписанні до рускої і рбів навіть зголошувачим ся по се родичам великій трудності. Крім тих 40 зголошених по ваканціях до рускої гімназі ще 125 учеників, однак з них репробовано при вступних іспитах аж 23, а 7 мотого, що дуже добре здали іспит, не прийнято длатого, що скінчили вже 14 літ. Рівночасно подано їм до відомості, що до інших гімназі можуть бути прийняті, лише не до рускої в Станіславові.

Такий же процес вводить ся в інших гімназіях. В гім. в Новім Торі було в р. 1904 в I-ій класі 38 учеників скінчилих 14 літ життя, для рускої гімназі і то той, котрої кривавою стояло тільки літ трудів і заходів, застосоване зістає на самим вступі правнико вимікову.

Існуючі рускі гімназі єсть в порівнянні з польськими під многими зглядом упосліджені так, що не лиш наука в них не може відносити повних успіхів, але і фізичний розвиток молодіжні наражений єсть на небезпечество.

Під тим зглядом піднести належить перед всім справу поміщеня гімназі в іль. Справу поміщеня тернопільської гімназі підніє ся в окремій писемно. Справа тая вже третій раз підноситься в тім соймі, і все безуспішно. Поміщеня сей гімназі, то праймій замк на житті і здоров'ї наших дітей. Гімназія приміщена в буденнях, які зі згляду на безпечество публічне нале-

жало-б зараз замкнути. О справі тій, яко трактованій окремо в тій палаті, не буду тут дальше розводитись.

Не менше немощаво має поміщеня руска гімназія у Львові. Львівськй сей гімназі в Народнім Домі, приспособлений до розміщення найвище 700 учеників, мусить нині містити в тих самих убікаціях 973 учеників. До того убікації ті єсть періодично величезні, отже і поділ клас на відділи мусить з фізичної кочевності випасти зовсім, так, що на деякі відділи припадає по 60—70 учеників. Се не лиш вчування річ під зглядом гігієни, але також і правдиве шопіструм педагогічне. Через се марнує ся високий процент молодіжні рівно під зглядом фізичним як і науковим. В многіх класах єсть так темно, що учать при світлі газівим в день. З того хорють ученики масами на очі. В останній році в самої бурсі „Тов. педагогічного“ на 200 учеників було в сей причина 50 хорих на очі. Від десяти літ чуємо обітницю нової будівлі для сей гімназі і не можемо дивитись їх оповненя. Діждалось ся наш сего, що площу під сию гімназію закупили в місці зовсім невідповідній, далішим від середньої міста, хоч можна було купити в далекому ліпшій і висхідній місці (прим. від Юра при ул. Мідзєвача). Беть се велика кривда для руского шкільництва, що ознака гімназія руска в столиці міститься буде не в центрі міста, а в місці довідній хліба для одної частки міста, а рівночасно буде се значним утрудненям для молодіжні, а навіть і немощавостю, бо трудно надати, щоб всі родичі і опікуни, що мають дітя в рускій гімназі, примусово справоздавались на Городоцьке і Новий світ, а дітям особливо меншим чайже не подобо ходити до сей гімназі півмилі а Жовківського або в Личакова!

(Дальше буде.)

До білясу нашої еміграційної роботи.

Немає ще року, як через основане бюро посередництва праці в Найберуї, знача, перед тим більше доривочна акція в справі вислання руских робітників до Німеччини зглядом до Прус дізнає ся не лише правного унормованя та тривкості, але і значного розширення і поглиблення. А довершило ся се не такто дуже гладко. Початки були доволі тяжкі для нашого бюро. Не досить що треба було поборювати всі хитрі і підступні маневри конкурентційних бюр польських, галицьких і на прускій території, котрим служила до розширення ціла хмара агентів. Але наш еміграційний робітничий елемент представляє ся не раз таким хистим, не виробленим, що трудно було собі а ви-

Остров Сахалін.

(Романь.)

Хліба дістає кожний каторжний по три фунти (1.227 кілогр.) на день; та він служить не лише за корм, а також за грінх при ріжних розплатах. Длатого їдять єго дуже обережно, а добру частку лишають про запас від усякої потреби. На свіданє дають каторжникам чай, а на сбір варену страву просто з м'яса. Кожний підходить по черзі в своєму чарков до кїтла, дістає порцію і їсть, де хоче. На одного припадає на день 40 вистіпків (170 грамів) мяса, 15 золотників (64 гр.) круп і 34 копійку додатків. Коли їде рба, сесидець чи кета, заступають маєс рибю. Ті, що живуть поза тюрмою або виходять далеко від тюрми на роботу, дістають свою пайку неварену. Одні дістають уої річно.

Коли каторжний відбуде свою вару, дають єму, як уже сказано, землю, щоби за господарував ся. Колиж котрий окаже неохоту до господарства або недбалість, то завертуть єго на оден рік назад до тюрми і до каторжних робіт.

Але управа не все гадає собі настільки трудно, щоби вибрати чи найти пригожу для поселеня землю. Длатого часто дучає ся, що нового поселенця сядять на готове вже господарство, котре завів собі инший, давнійший. Такий новий співвласитель дістає назву „помовнишника“.

Поселенець уже не дістає утриманя в тюрмі; єде на початок, звичайно через два

перші роки, видають єму місячно на кожду душу по пуді мяса, 5 фунтів круп і 5 ф. солонини. Нераз дають поселенцеві на початок корову або телицю, свиню, часом коня. Та буває й таке, що голод змусять поселенця зарізати худобину і в'їсти. Крім того дають поселенцеві сокиру, пилу, лопату, мотуз, півняки і т. я., щоби мав тим поставити собі хату. Колиж введе вже хату під дах, тоді дають єму сико і зерно. Те все дають власиво в пожичку, котру він має в означений часі звернути; але звичайно довг лишає ся на вічне відданє. Так само дають і зерно на заїв — також у пожичку. Але часто зерно йде не в землю, а в жолудок. Та й нема що дивуватись тому, бо гірка доля такого поселенця, коли він власними силами, хоч і при агаданій помочи управи, має поставити собі хату, викорчувати землю, осушити болото і т. д. Не дармо зложив ся на Сахаліі приповідка, що каторга починає ся не на каторзі, а на поселеню.

Ще пів біди такому поселенцеві, що має гроші і протекцію у начальства. Він осідає там, де єму подобає ся; дім собі купить або поставити за гроші без власного труду, а господарство собі розведе або й ні. Він може возмєє ся до торговлі, до промислу, до ремесла. Але горе тому, у кого нема грошей; а таких буває далеко більше. Єму визначать шмат ліса на боках та дадуть сокиру, пилу і лопату! Весь час, поки він рубав дерево, стягає єго на місце будови, котре треба вжити і викорчувати, — весь той час живе під голим небом на свірй землі! Давнійше бодай відпускали каторжників на поміч такому поселенцеві. Пізнійше заплінули се, бо казали, що каторжники працюють, а поселенець тимчасом байдики бе.

А поратуватись чужою помічю без грошей рідко дучає ся спримога.

Особливо важко приходить ся новому поселенцеві, коли він самітний бурлака. „Без баби, як без рук!“ говорять поселенці. А що тих баб так мало на Сахаліі, то й цінаць ся вони невизчайно. Ось що розказує знаменитий російський письменник Ант. Чехов*) про радість, з якою вихають на Сахаліі кождо нову партію каторжниць:

„Коли прибуває партія жінок до Александровска, то передовсім ведуть її урочисто в пристани до тюрми. Жінки, зігнувшись під тягарем кауників, плетуть ся по дорозі, утомлені, ще не очунавши від морської хвороби, а за ними, як на ярмарку за комедіантами, ідуть цілі тьоти баб, муженів, дітей і капеларистів. Мужики-поселенці ідуть за товпою в чесники, простими гадами: їм потрібна господиня. Баби глядять, чи нема в новій партії землячок. А писарям і надзирателям потрібні „дівочки“. Буває се звичайно над вечером. Жінки зазирають на ніч в тюрмі в окремій коморі, а тим часом в тюрмі і в місті ціду ніч говорять про нову партію, про розкоші родичного життя, про немощавість весті господарство без „баби“ і т. я. Першої доби, поки парохід не відійшов до Корсаків, виступає поділ прибувших жінок між округи. Розділяють александрівські урядники,

*) В р. 1890 їздив Чехов нароком на Сахалін для пізнаня природи острова і тамошнього життя та описав сизива свої помічєня в спорій книжці. (Повне виданє творів Чехова: С-Петербург, Издаіє А. Ф. Маркса, 1903. Том XV і XVI. стор. 175—167 „Островъ Сахалинъ“).

і длатого їх округ дістає львівну частку як що-до числа так що-до якості; вже менше і посидійшій дістає округ тимівський. Там лишають ся самі молоді і гарні, а до полудневого округа дістають ся майже лише старі і такі, що „не заслуживають мужської благосклонности“. Про колонізаційні цілі Сахаліна ніхто й не думає при поділі жінок, а виходить, що чим гірший для колонізацій округ, тим більше має жінок. І так в найгіршій александрівській на 100 мужиків припадає 69 жінок, в середній тимівській 47, а в найліпшій корсаківській лише 36.

Жінок, вибраних для александрівського округа, частку назначає ся до прислуги урядникам — розказує дальше Чехов: — Друга частка їде в гарем писарів і надзирателів; третя, найбільша, дістає ся поселенцям, при чім дістає жінку а не той, хто багатий і має протекцію. Жінку може дістати і каторжник, навіть в відділу „мисливських“, коли він чоловік грошовитий і має вплив в тюремній мірі. В Корсаківській селіжних жінок також поміщують в окремій барак. Начальники округа і смотрители оселять разом рішано, хто з поселенців і приставарт дістає бабу. Першенство дає ся тим, що вже завели господарство і добре заховують ся. Тим вибранцям посилають привази, щоби того а того дня явили ся в тюрмі по жінку. І ось в назначений день стигають ся „женехи“, вичесурені, як кого стати. Їх впускають в женський барак і лишають разом з жінками. Зразу якоесь віявоє одним і другим. Жінки ходять коло нармовки та лиш споглядають на жінок, а ті сидять похнюпчені. Кожний вибирає без висланих гримас, без усмішок, а цілком поважно, відносять ся до людськи і до негарності і до старости;

Склад і робітня шуб БРАТІВ ЛЮБЕЛЬСКИХ
при ул. Валовій, ч. 3 у Львові.

Поручаємо на зимовий сезон свій сьвіжо спроваджений запас шуб, в шкірах і готових, дамських і мужеских, ковніри, за рукавки, шапки бараниці, сердаки і багато інших товарів, що входять в обсяг кушнірства. Також удержуємо на складі великий вибір сукна в найліпших родах до покритя шуб і перероблюємо їх після найновіших журналів, по найприступнійших цінах.

Ілюстровані цінники висилаємо оплатно.

Молодий заможний дітич, гарної вроди, з ро-
бачає скоро одружитися з інтелігентною
Русинкою, сиромою, гарно вихованою, яка
розуміє на господарстві. Посаг не є докон-
че потрібним. Ласкаві листи з фотогр. карт-
ками прошу адресувати: Росія Ст. Мерчик.
Хар—Нин ж. д., Виноградову, „О. О.“
950 2-2

Всякі заграничні монети купують
і продають найкористнійше
Сокаль і Лілієн
банковий дім і контора виміни.

Замовлена з провінції виконуємо відво-
ротню поштою без доплати окремої про-
вінції.
207 с 14-?

Коперник і Син
Витини і Мактири у Львові, Галицька ч. 1.
протяз Банку Галицького на плантаціях площі
Галицької поручають.

Барометри анеро-
іди по 7, 8 і 10 К
вартістю по 12, 16,
20 і 24 К. — **Льор-**
нетти голди по 12,
16, 24 і вище. За-
разом поручаємо в найбільшій виборі окуляри,
призери оптики і військові прилади оптичні
всіх напрямів подорожувача як найкорше
і найдешевше.
418

Оповіднене.
Недовичайні збори членів товариства вадаткового
„Добробу“ створилися зареєстрованого з обмеженою
поручкою, відбудуться для 16 падолиста 1905 р. в „Готелю
Народовім“ в Самборі о годині 10 перед полуднем, евен-
туально о годині 2 по обіді по полудню того самого дня, якщо
не достатньо перед полуднем ст. тутом означеного комітету,
з отрим. порядком денним: 1. Зміна статуту. 2. Предложе-
ня членів. — **ДИРЕКЦІЯ.**
956 1-1

Робитню знарядів церковних
другу руску в Галицькій поручає
Василь Дуткевич
бронзієвник в Перемишлі.
Приймає чаші до золочення, дароносниця,
евангелії і інші сего рода річні церковні.
Золочене і сріблене відбуває ся в огні. По-
ручає склад хоругв, чаш, міхтарів, павуків.
ВАСИЛЬ ДУТКЕВИЧ, Бронзієвник
Перемишль, ул. Францішманська ч. 18. 595 43-90

Земля на продаж для хліборобів!

Під містом Коломиї є до розпродажу (парцеляції)
кількасот моргів добре справленої, видатної землі, ри-
бний ставок і малий млин.
Хто хоче купити той землі, нехай зголосить ся ли-
чно або письмом до: Д-ра Стефана Федака у Львові
(ул. Сикстуска ч. 48) у або Д-ра Леся Кульчицького в Ко-
ломиї (в Народнім Домі).
889 7-10

ОДИНОКЕ РУСЬКЕ ЗАВЕДЕННЯ АРТ. ЛІТОГРАФІЧНЕ
під фірмою:
АНДРІЙ АНДРЕЙЧИН і СПІЛКА
Львів, ул. Коперника ч. 17.
Виготовляє бікети візитові, запрошення на вінчання,
баді і вечерні, грамоти, образи, вартостні папери,
мапи, ноти, етикетки, плякати і взагалі всі роботи, які
входять в обсяг літографії.
Поручену роботу виготовляє ся на час і можливо дешево.
Машина поручає силою електричною! 544 38-?

Оповіднене.

„ЗАЩИТА ЗЕМЛИ“, общество зареєстрованное
с ограниченной поручкою во Львові при улиці Краковской
число 17, П. поверк, уділяєть пожички для набування
и удервання землі и поднесения господарства, покупает
большие поселяности и сельские хозяйства в чужих про-
дажах, а также в чужих или парцелях своих членам,
принимает капиталы в чужую, опростовует их по
4 и платит само подать рентную и уділяєть отвортовою
почтою всяких пояснений в дѣлѣ бануна и продажи
земли.

При прошеніи о пожичку нужно представить зятые
ипотечный и зрушъ поселяности геометромъ подтвержден-
ный. Высота ипотечки при уділеніи кредитовъ отъ 6 до 7%.

Состояніе сѣ днемъ 30-го сентября 1905 года:

Стать должный:	
1. Фондъ резервный	2188-84
2. Удѣлы членовъ	2234-05
3. Шадничи вкладки	180292-04
4. Дивиденда непоплатенны	1106-87
5. Сальдо стотокни	7633-79
6. Ресхта надвышши изъ 1904 г.	307-85
Общая сумма	213863-44

Стать чинный:	
1. Пожички ипотечныя	177428-84
2. Издержки администраційныя	2183-48
3. Кошта заснованія и мобилия	234-46
4. Эффекты	6935-—
5. Львовади въ Банкахъ	27018-01
6. Переходовыя	5-64
7. Наложныя въ кассѣ	8-01
Общая сумма	213863-44

957 1-12

Курс Львовский

з дня 2 н. ст. падолиста 1905.

Акции за штуку без купона.	Плат.	Жад.
Банку гіпот. галиц. по 200 ар. а. в. . .	555	585
Банку для торговли и промыслу 200 ар. .	—	260
Банку кредит. галиц. по 200 ар. а. в. .	—	—
Земля. галиц. Кар.-Людв. по 200 ар. м. н. .	580	586
Земля. Львів.-Чернов. Йеса по 200 ар. .	—	—
Льоти заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. галиц. 5% а. в. вилієс. в .	111	50
Банку гіпот. галиц. 4% а. в. вилієс. 50 л. .	101	30
Банку гіпот. галиц. 4% а. в. вилієс. 60 л. .	99	99
кредитового 4% а. в. вилієс. в 51 .	101	50
кредитового 4% а. в. вилієс. в 57 л. .	99	80
Товариства кредит. 4% (І. емісії) .	99	80
„ „ 4% вилієс. в 41 л. .	99	80
„ „ 4% вилієс. в 56 л. .	99	70
Обліги за 100 зр.		
Галиц. фонду провінційного 4% а. в. .	99	80
Буков. фонду провінційного 5% а. в. .	102	80
Комунальн. Банку кред. 5% (ІІ. см.) .	101	50
„ „ 4% (ІІІ. см.) .	101	50
„ „ 4% (ІІІ. см.) .	99	50
Повички кред. в 1873 по 6% а. в. .	99	50
Повички кред. в 1893 по 4% а. в. .	99	50
Повички м. Львова 4% по 200 корон .	98	40
„ „ 4% 4-ої емісії .	101	10
Льоти:		
Міста Кракова по 20 зр. (40 л.) .	90	98
Монети:		
Дукат пісарский	11	24
20 франківка	19	19
100 Рубль срібний	350	258
100 Рубль паперовий	282	50
100 марок німецьких	117	117

Мід нураційний

липовий в 5-кілевих бляшан-
ках оплатно по 6 К висилає
Евстахій Юзичинський, Бере-
жани. 794 1-10

ЖІНОЧІ КАПЕЛЮХИ

БРА
воальки, шлюбні вельони,
Капелюхи жалобні
всє увеселім виборі
873 п руче 9-10
ЛЮДМИЛА СПОЖАРСКА
у Львові, Академічна 2.

ОГОЛОШЕНЕ.

В неділю дня 12 падолиста 1905 о годині 5 по полу-
дню відбудуть ся

XII. Надзвичайні Загальні Збори

Народного Банку для рільництва, торгівлі і промыслу
в Мостисах в сали Товариства з сѣдуючим денним по-
рядком:

1. Відчитане протоколу з послѣднихъ Загальнихъ Зборів.
2. Зміна вглядно доповнене §. 1 статутів.
3. Вибір шістьох членів Ради надзирающей.
4. Внесєня членів.

На случай колыб не зібрав ся комплет членів припи-
саний статуту, відбудуть ся Збори в тим самим порядком
днемим для 15 падолиста (в среду) о годині 6 пополудни
без огляду на число вібранных членів.

Яков Френкель

955 1-1

Д-р Ігнатий Корнер

начальний директор.

ІВАН ІГНАТОВИЧ

у Львові ул. Сикстуска ч. 25 і пл. Мари-
яцка ч. II. Краків, Суколиць ч. 20. Пере-
мишль ул. Мицкевича ч. II

поруцає

дуже успішні і незрівняні в наслідках
ЛІЧНИЧІ МИЛА.

Бензеве мило на оприщене і шкірні патна, усуває
ропавість шкіри і надає лицю білості та оксамітної
м'якості 70 сот.

Боракс мило очищує докладно і вибілює шкіру, усу-
ває веснячки та опалене 50 сот.

Камфорове і камфорово-сіркове мило усмиряє свербля-
ку і печене шкіри, усуває прищі і червоність носа,
лиця і рук 60 сот.

Креалінове мило знаменито очищує шкіру, усуває при-
щі, лишай, жорстку, огни, відновлює і вибілює шкіру
кусник 70 сот.

Сіркове мило з великим успіхом уживане до зняття
прищів та угрів на лиці і вської висипки на шкірі
50 сот.

Сірково-смолове мило уживає ся на жорстку. Се мило
показало ся найліпшим оредством на сю недугу, кус-
ник 70 сот.

Смолове-гліцеринове мило воть з кожного огляду одним з
найліпших дезінфекційно-гігієнічних тоалетових мид.
Яво звичайне мило до щоденного ужитку є завдяки своїй
дезінфекційності а також прикметі, що зм'ягчує шкіру,
знаменитим і випробованим средством до усунення вся-
кої нашірної нечистоти, кусник 60 сот.

Смолове мило усуває прищі, лишай, всяку нашірку
висипку, печене ніг і поршії на голові, кусник 60 сот.

Тимолове мило знаменито очищує шкіру від всяких
прищів, кусник 1 К.

Танінове мило з гліцеринною є незрівняним средством
на печене голови, усуває поршії і сверблячку шкіри
70 сот.

209 60-84

При закупі товарів прохимо показувати на нашу часовню.

ВДОВИЦЯ бездітна, середного
віку, Русинка, що
розуміє ся на кухні і госпо-
дарстві, гдає місця до заря-
ду дому. Зголошеня: Ковак,
poste restante, Добровжань ко-
но Дрогобича. 953 1-3

УЧИТЕЛЬКА старша учениця
або самітна жек-
щина найде солідне поміщенє
у інтелігентної особі. Вальо-
вова ч. I, II. Порозуміти ся
944 можна 9-12 рано. 1-3

Кандидат адвокатури (Русин), а
всімміюп-
тама і цілою практикою, гдає
сейчас місця конципієнта,
спільника або іншого занятя.
Знає добре по німєцки. Адреса
в Адміністрації „Діна“—
954 1-3

Ученик в віці 14 літ в уні-
верситеті ІІ. кл. гімназ.
реальн. або виділовою найде
місце зараз в корінній торго-
ви Івана Бориса в Переми-
шлі. 942 2-?

ЗНАМЕНІТІ ЦУКРИ фунт 80 с.
КАРМЕЛЬКІВ фунт 40 сот.
поруцає:

Фабрика Трочинського
883 Львів, ул. Фредри. 12-12

Позі! Солонина де- шевша!

До приватних осіб в 5 кілевих
почтових кошах по 7 К 60 сот.
без шкіри по 7 К 80 сот. опла-
тно. В 50-кілевих велієвичих
кошах по 72 і 75 кр. за кіло в
Відня за ціплатою. Соло-
нина ковбасна без шкіри де-
шевша. Ціни свобідно постій-
ні. Просить ся о докладну а-
дресу і велієвичу статистию S.
Steiner IX, Lichtensteinstrasse
121, Wien. Висилковий дім со-
лонини, вудичення і вєпрово-
го мяса. 932 5-6

Климентий Федуньо

переплетник бібліотеки ц. к. львівського університету
поруцає

своє переплетниче і галлятерійне заведење

у Львові ул. Валоа ч. 29.

366

Підіймає ся всяких робіт, особливо переплету Служеб-
ників, Євангелій, Молитовників, Бібліотечних книг,
Альбумів, Мап, Дипломів і т. п. по умирених цінах.

Накладом „Сонільського Базару“ у Львові

вийшла

друга серія перешисних листків, окрашених вишивками склада
юча ся з 19 карт і коштує 1 К — штука 12 с.

Зміст серії:

1. Монограм Сокола.
2. Герб України по обох боках кордону.
3. Шевченко.
4. Хмельницький на коні.
5. Вид наддунайскої Січи.
6. Вблганє о помияуванє за-
судженого.
7. Козацка збруя.
8. Нутро козацького табору.
9. Завив на суд.
10. Могилы В. Барвіньського на
Личак. цвинтари у Львові.

Важне для парохіальних урядів і читалень!

Макс Глязерман

печатникар

Львів, ул. Сикстуска ч. 17

виконує густовно і дешево старішні
качучкові і металеві для парохіальних
урядів, громад, читалень і т. п. по 2-50 с.
враз в пуделком і сарбоу, зліті нагробні
таблиці, числа домі і улиц, відварє
для лісних та шільних сторожів і якіш
до пильованя мяса.

Переписка руска.

285 6-10

Рух велієвичих поезій

важний від 1 мая 1905 міська середно-європейского часу.

До Львова на дворєць головний прихдають:

- 8 Іцман 12-20*, 6-10, 1-40, 5-45, 9-10, Ворохти (від 1/7 до 30/9 в неділю і сьвята), Делятина (від 1/10 до 30/4), Коломий (від 1/6 до 30/3 що неділі і сьвята), Керезмезе (від 1/5 до 30/9), Серета (від 1/7 до 31/8), Бергметта (в понеділок), Жидачева (від 1/5 до 30/4) з чєлїмі і сьвята), Нолого Санча (від 25/6 до 15/9) Ясєл (від 1/7 до 15/9).
- „ Кракова 7-20, 11-55, 2-30, 10-20.
- „ Підвожичок 7-29, 11-45, 10-50.
- „ Лавочного 7-50.
- „ Рави рускої 7-50.
- „ Станиславова 8-05.
- „ Самбора 8-15, 1-50, 9-20*.
- „ Яворова 8-18, 4-32.
- „ Коломий 10-05.
- „ Рашєва 10-35.
- „ Туки 3-45 (від 15/6 до 30/9), Сомолього (від 1/5—30/9).
- „ Вєжца 5-—.

На Підзамчє

„ Підвожичок 7-—, 2-15, 5-15, 10-—*.

Пєзди львоальні.

- „ Врухович від 14/5 до 10/9 6-50, 7-50, рано, 9-55 перед полуднем (тільки в неділі і рим.-нат. сьвята), 1-45 пополудни (тільки в неділі і рим.-нат. сьвята), 3-05, 4-16, 5-—, пополуд. 7-41, 8-55 веч. 8-18 рано, 1-15 пополудни (від 1/5 до 30/9), 4-32 пополудни, 8-45 вечер (від 14/5 до 10/9, і 9-25 вечер (від 14/5 до 10/9) тільки що не дїлі і сьвята).
- „ Щирца 10-10 вечер (від 1/6 до 10/9 в неділі і рим.-нат. сьвята).
- „ Любія 10-10 вечер (від 14/5 до 10/9 в неділі і рим.-нат. сьвята).

31 Львова з головного двірця відхдають:

- До Кракова 12-45, 4-15, 8-25, 8-35, 2-50, 6-35*, 11-—*, За-
можакого (від 25/6 до 15/9), Осєвєнїца (від 25/6 до 15/9), Вєжїтїн (від 1/6 до 24/6) і (від 16/9 до 30/4).
- „ Іцман 2-51, 6-15, 9-20, 2-40, 10-40*, Керезмезе (від 1/5 до 30/9), Дорин-Ватри (від 1/7 до 31/8), Ворохти (від 1/7 до 30/9) що неділі і сьвята).
- „ Підвожичок 6-30, 10-55, 2-—, 9-—*, 11-05*.
- „ Яворова 6-55, 5-58.
- „ Лавочного 7-30, 2-55, 8-25*, Ковакїтїн (від 1/5 до 30/9 що неділі і сьвята).
- „ Самбора 9-—, 4-20, 10-55*.
- „ Вєжца 11-10.
- „ Рашєва 4-10.
- „ Коломий 5-50.
- „ Рави рускої 7-30*.
- „ Перемишля 10-05* (від 1/5 до 30/9) Хирова, Яєлє.
- „ Стрия 11-10*.

3 Підзамчє

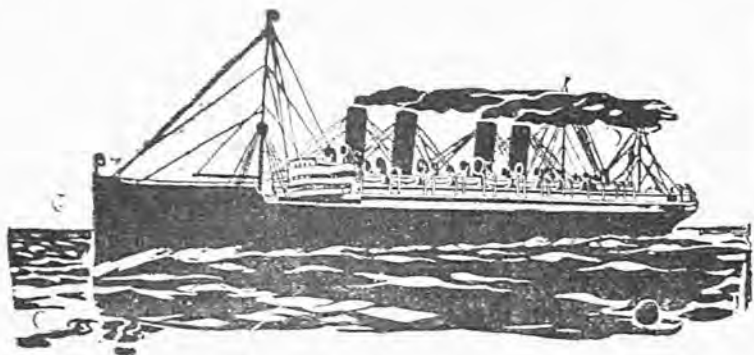
- „ Підвожичок 6-43, 11-15, 2-13, 9-23*.
- Пєзди львоальні:
- „ Врухович від 14/5 до 10/9 6-50 рано, 8-30 рано (тільки що неділі і сьвята рим.-нат.) 12-30 пополудни (тільки що неділі і сьвята рим.-нат.) 2-10, 3-20 пополуд. 6-10, 7-30 і 7-55 вечер.
- „ Рави рускої 11-15 в ночи кождої неділі.
- „ Якова 6-55 рано, 9-15 передполуднем (від 1/5 до 30/9) 1-35 пополуд. (від 14/5 до 10/9 в неділі і рим.-нат. сьвята) 3-08 noon. (від 14/5 до 10/9) 5-58 пополудни.
- „ Щирца 1-55 пополудни (від 1/6 до 10/9 в неділі і рим.-нат. сьвята).
- „ Любія вєл. 2-15 пополудни (від 14/5 до 10/9 що неділі і рим.-нат. сьвята).

Примітка. Нєдїли пошїтїні друкованї з зарєканим тов-
сємїм; кождї літї є зашїтїні зїзїдїєм. Мєра літїна чє-
сїхїє ся від 6 год. зєчїр до 5 міхїє 59 рано.

Зачїтїні бікєти ієди ам такєм бікєтїм звїзїзїєм нїмєтї:
рода, ієвєнїтїрїанї проїдїєнїє, розєвїдїє ієди і н. д. мєнїє
булїєнїє чєрє кітїє дєлїє в мїкїєм ієрїє ч. н. дєрїєнїє
євїєнїє, нєсєнїє Рєвїєнїє ч. 9.

85

694 8—10

до Америки

Канади, Тексасу, Аргентини, взагалі до всіх місцевостей північної і південної Америки, до Австралії, Японії, Хіти і т. д.

з Галичини і Буковини

найдешевше перевозить

Перевозове товариство пароходів

NORDDEUTSCHER LLOYD
В БРЕМІ.

В Бремсе товариство удержує руского священника, котрий виконує душпастирські обов'язки і опікує ся емігрантами.

Хто хоче їхати до Америки, нехай пише по шіфарту до:
Генеральна Агентура Північно-німецького LLOYD'A
у Львові ул. Городецька ч. 93. 243 30—50

Рух святиничних поїздів

важний від 1 мая 1905 після середньо-європейського часу.

До Львова на дворці головний приїждять:

8 Іцнак 12:20*, 8:10, 1:40, 5:45, 9:10, Воронки (від 1/7 до 30/9 в неділю і святка), Дехатина (від 1/10 до 30/4), Коломиї (від 1/6 до 30/3 що неділі і святка) Керезмева (від 1/5 до 30/9), Серета (від 1/7 до 31/8), Вергомета (в понеділок), Жидачева (від 1/5 до 30/9) в неділі і святка.

Кранова 2:31*, 8:—, 8:50, 1:30, 5:25, 8:40, 9:50*, Нового Санча (від 25/6 до 15/9) Яска (від 1/7 до 15/9).

Підвожочис 7:20, 11:55, 2:30, 10:20.

Лавочного 7:29, 11:45, 10:50.

Рави рускої 7:50.

Станиславова 8:05.

Самбора 8:15, 1:50, 9:20*.

Яворова 8:18, 4:32.

Коломиї 10:05.

Рашева 10:35.

Тухлі 8:45 (від 15/6 до 30/9), Ожолього (від 1/5—30/9).

Везьця 5:—.

На Підзамче

Підвожочис 7:—, 2:15, 5:15, 10:—*.

Поїзди львівські.

Врукович від 14/5 до 10/9 6:50, 7:50, рано, 9:55 перед поїздом (тільки в неділі і римо-като. святка), 1:45 попоудин (тільки в неділі і римо-като. святка), 8:05, 4:16, 5:—, попоудин, 7:41, 8:55 веч 8:18 рано, 1:15 попоудин (від 1/5 до 30/9), 4:32 попоудин, 8:45 веч (від 14/5 до 10/9), 9:25 веч (від 14/5 до 10/9) тільки що неділі і святка.

Щирця 10:10 веч (від 1/6 до 10/9 в неділі і римо-като. святка).

Любіня 10:10 веч (від 14/5 до 10/9 в неділі і римо-като. святка).

31 Львова з головного двірця відходять:

До Кранова 12:45, 4:15, 8:25, 8:35, 2:50, 6:35*, 11:—*, Замокського (від 25/6 до 15/9), Освенціма (від 25/6 до 15/9), Велічки (від 1/5 до 24/6) і (від 16/9 до 30/4).

Іцнак 2:51, 6:15, 9:20, 2:40, 10:40*, Керезмева (від 1/5 до 30/9), Дорки-Ватри (від 1/7 до 31/8), Воронки (від 1/7 до 30/9) що неділі і святка.

Підвожочис 6:30, 10:55, 2:—, 9:—*, 11:05*.

Яворова 6:55, 5:58.

Лавочного 7:30, 2:55, 6:25*, Коханьки (від 1/5 до 30/9 що неділі і святка).

Самбора 9:—, 4:20, 10:55*.

Везьця 11:10.

Рашева 4:10.

Коломиї 5:30.

Рави рускої 7:30*.

Перемішля 10:05* (від 1/5 до 30/9) Хярова, Ясла.

Остри 11:10*.

3 Підзамча

Підвожочис 6:43, 11:15, 2:13, 9:23*.

Поїзди львівські:

Врукович від 14/5 до 10/9 5:50 рано, 8:30 рано (тільки що неділі і святка римо-като.) 12:30 попоудин (тільки що неділі і святка римо-като.) 2:10, 3 ж попоудин, 6:10, 7:30 і 7:55 веч.

Рави рускої 11:15 в нощі кожної неділі.

Ягорова 6:55 рано, 9:15 передпоудин (від 1/5 до 30/9) 1:35 попоудин (від 14/5 до 10/9 в неділі і римо-като. святка) 8:03 попоудин (від 14/5 до 10/9) 5:58 попоудин.

Щирця 1:55 попоудин (від 1/6 до 10/9 в неділі і римо-като. святка).

Любіня 2:15 попоудин (від 14/5 до 10/9 що неділі і римо-като. святка).

Примітки. Поїзди львівські друковані є червоними тож святка; поїзди міжні є позначені зірочкою. Нора тічка чи свист са від 6 год. вечір до 5 міхун 59 рано.

Замітка білети іди як чалом білети важного нини; рода, ілюстровані проміжками, розклада іди і в. д. мож избувати червоні дені в мілкім бізрі к. м. державних облізків, पासаж Гаузмала ч. 9.

УЧИТЕЛЬ

орган руского товариства педагогічного двохднєвних педагогічно-наукових з'їздів від 1 червня 1899 у Львові ул. Кохановського ч. 15. Прем'єра ул. річка в ар. шірічка 1:80 ар. четвертічка 30 ар.

На сїножати

ЕСТЬ

Жужлева мучка Томаса

признана найліпшим і найдешевшим фосфоровим на-
вовом. Ужити її можна ще тепер на озимини як
поголовний навіз а також під весняний засів
можна її ровсіяти тепер на сирі ськибі.

Брошурки з поученем і ціниці висилає даром і оплатно.
Генеральний репрезентант фабрик фос-
фатів Томаса 604 4—25

ИОСИФ КАРРАХ

Львів, улица Ягйлонська число 22.

11 Бачність на знак „Зоря“ 11

ФАБРИЧНИЙ СЯЛАД БІЛЯ

Найдешевша торговля галлятерійних товарів

АДОЛЬФА РАША

у Львові Ринок ч. 11 (напроти тов. Просвіти.)
Поручає великий вибір мужеского біля, крава-
ток, рукавичок, парасолів, лісок, шкряпанних ви-
робів, російських кальотів, альбумів як також
тоалетного мила і пероумері.
Великий вибір цушом на цигарети, втюки,
гроші і спінок з гербом Руса.
Великий вибір біжутерії. 760

ПЕРША в ГАЛИЧИНІ РУСКА ТОРГОВЛЯ і РУКОДІЛЬНЯ церковних знарядів із золота, срібла і бронзу

Петра Дуткевича

в Станиславові, улица Бельведерська ч. 4
продає по найвищих цінах блядахми, водонеси,
брачні візки, дарохранительниця, гарм. звінки,
эвангелія, кадильниця, кропила, кивоти, хрести,
ліхтари, вістарики до процесії, патерисі, павуки,
підставники, плащенці, сузонки, шалі.
Золочу огнево дуже трезало старі знищені
часи, по виволочено бувають посьвящені
Пресвяці, епископом в Станиславові.
Великий склад лямп на вічне світло. — Зеланні
надгробних хрестів. — Великі знищені церковні
знаряди приймаю до огневого золочення, сріблення
і бронзання — Велика ліярня церковних звонів.
Дякую сердечно Всем. Духовенству і чест.
Братвам церковним за численні замовлення і по-
ручаюся ласкавій пам'яті на будуче.
З високою поважанням: П. ДУТКЕВИЧ.

Реньське природне вино

1 фляшка К 2-40
10 " поручає торговля
ІВАНА ВОРИСА
в Перемишлях. 918

Перший руский склад машин до шиття.

Незрівняної доброти машини до шиття і гясту Зінгера.

Нижні від 27 до 55 ар.
Ручні від 25 до 48 ар.
Обручкові ч. 41 до 77 ар.
Обуштові ч. 45 до 88 ар. (для
грубої роботи).
Всч. Овощежиком і ш. Уряд-
ним продаю на рати, як також
і для воли за потрібним уряду
громадського.

Усілякі силати прикупи. Готів
коп о 10%, дешево. Нагаи шити
і гясту безплатно. Ціниці на жада-
не даром. 55

ВОЛОДИСЛАВ КУКАВСКИЙ

перех тим

Іван Ляврун

Львів, Пасаж Миколая.

Виконує найдешевше

всакі ритовничі роботи, пе-
чатки і цизельоване. Влас-
ний виріб кавчукових і ме-
талевих штампів, гравюри
на металі і дорогих камі-
нах. Шильди ритовані і літі
прасовані таблиці з бляхи
для сторожик і асекурацій-
них товариств. Печаткові
марки, знаки для випалю-
вання із зеліза і шпунтові
бляшки. Склад кавчукових
типографіей Perfect і різних
красок і штампів.

Артистично-ритовничє заве-
дене 186

А. Зігмана

у Львові, ул. Сикстуска ч. 14.

НАЙДЕШЕВШЕ ЖЕРЕЛО Магазин Футер

М. А. АВГУСТИНА

у Львові, ул. Театральна ч. 7

(напроти головного входу
до костела катедрального)

поручає всякого рода
футра, гарнітури, шапки,
верхи до футер і пр.

БОА

в різних форматах і га-
тунках у величезнім виборі.

Ціниці на жадає даром
і оплачено. 856 5—6

Заснована 1782

Заснована 1782

Ціс. кор.

привіл.

РАФІНЕРІЯ СПІРИТУСУ

Найстарше заведење промислове в краю і одно
з найстарших в монархії.

Фабрика найзнаменитших лікерів, правдивих поль-
ських горівок, розсолів і румів

І. А. Бачевский у Львові

ч. і м. надворний доставник

поручає Вп. Управам рілничих кружків
сілських крамниць свої знамениті вироби
по уміркованих цінах.

Має спеціальні парові апарати до виробу горівок,
румів і інших спиртуальців у всіх смаках і якостях.

ПІСЛЯ ВИМОГІВ ЗАКОНА

за теплій, хемічний дорозі фабрично зладжених і
осмоджених та ц. м. інститутом до ровсіаду спо-
живних средств розсіджених.

Ціниці і інформації висилає ся на домаєне оплатно
і даром. 347 27—26

НАШІ ЦІНЬКІ ЦІНИ ВИКЛИКУЮТЬ СЕНЗАЦІЮ.

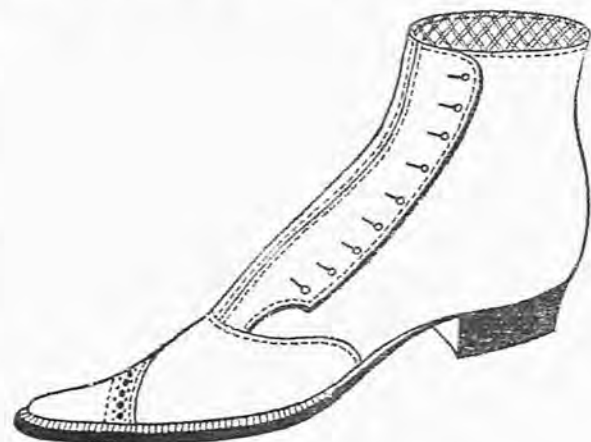
Дуже тривкі
мужескі черевики
гладкі і обкла-
дані
пара зр. 2-90.

Знамениті
мужескі черевики
до шнурованя
пара зр. 3-25.

Елегантні
мужескі черевики
із шкіри Boks
з гумою
пара зр. 4-25.

Великий вибір
добрих
чобіт з колявами
для духовень-
ства
пара зр. 8.

Дамські елегантні
Chevreau
до шнурованя
пара зр. 4-25.

Одинока філія

у

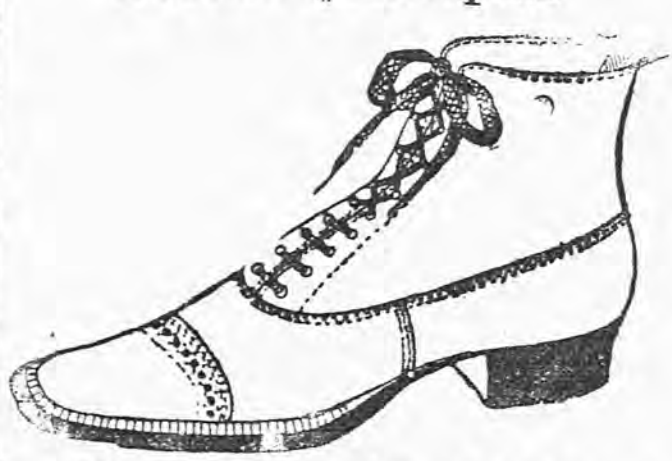
Львові

лише

улиця Гетьманська

ч. 8.

Готель „Вікторія.“

Тривкі
дамські черевики
з гумою
пара зр. 2-60.

Дуже добрі
дамські черевики
до шнурованя
пара зр. 2-90.

Незвичайно
тривкі
дамські черевики
до зашнурованя
пара зр. 3-25.

Елегантні
дамські черевики
до шнурованя
із шкіри Boks
пара зр. 3-90.

Сальонові еле-
гантні
дамські мештики
легонечкі
пара зр. 1-50.

Вироби найбільшої фабрики обуви в цілій монархії продає

Альфред Френкель Тов. ком.

249 6—10

При закупі товарів просимо пам'якувати на нашу часопис.

доктор „Моск. Вѣд. ея“ признає частиня українського народу право до его національного розвитку, то деж ті сили, що стоять йому в дорозі, і кому потрібне страждання народу, видіючого в накинній йому сплюснутій формі? Конець-кінцем порішене питання: Українська народність в Хомичівській можна спасти тільки свободою національного розвитку, а не якимнебудь впливовими средствами“.

Від часу надрукування статі п. Степана зайшов важний факт — поява найагостішого царського маніфесту. В тім маніфесті цар вноє заporučує свободу слова і віри. Не вжеж би і сям разом випущено від свободи українське слово і греко-лат. віроповідане? В такім випадку царя заporučа була би брехнею — в Росії все ще не було-б свободи, она в тім огляді не стала-б на рівні жето з культурними європейськими державами, але навіть в Туреччині!

Галицький сойм.

Засіданє в днї 4 падолиста 1905.

(Зас. 45-те, II сесії, VIII над.).

Засіданє розпочало ся о год. 10:30 перед пол. Відчитано внесенє інтерпеляції, між ними інтерпеляція пос. Остапчука в справі громадських виборів в Галиччак поз. абараскою і пос. д-ра Короля о відібраню карт промислових в селі Торках поз. сональського.

Відтак переказано з порядку денного три внесенє о признає народному учительству в Бродях (пос. Залі і о. Ефимовича) і Дрогобичі (пос. Вісьневського) додатку з причини дорожнї до бюджетової комісії, по чім спідувала дальша дебата.

Над школами середними.

При дискусії спеціальної в тій справі забирали гомос пос. Столяковський і Стапінський, а котрих сподіваний поставив внесенє, щоб вивести правительство до засновування середніх шкіл в Галиччак „рівномірно з іншими країнами коронними“. Передвоім однак домагає ся пос. Стапінський проваля нових гімназій в Тарнобжегу, Освенцімі і ще двох місцевостях... Західної Галичини. О тім, що при рівномірності трактування належить жба в першій мірі зрівняти скіда Галиччак в західно, бесідник очевидно не говорив.

Пос. о. Мазикевич попірав домаганє, щоб гімназію засновано передвоім в Раві рускій.

Пос. д-р Король забрав слово, щоб виказати, що гімназія, яка має вніе бути залено заснована в Сокалі, мала язык викладний рускій. Правительство вставало вже поизию на кривавє сей гімназії в бюджеті на рік 1904, а що і оно хотіло мати при тім в Сокалі гімназію руску а не польську, свідчить факт, що при двіх інших гімназіях, котрі рівночасно мають бути вксовані в західній Галиччак, додало, що се мають бути гімназії польські, а при позиції на гімназію в Сокалі такого додатку що до викладної мови не подало. Впрочім повіт сональський і оумєнї суть майже часто рускі і тому бесідник ставив додатковє внесенє до резолюції шкільної комісії, що викладав мови в гімназії в Сокалі має бути руска.

На жаль, внесенє пос. д-ра Короля відпало, бо не мало навіть регуляційним вимаганю попертя 15 послів. Внесенє підперла лише части руских послів і три послї польської народности: Швед, Столяковський і Скопичевський, що дає разом лише 14 голосів. Виразді яко півняційний підпис руку також ректор враківського університету пос. Павліцький, але стоячі за ним польські послї сповнували его, що руку дофув. З руских послів голоуовала за попертем внесенє лише части, бо трох послів не було на той час в селі а наші церковні ієрархи взагалі не авляють ся на засіданях сойму, навіть в так важких справах, як справа шків. Через таку неточність в сповнюваню своїх обов'язків внесенє д-ра Короля не було відповідою поперте, так що не прийшло до его мериторичного трактування а само внесенє браком попертя скомпромітовано.

Вівапи прийнято резолюції поставлені комісією шкільною: 1) що справозданє ради шк. враківської о стані шків середніх за р. шк. 1903/4 приймає ся до відомості і 2) що визнає ся правительство до заснованя нових середніх шків там, де заходять сего потреба. Так само прийнято відно до внесення комісії 1) віванє до правительства, щоб огляду на надмірний вплив молодіжи до гімназії засновувано школи в напрямом практичним, 2) щоб при іспаті зрілості введено також як обов'язковий іспат з релігії і 3) аби рада шк. спільна молодіж від ходження до театру на пєси, для неї невідповідні.

На тім замкнено дискусію над школами середніми, а приступлено до дальшої точни порядку денного — до дебатів над школами народними.

З записаних до гомосу в тій справі, забрав першій гомос пос. ас. Столяковський. Год. 4:30 по пол. — засіданє триває дальше.

Польська ганата.

Соймове польське „копо“ прийшло на вчерашній засіданю спідуючі дві резолюції: 1) Соймове польське копо унає, що авемля у східній Галиччак має діставати ся в руки польські, 2) що тільки така парцеляція, при якій лишає ся більший філарок а ґрунт, розпарцельований між селян надто не дробить ся, відповідає „względem pogodowym“.

Соймове копо польське в се найвище репрезентативне тіло цілого польського населєня краю, бо в склад сего неофіційного сойму польського, входять всі послї польської народности так до сойму як і парламенту без огляду на сторонництво.

Вчерашнє рішенє соймового польського копа остає ся історичним документом, бо в се вперше, що репрезентанти цілого польського населєня в краю станули вже і на вні, зовсім отверто, на становиску польської копольцівця Руса і галиччаків.

Ся отвертість вийде нам лише на пожиток.

3 Росії.

Вчерашні вісті в Росії звучали троха песимістично о спільно, що ще не було певне, чи правительство рішить ся дати амнестію політичним „злочинцям“ і тим успокоїть страйкуючих робітників. В додатку — як звичайно при всіх масових заворушеннях, так і тепер — шумованє суспільнє устроїло собі в різних містах погромні жидів, хто знає чи не інспіровані реакціонерами, так що конституційний маніфест не відразу усповоїв масу, не відразу запанував лад. Можна було потерпати, що реакціонери, котрих партия реформи лише в великим трудом на хвилю поборолі, знов опанують царя і він не лиш не дасть реальної поруки свободі оголошені в маніфесті, але навіть відкине се, до чого маніфестом зобов'язав ся був, покликуючи ся на аргумент, що дальшими заворушеннями народ дав доказ, що ще не досрів до свободи.

Нинішні вісті кажуть надіяти ся, що Росія вже не цофне ся до давного. В головних столицях Росії, Петербурзі і Москві вже запанував спокій, і кождому ясно, що заворушеня в Кїві, Одесі і інших містах мають характер звичайних ексцесів адячілої і адеморалізованої черги, противя котрої виступили самі революціонери, помагаючи державним органам в заведеню пожаданого спокою і ладу. Що до нїїх противжидівських заворушеня не вплинули умно на єрманичів державні і що погодоски, мов би з причини сак заворушеня цар намірив відкинути свої приречєня, поки що не справджують ся. Протино, нїякі доносать, що на головне тепер домаганє революціонерів: політичну амнестію цар вже згодов ся, дотичний указ вже підписав і що він нїякі буде оголошений. Так само сервозно буде виконана проголошена маніфестом свобода преси, котра впрочім, хоч дотичного закону єще нема, вийшла в янїє в практиці, бо дивенники іґнорують істотанє цензури і всіх дотеперішних приписів прасових, а правительство не потягає за се ні редакторів ні видавців до відвічальності. В всяка надія, що ентузіазм мас, який проявив ся в звали оголошеня конституційного маніфесту, не перемінить ся в розчарованє.

Телеграми.

Петербург. Цар підписав нїякі амнестийний указ. Нїякі має бути видана дотична прокламація. Говорять, що помилувано всіх політичних „злочинців“, з винятком тих, що від 1889 р. виконали морд, або старали ся замордувати когось. Протиноки страйкарів заявляють, що по видаю амнестийного указу зачуть працю і будуть ждати на дальші закони. Коли би правительство не додержало своїх приречєнь, то врганізують народне повстанє. Цензура поденних газет у всіх азиях зносить ся. Говорять, що приготуванє ся новий указ царський в справі переведєня свободи преси. Вітте конферував в сій справі з дивенниками і проложив їм до заспівованя дотичний проєкт. Вчерашній день манув в місті спокійно. На улицях нема ні війска ні товпи. Загално панує вдоволенє з наданих свобод.

Берлін. З Петербурга доносать, що в найбільшій днїх має бути оголошений новий закон прасовий. На поручєнє Віттого сенатор Кобєво до кількох годин вредував проєкт нового закону прасового.

Петербург. Урядово оголошено, що всі циркулярні задріженя прасові внесенє і що найвищі власті прасові заборонєно видавати нові розпорядженя. Для неурядових заграєнних депеш дивенниківозих цензуру внесенє.

Берлін. В борбі між Віттем а Треповом, Трепов упав і его димісія стає ся фактом. Цар вже підписав амнестийний едикт і зложив присягу на конституцію. Інше жєрєло доносать цілком противно, що вплив Віттого упадає, а перевагу зискує Трепов. Реакціонери переконують царя, що Вітте фальшує телеграми і представляє цареві фальшиво

силу революції, щоб тим царя стероризувати і присилувати его до підписаня конституційного маніфесту.

Петербург. З Кїва і Одеси доносать про кроваві противжидівські ексцеси. Чернярабує і нищить жидівські мешканя і склепи і мордує жидів. В Одесі студенти арештували 200 провідників рабунку і заперли їх в університеті. Ладу в місті пильнують уаборні студенти. В Кїві генерал Маврін арештував вчєра 190 рабівників жидівських склепів; убито 12 осіб, а 14 ранєно. В Ростєві над Доном убито вчєра 34 осіб а 59 ранєно. В Полтаві товпа заатакувала в'язницю, при чім до 30 осіб ранєно. Заворушеня були єще в Калузі, Гродні, Рибінську, Твері, Мінську, Вілімстоці, Вазу і Севастополі. Противжидівські розрухи доносать також з Вітебска, Воронїжа, Вильні Елісавєтґраду.

Відєнь. Північна земліаня оголошує, що з причини відносин на стації Гравіда особовий рух між Шаковою а Гравідою звєржаний. Комунікація між Катовицями а Королівством перєрвана.

Фінляндия.

Гапаранда. Російський гарнізон в Учґаборзі видає без опору оружє. Російські напєли на улицях позатирано.

Торнеа. Зголосило ся 150 робітників для удержаня ладу. Міста Торнеа, Кемі і Улеаборґ удекоровані національними хоругвами фінськими. Вчєра вєчером всі фінляндські міста були удекоровані.

Гельсінґфорс. Міський заряд вибрав „комісію публичного добра“ і повідомив страйковий комітет, що може прийняти відвічальність за удержанє ладу. На сє цілє ухвалєно 10.000 марок. Міський заряд збирає ся два рази на день на засіданє. Вибрано комісію з 3 членів, котра в важких справах має все порозуміти ся з страйковим комітетом.

Гапаранда. До Торнеї надїйшла вість, що фінляндський сенат розвазанє а сенатори і генерал-губернатор одержали димісію. Вагалі в Фінляндії панує спокій. В сїх днїях має вїхати в Гельсінґфорсє депутация до Петербурга.

Петербург. Вчєра надїйшла тут вість, що Фінляндия має уконституовати ся ако рєпублика. Ся вість зробила в Петербурзі велике враженє.

Льондон. Кореспондєнтова Morning Posty мав заявити одєн в прєвідників фінляндського руху. Наша спокійна революція була без успіху. Тепер мусимо наші права конституційні здобути собі насад жинною дорєгою. Персональної унїї в Росію не намірємо зривати; хочемо лише усунути російсьє правительство і бюрократію.

ТЕЛЕГРАМИ.

Виборча реформа.

Відєнь. На вчерашній кабінетовій радї обговорювано подробиці виборчої реформи, котра мала би бути внесєна в сєній сєсїї державної ради. По кабінетовій радї над сєю справєю Гавч був на аудїєнції у цїсаря, по чім знов зібрала ся рада міністрів.

О кроваву демонстрацію.

Відєнь. В домішно-австрійським соймі п. Зайц (соц. дем.) інтерпелював намісника з причини брутального поступованя поліції в часі демонстрації робітників за загальним голосуванєм. Інтерпеляція христ. соціалів в тій самій справі звалоє всю вину кровавих подій при демонстрації на соц. демократів, „котрі устроїли врганізований напад на поліцію“. З сєї причини прийшло до страшної бучі між Зайцом а хр. соціалами, так що маршалком мусїв переривати засіданє. Намістник заявив, що поліція розпочала свою роботу доперва по кількох візавлях, щоб товпа розійшла ся і в врячий хвилю, кола товпа грізно поставила ся до поліції. Ранєно 40 осіб, з того 10 тяжко. З поліціяв ранєно двох. Арештовано 16 осіб. Вивонники будуть строго покарані. Правительство не пазволяє, щоб політичні справи рішались на улицях.

О виборчу реформу.

Прага. Вчєра півтора тисячя товпа устроїла демонстрацію за загальним голосуванєм. Перед німецьким касино демонстровано против німецьких послів. Поліцію обкиєно камінєм. Нікого не ранєно. Поліція розігнала демонстратів. Арештовано одну особу.

Торговельні договори.

Відєнь. Австрійські і російські делегати вже прийшли до згоди в справі торговельного договору, так що его заключєню вже нічо не стоїть на перешкоді.

Угорська криза.

Будапєшт. Міністер судівництва видає обїявлю на всіх прокураторів держави, звєртаючи увагу на пасивний упір в деяких ро-

мітатах, що бї не допустити до записаня старших журанів. Міністер звиває прокураторів, щоб на сучай насильного виступєня комітєтових органів поступали як найсестрішє, а євєнтуально послугували ся асєрїєм.

Нолошвар. В муніципії група опозиціоністів страшимм вряком хотїла не допустити до записаня гр. Текелї в харєтерї старшого журана. Текелї сам зложив присягу і сєй факт записано в протоколї.

Норвегія.

Християнія. Кєроль Оскар і члєни королівської родини зложили всі гідности, які мали в норвегській армії і флєотї.

3 Сербії.

Бїлград. Дивєнки доносать, що правительство намірає спєнсионувати кількох офіцєрів, котрі належали до заговора против Александра.

НОВИНКИ.

— Народна Канцєлярия просить тих довжєників, котрі не вїрївали, що рахунку за паперів і тутай „Зоря“ розіслані в минаушїм рєсїї, аби як найкорше надїслали належність, бо фабрика не хоче довше чєкати.

— 3 організації народного учительства. Дня 1 с. м. відбули ся в Перемішлянках перші загальні збори окрєжного відділу на судовий повіт перемішлянський тов. „Вєдїмєна галиччак і буювнєвських учителів і учительок, на котрих вибрано спідуючий вїдїл: Михайло Рихвїцький, управ. школи в Корєнчак, яко голова, Вудманюк Іван, управ. школи в Уєвї, аступником, Гертавський Василь, управ. шк. в Станїмїри, касєром, Ковальчук Нїкола, учитель в Перемішлянках, секретарєм, Марія Кєкішівна, учителькє а Дуєвської, контролєром. Збір ухвалив, відїєсти ся з просєбою до ради надзєраючої у Львові, щоб приступила до заснованя другого окрєжного відділу з осїдком в Глиняках, позаяк є вже приписанє число статутом 30 члєнів. (Доси вписаних є вже 33 члєнів). Тому повідомляє ся отсєю дорєгою всіх члєнів з глинянського судового повіта, щоб приступували там як найбільше члєнів, щоб згуртувати всіх Русинів учителів до сего товариства. — М. Рихвїцький голова.

— Польський язык в жандармерії. Пос. Володимир Гавєш повернує з Карлсбаду, де пробував також привїзент міністрів бр. Гавч і міністер враківської оборони Шенай. Я доносать польські часописи, від обох тїх міністрів пос. Гавєш вимусив заповнєнє, що неабаром буде введєнє введєнє польського языка в жандармерії. Німецький язык буде задріжаний лише в урядових єносинах між жандармерією а центральними властями. Колиб се мала бути правда, то Польки знов перєшвїдїювали би з центральними властями нову уступку в користь свого панованя в Галиччак і повриванєм інтерєсів руського народа. Против заходів спольщеня жандармерії, удержуванї коштом вравних фондів, ми вже кєраз протєстували в нашїй часописі і напєнаж домагались заведєня для жандармерії в урядованю між русаим населєнем мови рускої. Тєж не сумніваємось, що а нагоди задуканої реформи урядової мови в галиччак жандармерії рускі послї в соймі виступлять тепєр з відповідною резолюцією до правительства, домагаючись заповнєня рускій мові рівносправности там, де доси відїєвсьїй централїзм і польська ганата її знехтували.

— Кровава демонстрация у Відні. Описана вчєра демонстрация у Відні мала далеко грізніший харєтер, як спєршу допєсєно. Як звїєно, дня 1 с. м. по вічу в „Sorbiensaal“ многотисячна товпа рушила для демонстрації під бурґ, але на Рінґштрєсє спїяна її поліція, розганяючи демонстратів в бічні улиці. Тут прийшло до кровавих єцен. Полїціянти рубали шаблами наголо, а товпа утїкаючи, нищила по дорозі шибї і літарнї. Наслїдов був такий, що части Оперїрінґу і Єшенбахґасє робила відтак вражєня побєвщица. Найбільше потерпіла кавария Кайзєргартєн. Служива вона цілу ніч зашпиталь до засмєтєрєваня ранєних. Число ранєних обїєдлають на 60, між ними 12 тяжко. Слєдую студєнтова поліціянт вибїв шаблєю око. Тяжко покалїчений також посєл Шалль. Редакция Arbeiter Ztg. подає, що в її бюрах засмєтєрено 40 ранєних. Наслїдком такого брутального поведєня поліції у відєньським соймі внесенє різкі інтерпеляції.

— Хлб у Львові. Від кількох тяжив санїтарна комісія рєвідє пєкарні у Львові, а її вїсвід для мешканців міста, що споживають продукти сїх пєкарєв, дуже інтерєсний. Показало ся, що на 83 вєрїдованих доєх пєкарєв і шє є трї найдєно у вірцєвїм порєдку. В переважній частї жєвїських пєкарєв бруд і нехлїюватє глумлять ся з найпростїйших основ гїгієн. Міска санїтарна власть позивна як найкорше подати до публичної відомості тотї пєкарєвї фірми, що при рєвізїї показали ся вірцєвими, аби публична знала, де можна дістати пєчиво, в яком немєжливї ріжні „відїрїти“.

— Самоубийства. На кладовищі в Городку

ТАПЕТИ, Матерії на меблі, Меблі у всіх стилях. Спїлка львівських тапіцерів
матєраци, колдри, портїєри, дивани
Комплєтна обстановка, тапіцерські матерїали.
Всякі роботи обнимає в місті і на провінції.
ЮЛІАН СОЛІК
пєрєдтїм Фр. Мрозинський
у Львові, ул. Собієского ч. 7.
ФУТЕР
пєрєдтїм Фр. Мрозинський
у Львові, ул. Собієского ч. 7.
Футра до подорожї, палїтотї мужескі та дамскї після найновїйших фасонів саки, пєрєрїни жєтєти, колїї, закувавки, шапокї дамскї, колпани, шапки мужескі, шкїри у всіх родах
Впр. Духоєвєства також на рати. — Найновїйшї матерїалї на верхї в найбільшїм виборї
Цїна уміркованї. Медаль євотїй на виставї в Вучачї 1905. Цїнник на жаданє франсє.

г. Львова відобрали собі оводі жита вистри-
лами з револьвера невідомі з назвиска муж-
чина в віці 30 літ і жінчина, трохи
молодша. При нещасливих найдемо картку, з
якої показало ся, що відобрали собі жите
добровільно. — У Львові при ул. Виснов-
чих загоріли ся вчора смертовий ет. ко-
місар скарбової сторони, Ян Фенфарський по
причині нервового розстрою. В поліцейнім
письмі зазначено, що сексуальна аверсія ви-
кликана у него нервовий розстрій, а що не
хотів скінчити на Кульшарнові, відбрав собі
жита. Числав 53 роки. — В Тернополі ви-
нув ся оводі рано в самоубийчій намірі під
велічаний поїзд залізничний пільсар, Іосиф
Морхвизний і поїзд на місто. Перед тим ці-
лу ніч пив в кількох шинках, щоб імовірно
набрати відваги до самоубийства, котрого
причина невідома.

— Огні. В Глинях загоріли ся оводі поже-
ри селянські загороди, заподіявши шкоду
2900 К. Огні пожезав наслідком хвиної бу-
дови комини.

— Настрій манджурської армії. "Освобождє-
ніє" подає листи, одержані з Мауяма (Япан)
від ваятх до неволі і держаних там офіцє-
рів "порт-артурців". Перший з них, заер-
ний до російських офіцєрів, каже: "У всіх
япанських містах, де нас розміщено як бра-
ців, утворили ся ліберальні офіцєрські кру-
жки, що взяли собі за ціл революційну про-
паганду так між собою, як між звичайними
військами. Головна наша задача приготува-
ти для Росії між офіцєрами та воїнами до-
свідчених агітаторів, що здержали би між
собою звяз і після поверноту до краю... До-
свідчених сорому неволі, після цілого ряду
погромів і повстань, не можемо зносити
довше пануючої в Росії системи гнєту, тому
в імя військової честі, спільної лєдато-
сти самодержавія і правління бюрократії,
глядаючи власної користі, домагаємо ся по-
літичної свободи, свободи слова, особи, пре-
си, зборів і рівноправности народностей.
Словом домагаємо ся як найширшої кон-
ституції, забезпечуючої народом волю". По-
дібний зміст інших листів, що свідчать
найліпше про настрій цілої манджурської ар-
мії і пояснюють, чому російські влади так
не спішать ся з поворотом тої армії до єв-
ропейської Росії. Доказ також на те, що ко-
ли цар дає лєві конституцію, то дає лиш
се, що мусить.

— Дрібні вісті. Виділ повітової ради в
Бібрці розіслав конвура на посаду окру-
ного лікаря в Стрілках нових з річною
платнею 1000 К і додатком на їзду 700 К
(округ обіймає 22 громад), з ретинцем до
кінця падолиста с. р.

Казітан 56 п. п. Казимир Нагорєцький з
Баранова зложив перед екзаменаційною ко-
місією для учительського звання в гімназиях
і реальних школах професорський іспит.

В справі загального права голосування
устроюють соціялісти у Львові ряд дові-
рочних зборів у факхових товариствах в не-
дїлю 5 с. м. а в поведілок 6 с. м. загальне
народне віче.

Вінчане п. Василя Манданка, ожиненого
богослова, з панною Євгенією Кончевичівною
відбуде ся дня 12. с. м. ввечерю в Тростя-
нці вел. [почта і вел. ст. 850ріа].

При поганю барабонь на пош коно
Зашкова, львівського повіта, посперечали ся
оноді два хлопці Оленка Фурта та Ізко
Ісєво і підчас бійки Ісєво ударив та сильно
мотавку Фурту по голові, що той по кіль-
кох годинах помер. Ісєво відставив жаждар-
мерія до слідчої вязниці карного суду у
Львові.

В Перемишлях почала виходити з днем
1 с. м. щоденна часопись п. з. Dziennik Prze-
myski.

Учень львівської школи надєтє, Стани-
слав Мехальський дістав від міністерства
війни похвалу за вяртованє тоного.

Директором вако опадности у Львові
на місце д-ра Степановського, що уступає в
новим роком, іменованій адвокат д-р Фер-
динанд Квятковський.

На вракський університет вписало ся
дося 2245 слухачів і около 90 госпитанток.
Між слухачами є яких 100 з Конґресівки.

— До нивішого числа "Діла" допущаємо
8 арк. III-го тому повісті "Фараон".

Збори і засіданя.

Довірочна нарада в справі "Ан.
Помоча" відбуде ся ввечерю дня 7 с. м. о
год. 7 веч. в львові "Ак. Громади". Вір-
менська 30, I. пов. На порядку деннім від-
читанє евангєлія і ухвалєнє статутів "Укр.
Ан. Помоча". Всіх товаришів як і старших
людий, що інтересують ся сею важною спра-
вою, просить ся о численну участь. — С.
Варан, I. Яржко.

Віче урядників почтових і телеграфі-
чних відбуде ся у Львові дня 5 (неділя) па-
долиста с. р. о годні 4 пополудни в сали
урядничого касина (Рянок ч. 9.) з сїдуючим
порядком деннім: 1) зменшенє кіт служби
на 35, 2) сучасне положєнє урядників почто-
вих в Австрії задля злих обставин еказових,
3) Прогматина службозна. За виділ львівської
філії Стотаришеня урядників почтових: А.
долф Виттербергєр, Ст. Паньків.

Видовища і забави.

Заходом Товариства укрїнських студен-
тів "Січ" в Чернівцях відбуде ся в Ваш-
ківцях в сали касиновій в суботу, дня 11-го
падолиста 1905 року аматорське представлєнє
Мартин Воруля, комедія в 5 актах I. Тоби-
жевича (Карпенка Карого). По представлєн-
ні

сїдують ввечері в танцях. Стрій вінто-
вий, або народний. Вступ на представлєнє
і ввечері 2 корони, місця сїдачі (для пань)
на представлєнє 2 К 50 сот. Початок точно
о годні 8 ввечерю.

3 товариств.

Виділ читальні "Просвіти"
на Личаківськїм передмістї скла-
дає отрим шкуру подяку Високоповазанним
Добродїям: п. Костеві Паньківському дирек-
торові "Союза" за щедрий дар 10 кор., п.
Володимиру Крижановському за спрєвченє
двох великих лавок, п. Сидорові Бритакови,
секретарю "Дністра" за дар двох бюстів,
о. Й. Дудковичеві в Цішок за жертву 2 кор.
та о. Ю. Дуткевичеві рівно за жертву 2
кор., — на річ вшє агадної читальні та
заслуги їм ширє "Спаси-Біг". — Завром по-
відомляє тойже виділ, що дня 5 с. м. (в не-
дїлю) відбудє ся о год. 7 ввечерю в коман-
тах читальні відчит д-ра п. Дубан-
овича п. в. "Я і коли маємо ся женити",
почім сїдувати будуть товариські забави. —
Виділ.

Урядові вісті:

— Іменованя. Цісар іменував старостоу
д-ра Антона Поля референтом адміністра-
ційних і економічних справ в кравей радї
швейцарії. — Александра гр. Іксіль-Гіле-
банда команданта II корпусу у Відні ге-
неральним інспектором війск та командан-
том IV корпусу в Будапєстї і фельд-
пайомайстра Антона Іальгодня генераль-
ним інспектором війск. Обом надає цісар
війскові хрєсти заслуги в Гальцєвнє висна-
вав признає за службу на становищі ко-
манданта X корпусу в Перемишлях.

3 товариств.

3 діяльности товариства: "Взаїмна пом'ч га-
лицьких і буковинських учителів і учительок".

До дня 1 падолиста зголошено ся в чле-
ни 845 членів. В тім числі знаходять ся не
лиш звичайні члєни с. в. учителів і уч-
ительки (переважно народних шкіл) але та-
кож члєни спомогаючи і добро-
дїї, Русини з інших кругів суспільности.
Дирекція підносить з узнанєм патриотизм і
свідомість цих посїдних членів і подає їм
імена до прилюдної відомости не лиш для
приміру і заохоти, але і на доказ, що се мо-
лоде товариство ставє популярним і необ-
хідним в нашім народнім життї. До дня на-
шого народного учительства і інтересує ширші круги нашої
суспільности; для попертя аматєр-
ного учительства і поліпшеня їх допї жертвує
неоднє свідомий патриот свій тяжко загра-
цованій грїш, неоднє понявє ідею ново-
го товариства і присвятив охотно свою лепту.
Честь і слава сам ідеїм людям! Нехай в
їх оспіди вступають многі другі щирі сини
Руси-України а наше товариство стане сль-
ним забором і податє народному учитель-
ству, сим покєволенім і часто густо пересї-
дованим робїтницям на нивї шкільництва і
народної справи певний захист і поміч в ко-
жїй потребі.

1) Ось імена свх патриотів. Якщо члєни
добродїї вступили і заплатили від разу 100
корон або першу рату після § 9 статуту
(20 К) сїдуючі особи: крилопаніа О. І. Ча-
пельскє й зі Львова, дир. Союза Костє Пань-
ковський зі Львова, купець Іван Ворис з Пе-
ремишля (персєдє І рату в квітї 25 К) і сєв.
суду Роман Алексєвич з Угньова.

2) Якщо члєни спомогаючи зголошили ся
з вкладкою річною 2 К (деякі і з вшєшою)
сїдуючі патриоти:

І. Вачинський, засєр "Дністра" (з вкл.
4 К), Нив. Вачинський, проф. гімн. в Береж-
нах, о. П. Віліньський, парох в Зарєвнїцї
(прєсєдє два рази по 5 К), Спир. Герусїн-
ський, учитель зі Львова і секретар товари-
ства, Вол. Данилєвич, п. в. адюнкт технічній
зі Жовнє і єго сєдурга Наталія (з вкладка-
ми по 4 К), о. Богд. Єлашевський, парох в
Гумєнцї, Симєон Кульшарний, п. в. ісп. под.
у Львові і єго сєдурга Євгеній, д-р Іван Ку-
ровєць, лікар в Калушї і єго сєдурга Цєдї-
лія (з вкладкою по 10 К) і Морєс Никола,
управ. школи вправ у Львові і містополєва
рада надарюючи, Михайло Мош, управит.
школи в Рємєновї і засєр директора товари-
ства, о. Стефан Питний, парох в Сільцї бєн-
ковім, Титко Рєвакович, сов. суду у Львові
(з вкладкою 10 К), о. Алекс. Стефанович, ва-
лєхєт жєновї сємїнарїї у Львові, Юліан
Сємїшко, п. в. офіцїал почт. у Львові, Іван
Марїанів, вольний магїстрату у Львові, д-р
Волод. Якович, лікар в Станиславові (з вклад-
кою 10 К), о. Іосєф. Яворський парох в Лу-
чинцях, о. Ст. фан Горєдєцький, парох в Вер-
бєлівцях, о. Павло Кудряк, парох в Рєгатнї,
Мария Вілєцєва, жєна проф. гімн. у
Львові (жертвуєвала 20 К), д-р В. Охримович,
адвокат в Залїццях, о. Петро Ілєвич, парох
в Кулаївцях, о. Мих. Струмїньський, зав. в
Івано зол., о. Іос. Раковський, проф. при сє-
мїнарїї в Залїццях, о. Іван Туркєвич, ва-
лєхєт при сємїнарїї в Залїццях, о. Мих.
Баричко, парох в Бєдрєвнїцях і голова філії
тов. пєд. в Залїццях, Олена Дубїна в За-
ліццях, Ємєлія Вікєвїцєва в Залїццях, Ю.
Кушїцєва в Новосїдцї.

Дирекція товариства має надїю, що
всїдє за темє великодушними і свідомими
одиночками підє великий гурток нашої інте-
лігенції і вступити в члєни так важного і

потрібного товариства. Після статуту платити
члєн спомогаючи річно 2 К або вкладку і
може себе або родити зголосити (з окремими
вкладками) до спеціальних фондів товари-
ства і тим робом користати з добродїї
товариства. Члєн добродїї платити або від-
разу вкладку в квітї 100 К або ратами по
20 К через дєсять лїт. Члєн добродїї може
так само як і члєн спомогаючи зголосити
свою участь в спеціальних фондах товари-
ства (с. в. похороннім, посаговім і пенсійнім)
іто для себе або своєї родини чи знайомих
(очинєнно на основі річних вкладок).

Всїкї інформації і відповідні друки ви-
силає відоротною почтою дирекція товари-
ства (адреса: Львів, ул. Сєвєстєва 47). —
Дирекція товариства "Взаїмна пом'ч галицьких
і буковинських учителів і учительок" у Львові.

Послїдні вісті.

Відєнь. На відєньскім університєтї
вибухли нїкї великі розгнєти студєнтскї са-
дї іскєбрудної сєрєви. На університєт вї-
зано ратуєнє погнєтєвє.

Бєрлїн. Localanzeiger доносить з Киє-
ва, що звільняє вертє там спокій.

Пєтєрбург. Кє. Обєлєвський, члєн дер-
жавної ради, іменованій оберпрокурором
Сєвєтїйшого Синода.

Бєрлїн. Berliner Tgbl. доносить, що
оголошенє аматєрського мєніфєсту відротєно
до поведїлка. Вєї сказєні на дозвєленє ви-
нїзю одєржувє змєнєнє зарп на лїт 15, ска-
занї на 15 звєнєнє на 7% лїт, сказанї на 4
роки зїсєдні будувє на Сєвїр. Нїзшї зарп
цїлєкєвїтє вєсєнє.

Пєтєрбург. Амнєстїйний указ вичи-
слає певні категорїї засудєнїх за політич-
ні промїви, котрі будувє цїлєкєвїтє уласєвє-
лєні. Нїшї особи, засудєні на тяжкі зарп
одєржувє обєлєнє зар.

Пєтєрбург. Амнєстїйний указ обїй-
має також всї злочини до дня 31 жовтєня с.
р. проти особи царя і царської родини — а
також злочини удїлу в тайних товариствах
революційних.

Копєнґєга. Страйкарї в Торнєї одєр-
жали відомість, що до Гєльсїнґфорсєу при-
шла піхота і 8 армат, але жовїрї не хотєть
стрїляти. Горєжаньскє гвардія достарчила
4000 людїй для удєржаня порядку і щодня
відбуєє впрєви в стрїлянє. Жовїрї і їх
провідники прїрїкєн горєжанам поміч в олу-
чєвє повстанє. Коли до Гєльсїнґфорсєу надїй-
шла відомість про зближувєє ся російськє-
го війскє, народна гвардія виступила проти
нього і змусила єго до цєфєнєя без борєи.

— Русини! Пам'ятайте на Народний фонд
і на українсько-руську бурсу Новім Санчї!

Мєлєндєр. Нїні: Якова (зат.: Карєл); за-
вєд.: Марїяна (зат. Геркулєна); позєвєтра: Арєтї, Ата-
наєва (зат.: Лєонарда).

Мід патону десєровий, ку-
рапєдїйний, в
власнїй пасїви, 5 кг. 5 К 80 с.
опєдєтє. Знаменїтї **пїтнї
мєдї ововчєвї** дома-
шнього виробу по вїзвїй цїні
вислєдє Євєн Бїлєньскїй в Збє-
рани. За чїстєтє і якїстє ру-
чїть ся. 110 8—10

Дивна новість!
325 штук за 1 зр. 95 кр.

Прєгарний годїник з хоронім
ланцїшкєм іде точно в 3 річєно по-
руєкє, велїчина LATERNA MAGICA
в 5 гарних обрєвках, 1 дуже гарна
шпїлка до краватки з імітованим
бріллєнтєм, 1 прєгарна кофєа в орєнт.
перєд, неода жєновїє окрасєа в лєт.
закєм, 1 хоронїй скїрпаний куларєк
і єдєлєцєка пїгарнїцєка в буршїтєм,
1 гарнїтєр шпїнок до сорєчки і ма-
шєтєвї, 1 сївєрєк, 1 прєгарнє тоалє-
товє зеркєлє в бєльїєськєго скєлєа в
єтєтї, 30 прєдмєтєв до ужитку лєтє-
вого і 200 штук різнїх дома потріб-
них прєдмєтєв. Тї прєкрасні, 325 штук
в годїнєникєм, що сам тї грєші варт,
можєа одєржати за надїслєним готїв-
кєм або почтовим побранєм 1 зр. 95 кр.
в магазїні 65

С. КОГАНЕ
Кравїв Рї882.

За недогїднє грєші звєртають ся

МАРКО ФАЄРШТАЙН
У ЛЬВОВІ
ул. Городецька ч. 51

головний заступник для Галичини і Бу-
ковини свїтєлової фабрики кєс

Вєжєр і Гїлєдєсїєм у Відні

поручєє

свій склад заєсмотрєний в
огнєтєрєвалї і опєнцї-
рєні КАСИ той-ж фабрики
по прїступєннє цїнах.

922 Полєкшї в сїлєках. 4—12

— Подєка. Вїшєванєним учєнїкам рускої
гїмназїї у Львові, що будє жєновїє своїм
прєгарним сльїзом звєдїчати помїшєнє бє-
гослужєнє за упокій душі бл. п. Омєлєна
Огоновскєго, єклаєє отєпнє найсєрдєчїйшу
подєку. — Омєлєновє Огоновскє.

Надїслєнє.

Спеціалїст в дїточих недугах
Д-р В. Гукевич

дєвєлїтїйний асїстєнт ч. к. ювїєлєйного іспїтєлєю

дїточєю у Відні 837

ордїн. від 3—5 год. ул. Грєдїцїнїх ч. 4, I. п.

РЕСТАВРАЦІЯ

Поручєє ся рєстєвратїю, пїзарїю і торгєвєлю вал-
МАРКА ПОМєРАНЦє. Кушїє у власнїй укрїнї, дєшє-
нє як вєсєдє. В лєкєлєх зєї русїї дїєвїцїкє.

3 повєзємємє
756 **М. ПОМєРАНЦ**, рєстєвратєр Рїанк ч. 7.

Знак випалений на корку

для охоронє
перед фальшованєм

MATTONI'S
CHIFFONNIER

Маттонїя
пїєтїлєрєскє
вода 36
щєа вєа.

Яко добру і певну лєкацію

поручєємо:

4 1/2 % Лїстї гіпотєчнї,
4 " Лїстї гіпотєчнї корєновї,
4 " Лїстї гіпотєчнї прємїованї,
4 " Лїстї Тов. кред. земськєго,
4 % Лїстї Банку кравєвогє,
4 " Облїгацій Банку кравєвогє,
4 " Почтїчку кравєву,
4 " Облїгації прїпїнаційнї і всєкї рєнтї
державнї.

Пєпєрї тї продаємо і купємо по найточ-
нїйшїм курєї деннім

КОНТОРА ВІМІНИ 374

п. к. упр. акд. Банку галїц. гіпотєчнєго.

Копєрнїцїй і Снн

Вїтїкї і Мєханїкї у Львові плєщє Галїцїє ч. I.
протїя Банку Гїпотєчнєго на плєщєх лєкєї
Галїцїї поручєють

Баромєтри анєрє-
їдї по 7, 8 і 10 К
найліпшї по 12, 16,
20 і 24 К. — Лєвєр-
нєтї по 12, 16,
24 і вшєнє. За-
вєром поручєємо в найбїльшїм виборї окуларї,
цїлєжєрї, лїшї і вїєлїкї гїлїї прїбори опїтїчнї
вїєлїкї напрєви поєладємєє ся ян найсєрєшє
і найдєшєєнє. 4185

Globin

дає без трудє
знаменїтїй полїскї!
Удєржєє шпїру
м'якєю і трєвалєю.
Одинокий єабрїкєнт:
Fritz Schulz jun. Aktien-Ges.
Eger i B. n. Leipzig.

Львівське фотоплатїкон
є пасажу Гєлємєна
(46 раєвї прїєвїзєнє)
Вїд 5/11 до 11/11 до побєчєнєя:

Вєлїчєна подорєж до
Бєдєньскєго озєра
і нївїопнїсїї окушїцї.
ВСТУП 10 кр. 53

С. КОГАНЕ
Кравїв Рї882.

За недогїднє грєші звєртають ся

МАРКО ФАЄРШТАЙН
У ЛЬВОВІ
ул. Городецька ч. 51

головний заступник для Галичини і Бу-
ковини свїтєлової фабрики кєс

Вєжєр і Гїлєдєсїєм у Відні

поручєє

свій склад заєсмотрєний в
огнєтєрєвалї і опєнцї-
рєні КАСИ той-ж фабрики
по прїступєннє цїнах.

922 Полєкшї в сїлєках. 4—12

**Позїв! Солонїна дє-
шєвша!**

До прїватнїх осіб в 5-лїєвїх
сєчєтовїх коєшєх по 7 К 60 сот.
бєз шпїрї по 7 К 80 сот. оплє-
тєно. В 50-лїєвїх сєдїєнїчїх
коєшєх по 72 і 75 кр. за вїльє
в Віднє за пїєлєплатєно. Солон-
їна гєвєбєса бєз шпїрї дє-
шєвша. Цїнї свєбїдно постїї-
нї. Прєсїть ся о докладнєу а-
дрєсу і сєлєнїчєу стєдїю S.
Steiner IX, Lichtensteinstasse
121, Wien. Вислїковїї дїм солон-
їнїн, вудєнїєнїї і вєпрєво-
го мєєє. 932 6—8

**Дєшєвє чєскє
шпїрє на постїлє**
5 кг: сьєлєо дєрєтє
К 9+0, лїшєє К 12.
Бїлєє як пух м'якє
як пух К 80, К 36. Вислєєєє
оплатєно за почтовєю пїєлєплатєю.
Замїна або вєвєрєтє за оплєчєнєм
портєа дєруєєнєє ся.

BENEDIKT SACHSEL Lohes 157
261 Lohes Hildesheim, Чєлє. 6—6

Плащі і непромакальні пелерини,

мужєскї і дамскї

поручєє

Постїїнї цїнї фабрїчнї.

Цїнїкї на жєданє...

ЛІНОЛЕУМ І ЦЕРАТ

Львів, ул. НАРОДЯ ЛЮДВІНА ч. 3

Постїїнї цїнї фабрїчнї.

876

І алянтєрїєно-зєбєвєкє-спєртєвїй маґєзїн
поручєє новїнї в галїєтєрїї, зєбєвєкєх, прїлєдєх до подорєжї і пєрф-
мєрї по кєзєчє нїзькїх цїнах.

Антєвєчї і Сєркєсєвїч
ул. Гєтмєньскє ч. 6
(кєлєє гєлєєю Вїєкторїї).

Виходить у Львові щодня (крім неділі і свят) з 5-ї години по полудні. Яко літературний додаток до журналу „Вісник української мови“.

Передплати і інсерати приймають: у Львові Адміністрація „Діла“, ул. Баторія ч. 24. Вуко газет А. Охтенського ул. Кілівського 2; С. Соколовський, Пасаж Гавомана ч. 9; К. Вуко ул. Кароля Людвіка ч. 23. — у Відні: М. Dukas, I. Sellenstätter; F. A. Richter, Nibelungengasse 4.; H. Schalek I. Wollzeile 11; Hassenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; A. Chulavski Wien VI. Getreidemarkt 13; — в Франкфурті і Гамбурзі М. Hassenstein & Vogler.

Передплата і казенність за інсерати плати у Львові.

ДІЛО

Передплати на „Діло“ з літер. додатком

в Аустрії: за рік . . . 36 к. — 44 к.
за пів року . . . 16 к. — 22 к.
у Львові (без поштової пересилки)
за рік . . . 28 к. — 34 к.
за пів року . . . 14 к. — 18 к.

Повне число коштує у Львові 18 к., на провінції 12 к.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вставляються за попереднім застереженням. — Редакційні несплати не повертаються.

Отримання газети приймають за 30 к. на одну стрічку інсерату або за 10 к. на одну стрічку „Надісланко“ по 50 к. — Подати і інші приватні оголошення коштують за 20 к. на одну стрічку.

Від Адміністрації.

Пригадуєся на відновлені передплати за місяць падолиста, згідно ще за IV. квартал 1905 з рівночасною просьбою о вивірненні позісталих ще залежностей тим певніше, що Адміністрація має також до поладнання свої рахунки за папір і в друкарні. Неузгоджаним сю просьбу, була би Адміністрація приневолена дальшу висилку часописи безусловно заставити.

Еще в справі зарібної еміграції руского селянства.

Руска еміграція за зарібками до Прусу пішла оміром за мазурскою. Найперше пішли хоч мало Русини з сусідніх повітів в Мазурами таї вушміш в Мазурами і не яко Русини, аке яко Мазури або в кімцях „galizische Polen“ для відірвання від Мазурів з Росії (russische Polen).

По страйках 1902, коли то наші робітники зарібною собі у польського уряду звиш 200 літ криміналу, Народний Комітет поставив в лютім 1903 року звернути нарід руский масою до Прусу, щоб нарід від голодової смерті уратувати, а заравом економічно і культурно піднести, видати добрі наслідки такої еміграції до Прусу Мазурів з Галичини та Росії.

В тії цілі називав Народний Комітет зносини з бюроми праці для „сезонних“ робітників в Німеччині, а виславши мітом того-ж року для студій робітничих відносин, для несення духовної допомоги і взагалі поучення руского робітника і опіки над ним свого делегата, назвав відтак через него зносини також і в „різничних палатах“.

Гадка вилути руского робітника на зарібки до Прусу залунала широко по рускій часті Галичини а найшлях відгомін і в Прусах. Для одних отворяла ся нова дорога до життя — для других прихід нового робітника, таї потрібного до розвитку промислового і різничого німецької держави на арені світа. Русини як еміграція дама можливість показати, що живуть взагалі ані Русини і що нидіють під ганьблячим гнетом і неволю польською, з котрої майже XX віку не годії добути ся. Сербі і Вонгари в під Турки вже давно вибили ся а ми Русини не можемо добути ся в під панованя Поляків, котрі під девізою за „нашу і вашу вільність“ фальшували і фальшують по нинішній день опінію світову, хвалячи свою адміністрацію краю або навіть доказуючи, що руского народу взагалі нема. Показало ся однак, що руского робітника в Прусах прийнято з подивом, що

поява его викликала заінтересоване его долю і житям а нині нема кута в цілій великій німецькій державі, щоб не знали, що в рускій робітничій, і чим в Русини, ба вже і в урядових справозданнях статистичних пишеться про Русинів-робітників.

Са моговажна робота Народного Комітету для поліпшення долі руского народу і виступ, хоч лише на разі в роки робітничих і міліонних рухів на арені світа поступила і поступала наперед витиченим шляхом для добра народу, для піднесеня его економічного і культурного. Агітація рознеслась по цілій рускій краю, нині вже і Поділе і Зелена Вуковина, хоч ще мало, але вже шлють робітників до Прусу на зарібки, а в Прусах, щоб Русинів не мішати в Мазурами, даю Русинам можливість також яко Русинам о Русинах подбати.

Са робота Народного Комітету стала солино в оці польським верховодам. Не дано Русинам бюра, хоч давано всіляким провідсьвітам, роблено і робить ся найрізномордніші пажости робітникам недаванем каяжко робітничих, арештованем по дорож, заворотам до дому, страшенем про „завіроку обходжене“ Прусаків а робітниками, видаванем всякого рода укаів, накладанем мар, відмунуванем нових язв египетських, ба навіть випливами від Віденя, аби тільки руского робітника до Прусу недопустити, очернюючи его як мішаниця і в особистих зносинах, в писемках та пресі, того робітника, котрий платив за мачоху Польщу своєю кровію і працю турецкі гарачі, того робітника, що своїм кров'ям потім годував польську шляхту, давав гроші на розгульне житє по цілій Європі в воїх вії некоротких норах, того винця робітничих, без котрого праці і по нинішній день польські вельможі не могли-б ні за що гуляти ні будувати Поміщи на Русі! Вся преса польська, краєва і позавраєва, — бо так кавав польський „гизд“ спільний у воїх трьох забораз — накиннула ся на Народний Комітет, що веде „handel ludzmi“, що хоче на народі „гроші заробити“, що продає нарід в пруску неволю, а як трафіло ся, що якийсь Русин недоволенний вертає з Прусу, то радости польській не було кінця.

Они, ті наші „браца“, знали добре, що се все лож, але шукали дурних і пускались на страханя.

На торговни людским товаром заробляють і заробляють тільки агенти-Жиди, укиваючи всіляким піддаж опосеред, аби зробити гроші, як розличні оплати (пр. за відроблене киянчик), завадки і ин. Самі-ж Поляки заложили бюра польські коштом краю (хоті двачили ся як робить ся в світі, повинні були заложити, тільки коштом панів, так, що робітничих потребують). Німецькі бюра ані не можуть удержати ся таксами ані оплачують працодавці, але мусять мати підпо-

моги від дотичних товариств, які їх заложили. Одному Народному Комітету приписувано шасте „роблення грошового інтересу“, а вислане робітника до Прусу називано „прускою неволю“ хоча в тії прускій „неволі“ мазурський робітник вже „томить ся“ десятиліт а з відтам его не визволяють помімо того, що він прецінь ближший для панів-Поляків, як Русини. А чому? Во мазурській робітничій принаосить до дому — міліони! З прускої неволі Мазур в Познаньщині зложив вже по касак звиш 500! міліонів марок, котрими то гіршими оперують тепер сотні польських банків, вже не тільки для добра робітничих але і вушца та мішанина. З прускої неволі Мазур приніс тільки гроша, що розпределявав обшарняючи в цілій майже західній Галичині, на міліонах з прускої неволі покладає надію і польський „гизд“ забіраючись до парцеляції і колонізації східної Галичини мазурським елементом. Тому хоч уїдає ся на Русинів за „handel ludzmi“ однак за Прусака (kuzaka) дуже мало пишеться, щоб его недрозвинути, аби не запер міліонів, того жерева для підєму культурного, економічного і народного Поляків, та шле ся Мазурів всіма дорогами і способами до Прусу на роботу, а як який недоволенний вертає, то не тільки, що вічного не нашіше ся для его оборони, перестороги, але і не загується об сім.

В своїй облуді гадають польські верховоди, що їм удасть ся і дальше пускати тумана в світлі, що они дають о рускій нарід, коли о свої власний недають.

Криву найбільшого піднесено с. р., коли на підставі договору утворено в бюрі в Найберуні „Руський відділ“ виключно для руских робітників. Тоді вже ся увага польського ряду і верховодів звернула ся на се бюро. Колиж Народний Комітет розв'язав ся угоду, чисто для добра народного, і заложивши иншу, розуміє ся корисайшу для наших робітників то польським верховодам було вже за мало клевет, які віддано в пресі на адресу руского відділу і Народн. Комітету, і звали ся і до инших способів, аби роботу Народного Комітету зломити.

Полішеного Народним Комітетом спіланика, хоч він Прусака, взяв д-р Паздро, шеф правого бюра, родовитий Поляк, в свої обійми. Д-р Паздро, хоч на его „марцеві залицянки“ жадна різнична палата не відповіла, вже в маю с. р. згложив ся по контравті на рік 1906, заложивши з Прусаком угоду а відтак поїхав ще до Верніна. Штеттінна і других німецьких міст, щоб і там з Прусаком побратати ся. Пожеме одам після угоди мусить і п. Паздро пустити руских робітників до Прусу, то польські верховоди впернувшись раптом „жозла“, і через хунів та всіх крещених і некрещених поїбанів, пошпираних самими п. к. старостами, агітують, щоб Ру-

сини ішли до Прусу на роботу, але за польською маркою. Щоб руского робітника тим лешче обманити передержують пруского агента в міській бюрі у Львові, аби тільки організації роботу Народного Комітету для добра руского робітника вишцяти.

Засада Народн. Комітету була і с: доложити всіх заходів, аби рускій робітник пішов яко Русин і щобі всякий міг яко освідомий Русин виступати. В тім освідомленю і будженню руского народу дешть і головна причина, чому цілій Поляції еміграційна робота Народного Комітету не подобала ся. Народний Комітет зваив ся зарібковою еміграцією до Прусу, бо нарід ідути до Прусу на роботу в асе в дома — в краю. Зароблений гріш піде до краю таї служить для проживленя руских родин і економічного піднесеня. Нятла любови до рідного краю при такої роботі не перериває ся, але відвідинами раз два рази в році лише зміцняєсь, коли протявно при еміграції за море в дадеку країну найчастіше затрачує ся.

Польські верховоди переводять в діло як-раз зовсім відміні цілі. Польські верховоди закладали і закладають бюра праві робітничі не аби робітничою помоги, але аби ваяти его ще кріше під своє пановане і як би коли дали бідному яку роботу, то хіба на те, аби зараз сей Русин wdziedzoscia відплатив ся для польських верховодів і Польщі. Друга ціль сях польських бюрів є знов така, щоб на случаї, коли би робітник в краю таї занадто розмножив ся, можна було вислати его в світлі, аби в краю верховодам не переривав опомою. Тому то війний закон о бюрах посередництва праці ухваєно і уряджено ті бюра на кошт руского хлопа. В дотичним регуляміні до закона мають однак вийти способи, як робітника, яко польського патріота, пускати в світлі та в Русинів зробити Поляків.

Після регуляміну Поляки заложили в Кракові копари праві для всякого робітника і еміграція без папшпорту. З тих кошар не мож буде жадному робітничою рушниць в краю, а як котрий охоче з краю за море утікати, то тільки за дозволом краєвого бюра. Се бюро буде передовсім продавати, без концесії, карти морабельні, та руского хлопа виганяти в его батьківщині. Для тих робітників, що не будуть мати гроша на дорогу, замовлена єсть в корабельнім товаристві „Австро-Американа“ 5.000 карт безплатних в гарячу полошу В р а з и ж і ї, на певну загибель. — Тії роботі, котрої цілі випх-ти руских емігрантів на смерть або на дадену мандрівку без можности повороту, перебиває акцію діяльність Народного Комітету і тому-то вони так злоблять ся на Народний Комітет і обкидають его грязню клевет. Они добувають всіх сил і способів, щобі лише сій роботі перешко-

„РОЗВАГА“

артистичний збірник.

Уложив Олекса Коваленко. Вид. И. Самоненко. Київ, 1905 р. Ціна 1 руб. 25 коп.*).

Українська література, після довгої перерви починає все частіш і частіш зацікавлювати ширші круги нашого суспільства. Почуваєть ся, що і в „обшарельському“ серці прокидають ся горожанські симпатії до рідного краю, до його минулого та до сучасного енергійного й невиспущеного життя. Ліпшим показником народної культури являється ся завжди і скрізь література. По стародавньому порівняно швидко кожного народу — се корона, що вінчає його культуру. Таким чином між станом літератури і загальним культурним рівнем того чи иншого народу існує пряма відповідність. Недавній український видана „Він“ показав, що має сей народ що-до художньої ідеї. Тепер вийшов з друку новий збірник поезій „Розвага“. Уложений по програмі „Чтеца-декламатора“, він проте має дамею більше ваги, аніж того можна було сподівати ся від подібних видань взагалі. Завдання вмілому виборнику перед читачем встав в достатній повности поетична душа українського народу в її головних проявах. Ми бачимо в збірнику три розділи: 1) Декламаторію, 2) Мельодіями і ліричні поезії та 3) Жарті й гуморески. Читач найде в кождому розділі найкращі зразки, гідні стати поруч з творами європейських поетів.

* Стаття уміщена була в „Кіев. Газет.“ Ч. 231. з 22/VIII. (4. IX.) 1905 р.

менників. Але ми звернемо нашу увагу на перший розділ, де зібрана, сказати-б, ідейна українська поезія. Ми готові уважати за першим розділом наукову й самостійне значення і будемо за нього говорити в таїй гадці, щоба опираючись на уміщені там вірші, уявити собі суть й основу української поезії. Однак до того ми вважаємо потрібним зробити невеличкий одступ в царину історично-літературну.

„Ще не вмерла Україна“ співали колись неомілі голоси, привітаний усіма „запретительним м'яромітрянками“. А тим часом в тім жабіневі „люди науки“, утворені знанням, рішави право України на се саме „ще“. Зайшла велика суперечка. Се був якийсь фізіологічний турнір, від котрого видцьм ставало моторошно. Часом думалося, що ся суперечка мала на оці фізіологічними міркуваннями позбавити Україну права уважати се „самоопреділяючею“ національною одиницею, і таге мішане науни й політики дуже тяжко вражало. Спорили про лексичне „убожество“ або „богатство“, спорили про чісло особливостей, що надають мові право уважати ся самостійною. Нарешті дійшло до того, що „охранительная“ пезаті і її служительи ревню уникали слова „язык“, даючи перевагу в порядку субординації термінови „наріччє“. Деякі раді були за „упертість“ та „удійливість“ позбавити українську мову назві і свого „чина“ і прирівняти її до жаргону... Сліпа, наїва письменна „інтелігенція“ уважала українську мову — мовою мужицькою... Так, се все було! І навіть в серці України, на берегах „Дніпра широкого“, „розпинали рідну, бідну Україну“. Але національне чутє після порівняня Соловйова, — се гвіздом: чим дужче по ньому бити, тим

міцніше він держить ся. І фізіологічні суперечки тільки немилосердно ятрили серце довготерпеливої мучениці...

Аге дивним і вражаючим видаєть ся цілковите безсилє відібрати або навіть ослабити самостійне духове богатство того народу, котрому не признавано права мати свою мову. А богатство се так гостро вирізняєть ся поміж иншими слов'янськими племенами!

Оригінальність духа — се такий аргумент, проти котрого вираховуване мезичних та фонетичних одмін став просто забавкою. Визначний характер української мови в її чудовим вишамем епічного елементу в самім ширим і глибоким ліризмом — вмішанем, що ніде не подібуеть ся у Славян і зовсім чуже було новому епосови великоруському; пісні побутові, семейні, обрядові, хоч в меншій мірі, а всеж таки оригінальні; нарешті характерні яскраві образи, — все се багатство самобутної національної душі!

Історія склалась так, що се багатство лишилось мимо обставин, від України цілком неваженим. Сини України виїшли „в пани“ й одцурали ся од рідної мови, від рідних ідей та проміняли жупан на чиновницький фрак... А потім? Потім „было діло подь Полявою“...

Загально слов'янське відроджене захопило своїм рухом український народ і пробудило нового духа у своїх славів, що вставав вірними своїй завапаченій батьківщині. Ренегатизм і зрадники не могли нічого вдіяти.

Крок за кроком, тяжким тернистим шляхом, купуючи кожду пядь свободи житем людий і навіть покоління, Україна добула собі признає ії права на ідейну свободу... І знов ми чуємо гордий пошлєк: „Не вмерла Україна!“ То давніше „ще“ одкинено, бо ві-

за яка „ще“ й мови бути не може. Визнаю чини сили художньої й наукової думки, рахуючись в результатами самобутного, гостро ви значеного значія, аби бути консервативним, треба визнавати й націю! Поважаючи ідеї, треба й їх творців пошанувати! Наші дії, являючись початком нової ери, рано чи пізно повинні чіс-ити ся в усім цивілізаці, що повстають із сучасного стану кожного народу, в тім числі й українського. А признає права на національну самостійність — се буде лише зворот старого догму! Те — що уже не може тих суперек бутти, про котрі ми раніше назвали: в одчленені двірї не ломлють ся! Яким же чином усе те стало ся? Яким же чином усе те стало ся? Чим вони ворогія побідили, чим вони „чорний мур“ зірвали? Ні огнем, ні мечем, а тим оруженем, від котрого ваять ся башти й мурі Вавилона! І се оруже — світло! Ще великий Тарас кавав: „Учіте ся, брати мої!“ На той же шлях, шлях науки й освіти, показували й інші. Старий шот Руданський також вірять в силу науки. Його словами каже батько синові, коли його до науки посилає. Він домагаєть ся, щобі син бадьоро й чесно працював, ні у кого не запобігав ласки, не вірував ані в пана, ані в золото, лише в силу свого розуму.

Тоді завітом ти порівняєш ся, В добрі — розумі закупаш ся, З пошем батьківським привітаєш ся*.

Той же пошлєк до культурної боротьби ми чули недавно на відслоненой пам'ятниці І. Котляревського в Полтаві. Поетови уявляють ся Україна в образі ватушного царства. Коли все мовчало, закуте по рукам і ногам, лишилось тільки одне оруже борби — знева-

2) Визнаєся раду шк. кр., щоб посади головних учителів в учительських семінаріях надавали лише сідм кваліфікованим;

3) Визнаєся правительством, щоб побільшило число правних інспекторів, систематично посади інспекторів різниці; засновало більше число нових семінарій, приступило до будовани будинків для існуючих вже семінарій, а передовсім у Львові, Залічаних, Совалях і Тернополі.

При загальній дебаті над сям справовданем забрав перший голос (проти) о. Столяровський і жалувався, що по народних школах учать надто сухо без ідеальнішого підкладу, що за мало в них еще народного польського духа (?) та що інспектори окружні поспувають собі надто самовільно і авторитарно. (Се правда!)

Пос. д-р Малаховський, бесідник „за“ — домагався передовсім довгих відпусток і більших стипендій для учителів виділових шкіл для дальшого образования за границею. Конкурс на посади учителів повинні бути пересунути на грудень і май. Домагався також іншого унормованя ваканцій з огляду на роботи в полі. Вийняти бесідник домагався розширення науки історії Польщі в учительських семінаріях і загально школах більшешколяових та щоб до ради шк. кр. праві покладало також репрезентація учительських семінарій і народного учительства (двох, одного Польня і одного Русина) і постав в в сям напрямі цілий ряд резолюцій.

На тім перервано дискусію над народними школами, по чім на закінчене урядиши Поляки еще сідуючу демонстрацію:

Забрав голос пос. Райський в тзв. лівниці і прочитав ось-яку заяву:

„З границь держави, в якій найбільша часта наших земель, нашого народу живе без прав горюванських і національних, надходить вість, яка здаєся заповідати кождему безправства і значні перемиїни.

„В тій хвили, в якій, дасть Бог, засвітає день історичної справедливости, ми, сини одного і неділяного народу, зібрані на сейм в сій dzielnici-и, шлемо нашим братям за кордоном горячі слова надії“.

Сеї заяви вислухали всі послы польської народности стоячи.

На тім засідане закінчено.

Нинішнє засідане.

Засідане в дня 6 падожиста 1905.

(Зас. 46-те, II сесії, VIII мад.).

Засідане розпочалося о год. 10:30 перед пос. Маршалом повідомив пам'ятку, що у ділях відпустку пос. Каз. Любомірському на 3 дні а пос. Павліковському з причини недуги (захорував на мезилітиму верифікацію мандату!) до кінця сесії. Відтак відчитувано деякі дрібніші інтерпеляції і мотивовано петиції — між иншими пос. Барабаш мотивував петицію учительства богородчанського повіта о надзвичайний додаток в причини дорожні.

З порядку помагаложене внесенне пос. Тумашевського о додаток для учителів міста Самбора, відіславши его до комісії бюджетової.

Відтак слідувала дальша генеральна дебата над станом шкільного народних.

О год. 11-ї забрав слово яко бесідник против о. Богачевського, який говорять безперервно до сеї хвили (год. 1:30 по пол.).

Змісту сеї промови не подаємо, бо буде печатана в цілості в нашім дневнику.

Слідує засідане завтра о год. 10 перед пол.

При мівці засіданя предложив пос. Остапчук внесенне о уділене додатку в причини дорожні учительству повіта абараского. Се внесенне буде відчитане на слідуємім засіданю.

В справозданню з суботнішого засіданя зайшли дві цифрові похиби з вини складача: позицію на гімназію в Совалях вставлено в бюджет на рік 1906 (не 1904) і засідане закінчено о год. 2:30 а не 4:30 по пол.

Революція і контр-революція в Росії.

Телеграми.

Париж. З Петербурга доносять, що в. н. Александр Михайлович має уступити в становище шефа маринарки. Се уступлене уважають за інавгурацію нової ери, бо в. н. був провідником воєнної партії і головним противником Вітго.

Петербург. Член державної ради кн. Оболенський іменованій надпродуратором св. синода. Говорять, що димісія Трепова недалека. Разом з ним має уоунути ся в. н. Володимир.

Берлін. Вся європейська преса переповнена доносеннями з Росії про різню Жидів в різних містах. Про погроми Жидів доносять з Києва, Одеси, Кишинева, Ростова н. Д., Ярославля, Саратова, Миколаєва і інших міст. Розпаліла товпа наїять жидівські дома і склепи, рабує і мордує Жидів. Віжко, поліція і жандармерія або заховує ся пасивно, або бере участь в рабунках. Деякі доносення кажуть, що погроми жидів організують перебрані по хлопцки поліційні агенти.

Одеса. Тут викинено бомбу на телеграфічний уряд. На місці погибло 12 урядників, кількох є ранених. Ростов над Доном цілий горить.

Петербург. Вітте прийняв трех членів центрального комітету страйкового і президента конгресу земліничих делегатів. Вітте уповняв їх повідомити всі страйкові комітети земліничі, щоб правительством прийнято всі їх жадання. Вчора відбула ся нарада земліничих комітетів в цім закінченя страйку.

З провінції надходять спокійніші вісті.

Петербург. Цар погодив ся на скликанне надзвичайної сесії фінляндського сейму на 20 грудня в цім ревізії виборчих підстав до сейму. Маніфест в 15 лютого 1899 о спільнім законодавстві для цілої держави і всі по 1899 р. видані закони внесені.

ТЕЛЕГРАМИ.

Пропінація.

Чернівці. Сейм ухвалив закон о внесеню права пропінації і заведеню шиннарських оплат на Буковині.

О загальне голосуванне.

Відень. Вчора відбула ся у Відні перед парламентом величезна маніфестація робітничая за загальним голосуваннем. На марше лабрах і фігурах перед парляменном поровішувало червоні хоругви. Демонстрація тривала годину і була спокійна. В Градці, Берлі і Целльові також відбули ся подібні демонстрації.

Прага. Тут відбула ся величезна демонстрація робітничая за загальним голосуваннем. Коли появля ся поліція, товпа привітала її заміном і революверовими стрілками. Поліція відповіла стрілками і товпа розбігла ся по передмістях. Вісько опорожняло улиці. В публичних будинках повішувало шоби. В Олешовицях збудовано барикаду, котру віжко і поліція усували. На передмістях демонстрації тривали дальше. На поліцію і вісько кидано заміном і палицями від пива. В наслідок експлозії викиненої між коні ракети, упав з коня офіцер і тяжко потовк ся. До похорону арештовано 61 осіб. У многих арештованих знайдено довгі ножі, штицет і набиті револювер. На Володимирській улиці поліція добула шабелі і спільно з вісько розігнала товпу, котра бомбардувала камінем державні будинки. Два інспектори поліції тяжко ранені, 20 поліцаїв лекше.

Виборча реформа.

Відень. Говорять, що в оційній сесії правительством предложит державній раді проект виборчої реформи. Дневники доносять, що робітничі демонстрації за загальним голосуваннем вплинули на прискоренне праць над виборчою реформою в міністерстві.

Краків. Нартод доносить, що шляхта в галицькій сеймі рішма тихцем внести в сейм предложенне о утворенне V курії до сейму з 15 мандатами і з посереднім, явним голосуваннем. Дідушицький і намісники вийшли до Відня, щоб на сейм одержати згоду правительста.

Заява правительста.

Відень. Wiener Abendpost (півфіціальна) пише: Правительство мусить зайняти ся справою виборчої реформи, о сільсько пошлавало на се степені розвою публичного життя. До того спонувають правительство голосуванне в парламенті над сєю справою і події за границею. Реформа може однак наступити лише через парламент і тому правительство зпомить всім противакові демонстрації силно.

Зелінична обструкція.

Прага. Обструкція на чеських велізничих тревала дальше. Уже спізняють ся поїзди на велізничих північно-західній і північно-чеській.

Студентські бійки.

Відень. З нагоди ровоних студентських заворушень в Інсбруці, прийшло тут вчора в університетський будинок до бійки між студентами німецькими і італійськими. Німецькі студенти демонстрували зразу против ректора Філіповича і професора Дворжана, а відтак італійських студентів винесли в авті. В бійці ранено вжко 4 студентів. Нині бійка повторила ся, при чім звалено університетську рямпу.

НОВИНИ.

— 3 учительської організації. Дня 1 падожиста відбули ся в Золочеві довірочні збори товариства „Взаїмна Поміч галицьких і буковинських учителів і учительок“. Збори отворив п. Галушницький а описля повняв в приступний і яоний спосіб, який буде кошен для учительства з того товариства, — заохотивши до заснованя „Відділу окружного“ для округи шкільного: Золочів. Описля вписано ся до товариства вгм. его волоцького відділу 12 членів звичайних а 4 спомогаючих і вибрали в поміни себе виділі а, то: голова: Самеон Напівайко, заслугиши Йосиф Туркало, секретар Ізидор Бучацький, касиер Стефанія Галькевич, контролор Лука Семичишин. Заразом рішили збори внести просьбу до центральної дирекції о повідомлене приналежної власті. Вийняти відбуло ся засідане „Руского Товариства педагогічного“, на котрім обговорено важні справи сего товариства. Виділі складає подяку „Рускій Бесіді“ в Золочеві за відступлене коментар на збори і рівнож дякує всім особам в поза звана учительського, що зволіли ласкаво взяти участь в сих важних зборах. — Учасник.

— О загальне голосуванне. Вчора перед полуднем відбуло ся у Львові 14 довірочних нарад робітничих в справі загального голосуваня. По зборах зібрани ся робітничі на марійській площі перед колюмною Міцкевича. В часі промови п. Ганкевича розвішано дві червоні хоругви. Поліційний комісар старав ся відібрати хоругви, але его потовкали і хоругви не дали. Окруживши червоний стяг, товпа пішла під театр, де поліція знов пробувала здобути се знамя революції, але знов без успіху. Народ завернув відтак назад. Під щадящею промовою п. Діаманд і Вітши, по чім робітничі розійшли ся.

— Вчорашній концерт Львівського Бояня який відбув ся в сали „Народного Дому“ виявив, загально беручи, зовсім вдоволяючи. На першій місці вгадати тут треба хор мужескі, а відтак пречудний квартет смичковий з п. О. Березицьким на чолі. Виконало квартал смичковий Дворжана оп. 96, а опіслям не було кінця. З хоральних продукцій визначали ся: „Дума в Невольниця“ хор мішаний в солях в супроводі фортеп'яну і Д. Січинського, „Даремно пісне“ та Мериадатта „Піснь Корсарів“, оба твори виконали хором мужеским в супроводі фортеп'яну. Розпочав ся концерт від „Обжигів“ Ф. Колесса, хор мішаний в солях а сарелла. Сольова продукція п. Григоровича, артиста львівського мійського театру, котрий мав виконати Волошина „Ой гляну я, подавлю ся“ і Людкевича: „Черомоше, брате мій“, відпала з причини недиспозиції концертанта. Сала була майже ціла заповнена — хорами управляв п. д-р Копаць, звичайн вже дірігент в попередніх концертах „Бояня“. Акомпанімент на фортеп'яні вели зовсім коректно пп. Ол. Ясениця, Т. Шухевич і В. Вахнянин.

— Два братanki. Вчора приїхали до Львова угорські студенти, яких на двірці витати Поляки-студенти (Чительняки). Була се ревізія за тогорічні відділини польських академіків. З двірця відпровадили їх на площу Марійську, де ждала на них товпа ціланих. Соціалісти, які зібрани ся також у величій числі, старали ся перешкодити сьому привіттю, що відбувало ся у стій міцкевичівської колюмни. Наслідком сього, прийшло до бійки, так що аж мусіла інтервенювати поліція. По уступленю побитих вшехполанців в марійській площі, ступні Міцкевичівської колюмни зайняли соціалісти, звідні по кількох промовах розійшли ся. Лише на улиці Коперника сторожники поліції іще довго брам пасажу Міцкевича, який від якогось часу є виставлений стало на атакі. Приїзд мадарських студентів був зааранжований для відновленя союзу „двох братанків“, при чім однак треба подивляти фарисейство польських політиків, бо коли одні беруть Мадарів в свої обійми, то знов другі, як прим. відпрезесе „вола“ п. Давид Абрагамович виступає рішучо і отверто проти мадарського сепаратизму. Що правда, то тим разом братанне не повело ся, бо мадарські студенти відідути зі Львова з гусами, яких не жалували ім польські соціалісти.

— Св'ята норчма. В громаді Боберня перемішлянього повіту громадака зверкність супротивляла ся заснованю третьої норчма в селі, бо дві існуючі вже й так за багато розполювали народ. В додатку ся третя норчма мала станути коло школи. Против норчма заявив ся також заряд школи і постерунож жандармерії. Мимо сих трек опіній, а навіть самого староства, намісництво видало концесію на утворенне третьої норчми в Боберці.

— Огонь. Пішуть нам: В Малаховицях коло Городка вищипи пожар шість селянських загорів в ночи 2 с. м., при чім став ся такий трагічний случай, що чотирох людей утратило життя. Іменно господар Василь Лаво-та, в котрого х.тї счинив ся огонь з не-звісної причини, хотівши уратувати свої діти, виниув найстаршу дівчинку через вікно і уратував її, але друге дитя, так само виникує уладо під загату і там загоріло. Відтак ухилив на руни два що йно окрещені хлопці-близнюки, та вже же вогни з ними утїли з хати, бо зі всіх бонів обхопив его дам і поломів. Так по пригашеню огню найдено его агорілого на вулиці разом з діточками, а жінка також так сільно полекла ся, що нема надії удержати її при житю. — Х.

— Емігранти до Америки повідомляє ся, що в Нью-Йорку занесено квартанту для емігрантів в Галичини.

— Величезні дефавдації викриво — як доносять в Буварешту — в румульській військо-вій інтендантурі. Підозрілих о дефавдації кількох вищих офіцерів арештовано. Слідство веде ся дальше. Король Кароль видав приказ, аби винувник покарано з неумолимою строгостю.

— Групи революційні в Росії. О групах революційних в Росії пише добре інформована часопись „Рост“ берлінська. Події останніх днів виразно виказують, що вині існують в Росії добре з'організовані революційні рухи, котрі розпадають ся на слідуєчі групи: 1. Група робітничая. З'організую-вако її сторонництво соціально-революційне. Коли з початком минушого тижня підчас розривів робітничих в Одесі узявено кілька агітаторів, видала та група заяву до енергійного висупленя против поліції і війска, що дало наслід заворушеня робітничі, в цілій Росії південній. 2. Група селянська. В тій характер революційний виступає се острійше. На разі ставляе вона жадання економічні; коли-ж однак посує ся о кров вперед, тоді не легко буде стримати ту лавину. 3. Вунтуоче ся військо. Мало всяких затираних, винрутів і заперечень можна з певністю скометувати, що та група рядових російським богато пошкодить і не мало нещастя спровадить. 4. Вийняти най-страшніша для всіх група спрота-ризованої товпи, її шумовина суспіль-ної, що суть болячкю і страхом для всіх рядів.

— Землетрясенне. В Катанзаро і Монте-моне, в Італії, місцевостях найвищих недав-ним страшним землетрясенном, дало ся чути оноді о годині 2-ій пополудни знов землетрясенне, що викликало великий переполох.

— Дрібні вісті. Винчана п. Осипа Кузьми-ча, урядника „Дієстра“ і секретаря „Народного Комітету“ з цюю Стефанією Скоморо-ською, донькою д-ра Івана і Зофії а Чиров-ської, відбуде ся дня 16 н. ст. падожиста 1905 р. о год. 7 вечером в парохіальній цер-кві в Кутах над Черемошем.

З товариств.

Для забезпечення розвитку „Руских Зхо-ровок у Львові“ порішши виділі товпа висла-ти курсора до всіх руских родан у Львові з прошенем, щоб підтримали лавчакю сю ін-ституцію і жертвували хотий найменшу, але постійну місячну підмогу. Сподіємо ся, що Львівська Громада не відкаже своїй помічній бідній рускій дітворі. — Виділі.

Померли.

— Євгенія Кінаш, жєна руского пароха в Рішєві, упокоїла ся дня 3 с. м. по догтії і тяжкій болізни в домі своїх родичів в Пол-тві, проживши літ 30. Похорон відбуде ся в Полтві (станція Задеїра) дня 5/ХІ перед полуднем. В. й. п.

Календарі. Пий: Арети, Атаназія (лат. Леонарда); застра: Маріяна (лат. Теркуліна); познатра: Елметри (лат. 4 Коронаті).

Репертуар руского театру (тепер в Станіславіві в сали театральній тов. музичного ім. Моцарта) в про-рок 7 падожиста. „Мартин Боруа“ комедія в 5 дійх, Карпенка-Карого; в четвер 8 падожиста „На діві“ опери в 4 дійх М. Горького; в суботу 11 падожиста „Запорожець за Дунаєм“ опери в 3 дійх Артемь-ського-Гулака; в неділю 12 падожиста „Буря“ драма в 5 дійх Карпенка-Карого; в второк 14 падожиста „Діти Ванюшина“ драма в 5 дійх Паддольова; в четвер 16 падожиста „Хазина“ драма в 4 дійх Карпенка-Каро-го. — Акомпанімент і-раційні на містї вистає 15 кор. Або-намент 11-раційні на містї вистає 10 кор. Початок в годині 8 вечером.

В Colosseum від дня 1 до 16 падожиста про-грає сензацийних новостей. Між иншими електричний танець і нова оперетта.

Бібліотеки, театри і музеї у Львові: Бібліотека тов. ім. Шевченка (ух. Чарнетого ч. 38) отво-рена а середі суботу від год. 4—7 по пол. (крім субот). — Бібліотека „Нар. Дому“ в авторі опери п'ятих і суботу від 2—11 год. 8—6. — Бібліотека університетська від 8—1 рані і від 4— по пол. в суботу анже раніо. — Бібліотека Осесіанська від 9—3 по пол. окрім неділі і пожежних свят. — Музей Провісїти. Станіславського Ім. статуя і Тов. ім. Шевченка в год. пополудню-вих від 8—6. — Музей Дідушицького (ух. Тез-тральна ч. 18) від 10—1, в дні зятя, а з отагоменом від год. 10—1. — Музей Осесіанський в дні зятя від 9—1, а в второк і п'ятницю також по пол-ді 8—6.

Поліційна лотерія, котрої випад виста-влені у Відні І. Грабен 14 і своєю красою звертають на себе загальну увагу, викидає першій грошові ви-гра, а то: 30.000 К., 5.000 К. і 1.000 К. під тими самими умовами, що досі. Тижня відбуде ся невідкладно дня 11 падожиста с. р. а залою по 1 К. можна дістати у всіх лотерійних колектурах, траїках і конторах азіані.

Заява. Огонь заявляю, що в причині в нійкій часті від мене незаступиши з ч. 11-тим „Комар“ з дня 20 жовтня с. р. ало-жив я редакцію „Комар“ і що супроти то-го в видавничій „Комар“ мусить насту-пти довша, на разі пообмежена, перерва. — Бруно Гіжовський.

Спілка для господарства і торгівлі в Перемішлі поручає на теперішню пору: а) томасину і кайні кучускій на засвожене дук. Поучені о способі азнавоженя уділямо без-проволочно. Цінники визнаємо пером. б) ко-поворотки до пряденя по 10 К. 50 с. за шту-ку. в) Пашне вапно Бартеля по 2 кор. за п'ять валевий мішочок разом з опакозанням. г) З'яради господарські як: січкарні, мо-лотильні, кзарти і т. п. Цінник наш ілюстр-ованний вже друкує ся і буде владі розісла-ний, а поки що подамо кождому оборотно ціну господарських з'ярадів. д) Посереднич-мо в залутті угля ваминого і подамо на жа-дання оборотно ціну локо копанья, або локо послідна стация жєлєзнична. е) яко новість поручаємо відкоти до кута вєліл. П'яну і бла-ші поження подімо оборотно. — Дирекція.

Тижнявє справозданє торговельної пала-ти в Львові за час від 29/10 до 13/11 1905. Валюта коронова. Ціна за 50 кг. локо Львів. Пивничя стара 8:20 до 8:40 а на термін — до —, жито старе 6:30 до 6:50 а на термін — до —, пшениць броварний 6:30 до 6:60, а пастівний 6:90 до 6:20, ово оброчний 6:35 до 6:55, гречка — до —, кукуруза готова — до —, а нова — до —, просо — до —, горох до варєня 8:50 до 9:25, пастівний 6:80 до 7—, овка 6:75 до 7—, бів — до —, бобин 8:20 до 6:40, ріпан 11:40 до 11:60, ланьяна — до —, наїсне ланьяно 10:10 до 10:40, наїсне конопляне 9— до 9:25, жміль (за 50 кіло) 45— до 65—, нафта вгичайна 18— до 19—, сальтована 20— до 22—, конопшина червона 50— до 65—, біла 45— до 60—, шведська 55— до 70—, ти-мотна — до —, Спіртуса локо за 10.000 літрів 35:30 до 35:70.

Спеціаліст в діточих недугах

Д-р В. Гукевич

дополітний асистент ч. к. земліничого шпиталю дітчого у Відні

ордін. від 3—5 год. уа. Гродзіцких ч. 4, І. п.

Д-р Казимир Левандовський

повернув зі студій дентистики і ардинує в недугах зубів. — Витягати зубів і п'ятом-боване боє болю. 970 1—?

Львів, площа Галицька ч. 7.

Консультації і ліч.

Зіттики і Жакони у Львові: владі Галицька ч. І. против Банку Гіпотечного на палатках п'яноді Галицької поручиють

Барометри аеро-їда по 7, 8 і 10 К. найкращі по 12, 16, 20 і 24 К. — Лор-нетки польні по 12, 16, 24 і вище. За-разом поручаємо в найбільшій виборі окуляри, цівєри, лупи і всякі інші прилади оптичні всіма направа поагоджує ся як найкраще і найдешевше. 4195

Кандидат адвокатури (Русин), з своїми іспитами і цілою практикою, глядає сейчас місця конципиента, опільника або іншого заняття. Знає добре по німецьки. Адреса в Адміністрації „Діла“ 954 2-3

Вдовиця бездітна, середнього віку, Русинка, що розуміє ся на кухні і господарстві, глядає місця до зарядку дому. Зголошення: Ковач, poste restante, Добровияни коло Дрогобича. 953 2-3

Вправний інструктор прийме або заняття бюроме на провінції. Адреса: Академік, Скала над Збручем. 948 4-4

Ученик в віці 14 літ з умінь ченою П. к. гімназії, реальн. або виділовою найде місце зараз в корінній торговлі Івана Бориса в Перемишлі. 942 3-2

Студент прав глядає лекції або місце на провінції. Зголошення з поданням умовий під адресою: Ежен Шуровський в Струтині вийим п. п. До-941 ліна коло Стрия. 4-4

Для господарів! Маю на продаж молодильню і 2-кінний керат, майже нові, бо лише одну зиму уживані, а також дуже добрий млинко, опрацьований із Опільня в Перемишлі. Ціна 400 К. — М. Фоліс, парох в Ровднатові, п. Витів. 936 3-3

Строїтель фортеці, першого рангу, рідний і вондертовий, поручає ся Вло-важаний Публіці і просить о ласову пам'ять. Ринок ч. 8, Войнарович. 50 3-3

Мід кураційний липовий в 5-кілевих бляшанках оплатно по 6 К виспадає Евстахій Юзичинський, Бережанш. 794 3-10

Реньське природне вино 1 фляшка К 2-40 10 " " " " " 22- " поручає торговця **ІВАНА БОРИСА** в Перемишлі. 918

КОНКУРС.

Отрим розписку ся монвура на посаду директорки в Товаристві **Жіноча спілка промислова „Труд“** у Львові. До чинностей директорки належить ведене справ Товариства взагалі. Ближні повення уділять дирекція. До писемного оголошення належить долучити: метрику, короткий опис життя і свідчення дотеперішнього заняття. Петентки, котрі працювали вже в подібних інтересах ані веде „Труд“, будуть мати першештво. Знає рускої мови в слові і письмі конче. — Успіва взагалі користні. 985 1-3

ДИРЕКЦІЯ.

Театр ріжнородностей

DEPENDENCE BRISTOL

щодень представлення першорядних артистів, дві сензаційні 782 комедії. Родина програма. Початок о год. 8 1/2. 3-8

Оповіщене.

„ЗАЩИТА ЗЕМЛИ“, общество зарегистрированное съ ограниченной поручкою во Львові при улиці Краковской число 17, II. повержъ, удѣляетъ позички для набыванія и удержанія земли и поднесенія господарства, покупаетъ большія посѣлости и сельскія господарства въ цѣли продажи такъ же въ цѣли или парцелями своимъ членамъ, принимаетъ наплатъ въ щадящю, опроцентовуєтъ ихъ по 4 и платитъ само податъ рентовую и удѣляетъ отворотною почтою всякихъ поясненій въ дѣлѣ закупки и продажи земли.

При прошеніи о позичку нужно предъавити вытѣгъ ипотечный и аркушъ посѣлости геометромъ подтвержденный. Высота ипотеки при удѣленіи кредитовъ отъ 6 до 7%.

Состояніе съ днемъ 30-го сентября 1905 года:

Станъ должный:

1. Фондъ резервный	2188-84
2. Удѣлы членовъ	22334-06
3. Щадящій вкладки	180292-04
4. Дивиденда неподнята	1106-87
5. Сальдо отототвъ	7633-79
6. Решта надвышши изъ 1904 г.	307-85

Общая сумма . 213863-44

Станъ чинный:

1. Позички ипотечныя	177428-84
2. Идержки административныя	2183-48
3. Кошта заснованія и мобилія	284-46
4. Эффекты	6935-—
5. Львовія въ Банкахъ	27018-01
6. Переходовыя	5-64
7. Неплатными въ касѣ	8-01

957 2-12

Общая сумма . 213863-44

Накладом „Сокольского Базару“ у Львові

вышла

друга серия першисних листків, окрашених вишивками складаюча ся з 19 карт і коштує 1 К — штука 12 с.

Зміст серії:

1. Монограм Сокола.
2. Герб України по обох боках кордону.
3. Шевченко.
4. Хмельницький на коні.
5. Вид валдунайської Січі.
6. Вблгане о помижуванє за-судженого.
7. Козацька зброя.
8. Нутро козацького табору.
9. Завяз на суд. 789 16-26
10. Могилы В. Барвіньського на Личак. панятари у Львові.

INDRA TEA

НАЙЛІПШИЙ
ЧАЙ

всюди можна дістати.

Головний склад у Львові

ДРОГЕРІЯ

ЛЕШКА

Сладовського

пл. Капітульна 1.

863

12-36

„Народна Гостинниця“

створення зареєстроване з обмеженою порукою
будує у Львові свій власний готель.

Чим більше заінтересована остане в тій справі наша суспільність, тим скорше буде сей триповерховий дім уміщений і відданий до публічного ужитку. Заінтересовані і признані важности підприємства „Народної Гостинниці“, котре ширити буде відомости нового у нас промислу, остане наша суспільність численним вписуванєм в члени нашого товариства і львовію своїх капіталів, від котрих то львовію платимо 5%. — Жертви не жадаємо, але даємо на-году певної і користної львовію капіталів, що приспорить владним доходи, а народній нашій справі хосен в загальній значіню. — Адреса нашого товариства: „Народна Гостинниця“ у Львові, ринок 36. **УПРАВА.** 751 10-2

«Постійний тиждень.»

Віденська ц. н. поліційна лотерія

1 лос коштує 1 К. Перша головна вигра

корон 30.000 корон

друга 5000 К, а третя 1000 К, за дозволом цисаря і на домагане виграшного виплачує ся готівкою по відтягненю 10% і законного податку. — ЛБОСІ дістати можна у всіх конторах виміни, лотерійних конторах і трафіках.

Ц. н. бюро поліційної лотерії знаходиться у Відні, I. Schottenring 11 (в будинку дирекції поліції). 839 9-10

На сіножати

єсть

Жужлева мучка Томаса

признана найліпшим і найдешевшим фосфоровим на-вомом. Ужити її можна ще тепер на озимини як поголовний навіз а також під весняний засів можна її розсіяти тепер на сирі скиби.

Брошурки в поучені і цінники висилає даром і оплатно.

Генеральний репрезентант фабрик фос-фатів Томаса 604 5-25

ИОСИФ КАРРАХ

Львів, улица Ягйлонська число 22.

11 Бачиють на знак „Зоря“ 11

Лише тоді правдивий, коли тригранна «звезда» єсть замкнена нижче поданою опаскою (червоною і чорною) друку на жовтій напері.)

Доси не перевищений!!

В. МААГЕРА

правдивий очищений

ТРАН З ПЕЧІНКИ

(є законно обмежений опакуюваню)

жовтого фляшка К. 2—

білого „ „ К. 3—

в фабриці

ВІЛЬГЕЛЬМА МААГЕРА

у Відні.

Росвіджений першорядними повагами медичними і за свої легкі справности поручений також дітям і заслуживши у всіх тих случаях, в котрих лікар хоче досягнути скріплення цього організму, іменно грудей і легких, більшими ваги тіла, поліпшення соку, а також взагалі прочищення крові.

Дістати можна в найбільшій часті Аптеки і Дрогерій австро-угорської Монархії. 902 3-18

W. MAGER, WIEN, III./3., Neumarkt 3.

Протис наслідувань вярджує ся судовоє владство.

ПЕРША в ГАЛИЧИНІ РУСКА
торговля і рукодільня церковних знарядів
із золота, срібла і бронзу

Петра Дуткевича

в Станиславові, улица Бельведерська ч. 4
продає по найнижчих цінах бальдахми, водопоси, брачні вінки, дарохранительний, гарм. звінки, свангелія, кадильний, кропидла, кивоти, хрести, ліхтари, вістарики до процесій, натерій, павуки, підставники, плаценції, суконки, шалі.
Золочу огнево дуже тривало старі знищені чаші, по визначеному бувають посвящені Пресвяци епископом в Станиславові.
Великий склад ламп на вічне світло. — Золотих надгробних хрестів. — Всіх знищених церковних знарядів приймає до огневого золочення, сріблення і бронзована. — Велика ліярня церковних знарядів. Дякую сердечво Всеч. Духовенству і чест. Брестам церковним за численні замовленія і поручаюся ласкавій пам'яті на будуче.
З високим пошанам: **П. ДУТКЕВИЧ.**

963 16-30

Вез конкуренції.

Чи конче! треба з Гамбурга і Триесту спрова-джувати?

Звісний в краю і виключний склад

Чаю і Кави

під вірною

АДОЛЬФА ЗІНГЕРА Львів, Синстусна 1

поручає спроваджувати

КАВА	ЧАЮ
Santos добра 55 кр. 1/2 кр.	Songo добра 140 кр. 1/2 кр.
Portorico prima 65 „ „	Moring родина 1-60 „ „
Ceylon знаменита 76 „ „	Kayow добірна 1-80 „ „
„ плантац. 90 „ „	Souchong знам. 2-50 „ „
„ перайка 90 „ „	„ найл. 2-50 „ „
Мокка арабська 80 „ „	Kintuk аромат. 3-— „ „
Висадка 2 кгр. кави і 1 кгр. чаю разом оплатно, або 2 кгр. чаю і в 5 кгр. кави обидво оплатно за післяплатою. 913	

Гук золотничих поїздів

нашій від 1 мая 1905 після середньо-європейського часу

До Львова на дворець головний прихедать:

8 Іцнан 12-20*, 6-10, 1-40, 5-45, 9-10, Ворохтя (від 1/7 до 30/9 в неділю і свята), Десятинна (від 1/10 до 30/4), Коломий (від 1/6 до 30/9 що неділі і свята) Керезмева (від 1/5 до 30/9), Оверта (від 1/7 до 31/8), Вергмета (в понеділок), Ж-дичева (від 1/5 до 30/9 в неділі і свята).
Кракова 2-31*, 6-—, 8-50, 1-30, 5-35, 8-40, 9-50*, Нового Санча (від 25/6 до 15/9) Яска (від 1/7 до 15/9).

Підвожочком 7-20, 11-55, 2-30, 10-20.
Лавочного 7-39, 11-45, 10-50.
Рави рускої 7-50.
Станиславова 8-05.
Самбора 8-15, 1-50, 9-20*.
Яворова 8-18, 4-32.
Коломий 10-05.
Рашева 10-35.
Тулзи 3-45 (від 15/6 до 30/9), Ожового (від 1/5—30/9).
Вемидя 5-—.

На Підзамче

Підвожочком 7-—, 2-15, 5-15, 10-—*.

Поїзди львовію.

Врухович від 14/5 до 10/9 6-50, 7-50, рано, 9-55 перед полуднем (тільки в неділі і рим.-нат. свята, 1-45 пополуудня (тільки в неділі і рим.-нат. свята), 3-05, 4-16, 5-—, пополууд. 7-41, 8-55 веч. 8-18 рано, 1-15 пополуудня (від 1/5 до 30/9). 4-32 пополуудня, 8-45 вечер (від 14/5 до 10/9). 9-25 вечер (від 14/5 до 10/9) тільки що не) ділі і свята.
Щирця 10-10 вечер (від 1/6 до 10/9 в неділі і рим.-нат. свята).
Любія 10-10 вечер (від 14/5 до 10/9 в неділі і рим.-нат. свята).

31 Львова з головного двірця відхедать:

До Кракова 12-45, 4-15, 8-25, 8-35, 2-50, 6-35*, 11-—*, 8-нопакого (від 25/6 до 15/9), Ожовіцка (від 25/6 до 15/9), Вемічя (від 1/5 до 24/6) і (від 16/9 до 30/4).

Іцнан 2-51, 6-15, 9-20, 2-40, 10-40*, Керезмева (від 1/5 до 30/9), Дорки-Ватри (від 1/7 до 31/8), Ворохтя (від 1/7 до 30/9) що неділі і свята).

Підвожочком 6-30, 10-55, 2-—, 9-—*, 11-05*.
Яворова 6-55, 5-58.
Лавочного 7-30, 2-55, 6-25*, Кожанни (від 1/5 до 30/9 що неділі і свята).

Самбора 9-—, 4-30, 10-55*.
Вемидя 11-10.
Рашева 4-10.
Коломий 5-50.
Рави рускої 7-30*.
Перемишля 10-05* (від 1/5 до 30/9) Хирова, Яска.
Стрия 11-10*.

3 Підзамче

Підвожочком 6-45, 11-15, 2-13, 9-23*.

Поїзди львовію:

Врухович від 14/5 до 10/9 5-50 рано, 8-30 рано (тільки що неділі і свята рим.-нат.) 12-30 пополуудня (тільки що неділі і свята рим.-нат.) 2-10, 3-30 пополууд. 6-10, 7-30 і 7-55 вечер.
Щирця 11-15 в нощі пождої неділі.
Якова 6-55 рано, 9-15 передполуднем (від 1/5 до 30/9) 1-35 пополууд. (від 14/5 до 10/9 в неділі і рим.-нат. свята) 3-03 пополу. (від 14/5 до 10/9) 5-58 пополуудня.
Щирця 1-55 пополуудня (від 1/6 до 10/9 в неділі і рим.-нат. свята).
Любія вех. 2-15 пополуудня (від 14/5 до 10/9 що неділі і рим.-нат. свята).

Примітка. Поїзди між ними друковані є червоними по-симви; поїзди між є знаменні синими. Мора ціна чл-ска ся від 6 год. вагір до 5 мінуз 59 рано.
Значайні білети іде за талон білети кожного кимого рода, імпрововані прохидники, розшидані іди і т. д. мож на-бувати через ділаї дена а мілким білети а, в державних кінтиці, насам Галуама ч. 9.

85

При закупці товарів просимо поклакуватись на нашу часовню.

Виходять у Львові що дня (крім неділі і свят) о 5-й годині по полудні. Якщо літературні доходи докладає ся „Бібліотеку найважливіших повістей“.

Передплату і інсерати приймають: У ЛЬВОВІ: Адміністрація „Діло“, ул. Баторія ч. 24, Бюро газет А. Охмешко, ул. Кільницька 2; С. Соколовський, Пасаж Гасмана ч. 9; К. Вульф, ул. Карла Людвіка ч. 23. — У ВІДНІ: М. Дука, I. Seilerstraße; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; H. Hasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; A. Churavski Wied VI. Getreidemark 13; — В ФРАНКФУРТІ: I. GAMBURG M. Hasenstein & Vogler.

Передплати і реклами приймають у Львові:

ДІЛО

Передплата на „Діло“ з літар. дод.

в Австрії: за рік 30 ш. за пів року 16 ш.
у Львові (без почт. пересилки): за рік 28 ш. за пів року 14 ш.
за чотири роки 7 ш. за місяць 7 ш.

Повединок чило кштує у Львові 12 ш. на провінції 12 ш.

Реданція, Адміністрація і Експедиція: ул. Баторія. — Репонскі впродовж дня з 9 годин до 5 годин. — Репонскі впродовж дня з 9 годин до 5 годин.

Головний вихідний приймають до 30 ш. за рік, стрічку інсерату або за місяць, а в разі „Діло“ до 50 ш. — Подати і інші статті в редакцію до 30 ш. за статтю.

Наші народні школи.

Бесіда посла о. Богачевського

виголошена в галицькій соймі дня 6 листопада с. р. при розправі над справою комісії шкільної за рік 1903/4 на підставі справозда-
ня Ради шкільної краю.

Високий Сойме!

Нарід руський, котрий ані не має одного свого університету, котрий таке незначне має число руських шкіл середніх, котрий ані одної не має своєї школи промислової і фахової, головною своєю увагою мусить звернути на школи народні, які уважати мусить за найважливішу підставу свого розвитку, життя і будучности. Фальшивий є той голос, котрий каже, що варіант наш нічого не дає, бо наші діти не мають нічого, а слово Христове „не о хлібі єдиним живий буде чоловік“. Так достойні Панове! Надія наша в світлі полягає, але то світло мусить дійти в найтемніший закуток під найнижчу стрічку.

З тої причини руські послы соймові в дискусії над школами народними брали все як найважливішу участь. Могли они промовчати о всякій иншій вправі, могли они придушити в собі всякий инший жалі і біль, але ніколи не могли они того зробити зігладу на народне шкільництво.

Зістаючи вірним тій всаді забираю я і нині голос, щоб на шкільництво народне вважали а руське в особежности погляд наш зважати, становиско зважати. Далекий я від того, щоб цілий той так обширний предмет вичерпати і дітнути ся пару точок, які в даній хвилині уважаю за найважливіші.

Школами народними займає ся крім справоздач ради шкільної краю також комісія шкільна і бюджетова; не менше многи цінаві річі находять ся в виданні центральної статистичної комісії у Відні, дозволяє достойні Панове, що я тими воими річами в тату моєї бесіди послужувати ся буду. А если може троха довше протягне ся моя бесіда, прошу ся не нетерпеливими, бо шкільництво я уважаю за таку справу, котра дійсно на те заслугує, щоб глибоше від нею застановити ся і обширніше її обговорити. А мушу довше застановити ся над тою справою, що і для того, що сегорічче справоздач комісії шкільної є майже тільки ціновитам повторенням справоздач з літ попередніх і зовсім не дотикає ніяких характеристичних моментів, які в попереднім році зайшли на поля народного шкільництва.

Мої Панове! Найважливішим чинником

в шкільництві є безперечно сам учитель. Який учитель таке і шкільництво: сю анімою можна поставити майже без жадного застереження. Навіть в Японії учитель на рівні ставляють ся з родичами, бо коли родичам діти звичають виховані і жити, то учителям образовані і знає. З тої причини кождий край культурний передовсім учителів як найбільшою окрузає життєвистістю і прихильністю, уважаючи їх не за щось підрядного і низшого, але за найважливіших робітників на ниві народній і суспільній; за піонерів просвіти і учителя народу, за найбільших опікунів, добродіїв і форматорів душ своїх дітей.

Як таа певна істота у нас виконує ся, того передовсім доводить матеріальне положення учительства. Від початку своєї соймової сесії аж до нині не перестають на пультах наших появляти ся многи а многи, з ріжних а ріжних сторін свої папуги виходять вкеса, зміраючи до поліпшення долі народного учительства зглядно уділення йому відповідного додатку. Найжест і мені вірно буде пару слів о тім сказати а передовсім уважати сторону історичну і статистику цієї справи. Мої Панове! В році минулому майже у всіх краях переведено унормовані і поліпшені учительські платні. Вої сойми не поперестали на фразях але ділами показувати свою життєвистість для учительства і не поскупили на ту ціль гроша. В самій Австрії вищий кошті поліпшення вносять для 8.600 осіб 4.237.800 К. Постійні учителі виділові будуть побирати у Відні від 2.200 К. до 2.600 К. і 1.000 К. на мешканє. Народні учителі від 1.400 К. до 2.200 К. і 800 К. на мешканє. Окрім того 6 п'ятиліт по 200 К. В Австрії вищий на провінції мають побирати постійні учителі виділові від 2.000 К. до 2.400 К. постійні учителі народні від 1.200 К. до 2.200 К. додатки на мешканє 220 К. до 500 К. відповідно до місцевості і шість п'ятиліт по 200 К. численні від зокжея кваліфікаційного іспиту. Стабілізація наступав зараз по іспиті. В Моравії поліпшене учительських плат майже 3 мільонів корон. Постійні учителі виділові будуть побирати по 2000 до 2400 К. і шість п'ятиліт по 250 К. постійні учителі народні по 1200 К. 1.600 К. і 1.800 К. і шість п'ятиліт по 200 К. Стабілізація зараз по іспиті. На Вуковині учительські плати зрівняно з платями краєвих урядників найнижчих рангів.

А що стало ся в тім напрямі у нас? У нас примірено галицьку приповідку „вехай буде, як бувало“. У нас учительство народне зістало відправлене в ніч. І в, мої Панове!

хочете, щоб учительство в тої причини було задоволене і спокійне? І ви, мої Панове, хочете, щоб учительство з тої причини не ужалало ся і відповідних кроків не починало?!

Мої Панове! Ухвалюючи посідає підписане платні в році 1902 комісія шкільна подала за разом начеб історичний начерк тої справи, навела дані, котрі мають свідчити о щедрих Сойму Галицького для просвіти і терпим серці для учительства. Після того в році 1869 признано збільшені стипендії педагогічні для відличних учителів коштом 10.000 злр. В році 1872 ухвалено закон з дня 2 мая 1873 нормуючий перший раз учительську платню і п'ятилітні додатки.

В році 1874 ухвалено закон із 6/3 1876 підвищив платню о 78.000 злр. В році 1888 ухвалено закон з дня 2/1 1889 побільшаючи п'ятилітні додатки коштом 95.000 злр.

В році 1892 підвищено другий раз побори учителів коштом 200.000 злр. В році 1896 підвищено третій раз платню учительську коштом 100.000 злр. В році 1899 підвищено тую коштом 600.000—700.000 кор. В кінці в році 1892 побільшено платню учительську о 636.190 кор. Та придививши ся всім тим цифрам і датам близько переконаємо ся, що всі они не так о великодушності і щедрих Сойму для просвіти свідчать, але о чимсь може цілком протилежним. І так в році 1869 поставлено вправді внесене на ухваленє 10.000 злр. на учительські стипендії, але справа та оконечно ухвалена зістала аж в році 1871, отже в 10 літ істнована сойма; впродім і сума та супроти позісталої з краєвої позички 3 мільонів в році 1866 завадо показує ся маля і о щедрих Сойму цілком не свідчать!

В році 1880 член більшости соймової д-р Шуйський обстав за тим, щоб на учителів народних брати елементи найниж, бо ті менше коштують; в році 1881 задля браку фондів цілком не відбувають ся конференції шкільні; в році 1883 рада шкільна краєва задля браку фондів многи учителів увільняє в посади низьших. В році 1884 вносил вправді видаток на цілі просвітні 370 650 злр., але і то уважати потреба, що сойма чеський в тім році на ту ціль предлімував 10 разів більше. В році 1887 референт комісії шкільної п. Абрагамович апелює ввідок до інспекторів шкільних окржних, що їм „повинна рука здрожати, коли акому учителю признають додаток п'ятилітний“, а член більшости соймової Еміль Торосевич в році 1899 з емоцією каже, що платня учителів „пашна“, скоро на ті посади вголосило ся 7.234 людей. І таке тепло і таа щедрість тягне ся аж до року 1902!

В році 1902 піданом виразні сойма платню, але те в той спосіб, що відняв одному а дав другому. Впродім закон той аніго містить несправедливостей. Воимі лише на увагу другу класу платні. Закон шкільний краєвий а дня 6 марта 1875 зачислав до другої класи плати громади в населеном понад 10.000 душ і приписав їм учительам 600 злр. — 1.200 К. Закон в 2 січня 1889 понишав платні учителів в тій класі наполовину. Закон з дня 15 червня 1892 зачислав до другої класи платні однієї більшости міст, котрими суть: Бяла, Дрогобич, Ярослав, Коломия, Новий Санж, Перемишль, Рахів, Сосніб, Станислав, Тарнів і Турчопіль. Закон сей є уже остільки ласкавий для учителя, тах міст, що признає їм підвищену платню річної о 100 злр.; се буть на 700 злр. — 1.400 К. Платню ту втримує сільський закон а дня 5 мая 1896. Нові зміни заводить доварна закон з дня 5 липня 1899. Після него до другої класи платні належать міста, зорганізовані на підставі закона краєвого з дня 13 марта 1899, отже крім позісталих 11, аще 10 вищих міст, зачисленх давніше до третьої класи платні. Суть то міста: Бехня, Бродя, Березань, Бучач, Горіцке, Горедон, Ясло, Яворів, Кросно, Подгужа, Сина, Сватина, Сокаль, Стрий, Тернопіль, Вадович, Велічків, Золочів і Жовтва. Закон сей устаноує в тих містах три категорії платні учителів народних, а то: для 1/4 часті загальної посади 1.600 К. для 1/4 часті 1.400 К. а для 1/4 часті 1.200 К. Закон а дня 21 жовтня 1902 лишив сю постанову без зміни.

Бачимо з того, що по п'ятиразовій реалізації пенсії учительської, в часі від 1875 року аж до нинішніх часів, знавча часть, бо повинна учителів по найбільших містах (крім Львова і Кракова) побирає платню таку, яку їм признавав закон з року 1878. Черотрийдцять літ сойма не зробив нічого, щоб поліпшити їх відоси матеріальні, бо навіть законом з року 1899 стрідає їх, визнаючи пенсію о 200 злр. річно платню. Подібну штучку датишню, полутені а ви найменшими видатками для фонду краєвого, можна внахити в дальших звисках.

(Далше буде).

Галицький сойм.

Вечірнє засіданє.

Промова пос. Богачевського про народні школи і учительські землярські триває позні півчвертє години і аніовиша собою ціле майже раніше засіданє, так що маршалок аніє ся сповідавав а посідає

Николай Лесков. 1)

Владичий суд. 2)

Дуже мохощам, майже хлопцем, почав а мою службу в Києві під начальством Олексія Кирилловича Кляшарова, котрий опісля скупив директором департаменту державного

1) Николай Семенович Лесков (Лісков) належить до пероврядних російських письменників. Критик Венгров так між иншим висловлює ся про него: „Зближаючи декотрих сторонами свого таланту до Островського, Писемського і Достоевського, Лесков жадному з сих великих мислителів російского опова не уступає в чистоті артистичних сил.“ Лесков уродив ся на селі в орлівській губернії в р. 1831. Отець его був дворянином з чиновників, а мати родовитою дворянкою. До школи ходив він всего шість літ до сільської гімназії. Опісля служив два роки в нарізній палаті в Орлі, а потому, 18-літнім хлопцем, перейшов на службу до Каєва. Писати став він, маючи вже близько тридцять літ. Его жите було звичайно ріжнородне: шкільної науки захопив дуже мало, за те перейшов незвичайно широку і високу школу життя. Він служив і в суді і в скарбовості і в міністерстві просвіти і в доменах; був довгий час торговельним агентом і їздив багато по всім усядам по краю і за границю. Там то й добре пізнав жите всіх станів суспільности, себач, священників, урядників, військових, дворян; знав також добре жите сектантів і Жидів; в часі свого проживання в Києві і в Київщині пізнав і Українців. Для того его твори визначають ся як ріжнородности так і вірним зображенням життя. Символічні вони ще й сьміхотістю, з якою автор

скарбу і був знаий службіст і чиновник від голови до п'ят. Его болячи ся в Житомирі, болячи ся в Києві та перестали боляти аж в Петербурзі, де той суворий і сухий формаліст змиркував, що він там не до масти козир, та скоро після виходу зі служби умер. Він походив з духовного стану, виховував ся в духовних школах і був по ваді бурової найчистішої води. Він був невтомний, справний, логічний, сухий, любив у всім точність і не виявляв слабостей малостного серця. Правда, він дуже любив свою компанію собачу з рудавими ушми; цюовав її в саму морду; тревожив ся, коли вона видавлась ему сумною, і навіть власноручно робив їй промивки; але а ніколи не бачив, щоб в его сухім, майже жорсткому лиці задрожав хоч би оден мяз, коли він виганяв зі служби батька великої родни або стриг в рекрути малолітніх Жиденят, котрих тоді брали до войска в литнячим віці.

Ся бранва жидівських дітей була поправді страшна операція. Закон позовавав брати в рекрути дітей не молодших, як дванадцятилітніх; але „з вигляду“ і „на підставі присяжних розслідів“ приймали дітей і значно молодших, бо в тім ділі служби не добувало шкоди, а оказувались навіть деякі користи, пр. було переконав, що маленькі діти скоріше правилили і легше хрестились.

вжскавує свої ліберальні поступові погляди, та тою горячою любовію до ближнього, яка віє, так сказати б, з кождої его стрічки. Писав дуже багато. Писавя его, незвичайно оригінальні і гарні, у нас майже незнайті; а цікаві для нас особливо ті з них, що оперті на спогадах автора з его проживання в Києві. — Примітка автора перекладу.

2) Пропускаємо вступ, зрозумілий лише для тих, хто читав одно з оповідач автора, написаних перед „Владичим судом“.

Користуючи з такого погляду, Жиди-здатники виривали маленьких Жиденят з материнських обіймів, майже не перебираючи, і прсто з теплої постелі саджали їх в холодні краєвісіх бржк та таскали до єдні.

Що за страші, душу розриваючі річі при тім діялось, о тім не дай Боже вгадувати. По всіх жидівських містах і містечках буквально повторив ся „плач в Рамі“: Рахила голосно ридала по своїх дітях і не хотіла утїшати ся.

До самої строгости вимогів закона, пни славити Бога і государя вже знесеного, прилучала ся ще на утиск бідних вся безмежна жорстокість жидівської несправди і шахрайки, практикованой на всі лади. Чергових рекрутів майже ніколи не можна було дістати, а приведено підчергових, запасних (резервових) і зовсім нечергових. А що бранки були часті і переводились дуже строго, то розсліджувати не було коли, те, щоб не бравло до чина, признавало нечергових з тим, що опісля проміняє ся їх на чергових. Але розуміє ся, що те майже ніколи не наступало; „записано і геть в рука“. Присягу дитину заснавали в далекий кантоністський батальйон, а бідні батьки навіть не знали, де її глядати. До того ж у бідних командантів, що по сеому добили при християнство та імовірно так само по сеому его розуміли, показувало ся, що значна часть таких Жиденят вже окрещена, поки ще партія приходила на місце, де хрещення йшло ще успішніше. Служом, дитина, раз взята від батьків-Жидів, була для них майже на віки пропаша.

Дуже багато з тих Жиденят хрестили ще перед виходом партій з Києва. Особливо заходила ся коло того поніша жінка тодішнього полуднево-західного генерал-губернато-

1) Кантоніст — сьмдаток дитина, виховувана до войскової служби.

ра Катерина Олексієвна Васильєва, в роду Щербатова.

Найстрашніша несправедливість при задачі дітей була в тім, що у них майже у всіх без винятку ніколи не було виплиє а рабінських метрик, а дітя приведеного означувало, як а сказав, або з вигляду, котрий може змилати, або на підставі т. зв. присяжних розслідів, на котрі завжди ще можна було спустити ся. Що то були ті присяжні розслідів, се дуже цікава річ і може бути трохи наукою для декотрих фаласистів, що мають дуже високу гадку о жидівській розлітєвості. Шість або довшіть Жидів присягає деє там, що вони і бра знають, що такому а такому Шмількову чи Мордковичу вже минуло дванадцять літ; і на підставі того документу браво ся з рекрути дітей, котрим було не більше як сім або вісім літ. Таких випадків була чимна. Бувало і так, що одні 12 сінів Ізраїля, навіть адтамками, присягали, що Мордкович дванадцять літ; а други дванадцять, навіть батьками дитини, під такою ж присягою увеняли, що жидівське тіще сім літ! Бувало навіть, що одні і ті самі люди присягали і на одне і друге. Се пояснювалось тим, що при обшукуванні мною справх повстає окремі присяжні свіддані, готових до присяги. З найповнішого свідані жидівських капіталів, так гарно опованих рабівом Брафманом, що прийняв християнство, повставали банди безсовісних і грубо здеморалізованих людей, що так і вештали ся шайнами по дванадцятьох, глидиючі розвід, значить, вводи патаючи, „чи нема чого присягати“.

І де жите було „чого присягати“, там, при продажнім приставі і продажнім „казанним рабам“ без страху відмалювало ся Імй Богви і Его святим імєнем каже поклявало ся страшну неправду гадної соймові людскої.

Склад і робітня шуб БРАТІВ ЛЮБЕЛЬСКИХ при ул. Ватовій, ч. 3 у Львові.

Поручаємо на зимовий сезон свій свіжо спроваджений запас шуб, в шкірах і готових, дамських і мужеских, ковпирів, шаравки, шапки бараниці, сердаки і багато инших товарів, що входять в обсяг купівництва. Також удержуємо на складі великий вибір сукна в найліпших родах до покриття шуб і перероблюємо їх після найновіших журналів, по найприступніших цінах.

Ілюстровані цініники висилаємо оплатно.

КОНЦЕРТ ЛЬВІСЬКОГО ОТВОРЕНОГО ПІЛУЧІ. ВНОЧІ ТЕПЛІ ПЕРЕСУСКИ. КАВАРНА Г. БРАЙФОРДІЯ поручеє ся П. Г. Гурбичі. ул. Гроднінська ч. 4

Париж. З Томока доноситься, що на революціонерів, котрі хотіли зниснути тор-сирської землі, напали реакційні робітники, загнали їх до шоп, котрі відтак підпалили. Живцем спалено 800 людей.

Варшава. Генерал-губернатор оголосив заборону зборів під голім небом. Всі такі збори буде розганяти військо.

Петербург. Вітте іменованій президентом міністрів. Телеграма з провінції доноситься, що народ всюди упокоєно ся.

Фінляндія.

Гельсінґфорс. На підставі царського маніфесту зноситься ся: маніфест з лютого, військовий закон з р. 1901, розпорядження в справі зміни статуту сенату і о розширенню компетенції генерал-губернатора, інструкція для генерал-губернатора і его товариша, постанови о усування з служби судових і цивільних урядників, постанови о управлінню функцій жандармів і о обмеженню права зборів. Сенат візвано, щоб зробив предложене нової ординації виборчої та підставі загального і рівного права голосування, як також щоб ухвалив предложене нової конституції, котра уповноважила би заступників народу до контролю діяльності властей. Сенат дістав також поручення оголошення безпримовочного внесення цензури і зредатована законів о свободі преси, зборів і товариств. Ці закони мають бути зредатовані до скликання сойму.

Ганаранда. Жандармів, котрі коно Оімо старали ся вірвати шпал, зловили арештували і віддали до Улаборґа. В Вазі прийшло до бійки між кованками а товпою. Кованки вдерли ся до бору коругів і на її місці умістили російську. Два особи убиті.

Петербург. Появив ся царський маніфест з 4 с. м., котрим цар скликає соєю сойму і припоруває сойму видати виборчу реформу на засаді загального голосування і одвічальности властей перед соймом. Крім сего має сойм предложити закон о загальних свободах громадянських і преси.

Гельсінґфорс. Страйковий комітет рішив вчора в полудне застановити страйк. Панує спокій. Насстрій населення в радоний.

— Русини! Памятайте на Народний фонд і на українсько-руську бурсу в Новім Санчі!

ТЕЛЕГРАМИ.

Державна рада.

Відень. Державна довідують ся, що державна рада буде скликана знаєсь вже дня 28 падолиста. Гавч намірає зараз по першій завіданю означити яко нове становище правительств в справі загального права виборчого.

Сойм в Чорногорі.

Цетинія. Князь Николой видав прокламацію, зараджуючи вибори депутатів, котру скликає на 6 грудня.

Студентські бійки.

Відень. Немецькі студенти обсадили вчора вже о годіві 9 рано університетську рампу. Один з них вилетів промову, в котрій заявив, що демонстрація відбуває ся лише против студентів, а не против німецького характеру університету. О год. 10 надійшли німецькі студенти і хотіли виконати штурм на рампу, але поліція не допустила до сего і розділила обі сторони. Немецькі і неїмецькі студенти розійшли ся і на сій демонстрації скінчили ся.

Угорська криза.

Будапешт. Муниципальний виділ будапештського комітету ухвалив незаприсягати нового надзупана з причини, що сая є муниципальною власністю. Сая поручено опечатати і надзупана до неї не впускати. Голова заявив, що сю ухвалу виконає, а уступити лише перед силою.

Арад. Муниципальний комітет інсталивав нового надзупана. За записом заявлено ся 69 голосів, против 25. По 13 опозиційних промовах надзупана заприсяжено.

О виборчу реформу.

Прага. Демонстрації в передмістях тривають до півночі; в многих домах вибито шиб. Перед редакцією Прага-а Lid-у побито одного поліція. Студенти політехіки не ходять на виклади, лише демонструють за загальним голосуванням. Намісництво видало комунікат, в котрім, покликуючи ся на факт, що саме правительство заволило виборчу реформу, визнає робітників, щоб здержали ся від всяких насильств при демонстраціях. Сей комунікат розіслано по місті. За участь в заворушеннях арештовано до 100 осіб. Говорять, що два ранені померли в шпиталі.

Ліпц. Вчора устроено тут величавий демонстраційний похід за загальним голосуванням. Депутатами робітників передала маршалкова і намісництво дотичні меморіали. Маршалок Ебенгох звернув увагу на се, що правительство прагне над далеко ідучою реформою виборчою. Сам Ебенгох той гадки, що загальне голосування є вже зрілою реформою і не дасть ся здержати. Намісник також заявив, що розширене виборчого права на тих, що его доси не мають, є справою, котра вже не дасть ся уоунути з давнього порядку. Проти загального голосування вже майже ніхто не вислухав. Труднощі є лише в жадаю рівного голосування. (Се значить, що в інтересі

Поліція Гавч задержить журні. Видко, знесене журні не дістало апробати цісаря. Ред.)

Відень. Великі маніфестації робітників за загальним голосуванням відбули ся в Інсбруці, Зальцбурзі, Мор. Остраві, Терті і інших містах.

НОВИНИ.

— До організації народного учительства. З Надвірянщини пишуть нам: Учительство тутешнього округу шкільного проявляє між собою дуже багато життя і енергії. В сій році відбуло оно вже кілька довірочних зборів в цілях організаційних в своїм округі, взяло численну участь в кількох довірочних зборах відбулих в Коломиї і Станіславові, а оноді відбулись знов довірочні збори в Надвір'ї, на котрих постановлено отворити тут „Відділ товариства взаємної помочи галицьких та буковинських учителів і учительок“. Дня 12 с. м. мають відбути ся знов перші загальні збори округи того товариства в Делятині. Своєю солідарністю і енергією товариство життя учительство надвірянського округу може лише чванити ся і стати прикладом для сусідніх округів, котрі поки що в переважній часті — дрімають... — *Не надвірянський.*

— Посольське справозданє. П. д-р Гладішовський, виступивши з руского кляюбу, рід би мабути дістати від „виборців“ воістм заціка, бо, як нам доноситься, скликає чи властиво спрощує виборців, щоб здати їм справу з своєї посольської діяльності. Для більшого безпеченства рівночасно запросили на довірочні збори лише деяким вибраним виборцям і вибраним священникам, і то на завтра, в день св. Димитрія, на год. 11-ту перед полуднем. Збори відбудуть ся в магістратській залі в Тернополі. Руском у посольстві якось не перешкодила спростити збори увага на руске свято, і то в часі, коли рускі виборці і священники почувають ся до обовязку бути в церкві. І чому ж збори мають бути довірочні, а не загально притутні для всіх виборців?..

— Пророцтво рабіна сповнило ся. Пишуть нам: В нашій селі Давидчу рогагинського повіта вилх перед роком бойкот коршми, котрий так напалохав місцевих Жидів, що удали ся до рабіна і просили о пророцтво. Рабін відповів, що не мають чого бояти ся а страшний на разі бойкот привесе для них гарні шкоди. І се пророцтво жидівського рабіна сповнило ся, бо проводирі бойкоти не мали на стільки характерности, щоб бойкот видержати і утопили самі вложене слово чести в горілі. Там тепер при правиборах винили аж вісім літрів оковати в бойкотової коршми. А зробили се проводники місцевої чхатини та верховоди громади, котрі по короткій отамі ведуть знов громаду на давнє безпутє. „Скаменіть ся, будьте люде, бо жихо Вам буде“. — *Читальник.*

— Про декларацію п. Райского, вложеноу, як вчора доносено в „Ділі“, на суботнійм засіданню сойму, телеграфують ві Львова краківському Сгасові: Декларация, котру п. Райский відчитав в суботу під конець соймового засідання, походила лише від демократичного сторонництва; в тім то значінню розуміти треба ужити в ній слова: „ми, зібрані в соймі“. Декларация не міг п. Райский відчитати іменем сойму вже через те, що его кляюбі в ній передтим не порозумівав ся і нічого згоди на декларацію не позислав. Додати ще треба, що сая підчає відчитана декларація була пуста, а „гучні опіска“ походила від мізців.

— Телефонічна мовниця до публичного ужитку буде д. 15 с. м. заведена на Волянці під Борхаславом; уладжена вона буде при тамешнім уряді почтовім і телеграфічним. Ужизвати її буде можна до розмови з Борхаславом за оплатою по 20 сот. за три мінутки і до розмови з Дрогобичем і Східницею за оплатою по 60 сот. за три мінутки та до надання фонограмів.

— 3 причини холери розпорядило саксонське правительство, що всі емігранти можуть переїздити через австрійсько-саксонську границю лише на залізничних шляхах через Течен, Воденбах і Егер. Всі інші шляхи заперті для переїзду емігрантів, так що проїзжих буде ся звертати на вказі указані шляхи до піддались мусять міжарем оглядаєм; в разі, коли би у кого стверджено холеру, то не пускати его дальше.

— Публичні виклади в старім Римі. Публичні виклади се зовсім не витвір нових часів, як би хто може думав, але они вже пропавтали в старім Римі за Августа, а за его наслідників дійшли до справдешної манії. Римському народові менше задежало на самим знанню, він любив слово для самого слова і жадав від бесідника тільки смаку, бистроти і дотепу, а передовсім цінив дар импровізації. Бесідник, що мав вечером виступати, приготував ся дуже старанно. По купели виголошував перед зеркалом свій виклад і учив ся рухів і міміки. Коли надійшла година викладу, входив на естраду, закидав на себе гривцонним рухом тогу, укладав уста до усьміху і прозив слухачів о тому до бесіди. Межи слухачами були помічники, котрі етарали ся вже о тоє, щоб публична постановила тему, з котрої бесідник приготував ся. Вимагало се багато зручності зі сторони помагачів, але було і великим поплатею. Коли-ж однако не удало ся їм, то вже залежало від сприту бесідника, щоб перейти незнатно від поставленої теми до тої, що приготував ся. В разі неудачі стрічали

бесідника сьміх і кпини, а на відворот оплакувано его, коли зручно вининув ся з сідця, коли н. пр. на питанє о Пітагорі, або Федоні розводив ся дуже приємно о своїй мігреї, як Гімерій, або о своїх вихизненню, як Апулей, або о домашних клопот х. Са штука приносила бесідникови багатства і почести. Часопис „Journal des Debats“ оповідає, що філософови Аристидови заплачено за оден виклад 90 тисяч корон на наші гроші. Гераркід купив собі за мільон пошлість, а коли Гадриан удав ся на виклад, то ціни, котрим поводив кінями, були срібні і дорогим камінем вибавані. Аттіан в доходів своїх виставив в Атенях театр, в Дельфах устроїв шпощу на прогони, в Термопіях купелі, і водопровід в Олімпії. Коринтійці виставили Діониси Хризостомови мраморову статую, а акінди три інші бесідники: Марія Аврель, Пертинакс і Евгеній вистали навіть цісарями. Не дивидця, що багачи хотіли видіти своїх синів славними бесідниками. Якийсь Люцій видичив ового сина а навіть зробив его своїм невілляком, що той не поїдав дару вимови. Також оповідають о однім бесіднику, що коли він тяжко заслаб, то казав себе жидцем похоронити, щоб, як говорив, сонце не могло хвалити ся, що бачило, як его уста ваїміли. Інакше буває у нас, не треба стільки і так добрих бесідників що нам, коли маємо вести агітацію для освідженія народа і боронити себе з трибуни соймової і парламентарної.

— Удар грому в піраміду. Над єгипетськими пірамідами коло Днізеху жхтхасе недавно така буря з громами, якої не тхмхат там від 15 міт. Але замітайхте те, що грім ударив в одну піраміду і вирвав кілька каменів величезних розмірів. Се се перший такий випадок, якого доси не було ще, відколя стоять піраміди.

— Найгрубший чоловік. В Америці помер в послідних днях найгрубший може чоловік на світі, називався Пилип Крідж. Невдужав від кількох місяців. Давнійше був занятий в царку, де его показувало яко найтовстішого мужичу на світі. Крідж важив 775 фунтів і мав шість етіл округ, але коисти его були дуже малі. Треба було двох кравців, аби взяти міру на его штани, бо для одного було би се неможливе. На сн одіж треба було сім метрів подвійної матерії.

Збори і засідання.

Звичайне засіданє виділу драм. товариства ім. Котляревського відбуде ся в четвер

Парохія до заміни.

Зголошено до Уряду парох. в Михолаєві над Дністром. 963 2-3

Особа

в середній віці, внаюча ся добре на кухні, домовій і сільському господарстві гхдає посади до вярду дому у сьвященника відця. Ласкаві зголошено Львів, ул. Мицкевича ч. 20. П. Мунтишина. 960 2-5

В ново-отворенім інституті

для учеників прих у. Кальновича ч. 3 в сій місць до обсадження. 959 2-7

Бручовичі

Новий, мурований, недокінчений, бляхою критий дім мешкальничий о 8 убикациях в найкраснім місці села в 1² моргом ґрунту або без ґрунту продан зараз дешево. Зголошено в шкільнім будинку. — *Алексей Вартош.* 953 2-3

Фортепьян

Бевендорфера, короткй, майже новий дешево продан. Райнок ч. 8, І п. Войнарович. 2-8

РИЖКИ КВАШЕНІ

в барилках 4³/₄ кгр. франко почтою за поштом 4 корон висилає

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

у Львові. 1-3

15

літ гарантії за МАШИНИ до шитя

дає лише фірма В Кукавский у Львові

пасаж Міколаяша.

Просить ся зажадати ціни.

945 8-20

Музичні новости.

Стоїть гора високая, пісня на середній голої Д. Січанського. Ціна 70 сот.

Українські танці І. на фортепьян. Н. Лопатанського. Ціна К. 1-20.

ГОЛОВНИЙ СКЛАД

Українська Накладня у Львові, Вроновська 8.

Дістати можна також в книгарнях. 962 1-10

945 8-20

945 8-20

945 8-20

945 8-20

945 8-20

945 8-20

945 8-20

945 8-20

945 8-20

945 8-20

945 8-20

дня 9 падолиста с. р. о год. від до 8 вечером в льокалі тов. „Русна Бесіда“. З огляду на вагу біжучих справ просить ся н. відішнових о компетенту участь.

Ч. н. Диренция зелізниць держави.

Сям доноситься ся, що на шляху Стріжків-Тополянці-Ясених замкова привернено рух особовий дня 31 жовтня а товаровий 1 падолиста с. р.

Спеціаліст в діточих недугах

Д-р В. Гукевич

дошкільний асистент ч. ж. шкільного шпиталю діточого у Львові 837

ордін. від 3—5 год. ул. Гродзіцких ч. 4, І. п.

Д-р Казимир Левандовський

повернув зі студій дентистики і ардинує в недугах зубів. — Витяганє зубів і пильмованє без болю. 970 2-3

Львів, площа Галицька ч. 7.

РЕСТАВРАЦІЯ

Поручає ся реставрація, пильнування і торговою вини МАРКА ПОМЕРАНЦА. Кухня у власній у-рні, дешево як в селі. В льокалі всі рускі дивидки. 3 поважанєм

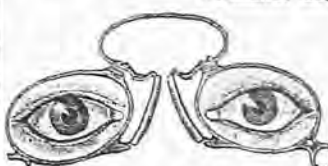
М. ПОМЕРАНЦ, реставратор Ринок ч. 7.

Льоврана коло Абації.

Пансіон „Central“ поручає ся Родимцям на сезон осінній і зимовий по ціні 5 корон денно від особи на покій в цілм утримавом. 2-6 Сидонія Романчукова.

Коперницький і Син

Артисти і Механіки у Львові, площа Галицька ч. 1. протав Банку Гіпотечного на планітаціях площі Галицької поручають

Барометри анероїди по 7, 8 і 10 К. найкращі по 12, 16, 20 і 24 К. — Львів, нетни подвійні по 12, 15, 24 і в селі. Заразом поручаємо в найбільшій виборі окуляри, цвікери, лупи і всякі інші прабори оптичні всіма направи полагодує ся як найкраще і найдешевше. 4165

Поручаю літурґічний

шина (Messweine) під мою особистою гарантією від 33 крейцарів за літр австрійського і від 55 кр. за літр токарського-самородного франко кожда стація. При замовленню прошу покликати ся на „Діло“. 3 поважанєм

922 16-30 НАФУЛА ТЕПФЕР.

Потайні всякого рода, нові і про-

гаджені, також САНИ поручаю у великих виборі, приймаю їх до заміни, в коміне на продаж або купую за готівку. Дрібна продаж всяких нововозити додатків. Приймаю також замовлення до вицалє на елєгантні порови з білими кіними, що походять з цісарської стаціїни, по притутних цінах. 191 2-3

М. Н. С.

Львів, ул. Шпитальна ч. 28

Просимо зажадати

нашого банкового калєндарика, котрий розсилаємо даром і опшанто. Льоси на сплати продаємо дешево як заграничні фірми. Агєнтів не маємо. Безплатна ревізія льосів і ефєнтів.

Шіц і Хаєс

банковий дім і контора виміни. Львів, площа Марійана ч. 7. (ріг ул. Коперника). 780

Перший рушійний склад машин до шитя.

945 8-20

945 8-20

945 8-20

945 8-20

945 8-20

945 8-20

945 8-20

945 8-20

945 8-20

945 8-20

945 8-20

945 8-20

945 8-20

945 8-20

945 8-20

945 8-20

945 8-20

945 8-20

945 8-20

945 8-20

945 8-20

945 8-20

945 8-20

945 8-20

945 8-20

Виконує найдешевше

всякі ритовничі роботи, печатки і цвєльованє. Власний вибір кавчукових і металевих отампів, гравюри на металі і дорогих камінях. Шильди ритовані і літі прасовані таблиці з бляхи для сторожних і асєкураційних товариств. Печаткові марки, знаки для випалювання із заліза і шпунтові бляшки. Склад кавчукових типографіх Perfect і ріжних красок і отампів.

Артистично-ритовничє заведење 186

А. Зігмана

у Львові, ул. Синстусна ч. 14.

П. Т. Господині!

Прому при закупні меблів, матеріалів, кодер і т. п. домагати ся вистіляє в вати д-ра Бішопа, котра є хемічно відчищена і владжана против моїв, боїщів і всяких насікомців, що гнідають ся в таїчированих меблях. Тонкий показ сє вати хоронити меблі від всякого крохотаста. Аркут вати д-ра Бішопа величини 30/20 см коштує лише 1 ар. Виснає 4 аркуші оплатена. Відпорудуючий рабат. Кожда пачка вати вимотрена озорною маркою і підписом д-ра Бішопа, на що треба звертати пильну увагу. Виключна продаж для Газетичів і Вукопани в селді кодер і матеріалів

Йосифа ШУСТЕРА

у Львові, Коперника ч. 5.

Материал чисте волосний обдобенн ватом д-ра Бішопа в підком пенні перед бляшчаними, моїми і т. п. невідчищеною сьвітличі, мітї, трєвалі, поручаю їх яко вимєнність хорні; відповідо до ваги і якості коштуєть по ар. 18, 20, 24, 36, 28 до 35 ар. 3 подушки; ті самі матеріал бєв вати д-ра Бішопа значно дешевше. — Материал на морської тари обдобенн ватом д-ра Бішопа, по ар. 40, 50 і 52 ва 3 подушки. — Старі тверді матеріал волосний черевобуду і обсадаю ватом д-ра Бішопа можливо найдешевше. Материал дружинний в подвійним підкладом вати д-ра Бішопа по ар. 22 від мішка, бєв вати 18 ар. Вовняні кодрди, обдобенн ватом д-ра Бішопа, абсолютно пенні перед моїми від ар. 8, 10, 12 до 15. Звичайні кодрди від ар. 3-50, 4-50 і 6-50. Оксантині кодрди, сінд а гарної ермидуєкої сатани в обох сторін до ужитку по ар. 14, 15, 18 до ар. 31. Кодрди на пуху в обох сторін по ар. 14, 15-60, 20 до ар. 40 поручає спеціально на робітні кодер і матеріалів

иосифа ШУСТЕРА

у Львові, Коперника ч. 4.

636 6-10

Оголошене.

Рада Надапрюча „Повітового Товариства кредитового“ в Городенці скликає отрим на основі своєї ухвали з дня 5 жовтня 1905 Надзвичайні загальні збори тогочасного товариства, котрі відбудуться в п'ятницю дня 8 грудня н. ст. 1905 року о год. 3-тій з полудня в салі „Народного Дому“ в Городенці.

ПОРЯДОК ДНЕВНИЙ:

1. Зміна §§. 5, 8, 10, 16, 41 і 50 статута товариства.
2. Внесення і інтерпретації.

Городенка дня 28 жовтня 1905 р. 951 2-3

ЗА РАДУ НАДЗИРАЮЧУ:

О. А. Олещицький. Іван Радукан.

Світло церковне і столове

з охоронною маркою +. М. Ц. Н. Т. поручає

„НАРОДНА ТОРГОВЛЯ“

I-а найкраще по 172 кор. за 100 кіло.

II-а дуже добре по 156 кор. за 100 кіло.

III-а добре без запаху +. М. Ц. Н. Т. по 128 К за 100 кіло.

Від сих цін для церков 10 опушту.

Ціна I-а II-а ІІІ-а ІІІІ-а ІІІІІ-а ІІІІІІ-а ІІІІІІІ-а ІІІІІІІІ-а ІІІІІІІІІ-а ІІІІІІІІІІ-а

530 Світло наше горить ясно, не коптить і не спливає. 15-18

Вже незадовго появиться з друку:

Ілюстрований музичний календар на р. 1906.

Часний дохід з розпродажу призначений — як торік — на будову руського народного театру у Львові.

Сей календар поручають з найлучшої сторони: практичність, дешевість і постійна вартість. На зміст складаються: а) Календарієм і добірні статі цікаві однією і для немуси-вів; б) „Небесні Співці“ драматична алегорія С. Яричев-ського, спрявлена і розширена автором. Річ патріотична і гарна, надаючи ся до сценічних вистав, без великих заходів, для аматорських кружків — вкінці в) перша новість в руській літературі музичній п. заг. „Короткий нарис науки гармонії і композиції“ о. В. Матюка з численними прикладами в по-тах. Все разом конгрує — лиш в дорожній передплата — франко і користо. По видрукованню, ціна буде вища. Замовляти наперед за часу переказати пошт. під адресою: Р. Зарицький Львів, ул. Сикстуска ч. 62. При більших замовленнях за го-тівку, для Божих і учеників 10% опушту.

Робітню знарядів церковних

другу руску в Галичині поручає

Василь Дуткевич

Бронзієвник в Перемишлі.

Приймає чаші до золочення, дароносниця, евангелії і інші сего рода річні церковні. Золочення і сріблення відбуваються в огні. По-ручає склад хоругв, чаш, ліхтарів, павуків.

ВАСИЛЬ ДУТКЕВИЧ, Бронзієвник
Перемишль, ул. Францішканська ч. 18. 595 45-90

Фабрика цементових виробів

ГРАФА ГЕНРИКА СТАРЖЕНЬСКОГО в Гніздичеві

виробляє патентовані цементові дахліни, різнобарвні, глазуровані і неглазуровані в різних форматах. Це-ментові помости і хідники в різних барвах і візерях. Перепустки і рури у всяких розмірах. Жолоби і борти в довільній довготі. Моноли, сходи, нагробники, граничні стовпи і взагалі всякі роботи, що входять в обсяг цементового промислу.

Телеграми: Фабрика „Гніздичів, Кохавина“. Почта і везіння в місті. 533 13-20
Ціна уміркована. Цінники і кошториси даром і оплатно.

ЧАСТИННУ СПЛАТУ

признаємо всім особам добре ситуованим, без різниці стану або рангі.

Ново отворений магазин новостий для жінок і дітей у Львові, при ул. Галицькій ч. 19, під фірмою

„Малий Лювр“

порукає свій величезний вибір блузок, кашкетів, рукавичок, галюв, шалюроків, митанок, сартушків, КОНФЕКЦІЙ ДІТЯЧИХ І ДІЯ ХЛОПЦІВ парасоль, парасольок, панчош і панчонкових товарів, вощюк і інших модних товарів, льняних товарів, столового білля, мужського, дамського, і дитячого білля і т. д.

Замовлення з провінції полагатимуться згодом коротко.

Управа магазину „МАЛИЙ ЛЮВР“ у Львові, Галицька 19 (ріг ул. Собієвської). 325а

Ілюстровані цінники висилаємо на провінцію даром і оплатно. Наш головний склад диванів, портієр, фіранок, хідників, коців, ковер, килимів і на ліжка, парат, лінолеум і декоративних артикулів на-ходить ся у Львові, ул. Сикстуска ч. 6 (Пасаж Галицький).

новості ПОЗІРІ

„Сокільський Базар“ у Львові

видає тукти і паперці „Сокола“

1000	тукток в монограмі Сокола з корковим мушкетом	3.40 К
„	„ в ватю	2.70
„	„ без вати	2.50
„	„ гладких в ватю в пуделках	2.40
„	„ без вати	2.20
„	„ в ватю в рулонах	2.10
„	„ без вати	1.80
„	„ жовтих „Майс“ в пуделках	2.20
„	„ в рулонах	1.80
100/100	пуделко паперця в монограмі Сокола	6.—
100/100	„ „ „Шра“	2.40
100/50	„ „ „	1.20

Ціни тукток і паперців гуртові а для купців 10% каси сконто.

Товариство взаємного кредиту

„ДНІСТЕР“

стотаринське зареєстроване з обмеженою поручкою у Львові Ринку ч. 10.

приймає вкладки до опростовання на 4% і о-плачує за вкладників податок рентовий від процен-тів; для ошадження коштів позички можна прислати гроші чеками щадниці поштової; вкладати може кожний, навіть і не член; на жадане звертає ся вкладку кожного часу навіть без виповідження (за есконтом).

Позички уділяє „Дністер“ своїм членам на 6% сплату гіпотечних позичок розкладає ся до 15 літ; при 30 ратах 1/2 річних вносить рата амортизацій-ні (на капітал і відсотки) 5; до позичок вимагає ся першої гіпотечки або доброї поруки.

На парцеляцію і купно більших обсягів треба звер-тати ся за позичками до „Дністра“.

Членами можуть бути тільки члени забезпечені в „Дністер“.

Частий зиск розділяє межі членів яко дивиден-дів уділів а на добродійні цілі. — Дотепер уді-лів „Дністер“ на церкви, бурсы, школи і т. д. 31.738 К.

С в фондів Товариства кредитового „Дністер“ 31/12 1904.

кап і	1,783.673 К.	Позички уділені	1,616.402 К.
члн членські	133.117 К.	Цінні папери	123.627 К.
члн резервовий	26.576 К.	Льонцї	169.456 К.
		на рахунок бж.	81.968 К.

„Сокільський Базар“

одинока і країнська фірма шкільних і канцелярських приборів поручає свій бот і вважаний склад в виробі паперових галантерейних, гудуль-скі і т. д. Вироби з галичі, як тарелі, вазони, фаянсові вазони, пензель-нички і т. д. — Вироби гудульські, як топірні, сердаки, шапочки, пояси, тарелі і т. д. — Вироби в пап'юрі, як гердані, пояси і т. д. — Випи-сані краватки, сорочки, обрус, ручки, сартушки і т. д. — Образи ретні. — Сокільські лантушки. — Переписні листки. — Сокільські тукти і паперці.

„СОКІЛЬСЬКИЙ БАЗАР“ виконує кредитові портрети з фото-графій в ціні від 12 К.

„СОКІЛЬСЬКИЙ БАЗАР“ продає усі українські часописи і ка-лендарі і посереднячить у всіх торговельних ділах.

Замовлення доконує оборотною поштою. — При більших замове-нях дає опушту. 789 20-25

ГАРАЗДІ

ГАРАЗДІ

„Сокільський Базар“ у Львові ул. Руска ч. 1.

ІВАН ІГНАТОВИЧ

у Львові ул. Сикстуска ч. 25 і пл. Мари-ячка ч. 11. Краків, Сукошиць ч. 20. Пере-мишль ул. Мицкевича ч. 11

порукає

дуже успішні і незрівняні в наслідках ЛІЧНИЧІ МИЛА.

Бензоеове мило на оприщення і шкільні пята, усуває ропавість шкіри і надає липцю білості та оксамітної м'якості 70 сот.

Бораксове мило очищує докладно і вибілює шкіру, усу-ває веснячки та опалення 60 сот.

Камфорове і камфорово-сіркове мило усмиряє свербля-чу і печене шкіри, усуває прищі і червоність носа, лица і рук 60 сот.

Креалінове мило анематито очищує шкіру, усуває при-щі, лишаї, коросту, огник, відвіжує і винищує шкіру кусняк 70 сот.

Сіркове мило з великим успіхом уживане до знищення прищів та угрів на лиці і всякої висипки на шкірі 50 сот.

Сірково-смолове мило уживає ся на коросту. Се мило показало ся найліпшим средством на сь недугу, кус-няк 70 сот.

Смолове-гліцеринове мило єсть з кожного огляду одним з найліпших дезінфекційно-гігієнічних туалетових мил. Яко звичайне мило до щоденного ужитку є завдяки своїй дезінфекційності а також приємній, що зм'ягчує шкіру, знаменитим і випробованим средством до усунення вся-кої напшкірної нечистоти, кусняк 60 сот.

Смолове мило усуває прищі, лишаї, всяку напшкірну висипку, печене ніг і порпії на голові, кусняк 60 сот.

Тимолове мило знаменито очищує шкіру від всяких прищів, кусняк 1 К.

Танінове мило з гліцеринною є незрівняним средством на печене голови, усуває порпії і сверблячу шкіру 70 сот. 209 61-84

Всі товари, які лишилися з випродажі

звиченої фірми „А. Кшиштофович у Львові“, а то: дива-ни, фіранки, портієри, дивани над і перед ліжка, хідники, церати, лінолеум, перки і смирненські дивани та всякі деко-раційні артикули набули мн нотаріальним актом до ч. реп. 12029/5.

Ті припаси, а також більшу част сирсортіваних това-рів нашого складу продаємо з незвичайної наго-ди по дуже низьких цінах і уділяємо Висо. особам добре ситуованим, на домагане так у Львові, як і на провінції радо кредиту після устної або письмєнної умови. — Ілю-стровані цінники висилаємо на провінцію даром, за наді-сланем 10 сот. в поштових значках. Поручаємо також, як довго вистагнуть засоби, оті товари: Дивани перед ліж-ка по 30, 40, 50 кр. і вище. Дивани над ліжка по зр. 1.25, 2, 2.10 і вище. Дивани сазьонові по зр. 5, 6, 7 і вище. Хідники метр по 15, 20, 25 кр. і вище. Портієри штука по кр. 60, 75, зр. 1 і вище. Коронкові фіранки штука по кр. 60, 75 зр. 1 і вище. Капи на столи і ліжка зр. 1.20, 1.50, 2 і вище. Останки різних матерій на меблі і ріж-них хідників дістати можна казочно дешево.

УПРАВА ФІРМИ „AU LOUVRE“
256 24-37
Львів, ул. Сикстуска ч. 6.

Наша ново-отворена фірма дамських і діточих но-востий находить ся при ул. Галицькій ч. 19.

Рух воляничих поледів

важний від 1 мая 1905 між середньо-європейського часу.

Де Львов на дворець головний прихедать:

8 Іцкан 12.20*, 6.10, 1.40, 5.45, 9.10, Ворохти (від 1/7 до 30/9 в неділю і свята), Десятина (від 1/10 до 30/4), Коломиї (від 1/6 до 30/9 що неділі і свята) Керезмеже (від 1/5 до 30/9), Серета (від 1/7 до 31/8), Вергметта (в понеділок), Жидачева (від 1/5 до 30/9) в неділі і свята.

Кракова 2.31*, 6.—, 8.50, 1.30, 5.25, 8.40, 9.50*, Нового Санча (від 25/6 до 15/9) Яска (від 1/7 до 15/9).

Підвожочис 7.20, 11.45, 10.50.

Лавочного 7.29, 11.45, 10.50.

Рави рускої 7.50.

Сталіскавона 8.05.

Самбора 8.15, 1.50, 9.20*.

Яворова 8.18, 4.32.

Коломиї 10.05.

Рашева 10.35.

Тухлі 3.45 (від 15/6 до 30/9), Ожогого (від 1/5—30/9).

Везьця 5.—.

На Підзамча

Підвожочис 7.—, 2.15, 5.15, 10.—*.

Поліди льокальні.

Врухович від 14/5 до 10/9 6.50, 7.50, рано, 9.55 перед

полуднем (тільки в неділі і рим.-кат. свята, 1.45 пополудни (тільки в неділі і рим.-кат. свята), 3.05, 4.16, 5.—, пополуд. 7.41, 8.55 веч.

Якова 8.18 рано, 1.15 пополудни (від 1/5 до 30/9) 4.32 пополудни, 8.45 вечер (від 14/5 до 10/9, і 9.25 вечер (від 14/5 до 10/9) тільки що ке) ділі і свята.

Щирця 10.10 вечер (від 1/6 до 10/9 в неділі і рим.-кат. свята.)

Любіня 10.10 вечер (від 14/5 до 10/9 в неділі і рим.-кат. свята.)

31 Львова з головного двірця відхедать:

До Кракова 12.45, 4.15, 8.25, 8.35, 2.50, 6.35*, 11.—*, 8а-поланого (від 25/6 до 15/9), Ожоговціма (від 25/6 до 15/9), Везьця (від 1/5 до 24/6) і (від 16/9 до 30/4).

Іцкан 2.51, 6.15, 9.20, 2.40, 10.40*, Керезмеже (від 1/5 до 30/9), Дорик-Ватри (від 1/7 до 31/8), Ворохти (від 1/7 до 30/9) що неділі і свята.)

Підвожочис 6.30, 10.55, 2.—, 9.—*, 11.05*.

Яворова 6.55, 5.58.

Лавочного 7.30, 2.55, 6.25*, Кохавина (від 1/5 до 30/9 що неділі і свята.)

Самбора 9.—, 4.20, 10.55*.

Везьця 11.10.

Рашева 4.10.

Коломиї 5.50.

Рави рускої 7.30*.

Перемишля 10.05* (від 1/5 до 30/9) Хирова, Яска.

Стрия 11.10*.

3 Підзамча

Підвожочис 6.43, 11.15, 2.13, 9.23*.

Поліди льокальні:

Врухович від 14/5 до 10/9 5.50 рано, 8.30 рано (тільки що неділі і свята рим.-кат.) 12.30 пополудни (тільки що неділі і свята рим.-кат.) 2.10, 3.30 пополуд. 6.10, 7.30 і 7.55 вечер.

Рави рускої 11.15 в ночи кожної неділі.

Якова 6.55 рано, 9.15 передполуднем (від 1/5 до 30/9) 1.35 пополуд. (від 14/5 до 10/9 в неділі і рим.-кат. свята) 3.08 можж. (від 14/5 до 10/9) 5.58 пополудни.

Щирця 1.55 пополудни (від 1/6 до 10/9 в неділі і рим.-кат. свята.)

Любіня веч. 2.15 пополудни (від 14/5 до 10/9 що неділі і рим.-кат. свята.)

Примітка. Поліди можітні друшовані в червоному тов-стим; кожні літні є зазначені вказкою. Мора зична чи-силь ся від 6 год. вечір до 5 мінує 59 рано.

Звичайні білетки іди ян намом білетки всього нижого рода, ілюстровані провідники, розклада іди і т. д. мож на-бувати через хідні дачі в міських білрі ж. н. державних станіях, ввсьм Галуцька ч. 9.

При закупні товарів прохимо покликуватись на нашу часопиць.

Видання: Агаханов Вовковий. Редакція і одиття на редакцію: Д-р Юган Левинський.

3 друкарні Народової [Мамецьких] Кооператива ч. 9.

Виходять у Львові щодня (крім неділі і свят) о 5-й годині по полудні. Яко літературний додаток до журналу «Вісник» найменшійших повістей.

Передплату і інсерати приймають: у Львові: Адміністрація «Діла», ул. Баторія ч. 24. Бюро газет А. Охмівського ул. Кілівська ч. 2; С. Соколовський, Пасаж Гавемана ч. 9; К. Вукаб ул. Кароля Людвига ч. 23. — у Відні: М. Дукес, I. Selterstraße; P. A. Blocher, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; H. Hassenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; A. Chmura Wienn VI. Getreidemarkt 13; — в Франкфурті: ГАСБУРГІ М. Hassenstein & Vogler.

Передплата і казенність за інсерат платити у Львові.

ДІЛО

Передплата на «Діло» з літер. додатком

в Австрії: за рік: 30 ш. — за 6 міс: 16 ш.
у Львові (без поштової пересилки): на рік: 25 ш. — на 6 міс: 13 ш.
на чужій пошті: на рік: 30 ш. — на 6 міс: 16 ш.
Повне число коштує у Львові 10 ш., на провінції 12 ш.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рухомі вартості записані за попереднім каталогом. — Редакційні матеріали віддаються без вартості.

Сталі матеріали приймаються за 30 ш. за одну сторінку літературного або за 10 ш. за одну сторінку наукового. — Подарки і інші привабливі оголошення коштують за 50 ш. за одну сторінку.

До Русинів виборчого округу V. курії Станіславів-Рогатин-Підгайці-Бучач-Товмач.

Дня 31 (н. ст.) жовтня відбуде ся вибір посла до ради державної з 5-ої курії округу виборчого Станіславів-Рогатин-Підгайці-Бучач-Товмач.

Народний Комітет, яко начальна ексекутива народного (національно-демократичного) сторонництва, звиває отже всі громади і всіх до вибору управнених, як і взагалі всіх тамошних людей, котрим добро і честь округу і всего народу лежить на серці, щоб подбали і допилювали:

1) аби лісти (списи) виборчі були добре уложені;

2) аби на правиборах вибрані були виборцями самі люди чесні і розумні;

3) аби при виборі посла всі виборці голосували на одного кандидата:

Д-ра Теофіла Окуневського, адвоката в Городенці,

котрого на нараді Ширшого Комітету Народного з дня 15 (н. ст.) вересня поставлено і котрого всім найгорячіше поручаємо.

Від Народного Комітету:
Юліан Романчук голова.
Ос. Кузьмич секретар.

Русна гімназія в Бережанах.

III.

В попередніх частинах статі розказано про доможечу і повну можливість основана державної гімназії в рускою викладавою мовою в Бережанах. Тепер кілька слів про те, якими способами нам добиватись здійснення того домагана.

Не знаю, яких заходів уживе бережанський егзекутивний комітет (бо такий певно мусить бути) в далішій боротьбі. Досяг проваджено діло цілком добре. Передусім сподуляризовано гадку дорогою повітового віча, що певно не остало без користяких наслідків. Що вислано до властей ухвалені на вічу резолюції — також добре. Даліше читали ми в «Ділі», що родичі учеників з 4-ох чи 5-ох клас бережанської гімназії внесли до кр. Ради шкільної прохання о рускі викладачі для сина на основі звисного краєвого закону з р. 1867. Сей спосіб також добрий, хоч постановою того закону нас не може задовольнити і переведення его в життя трудне, хочби й тому, що постановою его дуже загальна, неясна і не має ніякого взору для виконання. Дотеперішня правтика відокремлена ліша. Все тави використата треба нам усе, що дають нам правні постанови. Кр. Рада шкільна не зможе над тим домаганням перейти до дневного порядку, бо проти рішення служать відклики до міністерства й адміністраційного трибуналу. Хіба же Рада буде своїм добре випробуванням звичаєм зволітати в рішенем до «своєчасної міри». На те однак цілком домагаються від руских членів Ради інтервенції, інтерпелювати в соймі і раді державній, вислати депутацію і т. ин. Приперта Рада шкільна не найде мабуть жиншого виходу, як віднести до сойму в внесенем основана рускої гімназії в Бережанах. В кождім разі справа не може стати на дотеперішній становищі і мусить бути ведена даліше аж до наслідку. Ось ряд проєктів, що мають бути уявні:

1) Передусім не вільно допустити до того, щоб справа рускої гімназії була зльомалізована в Бережанах. Ми мусимо мати свої середні школи не лише в Бережанах, але й у Стрию, Самборі, Сякоді, Ярославі, Бучачі, а ще більше в Яворові, Жовні, Соваді, Рогатині, Підгайцях, Чорткові, Збаражі й т. ин. Виходить, що у всіх тих і в інших містах повинні в разі повторити ся комітети для боротьби за школи; ділати они повинні рівночасно, не оглядаючи одні на другіх. Ліше той дістає достаточо, що домає ся дуже багато, жто

бажає мало, не дістає нічого. Примір Поляків в Австрії і Росії нехай нам буде перед очима.

Всі ті комітети повинні займатись ділом дуже енергічно, порушити всі прунципи, щоб справу зробити актуальною і голосною. Коли польські власті побачать перед собою домагана не з одного міста, але найменше від 10-ти, тоді справа починає ставати серйозною. Тоді не будемо чекати шість літ на одну школу.

2) Місцеві організації повинні сі справу наперед сподуляризувати серед мас селян і міщан дорожю віч, довірочних нарад, відозв і т. ин. Селянство дуже добре розуміє се важне питання, коли йому добре роз'яснить ся.

3) По таких агітаційних вічах і зборах повинні наступити віча маніфестаційні, найліпше підчас соймових або державних нарад. Такі віча однак не повинні вікопи мати менше ніж 2—3.000 людей. Нехай овані хоч десяти таких віч залучають при отвореню галицького сойму, а вони зараз змагнуть. Такі віча мати муть ще й політичну вартість.

4) Незалежно від того повинні бути зібрані підписи на меморіали і петиції до сойму, правительства, ради державної, а навіть цесаря. Ті підписи повинні йти від кожного села, міста, віча, товариства, — а на кождій сотні тисяч підписів. Коли за кождою школою піде до властей 100 петицій, а на кождій хочби тільки 50—100 підписів, то справа стає дуже актуальною. А поміжним се ще через 10 — тоді сойм, хочби складав ся з самих Глобінських, Рутенських і Цаньських не посміє сказати, що руских гімназій нема для того закладати.

5) Де лиш в якій гімназії або реальній школі найде ся хоч 25 учеників в одній класі, нехай зараз родичі вносять прохання до Ради шкільної за рускими викладами і настоюють на їх виконанні.

6) Все те треба робити постійно, день-у-день, місяць-у-місяць, рік у рік.

7) До всіх тих способів акції, притягати по можливості, в міру льокальних обставин, також Жидів, бо они дають великий контингент молодіжи, а зрештою вже порі, аби Жид на рускій землі почував ся до якихсь обов'язків для Русинів і коли не може правно належати до жидівської народності, нехай не абільшає польської.

8) Акція о школи не буде ніколи шкідливою для політичного та соціального освідомлення й організованя мас народу; протівно за тим популярним і легко зрозумілим для селян покликом за свої школи піде деско політичний і суспільний поступ. Навіть найзагоріліший соціал-демократ не зможе сказати про безхосенність і анти-соціальний характер боротьби о школи.

9) У всіх містах без винятку, чи в там рускі школи чи ні, повинно число рускої молодіжи зростати з року на рік дуже швидко. Відповідна акція серед селянства й міщанства не повинна втихати ані на хвилину. Нехай кождий пам'ятає, що в хвили, коли у східно-галицьких школах число Русинів переважить Поляків, руска справа вже в половині виграна. Спеціально польські школи, народні й гімназійні повинні бути перемонені рускою молодіжню, аби дати наглядний доказ пануючій аномалії і безправства. Ся потреба на даліше стає ще більше певуча, аніж була досі. Фактом тепер єсть, що східно-галицькі гімназії страшно переповнені і власті будуть вже змушені творити у нас нові заведення, а не в західній, де фреквенція вже мірна. І як раз про се заговорили перед кількома днями Słowo polskie, проєктуючи закладанне польських гімназій у Підгайцях, Рогатині, Перемишлянах, «dla spracizowania zabiegów Rusinów» о свої гімназії. На таке будемо праготовані, а відповіджмо їм тим, що в тих нових польських гімназіях на Русини поаявить ся 80 процент рускої молодіжи! Тож до діла! Основане бурсо, головна семанських, курси для підготовки учеників до іспиту по містах, містечках і селах — нехай будуть загальним ошником. На вороже «пачене»

при вступних іспитах відповіджмо тим, що на другий раз приведемо в двоє і троє стільки добре підготовленої молодіжи. Результат такої боротьби буде певно успішніший, аніж всі соймові заходи, разом із сесією.

10) Усе те належало-б до нашої суспільності, а тепер кілька обов'язків в тій справі заступництвом нашим у кр. раді шкільній, соймі і раді державній. Що до перших, то они прийшли до властей шкільної без вгоди загальної опії Русинів, все таки маємо право піддати їх діяльність строгій контролі і критиці. Они певно знають добре, що один їх крок хабний у справі шкільній оберне проти них цілу суспільність, тому — сподіваємо ся — будуть завагідані дбати, щоб найменше краєва магістратура шкільна не парадіжувала руских заходів. Спеціально тепер домагаємо ся від них поперти в справі руских викладів на основі закону з дня 22. VI. 1867.

11) Наші соймові послы повинні передусім домагати ся скасування закону, що віддав право отаврания руских гімназій польському сойму. Таке домагання від руских послів повинно бути поставлене на кождій нараді. Даліше повинні они енергічно заохочувати ся всіми меморіалами і петиціями, мотивувати кождо з них і поставити внесене на основане кількох середних шкіл руских відразу, а не провсти чергою по одній, а тим менше міняти кождо за закон з ла бюра праці, рентові оселі і т. ин.

12) Вкінці парламентарні наші послы. Они без потреби стоять*) на становищі притягання в тій справі компетенції самого тільки сойму. Се цілком жабно. Посли до ради державної повинні того закону не узавати і безустанку у формі внесеня домагати ся від правительства безпосередного основування руских шкіл так само як робять ся з польськими. Коли-б наші послы сі справу раз у раз підносили і гримко протестували, то або добили ся би, що сойм скорше позагложував би такі справи, або правительство перестало би числити ся з тим законом. До того остатнього нема ніякої правної перепони.

До одних і других послів належить тек безустанку домагати ся подіду краєвої ради шкільної.

Отже головні потреби, яких нам ніколи не спускати з ока, раз у раз бороти ся вквашеними способами. Ціла суспільність з послами, без упину і поруч широкій політично-суспільній акції серед мас, освідомлювання їх, організації на всіх полях нехай вовеми акцію в свої руки — а до десяти літ справа руского середнього шкільництва буде рішена для нас користно. Лише не упадати духом і не тратити часу!

I.

Карльштадські пересправи.

Мішпарламентарна шведско-норвегська конференція, що пересправляла в Карльштадті, над живописним озером невским в Швеції, перервала оводі свої наради і се в першій авіяці дадо пригоду давнижарській опії авжати переговори за вірвані, а ситуацію на скандинавських просторах напружено та авернуло загальну увагу на пізнішох західній стороні Європи. Довесене сенсаційних телеграфічних вісток показало ся однак передчасним і нині можна вже сказати, що завішене конференції не означає ні трохи вірвання пересправ, а в лице короткого чи довшого перервоу, по якій наступити повинно повонення їх навазане.

Супротив того з резервою треба також глядіти на давнижарські донесення про мобілізацію норвегських резерв на шведско-норвегській границі. Мобілізація Норвегії, подібна як і Швеції, переводила і переводять, та від мобілізації до воєнних кроків еще дуже а дуже далеко. Швидк від війни для обох сторін представляють ся надто великими, а сподіватись результату надто маловартними, взаїмні-ж добрі відносини і мирне та приязне поладнане спірних квестій авжас ся над-

*) Се треба спростувати о стілько, що пос. Романчук виступав проти дотичного закону а навіть авертав ся письменно з тій справі до д-ра Гартля, аже без успіху. — (Ред.).

то пожаданім, щоб Швеція і Норвегія схо-тіли випусти собі воєнну рушавицю та зачати війну. Мимо вірваної уні оба народи надто близькі собі культурно і духовно та надто авжати взаїмними політичними і економічними інтересами, завдяки своему спільному географічному положенню, щоб в деским сердцем знати проміж собою границю в ірвані власних сил. Тож, хочби авірване всіх не-корозумінь між Швецією і Норвегією було нелегке і ще далеке, то радше усього треба надіятися, ніж скандинавської війни. Коли би могла вона вийти кому на користь, то певно а: обом спорячим сторонам. Росія і Німеччина надто близькі сусіди Скандинавії і надто свільні у них аспірації на опановане скандинавських морів, аби в Скандинавії не брано сего під увагу.

Складане конференції в Карльштадті наступило рішучою а тим, як цілий світ з напруженою увагою читав о закінченню мира в Портсмуті. Не диво отже, що і фавт сей в першій хвили переходив ся без уваги по хвилях політичних подій. Тим менше авертано на конференцію, відбуваючу ся в малім шведським містечку, увагу, що гішло ся воно по імперуаційним результатам норвегського плебісциту та за згодою і на основі ухвал обох парламентів: Швеції і Норвегії. Кон-троверсія уявлено тим самим майже за вірвані а справу наче за покінчену. Перепо-ни, що авірнули на конференції, та перерва в переговорах знов зробили справу шведско-норвегську актуальною.

Конференція, як сказано, зібрана ся на основі згідних ухвал обох парламентів — авж, що оба народи бажать собі мирного і дружного закінчення спору. Не треба однак забувати, що в гру входить еще третій чинник, а імено давнишні і віддані їй шведське правительство. Давнишні Вернадоттін певне тяжко розлучити ся з думкою про одну нерозлучну скандинавську корону і, хоч Норвегія готова прийняти на престол одного з можливих Вернадоттів, король та престолона-слідник бажали би вдержати Норвегію при шведській короні. За давнишню іде і консервативне шведське правительство, яке бачить в вірванню уні ослабленя Швеції і небезпечку для неї в міжнародних відносинах. І коли пересправи в Карльштадті не довела до порозуміння, то треба притягти сего шумати в головній мірі по стороні шведського правительства і шведської давнишні.

Шведський парламент, рішаючи начати переговори в Норвегії, утаювавши також жадаючи, ані отавити супротив Норвегії для нового уладнаня відносин. Між иншим жадав шведський парламент, щоб Норвегія внесла ті укріплення вдовж шведско-норвегської границі, що збудовані по сід диним розам. Тимчасом делегати Швеції пішли на конференції значно даліше і жадаючи вбурення всіх норвегських фортифікацій вдовж цілої границі та установленя нейтральної полоси, деби шлоден норвегський жовір не сьмів зробити кроку. Очевидна річ, що те розширене шведським жадачем в ділом шведського правительства і давнишні, котрі від самого початку, в супреч шведському парламенту, не показували охоти добровільно і мирно розійти ся в Норвегію.

Збурене всіх укріплень норвегських вдовж шведської границі рішало би ся очевидно відмовою Норвегії шведській інвазії, що при часовій перевазі шведської армії, яка числить на воєнній стороні 250.000 мужа против 80.000 армії норвегської, по звесеном гірках укріплень стала би цілком можливою та предствляла би для Норвегії серйозну небезпечку. Тож не диво, що Норв іді, котрі годять ся на збурення значного числа фортів, діли не хочуть пристати на звесене укріпленя, що завожонуть столицю Норвегії, Христіанію, від шведської границі, та давнишні давнишні укріплень, в яких чимало відіграло історичну роллю в шведско-норвегській війні. Задля тої контроверсій наради конференційні по кількох днях треба було завісити, аби делегати могли зібрати інформації у своїх правительствах. При поновленню наради okazało ся, що обі сторони стоять твердо при своїм і не думают поступити. Наслідком того конференції завішено на невзначайний час.

Се може напружене в шведско-норвегських відносинах — як сказано в горі — не доведе однак з наведених уже причин до оружної розправи. Становище і жадаючи шведського правительства викликають вправді живае обуреня в Норвегії, однак не треба забувати, що остаточна децизія нежить в руках обох парламентів. Народом рівнодушні впливи давнишні і вли рішать справу так, як сего вимагає їх взаїмний інтерес, а не жабагани та амбіції пануючих.

Колі говоримо вже про шведско-норвегський спір, то годить ся нам згадати те про-човише, що єсть нині ідейним проводирем Норвегії та найгорячішим піоніром норвегського змагання до самостійності. Більшим

славний письменник Бернштедт Бернсом, званий внашому загальному не лише як автор знаменитих повістей, перекладених і на нашу мову, але і як щирий друг змагань українсько-руського народу до самостійності і свободи та, як загальному Бернсом єсть найкращим типом горячого гуманіста та ентузіастичного борця за правду на землі. Горячий норвежський патріот, ветеран норвежської літератури, вміє рішучею відносити ся з симпатією до всіх благородних, еманципаторних змагань, де би вони не проявлялись ся. В історії норвежських змагань за самостійність займає він найважливіше місце, а з попомою і вдяком вгадувати-муть его імя певне усі, кому дорожчє ідеали правди і волі.

836 10-1

85

ДІЛО

Виходить у Львові щодня (крім неділі і свят) по 5-й годині по полудні. Якщо літературний додаток доходить до „Вісника найменшості“.

Передплати і інсерати приймають: у Львові: Адміністрація „Діла“, ул. Баторія ч. 24. Вуко гавет А. Охлявського ул. Кішпет-с 8; С. Соколовський, Пасаж Гавемана ч. 9; К. Вухтаб ул. Карла Людвіка ч. 23. — у Відні: М. Dukas, I. Seilerstätte; F. A. Richter, Nibelungengasse 4.; H. Schalek I. Wollzeile 11; H. Hasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; A. Churawski Wier VI. Getreidemark 13; — в Франкфурті і Гамбурзі: H. Hasenstein & Vogler

Передплати і адміністрації за інсерати платні у Львові.

Податок від горівки.

Нам і верховоді добила торгу у Відні а насміхом сего „інтересу“ буде підвищене податку від пива і шинкарських оплат від горівки. Добре поінформована в таких справах „Neue freie Presse“ доносить, що се підвищене буде не мале; „край“ в сих оплат має одержати тільки, щобши утрата доходу зі знесення права пропінації була в цілості вирішана. Коли взяти на увагу, що „край“ має до тепер з аренди права пропінації річного доходу по вісім і пів мільона корон, то врозуміємо, що оплати шинкарські від горівки будуть значно підвищені, і то тим більше, що друге жерело доходу — податок від пива може у нас, в Галичині, відгравати лише підрадянську роль. Консумція пива в нашій країні є шість разів менша чим в приміром в Чехії і коли в Чехії проєктоване підвищене податку від пива з 1 кор. 70 сот. на 2 корони може вже принести для краю значний дохід, то для Галичини того рода підвищене податку від пива може принести релігійно лише мажу квоту. Всього таттар податкової реформи спаде отже у нас на горівку, а що в той горівки в титулу аренди права пропінації має край 8½ мільона корон, а міста, наділені виключним правом пропінації около 4 мільони корон (таким міст в Галичині є 37) — то і підвищене податку від винишину горівки мусить бути таке, щобши видало річно чистого доходу около 12 до 18 мільонів корон.

Дотепер оплати шинкарські давали всього на всього 400,000 корон, а опирали ся на тій засаді, що від шиниш таттар пропінаційних виносили по 20 до 40 кор., а шиниш таттар пропінаційних — в обох случаях вдесятеро від числа населення догичної місцевості — по 120 до 200 корон. Взвзяши на увагу наведені цифри і висоту доходу, який після реформи має сніжити на край, прийдемо до висновку, що теперішні оплати шинкарські мусять підвищені ся о які 25 до 30 разів в гору, значить прийняти форму, яка є вважати непрактичною при того рода оплатах від консумційних артикулів, в винятком жаб державних монополій.

Та чи такою чи иншою буде форма витягнення доходу зі спродави горівки, то факт є фактом, що новий таттар спаде на консумцію таттар горічяких напійків і, на скільки розкодиють ся о жерело краєвих дохо-

дів, у нас по знесенню права пропінації нічого майже не змінить ся. Відпаде лише та частина обтяження кокусумуючого загалу, яка випливала з зисків всіляких посередників при аренді права пропінації, котрого вже тепер очевидно не буде — поза тим однак таттар остане ся той самий, хоч змінить ся его звичайна форма. Шинкар, заплативши високу оплату від винишину горівки, буде так само як давніше старав ся відбити собі видаток з причини податку на консументів — так що принцип: „jak nie kijem to palka“ матиме тут повне примінене. Пив доси наш мужик фувель за тяжко запроцьований дорогий грін, то буде его пити і дальше, на те, щоб до винишину наших верховодів сплинуло мізьканайцять корон річного доходу, здертих з найинишних, працюючих верств краєвого населення!

Знесенне кожного монополію має вагу для населення тим, що отирає на поли продажні свободну конкуренцію, котра повинна б викликати релігійно дешевіше товари і підвищене его якості — але се знесенне монополію стаєсь інжурним, коли звільнений від монополію артикул обтяжить ся сейчас високим консумційним податком. Артикул буде дорогий як перед тим, а спродавець мусить ратувати ся фальсифікатами і піддурюванем публіки, коли схоче не тільки удержати ся в конкуренційній бою але і полатити вложені на него публічні таттари.

Нам і верховоді оправдують намірену реформу в сей спосіб, що „край“ потребує грошей, а в який артикул не можна у нас видусити тільки мільонів податку, що іменно з горівки. Отже треба признати, що з горівки можна у нас видусити найбільше, як і правдою є, що „край“ потребує гроша, бо не має з чого платити рати від позичок на будову Вавеля, піддержувати цілу безцін війняких галателічних товариств, воюючих законів і „матечок“ а звиници вести справні бюра посередництва праці і кокусумційну парцеляцію — словом будувати таттар покультуру на рускій землі. Але коли „край“ потребує на такі державно-польські цілі безліч гроша, то є прямо безсовісностію витягати сей грін з кишень як-раз найбільшого, працюючого населення. При парламентній дебаті над підвищенням державного податку від горівки замівив слушно пос. д-р Кос, що у нас горівка є не якимось люксусом, але артикулом konieczним до життя, бо сею горівкою инші версти народа в Га-

личині заступають собі брак поживи, потрібної до правильного удержання організму, не кажучи вже про острый клімат, який всюди на Сході викликає потребу кокусумування в більшій кількості всяких там названих спиритусових напійків. Хто отже обкладає високим податком горівку в Галичині, той робить велику кривду усему працюючому населенню, бо висотою податку не зменшить у нас висоти консумції, а витягне лише посіданий грін з кишень зарібника, з нарушенням его мінімального, і так вже не вистарчаючого життєвого бюджету.

Реформу податків від спиритусу лучать у нас все з регуляцією „краєвих фінансів“ — але ті краєві фінанси можна б прецінь трохи знайшли направити, аніж коштом найнишних верств населення. Ми вже вказували раз, що такою санацією фінансів було б підвищене стопи податку особисто-доходового, що дамо б не тільки потрібні зиски, але було б згідне і в новочасною системою податків, опертою на соціальній справедливості. Артикули VIII і IX закона держ. о безпосередних податках особистих з дня 26 жовтня 1896 року кажутъ вже і тепер, що надвисши доходи з сего податку має йти в частині на оусти в податках реальних а в частині на край, треба отже радше тільки відповідного підвищення стопи сего податку, а фонди на санацію краєвих фінансів пивно найдуть ся. А хоч сї фонди не були б на разі так певні і поступали б лише вповні в гору, то однак мали б вони тогу добру сторону, що не підтиснали б економічно а навіть фізично кореня народу — так як се роблять податки консумційні, а особливо у нас податок від горівки, що вже і тепер нищить економічний цілу людність краю в ві основах.

Поміж аргументами за заведенням високих оплат від горівки і пива наводять ся також той, що треба кінче підвищення платів для народних учителів — та сей аргумент є лише параваном, аби погане діло убрати в приманчиву одежу. Учителі дїстають з тих мільонових доходів краю лише не багато, а певно 90 прц. увисоканих фондів піде на инші, менше симпатичні цілі. Коли галицькі верховоді хочуть поправити долю учителів, то могли і можуть се зробити иншою дорогою, а не кінче системою ограблювання народу рік річно на мізьканайцять мільонів. Тай самі учителі врозуміють, що тут їх інтерес виграв ся вже для поганого цілі і дадуть вже від себе відповідь, як вони зади-

Передплати на „Діло“ а літер. додаток

а Астері: на рік: 32 к. — 44 к.
на пів року: 16 к. — 22 к.
у Львові (без почтєвої передплати)
на рік: 28 к. — 44 к.
на пів року: 14 к. — 22 к.
на чверть року: 7 к. — 11 к.

Повищене число наштує у Львові 18 а., на провінції 12 а.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вертають ся лише за попереднім застереженням. — Редакційні неопечатані візні відторг.

Огласненія звичайні приймають ся по 20 с. за одну стрічку інсерату або за сі місце, а в рубриці „Надіслане“ по 50 с. — Податки і инші приватні оголошені числять ся по 20 а. за стрічку.

вляють ся на того рода шпакотску господарку.

Піньших людей, а в тій цілі заведення оправді демократичної виборчої реформи, аби орудувано инише ніж дотепер публічним, податковим грошем — отже який повинен замунати по всіх усядах, даючи належну відпаву хитрим замислам галицьких верховодів!

Противальноголізм і пропінаційне питане в Галичині й Буковині.

(Реферат п. Бориса, Русина-журналіста з Перемишля, на антигалицькій з'їзді в Відні).

З 1910 роком має щезнути раз на все посідне середовище т. зв. пропінаційне право в східних краях держави. Там бодай стоїть виразно в краєвих законах Галичини і Буковини, знявши 1889 р. порішено викупити право пропінації від догичних властителей, дідичів, і тимчасово перенесено се право на краї самі. Тимчасом, бачать ся, надумано ся інакше. Буковинський сойм уже на осінній сесії 1904 р. ухвалив продовжене права пропінації в користь краєвого фонду, тільки до сї часу нема санкції сего закона. Річ певна, що і в Галичині уживає ся всіх можливих політичних способів, щобши спонукати правительство до продовження инишого стану, і коли правительство на се пристане, галицький сойм попросить пійти за червоною лінією.

Право пропінації а виключним правом шинкування і продажі горівки, пива і питного меду (в Буковині також молдавського вина) — одним словом: шинкарський монопол в руках дідичів, а тепер в руках краю.

Однаком, коли державні монополії шинкарські, як от в Росії, мають а властиво повинні одержати півнство, то в Галичині й Буковині пропінаційний монопол має якраз протівну ціль. Се виказали вже на VIII з'їзді у Відні 1901 р. п. Гашинська-Юліянка і д-р Ярославич, тому я не буду над сими розводити ся.

Виконане права пропінації передає ся, через публічні ліцитації, територіям річної величини, понайбільше головним арендаторам, а сї підарендовують сей монопол меншими округами, вглядно громадами. Підарендарі устанавляють довідне число шиниш та шинарів, накладаючи на них чиниш аренда звичайно понад їх силу і завогди наважуючи їм ліхи вані. Ці к даренції про-

8)

Археологічна поїздка по Греції атенських конгресистів в 1905. р.

Ото все, що пишимо ся з давного богато і могутого Коринту, котрого муритягнули ся від замкової гори аж до жакійської пристани і котрого обвід разом з замком виносил не менше, як 20 км. Sic transit gloria mundi!

По огляненню тих руїн, спомини ми обід на давній аторі і випили toast на честь американської шкоти, що займає ся відкопуванням старинного Коринту. По обіді відфотографував наше товариство високий а Атен фотограф.

По маім відкопуванню вирушило наше товариство, одні пішки, другі на конях або осяках, на замкову гору, звану Акро-Коринт, що високо вносил ся над руїнами старого Коринту з полудневої сторони. Варта було побачити довгий ряд осів і конів, як по одній стовпці пішли ся в своїм їзді на гору. А як ріжні їзди! Одея високий, як драбина, сівши на низького коника майже досягає ногами землі. Другий грубий, як бочка, жедо втисну ся в вузьке сидіньце і приє, бо сонце так добре припікає. Інший знов, не хочаши широко розкратувати ніг (сідла звичайно дуже широкі), сів по дамси на оден бік і перекинув весь таттар на бік там, що здавало ся, певне б і їздець не їхав на хребті коня, але на его боці. Там знова здалося видно на їздиширочезний напелюк, обзаваний мусіном, котрого візці ависали низко на плечі. То Француз так забезпечив ся проти спени сонця. А мій попередник, що певно перший раз їхав верхом, так цілко держав ся сідла, мов би в кожній хвили мав дерзку коня, щоб по рівнім вела. Так ото їхали ми голім уабічем гори

добру годину, доки не стали перед величезною брамою середньовічної твердині. Ту віддали звирата провідникам, а самі пішли удали ся на вершок Акро-Коринту. Мурит, що оточують твердиню, є 2 км. довгі і походять з середніх віків; тільки на кількох місцях видно, що безпосередно використано мурит старинні. Перейшовши через браму укріплення, ішли ми відтам добре стромою стежкою на вершок гори, нахочаючи по дорожці розвивати грецьких та турецьких напелюк. На самім вершку гори побачили ми останки турецької святині, а на захід від неї кілька наміняних брив в прастарій святині Афродити, котра була найвиразнішим свідомством великої сили фенікійського елементу в Коринті, так, як кульг грецької Афродити відповідав старшому фенікійському культowi сидонської Астарти. Однак властивою ціллю нашої походу на Акро-Коринт був прегарний вид, який славлено вже в старині. Та на жаль наші надії зразу не сповняли ся, бо густі, швидко плаваючі хмари окружили нас зі всіх сторін: одні дегіли поїд нашими ногамп, а другі таки через час. Стало таке змано, що треба було надягнути на себе плащ. Но ми переждали, доки хмари не перейшли. Сонце мило засвітило і перед нашими очима явив ся чудовий вид. На полудне тягне ся велика долина аж до арголійських гір, з заходу видно арзайське пасмо гір з сніжною Кілією і Хелмон, на північ зразом у сїм гори лежить місто Коринт, дальше ясніє зєрко коринтської затоки, а відтам на північній захід Парнаас в своїм вершкю, покритим снігом; на схід від него стирчать иниша, а шарпа, давно уформована гора мур: Гелікон, а відтам Кітайрон; на схід від Акро-Коринту блищить Саронська затока з Саламіною і Егіною, а поза ними античний півостров, серед котрого тягне ся пламо Гіметту. Добре око добачить навіть Атини з акрополідою та блискуючу королівську

палату — сїм Лінабету. На захід від Парнаасу вносил ся височа від него гора Кіона і Коракс, а відтам могучі гори Етолії. Коринтський залив виглядає межі тими окружаючими горами наче велике замкнене озеро.

Так наситивши ся тою чудовою, величною панорамю, зійшли ми тою самою дорогою на дояву до брами, відвідавши по дорожці, з лівої сторони, жерело горішньої Пейрени, котре мало позастати від удару волітом Пеласа. З тим жерелом, котрого вода надзвичайно прозора, лучать перенас маленьку романтичну історію. Великий почитатель красних женщин Зевес вжрав річному божику Алопови его дочку Аїгину і укрив її. Довго шукав батько своєї дочки, аж Сіанф, основатель Коринту, виявив ему місце укряті. З вдяки дарував ему Алоп се жерело, на полудневім стоці Акро-Коринту.

Поїздавши на наші звирата вітали ми ще невгидливіше, чим під гору, до становича повозів, а відтам тими до пристані, звідки лодками переправляли ся одні на корабель Маргариту, а другі на Антигоні. Була 6 год. вечером. Корабель рушив в дорогу на захід Коринтським заливом, щоб на час на другий день останити в пристані Катаколю на західній побережжю Пелопонезу. Ми сїли до вечери на помоції корабля. Знач подували чим раз сильніший вітер, а море покорило ся фаллами. Нараз, коле я стаю підквіт ся на море, вітер зразом мєні з голови мій новісенький напелюк і понє на широкі, збурені філі. Я тільки рухом руки попрацівав мій напелюшок, що то его десь філі будуть заливати, і не дуже жалувал, бо хоті і незабобонний, а все таки думав: Нехай буде се жертва Позейдону, щоб охоронив мене від гіршого зла. І дісно охоронив мене чим раз гірше ставало неспокійне, буря гуділа, корабель став хагати ся в воду то в одну сторону. Вже вже по півночі.

Море так розгойдало ся, що наш корабель ходив на обз біля мого пописка. Аж тут дають ся чути на всі боки від мене ріжні стогони та записи розмаїтих святиш на поміч. Морська хвороба, бачте, так мов виплила з наш душу. Треба то дого, аж до рава, доки корабель не вайхав до пристані. Допрва тоді все відізнало, однак дегіли там були тою хворобою ослаблені, що вже з енкурсії сего дня не брали участі. Зі маюю ствард не має влоготу, бо мене ся хвороба мавнула.

О 7 годній рано виступи корабель якір в Катакольській пристані.

V. Олімпія.

Вийшовши в Катаколю, звідки найбільше виносил пеліопонесні родзинки, на беріг, удали ся ми на залізничну стацію, щобши залізницею поїхати до Піргос, а звідтам до Олімпії. По дорожці з гарно прибраних вікон і балюконів хороших грецьких пані і панночків автали час цвітати. Перед самим залізничним дворцем витавлено триумфальну браму, около котрої зібрав ся здиш народа. Посадники міста привітали нас довшою промовою, нарід підане оклич: зито (— зито — нехай живе), а музика заграла грецький гимн. Маї дівчатка, убраві святючно, подали кождому з конгресистів китичку цвітів.

Сівши до окремих для нас приготованих вагонів, і тала ми пів години околицею богатою в поля, укривлені збіжжєм, вином і родзинками, аж до Піргос, зрештою в Пелопонезі великого міста, що має над 12,000 мешканців і є столицею одної з 26 грецьких провінцій, а то Елліди. В Піргос мусили ми вийти і перейти місто на инший дворець, звідки їде залізниця до Олімпії. Ту, в Піргос, витали нас так само, як в Катаколю. Залізниця веде долиною Альфеї більшє, чим цілу годину, до самої Олімпії, того на дідий обід славного мюца в грецьких ігрищ, що то лучає розднані, партикуляр-

Четвертого дня раджено над меморіалом 555 жінок в справі рівноправності жінок у вищих наукових закладах. З'їзд вимагав безумовного задоволення жадань, виконання в меморіалі, а врім того в увазі, що жєнаські школи середні не приготавлиють достаточного до вищих наукових заведєнь, ухвалєно жадати, щоби при профєсорських колегіях утворєно овремі екзаменацийні комісії, перед котрими жіньки, що хотєть вступати до унїверзитету, могли здавати додатковї іспити. Вкінці резолюция каже: „З'їзд припоручає члєнам Союзу постарати ся, щоби безпророочно вреалїзовано єю гадку що-

до тих жінок, котрі вже тепер відповідають установленним вимогам так пр. вступувати до університету в характері студенток як і в склад учительського персоналу.

ТЕЛЕГРАМИ.

Перед сесією парламенту.

Відень. Бар. Гавт конферував вчера в гр. Штіргом, а потому в презесом польского кола гр. Дідушнім. На першій засіданні палати панів бар. Гавт обговорив теперішнє положення політичне.

Цісар про ситуацію.

Відень. Deutsch nationale Correspondenz, орган німецького людського сторонництва, оголошує розмову цісаря в послом Сільвестром. Коли посол сказав, що Угорщина справляє великі труднощі, відповів цісар, що й німецькі політики справляють труднощі, виступаючи з жаганням розділу держави, а сим воям не полирають правительству в его заходах оного удороження стану річей. А я — сказав цісар — беру всі покликани чинники, щоб ті труднощі усунути. На те Сільвестер сказав, що угорські жагання можуть довести его розділу армії. Цісар відповів, що на розділ армії ніколи не годяться ся.

3 Угорщини.

Будапешт. Кошт в дзевню Budapest висказує радість, що монарх не через відпоручника, а особисто хоче переговорувати з провідниками коаліції.

Будапешт. Alkotmany, орган католического людського сторонництва, доносить, що на статистичній комітеті коаліції посол Кольман Тамі подав нове внесення компромісове що-до мадарської команди. Він жадав, щоб мадарську команду заведемо лише в 16 подвах гузарів, а що-до інших угорських подвах правительство мусімо би зложити закладничу декларацию.

Будапешт. Виконуючий комітет коаліції мав вчера нараду і заявив, що має повне довіре до своїх членів, покликаних на авдієнцію до цісаря, і для того не має потреби давати їм окремі вказівки. Нині вечером чотирьох провідників, покликаних на авдієнцію, зійдуть ся у Відні ще на нараду. У Відні бають гр. Ів. Зіні; в разі, коли би переговори коаліції з цісарем розбили ся, має він дістати місію утворення перехідного кабінету.

3 Росії.

Париж. 3 Токиа доносать, що ратифікація і оголошене мирового договору наступить д. 7 жовтня.

Петербург. Амбасадор англійський зголо- сив до правительства жагання о відшкодованні в сумі 10 мільйонів рубл. для англійського нафтового товариства в Баку.

Петербург. В цілій Фінляндії має бути заведений всеобщий стан в разі, коли би не устали ревлюційні розгули і політичні убійства.

Петербург. Лев Толстой дасть писмо до царя з просьбою, щоб міністер внутрішних справ ухвалив дзевняки від цензури на час виборчої кампанії.

Петербург. Ректором університету вибраний проф. фізика Поргман, бувший учитель царя Никоді II.

Владикавказ. Дня 16 с. м. в заліві Корнякова аїхали ся російський адмірал Есен і японський Шімата, щоб обговорити успіш- ня ров'єму на морі. Установлено демаркаційну лінію і внесено конфіскацію військової контрабанди.

НОВИНИ.

— Осторога! Отсим остерігає ся всіх Рус- ских робітників, котрі вибирають ся до Прусу на зарібки, щоб уважали на се, та не слухали так в дорозі, як особливо на стаціях в Освенцімі жадних намов польсько-жидівських агентів і в вірі, що се руске бюро ішли через них. Прибувши до Найберуна зголошиться треба в бюро, де урядують п. Стефанович, або п. Стадний, урядники вислані від Русії. Се бюро на разі поміщене в дом заїдний п. Верієра в середині міста. — Народна Кампалія. (Всі рускі часописи просимо се оголошене пару разів повторити).

— Польське шкільництво на рускій землі. Пешуть нам із Стрия: В тих днях відійшло із стрийської окружної ради шкільної предло- жене до краєвої шкільної ради іменувано дїйсним управителем 4-класової мужескої школи в Стрию Zdzisława Babka! Згадав- школа находить ся на здавна коріною руским передмістю, як се вказує давна его назва „Війтство“ або „Шумлянщина“ (тепер вже позначали „Koszanowskię“ і т. п.), а вга- даний кандидат в Магур в заауцского позі- та, перенесений сюди перед двома роками, відповів до заходом козюбуваня Русі за- кладами Магурами. Там учив він в 1-класовій сілківській школі і відтак відразу вивавував на старшого учителя. Отже видно не розуміє ні словечка одного по руски (можна его по руски продати і напхати ему цілу купу не- селівництва), ні однієїськи буви рускої не пе- речатає ні напхате. І якне він має також рус- ке гесіювати яко управитель, а в нм жеке тепер провізорично, як учить чисті рускі ді- ти, навіть сілські, що там доходять? Ні швіт- ти, не має (третю вліску гімназіялуу в Рашеві), ні іспитів вісних виділових, лише сівати

як катеринка по мавурски. Іменоване п. Zdzisława Babka управителем школи в Стрию бу- до би провакцією всіх стрийських Русинів і надіємо ся, що шкільна власть здобуде ся на дрібну безгосподарність і на поступить в оім случаю против інтересів руского насе- лєня. — Аз-Буки.

— Реакційна антируска коаліція на Буко- вині. Szegnowitzer Allg. Zeitung доносить, що між Румунами і вірмено-польскими шляхти- чами з одної сторони, а буковинськими мо- сквофілами з другої прийшло вже до порозу- міння, так що проти Русинів стане там тепер сквалізована більшість, що складає ся з По- лянє, румунських консервативів і наших буковинських перевертів. Розуміє ся, що ся ло ліній не мають на разі рішачого гсо- су в теперішнім буковинським соймі, але че- сна спілка надіє ся, що вже при найближшх виборах одержать більшість, переперить до сойму проти народовців мілких москвофілів. „Gazeta narodowa“ дуже тішить ся в того звороту ситуації на Буковині. бо має пе- нність, що завдяки такій коаліції не тільки зможуть буковинські Полянє війняти концеп- сі для себе в північній часті Буковини, але всійшть вже златити там також національний рух руский, котрий дуже негодобав ся на- шим верховодам в Галичині. Для нас в се наука, що москвофіли всюди подають руку і найгіршим ворогам нашого народу для сво- їх партійних цілей, та що не буде для нас добра, поки народний табір не встане до тла здавити москвофілів кривні. Тепер хто не хоче вигравати проти нас „roszczywuch Staro- rusinów“, котрі не мають встиду думати ся навіть в наших відрічних ворогах.

— Консолідація rediviva. Такий аларму- ючий заголовок виписала на нашу адресу Gazeta narodowa, беручи притоку в рівно- часно затвердження кандидатури д-ра Оку- невского і оголошення її тогоч дня в „Ділі“ і „Галичаніні“. Gazet-і narodow-ій радимо, щоб точніше читала рускі оповіщення, бо в оповісті „Рускій Раді“ виразно сказано, що затвердження кандидатури д-ра О-го зарядом москвофілівської партії наступило на основі преліжання мужів довіря сею сторонництва в провінції, отже від нас воясім независимо. А що оповіщення самі появили ся рівночасно, се також легко зрозуміти. Ми заповніли уми- сно один день наперед, що оголосимо затвер- дження кандидатури Народним Комітетом — на те, аби не нарушати амбідій інших рус- ких сторонників і дати їм можливість оголо- сити своє затвердження рівночасно. Gaz. nar. не ба на тревогу — її публічна совість може бути спокійна.

— Вісти з Буковини. Черновецкі Русини приступают до будови бурси імени Юрія Федьковича. Площа, яку вибрано під сю бу- дову, находить ся в здоровій околиці коло народного городу, обіймає простір 1600 ква- драткових метрів і представляє вартість 3000 К, але рада міста Чернівців відступила їй за 1030 К. Плєни і кошторис будівлі (на 94.000 К), задуманої на велику суму, вже також готові, так що робота може зачат ся ще сеї осени. Поспіх, з яким буде йти справа будо- ви, буде залежати від фондів, які поставлять буковинські Русини в розпорядимість „Нар. Дому“. Вишесказане громадо в его членів і збирючи давши добровільні на будову бур- си, що має виховувати зати та потрібної для нас свідомої рускої інтелігенції. — Пер- шу руску музичну школу на Буковині отво- рено в Чернівцях. Наука в тій школі, назва- ної іменем Миколи Лисенка, розпочала ся дня 16 с. м. і триває до 8 липня. Досе- виписано ся дев'ять і кілька учеників. На основі уніфікованій школи піддає ся на- гальдові правительств.

— Грудень ягельонський! Урядова Gazeta lwowska оповіщує: Міністерство внутрішних справ в порозумінню з міністерствами спре- ведливости і скарбу дозволило на просьбу громади „Городок під Львовом“, щоб то місто від 1 січня 1906 п. укивало наван „Грудень ягельонський“. До сего заряджене крєвях а навіть центральних властей не треба хіба коментаря — знаємо в Польщі під австрійською фірмою, тож не дивиня, що навіть містом споконвіту руским і на рускій землі починає ся надавати польські імена!

— Із сокілського руху. Дня 17 с. м. відбу- л ся в Радні ставиславського повіта перші загальні збори пожарних філій тов-а „Соки“, при участі трех відпоручників зі Станисла- вова. По вступній промові о. Емауїла Сі- чинського, пароха села, п. Барвінок пояснив зібраним статисти а відтак наступила промо- ва п. Малиновича про цілі і хосен сего то- вариства. Порозумівши вагу сего, вискази ся всі селяни і вибрани виділ з о. Е. Сичин- ським на чолі, зложений з самих чесних га- дів, котрий дав запоруку, що товариство бу- де розвиватись аж слід для добра села і до- охестности. По відсвідуваню сокілського ми- ну замкнув предсідатель збори, та вивів всіх присутня членів на ближню толоку, де пе- ревіз з ними муштру. Мило було дивитись на той довгий стег селян в білих сіданях, котрі вже по коротайм часі навчили ся і пе- ревели муштру досить вдало і рівно. Коли стемніло ся, розійшлось воі одобрени на ду- ші домі, щоб знов численно йти ся в че- твер 21 с. м. на сбічану науку вправ зі с- вавкою. — Ф. В.

— Подвійна міра. Пешуть нам з міста: „Związek pauczyielek we Lwowie“ купив від банку гіпотечного у Львівській реальній при ул. Кляновича ч. 7 за 61.000 К і старав ся так в краєвім виділі як і в дирекції бан- ку краєвого о безпороковому виплату суб- венції в сумі 40.000 К, прываженню соймом в 1904 р. на будову або купно дому „на schronienie pauczyielek“. Виділ товариства виважав особи, управлені на основі статуту до підписан в імени „Związku pauczyielek“

lek“ так контравту купив як також і до ві- знана скрипту довжного до підняті і покві- тована відобрали суми помилкової в краєвого банку, котрому „Związek п.“ відступав всі рата субвенції краєвої в сумі 40.000 корон. „Związek п.“ існує на основі статуту при- ятого до відомости намісництва рескриптом в 25/8 02 т. 97676. До виділу вибрані: голо- ва: Антоніа Мазхильська, заступники голо- ви: Софія Романовича, секретарка перша Анеля Александровична, секретарка друга Марія Мачек, касирка Олена Шатковська, бухгалтерка Вігельміна Віліньська; членн: Марія Чемеринська, Сабіна Яворська, Ісо- фа Лучкевич, Фридерика Грог, Іоанна Дя- вецька, Анна Лєвська, Вікентія Longschamps, Марія Леваковська, Ядвіга Малуш, Ядвіга Ляг, Вікторія Недзівковська, Сальмона Дя- виль, Стефанія Векельєрова і Марія Загурська. Як бачимо, самі Польня. Позаяк польський „Związek“ учительок у Львові дістав від сой- му субвенції 40.000 кор., банк краєвий у Львові дав ему 40.000 кор. позички. Так у- можливлено набути польському приватному товариству каменницю у Львові за 61.000 К. А чи галицький сойм дав би приватному то- вариству учительок Ресноп або другому рускому товариству субвенції 40.000 корон, чи краєвий банк дав би приватному руско- му товариству позичку 40.000 кор. і чи умо- жили би ті дві інституції, на котрих уде- ржене йде в добрій половині і руский гіпш, щоб яке руске товариство набуло у Львові каменницю за 61.000 корон? Де спра- ведливність?

— 3 Рави рускої пешуть нам: В неділю дня 17 с. м. відбув ся в великій сали міської стражницької музично-вокальний концерт на д- хід бурси тов. Рускій Народній Дім в Раві рускій. Концерт стигав до Рави цілу око- лизу і удав ся під кожним виглядом знаме- нито і привіс фондови будови бурси 188 К чистого доходу. До так хоршого висіду причинив ся передовіом Вл. Ляврий Козак, тенор віденської опери, котрий перебуваючи хвилю в родині в Потеліч, взяв участь в концерті і відсвідуванем кількох програмових і надпрограмових пісень очарував зібрану публіку. Дуже добре і з чутем відсвідував п. Вахачевич „Веснівку“ Матюка, далше ве- лизу вправу в грі на фортепійні огазала п-на Горинича, сестра місцевого пароха, котра ціл- ком заслужено збирала численні оплески, так само без закиду вплив дуєт на сопран і ба- рятон, а вже правдиву бурю оплесків ви- пикнувши що хвиля хорі мужескі і мішані під багудою п. Гориничого. Заповіджені по- жонперті еомєре і танці удали ся як немож- луще, а розбавлені гості з жалем опускали гостинні сілі місцевого кавзна. Чистий дохід в концерту вносить 188 К, за котрий то дар, таж дуже тепер до докінчення будови Наро- дного Дому потрібний, складає виділ товари- ства причудну подяку всім Вл. Добродіям і Добродіям, котрі в якій небудь спосіб при- чинили ся до вібраня тих грошей. Комітет, котрий заяв ся устроєнем так концерту як і поконцертної забави, сповнився також добре свій вчелний обовязок і тому шире руске „Сваєк-Віг“ буде для него найкрасішою наго- родою, з хорший успіх того вечера аж і го- рачі просьби розвіджуючих ся домів гостий побудять его до устроєня дальших забав, тим більше, що Равщина до тепер за много ну- тилась а поступуюча з кожним днем будова Народного Дому в Раві рускій, що раз біль- ше вимагає фондів. — Вилі.

— Сокальщина оживає! Се можна сьміло сказати, від коли сокальські Русини закупили гарний поперховий дім з досить просторою салею. Уже недаве [9 с. м.] торжественне посвячене „Народного Дому“ стигнуло ве- личке число свідомих селян і доохрестної ін- телігенції (переважно духовенства) з близ- ших і дальших сіл. Кожний з надією на вярше опусав тоді мурі вже свого „Н. До- му“. Та невдової, бо вже 16 с. м. вівся „Н. Д.“ знов ту саму будову уварівську гро- маду на своїм першій конферті. Не сгало ві білетів ні місць. Конфертував міщанський хор, що вже не раз дав себе почути так в Со- калях як і в сусідних Белзі і Мостех в. На тій вижви поставив его бувший сотрудник місцевий о. М. Дуркот, за що его до нині згадують з пошаною і вдячностю членн се- го хору. Се свідоміююча робота була де- вою не по вутру, ну і нашим значим по- старало ся его усунути. Вперше виділи ми сей хор на естраді доповнений силами з ін- телігенції. Не лиш панове (і отці) але і пані повинили старі пересуди і в імя ідей брато- любія ставали разом з міщанами і не маю припинились до звелчання сего першого на- шого свята. На концерт свідались дві точки мужеского хору, три точки мішаного хору, всі з акомпаньяментом фортепьяну. Хори ди- рували своїм вишкоченем і рутинно, за що і збирли заслужені оплески. Милу згадку по собі лишили соля фортепьянове панни Фі- левичівної, яку одушевляла публіка другий раз заставляла до фортепьяну; удачно викона- ла соля сопранове п-на Кодка (міщанка), у- ченица львівської рускої консерваторії, що не принесла стиду своїм славним учителям. Про- соля барітонове „Гетьмани“ нехай говорять імя его славного виконавця о. Мартинюча, теверішого місцевого сотрудника. Перема- ждену декламаторку заступив п. Ліванський ще одним солем барітоновим. Се був би ко- роткий начерк концерту, та сегодешню настро- явді і чув лиш той, хто був учасником. По концерті в тій самій сали били жваві танці до 8 год. рано при участі яких 60 пар. Темною стороною пісного святаго вечера був- лаш брак мішан, котрих мавла більше ха- ватня у п'ялких сеселі, що в тім самім часі обходили посвячене вояі соціальні. Гір- кі се слова, але на жаль правдиві. Я не ви- дів більше едеморалізованого і індеферент- нійшого міщанства як севальске! Ще сум-

нійшим воно представить ся, коли званамо, що воякі старані і заходи патріотичних оди- нців розбивають ся о безможну порожнечу і бездіяність. Одинокого критичного надді- сь одиначі а між молодежю, які в членам ми хору. Та й се не дуже певне, бо такий міщанський пареня оженившись, перестав взагалі заанимати ся роім, а став вірним на- слідником своїх батьків, на яких деморалі- зацію не дармо відоміа дідич Полановский весь свій масток. Впрочім нічо на світі не вічне, отже й чісь подис тави муєтні усту- пити перед сиюю жити. Ходить лиш о се, як дого мемо на се ждати? До нгні ми ще будували і будуюмо на свідомій селаньстві а позиті, що на кожній пошані громадою я- влясь в Сокалі. Міщанам адалось би его на- слідувати! — В. Іванчик.

— Простіть ся патріотів бережанського з- круга, котрі ще досі не вібрали у своїх гро- мадах підписи, щоб се прецїнь раз збро- жи і передати вібрані (хоч по 100—200 з громади) підписи на руки д-ра В. Бачин- ского в Бережанях. Чи се щось так немис- ливе тяжкого зібрати свідоміюючі підписи своїх парохіян? — Бережанець.

— Шкільний рік в львівській університеті розпочинає ся виписами, що потребають від 23 с. м. до 8 жовтня. Півнішше аж до 16 жовтня треба на опізнений вояс дозволу професорского збору дотичного виділу, а ще півнішше до 1 грудня дозволя внятично а- кадемічний сенат. В склад сенату входять на вояій рік: ректор Гаврицький, прорек- тор Пучня, деканн: ко. Жевонський (теоло- гія), Хлямчак (права), Мяхек (медицина), Зубер (філософія), а також продекани і де- лєгати виділів. Секретарем і нотарем в д-р Віварж.

— Спростоване похибки. В оводінній во- ниві напечатано, що „патріотична“ соціаль- но-демократичної партії викладає ревлюцію в формі анархізму. Замість патріотизма має бути „опортунізм“.

— Пожарний „Соки“ в Доманири, городе- цкого повіта, засновано на статуті львівского „Сокола“. Намісництво вже затвердило ста- тут.

— Дрібні вісти. Преосв. єпископ Констан- тин Чехович повернув з канонічної візитації до Перемішля.

Намісництво в порозумінню з краєвим виділом розвивало громадську раду в Будза- нові, установаючи п. Яна Добровольського правительственным ком'сарем.

Ректором університету в Квіаі вибраний проф. економії Цитович, а в Харкові проф. Райнгардт.

В Остріві, каменського повіта, утовув в Полтві вояк 4 п. уланів, Михайло Зелений, підчас плавлення коня.

Трибунал судив присяжних в Терно- полі засудив на зару смерті через повіше- нє 20 літнього парубка Юрія Гедєона, котрий опішно в парубком Петром Голінатим убив в селі Деліві в ціліх грабачи подружжє Ку- харів. Голінатий засуджений на 20 літ тям- кой в'язниці.

Як доносять з Відня, командантом 10 корпусу в Перемішля має стати шеф з мі- ністерства війни ген. Фрідеман.

Трибунал судив присяжних в Сялборі за- судив на зару смерті парубка Петра Корчмара за вояччи убийства.

Збори і засідання.

Загальні збори філії Руского тов-а педагогічного в Скалаті відбу- дуть ся дня 29 с. м. о год. 11 перед по- луднем в сали повітового тов-а кредитного. На дзевнім порядку буде між иншим справа основана селанської бурси в Скалаті і під- готовляючого курсу для середних швіт.

Видовища і забави.

Конфертова прогуля „Музичного круж- ка Академічної Громади“ устроє в неділю, дня 24 вересня 1905 року в великій сали Наро- дного Дому концерт. Ціна місць: Крісло 1-дне 3 К, 2-дне 2 К, 3-дне 1 К 50 с. Вступ на саяу 1 К, галєрія 60 с. — Для студен- тів вступ на саяу 60 с., галєрія 40 с. Поча- ток о годній пів до 8-мої вечером. Чистий дохід призначений на будову народного те- атру. По концерті відбудуть ся вечоранці з танцями при музичній військовій 95 п. п. Стрїй для панів і панів візатовий. Вступ від особи 1 кор.

Аматорске представлене в Ска- латі відбуде ся дня 29 с. м. в сали повіто- вого кредитного товариства заходами членів місцевої читальні. Відограна буде фара „Трійка гіл'яйська“. Початок о год. 7 ве- чером.

Календар: Гр. кат.: віві (п'ятниця) Йоанна, лавтра (субота) Минеодич, повелітра (неділя) Теодора — Рам. кат.: 1: 31 Мауріан, алатра Теоді, повелітра Ге- рарда.

Тижневе справоздане торговельної пала- ти в Львові за час від 10 до 22 вересня 1905. Валюта коронова. Ціна за 50 кгр. лосо Львів. Пшениця стара 7-60 до 7-80 а на термін 7-50 до 7-60, жито старе 5-85 до 6-— а на термін 5-60 до 5-70, ячмінь броварний 6-25 до 6-50, а настівний 5-25 до 5-75, овес обробний 5-40 до 6-80, гречка — до —, кукуруза готова — до —, а нова — до —, просо — до —, горох до варєня 8-25 до 9-—, пшавіний 6-50 до 6-75, вівка 5-90 до 6-10, бів — до —, бобин 5-75 до 6-25, ріпан 11-— до 11-50, льнянна — до —, насінє льняна 10-10 до 10-40, насінє конопляна 9-— до 9-25, хміль (за 50 кіло) 55-— до 75-—, нафта англійна 16-— до 17-—, саломаса 18-— до 19-—, коношина червона 50-— до 60-—, біла 45-— до 55-—, шведска 45-— до 55-—, ти- мотна — до —, Сніпрітос лосо за 10.000 літрів 37-— до 37-85.

Діло

Виходять у Львові що дня (крім неділі і свят) о 5-й годині по полудні. Яко літературний додаток долучає ся „Вісник українських повістей“.

Передплата і інсерати приймають: у Львові Адміністрація „Діла“, ул. Баторж ч. 24, Бюро газет А. Охльменського ул. Кілієвського 2; С. Соколовський, Пасаж Гавсманна ч. 9; К. Вулицько ул. Карла Людвига ч. 23. — у Відні: М. Дукес, I. Selterstätte; F. A. Richter, Nibelungengasse 4.; H. Schalek I. Wollzeile 11; H. Hasenstaedt & Vogler I. Wallfischgasse 10; A. Churavski Wien VI. Getreidemark 18; — в Франкфурті і Гамбурзі М. Hasenstaedt & Vogler

Передплата і реклами за інсерати платні у Львові.

Поредплата на „Діло“ з літер. додатком

в Австрії: за три місяці: — 44 к.

на пів рік: — 88 к.

на рік: — 168 к.

у Львові (без почтової перешитою)

на пів рік: — 28 к.

на рік: — 56 к.

на чверть року: — 14 к.

на місяць: — 3 к. 84 о

Поводиноке число коштує у Львові 10 о.

на провінції 12 о.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторж. — Рукописи вносять ся лише за попереднім застереженням. — Редакція не приймає ніяких відповідей.

Відповіді на листи приймають ся по 20 о. на одну стрічку іскореного або на 10 мілі, а в рубриці „Надіслане“ по 50 о. — Подарки і листи приймають ся лише по 50 о. на стрічку.

Перед парламентом!

Дня 26-ого с. м. починає ся осіння сесія парламенту. Буце се може поспішна парламентарна сесія в сій каденції.

Ми вже мали не раз нагоду висловити наш погляд на парламент і на відношеня Русинів до него, а іменно, що парламент може мати для руського народу лише аналогічне трибуни для протесту проти ворожого угніту та для безпощадної критики австро-польського режиму на галицькій Русі. Задати руської парламентарної репрезентації єсть отже використати всесторонньо та в як найбільшій мірі отсю припущу трибуну, аби з одного боку дискредитувати австро-польське панованя на галицькій Русі перед широким цілою Австрії і широким світом, а з другого, під охороною невинності посольського слова, видати в руській народній масі якийсь звязаний відпор против ворожого наїду і гнобленя. Таке розуміння парламентарної політики єсть однією можливею для нації, котру беззастовідний противник засудив категорично на погібиль і для котрої він не знав ніякого пардону, а який отже вже тим самим замкнена рішучо дорога до усякого сподіваня з паваючим елементом та яка мусить у своїй політиці вивисити якийсь рішучий масової політики. Ми, Русини, мусимо під грозою національної загибелі вимагати до основної переміни теперішнього державного ладу та загально теперішньої політико-соціальної відносини так, як дрібні „реальні“ здобутки не в силі нас ніяким чином врятувати від національного погрому. А сторонництво чия нації, що одиначий вихід з погібелі бачать у корінній політичній переміні в орієнтації держави, мусять вибрати собі в голови всяку іншу політику, крім політики крайньої опозиції та принципового поборюваня ворожого правительствя вса і всюди, кожного часу і на кождім кроці.

Що до нас, Русинів, то за тактикою непримиримого протесту та використання парламентарної трибуни для агітації промовляє спеціально, побіч повисших засадничих мотивів, ще й та обставина, що завдяки звичній виборчій системі руска незалежна репрезентація зведена до мінімуму — там, що політична реальність здобутків та опортунізму не має ніяких виглядів на якісь успіхи, а лише могла би свідчити про політичну неоглядність того, хто її скотів би провадити. Для прийнятих очий малочисельного впливу ніяке правительство, потребує більше, не схоже аргументи собі дедидуючих сторонників. Для жімки Русинів правительствя не піде против волі 70 Польня та не стане Русинам, хочби вони зможли ся і вдесятеро, робити яких небудь уступок, не вгадуючи вже про те, щоб ті уступки могли зрівняти політичні і моральні некористі, що випливали б з захищеня рівної опозиції.

Отже було наше постійне становище в погляді на руську політику в парламенті. На становищі тим, яке єсть природною конвенцією нашої програми та яке було рівночасно становищем всіх „народних влад“ у послідних роках, а тим самим яке єсть виясним становищем руського загалу — Русинам треба стояти тим твердіше і ясніше, коли на чолі австрійського правительствя стоїть чоловік, що дав ся не раз, а в послідних часах аж надто ясно, пізнати як засоружлив ворог усяких змін в державній ладі, а як прихиль і союзник наших противників.

За правді бар. Гавча відношеня австрійського режиму до Русинів не лише що не поліпшило ся, але прямо змінило ся ще на гірше. Мимо протесту всього руського народу бар. Гавча предпоставив мороні до санкції так ворожі нам закони, як закон о рентових оселях і закон о раді шк. кравчий. Кожи весь руський народ домагає ся руських середніх шкіл, коли руські гімназії переповнені, пра-

вительство бар. Гавча відчинає одну польську гімназію за другою та готуєть ся в корінно руській полосі краю, в Сокалі, заложити гімназію польську, на руські-ж жадаєть воно глухе. Для польських своїх союзників бар. Гавч заінавгурував на Буковині зміну політичного курсу, звертаючи ся там знов до горстки Польня і румунських боярів, а не предкладаючи натомість до цісарської санкції поступових і для Русинів корисних законів, ухвалених буковинським сеймом.

Найважнійша однак тут отже ворожа адміністрація і система, ся вічна севатура всякої легальної праці на Русі, перенесена на Мазурж, переслідуваня визначних і рухливих селян, розважуваня товариств, віч, зборів і т. д. і т. д. та отсей польський і дух в шмільництві і цілій адміністрації краю, що все унеможливує забезпечення основним законом розвиток руського народу, та робить австрійську державну машину в Галичині польським тараном против Русь.

Отже думаємо — досить причин, щоб руський народ найшов ся в крайній опозиції до управи бар. Гавча. Коли-ж бар. Гавч заявив ся ще й ворогом виборчої реформи, того основного постулату нашої програми, для руського вибору відчини ся категоричний обовязок, всіма силами і способами поборювати отсе похвонофісько-ретроградне правительствя.

А хвиля до сего тим відповіднійша та тим догіднійша, що рівночасно і два інші парламентарні сторонництва, а іменно соціаль-демократи і антисеміти ладять ся до завзятої борби против кабінету бар. Гавча. Соціал-демократи заповіли уже борбу в Arbeiter Zeitung, а антисеміти ухвалили її на посліднім з'їзді сторонництва в Егенбургу. Буде отже кому піддержувати нагячі руські внесень та загально буде в ним на силку вести парламентарний бій.

Як сказано з початком сєї статі, надходяча сесія буде мабути поспішною в сій каденції. Тим більше руска репрезентація в парламенті повинна доложити заходів, аби руський загаль перед зближаючими ся новими виборами не славив, що на ній завіс ся. Особливо-ж ті гасли, що доси переважали мовчати, повинні бодай на конець сповнити свій обовязок. Центральне правительствя вса мавити Русинів там, що воно прихильне поправі долі руського народу і що ся поправа ось ось прийде, нехай лише Русини не „утруджують“ правительствя его заходів. Тимчасом минають сесії, минають роки і каденції, а Польня готуєть ся нас уже до гробу власти, не то, щоб було скідно, аби заохотило ся на якусь поправу. Та ж нехай наша репрезентація раз скаже твердо правительству, що крайна вже пора зробити в Галичині лад, коли увесь руський народ не має на брата рішучого переконаня, що Австрія є гробом для Русинів.

Поки адміністрація і система не буде у нас і на Буковині рішучо зміненя, поки Русинам відповідною виборчою реформою і міністерськими зарядженнями не буде забезпечений належний уділ в законодавстві і виконувстві, та поки взагалі центральне а з ним і крайні правительствя не стануть що-до руської території на становищу, що Русь для Русинів — поти нема бесіди про яку небудь зміну нашої тактики крайної опозиції так в Відні як і в краю.

З послідного конгресу в Будапешті.

(З сестави).

Ілюстрація має велике значіння агітаційне, бо звертає увагу, зацікавлює, а не раз і непоміняно поучає.

Тому поміщено на виставі антіалькоголічного конгресу в Будапешті також ілюстрацію, попри відповідну літературу. Я хочу про неї дещо розповісти.

Зачати би від нашого відділу, та на жаль нашої окремої ілюстрації майже не було, хіба пару фотографій. А шкода, бо наш відділ був би далеко більше уваги звертав на себе, бо був впрочім добре заідажений і не так малий, як я поборовав ся.

Трохи ілюстрації мав відділ російський (за те показано мало літератури против уживаня алькоголю). Виставлено тут фотографії чернявського народного дому, одеського та букуреставського — фотографії одеського комітету „попечительства о трезвости“. З Житомира фотографії оркестри робітників і лічниця для алькоголіків.

Миле вражіння робив незвичайний олійний образ, де молодий священик при світлі лампи читав народові, що вдало ся в него і скупав уважно. Батько єще пару фотографій, де видно вівчарів курс, танді і забави, уряджувані „попечительством о трезвости“.

Dr. Szalkau Gyula в Будапешті виставив 3 образи по два рисунки прайднові в нарисах. 1) Пшаста родане — по 20 літах. 2) Перша чарка — послідна чарка. 3) Заклад — наслідок.

На першій образі видимо достаток в хаті, родана в купці при добрій вечері; по 20 літах замість того біла між родячими в райно нужденній хаті а діти обдірані і худі ковають ся по кутах.

Другий образ: Малий дитині дають пшаста горілку і приучують в малку до чарки. Послідна чарка звалила уже досвідченого чоловіка на каміні і він лежить мертвий.

На образі „Заклад і наслідок“ випиває пшаста фляшку горілки о заклад. Виходить на двір і паде неживий. Повстає збіговisko і жінка і діти стоять в розпуці.

Дуже гарний афіш з Темешвару, виконаний красном, то: „Мішка (Михайло) тверезий“ і „Пшаста пияк“.

Мішка живе в достатку і має гарні, здорові діти. Пшаста по пьяному убиває чоловіка, сходить в розуму, а діти в найбільшій нужді. У них лахи на худеніх тілі, лице марне і старе, великі голови, тоненькі довгі шії а ноги худі і криві. Жаль дивити ся.

В тім роді був також афіш ренського Verband-у, з додатком органів чоловіка — нормального і пияччї.

На сусіднім палери видно змалювано, німко німко державя віддає річно яєць, сира, мяса, цукру, молока а кілька кв пива, горілки і вина; все те показано на пшастах, пропорційно більших і менших.

На картині в Дрезна змалювані два люди при пшасту, а відтак ті самі хорі.

На пшастій батько забавляє ся в пшасту а нужденна дівчинка кличе его в пшасту до дому. Та закликає его на нещасте, бо він хапає за крику і бе жінку.

Знов два образи: лице молодого чоловіка і лице того самого коли він розпив ся.

Priesterabstinentenbund gegen Alkoholisimus in Oesterreich виставив 12 картонів, на котрих змалювана ціла трагедія чоловіка, котрий понав в пшасті пшаста. Злі товариші втягають молодого столара в пшасту, де він тратить на картках і пшасту цілий свій тижневий заробок. Приходить до дому з порожньою кишенею, жінка і діти голодні просять о гроші, а він попадає в пшасту, хапає за крику і торочить, що попадає під руки. Нема защо пшасті і він допускає ся в очі убийства на прохонім в цілу рабунку. Его приловлюють і засуджують. Жінка жebraє з дітьми на улиці. У вязиці дітвє столар галюцінації, ариває ся з бідним лицем і страшним очима, остаточно кінчить життя розпиваючи собі череп об поміст такого нападу.

Картини виконані краснами, старанні, цілком зрозуміло без коментаря і робить дуже сильне вражіння.

Інший картон представляє, як пшаста стов став причиною нещастя багатьох людей. Через пьяного кармакача розбиває ся корабель, а люди погмбвають в моря. Заптий машинист стає причиною катастрофи на велизниці.

Також французський картон змалював епілепсію, як наслідок пшаста.

На одній стіні впадає в око голова пьяного чоловіка з баранячими очима, з пшасті розтворенням, сивавим ротом, та з виразом пшаста.

На двох полотнах змалювано олійними красками чоловіка нормального і пьяка. Тут можна видіти зміни в органах чоловіка почавши від горла аж до міхура — на бопі сугь пояснена. Мальовано добре, виставив др. O. Thiren.

Бать тут і популярний уже афіш французський, нагороджений на конгресі в Парижі.

Алькоголік кінчить життя на ліжку в шпиталі, кричить в болю, очі вискочують з лоба, сухими рудими дріб на собі сорочку. Коло него жінка в болю на лиці, схи кінцанадательний вдало ся в батька переражений, а менша дитина таку ховає голову і затикає собі ух, бо не може вноєти так страшного виду.

Антиалькоголічне товариство в Лондоні Band of Hope Union, котре визнає найбільше успіху, бо має 150,000 членів абстинентів, виставило афіші в рисунках. Робітники в козальнях, гутах, відливарнях, землінах, пшасту тяжко а сильні сугь і здрозі, хот крім води не пшасті нічого. По при афіші в мініатурні образи на шпасті, котрих уживають в епілепсіях або звичайних магичних ліхтарях в часі викладів в школах і вечірних науках для робітників.

Бать і рисунки різного наліцтва, сприявального пшастом, групи дідів і т. н. — се все збудить відразу до пшасті алькоголізм.

Два більші олійні образи (підпис нечитий) зображують двоє хлопців підлітків, се жертви предків, котрі троїли ся алькоголем.

З жалом дивить ся чоловік на ті дві нужденні постаті, чисті каліки фізично і морально.

Про пшасті картини менш замінні, вже не згадує.

Варто би і нам постарати ся о ілюстрації в тім роді, як вже не свої, то бодай чужі а се удекишло би борбу з алькоголем.

Криве дня 19 вересня 1905.

О. Іван Іванчук.

3 Росії.

Париж. Президент міністрів Рузіє дав вчєра на честь Вітого сидане, на котрім були члени російської амбасади і кілька міністрів.

Відень. N. fr. Presse довідуює ся в Варшаві, що цар в жіночю і післядним престоде оими днями приїде на дві неділі до Спаш під Скерневицями.

Петербург. Відбула ся нарада міністрів в справі розширеня остатнього указу про автономію університетів на всі вищі наукові заведеня. Імовірно всі ті заведеня дістануть автономію.

Петербург. Сими днями має бути оголошений комунікат що-до способів усуненя обмежень свободи деннікарства в справах, великих виборах до думи.

Петербург. „Русь“ доносить, що багато визначних військових виступає з війська, щоб мати право вибору.

Берлін. З Харкова доносить, що прийшло там до кровової сугіи між товвою а войском. З обох сторіа стріляно. Козаки узяли багато осіб і багато людей ранили.

Одеса. Призвено сюди тидо генерале Кондратенко. Мішка дума в познім складі повставла в престоде димовизу і атомиза вінець від міської управи та постановива вяти участь у видах на похорон.

Лондон. Daily Mail доносить, що ті дві Французькі, котрі недавно приїхали до Одеси з Маршаллі і приїхали в собою багато заборонених брошур і відозв, в виставно, як показало ся в сидстві, російськими підданями і належать до вишого товариства така одеського.

Відень. Зей доносить в Петербурзі, що чим-раз частіше лучають ся випадки несубординуванія в російським войскам. Невдаю на Невским Проспекті два саддати не поадорували полковника; а коли сїй здер одному пшасту в голову, щоба собі ватаматити число пшасту в руи і ударив его в лице. Збігав ся товпа і, ставучи по сторони саддатов, обидва полковника до крови. Оба саддати утїкали.

Лондон. Тутешні давнишні обговорюють можливість зближеня між Росією а Англією. Daily Telegr. виводить, що англійсько-російський союз радо повитав би Франція, бо був би він доповненем французько-англійської друміи. Хоч Англія не може Росії дати Царгороду, але англійська дипломатія могла би в Царгороді вистарати ся, щоба російський флот отворено Дарданеллі; се в нічим не пошкодило би англійським інтересам на Середземнім морі. Порозумінє між Англією і Росією не лише можливе, але й бажане з уваги на інтереси обох держав в Азії і Європі.

Ново отворений магазин ШУБ у Львові

коло склепу п. Седляка

баранців, селісників, астраханів;

у Львові

ул. Собіського ч. 9

Станислава Стемпковича

поручає по найприступнійшій цінах свій богатий заосмотрений магазин шуб, та готуєть, як і шпасті та матерії на покритє шуб у великим виборі, а також катаєть з перових баранців, селісників, астраханів; вшідє козирі, боз, зарукаєть, дамські і мужеські шпасті, баранці до саний. Цінаєть на домаганє.

ТАПЕТИ, Матерії на меблі, меблі у всіх стилях. **Спілка львівських тапіцерів**
матераци, колдри, портиєри, дивани. Комплетна обстановка, тапіцерські матеріяли. Ягайлонська, ч. 3. 662
Всякі роботи обнимає в місті і на провінції. 8-59

ший степені. Будемо отже в результаті свободні від пропінанції, але за своєю платіжною приємністю будемо мусять платити о кілька мільйонів більше чим дотепер. В той спосіб за внесене пропінанційної привілеї робучий нарід заплатити гараз в формі нового посереднього податку. Отоє суть слова обох польських людських органів, жаль тільки, що не звертають вони уваги на закон о податку особисто доходів, який є однією формою, в котрій можна дійти до санації краєвих фінансів згідно в новочасною соціальною політикою в сфері накладання публичних тягарів. Справу з сего становища повинні порушити наші посли парламентарі.

Наслідки московського язика в церкві в українській мистоті. До одного київського диякона пишуть в засильніського уїзду: Кілько то вже писало ся о тім ненормальнім стані, в який поставлено жите народу на Україні через указ із 1876 р., забороняючий українську мову. Ось вам ще одна ілюстрація в останніх часів: Як звісно, царський маніфест о державній мові розіслався священникам, в припорученем подати его до відомости народу, і в сьому відчитували его священники в церкві. Також в мистоті Р. відчитав священник той маніфест в вандаларській московській церкві, а відтак уважав за потрібне додати ще пояснене від себе, розумієсь також по московськи, бо українська мова в церкві заборонена. І якне зрозуміли парокіян маніфест і пояснене священника? Ото в цілій мистоті люди загворили, що священник читав і говорив у церкві таку новину: Цар видав указ, що від тепер в цілій царстві матір кожного хлопчика-безбатьченка буде діставати з назви [державної] заси по три рублі за кожного що-місяця. А потому, як ті хлопці виростуть, пійдуть они у військо „старої царіці“, котра має увесь світ завоювати...

Огні. В Нижнєві, товмачного повіта, вгорі дня 20 с. м. поверх 100 будинків, між ними 34 мешкальних домі. Шкода лише в незначній частині обезпечена. Великий пожег навістив мистоту Копичинці, гусятинського повіта, дня 18 с. м., знищивши 50 господарських загород. Шкода поверх 60.000 К лише в частині обезпечена. В Малинівцях, тернопільського повіта, вибух оної огонь, що знищив 5 селянських загород в цілій запасом сегоднішнього збіжжя. В Гаях великих згорів дня 12 с. м. хата Стефана Шутковського. Місцева сторожа пожежарів сплинула огонь цілковито. Шкода незначна. В Крижівці згорів на днях татаран, власність місцевого пароха о. Гавр. Гнатюшина, вартості 4.900 К. Огонь був підкошений.

Промисло о поміч! Дня 20 с. м. навістив наше мистоту Нинаїв над Дністром страшне нещастя. В саме полудне, коли люди були заняті сімейними зборами та завірами, вихук в найгустішій населеній частині мистоту грізний пожег і при сприятливих сильних вітрі ширшав все далі та далі та далі. Всякий ратунок був безуспішний, огонь нищив та пожирив безпощадно все, що допав, весь людський звезений доробок та кривіло. Північна части мистоту замінилася в одноогненне море, флююче під подувом вітру при плачу та зойку нещасних. Трицять і сім загород, а понад сто господарських будинків замінилася в одно сумне попеліще. Поверх 300 людей осталися без даху та хліба. Шкода оцінена на 100.000 корон, з чого ледви 5.000 корон було в обезпечі! Щоби дати нам першу поміч, звязав ся тут сейчас місцевий ратуновий комітет під проводом ч. І. Урбанського. Мимо найщирішої волі та жертволюбності місцевих і сусідніх Добродів, комітет заведев есїе заспокоїти соту часті потреб потерпілого люду. Проте звертаєсь до Вас, Братя, подати руку нещасливим та допоміжти що зможе! Добровільні датки прошу присилати на адресу заступника предсїдаючого о. А. Левачюка, гр. к. пароха в Нижнєві. Помочи! — явче нарід, убогий та нагий нарід — не відважте її! За найменшу ленту та поміч дасть Вам з душі щиро-руське „Спаси-бо!“ — [Всі прочі часописи приймю о повторені]. — Від місцевого ратунового комітету: сьвяти. А. Левачюк, гр. кат. парох в Нижнєві.

Російське насильство на галицькій території. Нова Реформа доноситься: В селі Кодмирові, над російською границею сякла ся дня 19 с. м. страшні події. О год. пів до 9 вечером почули люди мізгадесять карабінних вистрілів і побачили змобілізований цілий відділ російської пограбничної сторожі. Розійшся ся вість о арештованню цілої шайки пачкарів. Показало ся, обвезик урів дійсно цілу шайку пачкарів і почав до них стріляти, заармивавши відділ сторожі. Заволено Якова Круля, російського підданого, що від року перебував в Галичині, та зовсім незнайомого хлопця Дуду в Лучиль, що настрашений вистрілами утікв з поля. Обох завели на російську станицю, де в присутності численних свідків по часті над ними знущали ся. Били їх ставками прутами по пятах, привалявали пята свистками, а Круля розв'язавши наизнанку, відтак положили ему на груди дошки і по них садати скакали. Те знущане над арештованими так обуржало селян, котрі все те бачили крізь вікно, що почали бомбардувати камінням на сарню і вибили кілька шиб. Тоді воїни випали в касарні і почали стріляти за селянами, що кинулись до утєчі. Кулі сякали

покад їх головами, але на щасте не побили нікого. Тим часом до пізної ночі було крики і войки загнаних жертв. На другий день рано поставлено їх перед команданта станиці, капітана Пашковського, котрий Дуду увільнив, а Круля звелів відставити до Мехова. Круля має попарені і потріскані п'яти.

Арештоване фальшивників грошей. Окрім придержаного у Відні Хайма Швальба та его помічника Ляври Люкман, арештовано ще опільників шайки фальшивників грошей в Станиславів Лейбу Каца і у Львові Мопна Парнеса та его шуріна Фрідмана. Рівночасно з ними арештовано також в Льондоні головного гершта шайки, Нухіма Шапіру, родом з Галичині. — Із Станиславова доноситься, що там арештували Сару Фішову, жінку Абрама, що перебував тепер в Льондоні, та Якова Вайденфельда, торговця волів з Доліни. Вайденфельд їздив недавно до Льондону, імовірно до Нухема Шапіра і секидав на него підозрінє. — З Коломиї доноситься, що там арештували Ігна Сімоновича за розширюване фальшивих 50 коронівок. В Коломиї нашіли околом 800 штук таких фальшивікатів. — В мішаних в ту справу також Вайнреб з Городенки.

Подяка. Як громадський секретар чую ся обов'язаним, на сім місці вложити подяку зарядови печатні гр. натолицької капітули в Перемишлі за се, що она перша і одинока уможливила урядоване по руски, видаючи всі громадські друка в рускій мові. — Трач Яні.

Подяка. Преосвященний єпископ Константин Чехович, з нагоди побуту свого в Комарні, зовсім наскаво жертвувати на річ селянської бурси в Комарні 60 К. Виділі фільм „Посвїта“, який удержує бурсу, почувавсь до милого обов'язку вложити достойному жертводавцеві сердечну подяку. — За виділі фільмів в Комарні: В. Петрик.

Нові вимоги від кандидатів на учителів середніх шкіл. Міністерство просвіти видало об'яву, в котрій дирекції взаїмодіяних комісій для уявлянів гімназійальних і реальних шкіл одержали наказ вимагати від кандидатів на учителів середніх шкіл, щоби вказали ся знанем шкільної гігієни. Супротив того кожний учительський кандидат згодується до іспиту, має зазначити в своїм поданні, чи ходив на вилади в шкільної гігієни, евантуально ствердити се свідодтвами з кольовий. То знане кандидата згаданого предмету має бути зазначене також у свідодтві зложеного іспиту. Рівночасно поручає міністерство краєвим шкільним властям, щоби предкладаючи внесення що-до обсяди опорожнєних учительських посад в середніх школах подали виразно в кваліфікаційній таблиці кандидатів, або просто в самім внесенні, чи кандидат ходив на вилади із шкільної гігієни і дістав свідодтва з відбукти кольовий з того предмету. Щоби познакомити також тих учителів, котрі вивчуют вже практичне учительське зване, з поступами шкільної гігієни, зарядило міністерство, щоби до програми доповняючих курсів для учителів середніх шкіл влігнено також вилади із шкільної гігієни, сполучених з відвідуванем поступово улажнєних шкільних будинок. Виняци вказує міністерство готовість уділяти в міру средств поодиноким учителям на спеціальну просьбу підмоги для участі в гігієнічних конгресах і для студіювання шкільних улажнєнь за границею.

Пожарний „Сокил“ в Остріві коло Тернополя засновано на статуті львівського „Сокола“. Намісництво вже затвердило статут.

Дрібні вісті. Цісар надав віцепрезиденту краєвої дирекції скарбу Витовдові Коритовському велику ленту ордену Франца Йосифа.

Кредитове тов-о учителів народних шкіл у Львові парельне закупили грунти при ул. Круярській на Личаківській передмістї і на другий рік розвінє будову домі в дешевих мешкальних виключно для учителів.

В Стрию появили ся в обігу крім фальшивих 50-коронівок банкнотів, також фальшиві золоті 10-коронівки, подібні звуком і барвою до правдивих, лише трохи легші.

Видовища і забави.

Концерт академиків у Львові. „Музичний кружок Академічної Громади“, котрий підчас своєї артистичної прогульки по містах східної Галичини і Буковини збірив заслужені лаври, виступить завтрашньої неділі в концертном у Львові в сали „Народного Дому“. В вокальну часті програми концерту входить переважно твори наших найзнаменитіших композиторів, а в інструментальній частині складають ся найкращі композиції чужих музиків. Цілість програми уложена в випробовану зручність, а за її артистичне виконане ручить склад засильованого з собою хор, яким одушевляла ся публика на провінції. Завтрішній концерт повинен проте мати численну аудиторію, тим більше, що дохід з него призначений на будову театру у Львові. Початок концерту точно о пів до 8 год. вечер. По концерті будуть танці при військовій музиці.

Концерт в Бережанах. В неділю дня 8 жовтня с. р. устроємо бережанський „Воля“ концерт при ласкавій співучасті оперового артиста-співача п. Іларіона Козака. По концерті бабава з танцями. Буфет у власнім заряді. Вступ на сцену 2 К.

два перші ради жрісел по 3 К. Дохід призначений на фонд будови дому для селянської бурси та на вимову одіж для бідних школярів гімназії і народної школи.

Збори і засідання.

Завтрашні загальні збори членів товариства „Народна Гостиниця“, стоваришене зареєстр. в обмеженому поруку у Львові, відбудуть ся дня 19 н. с. жовтня с. р. о год. 5 в полудні у Львові в домі „Народної Торговлі“, Ринок ч. 36, в свідуючим порядком дневним: 1) Відкриті і уконстатовані зборів; 2) звіт в діяльності товариства за рік адм. 1904; 3) звіт комісії ревизійної і внесення; 4) допівняючий вибір членів ради надзираючої; 5) Внесення і інтерпеляцій членів. Право голосу на загальних зборах мають тільки ті члени товариства, котрі повно уплатили що найменше один уділ. Легітимациєю для членів служить їх виписочка уділова. — За раду надзираючу: Предсідатель Васиць Наїрний, секретар ради: Василь Чумо.

Урядові вісті.

— 3 почти. З днем 1 вер. с. я 1905 відкрито д. к. уряд почтовий в місцевості Знесінє львівського повіта із звичайним кругом діяння і назвою „Знесінє коло Львова“.

Місцевий округ доручення нового уряду почтового буде становити громада і обшар двірської Знесінє, а замісцевий громада Ляшків мурованих і Збоїска.

Уряд почтовий в Знесіню буде подучений з почтосвою сіткою через щоденного післанця пішого до д. к. уряду почтового у Львові і через їзди почтові курсуючі межі Львовом 2 а Радеховом.

Для нового уряду почтового установеко спідуючі години урядові: в будні дни: від VIII. до XII. і від 2 до 6. в неділі: від IX. до XI. і від 3 до 4.

Етнотипіс І. б. 1905.

Ученика в укінченого П. вл. гімназ. або реальною прийме торговля корінних товарів і делікатесів Івана Воєтиса в Перемишлі. 2-2

У адвоката або у нотаря глядає посєди яко концепієнт кандидат нотаріальний з 2 річною практикою нотаріальною і 1½ річною практикою у адвоката: Нестор Сєнєга в Рожиці. 828 3-6

Старшого п'ятик'а або молодого помічника пошукує торговля Т. Продішина в Добромілі. 824 3-3

Харч домовий даю по умірнованих цінах Т. Р. ул. Шварцова ч. 1 партер. 757 5-5

Не жартуй мавурка на фортеці Я. Попатинського по 70 сот. Вишляє Українська Накладня у Львові. Дістати можна також в вигарнях. 813 4-12

Машини до виробів цементових дахівок можна набути на складі машин і фабрик виробів дахівок Василя Малука в Жидачеві. 832 2-8

Мід патону десервий, кураційний, в раційний, о платно. Знамениті п'яті медіи овочеві домашнього виробу по низькій ціні вишляє Євген Вилинський в Збарани. За чистість і якість ручить ся. 673 8-10

Календар: Гр. жат.: нині (субота) Міндори, застра (неділя) Теодора, поватра Атонова, — Рхж.: нині Тека, застра Герарда, поватра Клеопи.

Надіслане.

РЕСТАВРАЦИЯ

Поручає ся реставрацію, пиварію і торговлю пива МАРКА ПОМЕРАНЦА. Кухня у власній упріні, дешеве як всюди. В локалі всі русі диячки. 3 поважанем

756 М. ПОМЕРАНЦ, реставратор Ринок ч. 7.

Різьбарське артистичне заведење Кароля Унца

Львів, уліца Красіцких ч. 7, виконує всякі роботи з обсягу різьбарства а також шпунтерії і балкони.

Спеціальність: накладане (Auftrag.) 3-3

Ц. н. уприв. галицький акційний БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

Відділ депозитовий

приймає вкладки і виплачує задатки на біжучий рахунок, приймає до переховання цінні папери і уділя на них задатки.

Окрім того заведење на віір загранічних інституцій так звані

ДЕПОЗИТ СХОВНОВІ

(Safe Deposits.)

За оплатою 25 до 35 ар. а. в. річно, депозитар одержує в сталевій панцирній касі сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де безпечно а дискретно можна переховувати своє майно або важні документи.

В тім напрямі гіпотечний Банк пороби як найдалше їдучі зарядженя.

Приписи відносячі ся до того рода депозитів можна одержати безплатно в депозитовім відділі. 874

Маттоні'ого

GIESSHÜBLER

природна щавя альналічна.

Коперникіи і Син

Оптики і Механіки у Львові площа Галицька ч. 1. протів Банку Гіпотечного на плянціях площі Галицької поручають

Барометри anerоїди по 7, 8 і 10 К, найліпші по 12, 16, 20 і 24 К. — Льорнетки польні по 12, 15, 24 і вище. Заразом поручаємо в найбілшій виборі окуляри, цівкери, люпи і всілякі інші прибори оптичні всілякі напрями поагоджує ся як найкраще і найдешевше. 4158

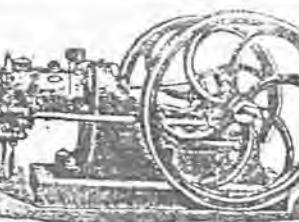
Мід нураційний

ліповий в 5-кілевих бланках оплатно по 6 К висилає Евстахій Юзичинський Бережани. 749 7-10

Дешеве ческе прє на постіль

5 кг: сльїжо дерте К 9+0, ліпше К 12. біле як пух майже як пух К 24, біле як сльїг і майже як пух К 30, К 36. Висилаєсь оплатно за почтосвою ліспилатою. Заміна або аитор за оплатенем порти допускають ся.

BEWE K&S ACHSEL Lobes 157 261 111 в Львові, Чехи. 6-6

Мотори

бензачові і соучо-газові найновіших конотрукцій, випробовані ч. в. міністерством торговлі, в фабриці інженіра

Е. ПЛЕВА, Відень, Гернальс жертвує склад і заступництво для Галичини і Буковини

Л. КВЕЛЛЕР ул. Городецька ч. 45.

Костороси, цінники і пляни даром. Котти погону на годину і силу коня 1½—2 со- тав. 816 44—52

Плащі і непромакальні пелерини, мужескі і дамські

поручає

Постійні ціни фабричні.

Цінники на жаде...

Постійні ціни фабричні.

Дивна новість!
325 штук за 1 зр. 95 кр.

Прегарний годинник з хорощим лапунком іде точно з 3 річної по-рукою, величина LATERNA MAGICA з 5 гарними образами, 1 дуже гарна шпилька до краватки з витонченим брилантами, 1 прегарна кофта в орієнт. пера, не одна жовта окраса з лат. амазон, 1 хорощий скіряний пузарець і елегансна цигарниця з бурштином, 1 гарнатур шпінки до сорочки і ман-жетів, 1 епізорник, 1 прегарний тол-стове зеркала з безліткового скла в ету, 30 предметів до ужитку лис-твого і 200 штук різних дома потріб-них предметів. Ті прекрасні, 325 штук в годиннику, що сам ті гроші варт, можна одержати за надісланим готів-ка або поштовою поштою 1 зр. 95 кр. в магазині 65

С. КОГАНЕ
Кравець Р. 882.

За надіслані гроші звертають ся.

Globin

дас без груду
знаменитий полиск!
Удержу шкіру
мякою і тривалою.
Одинокий фабрикант:
Fritz Schulz jun. Aktien-Ges.
Eger i B. n. Leipzig.

„Сокильський Базар“

одинока українська фірма шкільних і канцелярських приборів поручає свій багато заосмотраний склад в виробі паперові галантерейні, гундуль-ські і т. п. Вироби в глини, як тарелі, вазони, фляконки в цвѣти, понель-нички і т. д. — Вироби гундульські, як топірні, сердаки, шапочки, пося, тарелі і т. п. — Вироби в папєрєві, як гердани, пося і т. д. — Виши-ванки, як краватки, сорочки, сбриси, ручники, сартушки і т. д. — Образи і портрети. — Сокильські лапунки. — Переписні листки. — Сокильські туги і паперці. 787 6-25

XX

Що дня свіжий
кураційний виноград
в кошиках 5 до 6 кіло брутто по ціні 60 сот. за в.
висилає 735 10-?

XX

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ У ЛЬВОВІ.
ЧАСТИННУ СПЛАТУ
признаємо всім особам добре ситуованим, без ріжницї
стану або рангів.
Ново отворений магазин новостий для женщин і дїтїй
у Львові, при ул. Галицькій ч. 19, під фірмою

„Малій Лювр“

порукає свій величеський вибір блювок, капелюхів, рукавичок, галзок, шльоків, матанок, сартушків
КОНФЕКЦІЇ ДІТЧОЇ І ДЛЯ ХЛОЩІВ
парасоль, парасольок, панчош і панчошковых товарів, вощок і інших модних товарів, збїянах товарів, столового біля, мужського, дамского, і дїтчого біля і т. д.
Замовлення з провінції пошаднодує свід вортно.
Управа магазину „МАЛІЙ ЛЮВР“ у Львові, Галицька 19
(ріг ул. Собієвської). 325а
Ілюстровані цїни висилає ся на провінцію даром і оплатно.
Наш головний склад диваних, портїєр, фіранок, хїдників, кофї, ковдер, кап на столи і на ліжка, перат, лінолеум і декоратїйних артакулїз на-ходять ся у Львові, ул. Сикстуна ч. 6 (Пасаж Гавсманн).

XX

Одиноке, дійсно англійське
средство краси
є Баласси правдиве англійське
ОГІРКОВЕ МОЛОКО

усуває всяку нечистоту лица, висипку, прищики, ве-
сяняки, пята від недуги печінки і т. п. і надає лицу
свѣжий та молодечий вигляд.
Фляшка 2 К, до того огіркове мило 1 К, Крем огірко-
вий 2 К, пудер 2 К і 1-20 К.
Головна висилка: **C. Balassa аптика**, Erzsébetfalva, Budapest
Головні склади в Галичині: аптика Жигм. Рукера,
Львів і аптика Ф. Браїєра, Перемишль, площа „на
Брамї“ ч. 4 і у всіх аптиках і дрогерїях. 160 9 20

Ілюстровані
ЦІННИКИ
висилаємо
на провінцію
даром.
Пожеші
в
СПЛАТАХ
після
умови.

Всі товари, які лишилися з **випродажі**
звиненої фірми „А. Кшиштофович у Львові“, а то: дива-
ни, фіранки, портїєри, дивани над і перед ліжка, хїдники,
церати, лінолеум, перси і смірненські дивани та всякі деко-
раційні артакулїз бабули ми нотарїальним актом до ч.
реп. 12029/5.

Ті припаси, а також більшу часть висортюваних това-
рів нашого складу **продаємо з незвичайної наго-
ди по дуже низьких цінах** і уділяємо **Впов. особам**
добре ситуованим, на домігане так у Львові, як і на провінції
кредиту після устної або письмєнної умови. — Ілю-
стровані цїни висилаємо на провінцію даром, за надї-
сланем 10 сот. в поштових значках. Поручаємо також, як
довго вистають засоби, отї товари: Дивани перед ліж-
ка по 30, 40, 50 кр. і вше. Дивани над ліжка по 125,
2, 210 і вше. Дивани сатїонові по 5, 6, 7 і вше.
Хїдники метр по 15, 20, 25 кр. і вше. Портїєри шуга
по кр. 60, 75, зр. 1 і вше. Коронкові фіранки шуга по
кр. 60, 75 зр. 1 і вше. Капи на столи і ліжка зр. 1-20,
1-50, 2 і вше. Останки ріжних матерїй на меблі і ріж-
них хїдників дістать можна казочно дешево.
УПРАВА ФІРМИ „AU LOUVRE“
256 17-37
Львів, ул. Сикстуна ч. 6.

Наша ново-отворена фірма дамських і дїточих но-
востий находит ся при ул. Галицькій ч. 19.

Від 1868 р. умиване

Бергера медичне смоляне мило

порукає визначний лікарями, уживає ся в переважній частї європейських
держав в успішном против **всякого рода шкірної висипки**, осо-
бливо против порїв і хронїчних недуг шкіри та паразитів, прашіц, та-
кож против червоности носа, відморозїна і печена нїг. **Бергера смо-
ляне мило** має в собі **40% деревної смоли** і воем відріжнює ся
від усіх прочих смоляних мїл по торговлях. — При упертих недугах тре-
ба спробувати дуже успішно.

Бергера смоляно-сїркового мила.
Як **лагідїйше смоляне мило** до усунува
всякої нечистоти лица, против висипки на шкірі
та голові у дїтїй, як також неарїальне косметичне мило
до мїтї, купелї і до щоденного ужитку служить
Бергера гліцерїново-смоляне мило
що мїстїть в собі 35% гліцерїна і є сильно паперофумоване.
Дальше як дуже добре средство на шкіру уживає ся в великим успіхом:
Бергера бораксове мило

особливо па веснянїк, оутудї, опалене від сонця,
угри і всяку иншу шкірну нечистоту.
Цїна штуки кожної повнїшої сорти 70 с.
разом з поученєм, як уживати.

Домогати ся треба в аптиках і дотачних сїмках вправно Бергера
смоляного мїла та уважати на уміщену з боку охорону марку і підпис
фірми **G. Heil & Co.** на кожній етикеті. Премїоване почесним медалем
у Відні 1883 і золотим медалем на виставі в Парижі 1900.
Всі інші медичні і гігієнічні мїла марки Бергера вчислені в ін-
струкції уживаннї, додані до кожної штуки мїла.
Дїстати можна у Львові в аптиках: Якова Байєра, Кароля Дїля, Пе-
тра Міколяна, Якова Шпєса-Поратїєвського, Жигмонта Рукера, К. Сїм-
онського, К. Візєвського, Едварда Врієнера, І. Шпєлєса, Сїмєона Гає,
х-ра Т. Зарїшкого; в дрогерїях: Петра Міколяна і С-їй. Г. Грішпана, Ф.
Трансєльєра, Ієлхора Фрутмана. — У Вашнівцях н. Ч. у аптикаря Ємї-
ля Візєнера а також у всіх галицьких аптиках. 206 27-36
Головна висилка: **G. Heil & Comp., Wien I., Sterng. 8.**

УЧИНТАБ
орган руского товариства педагогїчного двохлї-
дїяний педагогїчно-науковий вкладає вх 1 чер-
ва 1889 у Львові: ул. Кохановського ч. 15. Препруєра-
та річка 8 зр. піврічка 1-60 зр. чвертьрічка 80 зр

Домі і в дорожї **доконечне средство**
Бальзам анти-каря A. Thierry
є загально звїсний і признаний.

Дуже успішний при лїжїх травленю в побїчїйних не-
домоганнїх, як при відбїваню, згазї, затїканю стїпїя,
втворї кїасї, почуваню наповненї, корчак жовудка,
недостатї апетїту, індуїєнції, катарї, запалєнїх, осла-
блєних, вітрах і т. п.
Усмиряє корї і бої, злагідїє кашель, розпускає
спїзї і очїщує.

Найменше висилає ся поштою 12 малих або 6 великих флаконів за
5 К оплатно: 60 великих або 30 малих флаконів 15 К оплатно.
Треба уважати на одинокі право забезпечену ведену охорону
марку в черпачку „Ich dien“. Лїше такі правдиві.

Аптикаря
A. THIERRY **масть з центифолїї**
усмиряє біля, змиряє розпучкає, гоїть і т. д. Найменше висилає ся по-
штою 2 слоїк оплатно 3-60 К. В дрібїй продажї в торговлях 1-20 К за
слоїк. Повний доказ, що бальзам аптикаря A. Thierry і
масть в центифолїї є недовільним средством, подає брошура в тїс-
чаних оригінальних подїях, яку додає ся даром до замовленого бальзаму
або на жадане висилає ся окремо даром. Адресувати треба: Аптикаря A.
THIERRY в Прєградї (Прєградя ad Rohitsch-Sauerbrunn. Про зальїмїванїв
і дальших продажїх наслідуваних елєвїкатїв мого правдивого препарату
впрошу мєнї довести, щобї потїгнути їх до судової одвічальности. 285

Водопроводи, Каналїзація для мї, т, місточок, сел, публїч-
них будинок і приватних домів
проектує і уряджує
АВГУСТ ЛЕВ і С-на
у Львові
ул. Коллоктає ч. 6.
Адреса за телеграма:
„Кальтор“ Львів.

Мотори всіляких систем, бензинові,
сеучо газові, спїратусові і
електричні. 741 5-52
Громозводи на Вашї дома, телефони
і електричні дзвїнки.

Головна річ: Кождай кучинї мїла в іменем „Шїхт“ під га-
рантїєю чистїй і вїдїний від всяких шкїдливих примїшок.
Гарантїя: 25.000 К дає фірма Georg Schicht, Aussig кождо-
му хто докаже, що її мїло в іменем „Шїхт“ має шкїдливї примїшки.
МИЛО ШІХТА
(з оленем або илючом)
уживають
завдїки єго особливим
знаменитим прикметам
успїшно
до всего можливого особистого ужитку
до праня
і всего, що взагалї дає ся прати.

XX

XX

XX

XX

XX

XX

Важна пересторога!
Перестерїгаємо Впов. публїку з ві власнїм
інтересї, що дахто пробує фабрикавати розгїянї
товщї і пускати під ріжними іменами та марка-
ми в торговлях.
Перестерїгаємо перед такими фабринами, бо лїше зладженїй після нашого,
у всіх державах опатентованїй
КУНЕРОЛЬ
є безперечно першою і найлїпшою **ростинною товщию**,
котру авторатети признали за найчїстїйшу омасту до страв.
Заступає вловнї масло, смалець, солонину і т. п.
Домогайте ся „КУНЕРОЛЮ“ в кожній
ліпшїй торговлї. До місцевостїй, де
„Кунероль“ не доставляє ся, висилаємо
поштою пробнї пушки по менше-більше
5 кг. брутто за цїну К 6-60 оплатно до
кождої поштової стації за післяплатою.
Висилка зелїзницею для дальших про-
давцїв 1/2 і 1-кілєвими пакетами в скрин-
ках почавши від 10 кг.
Для гуртовних торговель окремі корп-
стнї цїни. Брошури і аїмарскї свїдоцтва безплатно.
Найстарша і найбільша в цїлій монархї фабрика
ростинних товщїв
ЕМАНУІЛ КУНЕР і СІН
ц і к. наїзїрїї дїєвїзїє
Вїдень, XIV/2. — Засновано
1880.

XX

XX

XX

XX

XX

XX

Виходить у Львові щодня (крім неділі і свят) по 5-й годичі по полудні. Яко літературний додаток додає ся „Бібліотека найважливіших повістей“.

Передплату і інсерати приймають: У ЛЬВОВІ: Адміністрація „Діло“, ул. Катерини ч. 24. Бюро газет А. Ольшавського ул. Кіньковського 2; С. Соколовський, Пасаж Галицький ч. 9; К. Вульф у. Кароля Людовика ч. 28. — У ВІДНІ: М. Dukes, I. Selterstätt; F. A. Sichter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; H. Hasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; A. Chulawski Wien VI. Getreidemark 13; — В ФРАНКУРТІ: GAMBURG M. Hasenstein & Vogler.

Передплата і інсерати на інсерати платні у Львові.

ДІЛО

Передплата на „Діло“ з містою Львовом

з Львовом: за рік 32 к. — за 6 міс. 16 к. — за 3 міс. 8 к. — за 1 міс. 2 к. 50 г.

з Львовом (без почтової порожки): за рік 25 к. — за 6 міс. 12 к. — за 3 міс. 6 к. — за 1 міс. 2 к. 50 г.

Поодинокі чкело коштують у Львові 15 к.

на провінції 12 к.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Катерини. — Рухомий вантаж за доставку по передплаті екстериторією. — Рекламні матеріали віддаються в редакцію.

Головний редактор приймає ся по 12 годині дня, а по одній годині вечора по 50 к. — Подати і інші приклади оголошень часом по 25 к. на сторінку.

Від Адміністрації.

Пригадує ся, що час відновити передплату за IV. квартал згідно за місяць жовтень і при сій нагоді просить ся всіх Ви. Передплатників, що доси не впривнали записку, щоб се вчинили тим певніше, що Адміністрація має в сій квартирі всі свої рахунки за друкарню, папір і інші безсудовно вивіривати, інакше даша висилка часопису мусіла би ся здержати, що заподіяло би обом сторонам чимало неприємностей і трудів, які настають з перервою правильною експедиції чисел.

Sic volo, sic iubeo!

Так треба розуміти відповідь, яку позавчера п'ятим найважливішим провідникам мадярської коаліції дав угорський король. Ні яких уступок, ніякої ні найменшої концесії в справі військовій. Се незмінна воля короля, і король висловив бажане, аби коаліція йї улажила, коли не хоче стати на себе одвічальності за наслідки, що випливали би з дальшого опору. Загалом вчерашнє рішення провідників мадярської коаліції в Бургу, до якого привадувано стільки ваги, злишило незвичайно різко і категорично. Замість конференції стринув мадярських політиків рішення вислів королівської волі — майже розказ. Показало ся, що король признав їх не на се, аби почути їх думку, але на те, аби заявити їм свою категоричну волю.

Після телеграфічних депеш перебіг авдієнції був слідуєчий:

Монарх признав п'ятьох мадярських провідників: Франца Комута, Девідерія бар. Баяфія, Ю. гр. Андранія, Адальберта гр. Апонія і Алядара гр. Зікія, о годні 11-ї рано в Бургу. З'явивши ся політикам монарх не подав руку і зачас з притиском від сів: „Буду говорити по німецьки“. Визнавши дальше їх коротко, аби прийняли умови, які їм пропонували, відчитав сї умови по мадярськи, з котрих виходило, що про зміну німецької команди і розвід армії король і чути не хоче. Тоді усякі подаємо на янім місці.

Відчитавши писмо, монарх знов заговорив по німецьки, упіснув репрезентантів коаліції рішучими словами що на них спадє одвічальність, коли коаліція дальше стане

опиратися ся при тім, що неможливо до осягнення. Вкінці заявив монарх, що дальші пересправи з коаліцією, як муш довіря кожен буде вести гр. Голуховський. З тим позавчера монарх мадярських політиків по мадярськи, але руки знов їм не подав. Не відповівши ні слова, проводарі коаліції уклонили ся і вийшли.

На тім се коротка важна авдієнція скінчилась ся. Додати би ще хіба, що мадярські провідники удали ся описати до гр. Голуховського і заявити, що его посередництвом відкидають, бо він не є угорським громадянином. Монарх іменував натомість своїм заступником до переговорів великого свого юрмиса відзначеного ордером золотого руна, гр. Чіракія, старшого маршала монаршого двора. Попри се гр. Чіракія відзначив ся хіба лише тим, що єсть заставним ретроградом. Мадярські провідники посередництвом Чіракія мали прийняти.

Вже з наведеного після віденьських доносів перебіг авдієнції і ві змісту монарших слів та відчитаних умови можна виробити собі враження, що угорських політиків не прийнято в Бургу ні трохи компромісово. Монарша промова і відчитане меморандум стілізасови в так рішучий навіть острій формі, яка дібрала лише хіба на те, аби вказувала, що корона обдумано і з розумом ужила єї, аби заявити Мадярам своє незмінне становище і свою невідмінну волю. Як замічено уже, слова монарші звучать радше як розказ, для якого ждає ся послуху. Корона відказує усі основні постулати Мадярів і вони — так виходить з авдієнції — нехай вибють їх собі в голови. Sic volo, sic iubeo...

Що децидуєчі віденьські круги не хочуть і не думають робити усювій більшість найменших уступок в известі військовій і прагматичної уаї, се можна вкінці зрозуміти. Але форми, в якій се послідним разом зроблено, ніяк не можна назвати щасливою, подібно як не була щасливою форма, в якій свого часу прийнято велику руску депутацію у Відні. Як тоді так і тепер інформуючі короля віденьські круги очевидно цілком не чисили ся з настроєм народу, з думкою мільонів населення, які в тим вражінням, яке викликає ся того рода шорськими актами політичними чим радше несподіваними. Тоді дорадником монарха був поляк гр. Бадені, оводі знов поляк гр. Голуховський. Щоби сей вибір дорадників можна було назвати щасливим, про се,

судячи по наслідкам їх рад, треба сумніватися.

Що по позавчерашній авдієнції нема уже мови про компромісову угоду, неперозуміння та привернення спокою на границі, се явні речі пезна. Хіба найліпше або засліплені могли припустити, що Мадяре холодно приймуть послідний зворот у крізі та що послідна авдієнція у короля не вклучає глибокого огірчення серед завязаного та незвичайного одушевленого для справи угорської самостійності мадярського населення. Слова, що впади оводі в Бургу, підуть лязвою по цілій Угорщині, викликаючи лише тем загартійший опір Мадярів, а глибоку уразу до Відня. Апокаліптичний тон, в яким Мадярам наказано зречи ся своїх національних ждань, буде мати явраз відворотні наслідки, ніж були замірені.

Що борба Мадярів о програму незалежності лише заострять ся, про се свідчать авдієнції мадярська преса, навіть ліберального табору. Ліберальний Pester Lloyd пише: „отже пезимісти мали рацію; повстання з такою радістю авдієнція не принесла того, чого суспільність від неї бажала, але погіршила ситуацію. Монарх спредказував свої услива так остро, як доси ніколи... Ніхто не вірять, аби дальші пересправи поведи ся і принесли політшене. Бож преці загалом була думка, що монарх визнає провідників коаліції, аби познати ся з їх політичним становищем і аби уможливити описи зліжне кабінету більшість. Здає ся однак, що вони не прийшли навіть до слова, а до Відня пошканили їх лише ad audiendum verbum“. Хоч як здержано писати сї слова, все таки бе з них уся досада обидженої амбіції народу, що чує своє народне достоїнство та бачить его знехтованням в особах своїх репрезентантів, хоч сї репрезентанти і рекрутують ся з явного сторонництва, ніж редакція часопису, що містять наведені слова. „Magyarország“ єсть в угорським парламенті чим там в его більшість. Хто нехтує сю більшість, сей парламент і его волю — сей знехтував і Magyarország увесь.

Розуміє ся, що о много в острійший тон ударили часописи коаліції. В органі коштутівців „Magyar ország“ посом Барта пише: „король поступив на те побідний імператор. Та наші провідники не ходили жєбрати, але поїхали до Відня боронити наших інтересів.

То, що вчєра стало ся у Відні єсть несподіваним, єсть обурюючим і незрозумілим“. А орган аграрів „Naszak“ пише: „Здивувані до краю стоїмо супротив слів короля. Услива короля найдуть однак таку сизувий віддір, що нема мови о загоді. Стоїмо пед тяжкими подіями“. Такий тон національної мадярської преси не може дивувати, коли навіть орган гр. Тісен „Magyar Szó“ зове перебіг оводішної авдієнції „трагедією“, сему ж авдієнцію „великою політичною катастрофою“.

Справді винятна ситуація нагадує думку ті хвалі з перед більше як півстоліття, коли з подібного положення розвинули ся події 48-ого і 49-ого року на Угорщині, які закінчили своєю політичною рукою аж Микола І-ий. Микола II-ий яні сам має чимало до роботи зі своїми „мадярами“, а на чолі Мадярів стоїть такий сам Комут як перед 55-а роками...

Подробиці з авдієнції.

Візвані до цісаря провідники мадярської коаліції ставили у Відні в готелю „Брістоль“, крім Апонія, котрий мешкає під Віднем. В суботу від самого рано панував великий рух в готелю, бо ірім провідників приїхало багато інших угорських послів і диванників. Зрану приїхав також Апоній і зраз пішов до Комута та разом в Вагфім відбули довшу нараду. Тимчасом у воротах і на коридарах готелю вібрало ся багато Мадярів, тих, що приїждили з Будапешту, як і замішались у Відні; вони жєво розпривали між собою. О годні 11 годині провідники до цісарського замку. Перед замком вібрало ся ще більше людей. Чути було оклики: „Лейен! Лейен! Комут!“, але зявом демонстраційної охлани против Мадярів, як „вуть Апоні!“ (пес Апоній!). Авдієнція тривала дуже коротко; N. fr. Presse пише, що тільки півхвильта минула. Так шорого повороту з авдієнції вісто не надів ся; далого серед вібраних на подвірю замку громад настало велике счудування. Припустено навіть, що мусіло зайти щось такого, що авдієнція зовсім не було. Відозвали ся знов оклики, між ням також против Мадярів; особливо чути було крики: „Нехай жє авдієнція голюсована!“

Про саму авдієнцію ц. к. кореспондентийне бюро оголошує такий комунікат:

„Го ц. і в. милость зволила прийняти сьогодні о год. 11 перед полуднем в замку пп. гр. Юлія Андранія, гр. Адальберта Апонія, бар. Девідерія Баяфія, Франца Комута і гр. Алядара Зікія і візвати сих заступників

Археологічна поїздка по Греції атенських конгресистів в 1905. р.

В Олімпії виступали також найважливіші мужі з своїми творами духа. Так, приміром, Геродот мав відчитати ту частє своєї історії і заохотив тим там присутнього молодого Турнідида до написання своєї історії. Славні бесідники і софісти, як Горгій, Лізія, Гіппій, промовляли ту до народу а описодому святині Зевеса. Ту виставляли малюрі свої образи. В Олімпії оваційне вкваш зарід засиужених для Греції мужів, як Темістохлоса по побіді над Персами, Платона і інших.

Щоб забезпечити ся від нападів чужих народів, оточено цілу область святині Зевеса в часях візантійських грубим муром, для котрого достатчала матеріалу сусідні дома. Так перестояла Олімпія аж до VI. віку по Хр. В тім віці велике землетрясєне повалило мур і будинки, зруйнува ся гора Кронон приоспана землею, а кількохратні виллави Клядея прикрили намуном. Так ото грубою верстєвою намуду і шутру, часом до 6 м. високо, прикриті руїни долежали аж до 1875. р., коли то німецька держава приступила до відновування їх. В протязу 6 літ, наждам 800.000 марок, під аверхним наждам професора Ернста Курція, відкопано майже цілу область. Однак розкопи не принесли сподіваних результатів. Скульптурних пам'яток звайдено мало. Они находит ся в так ошім музею і а про деякі з них пізніше поговорю. Руїни будинків і в цілості повіставші підвалини їх мають більше значєне топографічне і архітектонічне. З тої причини я не буду чятатів заанимати описом їх, тим більше, що власне значєне деяких в них єсть досе не а докладно означєне, а обмежу ся тільки на важніші і інтересніші. Безперечно найважливішою була святи-

ня олімпійського Зевеса, котру Еліяці збудували були в першій половині V. в. пер. Хр. на виспаній терасі серед сьязаного місця. Архитектом був Лібон. Сьязанна мала форму периптеричну т. є. була окружена зі всіх сторін стовпокодором; здовж довгих боків було по 13 стовпів, а здовж коротких по 6. Стягобат (мур, на котрім стояли стовпи), збудований з величезних поросових квадратів, є довгий 64 м., а шароний 27 м. Стівни, зроблені також з поросу, були обтяжені білими отюком і були високі 10 м. і щєс. Віддань між ням рівняла ся поздовній їх висоті. Підлога в стовпокодорі була вимощена малими камінцями в змішаню з вапном. Вступ до святині був зі сходу з короткого боку. Перед входом провадила рампа з долу на терасу і була обставлена статуями. Підлога у входу була з мармору, але то внає з римських часів. З стовпокодору входило ся до притвору (пронаос), відділеного від стовпокодору двома стовпами поміж антами (продовженнями довгих стів). Підлога в притворі була мозаїкова з дрібних річних камінців і мала пальметовий та меандровий окрай. З притвору входило ся широкими дверми до деклі (наос), поділеної двома радами дорійських стовпів на 3 кораблі, з котрих середній був найширший і був переділений на три відділи. Середній відділ був виложений синими камінними плитами і був прикрашений пентелійським мармором та образами Панайна. Третій відділ цілий занямав статую Зевеса, зроблена славним Фейдєм з золота і сьязаного вості. Нині лишам ся лише вусики підстави, зроблені з сьязаного каменя, бо сама статуя мусіла упасти жертвою рабунку. Статуя була, врім урочиств сьязт, все заскопана занавісою. Та занавіса, котру Павсаній ще видів, була дарунком сирійського короля Антиоха IV. в 2. віну пер. Хр. і була зроблена з порфірової звони з асирійськими вишиваннями.

По опису старинних писателів, котрі

розповідають ся в похвалах і величаної тої статуї, она виглядала так: Зевес сьязів за престолі, держачи в правій руці блискавицю побіди Ніке, а в лівій синитр з орлом у горі. Одяг покривав ціле тіло, груди і рамена, і був прикрашений виробленими фігурами і ліліями. Престіл, підніжок, підстава і стоврода були повні реліфів і малюнків, зображаючи різні мітичні сцени та постаті. До околя ніг престолу танцювали богині побіди, а підніжок дивали лави. Голова Зевеса мала прості і повні силі форми; не мала тих загальних і прастарих черт, які того лавного чола з стівчям до гори волосом, мов грива, що бачимо у отрокільського Зевеса. Протавно, — волосє спадало в густий і довгий кучеряк по обох боках чола і лица і явразно відділяло ся від розвішної повної бороди. Вінець з олавного дьста увінчував волосє. Вираз лица був мавстатичний, королівський, але спокійний, лагідний. Статуя була так величезних розмірів, що занімала цілу ширину і високу просторонь 3. відділу деклі. Зевес головою сягав майже під стелю. Видець мусів дізнавати вражіння, що як би так Зевес встав, то завалив би стелю. Велику статуї находила ся гадрия (начіна), означюча місце, в котре Зевес вдарив перуном на знак, що твір Фейдія єму подобав ся.

За цєлюю був опістодом, що також двома стовпами між антами отаврав ся до стовпокодору, однак між опістодомом а цєлюю не було ніякого получєня.

Стеля святині була з дерева, а криша з мармору. Гізм був прикрашений лавними головами. На обох трикутних причіпках були скульптури, зображаючи зі сходу: притотоване до перегонів між Ойномаем а Пеллопом, а з заходу: борбу між Лаїтхам а Кентаврами. Але о тих скульптурах пізніше.

З тих вже не богатих останків можна собі уявити, що ся святина своєю величано-стю була гідна імені найважлишого грецького

бога і славою на цілу Гелладу олімпійськю Алятіс т. є. грек.

Другою археологією ще інтереснішою святиною є святина Герп, найстарша не тільки в Олімпії, але взагалі між всіма зявними грецькими святинами. По описам Павсана Дорифеяда є она вимощеною будовою для візавля розвитку дорійського стівлю. Для того притавлено єї йї бочина. Руїни єї лежать на північ від святині Зевеса, у стів гора Крона. Має она форму довгого прямокутника, з обох коротких кінців, зі сходу і заходу, отверєного двома стівчями між антами. Довгуга була отверєна перістидом, котрий тривав 40 стовпів. З тих стовпів дьстало ся 34. Замітна у тих стовпів велика розмітність що до форми, капітелів, грубости і матеріалу. Видно з того, що первісно були они всі дерев'яні, але в довгій протязу часу в міру потреби заступувано їх мурованими. Звідок походять та неодакочість. Ще Павсаній видів одна стіву дерев'яний. Ті стівни сьязали не тільки окрасю, але також підпорою сьязаного даку. Відстав, поміж стівчями була надзвичайно велика; знає, що архитрав і ціле бєльшоване було дерев'яне. Сьязаніа дьстє ся також на пронаос, наос і опістодом. Підвалини їх високі і камінні, однак стівни були зроблені з непаленої, але ся сьязи сьязаніа цєли, котра по завязєню даку розмовляла ся і завалила ся. Головна цєля (наос) була первісно по боках поперечними стівчями поділена на кілька ний, чого свідком повіставші підвалини. Доперва пізніше знесено ний, а поділено цєлюю двома рядами дорійських стівів на 3 кораблі. Між тими стівчями видів Павсаній боготу статую, між іншими також статую Герма з Діонізом дитактом, котру назвав твором Праконтєля. Підстава тої статуї стоїть до нині на своїм місці, а саму статую, найціннішу знахідку в Олімпії, звайдено в сьязні недажеко від підстави. Характеристичне також і те, що вели до святині два входи

Видовища і забави.

Виходить у Львові щодня (крім неділі і свят) о 5-й годині по полудні. Яко літературний додаток додається до „Бібліотеки найважливіших повістей“.

Передплату і Inserat приймають: у Львові: Адміністрація „Діло“, ул. Баторія ч. 24. Бюро газет А. Олександровича, ул. Кілівська ч. 2; С. Соколовський, Паша Гавриш, ч. 9; К. Вулиця, ул. Карла Людвіга ч. 28. — у Відні: M. Dukes, I. Seilerstraße; F. A. Bichter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 11; H. Krenstein & Vogler, I. Wallfischgasse 10; A. Chausse, I. Wien VI, Getreidemarkt 13; — в Франкфурті: I. G. M. Naassenstein & Vogler.

Передплату і Inserat приймають у Львові:

3 виборчої акції по Валевським.

Всі рускі сторонництва за кандидатуру д-ра Окуневського.

Зі Станіславова пишуть нам: Для 24 с. м. відбулися в Чернівцях виборчі збори в справі кандидатури в Вищу виборчу округу Станіславів-Томаш-Підгайці-Рогатин-Бучач, скликані спільно рускими радикалами і соціальними демократами. На зборах явилася досить значна кількість членів з самої Станіславівщини, а крім того радикали проводили Станіславівщини і других повітів, як: Когутин, Понаковський, Тварчак, соціальні демократи Назарук в Бучача, Пшадяк в Нагорянні, Гавриш (голова роб. тов. „Вода“ в Станіславові) Шевчук і інші.

Збори розпочалися доперва о год. 6 по полудні, бо карід збирався покласти і треба було ждати аж до скінчення відправи в місцевій церкві. Зборам проводив Коромок в Чернівцях, зібравши збори, щоб супроти посідинних подій полагодили остаточно справу кандидатури.

Наради тривали довгий час, бо промовляло аж 9 бесідників з обох стороництв. Належало тут з гори сконстатувати, що всі бесідники промовляли за кандидатуру д-ра Окуневського, але застерігалися проти того, щоб їм наміщували кандидатуру „Народний Комітет“ у Львові. Вкінці одноголосно прийнято слідуючі резолюції:

1) Віче протестує проти того, щоб Народний Комітет накладав самовільно кандидатів і висказує йому за се своє обурення;

2) Віче приймає одностайно кандидатуру д-ра Окуневського і рішає покіратися всім окремим кандидатам.

Вкінці віче рішило звернути ся в деяких справах до самого кандидата, котрі однак, яко довірчості, комітаємо.

По прийнятті повисших резолюцій збори розійшли ся і в гору заперува, що така сама постановка западе також на передвиборчих зборах в Бучача, які мають відбутися там дня 27 с. м.

Для 22 с. м. відбулася в Станіславові довірчостна нарада в справі кандидатури по Валевським. По обговоренню ситуації в повіті і по прихильних зв'язках учасників щодо кандидатури д-ра Окуневського, д-р Окуневський заявив, що кандидатуру приймає.

Для 27 с. м. має відбутися — як се вже було оголошено — передвиборче віче на Нагорянці коло Бучача в забудованні А. Ю. Луценка о год. 1 по полудні. На се віче запросив місцевий хлопський комітет також д-ра Окуневського.

Містачі всі вістки з дотеперішньої виборчої акції в Станіславівщині і інших повітах виборчого округу мусимо зазначити, що несправедливий є заміт, немов би „Народний Комітет“ накладав кандидата, а правдою є, що Народний Комітет, розглянувши ситуацію і вислухавши опінії всіх інтелігентних і кругів поставив такого кандидата, який має всі шанси вибору і міг бути прийнятий яко кандидат всіми рускими сторонництвами. А що Народний Комітет в тім ділі не помилив ся, на се вказує сам хід віча в Чернівцях, котре кандидатуру д-ра Окуневського одобрив і прийняло її симпатично. Що однак віче протестувало проти зарядження Народного Комітету сему нема що дивувати ся, коли возьмемо на увагу, що на нараді в Чернівцях були зібрані одиниці, які до такого сторонництва не належать і котрі намоу у власний інтерес партійним

застерігали ся проти компетенції Народного Комітету в справі теперішнього вибору.

Як тим однак в гами застерігання не в, всеж таки констатуємо відрядний факт, що тим разом всі сторонництва рускі згодилися ся на одного кандидата, що має незвичайне значення в далішій виборчій акції. Треба лише, щоб тепер після тих корисних постанов розвинулася ся дальша успішна діяльність і щоб розвинено як найживішу агітацію по всіх повітах для переформування сей все-народної кандидатури.

Мандат тим разом повинен дістати ся в наші руки, бо так каже справедливості, а повинна також сказати і наша не побідна воля і енергія!

Треба сподіватися, що на д-ра Окуневського будуть голосувати також польські і жидівські опозиційні елементи, в огляду на те, що д-р Окуневський звівши ся зі своїх демократичних переконань з часів давнішого пословства в сеймі і парламенті.

Чи нам потреба правильного функціонування парламенту?

Дуже питання на зорях XX-ого віку, ще й у сторонництва, що як-раз в найдавніше сягаючому переверненні засад парламентаризму і репрезентативності у політично-державним життю бачить одну з головних своїх цілей. Та тут не о принцип мови, не о тім, чи потреба нам парламентарно-репрезентативний лад — коли ми жадаємо загального виборчого права та перевернення засад репрезентативності населення у всіх галузях публічного життя, то уже певно, що який лад нам потрібен — але мова о тім, що нам може або і не може залежати на тім, чи і як функціонує теперішній австрійський парламент, опертій на теперішній виборчий ординації та в теперішнім его складі і владі. В тім відділі піднесене у горі питання не вості питання програми, лише питання фактич. Ходить іменню о те, як нам Русинам, відносимо ся до австрійської парламентарної хороби, парламентарного безладу, і чи повинно нам залежати на санейці парламентарних відносин і функціонуванню сего парламенту, чи може як раз назвати ся для нас буде тим більш на руку, чим більш безлад у парламенті, а бодай нам нестало его живості та праці насміяв байдужа.

Питане се підносимо саме в початком парламентарної сесії, очевидно тому, що важко ся воно тісно з актуальною для нас kwestією тактич. руски незалежних послів в розпочинаючій ся сесії парламентарній. Вправді в розміщеній гами серед кількох думок статі п. з. „Перед парламентом“ висказав ми уже наш погляд, яке повинно і мусить бути владичне становище рускої репрезентації в парламенті, коли та репрезентація справді хоче і має репрезентувати волю народу, думку і вистрій загалу — тих пилоних мас руского населення, котрі їй трохи не поділяють деяких думок про тактику „вистій дідька вріди“ і про політику т. зв. опортунізму, але противно жадають, аби того „дідька“ часом таки добре і таки „вгуста“ і не жучуть ані чути про зміну тактики на ладішійшу. Вгадавши статі оперли ми свої виводи на фактичній положенню руского народу, на політичній правдивості супротив нас і на тій обставині, що годі говорити про „реальні“ здобутки жмійки руских послів, против яких стоїть 70 Польків. Не узагальнювали ми там однак ще одного аргументу, з яким можна у нас часом отрінувати ся, коли йде мова о рускій тактиці в парламенті, а іменю аргумент, що Русинам причляюча ся до розладу в парламенті, помагають гребати парламент та спляяти функції держави.

З оглядом біджанем над парламентарним безробітєм і безладом можна у нас справді не раз стрічати ся — навіть перед публічним форум. Ё у нас — вправді нечисленні — люди, які з обуренням достойним мудрішою справі поують собі яров парламентарною обструкцією та відказують на кожного, хто „утруднює працю“ парламенту. Ось з тим то біджанем і хочем нині розправити ся.

Наш погляд в сій kwestії такий, що парламент, так як він тепер представляє ся, се є парламент опертій на куріальній виборчій системі, — а хоч парла-

мент сей потрібний нам в як трибуна для ведення нашої оборони і голошеня наших крид, то однак в нам зовсім рівнодушне, чи він функціонує правильно чи ні.

У наших оборонців мирної парламентарної „праці“ роллю головного мотиву грають звичайно державні доконечности. Іх гомови сущуть журба, щоб часом, хорони Боже, не забравло Австрії податків чи рекрута. Парламент на їх думку очевидно на те хваб лише і єсть, щоб смірно ухвалив се, що з гори ему кажуть. Се нічо инше, тільки та сама патріархально-рабська думка, з якою наш темний мужик (та вже не всюда!) платить податок і дає рекрута, з тим побожним перекоканєм, що того „хоче“ від нього „цар“ і що він повинен дати се „цареві“, без огляду на власну долю, власні потреби і власні природні права. Не треба однак нам висилувати ся на аргумента, аби вказати звесь перозум такого руського ультраробського чи рабства. Во що нас може обходити, чи держава має повний скарб і рекрута, коли наш народ голий, темний і лишений усіх не то горюхавських, але і людських прав, кожн з сего державного скарбу роздає ся усім, тільки не нам, коли того рекрута шме ся опися „робити“ галицькі вибори або давати отрайки руских хлопців? Державі, чи радше тим, хто держать її у своїх руках — пануючим націям і класам — може залежати на її піддержанню, функціонуванні і силі; нам — видіченим на іонально, політично і соціальньо — ні трохи! Кожний ухвалений отрак податку і кожний ухвалений рекрут має для руского народу лише значні безповоротної втрати, безвідплатного невільничого тягару, а не значніє горюхавського обов'язку. В державі, де нас звідено на тарнянів, де нам зработоро горюхавські і людські права, ми не чуємо ся обов'язані до ніяких жертв, а коли даємо їх, то лише з мучу, не як „патріотичні“ горюхавські, але як повеленні. Кожда ухвала парламенту о державних доконечностях се лише оден більшій бич на нас. І кому-ж з нас може ще залежати на „мирийй праці“, на функціонуванню сего парламенту і сей держави?!

Але „парламентарна праця“ швидка і небезпечна нам ще й тим, що скільки разів зачинає „працювати“ сей парламент, стільки разів росте вплив і значення польського кола і Польків, а тим самим погіршують ся шанси руски. В парламентарній „праці“ ніяке правительство не обходить ся без польського кола і кожде правительство тим більш від „кожа“ завистме, чим більшій в парламенті „лад“ і чим більш парламент „працює“. Навпаки-ж тоді, коли сей парламент показує ся неспосібним до функціонування і правительство мусить радити собі без его „праці“, — політичне значення польського кола у Відні видко ослабє, а урядиче правительство звільнює бодай в часті вільну руку в польсько-русим спорі. Нефункціонуванню сего парламенту, де польські русиноди і шляхетні становлять найсильніший налюб, лежить отже прямо в політичній інтересі руского народу.

Вкінці і з принципіального становища, поборюючи куріальну систему, а жадаючи репрезентації справді демократичної, опертій на загальним і рівним виборчим праві, можемо лише радо гадати, як парламент, опертій на привілеях національних та класових переміняє ся в гнилу колоду у ніг держави. Чим більше гниль буде точити сей парламент, в яким засіли бєві possidentes, а в яким нема голосу поневоленним, тим і ближчий его кінець, а затим і остаточно розв'язка австрійської державної кризи та переміна Австрії в новочасну, справді конституційну державу, основану на принципі демократії. Лише найближ можна лангати, що з урядом теперішнього парламенту послідує абсолютизм. Нині і в Росії держать ся він ще жє останніми сил, а в сучасній європейській державі не потревав би довше двох-трьох років і то лише на те, аби зробити місце основній, демократичній реформі. А чим скорше сей процес доконає ся, тим і більше для нас, бо чим далі, тим більше при теперішній стані мусить зростати сила Польків у державі і в Галичині, що безперечно лише некорисно може впливати на ширину і глибину будучих реформ, а тим самим і будучої долі Русинів.

Хто „працює“ в теперішнім парламенті, сей лише піддержує его і ту монастру-

Передплата на „Діло“ з літер. додатком

в Австрії: на рік: 32 к. на пів року: 16 „
в Галичині: на рік: 32 к. на пів року: 16 „
у Львові (без поштової пересилки): на рік: 28 к. на пів року: 14 „
на чверть року: 7 „ на місяць: 2 к. 34 с.
Повидино чолю каштує у Львові 10 с., на провінції 12 с.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи повертають ся лише за попереднім застереженням. — Рекламічні заповідні відні від юрта.

Головешня звичайні приймають ся по 20 с. за одну стрічку літератури або за 10 мішен, а в рубриці „Надіслані“ по 50 с. — Подяки і листи приватні оголошені ся по 20 с. за стрічку.

альну систему, на якій він опирає ся. Хто руйнує его, хто зачатку его жє, той зближає его кінець, а початок нової доби — доби демократичної і національної справедливості.

Стілько бажали ми нині сказати про се, як Русинам глядіть на її відношене до парламентарної хороби. Наші виводи певно буде поділяти кождий, хто глядіть на політику не через призму руського ультраробського чи рабства, а через призму справедливості, але оціняє її зі становища прав і добра народу, як се годі ся політично зрілому і по-чужалому своє народне достоїнство мужєв. З горюхавським патріотизмом руский народ уже виріс, і в офіційного політичного положення та а доборі своїх політичних дері глядіть лише на свій власний інтерес і свою власну долю. Хто не хоче нас знати, нехай разу себе самі передаріть про себе дбає, а коті лише прихильні теперішній австрійській державі, маюч вона сама вже припадає собі, що є її найкраща репрезентативна в державній раді істерує також Русини.

Справи австро-угорські.

Відень. Die Zeit довідую ся від гр. Чіракі, що він має припоручення лише вислухати відслідві заступників коаліції на умовах цісаря та описав повідомити їх про відслідві цісаря. На тім его місяці скінчила ся. — Гр. Чіракі виїхав уже в Відні до Еденбурга до своєї маєтності.

Відень. Довідують ся, що гр. Чіракі в суботу по полудні нароком опинив ся до готелю Bristol, щоб не встати провідників коаліції. В тім самім готелю станує також князь шведсько-гольштинський та зложив цісареві візиту. Цісар хотів ему візиту віддати, але не хотів зайізати до готелю, поки там стоїть Мадяри. Далшого велено Чіракієві спійняти ся, числячи на те, що угорські політики, не дивлячись его до 3-ої години, відідууть. Так і стало ся, а о год. шв до четвертої цісар прийняв з візитом до князя.

Будапешт. Комітет сполученої опозиції мав втера перед полуднем засідане під проводом Комуга. Комугт здав справу з суботнійшої владенції, а комітет висказав таку ухвалу: Управляючий комітет коаліції офіційно і похвалює мудре і патріотичне поведєне поклікавши монархом керманців та по-важно жадує, що монарх не аслукував поклікання до себе провідників, котрі, будучи заступниками парламентарної більшості, мусять також ухвалити за заступників цілого народу. Комітет з обуренням потупляє тих, що таку уділки королеви рад у Комітет з глибоким переконання похвалює, що провідники не відли ся в переговори з гр. Голуховським, і заявляє, що писмо монарха, суперечне з конституцією, не може причисляти ся до полагоди теперішнього спору конституційного. — О год. 5 комітет зібрав ся на дальшій нараді, а про їх перебіг оголошє тижній комуїкет: Комітет ухвалив: Пунктиції, котрі Голухов. Милості д. 23 с. м. подає заступникам сторонництва більшості у узагальненні узагальненні, порушують так важкі питання і конституційні справи, що мають ся розішукати, щоб перед початком сесійних засідань сей сїе бажав підняти неспокійним ся конституційні та з уваги на сесійні кожді ся і на заперажєня противні конституції, вгадав ся на спільна поступоване. Щоб се могло стати ся, комітет постановляє скликати на день 3 жовтня, о 5 год. по полудні конференцію та узагальне за рік бжину, щоб в їїй авли участь також ті послі, що не вележать еще до скликання, але в обороні конституції прилучають ся до сполучених сторонництва і разом з ними ають стаути до борби. Комітет стане на тій конфереції в відповідних внесоках. — Управляючий комітет абєре ся д. 2 жовтня, а сполучені сторонництва та ті послі, що вступили в ліберального сторонництва, абєруть ся д. 3 жовтня.

Відень. Wien. Allg. Ztg. довідую ся, що було причиною так неспокійного причація цісарем мадярських провідників. Мадяри — кажуть — не дотримали слова. Вони обіцяли, що в заміну за дименію кабінету Фаврварія і за усунєнє проекту о загальним голосованню відложать справу мадярської коаліції. Тимчасом стало ся одио і друге, а Мадяри ані на вонос не уступають у своїх жадах. Одні з них кажуть, що про якусь умову нічого не знають, другі, як-раз ті, котрі обіцявали, кажуть, що не добре їх по-нято. На те з найвищою стороною пало слово, що „мадярські політики поступають так, що

ЮЛІАН СОЛІК
передтим Фр. Мрозинський
у Львові, ул. Собіського ч. 7,

поручає всякі роди 853 1-30
ФУТЕР

Футра до подорожж, пальтоти мужескі та дамські після найновіших фасонів сак, пестерини, жакети, колії, гарузавки, шапочки дамські, колпаки, шапки мужескі, шкїри у всіх родах поодинокі та гуртом, також верхи готові до мужеских і дамських футр. — Футра для Вар. Духовенства також на рати. — Найновіші матерії на верхи в найбільшій виборі. Ціни умірковані. Медаць золотий на виставі в Бучачі 1905. Цінники на жадає francs.

Й гандлярі коній стидались би так посту-
дати". Тоді й повстала гадка, щоби королева
візвала до себе провідників: мовляди та по-
дана їм ultimatum. — Той сам дивняк здо-
гадує ся, що бар. Феєрварі дістане назад мі-
сію, щоби утворити кабінет, а заразом буде
назад вивесний проєкт на заведення загально-
го голосовання. — N. fr. Presse теж донесить,
що бар. Феєрварі покинуво до Відня, та
здогадує ся, що він дістане припорушення у-
творити новий кабінет. На біржі рознесла
ся поголосна, що Векерле дістане сю мі-
сію.

Будапешт. Magyar Hirlap подає погослову, що гр. Ів. Зічя покликано до Відня, і замість, що коли б він підняв ся утворити новий кабінет, то буде воно довазом, що оголошена в суботу програма буде змінена. — Угорське бюро кореспонденціїє доносить, що Ферварі така не поїде до Відня, хоч має йхати.

Будапешт. Після повороту з Відня Кошут в балюконі знову загрозив промовою до зібраного народу і сказав в ній, що незадовго ціла Угорщина знайде ся з одним татари. Пригода у Відні була лаш епізодом. Угорський народ повинен витрепати при своїх домаганнях, а провідники коаліції стережуть его прав.

Будапешт. На зборах стороництва неза-
явдсисснй Кошут здав справу в подорожж до
Відня і заявив, що утварляючий комітет ко-
аліції поклав на поведєна своїх провідників;
потому прсизв, щоби в збори правнаго до-
відомостн тє поведєна. У Відня — говорєв —
зробєно богато блудів, але такого, як тєпер,
не зробєно щє нікоди. Годї навєтє увєратн,
щоби не булн єстєтнє слєва монарха. Вїн-
дї звїзав Кошут члєнів стороництва, щоби
ї прї агїтацї в краєу тримала єя гранїцє
закону. Стороництво висказало Кошутови і
Алонїєви спєсє довірє.

Будапешт. Орган Феєрверія Magyar Nemzet дуже остро ударає на гр. Голузовського. Вісти, мов то Феєрварі або Тіса знали про наміри, нігі проваивши са в суботу на на арденції, не мають жадної підстави. Король іменував правительстає, котре маємо лише прагнотити розматая положєня і склєнати коалїцію, щєбї обняла управу. Коалїція не поперла кабїлету, а коди він уває, жєрєль остав без компєтєнтних угорських дєрадинїкїв та змущєний був удатись до дєрадинїкїв, що не знають ані угорського зароду ані угорської конститудї. Лєж є, мов би Феєрварі і Тіса наперед знали, що заїде в суботу. Жадєя угорський політик не мїг в те мєчатї рук, а булї то людє чужї, і на них спадє одвїчалїсть за те, що булї, і за ті наслідїки, котрах годї обєзвїнїти. — Орган Тіса Az Ujszak дуже остро виступає протїв подїї в суботї і заговїдає, що дїний ярм не-зависимостї, — За стєтї п. заг. „Franz Joseph fecit“ сьєвїфіковано Magyar Orszak, — річ на Угорщинї незвичайнї рїдка.

Лондон. Daily Teleг. жадує, що австрійський царср має такі клоцати, яких не має ще за цілий час свого панованя; котя не вайде ся спосіб, щоби вправу скоро наладити, то австрійсько-угорська вряа готова допровадити до заклоту в цілій середущій Европі.

Парляментарна ситуація в Австрії.

Відень. Conserv. Corresp. пише, що парламентарна ситуація дуже змінює ся за користю бар. Гаяча, а внаслідку на се немає остатні події угорські. Він виголошить сьогодні довгу бесіду і порушать усі спірні справи внутрішні та відносини заперед за договор, в яких мають вступити Чехи, Польці і соціялісти. В цій сій сесії буде 8—9 засідань. Перші засідання будуть імовірно неспокійні через дискусію над заявою Гаяча; після прийде на чергу справа італійського університету. Далше кола би парламент оказав ся цілком неспособним до роботи, вступать розказано. Але це не імовірно, а нові вибори відбудуть ся в основі загальною розу. — Однак, з чім Conserv. не вгадує, то се, що соціялістичні задатки нагли внесення в справі загального голосування, з. Всенімці в справі відносин між Австрією а Угорщиною.

Відень. В чотирьох містах відбули сесії соціалістичної демократії, на котрих демонструвано проти поведінки бар. Гільза в справі виборчої реформи на Угорщині. По зборах учасники переходили улашним з олімпіади проти Гільза а за загальним голосуванням. В однім місті вдалося отримати і ув'язнити кілька осіб.

Прага. Відбуло ся тут віче соціалістів при участі понад 30.000 осіб; обговорювано справу загального голосування. Проф. Масарик дуже остро ударяв на гр. Колухового і бар. Гагача, котрі разом з австрійською шляхтою виступали против звільненя загального голосування на Угорщині. По зборках переходили вічевици демонстраційно по місті в окликами против правлячельства і маршалька краю кн. Лібеншца.

З Росії.

Телеграмм.

Москва. Вчора відкрито тут паради заступників земств і міст. Міністер внутрішніх справ дав дозвіл на в'їзд з тим, що буде на їм призначений московським генерал-губернатором шеф губерніяльної канцелярії, що засідання будуть тайні і що не вільно змінити програму ані роздавати підбурюючих відозв ані порушувати національних справ.

Петербург. На другий місяць має бути скликаний з'їзд днівниківів для народу над справою участі в державній думі.

Швеція - Норвегія.

Штокгольм. Шведські і норвезькі відоручники угодили ся в Карлсбегі на сі точки:
Оба краї зобов'язують ся переказати мировому судової спірні справи, оскільки вони не дотикають незалежності, неварушності і т. п. справ обох держав. Ся умова має об'язувати 10 літ і може бути продовжена на дальші 10 літ, скоро на два роки наперед жадна сторона не вповість її. В погудневій часті границі поміж обома державами має бути установлений 15-кілометровий пояс неутралявий, де не можуть стояти жадні укріпленя, новіші протани і склади амуніції. Ся постановка не має об'язувати, коли б одна з обох держав мала війну против спільного ворога або вмішана була у війну з третьою державою. Умова визначає дальше ті країсть, котрі до вісьмох місяців мають бути занесені. Дальші точки об'ймають ближні постанови що-до перевозового руху між обома країнами і що-до узагальнє спільних водних доріг. Дальше угодили ся відоручники, що парламентам обох держав буде подане внесенє на затвердженє сего проекту угоди, а угода візде в жите, скоро Швеція признає Норвегію самостійною державою. По підписаню угоди має Швеція як найскоріше повідомити інші держави, що признала Норвегію за державу, вилучену з унії. Потому обі держави звернуть ся до інших держав, з котрими в'яжуть їх старіші договори, з прохобом о признанє факту, що унія між Швецією і Норвегією розв'язана. — Шведський сойм буде скликаний на д. 2 жовтня; рівночасно збере ся і сойм норвезький.

REPORT

— В справі заснована в Бережанах рускої гімназії скликав подвійне товариство "Селенська Рад." на 24-й 16 жовтня с. р. віче, що відбуло ся у великій залі тов. "Надія" в Бережанах. Початок з год. 11 перед полуднем. Обов'язком сільської інтелігенції бережанського і докопичацьких повітів подбати, щоб на вічу явився як не сотня, але тисячі селян. — *Бережанський.*

— Наше недбалство. О. Хойнацкий, парох в Гаразномі коло Городенки просить нас оновити: Руский наріч може тільки тоді виводити ся зі своєї звязаности і незолі, коли буде придержувати ся клича „Свій до свого“! Наші воля наша праця іде в кившен ворожих нам елементів, а через те не диво, що ми остаємо ся рабами в економічнім смислі, а за тим також в культурнім і національнім. Здавало-б ся, що принаймеше в таких справах як будова руських церков будемо держати ся клича „Свій до свого“, але де там? В околиці Городенки, Залішчя, Зстолого Потока, Чорчкова і других безліч церков побудовані лише при помочи польських підприємців і мазурьскі майстри. Чи так робить наріч, що хоче жити, має пошути свого народного інтересу і честі, та хоче бути независимим? А по правді сказати вина тут і змах наших підприємців і майстрів. От на примір хочби будова церквы у мене в Гаразномі. Клича церква виготовил руський архітект п. Яків Рудаківский і виконав авесім гарно, але коли я оголосив оферту до будови з реченням до 12 с. м., то зголосили ся самі Фабріянт, Заблудзі, Варановські, а ні оден Русин! Чи так пильнуємо самі нашого інтересу? Суроти того оголошую що раз конкурс на будову до кінца сего місяця і сподію ся, що зоч тепер побідить клич: „Свій до свого“.

— Польська нетерпимість. Пишуть нам із Засочиняни: Русина вже так правили терпінням від Поземки на кожній проці всякі пакости, що на місці з них навіть не звертають публічного уваги, таж азби нашим обов'язком було засочини вони не явні безправства та бідай згичери польської гакати. Майже на кожній почті на провінції наразено руські сторони на секатурні та всякі пакости, а ми прийдемо то спокійно і не маємо відваги вважувати польську символіку публічно. А се не повинно бути, бо в той спосіб лише засочуємо польську гакату до дальших безправств. Найдрібніший факт не єм'єм м'нути без публічного згичера. От в такім Вушу, засочинського пошта, виробляє почт-майстерля Криничавська з русинами сторонами, що лиш її подобає ся, таж її не до подоб руска мова і руска писемо. Раз надав я черпацний змисок з руским написом „Василик Євент“. Однак заці почт-майстерля не вважала приймати руської послыжця і заявила відстанення, що за „таку картку“ платити ся згичро 10 сотиків. А що мені залежало, щоби та карт а була як час на місце првзначення, то я був відстаняти її вдруге окремим відстаненням, причім треба додати, що почта віддалена з вішу мпано... Тамтого тижня післав я дві картки, одну з портретом Шевченка, другу з портретом Котляревського. І ті дві картки виділо не подобавсь польській поштістці, бо обидві картки згичрула! Пані Криничавська забулесе нераз так, що як післати грошевий переказ і різночасно поручений лист, то зверте обі послыжці, бо... на єрешній бракує двох сотиків. Таж як би кільканайцять корон не вистарчало на оплачене порученого листу! Подуючи се до відомости д. в. дирекції почт, питаю ся, коли до руська публіка перестане терпіти примхи почт-ової слыхби? — О. Б.

— Відозва до заточенців. „Не кажи що ся не вдало, коли ти робив мало“, а я кажу, що ми заточенці взагалі дуже мало а майже ніщо не робимо з всімком новонаведених та кравівських Русинів. Крім деяких одиниць,

що піпляють пару ворон на народні ціни або заперекуюмерють газету, не робимо нічо. А в нас тут сина і материнаку до роботи ще більше. Не беру за основу статистику Гломбінського, котрий виказує, що от приміром в повіті жывецнім гр.-кат. душ було в році 1900 всего 3 [гляда календар Slow-a roku sk-ого на 1905 p.], а наочною поменшою лишило мені знакомий не лишень гр.-кат. обрядку, але і natione Rutheni в самім місті Жывеці поперех 50 душ а в році 1900 було о вількше. І тому мушу сороматись, що мимомовою численности не виробилась у декотрих ваточенцїх народна свідомість. Не хочу ждати каменем, але маю на ділях сини повинно пробудити в байдужности. По мойй гадці мусямо всі ваточенці як найкорме зібрати ся громадно, бо маємо ко обговорення много нечужих справ. На основі докладних розвідів я прийшов до перекозана, що найвідповідальнішим містом було би Вільско (Bielitz на Шлеску) на шляху Краків-Відень. Промовляю за тим найбільший процент там і з омовити заможніших Русинів, найдодільніш зезівлячче получене, нейтральний ґрунт много инших причин. Варавді для декотрих може бути Вільско недодільне по причині віддаленя, однак ми можемо і повинні раз до розати оден день для своєї справи, не будьмо байдужні, а впрочім зійшовшесь, можемо на другий раз означити ліпше місце. Зовсім природно, що святягим обовязком кождого з Русина прабути на нараду, не звинятися недосагою часу, віддаленем і т. п., бо для вільскох одиначь годї брати ся до діляч і думаю, що аж на зобовязанє під словом чести потрібної скількості можна би діло розпочати. Реченєць буде цівільше означений. Думаю що і декотрі посали не відмовлять нам участи а навіть маю вже деяк приречена. Прому всім замітки в тім як прями, інформації і т. п. присилати на адресу Едмунд Гайдн, Жывець (Saybush). (Всі инші русї часосїна прому о дасавне повторене сїх відозив. — Замочник.

— 3 „Народної Гостинниці“. Вла. патріотів і патріоток наших, як також Хв. фінансові ініціатори та товариства запрошуюмо до присутності в члені нашого молодого, а в насідилах своїх ж. освяченого товариства, щоба спільними силами довести розпочате діло (наразі будову власного готелю) до поважного вислідку. Одея удія вносять тільки 20 кор. а вчасове 2 кор. — Рівнеж просимо о помішувача своїх опадностей на вигляднові книжочки „Народної Гостинниці“, від котрих то вельдоно платати 5%. — При сей случаюнох повідомляемо, що дня 19 жовтня 1905 відбудуть ся загальні збори членів, та ми буди би дуже раді, якби могли на сих зборах визнавати ся повязаним чяслом членів. — Будова готелю „Народної Гостинниці“ поступає так, що вже сей осени буде накрыта дахом. — Адреса товариства новизно: Львів, Ринок 37 — *Упала.*

— Огні! З Копичинець пишуть нам: Ві второго дня 19 с. м. о год. 2 в полудня навістих Копичинці страшний огонь. Причиною огня була імовірно неосторожність. Згоріло 15 будівель — переважно християнських — зі всім забудованим і господарським знаряддям та звезеним збіжжям. Шкоду обчислюють на 50.000 корон, але була лиш в часті обезпечена. Товариство „Дністер“ потерпіло шкоду окол. 6.000 К. Хто знає, чи Копичинці не були би перемінили ся в вуку румовища, коли-б страшний вітер, що того дня панував, не був звернений в сторону стагу, та коли б не були працюли на поміч пожарні „Соколи“ з доохрестних сіл із сиваквами. Сторожий „Сокола“ було п'ять, а врім того ще йнакш п'ять. Місця копичинецька сторожа огнева до нічого. Від місця повстання пожежу перекинув ся огонь з поминемв кількох забудовань на інше місце, так що різночасно горіло в двох місцях. Із сторожій „Сокола“ визначали ся головно „Соколи“ з Гадзінковець і Кутівки. Ще не прийшла мешканці до себе по тім страшнім огни, як незадовго, бо вже 21 с. м. о півночі збудав двіи людий, звіщаючи нову пожежу. На щасте однак було тихо так, що згорів лиш оден дім мешкальній. — К.

— Ще одно мадарське горе. Статистика викрила ще одну небезпечність для угорської держави, іменно — великий упадок приросту населення, що й стало предметом жалоб мадарської преси. Дійсно, еміграція останніх літ принесла великі втрати мадарському населенню. Але то лихо житиї глибоше. Все більше і більше звязать ся на Угорщині з прирост наслідком уродни. Приміром в минулїм місяці черани число уродин зменшило ся о 800 в порівнянню з черанем 1904 р. В тім самім часі, в червні с. р., показало о 3000 смертних слузайв більше як за тойже період в 1904 р., то зн. за оден місяць червень населеня Угорщини зменшило ся о 3300 душ! Звіт центрального угорського статистичного бюро дивиться, що прирост населеня Угорщини за 7 місяців 1905 р. показав ся меншм від торічного о 57.000 людей. Правда, ся прозяв дасть ся по части пояснити лихими явищами минувшого року і викликаним наслідком того загальним економічним упадком. Однак діло в тім, що невідраде положеня оіських мас на Угорщині вже давно некорисно відбываєть ся на врозі населеня. Мадарський дослідник гр. Варза доклав, що смертність дійшї в мадарських комітатах прямо незвичайна; можна навіть підозрівати злочинні мотиви. Ще околї 4 роки тому назад на Угорщині можна було найти лиш 10 до 15 громад, де зменшив ся прирост населеня; нинї таких громад числять вже поверх 1000. І громади ті переважно мадарські. Ся прозява виступає головов в комітатах на захід від Дунаю. До недавна угорські Німци виказували традиційний прирост населеня; нинї й жиє ними замінний

упадок населення. Приміром стає в Банаті пруський собі явно т. зв. Zweikindersystem. Нормальний приріст населення проявляють ще Славони і Румунія, але в між Славян приміром Сербія починають упадати в прирості.

— Примір до наслідування. Докажесть нам, що на іпофорецькій озружій в Стрию зле жили учителя і учителі на приватну семінарію в Коломиї 22 К 80 сот., котрі відослано на руки Прокопа Мостовича проф. гімна. в Коломиї, — 16 К 88 сот. на „фонд вадомостовий учителів“ відослано на руки п. Аписькевича у Львові.

— Проект оснований приватної рускої семінарії в Канаді. В послядній (36-й числі скрентовської „Свободи“ О. Жеребо із Сіфтона в Манітоті (в Канаді), заговорив про непросвіщеність руского народу і про свободі, як сему зарядити на будуче. „У нас — паші-рин — відчуває ся дуже великий брак учителів, отже хто буде вчити нашу молодіж? хто має виховувати її на руску інтелігенцію? хто має заохочувати руских людей, щоб посилати діти до школи? Чи чужі, що навіть не вміють його мови? Чи ж се не страшна перспектива? По руских колоніях загніздили ся всімі чужонародні індивідуа та „образують“ наш нарід, гарно образують, нема що казати! А се відбиваєсь дуже некорисно на нашим народним організм, бо перешкоджає поступ просвіти та народного самопознання. Щоб запобігти таким невідрадним відносинам, треба нам конче старатись о побільшене числа свідомого патріотичного руского учительства, пора нам над сим поважно застановити ся, коли хочемо щоб наш Русин брав дійсно активну участь в просвітнім народнім руху. Проте нема яншої ради, як старатись о засноване приватної рускої семінарії учительської. Правда, се булоб сполучене в жертвми, але візгляду на вагу справи не повинні відстрашувати нас ніякі жертви, тай се справа не політична, але чисто культурної

натурі, отже повинна згуртувати всіх щирих людей без ріжниць партій. Лаше всім враз і нараз в діям прако солідарно, енергично і завзято ставаймо до роботи і памятаймо, що просвітити від нікого не добудемо просвєбою, бо просвєбою дістає ся лаше жабранню, милостянню, окружх а найчастішче копанька. А чейше нас є ту велика сила, велика армія. Най по виелїтїнуваню непевних лише поко-
вника з нас стане до спільної роботи, а побі- да певня наша. Не просім, не благаймо на- ших ворогів: „змицудить ся над нами, не дайте нам загубати“, бо як їх будемо проси- тти, они нас копнуть так як вельможний пан поа копає, холь той ему вірно служить і ру- ки лиже. Чи таку наругу маємо даше мо- вччки зносити? Ні! Станьмо отже до бор- би з темнотою, здобуваймо просвіту для себе і своїх дітяй спільними силами, а з ча- сом, при зєднаней авдії Русинів, удасть ся нам викорінити корінь зла між нами сами- ми і тогди певна побіда освѣтитъ нашѣ зма- ганья!¹⁴

— Сполучення Чорного моря з Балтичним. Проект сполучення тих двох морей, що довго видавався як фантастичним, тепер знов виривав на дневне світло. Самі діями до Херсону має прибути автор нового проекту, інженір Максимов. Після первісного проекту мав бути переведений канал, по котрим могли би плавати панцирники. Однак сей проект мусів вие тому бути нездійснимим, що треба було розкопати і погубити ціле русло Дніпра та західної Дніпни. На основі нового проекту, складеного інженіром Максимовом, канал призначений для торговельних кораблів зачне ся в Рязі, до сполученого каналу під Оршкоу буде отворений, а відтак до устя під Березиноу будуть укладені шлюзи; бараги мають бути обваловані. Роботи були би задані імовірно при узятію гідравлічної сили спаду води і приміненю енергії на віддаль, причім в Херсоні було би укладжене електричне освітлене, трамвай і т. п., що мало би покрити всі видатки.

— Вибудьте японського корабля. З Токіо доносять, що до пристані в Сасею спроваджено з Порт-Артура дві великі машини до помпозанга, щоби вбудувати адміральський пандирис «Мікаву», що затонув недавно наслідком нещасливого випадку. Японці надіють ся добити його до трьох місяців.

— **З адміністраційних купюріз.** До Słow-a polsk-ого доносять з краю, що намісництво чи якийсь староство видало розпорядження, щоби жандармерія або громадянські уряди доносили про кожний випадок повороту робітників з Прусс. На таке донесення староство зааряджує, щоби таких робітників „відокремити“, аж доми не огляне їх окружний лікар. Та осторожність перед холерою була би дуже похвальна, колиб адміністраційні власті припоручили особисті оглядання лікарем на границі. В самих селі вони не досягають діла, бо робітники, втіваючись з родиною та знайомими, може вже стати посередником холери, заким прибуде до села лікар. Впрочім таке „відокремлювання“ робітників, повернувших з Прусс, може легко стати новим способом переслідування руских людей властями з яких небудь причин... Справді, похвальна власті дуже помислові.

— Духовна місія відправить ся в Настасові тернопільського повіта на днях 29, 30 вересня 1 та 2 жовтня с. р. — *Свящ. Цур-*

— Дрібні вісти. В Токіо стане виходити по укінченню війни російський деньник, субвенціонований японським правительством.

3 товариств:
Ц. н. суд овуружний яко торговельний в
Колонії відмовив просьбі основателів рускої
наси „Прут“ в Сянтині о зареєстроване тої
наси задля похибок в предложеніх статутах.

„СОКІЛЬСКИЙ БАЗАР“ виконує вродкові портрети в фото-графії в ціні від 12 К.
„СОКІЛЬСКИЙ БАЗАР“ продає усі українські часописи і календарі і посередняють у всіх торговельних ділах.
 Замовлення докунує оборотною поштою. — При більшій замовлен-нях дає опуст.

ГАРАЗДІ! ГАРАЗДІ!
„Сокільський Базар“ у Львові ул. Руска ч. 1.

Климентий Федуньо
 переплетник бібліотеки ц. н. львівського університету
 поручає
 своє переплетництво і галатерійне заведення
 у Львові ул. Валова ч. 29. 366
 Підіймаєся всяких робіт, особливо переплету Служб-ників, Євангелій, Молитовників, Бібліотечних книг, Альбомів, Map, Дипломів і т. п. по умірених цінах.

ЗАМОВЛЕННЯ
 на осінній транспорт літургічних
ВИН торгівля
Евгена Мартинця у Львові
 площа Унії Берестейської ч. 5.
 Ціна угорських вин за літер:

При замовленні.	100 літрів	50 літрів	25 літрів
Пш	33 кр.	34 кр.	36 кр.
Па	37 кр.	38 кр.	40 кр.
Іа	43 кр.	46 кр.	48 кр.

Франко станція Львів; бочка навіконує.
Вино самородне При замовленні 100 літрів | 50 літрів
 Ціна за літер 55 кр. | 57 кр.
 Франко станція Львів; бочка не числять ся. — Час заплата 4 місяців.
 За готівку 10% рабаду. 811 3-5
 На дорожні вина виславо спеціальні ціники.

Заснована 1782 Заснована 1782
 Ціс. кор. привіл.
РАФІНЕРІЯ СПІРИТУСУ
 Найстарше заведення промислове в краю і одне
 в найстарших в монархії.
 Фабрика найзнаменитіших лікерів, правдивих поль-
 ских горілок, розсолів і румів
І. А. Бачевський у Львові
 ч. і н. надзорний доставник
 поручає Вп. Управу рілничих кружків
 і сільських крамниць свої знамениті вироби
 по умірених цінах.
 Має спеціальні парові апарати до виробу горілок,
 румів і інших спиритів у всіх смаках і якостях.
ПІСЛЯ ВИМОГІВ ЗАКОНА
 на теплий, кемічний дорожній фабричний зладжений і
 охолоджений та ц. н. інституту до розв'язу спо-
 живних средств розв'язує.
 Ціники і інформації висилає ся на дозвілене оплатно
 і безкоштовно. 347 16-26

Церковне світло
 з маркою „Опаестена“ або „Salvator“
 правдиве стежкове (ніжове) одна з найлучших, єсть біле тверде, не ко-
 питься і не спливає — дуже поручає ся.
 Іа церковне . . . 77 ар. столове. . . 76 ар.
 Па . . . 67 ар. (патички) . . . 66 ар.
 Стежкове з маркою „Apollo“ . . . 76 ар.
 Іа „Apollo“ церковне . . . 80 ар. столове . . . 76 ар.
 Па „Apollo“ . . . 70 ар. столове . . . 68 ар.
 За 100 кат. (крім транспорту 3 кр. від ваг.) опакowane даром. —
 Вислає для церкви на 3 місячний час заплата (за готівку ще 2% опусту).
ТОРГОВЛЯ ЦЕРКОВНОГО СВІТЛА
Евгена Мартинця у Львові
 пл. Унії Берестейської ч. 5. 812 2-5

ФАБРИЧНИЙ СІЛАД БІЛІ
 Найдешевша торгівля галатерійних товарів
АДОЛЬФА РАША
 у Львові Ринок ч. II (виправив тов. Просв'їти.)
 Поручає великий вибір мужського біля, крава-
 ток, рукавичок, парасолів, лісок, шкіряних ви-
 робів, російських кальотів, альбомів як також
 тоалетового мила і переумеряї.
 Великий вибір пупок на цигарети, тютюн,
 гроші і спіжок в гербом Руом.
Великий вибір біжутерії. 743

Wystawa światowa St. Louis 1904
 Najwyższe odznaczenie „Grand Prix“
Globus
 wyciąg do czyszczenia
 czyszczy lepiej niż każdy inny
 środek do czyszczenia metali

Що року горять хлопські міліони неасекуровані!

„ДНІСТЕР“

Товариство взаємних обезпечень у Льво-
 ві (ринок 10) однокое руске Товариство
 асекураційне обезпечає будинки, движимости,
 збіжжя і пашу на случай пожеж. По пожарі ви-
 плачує „Дністер“ зараз відшкодованя; одінку шкід
 переводить разом з місцевими членами; через 12 літ
 виплатив „Дністер“ відшкодован в сумі 5 міліо-
 нів 340 тисяч корон.

Фонди „Дністра“ виносять (з кінцем р. 1904)
 суму 1,833,874 кор. і уміщені суть в цінних паперах.
 В „Дністрі“ єсть обезпечених більше як 300.000
 будинків. На покриті хат черепом дістають
 члени „Дністра“ позичку в Товаристві кредито-
 вим „Дністер“.

Поліси „Дністра“ приймають ся при всяких
 позичках в Банку кравів, касах ощадности і касах
 спротивних.

Чистий зиск по скінченні році звертає ся чле-
 нам, в літах 1901—1904 звернув „Дністер“ членам
 284,857 кор., (за літа 1900 до 1902 по 8%, за 1903
 р. 5% премії).

Агенції „Дністра“ знаходять ся в всіх містах, і
 більших селах і треба подавати обезпечення
 через агентів; господарі писемні повинні старати ся о агенції „Дністра“ в таких
 сторонах, де інші агенції „Дністра“ не роблять.
 Агенти „Дністра“ заробили вже провізії 662,807
 корон.

На жите обезпечайте ся тільки через „Дні-
 стер“ в Товаристві кравівським; свою провізії від
 них обезпечень дає „Дністер“ на рускі дорожні
 ціли. 34 18-26

„Дністер“ припоручили Провс. Епископ. Оудинарияти.

ЧАСТИННУ СПЛАТУ
 признаємо всім особам добре ситуованим, без ріжниць
 стану або рангі.
 Ново отворений магазин новостій для жінок і дітей
 у Львові, при ул. Галицькій ч. 19, під вірною

„Малі Лувр“

поручає свій величезний вибір бажок, капелюхів, рукавичок, галет,
 пласерок, мазанок, фартурків
КОНФЕКЦІЇ ДІТЯЧОЇ І ДІЯ ХЛОПЦІВ
 парасолів, парасольок, панчох і панчохляків, товарів, воалок і інших
 модних товарів, динних товарів, столового біля, мужського, дамського,
 і дітятиого біля і т. д.
 Замовлення з провінції полагодує ся від воротно.

Управа магазину „МАЛІЙ ЛЮВР“ у Львові, Галицька 19
 (ріг ул. Собієвської). 325а

Ілюстровані ціники вислає ся на провінцію даром і оплатно.
 Наш головний склад диванів, портієр, фіранок, хідників, кофів, ковдер,
 кап на столи і на ліжка, перат, лінолеум і декоративних артикулів на-
 ходять ся у Львові, ул. Сикотуска ч. 6 (Пасаж Равемана).

ІВАН ІГНАТОВИЧ

у Львові ул. Сикотуска ч. 25 і пл. Мари-
 ница ч. II. Крамів, Суконниць ч. 20. Пере-
 мисль ул. Мацкевича ч. II
 поручає

**дуже успішні і незрівняні в наслідках
 ЛІЧНИЧІ МИЛА.**

Бензеве мило на опріщення і шкірні патна, усуває
 ропавість шкіри і надає лицю білості та овсамітної
 м'якості 70 сот.

Баранське мило очищує докладно і вибілює шкіру, усу-
 ває веснячки та опалене 50 сот.

Камфорове і камфорово-сіркове мило усмиряє свербляч-
 ку і печенє шкіри, усуває прищі і червоність носа,
 лица і рук 60 сот.

Креалінове мило знаменито очищує шкіру, усуває при-
 щі, лишай, моросту, огни, відовіжує і винніжне шкіру
 кусник 70 сот.

Сіркове мило з великим успіхом уживає до знищення
 прищів та угрів на лиці і всякої висипки на шкірі
 50 сот.

Сірково-смолове мило уживає ся на коросту. Се мило
 показало ся найліпшим средством на сю недугу, кус-
 ник 70 сот.

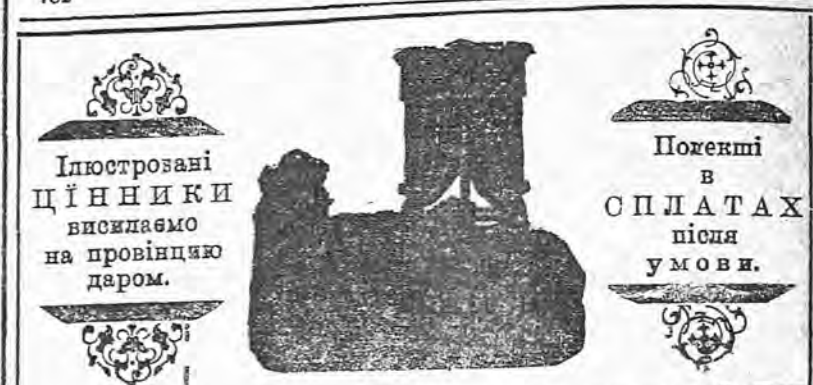
Смолове-гліцеринове мило єсть з кожного огляду одним з
 найліпших дезінфекційно-гігієнічних тоалетових мид.
 Яко звичайне мило до щоденного ужитку є завдяки своїй
 дезінфекційності а також прикметі, що зм'ягчує шкіру,
 зм'якштим і випробованим средством до усунення вся-
 кої нашірної нечистоти, кусник 60 сот.

Смолове мило усуває прищі, лишай, всяку нашірну
 висипку, почевє віг і пори на голові, кусник 60 сот.

Тимолове мило знаменито очищує шкіру від всяких
 прищів, кусник 1 К.

Танінове мило з гліцериную є незрівняним средством
 на почене голови, усуває пори і сверблячку шкіри
 70 сот. 209 50-54

Театр всілячини Dependance Bristol
 щодень представлене першорядних артистів.
 Дві сензацийні комедії. Родинна програма. Початок о год. 7^{1/2}.
 782 6-8

Ілюстровані
 ЦІНИКИ
 вислаємо
 на провінцію
 даром.
 Пожешкі
 в
 СПЛАТАХ
 після
 умови.

Всі товари, які лишилися з **випродажі**

зав'язаної фірми „А. Кшиштофович у Львові“, а то: дива-
 ни, фіранки, портієри, дивани над і перед ліжка, хідники,
 царати, лінолеум, перні і смірненські дивани та всякі деко-
 раційні артикули набули ми нотаріальним аятом до ч.
 реп. 12029/5.

Ті припаси, а також більшу часть висортованих това-
 рів нашого складу **продаємо з незвичайної наго-
 ди по дуже низьких цінах** і уділяємо Виш. особам
 добре ситуованим, на домагає так у Львові, як і на провінції
 радо кредиту після устної або писемної умови. — Ілю-
 стровані ціники вислаємо на провінцію даром, за наді-
 сланням 10 сот. в поштових значках. Поручаємо також, як
 довго вистають засоби, оті товари: Дивани перед ліж-
 ка по 30, 40, 50 кр. і вище. Дивани над ліжка по зр. 125,
 2, 2'10 і вище. Дивани сальвові по зр. 5, 6, 7 і вище.
 Хідники метр по 15, 20, 25 кр. і вище. Портієри штука
 по зр. 60, 75, зр. 1 і вище. Коронкові фіранки штука по
 зр. 60, 75 зр. 1 і вище. Калі на столи і ліжка зр. 1-20,
 1-50, 2 і вище. Останки різних матерій на меблі і ріж-
 них хідників дістати можна казочно дешево.

УПРАВА ФІРМИ „AU LOUVRE“
 256 18-37
 Львів, ул. Сикотуска ч. 6.

Наша ново-отворена фірма дамських і дітятих но-
 востій знаходиться при ул. Галицькій ч. 19.

Рух селізанських поїздів
 важний від 1 мая 1905 після середно-європейського часу

До Львова на дворі головний приїждять:
 8 Іпан 12:20*, 6:10, 1:40, 5:45, 9:15, Ворохтя (від 1/7
 до 30/9 в неділю і свята), Делятина (від 1/10
 до 30/4), Коломні (від 1/6 до 30/9 що неділі
 і свята) Керезмева (від 1/5 до 30/9), Серета
 (від 1/7 до 31/9), Вергмета (в понеділок), Ж-
 дачева (від 1/5 до 30/9) в неділі і свята.)
 „ Кракова 2:31*, 6—, 8:50, 1:30, 5:35, 8:40, 9:50*, Нового
 Свєта (від 25/5 до 15/9) Яска (від 1/7 до 15/9).
 „ Підвожочок 7:20, 11:55, 2:30, 10:20.
 „ Лавочного 7:29, 11:45, 10:50.
 „ Рави рускої 7:50.
 „ Станиславова 8:05.
 „ Самбора 8:15, 1:50, 9:20*.
 „ Яворова 8:18, 4:32.
 „ Коломні 10:05.
 „ Рашева 10:35.
 „ Туки 8:45 (від 15/6 до 30/9), Ожого (від 1/5—30/9).
 „ Бавица 5—.

На Підзамче
 „ Підвожочок 7—, 2:15, 5:15, 10—*.
 Поїзди львівські.
 „ Врухович від 14/5 до 10/9 6:50, 7:50, рано, 9:55 перед
 поїздом (тільки в неділі і рин.-мат. свята,
 1:45 пополуудя (тільки в неділі і рин.-мат.
 свята), 3:05, 4:16, 5—, пополууд. 7:41, 8:55 веч.
 „ Янова 8:18 рано, 1:15 пополуудя (від 1/5 до 30/9).
 4:32 пополуудя, 8:45 вечер (від 14/5 до 10/9,
 і 9:25 вечер (від 14/5 до 10/9) тільки що не)
 ділі і свята.
 „ Щирца 10:10 вечер (від 1/3 до 10/9 в неділі і рин.-
 мат. свята).
 „ Любіля 10:10 вечер (від 14/5 до 10/9 в неділі і рин.-
 мат. свята).

31 Львова з головного двірця відїждять:
 До Кракова 12:45, 4:15, 8:25, 8:35, 2:50, 6:35*, 11—*, За-
 копаного (від 25/6 до 15/9), Ожого (від 1/5 до 24/6) і (від
 16/9 до 30/4).
 „ Іпан 2:51, 6:15, 9:20, 2:40, 10:40*, Керезмева (від
 1/5 до 30/9), Дорин-Ватри (від 1/7 до 31/3),
 Ворохтя (від 1/7 до 30/9) що неділі і свята.)
 „ Підвожочок 6:30, 10:55, 2—, 9—*, 11:05*.
 „ Яворова 6:55, 5:58.
 „ Лавочного 7:30, 2:55, 6:25*, Котавини (від 1/5 до 30/9
 що неділі і свята).
 „ Самбора 9—, 4:20, 10:55*.
 „ Бежди 11:10.
 „ Рашева 4:10.
 „ Коломні 5:50.
 „ Рави рускої 7:30*.
 „ Перемишля 10:05* (від 1/5 до 30/9) Жирова, Ясла.
 „ Стрия 11:10*.

3 Підзамче
 „ Підвожочок 6:43, 11:15, 2:13, 9:23*.
 Поїзди львівські:
 „ Врухович від 14/5 до 10/9 5:50 рано, 8:30 рано (тільки
 що неділі і свята рин.-мат.) 12:30 пополуудя
 (тільки що неділі і свята рин.-мат.) 2:10, 3:20
 пополууд. 6:10, 7:30 і 7:55 вечер.
 „ Рави рускої 11:15 в нощі кожної неділі.
 „ Янова 6:55 рано, 9:15 передпополуудя (від 1/5 до 30/9).
 1:35 пополууд. (від 14/5 до 10/9 в неділі і рин.-
 мат. свята) 3:08 пополууд. (від 14/5 до 10/9).
 5:58 пополуудя.
 „ Щирца 1:55 пополуудя (від 1/6 до 10/9 в неділі і рин.-
 мат. свята).
 „ Любіля зах. 2:15 пополуудя (від 14/5 до 10/9 що неділі
 і рин.-мат. свята).

Примітка. Кожні поїзди крім звичайних є чаракними тов-
 стими; кожди крім є звичайним звичайним. Жирова тільки чи
 ажить ся від 6 год. ячир до 5 місяц 59 рано.

Звичайні білети іде як також білети звичайні
 роде, ілюстровані крамівським, розклада іде і т. д. мож є
 бувати через цілий рік в місцях білети ч. н. державних
 3-місячних, 6-місячних і 1-річних ч. н. державних
 26

При закупні товарів пражиме показуватись на нашу часопись.

Передплата і належність за інсерата платні у
Львові.

Від Адміністрації.

Пригадує ся, що час відновити передплату за IV. квартал згідно за місяць жовтень і при сій нагоді просить ся всіх Вп. Передплатників, що доси не вирівняли задежностей, щоби се вчинили тим нев-
нійше, що Адміністрація має в сім квар-
талі всі свої рахунки за друківню, папір і інші безусібно вирівнати, инакше даль-
ша висилка часописи мусіла би ся здер-
жати, що заподіяло би обом сторонам чи
мало неприємностей і труда, які настають
з перервою правильної експедиції чисел.

Промова бар. Гавча.

На першій засіданню парламенту виголосив бар. Гавч промову, в якій старався виложити свою програму на найближшу сесію. При тій нагоді бар. Гавч порушив також kwestію свого становiska в кризі австро-угорській, а з окрема щодо виборчої реформи на Угорщині і в Австрії, тай оправдав в цілості ті замітки, які проти теперішнього премєра міністрів піднесла справді опозиційна і демократична, а передовсім соціяльно-демократична преса і організація.

Передовсім що-до своєї злочинної інтервенції проти загального виборчого права на Угорщині, то бар. Гавч старався виправді викрутитися з пороблених ему закидів, але самого факту не заперечив — очевидно тому, що его заперечити не міг. Бар. Гавч вдовольнився лише заявою, що не є правда, аби его голос в справі виборчої реформи на Угорщині мав бути „рішальним“, та така заява нічого не значить, бо кождий знає, що було там більше операторів в сій закулісовій інтризі, а передовсім наш „rodak“ Голуховський, котрого голос яко міністра для заграничних справ і цісарського дому переважає над голосом керманіча австрійського правительства, хоч би тим керманічем був і такий улюбленець віденської камарилі як бар. Гавч. Формально отже річ беручи, п. Гавч не був головним оператором при поваленню виборчої реформи на Угорщині, але се не виключає, що і его рука була при роботі, а може навіть, що его голосу більш слухано, чим навіть опінії гр. Голуховського.

Але бар. Гавч potwierдив заміти що-до его інтриги в справі виборчої реформи еще і посередною дорогою — тим, що заявив ся взагалі противником загального права голосованя так по сей як і по той бік Литави. Бар. Гавч сказав, що уважає загальне голосованє шкідливим для нашої держави, бо така реформа ввела би панованє „механічного числа над важними і оправданими інтересами“, а з окрема нарушила-б „тривку і міцну основу пануючих вже в Австрії національних відносин“. Бар. Гавч стоїть в тім дїї — як казав — на становиску історії, а в відносинах, які видала історія, він бачить підвалину для австрійської „культури“. Що отсі слова значать, не треба хіба пояснювати. Бар. Гавч є противником загального голосованя, бо при такім загальнім голосованю прийшли-б до рівнорядного слова і угнетені нині в Австрії народи, а се після поглядів теперішнього прем'єра, потрясло-б не тільки підвалинами Австрії, але і нарушило-б єї „культурні інтереси“. Бар. Гавч ділитя народи на аристократичні і демократичні, на гегемонів і гельотів, і думає, що тільки пануючі народи можуть зберечи інтереси держави і культури, під котрою знов розуміє „культуру“ феодальну, з усіми єї кастовими і шляхетськими привілеگیями.

Що бар. Гавч застерігає при тім ви-
ключно „легальну“ дорогу для всякого
виборчого права в Австрії, то є дорогу
ухвали самого парламенту в его теперіш-
нім складі — се вже тільки дальша фін-
та з его сторони. Бар. Гавч є великий
легаліст, але там, де розходиться ся о на-
дане прав угнетеним і упокладженим, не
розуміє, що така „легальність“ робить
всяке дальше розширене виборчого права
у нас прямо неможливим. Ніхто не буде
ждати від Поляків і Німців, або від вся-
ких феодалів і шляхтичів, що вони попу-
стять зі своїх привілеїв в користь угне-
тених народів або робітничої верстви, не
тільки з тої рації, що не схочуть побіди
„механічного числа“ над „культурою“,
але передовсім тому, що самі живуть по-
том і кровю гнетених і видідчених, а
такого добра хіба ніхто без примусу не
зрікає ся.

Стара Австрія, з її середньовічною державною і суспільною структурою, з її панованем жмівки визискувачів і темної камарилі над мільонами населення і цілих народів може отже спати суцокійно — на її сторожі стоїть бар. Гавц, великий легаліст і оборонець „культури“ — тої розуміє ся культури, котрої знаменами суть: б'ук, визиски і темнота!

Промова бар. Гавча, котрий впрочім займався тільки справами народів пануючих, а про нас „нищих“ як і інші того рода „механічні числа“ не сказав ні слова, викликала знамените вражінє у більшости парламенту, а вже особливо у наших співкраянів — Поляків. Тай сему нема що дивувати ся. Слова про культуру і культурні інтереси як і про шкідливість загального голосованя виписані прецїнь на дні також їх душі і нема сумніву, що зі слів бар. Гавча вони скористають не тільки в Відні але і в галицькім сеймі. А що бар. Гавч заповняв при тім, що не має наміру розв'язати перед часом парламент і буде старав ся, аби він радив аж до літа слідуячого року, то вже було досить моментів, щоб душу польского шляхтича перенести в регіони незвичайного одушевлення. То „наш“ Гавч, наш з кістми і кровю — ось що міг собі погодати такий Дзедушицький з Єзуполя або другий подібний „репрезентант“ населеня східної Галичини в роді Пініньських, Чайковських або Абрагамовичів.

Не треба додавати, що наші чувства для бар. Гавча суть по его заяві зовсім відмінні, чим брацї-Поляків.

3 ради державної.

Ві втором почала ся осіння сесія державної ради. Рух на улицах перед парламентом був мало оживлений, за те галерії в самі засідання було густо заповнені. Міністри явили ся всі, і всі прім міністра вразової оборони у фраках, — мабуть з уваги на своїх нових товаришів, котрі є ще лише тимчасовими управителями міністерств. Кожен явив ся президент міністрів бар. Гавц, з дав соціалістів відозвався ся окликом „Pfei Gautsch! Abzug Gautsch!“ По год. 11 отворив президент палати послів Фетер засідане, повідомляючи при тім палату, що пп. Мальфаті, Тамбозі і гр. Хотек зложили мандати, а гр. Ант. Водзіцій і Газе покладикані до палати панів. Описюя відчитано письмо про уступленіє міністрів Гартля і Каля та заіменозаніє їх наслідників. Потім президент уділив годос бар. Гавчови. В тій хвилі на лавах соціалістів знов роздався крик: „Abzug Gautsch!“, а п. Фресскі кричить: „То за мало; не дати єму говорити!“ Президент палати просить послів, щоби ушанували свободу слова. Кони троха успокійо ся, президент міністрів почав говорити.

Бесіда бар. Гавча.

Після вступу приступив президент до обговорення теперішнього політичного положення, а передовсім відносин Австрії до

Угорщина. Обіймаючи свій уряд — говорив бесідник — переняв я всі умови, зроблені свого часу з угорським правительством, і то без жадних застережень, і я готов зробити все, щоби сповнити свої зобов'язання, але й з другої сторони австрійське правительсто мусить домагатися, щоби угорське правительсто зробило те саме. Йдеться, щоби в означенні часі зроблено, що треба, до відновлення торговельних договорів і до переведення договорів уже пороблених, і в цій справі не можемо нічого уступати. Ми кожної хвилині готові узглядити економічні відносини і відносини Австрії до Угорщини (ревізію закону з р. 1867) з застереженнями, що-йно висказаними короною і способом короною указаним. Додати мушу, що в разі, коли би на наш превеликий жаль Угорщина не згодилася на наше становництво в справі торговельних договорів і крайнього речення по день 1 марта 1906, то будемо наших інтересів боронити і в своїм часі зложимо відповідне внесення. У зв'язи в сям зазначу, що в разі, коли би делегації не могли погодити спільного бюджету, правительсто зложить відповідне внесення на покриття витрат від д. 1 січня 1906.

Щодо анції торговельно-політичної переведено вже вміну гадока Воїгарією, Росією, Швайцарією і Сербією, тащ що можна буде вже розпочати устні переговори, розуміє ся, з найбільшою увагою на інтереси домашньої продукції, особливо на поділ річкових. А що реченець заведена нової конвенціональної тарифа в Німеччині і для нас мусить бути важний, то поробляємо заходи, щоби й з нашої сторони з дцем 1 марца 1906 почали ся нові відносини цілові і торговельно-політичні. Днятого д. 12 жовтня начнуть ся устні переговори з швайцарськими відпорушниками, а потому наради з російськими і болгарськими. В справі нових торговельних договорів в Італію незадовго до рочним італійському правительству наші жадана. Переговори з Сербією також уже підготовлені, а виміна гадока з бельгійським правительством на злийсь час відложена. З Румунією веде ся ще переговори, щоби і втягнути до торговельно-політичної анції перед дцем 1 марца 1906.

Переходжу до справи, котра в остатніх часах довела до дуже острх напастей на мою особу. Маю на гадці справу загально-ного голосованя на Угорщині. Ві-сти, які в сій справі голошемо про моє ставленнє, в неправдні. Отою на тім, щоби до внутрішніх справ Угорщини не мішати се, так само як і я мусів би рішучо заварувати ся против того, коли би з угорської сторони хотів хто мішати ся в анінебудь наші вну-трішні справи. Всім таки можуть бути кнаї, в котрих голос австрійського президента мі-ністрів мусять бути і буде слуханий. В та-ких кнаїх маю право і обовязок забрати го-лос і не дам собі нікому се право укорочу-вати. Я не в і не буду противником розшире-ня виборчого права і ніяка разів навіть ви-ступав за тм розширенням, а при нагоді на-міреної реформи виборчої в Чехак буде мож-на побачити, що я готов виступити за допу-щенням мирових верет до політичних прав. В цілій Европі цілком ясно показує ся на-прям до повільного розширення виборчого права. Сей напрям узглядаєно і у нас, а певно буде так і в будущности. В засаді не можна тому напрямови відкапати слухности. Але в Австрії так далеко відлуча реформа стрічає ся з трудностями через те, бо загаль-не право голосованя мусить опирати ся на сидних і тривких підставах та уніорядкованих відносинах національних; а при етнографіч-них відносинах нашої держави те, що мало би бути р'вним правом для всіх, може стати ся покривдженом найважнійших і заіслух-нійших інтересів, бо рішала би механічна за-сада «фр о річак, котрих годі так рішати. [Прочіти одески у енцикліетів. П. Еленбо-ген: «Се вже дуже старий аргумент[“]. Так, але згідний а історією сей держави і її куль-турними інтересами. Та і все, що у нас діє-ся, мусить діяти ся в дорозі конституційній, бо на конституційній основі опирають ся всі наші правно-державні інституції; а насильна перерва легального розвитку наших відносин мусить захитати правну свідомість і правну певність на цілий ряд поколінь.

Вязьковській справі Шпеска ві-
ста, які так дуже занепокоїли деяких поліс-
е, не згідні з правдою. Правителство в своїм
часі внісє вязьковскі закон. Поки-що воно о-
спирає ся на теперішніх законках. А коли та-
сам тут і там появляють ся жалоби, то сер-
годі минути при рівнородних відносинах і
папуноути дражливости. Але правителство

Параграфите на „Дело“ в лѣтер. дѣятелини

в Асюті: за три місяці

за цілий рік . . .	38 з.	— 45 з.
за рік . . .	16	— 35

У Львові (за п'ятьох перевантажів)

за цілий рік . . .	38 з.	за рік . . .
за чотири роки . . .	7	за місяць . . .

Поодинокі ціло коштують у Львові 10 з.
на провінції 12 з.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 34 т.
Баторая. — Рукописи зберігають ся лише на поборювані
на гережках. — Розширені початкові вікні і

Головкина виходять приймають од по 20 з. за од стрічку інертоту або за ві місто, а в рушні. «Н діслане» по 50 з. — Подати і інші привади: стогомні чиноту од по 20 з. за стрічку.

завжди готове предметом спонати свій
бонус

В справі удержання цих приватних залізниць перобило правління: потрібні заходи і німало залізничні до подальших проектів вступати. Перше відомство підняло залізничні і позначило своїх відпорників до переговорів; хоч прийде деякою невеликою труднощами, такі владі, що ті переговори доведуть до доброго кінця. Такі переговори називаються незадовго і з нашими залізничними. Над реформою теперішньої організації залізниць працює тепер міністерство так що найкраще разом з причетним одні з приватних залізниць до сім державних буде й реформа переведена. Правління хоче перевести організацію, котра би й потребам руху задовольняла і заспокоїла різні національно-політичні домагання.

Вже дазвініше призначено правител-ство 25 мільйонів на потреби висна-жків а в найближчих днях зложити в па-тітний переведення своїм аснці. Зазначити-ше треба, що справа університетів чи тоді-шніх видівлі університетських може бути по-дагдженна лише в д.розі законододній.

Як доси, так і далі буде правител-
ство пошукати аби ближче обох народів
заселяючих чеське королівство.

Задля скликання соймів теперішня сесія державної ради буде коротка, а з кінцем падоліста рада знов збере ся і безперерв буде радути до кінця червня або до початків липня 1906. В липні буде розвизана, а нові вибори відбудуть ся в другій половині вересня і в першій жовтня. Астане ся так лише в разі, коли палата сповнить свої обовязки — не для правительств а для держави, — значить, коли ухвалить бюджетову провизорію, торговельні договори, видатки на опільні потреби і побір рекрут. Інакше буде правительство змушене раніше відкликатись до народу.

Кінчу. Зобов'язався я може до тяжких часів. Ті часи вкладають і на правительстві, і на репрезентативну народів великих обов'язок. Dlatego є оправдання моя просьба; зменшити панове, партійні суперечності, щоби віддавати услуги вітчизні і народам, а правительстві сповнити свій обов'язок.

Выводи міністра енергії.

Описля міністер скарбу Козоль вилонил фінансовий стан держави. Надвизина в дох-
дах, о 2-9 мільонів К більша ніж торів, пр-
значена на поворот деяких ожеданих біз-
паш видатків, особливо на підміненя опі-
ки доходів і кредитових інституцій. Указа-
ши на конечність теоретич резерв, обговорю-
міністер подробиці прелімінованих доходів
видатків та звернувши увагу на трудноста
тримання бюджетової рівноваги. Далше уні-
зує законечність управлинєня спадкових
дежатоїтєтї і реформу домового податку
згадує про усунєні вже податковї татарї.
після обговорєня санацїю правих фінансї
особливо галицьких і чеських, та вважує
важкю справу дуже великого врсту видатк-
на платї урядників, ті видатки вноєш-
тепер третю часть всіх видатків державних
дцятого треба завести в адміністратїї
органїзм обмеження. Таким способом узко-
ді гроші можна би ужити на поворот до-
державної служби, як почтових і залізнич-
маніпуляток, скарбової сторожи і доше сл-
жачач практикантів. Міністер закінчив усе-
невем, що державна адміністрація в даден-
від дрібязкового фіскалізма.

Дискусія над заявою президент міністрів.

Промовивши лише п. г.р. Штернбер
зачинаючи свою бесіду словами: "При т
силі, яку казав угорській сойм, і при сл
бості корони, австрійський парламент є д
свою купюю грою (sein Drackhaufen)".

По замовленню дискусії палата призначила ч. Ріція, щоби справу заложити в італійського університету.

Розв'язати у справі з давнього порадки
Посли Хон, Фресль і тов. згодом
нагді внесені в справі загальшого розсуду
на; в тій самій справі виникли ще два ви-
сеня від пп. Пвадка, Крамарца, Шустер-
на і тов. і від Пернарторфера, Дашинько-
ї тов. Пп. Люгер і Дикташтайне внесли і-
терпизацію з протестом против відмови і-
горського сойму у виборі делегації. П. Ва-
лдорський вніс інтерпизацію в справі
підняти соціальшого старости. П. Шустер-
шні зложав нагді внесені з жаданням, щоб
видано забориджене против арсту ем-
грації.

На вчорашнім засіданні п.

Ново отворений магазин ШУБ

коло sklepu и. Седянка

баранків, сільських

у Львові

ул. Собіського ч. 9

Станислава Стемпковича

...страху; звідси ко

поручає по нахвилянуційших цінах свій багато засомотр
ний магазин шуб, так готових, як і шкіра та маторні и
покрите шуб у великих виборі, а також каталог з перелі
сті до савий. Цінники на домаране. 208 5-11

808 5-10

читано інтерпеляцію п. Зомера в справі явковій в судах шлезьких і нагале внесені п. Шенерера о заведення персональної унії з Угорщиною.

Опільці приступили до дальшої дискусії над заявою бар. Гавча.

П. Лехар, полемізуючи з Гавчем, висловлює сумнів, чи з уваги на угорські події буде можна торговельні договори полагати на час. Дальше жадіє над тим, що наслідком переваги аграрників ціла політика торговельна передовсім має на увазі різнічі інтереси, а вандебує промисла. Що-до виборчої реформи на Угорщині каже бесідник, що президент міністрів потвердив все, що говорив про його інтервенцію. Бесідник зве Угорщину шляхотською республікою, в котрій король є лише ліпшим графом; тимчасом шляхотська республіка для повільної держави є вже неужиточною машиною і диятою треба виборчу реформу на Угорщині уважати за річ патріотичну.

П. Пержерсторфер критикує повздене бар. Гавча, котрий в теперішній трудній хвилині не здобує ся на жадну здорову гадку. Президент міністрів, маючи на увазі передовсім інтереси династії, виступив против загального виборчого права і там скривдив верстау робітничу та підбурив її против династії. Тим способом веде президент міністрів політику найгірших катастроф. При такім стані річів повинно бути обов'язком всіх стороницків з'єднати ся з соціалістичними демократами до боротьби з привилеями шляхти. Бар. Гавч, правнаною загальне право виборче небезпечним, записав собі з робучої верстви і заявив ся служого інтернаціоналізму і вимарши. Нехай же уважало, щоб виступати в Росії революція не перекинула ся також до Австрії. Робітничі могли би одної днини закликає: „Геть з династії! Геть з людськими неприязнями народова!“ Гавч є нашим смертельним ворогом, диятою кажемо: „Геть з Гавчем!“

П. Сильва-Таруна заявляє, що його сторонництво стоїть при одностаті і неподільності монархії і готово в потребі виступати в обороні спільних інституцій для загальної доброї держави. Бесідник витав енергію і рішучість президента міністрів і так само з відчуженістю витав заяву короля, що в справі команди і службового явиза не пристане на жадні успіхи.

Промовляючи ще пп. Офнер і Тавчар, а потім дискусію перервано. Наступуюче засідання назначено на п'ятницю.

Італійські посли нараджають ся, чи не усунути би їм в пакети послів, не щоб посилати махдати, а лише щоб не брати участі в нарадах.

„Przemysł krajowy w opałach“.

(Письмо із Судової Вишні).

Дня 19 вересня с. р. відбула ся в Судовій Вишні одностатня вистава вугорів krajowych і по помуду виставу przemysłowu. У вічу взяло участь охото 80 осіб, майже всі Русини. Предсідателем віча вибрано місцевого нотаря п. Деллера, знаного досі як чоловіка „ліберального“, однак п. Деллер хотів сам разом бути sprężystym, та ему се, завдяки участі Русинів, не удало ся.

Головним референтом przemysłowu був делегат Ліги ретосу przemysłowej із Львова п. Сьвєжавський. Він наумовно представив користі випливаючі з піднесення кравового промислу для цілого населення краю, без огляду на вродність та вірогідність, і заохочував купувати лише краві вироби, констатувавши в жалем, що ані в однім склепі в Судовій Вишні не знайшов навіть однієї кравової виробу. Відтак ще явильш панов відчитав в паперу свою бесіду, в котрій обширно описав бульбу, горох і капусту, а відтак високі лівнірники не кравового але загальної виробу, wprawdzie bajecznie drogie, ale i bajecznie łiche. При тім нахвалу ся сей „чтець“ бесіди ні сіло ні пако на „соціалізм“, о котрім (як показало ся зараз) найменшого поняття не має, і вклучив вкінці, що соціалісти то найбільші вороги przemysłu, іду і розгядку, społeczeństwa, kraju і ojczyzny таї вважали цілої людськості. Сей відчит прикро вразив головню самого делегата Ліги, котрий бажав знайти в Судовій Вишні ліпших porębaczów przemysłu krajowego.

Відтак забрав слово п. З. Сьварко в Мостях. Показав його здивувала делегата, котрий (як показало ся) зацікавив ся вже з ним в Мостях. П. Сьварко признав велике значіння промислу, при чім вказав на Французів і Англичан як на промислові народи і на теперішню колоніальну політику Німців, котрої основою є промисел. Заявляв, що стан економічний є вважати найважливішою основою життя-буття народів, держав і їх політики. І в Польщі розвиває ся промисел в мольних засновах на праві магдебурзьким. Однак шляхта, якаючись політичного впливу міщан, різними способами законами здригала торговлю, промисел і міщанство і доздала їх до цинкового заснічення. Відтак бесідник підніс сумніви що-до шаво успіхів розпочатої тепер акції przemysłowienia kraju. Поперед всего се анда дуже спізнена — в порі політичної незалежності і розвитку антагонізмів в краю: соціального, політичного, національного і вищих. Політична завданість вважано не опріє оїй акції, а вважати антагонізмів стають часто на перешкоді її розвитку.

Восьмим пасамперед на увагу питає: яке становище займає шляхта до сей акції — прихильне чи неприхильне? Коли прихильне, тоді przemysłowienie сприятиме ся з надвоїм широким масами і всіх демо-

кратичних партій політичних, котрі будуть боїтись, щоб кравий промисел не послужив їм до скріплення її сили економічної а тим самим і політичної, щоб н. пр. в промислових заводах і фабриках не виховувалась зависпа під шияхти армія для підтримання шляхотської політичної переваги. Коли шляхта, з історичної консервенції, займає становище неприхильне акції, боїтись, що при розвоє кравового промислу значно подорожуватимуть робітники або що готова виступити ся грізна армія панована сила верства промисловців, як в краях західної Європи, тоді знов акція przemysłowienia kraju не удасть ся з виши шляхти, тим більше, що до розвоє промислу треба відповідних законів, а всі закони у нас зависять від вої шляхти. Отже ця прогнаником буде шляхта, чи широкі народні маси, с. е. консументи, в кождім разі протавник буде сильний.

Дальше: головний контингент наших купців становлять Жиди. Они вназдо дбають о свій гешефт і вназдо острожні, щоб свій інтерес мали посвятили для польського патріотизму і „ojczyzny“. З різними отже конкурентними причинами они не могли би зацікавитися з продажкою кравих виробів та, щоб відповідно здолати ініціаторів розвоє кравового промислу, а краві товари і при найкорисніших обставинах не скоро довіряють товарам заграничним. Для успішної акції агітації і ширення кравих виробів скоче Ліга отворити по краві базарі, але тим она виступить конкурентно жидівським купцям і в сей спосіб зробить з них другого свого завязаного ворога, небезпечного своєю зручністю, витривалістю, енергією і т. д.

З окрема вважати наслідки би тут свої рахунки. Гнобленою нацією в першій лінії ми Русини. І тому мусимо завчасу знати, яке заняті становить. При тім зорієнтує нас найліпше розпіване, яка партія політична найгорячіше займає ся przemysłowieniem kraju? Партияю тою суть вшехполяки, котрі бажали би втопити кождого Русина в жодній воді. Як та партія відноситься до Русинів, се доказує от хочби вступна стаття (з 189) Stow'a polsk'ogo (ч. 434) під заголовком: „O gatowaniu własności ziemskiej“ де автор радить не допускати Русина при парцеляції двірних обшарів навіть до „przebieg ziem“! — при чім попадає аж в ерес, бо саме не вважати в поступованню супротив Русинів на „jakas Chrystusowa sprawiedliwość“! Коли отже та партія в поступованню своїм супротив Русинів не вважає не лиш на справедливості людську, але навіть на Христову, то явне Русини мають відносити ся до акції przemysłowienia kraju, заініціованої і веденої вшехполяками? Чи Русини мають бути дурні — втягати із своєї кишені тяжко зароблений гріш і віддавати его вшехполякам за „wugobu krajowu“, щоб они нашим коштом багатіли і за наш гріш я а с б и л и? „Ту, кажуть, нема помітани“. А чому ж нема на виставі таблички руських напий? Чому на виставі нема жадних витворів руських інституцій, як н. пр. „Trud“, „Raznica“ і т. п.? Чому в головнім вярді Ліги нема відносно Русина? „Се, кажуть, справді формальні“. Але ж ми від 600 літ наущились вназдо добре пізнавати значіння тих формальностей!

Тут предсідателем відобраз бесідникови слово, кажучи, що се бесіда політична, а акція промислова не має ніякої звязі з політикою. Задля відображення бесідникови голосу вчинила ся буча, бо Русини рішучо і гримко запротестували, кажучи, що справа повинна бути ві всіх боків належно освітлена, щоб Русини, котрих до акції втягає ся, доміждно розпізнали, яке становище їм заняті. Вшехполяки, видівшись безвильними, помакли, але п. Сьварко заявляючи, що піддає ся воли предсідателя, перестав говорити.

З віча не було найменшої потіхи ані користі для przemysłu krajowego. Вправді п. Сьвєжавський намагав ся ще затерти вражіння бесіди п. Сьварка, кажучи, що для піднесення промислу ніколи не є за півно; що піднесення п. Сьварком справи не дадуть ся на вічу полагодити, бо до їх полагодження треба довшого часу і доброї волі обох спорачих сторін; що ліга остає в добрих зносинах з Народною Торговлею і удавала ся також до Рязанці, а закінчив вношенням, щоб зібраві вибраний комітет для порятування przemysłu krajowego. Против того вношення заявив ся знов п. Сьварко, щоб делегатові показати, що ми в силі виповіджену нам в Мостяхках „walkę na poję“ праятати, щоб делегат бачив настрій і снау Русинів, котрі в разі потреби знайдуть у себе силу, і щоб острів своїх вшехполяків перед консервенціями, а коли они „образумлять ся“ і злінять свою екстермінаційну політику супротив Русинів, тоді значно боєдувати о przemysłowienie kraju і о виборі комітету.

При зарядженні голосованню що-до вибору комітету піднесло ся три руки! Та сзешу не гізючіе? каже старенький бурмістр, котрий до чогось подібного в своїм магистраті не був призначавий. „Nu! род-поісіе геєс!“ кричати якісь два вшехполяки і самі піднесли ще чотири дві руки до гори, але й ті сейчас назад улапи. „То рбінєй!“ каже делегат до предсідателя, а предсідатель: „No, komitet różniej się wybierze...“

Тав скінчив ся вісє przemysłowu в Судовій Вишні повним „пошарменієм“ вшехполяків...

Вишньський.

3 Росії.

Петербург. Дневник „Русь“ доносить, що проект правли о свободі зборів

уже виготовив підкомісія гр. Ігнатева, а розглянути его мала окрема комісія гр. Сольового на засіданні минулої суботи. Суть проекту ухваленого підкомісією така:

Збори можуть мати за цілю: обговорювати питання державні, суспільні і політичні на ось-яких основах: Хто хоче устроїти публічний збір, куда учасники допущаються ся без запрошення за оплатою або безплатно, за бікетами або без них, має обов'язок повідомити о тім начальника місцевої поліції, городоначальника, оберполіцмейстра або поліцмейстра, або справника або аналгічного ему урядову особу, не пізійше, як на три доби перед отворенням збору. Коли збір скликає ся не в місці постійного пробування начальника поліції, то повідомлення треба виставити не пізійше, як на сім діб перед отворенням збору. Місцева власть має право вказати на збір урядника, котрому мусить ся дати місце, яке він вказав, щоб ему відгідно було наглядати за всім, що дієсь на зборі, а до помочи ему може власть вказати поліцію. На жадану урядника мусить той, хто скликає збори, або розпорядник на зборі або предсідатель збору чи заступник предсідателя подати урядникові імена і місце замешкання тих осіб, що промовляти на зборі.

Той, хто скликає збори, або предсідатель збору, не допущаючи ні якого противного прозаву, обов'язаний заманути збір, коли він в суті річі відійшов від означеного предмету его нарад; коли на зборі вгоспожувано гадки, які викликавали би ворогованя одної версти населення против другої; коли на зборі ширено візвання або видавництва против правительств; коли на зборі вгоспожувано чинились проти держави, підбурювані до насильства і до непослуху властям, або иншим подібними переступними чинками; коли на зборі знайдуть ся особи, котрі не мають права там бути і не хотять на візване вийти зі збору, коли збір вважати прийав характер публічного спокоеви та публічний безвечности. У всіх тих випадках присутній на зборі відпоручник власти має право зажадати від того, хто скликає збір, або від предсідателя збору заманути збір, а се зажадане они обов'язані сповняти; коли би збору не замкнено, то урядник замкає его на основі своєї власти.

Холм (урядова депеша): „Дня 8 (21) вересня при тисячак богомольців київський митрополит Фавіан, в присустві варшавського генерал-губернатора (Скалона), відчитав на історичній горбі холмського собора царський указ о іменованню пресов. Висока холмський єпископом. Холмська єпархія істаунала ще за часів князя Давида галицького; дня 8 ст. ст. вересня с. р. відправлено відроджене самостійності сої єпархії“. [Прим. Ред. „Діла“. Оповід „відродив“ холмську єпархію тепер — на доб на гни! — в наслідок великої дезерції бущих уніатів до римско-католицької церкви і то не лиш т. зв. „упорядкованих“ але й формально „свідчених“ з православною церквою. Нині, по царській маніфесті о свободі переходу з віри на віру, основане холмської єпархії православної на ніщо не вдалось, тим більше, що після інтенцій синоду і правительств основане холмського єпископства має служити до ще дужшого москвошвення проклятих „малоросов“. Розумна рада, щоб не видати Русинів на жир Польщі, а повернути бущим уніатам їх церкви й священників-Українців, бука горохом металом о стіну... Перемогла безпам'ятна, сважена ненависть московська до української нації].

З'їзд земств і міст в Москві.

Сей з'їзд почав ся в домі князя Новосільцева дня 25 с. м. сполучення. Московський генерал-губернатор дозволив его лише під умислом, щоб на нараді був заступник адміністративний з правом розважати наради а в потребі ужити поліції або й війська, колиб переступлено услива підкиновані з'їздом міністром справ внутрішніх. В нарадах бере участь 150 заступників земств і 62 заступників міст.

На порядну денний стоять такі справи: відношеня земств і міст до державної думи, політична програма, політичні і загальнолюдські права, місцева автономія, права народностей організація судівництва, питання селянське, місцева самоуправа, публічне виховане і програма економічна. (Після одної вістий справу автономії в Польщі знато з денного порядку, після других раджемо над пею і навіть ухвалено „яв найширшу“ автономію в Польщі.) Досе є певні звістий лише про наради й ухвали з'їзду в справі становища земств і міст до державної думи.

Наради з'їзду отворив президент московського земства Гюжові і представив відпоручника правительств в особи Вороніна, шефа канцелярії московського генерал-губернатора. Президентом з'їзду вибрано однодушно гр. Гайдену.

При дискусії над першою точкою денного порядку — ставовища земств і міст супротив державної думи — поодані члени з'їзду промовляли за бойкотуванням думи, але загальна заява ся за взяттям участі в агітації виборчій, у виборах і в думі. Задані думи має бути боротьба против бюрократії в ім'я свободи і рівності. По довгий дебаті ухвалено резолюцію такого змісту: „З'їзд відпоручників земств і міських рад заявляє, що дума єдина серпневого закону не є збором народним в правднім значінню. Але зваявши, що передвиборчі збори, гуртучи значну часті соціальних елементів усеї держави, зможуть помочи соціальному рухову до освяження політичних прав, то узає ся за різ потрібну, щоб російські горожанам, прихиливши політичну програму поставлену на конференціях заступників земств і міст,

виступили в можливо найбільшій числі додуми, як солідарна група, щоб вибороти гами, як солідарна група й рівності, рантій для горожанської свободи й рівності, які ухвалено на попередніх з'їздах, і щоб сотворити народне заступництво на основах проголошених з'їздом земств“. Дальше радив з'їзд над програмою і кампанією виборчою та над установленням комітетів локальних і центрального в Москві...

Телеграми.

Петербург. Студенти петербургського університету ухвалили за зборах: 1) відомити страйк аж до часу, коли буде его вимагати революційна тактика; 2) університет має бути отворений лише для підготовки рішучої боротьби; належить при тім ужити всяких способів, щоб реваншувати революційну агітацію серед студентів при помочи зборів і організацій, котра має бороти ся о свободу робучих верств.

Варшава. Генерал-губернатор Скалон дістав в понеділок від революціоністів варшавської смерті.

Гамбург. Hamb. Nachrichten доносить з Петербурга, що в Гельсінгфорсі в будинках нової двірці викрито великі склади зброї і динаміту. Узяно 87 величезних урядників і вої двірці і пристани обладжено військом.

Ново. Зранено тут бомбою поліцмейстра Іванова, трох поліційних урядників і три жінок.

Берлін. Віте від'їхав до Петербурга.

Петербург. Вибори до думи мають відбутися д. 4 грудня.

Петербург. Петербургська агенція доносить, що д. 21 с. м. російські дипломати заступники заграничні дістали заяви, щоб правительством, при котрих настановлені, вручили запроси на другу конференцію в Гаї.

Рим. Російський амбасадор доручив італійському правительству запроси на другий конгрес в Гаї. Правительством прийнято запроси.

3 Угорщини.

Про вражіння і наслідки, які викликає відправа мадарських провідників на мадарській суспільності, доносить в Будапешту до N. fr. Presse: Політична атмосфера душна. Всі верстви суспільності без різниці; сторонництво відчувають заповідну внавагу. Вже певно й у Відні пізнали, що горда відправа заступників більшою не тільки не осягла цілю, а викликала протестивий наслідок. Ніколи сім і певність себе коаліції не була більша як тепер; ніколи віра в осягненні успіху її політики сильніша. Додати до сего, що тепер розуть і ради коаліції, і вже тепер можна бути приготуванням на те, що скликає на д. 3 жовтня збори всіх тих, що згоджують ся з поглядами коаліції, деде помістять послів, котрі згодують ся на нараду і піддадуть ся її постановам. Тепер глядають моторів віднесої пригоди і певно, що їх найдуть, а обурення на них є так велике, що ніяке урядове становище не може бути так сильне, щоб его не пошатили. Кождий чесний чоловік мусить признати, що провідники коаліції ужили всіх своїх сил і впливу, щоб обурення мадарської суспільності удержати в границях законів. Всі нині відчувають, що успокоєня може лише в такім разі наступити, коли чим скорше стане ся щось такого, що може причинити ся до успокоєня. Всі перегороди між сторонництвом улапи, всі різнці політичних поглядів щезли; єдиним серцем і єдиною душею находити ся ціла Угорщина в однім таборі. Всеж таки не щезла давня надія на можливість мирного полагодження кризи.

Magyar tudosok оголошує деякі висновки провідників коаліції, котрі в суботу були на аудієнції у діора. Колупт мав сказати, що переважна більшість народу отворто згоджує ся з поглядами сторонництва незалежності. Політика і засади того сторонництва мусять побідати. Всеж таки він не протизив ся полагоді і всіми силами буде старати ся о мир. Коли програма сторонництва не може тепер у всіх пооробках здійснити, ся то він може собі полагоду лише так узяти, щоб по часті обіцяв монарха, по часті законами було забезпечене негарушене збережене принципів. Він гадає, що поагода є можлива. — Гр. Альберт Апошій вірить також в будучність і бажав повної побіди засад сторонництва незалежності. — Гр. Юл. Андраші вгадує, що засади сторонництва незалежності віднесуть колись повну побіду. Він чує, що цілий край є відданий тим засадам; а хоч він сам з переконання стоїть за угодою з р. 1867 і того становища не покине, всеж таки не уважає за річ відповідну, на силу шлести против стрії. В разі, коли би поодинокі члени его сторонництва скотили протиступити до сторонництва незалежності, він не буде їм перешкоджати. — Вар. Ванфі стоїть також при угоді з р. 1867 і гадає, що не треба її покидати. Лише надмір королівської власти понад правний круг нації не є ані відповідний ані оправданий. Він не узаєє положення за безнадійне і гадає, що права народу віддуть з теперішньої боротьби з побідою. — Гр. Аладар Зічі не зважає би ся навіть перед найрадикальнішим середствами, але уважає за річ козачну, щоб помірне між королем а народом відбуло ся як найладше. — Всі названі тут провідники згоджують ся в тім, що відношеня соїму, колиб нано знов наступило д. 10 жовтня, треба праяти до відомости, хоч воно без сумніву було би наду-

життя закону із сторони дорадників ко-
рони.

Управлінчий комітет коаліції вибрав на понеділковісіє засіданню тіснійший комітет, до якого належать Комшт, Кар. Беттеш і гр. Алб. Анонії, і припоручив йому виготовити умовитовані внесення на обговоренні на д. 3 жовтня загальні збори коаліції. Сей тіснійший комітет подає до загальної відомості основні засади, котрих управлінчий комітет тримає ся в своїй діяльності. Зміст сего щомісячного ваджа браку місця в нинішнім числі подамо вввтра.

Ректор будапештського університету д-р Ляйт усуває розпорядження попереднього ректора, котрий заборонив був студентам брати участь в зборах і демонстраціях поза будинком університету. Д-р Ляйт виходить з того становища, що університетські дисциплінарні приписи відносять поведінку студентів поза університетом під загальні закони. Розпорядження нового ректора приналежало студентам з великою радістю. Ніякі мають урядові великі збори і бенкет, на котрі являть ся і декатори політиків, а на д. 2 жовтня надать похід в смодеєвцями в честь провідників коаліції.

ТЕЛЕГРАФИ.

3 Угорщини.

Будапешт. Budapesti Naplo доносить, що незадовго відбудуться нові вибори; а коли би вони не правилися ніякого складу стороництва, тоді цісар уступить на річ арх. Франца Фердинанда, а сейм буде панувати без парламенту. — Міністер внутрішніх справ оголосив, що против всяких учинних розрухів буде виступати в усею рішучістю.

Будапешт. Президент павати посців Юст заявив прихильно, що тепер всі опозиційні стороництва повинні відлати ся з стороняцтвам незалежності, щоба залезнати ему абсолютну більшість в сойм. Він виспавав при тім бажаня, щоба передовім гр. Андраші в своюю групою дисидентів приступив до стороництва незалежних. Ліше тым способом та дальшою втрезалою а скокійною правдою можна запобігти, щоба у Відні не уважано Угорщини за власність австрійского цисаря.

Відень. Вчора був бар. Феєрварі у цісаря на авдієнції, котра тривала від год. 1—2¹/₂. Нині знов буде на авдієнції.

Будапешт. Вчора були тут на улицах забурення, при котрих було 40 осіб ранених між ними 8 тяжко.

Відень. Wiener Allg. Ztg. доносить, що гр. Фаєрварі згодився утворити кабінет, але з тим, що його програму затвердить цісар. Цісар має що-до виборчої реформи деякі сумніви, отже може бути, що ся справа буде з програми Фаєрварія усунена. В таких разі уступки би з кабінету міністер Крістофа (автор проєкту реформи) і може ще оден з його приятелів. Той сам дивний пише, що вісти про дальші переговори і про намірені ніби то уступки із сторони короля не мають жадної підстави.

НОВИНКИ.

— Ворог "Просвіти" з Петиніжана пишуть нам: Велике "Опаси-Віг" налянуло ся п. Колодійцевим, що хотів трояк за пізно, та все тамі дав в 196 ч. "Діла" пізнати світовим о. Т. Трача. Для доповідання мнучаста сего "діяча" позовомать Хвальна Редакція докончить ще кілька дізавих фактів, про котрі ми довідались при такій ось нагоді: По вчєрнящизі в Ковалівді постановили чатальніми "Просвіти" в Яблоніві уладити концерт також в честь пам'яті Т. Шевченка. Та на превелике диво петєніжниське старостя зборонило сей концерт з причини "небезпеченства огня". Тоді зійшлися ми на іменни ч. Павло Котлярчука, кошового туземної "Січа", котру петєніжниське старостя перед кількома днями було розважало. Оже при сій нагоді діналось ми про Т. Трача, пароха Стопчатова, до котрого належить також Яблонів, що він є також головою яблонівської чатальні "Просвіти" від шести літ і так гарно ї закомисусе, що ола спить мертвецьким сном. Назвіт' здвигненого від кільканайцяти літ а недокінченого будинку на чатальню не сироміг ся доміняти, що при добрій волі і охоті дало би ся найаише двома сотками довершити. Як зійшов гулум дивував ся, що кілько рази прийде він до церкви, то все паску святять, там о. Трач, кілько рази прийде до чатальні, то все відбувають ся вірічні збори, на котрах дав себе вибрати головою хйба на те, щоби знос цілий рік нічого не робив. Чи се не встид? Але не менше повинні аистадати ся самі члєни чатальні, котрі вибирають злобного мєсєовфіла на голову чатальні "Просвіти". Другим великим гріхом о. Трача є сей, що він навіть не сповнає своїх обов'язків яко душпастир і учитель релігії, бо до трєх в єго парохії єствуючих шкіл заходить дуже рідко. Се байдуване негованєне вихованя шкільної молодіжи в душі релігійним вичидкало таке обурєне у родичів тої-ж, що деякі з них позмають свої діти на науку релігії до польського євєновда. Перєд двома роками війшша буда навіть жамбо до станиславівського єконоєтора, однажко єейбо на сьмїх єконоєтор по сій жамбі іменував о. Трача єконоєторським відіоручником до нагляду науки релігії і в єго і в доєрєктній школах. Длєтого вже крайній час, щоби боді тепєрішній владика станиславівський заповіг сему ляху а найсворше там, щоби на дав до Стопчатова єотрудника, бо се парохія

дуже велика о трех деревях і трех школах. Минувшого року під напором старости уважали абиловська рада громадська, зложених в 16 жидів в 8 християн, завести в школі викладовий язык польський, коли отже не буде тут рваного священника-катехита, то рускі діти не лише спольонізують ся але і зматиматись ся. А хто за се відповість перед Богом і руским народом? — X.

— Наше недбалство. Під таким загоном умістало "Діло" в 205 числі допис о. Хойнацького пароха за Гарасимова, котрий підносить справді прикрий факт, що на розписаний ним конкурсу на будову церкви Гарасимови не оголосив ся ані один Русин-яко підприємець. Та не тільки в Гарасимові, але майже всюди, де щось більшого будовано, таке чувало ся. Одні будови дерев'яних церков помилшали ся вже поки-що в більшій частині в наших руках, а муровані позостають в руках незнаймих майстрів. Причина тому на мій погляд ось яка: Передовсім у нас нема ще достаточного числа добрих підприємців а школою і практикою; будівничі наші звичайно неграмотні сокритими самоуки — хоть що правда, майстри переважно добрі, але плану не держать ся, бо як сказано неграмотні. Що-до роботи при будівлях дерев'яних сих наших майстрів не так легко заступити, лиш щоби они скотили арозуміти, що тут наука — бодай настільки, щоби мож плян прочитати, — кочечне потрібна. Інша знов річ що до підприємців будувель мурованих. До сего наші шюда не брали ся, бо се робота "мієска", а наші міщане вправді промисловці і ремісники, та

єе тільки на малу свадю — в дрібнищя. Предпризмиство прим. мурованої церкви належить вже до більшого, вимагаючого більшого засобу грошевого, більшої науки і правити. Наш чоловік водить шити унівські чоботи, котрих тепер мало вже хто носить, як мав би прим. відбуту зимовий курс мулярства в львівській промисловій школі і по укінченню сего курсу стати добрим підмайстром а о післяд майстром мулярем та підприємцем. Нам брак сеї власн. в суспільности. Та на жаль ми не звертаємо уваги на сей брак і не подаємо нагоди до виробляя у нас того підприємства. Передовсім не дбаємо про се, щоби молодіж нашу не мають надії зістати грунтовним господарем уміщувати на науку чи то в ремеслі чи промислі. По друге не звертаємо на се нашої уваги віддаючи роботу, кому туу віддаємо і не беремо сего в рахунок, що наклаи роботу віддамо сному чоловікови, ми ємо підприємство дикнути ся матеріально і морально, придаємо тим для нашої роботи одну силу більше, та заохоти-мо тим і другого-третього до посвячання себе якомусь заводови промисловому. Рішачим моментом при віддані якого підприємства або роботи у нас єм дешево, а що-до того, хто сей оферент і кого ми нашим грошем підприємамо, на се ми байдужні. Наслідок того таї, що у нас не вихворює ся власна підприємців, а чужі нашим грошем обгачують ся і часто проти нас єго обертають. І тут мушу знов пригадати, що найякравіш-шим прміром сего, як ми про розвій на-шого промислового стану дбаємо, є наша ремісничя і промислова Бур-са у Львові. Заряд того товариства поста-вить власне своєю цією придбати наші країні ремісничі і промисловці, докладє всіх заходів, щоби явнайбільше молодєж посилаги то до робітєв то до промислової школи, а суспільність наша підтримує туу одному на наш край істатуцію та, що оза не має навіть повної сотні членів, котрі платили би річно по 4 корона. І не дауйте ся Веч. о. Хойкедакий, що при т-вих обставинах нікто з руских підприємців не згодів ся до будови нашої церкви, — бо підприємців не каємо, а як який де по-каже ся суспільність наша не пошанує аго, на що маю багато доказів. — В. Наїрний.

— Nie honowano ale zdrowo. Поляки не мають кого поставити на кандидата при теперішніх доповнюючих виборах по Волецькім, бо ніхто не хоче жертвувати грошій, тож впади на концерт, видати гнугти есентуально за кандидатуру Володислава ґр. Дзедушницького з Гауполя, синя предсідателя "кола польского". Поляки числять на те, що предсідатель польского кабету має незвичайний вплив у правительствя, тож пражительство, щоб змекати собі прихильність президи польского кола видать наказ, щоб ґр. Дзедушницького переперти за всяку ціну, а тоді без грошій обйде ся. Що того рода рахунок є вивискуванем політичного становишка мейора польского кола для інтересів его найблагосі родини, бо для власного сяна, се їх богато необхідно. Гешефти особисті і родинні у галицзо-польских політників пражняють ся вже здавна, а пражини: "nie honowano ale zdrowo" се-ж у них не першня...

— Положене руских робітників в Прусах характерну оден з перебуваючих там на шість селян в пшесь, яке на его бажанє містимо дословно: „Всехвацьна Редакция! Миємо тут добрий заробок, поводити ся нам дуже добре і могло би більша руских людей тут гроші заробляти, але що діють ся різні шахраїства і пускають всякі брехні, то прошу дуже помістити отсе пасьмо, але так, як написано. Хто винен, що Русия бідний? Сам с бі винен, бо по перше слухав польських цанків, а по друге гадав, що вше нігде ліпше нема як дома. Добре, що має дома велику господарку, тому і не дуже але веде ся, але чи багато у нас таких господарів? Певно більше в таких, що вше тепер гризуть ся, якби ту зиму переживувати, а якби би то оспособом податок зелити. Де всякі грошей? Во що в живна заробити, то треба продати, і то на зиму не вистарить, отже чам тут на світі жити? Гризота тай біда—там кожлий скаже, алеж бо тій біді можна

порадити, нічим не треба журити ся, хто лиш не лінує ся до роботи і віддаєжть ся в свій поїхати. Бо тут в Прусах руській на- рід має добрий заробок, по фабриках, на- пашнях, лісах, велізняках і уря інших ро- ботах... Через зему кожній може тільки собі заробити, що в Галичині і за два роки ніде не дістане. Я також робітши, переконав с- тут о всім, тому закликаю всіх, охочих до ро- боти, щоби не отагали ся, але виймну до рух і далі в дорогу! Роботою або платнею не треба журити ся, бо кожний заробить тут найменше три корони на день, а на акорд 4 до 5 корон, ну, тай робота тільки від 6 го- дини рано до 6 вечер, а чого віддаєє пів години на сніданє і одна година в полудне. Тільки в Осьвєнцимі не треба польських аген- тів слухати, бо ми маємо в Найберуці своє руске бюро, де урядують Русини [а. Степа- нович і п. Стадник], а як послухате інших агентів, то вони, правда, вас заберуть, у них також по руски повиписувано, але потому на нарікайте, що тут не так, як пише „Діло“ і „Свобода“. Тому ви самі будете собі винні, бо польські агенти дають до Прує і Поляків і Русинів, а тимчасом до Прує Поляків не приймають і потім той пан, що в него робо- та, відправляє всіх. Або знов чи то не сміх та сльод: що зник в Галичині іно жидівським візним пригледати ся і як сюди праїде, також робити не хоче, але бере, пише до дому що тут але, страшить маму, як може, а ма- ти дома вірить і гризе ся та плаче, що її сини в Прусах велика біда і писав, щоби йому гроші прислати, бо мусят вернути ся.. Перестеріган воїк родичів, особливо мамі, щоби своїм синам і донькам грошій сюди не присилали, бо їх дітам тут тільки та бі- да, що звикли дома нічого не робити. Віди тут нема, заробок є дуже добрий, не діє ся тут так, як оден такий вероба писав до Те- ребовії, що тут є галинци з дев'ятьма голова- ми, що тут Прусоки вішпають Русинів на стовпи і шкіру в них здирають, що тачки до рук приковують і т. д., бо то все неправда.

Або навіть пишуть, що тут церкви нема, а чи не можна вислашати службу божею в німецькій церкві, де кождої неділі і свята руський священик відправляє, сповідає і говорить про овіде? Тепер званаю Русинів, що хотять сюди їхати, нехай як найскорше вибирають ся в дорогу, а таких, що уміють співати, нехай їх бюро разом до одної роботи віддавала, бо за кілька день заложимо тут читальню "Просвіти" в Катовицях, де яких 500 робітників кождої неділі і вечір по роботі можуть разомійти ся та поговорити, а не розсопікати ся по рестаурацях, як то було на Рокдество Пресвятої Богородиці. А такі, що уміють співати, будуть могли в читальні робити проби, а потім співати в хорі на руськім богослуженню в церкві, бо на нашу службу Божу приходить много пруської інтелігенції. А як буде в час читальня, то концерт чи вечерю будемо могли устроїти, в чого прийде який дохід на загальну руську ділу. От прийшла сюди з нуди з гір, з Коломійцями, з Косіаницями, і хоч в початку в фабричній роботі повятя не мали, тепер дуже собі тут вeso хвалять і заробляють аніж з марок денно. Чомуж робітників в Подіях вже раз не відважуть ся пустити в дорогу? Не гадайте собі, що як сюди перші приїдате — нас тут є вже до 10.000 а ще тільки тут потреба. І прошу всі українські редакції о ласоване повідомленне, зільво їх газета тут в Прусах місячно коштує, бо від і мовтяв будемо передавачувати всі українські часописи. "Діло" будемо потребувати три нумера денно. Адресувати прошу: Василь Морозович, Schlafhaus in Borowitz, I. P. Schopenhut, Ober-Schlesien, або найкраще до о. Гандного в Катовицях, Holzengasse Nr. 3.

— Польська фінансова інституція а рускі селяни. Пишуть нам з Каміниці стр.: Для 26 с. м. був з свідком дуже цікавого урядовця пана Чеслава Ковалевського, помічника урядника поштового. Около година 4¹/₂, по пошудні прийшов до поштового уряду в Каміниці струм. якийсь селянин і подаючи п. Ковалевському кореспонденційну картку, прошив о видаче посвідки, бо хоче тоту картку рекомендувати. Пан Ковалевскі взяв картку а по перечитанні її змісту, сказав селянинові, що картки теї не варто рекомендувати, бо она адресована до „Towarzystwa zaliczkowego“, котрого будинок знаходиться ся о кількі кроків від пошти. Коли однак селянин домагав ся рішучо посвідки, став п. Ковалевскі намовляти его, щоби не виступав з „Towarzystwa zaliczkowego“, бо то в інституція краєва, котра ніколи не може абанкрутувати, а руска Каза яку ми маємо в Каміниці стр., кожної години може зависіти виплати. З тої їх розмови догадав ся я, що картка не могла бути нічим кращим, як лише заявою, що селянин виступав з „Towarzystwa zaliczkowego“ і рівночасно виповідає свій уділ. Цікавий я дуже знати, що за інтерес може мати п. Ковалевскі в так дрібній агітації на річ „Tow. zal.“, бо щоби п. Сеферович видав якийсь розпоряджене що до сеї агітації, то сумніваю ся дуже — а може... При тій нагоді варто також подати до публічного відомости про спосіб урядованя п. Яна Шавловського, директора „Towarzystwa zaliczkowego“ і агента Кравіського товариства обезцельов. Я мав нагоду бачити однак уділову книжочку, в котрій за 5 літ, то є від року 1899 не було приписаної двідециди від вложеного уділу. Властитель сеї книжчини [також Русин селянин:] запитаний, длячого не улімнеть ся о се, відповів, що п. Шавловскі сказав ему, що „żadna dywidenda się nie należy“. Колиж хто домагаєть ся звороту уділів, то принесений в тії ціли аж рекомендувати картку бо устник заяв п. Шавловскі не приймає, а не рекомендовані картки не мають ніякої вартости. Рекомендувати картку то знов не така легка штука на нашій пош-

ті, бо п. Ковалевські наговорить такого, що й слухати відпочень ся. От і біда бідному мужикови; підемо до „казу“, то пан Шавловські вагуна, вешем картку на пошту, а там п. Ковалевські. З того для наших селян і взагалі для Русинів наука — омшати польські фінансові інституції і у всіх справах звертати ся до *руських*. — *Селянин*.

— Всюди польська заслуга. З нагоди виступу п. Саломеї Крушевницької на концерті львівської Філармонії управа цієї музичної інституції розіслала до польської і руської преси рекламний комунікат, в котрім в особливим натиском зазначає ся, що п. Крушевницька завдячує свою світову артистичну славу початковим музичним студіям у рідних професорів польської консерваторії у Львові, а також, що „stypendystka wydziału krajowego odpowiedziała pod każdym względem położeniom w niej zanajmnia”. Ми розуміємо претенсіозну амбіцію польських музичних професорів, особливо судити такої світової артистки, як п. Крушевницька, але всеж таки глядача „рідкляма” схожа на самохвальбу народного учителя, що учив азбуку якогось світового ученого.

— Дрібні вісти. Вітаємо п. Олевси Карпницького укінованого богошкотою, з данною Олего Янович, довікою парохом в Луці, відбуде ся для 10 злотан с. р. в церкві парохіальній в Луці о 8 годній вечером. Почта, стація залізнична і телеграфічна Букатівці.

Вітачне п. Мисади Голубиння в п. Софію Мароновичівною відбудеться в суботу дня 30 п. ст. вересня 1905 в Рівні, станція залізничн. Зарваниця, пошта і тел. Пługів.

3 товариств.

З „Львівського Бояна“. Видія „Львівського Бояна“ запрошує всіх членів на громадну пробу, що відбуде ся в п'ятницю 29 вересня. З огляду на близький концерт, просимо доконче на пробі явити ся. Початок точно о год. 7½ вечором. — *Видія.*

Видовища і забави.

Тов. „Руска Бесіда“ в Тернополі
устроює для 3 жовтня 1905 р. в своїм льо-
калі вечорок з танцями. Окремих запрошень
висилити ся не буде. Вступ від особи К. —
Стрій вечерковий. — *Виділ.*

Дня 1 жовтня с. р. відбудуться в комнатах „Рускої Бесіди“ (Народний Дім) в Перемишлі вечірніці з танцями. Початок год. 9 вечером. Вступ від особи 1 К.

Надіслане.

Спеціаліст в дитячих недугах
Д-р В. Гукевич

допоміжний асистент ч. ж. юридичного шпиталю
дітської у Відні 837
ордин. від 3—5 год. Гродзїцких ч. 4, І. п.

Д-р Володимир Біліньський
лікар в Збаражні

повертає дня 1 жовтня б. р. з Відня а 2-го жовтня т. є в поведінок зачинає уділяти поради лікарську. 819 1-2

ФКУД

Д-р ЯРОСЛАВ ГРУШКЕВИЧ
переніс ся зі Львова до Тернополя. Ор-
динує з пасажки Адлера. 825 з-8

Телеграма! Подаю до відомости, що прийняю в номіс копї на продаж, а також замовлення на закупов. Ближні відомости уділюю листовою. —
Юліян Зигмунт *Вірменська ч. 25, Львів.*

Для певної льонації напіталів

припоручило:

4 і 4 $\frac{1}{2}$	листи заставні Тов. кред. земского
4 і 4 $\frac{1}{2}$	" " Банку краєвого
4 і 4 $\frac{1}{2}$	" " Банку гіпотечного
4 і 4 $\frac{1}{2}$	" позичка м. Львова.

Ті парери купуємо і продаємо найкращіше

СОКАЛЬ І ЛІЛІЄН
дім банковий і контора виміни.

Відомості про банківські операції за період з 1 січня по 31 грудня 1998 року

цвікери, люпи і всілякі інші прилади оптичні
всілякі напрямки полегоджує ся як найскорше
і найдешевше. 4158

Правник шукав лекції або
бюроного заняття
від 1 жовтня. Ласкаві аголо-
шення в успішним під адресою:
„Школа“ в Дмитровицах п.
Судова-Випява. Збї 1—3

Академік шукав лекції на
сеї. Може також
в часі зямивити хор. Лас-
каві аголшеннє на руки Дя-
конці „Народної Торговлі“ в
Золочеві. 1—3

Фільозоф П. р. шукав лек-
ції тут або на
впронянці, навіть за границею,
охотно принїм учительство
на сеї або яне инше знанїє.
Адресувати: Львів, Університа-
тет „Леская“.

ВІЙШЛА НОВА КНИЖКА

МОІСЕИ

ПОЕМА ІВАНА ФРАНКА.

Стор. 102, 8-ми, гарний папір.

Ціна брошурованого екземпляра 1 к. 60 с., з перекладом 1 к. 80 с.

Росовий склад у видавничій Науц. тов. ім. Шевченка. Замовлення (з доплатою грошей) приймає також автор (Ул. Подільська ч. 4).

846 3-3

Подяка і признане.

Дві хоругви, дві патерниці, хрест походний і багато дрібніших церковних річей доставила торговля церковних потреб ФЕДОРА ОЛІАРНИКА у Львові, ул. Театральна ч. 3, до нашої Церкви. Позаяк згаданий товар артистично викінчений а до того відсутній нам по низькій ціні, протого поручаємо торговлю Ф. Оліарника Впр. Отцям Духовним і всім Брацтвам церковним.

Темля Вежова перша, Марія Смерка друга Сестриця, о. Веродайевич парох Ракова.

835 3-6

Що дня святий

кураційний виноград

в кошиках 5 до 6 кіло брутто по ціні 60 сот. за к.

впопсає 735 11-7

Народна Торговля у Львові.

НАЙДЕШЕВШЕ ЖЕРЕЛО

Магазин Футер

М. А. АВГУСТИНА

у Львові, ул. Театральна ч. 7

(напроти головного входу до костела катедрального)

поручає всякого рода футра, гарнітури, шапки, верхи до футер і пр.

БОА

в різних форматах і гатунках у величезнім виборі.

Цінники на жадане даром і оплачено. 856 1-20

ІВАН ІГНАТОВИЧ

у Львові ул. Сикстуска ч. 25 і пл. Марі-
яна ч. 11. Краків, Сумоніччя ч. 20. Пере-
мишль ул. Мицкевича ч. 11

поручає

дуже успішні і незрівняні в наслідках
ЛІЧНИЧІ МИЛА.

Бензоєове мило на опрацює і шкірні пята, усуває
ропавість шкіри і надає личу білості та оксамітної
м'якості 70 сот.

Бораксове мило очищує докладно і вибілює шкіру, усу-
ває веснячки та опалене 50 сот.

Камфорове і камфорово-сіркове мило усмиряє свербляч-
ку і печене шкіри, усуває прищі і червоність носа,
лица і рук 60 сот.

Креалінове мило знаменито очищує шкіру, усуває при-
щі, лишай, коросту, огни, відвіжує і виняжне шкіру
кусник 70 сот.

Сіркове мило з великим успіхом уживане до знищення
прищів та угрів на лиці і всякої висипки на шкірі
50 сот.

Сірково-смолове мило уживає ся на коросту. Се мило
показало ся найліпшим средством на сю недугу, кус-
ник 70 сот.

Смолове-гліцеринове мило єсть з кожного огляду одним з
найліпших дезінфекційно-гігієнічних туалетових мид.
Яко асептичне мило до щоденного умиття з гавдаки своєї
дезінфекційності а також примети, що амагчує шкіру,
значенням і випробованим средством до усунення вся-
кої напильної нечистоти, кусник 60 сот.

Смолове мило усуває прищі, лишай, всяку напильну
висипку, печене ніг і пориш на голові, кусник 60 сот.

Тимолове мило знаменито очищує шкіру від всяких
прищів, кусник 1 К.

Танінове мило з гліцеринною є незрівняним средством
на печене голови, усуває пориш і сверблячку шкіри
70 сот.

209 51-84

Я Анна Чіллят

в моєй величезній, 185 см. довжині волосся русі, маю єго завдяки
14-місячному уживанню моєї помади власного винаходу. Мою помаду при-
знали за однією з найкращих до плекання волосся, прищиплення їх поросту
і скріплення цибулок. У мужчин викликає повну, сильну бороду і надає
не коротким уживанням волосся на голові і на бороді природний полет та
хорошеєє від власної сивини до пізньої старості.

Я ніколи не вживала, що ласки людям і в місяцях, де нема во-
лосних цибулок, виростає волосся, бо чейже се неможливо річ; зате від-
ростає волосся у мужчин і жінок швидко по дуже короткій часі і так мож-
на удержати до пізнього віку буйний паріт волосся при ужитті винайденої
мною, чудово діючої помади **Анни Чіллят** і в той то причини гіпнати
се мій препарат світовою славою і введи в цім світлі за ния питають.

Тому поручає ся мужчинам і жінчинам, що терплять на випаданні
волосся, уживати лише **помади Анни Чіллят**, а будуть подивляти
прямо чудові й успіхи. Моя сірна єсть поперх 25 літ і даятого ручати
за найліпшія успіхи. Позаяк в поспішних часах позавило ся дуже багато
бескарісних наслідків, прошу їх мило захиляювати відкадати.

Ціна пушки 1, 2, 3 і 5 зр.

Висилає се щодень поштою по надійсному належності або за після-
платою. Висилає безпосередньо сабрина на цілий світ, куди треба адре-
сувати всім замовленням.

АННА ЧІЛЛЯТ, Відень, GRABEN 118.

Одмінний спеціальний склад у Львові, антика під срібним орлом
Г. РУБЛЯ поредити Ж. Рукера. 668 9-53

При закупні товарів прохимо пакликуватись на нашу часопис.

Робітню знярядів церковних
другу руску в Галичині поручає

Василь Дуткевич

Бронзієвник в Перемишлі.

Приймає чаші до золочення, дароносниці,
євангелії і інші сего рода річє церковні.
Золочене і сріблене відбуває ся в огни. По-
ручає склад хоругов, чаш, ліхтарів, папуків.

ВАСИЛЬ ДУТКЕВИЧ, Бронзієвник
Перемишль, ул. Францішманська ч. 18. 595 31-90

Накладом „Сонільського Базару“ у Львові

вийшла

друга серія переписних листків, окрашених вишивками склада
юча ся з 19 карт і коштує 1 К — штука 12 с.

Зміст серії:

1. Монограм Сокола.
2. Герб України по обох боках кордону.
3. Шевченко.
4. Хмельницький на коні.
5. Вид наддунайської Січі.
6. Благане о помишуване за-
судженого.
7. Козацька зброя.
8. Нутро козацького табору.
9. Завив на суд. 789 6-25
10. Могилка В. Барвіньського на
Личак. цвинтарі у Львові.

Важне для парохіальних урядів і читалень!

Макс Глязерман
печатник

Львів, ул. Сикстуска ч. 17

виконує густовно і дешево стампіль
кавчукові і металеві для парохіальних
урядів, громад, читалень і т. п. по 2-50 с.
враз в пуделком і фарбою, дати нагробні
табличі, числа домія і уліць, відзнаки
для сісних та пільних сторожів і кліщі
до пильованія мяса.

Переписка руска. 285 1-10

Рух залізничних поїздів

важний від 1 мая 1905 після середно-європейського часу.

До Львова на дворець головний приходять:

- 8 Іцкан 12-20*, 6-10, 1-40, 5-45, 9-10, Воронки (від 1/7
до 30/9), Десятинна (від 1/10
до 30/9), Коломий (від 1/6 до 30/9) що неділі
і святата Керезмезе (від 1/5 до 30/9), Серета
(від 1/7 до 31/8), Вергмета (в понеділок), Жм-
дичева (від 1/5 до 30/9) в неділі і святата.)
2-31*, 6-—, 8-50, 1-30, 5-25, 8-40, 9-50*, Нового
Санта (від 25/6 до 15/9) Яска (від 1/7 до 15/9).

- „ Кравова 7-20, 11-45, 10-50.
„ Підвожочок 7-20, 11-45, 10-50.
„ Лавочного 7-20, 11-45, 10-50.
„ Рави рускої 7-50.
„ Сталіславова 8-05.
„ Самбора 8-15, 1-50, 9-20*.
„ Яворова 8-18, 4-32.
„ Коломий 10-05.
„ Рашева 10-35.
„ Туши 8-45 (від 15/6 до 30/9), Сомого (від 1/5—30/9).
„ Велзца 5-—.

На Підзамче

- „ Підвожочок 7-—, 2-15, 5-15, 10-—*.

Поїзди львівські.

- „ Врухович від 14/5 до 10/9 6-50, 7-50, рано, 9-55 перед
попуднем (тільки в неділі і рм.-нат. святата,
1-45 пополуни (тільки в неділі і рм.-нат.
святата), 3-05, 4-16, 5-—, пополу. 7-41, 8-55 веч.
„ Янова 8-18 рано, 1-15 пополуни (від 1/5 до 30/9).
4-32 пополуни, 8-45 вечер (від 14/5 до 10/9,
і 9-25 вечер (від 14/5 до 10/9) тільки що не)
ділі і святата.
„ Щирца 10-10 вечер (від 1/6 до 10/9 в неділі і рм.-
нат. святата.)
„ Любія 10-10 вечер (від 14/5 до 10/9 в неділі і рм.-
нат. святата.)

31 Львова з головного двірця відходять:

- До Кравова 12-45, 4-15, 8-25, 8-35, 2-50, 6-35*, 11-—*, За-
копаного (від 25/6 до 15/9), Осьмичіма (від
25/6 до 15/9), Веліччи (від 1/5 до 24/6) і (від
16/9 до 30/4).
„ Іцкан 2-51, 6-15, 9-20, 2-40, 10-40*, Керезмезе (від
1/5 до 30/9), Дорн-Ватри (від 1/7 до 31/8),
Воронки (від 1/7 до 30/9) що неділі і святата.)
„ Підвожочок 6-30, 10-55, 2-—, 9-—*, 11-05*.
„ Яворова 6-55, 5-58.
„ Лавочного 7-30, 8-55, 6-25*, Кожавин (від 1/5 до 30/9
що неділі і святата.)
„ Самбора 9-—, 4-20, 10-55*.
„ Велзца 11-10.
„ Рашева 4-10.
„ Коломий 5-50.
„ Рави рускої 7-30*.
„ Перемишля 10-05* (від 1/5 до 30/9) Хирова, Яска.
„ Стрия 11-10*.

3 Підзамча

- „ Підвожочок 6-43, 11-15, 2-13, 9-23*.
Поїзди львівські:
„ Врухович від 14/5 до 10/9 5-50 рано, 8-30 рано (тільки
що неділі і святата рм.-нат.) 12-30 пополуни
(тільки що неділі і святата рм.-нат.) 2-10, 3-20
пополу. 6-10, 7-30 і 7-55 вечер.
„ Рави рускої 11-15 в ночи кожної неділі.
„ Янова 6-55 рано, 9-15 передпопуднем (від 1/5 до 30/9)
1-35 пополу. (від 14/5 до 10/9 в неділі і рм.-
нат. святата) 8-08 пополу. (від 14/5 до 10/9) -
5-58 пополуни.
„ Щирца 1-35 пополуни (від 1/6 до 10/9 в неділі і рм.-
нат. святата.)
„ Любія вел. 8-15 пополуни (від 14/5 до 10/9 що неділі
і рм.-нат. святата.)

Примітки. Поїзди кожніми дружинами в червоних то-
сках; поїзди міжні с означених відзнак. Нора нічє чє
сильє ся від 6 год. вечір до 5 мінує 59 разо.

Значайні білєти їзди як таном білєти великого нисєго
рода, ікєстроєми провідники, розклада їзди і т. д. можє
бувати через ділий дєль в міським бюрі ч. н. дєржавни
вєдєнни, клєсам Гауємана ч. 9.

85

Ч. 1865.

ОГОЛОШЕНЕ.

Виділ повітовий в Збаражї наміряє побудувати влас-
ний дім для Рєпрезєнтації повітової.

Плєни будинку разом з кошторисом виносять 41.000
корон єсть до перегляду у Секретєря Виділу повітового
в Збаражї, котрий уділить також всяких близких інфор-
мацій.

П. П. предарлемі рефлектуючі на тую будову зво-
лять свої офєрти внести до Виділу повітового, залучаючи
вадним в високости 5% ціни кошторисової до дня 30 жов-
тєня 1905 р.

Будова має бути віддана в прєтягу одного року.

З ВИДІЛУ ПОВІТОВОГО.

В Збаражї дня 23 верєсєня 1905.

859 1-3

А. Зєлєцький.

ЗАМОВЛЕНЯ

на осінний вагоновий транспорт **ВИН**
приймає

Народна Торговля у Львові

ЦІНА ВИН:

П-апри 100 літр. 50 літр. 25 літр.
Кор. 080 Кор. 084 Кор. 088 за одєн літр
І-апри 100 літр. 50 літр. 25 літр.
Кор. 100 Кор. 104 Кор. 108 за одєн літр

Вино самородне вря 100 літр. 50 літр.
Кор. 120 Кор. 124 за одєн літр

Франко станція Львів — Бєчна не числєть ся. 6-30

Поручаємо також зєна дорожні і знамениті

МІД. ПИТЯ.

Ученики з уявленню П. м.

Гітєла, аєо реаль-
ноє орнієна торєвоє
товарів і дєклятеїє Івана Во-
810 рєса в Перемишлї. 6-7

Академіє глядає жєнці на
сєлі. Яєорєкний,
Львів, Театральна ч. 9.

Мід кураційний

аппові. 5-кілєвєх блєшєнєвєх
осиєтєно по 6 К висєлає Бєста-
тїє Юлємєнєвїє Вєрємєна.
749 9 10

У адвоката або у нотаря

глядєє посади якє конєпїєт
найдїєт нотарїєвєвїє а 2 літ-
ноє практичноє нотарїєвєвє
і 1 1/2 річєноє практичноє у ад-
воката: Нєстор Сєнєта в Рєш-
пїтовї. 838 5-6

Видєчє: Аєлєксєндєр Вєрєвоєвїє. Рєдєкєє і одїєчєє за рєдакєіє: Д-р Бєгєєв Лєвїєвїє.

З друкарні Народової [Мєнєдєкїє] Кєнєрїєкє ч. 9.

Виходять у Львові що дня (крім неділі і свят) о 5-й годині по полудні. Яко літературний додаток до журналу «Вісник найвищих повістей».

Передплати і Inserat приймають: У ЛЬВОВІ Адміністрація «Діло», ул. Баторія ч. 24. Бюро газет А. Ольшеского ул. Кіньковського 3; С. Соколовський, Пасаж Гавемана ч. 9; К. Вухтаб ул. Карла Людвіка ч. 23. — У ВІДНІ: М. Dukas, I. Selterstätt; F. A. Blocher, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; A. Chulawski Wien VI. Getreidemark 13; — В ФРАНКУРТУ і ГАНБУРГІ М. Haasenstein & Vogler.

Передплата і належність за Inserat платити у Львові.

ДІЛО

Передплата на «Діло» з літер. додатком

в Австрії: за транзитом:

на цілий рік . . . 38 к. — 44 к.

на пів року . . . 16 . . . 22 .

У Львові (без поштової пересилки)

на цілий рік . . . 28 к. на пів року . . . 14 к.

на чверть року . . . 7 . . . на місяць . . . 3 к. 24 с.

Поводиноке число коштує у Львові 16 с.

на провінції 12 с.

Рекламі, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія.

— Рукописи вставляються тільки за попереднім вистереженням. — Рекламічні неопечатані літери нічого не коштують.

Віддана в друкарню прийнята за 30 с. на одну сторінку літератури або за 40 с. на одну сторінку «Діла» по 50 с. — Подати і літери правки оголошення коштує за 20 с. на одну сторінку.

О виборчу реформу соймову.

Коли справа загального і рівного виборчого права до парламенту виринула по обох боках Литви та коли в віленському парламенті і поза ним зачинає ся боротьба о рішучий голос для широких мас демосу в легіслятивній державі, мимоліт очі всіх, кому залежить на демократизації усіх репрезентативно-законодативних тіл, звертають ся і на сойми, та на соймові виборчі ординації. Особливо-ж пекучою kwestія соймової виборчої реформи являє ся в Галичині, де заведення виборчої ординації соймової в перед більш як сорока літ, правий сойм остаєся ооружною кріпостію політичною і соціальною реакції та національної неволі. Коли-ж від соймової сесії відділяє нас усього два тижні часу, так пора всім, кому залежить на соймовій виборчій реформі підняти голос в тій справі.

Як сказано, виборча ординація для галицького сойму остає незмінною від більш як сорока років. Основана на куріальній системі, з горі обчислена була на те, щоби перевагу в соймі рішучо забезпечити під виглядом національним полякам, під виглядом соціально-політичним шляхті і її прихвостням — вище оподаткованим міським елементам. І справді від коли існує т. зв. права автономія, польська шляхта стала і єсть по нинішню днину домінуючим чинником у соймі і неподільно пануючим елементом в краю. Те своє політичне упривілейоване місце польська шляхта використати, як не можна краще, так національно як і соціально: перевела польонізацію усеї адміністрації і шкільництва в цілім краю, руских автохтонів східної Галичини звела до крайнього культурного і економічного занепаду, кожні рівночасно содами рускої землі і руского народу годувала культуру і добробут елементу польського, — зруйнувала край економічно, дорогою перекидування публичних тягарів на хлопські плечі звела до небрачного миса селянської, заповнюючи собі рівночасно військові економічні та соціальні привілеї і т. д. і т. д. Одним словом, як і в парламенті, так і в соймі політична сила польської шляхти має своє жерело в виборчій ординації, в системі куріальності, а попри тім в системі посередності виборів в сільській курії, що дає знамениту можливість застосовувати на широкую скалю виборчі мажоритарні і терор та «робити» вибори на славетний галицький лад.

Не диво проте, що отсеї передпотопної виборчої системи, сеї основи і підвалини свого панування, польська шляхта, а за нею і її трабанти, польські «демократи» з міст (Lucus a non lucendo!), стережуть, наче ока в голові та пишнують, щоби в сім фундаменті польсько-шляхецького панування не зроблено ні одної риси.

Ворба за виборчу соймову реформу в Галичині вправді недавня, бо датує ся всего від кількох років, а іменю від розширення парламентарного виборчого права і на широкі верстви робучі через заведення V-ої курії — каринатюри загального виборчого права, р. 1896. Здоровий розум, консеквенція і політична справедливість намагає, що в світлі за тим розширенням парламентарного виборчого права повинна піти аналогічна реформа в виборчих ординаціях соймових. Льогічним абсурдом а політичним безправством було би відмажати політичного виборчого права до сойму, значить до легіслятивного тіла меншої ваги, тим кругам, яким держава признає виборче право при виборках до парламенту, значить до найвищої державної легіслятивної. Хто вірний і достоїн брати через свого посла участь в управі цілої держави та в покладі і надзорі найвищих державних задач, сей тим більше вірний і тим більш повинен мати право брати уділ в автономній управі справ провінції. Так наже льогіка і всі рації політичного права, коли над льогікою і над принципами права не має ся цинічно перейти до днавого порядку.

А однак поміж многими соймами австрійських країн найшов ся один, зотрого

більшість в мідяним чомом і в цинічним опіком політичного узурпатора, що за всяку ціну завзяв ся удержати при владі, перейшла над реформою соймової виборчої ординації до днавого порядку. Тим соймом, що постоїє там безвистидну більшість, яка допче ногами всяку льогіку і всяку рацію права, коби лише вліва вдержала ся при захараччій позиції, — як звісно — є сойм галицький.

Сойми часний, стирійський, крайнський, каринтійський, оба австрійські (Австрія горішня і долішня) і т. д., навіть сойм там мало розвинутого краю, як Буковина, признали потребу відновити свої застарілі виборчі ординації та ввійд за V-ою т. зв. «загальною» парламентарною курією, ухвалили IV-ту «загальну» курію соймову та безпосередність виборів в куріях сільській і загальній. Оден лише «jedyny polski parlament» у Львові з тупим упором подільського шляхуна остав глухим на всякі жаданя виборчої реформи і на поступати льогіку, політичну приличности та юридичної консеквенції. Польські шляхти — а льогіка, політична приличність і вимога правничої консеквенції... де кум, а де коровай?.. В Чехах, Стірії, Крайні може й треба числити ся з такими зглядом; в Галичині супротив «bydła» в війні зглядом не потреба бавити ся...

Іменем того «bydła» — руского і польського — поставили минулої осічної соймової сесії внесення на зміну виборчої ординації пн. д-р Олесницький і Стаціньський. Над могольським випрацюванням і до найменших подробиць вивіщенням, а до того крайню уміркованим законопроектом д-ра Олесницького, вводичим «загальну» курію та посередне голосоване, сойм, відославши его зразу наче наши до комісії адміністраційної (!), перейшов описи до днавого порядку. З черги поставлене внесення п. Стаціньського на заведення загального, рівного, безпосередного і тайного виборчого права, сойм відкинув а limine. При описках вшепольської преси панове-шляхтичці заявляли, що вони ані думають робити, хочби як оправдалих, політичних уступок.

Та коли панове-шляхта не хочуть поступатись по волі, будуть мусіти зробити се по неволі. Народні маси в Галичині приходять чим раз більше до політичної свідомости, та зачинають се добре розуміти, де лежить основа їхня, де той корінь шляхецької влади, в якій мусять ударити сонира демократії. Загальне, рівне, безпосередне і тайне виборче право до сойму се постулат, який гомонить по всіх селянських і робітничих вічах та про який, як про основу політичної програми, говорять нині кожний селянин свідоміший селянин чи робітник. А коли сей клич продере ся і до найдавших закутків краю і коли его попруть маси, коли задля него містами Галичини потрясуть робітничі демонстрації а дворами захитають селянські страйки, на подобу страйку в 1903 ого року, тоді поміняє і галицька соймова більшість, та дасть поневолі більше, ніж би могла дати по волі.

Та коли справді тими дорогами має піти боротьба за виборчу соймову реформу в Галичині, то боротьба, зачатая уже раз, не може затихати ані спиняти ся в словесній дорозі, але мусить викувати на ширині і глибині. Тут треба злучити ся всім інтересованим політичним чинникам задля досягнення опільної цілі: Русикам, польським і єврейським опозиції і соціял-демократам, а коли мова о самих Русинах, то всім широко-національним і широко-демократичним кругам, які трактують радикальну виборчу реформу не як істотно другорядного значіння, але як першу і найголовнішу точку політичної програми. В боротьбі за виборчу реформу повинні стати разом рускі соймові послы, руска преса і руска суспільність: вічами, демонстраціями, петиціями і т. д., з тим переконанням, що тому лише дають, хто жадає і хто вміє за свої жаданя по мужески постояти. Чи і коли прийде виборча реформа в Галичині, буде се залежати не від ласки і доброї волі соймової більшіости, але від ін-

тенсивности агітації в масах за сим постулатом, від напруження борби і від настрою мас. На тверді коби подільських шляхтичів треба твердого пастуна хлопської і робітничої масової політики, управлюваної все і всюди та в кожній позиції: з вічевої трибуни, з соймової лави, і з газетних шпальт.

Під тими кличами найвище пора зачати борбу о соймову, виборчу реформу на цілій лінії!

Англійсько-япанський трантак.

В Лондоні і в Токіо оголошено онюгда рівночасно текст нового англійсько-япанського трантакту, о котрого змісті могли бути досить тільки здогади.

В широкім тексті сего трантакту заявляють правительств обох держав, що цілий трантакту є удержане мира у східній Азії і в Індії, забезпечення спільних своїх інтересів в Хінах, при заповненню незалежності й цілости хіньської держави і при засаді рівних прав торгівлі усіх народів, а передовсім оборона територіяльних прав Англії і Япана у східній Азії, а також інтересів їх в тій часті світа. Двадцять артикулів трантакту звучать:

Арт. I. На випадок, яки правам і інтересам англійським і японським, Япана загрозила небезпечність, зобов'язують ся оба правительств свобідно порозумітись і злучити ся для приготування средств оборони.

Арт. II. Коли без спротиву атакують одної або більше держав против Англії або Япана одна із сторін, закликаючи у мову, мусить коптитись воєнних средств для охорони своїх прав і інтересів, то друга сторона має зобов'язок поспішити їй сейчас з поміччю, виступити з нею спільно війну і враз із нею закінчити мир.

Арт. III. З огляду на се, що Япан має спеціальні політичні, військові й економічні інтереси в Корей, Англія узнає право Япана предпринимати всі средства потрібні до управлі, контролю та охорони Корей і стерегти й підприти свої інтереси, о сміливо ті запорядки не суперечать засаді рівного права всіх народів ведучи торгівлю.

Арт. IV. Япан узнає право Англії видавати в поблизу границь Індій запорядки, які она уважатиме за потрібні для удержання своїх індійських посілостей.

Арт. V. Обі сторони годять ся в тім, що відноз з них без попереднього спільного порозуміння не може закінчити загальної умови з іншою державою.

Арт. VI (по згадці о війні російсько-япанській) Англія зобов'язуєть до найстрожшої нейтральности або до даня помочи Япанови на випадок заатаковання її іншою державою.

Арт. VII. Услівя, при яких має даватись поміч військову, мають поставити впасти військові і маринарські обох сторін. Від часу до часу будуть они збиратись на допільні конференції.

Арт. VIII. Умова заключаєть ся на десять літ, при чім устанавляєть однорічну виповідь.

Сей трантакт підписали в Лондоні дня 12 серпня с. р. за Англію Лейдсдави а за Япан Гаясі (япанський посол в Лондоні).

Посол Гаясі в розмові з представником бюро Рейтера заявив, що англійсько-япанський трантакт є успішною охороною супротивової війни в східній Азії. Се було й цілю его і можна сказати що мир заповнено бодай на довгі літа. В тім дусі пишуть і англійські дивізіони. Правительств англійське, висилаючи текст трантакту своему амбасадорові в Петербурзі, висказало грім тим надією, що Росія не заперечить, що союз Англії з Япаном має за ціл єдино мир.

Друга конференція в Газі.

Може перед двома неділями появили ся були вісти, що президент Сполучених Держав північної Америки Рузвельт має спрости до Гагі другу мирову конференцію. Незадовго опісля насіпили з Петербурга телеграми, що цар має такий самий намір, а Рузвельт відступає ему першество з уваги, що й перша конференція в Газі збиралась була за починком царя. Та ось вчорашні телеграми доносять, що вже й справді дипломатичні заступники Росії доручають заграничним правительством запросити в д. 21. с. м. на конференцію. Не можна сумнівати ся, що запросили ті будуть прийняті так, як прийнято їх уже італійське правительств.

В такій хвилі не від річи буде пригладати дещо з попередньої конференції, що відбула ся в літі 1899 р. Означений протокол той першої конференції з датою 29. липня

1899. обіймає три конвенції, три декларації, одну революцію і шість базань. Одна з конвенцій обговорює права і звичай сухопутної війни, а в ній знаходять ся вискази, що було жеможливо вже тепер згодити ся на припинення, котрі можна би розтягнути на всі випадки, мучаючи ся в практиці, за те можна би уложити загальне право воєни. В революції сказано, що розвій матеріального і морального гараду людскости смішно домагає ся обмеження воєнних тягарів, які нині гнетуть світ. Важна висказана тоді: щоби скоро скликати другу таку конференцію; щоби перевести рівнозв'язок конвенції; означити права і обовязки нейтральних держав; порозуміти ся в справі артилерії маринарів; обмежити сухопутні і морські оружія сили та воєнські бюджети; висказати ся про ненарушність приватного майна в морській війні і про острілюване пристаней і міст від сторонони моря.

Вне перше бажане, висказане на попередній конференції, щоби незадовго скликати другу, оправдує теперішні заходи царя. Додати до того треба, що в запросинах значить ся, що на конференції мали би бути обговорені самі практичні справи. А таких «практичних справ» таки і справді досвід в шістнадцятирічній війні між Росією а Япаном прибрив не мало. Вомбардоване рибальство Рожевським; конфісковане кораблів з контрабандою; спори о те, що має ся уважати за воєнну контрабанду, а що ні; затоплюване кораблів; спори о те, як довго воєнний корабель має право затримати ся в нейтральних портах і на прибережних водах; справа набирання угля і живности воєнними кораблями в нейтральних місцях; — ось кілька практичних справ, котрі можуть бути предметом нарад, а річ певна, що подібних справ назбирало ся в самій останній війні багато-багато, поминувши вже ті, котрих не порішено на першій конференції.

Хоч найважливіший постулат, котрого весь світ домагає ся, постулат розоруження або бодай обмеження оружія сип, остає ся мимо всяких конференцій на довго лише мрією чи то побожним бажанням, всеж таки бодай згодою в деяких «практичних справах» зменшити ся згодою гроза війни.

3 Росії.

3 Фінляндії.

Д. 13. с. м. відбули ся в Гельсінгфорсі довірочні збори конституціоналістів. Велика сали пожарної сторожі наповнилась ся людьми з усіх сторін краю; ввійшло ся около 900 осіб. Збори отворив сенатор Леа Мехелін. Він зазначив у своїй промові, що оборона нарушеної конституції всіх з'єднала в одно велике сторонництво конституціоналістів, і візав усіх, щоби всіяні спори відложили до часу, коли будуть урядовані правно-державні відносини краю до Росії на підставі закону з р. 1809. На его внесення вибрано провідником зборів проф. Стеля, а заступниками сенатора Нінберга і агронома Аваїна. Проф. Стеля, обнявши провід, подав вірабним програмі нарад, котра обіймала такі справи: 1) про конвенцію привернення в краю легального стану річній; 2) про російський яки в урядках; 3) справу воєнську; 4) про державну думу; 5) про привернене свободи слова на зборах міських і сільських і 6) про форму і спад репрезентації.

Що-о першій справі відчитав оден з учасників, Грундстрем, довгий реферат о надзвичайних російських властий у Фінляндії, о поліції, о іменованю Росією урядниками фінляндськими і т. н. Збори признали повелення російського уряду нелегальним і постановили витревати в опорті та домагати ся внесення дивізур і спликання надзвичайної сесії сойму. В дискусії згадав оден бесідник фінляндських урядників, котрі служать розпорядженню російських центральних властий, та що таких урядників не визнає ще до одвічальности за таке посягательство. Збори ухвалили, щоби у виборній губернії усунути російський яки з урядованя на будуче не іменувати там російських урядників. В справі воєнській ухвалили, що фінляндський народ повинен службу воєнську відбувати лиш: у власнім краю, а впротім полагоду сеї справи віддати найближшій сесії сойму.

Коли так раджено, дійшла вість про збори до генерал-губернатора і незадовго явив ся на селі офіційр поліції та спитав, хто дав дозвіл на збори. Відказано ему, що се збори приватні, на які не треба дозволу. Офіційр вівзав зібраних, щоби розійшли ся; але того не послуухано і приступлено до нарад над скликанням державної думи та ухвалено, щоби в увазі, що в правних законах нема згадки про думу державну, справу ону віддати до порішення соймові. Тоді на селі появили ся заступники поліціймейстра в кодіса-

— 3 нагоди побуту руського театру в Городенці пишуть нам: Дня 24. вересня с. р. розстращає ся Городенщина з руським театром, котрий з переїзді в Заліччя до Кошомії дав 6 вистав в Городенці. Працкане са було для нас тому сумнійше і прикрійше, бо наче малей сн пролетіти для нас ті дні, що їх театр в Городенці перебув. Однак сей короткий час вписав ся в памяти воіх нестерпним бузямом і наповнив гордосткою, що принайменше драматургія наша стоїть на висоті цивілізації, що ма поїдаємо драматичних пильчечанців, котрик нам чужі позадидувати можуть. В своїх творах не вагають ся оня брати ся до найважнійших питань часу, а місцецьє їх перо рбать на їх тіл правдиві архитворж. Театр наш тєпер доцєрва під управою п. Садовського в світлі їх виотавити як слїд, бо має на чолї вперше правдивого артиста і то високої міри. Доси репертуар з малими виїзмами сїдадав ся з сьмьх без вартости літературної опереток, котрі кожиди разом в кождїм сезонї, підчас кожнього побуту де небудє та зїлька разів вставлювано, так що годї собі було уважити наш театр в Галичинї без: „Мінада“, „Дон Цезара“, „Цганського барона“ і т. п. Чужинцї, нолї йшли до театру, то йшли лиш, щоб почути сьмїх і пєсєкати на вид танців. Тамчасом зовсім иншим шляхом йшов театр на Українї. Хот одєн благодатний вплив має драконський указ з 1876 року. Заборона виставлявєся переважїдї принєсєла напїжє мїждї шїтати помїжє для сцєни в оригінальних творах, а як раз на се з'явили ся такі великі драматичні таланти, між котрими правдивою першою зяєсив Карпенко-Карий, оня то поставили штку так високо, що ми мємо твори, яких нема в сьвітотї літературї. В парї з розвитом драматичної літератури пішов і розвій театру. Появились артисти сєї міри, що Заньковецєв, Садовський, Саксаганський, Карпенко-Карий і инші. Оня то поставили театр так високо, що много столичних великих сцен єму не дорівнює. На український театр з подивом глядять вої, найгірші вороги наші в справї театру замовкнути мусять, а підчас побуту єго в Петербурзі відзїдував єго сам володїтель Росії. Прадє, що се все не відносить ся до воїх українських труп, яких буде до 40, яких до трупи братів Саксаганський-Карпенко-Карий. Теперїшний директор галицької руської трупи, се як раз одєн з найбільших артистів найбільшої української трупи, артист одєн з найталановитїх в цїлій Росії. Він не лиш що незначитїю талановитя і розумна людина, але і великий зваотє шткуи, а при тїм свїдомий своєї задачі і цїлї. А цїлї для якої він важив ся зїзнути Україну і перейти в Галиччя така: поставити театр наш на оїй висотї, на якї стоїть театр Саксаганського за кордоном. Зробити єго правдивим прибіжачєм правдивої шткуи, предметом подиву для воїх і чужик; представити нам весь богатий оригінальний репертуар української театріи, заїпанати нас з ним, показати чужим як високо стоїть у нас драматична література; через се розбудити замішлованє і інтерєс у нас для сцєни, а тим самим і великати живїйшу і під внутрішнім зглядом лїпшу продуману на подї драматичної літератури в Галиччяї. Врештї стї-зїти звязь, яка мучить галицьку Україну

Студент (приватист), що по-трафієть провадити мішай хор, знайде добре поміщене в більшій рускій інституті. Зголошення на адресу: Василь Сидельни в Раві рускій. 863 1-3

Школа музики
і нотного співу, гри на фігармій, скрипки і дутих інструментах зачинає ся для 1 жовтня с. р. Дакі, що бажають ориєнтувати в тій школі, звольте зголошити ся до Андреа Пастуховича, гром. секретаря в Деліві, п. п. Водняк к. Галича. 2-3

Мід патону десеровий, курячий, з пиліною павіки, 5 кг. 5 К 80 с. оплатно. Знамениті **пяти меді** і **овочеві** домашнього виробу по вельній ціні зявляе **Евген Билинський** в Збарі. За чистістю і якістю ручить ся. 673 9-10

ЛЕВ ВАЛІХЕВИЧ
СКЛАД і РОБІТНЯ
РИМАРСКИХ ВИРОВІВ
Львів
при ул. Кароля Людвика 3, поручає на тегерішній севен
Куфри, Куфери, Торби
і т. п. прибори до подорожі
в різних величинах по най-пристуднійших цінах.
614 20 2

Поручаю літургічні вина (Messwein) під мою особистою гарантією від 33 крейцарів за літр австрійського і від 55 кр. за літр то-кайско-самородного фланс кожда стадія. При замовленню про-шу пошлювати ся на "Діло" 3 повязанем
822 5-30 **НАФТУЛА ТЕПФЕР.**

Театр всілячини Dependance Bristol
щодень представляє першорядних артистів.
Дві сензацийні комедії. Родина програма. Початок о год. 7 1/2.
782 3-8

Світло церковне і столове
з охоронною маркою **М. Ц. Н. Т.** поручає
„НАРОДНА ТОРГОВЛЯ“
I-а пийкаше по 172 кор. за 100 кильо.
II-а дуже добре по 156 кор. за 100 кильо.
III-а добре без зяку **М. Ц. Н. Т.** по 128 К за 100 кильо.
Від сих цін для церков і опусту.
Ціна I-а II-а і ооо фабрика, III-а ооо стадія Львів.
830 Світло наше горить ясно, не коптить і не спляває. 5-18

INDRA TEA
НАЙЛІПШИЙ
ЧАЙ
всюди можна дістати.
Головний склад у Львові
ДРОГЕРІЯ
ЛЕШКА
Сладовського
пл. Напитульна 1.
1-36

Під осінні засіви
єсть
Жужлева мука Томаса.
найліпшим і найдешевшим назвом фосфоровим під всі управні рослини. Чим більша трість муки, тим дешевше припадає 1 кг. % фосфорової кислоти, тому, що кошти перевозу муки високо- і низько процентової є однакові. Крім сего високо процентова мука ручить за фабрику без замиту, підчас кола мука низькопроцентова є часто фальсифікатом.
II. Бачність на знак „Зоря“ II
Генеральний репрезентант „Фабрики фосфорів Томаса“ в Берліні, **ЙОСИФ КАРРАХ**, у Львові, ул. Найлонська ч. 22.
Ціники і обясненя даром і оплатно. 604 14-25

Вправний інструктор шкільних заспих, пошукує кавці на провінцію poste restante Д. П. 19 Львів, 854 3-3

Перший руский склад машин
до шитя.

Незвичайної доброти
машини до шитя і гасу
Віггера.
Швейні машини: 1. 1000, 2. 1000, 3. 1000, 4. 1000, 5. 1000, 6. 1000, 7. 1000, 8. 1000, 9. 1000, 10. 1000, 11. 1000, 12. 1000, 13. 1000, 14. 1000, 15. 1000, 16. 1000, 17. 1000, 18. 1000, 19. 1000, 20. 1000, 21. 1000, 22. 1000, 23. 1000, 24. 1000, 25. 1000, 26. 1000, 27. 1000, 28. 1000, 29. 1000, 30. 1000, 31. 1000, 32. 1000, 33. 1000, 34. 1000, 35. 1000, 36. 1000, 37. 1000, 38. 1000, 39. 1000, 40. 1000, 41. 1000, 42. 1000, 43. 1000, 44. 1000, 45. 1000, 46. 1000, 47. 1000, 48. 1000, 49. 1000, 50. 1000, 51. 1000, 52. 1000, 53. 1000, 54. 1000, 55. 1000, 56. 1000, 57. 1000, 58. 1000, 59. 1000, 60. 1000, 61. 1000, 62. 1000, 63. 1000, 64. 1000, 65. 1000, 66. 1000, 67. 1000, 68. 1000, 69. 1000, 70. 1000, 71. 1000, 72. 1000, 73. 1000, 74. 1000, 75. 1000, 76. 1000, 77. 1000, 78. 1000, 79. 1000, 80. 1000, 81. 1000, 82. 1000, 83. 1000, 84. 1000, 85. 1000, 86. 1000, 87. 1000, 88. 1000, 89. 1000, 90. 1000, 91. 1000, 92. 1000, 93. 1000, 94. 1000, 95. 1000, 96. 1000, 97. 1000, 98. 1000, 99. 1000, 100. 1000, 101. 1000, 102. 1000, 103. 1000, 104. 1000, 105. 1000, 106. 1000, 107. 1000, 108. 1000, 109. 1000, 110. 1000, 111. 1000, 112. 1000, 113. 1000, 114. 1000, 115. 1000, 116. 1000, 117. 1000, 118. 1000, 119. 1000, 120. 1000, 121. 1000, 122. 1000, 123. 1000, 124. 1000, 125. 1000, 126. 1000, 127. 1000, 128. 1000, 129. 1000, 130. 1000, 131. 1000, 132. 1000, 133. 1000, 134. 1000, 135. 1000, 136. 1000, 137. 1000, 138. 1000, 139. 1000, 140. 1000, 141. 1000, 142. 1000, 143. 1000, 144. 1000, 145. 1000, 146. 1000, 147. 1000, 148. 1000, 149. 1000, 150. 1000, 151. 1000, 152. 1000, 153. 1000, 154. 1000, 155. 1000, 156. 1000, 157. 1000, 158. 1000, 159. 1000, 160. 1000, 161. 1000, 162. 1000, 163. 1000, 164. 1000, 165. 1000, 166. 1000, 167. 1000, 168. 1000, 169. 1000, 170. 1000, 171. 1000, 172. 1000, 173. 1000, 174. 1000, 175. 1000, 176. 1000, 177. 1000, 178. 1000, 179. 1000, 180. 1000, 181. 1000, 182. 1000, 183. 1000, 184. 1000, 185. 1000, 186. 1000, 187. 1000, 188. 1000, 189. 1000, 190. 1000, 191. 1000, 192. 1000, 193. 1000, 194. 1000, 195. 1000, 196. 1000, 197. 1000, 198. 1000, 199. 1000, 200. 1000, 201. 1000, 202. 1000, 203. 1000, 204. 1000, 205. 1000, 206. 1000, 207. 1000, 208. 1000, 209. 1000, 210. 1000, 211. 1000, 212. 1000, 213. 1000, 214. 1000, 215. 1000, 216. 1000, 217. 1000, 218. 1000, 219. 1000, 220. 1000, 221. 1000, 222. 1000, 223. 1000, 224. 1000, 225. 1000, 226. 1000, 227. 1000, 228. 1000, 229. 1000, 230. 1000, 231. 1000, 232. 1000, 233. 1000, 234. 1000, 235. 1000, 236. 1000, 237. 1000, 238. 1000, 239. 1000, 240. 1000, 241. 1000, 242. 1000, 243. 1000, 244. 1000, 245. 1000, 246. 1000, 247. 1000, 248. 1000, 249. 1000, 250. 1000, 251. 1000, 252. 1000, 253. 1000, 254. 1000, 255. 1000, 256. 1000, 257. 1000, 258. 1000, 259. 1000, 260. 1000, 261. 1000, 262. 1000, 263. 1000, 264. 1000, 265. 1000, 266. 1000, 267. 1000, 268. 1000, 269. 1000, 270. 1000, 271. 1000, 272. 1000, 273. 1000, 274. 1000, 275. 1000, 276. 1000, 277. 1000, 278. 1000, 279. 1000, 280. 1000, 281. 1000, 282. 1000, 283. 1000, 284. 1000, 285. 1000, 286. 1000, 287. 1000, 288. 1000, 289. 1000, 290. 1000, 291. 1000, 292. 1000, 293. 1000, 294. 1000, 295. 1000, 296. 1000, 297. 1000, 298. 1000, 299. 1000, 300. 1000, 301. 1000, 302. 1000, 303. 1000, 304. 1000, 305. 1000, 306. 1000, 307. 1000, 308. 1000, 309. 1000, 310. 1000, 311. 1000, 312. 1000, 313. 1000, 314. 1000, 315. 1000, 316. 1000, 317. 1000, 318. 1000, 319. 1000, 320. 1000, 321. 1000, 322. 1000, 323. 1000, 324. 1000, 325. 1000, 326. 1000, 327. 1000, 328. 1000, 329. 1000, 330. 1000, 331. 1000, 332. 1000, 333. 1000, 334. 1000, 335. 1000, 336. 1000, 337. 1000, 338. 1000, 339. 1000, 340. 1000, 341. 1000, 342. 1000, 343. 1000, 344. 1000, 345. 1000, 346. 1000, 347. 1000, 348. 1000, 349. 1000, 350. 1000, 351. 1000, 352. 1000, 353. 1000, 354. 1000, 355. 1000, 356. 1000, 357. 1000, 358. 1000, 359. 1000, 360. 1000, 361. 1000, 362. 1000, 363. 1000, 364. 1000, 365. 1000, 366. 1000, 367. 1000, 368. 1000, 369. 1000, 370. 1000, 371. 1000, 372. 1000, 373. 1000, 374. 1000, 375. 1000, 376. 1000, 377. 1000, 378. 1000, 379. 1000, 380. 1000, 381. 1000, 382. 1000, 383. 1000, 384. 1000, 385. 1000, 386. 1000, 387. 1000, 388. 1000, 389. 1000, 390. 1000, 391. 1000, 392. 1000, 393. 1000, 394. 1000, 395. 1000, 396. 1000, 397. 1000, 398. 1000, 399. 1000, 400. 1000, 401. 1000, 402. 1000, 403. 1000, 404. 1000, 405. 1000, 406. 1000, 407. 1000, 408. 1000, 409. 1000, 410. 1000, 411. 1000, 412. 1000, 413. 1000, 414. 1000, 415. 1000, 416. 1000, 417. 1000, 418. 1000, 419. 1000, 420. 1000, 421. 1000, 422. 1000, 423. 1000, 424. 1000, 425. 1000, 426. 1000, 427. 1000, 428. 1000, 429. 1000, 430. 1000, 431. 1000, 432. 1000, 433. 1000, 434. 1000, 435. 1000, 436. 1000, 437. 1000, 438. 1000, 439. 1000, 440. 1000, 441. 1000, 442. 1000, 443. 1000, 444. 1000, 445. 1000, 446. 1000, 447. 1000, 448. 1000, 449. 1000, 450. 1000, 451. 1000, 452. 1000, 453. 1000, 454. 1000, 455. 1000, 456. 1000, 457. 1000, 458. 1000, 459. 1000, 460. 1000, 461. 1000, 462. 1000, 463. 1000, 464. 1000, 465. 1000, 466. 1000, 467. 1000, 468. 1000, 469. 1000, 470. 1000, 471. 1000, 472. 1000, 473. 1000, 474. 1000, 475. 1000, 476. 1000, 477. 1000, 478. 1000, 479. 1000, 480. 1000, 481. 1000, 482. 1000, 483. 1000, 484. 1000, 485. 1000, 486. 1000, 487. 1000, 488. 1000, 489. 1000, 490. 1000, 491. 1000, 492. 1000, 493. 1000, 494. 1000, 495. 1000, 496. 1000, 497. 1000, 498. 1000, 499. 1000, 500. 1000, 501. 1000, 502. 1000, 503. 1000, 504. 1000, 505. 1000, 506. 1000, 507. 1000, 508. 1000, 509. 1000, 510. 1000, 511. 1000, 512. 1000, 513. 1000, 514. 1000, 515. 1000, 516. 1000, 517. 1000, 518. 1000, 519. 1000, 520. 1000, 521. 1000, 522. 1000, 523. 1000, 524. 1000, 525. 1000, 526. 1000, 527. 1000, 528. 1000, 529. 1000, 530. 1000, 531. 1000, 532. 1000, 533. 1000, 534. 1000, 535. 1000, 536. 1000, 537. 1000, 538. 1000, 539. 1000, 540. 1000, 541. 1000, 542. 1000, 543. 1000, 544. 1000, 545. 1000, 546. 1000, 547. 1000, 548. 1000, 549. 1000, 550. 1000, 551. 1000, 552. 1000, 553. 1000, 554. 1000, 555. 1000, 556. 1000, 557. 1000, 558. 1000, 559. 1000, 560. 1000, 561. 1000, 562. 1000, 563. 1000, 564. 1000, 565. 1000, 566. 1000, 567. 1000, 568. 1000, 569. 1000, 570. 1000, 571. 1000, 572. 1000, 573. 1000, 574. 1000, 575. 1000, 576. 1000, 577. 1000, 578. 1000, 579. 1000, 580. 1000, 581. 1000, 582. 1000, 583. 1000, 584. 1000, 585. 1000, 586. 1000, 587. 1000, 588. 1000, 589. 1000, 590. 1000, 591. 1000, 592. 1000, 593. 1000, 594. 1000, 595. 1000, 596. 1000, 597. 1000, 598. 1000, 599. 1000, 600. 1000, 601. 1000, 602. 1000, 603. 1000, 604. 1000, 605. 1000, 606. 1000, 607. 1000, 608. 1000, 609. 1000, 610. 1000, 611. 1000, 612. 1000, 613. 1000, 614. 1000, 615. 1000, 616. 1000, 617. 1000, 618. 1000, 619. 1000, 620. 1000, 621. 1000, 622. 1000, 623. 1000, 624. 1000, 625. 1000, 626. 1000, 627. 1000, 628. 1000, 629. 1000, 630. 1000, 631. 1000, 632. 1000, 633. 1000, 634. 1000, 635. 1000, 636. 1000, 637. 1000, 638. 1000, 639. 1000, 640. 1000, 641. 1000, 642. 1000, 643. 1000, 644. 1000, 645. 1000, 646. 1000, 647. 1000, 648. 1000, 649. 1000, 650. 1000, 651. 1000, 652. 1000, 653. 1000, 654. 1000, 655. 1000, 656. 1000, 657. 1000, 658. 1000, 659. 1000, 660. 1000, 661. 1000, 662. 1000, 663. 1000, 664. 1000, 665. 1000, 666. 1000, 667. 1000, 668. 1000, 669. 1000, 670. 1000, 671. 1000, 672. 1000, 673. 1000, 674. 1000, 675. 1000, 676. 1000, 677. 1000, 678. 1000, 679. 1000, 680. 1000, 681. 1000, 682. 1000, 683. 1000, 684. 1000, 685. 1000, 686. 1000, 687. 1000, 688. 1000, 689. 1000, 690. 1000, 691. 1000, 692. 1000, 693. 1000, 694. 1000, 695. 1000, 696. 1000, 697. 1000, 698. 1000, 699. 1000, 700. 1000, 701. 1000, 702. 1000, 703. 1000, 704. 1000, 705. 1000, 706. 1000, 707. 1000, 708. 1000, 709. 1000, 710. 1000, 711. 1000, 712. 1000, 713. 1000, 714. 1000, 715. 1000, 716. 1000, 717. 1000, 718. 1000, 719. 1000, 720. 1000, 721. 1000, 722. 1000, 723. 1000, 724. 1000, 725. 1000, 726. 1000, 727. 1000, 728. 1000, 729. 1000, 730. 1000, 731. 1000, 732. 1000, 733. 1000, 734. 1000, 735. 1000, 736. 1000, 737. 1000, 738. 1000, 739. 1000, 740. 1000, 741. 1000, 742. 1000, 743. 1000, 744. 1000, 745. 1000, 746. 1000, 747. 1000, 748. 1000, 749. 1000, 750. 1000, 751. 1000, 752. 1000, 753. 1000, 754. 1000, 755. 1000, 756. 1000, 757. 1000, 758. 1000, 759. 1000, 760. 1000, 761. 1000, 762. 1000, 763. 1000, 764. 1000, 765. 1000, 766. 1000, 767. 1000, 768. 1000, 769. 1000, 770. 1000, 771. 1000, 772. 1000, 773. 1000, 774. 1000, 775. 1000, 776. 1000, 777. 1000, 778. 1000, 779. 1000, 780. 1000, 781. 1000, 782. 1000, 783. 1000, 784. 1000, 785. 1000, 786. 1000, 787. 1000, 788. 1000, 789. 1000, 790. 1000, 791. 1000, 792. 1000, 793. 1000, 794. 1000, 795. 1000, 796. 1000, 797. 1000, 798. 1000, 799. 1000, 800. 1000, 801. 1000, 802. 1000, 803. 1000, 804. 1000, 805. 1000, 806. 1000, 807. 1000, 808. 1000, 809. 1000, 810. 1000, 811. 1000, 812. 1000, 813. 1000, 814. 1000, 815. 1000, 816. 1000, 817. 1000, 818. 1000, 819. 1000, 820. 1000, 821. 1000, 822. 1000, 823. 1000, 824. 1000, 825. 1000, 826. 1000, 827. 1000, 828. 1000, 829. 1000, 830. 1000, 831. 1000, 832. 1000, 833. 1000, 834. 1000, 835. 1000, 836. 1000, 837. 1000, 838. 1000, 839. 1000, 840. 1000, 841. 1000, 842. 1000, 843. 1000, 844. 1000, 845. 1000, 846. 1000, 847. 1000, 848. 1000, 849. 1000, 850. 1000, 851. 1000, 852. 1000, 853. 1000, 854. 1000, 855. 1000, 856. 1000, 857. 1000, 858. 1000, 859. 1000, 860. 1000, 861. 1000, 862. 1000, 863. 1000, 864. 1000, 865. 1000, 866. 1000, 867. 1000, 868. 1000, 869. 1000, 870. 1000, 871. 1000, 872. 1000, 873. 1000, 874. 1000, 875. 1000, 876. 1000, 877. 1000, 878. 1000, 879. 1000, 880. 1000, 881. 1000, 882. 1000, 883. 1000, 884. 1000, 885. 1000, 886. 1000, 887. 1000, 888. 1000, 889. 1000, 890. 1000, 891. 1000, 892. 1000, 893. 1000, 894. 1000, 895. 1000, 896. 1000, 897. 1000, 898. 1000, 899. 1000, 900. 1000, 901. 1000, 902. 1000, 903. 1000, 904. 1000, 905. 1000, 906. 1000, 907. 1000, 908. 1000, 909. 1000, 910. 1000, 911. 1000, 912. 1000, 913. 1000, 914. 1000, 915. 1000, 916. 1000, 917. 1000, 918. 1000, 919. 1000, 920. 1000, 921. 1000, 922. 1000, 923. 1000, 924. 1000, 925. 1000, 926. 1000, 927. 1000, 928. 1000, 929. 1000, 930. 1000, 931. 1000, 932. 1000, 933. 1000, 934. 1000, 935. 1000, 936. 1000, 937. 1000, 938. 1000, 939. 1000, 940. 1000, 941. 1000, 942. 1000, 943. 1000, 944. 1000, 945. 1000, 946. 1000, 947. 1000, 948. 1000, 949. 1000, 950. 1000, 951. 1000, 952. 1000, 953. 1000, 954. 1000, 955. 1000, 956. 1000, 957. 1000, 958. 1000, 959. 1000, 960. 1000, 961. 1000, 962. 1000, 963. 1000, 964. 1000, 965. 1000, 966. 1000, 967. 1000, 968. 1000, 969. 1000, 970. 1000, 971. 1000, 972. 1000, 973. 1000, 974. 1000, 975. 1000, 976. 1000, 977. 1000, 978. 1000, 979. 1000, 980. 1000, 981. 10

Меблі у всіх стилях. **Спілка львівських тапіцерів**
Комплетна обстановка, тапіцерські матеріали.
Всякі роботи обминає в місті і на провінції.
 Гайлонська, ч. 3. 663
9-63

Дуже ефектний статуї Ісуса або Пр. Діви із серцем, вічне світло. Фігура владжена з білого, ржевого або голубого, транспарентного (прозорого, рубіново-червоного скла, матова або блискуча, важить 2 1/2 кг. і становить цілість разом з лампою на оливу. При освітленні серце Ісуса або Пр. Діви виступає в незвичайний блиску ділає у-спокоюючо на недужих, а для безсонних є найліпшим нічним світлом. Ціна лише 280 зр. за штуку, з утєпальним світлом (горять без оливи 2 роки) 330 зр. Через вощажене оливи статуя не коштує взагалі нічого. Висилає за післяплатою лише склад статуї

R. FLESSIG, Wien. II/42
Czerninasse 16, почтовий факс 32. 843 1-8

Чому наші пані люблять

огіркове молоко Балиса? Во воно вже за двома-тремя разами нищить прищі, веснівки, оспу і т. п., а шкірі надає білість, свіжість і ніжність молодості. Треба уважати, щоб на кожній пляшці находилося назвишко "Балиса". Пляшка по 2 К; до того правдиво англійське огіркове мило 1 К, огірковий пудер 1-20 К і огірковий крем 2 К. Дістати можна в кожній аптеці. Головні склад: Жиги. Рукер у Львові; Ф. Браер в Перемишлі на брамі 4; Райм і Сп. в Кракові. 100а 4-2

Фабрика цементових виробів

ГРАФА ГЕНРИКА СТАРЖЕНЬСКОГО в Гніздицехі

виробляє патентовані цементові дахівки, різнобарвні, глизуровані і неглизуровані в різних форматах. Цементові помости і хідники в різних барвах і візерках. Перелісти і рури у всяких розмірах. Жолоби і корита в довільній довготі. Нюмини, сходи, нагробники, граничні стовпи і взагалі всякі роботи, що входять в обсяг цементового промислу.

Телеграм: Фабрика „Гніздиць, Кухавина“. Почта і авіація в місяці. 853 2-20
Ціни умірковані. Цінники і кошториси даром і оплатно.

Від 1868 р. уживане

Бергера медичне смоляне мило

поручене винахідниками лікарям, уживає ся в переважній частині європейських держав в успіхоті против **всього рода шкірної висипки**, особливо против поришів і хронічних везді шкіри та паразитів, прищів, також против червоноти носа, відморозів і печеня ніг. **Бергера смоляне мило** має в собі 40% **деревної смоли** і воем відоміює ся від усіх прочих смоляних миль по торговлях. — При упертих недугах треба спробувати дуже успішного.

Бергера смоляно-сіркового мила.

Як **лагідніше смоляне мило** до усунення **всього нечистоти** лица, против везіпки на шкірі та голові у дітей, як також неаріане косметичне мило до **милтя, мунелів** і до **щоденного ужитку** служить.

Бергера гліцеринно-смоляне мило

що містять в собі 35% гліцерину і є сильно наперфумоване. Дальше як дуже добре средство на шкіру уживає ся в великих успіхах.

Бергера бородавкове мило

особливо на веснянки, оспу, опалені від сонця, угри і всяку иншу шкірну нечистоту.

Ціна штуки кожної повисокої сорти 70 с. разом з поученням, як уживати.

Домогати ся треба в аптеках і дотичних скляках виразно Бергера смоляного мила та уважати на уміщену в боку охоронну марку і підпис фірми **G. Heil & Co.** на кожній етикеті. Преміоване потесним медалем у Відні 1883 і золотим медалем на виставі в Парижі 1900.

Всі інші медичні і гігієнічні мила марки Бергера списані в інструкції уживанні, додані до кожної штуки мила.

Дістати можна у Львові в аптеках: Якова Байзера, Кароля Діла, Петра Мікоша, Якова Шпез-Портанського, Жигмунта Рувера, К. Склепінського, К. Віласекого, Едварда Врікнера, І. Шмелера, Симеона Гай, д-ра Т. Зарачко; в дрогеріях: Петра Мікоша і С-ка, Г. Гріншпана, Ф. Гравенсальнера, Ісидора Фруштмана. — У Вашнівці н. Ч. у аптекарі Емілія Вільнера а також у всіх галицьких аптеках. 206 28-34

Головна висилка: G. Heil & Comp., Wien I, Sterng. 8.

Робітню знярядів церковних
другу руску в Галичині поручає

Василь Дуткевич

Бронзівник в Перемишлі.

Приймає чаші до золочення, дароносниць, євангелій і инші сего рода річи церковні. Золочене і сріблене відбуває ся в огні. Поручає склад хоругов, чаш, ліхтарів, павуків.

ВАСИЛЬ ДУТКЕВИЧ, Бронзівник
Перемишль, ул. Францишанська ч. 18. 595 32-90

Домі і в дорозі доконечне средство Бальзам А. Thierry

є загально звисний і признаний.

Дуже успішний при ліхтін травленю а побічними недомоганнями, як при відбіванню, газів, затканню стільця, витворі квісів, почуванню наповненія, корчах жовудка, недостатці апетиту, інфекцій, катарі, запаленнях, ослабленні, вітрах і т. п.

Успіває корчі і болі, злагідняє кашель, розпускає сльози і очислює.

Найменше висилає ся поштою 12 малих або 6 великих флаконів за 5 К оплатно: 60 великих або 30 малих флаконів 15 К оплатно.

Треба уважати на однукову правно забезпечену зелену охоронну марку з черницею „Ich Dien“. Лише такі правдиві.

Аптекаря А. THIERRY масть з центифолії

успіває біль, змишує розпускає, гоїть і т. д. Найменше висилає ся поштою 2 слоїки оплатно 3-80 К. В дрібній продажі в торговлях 1-20 К за слоїк. Повний доказ, що бальзам аптекаря А. Thierry і масть з центифолії є недостатним средством, подає брошура з тисненнями оригінальних подяк, яку додає ся даром до замовленого бальзаму або на жадане висилає ся окремо даром. Адресувати треба: Аптекаря А. THIERRY в Преграді (Pregrada ad Rohitsch-Sauerbrunn. Про заальшівників і дальших продавців наслідуючих фабрикацій мого правдивого препарату прошу мені донести, щоб потягнути їх до судової одвічальності. 285

Ілюстровані
ЦІННИКИ
висилаємо
на провінцію
даром.

Пожеші
в
СПЛАТАХ
після
умов.

Всі товари, які лишилися з випродажі

звизненої фірми „А. Кшиштофович у Львові“, а то: **дивани, франки, портіери, диванники над і перед ліжка, хідники, церати, лінолеум, перські і смірненські дивани та всякі декоративні артікули** набули ми нотаріальним актом до ч. реп. 12029/5.

Ті припаси, а також більшу частку висортюваних товарів нашого складу **продаємо з незвичайної нагоди по дуже низьких цінах** і у діляємо Виов, особам добре ситуваним, на домашнє так у Львові, як і на провінцій радю кредити після устної або письменної умови. — Ілюстровані цінники висилаємо на провінцію даром, за надісланем 10 сот. в почтових значках. Поручаємо також, як довго вистануть засоби, отсі товари: **Диванники** перед ліжка по 30, 40, 50 зр. і вище. **Дивани** над ліжка по зр. 1-25, 2, 2-10 і вище. **Дивани** сатьонові по зр. 5, 6, 7 і вище. **Хідники** метр по 15, 20, 25 зр. і вище. **Портіери** штука по зр. 60, 75, зр. 1 і вище. **Коронкові фіранки** штука по зр. 60, 75 зр. 1 і вище. **Капи** на столи і ліжка зр. 1-20, 1-50, 2 і вище. **Останки** різних матерій на меблі і різних хідників дістати можна казочно дешево.

УПРАВА ФІРМИ „AU LOUVRE“
256 19-37
Львів, ул. Сикотуска ч. 6.

Наша ново-отворена фірма дамських і дитячих новостий находить ся при ул. Галицькій ч. 19.

Що дня свіжий

кураційний виноград

в кошниках 5 до 6 кіло брутто по ціні 60 сот. за в. висилає 735 12-2

Народна Торговля у Львові.

ЧАСТИННУ СПЛАТУ

признаємо всім особам добре ситуваним, без різниці стану або ранги.

Ново отворений магазин новостий для женщин і дитий у Львові, при ул. Галицькій ч. 19, під фірмою

„Малий Лювр“

поручає свій величезний вибір блузок, капелюхів, рукавичок, гальок, шльоків, матанок, сартушків, **конфетці диточі і для хлопців** парасоль, парасольок, панчох і панчошковых товарів, воалок і инших модних товарів, льняних товарів, столового біла, мужеского, дамского, і дитячого біла і т. д.

Замовлення з провінції полагодує ся від воротно.

Управа магазину „МАЛИЙ ЛЮВР“ у Львові, Галицька 19 (ріг ул. Собієкого). 325а

Ілюстровані цінники висилає ся на провінцію даром і оплатно. Наш головний склад диванів, портіер, фіранок, хідників, ковчів, ковдер, кап на столи і на ліжка, перат, лінолеум і декоративних артікулів находить ся у Львові, ул. Сикотуска ч. 6 (Пасаж Гавсман).

„GLOBUS“

товариство обезпечень на житє і ренти

приймає всякі обезпечення на людське житє, особливож

обезпечення для дитий

з виплатою капіталу також перед кінцем обезпечення т. є. в день вінчання або вступлення до війська, лише за відступленем припадаючих премій і 4% р. річно дисконту від капіталу.

За оплатою малого додатку до премії забезпечує товариство на случай вчаснішої смерті батька, матери або опікуна вже по 3-літнім треванню обезпечення, без дальшої оплати премій, цілий обезпечений капітал платний в означені часі.

Такі обезпечення приймає ся без лікарських оглядин, почавши від 500 К. За виставлене поліси не числить ся ніяка належитість.

Товариство завело окремий руский відділ і полагодує безпородочно зголошеня приватних сторін до заключення обезпечень, уділяючи радо тарифи, внесеня і услівя обезпечень в рускій мові.

Головна репрезентация у Львові
площа Капітульна ч. 3.

ЗАМІТКА: Особи способні познскувати обезпечення запрошувєть обнямати агенції по селах і містечках під корисними услівями. 731 3-3

Водопроводи, Каналізация

проектє і уряджує

АВГУСТ ЛЕВ і С-ка

у ЛЬВОВІ

ул. Коллонтая ч. 6.

Адреса на телеграмі:

„Кальора“ Львів.

Центральне топле. Світло газове і електричне. — Всілякі урядження промислові.

Млини, тартаки, горальні.

Мотори

воїляких систем, бензинові, соучо газові, спиритусові і електричні. 741 6-52

Громозводи

на Вожі домц, телефони і електричної дзвінки.

Основна зам.: Кожний кушник укла в марку „Шіхт“ а гарантовано чистий і вільний від всяких шкідливих складників.

Запорука: 25.000 корон платять Фірма Георг Шіхт, Аусіс кож- дому, хто докаже, що се мило в марку „Шіхт“ закладає в собі нім небудь шкідливий домішок.

МИЛО ШІХТА

(з оленем або ключем)

615а 5-20

є найліпше і найдешевше до уживаня!

Чудесна, інтензивна сила чищення і велика видатність мила Шіхта, его лагідність і безуслівна чистість основують ся на спеціальнім способі виробу і на дуже стараннім доборі потрібних до виробу сирих матеріялів, котрі по найбільшій частині вироблюєть ся в власних закладах з спеціальним угляденем їх призначення. Миліви разів випробоване і досвідчене.

При закупні товарів просимо поклакувати на нашу часопиє.

Видаєць: Александр Борковський. Редагує і одвічає за редакцію: Д-р Еуген Левинський.

З друкарні Народової [Манаєвської] Кооператива ч. 2.

Виходить у Львові щодня (крім неділі і свят)
о 5-й годині по полудні. Яко літературний додаток
додає ся „Бібліотека найважливіших повістей“.

Передплата і інсерція приймають: у Львові
Адміністрація „Діло“, ул. Вікторія ч. 24. Бюро газет
А. Охмевського ул. Кішпетівська 2; С. Соколовський, Па-
сам Гавсманна ч. 9; К. Вухтаб ул. Кароля Людвіка
ч. 28. — у Відні: M. Dukas, I. Sellenstätter, F. A.
Böcher, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollkelle 11;
Hansenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; A. Chu-
lowski Wien VI. Getreidemarkt 13; — в Франкфурті
і Гамбурзі M. Hansenstein & Vogler.

Передплата і інсерція за інсерцію платні у
Баварії.

До борби!

Урядова Wiener-Zeitung, як було на-
ми донесено в телеграмах з попереднього
числа, оголосила цісарські патенти, скли-
куючі краєві сойми на осінні сесії в
жовтні, між іншими і сойм галицький на
день 10-ого жовтня с. р. Значить, від
соймової сесії відділяє нас усього тиждень
часу.

Як кілька минулих сесій галицько-
го сойму — від коли іменно галицько-
польські верховоди зачали переводити ряд
планово обдуманих та в взаємній звязи
стоячих „реформ“, котрі мають на цілі
раз на все укріпити польсько-галицьке
пановане на галицькій Русі та закувати
в нескрушиму кайдани підняючий голо-
ву руський народ — так і надходяча те-
пер сесія заповідає ся знов дальшим у-
кріпленням польсько-галицького режиму, по-
винні важними, а для руського народу во-
рожими законопроектами.

Не станемо тут довго розводити ся
над тим дарунком, що їх польські полі-
тики приготували для нас на цю сесію,
тим більше, що ми вже заздалегідь писали
про них та вказували їх вагу і небез-
пеку. Нині приганемо лише коротко, що
є ними справа пропінанції та
„ukrajowienia“ парцеляції. З
законопроектів в обох справах польські
верховоди криють ся по можливості пильно
до вивісного дня, бажаючи очевидно
руську опінію та руську репрезентацію
соймову заскочити в послідній хвили не-
приготовлені, та не лишити їм часу на
належну критичну оцінку і розбір цих
законопроектів. Все ж таки з ладівних
довесень піддавельського станцийського
монітора як і довесень кореспонденцій-
ного бюра можна вимірювати, що будуть
се знова два того роду законопроекти,
проти яких з цілою силою належало би
бороти ся.

Перший з них, вводячи на місце до-

теперішного пропінанційного розбою кон-
сумпційні оплати в формі мнотоміліонного
підвищення т. зв. оплат від шинкарекого
промислу, а тим самим стаючи знов на
перестарілих становищах фискальних, так
суперечним з духом новочасних податко-
вих тенденцій, квести горівчаної не змі-
нить, о скільки ходить о фізичній і мо-
ральної інтереси шарових мас населення,
живаючих горівки як конечного продук-
ту консумції, пі на волос. Доси триво-
тіло і духа широкіх кругів робочого лю-
ду зглядно дорогим фузлем. В першій рі-
ді на се, щоби мали чим набивати ся ді-
раві кармані банкрутуючих шляхоцких
неробів, арендуючих за песті гроші моно-
поль троев галицького населення. Після
заміреного законопроекту, коли у Відні
навіть для „коханців“ Польків не хотіли
вже продовжати дальше пропінанційного
скачдалу, має ся знов тріти дальше та-
ким-же фузлем галицьке населення на те,
аби скарб краєвий, потребуючий гроша,
котрого належало би по справедливості
пошукати в кишнях галицьких земельних
потенціатів, наповнити кривцями, витя-
гненими за фузель з мізерних і так ки-
шень строї бідноти. Як не кієм, то раїка
— каже польська пословиця: як не про-
пінанція то консумпційні оплати — а все
в результаті вийде дорожнє чистого аль-
коголю, в консеквенції-ж розвоюване
хлопа і робітника огидливою мішаниною,
vulgo званою „сивуха“, і фізичне та ду-
хове руйнуване мас.

Що до другого законопроекту — о
„ukrajowieniu“ парцеляції, — який має
бути доповненням закону о рентових осе-
лях та польсько-руській акції кольоні-
заційної, то єго небезпеки для нас не
треба тут ще раз вказувати. Доси про-
тив польської акції кольонізаційної, так
приватної як і краєвої, можемо ще по
часті бороти ся парцеляційною акцією
з руського боку. Коли би, під покривкою
„ураульнення“ парцеляції і „повздерж-

ня земельної спекуляції“, акцію парце-
ляційну змоніполізовано в руках „краю“,
значить тих, хто тим краєм по своїй са-
моволі тріє, та такою постановою зам-
кнено би Русинам дорогу самооборони.
О се власне і розходить ся авторам ста-
ранно доси укриваного проекту, проти
якого треба запити не меншу борбу, як
проти закону о рентових оселях.

Не лише однак з огляду на грозячі
нам законопроекти важна для нас надхо-
дять сесія. Сойм будь-що-будь єсть для
нас не тільки ареною, на якій мусимо бо-
ронити ся проти ворожих замислів, але
і місцем, де можемо самі ініціювати бор-
бу о належні нам права. А саме тепер
станули у нас на порядку дня дві важні
та некучі справи: справа креованя
нових руських гімназій і спра-
ва виборчої соймової реформи.
Демане основана нових руських гімна-
зій відразу в кількох важніших осеред-
ках східної Галичини, а іменю в Бере-
жанах, Самборі, Сокалі і т. д. зістало
піднесене так загально і так поважно під-
перте, що повинно воно наїти свій ви-
світ і в соймі, де повинні бути поставле-
ні відповідні внесення та загалом повинні
поробити ся належні заходи. Не менше
потрібне взновлене у соймі серйозної та
рішучої борби за виборчу реформу.

Ось-так на порядку соймової сесії
стане чотири для нас важні квести і на-
лежить сподівати ся, що русь-
кі соймові посліи сповнять
що до них свій обов'язок. Та
не треба нам забувати, що і суспіль-
ності не вільно своїх соймо-
вих заступників лишити без
підмоги і виразних масових
домагань. Лише та репрезентація
може спокійно добре свою задачу, яка
знаходить ініціативу, піддержку, ідейні
дороговкази та підпору у загально суспіль-
ності, та лише з тою репрезентацією,
хочби нумерочно і малою, противники чи-

слять ся, за якою вони бачать силу і на-
пір мас. Тому, коли руські посліи соймові
готовлять ся на таку соймову кампанію,
руська суспільність не сміє байдужно
приглядати ся заходам противників та в-
інертним спокоєм вижидати, аж посліи
зроблять діло за себе і за неї. Коли за-
гал хоче, аби соймова політика йшла по
єго думці та не сходила на магіні (ку-
да вони мусити навіть при найліпших ін-
тенціях сходити, коли нею кермуть),
хочби як щирі і спосібні, але політичні
власним силам одиниці, а не все чужі і
все відзиваюча ся опінія загалу, то не
вільно єму лишати нечисленної соймової
репрезентації на власні єї сили, але тре-
ба все і на кождім кроці та заздалегідь
давати вислів суспільній опінії, і тим ро-
бом, з одного боку інформувати послів
про думку і бажання загалу, а з другого
боку давати послам в руки агут, з яким
вони тим сміліше можуть виступати на
арені соймовій.

Суспільна опінія, коли полишати на
боні послів і пресу, находити свій вислів
у вічах, резолюціях, петиціях, демонстра-
ціях і т. д. Тимі средствами повинні під-
теперішну хвилю дати вислів своїм ба-
жанам та своїй опінії і суспільність русь-
ка, щоби з мовчанки єї ніхто
не міг витягти висновку, що
події соймові і ворожі захо-
ди їй рівнодушні і що вона
не має ніяких бажань. На віча,
збирання і висипку петицій та загалом на
зайнятія масової політики тепер як-
р з найдогідніша пора, та треба надіяти
ся, що наші організації політичні по-
краю не прогайнують часу, але дочекають
заходів, щоби опінія широкіх кругів русь-
кого населення вийшла публічним вислів.
Нехай вічами загонять руська часть
краю, нехай тисячі руських петицій на
руки наших послів засиплють сойм, нехай
з усіх руських грудий залувають кличі:
прот з горівчаним вишеском!

Археологічна поїздка по Греції атенських конгресистів в 1905. р.

На північний захід лежало велике Гім-
назіон. Се довгий отвірний простір, обведе-
ний зі всіх сторін стовпосходом, що служив
місцем вправ для борців, дужців та бігувців
через цілий місяць перед самими іграми під
наглядом згаданих геллаходів.

Пізнавши оттак руїни що найважливі-
ших будинків в олімпійській святині гаю,
удаймо ся до державного музею, дежачого
на захід від ріки Клядеа на горбу, щоби
побачити зібрані там знахідки з мармору,
бронзи та теракоти. Музей сей збудовано
коштом грецького баніра Снягроса після
планів обербарата Адлера і проф. Дерп-
фельда. Ту мисломому мушу піднести, що
Греки в своїм культурнім двигненні багато
завдячують жертволюбності приватних лю-
дей. Богаті Греки як в краю так і за гра-
нцєю часто заливають власні суми на публіч-
ні цілі. Як ту, в Олімпії, збудовано величав-
ний музей коштом приватної особи, так, при-
міром, в самих Атонах є більше таких тим
способом збудованих публічних будинків.
І так між іншими будинком Академії наук
(бо сама академія ще не зорганізована) збу-
довано коштом багатого Грека, іменем Сіна,
що умер у Відні. Цілий ачатавий будинок
поставлений в пентейського мармору. Новий
важливий будинок державної бібліотеки, в су-
сідстві університету, збудований в дару Гре-
ка Валліана з Кефаллеї. Знаменито устро-
єна школа і виховувальний інститут п. н. Ар-
сакіон завдячує своє повстання запискам Гре-
ка Арсенеса. Гімназія, звана Варвакіон, о-
снована і удержувана в записку Грека Варва-
кеоса. Чудого гарний будинок Політехніки,
цілий збудований в пентейського мармору,
збудований також коштом кількох багатих
Греків. Панатеяйске Стадіон зістало ареставро-
ване великим коштом Грека Аворофа. Хороший
будинок, званий Запейон, що служив для ви-
стави вправної індустрії і культури, виста-
влений коштом братів Заппів. Чи не чудес-
ний се примір бодай в приближеню до на-

слідована Русинам, коли хотять приспінити
своє культурне двигнене.

Але вераєм до ріки. Перейшовши через
передню сажу музею, в котрій устало
кілька статуї давних римських пісарів, всту-
паємо до середньої, найбільшої сажі, освітленої
з гори. Сажа є в так довга, як широка
була святилища Зевеса, а то варком в тій
сажі, щоби на довгих стінах можна помісти-
ти дві групи скульптур, які находили ся на
обох причіпках згаданої святилища. Уставлені
посидючих фігур в тих двох групах доси не
є устало. До тепер було аж 12 пріб та-
кого угрупування, а на теперішнім зіді
проф. Роберт з Гелле подає ще 13. спосіб,
однак і той не найшов загального призна-
ня. Група на східнім причіпку по вказуу Па-
санія предтавляла „Приготоване до воєних
перегонів між Ойномаем а Пелопсом“. Ой-
номай, король Пізи, давньої столиці Елліди,
визвався женихів своєї дочці Гіпподамеї до
перегонів, а побідивши їх убивав. Аж Пе-
лопс вийшов в такої борби виявем і оже-
нав ся з красною Гіпподамеєю. Від того часу
почитано Пелопса як героїчний нервовір
олімпійських ватагів, а саму подію предта-
вляти артисти в різбі і умістили на фронто-
нім причіпку. Після угрупування проф. Ер-
неста Курція стоїть в самій середній Зевео
(голова, часть правого рамені, ліва рука хи-
бують), по лівій єго стороні Ойномай (тіль-
ко горішня часть тіла) і єго жінка Стероне
(зложена з більше фрагментів), а по правій
Пеллопс (горішня часть тіла) і Гіпподамея
(руки і ноги хбують). Дальше по обох сто-
ронах находять ся четверозапрати з погона-
ми і іншими особами. Пять перших пре-
позовіно стоячих осіб роблять вражінє вели-
кої монотонности.

Друга група на західнім причіпку пред-
ставляла „Ворбу Лягітіа і Кентавра“. Під-
час весілля Пейрїтїа напали Кентаври на
Лягітіа, щоби пірати їм жєнцями. По угру-
пуваню Е. Курція в середній стоїть ково-
сальний Аполлон а протастяжено наперед
правую рукою (ноги і пальці правої руки
недостають). По єго обох боках видно дві
групи по 3 особи, що борють ся; по одній
стороні Кентавр уносить жєнчину, котра, бо-

ронячи ся руками, впадала єму в плоск
і боролу, а Пейрїтїа замазав єя тором
на Кентавра; по другій стороні борби між
Кентавром, держачим одною рукою Лягітіа,
а Тезеєм. Відтак по обох боках наотуляють
групи по дві, дальше знова по три особи,
що з собою борять ся. Взагалі в тій другій
групі видно більше жати і руку, ч м в пер-
шій і ліпшу роботу. Обі групи скульптур
належать до переходової доби від архаїчної
до Фейдїевої і є, як вистопи з формальних
прикмет, плодом артистів Йовсєвих і то з
острова Парос, де знайдено споріднені о-
станки штуки. Також промовляє за тим на
пів ремісничий характер виконана тих груп,
що зовсім відповідає тій скорій і багатій
продукції, яка тоді була на Парос завдяки
багатству тамошнього мармору.

В тій самій сажі, поминувши численні
фрагменти та відлики рельєфів, зображаючих
праці Гералія, находити ся поміж двома ви-
ходами до сусідньої сажі статуя богині побіди
Ніке, тїр Пайонія. Она перієсно стояла пе-
ред головним фронтом святилища Зевеса, де
до нині ще находить ся висока трикутна
підстава, яко дарт Мессенція за щасливу по-
біду над Спартанцями під Навпактом в 429. р.
Тепер статуя Ніки стоїть на верхній части
своїй оригінальної підстави і є з великим
трудом і умістостью зложена в розбав. Хибує
тільки рук, крил і деяких частай одягу.
Ніке предтавлена в хвилі, як она, нахилив-
шись трохи наперед, абрав єя до жєту і вже
тільки легко дотикає землі. В цілости мусїла
виглядати прегарно. Одними з двох дверей
входять єя до сусідньої більшої сажі, де на
ліво стоїть в горі згаданий Герм Праксїте-
ля, одна з найліпше удержаних статуї ста-
рини. Тота неопізнана ззахідна олімпійська
підходить а власної руки Праксїтеля і тому
визнає, чим коїї інших творів, дав певне на-
бравшє не тільки проштуу самого автора,
але також про штуку того часу взагалі. Герм
Праксїтеля на ріні і самотраїйського Нікою
і парієскім Люїрі і пергамєнським скульп-
турами в берлінському музею є побіч скульп-
тур атенських Партеунов тою тоною в
розавтку штуки, що означає і єго висоту і
завром мірело для опієня пізнійшої шту-

ки. Статуя предтавляє молодого Герма, ви-
він на лівім рамені держить малого Діоні-
за-хлопця, відданого єму на вихованє, а
піднесеною правою рукою сонмає хлопця який
предмет, мабуть виноград, щоб дитину забу-
вити. Одні божки вложене на побіжжїм аплі-
дерва. Статуя виконана з найліпшої відлики
парійського мармору т. а. ліквіту. Статуя
Герма — то без сумнію найдошкульніший
враз мужескої краси, який ми знаємо стар-
риана штуки. Голова Герма приває виконана
в сторону хлопця, а з лица вбравшє
ладівість та тепле чувство признає з тисєю
ніжністю та зявистю, що принадлежує кождо-
го себе. Крім того піла голова і лице має
овіані якогось педзємского прясю і чаром.
Не менше і в вирізавеню одіа, перекипе-
ного через пеня, іменю в віддаву фелліди, у-
ложена і матерї, видно велику містерність.
Хто вли бачав хорошу різбу „Ейрену в
дитинком Пліотїосом на раменах“, тїр Ка-
фізидота, батьна Праксїтеля, той може до-
бачити подібність єї до Герма Праксїтеля:
в одній і другій групі доросла особа, стоячи,
держить на лівім рамені дитячо, праву
руку підносить в гору, а голову прясєє на-
клонює к дитині. Однак більше пригляну-
вшись, побачить величезну різницю. Накол
виконана Ейрену (знаєш лише в копії)
є прясєє і майже примітивне, то — проті-
вно — в Гермі є єно посунене до найбільш і
і найважнійшої зверхности як а цілости,
так а кождій хвє бл найменшій порубці.
Є також пєва подібність між головою Гер-
ма Праксїтеля а головою Діоніоболі (кід-
ячого диск) Мірона, так, як обі предтавля-
ють старостячий тип, одєк голова Герма
далєко красна і промукати видним, жив-
ним чувством приває, ласкостю, идогоєє
і спокую. Се видна гєнїальности Праксїте-
ля. Не дивно тож, що Праксїтеля, автор
тажж Кідїєської Афродіти, був так поти-
ним любімцем своєї суспільности, як і 17.
і 18. столітя по Хр. Коррелією в Італії,
і ще пєвля єго могутню показує єя досє
і досє на творах пізнійших зувствів.

(Дальше буде).

Ново отворений магазин ШУБ

коло склепу и. Седляка

баранків, сельських, астраханів; звінці ковніри, боа, зарукавля, дамок і мужескі шапки, бараниці до савців. Цінники на домаганє.

у Львові

ул. Собіського ч. 9

Станислава Стемпковича

поручає по найприступнійших цінах свій багатий зоомогри-
який магазин шуб, так готових, як і шпирі та матерії на
покрива пуб у великій виборі, а також катанки з перелю
808 0-10

Тяммо, що лише тому дають, хто жадає і хто жодне силою поспирає. Вийдём з нашими желядзями і покажём, що за нами стоять маси — ся, побіч фактичної влади, однокі в політичній житю вартва і панована сила.

Як твоє „Народна Торговля“ мало на ділі повласти перші основи для руского купецтва і для перенесення торгівлі на Русь у рускі руки, так знів цілю „Народної Гостиниці“ зробити те саме в так дуже розширеним і реаловим арамисном готелярским, рестаураційним, шинкарским і звяряним. „Народна Торговля“, з малих початків, незвичного борівного криму, основаного

2) Призване повної рівності горожанських і політичних прав особи для всіх горожан російської імперії. Спеціальним доказом риння зміна нижнього неспроправного й пониженого положення селян і нижніх сільських горожан, остаючи в однакових з ними успіхах, а до сего є конечно: візнати сільське населення в праві особи з особами інших станів, взаємолити сільське населення від адміністративної опіки у всіх проявах его личного і публичного життя, скасувати інституцію земських начальників і обезпечити селян нарівні з иншими станами правильною формою суду.

Берно. На вчора заповідані були народні віча, німцехи і чехи; вже в суботу по пошуду приїздили сюди німечки і чехи посли. Німці уладили в суботу ввечерю похід а смолоскипами до Німечкого Дому. В кількатисячній товпі приходило до білви, в котрій між иншими ранено камнем також поліційного урядника. В вімечкні дмї гімнастичні, в німечкій театрі і німечкій гімназії, в трех трамвайних возах, в ліхтарях, також в чеськах шлодах повибиваю шиби. О год. 11 вночі пішли посли Пражак і Шіпане до намісника з жагдою на брутальне поведєня міської поліції супротив зібравих перед чеськимВаседнім Домом. Вночі при-

В ціли одобрення цих планів, на пред-
пожне знатоків, відбуде ся нарада в пя-
тицию дня 13 н. ст. жовтня с. р.

о годні 7 вечером в сали Товариства „Руська Бесіда“ у Львові (Рянок ч. 10, I поверх), на котру запрошено всіх членів комітету будови народного руского театру у Львові, як також відпоручників всіх повітових комітетів, що займають ся збиранням датків на будову театру.

При сій нагоді просимо присісти на декілька датків на будову нашого театру, так як на агадній нараді маємо предложити звіт зі стану вібраного фонду на будову театру.

За Комітет будови народного руского театру, у Львові 28 н. ст. вересня 1905.

Др Кость Левицький, др Ежен Олещицький, проф. Володимир Шугевич, др Михайло Коцюба, о. Ал. Темницький.

НОВИНИ.

— Галицький сейм, сазиваний на 10 с. м., має потривати около 6 тижнів.

— Де справедливість. Пишуть нам: В ч. 17 Dziennik-a urzędow-ого, видаваного краєвою редакцією шкільною, поміщені „Wiadomości statystyczne“, з котрих довідуємо ся, як тоді польська рада шкільна розділила квоту, призначену на видавані безплатних книжок, руських і польських, для народних шкіл на шкільний рік 1904/5. На цю ціл призначено вважати суму 101.470 K 05 с. 8 тої квоти припадає на рускі книжки аж 29.005-87 K, а на польські лише 72.464-18 K. Оці цифри говорять аж надто ясно, як прихильно відносять ся польський сейм і польська кр. рада шкільна до Русинів. У згаданих „Wiadomościach“ є вказані поодинокі позити (шкільні округи) і цікавих відомостей до того акту польської справедливості і прихильності до браці Русинів. В чистих руських повітах, де лише 4 до 5 шкіл є польських, та на польські книжки призначено більше ніж на рускі. Чому то так? Во польська кр. рада шкільна понараз передовсім попользаторської змагала на Русі. Що воно значить приміром такий факт? Рускі діти в руській школі сдержують в нагороду щільності при відаці шкільного року польські читанки, приславні „а горі“. У вересні дістають знов діти нові книжки польські, приславні даром до заряду школи. А руських книжок нема, вони дадуть, то на 60 дітей з п'ять (б) примірників і то ще ласка! „Хто не має руської книжки?“ Підсиди 30 дітей палці, а тут до розділу 4 книжки, бо одну треба читати до умітку учителя. Тимчасом польських д-дуть 20 до 25 примірників. От і „учіть ся діти, любі, думайте, читайте і чужому наuczайтесь, а свого... дурайтеся! Беручи далше від увагу і те, що в руських школах руска читанка служить до науки: язики, історії, географії, історії природи і гігієни, отже як она виглядає в шкільному році? Має форму „елікса“, причім з початку бракує що найменше 10, а на кінці рівнож 10 до 12 карток. Та на другий рік знов мусять ся ті еліпси роздати, та щей і з увагою: „Учась дитина, а не дри! Тимчасом польські книжки є знов нові, а руських нема — „виперпані!“. Тепер же заставили ся над тим: Відзначаючи ученик, цікавий до науки, дістав в нагороду щільності польську читанку. Щонів має читати через вахачів? Но, розумієсь, о крулях Казімержах, Ватраках, Козюшках і т. п. а про своє рідне нічого. От і ворість ві школи: вода на чужий млин. Вкінці ще одна увага що-д видаваних книжок. Восьмим до рук книжочку руску і польську. В першій папір який, як лиш може бути і компетний брак історичних ілюстрацій. Є тут: медведі, вовки, дикі свині, миші, шурі і т. п. сбражуючі душу дитини образки. Тимчасом у польських повно копюф, кружюф і інших історичних пам'яток, якими діти цікавлять ся, бо навіть відносять по зошитах. Причина сего лежить сь в чім: Наязд польських книжок має в своїх руках польське заведення Осесіньських, яке, розумієсь, маючи з того гешефту добру користь, а по друге, будучи „закладом народним“ для шкільних і образює яки національних почувань видаванем книжок, може і почуватись до обов'язку добре і старанно видавати книжки для народних шкіл. Згаданому заведенню лежать на одній той народний обов'язок. Хтож має наклади руських книжок у своїх руках? Мають ті, яким найменше лежить на серці добро руської дитини. Они видають лише, аби видати, не звертаючи жодної уваги на квалітативність книжки. Деякі дівають ся рускі гроші, які там спржжжжж стагають віддає в руських підданців? Ва, та треба дати заповога Т. С. Л. і нашим подібним русоїдним, „культурним“ товариствам, які мають згнобити і убити руський елемент в відставарувати Polskę od morza! О прте річню кончаю, щобі наші рускі репрезентанти в польській кр. раді шкільній уміли са о ті вранди, аби гроші, призначені на книжки, розділювано по половині на рускі і польські безплатні примірники. Є далше обов'язком і наших послів піднести гримкий протест против тих безправств у сеймі, а також репрезентанти учителів на краєвій конференції нехай о тім не забудуть. Польські верховоди горляють, що руські шкільні є більше ніж польські. Чомуж матеріальне виповижене розділює ся у відворотнім відношенню? Чому у правлячій на польській потребі три рази більше суму признають ся, як на ту „більшість“ шкіль руських? — Львівський.

— 3 Холмщини. Як мало тепер пам'ять і говорять за увію в князівському врані уні, з враю, де відбував ся замостський сніжок, де уніа мала найбільше мучеників і до дні має фанатичних визнаєв. А говорити ся так мало, бо уніати, — се сіра бездомна маса сільська, сіра і темна. Має католицизм своіх протекторів славних і вельможних, має

православ'я своїх протекторів княут і нагай-ну. Уніа не має нікого, нікого нікого... лиш сердечний спомин і гораче привагжжж бев-совної, темної маси. Безперечно, труляче православ'я, що в річах віри сповняє не-вручно політичну місію об'єднання украї-нського населення, відшххх від себе народ, боато їх переходить до католицизму, від-носно однак мало, дуже загато. Католицизм латинський, в додатковим польським набо-женством — се для мужиків панська, лян-ва віра. До уніи поверава бн, до лянкої (ка-толицької) віри — за ніщо в світі. Про се анають не лиш в Холмщині, про се знають всі надграничні уніатські сьвященники, від яких б. уніати беруть всяку духовну послугу, яким дають на службу, відрава і вота. Курня римська через покнянені унії впадила в католицизм не обчислимими страти. Ціла сторона по правім боці Вуга (як тут називають литовський бік) про поворот до като-лицького чуття не хоче. По лівім боці (корона, лянський бік) перехід до католицизму, що зар-аз по оголошенню толераційного указу був такий численний, перервав ся цілком, а на-віть в сторонях Красностау, Комарова, Ще-брешина ба й далеко в Польщу висушеного Білгороду лучають ся внаслід повороту до православ'я. Люд розчаровав ся... Терпів за унію, наліва ся унії, а одержав лиш латин-ство, панську віру — таї станує як блудав-віпця. Чи знайде ся паптар для него? Мо-же бн хоч Васильяни, що з місіями йдуть геть за море, прадають собі на таї дуже страдаючи, а так близьких своїх вірних! В посядних часах можна запримітити вели-ку агресивність православних. Час перепо-лоху маву. І ціла річ. Православні не атакують католиків, як католики, а вигу-кують „бій ляхів“. В кожнім селі такий роздор. В селі Д. (околицях) збурили прав-ославні католикам капличку, зрубили їм хрест поставлений на пам'ятку толераційно-го указу, отже значить православні виступа-ють тут революційно нехтуючи волю дари. За мотив подають, що виступають проти лянських порядкам. Яка є політика уряду чи-новників? Не скажу, що поправляють право-слав'я всіма способами. В одній волості во-лодимирського уїзда були вибори волостного правління і ходило розумієсь о те, котра партия перенсе свого волостного начальника. Католики зібрали на ового кандидата 108 го-лосів, православні на свого 206 голосів, а по-передній волостний начальник, всіма зена-виджена креатура чиновників знов 12 го-лосів. Присутній виборам чиновник відомж-лявххх на шав тому, що дістав 12 голосів, велькуючя в виборців, що не хоче робити ариадна ні католикам ні православним, бо знає що тим ділом найкраще і одним і дру-гим доосудат. Видно чиновники мають свої спеціальні цілі і свою окрему політику і видно ще з того, як будуть незадовго ви-кладати постепенні вибори до государ. Ду-ми. Ще слово. Границя тепер не замкнена так як була колись. Будуть ся жити в коам-сній Україні таї живо цікавить ся життям поблискої сестри України, в котрій про-сить о поміч в починках свого розбудження. — Холмжик.

— Четвертий лист до президії краєвої ради шкільної. Наша громада Лани під Галичем нещодавно через учительку, що називає ся Wanda Kazimira Jędras. Щоби допечи гро-маді, забало ся їй двоєкласової школи. З тим удав ся до свого приятеля інспектора Ко-стецького, а ему то дуже сподобало ся, і да-в їй сизувати громаду, щобі старала ся о шоваль на другу класу. А тут громада ма-ленька і бідна; двоєкласівка зовсім не треба. Під боком нашого села є величезне село Ду-бівці, де є мешкацї коло шістдесяти тисяч і там є однокласова школа, хотий там дуже придала бн ся на лиш двоєкласівка, але і чо-тирькласова школа. Так хоч, того не вбачить інспектор Костецкий, він лиш напосів ся на нашу громаду, щобі єї напхати. Просимо дуже висока президія зрозуміти ласкаво увіль-нити нашу громаду від тої напасти. Просимо двоєкласівку установити в Дубівцях, бо того там треба. Коли до творення двоєкласівки потрібна була бн присутність Ванди Казіміри-бббаві як побожної учительки, котра гро-маді добіває, то просимо забрати єї до Дубо-вців. — Громадяни.

— Шабаска Буковина. Кажуть наші люди, що Буковина дуже руска, та а тої рускості якось не бгато бачу. Русини говорять зі собою ще по німецьки, хіба „галицькі зай-ди“ тримають ся рідної мови. По уряджжж шалазжжж до урядників за рускі гроші по німецьки, по окляках, де мусять всі уміти по руски, балакають „наші“ по німецьки, на чер-новецьким рівня підчас корзо балакають „наші“ ланія і пані по німецьки. Не лиш діє ся ї до селак і містотчжж „наших“. На уряді гро-мадським і школі (таї і в середині) написи німецькі, десь-нудось від біди приліпять ся ї руска напис. От приміром такий „руський“ Кіцмань; мужеска й жіноча народна школа, агрономія й гімназія мають написи німецько-руські, староство, повітовий суд лиш німець-напис, ані слова по руски. Навіть адина, де Русинська також діє кулунуть і до живе явсь віба патріотична руска родина — на-віть там красує ся мезжя заведено лише „Аро-шеке“, руської буван нема!... Старі, добрі ча-си! А патріотизм вкоди страх... на словах! Схаменіть ся, будьте Русини!... — Молодий Буковинець.

— Трафікантка галатистка. Пишуть нам: В Тирасі волостій, містечку сніжського пові-та, загнядв ся ашехпольський шовінізм в страшний спосіб. Навіть в сьєлєї (крім жи-дівських) не можна Русини по руски заго-ворити, бо зараз єго зігарають, абецестать єго народитись. Та найбільше посунала свою ненависть до всего, що руське, п. Юстина Голковська, що удержує трафіку. Делікатне

ухо сєї пані (походять з шляхотської родини) є так вражливє на руску мову, що скоро по-чує від кушучого руська слово, розлючує ся до нестями і трактує в крайню аргантосний спосіб хочби навіть інтелігентного гостя. Дня 29 вересня с. р. прийшов я в товаришом П., учителем, до сєї трафіки і заждав в темній спосіб отемплї за 13 гр. Згадав пані стратила сєйчас рівнонагі і роздражена спитала: Za ile, za ile, za trunajciat? Co to zpaszu za trunajciat? Czy nie może pan to po polsku powiedziec? Я сказав їй на то спо-літійно, що то слово подібно звучить і по польськи і може бути зрозумілим для каждо-го Поляка, хочби він навіть зовсім руської мови не розумів. На те трафікантка: Ja po-lysku rozumiem, ale co to zpaszu trunajciat, tego nie wiem. Такої іронічної нам було до-сить і мій товариш спитав єї, чи не вміє по-літійно. Тим найгірше (нехотичи навіть) розлючив єю паню, бо майже в нестями за-чала верещати: I po niemiecku także nie rozumię a zresztą pan miloz, jesteś pan w moim domu to mów pan po polsku! Мимо таї ім-пертинентеского поведєня, ми звернули їй ува-гу рішуче, але без злости, що ми прийшли до п. м. трафіки як купуючі а не до неї приватно (трафіка є в єї власнім домі), тому можемо говорити як нам подобає ся. Але на те відпала товаришова ще гірше: Z panem teraz nie mówię; nie podoba się panu, to pro-szę się zabierać a czyja jest traфіka to pan-nie nie poz, ja jestem starsza kobieta a pan-jeszcze smaczak! От, до того доводять шо-віністичне засідленє в шовіністичних польських мозгах! А мушу додати, що то де-культурне індивідуум підняв ся часто до інтелігентних лю-дї: Zabiraj mi się pan ze sklepem, po polycyanta zawołam! — або Nie chcesz pan po polsku mówić, widać, że musi-les pan tak samo w chodakach chodzieć, jak ci chłopi! А як та „пані“ трактує наших сєлєж, то лиш не згадувати. Що-до нас то описав-ний факт я віддав в товаришом судови і вравній дарекцій сьарбу, а рівночасно про-шу отже публічно експеленцію Коратовско-го, щобі зробив лад із згаданого трафікант-ки і загалі варядив у відповідний спосіб, аби рускі горожані не терпіли навіть від всяких темних духів по трафіках! — Ми-ж.

— На дохід п. Евгєна Захарчука, члена дружини нашого театру відбуде ся в патні-до дня 6 с. м. в Коломні пр-дставленє: „Давоні з Корнеїв“. Сьмататичний і високо талановитий наш артист — як довідуємо ся — покладає на якийсь час наш театр з огля-ду на те, що покликаню єго на три роки до війська, та в згадане представлєня буде за-разом і працальним. Не сумніваємо ся, що руська публіка, котрої п. Захарчук був лю-бимцем, являть ся в незвичайнім числі на представлєню, щоб в тої спосіб висказати задоволенню артистом євїй подив а заразом подяку — можна сьміло сказати: іменем ці-лого руського сьєладу. П. Захарчукови, чово-лови не конче врішкому фізично, бажавмо, щоб увільнив ся від трипїтної службжж, яка єму тепер грозять, а вернув ся найшвидше на сцену, до котрої належить таї своєю мн-увшеством як і силою та характером свого таланту. Австрійська армія з него великої потїхи не буде мати, — але велику потїху має і мати-ме все наша драматична Муза.

— Зелізняк Львів-Підгайці. Дня 9 с. м. відбуде ся єтційна комісія, а також полі-тична обходова і експропріаційна, для части-шляку зелізняці Львів-Підгайці, від Львова до Підоснова. Комісія розішче своє урядо-ване о год. пів до 10 перед полуднем від Знесїня, потім переїде на територію міста Львова. В справі тої зелізняці громада м. Львова висить подаче до правительства, що-би будова розпочала ся від Львова, евену-ально рівночасно від Львова і від Підгай-це, бо зауважи, що постановлено розпочати ро-боти лиш від Підгайця.

— Страйн переплетничих робітників розпо-чав ся нині у Львові наслідком ухвалї на зборах, котрі відбули ся вчєра. Причиною страйку є поведєне майстрів, котрі не хотіли агодити ся на домашній робітників, предло-жєні їм перед двома тижнями. Центральний союз переплетничих робітників в Австрії у-дїлав 1000 K заповомоги для страйкуючих, об-цяючи рівночасно дальшу поміч.

— Концерт п. Саломєї Крушельницької від-буде ся незвідично в сєреду 5 с. м. в сали Фільгармонїї. Програма концерту викликає велике заїтерєсованє, хочби задан арїє в „Тангейзера“, бо артистка проєзла цілу зиму у Відні, де студіювала Вагнера у проф. Гевсбахєра.

3 товариств.

Видїл „Тов. Руських Женщин“ в Станиславові повідомляє, що в двох інстатутї (ул. Казимірівська Ч. 54) єсть ще кілька вільних місць, на котрі можуть бути принані панночки так учєнаї публічних шкіль як і перебуваючі в Станиславові для науки крою.

Богослов І. року на екстерї шукає станції з віктом при руській родині, за котру заплащать добре. Прийму лиш станцію при ул. Ваторого, Николая, Другого — близько університету. Зголо-шеня приймаю до 6 жовтня. Волод. Вілянський Микунівці 863 коло Тернополя. 1-2

Вдовиця інтелігентна, мо-ральна, середного віку, знаюча ся на сільськїм господарстві шукає місця у сьвященника до заряду дому. А-дресувати poste restante В. В. ч. 45 Самбір. 866 1-3

Збори і засідання.

— Звичайні загальні збори членів товари-ства „Народна Гостиниця“, стоваришенє за-реєстрованє в обмеженому поручку у Львові відбудуть ся дня 19 н. с. жовтня 1905 о год. 6 в полудня у Львові в домі „Народної Тор-говлі“ Ривок 36 з сїдучим порядком дня-ним: 1) Відкритє і уконститованє зборів; 2) Звіт в діяльності товариства за рік 1904; 3) Справозданє комісії контрольної і внесе-нє; 4) Доповняючий вибір членів ради над-зираючої; 5) внесенє і інтерпретації членів. Право голосу на загальних зборах мають тільки ті члєни товариства, котрі повно у-платили щонайменше одєн удїл. Лєгітима-цією для членів служить їх книжочка удї-ловї. Львів дня 18 вересня 1905. За раду надзираючу: Василь Паїрний, предсїдатель. Василь Чума, секретар ради.

Померли

Микола Устиянович упокійв ся дня 29-го вересня с. р. в Радівцях на Буковині. Покій-ний був сїном всїего письменника Миколи а братом Корнила Устияновича. Учителював зразу в Перемишлі і Бродках, а опісля пере-ніс ся до Радівць на Буковину, де грав в 70—80 роках внаичну політичну ролю. За єго старань і матеріальною підмогою ви-йшли друком деякі твори єго брата Корнила. Яко педагог визначав ся гарним викладом свого предмету, історії. Честь єго паматї!

Календар: Нині: Троїця (лат.: Троица); завтра: Евстахїї, Татїани (лат.: Евстахїи); позавтра: Кондрата (лат.: Францї Гервєя).

Репертуар руського театру (театр в Коломні — сєлє підзидної клєсї) — вчєра 3 с. м.: „Нїсїї в лїпах“, опе-рєта в 3 дїях Кронієвського; пєтєра 5 с. м.: „В наро-ді“, драма Стошєва.

Репертуар міського театру у Львові: понедїлок 2 с. м. „Аїда“, опера в 4 дїях Верді.

Бібліотеки, театри і музеї у Львові: Бібліотека тов. ім. Шевченка (ул. Чарнецького ч. 26) ото-рєна що вїтєра, чєтвєрє і суботу від год. 4—7 по пол. — Бібліотека „Пар. Дому“ зі вчєра, сєреду пєтницю і суботу від 9—1 і від 3—6. — Бібліотека університєтєска від 8—1 раню і від 4—7 по пол. в суботу лишє раню. — Бібліотека Осєєлінь-ських від 9—3 що вчєра нєдїлї польських сьєвт. — Музей Прєсєвїтє, Стєвєрєвїєвського Іє-єтєстєтє і Тов. ім. Шевченка в год. полуднє-вих від 3—6. — Музей Дїдушєвїєвського (ул. Тем-єральна ч. 18) від 10—1, в днї змчжж за агохотєнєм від год. 10—1. — Музей Осєєліньських в днї змчжж від 9—1, а в вчєрє і пєтницю також по пол-від 3—5.

Тижнєвє справозданє торговельної пала-ти в Львові за час від 24 до 30 вересня 1905. Валюта коронова. Цїна за 50 клтр. лєво Львів. Пшєница старє 7-80 до 8-— а на термін 7-50 до 7-60, жито старє 5-85 до 6-05 а на термін 5-60 до 5-70, ячмінє броварний 6-— до 6-50, а пєстівний 5-35 до 5-80, овєс оброчний 6-30 до 6-50, грєчка — до —, кукуруза готова — до —, а нова — до —, просо — до —, горох до варєня 8-25 до 8-85, пєстівний 6-50 до 6-80, вїна 5-75 до 6-15, бїб — до —, бобин 5-75 до 6-15, ріпак 11-30 до 11-50, лєнєнка — до —, насїєнє лєнєнка 10-10 до 10-40, насїєнє конопляна 9-— до 9-25, хмїль (за 50 кїльо) 50-— до 70-—, нафта звичайна 17-— до 18-—, сальєновє 19-— до 20-—, конопшєна червона 55-— до 65-—, бїла 45-— до 52-50, шведєска 45-— до 55-—, тш-мєтна — до —, шпїрїтєво лєво за 10.000 лїтрів 36-90 до 37-20.

Надісланє.

Спеціальні в дїточих недугах

Д-р В. Гукевич

дошкільний асистент ч. м. жєлєзничної шкільно-лїчєбно у Відні 837 ордин. від 3—5 год. Гродзїцких ч. 4, І. п.

ОКУЛІСТ

Д-р ЯРОСЛАВ ГРУШКЕВИЧ

ієрєніє сї зі Львова до Тернополя. Ор-динує а пєсєжє Адєра. 825 4-8

Копєрникєвї і Сїн

Єтїки і Мєхєніє у Львові площа Гєлицька ч. І. протєж Банкє Гїєтєчєного на планєдєях площї Гєлицької поручєтєж

Барометри анероїди по 7, 8 і 10 K, най-ліпші по 12, 16, 20 і 24 K. — Мьєрєтєки польні по 12, 16, 24 і вїсєтє. Зєразом по-ручаємо в найбїль-шїм виборї окуляри, цївєрє, люпи і вїєлїкї мїшї прибори оптичнї вїєлїкї напрєви полагодує ся ян найкоропше і найдєшєвєтє. 4158

Цитристи

дїєтануть 5 кусинків на цї-тру і катєльог даром у J. NEUKIRCHNER, Gorkau Böhm-шен. 867 1-3

Торговля Теофіла Продішина

в Добромїлї поручєж; знає-мєний сєк малїновий по 85 гр. за 1 клг. Правдївий оцєт вїн-ний по 19 гр. лїтр. Мальованє сьвітло цєрковнє в рїжнїх образках і цївєтєх рїжнїх вєлїчїна по 76 гр. за кїльо. 824 4-4

З друкарні Народної [Мелітополь] Виступила ч. 2.

Виходять у Львові що дня (крім неділі і свят)
о 5-й годині по полудні. Яко літературний додаток
до журналу „Вісник найважливіших новітніх“.

Передплату і інсерати приймають: у Львові
Адміністрація „Діла“, ул. Ваторна ч. 24. Бюро газет
А. Охлявського ул. Кільницька ч. 2; С. Соколовський, Па-
сам Гавомана ч. 9; К. Вульф ух. Кароля Людвіка
ч. 23. — у Відні: М. Duker, I. Selterstätte; F. A.
Bichter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11;
H. Kastenfeldt & Vogler I. Wallfischgasse 10; A. Cha-
valski Wien VI. Getreidemarkt 18; — в Франкфурті
і Гамбурзі: M. Haasenstein & Vogler.

Передплата і надіслання за інсерати платні у
Львові.

ДІЛО

Передплата на „Діло“ з літер. додатком:

в Австрії: за рік . . . 12 ш.
за пів року . . . 6 ш.
у Львові (без почтової перебірки)
на рік . . . 12 ш.
на пів року . . . 6 ш.
на чотирьох роках . . . 48 ш.

Повинне число копій у Львові 10 ш.
на провінції 12 ш.

Рекламу, Адміністрація і Експедиція „Діла“
Заторія. — Рухомі експедиції за доставкою поштою
за тарифом. — Рекламувати посередники „Діла“
вотря.

Головний завізний приймає за 20 ш. за одну
стрічку інсерату або за 10 ш. за одну „Діло-
додаток“ по 50 ш. — Подати і інші приватні оголошен-
ня по 20 ш. за стрічку.

Регуляція каналів рік в Галичині.

I.

Регуляція рік єсть від ряду літ одним
з першорядних економічних постулатів Га-
личини.

Повинні засягають що кілька літ широкі
простори краю і роблять міліонні шкоди
річництву. Так прим. в р. 1884 тридніва
повінь зробила в 52 повітах шкоди обчисле-
ні на 27.468.000 корон, повінь в р. 1898 в 35
повітах шкоди на 20.000.000 корон. Обов'язок
регуляції рік тяжить передовсім на централь-
нім правительстві. Австрійське центральне
правительство признає се в часті постано-
вою в 30-го жовтня 1830, після котрої має
державна своїм коштом перевести будови вод-
ні, які мають на цілі спадність рік (Was-
serbauten zur Flössbar- oder Schiffbarma-
chung) або охорону берегів рік граничних
яко території держави від сторони загра-
ниці.

Ся постанова остала що до Галичини
мертвою бумою.

В р. 1861 видано постанову в 11-го па-
доплати, якою правительство зобов'язалося до
урегулювання деяких просторів галицьких
сплавних рік, а законом державним в 30-го
червня 1884 ч. 116 вкл. об'явлено субвенціо-
ване регуляції рік і меліорації в утворе-
ного для тях цілий окремого меліораційно-
го фонду.

До так границь вийшла отже поміч
правительства, а супротив того, коли поміч
тота очевидно не відповідала потребам краю,
потрому особливо через щораз більше вини-
щуване лісів повія в кожнім роком що раз
більше давались в знаки, мусів до регуля-
ційної аяції приступити і край при комочи
фондів власних з участю інтересованих
сторін.

Виходячи з погляду, що регуляція рік
має саунити річництву краю, принаго в
тій аяції засаду, що в регуляції має бути
сподучена правильно меліорація ґрунтів по-
бережних, а передовсім осушене або навод-
нене в міру потреби, бо инакше не мала-б
регуляція ніякої вартості і принесла-б біль-
ше шкоди як пожитку.

Супротив того ішли у нас доси роботи
регуляційні і меліораційні трома дорогами
і дадуть ся поділити на три категорії.

До першої належать роботи на рі-
ках сплавних і граничних, котрі по мисли
вгадної постанови в р. 1861 належать ви-
ключно до держави і суть через державу
виконувати. У нас веде ті роботи намісниц-
тво за гроші державні з етату міністерства
справ внутрішніх, а обимають она доси
ріки: Пшемшу, Вислу від впливу Пшемши
до Завихосту, Дунаєць від Згобниць до
впливу, Високу від Мельда до впливу, Сян
від Ярослав до впливу, Дністер від Журав-
на до Окопів.

До другої категорії належать робо-
ти ведені також державними органами, але
коштом краю і держави, — а то іменно такі,
котрі з огляду на свою вагу і значене ви-
магають більшої помочи держави як тота
поміч, до котрої держава в по мисли наве-
деного зяне закона в 30-го червня 1884
обов'язана. Під тую постанову підпадають
ріки річницькі з передовім допливи Дні-
стра і Висли а також Прут і Черемш. Ріки
ті мали бути по великій повені в р. 1884 лі-
ся проекту закона, предложеного прави-
тельством в раді державній, урегульовані в
протязі 15 літ коштом спільним краю (40%)
і держави (60%) — однак сего закона рада
державна не ухвалила і проект сніжний ся
на ніч, хоч річництвом дістав Тироль на
регуляцію рік з фондів державних 13.600.000
корон.

Минуло близько 10 літ, зані наступило
ухваленне закона правого о регуляції Дні-
стра між Журавном а Розвадом і о осу-

шенню мотарів надністрянських. Закон сей,
виданий 1-го мая 1893 ч. 83 в. з. к., нахо-
жив 60%, коштів сей регуляції, обчислених
на загальну суму 13.200.000 корон, на дер-
жаву, а іменно на державну доцяду будов
водних 40%, а на державний фонд меліора-
ційний 20% — решту в висоті 40%, має по-
крити фонд краєвий.

В р. 1894 утворив сойм галицький про-
ект систематичної регуляції рік карпатських.
Проект той обнимав ріки: Сола, Раба, Ви-
скока, Скава, Висок, Сян і Дунаєць, котрі
після сего проекту мали бути урегульовані
від р. 1895 до р. 1901. Ухвала тота не зі-
стала зовсім виконама і регуляція лишилась
на папері, супротив того сойм галицький в
р. 1897 обмежив ся на новім тіснійшій про-
екті, котрий обнимав лише регуляцію Соли в
протязі літ 18, Лімницю а Чечвою і Дубов
в протязі літ 24 і горішнього Дністра від
Корнякович до Розвадова в протязі літ 20.

До третьої категорії належать роботи
водні на ріках до одної в попередніх кате-
горій не входячих, забудована гірських по-
токів як також меліорації в строгім того
слова значенні, а іменно осушене, дренаване
і наводнене більших обшарів ґрунтів.

Роботи ті оперті суть на мнгох зако-
нах краєвих, які рік-річно ухвалює сойм
краєвий, а підприєммає їх край, повіти,
громади або спілки водні при підкові з ме-
ліораційного фонду правого і держав-
ного.

Нагляд над сими роботами веде міні-
стерство річництва і виділ краєвий, а про-
ектованам і виконавам займаєсь краєве бюро
меліораційне в відділі краєвим, користуючись,
о скільки ходить о забудоване гірських пото-
ків, помочю секції ц. в. відділу „лісно-
технічного“ для Галичини і Буковини.

Ведена тими трома дорогами справа
регуляції рік в Галичині не видала по-
жаданних результатів, не сплинула ве-
личезних швид нанесених частими повенями
і не причинилась багато до меліорації ґрун-
тів в краю. Ся екіція ведена була неоссте-
матично, а дорічно, під наглядом річниц-
товних властей річницькі органами, а мнго
недостатків виказує також єї технічна сто-
рона, так під зглядом виконання як і мате-
ріалу. Лучалось часто так, що роботи, зро-
блені в однім році, забирала повінь часто в
другім році без сліду. До того-ж фонду краю
була незначна, а поміч правительства недо-
статочна, а все те оправдувало безнастанні
жалоби і претенсії, які що-до регуляції рік,
особливо по кінцї повія, підносились до
правительства.

Рік 1901 прайє в тій справі рішучий
перелік. Рада державна ухвалила на весня-
ній сесії закон в 11-го червня 1901 ч. 66
в. з. д. о будові доріг водних (каналів) і ре-
гуляції рік, який постановляв будову сплав-
них каналів між Дунем а Одрю, Дунаєм
і Молдавою, а дальше сплавного получена
каналу між Дунаєм а Одрю з Вискою, а
вістам з Дністром — коштом державним,
під умовиною, коли кожний край, через ко-
трий канал або сканалізована ріка плисти
буде, прийме на себе обов'язок давати осмь
часть коштів будови каналу або каналізації
рік на єго території.

Яка була гяеяаа того закона і що мав
він на цілі, се річ загально відома. Се була
політична концесія Кербера для Чехів задля
приведення їх в раді державній. Буз се да-
рунок, за котрий Австрія і наряди інших
країв, а між ними Галичина, грубо мусїли
заплатити. Перековім однак Галичина опла-
тити се мусїть подвійно, раз в загальних
податках державних, з котрих заплаченою
буде участь держави на будову каналів, а
другий раз платячи часть коштів будови на
власній території.

„Kolo polskie“, котре тут як і в мнгох
інших разях пішло Керберови на руку, про-

климувало єю чешку концесію яко велику
добичу для краю. На сесії соймовій у Льво-
ві, яка зібралась в червні 1901, внесло пра-
вительство проект закона правого, без ко-
торого закон державний не міг увійти в житє.
Проект сей переїхав через сойм поспішним
поїздом, в комісії водній брав участь сам
міністер для Галичини приспішаючи єї рі-
шенню. З гори голошено, що в проекті прави-
тельства не вільно змінити ані одної коми,
бо инакше в цілїс добродійства не буде ні-
чого, а через те сойм приймив дословно про-
ект правительства, який одержав відтам сан-
кцію яко закон краєвий в 18-ого вересня 1901
ч. 108 в. з. кр.

Оба ті закони нормують не лиш будову
каналів але і регуляцію рік, котрі мають
значене для каналів, отже з одної сторони
мають становити часть каналів, з другої-ж
мають для каналів достарчувати воду. До
рік тих належать: Скава, Раба, Попрад, Ви-
скок, Вір, Стрий від Турки до впливу в Дні-
стер, Свіча від Велдіжа аж до впливу в
Дністер, Сукіль від Волекова, Вистриця Со-
лотняська від Солотини і Надвірнянска
Вистриця від Зеленої аж до місяця злуки
обох Вистриць, а відтам аж до впливу в Дні-
стер, Танев, Дунаєць, Висок і Сян від
Складу Сільного аж до Ліска.

Лішаючи на боці питання, чи будова
каналів для Галичини, що не має великого
промислу, представляє взагалі, а для інтере-
сів малої власности земельної зокрема яку-будь
вартість, як також чи можна вірити в тоє,
що єї канали дійсно аж до Дністра будуть
побудовані, належить сконстатувати одно, що
закони повиміи мають для краю нашого
дійсну вартість о стільки, о скільки
запоручають переведене фак-
тичне регуляції рік в ви-
сше вичислення і о скільки то-
та регуляція буде увагляд-
няти інтерес річництва т. є
о скільки она буде получена
з меліорацією.

Д-р Ежен Олесьницький.

Справи краєві.

В справі рентових осель містять
польські дивізіони таний комуніст:

В лютім с. р. дістав дісарову саніцію
ухваленний соймом закон о творенні рентових
осель, а однак сей закон не може увійти
в житє, доки сойм не вибере членів краєвої
комісії для тих осель, давши доки міністер-
ства річництва і скарбу не затвердять ста-
тута тої комісії, а звінці (і се найважливіше)
доки державна рада не ухвалить закона о
привілеїях і полєках для аяції рентових
осель.

Статут для краєвої комісії рентових
осель, уже виготовив виділ краєвий і предло-
жив єго правительству до затвердження.

Проект закона о привілеїях і полєках
для аяції творення рентових осель виправді
внесло правительство в раді державній до
конституційного трактованя, але хоч як
сильно кожо польске підпирає доцядне пред-
ложеноє правительство, передане комісії, оно
не діждало ся поладженя підчас весняної са-
сїї ради державної.

Крім того виділ краєвий має перед со-
бою ще підготовляючу роботу, іменно виго-
товити і предложити міністерствам скарбу і
річництва до затвердження приписи о формі
і змісті рентових листів, о висоті квот, на
які можуть видаватись поодинокі штуки ли-
стів, о числі купонів, які має ся приложати
до кожного листу рентового, і о паяні умо-
реня рентових листів. Виготовлене тих при-
писів, тісно звязаних зі справою уложєня
тексту рентових листів, мусить дожити
ухвалення і санції закона о полєках і при-
вілеїях для рентових осель, бо ті полєки і
привілеї мусить ся подрбно кавести в тексті
рентових листів з уважанем на дотичний па-
раграф закона о рентових оселях.

Так остает ся ще побороти чимало тру-
ду і нерпач, а востанні виділ краєвий має
вадїю, що протязом 1906 року зможе розпо-
чати діяльність оперту на законі о творенні

рентових осель. Для того виділ краєвий ухва-
лив предложити соймому внесєне, щоби на
1906 рік визначив 25.000 К, на кошти уря-
дованя краєвої комісії для рентових осель,
на кошти єї бора і борючих чинностей. До
того ще предладав виділ кр.: утворити фонд
резервний для рентових листів в сумі
250.000 К, доточаний протязом десяти літ по
25.000 К, почавши від 1906 року. Сойм має
застережи, що ся сума має ся звернути кра-
євому фондови, як лиш наросте фонд резер-
вовий в власних доходах (перевандженні в §.
64. закона о творенні рентових осель) до ча-
кої суми, яка достаточна забезпечить сповню-
ване єго діяльности.

Торія на засіданні сойму з д. 13 падо-
жота запала (на внесєне адміністраційної
комісії) ухвала, визнаючи поновно правитель-
ство, щоби чим скорше дає змогу краєвому
правительству ввести примус о безпече-
чєня будівлі від огню відповідно до потреб
краю. На єю резолюцію президиї намісництва,
поминаючиєсь на роз-
порядженя міністерства справ внутрішніх
із сїчня сего року, дає ось-яку від-
повідь:

Правительство ще 1897 р. внесло в ра-
ді державній від себе проект закона в справі
безпечєня будинків від огню, постановляю-
чий, що примус забезпечєня невідимостий
від огню може вводити краєве законодавство.
Однак, в причині замкєня сесії, сей про-
ект не міг прийти під наради. Від того ча-
су правительство не бачило причини наново
вносити сей проект. Оно в гадки, що наші-
ні відносини, а іменно поступи нового зако-
нодавства заграничного, не оправдувати би
самого лиш забезпечєня від огню; наванки,
досрімо пересвідченє, що треба би етартиєсь
перезестити управління законом уєїх галу-
зї принагого забезпечєня, як в публічно-
правного, так і приватно-правного о-
гляду.

Публічно-правні відносини має упра-
вляти проект закона о заведєних забезпе-
чєня, а зянов приватно-правні проект закона
о контракті забезпечєня. Тепер веде ь робота
над кодифікацією сїх законів і мабуть не-
вдовзі піддаст ся їх осудові аяції. А що
єї проекти обймають також справу забезпе-
чєня від огню, то і примус єго рода забез-
печєня можна буде з успіхом взяти під даль-
шу розвагу аж по виробленні згоданних обох
проектів законів.

До того треба ще зазначити, що дома-
ганє заведем примусу забезпечєня провадє-
єя тільки дєсь-не-дєсь, і то явраз в тих краєх,
де користєє ся розміром мало з добровіль-
ного забезпечєня. Хоч се сумний проєв в еко-
номічного погляду і поправ сего етану тре-
ба щиро бажати, то однак годі поминути
а сего, що против заведем примусу про-
мовляють поважні аяції. Боже не даєє ся
заперечити, що заведєня забезпечєня, осо-
бливо у селянства, виходить не так в бай-
душности застатєля, як радше в тягких їх
відносинах господарєних, при котрих асекура-
ційна премія — в додатку, в причиня біль-
шої небезпечности огня доточних будинків,
по-найбільше виста — дає єя відчувати як
великий тягар. Однак в тим згляді мало
що змінило-б ся через заведєня примусу забез-
печєня, бо і при примусі премія мусить та-
кож бути инаша або виста відповідно до не-
безпечности огня забезпечєня будинків. Отже
марна надїя, що через примус знатно зниз-
єє ся премія. Така знизка могла би на-
стати лише через фінансову поміч з фондів
краєвих, п. пр. через сотворєня окремого
фонду правого, з котрого давало би власти-
телям менших ґрунтів заомоги до премій
від забезпечєня.

Про Відділи окружні товариства

„Взаїмна поміч галицьких і буковинських учи-
тельок“, їх завданя і значїне.

(Поясненє до статуту).

Відділи окружні товариства „Взаїмна
поміч“ відповідають менше більше філіям
інших товариств (пр. Просвітні, Товариства
педагогічного і т. д.), рікзять ся однак від
них в мнгох точках.

1) Члєни відділів окружних виплачують
вєскі вклатки лишєнь головній управі у
Львові (місячно або квартално, при помочи
чєнів) бо товариство „Взаїмна поміч“ має
передовім візу підомогового, єтже фінансово-
го товариства і мусить яко тако орудувати
воім майном, яке впливає на від члєнів тєм

Склад і робітня шуб БРАТІВ ЛЮБЕЛЬСКИХ

при ул. Ваторній, ч. 3 у Львові.

Поручаємо на зимовий сезон свій свіжо спровадженний запас шуб, в шкірах і готових, дамських і мужеских, ковпирі, за-
рукавки, шапки бараниці, сердаки і багато інших товарів, що входять в обсяг кушарства. Також удержуємо на складі
великий вибір сукна в найліпших родях до покриття шуб і перероблюємо їх після найновітших журналів, по пайприсутній-
них цінах.

Ілюстровані ціники висилаємо оплатно.

Футра до подорожжя, пальтоти мужескі та дамські після найновітших фасонів саки, петерини, жаке́ти, кофії, варування, папючки дамські, кофани, шапки мужескі, шпіри у всіх родах поодинокі та гуртом, також **верхи готові** до мужеских і дамських футар. — Футра для Вир. Духовенства також на рати. — Найновітші матеріи на верхи в найбільшій виборі. Ціни умірковані. Медаль золотий на виставі в Вучачі 1906. Цінники на жадане *гласно*.

1-4

Спеціаліст в диточих недугах
Д-р В. Гукевич
Докладний асистент ч. ж. ювілейного шпиталю
диточого у Відні 837
ордин. від 3-5 год. Гродзкіх ч. 4, 1. п.

РЕСТАВРАЦІЯ
Поручає реставрацію, шпалери і торгівлю виш
МАРКА ПОМЕРАНЦА. Кухні у власній управі, дешево
ше як в усіх. В локаторі всі речі дивні. 8
3 показані
756 **М. ПОМЕРАНЦ**, реставратор Ринку ч. 7.

Робітню знарядів церковних
другу руску в Галичині поручає
Василь Дуткевич
бронзієвник в Перемишлі.
Приймає чаші до золочення, дарювання, евангелії і інші сего рода річчі церковні. Золочення і сріблення відбуваються в огні. Поручає склад хоругв, чаш, ліхтарів, павуків.
ВАСИЛЬ ДУТКЕВИЧ, Бронзієвник
Перемишль, ул. Францішанська ч. 18. 595 32-90

ЗАМОВЛЕННЯ
на осінній транспорт літургичних
ВИН
приймає **Евгена Мартинця у Львові**
площа Уніі Берестейської ч. 5.
Ціна угорських вин за літер:
При замовленні 100 літрів | 50 літрів | 25 літрів
Ша 33 кр. | 34 кр. | 36 кр.
Па 37 кр. | 38 кр. | 40 кр.
Іа 41 кр. | 42 кр. | 44 кр.
Франко стація Львів; бочка навишнує.
Вино самородне При замовленні 100 літрів | 50 літрів
Ціна за літер 55 кр. | 57 кр.
За голику 2% рабату. 811 4-3
На дорожні вина вислаю спеціальні цінники.

ПЕРША в ГАЛИЧИНІ РУСКА
торговля і рукоділля церковних знарядів
із золота, срібла і бронзи
Петра Дуткевича
в Станиславіві, уліця Бельведерська ч. 4
продає по найкращим цінам бальдахми, водонеси,
бички, півки, дарювання, гарн. звички,
евангелії, кадильничі, кропила, калоси, хрести,
ліхтарі, півтарі до процесії, патерни, пауки,
підставки, плахетки, суконки, шап.
Золочу огнем дуже тривало старі вишпечені
чаші, по виволоченню бувають пошванчені
Пресвієри, єпископи в Станиславіві.
Великий склад лян на вічне світло. — Золотих
надробних хрестів. — Всі вишпечені церковні
знаряди приймає до огненого золочення, сріблення
і бронзування. — Велика лінійка церковних зовнів.
Дякую сердечно Всім. Духовенству і чест.
Братствам церковним за численні замовлення і по-
ручаюся ласкавій пазити на будуче.
З високим пошануванням: **П. ДУТКЕВИЧ**.

Світло церковне і столове
з охоронною маркою **М. Ц. Н. Т. поручає**
„НАРОДНА ТОРГОВЛЯ“
І-а найкраще по 172 кор. за 100 кильо.
II-а дуже добре по 156 кор. за 100 кильо.
III-а добре без знаку **М. Ц. Н. Т.** по 128 К за 100 кильо.
Від цих цін для церков 10 опушту.
Ціна I-а II-а 1000 фабрика, III-а 1000 стація Львів.
830 Світло наше горить ясно, не коптить і не спливає. 6-18

INDRA TEA
ЧАЙ
всюди можна дістати
Головний склад у Львові
ДРОГЕРІЯ
ЛЕШНА
Сладовського
пл. Капітульна 1.
868 2-36

ФАБРИЧНИЙ СЯЗД БІЛА
Найдешевша торгівля галантерейних товарів
АДОЛЬФА РАПША
у Львові Ринку ч. II (напроти тов. Просвіти.)
Поручає великий вибір мужського біла, кра-
ток, рукавичок, парасолів, лісок, шкіряних ва-
робів, російських калосів, альбумів як також
тоалетного мила і перукарні.
Великий вибір пушон на цигаретці, тютюну,
гроші і спіню з гербом Русь.
Великий вибір біжутерії. 760

Коперницький і Син
Витини і механізм у Львові: площа Галицька ч. 1.
проти Банку Гипотечного на п'ятинах площі
Галицької поручають
Барометри анероїди
по 7, 8 і 10 К, най-
ліпші по 12, 16, 20 і
24 К. — Лорнетки
полні по 12, 15, 24
і яснее. Заразом по-
ручаємо в найбільш-
шим виборі окуляри,
циферки, лупи і всілякі інші прибори оптичні
всілякі направи полагоджують ся як найкраще
і найдешевше. 4158

Поручаю літургичні
вина (Messwein) під мо-
єю особистою гарантією від
83 креймарів за літр австрій-
ського і від 55 кр. за літр то-
кайско-саморідного франко кож-
да стація. При замовленні про-
шу позначити ся на „Діло“
З поважанем
822 6-30 **НАФУЛА ТЕПФЕР**.

Виконує найдешевше
всіх ратоничні роботи, пе-
чатки і писемство. Влас-
ний виріб кавчукових і ме-
талевих штампів, гравюри
на металі і дорогих ками-
нях. Шильди ритовані і літі
прасовані таблиці з бляхи
для сторони і аскурацій-
них товариств. Печаткові
марки, знаки для випалю-
вання із заліза і цинку і
бляхи. Склад кавчукових
типографій Perfect і різних
красок і штампів.
А. Зігмана
у Львові, ул. Синюска ч. 14.

Шестий рік існування.
Одинна руско-українська часопись
гумористична
КОМАР
виходить у Львові 1 і 15 кожного мі-
сяця і коштує 8 К річно 4 К півріч-
но 2 К квартално.
Визетитель і редактор: Бруно
Гіжовський.
„КОМАР“ поміщає статі з нашо-
го політичного, суспільного і літер-
атурного життя і своєю сатирою та гу-
мором боронять наш пригнетений та
визначний пригнетений народ від рясних
Вого ворогів!
„КОМАР“ придбає в посиданнях
часів свій сил до співробітництва!
„КОМАР“ повинен знаходити ся
в кожній рускій патріотичній родині
і в кожній читальні.
Адреса „КОМАРА“: Львів, ул.
Чарнецького 26, дім Паук. тов.
Ім. Шевченка.
Предплачуйте і читайте „Комар“.

ІВАН ІГНАТОВИЧ
у Львові ул. Синюска ч. 25 і пл. Мари-
ячка ч. II. Краків, Сумоничі ч. 20. Пере-
мишль ул. Мицкевича ч. II
поручає
дуже успішні і незрівняні в наслідках
ЛІЧНИЧІ МИЛА.
Бензосове мило на опрацьовані і шкірні п'ятна, усуває
ропавість шкіри і надає лідко блискоті та оксамітної
м'якості 70 сот.
Берасове мило очищує докладно і вибілює шкіру, усу-
ває бешкетливі та опалені 50 сот.
Камфорове і камфорово-сіркове мило усмиряє свербляч-
ку і печене шкіри, усуває прищі і червоність носа,
лица і рук 60 сот.
Креалінове мило знаменито очищує шкіру, усуває при-
щі, лишай, борошту, огни, відвіжує і винищує шкіру
кусник 70 сот.
Сіркове мило з великим успіхом уживає до знищення
прищів та угрів на лиці і всякої висипки на шкірі
50 сот.
Сірково-смолове мило уживає ся на борошту. Се мило
показало ся найліпшим средством на сю недугу, кус-
ник 70 сот.
Смолове-гліцеринове мило єсть з кожного огляду одним з
найліпших дезінфекційно-гігієнічних тоалетових мил.
Яко звичайне мило до щоденного ужитку є завдяки своїй
дезінфекційності а також приємній, що зм'ягчує шкіру,
знаменитим і випробованим средством до усунення вся-
кої напхирної нечистоти, кусник 60 сот.
Смолове мило усуває прищі, лишай, всяку напхирну
висипку, печене віг і пориш на голові, кусник 60 сот.
Тимолове мило знаменито очищує шкіру від всяких
прищів, кусник 1 К.
Танінове мило з гліцеринною з незрівняним средством
на печене голови, усуває пориш і сверблячку шкіри
70 сот. 209 51-84

Студент (приватист), що по-
трафить провадити
мішай хор, знайде добре по-
міщеня в більшій рускій ін-
ституції. Зголошеня на адре-
су: Василь Сидельник в Раві
рускій. 862 2-3

Вправний інструктор шкіл се-
редних
всепх, пошукує лекції на
провісцяю poste restante Д. П.
19 Львів. 854 3-3

Вдовиця інтелігентна, мо-
раля, середного
віку, знаючи ся на сільськ
господарстві шукає місця у
св'ященника до заряду дому. А-
дресувати poste restante В. В.
ч. 45 Самбір. 866 2-3

Семинарист III року гля-
дає лекції на
селі. Зголошеня разом з успі-
шним прислати: „Семина-
рист“ poste restante Добросин.
871 1-1

24-літній молодець, експеди-
тор почто-
вий, глядає жени з матим по-
сагом poste restante Т. К.
Самбір. 870 1-1

ПРАВНИК спеціаліст в мате-
матичі і німецькій,
шукає лекції або бюрового за-
няття. Яко вправний дірігент
мігби обляти відповідну поса-
ду в нім рускій св'ященній
товаристві, зазначити еванту-
ально вести хор і оркестру.
Може уділяти також гри на ци-
трі. Оферти прошу прислати
під „Музик“ Львів, Ринку 36,
у п. Тютяка. 871 1-5

Академі шукає лекції на
селі. Може також
в часі вми вивчити хор. Лас-
каві зголошеня на руки Ди-
рекції „Народної Торговлі“ в
Золочеві. 8-3

Школа музики
і потного співу, гри на фі-
гармонії, скрипках і дутых ін-
струментах зачинає ся дня 1
жовтня с. р. Дяки, що бажа-
ють користати з тої школи,
звонять зголошеня ся до Ан-
дрея Пастуховича, гром. се-
кретаря в Деліві, п. п. Вод-
840 ники к. Галича. 3-3

„РУСКА ХАТА“
ілюстрована часопись літе-
ратури, штуки і сучасного
життя
виходить 5 і 20 кожного місяця
в об'ємі 2 до 3 аркушів під ре-
дакцією: Дениса Самборовича.
Ціорічна передплата вносить
12 кор. Адрес адміністрації:
Львів, Бляхарська ч. 8.

Земля на продаж.
Товариство „Кравий Союз Кредитовий у Львові“ (Ря-
нок ч. 10) має на продаж землю в сідючих повітах: Мо-
стиска, Яворів, Щирець, Старий Самбір, Жидачів і Коломия.
Зголошувати ся треба як найкраще. — Ближших ін-
формацій уділяє Дирекція сего Товариства. 869 1-10

Заснована 1782 Ціс. кор. привіл.
РАФІНЕРІЯ СПІРИТУСУ
Найстарше заведе промислове в краю і оди-
а найстарших в монархії.
Фабрика найзнаменитших лікерів, правдивих поль-
ських горівок, розсолів і румів
І. А. Бачевский у Львові
ч. і к. надзорний доставник
поручає Ви. Управам рілничих кружків
і сільських крамниць свої знамениті вироби
по уміркованих цінах.
Має спеціальні парові апарати до випробу горівок,
румів і інших спиртуальних у всіх смаках і якостях,
ПІСЛЯ ВИМОГІВ ЗАКОНА
на теплий, кемічний дорожній фабрично зважених і
смондженых та ц. к. інститутом до розсуду спо-
живних средств розсуджених.
Цинники і інформації висилає ся на доміане оплатно
і даром. 347 18-36

Рух селісничих поїздів
важний від 1 мая 1905 після середно-європейського часу.
Де Львова на дворці головний прихедать:
12:20*, 6:10, 1:40, 5:45, 9:10, Ворохти (від 1/7
до 30/9 в неділю і св'ята), Делятина (від 1/10
до 30/4), Коломия (від 1/6 до 30/9 що неділі
і св'ята) Керезмеє (від 1/5 до 30/9), Серета
(від 1/7 до 31/8), Вергмета (в понеділок), Жид-
ачева (від 1/5 до 30/9 в неділі і св'ята).
2:31*, 6:—, 8:50, 1:30, 5:35, 8:10, 9:50*, Нолого
Санча (від 25/6 до 15/9) Яска (від 1/7 до 15/9).
„Кракова 7:20, 11:55, 2:30, 10:20.
„Підвожочном 7:29, 11:45, 10:50.
„Рави рускої 7:50.
„Станиславова 8:05.
„Самбора 8:15, 1:50, 9:20*.
„Яворова 8:18, 4:32.
„Коломні 10:05.
„Ряшева 10:35.
„Тухлі 3:45 (від 15/6 до 30/9), Ожолього (від 1/5—30/9).
„Веліца 5:—.
На Підзамче
„Підвожочном 7:—, 2:15, 5:15, 10:—*.
Поїзди львівські.
„Врухович від 14/5 до 10/9 6:50, 7:50, рано, 9:55 перед
пожудем (тільки в неділі і рим.-нат. св'ята,
1:45 попоудни (тільки в неділі і рим.-нат.
св'ята), 3:05, 4:15, 5:—, попоуд. 7:41, 8:55 веч.
8:18 рано, 1:15 попоудни (від 1/5 до 30/9).
4:32 попоудни, 5:45 вечер (від 14/5 до 10/9).
і 9:25 вечер (від 14/5 до 10/9) тільки що не
ділі і св'ята.
„Щирца 10:10 вечер (від 1/6 до 10/9 в неділі і рим.-
нат. св'ята).
„Любіня 10:10 вечер (від 14/5 до 10/9 в неділі і рим.-
нат. св'ята).

31 Львова з головного двірця відходять:
„До Кракова 12:45, 4:15, 8:25, 8:35, 2:50, 6:35*, 11:—*, За-
молжого (від 25/6 до 15/9), Ожолього (від
25/6 до 15/9), Веліца (від 1/5 до 24/6) і (міа
16/9 до 30/4).
„Іцкан 2:51, 6:15, 9:20, 2:40, 10:40*, Керезмеє (від
1/5 до 30/9), Доржи-Ватри (від 1/7 до 31/8).
Ворохти (від 1/7 до 30/9) що неділі і св'ята).
„Підвожочном 6:30, 10:55, 2:—, 9:—*, 11:05*.
„Яворова 6:55, 5:58.
„Лавочного 7:30, 2:55, 6:25*, Кокавиня (від 1/5 до 30/9
що неділі і св'ята).
„Самбора 9:—, 4:20, 10:55*.
„Веліца 11:10.
„Ряшева 4:10.
„Коломні 5:50.
„Рави рускої 7:30*.
„Перемишля 10:05* (від 1/5 до 30/9) Харова, Яска.
„Стрия 11:10*.

3 Підзамча
„Підвожочном 6:45, 11:15, 2:13, 9:23*.
Поїзди львівські:
„Врухович від 14/5 до 10/9 5:50 рано, 8:30 рано (тільки
що неділі і св'ята рим.-нат.) 12:50 попоудни
(тільки що неділі і св'ята рим.-нат.) 2:10, 3:20
попоуд. 6:10, 7:30 і 7:55 вечер.
„Рави рускої 11:15 в нощі можливої неділі.
„Яска 6:55 рано, 9:15 передпожудем (від 1/5 до 30/9)
1:35 попоуд. (від 14/5 до 10/9 в неділі і рим.-
нат. св'ята) 3:08 понож. (від 14/5 до 10/9).
5:58 попоудни.
„Щирца 1:55 попоудни (від 1/6 до 10/9 в неділі і рим.-
нат. св'ята).
„Любіня вч. 2:15 попоудни (від 14/5 до 10/9 що неділі
і рим.-нат. св'ята).
Примітня. Нейди можітні друковані з червоними по-
симви; поїзди кінці в зазначені відходи. Мора візна чл
св'ята ся від 6 год. вечір до 5 мінує 59 разо.
Зв'язані білети ідеи як також білети кожного місяця
рода, ілюстровані провідниками, розклада ідеи і ч. д. мови к-
бувати через цілий день в місяцні білети д. м. державних
зв'язані, назов Раузмана ч. 3.

ДІЛО

Виходять у Львові по два дні (крім неділі і свят) по 5-й годині по полудні. Яко літературний додаток до газети «Вісник найважливіших новітніх».

Передплату і інсерати приймають: у Львові Адміністрація «Діла», ул. Ратомна ч. 24. Вжор газет А. Охманського ул. Кішинська 2; С. Соколовський, Пасаж Гавманова ч. 3; Е. Вухнян ул. Кароля Люксембурга ч. 23. — у Відні: М. Дукес, І. Селлерстатте; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; H. Asenstern & Vogler I. Wallfischgasse 10; A. Chmura & Wied VI. Getreidemarkt 13; — в Франкфурті і Гамбурзі: M. Hansenstern & Vogler.

Передплата і надання платні у Львові.

Отже: — на прою!

Так знесене варварського указу про українську мову з 1876-ого року міністерство внутрішніх діл у Петербурзі признало «несвоєчасним» — справою не на часі — скажімо отверто: Що за глупа фраза! Навчеби коли небуло могло бути «не на часі» стерти з лиця землі злочин, що п'ятном довічного сорому тяжити-ме на історії Росії; навчеби коли небуло могло бути «несвоєчасним» знати з закованого вложені безправно на него кайдани; навчеби коли небуло могло бути не на часі відчинити приступ культурі людства до 30-и мільонів умів; навчеби коли небуло могло бути завчасно вимірити справедливість покривдженням, направити великий історичний гріх та загати пропасть, що розчинилася між двома великими народами! Ще раз кажемо: що за безпримірно глупа фраза! Такі фрази вилягають ся лише в заскоружлих мозках засліплених чиновників та поліцейників, яким здає ся, що поліційними способами вони можуть спинити могутчу течію життя, що одним почерком пера зітруть з лиця землі українську мову і український великий народ, що від їх безсильного указу замире українське слово в устах 30-мільонової маси. Безумні недоріки, над якими в недалекій будучині невмируче жите закпить немалою серцею, так як кпило воно нераз від тисячеліть над неодним сліпим тираном.

Міністер внутрішніх діл удержав в силі указ з 76-ого року, мимо як-раз супротивної думки Імператорської Академії Наук, двох університетів та київського генерал-губернатора. Мимо всіх заходів Українців, мимо меморанд і прозьб, депутатів і ухвал різних суспільних інституцій, по довгих, цілорічних короводах перейшов російське правительство над українською мовою, мовою 27 мільонів власних горожан до порядку. Росія не хоче знати української мови і Українців, хоч знає тягги з України послідні соки, та хоч знає синів України гнати на заріс на край світа. Царське правительство не має уха на українські жада-ня, за се має для України кнут, тюрму і указ з 76-ого року. Так додержує Москва, так додержують Романови пере-славський трактат; так віддають вони

за се, що лише через Україну і лише завдяки їй стали вони тим, чим тепер є. Росія і Романові заробляють совісно на симпатії українського народу.

Указови з 76-ого року дано нову печать саме тоді, коли Полякам на Україні признано широкі полекші, про які і мріти не сміє автохтонне, українське населення. Полякам їм прав не завидуюмо, тактика російського уряду одначе не перестав тим бути нікчемною. Андрусівський тракт пародіює своєю політикою на Україні правительство Миколи II ого віддаючи правобережну Україну на поталу заливної польської культури. Польській культурі на Україні дозволено розвивати ся — коли рівночасно українську держити ся у путах варварського указу — хита лише на те, щоб в скріпленій польщиною зискати союзника в гашенні українства. Тактика стара-царствозна; та коли хто збере живо із неї, то певно не буде сям Росія ані династія Романових. Україна збуджена раз, уже не пропаде, коли не пропаде досі, хоч спала тяжким сном. Тимати однак буде, що коли хто вернув назад отсе лячке панован-ня, в борбі против якого тільки крови вона виліяла — то зробила се Росія і Романови.

Царське правительство рішило не звільнити українського слова з кайдан. На всі заходи Українців сказано: ні! Сказано ясно і твердо: по добру не поступимо, з власної волі нічого не дамо! Українцям кинено отже рукавицю, визна-но їх на прою! Десять років ще взад, Україна прийняла би мовчки подібний ви-зов; нині вона уже піднесе кинену рука-вицю, нині єсть кому, а де далі тим і більш буде, станути до борби і звести єї до побідного кінця. Коли правитель-ство Миколи II-ого думає, що єго бру-тальне становище остане безвідпору як по-дібне становище правительств Миколи I-ого, Олександра II-ого або Олександра III-ого, — то воно дуже гірко помиляє ся. Стріне воно відпир на Україні скор-ше, ніж сподіває ся, і стріне єго поза Україною на се, щоб запізно оглянути ся, що не вільно нехтувати воскресю-чим велитнем.

Заняте російським режимом супротив українства становище певно вплине на еволюцію українського відродження у Росії. Нині український революційний елемент роздроблений на кілька фракцій, що

чималу частину своїх сил та політичної енергії прогайнують на домашніх, тео-ретичних спорах, з яких ні їм ні Украї-ні нема ніякої користі, а які лише від-вертають їх зір від єдино важкої і пеку-чої справи: реального діла серед мас і над масами українського дем-са. Супро-тив здекларованого становища російського уряду зглядом України українські рево-люціонери всіх відтінків певне зрозумі-ють, що пора тепер не на академічні дис-кусії de lana carina, ані на вузко-фрак-ційну заскоружливість, але на пев си-пущу о свідомлючу і ор-ганізаційну працю серед на-родних мас, аби з них утворити армію до борби за волю України і за права люду. Тюрми валять ся не доктри-нерським балаканками в чотирох стінах а-ні газетними перепалками, а двиганем мас, жите-ж само розв'язує теоретичні спори краще всіх теоретиків.

Але і ми, австрійські Русини не можемо стати осторонь від сеї борби. Доля України — се до-ля наша; наша будучина в єї будучи-ні. Ми кров від крові і кість від кости одної великої української сімї, якій істо-риєю і природою призначено верстати спільну путь в історичну будучину. І рани України се наші рани, єї кайдани — наші кайдани, єї борба се наша борба. Нехай-же се чуять і почують вороги і приятелі України, нехай се знає світ. Справа російської України, як справа стояча в найтіснійшій звязі з нашою долею і будучиною, нехай стане предметом наших віч так, як кожде инше пекує питання нашого тіснійшого про-дого жити в Галичині, і нехай з грудий наших вічевих мас лунає гримкий протест: проч з указом з 76-ого року! проч з мо-сковською неволею! І наші репрезентанти на світовій арені, в парламенті та деле-гаціях, нехай не забувають пригадувати світові про долю України та протесту-вати перед лицем цілої Європи против варварського указу і гнету. Польке «коло» у Відні забрало було голос в справі польській у Росії; поважний, а рішучий протест наших послів перед лицем куль-турного світа буде дуже відповідно ма-ніфестацією.

Коли Росія визнає сховану Україну на прою, нехай має борбу всюде і на ці-лій лівій, де лише прозябає українське жите; а особливо гріхом було би мовча-

ти нам, що маємо вільні уста і сик-так вільні руки в борбі против заневолення України подаєм руку нашим закованим братам через багнетами найжені кордони. Ще не змерла Україна!

Регуляція каналових рік в Галичині.

II.

Се, що ми вчора при кінці означили, і єсть головна вихідна точка в оціненню тої цілої справи зі становища інтересів краю рілляного і від сего залежить для нас вся вартість регуляції та цілої акції розпо-чатой на основі тих законів.

Акція се об'єднана на протязі літ 20, випадає на державу і край, стіна на загал податників, величезний тягар.

Закон державний приймає, що вже в перших 8 літах роботи випаде на скарб дер-жавний, крім уділів країв, коштів до висоти 250 мільонів корон; закон краєвий накладає на сей період на Галичину татар 6.962.400!

Се жертви величезні — і питання, чи ко-ристь для податників, котрі ті суми будуть мусіти заплата, хоч в часті їх випрів-нають.

В самих законах і розпорядженнях ви-даних вадля їх виконання бу-м-б деякі гаран-тії на те, що при регуляції каналових рік дійсно будуть углядані потреби господар-ські прибережних властителей, що регуляція тота буде сполучена з меліорацією.

В законі державним з 11. червня 1901 ч. 66 в. з. д. постановляє §. 13, що при у-кладанні і виконанні проєктів регуляцій-них належить брати під увагу інтереси го-сподарства водного, а з окрема, щоб пооди-ноним громадам, місцевостям і особам була заповнена потрібна скількість води до п'яти, до господарства і на сільськ огню.

При затвердженні проєктів і при удер-жанні в руху доріг водних належить о скіль-ко можна углядати існуючі ме-жі і орації рілляничі, іменаю навод-ження і осушення, а крім сего треба доложити всієї старанності, щоб в звязі з новими дорогами водними могли бути виконані пові-того рода уладження для під-несення підприємств рілля-ничих (меліорацій). Особливо на-лежить мати на згляді посі-лости селянські.

Розпорядженне виконуюче до сих зако-нів, видане міністерством торговлі, справ внутрішніх, судівництва, рілляництва і зе-ліництва з 23 червня 1903 ч. 90 в. з. д. по-

X. Міжнародний конгрес против алькоголізму.

II.

Ві второк пополудни зачали ся рефера-ти призначені до дискусії.

Професор Лейтінген з Гельсінґфорсу (з Фінляндії) реферував: про вплив алькоголю на відпорність ор-ганізму. Констатував на підставі чис-ленних досвідів, що сила відпорности ор-ганізму в хворобах, особливо заразливих хо-робах у алькоголіків єсть багато слабша. Твердив, що пиянство є дідичне, і що ужи-вання алькоголічних напоїв є одною з найбіль-ших причин дегенерації людий — а наслід-ками сего є: 1) зменшене число народжень, 2) слабша вдалість в індивідуах так тілесна, як і духовна, завзначена до того умними про-явами, як хворобами, злочинами і т. д., 3) дегенероване раси через затроєне заваяк-ня (Blastophtoria). Вкінці викладе референт, як алькоголізоване нашої арийської раси, злуче-не з єї нахилом до розкошовааня спричиню-ного капіталістичною гос-одаркою, привело до витворення маси невідланих індивідуів. Річ ся стоїть так сумно, що побоювати ся на-лежить загуби цілої нашої раси через твере-них, праділовитих і вдалих Монголів.

В дискусії забрало голос кілька бе-сідників. Оповідь д-р Форель звернув увагу на ще одну суспільну яву; на проститу-цію. Він маркував, що без алькоголю про-ституція не може естувати. Алькоголь є єї двигачем. Держава не може проституцію належно поборювати, доки вона толерує алькоголь; і проголосив оклик: «Геть з аль-коголем! геть з домашні розпусти!»

В середу пополудни реферували: про-

фесор Bleuser з Ціріху про злочини алькоголічні — професор Вамгері з Пешту: алькоголь і закон кар-ний, — пастор Міллер з Іронендорфу: шкідливий вплив торговлі з алькоголічними нап'ятками на мешканців Африки.

Професор Bleuser викладевав, як злочини спричинені алькоголем в маленькій часті доступні законам. Шкідник має призначено, своїх госей позбавляти майна і здоров'я та навіть життя, но він має се робити поволи. А кільки є некодифікованих злочинів, доверше-них на родинах? Тут треба рішучої інте-венції цивільного законодавства, для нахо-ження скорі курателі, для примусового лічення і для уязвення п'янік на так дого, доки він не перестане бути небезпечний.

Референт д-р Вамгері станув рівночи-на становачи примусового лічення при зло-чинах хронічних алькоголіків. При злочинах з сучасного опиту, коли не виявлена по-чатковність слухачі може оціняє як додат-кова причина до збільшення кар. Отже по-борюванню алькоголізму має довершати ся через належне виконаня варті і через відпо-відаї к респранції превентивні інституції. А ті послідні входить вже в окупт здоров'я соціальної політики.

Вечером того дня відбували ся збори католицьких товариств і збор: нас хорих.

В четвер передполуднем реферувало про вихованє і школу в боротьбі против алькоголізму. Референтів бу-ло аж 4: Eljos Yorke в Southampton 4, Ге-нель з Бремені, Елвеш з Сольноку і лікар д-р Фішер з Познані та о. д-р Лисо в Пешту. Заміняний був виклад ц. Eljos Yorke, в ко-трим представлений був той інтензивний рух, який об'яв та англійських лікарів як і су-

спільність англійську, зміряючий до того, що-б через школу і загальне вихованє молоді-ж ухилили ті соціальні лиха, які випло-джує та підтримує алькоголізм, владаючи в молоді, переймає думі попри наш відомо-сти засади розумної гігієни, подані в способі раціональний і присутний. Величезна органі-зація «Band of Hope Union», об'єднана в своїй діяльності Англію, Школю і Ірлан-дію, звязок жіночий «Total Abstinence Union», товариства молодіжні все йде з поміч сему рухові.

Провідні гадки в рефераті п. Генля з Бремені були: ужиток алькоголю слямаз ви-хованє в школі і дома, зменшенє вдалість, та-лановитість, впродже передачу нервовиті, по-се характері, в зароді загрозю можливість будучу щасливу долю дітей. Для сего на-лежить наставати на способі життя без алького-лю у молодіжні всіх верств суспільних.

Інспектор Елвеш жадав обсядження ка-тедр для гігієни лікарями-спеціалістами для хоріб нервових, котрі алькоголізм умітно трактувати могли би. Лікар д-р Фішер жа-дав, щоб на ф-культеті медицини, патанє алькоголічне було серйозно і научно розби-ране. Д-р Лисо зазначив, що до тої боротьби против алькоголізму треба сляти етичної, а ту дає церков.

В дискусії забирало голос 23 бесідни-ків. Ціла велика сая і побічні були окрім учасників конгресу, просто нахвані авіто-рично змощеною з кандидатів і кандидаток учителів, професорів, директорів.

В четвер пополудни відбули ся в саяі товариства лікарів збори психіатрів, на ко-трих реферували доктори: Дельбріг з Бре-мє, Вамдшмідт з Берліна, Бенігел з Ерма-тіяген і Лесред з Парижа. Великий інтерес будили спятаті для лічення пияків. Д-р Дель-

бріг жидів в домх для бжевальних збо-твенців для хорих лікарів і служач, тяжких кукай, агитки і особам відпущу для хорих з причини пиянства.

Вечер о годині 7½, відбуло ся в гали промислової католицької народне віче. Відтак того-ж ветерана зготовило місто Пешт приєм-дія учасників конгресу, на котріх тогочасно лічачими угорськими модами і фабрика-тами.

В п'ятницю пополудни реферував проф. Ваадервельд про культурні змагання робітників і алькоголь. Корреспон-дентом був Кіс в Пешту. Ваадервельд аргумен-тував, що справа антиалькоголізму менш ро-бачками се справа поліпшення їх мешканя, справа піднесення їх запали. Доказував на підставі дат статистичних зібраних з 6 інду-стріальних держав, що малій добробуток ме-ж робітниками насправ є до алькоголізму, а більший добробуток віддає від него. Тому мусять всі ті, котрі хочуть алькоголізм поборювати, помагати пролетаріатови в єго змаганнях до соціальної свободи, з другоїж сторони мусять всі ті, котрі обстоюють на є-мацінацією пролетаріату, підняти бороть-бу пр тив алькоголю, того внутрішнього веро-га, котрий є найбільшою перешкодою в ор-ганізації робітників.

В дискусії над тим предметом забира-ло голос багато бесідників, меж ними двоє учасників нашої рускої репрезентації: пан Павлик і д-р Трильовский. Перший подав короткий образ поступу акції отверженування нашого народу, а другий про рух «Січовий», котрий причиняє се посередно до осягненя тої цілі.

(Далше було).

становляє в §. 4 дословно те саме, додаючи ще в §§. 16 і 17 постанови, котрими гарантує властителям прав водних невідчужуваність їх прав згідно повне відшкодування, колиби ті права мусіли бути порушені, а далше постановляє, що накопів в наслідок будов доріг водник існуючі дороги публичні, мости, стежки і інші средства комунікаційні мали бути знищені або порушені, обов'язана буде адміністрація будов водних їх своїм коштом в інших місцях поставити — а о скільки удержане таких нових средств комунікаційних більше буде коштувати, як удержане средств комунікаційних первісних, має наливку тх коштів поносити адміністрація водних доріг.

Всі ті постанови здають ся достаточо забезпечувати інтерес людности тих сторін, в котрих на основі законів каналових переводить ся регуляція рік.

Так ово виглядає однак лише в теорії — зовсім пнакше, на жаль, виглядає річ то-
та в практиці.

Регуляція ріє кавазових розпочалась в практичнім виконаню у нас в біжучім році 1905.

Правительство країни відмовилося у Відні потрібні фонди, управи поодиноких відділів регуляційних виготовили проекти, затверджені відтак комісією країною, і регуляція розпочалась.

Розпочалася регуляція довго вичиждана, сповнилися бажання довго і глибоко висказувані, однак вже перші кроки ві привели ві собою не радість і гдоволене, але занеохоче-ня, розчароване, а дежуди і голосні протести, і то так ві сторони селянських громад як і вла-стителей двірських обшарів.

Повназдовсь, що так само тут я і при
многих інших законних постановках рішає
не буква закону, а виконавець його —
що найкрасніші закони можуть бути як най-
поганішіше виконані і найкорисніші поста-
новки некорисно для інтересів населення.
Мешканці надірваних сторін ждали по
законях тих зовсім чого вишого, як дівда-
лись в дійсності, і не диво, що найвищим
між ними такі, котрі заявляли рішучо, що
регуляції зовсім не хочуть, а були і такі,
котрі просили, «о добродійство неурегу-
льованія ріки на їх території».

В горі заговорено о некультурності, невдячності, упрямстві і Бог знає яких страшних прикметах тих людей, котрих що кілька літ заливає вода, а жострі помімо того противні суть регуляції. Та не узглядаив ніхто, не пригадував ся ніхто над тим, чи регуляція таж повята і в такий спосіб переведена не принаєс тим інтересованим більше шкоди, як повинь!

Фактом єсть, що переведенє регуляції рік каналових опертю на основѣхъ воесімъ пишхъ, якъ яснѣ постанови законѣхъ выше наведенѣ. Я постарасѣ ся вивязати опираючись на тій практиці, якої набув я іатерієвіюючи при регуляції рікѣ Стрѣй від котрої розпочався в сімъ році регуляція рікъ каналовихъ в Галичинѣ.

Першим найголовнішим, а кардинальним блудом, которого консенсусні вистають всю партію регуляції, уважаю погляд адміністрації будови деріг водних, що постанови законів і розпоряджень о будовах деріг водних не мають відношення до регуляцій рік вже нами вчислених, що остільки в зв'язі з каналами, лише до будови каналів самих. Органи, що переводять регуляцію каналу се виразно і поступають після сего, а не того виходять тава консенсусна, що не хочуть они узгаднати ані потреб господарства, ані меліорації взагалі, — що не хотять брати під увагу обниження вартости ґрунтів при споводованих перемисл і недогідностей в господарстві, хоч все тоє з наведенних постанов законних ясно виходить, бо — каналу — сі постанови мають там лише місце, де будувать канал, або де регулюють таку ріку або часть ріки, котра буде каналом, а не мають місця там, де регулюють таку ріку прим. Стрий, Сукіаь, Свізю), котра вправді має достарчувати води до каналів і єсть вчислена в законі вразім з 18 вересня 1901 ст. 103 над., але сама каналу становити не буде. Виходячи з сего погляду власти регуляційній не лиш віднимають способом інтеграції при регуляції так рік добродійство меліорації, заборучене законами каналонами, але також, що єсть дуже важною річю, обмежують, а властво своїм виключають вплив стонів на напрям регуляційної раси.

Після обов'язуючих приписів щодо бухгалтерських книг і регуляції рік календарних, а також після §. 4 розп. мін. з 23 червня 1903 ч. 90 ввд. і маючого тут аналогічний змістовий зміст з 18-ого лютого 1878 ч. 30 ввд. маєте інтересовані два рази дану мож-

ність вглядати в пляни і проекти регуляції і два рази вносити свої заміти і бажання щодо тих проектів, а зокрема щодо регуляційної траси. Передовсім має припис §. 4 розп. мін. в 23-ого півдня 1903 ч. 90 вад. іаітере-сованих можливість впливати на плянрам траси нових русел рік, які мають бути урегульовані, і дбати про се, щобш русла ті не були ведені з великою шкодою для господарства пооданових громад, постановляючи, що копії регуляційних проектів мають бути перед-з а т в е р д ж е н е м траси комісією кравею вложеноі через 8 днів до публичних переглядів в оїдву дотичних публичних властей повітових першої інстанції, що вла-сти ті можуть подати той термін до відмо-ети громад, що громадам вільно вносити що-до провук траси внесення і желання, котрі описла обовязала брати під увагу кравца комісія при остаточнім устаневу траси.

Д-р Евген Одесницкий.

З ради державної.

На вчорашнім засіданні палати посів
внесли чесні посли інтерпеляцію в справі
Берненьських розрків уличних, вострій у-
даряють на поведене міжної пслиці і до-
згають ся, щоби міноку поміжко замінено
там на державну.

Коли при отворенні дашньої дискусії над заявою бар. Гачча хотів поговорити першій бесідник п. Мерей, вільного чеських посмів підбігло до президії, домагаючись, щоби засідане замкнено, бо вночіла вість, що перед годинною в Берлі застрілено одного Чеха.

Засідання перервано, а спікер промовляв п. Морей. По ній заявив міністер внутрішніх справ гр. Віланд-Райд, що дістав від моравського замісника телефонічне повідомлення, що цікаго в Берні не застрічено. У всякім разі міністер справу розслідує донаслід і тоді дасть близше пояснене.

П. Хонц остро виступав проти морального вамісника за его германізаційні тенденції і вказав, що до теперішнього правительства ще менше має довіря, ніж до попереднього.

П. Дельворт докорав Чезам, що то вони в Берлі нарушили спомий. Дельворт критикував програму правительства, уважаючи її за продовження системи Кербера. Німці спразді дуже може тривожити заповідане поладання янкової справи, обітцана правительством в справі чесного умірантату та справа удержання зелізниць. Бесідник киступав протав удержання північної зелізниці з огляді національних і економічних.

П. Странський спорови з вибодами попереднього бесідника і замітив, що Німці не годні виказати, мов бз Верно було вімедким містом. Дальше виказував, що бар. Гауч тримає ся дальше системи попереднього правителства, хоч Чехи залишили обструкцію і віддали державі і династії велику прислугу з уваги на уторку кризу. Бесідник уважає заведема загального господаря ва річ конечну і визнає бар. Гауча, щоб з уваги на пануючу анархію розважав папату і сповняв тим патристичає діло.

Ще раз промовляв міністер Білянд, зазначаючи, що беренські влади забезпеченства сповнили свій обов'язок, як могли.

Потім засідання закінчене, а наступуюче
назначено на посподуже на 3-тє годуу.
На равнійшєм засіданю ввели чє і в
мелкї послї інтерпеляцію в справї бернєн-
ских подїй, вивазуючи, що подїция робила
що було в її силї, і домагаючи ся запоря-
джєн, щоб в подїбї випадкї не повторили
сь. Соціалїсти подали наглє внесєнє, щоб
правитєльство в справї сасального, рівного
і тайного голосованя випадило проєкт закону
на наступуючє сєсїю, котра має зібратї ся
в падоувї с. р.

ТЕЛЕГРАФИ.

Берненьскі події.

Берно. Вчора прийшло на ульцях знав до
селянськ бут, під чім стріляні в революверів,
видано камієм, вибвено шабл. В кнжгери
Визлера вибго выставови шабл і повнеядо-
во книжки на ульцю; сина кнжгари ранено
наменем, кнжжи розхоплено. Арештовано
під канадати осіб. Вечером поїцину суку-
ду повели на ульцях жандарм під прово-
дом урядників намисництва. Войско і жан-
дармерія стереже німецьких і чеських швіт.
Зурмистр видав відозву в обох краєвих ая-
х в зазивю до списю і в забороною тов-
пати ся на ульцах і площех.

гірно. На покорои убитого ческого столія
Франца Павліна приїждать з краю депута-
ції. Посілля порибала приготування, щоб
запобігти нападам на німцье население.

3 Угорщини.

Відень. Цісар прийняв вчора на аудієнції бар. Гавія, потому бар. Флорварія, давши їм листи на Крістофія, а влістці міністра судинництва Лавія. Крістофі і Лавій мали зразу вернути до Вудакешту, але задля змінених диспозицій лишилися у Відні, ще на якийсь час.

Будеявешт. На скликаву на вчерашній вечір конференцію кошицької з'їздки ся 270 осіб. Фр. Кешу вніс резолюцію такого змісту: Конференція повинна посприяти провіданню, повстанню д. 23 вересня до кордону. На підставі корсайської програми не мож-

лива є річ підняти ся утворення кабінету. Програму тую уважає конференція за невід'язу з конституцією, але не відкидає гадки, щоби оба парламенти вийшли в порозуміння, а востерігав ся лише против зависимости угорської союму від ухвал інших членків. Пояснює, яке бар. Феєрварій дав двеницарям, не є достаточне. Охорона конституції і полагода заматаної справи може наступати лише в угорській соймі. В соймі треба ствердити хто був дорадником короля; там треба вяснити непорозуміння, котрі викликали заяву короля; там винні мусять бути сиростовані конституційні помилки, які містять ся в тіх заяві. Дякують конференція востерігав ся против безпосереднього відріччя союму і домагав ся соймових нарад та відповіди на адресу, ухвалену соймом. Резолюцію прийнято через аплаудацию. В дуї ухваленної резолюції постановив управляючий комітет коаліції видати відозву до народу.

З Росії.

Петербург. Власть дозволила на спільнах зборищ молоді вчителів розбратити товариств взаємної допомоги. До Москви спливають будинок адвокатів.

Тифліс. В Єривані прийшло до великих розбурхів між Вірменами і Магомеданамі. Вступило військо, в 16 осіб убитих і 15 ранених.

Магдебург. Magdeb. Ztg. доносить в Петербургу, що цар приказав всі університети отворити д. 1 падолнца ст. ст.

Київ. Збори православного духовенства признали за річ конячу, щоб духовенство взяло участь в руху за свободу і в боротьбі проти самозвісної адміністрації, бо лише вільне духовенство може сповняти свої обов'язки.

НОВИЧКИ

— 3 барби о народну освіту. З Яблонова пов. рогатинського пишуть нам: За учительствання покійного Якова Цапа розвивала ся школа в Яблонові гарно, моги мсїжє ввагалї говорить про ровїй нашєх народных шкїл в сучасних польско-адмїністраційних обовязках. Результат великої праці покійшого Цапа вже нїнї видно, бо майже все доростаюче поколїня умїє читати. Се який буде признанєм для тихого ребїнства, що вої свої силї посвятив праці в школі, котра й знищала його вже в 43 р. життя, й що за життя не дістав ніякого признаня від своїх властий, а протївно догаву, бо-мовляв — за богато подавань в школі дітям відомостей, а самго учив „поправляє музїць по польську“. — По єго смерті в 1902 р. була школа один курс необесѣдженє, а на другий курс надано посаду учительцї панї Ляхович. Она, абї улекшїти собі праце, вичерпнула в обовязанях на щоденну науку дїтяй шїмнадесятєро, а з доповняючої науки всїх і почала науку по правді сказати дуже небало. Як дуже знєохотила ся дїтєсор и родачї до школи, показувє факт, що вони за покійного Цапа ходїмо правильно до 110 дїтяй до школи, то за єї учительстваня спела фреквенция до 25 дїтяй. В роках 1903, 1904 і 1905 такама істория: вчї рівнево по шїмнадесятєро дїтяй, а з пониженєх ходїмо до школи по 25. З того наслідок тавїй, що в селї суґь дїти в віці по 8, 9 і 10 лїт, котрі не ходїли в нехотядї дїткам до школи, бо їх учителька ріє-рїчно усуєє самовільно від науки. Се за богато було звїсть польськїх округїй радї шкільній я Рогатинї. Она зарумєла врсвати надєтатову класу й поручила в мєю 1905 місцевїй радї шкільній виявїтити в тїй цілї пошаль. І се зроблено. Але рада шкільна граєва резерватом з 28 лєся 1905 Ч. 27.473 не позволюла на отворєнь надєтатової класї задля малой фреквенциї. Чому тама маєла фреквенция та тале велике число дїтяй, бо в р. 1905 було обовязаних ходити до школи понад 150, виявлено висше. Коли так справа віде дальше, то й за 100 лїт не може бути вписаной фреквенциї, абї врсвати дальші класї. Прїписок на 1905/6 р. показує ся, що на об-вязкову щоденну науку вписано ся 177 дї-

Як в попередніх літах, відноситься ся місцева рада шкільна в Яблоніві до охрону ради шкільної в Росгатиі о потрібі зарадження що до правильного уділявання науки і до достаточного числа учительських сил. Письмом з 11 вересня 1905 Ч. 2520 повідомляла рада шкільна скружна, що рада шкільна не позволила отворити надататову класу, а що до переповнення, то поучає, що треба звільнити діти внаше 7 віт від обовязкової науки. І дійсно сама учительна виписала на перевірку зарадження місцевої ради шкільної 80 (вісімдесятеро) дітей і справа переповнення порішена. Додати треба, що загадане письмо ради шк. скр. з 11 вересня 1905 Ч. 2520 звернене до місцевої ради шкільної в Яблоніві, заадресовано до заряду класів в Яблоніві, внаслідок чого учительна довідалась скорше про зміст письма і разворушила ся до поучення ради шкільної впр. чам місцева рада шкільна, що не хотіла звільнити на виписуваних дітей ві школи. того всего виходить, що рада шкільна краєва руковедєть ся ділком вищими причинами, а не тям, що за мала френвенція, й росто не хоче красувати надататові класи Яблоніві. Ій байдуже, що істнує закон о шкільних примуі, тому і покинуєсь на мау у френвенцію. Колиж рік шкільний 1905/6 заважує френвенцію 177 дітей, ога істнує угаданій закон і припроуає сама звільняти діти від обовязкової науки. Наслідки сеї господарки шкільної в Яблоніві суть вже нинішні ретельні. Шкільна молодіж, замість учити, ян, вомочать ся бущами по селі і цусують

майже жадна дитина не вміє читати. Аби вже раз покласти кінцеві відомостям шкільним в громадяни ще 7 вересня 1905 петицію до ради шкільної краєвої, в котрій представили, що їх діти позбавляють заряд школи й рада шкільна окружна в Рогатині можливості побирати обов'язкову науку шкільну, що в наслідок недостатного уділювання науки громадянам знеохочують ся до школи, а навіть ворогують супротив ученню, а звідси просять сарадити сему делу та надати відповідне число учительських сіл. (На основі закону з 28 мая 1895 В. з яр. Ч. 57 належить ся громаді Яблонові по числу 177 дітей обов'язанні ходити на щоденну науку з учительські сім!). Доси рада шкільна краєва не відповіла на сю петицію. Тепер являди громадянин рекурсу від зарадження заряду школи що до вицерквеня зі школи 80 дітей. Крім того віднесли ся громадяни до посла рогатинського округу сов. Яворского, аби сю справу порушував в формі інтерпеляції в парламенті. Яко его виборці сподівають ся, що він хоче постоїти за справкою приверженця нормальних відомостей шкільник в селі Яблонів! — На закінчене спитаємо, чому власті шкільні помилувать зріст аналіфаетному в Яблонів! Во в школі бодай на папері фігурує викладовий язук руский. Візцян істручаємо сю справу членам Русским ради шкільної краєвої, бож сподіаємо ся, що рада шкільна краєва не кине петиції Яблонівців до коши, коли так скоро понагодила врахувати петицію латинників сусіднього села Гайльча, сов. підгаецького. Рівня мірку для всіх! — *Интерсоевіт.*

— **Отворення філії Руского тов. педагогічного в Скалаті.** Пишуть нам: Учителі скалятського повіта рішучи заснувати філію Руского тов. педагогічного і по вступній нараді в половині зання с. р., та післягодженню формальностей приступив до 29 вересня с. в. до отворення філії. На зборі змисло 18

учителів, 1 учителька, 9 священників, посад-
ник міста Скалата, п. Ерліх, відлоручаючи
центрального відділу. Іменем комітету отво-
рив збори с. Волод. Виявський, вказавши
коротко на цілі, які має філія сповнити, та
засвідствовавши, що це буде. По виборі прези-
дентів і секретарів приступлено до денного
порядку, а при поодиноких тожках розвеша-
ли обширні давсуни, особавно над отворенем
бурси, підготовляючого курсу до вступних
іспитів до середніх шкіл, і над заснованем
педагогічних курсів. Особливо верша справа
показалась некуточо, коли п. Ерліх подав до
відомо, що капітан 8000 лугатів, жертвова-
ний перед 30 дітьми п. Розвештоком на о-
творення гімназії в Скалаті, вносить тепер
около 300.000 K, та що теперішній власти-
тель Скалата підприємляв кроки, щоб фунда-
цію ввести в життя, і єсть надія, що вже в
осени 1906 р. буде можна отворити першу
класу. Буде то гімназія приватна, ала вско-
рі дістане право публичности, а що відсто-
їти від згадаваного капітану не вистарчить на за-
своєноє всіх видатків, тому рішив куратор,
що кождий ученик мусить оплачувати чесне
в вяті 80 K річно і від ті ошлати не може
бути звільненим. Фондаційний акт предло-
жено вже правительству до затвердження і
після вскої імовірности в осени сїдуучого
року верна потреба приміщення тих хлопців,
що записуть ся до гімназії, а удержанє їх
може вносити місячно найвише 12 K, бо
дотиславши до того що місяця 8 K, на
шкільну ошлату, внесе кошт удержаня од-
ного ученика 20 K на місяць, а за ті гроші
може хлопець утриматися і в Тернополі, де
має же й ту користь, що науку пбирає в
своїй матерій мові. Рішенє однак, що обо-
згадаваного оплачування чесного за приватна
гімназія принесла-б нем значні користи, в
виду чого постановлено всіми силами стара-
тися о заснованє дешевої бурси і на ту ціль
має виділи крім добродійних датків і постій-
них ошлат $\frac{1}{3}$ частє членських вкладов. До
відділу вибрано: о. Чайковського, о. Вияв-
ського, Хаджая і Ваньчицького, а сї люди да-
ють заповору, що філія — по словам с. Вия-
вського — не скінчатє своєї діяльности на
прибитю вавіски на домі кредиторскогo то-
варства, аше причинити ся до розбудження на-
ціональної свідомости і умозого руху між
утешним учительством. — В. Ч.

Селяни Порсова брідського повіту дуже боять ся, щоби сего села не купив п. Шмідт, властитель Бродів, котрий в поблизижках своїх селаж виточив селянам до 400 процесаів о власність маленьких парцель, граванць і пр., які сьм від панщини ще посядають а котрі п. Шмідт на підставі якихсь мап в 1844 року та кибю списаних в 1875 р. нагг грушових відігнав. Той панов, котрому, як хвалять ся его офіціалісти, нікто в Галичині нікого не зробить, своїм поступованем довів до формальних революц в Волудуках, Бордуняках а тепер в Вілявках. Не знати, що собі редактор наші державні власти і ради повітів, коим в се не виглянуть та дозволяють, до таякй п. Шмідт навіть ріку а Конюшкові осаммаків шлюзами а замкнувши, позбавляй тіку громаду води, серед сузого літа. Не диво що зарід утіла за поблизьку границю бо вигідать за море, ба не мають нерас наїть на сілє не може тем більше платити за рсцеди проти п. Шмідта, звісного многократого міліснера. — *Брідскій.*

— Памятники заслуженным нашим людям не
означают ставить польские верховоды, маги-
гры и пр. Десять пригадайте справу памя-
тника Шевченка, для которого у Львові "ве-
ла" 4 м-трів землі. Тому на наших будівлях
Львові (і в інших містах) повинні Русини
мішувати в нішах портрети вродливі ка-
мієні статуї наших заслужених народних рі-
ців. Так пр. "Академічний дім" міг би умі-
стити: Шевченка, Котляревського, Федьков-
ського, Лесенку, Грушевського, Петра Могилю, "Дні-
стер" повинен би украситись статуєю Романа

Надіслане.

Спеціаліст в диточих недугах

Д-р В. Гукевич

допоміжний асистент ц. н. ювілейного шпиталю
диточого у Відні 837
ордин. від 3—5 год. Гродзкіх ч. 4, 1. п.

Ортопедичне заведення

доц. д-ра **А. Габришевського**

отворене ул. Баторія 36 1. нов.

Лічить скаржене хребта і кінці, недуги ко-
стної і суглобової системи, гімнастикою, елек-
тричною, апаратами і т. д. 877 1—2

Коперницький і Син

Оптики і механіки у Львові площа Галицька ч. 1.
проти Банку Гіпотечного на плантаційній площі
Галицької поручають

Барометри анероїди
до 7, 8 і 10 К, най-
ліпші по 12, 16, 20 і
24 К. — Лорнетки
по 12, 15, 24
і вище. Заразом по-
ручаємо в найбіль-
шій виборі окуляри,
цивіри, лупи і всілякі інші прибори оптичні
всілякі направи погоджує ся як найкраще
і найдешевше. 4158

Курси рахунковості і бух-
галтерії з винагородою
язиком руским. Приготовлює
до іспиту для кандидатів до
банків, шадних товариств і
т. п. **Лев Бергер**, бувший до-
цент міністерського курсу,
Тернопіль, Замок. 729

Просимо зажадати

нашого банкового календарика,
котрий розсилаємо даром і о-
платно. Їх на списати про-
даємо дешевше як заграничні
фірми. Агенція не маємо. Без-
платна ревізія лісів і ефектів.

Шіц і Хаас

банковий дім і контора виміни.

Львів площа Марійська ч. 7. (ріг
ул. Коперницька). 780

Перший руский склад машин
до шиття.

Навчальної доброти
машини до шиття і густу
Зінгер.

Ціна від 27 до 65 зр.
Ручні від 25 до 45 зр.
Обручкові ч. 41 до 77 зр.
Обручкові ч. 43 до 86 зр. (для
грубої роботи)

Бач, Сьматковський і син, Укра-
їнська проща до рят. на закла-
д для дітей на Коперницькій вулиці
серед будинку

Училища єврейського. Готу-
ють до 10% дисципліни. Накази шиття
і густу безплатно. Покази на закла-
д діток. 55

ВОЛОДИСЛАВ КУКАВСЬКИЙ
перед тим
Іван Лаврук
Львів, Пасаж Миколая.

Курс таців

вже розпочав ся

у звичній від давня школі

МАРІ

ШТЕНГЕЛЬ ТАВОР

улиця Шептицьких, ч. 7.

Гонорар приступний. 875

Не жартуй

мазурка на
фортепіану Я.
Лопатинського по 70 сот. Ви-
сильє Українська Накладня у
Львові. Дістати можна також
в винярнях. 808 7—12

ЖІНОЧІ КАПЕЛЮХИ

БРА

воальки, шліпні вельони,

Капелюхи жалобні

все у великій виборі

873 поручає 1—10

ЛЮДМИЛА СПОЖАРСКА

у Львові, Академічна 2.

Ч. 1865,

ОГОЛОШЕННЯ.

Виділ повітовий в Збараж намірає побудувати влас-
ний дім для Репрезентації повітової.

Плани будинку разом з кошторисом виносячим 41.000
корон суто до перегляду у секретаря Виділу повітового
в Збараж, котрий уділять також всяких ближих інфор-
мацій.

П. П. підприємці рефінансує на ту будову зво-
лять свої offerti внести до Виділу повітового, залучаючи
вадим у високості 6% ціни кошторисової до дня 30 жов-
тня 1905 р.

Будова має бути віддана в протягу одного року.
З ВИДІЛУ ПОВІТОВОГО.

В Збараж для 23 вересня 1905. А. Залчківський.
859 1—3

Товариство взаємного кредиту

„ДНІСТЕР“

стотариство зареєстроване з обмеженою поручкою
у Львові Ринок ч. 10.

приймає **вклади** до опроцентування на 4% і о-
плату за вкладників податок рентний від процен-
тів; для ошадження коштів покладають можна прислати
гроші чеками шадними поштової; вкладати може
кождий, навіть і не член; на зажадане звертає ся
вкладку кожного часу навіть без виповідження (за
ескономтом).

Позички уділяє „Дністер“ своїм членам на 6%
сплату гіпотечних позичок розкладає ся до 15 літ;
при 30 ратах 1/2 річних виносить рата амортизацій-
ні (на капітал і відсотки) 5; до позичок вимагає
ся першої гіпотечки або доброї поруки.

На парцеляцію і купно більших обшарів треба звер-
тати ся за позичками до „Дністра“.

Членами можуть бути тільки члени обов'язані в
„Дністрі“.

Чистий зиск розділяє межі членів яко дивиден-
ди від уділів а на добродійні цілі. — Дотепер уді-
лив „Дністер“ на церкви, бурен, школи і т. д. 31.738 К.

Стан фондів Товариства кредитового „Дністер“ 31/12 1904.

Вклади	1,733.673 К.	Позички уділені	1,616.402 К.
Уділи членські	133.117 К.	Цінні папери льок.	123.627 К.
Фонд резервовий і інші	26.576 К.	Льонці	169.456 К.
		на рахунку бін.	81.988 К.

Заряд Товариства „Ризниця“

має честь повідомити
що з днем 26 вересня 1905 р. отворив

другу з ряду філію в Станиславові ул. Казимірівська ч. 8
і поручає Веч. Духовенству, Чест. Брацтвам церковним
переловсім Епархії Станиславівської закупку всяких внарядів
церковних. Маючи громадян аншоєня в перворядних фір-
ми заграничними і кравчими і платачи готівкою всі това-
ри купуєм і спродаєм без конкуренції всякій товар по най-
дешевших цінах, а поховину заробку намого передаєм що
року на гуманітарні цілі вказані статутом, як свідчать по-
річні справоздачі. Відкинуєм ся на нашу 12-літню прак-
тику і частну службу для слави Божої і окраси наших Цер-
квей і просимо о дальшу піддержку сеї єдиної чисто свяще-
ничої інституції. — Дирекція Ризниці. 850 4—11

Фабрика цементових виробів

ГРАФА ГЕНРИКА СТАРЖЕНЬСКОГО

в Гніздицезі

виробляє патентовані цементові дахени, різнісбарві,
гладзуровані і негладзуровані в різних форматах. Це-
ментові помости і хідники в різних барвах і вірцях.
Перелови і рури у всяких розмірах. Жолоби і корита
в довільній довготі. Номини, сходи, нагробники, граничні
стоєли і взагалі всякі роботи, що входить в обсяг
цементового промислу.

Телеграми: **Фабрика „Гніздиця, Кохавина“**, Почта
853 3—20
Ціни умірковані. Цінники і кошториси даром і оплатно.

Тягнене невідкично 11 падолиста 1905.

Віденська ц. н. поліційна лотерія

1 лос коштує 1 К. Перша головна вигра

корон **30.000** корон

друга 5000 К, а третя 1000 К. за дозволом цсаря і на
домогане виграшного випадає ся готівкою по відтагненю
10% і законного податку. — ЛЬОСИ дістати можна у всіх
конторах виміни, лотерейних конектурах і трафіках.

Ц. н. бюро поліційної лотерії знаходять ся у Відні,
I. Schottenring 11 (в будинку дирекції поліції). 839 2—10

ВНИШТА НОВА КНИЖКА

МОИСЕЙ

ПОЕМА ІВАНА ФРАНКА

Стор. 102, 8-ки, гарний папір.

Ціна брошурованого екземпляра 1 к. 60 с., з пе-
ресипкою 1 к. 80 с.

Головний склад у вишарні Наук. тов. ім. Шев-
ченка. Замовлення (з допущенням грошей) приймає
також автор (Ул. Понієвська ч. 4). 846 3—3

Рух святяничих поезій

важний від 1 мая 1905 після середньо-європейського часу

До Львова на дворці головний приходить:
8 Іцкан 12:20*, 6:10, 1:40, 5:45, 9:10, Ворохтя (від 1/7
до 30/9 в неділю і свята), Десятинна (від 1/10
до 30/4), Кохавині (від 1/6 до 30/9 що неділі
і свята) Керезмеже (від 1/6 до 30/9), Серета
(від 1/7 до 31/8), Вергметта (в кождий день), Ж-
датева (від 1/6 до 30/9) в неділі і свята.)
2:31*, 6—, 8:50, 1:30, 5:55, 8:40, 9:50*, Нового
Савча (від 25/6 до 15/9) Яска (від 1/7 до 15/9).

Кранова 7:20, 11:55, 2:30, 10:20.

Підвожочок 7:29, 11:45, 10:50.

Лавочного 7:50, 11:45, 10:50.

Рави рускої 7:50.

Стамиславова 8:05.

Самбора 8:15, 1:50, 9:20*.

Яворова 8:18, 4:32.

Кохавині 10:05.

Рашева 10:35.

Тухлі 3:45 (від 15/6 до 30/9), Ошового (від 1/5—30/9).

Велка 5—.

На Підзамче 7—, 2:15, 5:15, 10—*.

Підвожочок 7—, 2:15, 5:15, 10—*.

Пейздн львівський.

Врухович від 14/5 до 10/9 6:50, 7:50, рано, 9:55 перед

покуднем (тільки в неділі і рин.-нат. свята,

1:45 попокудн (тільки в неділі і рин.-нат.

свята), 3:05, 4:16, 5—, попокуд, 7:41, 8:55 веч.

8:18 рано, 1:15 попокудн (від 1/6 до 30/9),

4:32 попокудн, 8:45 вечер (від 14/5 до 10/9,

і 9:25 вечер (від 14/5 до 10/9) тільки що не

ділі і свята.)

Щирця 10:10 вечер (від 1/6 до 10/9 в неділі і рин.-

нат. свята.)

Любіня 10:10 вечер (від 14/5 до 10/9 в неділі і рин.-

нат. свята.)

31 Львова з головного двірця відходять:

До Кранова 12:45, 4:15, 8:25, 8:35, 2:50, 6:35*, 11—*, 8я.

кохавині (від 25/6 до 15/9), Ошовцівка (від

25/6 до 15/9), Велка (від 1/6 до 24/6) і (від

16/9 до 30/4)

Іцкан 2:51, 6:15, 9:20, 2:40, 10:40*, Керезмеже (від

1/6 до 30/9), Дорин-Ватра (від 1/7 до 31/8),

Ворохтя (від 1/7 до 30/9) що неділі і свята.)

6:30, 10:55, 2—, 9—*, 11:05*.

Підвожочок 7:30, 2:55, 6:25*, Кохавині (від 1/6 до 30/9

що неділі і свята.)

Самбора 9—, 4:20, 10:55*.

Велка 11:10.

Рашева 4:10.

Кохавині 5:50.

Рави рускої 7:30*.

Перемисль 10:05* (від 1/6 до 30/9) Хирова, Яска.

Стрия 11:10*.

3 Підзамча

Пейздн львівський:

Врухович від 14/5 до 10/9 5:50 рано, 8:30 рано (тільки

що неділі і свята рин.-нат.) 12:30 попокудн

(тільки що неділі і свята рин.-нат.) 2:10, 3:20

попокуд, 6:10, 7:30 і 7:55 вечер.

Рави рускої 11:15 в ночи кождий неділі.

Якова 6:55 рано, 9:15 передпокуднем (від 1/6 до 30/9)

1:35 попокуд, (від 14/5 до 10/9 в неділі і рин.-

нат. свята) 3:08 попокуд, (від 14/5 до 10/9)

5:58 попокудн.

Щирця 1:55 попокудн (від 1/6 до 10/9 в неділі і рин.-

нат. свята.)

Любіня рек. 2:15 попокудн (від 14/5 до 10/9 що неділі

і рин.-нат. свята.)

Примітка. Кождий пошійний друкований з червоними кон-

єтками; кождий член і зазначений екскурсія. Зора мігла чи

слеза ел від 6 год. вечір до 6 мінує 59 рано.

Замітати білеса іде ял талом білеса екскурсія мілого

року, ілестрований провідник, розкладає іде і т. д. мож лав

бувати черв діліл дель і мілліам білі і т. д. дерматолог

експеримент, масаж Гейманна ч. 2.

5

Церковне світло

з маркою „Спасителя“ або „Salvator“
правдиве остварює (міллов) одна з найлучших, єсть біле тверде, не ко-
птить і не сігнєє — дуже поручає ся.

Іа церковне 77 зр. столове 75 зр.

Іа „ 67 зр. (патичка) 66 „

Іа „Стеаринове з маркою „Apollo“ 76 зр.

Іа „Apollo“ 70 зр. столове 68 зр.

За 100 зр. (крім транспорту 3 зр. від клієр.) опакowane даром. —

Виспале для церковей на 3 місяці час запалати (за готівку ще 2% оуслугу.)

ТОРГОВЛЯ ЦЕРКОВНОГО СВІТЛА

Евгена Мартинця у Львові

пл. Унії Берестейської ч. 5. 812 3—5

Навожене лук

Жужжлевою мучкою Томаса

найліпшим і найдешевшим навозом фосфоровим під всі
управні рости. Чим більша грасть муки, тим деше-
ше припадає 1 кг. % фосфорової кислоти, тому, що ко-
шти перевозу муки висово- і язько процентової є одна-
кові. Крім сего високо процентова мука ручить за фа-
брикат без заміту, підчас коли мука низькопроцентова
є часто фальсифікатом.

ІІ Бачність на знак „Зоря“ ІІ

Генеральний репрезентант „Фабрик фосфо-
рів Томаса“ в Берліні, **ЙОСИФ НАРРАХ**, у
Львові, ул. Гейльонська ч. 22.

Цінники і об'явлення даром і оплатно. 604 16—25

При закупні товарів преоиме пенкуватию на нашу часовню.

Видання: Александр Воржовський. Редагує і одвічає за редакцію: Д-р Еуген Левинський.

З друкарні Народової [Мамецких] Кооператива ч. 2.

Виходять у Львові щодня (крім неділі і свят) по 5-й годині по полудні. Яко літературний додаток додається до „Бібліотеки найважливіших повістей“.

Передплату і інсерат приймають: у Львові: Адміністрація „Діло“, ул. Чортківська ч. 24. Бюро газет А. Охридського ул. Кільницька ч. 2; О. Соколовський, Пасаж Гавсманна ч. 9; К. Вушчак ул. Кароля Людвіка ч. 23. — у Відні: М. Dukas, I. Seilerstätte; F. A. Biecher, Nibelungengasse 4.; H. Schalek I. Wollzeile 11; B. Aesentel & Vogler I. Wallfischgasse 10; A. Churawski Wieden VI. Getreidemarkt 13; — в Франкфурті: Г. M. Haasensteins & Vogler.

Передплата і інсерат платити: у Львові.

ДІЛО

Передплата на „Діло“ з літер. додатком:

в Австрії: на рік 32 к. — 12 ш.
на пів року 16 — 6 ш.
у Львові (без почтової переписки): на рік 28 к. — 12 ш.
на пів року 14 — 6 ш.
на чверть року 7 — 3 ш.
Повідомлення про нові книжки в „Діло“
на провінції 12 ш.
Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Чортківської. — Рукописи вставляються за літою на попередній ватермарку. — Реклама: повільно і згідно з ціною. — Голослення згідно з ціною: за 30 с. на одну стрічку інсерату або за 50 с. на одну стрічку. — Подарки і інші привабливі оголошення чиняться за 20 с. на одну стрічку.

Регуляція каналових рік в Галичині.

III.

По раз другий мають сторони вглядати в плани і вносити заміти по затвердженню траси через комісію краю при ч. зв. комісії обходовій, яка відбуває ся зовсім так, як відбуває ся комісія обходова при вивласненню під залізницю. Другим разом однак заміти сторін що до напрямку траси суть вже безпредметові і безцільні, бо траса єсть вже затверджена і зміна траси вимагала би перероблення цілого операту, на що власті регуляційні під ніяким ухилом не згодились б ся. Значить отже, що практичне значення має лише перше виконане проєктів регуляційних т. е. перед затвердженням сих проєктів комісією краю.

Практика дотеперішня вказує однак, що власті регуляційні, виходячи з хибного погляду, що приписи канавові отже і цокликовий § 4 розп. мін. з 23. цвітня 1903 відносять ся лише до каналів самих, а не також до рік, що остаеть ся зв'язи з каналами, не викладають зовсім проєктів до перегляду сторін перед затвердженням траси краю комісією.

В повіті стрийським і жидачівським не були проєкти ті перед затвердженням краю комісією зовсім подані до публічної відомості і інтересовані побачили їх аж при комісії обходовій — затвердженні проєктів наступило отже без дана можності інтересованим не лиш вносити заміти, але навіть побачити ті проєкти, поміж того, що інтересовані домагались від довшого часу, щоб їм ті проєкти показати. Таким способом справа регуляції в найважливішій її стадії, в стадії де рішає ся напрям траси, окриває ся у нас тайною перед інтересованими, перед тими, котрим вона служити має, і се окривляє акцію регуляційну в самім її зароді та потягає за собою найфатальніші наслідки так для інтересованих як і для справи самої регуляції.

Тое становиско регуляційних властей є очевидно цілком безосновне, а подавана на оправдане его інтерпретація з ґрунту фальшива. Передовсім вже самі дальші слова § 1 розп. мін. з 23/4 1903: „згідно до їх часткових простороній, як також до всіх нале-

жачих до того уряджень і заведень“ не пишуть жадного сумніву, що приписи того розпорядження відносять ся також і до регуляційних рік, котрі мають особливе значення для канавів, бо ті ріки належать до сіти до-ріг водних і пов'язані з тими дорогами в найтіснішій зв'язі. З цілою певністю випливає се однак так з виразних постанов як і з духа цілого законодавства о дорогах водних.

Закон краєвий з 18/9 1901 ч. 103 в. з. м., на основі котрого відбуває ся регуляція рік вичислених в § 2 того закона, є лиш конечним законодавчим доповненням закона з 11. червня 1901 ч. 66 в. з. д., на що вказує припис § 5 того посліднього закона і доперва оба ті закони становлять одну нероздільну цілість. § 1. закона з 18/9 1901 ч. 103 в. з. кр. виразно покликає ся на припис § 5 закона з 11/6 1901 ч. 66 в. з. д. — а § 13. того посліднього закона зараз в перших словах говорить виразно о будівлях в § 5 вгадавши, отже регуляційні рік обнятих на сесії закона з 18/9 1901 ч. 103 в. з. кр. — Приписи § 13 отже тим самим відносять ся очевидно і до регуляційних рік обнятих законом з 18/9 1901 — а консекуентно і розпорядження міністр. з 23/4 1905 ч. 90 в. з. д. мусять відносити ся до тої регуляції — особливо, що § 4 розпорядження мін. в уступах, які говорять о цілях меліораційних регуляції, є лиш повторенням і розширенням § 13 закона з 11/6 1901. А звідси, до регуляційних рік обнятих § 2 закона з 18/9 1901 ч. 103 в. з. д. відносять ся фактично і само підприємство і закон з 11/6 1901 ч. 66 в. з. д. як і розпор. мін. з 23/4 1903 ч. 90 в. з. д. бо прецінь регуляція провадиться ся при приміненні закона з 13. лютого 1878 ч. 30 в. з. д., котре то примінене виваждує тут власне закон з 11/6 1901 ч. 66 в. з. д. в уступі першим § 13; підставою регуляції суть плани уложені після § 3 а затверджені після § 4 розп. мін. з 23/4 1903 ч. 90 в. з. д. і дивно є річню, дивного не мають відносити ся до регуляційних уступів 1—3 і 5, скоро примінене ся до неї уступ четвертий того параграфу?

Супротив того очевидно є, що повсюди інтерпретація регуляційного підприємства є цілком безпідставною, а коли тога інтерпретація повбавляє різнучу людність найбіль-

шого добродійства регуляції т. е. рівночасної меліорації, а рівночасно відбирає їй можливість вгляду до проєкту траси і ставлення внесень що-до напрямку траси перед затвердженням її через крайову комісію, — то ясно є річню, що першу і головну вину звикнення цілої регуляційної акції, поносять підприємство регуляційне, котре знало тоє хибне і протизаконне становиско і виконане законів ударення людності різнучій краю в її користі, які закони ті їй забезпечили.

Під тим отже взглядом оправдана буде передесім претенсія і жагана до правительства, щоб як найскорше дорогою розпорядження викликало установе, що приписи закона з 11-го червня 1903 ч. 66 в. з. д. і розпор. міністр. з 23. цвітня 1903 ч. 90 в. з. д. мають бути примінені в цілім своїм змісті до регуляційних рік обнятих § 2 закона з 18 вересня 1901 ч. 103 в. з. кр. і вважало як найскорше своїм властям і органам строге поручення, щоб при переведенні регуляційних рік приписи закона з 11. червня 1903 ч. 66 в. з. д. і розпорядження міністр. з 23. цвітня 1903 ч. 90 в. з. д. строго примінювали.

Обов'язок примінення сих приписів до регуляційних рік вичислених в законі з 18 вересня 1901 ч. 103 в. з. кр. виходить впрямі з розпорядження виконуючого видаючого до сего закона галицьким намісництвом дня 18 вересня 1901 ч. 103 в. з. кр. Розпоряджене се постановляє в § 9 уст. г., що краєва регуляційна комісія має між иншим також обов'язок рішати засадничі або особливо важні внесень і бажаня сторін інтересованих. Понеже проєкти траси приходять під рішення комісії як-раз в цілі затвердження траси, то очевидно мусять мати інтересовані сторони можливість в тій стадії поступована проєкти ті бачити і ставити що-до них свої внесень і бажаня.

В засаді отже се розпоряджене уявляє обов'язок виконання планів перед затвердженням траси по мисли § 4 розп. мін. з 23. цвітня 1903 і взагалі примінювання сего розпорядження до регуляційних рік законом краєвим обнятих — а лише органи регуляційні в практиці до него не примінюють ся.

З тим бійшим отже натиском намагають сего домогати ся.

Се є перша і переданова річ при регуляції рік канавових і тат. се аж наступить, то шкода, як так пов'язана і переведена регуляція рівнинного каналу вже тепер принесе не дадуть ся зрівноважити насиль канавами, які мають бути побудовані з кількох десятків літ!

Крім сего найважливішого загального питання в справі регуляції єсть ще і друге не менше важне, що до котрого становиско регуляційного підприємства єсть рівно хибне. Регуляція рік може переведатися або в її дотеперішній кориті, або в кориті новім т. зв. герекній. В першій стадії підприємство не потребує входи в уклад з властями ґрунта і набувати ґрунтів, в другій, очевидно, заходять потрібні сего, бо мусять бути набути ґрунти під нове корито.

Д-р Едм. Олександрович.

Народна діяльність в Сокальщині.

(Письмо із Сокаля.)

Наша Сокальщина проявляє з кожним роком усе живіший рух в своїм поступі культурнім. На чолі его стоїть тутешня Філія Просвіти, що за кілька літ істнована придбала мільянади нових читачев, кілька давних воскресила, допомогла до заснованя п'ятих клас релігійно-національних повітових бібліотек, звідси повітовий власний дім в просторій сателі, без котрого, завдяки звисним сенаторам від ц. к. староства, ніяк ширша ро ота в повіті не була можлива. Тай інші наші товариства сповняють свої культурні задачі не менше свідливо. Товариство педагогічне зуміло за два роки істновати згорнути й організувати значнийшу частку нашого учительства і проявляє живу діяльність при помочі частих конференцій, сходів, відчатів і т. п. а на посліднім заг. зборі вложено на новий виділ обов'язок нече сего року постаратися о засноване в Сокалі приватної рускої гімназії. Товариство Шкільна Поміч, хоч і рівно молоде, зуміло сего року прийняти до своїх бурей вже 61 учеників, а того кількох зовсім безплатно, а кількамають за зняжену оплату, закупило сими ділами гарний ґрунт під будову власного дому і вже парік задумує будувати. Рівночасно на полі економічних праць і як на нашій відносини дуже скоро зростає з силою наше Повітове Товариство кредиторів. Почавши перед несповна п'яти літами бувалою з ничим, вже торік вказано оно в своїм білансі 163.000

Археологічна поїздка по Греції атенських конгресистів в 1905. р.

Там цілому скарбови олімпійського музею, яким є Герм Проксестей, посвятив гайдельберський професор von Duhn конгресистам окремих вивід.

Крім згаданих скарбів має олімпійський музей ще 9 побачених кімнат, де є вібрані в великій кількості різні фрагментарні знахідки, найважливіше зверхні прикраси олімпійських будинків, як голови лавів, терракоти, прикраси реліфів і т. д. На увагу заслугують іменно різні, гарніми орнаментами владобієні терракотові плити, зроблені в палеолітичній, котрими оббивано зверхні дерев'яні частини об'єктів та скарбів, як приміром, дерев'яні архітрави, фриз, гзімси, сім'я, прикраси і т. д. Зовсім з одної сторони забезпечили їх від шкідливого діяння атмосферичної вогкості, а з другої сторони прикрасили зверхній вигляд будинку. Найкрасивіше є терракоти з сім'я скарбів Меґарейців, на котрих на жовтім таї розмальований червоною і чорною красивою палметовий орнамент; відповідають отже старшому хорасфідуральному малярству ваз.

Між фрагментами статуї замітна є чорна голова Герм з високою короною, під котрою волосся є зв'язане ще раз стяжкою. Походять она мабуть з головної статуї в сьвятині Герм. Лице вразжує вже певне знання у артиста укладу лицевих костей і розуміння законів пропорцій; також видно в лиці вже якийсь хоч суровий вираз життя; однак в цілості робота належить ся голова ще до архайчної естетики початку VI. віку пер. Хр.

Як обид, так і вечеру віли ми в тамошнім готелі. Прятім, поміж виключеною систематичності Німців, виїхав на яв великий нелад в заряді. Для многих конгресистів

местало місце при столі, а коли і дістали з бідою місце, то не дістали заповіданої їди. Заряд, очевидно, був в руках не Греків, але прусских Німців, на яких поведене пера наріжати лавіти їх брати з Австрії.

По вечері, вже в темну ніч, відійшли ми на дворець, щоб звідси відійти до Катаколю і на корабель. Як при вїдї вїтанню, там при вїдї правдою нас музичною, окремими, бенгальськими огнями в Піррос і Катаколю. О 11. год. в порт відїхав корабель до Левкаса.

VI.

Левкас.

Левкас — се одне з п'яти більших островів Іонського моря, положений на північ від Ітаки. Від твердих, збудованої Венеціанцями, називає ся сей остров також Сапта Мара. Всіх мешканців на острові є около 30.000. Від півночі і з півдня до острова тягнє ся одне пасмо гір з вершинами Меґар Орос (1036 м.) і Старотас (1180 м.). Те пасмо продовжує ся на півдні в довгий язык, званий Каво Дунаго, звинчений завладийською смагаю (Левкато), на котрій в старині мала стаяти сьвятиня Аполліна. Скоч в тої смагаю мав по вірванню старинних увільняти від нещасної любови. Також Сьфона, що любила красноту молодця Фаона, зісковача по переказу в тої смагаю на д. лину. На північній вїдї остров відділений від суходолу, від Акарнанії, ягуною на пів до 4 км. широтою, котру можна переїхати тільки зовсім плоскими човнами; часто відновлюваний переїзд вістає на ново засвоєний ліском. Дальше на північ звідси, при устї амбравійської затоки, лежить славне Актіон, коло котрого в 31. р. пер. Хр. побив Октавіан в морській битві Антонія і тим робом утвердив своє самодержавство.

Сей остров Левкас хоче проф. Дерпфельд узнати вітчизною Одиссея. Після его

гіпотези перед вандрівкою Дорійців в часах ахайських, отже в часах, котрі описують ся в Гомерових епопеях, мешкали Ітакійці на острові Левкас; той остров називав ся тоді Ітака нинішня Ітака називала ся тоді Саме, нинішня Кефалія мала назву Дуліхійон. Отже „короткістю“ Одисей находине ся на нинішнім острові Левкас. Відтак коли прийшли Дорійці, витиснули собою Ітакійців, та, що они мусили перенести ся на найближчий сусідній остров Саме. Заразом взяли в собі назву краю і заступили нею давню назву. Тим способом давня Саме вістала переіменована на Ітаку. По думці проф. Дерпфельда також положене Левкас відповідє описові Ітаки в Одиссеї. Проф. Дерпфельд так розуміє: Після Одиссеї Ітака лежить найдальше на захід і то півно на морі. Отже Левкас є тим островом, що лежить так найдальше на захід. Так бодай, хоч фальшиво, могло златати ся морянам, плавучим коритийським заливом здовж берегів Пелопонзу, коли в мисли потягнули просту лінію в напрямі своєї їзди. Так само найнижше на морі лежить тільки Левкас дватого, що лежить найближше суходолу, бо після розуміння старинних, котрим море представляло ся висутим, предметі, що були ближше суходолу, лежали тим самим вище, а протинно — предметі, що були дальше від берегів, лежали тим самим вище. Тепер заходять питання, яке положене називама Левкас від правдивих часів вглядом акарнанійського суходолу, чи була островом чи півостровом. Щоби то пізнати, спираювали ми відразу нашу корабельну їзду до проливу, що відділяє Левкас від суходолу.

Випливши, як сказане було, з Катаколю, вилили ми нічу на північ поміж суходолом Греції і островами Закіатом, Кефалією і Ітакою таї валила до згаданого проливу між Акарнанією а Левкас. Була 9 годича рано, як ми човнами перевезлись

з корабля на західній барі Акарнанії, іменю на півостровець з твердим св. Георгія. Сонце мило світило на півдні, синім небі. Груді, по нічній задусі в нібї, відхилили тепер розкішно чистий, немовчазно лагідний воздух. Ми станули високо на пологім узбіччю надбережного узвізів, порослого досить рідкою шпешневою, високою іже майже по коліна. Вище нас простягло ся дальше узбіччя, зеленіюча виноградом, а в плані нас, на долі, блищав таким зверхнім поди морський пролив; на середині его стояв наш корабель, а при полудневій берей, коло великих каміняних брил і план, наші два човни, прирашені фавами. З зявляго нам мисла можна було знаменито бачити і полудневий бік острова Левкас і високе агадальний пролив. Як анін, так і від найдальніших часів мусів сей пролив вступувати, о чим мовлять по части свідчили також останні лїтучі човни так як в полудня так і півночі проливу. Віл мусів бути і в ахайських чи там мікенських часах. Вразді вгодом занепадо его море піскою, однак все відновлювало его перекопання. Так, в. пр., Катрінді перекопав его були в VII. в. пер. Хр. і заразом вилупили місто Левкас, від чого і пішла назва острова. Бул той пролив і в часах панованя над островом Римлян, Турків, Венеціан і Англіїців. Нинішнє грецьке правління хоче туди поправдати глибший канал. По мисли отже проф. Дерпфельда було Левкас завжди островом, не півостровом, як то інші учені твердять.

Аж олімпію кораблем там, де по гаді проф. Дерпфельда лежало головне місто Гомерової Ітаки і палата Одиссея. Завернім отже кораблем і поїдемо здовж берега Левкас на півудне аж там, де лежить невелика затока Вліхо. При початку тої затоки видно мов в пасмі гори високоблеву велику допну, що спускає ся на діл до моря. Повно ростинності, іменю олімпічних дерев в тій долинї! Називає ся она Нідрі. Коли ми нашим ко-

Ново отворений магазин ШУБ

коло склепу и. Седяка

у ЛЬВОВІ

ул. Собіського ч. 9

Станислава Стемпковича

порукає по найпримітнішій цінах свій богато заосмотренний магазин шуб, так готових, як і шпир та матерій на покриття шуб у великій виборі, а також катанки з парезиків баранів, селівських, астраханів; вивід новіри, боа, зарукавки, дамські і мужескі шапки, баранці до саний. Ціна на домагане.

(Дальше было).

— Запросини до передплати. Вже друку-
ється і на свій час вийде гарно ілюстрований
музичний календар на рік 1906. Коштує в дво-
робі передплати оплатно одну корону, котру
нашезміть вислати найдалше по монеті жов-
тня поштовим переказом на адресу видав-
ця Р. Зарицького у Львові, у д. Сина-
стусів с.ч. 62. Для гуртових відповідей

опуст. Мимо великих коптів друку, ціна безпримірно низька, а то на основі згоди, що в сей календар заосмотріть ся завчасу кожда інтелігентна руска родина, кождий бо-яніст, учителі народних шкіл, сьпіваки-уче-ники, управителі хорів і т. д. — Дохід з роз-продажу — подібно як минушого року — призначений (на основі субскрипції) на бу-дову руского театру у Львові. Ціль отже такого видавництва я говорить сама про себе. А практична сторона? Календар сей уложений таж, щоби для всіх інтелігент-них верств — отже недоконче музичні — мав принадну вартість. Однак хто спеціаль-но займаєсь музикою, чи сьпівом, для того буде мабуть пожадана вість, що ся книжка буде мати постійну тривалу вартість, а не як пересічний календар — на оден лиш рік; іменно тому, бо попри кишкі добрих ста-так буде там також поміщений "короткий" ватеря науки гармонії і композиції" с. В. Матюжа, заосмотрений відькадесятьма нотни-ми примірами, задачами і вправами. Про се була ось недавно дуже корисна згадка в "Ді-лі" такого спеціаліста і знатока в справах музики, як п. Денис Січянський. Відтак та-кож згадати годить ся про "Небесних сьпі-ців", алегорію С. Яричевского (спеціально перероблену і розширену автором), котру по-міщую в календарі для ужитку чи то чита-жень, чи комітетів устроюючих вечериці в честь Шевченка. Примірники андам лиш тільки, кільки буде передплатників. Однак хто минушого року за висланий музичний календар (без замовлення) надіслав відтам ос-вісно почтовий переказ, той не киче потре-бує наперед зам'явати, бо на основі вже на-бутого довіря вишлю єму в друге сей кале-ндар на 1906 р. власним коштом. Мамокодом сказавши, минулого року на жаль значна ча-стина календарів при такій вислці на власне різько і кошт пропала в той саєбіс, що ні гроший, ні книжок в поворотом я не дістав. Ну, нехай там вже буде моя страга. Удоми-няючись за своє, у того рода "кундманів" ме-ні ніяково; але за то їм на бачуче — не до-сити що за бездушно, та ще й своїм коштом — календарів не вишлю. Се-ж не на мій до-хід! — В. Заричий, видаєць.

— Вспрєді мішаних подруж. З Мазурцями пишуть нам: Нігде в світі не виводить ся тільки ренегатів і людий всевідомих своєї народности, як між рускам народом тут в Австрії і там на Україні. Діє ся се головню межі інтелігенцією і то через мішані подружа, з котрих діти стають правильно ренегатами і слугують на поміч Польнякам, Мадьярам і Москалям до обдирання і так бідної Русь-України. Мішані подружа то найгіршіше нещастє для нашої нації, для того проч з нами! При найближшій зїзді заточників поставити би неминучий поступат заборони женити ся заточниками з Польняками, а гримкій кляч потреба соїдарно перевести в практицї. Се дуже погано, що, коли вже почало ся акцію освідомлення наших заточників від обрядовщини, тоту справу у нас так легковажать ся, бо про емігрантів в Америцї наші духовні власти більше подбади як про заточенців на Мазурщині. Дайже нам вже раз в мимосердїю своїм Васкеліяна мисіонара до церковних трєбів! Скоротїть вже раз ту беззаконність, щоби помовив з євондїи християни, вчїнаї та хоронїли Русинів! Живе межі нами нарід хєхристияньскій-жиди. А богато їх у нас, бо що сєма голова то шид. Сила у них материялна і релігїйна велика. Щоби ділїл не дати винародовити, навчають їх батька по гебрійски і талмуду. А якже то у нас справа погано стоїть. Навіть буква по руськїх домах не стрївуть, а коли де такий і знайде ся, то батьки руского языка гєразд не навчають і руского духа не плекають. Женять ся стрїмголов з Польняками [були слухай, що й в Жидівками] і доводять до того, що вже син руского заточника в школї заявляє, що він Поляк, бо єго польскій всьонде хрестив. Направте то зго скоренько, наші духовні власти, бо тут нема чого иншого винувати, як тільки самого себе тай самого себе! — Б.

— Український театр під управою Саксаганьського загостяв тегер до Полтави і дає вистави з великим, як звичайно, успіхом. До трупи належить між иншими визначними артистами також звісний драматург Карпенко-Карий.

— Страйк переплетничих робітників у Львові триває давший при участі понад 200 осіб, між ними около 100 жєнщини. До страйку приєдналися також жидівські робітники. Майстри дають 10% підвищення для мужчин, 5% для жєнщини, але страйкарі відіають ту пропозицію.

— Великі малярверзації в станіславському магістраті викрито очима дячим у відділі чиншового податку. Висоту спроневерінеж сум викиаже аж доладде пиконтро, яке зараджено. На разі засуспендовано міського контролйора Володимира Наймана і міського ек-

— Самоубийства. В домі при ул. 20 у Львові застрелила ся в мешканку офіцера 20-літня Бронислава Вачиньска, дочка правця, по причині, що родичи вигнали її з дому задля неморального поведєня. — При тій самій упадці під ч. 4 застрїлила ся 23 літня дівчина Анна Парчовска.

— Із Судової Вишні доносять, що концерт в честь Шевченка, заповіджений на 8 с. м., в причин від комітету незалежних відбуде ся дня 10 с. м.

— Пожарний „Сокол“ в Почанах, возогітського повіту, заново на статуті львівського „Сокола“. Намісництво вже затвердило статут.

— В Львівській „Сокол“ відбувають ся рухові справи жіночого відділу ві вітрян, четверги і суботи від 4 до 6 год. по полудні. Випускати ся можна ще дня в урядових годинах від 6 до 8 вечаром.

— Дрібні вісти. Д-р Вільгельм Врухнальський іменований звичайним професором польської літератури а д-р Володислав Вітвіцький, учитель IV гімназії у Львові, приватним доцентом філософії в львівській університеті.

Кравівецька поліція викрила великі асентирункові обманства і арештувала на разі головних винуватців, Давида Фаєрштайна і Соломона Вульгана і Соломона Ріха, фризера в Вадовиць.

Із Синевіцька доносять, що там невисліджений вбивець замордував багатого купця Аддереберга, а його жінку тяжко поранив.

При ул. Гловацкого у Львові застрілився через власну неосторожність 25-літній рахунковий асистент правої дирекції скрбу, Александер Крома, чистяти наладований револьвер, що випав йому в руках, та: що куля вистреля в околиці серця.

В Жучці на Буковині вибрав собі жите вистрілом з револьвера наспар тамошньої фабрики цукру, Антін Оренштайн. Причиною самоубийства була недовстача грошей в касі.

3 товариств.

Руським повіта борщівського! Велике народне свято обходити має за кілька днів повіт борщівський! Отож бо, дякуючи жертволюбності і старанням рускої інтелігенції духовної і світської, невпинним трудом борщівських міщан і ревній помощи дозрелішого руского селянства буде небагом посвячений угодливий камінь на фундаментак „Руского Дому Народного“ в Борщеві, істотнудий, що має в будущості служити для ширека просвіти, піднесеня добробуту і приєднана культурного розвитку всіх верхов руского народу в повіті і околиці. На великі розміри окреслений будинок вимагав фундаментів міцних і тревалих, а для практичності і більшого пожитку різні комітети будови під цілим будинком вичуровати просторі і вигідні пивниці. Ото двацять стогаів каменя, везекого лашими людьми переважно даром вийшло на будову тих пивниць і фундаментів, а в їх вимурованьм найтрудніша і найкоштовніша часть будинку зістала звичаєна і комітет будови може мати повну надію, що в недалекий вже будущості ціла будівля буде довершена і віддана руському народови на его культурній і просвітній цілі. Годить ся і звязаним єсть, щоби в так важкій хвилі будови традиціям звичаєм був посвячений угодливий камінь нового дому, а то же тільки, щоби ми велике наше народне діло в Богом зачинали, але також, щоби цілий нарід побачив наглядю гарний підд своїх спільних змагань і трудів, щоби набрав віри в свої власні сили, а охоти до дальших жертв і праці — і щоби відтам спільними силами так великий почин довів до щастявого кінця. Тою гадкою ведений ужалем виділ „Народного Дому“ в Борщеві на своїм засіданю дня 29 вересня б. р. доконати посвячення угодного каменя нашого „Нар. Дому“ в понеділок дня 9 жовтня н. с. б. р. і на тоє всенародне свято маємо оточити честь, нашу інтелігенцію світську і духовну, як також усе наше патріотичне селянство і міщанство з повіта і околиці сердечю запросити. Славні краєні! Прібувайте на тоє народне свято до Воршева вої, старші і молодші, духовенство, інтелігенція світська, господарі, жінки і молодіж, прійдіть подцвяти ся наглядю, як на ваших очах росте і здвигає ся наша рідна хата, надія і валору на вашой літшій будущині і краешій долі, — та прібувайте не з порожніми руками, але кожидй з жертвою хотьби найменшою, щоби був наглядний азач і слава, що то наша всенародна хралина, здвигнена жертвами і силами вої, що то рідна так дорога хата всьог руского народу! Заразом подає виділ сїдуючий порядком того нашого всенародного свята: В понеділок дня 9 жовтня н. с. на початок святого обходу вісяють вістрілі я моздрів. Відтам розічне ся богослужєне в місцевій пар. церкві, а о годині 10 буде відправлена соборна Служба божя при участі хору зі Свахи. О годині 12 в павудне уставляє ся перед церквою процесія, братва і відоручники читальєн та других руских товариств і в мурованє в угодливий камінь пропамятної грамоти. Хто з прісєутних на тій грамоті схоче підписати ся, має згопити відповіду жертву на будову „Нар. Дому“. По укінченю посвячення відбуде ся о годині 2-ій з полудня в коминатах місцевої читальні „Просвіти“ всенародне віче з сїдуючим порядком давним: 1) Реферат о теперішнім економічїм і просвітнім положєню руского народу і о способах его полішєня; 2) Реферат о тїм, яке значєня має для нашого народу інститут „Нар. Дім“ в Борщеві і як маємо діло его будови довести до кінця. 3) Внеск членів. — Від сїдїлу тоє. „Руский Дім Народний“ в Борщеві, о. Йосиф Балько, А-р Домундїк, А-р Кашитовський.

3 штуки і літератури:

— Вчорашній концерт п. Сальомеї Крушельницької в львівській Фільгармонії був правдивим триумфом пісні і нашої славної співачки. Реценсувати як про чарівний голос концертантки було-б злишке, а передовсім було-б для неї самої обидою, бо репутація п. Крушельницької як співачки світової слави вже давно усталена а про її голос висказалися з правдивим одушевленням і подивом найзнаменитіші знатоки музики і співу всіх європейських культурних народів. Нам, Русинам, приходить ся бже до того вінда слави,

опієного титанами артистичного духа на широкій всесвітній арені, додати вже лиш ще багато — ризнаца хіба того, що ми для п. Крушельницької маємо не тільки подив і вдяку за чисто артистичне уповне, яке мають чужинці, але і погування душеної зязяи, яка нас чутиє з артисткою, бо се наша Крушельницька, донька нашого народу, що разом зі своїм претудним співом несе таку славу нашого імени далеко поза граніці краю. Вчора виконала п. Крушельницька дуже багату програму, а годі майже рішити, котрий з виконавцв нею творів випав крашнід другого, бо всі однаково чарували слухача. Були там і вимки в опер як з Вагнерівського „Tannhausera“ та Boita: „Mefistofele“, були поменчі творя Чайкіна і Массене-та — того послідного преудне: „Я тебе люблю“ — були вимки і народні пісні Лисенка та більше композивані польські пісні Пявладомого. Все те випало в інтерпретації п. Крушельницької вменчито і на очивдане вдоволене одушевленої публіки. Особливо гарно вишши однак вимки з Вагнера та Boita як і Массенета згадане вже „Je t'aime“, бо п. Крушельницька в передовім оперозову співачкою, а її головна форса опочиває в виконавстві творів о сильних, драматичних акцентах. Що незвичайно гарно випали пісні Лисенка не треба й додавати: п. Крушельницька звисла зі своєї адмірації для Лисенкової музики, тож співала Лисенкові пісні з особливим пієтизмом, що нагородило руску публіку, збрала на концерті, немовлаючими і ентузіастичними оплесками. Ті оплески — правдаци, щарі — поставили ся вичорім по кожнім виконавім уступі, так що п. Крушельницька мусіла кождим разом додавати ще де-що позад програму. — Так відспівала між иншими Brahms'a Сепенду (піч колпораторова), пісню Gipsy: „Still wie die Nacht“, визначаючи ся незвичайною мелодійністю і ліризмом, Quarante's „Мєхьодно“, і Мянгарского: Kolyssank-y. З Лисенка відспівала п. Крушельницька: Ой на горі ромен децте, Ой на горі озерце і Ой ти місяцю зоре! Свій артистичний пар закінчила п. Крушельницька незвичним львівським музикальним публіці твором Тоста: „Ti rivedro“, держаним у сильних, мужних тонах. Зараз при першій часті програми вручено нашім славнім співачці величезний лавровий вінець з рускими народними децтими, що одушевляла публіку принаала гримками оплесками. П. Крушельницька вступить ще раз в сю суботу, а тим разом концерт завоюєде ся еще величавіше і інтереснійше, бо в програму концерту входять незвісні у нас і невиконувані ще на концертній естраді творя Генрика де Лева, Тоста, Денци і др. Точну програму концерту подамо завтра. Крім того дирекція Фіхгармонії постарала ся, що в вчорашню концертну возьме участь також військова капеля 15 п. п. під управов звисного талановитого дірїгента Конопаска, що причинить ся до тим більшої різнородности програми і вдоволення публіки. Компаніямема на вчорашнім концерті вів проф. Найгаузер, а треба признати що з великою дискрецією і врозумінем річи. Треба-б побажати, щоб на суботнійшнім концерті явило ся більше Русинів, котрі мають нагоду почути свою славу землячку на рідній землі — тим більше, що польської публіки на вчорашнім концерті було релятивно небагато, наслідом шовінізму, котрий в мозгах польських патріотичків поребав вже і робить з кождим днем що раз більшє суточенє. — X.

Переписка Адміністрації.

Вл. В. Дя. в Ко. Тепер виплачено до кін-
да жовтня а не падолиста. — О. Дев. в Ко.
До віндя року ще 8 К. — Р. Ду. в Ко. За
3 квартал приїде нам ще 4 К. — П. Бу.
Кра. До віндя року надіжить ся нам ще
5 К 70 с. — С. Мат. в Бо. Одержано. — В.
Пє. в Не. За жовтень приїде нам ще 50 с.
— А. Во. в Но. Ка. Тепер виплачено за вересень
а не жовтень. — І. Тур. в Са. За сей рік
приїде нам ще 7 К. — А. Лу. в Ста. Тепер
виплачено за вересень а не жовтень. — Д.
Вор. в Вл. До кінця сего року виплачено
вже все. — Р. Ше. в Са. Тепер виплачено за
вересень а не жовтень. — М. Дур. в Хо. До
кінця року приїде нам ще 18 К. — І. Клим.
в Чає. Тепер виплачено лиш до кінця вересня
а не жовтня. — С. Ку. в Бро. Тепер виплаче-
но до кінця серпня а не жовтня. — П. Ко. в
Вл. Адміністрація не могла упоминати ся о
вирішанні якоїсь загрози, бо досі є в
предичаючю все в порядку. — І. Пац. в Вой.
До кінця 3 кварталу все в порядку.

— Оповідістка. В міс. цвітінні с. р. вглаголо підписоюке видавництво 10.000 брошурун и, „Що мисломим про альяновзья зпята треба“ на адресу тизачня Веч. о. о. парохів. На се видпущу джш від одної трєтїни наєжнєстї. Дві трєтїни не прїхонати нічого. Позаяк видавництво збрїло нецїлий видаток (оамі розсїдана коштувала 103 коп.), соодїватїсє, що нікто з Веч. о. о. парохів не схоче відмовити прїхонати одної поровнї і радо піддержїть наші вїмганє. — Від видавництва „Молодїжжє“ в Тернополї.

Сайка для господарства і торгівлі в Перемішши повідомляє, що має єввій запаси суперфосфатів і томасина і може кождому безпроводночно вислати. Дотеперішні оіане-
ні в високій назові вяснати ми в поче-
редній нашій доикі в деевниках, а тепер
асьмо в можності безпроводночно вислати
навози. Ліхоту навозів, яких повно у несо-
вісних торговців, вижаємо цієнійше на під-
ставі вислідів зналієл перезеденої краєвою
стадією досвідною в Дублянах, а вождий
перекоже ся, що вииск нашого народа в
прямо застрашаючий. — Дирекція.

Видавництво „Молодіжжя“ пригадує, що ще багато не випустило надзвичайності ні за місячником, який вже отримували, ні за книжкою про алькоголізм. Просить ся отже о якнайшорше надісланні грошей, зби не було потреби ще раз з окремим кожному пригадувати.

Льотерія на вздовича-сиротинський фонд Розпорядженням ц. к. міністерства скарбу дістає „Eintracht“ (Згода), товариство адміністративного персоналу віденьських часописів, дозвіл на устроєння льотерей для призибрания фондів на підмоги для вздовичів і сиріт по своїх членах. Льотерія має між иншими головну виграну 30.000 К, і значні менші вигри по 3000, 2000, 1000 К і т. д. Ціна льосу виносить лише 1 К, а тягненя відбуде ся дня 19 жовтня с. р.

Вп. Злюдія, що вчора пошкодував українці з хати сурдута, прошу, щоб звернув мене записати в паперами, що були в кишені згаданого сурдута. — Б. І.

Календар: Понед: Фоки, Понед пр. (зат.: Палажда); ваетра: Зачате Иоана (зат.: Брунона.); позавтра: Текій первомуч. (зат.: Юстина прен.).

Репертуар руного театру (тепер в Коломиї) — сьмнадцатого квітня: в пятницю 6 с. м. Боніфеї п. Е. Залішчак; «Дзюна в Борсеньє»² оперета в 4 діях Пайнстат; в суботу 7 с. м. «Не ходи Грцце тз ві на левоніці»³, народна драма зі сьмійма і танцями в 5 діях Спиряного; в неділю 8 с. м. «Мартини Борзуй», комедія в 4 діях Карпінє-Карого; ві п'ятрок 10 с. м. «Мідані»⁴ опер в 4 діях М. Горького; в четврт 12 с. м. «Катерина»⁵ народна опера в 3 діях Аркаї; в суботу 14 с. м. «Барон пачанєнє»⁶, оперета в 8 діях Штрассє; в неділю 15 с. м. «Па дїє»⁷ опер в 4 діях М. Горького. Абонемент Рїдний на міськє вистав 15 кор. Абонемент Рїдний на міськє вистав 10 кор. Початок в годїні 8 в четврт.

Репертуар міського театру у Львові: П'яті четвер: „Шопен“, опера Орфей; вівторок: „Сніг“, драма в 4 актах Пшибішевського; субота „Материнство“, драма в 4 д. Роберта Бракка.

Бібліотеки, театри і музеї у Львові:
Бібліотека тов. І. Шевченка (ул. Тарнавського ч. 26.) —
відкрита в середу і суботу від год. 4—7 по пол. (крім святих)
— Бібліотека «Нар. Дому» — в'їжджує, середу
п'ятницю і суботу від 9—1 і від 8—6. — Бібліотека
університетська від 8—1 рано і від 4—7 по пол.
і суботу лише рано. — Бібліотека Оссолин-
ських від 9—2 по день окрім неділі і польських свят.
— Музей Провсвєт, Становицького і
Інституту і Тов. І. Шевченка в год. популяри-
зують від 8—6. — Музей Дідухшицького (ул. Теат-
ральна ч. 18.) — від 10—1, в дні звич. за вголосним
від год. 10—1. — Музей Оссолинських в дні
звич. від 9—1, а ві виходи і п'ятницю також по пол.
від 5—5.

Надіслане.

Спеціаліст в дитячих недугах
Д-р В. Гукевич
доцільний асистент ч. к. ювілейного шпиталю
дитячого у Відні 387
ордин. від 3—5 год. Гродзкіцких ч. 4, I. п.

ОКУЛІСТ
Д-р ЯРОСЛАВ ГРУШКЕВИЧ
переніс ся зі Львова до Тернополя. Ор-
динує а пасажі Адлера. 825 5-8

Зміна помешкання.
Д-р Володимир Кобринський
лікар медур: внутрішніх, хірургії і акушерства
м. Київ
Ринок ч. 3, І. п. (біля Домініканської).
878 2—

**Генеральна фабрична склади-
ниця фортеп'янів в Тернополі** про-
дає священникам, листим урядникам Рус-
сам фортеп'яні військових моделей по фабрич-
них цінах. Лев Бергер, Замов в Тернополі.

**Промеси до всіх тягнень
австрійських лосьів.**
Безплатна ревізія лосьів для всіх тягнень.
Обезпечене лосьів від страт
при вилюсованню найменшої виграної.

Сокаль і Лілієн 2076
дім банківний і контора виміни у Львові.

КОНТОРА РИМІНИ

КОНТУРА ВИМІНИ

ц. к. уприв. гал. акц.

Банку Гіпотечного

купує і продає

всякі папери цінні і монети

по найдешевшій курсі денним на числячи
ніякої провізії.

374

Коперницкий : Син
 витрины : Мебельники у Львові : площа Галицка 4. (.
 против Банку Пшотечного на плянтациях площі
 Галицкой поручають

Барометри анероїди по 7, 8 і 10 К, найліпші по 12, 16, 20 і 24 К. — Льорнетки польні по 12, 16, 24 і вище. Заразом поручаємо в найбільшій виборі окуляри, цівкери, люпи і всілякі інші прибори оптичні всілякі напрями подагоджує ся як найкраще і найдешевше.

4158

Пошукує ся інструктора на село до ученика IV. кл. шкіль народних на цілий рік — за удержане і умірковане винагороджене. Зголошення до адмін. „Діла“. 878 1-3

Вдовиця інтелігентна, моральна, середнього віку, знаюча ся на олійнім господарстві шукає місця у сьвященника до заряду дому. Адресувати poste restante В. В. ч. 45 Самбір. 866 2-3

Правник шукає лекції або бюрового заняття від 1 жовтня. Ласкаві зголошення в успішних під адресою: „Шкода“ в Дмитровичах п. Судова-Вижня. 855 3-3

Богослов I року на екстерні шукає стаціонар в віком при рускій родині, за котру заплатити добре. Приймуши станцію при ул. Баторого, Николая, Другого — близько університету. Зголошення приймало до 6 жовтня. Волод. Білнський Микитинці 865 кодо Тернополя. 2-2

Академія шукає лекції на селі. Може також в часі виміти хор. Ласкаві зголошення за руки Дирекції „Народної Торговлі“ в Золочеві. 1-3

Академія шукає лекції на селі на цілий рік. Зголошення під: Львів, Паньска ч. 27, Двожам. 1-3

Зоя Паниківна, донька Русина Паникова, одержавши диплом в бухгалтерії звичайної і подвійної та касовості шукає місця в рускій інституції або сьмеші в характері касовості в бухгалтерії. Зголошення під Зою Паників, Львів, ул. Коперника ч. 32.

ПРАВНИК спеціаліст в математичній і вісеставній, шукає лекції або бюрового заняття. Яко виправний дрігівний мігби обняти відповідну посаду в яком рускій співзаконі товаристві, заложити есентуально вести хор і оркестру. Може уділяти також гри на цитрі. Оферти проху присилати під „Музик“ Львів, Ризок 36, у п. Тютка. 872 2-5

„РУСКА ХАТА“ ілюстрована часопись літератури, науки і сучасного життя

виходить 5 і 20 кожного місяця в обемі 2 до 3 аркушів під редакцією: Дениса Сембратовича. Ціорічна передплата вноситься 12 кор. Адрес адміністрації: Львів, Блахарна ч. 8.

ОДИНОКЕ РУСКЕ ЗАВЕДЕНЕ АРТ. ЛІТОГРАФІЧНЕ

під фірмою:

АНДРІЙ АНДРЕЙЧИН І СПІЛКА

Львів, ул. Коперника ч. 17.

Виготовляє білетя визитові, запрошення на вінчання, балі і вечери, грамоти, образи, вартостні папери, мапи, ноте, ескізи і взагалі всі роботи, які вко. Зваг літографії.

Поручену роботу виконає на час і можливо дешево.

Машини поручені силою електричною! 544 31-2

Робітню знарядів церковних

другу руску в Галичині поручає

Василь Дуткевич

Бронзівник в Перемишлі.

Приймає чаші до золочення, дароносниці, евангелії і інші сего рода річці церковні. Золочене і сріблене відбуває ся в огні. Поручає склад хоругви, чаші, ліхтарів, павуків.

ВАСИЛЬ ДУТКЕВИЧ, Бронзівник

Перемишль, ул. Францішанська ч. 18. 595 33-90

НАЙДЕШЕВШЕ ЖЕРЕЛО

Магазин Футер

М. А. АВГУСТИНА

у Львові, ул. Театральна ч. 7

(напроти головного входу до костела катедрального)

поручає всякого рода

футра, гарнітури, шапки,

верхи до футер і пр.

БОА

в різних форматах і гатунках у величезнім виборі.

Цінники на жадане даром і оплачено. 856 3-20

Театр Езера! ул. Янівська

число 2.

В п'ятницю 6 с. м. зовсім нова сензаційна програма.

Що дня о год. 8-й вечором представлене. 857 1-1

кураційний виноград
в кошках 5 до 6 кіло брутто по ціні 60 сот. за н. висилає 735 13-2

Народна Торговля у Львові.

Накладом „Сокольського Базару“ у Львові

- друга серія переписки листів, окрашених вишивками складаюча ся в 19 карт і коштує 1 К — штука 12 с.
- Зміст серії:
1. Монограм Сокола.
 2. Герб України по обох боках кордону.
 3. Шевченко.
 4. Хмельницький на коні.
 5. Вид наддунайської Очі.
 6. Влягане о помилуване за судженого.
 7. Козацька зброя.
 8. Нутро козацького табору.
 9. Завив на суд. 789 8-25
 10. Могила В. Барвінського на Личак. центарі у Львові.

ІВАН ІГНАТОВИЧ

у Львові ул. Синкстуска ч. 25 і пл. Маріяцка ч. 11. Краків, Сумонниця ч. 20. Перемишль ул. Мицкевича ч. 11

поручає

дуже успішні і незрівняні в наслідках

ЛІЧНИЧІ МИЛА.

Бензевське мило на опріщене і шкірні пята, усуває ропавість шкіри і надає личу білості та оksamітної м'якості 70 сот.

Бораксове мило очищує докладно і вибілює шкіру, усуває веснячки та опалене 50 сот.

Камфорове і камфорово-сіркеве мило усмиряє сверблячку і печене шкіри, усуває прищі і червоність носа, лича і рув 60 сот.

Креалінове мило знаменито очищує шкіру, усуває прищі, лишай, коросту, огні, відсвіжує і вибілює шкіру кусник 70 сот.

Сіркове мило з великим успіхом уживане до знищення прищів та угрів на личі і всякої висипки на шкірі 50 сот.

Сірково-смолове мило уживає ся на коросту. Се мило показало ся найліпшим средством на сю недугу, кусник 70 сот.

Смолове-гліцеринове мило єсть з кожного огляду одним в найліпших дезінфекційно-гігієнічних туалетових мил. Яко звичайне мило до щоденного ужитку в завданні своєї дезінфекційності а також привабливості, що зм'ягчує шкіру, знаменитим і випробованим средством до усунення всякої нашкірної нечистоти, кусник 60 сот.

Смолове мило усуває прищі, лишай, всяку нашкірну висипку, печене віг і порші на голові, кусник 60 сот.

Тимолове мило знаменито очищує шкіру від всяких прищів, кусник 1 К.

Танінове мило з гліцеринною є незрівняним средством на печене голови, усуває порші і сверблячку шкіри 70 сот. 309 52-84

Важне для парохіальних урядів і читальень!

Макс Глязерман

ПЕЧАТНИКАР

Львів, ул. Синкстуска ч. 17

виконує густовно і дешево стабільні каліграфічні і металеві для парохіальних урядів, громад, читальень і т. п. по 2-50 с. враз в пуделком і фарбою, літні нагробні таблиці, членів домі і уличні, відзнаки для ліонів та інших сторожів і кліщі до пальмованія меса.

Переписка руска. 255 2-10

ЛЕВ ВАЛІХЕВИЧ
СКЛАД І РОБІТНЯ
РИМАРСКИХ ВИРОВІВ
Львів
при ул. Кароля Людвика 3.
порукає на теперішній час
Курфи, Курфери, Торби
і т. п. прибори до подорожі
в різних величинах і най-приступніших цінах.
61* 22 2

ТУТКИ цигаретові — найкращі, янтарні папери ас; Le Nocturne, Abadie (білі і жовті) білетські поручає найдешевше А. Мазуркевич, Львів, ул. Скарбінська ч. 7.

Я Анна Чілляг

в мої величезний, 185 см. довгий волоссям русалка, маю его завдяки 14-місячному уживанню моєї помади власного винаходу. Мою помаду признали за однею з найбільш ефективних, прискіпнених їх простоту і ескіплену пабулюю. У мужчин викликає повну, сьмалу бороду і надає по короткім уживанню волосся на голові і на бороді природний полас та хоронить его від втасної сьпави до цілої старості.

Я ніколи не вьвизноула, що таким людям і в місяцях, де нема волосних пабулюю, виростає волосся, бо чейже се неможливі річ; вате від-ростає волосся у мужчин і женщин вже по дуже короткім часі і так можна удержати до цілого віку будий заріст волосся при ужитку винайденої мною, чудово діяючої помади **Анни Чілляг** і з гої по причини тисять ся мій препрат сьвітловою славою і вьсиди в цілім сьвіті за ним пильнують.

Тому поручає ся мужчинам і женщинам, що терплять на винайдене волосся, уживати лише помади **Анни Чілляг**, а будуть подивляти прямо чудові її успіхи. Моя сьрма єсть уверх 25 літ і дантого руть в на найліпший усьліх. Помада в посідніх часах познано ся дуже багато безавартисних наслідуюван, проху їх мило захищюваня відкадати.

Ціна пушки 1, 2, 3 і 5 зр.

Висилає ся щодень почтою по надісланню належності або за після-платою. Висилає безпосередню фабрика на цілий сьвіт, куди треба адре-сувати всі замовлення.

АННА ЧІЛЛЯГ, Відень, GRABEN 118.

Оданий висилаючий склад у Львові, антика під ерібним орам **Г. РУБЛЯ** поредки Ж. Рубера. 668 10-50

ЗАМОВЛЕННЯ
на осінній вагоновий транспорт **ВИН**
приймає
Народна Торговля у Львові
ЦІНА ВИН:
П-а при 100 літр. 50 літр. 25 літр.
Кор. 080 Кор. 084 Кор. 088 за оден літр
І-а при 100 літр. 50 літр. 25 літр.
Кор. 100 Кор. 104 Кор. 108 за оден літр
Вино самородне при 100 літр. 50 літр.
Кор. 120 Кор. 124 за оден літр
Франко станція Львів — бочка не числить ся. 7-50
Поручаємо також вина дорожні і знамениті
МЕДИ ПІТНИ.

ПЕРША в ГАЛИЧИНІ РУСКА
торговля і рукоділля церковних знарядів
із золота, срібла і бронзи
Петра Дуткевича
в Станиславові, уліця Бельведерска ч. 4
пропає по найкращих цінах бальдахми, водососи, брачні вінки, дарохранительні, гарм. вінки, евангелії, кадильничі, кропила, кизоти, хрести, ліхтарі, вітараки до п'юкесі, патерниці, павуки, підставники, ілліценції, сьвечки, шалі.
Золочу огнево дуже тривало старі знищені чаші, по визолочено бувають посьвящені Превосици єпископом в Станиславові.
Великий склад ламп на вічне сьвітло. — Золотих надгробних хрестів. — Всякі знищені церковні знарядя приймаю до огневого волочення, срібленя і бронюваня — Велика лінійна церковних сьвечів.
Дякую сердечно Всей Духовенству і чест. Братства церковним за численні замовлення і поручаюся ласкаві пам'яті на будуче.
З високим пошануванем: **П. ДУТКЕВИЧ.**

Рух золотничих поїздів

закінчив від 1 мая 1906 після середньо-європейського часу

До Львова на дворіць головний приїждять:

8 Іцкан 12:20*, 6:10, 1:40, 5:45, 9:10, Ворохти (від 1/7 до 30/9 в неділю і сьвята), Деятина (від 1/10 до 30/4), Коломиї (від 1/6 до 30/9 що неділі і сьвята) Керезмаза (від 1/5 до 30/9), Серета (від 1/7 до 31/8), Бергомета (з понеділок), Жидачева (від 1/5 до 30/9 в неділі і сьвята).

Кракова 2:31*, 6—, 8:50, 1:30, 5:55, 8:40, 9:50*, Нового Сьвєта (від 25/8 до 15/9) Ясла (від 1/7 до 15/9).

Підволочок 7:20, 11:55, 2:30, 10:20.

Лавочного 7:29, 11:45, 10:50.

Рави рускої 7:50.

Станиславова 8:05.

Самбора 8:15, 1:50, 9:20*.

Яворова 8:18, 4:32.

Коломиї 10:05.

Рашева 10:35.

Тухлі 3:45 (від 15/6 до 30/9), Сьмольного (від 1/5 — 30/9).

Веліца 5—.

На Підзамче

Підволочок 7—, 2:15, 5:15, 10—*.

Поїзди львівські.

від 14/5 до 10/9 6:50, 7:50, рано, 9:55 перед поїздом (тільки в неділі і рим.-кат. сьвята, 1:45 пополюддя (тільки в неділі і рим.-кат. сьвята), 3:05, 4:16, 5—, пополюд. 7:41, 8:55 веч. 8:18 рано, 1:15 пополюддя (від 1/5 до 30/9) 4:32 пополюддя, 8:45 вечер (від 14/5 до 10/9) і 9:25 вечер (від 14/5 до 10/9) тільки що не ділі і сьвята.

Щирца 10:10 вечер (від 1/6 до 10/9 в неділі і рим.-кат. сьвята.)

Любіца 10:10 вечер (від 14/5 до 10/9 в неділі і рим.-кат. сьвята.)

До Кракова 12:45, 4:15, 8:25, 8:35, 2:50, 6:35*, 11—*, 8:40-гомого (від 25/6 до 15/9), Осьвєнціма (від 25/6 до 15/9), Веліцки (від 1/6 до 24/6) і (від 16/9 до 30/4).

Іцкан 2:51, 6:15, 9:20, 2:40, 10:40*, Керезмаза (від 1/5 до 30/9), Дорин-Ватри (від 1/7 до 31/8), Ворохти (від 1/7 до 30/9) що неділі і сьвята.

Підволочок 6:30, 10:55, 2—, 9—*, 11:05*.

Яворова 6:55, 5:58.

Лавочного 7:30, 2:55, 6:25*, Кожавини (від 1/5 до 30/9 що неділі і сьвята.)

Самбора 9—, 4:20, 10:55*.

Веліца 11:10.

Рашева 4:10.

Коломиї 5:30.

Рави рускої 7:30*.

Перемишля 10:05* (від 1/5 до 30/9) Харова, Ясла. 11:10*.

3 Підзамче

Підволочок 6:43, 11:15, 2:13, 9:23*.

Поїзди львівські:

від 14/5 до 10/9 5:50 рано, 8:30 рано (тільки що неділі і сьвята рим.-кат.) 12:30 пополюддя (тільки що неділі і сьвята рим.-кат.) 3:10, 3:20 пополюд. 6:10, 7:30 і 7:55 вечер.

Рави рускої 11:15 в нощі кожної неділі.

Яворова 6:55 рано, 9:15 передпополюддя (від 1/5 до 30/9) 1:25 пополюд. (від 14/5 до 10/9 в неділі і рим.-кат. сьвята) 8:03 пополюд. (від 14/5 до 10/9) 5:58 пополюддя.

Щирца 1:55 пополюддя (від 1/6 до 10/9 в неділі і рим.-кат. сьвята.)

Любіца вел. 2:15 пополюддя (від 14/5 до 10/9 що неділі і рим.-кат. сьвята.)

Примітня. Поїзди поєзінні Круковані є черешними новими; кожда ніч є означені звідомою. Мора нічна є сьвітє ся від 6 год. вечір до 5 мінує 59 рано.

Значайні білеті ієдн ан татом білеті: кождого киншого рода, ілюстровані апрокіними, розмаїди ієдн і т. д. можє бугати черєз цілий день в міським бєрє і т. д. державних заїїлків, касам Гауемана ч. 9.

При закупі товарів прохимо покликуватись на нашу часопись.

Видавець: Александр Борковский. Редагує і одвічає за редакцію: Д-р Едгар Левинский.

З друкарні Народної [Мандель] Кооперника ч. 9.

(Дальше буде).

— Всехпольська депутация до цівсаря в справі Вавени. Вчора перед полуднем цівсар управив депутацию міста Краков, котра приїхала подякувати ему за правверене королівської резиденції на Вавени. (В депутации була Поляки й Жиди: президент міста д-р Лео, посли Добомізький, Гурский і Федорович, два члени дирекції щадниці, віцепрезидент адвокатської компанії Розенблат, радний Кособуданкий і звержний жидівського нагалу Тиллес.) До цівсаря промовив президент Лео такими словами: „В. ц. веє! Було від давня горятим бажанєм ціного польського народу [огне зі всіх трох „деземьвіц“] а передовієм мешканців Кракова, щоби стародавний і повний стави замос

„Сокільський Базар“

одинока українська фірма шкільних і канцелярських приборів поручає свій багатий асортиментний склад в виробі паперових галантерейних, гунуль-них і т. п. Вироби в глини, як тарелі, вазони, фаянсові в дівки, пошля-нички і т. д. — Вироби гунульські, як топірні, сердаки, шапочки, пошля-нички і т. п. — Вироби в пап'єрних, як гердані, пошля і т. д. — Виш-пальні, як вшиті, сорочки, обриси, ручки, сартушки і т. д. — Образи і картини. — Сокільські лапшники. — Перешні листки. — Сокільські тугли і паперці.

„СОКІЛЬСЬКИЙ БАЗАР“ виконує кредитні портрети з фото-графії в ціні від 12 К.

„СОКІЛЬСЬКИЙ БАЗАР“ продає усе українські часописи і ка-лендарі і посередничать у всіх торговельних ділах.

Замовлення dokonує оборотною поштою. — При більших замове-нях дає опуст.

ГАРАЗДІ

ГАРАЗДІ

„Сокільський Базар“ у Львові ул. Руска ч. 1.

Навожене лун Жужлевою мучкою Томаса

найліпшим і найдешевшим навозом фосфорним під всі управні рослини. Чим більша гість муки, тим деше-ше припадає 1 кг. фосфорової кислоти, тому, що кош-ти перевозу муки високо- і низько процентової є одна-кові. Крім сего високо процентова мука ручить за фа-брикат без заміту, підчас коли мука низькопроцентова є часто фальсифікатом.

Бачність на знак „Зоря“ II

Генеральний репрезентант „Фабрик фосфо-рів Томаса“ в Берліні, **ИОСИФ КАРРАХ**, у Львові, ул. Ягйлонська ч. 22.

Цілики і обсягня даром і оплатно. 604 17-25

Рух залізничних поїздів

важний від 1 мая 1905 міська середньо-європейського часу

До Львова на дворці головний приїждять:	
з Іцнан	12:20*, 6:10, 1:40, 5:45, 9:10, Ворохти (від 1/7 до 30/9 в неділю і свята), Дежанина (від 1/10 до 30/4), Коломні (від 1/6 до 30/3 що неділі і свята) Керезмева (від 1/5 до 30/9), Серета (від 1/7 до 31/8), Вергомета (в понеділок), Жидачева (від 1/5 до 30/3 в неділі і свята).
з Кракова	2:31*, 6:—, 8:50, 1:30, 5:25, 9:40, 9:50*, Нового Свєтца (від 25/6 до 15/9) Яска (від 1/7 до 15/9).
з Підволочиска	7:20, 11:55, 2:30, 10:20.
з Лавочного	7:29, 11:45, 10:50.
з Рави рускої	7:50.
з Станиславова	8:05.
з Самбора	8:15, 1:50, 9:20*.
з Яворова	8:18, 4:32.
з Коломні	10:05.
з Рашева	10:35.
з Тухли	8:45 (від 15/6 до 30/9), Сомого (від 1/5 до 30/9).
з Вежця	5:—.

На Підзамче

з Підволочиска	7:—, 2:15, 5:15, 10:—*.
Поїзди львівські.	
з Брухович	від 14/5 до 10/9 6:50, 7:50, рано, 9:55 перед поїздом (тільки в неділі і рин.-нат. свята, 1:45 поночуддя (тільки в неділі і рин.-нат. свята), 3:05, 4:16, 5:—, поночуд. 7:41, 8:55 веч. 8:18 рано, 1:15 поночуддя (від 1/5 до 30/9), 4:32 поночуддя, 8:45 вечер (від 14/5 до 10/9 і 9:25 вечер (від 14/5 до 10/9) тільки що не ділі і свята.
з Щирця	10:10 вечер (від 1/6 до 10/9 в неділі і рин.-нат. свята).
з Любича	10:10 вечер (від 14/5 до 10/9 в неділі і рин.-нат. свята).

З Львова з головного двірця відходять:	
До Кракова	12:45, 4:15, 8:25, 8:55, 2:50, 6:35*, 11:—*, Закопачного (від 25/6 до 15/9), Освежєнє (від 25/6 до 15/9), Вежця (від 1/6 до 24/6) і (від 16/9 до 30/4).
з Іцнан	2:51, 6:15, 9:20, 2:40, 10:40*, Керезмева (від 1/5 до 30/9), Дорки-Ватра (від 1/7 до 31/8), Ворохти (від 1/7 до 30/9) що неділі і свята.
з Підволочиска	6:30, 10:55, 2:—, 9:—*, 11:06*.
з Яворова	6:55, 5:58.
з Лавочного	7:30, 8:55, 6:25*, Кокавни (від 1/5 до 30/9 що неділі і свята).
з Самбора	9:—, 4:20, 10:55*.
з Вежця	11:10.
з Рашева	4:10.
з Коломні	6:50.
з Рави рускої	7:30*.
з Перемішля	10:05* (від 1/5 до 30/9) Хирова, Ясла.
з Сиря	11:10*.

З Підзамча

з Підволочиска	6:45, 11:15, 2:13, 9:23*.
Поїзди львівські:	
з Брухович	від 14/5 до 10/9 5:50 рано, 8:30 рано (тільки що неділі і свята рин.-нат.) 12:30 поночуддя (тільки що неділі і свята рин.-нат.) 2:10, 3:20 поночуд. 6:10, 7:30 і 7:55 вечер.
з Рави рускої	11:15 в нощі кожної неділі.
з Яска	6:55 рано, 9:15 передпоночуддем (від 1/5 до 30/9) 1:35 поночуд. (від 14/5 до 10/9 в неділі і рин.-нат. свята) 3:08 поноч. (від 14/5 до 10/9) 5:58 поночуддя.
з Щирця	1:55 поночуддя (від 1/6 до 10/9 в неділі і рин.-нат. свята).
з Любича вел.	2:15 поночуддя (від 14/5 до 10/9 що неділі і рин.-нат. свята).

Примітки. Поїзди нощініні друковані в червоних то-вочках; кожний мітиє в залізничній книжці. Мора мітиє чи-скає ва від 6 год. замір до 6 мінуз 59 рано.

Значний бізнес іди як також бізнес всякого иншо-го рода, інтегровані промислами, розклада іди і т. д. мо-жуть бути червоні діли дещо з міським бізніс д. н. держав-них залізниць, який Гауемана ч. 9.

кураційний виноград

в кошиках 5 до 6 кіло брутто по ціні 60 сот. ва н. виспав 735 14-7

Народна Торговля у Львові.

Заряд Товариства „Ризниця“

має честь повідомити

що з днем 26 вересня 1905 р. отворив

другу з ряду Філію в Станиславові ул. Казимирівська ч. 8 і поручає Всп. Духовенству, Чест. Брацтвам церковним передовим Єпархії Станиславівської закуплю всяких внарядів церковних. Мючи громадні зносення з перворядними фір-мами заграничними і краєвими і платячи готівкою всі това-ри купую і продаю без конкуренції всякий товар по най-дешевших цінах, а поховину заробку нашого передаю що року на гуманітарні цілі акавані статутом, як свідчать щорічні справозданя. Відкажуем ся на нашу 12-літню практи-ку і честну службу для слави Божої і окраси наших Цер-квей і просимо о дальшу піддержку сєї єдиної чисто священ-ничої інстатудії. — Дирекция Ризниця. 850 5-11

Заснована 1782

Заснована 1782

Ціс. кор. привіл.

РАФІНЕРІЯ СПІРИТУСУ

Найстарше заведенє промислоє в краю і одне з найстарших в монархії.

Фабрика найзнаменитших лікерів, правдивих поль-ських горівок, розсолів і румів

І. А. Бачевский у Львові

ч. і ж. надвірний доставник

поручає Вп. Управам рілничних кружків і сільських крамниць свої знамениті вироби по уміркованих цінах.

Має спеціальні парові апарати до виробу горівок, румів і інших спиритуалів у всіх смаках і ароматах.

ПІСЛЯ ВИМОГІВ ЗАКОНА

на теплій, хемічній дорожній фабрично зладжених і сододжених та ц. н. інстатудом до розкладу спо-живних ередств розсвідженки.

Цілики і інформації виславляє єдиє домашнє оплатно і даром. 347 19-26

КРАКІВСКА ЦУКОРНЯ

Львів, ул. Фредра

поручає знамениті тіста по 3 кр. 882 1-12

Виконує найдешевше

всякі ритовничі роботи, печатки і цисельованє. Влас-ний виріб кавчукових і ме-талевих стампіль, гравюри на металі і дорогих камі-нях. Шильди ритовані і литі прасовані таблиці з бляхи для сторожких і аскурацій-них товариств. Печаткові марки, знаки для випало-ваня із заліза і шпунтові бляшки. Склад кавчукових типографій Perfect і різних красок і стампіль.

Артистично-ритовничє заве-денє 186

А. Зігмана

у Львові, ул. Синстусна ч. 14.

Перший руский склад машин до шитя.

Незрівняної доброті машини до шитя і гафту Зігмана.

Нижні від 27 до 65 кр. Ручні від 35 до 48 кр. Обручкові ч. 41 по 77 кр. Обручкові ч. 45 по 88 кр. (дє грубої роботи).

Веч. Свєдєщеніям і ин. Урад-никам продаю на ратн, як також і для сєлєж за котвердженням уряду громадского.

Учаша шильди прасуєтні, Готів-кою о 10%, домовнє. Маша дєлєт і сєлєж безпачно, Цілики ин жєдє-жє дєлєт.

ВОЛОДИСЛАВ КУКАВСКИЙ

порох там

Іван Лаврун

Львів, Пасаж Міколаяша.

Подана і признанє.

Дві хоругви, дві патерці хрест походовий і много дрібніших церковних річий доставила торговля церковних потреб **ФЕДОРА ОЛІАРНИКА** у Львові, ул. Театинська ч. 3, потреб **ФЕДОРА ОЛІАРНИКА** у Львові, ул. Театинська ч. 3, до нашої Церкви. Позаяк згаданий товар артистично вики-чений а до того відступлений нам по низькій ціні, прото-поручаємо торговлю **Ф. Оліарника** Впр. Отцям Духовним і всім Брацтвам церковним.

Текля Вежкова перша, Марія Смерка друга Сестраца, о. Бородайкевич парох Ракова. 815 6-6

ФАБРИЧНИЙ СКЛАД БІЛЯ

Найдешевша торговля галантерейних товарів

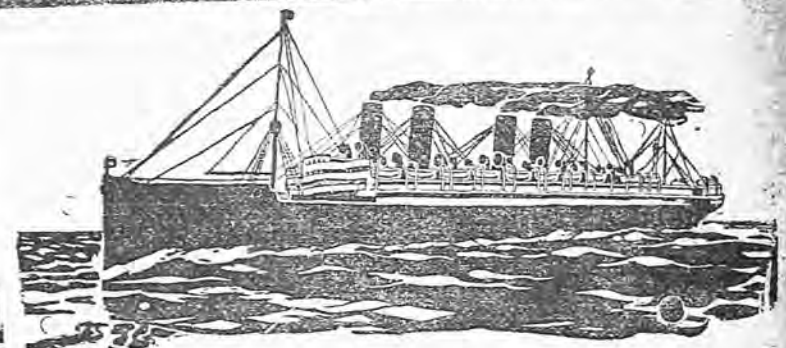
АДОЛЬФА РАША

у Львові Ринок ч. II (напроти тов. Просвіти.)

Поручає великий вибір мужського біля, крава-ток, рукавичок, парасоль, ліжок, шкільних ви-робів, російських кальонів, альбумів як також тоалетного мила і переумері.

Великий вибір пушок на цигарети, тютюн, гроші і опікою з гербом Русь.

Великий вибір біжутерії. 760

до Америки

Канади, Тексасу, Аргентини, взагалі до всіх місцевос-тий північної і полудневої Америки, до Австралії, Япо-ну, Хін і т. д.

з Галичини і Буковини

найдешевше перевозить

Перевозове товариство пароходів

NORDDEUTSCHER LLOYD

В БРЕМІ.

В Бремї се товариство удержує руского свєщєника, котрий виконує душпастирські обовязки і опікує ся емігрантами.

Хто хоче їхати до Америки, нехай пише по шіфмарту до: Генеральна Агєнтура Північно-німецкого LLOYD'A у Львові ул. Городецька ч. 93. 243 27-50

НАШІ НИЗЬКІ ЦІНИ ВИКЛИКУЮТЬ СЕНЗАЦІЮ.

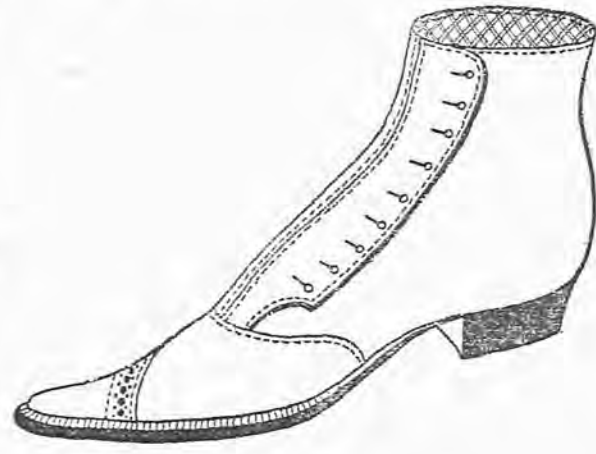
Дуже тривкі
мужескі черевики
гладкі і обкла-дані
пара зр. 2-90.

Знамениті
мужескі черевики
до шнурованя
пара зр. 3-25.

Елегантні
мужескі черевики
із шкіри Boks
з гумою
пара зр. 4-25.

Великий вибір
добрих
чобіт з хольявами
для духовень-ства
пара зр. 8.

Дамські елегантні
Chevreau
до шнурованя
пара зр. 4-25.

Одинока філія

у

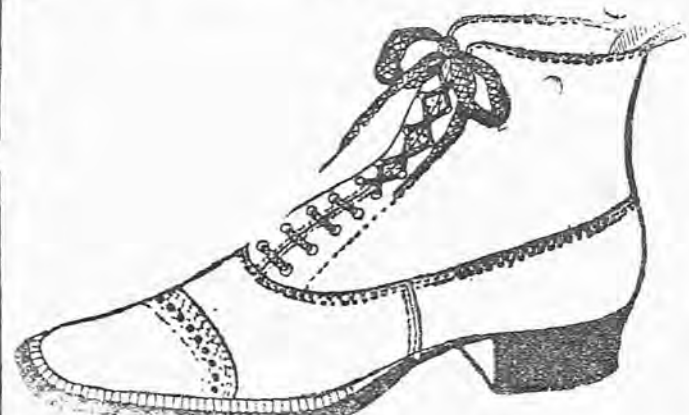
Львові

лише

улиця Гетьманська

ч. 8.

Готель „Вікторія.“

Тривкі
дамські черевики
з гумою
пара зр. 2-60.

Дуже добрі
дамські черевики
до шнурованя
пара зр. 2-90.

Незвичайно
тривкі
дамські черевики
до запинаня
пара зр. 3-25.

Елегантні
дамські черевики
до шнурованя
із шкіри Boks
пара зр. 3-90.

Сальонові еле-гантні
дамські мештинки
легонечкі
пара зр. 1-50.

Вироби найбільшої фабрики обуви в цілій монархії продає **Альфред Френкель Тов. ком.**

249 5-10

При закупці товарів просимо покликуватись на нашу часопись.

Виходить у Львові що дня (крім неділі і свят)
о 5-й годні по полудні. Яко літературний додаток
додає ся „Вісник найважливіших новостей“.

Передплату і Inserat приймають: у Львові
Адміністрація „Діла“, ул. Катерини ч. 24. Бюро газет
А. Охлевського ул. Кілівської 2; С. Соколовський, Па-
сам Гавемана ч. 9; К. Вухтаб ул. Кароля Людвика
ч. 28. — у Відні: M. Dukes, I. Selterstätte; F. A.
Bichter, Nibelungengasse 4.; H. Schalek I. Wollkelle 11;
H. Hasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; A. Chu-
rskyi Wien VI. Getreidemarkt 13; — в Франкфурті
і Гамбурзі M. Hasenstein & Vogler.

Передплату і надсилання за Inserat плати у
Львові.

ДІЛО

Передплата на „Діло“ з літер. додатком

Австрій:	на границі:
на цілий рік . . . 32 к.	— 44 к.
на пів року . . . 16 „	— 22 „
у Львові (без поштових перебірок)	
на цілий рік . . . 28 к.	на пів року . . . 14 „
на чверть року . . . 7 „	на місяць . . . 3 к. 34 с
Поводиноке число коштує у Львові 10 „,	
на провінції 12 „.	
Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторей. — Рукописи зважають ся лише за попереднім застереженням — Редакція не несе відповідальності за зміст порт.	
Головний вишук приймають ся по 20 с. за одну сторічку літератури або за 10 коп., а в рубриці „На- діслане“ по 50 с. — Подати і жовні приватні оголошення коштує ся по 20 с. за сторічку.	

Nasz sejm dba o potrzeby Rusinów..

I.

Від ряду років вказувано нашою ча-
сопискою на основі даних, взятих з краєвого
бюджету, яку нерівну мірку прикладає га-
лицький сейм в задоволенні потреб русинів
а польських та як з краєвого, варівно русинів
як і польським податником злогового гроша,
з аркою кривдою русинів, рускої культури
і руских інституцій фортує ся Поляки,
культуру польську і польські інституції. Для
наших читачів се вже така звична справа, що
коли і навіть, на основі даних з „справоздань
виділу краєвого о замкненню краєвих фондів
за рік 1904“, хочемо знов дати яру ілю-
страцію до панованя Польщі над Русини в
Галичині, так робимо се тому, що в наших
полюженню ніколи не може бути злишнім пу-
блично піднести тяжкі кривди, які завдає
русому народови польське пановане та де-
маскувати тих мажоритарних противників,
що глоблячи нас в безпримірним завязем,
з так само безпримірним цинізмом сьміють
еще поза границями Галичини драгувати ся
в чесьоту „дбалості“ о Русинів і їх потреби.
Отсею „дбалості“ і „толеранцією“ чванли-
ви ся вони недавно і по російській пресі, ви-
казуючи, як „великі“ жертви владі галицькій
сейм на цілопадене апетитови Русинів, а рів-
ночасно промовляючи, скільки з краєвого бу-
джету дістає ся Полякам. Наше пояснене ві-
ставлене нехай спаже само собою, як по
правді рік має ся.

Приступаючи відразу in medias res,
беремо з згаданого в горі „справозданя“ ру-
брику V. — „Обсяги“. Повна сума видатків
у сій рубриці виносить 10,014,422 корон.
Коли однак поглянемо на боці видатки на
публичне шкільництво, яке становить цілком
спеціальну, а так болісну картину в польско-
русим рзю, на Раді шкільну краєву, що
тим шкільництвом кермує, на заведеня шкільні
для глухонімих і сліпих та на віднові
печей по різних професорах, то остаеться квота
467,796 корон, що вістала розділена між
польські а рускі культурні організації і ін-
ституції. Коли перейдемо поодинокі позиції
на цілі рускі а польські, то цілу ту майже
півміліонову суму треба буде поділити на
такі три пайки: на цілі польські 392,296
корон, гуртові суми на цілі польські і рускі
(з чого Русинам дістає ся може 5 процент!)
26,000 корон, а на цілі рускі. 49,500 кор.
Як сказано однак, то гуртові суми на цілі
рускі і польські (як на польські і рускі бур-
си, польські і рускі „Соколи“, польські і рускі
співвадні товариства і т. п.), котрі розділяє
Виділ краєвий, майже в цілості ідуть на
цілі польські; рускі бурси, „Воля“ і „Со-
коли“, товариства студентські дістали з них
разом около 1,000 корон так, що з тей суми
26,000 корон можна сьміло 25,000 корон при-
писати до польських цілей а лише 1,000 кор
до руских. В результаті отже на
польські культурні організації приділено з краєвих фон-
дів поверх 417,000 корон, на
рускі 50,500 корон! Гарна пропор-
ція — не ма що казати. „Рівноправність“
Русинів і Поляків жемить тут наче на до-
лоні.

Та увійдїм дещо у спеціальности. Не-
хай образ буде докладнішим. Розглянемо
ся, які іменні суми призначено на пооди-
нокі цілі польські а рускі. Так краківська
„Akademia umiejętności“, одержала 79,000
кор., коли аналогічний рускій інститут
„Науковому Т-у ім-я Шевченка“ дістало ся
всього 10,000 корон. А годять ся ще зазначити,
що і під иншими позиціями (здавництво
„Kosmos“, Towarzystwo historyczne we
Lwowie, Towarzystwo ludoznawcze, Towar-
zystwo miłośników zabytków m. Krakowa,
Towarzystwo dla popierania nauki polskiej
we Lwowie, і т. д.) призначено на польські
наукові цілі ще 4,800 кор. так, що властиво

на плекане науки польської видано аж
83,800 кор.

Приватним польським школам і науко-
вим курсам призначено 29,300 кор., (з чим
22,000 кор. для „Towarzystwa szkoły ludo-
wej“ на приватну школу в Бялії; очевидно
— крита субвенція для сего русинського
товариства, котре лиш завдяки сям 22,000
кор. може вести русинську роботу на Ру-
сині!), між тим як рускі приватні школи о-
держали тільки 10,400 кор. (Т-о педагогічне
на виділову жіночу школу 8,000 кор. а 2,400
кор. жіночий інститут в Перемишлі). Що до
бурс і т. п., то з цілої квоти 72,000 кор., ви-
даних на ту ціль — 62,000 кор. дають по-
зиції, містять самі польські цілі (інтернат
„Zmartwychwstańców“, інтернати при семіна-
рах учительських і т. п.), а з решти 10,000
кор., під покривкою позиції: „запомога на
бурси містять (sic!) молодіж польську і
руску“ що найменше 9,000 кор. дістали бур-
си польські так, що з цілої квоти 72,000 кор.
на рускі бурси не йшло більше як 1,000 кор.

Гімнастичні товариства одержали з кра-
євих фондів 10,600 кор., з чого руский „Со-
вім“ наче на сьміх 200 кор.; решту забрали
польські „Sokoły“.

Польські товариства для просвіти людо-
вої субвенціровано квотою 19,000 кор., коли
наше тов-о „Просвіта“, яке веде і організа-
цію економічну, одержало всего 6,000 кор.
Коли-ж для належного порівняня додати, що
в рубриці „Рівноправність“ на польські „кула-
рільничі“, які мають нести аналогічну „Про-
світу“ економічну організацію, видано 39,000
кор., то властиво мізерних 6,000 кор. призна-
них (ще й з застереженнями!) „Просвіті“
стоїть против поважної суми 58,000 кор., ви-
даної на польські „Oświat-y ludow-e“, „Macie-
rzy“ і „Kółka“.

Не менше разяча пропорція між тим,
що видано на штуку польську а руску. На
польські театри пішло 130,000 кор., на руский
18,500 кор.; на польську штуку маларську
і плакатну 16,500 кор. (школа штук крас-
них в Кракові, товариство штук красних
в Кракові і т. д.) — на руску (т-о рускої
штуки) велике 0; на плекане польської музи-
ки (польські т-а музичні, консерваторії, „на-
пеке народове“, „Lutni“, „Echa“ і т. д.)
24,400 кор. на руску штуку музичну („Во-
ля“, інститут музичний і т. п.) не більше
як 1,000 кор.

В той спосіб позиція за позицією, су-
ма за сумою, можна сідати практичне і
справді лне значіне „рівноправності“ Русинів
з Поляками в заходах „краю“ около під-
моги культурі польської, а рускої. Польським
товариствам, таким русинським, як т-о
„Szkoły ludowej“, таким обкурним, як
„Macierz“, таким деморалізуючим та для
плеканя хуліства призначеним, як „Кулка“,
сипле ся по кількадесять тисяч корон, хоч
вони не виказують ніякої животно-
сти (що можна переконатися в першого-
го-ліпшого їх справозданя, по виказі членів
і випахенях вкладок), тоді, коли наша так
много заслужена, так діяльна, так поважна
і так незначайно сьвітлу (в порівнянню до
товариства польських) животноість виказуюча
„Просвіта“ мусить вдоволати ся... 6-а тися-
чами корон. Польська наука і штука в суб-
венції 83,800 кор., 130,000 кор., 16,500 кор.,
24,000 кор. і т. п. може справді гарно рззави-
вати ся; але коли при субвенціях 10,000 кор.,
18,500 кор., 0 кор., 1,000 кор. руска наука
і штука не може дорівняти польській, то єсть
се доказом не низькості інтелектуальної Ру-
синів, а лише того, що польська штука, поль-
ська наука, польська культура розвивають ся
на кошті і кривдою Русинів.

Той сам висновок мусить ся зробити
і по розгляді рубрики VI — „Історичні па-
мятники“. З вьійкою 720 кор. одноразо-
вого вдовичного датку для вдови по засну-
женню консерваторії проф. Шаравевичу, ціла
сума, видана в тій рубриці (93,160 кор.)
в цілості пішла на цілі польські: на архео-

логічні труди „Zakładu Narodowego im.
Ossolińskich“, на „Muzeum narodowe“ в Кра-
кові, на реставрацію костела на Вавелі, на
пам'ятник Міцкевича у Львові, на замок
в Осеау, на реставрацію рівнин инших
польських костелів і т. д. і т. д. На рускі ці-
лі не призначено ні одного згаданого соти-
ка, хоч звісна річ, скільки руських пам'яток
історичних та архітектурних просяде та
нищить ся по цілій східній Галичині, а не в
фондів на їх віднову і піддержане.

Та що говорити про нерівномірне трак-
товане польської а рускої культури, польської
а рускої штуки, польської а рускої давнини
і т. п., польським сеймом, коли навіть
поле добродійности служить
польській більшості сего сей-
му до проявленя свого шові-
нізму. Пояснюмо лише в рубрику IV —
„Добродійність“, з 64,398 кор., що
видано в тій рубриці, дістало ся по кілька
тисяч корон різним-преріжним польським та
римо-католицьким інституціям добродійним
— річ гарна, нема що казати; з руських ін-
ституцій лише кілька релігійно-добродійного
характеру удостоїло ся субвенцій по 200 —
1,000 кор. (окужебниць, товариства дяків),
що виносло разом аж... 2,200 кор.! Все решта
приділена інституціям польським. Наші „За-
хоронки“, колись вавадійні і т. п. не одер-
жали ніже одного сотика. Польські шевісти
можуть оправді почивати ся, що вони здо-
були рекорд на полї національної нетерпи-
мости, запрягаючи і добродійність в колісницю
Poloniae militantis.

В справі організації народного учительства.

З Товариства „Взаїмна поміч галицьких
і буковинських учителів і учительок“ у Льво-
ві. Рада надзираюча відбула для 4 жовтня
своє друге засідане. По відчитанню протоко-
лів з I. засіданя, першого загального збору
товариства) здала дирекція звіт з діяльно-
сті за місяць вересень. Зголосилось до того
дня членів 695. Подано на днях 25 і 26 ве-
ресня відповідні подання до ч. к. намісниц-
тва в справі заснованя відділів окружних в
21 округах шкільних, іменно: в Бірці, Во-
городнах, Гусятині, Домині, Дрогобичу,
Жидичеві, Жовківі, Затишниках, Збарани, Ка-
лущі, Камініні струмилової, Коломиї, Косові,
Надвірній, Перемишлянах, Самборі, Сьвітній,
Сокалі, Станіславові, Стрию і Яворові. До
інших округів, в котрих число членів не до-
сягло еще приписаної статуту мисли (т. е.
в 10) рішено виплати чим скоріше відповідні
друки, формулярі і відозви, так щоб і в
них повстали небавом так важкі і хошені
відділи округні. Йде особливо о такі ок-
руги як: Бережани, Борщів, Броди, Бучач,
Зборів, Золочів, Мостиска, Перемишль, Під-
гайці, Рава руска, Рогатин, Скалат, Сяноч,
Теребовля, Тернопіль, Турка і Чортків: Рі-
шено робити також відповідну агітацію і
рекламу через часописи, відозви і друки як
і через зголосивших ся членів в цілій Буковині.
Прийнято до відомости, що дирекція
надрукувала два поясненя до статуту, імен-
но: про хошен з товариства і вглядати на бу-
дучність для всіх членів та про відділи ок-
ругні. Їх значіне і завданя. Сі поясненя
має дирекція противом жовтня розіслати
враз з статуту і деклараціями та чеками
по всіх округах на руки виборних радою
мужів довіри з тим, щоб ті скликали чим
скоріше довірочні збори, приготували ґрунт
до перших загальних зборів округних, які
можуть ся вже по 24 жовтня відбути в за-
гаданих више 21 округах) а деби не було еще
відповідного числа членів, щоб приєднала-
ли товариству всіх учителів і всі учительні
свого округу, пояснити їм статут і обі відоз-
ви, ширити ідею товариства також між сьвіт-
кою і духовною інтелігенцією з поважних
учительства і старали ся придбати їх що
членів спомогаючих і добродій. — Принято
дальше до відомости, що в вересні вислано
175 статутів і декларацій і що взагалі то-
варство розвиває ся нормально і ворожить як
найкращу будучність і хороні успіхи, бо
наше учительство приступає що раз більше
з повною свідомістю в членів. Рішено по-
яснити в письмі до мужів довіри, що декла-
рації в підставу всего діловодства і всіх
обчислень — тому треба від кожного члена
жадати як найскоршого виконання і прила-

ти декларацій. Принято до відомости, що
дирекція перебрала прося в дирекції почто-
вої шадини в Відні в справі шадини обо-
роту чекного і очікує що дня першої при-
спли чеків, далше що дирекція постарала
ся о печатні, книги масові і канцелярські, о
скромно урядові канцелярські в відету-
пленим виділом товариства податкового
заволали при ул. Сикетускій 47 і що при-
няла на провізоричного урядника канцеляр-
ного п. Василя Равіюка, урядника виділу
краєвого. Принято до відомости виїздовий
за час від заснованя товариства до 30 верес-
ня. Приходи виносилі 1024 К., розходи (т. е.
в кошті заснованя і кореспонденції) 632 К.
41, так що в касі було 30 вересня 391 К. 59 с.
Рішено згодувати капітали передовим в ру-
сних інституціях, фінансових, с-е в Союзі
кредитовім, Дістері і Товаристві кредитовім
свещеників і урядників, а відтак в инших
подібних товариствах і шадинах, які дають
відповідний процент і суть певними інсти-
туціями. — Справу грамот членських і ко-
дифікована регламенту відложено до другого
засіданя. Ухвалено коопувати відповідне
число правників і досвідчених учителів до
секції правної охорони, так щоб ся секція
могла в скорі поладувати всі поперні сі
справи і функції. Ухвалено виплати до сей-
му пенсії в справі уділеня субвенцій то-
варству, далше в справі підвищення плат-
ні учителям і зрівняти їх з урядниками, в
справі знесеня тайної кваліфікації і виданя
прагматичної службової, особливо же виданя
пенсії постоювачі доцентів, дисциплінар-
но, далше в справі обчислення діт судиб. Ві-
дні рішено виплати пенсію до міністерств
торговлі і земліниць в справі признаня під-
учителів на земліниць, особливо уділеня їм
заслуженої земліницьких тахих, які дістають
державні урядники. — На сій засіданні за-
кінчено.

Від ради надзираючої і дирекції то-
варства:

При тій нагоді просить дирекція членів,
які підставали декларації а їх ще до-
сп не виповнили і не відістали, щоб сьчим
швидше зробили, бо без декларацій годі за-
вести книги і положити основи до всяких
обчислень. Дирекція просить і визнає членів,
щоб приєхали тощо місячні декларації
нашій касі і виносиле та не наразували се-
бе на естраді. Товариство дасть членам весні-
ні користи, але мусить обертати еталіми до-
ходами і капіталами та згуртувати в інтересі
власнім і самого учительства як найбільше
число членів. Відні звертає ся дирекція
до ширих Русинів з поважних кругів народ-
ного учительства і просить о всупільствані в
ряді членів спомогаючих і добродій, щоб
помогти сему так важному товариству і при-
чинити ся до визволення нашого учительства
від невідрадних матеріяльних і моральних
жидицій і відносин. Члени спомогаючі і до-
броді можуть також себе або свої родичи
згодувати до участі в деяких фондах
іменно в похороннім і поштовім та пенсій-
нім) і користати тим способом до добродійств
товариства. — Великі зголомненя приймає і
всі інформації і друки посилає відворотну
почтою дирекції. Адреса товариства: ул.
Сикетуска 47. Товариство „Взаїмна поміч га-
лицьких і буковинських учителів і учительок“ у
Львові.

3 ради державної.

Вчера по кількох відповідях, які дали
міністри краєвої оборони і внутрішніх справ
на внесені інтерпелляції, мотивував п. Ро-
манчук своє насьє внесенє на заведе-
денє загального голосованя. Він пригадує, що вже перед чотирма рока-
ми домагав ся вибору комісії, котра би ви-
готувала мала проект виборчої реформи, та
тогда єго внесенє не було в пажаті поперте.
З того часу відносини в парламенті не то
не поправлялись, а ще й погіршали ся. Без-
відник противить ся, щоб виборче право
мали дістати лише ті, що уміють читати й
писати, як сего домагав ся п. Крамарш, бо в
такім разі не було би то вже загальне право
голосованя, а обмежене. Безвідник жадає та-
кож тайного, а не явного голосованя. На ви-
борчій реформі зякажи би всі народности,
коли тепер найбільше виходять Італійці і
Німці, а найгірше Русини. Правда, що Нім-
ці страждали би може кілька мандатів, але й
сему можна зарадити, коли установилось би
виборчі округи після народностей. Ухваленє
виборчої реформи в впрочім також в інтересі
самої палати, щоб поза державна рада
не мала тих самих каб і бравів, що те єрш-
на. А й з уваги на Угорщину треба справу

**ТАПЕТИ, Матерії на меблі,
матераци, колдри, портієри,
дивани**

Меблі у всіх стилях. Спілка львівських тапіцерів
Комплетна обстановка, тапіцерські матеріали.
Всякі роботи обнимає в місті і на провінції.

Ягайлонська, ч. 3.

приєднати, бо йнакше випередить нас Угорщина. (Одески в Русію).

П. Ебенгох каже, що й консерватисти бачать потребу розширити виборче право, тим більше що заведення загального голосування в оправданні загальним обов'язком військової служби, загальним обов'язком платити податків і таким же обов'язком шкільним. Небезпеченство з'ясування поза палатою є далеко більше, ніж участь широких мас в законодавстві. Консерватисти за кожним поступком, стже й за загальним правом голосування; але раді би, щоб не наступило не нагло, а після докладного розслідування спеціально австрійських відносин і з увагою на етнографічні та культурні відносини держави. Далше вказує бесідник на небезпеченство в огляді соціально-політичного і економічного, коли би зараз заведено загальне право голосування; діялого просить палату прийняти його внесення з записом до правительств, щоб воно приступило до студій над сею справою.

Президент міністрів бар. Гавч заявляє, що бесіди, виготовлені в палаті, не переконали його так, щоб миг змінити своє становище в цій справі. Щоб заведення загального голосування мало сприятливий вплив на подолання національних спорів, сею бесідники не бачать. Коли би так було, то само правителство радо повитало би реформу. У Франції і в Німеччині заведено загальне голосування, але повільно, поступово; а національно-політичні відносини Австрії не пов'язують справу трактувати швидко, бо тут мусить рішати лише інтерес Австрії і населення.

Гр. Дідушицький заявляє, що польське коло розуміє конечність розширення виборчого права і напрям новітніх часів до демократизації політики, але питає, чи парламент охоче ся політично так дозрілим, щоб зробити крок наперед до демократизації палати. Тепер палата хоче нагнати внесенням перевести далекосягаючу реформу, а всі сторониства, що досі оказували невдоволення до правительств, хотять сему правительству віддати опіку над сею реформою. Та польське коло не може голосувати за наслідок внесення, котре би дало правительству повноважень до цілковитої зміни організації. Поки об'являють закон о куріях, поти можна ще стерпіти криваву, заподіювану Галичині. Але скоро би проголошено рівне право виборче і лише поляків та Русів (що за дбаєлість о Русів! — Ред.) виключено з того права, тоді поляки мусили би зрозуміти, що в цій державі стратять значення і що з Галичини має ся зробити провінція (ага!). Коли заведено буде загальне голосування, то Галичині належать ся дві треті всіх мандатів; йнакше не можна говорити о загальнім голосуванні. Важливішою від реформи виборчої є реформа регуляції.

Промовляв далше п. Гортіс, Офнер, Лехер і Дершата, а по них п. Романчук (зміст сеї промови телеграмом не подають).

П. Крамарж відповідав головню п. Дідушицькому, ухваляючи, що він не має на гадці виступати проти поляків, а й справу виборчої реформи не гадає віддавати в руки правительств, лише приморучити ему працю, до котрої правительств має готові матеріали статистичні; палата буде могла описати процес, готовлений правительством, перестудіювати, прийняти або змінити. Сторонняцтво мов — саме бесідник — готово ухвалити все, щоб загальне право виборче було справедливе; але ніколи не згодить ся на зміни, котрі би зробили його несправедливим.

П. Врайтер виступав против гр. Дідушицького, котрий закладає ся палаті на сторожа права і бере в оборону Русів, він що тільки років столя на чолі центрального комітету для виборчих розбій. Хто в краю веде борбу против Русів, нехай не сміє присвоювати собі право до їх оборони.

Мериторична більшість за загальним голосуванням!

Промовляв еде п. гр. Штерберг, а о після приступлено до голосування. Наглість внесення відкинуто, бо не було за нею двох третях голосів; за наглістю голосувало 155 послів, а против неї 114. Також і наглість внесення п. Ебенгоха (щоб правительство вівати до студій над загальним правом голосування) відкинуто 137 голосами против 124.

В той спосіб більшість палати заявила ся за загальним голосуванням, хоч наглість ухвала задля бриву вимагання регуляційного 2/3 голосів. Помимо того в державі, де панує опраді конституційний дух, правительств повинно виступити сечас в відповідним пропозиціям числячи ся з волею більшості палати. Против були по правді тільки коло польське і німецькі «ліберали».

Конець сесії.

Після погодження кількох еде дрібних справ відкрито писмо з відношенням державної ради і на тім рапідно закінчене.

Ліхтенштайнівська «Reichspost» приносить сенсацийну вість, що парламент буде розв'язаний.

ТЕЛЕГРАМИ.

Наслідок бернських подій.

Відень. Slav. Corr. доносить, що всі чехи

посли моравського союму без ріжниць стороништь виступили з перманентної комісії угодової з причини, що німецькі послы справу чеського університету на Мораві, котрею займався ся комісія, віддали в руки німецького віта.

3 Росії.

Москва. Причиною хвилювального замкнення університету була така подія: Студенти дістали дозвіл своєї власті на збори в університеті. Але на ті збори поприходило багато інших людей, як: страйкуючих друкарів, робітників і п. Около 3.000 осіб на спли вдерло ся до викладацьких саль. Ректор скликав виділ університетської ради. На пізніших зборах студентів, скликаних за дозволом власті, явило ся 1.500 студентів; прийшов також і ректор і вівав збори, щоб на будуче не впускати чужих людей на свої збори, а в таким разі університет буде незалежним отвортий.

Петербург. «Петербург. Газета» доносить, що іменоване Вітою канцлером держави в висте постановлене.

Москва. Вдова по купцю Морозові дарувала на заложення вільного університету пів мільона рубл. На ту саму ціль обійня генерал Шамовський по 45.000 руб. по вітні часи.

НОВИНИ.

— До рускої інтелігенції і інтересованих! На зарібки в Пруссіях потреба: До фабрики паперу сечас 100 жінок і дівчат. Плата денна 1-50 м. в акорді до 2 марки, хата, опал, світло і кухня з урядженням разом, що тільки 25 фунтів кр. тофель. Всі прочі вкитуати достарчає фабрика по низьких цінах. Крім того треба багато робітників до робіт земних і польових. По укітченню робіт полехих охочі знайдуть гарний заробок при цуроварнях. Мушину в віці 18-30 р. по копальних уря і гутах. Проте охочі нехай скоро зголошують ся до правдивого нашого руского бюра. Адреса: «Vermittlungsamt für ruthenische Arbeiter Neuberger u. J. zu Händen Theodors Stadnyk». В доповіді, як на стації в Осьвенці не слухати жадних намов! Пробиючи до Найберуна зголошують ся треба всім в бюрі, де суль «урядники» послані від Русів іменю Стефанович або Останкін. О бюро на разі розміщене в готелі д. Берлінера. Нежить в середній місті — великі шибби. Заразом перестригаємо наших руских робітників перед звисом агентів, котрі возочать ся по цілій Галичині, та підкидають ся під руске бюро та обдурюють нарід. Руске правдиве бюро дає завадки на подорож, лише прямо подали число потребуючих. Наше Ви. Отціє духовних пресмо о ласкає поучення інтересованих. Всі рускі часописи пресмо пару разів повторити се оголошення. — Руске бюро посередництва праці в Найберуні. (1-6).

— Вісти з України. В київській міській думі (рад) обговорювано — як довести «Київські Новости» — дня 2 с. м. справу поставлення пам'ятника Шевченка. Як звісно, почне до сего діла дало золотонішнє зємство, котре звернуло ся між иншим також до управ. м. Київ, просячи о поміч. Тоді то група гласних (радних) виступила перед думою з внесенням, щоб сей пам'ятник поставити в Києві. Дума прийняла односторонньо те внесення і ухвалила просити о дозвіл поставити в Києві пам'ятник найбільшому українському поетові, устроїти субєкційну і просити золотонішнє зємство прилучити ся в тім ділі до Києва. — Часописи, виходячі на Україні, з понятною тривогою заговорили про сульбу української мови. «Справа внесення об'єктів для української преси» — говорять в передовій статті «Київські Оглядачі» — виринула на дивний порадок, завдяки суспільному русу при кінці минулого року. До висших кругів вяслено цілий ряд просьб, меморіалів і резолюцій. Поступова преса піддержувала заходи Українців і тодішній передістателі комітету міністрів, Вітте, дав досить виразні обіцянки українській дєвуації. На запит д. наталянич «попудево-зхідного краю» Кляйгельса слідувала відповідь так само корисна, як і від еде попередника ген. Драгомірова. Академія наук, університети київський і харківський, запитані по черзі, заявили ся за конечністю безусловного внесення всяких об'єктів української мови. Академія наук умотавувала своє рішення в отремій меморіалі. Здало ся, що всі ті об'єкції української мови повинні би ся безпородочно вислги. Слабу надію на се давала впривушав в пресі чуття про печатання українського евангелія. Та з другої сторони стало асе, що ціла справа не поступав ватерд... І от тепер нові тривожні слухи. Часописи покладає надію на се, що «сабідно вибраві представники народа» будуть в силі зломати бюрократичний опір в тім, давно порішанім питанні — Ту саму справу і в тім самим дує порушив проф. Грушевський в «Сын і Отечество». На донесення часописий про се, що «попрось отлагатися воєсе», проф. Грушевський глєдить як на свого рода ballon d'essai (пробний баллон) і каже зовсім справедливо, що «ліпше би такі проби занехати».

— Народне віче в Старосамбіршині. Дня 24 вересня с. р. відбуло ся народне віче в Лаврові під голым небом, скликає виділом тов а коліт. «Народна Рада в Старі Самбо-

рі». Віче було дуже численне, до 1000 людей в тім дошть і жінок. Попривували також і священники з сусідніх сіл, що дуже добре впливало на зіб'язний нарід. Реферат політичний виголовав п. д-р Стахура, адвокат краєвий в Самборі. В бесіді своїй порушив всі kwestії, що дотикають руского народа на полі автономічного почавши від рад громадських, а скінчивши на раді державній і при кожнім з тих тіл репрезентаційних вказав усування і покращення Русів. Наведені відтак закони як: польовий, водний, о бюрах, досередництва праці, о рентових оселях, спіджене на полі шкільництва вказали безмірність кривд, які татаром своїм дають зяві руске населення. При кінці бесіди вказав пов. референт на середство головно до усування заподієних кривд, а там еде загальне, безпосереднє і тайне голосування до всіх тіл репрезентаційних. Відтак постановив резолюції, котрі віче односторонньо ухвалило. 1. Демаємо ся загального, безпосереднє, тайного і тайного голосування до всіх тіл репрезентаційних. 2. Демаємо ся щоділу Галичини на часті польську і руску. 3. Протестуємо против беззаконного переносження Русів із східної до західної Галичини. 4. Демаємо ся основання рускої гімназії в Самборі. Другий бесідник о Яворський із Стрибляч поклав близше значення загального, безпосередного і тайного голосування і обговоривши кіншаву систему куральну, вказав, що при тім несправедливій естетімі нарід руский і при найбільшій своїй охоті доносити і найбільшій безсторонності правительств не може навіть вибрати тільки послів, тільки по справедливості ему належить ся. Далше розказав, як західна Галичина кше і приходить до добробуту копитом східної, як в західній Галичині собі ріжнє ший фехових гуєто засіяні суль шкільні середні, як противно в Галичині східній їх мало і які труднощі суль при основанні руских гімназій. Вкінці постановив докладову резолюцію, котре також всі односторонньо ухвалили а то: 5. Демаємо ся внесення закону про вказові з 22 червня 1867 арт. VII. Відтак забирали еде голоси інші учасники віча, котім передістателі с. Велицький замечав віче. Віче на людий зробило велике враження, бо в недовім розвирало ім очі. — Х.

— Загальні збори львівського відділу Товариства асекураційних урядників. Ві вторник дня 3 с. м. відбула ся в селі готелю Бристоль у Львові збори урядників тут. асекураційних інституцій, котрі наслідком надзвичайної членості і з огляду на інтереси дебати заслугоють, щоб подати їх до ширшої відомості. Збори скликав пригатований комітет, котрий постановив основати місцевий відділ Товариства асекураційних урядників у Відні. Се Товариство, що вже 5 літ існує і через свою енергію і свідому діяльність багато зробило в користь належачих до сего заводу, тіпиться ся в широкіх кругах асекураційних урядників великим поважанням і симпатією, наслідком чого вся ідея комітету прийнята зі стала з одушевленням. Особливо згадати треба з наглістю, що урядники з означеною повної неутральності під зглядом національним і партійно-політичним, добають ся в Товаристві тільки і виключно заступство своїх господарських інтересів. Віденський відділ вислав на збори обох заступників голови пп. Брошнера і Шварца. П. Дембінський отворив нараду сердечною промовою почім вівав до президії пп. Кузьмича (Русина), Дембінського (Полька) і Шварца (Німця). Були се на львівській ґрунтішній збори урядників різних народностей, на котрих провід відбував ся в рускій мові. П. Кузьмич об'явивши провід поділював за честь і довіре, відчитав поздравителі телеграмн урядників асекураційних з Відня, Праги, Грацу, Триєсту і Клякова почім уділив голосу п. Вальови. П. Валь директор Тов. приватних урядників говорив інтересно про організацію приватних урядників наводичи статистичні дані про етаде збільшеня члєстїх, урядників і дотеперішній заходи для їх організації і забезпечення на старість, відтак едідував руский реферат п. Кузьмича про потребу організації урядників асекураційних зі становиске розвою асекурації і загальних соціальних відносин. Вказавши як з розвитком інституцій асекураційних зростає уряднича армія, як укладати інституції условин прийняті і сиваліфіковані прийняті нерейшов до обговорення становиске капіталістичних акційних інституцій супротив урядників. Доказуючи, що інституції статули на становичі підприємств вказав на доконечність організації зі становиске яке всупереч інтересам підприємстві «аналіи робітників. Опісля едідував реферат п. Брошнера в німецькій мові про положення асекураційних урядників. Він зобразив незавидну допо сего стану, вказав на величезні капітали великих заводів і беззручності вказуване сил урядничих. Обговорював брак всякої законної охорони, брак законно унормованого відшкодування недільного на амагаи заводень ухиливши ся від обов'язку забезпечення урядників на случай хвороби, браку урлопів, неурегульоване часу праці, пухденні платні і брак записування на старість та вівав в горючих словах до організації. В тім самим дує говорив другий делегат з Відня п. Шварц критикуючи розділ праці, який чинить з урядника машину і односторонній постанови службового відношення. Опісля едідував вибір 8 члєнів відділу і 3 члєнів комісії ревізійної. — До відділу вибрані зі-

статки; О. Бравнер, М. Гейст, С. Герштал, О. Кузьмич, І. Янеллі, М. Рабер, О. Раух-бергер, і І. Пак. До комісії ревізійної вибрано: Л. Дембінського, І. Яремківця і Г. Ліфшица. Дня 4 с. м. уконституовав ся вибранний відділ, вибираючи головою О. Кузьмича, заст. гол. М. Рабера, касирером С. Герштала, заступником І. Янелліго, секретарем О. Бравнера, заступником І. Пак.

— Підготовляючий курс для учеників і н. рускої гімназії у Львові отворено заходом Руского тов. педагогічного, з новим шкільним курсом. Курс призначений для бідних учеників, котрим родачі не в силі подати допомоги в науці. Наука відбуває ся щодень в рускій гімназії о год 3-ій лєтоуци. Дося вписало ся на сей курс 65 учеників.

— Курс руского язика в школі ім. Шевченка розпочав ся дня 16 вересня с. р., призначений для двіст тьх місяць шкільн. де рускою язика не вчать. На курс записало ся 120 дітяк і наука відбуває ся в суботу по полудні о 3-ій годині. З огляду на велике число дітяк родителю їх не три відділи.

— Надужити на полі народного шкільництва без вісти. Пишуть нам: В справі язика в шкільн. в Борках мав ся кляс Півдоловський, а в шкільн. в Яворі мав ся кляс Півдоловський. Як відомо, управитель школи Останкінський без найменшої причини в порозуміню з дітяком В. Борком вівав в минулому році язик польський. На се виставили рада громадока в Борках і деякі урядні громадяни в Борках до Ради шк. краєвої в марці с. р. В 2 місяці по тім приїхав до Борка інспектор шк. окр. не на візитацію, лиш здаєсь в тім справі, бо зараз приїхав до школи дітяк д. Лиденський, щоб оба радники, котім відкинув інспектор а «хроніка шкільної» де окопо 20 літ тому назад зявив ся учитель «Кобяківський» учив терас 1 рік безпривно по повноваженню заступав се в хроніці, що язик вказувавший в Борках є польський. Сю отже нотатку відкинув інспектор і в тім від'їхав. По якійсь часі розійшав ся по селі чуття, що прийшло зі Львова, немовто язик вказувавший має бути в місяць шкільн. і на дальше польський. І дійсно, сего року відбуваєсь наука в польській мові. Видно отже, що рада шк. кр. язика єю нотатку в хроніці за ухвалу легальну, бо коли — як додумує ся, інтерпретовано в раді шк. краєвої в справі язика вказувавший в шкільн. відкинув польськї рефер еде, що провади ухвалила явни вказувавший польськї. Тимчасом такої ухвали рішучо неча, а натомість в ріт неча, що школа палка буде під руским інспектором, отже була рувана. — Громадянин.

— На пхаймо пальців мени двері! На славних зборех в Берлі, де прийшло до розв'язання на асекурації м. Чехами а Німцями, промовляв між иншим також пос. Варвинський, а в яким напрямі, едідує факт, що зараз в два дні пізніше вельвано в «Руській» Німцї за їх етановиске в справі чеського унів. ркату на Мораві яко «Вандали». Нам здає ся, що того рода виступи руского посла в чесько-німецькій спорі суль зовсім не на місце, бо оскільки знаємо, то Чехи ніколи не об'єздали за зовсім нем руского університету у Львові, не маючи вже про те, що Чехи на парламентарній арені ідуть вже від часів Вагеного руха в руєу а поляками. Натомість знаємо т кож, що іменю в справі руского унів. етановиске забирала дуже прихильний для нас голє «Neue freie Presse» а зглядом проф. Венедік, як також, що між нами а Німцями не було в особливій часі ніяких колай, які би оправдували зміну становиске супротив Німцї зі сторони клясї репрезентатив. В справі чесько-німецькій найліпше буде держати ся завад: «не пхай пальців мени двері», а коли вже п. Варвинський так зображає естетію в справі університетській, то нехай радше укає еї проти правительств, котре ак-чаз вносить проект о інвестициях на ціла університетські, де аві сотина не привнесла хочби на привнеса руских матор на львівськї університеті. З вказового кредиту 25 мільонів аві п'ять мільонів призначено для Галичини, але і то зязично на всілякі будови і нові заклади для існуючих вже в краю університетів. Коли отже до повнєн звернути ся розмах п. Варвинського і еде органу «Руська», то іменю в тім напрямі, бо як-раз поведе правительств супротив Русинів в справі університетській заслуга на назву «Вандализм». Ми дуже побажємо ся, що за аскупом п. Варвинського окривають ся явни клясї суфлєра, бо деяким члєнам належать дує на тім, щоб посарити Русинів а Німцями, мабуль з огляду на відношення на Русинів, а мже і поза границями краю. Дятого обережність при виступах в спорі німецько-чеській а тем більше вказана, а на разі маємо тому одчу потіху, що п. Варвинський промовляв в Берлі виключно з своїм власним іменем, а не в імені на давати ему ніякого в тім напрямі мандату Русинів.

— Виховане в польських середніх школах передоване ся дуже сумно, як се ми дуже часто доказували, вводячи різні факти. Та сей сумний етан видко члєм раз гірший, бо аві й польська преса, зяєна із сльпого погурня польськїх молодиків, починає пачувати ляхі наслідки так педагогічної системи в польських середніх школах, як і загальні оуцлого вказованя молодого польського покоління. От а 459-ім ч. Slow-a polsk-ого жадуєт ся якась пані на виборки польських гімназистів а страйковим парку: «О 11-ій годи-

ЮЛІАН СОЛІК
передтим Фр. Мрозинський
у Львові, ул. Собіського ч. 7.

поруває всякі роди
552 3-80
ФУТЕР

Футра до подорожж, паньотои мужеві та дамскі після найновіших фасонів сани, педерини, жилети, келї, зарукачки, запонки дамскі, кожані, шкєла мужеві, шкєра у всіх родах, подшова, та гуртєм, також верхи готозі до мужевих і дамських футр. — Футра для Вар. Духовесвєтєв чакж на рєтє. — Найновіші матеріали на верхи в найліпшим виборі Цїна умірковані. Медаль золотий на виставі в Бучачі 1905. Цїнаи на жадаєтє фєа со.

ві перед полуднем, отже в часі, коли відбувають ся шкільна наука, на скруті одної стежки ударила мене надто голосна розмова і сміх. То гімназійні ученики давали знати про себе, що „бавлять ся“ на публічних місцях. Не могочи вже звернути на иншу дорогу, я перейшла швидко попри них, хоч з гори знала, що попри гурт 5-ї і 6-ї класів не можна перейти безкарно. І дійсно, те, що я почула від одного з розбавлених „позніакові“, перейшло найсміливіші догадки! Не могочи оперти ся тій громадці, „студіяши“ уша, вертала я другою стороною, бо не хотіла наражати себе на прикрість а тих „панів“ на нагоду компрометування себе самих. Однак „бистроумні“ хлопчики, причуваючи мій намір, обійшли травник довкола і знов заступили мені дорогу. Поспірали ся на якісь поручі і повні фантазії та грації, вдруку почали пописувати ся своїм дотепом, причім поспішали ся обидливі слова в супроводі грубих сміхів. Я хотіла вернути ся і промовити тим „панам“ до їх студентської совісті, та бодаз ся, чи мене зрозуміють сууртиса того рівня культури, який проявили. По кількох рефлексіях на тему виховання вичата дописувальська словами: „Можна би сміяли ся з тих героїських лиць, недоросків, що водочать ся в панами по уличках, городах, повстановій площі, колаб на тій коней! Перекри лени на бакир шапки і зуховаті видки можуть що найбільше викликувати несмак, але кола поза тим коваєть ся безличність і цілковита недостатка виховання, то вене не смак, але обурення і тривога захоплює перед тою язвою: до чого дійуть і чим будуть такі одиниці? — Два дні пізніше, бо в ч. 463 забирає *Slowo polskie* голос язовя в тій самій справі і оцяте питує публічно „розгласнене młodziu szkolnej“. Назовидом сего нотатку дословно: „Вчера по полудни жінка професора львівського університету д-ра Брухальського вийшла із сніжком на прохід до парку Кілівського і там зааала нечуваючи непристойностей по причині брутального поведіння ватаги студентів. Гурма побурів в мундурках, як показало ся, віддівалась в парку спортовим нападача на безборонні жінчини. Забава відбувала ся в той спосіб, що молодці, побачивши жінчину, обурювають їх колом і викрикують найгидливіші слова, які лише можна знайти в словари „*gynsztokowej*“ розпусту, а для більшого ефекту визрекають ті слова крізь паперові трубки. Такої напасти досвідчили вчора п. Брухальська та інші пані, що прохажували ся в парку. До публічної відомості треба подати, що були сестрички III явлено реаліної школи“. Опівдну учениці сей факт етичного усядау польської молодіжні, *Slowo polskie* заявляє що як педагогічні круги не зарадять тому лихови, то сама публіка мусить взяти ся до оборони перед язвою. Притім радить скакати віче, яотре накинulo би загаломи обзавок опікувати ся молодіжню і держати її в карності поза школою. — Ми наміснене присвячуємо більшу увагу тим проявам морального звинення польської молодіжні бо може аж тепер шкільні власті займуть ся більше молодіжню польською як рускою, котру мали доси втякнути перед своїми дряжовськими очима, глядаючими в цілю можливість рівності за „*hajdamaszyną*“. Може аж тепер, вони орган „*prosznej hierarchii*“, езугіско-шляхотський *Przegląd* не буде міг упокоїти польську опінію лаконічно заявою в тім змісті, що „*doniesienie „Dziś jest, jak samo przeg sie goziwie, nierawdziwie*“ [так пише ся газета правильно на кожне наше донесення про яке-небудь польське лядидство або безправство], польська суспільність найма ся своєю молодіжню а руску увільнити від своєї опінії, перестати денунциувати її по польських часописях за „*hajdamaszyną*“ і подібні „злочини“. Наша ідеяна чи по вашому „*hajdamaska*“ молодіж вартя більше, як ваша, лачена найдементарніших основ ужа в діточім віці!

— Рух на Личаків у Львові. Серце радувалося, коли в неділю 1-го жовтня на замовлений вечірній комітати читальні „Просвіти“ на Личаківі заповнились дітьми по береги. Першу част сего вечера виповнили співів діточі під батугою п. М. Данилевича та провудції місцевого хору мужьского. Як они випали удачно, най судять о тім ті, що були присутні. Відтак слідували танці переплітані співками. Забава була так щира а весела, що взагалі такої Личаків може ще не бачив. Тож належить ся шира подяка так дорогим гостям, на котрих ми і не сподівались. Побіч сего спеціальну подяку заслужило під адресою п. В. Рутковського урядника „Діотра“, котрий не щадя: труду, та вібравши хор, звеселив піснями всієї вечерниці. Бодай би такі на камене родили ся! Рівночасно подаємо до загальної відомості, що сей неділі с. в. 8-го жовтня відбууть ся в кімнатах читальні (Личаківська 87) від 3-5 по полудни вилси на курс неграмотних. Найме їх найбільше явить ся. О 6-ї вечером слідувати буде дуже інтересний відчит п. В. Банаха п. з. „Альхемиа“ — *Perpetuum mobile*. По відчиті танці і забава товаришкі. Вступ від особи 20 сот. — *Видіа*.

— В бурсі філії „Руского товариства педагогічного“ в Станіславові в р. шк. 1904/5 було приміщення 66 вихованців. З тих ходило до гімназії 42, до школи реаліної 1, до семінарії учительської 4, до шкіл народних 9. Свідодство визначного степеня одержало

12, першого степеня 43, другого 1 (семінарист). На курсі приготавлюючій підчас ферай було 48 вихованців, з тих адало іспит до 1 кл. рускої гімназії 40. На рік шк. 1905/6 приймлено до бурси 71 (сімдесять оден) вихованців. З тих ходить до І кл. рускої гімназії 34, до II кл. і вищих польської гімназії 30, до школи реаліної 2, до семінарії 2, до шкіл народних 3. Нагляд педагогічно-дидактичний веде п. Воходимир Гусак, васт. учителя гімназії та Дмитро Стажинець, студент прав; верховну управу веде виділ філії руского товариства педагогічного. Ся бурса приміщуєть ся в партернім домі і одноповерховій камениці при ул. Пелеша ч. 7 і 9. Ся реаліності закупив виділ на ліцитації 10 марта 1904 за 31005 К, маючи готових грошей лиш 5104 К 69 сот. На тих реаліностях тяжіли довги, денотрі навіть на 12 прд, але виділ постарав ся о їх сконвертоване та все таки сплата рат виносити-мє річно до 3050 К. А видіки їх азятя? Тому звертаємось отсим до всіх Вп. патріотів в банкіші і даштші околиці Станіславівщини, до всіх Вп. Сьвященств, щоби зважили збирати жертви чи в грошах, чи натураліях та прислалат до бурси філії „Руского товариства педагогічного“ в Станіславові. Чим більше буде жертв, тим скорше буде можна довги сплатити, тим скорше буде можна приступити до розширення тої бурси. А вже сего року виділ пересвідчив ся, що нам по при сю бурсу та бурсу селянську конче еще треба одної бурси або розширити сі обі, а тут нема звідки! Богато молодіжні не могло примістити ся ні в одній, ні в другій бурсі, та мусіло перейти на станції, а там доля незавидна! Тому провамо еще раз прислати жертви в грошах, картофлі, бурані, крупі, фасолі, гапцусту, дрова, що хто може, а все те зніснєсь золотими бузками в серця нашого молодого покоління, надії нашої будущини, бо те покоління стане колись підпорою нашого народа у его змаганнях до свободи і волі! — Кождий Вп. Сьвященств, чи сьвідомий селянин повинен подбати о те, щоби в кождій громаді бодай яких 10—20 К в бюджету громадского припало на бурсу, а стане то для нас великою помічю. Так само Вп. Сьвященств та сьвідоміші патріоти, що зааюдають у видах повітових, повинні подбати о запомогти із рат повітових. Жертви в грошах просят ся прислалат на адресу: Прокіп Рибчук, професор гімназії, ул. Коперника ч. 17; жертви в натураліях пр-сто до бурси ул. Пелеша ч. 9, при чім просят ся заявляти хто і що жертвує. — *Видіа*.

— В Струтині жиннім, доліньського повіта, засновано пожарну філію на статуті львівського „Сокола“. Намісництво вже затвердило статут.

— П-жарний „Сокол“ в Станьовій, стрийського повіта, засновано на статуті львівського „Сокола“. Намісництво вже затвердило статут.

— Др'бні вісті. Начальником філії австрійського банку в Тернополі іменованій Едвард Гес, дотеперішній заступник начальника такої-ж філії в Черемисли.

Дня 15 с. м. відбуде ся у Львові з'їзд бурмістрів 30 міст для обговорення справи заповнення доходів містам по вигасненню права пропінції.

Доповняючий вибір посла до сойму з виборчого округа Горлиць-Ясло відбуде ся дня 31 с. м.

Збори і засідання.

З драматичного товариства ім. Котляревського. Пригадуємо, що надавчійні загальні збори драм. товариства ім. Котляревського для вибору заступників голови відбууть ся в неділю дня 8 жовтня с. р. о 3 год. попол. в кімнатах „Рускої Весіли“ (Рянок ч. 10). З огляду на се, що збори сі скликає ся по раз третій, через що товариство два рази непотрібно наразило на матеріальні страти, а для кориснішого розділу праці кочче потрібно заступників голови. Виділ поименних запрошен сям разом не висилає, але отсено дорогою пр-сто о компетенту участь. По зборах наступить уконституоване комісії для придбання українсько-русского драматичного репертуару. Тому Виділ товариства запрашає всіх прихильників драматичної літератури і штуки до спільного діла, бо лиш в той спосіб можна порішити каетию, котра в найважнійшою в розвитку нашого культурного життя.

Кілька слів про каву. Все зростає і в часописях не раз обговорювало підписуване діла зернисті кави часто трешило називає гадани перед новою дорожничою кавою, того щоденного споживного артанулу. Виради давали та тривога була би новим раціоналізмом, однак від часу впровадження в ужиття Катрайнера Кнайпа сологової кави не має найменшої основи. Завдяки особливому способу приладжування мас сологова кави такий знаменитий смак, що можна її сміло уживати яко домашню до зернистої кави, а там самим скільки сть щоденної споживності на снідані та відвечірі о много збільшати. Зерниста кави але ділають на нерви, може бути також і востім вальшеною коли більше причиняють ся до здоров'я Катрайнера сологова кави трохи сильніший аваран, а сама собою знамениті. Газдині, котрим здоров'я їх рідна лежить на серці, даять все першестество чистій сологовій кави Катрайнера. Річ очевидна, що при закупі треба задержати найбільшу остерожність, бо липше одніюка сологова кави Катрайнера має ту перевагу, що в смачу є як кави зерниста. В теперішніх часах заходо по скляних бузках роблені, щоби дати публіці менше ціни підбавляючи роду, за ту саму ціну що коштує кави Катрайнера. Розмісь, що імітація не смакує так, як правдива Катрайнера, назидом чого гадани є збавля-мучена і некористно упереджена навіть до правдивої

кави Катрайнера. Дятого у власнім інтересі треба вадати собі малого труду і при закупі ширани вадати каву „Катрайнера“, як також кождий пакунок докладно оглянути, чи він має марку остерожну „о. Кнайпа“ і напис „Катрайнер“.

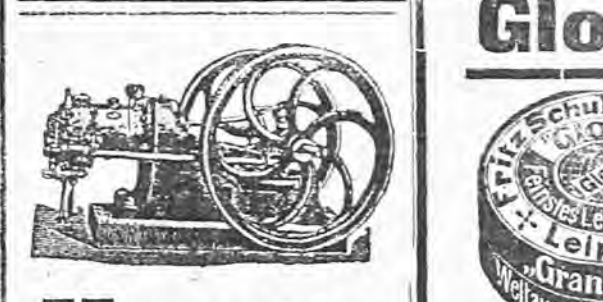

Катрайнера
Кнайпа сологової кави
не повинно в'їждати в домашній забравити.
ооо
Жадати каву змє ерсіна-пийт закиснєть пакунок з маркою „КАТРАЙНЕР“.

Ruthenisch 1b. 1905.

Генеральна фабрична склад-ниця фортеп'янів в Тернополі продає сьвященствам, висшим урядникам Руським фортеп'янів всіляких моделів по фабричних цінах. Лев Бергер, Замок в Тернополі. 720

Львівське фотоп'ястикон в пасажу Гасмана (46 равія преміюванє) Від 8/10 до 14/10 до побаченя: **Цікаві оглядини Білгороду.** ВСТУП 10 кр. 53

Мотори бензинові і соучо-газові найновіших конструкторів, випробовані ч. к. міністерством торговлі, в фабриці інженіра **Е. ПЛЕВА**, Відень, Гернальс жертвує склад і заступництво для Галичини і Буковини **Л. КВЕЛЛЕР** ул. Городецька ч. 45. Кошториси, ціники і пляни даром. Кошти погону на годину і силу коня 1¹/₂—2 **тихи.** 816 46—51

Дуже ефективні статуї Ісуса або Пр. Діви із серцем, вічне світло. Фігура владжена з білого, рожевого або голубого, транспарентного (прозорого), рубіново-червоного скла, матова або блискуча, важить 2¹/₂ кг. і становить цілість разом в цимкою на оливу. При освітленю серце Ісуса або Пр. Діви виступає в незвичайнім блиску ділає у-спокоючо на недужих, а для бесонних є найліпшим нічним світлом. Ціна лиш 2-80 ар. за штуку, з успішальним світлом (горять без оливи 2 роки) 3-30 ар. Через заощадженє оливи статуя не коштує взагалі нічого. Висилає на пі-сляплатоу лишє склад статуї **R FLESSIG, Wien. II 12** Cz-rnngasse 16, почтовий факс 32. 845 2-4

ОСІНЬ! ОСІНЬ!
ОВОЧЕВІ ДЕЗЕВЦЯ
багородні, в добірних родах, із шкільки ДБР ДИКІВ під Тарнобжегом.
Щепя до закладаня садів, іменю: яблоні, груші, сливи, черешні, деревні, волоскі орехи, примінені до нашого підсоня, що показали найліпші успіхи і тривають на вські вооздушні зміни.
Ціна 2—4 літ за штуку К—50 сот.; 4—6 літ в коронку за штуку 1 К. Старші, що родять оцот, в гарном коронку за штуку 2 К. — При більших замовленнях аначий опуст. Може також ціла шкілька бути продана під дуже корисним усячим по-причлині її шипення. Замовлення приймає і відворотно поагоджує разом а усякою в тіа справі кореспонденцією лиш **Михайло Кубіца, Тарнобжег.** Ціники даром і оплатно. 843 3—3

Надіслане.
Зміна помешкання.
Д-р Володимир Кобринський
лікар ведуг: внутрішніх, хірургії і азушерії
меткає тепер
Ринок ч. 3, І. п. (ріг Домініканської). 3—6

Спеціаліст в діточих недугах
Д-р В. Гукевич
дополітний асистент ц. ж. ювілейного шпиталю
діткого у Відні 887
ордин. від 3—5 год. ул. Гродзкіцких ч. 4, І. п.

Різьбарське артистичне заведење
Кароля Унца
Львів, уліця Красіцких ч. 7,
виконує всякі роботи з обєкту різьбарства
а також штукатурії і балъони.
Спеціальність: накладане (Auftrag.) 3—3

Коперників і Сін
Відтиски і Механізм у Альбї уліця Галицких ч. І.
проти Визку Гіаотичного на палицях площі
Галицької поручають

Барометри aneroidi
до 7, 8 і 10 К, най-
ліпші по 12, 16, 20 і
24 К. — Альоретни
по 12, 15, 24
і висте. Заразом по-
ручаємо в найбіль-
шій виборі окулярів,
цивікерів, лупи і всілякі інші прибори оптичні
всілякі направи пп-агоджує ся як найкорше
і найдешевше. 4138

ЗНАМЕНІТІ ЦУКРИ фунт 80 с.
КАРМЕЛЬКІВ фунт 40 сот.
корисні:
Фабрика Трочинського
883 Львів, ул. Фредри. 1—12

ЖІНОЧІ КАПЕЛЮХИ
БОЗ
воальки, шліюні вельони,
Капелюхи жалобні
всє у величій виборі
873 парубке 2—10
ЛЮДМИЛА СПОЖАРСКА
у Львові, Академічна 2.

Дивна новість!
325 штук за 1 зр. 95 кр.
Прегарний годинник з зоромим
зачинунком іде точно в 3 річний по-
рукою, величина *LATERNA MAGICA*
з 5 гарними образами, 1 дуже гарна
шпилька до вразки в імітованим
бриліантом, 1 перагари кола в орієнт.
перд, неодаз жєнська окраса в лат.
аліком, 1 хороший скріпний пуларес
і сьляганца пагаричка в буритинном,
1 гарнатур шпінюк до сорочки і ман-
жетів, 1 сьварник, 1 прегарне толаз-
тєе зеркальце в безлітського скла в
студі, 20 предметів до ужитку діт-
кого і 200 штук ріанних доми потріб-
них предметів. Ті прекрасні, 325 штук
а годинником, що сам ті гроші парт,
можна одержати на надісланем готів-
ки або почтовим побранем 1 ар. 95 кр.
в магазині 65

С. КОГАНЕ
Крамів Pr. 882.
За негодігнє гроші звартають ся

WYCIĄGNIĘCZYZOZENIA
GLOBUS
448 IV. 6—18

Дешеве ческе
шре на постіль
5 кр.: сьміже дорго
К 9+0, ліпше К 12.
біле як пух марко
К 12, К 24, біле як сьвіт і марко
ак пух К 30, К 36. Вислаєсь о-
платно за почтовю відплатою.
Залига або влорот за оплатенем
пості допускать ся.
BE **ACHSEL** Lohes 157
261 М'ясо, Чехи. 7—8

Плащі і непромакальні пелерини,
мужескі і дамскі
поруша
Постійні ціни фабричні.
ЛІНОЛЕУМ і ЦЕРАТ
Львів, ул. **КАРОЛЯ ЛЮДВИНА** ч. 3
Ціники на жаданє... Постійні ціни фабричні. 476

Земля на продаж.

Товариство „Красвий Союз Кредитовий у Львові“ (Ринок ч. 10) має на продаж землю в наступних повітах: Мостиска, Яворів, Шарець, Старий Самбір, Жидачів і Коломия.

Зголошувати ся треба як найскорше. — Близших інформацій уділяє Дирекция сего Товариства. 869 1—10

ПЕРША в ГАЛИЧИНІ РУСКА торгівля і рукоділля церковних знарядів із золота, срібла і бронзи

Петра Дуткевича

в Станиславові, уліця Бельведерська ч. 4. Продає по найнижчих цінах блядхати, водосви, брачні вінки, дарохранительниця, гарн. звінки, евангелія, кадильниця, кропила, киятки, хрести, ліхтарі, вістарики до пощених, патериски, павуки, підставники, плащені, суковки, шалі. Золоту огню дуже трезло старі зніщені чаші, по визначенню бувають пошвені Пресвятих єпископів в Станиславові. Великий склад лям на вічне світло. — Зейдних надгробних хрестів. — Всякі зніщені церковні знаряддя приймаю до огнюого злочення, срібленія і бронювання. — Велика ларня церковних зносив. Дякую сердечно Всей Духовенству і чест. Братствам церковним за численні замовлення і поручає ласкавий пам'яті на будуче. З високим пошанам: П. ДУТКЕВИЧ.

36* 4—30

„Сокільський Базар“

одинока українська фірма шкільних і канцелярських приборів поручає свій багато аасмотрений склад в виробі паперові галантирній, гуцульські і т. п. Вироби в глини, як тарелі, вази, фляконки в двійці, пензельники і т. д. — Вироби гуцульські, як топірні, сердяки, шапочки, поше, тарелі і т. п. — Вироби в папюроків, як гердани, поше і т. д. — Вишиванки, як краватки, сорочки, обрусі, рушники, сартушки і т. д. — Образи і портрети. — Сокільські ланцюжки. — Перенесні листки. — Сокільські тютки і паперці.

„СОКІЛЬСКИЙ БАЗАР“ виконує кредитові портрети в фотографій в ціні від 12 К. „СОКІЛЬСКИЙ БАЗАР“ продає усі українські часописи і календарі і посередничить у всіх торговельних ділах.

Замовлення доконує оборотною поштою. — При більших замовленнях дає опуст. 789 11—25

ГАРАЗДІ

ГАРАЗДІ

„Сокільський Базар“ у Львові ул. Руска ч. 1.

ЧАСТИННУ СПЛАТУ

признаємо всім особам добре ситуованим, без ріжниць стану або ранги.

Ново отворений магазин новостий для женщин і дітей у Львові, при ул. Галицій ч. 19, під фірмою

„МАЛІЙ ЛЮВР“

поручає свій величезний вибір блязок, капелюхів, рукавичок, гальов, шльокі, матанок, сартушків. КОНФЕКЦІЇ ДІТОЧОЇ І ДЛЯ ХЛОПЦІВ парасольок, панчох і панчошних товарів, воалок і лямках модних товарів, льняних товарів, столового біли, мужского, дамского, і дитячого біли і т. д.

Замовлення з провінції полагоджує свіді воротно.

Управа магазину „МАЛІЙ ЛЮВР“ у Львові, Галицька 19 (ріг ул. Собієкого). 325а

Ілюстровані цінники висилає ся на провінцію даром і оплатно. Наш головний склад диванів, портнер, фіранок, хідників, кофів, ковдер, кап на столи і на ліжка, церат, лінолеум і декоративних артикулів находить ся у Львові, ул. Сикстука ч. 6 (Пасаж Гавемана).

Робітню знарядів церковних другу руску в Галичині поручає

Василь Дуткевич

бронзіаник в Перемишлі.

Приймає чаші до злочення, дароносниця, евангелія і інші сего рода річи церковні. Золочене і сріблене відбуває ся в огни. Поручає склад хоругов, чаш, ліхтарів, павуків.

ВАСИЛЬ ДУТКЕВИЧ, Бронзіаник Перемишль, ул. Францішманська ч. 18. 595 34 90

Знаменито прасоваче біле

дістає ся легко і певно при помочи

СРІБЛИСТОГО КРОХМАЛЮ

Фріда Шульда і. Акц. тов. Егер і Лиско.

Правдивий лиш з охоронною маркою „GLOBUS“ і „ЗЕЛІЗКО“.

Можна дістати всюди в картонах. 451 11—28

Фабрика цементових виробів

ГРАФА ГЕНРИКА СТАРЖЕНЬСКОГО в Гніздицехі

виробляє патентовані цементові дахени, ріжисбарві, глянуривані і неглянуривані в ріжних форматах. Цементові помости і хідники в ріжних барвах і взірцах. Перелусті і рури у всяких розмірах. Жолоби і корита в довільній довготі. Номини, сходи, надгробники, граничні стовпи і взагалі всякі роботи, що входять в обсяг цементового промислу.

Телеграми: Фабрика „Гніздицехі, Кохавина“. Почта і величизна в місці. 853 4—20

Ціни умірковані. Цінники і кошториси даром і оплатно.

Від 1868 р. уживане

Бергера медичне смоляне мило

поручене визначними лікарями, уживає ся в переважній частині європейських держав з успіхом против всякого рода шкірної висипки, особливо против порпів і хронічних недуг шкіри та паразитів, прищів, також против червоности носа, відморозення і печення ніг. Бергера смоляне мило має в собі 40% деревної смоли і зовсім відрізняє ся від усіх прочих смоляних миль по торговлях. — При упертих недугах треба спробувати дуже успішного.

Бергера смоляно-сіркового мила.

Як лагідніше смоляне мило до усуєння всякої нечистоти лица, против висипки на шкірі та голові у дітей, як також незрівняне косметичне мило до миття, купелів і до щоденного ужитку служить.

Бергера гліцериново-смоляне мило

що містить в собі 35% гліцерина і є сильно напруговане.

Дальше як дуже добре средство на шкіру уживає ся з великим успіхом:

Бергера бораксове мило

особливо па веснянки, остуди, опалення від сонця, угри і всяку яншу шкірну нечистоту.

Ціна штуки кожної повищої сорти 70 с. разом з поученням, як уживати.

Домогати ся треба в аптеках і дотичних склепах виразно Бергера смоляного мила та уважати на уміщену в боку охоронну марку і підпис фірми G. Hell & Co. на кожній етикеті. Преміюване почетним медалем у Відні 1883 і золотим медалем на виставі в Парижі 1900.

Всі інші медичні і гігієнічні мила марки Бергера визначені в інструкції уживання, додані до кожної штуки мила.

Дістати можна у Львові в аптеках: Якова Байзера, Кароля Діля, Петра Міколяша, Якова Шпеса-Поратинського, Жигмонта Рукера, К. Склепінського, К. Візевського. Едварда Врікнера, І. Шинелеса, Самеона Гаа, д-ра Т. Заринського; в дрогеріях: Петра Міколяша і С-я, Г. Грішпана, Ф. Травнєвського, Іандора Фрухтмана. — У Вашківцях н. ч. у аптекаря Емілія Вільнера а також у всіх галицьких аптеках. 206 29—36

Головна висилка: G. Hell & Comp., Wien I., Sterng. 8.

Одиноко, дійсно англійське

средство краси

є Баласи правдиве англійське

ОГІРКОВЕ МОЛОКО

уєуває всяку нечистоту лица, висипку, прищики, веснянки, пятна від недуги печінки і т. п. і падає лицю свіжий та молодечий вигляд.

Фляшка 2 К, до того огіркове мило 1 К. Крем огірковий 2 К, пудер 2 К і 1 20 К.

Головна висилка: C. Balassa аптика, Budapest, Erzsäbetsfalva.

Головні склади в Галичині: аптика Жигм. Рукера, Львів і аптика Ф. Брайдера, Перемишль, площа „на Браї“ ч. 4 і у всіх аптеках і дрогеріях. 120 10 20

Дома і в дорозі доконечне средство

Бальзам анти-А. Thierry

є загально звисний і признаний.

Дуже успішний при лихих травленю з побічними домаганнями, як при відбизаню, вгазі, затаню стільця, витворі квасів, почуваню напоєння, корчах жодудя, недостатці апетиту, інволюнції, катарі, запаленнях, озлабленях, вітрах і т. п. Уєиєряє корч і болі, влатдієня кашель, розпускає сльози і очисчує.

Найменше висилає ся поштою 12 малих або 6 великих фляконів за 5 К оплатно: 60 великих або 30 малих фляконів 15 К оплатно.

Треба уважати на одинокую правдо забезпечену ведену охоронну марку з черняцею „Ich dien“. Лише такі правдиві.

Аптика А. THIERRY масть з центифолії

уєиєряє білі, вимичує розпускає, гоїть і т. д. Найменше висилає ся поштою 2 фляконів оплатно 3 60 К. В дрібній продажі в торговлях 1 20 К за флякон. Повний доказ, що баласам аптикаря А. Thierry і масть з центифолії є недостижимі средства, падає брошура з тисячами оригінальних подяк, яку додає ся даром до замовленого бальзаму або на жадане висилає ся окремо даром. Адресувати треба: Аптикаря А. THIERRY в Преградї (Pregrada ad Robitsch-Sauerbrunn. Про зашлієняків і дальших продавців наслідуючих фабрикатів мого правдивого препарату прошу мені довести, щоб потягнути їх до судової одвічальности. 235

Всі товари, які лишили ся з випродажі

звиненої фірми „А. Кшпштофович у Львові“, а то: дивани, франки, портієри, диванники над і перед ліжка, хідники, церати, лінолеум, персні і смірненські дивани та всякі декоративні артикули набути у нотаріяльним актом до ч. реп. 12029/5.

Ті припаси, а також більшу часть висортованих товарів нашого складу продаємо з незвичайної нагоди по дуже низьких цінах і уділяємо Вилов, особам добре ситуованим, на домагане так у Львові, як і на провінцій радо кредити після устної або письменної умови. — Ілюстровані цінники висилаємо на провінцію даром, за надісланем 10 сот. в почтових значках. Поручаємо також, як довго вистануть заособи, оті товари: Диванники перед ліжка по 30, 40, 50 кр. і вище. Дивани над ліжка по в.р. 1 25, 2, 2 10 і вище. Дивани сальонові по в.р. 5, 6, 7 і вище. Хідники метр по 15, 20, 25 кр. і вище. Портієри штука по в.р. 60, 75, зр. 1 і вище. Коронкові фіранки штука по в.р. 60, 75 зр. 1 і вище. Капи на столи і ліжка зр. 1 20, 1 50, 2 і вище. Останки ріжних матерій на меблі і ріжних хідників дістати можна казочно дешево.

УПРАВА ФІРМИ „AU LOUVRE“ 256 20—37

Львів, ул. Сикстука ч. 6.

Наша ново-отворена фірма дамських і диточих новостий находить ся при ул. Галицій ч. 19.

Водопроводи, Каналізація

проектує і уряджує

АВГУСТ ЛЕВ і С-ка

у ЛЬВОВІ

ул. Коллонтая ч. 6.

Адреса на телеграми:

„Кальорія“ Львів.

для міст, містечок, сед, публичних будинків і приватних домів

Центральне топле. Світло газове і електричне. — Всякія урядження промислєві.

Млини, тартаки, горальні.

Мотори

всіляких систем, бензинові, суучо газові, спиртусові і електричні. 741 7—52

Громозводи

на Вожі домів, телефони і електричні дзвінки.

Головна річ. Кожний кусник мила з іменем „Шіхт“ під гарантією чистий і відлий від всяких шкідливих примішок. Гарантія: 25 000 К для фірми Georg Schicht, Aussig кождому хто докаже, що й мило з іменем „Шіхт“ має шкідливі примішки.

МИЛО ШІХТА

(з оленем або илючом)

уживають

завдяки его особливим

знаменитим прикметам

успішно

до всего можливого особистого ужитку

до прання

і всего, що взагалі дає ся прати.

616 7—19

При закупі товарів просимо пакликувати на нашу часопис.

Видавець: Александр Борозовский. Редагує і одвічає за редакцію: Д-р Едген Левинский.

З друкарні Народової (Машеєвич) Кооператив ч. 9.

Входять у Львів що дня (крім неділі і свят) о 5-й годині по полудні. Якщо літературні ходатки долучає ся „Бібліотеку найменшних повістей“.

Передплати і інсерати приймають: У ЛЬВОВІ: Адміністрація „Діло“, ул. Баторія ч. 24. Вуоро газет: А. Охматовського ул. Кілівська 2; С. Соколовського, Пасаж Гавемана ч. 9; К. Вушпаб ул. Кароля Людвіка ч. 23. — У ВІДНИ: М. Dukas, I. Selterstätt; F. A. Kiecher, Nibelungengasse 4.; H. Schalek I. Wollzeile 11; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; A. Chulawski Wien VI. Getreidemark 13; — В ФРАНКУРТУ і ГАНБУРГІ: M. Haasenstein & Vogler.

Передплата і наклеювання за інсерати платні у Львові.

Діло

Передплати на „Діло“ з літер. додатком

в Австрії: за границею:
на північ рік . . . 32 к. — 14 к.
на південь рік . . . 16 — 8 к.
У Львові (без почтової пересилки)
на північ рік . . . 25 к. на південь рік . . . 14 к.
на чверть року . . . 7 к. на місяць . . . 3 к. 24 о.
Повинне чило коштує у Львові 10 о.,
на провінції 12 о.
Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул.
Баторія. — Рукописи вертають ся лише за попереднім
вистереженням. — Рекламні неопечатані лінійні
порта.
Головний влітний приймають ся по 30 о. за одну
стрічку інсерату або за 10 коп., а в рубриці „На-
діслане“ по 50 о. — Подяки і інші приватні оголошен-
ня платні по 30 о. за стрічку.

Бесіда п. Романчука

виголошена в державній раді 2 жовтня 1905
при дискусії над заявою президента міністрів
бар. Гаєча.

Висока палато! Позвольте, панове, що я після всьох місцевих, спеціальних, деталічних і особистих справ, обговорюваних чи не більшою частиною попередніх бесідників, перейду до властивої річі, до обговорення заяви ґо ексц. п. президента міністрів. При тім мушу висказати жалю, що для сей дебати так мало тут зацікавлених, що лише привагдні ідні або дотепні річі звертають на себе більшу увагу. При таких стані річі міг я властиво зречи ся голосу так, як зробило дуже багато бесідників, записаних передомною; але уважаю за обов'язок руського посла також при сій нагоді сказати своє слово.

Коли глянути на теперішнє положення так в Австрії як і в цілій монархії, то всюди видно невдоволення, заколот, безрадість і нема чоловіка ані способу, щоби сему лихови покласти кінець. А походить се з того, що у нас політика від давна не дивить ся в будучність і не тримає ся якогось плану, а має лише вигоду на увазі. Відси походить також беззастанна хитрість в трактуванні так угорських як і австрійських справ. І коли хто гадав, що після памятноі авдієнції мадярських провідників з дня 23 вересня у віденському цісарському замку наступить наконець щось сак-так дефінітивного, що т. зв. коаліцію лишить ся оковане на боці: то й мусів зараз побачити свій блуд, коли після різкої відірави почали ся нові переговори, нові оправданія і пояснення.

Та я не хочу входити у відносини між угорським королем а Угорщиною; але що до відносин угорської половини монархії до Австрії не могу похвалити сего, що тут з декотрих сторін відзивають ся грізби і лайки на Мадярів. Се могли би там так зрозуміти, немов би то ми тут сердили ся, що зв'яз між обома половинами монархії має звільнитися. Тимчасом ми не потребуємо бігати за Мадярами, ми мусимо на рік цілком холодно глядіти і Мадярам лишати до волі, чи хотять кріпкої і тісної, але при тім слушної і справедливої зв'язи між обома половинами держави чи хотять тую зв'язь цілком зірвати. (Притягувані).

Дятого повинні ми не ждати аж на услівя Мадярів, а їм подати услівя. Коли вони хотять далше оставати з нами у зв'язі, то мусів би по перше заключити з нами кріпкий, на справедливий підставі опертий союз митовий і торговельний, і то не такий, щоби его можна було десяти літ виповідати, а квота мусів би бути автоматично установленна, як се вже й нераз раджено, на підставі числа населення. По друге мусів би система делегацій бути змінена основно і дістати цілком иншу форму.

Але ми повинні ще й третє услівя подати. При угоді з р. 1867 вимовили собі Мадяри, що в Австрії мусить бути конституційний лад, бо їм видавала ся достаточною лише порука заступників народу, а не сама порука абсолютного правительства. Отже ми повинні тепер чогось подібного ждати. Ми не можемо вдоволити ся союзом, заключеним лише з меншою половиною населення, значить, з самими Мадярами. Ми мусимо мати поруку від більшости краю, отже й від немадярських народів, котрі там мають більшість населення. Дятого мусів би на Угорщині бути заведена рівноправність народностей і в слід за тим їх відповідна репрезентація в соймі. (Живі признанія).

Весь теперішній клопіт походить з того, що лишено немадярські народи без опіки і кинено їх на ласку мадярських загорільців, а по часті й на великі маси мадярського народу не звернено уваги. А се стало ся знов з політики хвилевої вигоди, про котру я вже згадував; бо вигідніше здавало ся зробити угоду з одною лише верствою чи з одним

сторонництвом, ніж покінчити до того широкі і різномірні маси.

Колиж би мало може прийти до сего зрозуміння річі і мало ся на Угорщині з одної сторони завести загальне право голосування, а з другої сторони дати опіку немадярським народностям: то на одно таки треба бути приготуванім, а то, що такий крок не відразу виказав би успіху, бож ті елементи довгі літа були давлені і ослаблені. Дятого треба мати терпеливість і не тратити надії, а викдати, поки вони не прийдуть до себе і скріпнуть. Але треба їм дати також безпеку, що не лишить ся їх в останній хвили знов без помочи так, як се зроблено з ними давніше; інакше гляділи би вони на цілу справу з оправданим недовіром і не мали би відваги її сили підняти ся.

Приступити-б мені тепер до иншої річі, о котрій говорив президент міністрів, до найважнішої внутрішньої справи австрійської, до справи виборчої реформи. Але сьогодні не буду о ній говорити, бо я аголював тут в сій справі нагале внесення, то буду мати нагоду докладно річ обговорити, коли се внесення прийде на чергу нарад. Дятого переходжу до иншої річі. П. президент міністрів застеріг ся, мов би він змінив своє становище до поодинових сторонників. Ціаком вірю сему. Водай що-до его ставовища до Русинів, лишилось воно точнісінько те саме, яке було. Русинів перед тим замедбувано і ігноровано; тепер так самісінько не дбає ся про них і ігнорує ся їх, хоч инші, навіть далеко менші народи такі бодай по часті могут похвалити ся якимись успіхами. І так пр. для дальматських Хорватів, числом п'ять разів меншого народу, зроблено те, що усунуто їм намісника; для Словінців, котрих є три рази менше ніж Русинів, усунуто кравого президента Країни; Італійцям постановлено заложити правничий виділ: для Русинів не зроблено нічого! Русини не годні вважати не то усунутого намісника чи кравого президента, але хочби тільки старости або повітового комісара або податкового інспектора, котрий Русинам каживає сала за шайру. Правда, що се діє ся задля їх національних протівників, задля Поляків чи властиво верховодячого польського сторонництва, котре має в Австрії те виїмкове право, що для него помітніа віжко не змінє ся, хоч опротив инших народів вова часто змінє ся і змінє ся, хоч пр. раз править ся в Німцях, потому без Німців, і знов протів Німців, раз з Чехами, другий раз протів Чехів; лише для Поляків є завжди однаково прихильна і уступчива політика. А діє ся се не дятого може, що Поляки є сторонництвом, попіраючим державу, як то вони часто о собі говорять; вони є що найбільше сторонництвом династичним або, ліпше кажучи, дріським, а їх провідників треба було нераз аж до цісарського замку звизати, щоби можна було понагодувати державні інтереси.

Скоро вже говорю про польське сторонництво, то мушу відповісти на деякі вискази речачка польського кола. ґр. Дідушицький сказав, що нібито Австрії бєв Габсбургів і подумати собі не можна. Хоч як я признаю значінє династії, всеж таки гадаю, що кожний мусів би жалувати сво державу, коли би її екзистенція на самій лише династії стояла. Як відомо, є ще инші внутрішні і вайшні причини, котрі екзистенцію держави в середній Европі, так зложею, як Австрія, роблять konieczною.

Описав сказав бесідники, що „національної терпимости такої, яка є в Австрії, надармо глядати в багатьох инших державах і що також свободне висказуванє гадок дозволено в Австрії в дуже широким межах“.

Отже я гадаю, що в сій разі бесідник недомагає на очі: він є занадто далековидючий. Він бачить те, що діє ся далеко, і може справді бачити вірно; але не бачить того, що є під его бочком, в Галичині, в его повіті, і в сусідних. Того він не бачить, бо інакше

не зважив би ся говорити про „національну терпимість та про свободу висказу гадок“.

П. президент міністрів говорив далше, що хоче внести язиковий закон і що занімає ся его виготовленням. Я рад би знати, який то буде той закон і де він має бути внесенний. Чи то язиковий закон, призначений лише для Чехії і для Морави та може ще й для Шлесиа чи для цілої держави? І чи внесенний він буде в кравних соймах чи в державній раді? Коли би то мали бути лише спеціальні кравні закони, то недов ч. п. президент міністрів буде мати щастє в своїм проєкті. По перше трудніша річ в кравім соймі, де протівні сторонництва стоять безпосередно протів себе, спонукати їх до уступчивости і особливо там, де більшість є дуже значна, склонити її до зв'язи на меншість; все таки мабуть легше було би десь, сказати би, на нейтральнім ґрунті, як ось тут в державній раді, де найрізномірніший інтерес разом заступлені, довести до якоїсь справедливої угоди. Крім того, коли би навіть для декотрих країв — пр. для Чехії або для Чехії і Морави — агодили ся обі сторони на якийсь язиковий закон, то нехай правительсто не забуває, що є ще багато инших країв, як пр. краї альпейські, а ще більше Галичина, де язикові відносини доконче вимагають поладнання. (П. Фреска: пане професор, ми маємо вже закон: 19. артикула основного закону!) Колиж би сего за мало; на підставі того артикулу треба би окремих законів чи закону, щоби в практиці в кожнім поодиновім випадку можна рішати. (П. Фреска: Річне право!) Певно, що річне право є васадою, після котрої мусить ся поступати.

Дятого я хотів би звернути ся до правительства з усильним вазивом, щоби не спеціальні закони лише для деяких країв, але один закон рамовий або а постановами що-до виконувани 19-того артикулу основного закону і по мисли того артикулу для всіх країв Австрії, де обіч собі живуть різні народности, внесло в палату посів під обрану.

П. президент міністрів говорив далше про справу університетів і агадав, що 25 міліонів корон призначено на ввайнване теперішних університетів і що врешті вгодом також нові університети мають бути заложені.

Отже звертаю увагу на те, що доси в Австрії є лише місім університетів, значить, один на 3 1/2 міліона населення, так що Австрія має менше університетів, ніж сусідні держави Німеччина і Італія. Дятого закладанє нових університетів є їм бажане і konieczне. А яких треба нових університетів, покаже ся з отсих заміток.

Доси є п'ять німецьких університетів, два польські і один чеський. Почислім Німців і Поляків разом, то вийде їх щось троха над 13 міліонів, значить, половина населення Австрії. Тая половина має сім університетів, а друга половина, другі 13 міліонів мають лише однісінький університет чеський в Празі. (Ціаком слушно!) Чи се справедливо? Я не хочу казати, що для другик народностей має таке саме число університетів бути заложено, але що найменше три нові університети повинні повстати, щоби один університет припадає середно на півтрети міліона душ.

В справі університетській, як і у всім нашім, найгірше стоять Русини. Чехи мають бодай один університет; є се певно мало, але таки мають один. Словінці і Хорвати мусуть по часті користати в загребського університету. Для Італійців має незадовго повстати правничий виділ, а крім того мають вони ще й за границею в Італії багато університетів. А Русини, хоч їх є в Австрії 3 1/2 міліона, а в цілій австрійсько-угорській монархії 4 міліони, не мають ані однісінького університету, ані в сій монархії ані за границею, хоч їх усіх разом є 30 міліонів.

Та не тільки що-до університетів, а також що-до гімназій в усіх народів Австрії

Русинам найгірше. Коли порівняти число Русинів і Поляків в Галичині (П. Зайнфельд: Коломия! Станислав!). Прощу лише слухати, я вже прийду й до сего... то видно, що 3,990.000 Поляків — вже разом і з Жидами, котрих є около 700.000 — мають 34 гімназій, а 3,080.000 Русинів мають лише 5 гімназій, так що одна польська гімназія припадає середно на 117.000 душ польського населення, а одна руска на 614.000 Русинів. Отже Русини більше ніж п'ять разів стоять гірше від Поляків, хоч рускі гімназії свої переповнені, хоч прим. у львівській рускій гімназії є над 900 учеників, а до першої класи станиславської гімназії, котру щойно отворено, записало ся над 140 учеників.

Дятого повинно правительсто особливо пам'ятати на Русинів; ми-ж не хочемо в культурі оставати позаду инших європейських культурних народів.

На кінці своєї бесіди ґо ексцеленція звернув ся до посів з вазивом, щоби ухвалили державні konieczности — не правительстоу, а державі, бо в протівнім разі правительсто зробить ужиток з свого права і розваже палату посів та розпише нові вибори.

Такі вазиви чували ми і від сего правительства і від давніших уже так часто, що ми на се вже досить рівнодушні і холодно приймаємо такі грізби.

Врешті треба застеречи ся протів того, щоби непризволене якоїсь т. зв. державної konieczности мало означати вороже ставовище протів держави. Парламенти мають діло не безпосередно з державою, а з кожодчасним правительством; що парламентарні більшости чи поодинові сторонництва признають або відказують, те признають вони або відказують правительству, а правительсто, з котрого вони невдоволені, не має права жадати, щоби мймо того прийнято якісь его наданя дятого, бо то є державні konieczности. Жаданє, щоби посив в кожнім разі признавали державі т. зв. konieczности, рівнає ся по часті гадці, мов би то правительсто і держава було одно і те саме; а такий погляд є цілком хибний.

А палату може собі правительсто у всякім разі розважати; нікому не буде жаль за сего палатою є теперішнім її складі, ледво чи хто за нею уронить слезу. Але я таки спитав би, як правительсто уявляє собі оклад нової палати посів. (Ціаком слушно!) Чи воно гадає, що дістане ліпшу, значить, по его мисли ліпшу палату, коли своїм ділами не спонукає населенє вислати сюди инших людей?

ґо ексцеленція закінчив словами, що правительсто у всякім разі сповнить свій обов'язок. Отже ми нічого иншого й не домагаємо ся, як тільки, щоби воно у всім сповняло свій обов'язок. А що-до нових виборів в окрема жаданє, щоби воно веліло їх перевести безсторонно, без жадного натиску і — висловлюючи ся чейно — без неправильностей. Нехай правительсто сповняє свій обов'язок, а народи будуть уне уміли виконувати свої права. Отам кінчу. (Браво!)

Регуляція каналових рік в Галичині

IV.

Що в другім случаю мусить бути переведене зі сторонами поступованє енотпріаційне, що мусять їм бути оказані планш, що сторони мають право вносити протів проекту заміти, котрі рішають ся дорогою інстанцій, — се не підлягає ніякому сумнівови, бо се виходить не лиш з наведених вже постанов що-до регуляції рік, але також в постанов §§ 75—99 кравого закона водного, котрі постановляють виразно, що виконанє кожної будівлі водної мусить опирати ся на ореченю власти помітничої, а усумованю того ореченя є ознакою сторонами інтересованим спеціальнього пладу будови, перекручанє сторін і розсідженє замітів. Моні ті

Ново отворений маґазин ШУБ

коло скляку ц. Седляка

баранків, селянських, астраханів;

у Львові

ул. Собіського ч. 9

Станислава Стемповича

порукає по найприступніших цінах свій багато заосмотрений маґазин шуб, так готових, як і шайри та матерій на поврате шуб у великим виборі, а також натакка з перомас баранців до саний. Цінники на домаганє.

808 8—10

постанови дають інтересом власникам берегів можливість береження своїх прав і виключають всяку самоволлю в провадженні будов водних. Не суть вони однак виконувани, а що найменше не заведено строго, коли ходять о будівлі водні, котрі переводять саме правительством, а то з причини хибної інтерпретації § 41 закону водного, в котрім сказано, що до виконання будов водних через державу не в потрібне відволікане властивості політичної власті. Дійсно, правдиве значіння тої постанови обмежується лиш до того, що власть політична не має доводити ужиточності такої будови і не потребує давати правительству концесії т. е. угоджання до диспозитиву кората ріки на рік регуляції, так як уповане таке мусить дати кожному іншому підприємству, що веде регуляцію. З тої постанови цілком однак не випливає, що названа внаслідок власті при такій будові не має орієнтувати, та лику простором розставляє право правительству до ведення робіт регуляційних і які суть границі тої регуляції, а оречення таке мовляве в лаш по переведенню постанови зі сторони інтересованими, означено їм шляхи і висоту їх замітів.

Вийми під тим зглядом закон нігде не постановив, а она прямо виключена, а однак практикована п. к. старостами через хибну інтерпретацію § 41 водного закону. Обов'язком переведення такої постанови і видання оречення тяжить на власть політичну навіть і в тім случаю, коли регуляція ріки провадиться в границях кората натурального, бо хотів в тім случаю не в потрібне вважати грунтів приватних, то однак стверджено повинна бути границя кората натурального і розвіджені права водні прислужуючі властивостям грунтів граничних, як не менше повинна бути даною їм можливість розвідження плячів регуляційних і роблення уваг або замітів хотівби для того, що кожда регуляція взагалі спирається на існування кората, котра не може існувати без впливу на грунті позграбачі. Оурахованню того означає конче, щоб правительством вважалося постанови § 41 закону водного устатало практику, щоб і при регуляції рік провадженій через державу переведене було виконане законом постанове в вважанні оречення, а то навіть і тоді, коли регуляція ріки ведена в границях кората натурального, без заняття грунтів приватних осіб.

Се в зазначеній патаві при регуляції рік, в котрій впливає найдаєше ідучі практичній компетенції. Коли б власть регуляційної експертної дієсно і далше всюди стояти на тім становищу, котрого хибність тут визначено, то вже з горі відаята би була інтересованим сторонам можливість підняти, державна і охорона своїх найважливіших інтересів при регуляції рік, в котрих вполученій строго не лиш практичний ужиток регуляції, але в загалі судба господарства інтересованих, его віднесені або уладно і руна.

Інтересів таких варіає при регуляції рік дуже багато. Тут хоту навести найважливіші в них, а рівночасно вважати способ і дороси їх береження і охорони.

а) Першим питаням, яке вирішує при регуляції рік, є справа забираючи грунтів під регуляцію. Питане се многозначне і для властивості бережних земель в найвищій степені актуальне, а з другої сторони тяжке до вирішення, бо стоїть оно супротив козальмерату несправ, недоглядних, взагалю супротив браку таких-же постанов, як закон супротив неясної, непевної і дуже довільної практики.

Буть річю ясною і неспірною, що там, де під регуляцію має ся ужити грунт, що в власності приватною, власність тога має бути викуплена від приватного власника, однак подри се зовсім просту і ясну встановлюють ще нині, далеко більше окоміліковані. Перензика часті рік, які після законів канадських мають бути врегульовані, се рік гірські. А гірські ріки як звісно — в днімі не врегульовані стані змінюють дуже часто своє корато. Суть ріки гірські, котрі змінюють корато майже кожного року і то так, що може корато іде о кілометр або і далше від давнішого. Такі часті зміни кората ріки доводять до того, що простори, які взагалі коли буди займали ріку, творять шарокі, а місцями навіть дуже шарокі, бо на вимітер розтагуючі ся паси землі.

Після § 287 заз. цнв. суть ріки добром публічним, — після § 47 правового закону водного з 14-го марта 1875 ч. 38 в. з. кр. припадає грунт, який при будові регуляційної осушить ся, а імено давне жорито водн регуляція поведе ріку вишам коратом підприємству регуляційному т. е. скарбоні державному на власність.

На основі своєрідної односторонньої ін-

терпретації тих двох постанов правних вважють підприємства регуляційні величезні простори землі. Грунта, котрими коли-будь пішла ріка, хоч звичайно інтабульовані на приватні особи, забирає оно тим титулом, що узяв ся їх добром публічним — грунта узяв ся від води через регуляцію (опущені коряті, відспил, штуровиска) на основі § 47 правового закону водного. Таким способом відбуває конфіскація приватної власності на широку скалю — грунту ті засаджує підприємство повинно, на котру очевидно не відно ногою ступити громадській худобі і колись, як стануть они неспотрібні для цілий регуляції, може буде продавати їх по високим цінам, які очевидні земля тоді буде мати. Значить приватні власники в найліпшій разі зможуть дорого купити свою власну землю!

Такий процес в явніших часах, де ціна землі з кожним днем нечувано йде в гору, де сільський нарід не маючи де подітих платити за нусень землі нечувано суми, єсть вопіющею принадою для надбережної людності, єсть тяжким порушенням приватної власності. Зарадити тим некорисним наслідкам можна радикально лише в дорозі законодавчій, однак і незалежно від сеї дорозі належить при регуляції берегти свої права о чім обширніший омажу в дальшій тагу.

Д-р Іван Олександрович.

3 народних віч і зборів.

Надіслано нам слідуєчий комуїкат до помічника.

Відбувши ся нині, дня 8 с. м. в Сокалі політичні збори, ухвалили одногласно слідуєчий резолюції:

1) Домогаємо ся як найскоршої реформи всіх до тепер обов'язуючих ординацій виборчих через знесення курій і заведення одного безпосереднього, загального і тайного права голосування;

2) Протестуємо рішучо проти заміреного підвищення оплати шляхтарських, так як таке підвищення рівняло би ся фактичному продовженню знесення вже раз на все і в всякій формі пропінатійного визиску і мусило би спати новим тягаром на весь рубіччій, а головне на наш нарід;

3) Протестуємо рішучо проти заміреного змоніполізованя парцеляції в руках властивих краєвих, уважаючи такий монополізм не лише шкідливий під зглядом економічним, але також як средство маюче на цілі унеможливити нашому народови оборону проти насильної колонізаційної шпої землі ворожими нам елементами;

4) Домогаємо ся сейчасового отворення школи найменше чотирох гімназій з руским язиком викладовим в Сокалі, Бережанах, Самборі і Стрию і поступенного отворення з кожним роком дальших нових руских гімназій так, щоб в найкоротшій часі кожній рускій повіт посідав по найменше одну руску гімназію;

5) Визнаємо руский клуб соймовий, щоб проти пахабої більшости соймової зняв становище беззглядної, принципіальної і можливо найострійшої опозиції;

6) Протестуємо проти негідного і варварського поведіння російського правительства зглядом свободи українського слова і визнаємо закордонний український народ, щоб кинувши раз писати меморіали, перейшов до найострійшої боротьби не скільки з себе оков варварського деспотизму.

За політичну організацію на повіт сокальський

Д-р Петрушевич.

ТЕЛЕГРАМИ.

Розрухи в Празі.

Прага. Національні соціалісти уладили вчера віче при участі 14.000 осіб. Обговорювало беравезькі події. По вічу в полудне більша часть учасників хотіла дістати ся на Прикопи, але поліція їх не пустила. В ріжних есторках міста зграждило до бучі, але поліція не допустила до більших ексцесів. Кілька осіб арештовано. Один з провідників революційних звазів товщ, щоб розійшли ся спокійно і зібрани ся ві второк на демонстрацію перед соймом. Зазиву того послухало, але поліція цілий день стерегла німідних інституцій і домі.

3 Угорщини.

Будапешт. Доносять, що Феєрвері в найближчих днях дістане припоручення утворити новий кабінет. Magyar Ország наме, що після відротення сойму, котрий збере ся д. 10 с. м. і зараз буде відротений, правительством Феєрваріа без ухвали сойму зарядити бранчу ревертє, а де би начальники комітетів одирали ся тому, будуть встановлені королівські воєдари без приписаної законом присяги. — Magyar Hírlap доносить, що Кошут і Польонії конференції з австрійсько-угорськими амбасадором бераянським Сегенієм і що се остає у зв'язі з новими компромісовими переговорами. — Кошут вислав до хорватських послів, вибраних на конференції в Реді до комітету, телеграму в привітвом і з пригадкою, що Мадари в борбах о свої права завжди пам'ятали також про Хорватів, коли проляво Австрія завжди Хорватів

гнобила. Дай Воже — кінчить ся телеграма — щоб Хорватія і Далматія вернули до святої корони Стефана!

3 Росії.

Москва. Страйкуєчі друзарі уладили велику демонстрацію, в котрій взяли участь також інші робітники і студенти. Войско і жандармерія робили порядок. Крім друзарів страйкують також робітники в фабриках тютюну і електричного трамваю. Дневники не виходять. Заносить ся на загальний страйк фабричних і земліничих робітників. Пекарі почали страйкувати, а припаси печива виставити лише на два дні. Всіх друкарень стереже войско. Часто доходить до розривів і розливу крові; по стороні так робітників як козаків лучають ся ранені і убиті. Харків. Віче студентів технологічного інституту постановило розпочати науку, але жадати повороту видатних професорів і студентів, знесення інспекції і організувати товариство студентське.

Петербург. На зборак студентів технологічного інституту було 1045 студентів; більшою більшою голосів висказано ся за отворенням інституту. На політичних зборах в медичнім інституті було 300 студентів, 200 робітників і 1000 осіб ріжного стану. Більшою голосів висказано ся против державної думи, а за народними конституційними зборами. Один бесідник, член революційного сторонництва, взивав до орунної боротьби і оден з анархістів ра из тероризм і динаміт.

Петербург. "Новое Время" доносить, що міністерство просвіти постановило прийняти всіх Жидів, котрі не дістали ся до петербурского і москвського університету. Просять о знесення процентних обмежень щодо приймання Жидів будуть узягдані лише на сей рік. Профессори електротехнічного інституту зазвали ся за прийманнем жінок до інституту.

Петербург. Правительством постановило чим-скорше розпочати перевід воянних бранців в Ялану жорабями до Владивостоку, а відтам веліаницею до краю.

Швеція і Норвегія.

Християні. В суботу почали ся в соймі наради над маріонштадтською угодою. Засідає по довшій дискусії відротено до поведіння (на нині).

НОВИНИ.

— До рускої інтелігенції і інтересованих! На зарібки в Прусах потреба: До фабрики паперу сейчас 100 жінок і дічат. Плата деана 1:50 м. в акорді до 2 марья, хата, опал, освітло і нуха з урядженням разом, що тяжив 25 фунтів картофель. Всі прочі віктуали достарчає фабрика по низьких цінах. Крім того треба багато робітників до робіт земних і полевих. По укінченню робіт полевих «хоті знайдуть гарний заробок при цукроварнях. Мушниця в віці 18—30 р. по копальнях угля і гулах. Проте хочі нехай скоро зголошують ся до правдивого нашого руского бюра. Адреса: «Vermittlungsamt für ruthenische Arbeiter Neuburg o. J. z. H. Händen Teodors Stadnyk». В дорозі, як: на стації в Осьвендімі не слухати жадних намов! Прибувши до Найберуа зголошати треба всім в бюрі, де суть «урядники післані від Русавів імено Стефа новач або Стадник. Се бюро на разі поміщене в готелі п. Берайнера. Лежать в середній міста — великі шаби. Заразом перестрігаємо наших руских робітників перед вианським агентам, котрі хочуть ся по цілій Галичині, та підбивають ся під руске бюро та обдурюють нарід. Руске правдєє бюро дає завдатки на подорож, лише проiamo подати число потребуючих. Наших Вл. Отці духовних просимо о ласкаве поучені інтересованих. Всі рускі часописи просимо пару разів повторити се оголошеня. — Руске бюро посередництва праці в Найберуі (1—6).

— Вісти з України. З Полтавщини доносять нам, що на днях 13—15 стар. стило вересня с. р. відбув ся там за ініціативою «освобожденців» з'їзд земських і городських діячів з Полтавщини для обговорення справ виборів до державної думи. В з'їзді тим взяли участь також і діячі українські. Мін вишним поставлено на з'їзді внесення, аби комітет земців увійшов в известі виборів у прозвучіє з українською демократичною партією, яка послідніми часами розвинула в Полтавщині живу пропаганду та має серед українського населення, так серед інтелігентів як і серед селян те козаків, чималий вплив. З'їзд ухвалив по думці того внесення — факт характеристичний і відрадний. Характеристичний тим, що вже і таї центральні, як «освобожденці» привезені часлати ся з українським політичним діячем, відрадний в того огляду, бо дає надію, що Полтавщина вийде до думи українську репрезентацію. В Лохниці, повітовім місті у Полтавщині, по назву самого Тропова, замкнено знов «товариство хліборобське» за «черстоулене круга ділана» і «агітацію» серед селян. До сего товариства, інституцій земської, належало також кілька сотень селян і козаків, що брали живу участь в засіданнях і зборах товариства, де читано реферати та ведено дискусії на актуальні теми соціального і політичного характеру. З правдою деуніціативної дворянства товариство тепер замкнено, а «виновники» згаданих дискусій і рефератів, замкненого козака, по прізвиську Ведро, самоува, що самообразованом добив ся знання та поваги в цілїм повіті, виділено з меж Полтавщини. «Адміністративний порядок» граєть отже дальше. «Конституція» — нема що казати.

— Петербургський «Черковний Вѣстник» в св. Письмо в українським язичі. «Черк. Вѣстник» в тепло написаній статі витав печатань в св. Письмо для українського народу в не св. Письмо о спасованню забороні рідній мові. «Постанова о спасованню забороні рідній мові» в українським язичі в авто великого значіння в релігійнім життю галицького значіння («огромної») часті православної населення імперії. Несправедливість, яка таготила на сїм населенню назаслужено стілько часу, повбавляючи его того дорогийшого часу, повбавляючи ся найдрібнішім і права, яким користують ся найдрібнішім і дині племена, тепер усунена і українська православна паства находит ся тепер в передодні часу, коли она дістане велику релігійну утіху читати слово Боже в ріднім, галицькому язичі. Не мігши доси чути й читати слово Боже в ріднім язичі, українське населення губерній мусило в своїм релігійно-моральнім розвитку заслати ся поза вишним, щасливішими в тім згляді, краями імперії. (Дальше «Черк. Вѣстник» приписує тяготівшій на Україні забороні св. Письма в рідній мові вини за розвитком сект штунди і напаш). — Сей голос «Черковного Вѣстника» діставий тим більше, що те торі в ім'ятах був статю якорсь галицького нападєа против перекладу св. Письма на українську мову, де той писав, що мовто по українськи треба перекладати: «тім ся дівеко» (рідуй ся Діве) і «тай дуфав Сруль на пана» (да уповаєт Ізраїль на Господа)... Річ мовлява, що сею ділає галицький кацап вислав був на руки Пободоносцева, а той приписував редакцію «Черк. Вѣстника» надрукувати ві.

— В справі заточенців. З Мазурщини пишуть нам: В онодіншій «Ділі» була поміщена відозва до заточенців провктуєча з'їзд в Вільську в цілі наради, що нам заточенцям починати. Передовсім потреба нам подати о іменній списі всіх осіб, котрих заточили з місцевостей: Баранів-Березів-Вільсько-Віч-Вуковсько-Вадовичі-Горлиці-Грибів-Дембіца-Домброва-Дукля-Жабоні-Жмигров-Живець-Йорданів-Кальварія-Земб.-Кенті-Зольбушова-Коросно-Кросненко-Ландуц-Лежайське-Тіманова-Мисленіччі-Мельц-Новий Торг-Осьвендімі-Пільзно-Подгурж-Радомішль над Сяном-Риманів-Ропчиці-Розвадів-Ряшів (Санч, Ясло і Краків пропуская, бо там суть рускі інституції) Стрижів-Тарнобжег-Тарнів-Тичин-Улянів-Фриштак-Хшанів-Шутин, і п. Такі списи належало би найвідповідніше слати на руки п. поста Василя Яворського, радника в Новім Санчі до 15. падолиста 1905. (Свою адресу повинен кожній свідомий подати сам п. Яворському, а поверх того повинен найти ся в кожній головній місцевості котрийсь з патріотів, котрий зібрав би списі адрес всіх звисних ему заточенців зі своєї околиці та переслав по вказаній адресі.) Коли вже готові списи в точній адресою будуть знаходити ся в руках, упрости би п. поста В. Яворського, яко звисного патріота, щоб картками повідомив заточенців о даті і місцевості з'їзду. (Може би Тарнів на 25/12 с. р.) До виготовлення таких адрес і переслання їх п. Яворському я і взиваю отим як проклянт, аби справа не проволікала ся злишною дебатом). Відтак буде обов'язково річю заточенців громадно з'їзд прибути з молодечим охлком в головних начерках: а) прочі з мішаними супружествами, б) громадно запротестувати против перенесення на Мазури, в) поставити постулат о отці Василяні-місionarів і г) перенести загальну тривку організацію всіх руских заточенців на Мазуриці. Поки що требаб однак посилати на «заточенський фонд» квартално по дві корони від особи і на разі льокувати сі гроші в «Пемківським банку» в Новім Санчі, бо без грошей нашого скитаючого краю не дивнемо. — Б.

— Сиротинський фонд в Русини. Наслідком уведев в жате нового закону о правім сиротинським фонді розписав правий виділ в червні с. р. конкурс в цілі принаманя на удержаня і виконане коштом або при допомозі правого сиротинського фонду убогих сиріт та ошученних дітей аж до укінчення 18-го року жатя. На сей конкурс звернули ми в своїм часі особливу увагу запного загалу і наших педагогічних інституцій та буре, тим більше, що правий виділ рівночасно з оголошенем конкурсу вийшов також в перекладі з дотичними заведеннями в тім напрямі, чи не прийняли би згаданих виконанців і яку оплату. Результат сеї азції оголосив правий виділ у звіті, який буде тепер предположений сойму на найближшій засіданню до затвердження. З того звіту показуєт ся, що наслідком оголошеного конкурсу зголошено за посередництвом судів яко надопікунчих властей 582 малолітніх дітей, а заведення, котрі дали вправому виділові прихильну відповідь, жертвували разом поміщеня для 96 дітей і 60 хлопців. З поміж внесених подаль в числі 582 правий виділ полагав прихильно показ-що лише 120, а прочі поділав до дальших доходжень і вианень, бо не всі суди предідаючи поданя о принаманя на виконане коштом правого фонду, заопіювали відповідно просьбу петентів. З правячих виконанців 76 призначено до заведеня, а 44 поміщено в приватній опіці у родин. Звіт правого виділу не подає народности ані обряду прийнятих виконанців, тому годі зміркувати, о скільки рускі дітя доушчено до користаня з правого сиротинського фонду. Зате бачимо в тім звіті, що на 22 заведеня, в яких поміщено виконанців за гроші сиротинського фонду, єсть п'ять руских а в них уміщено ледь один а йчаті дітий. І так поміщено: в бурі Руского тов-а педагогічного 2 хлопців за місячною оплатою по 30 кор., в рускій ремісничій бурі 3 хлопців по 20 кор., в тов-і «Труд» 1 дітяну за 30 кор., в інституції ім. Ольги

4 дівчат по 30 кор. і в рускій бурі в Тур-ті і хлопця за 16 кор. Отже руским заведе-ням приходить із сиротинського фонду разом 286 кор, підчас коли рідним поль-ським заведенням за 65 дітей припадає 1119 кор. За 44 дітей, помешаних в приватній опіці у родин, платить сиротинський фонд місячно 727 кор. Звіт взагалі не виказує на-родності тих дітей, ані родин, в яких їх приміщено, так само як не знає, кільки руских уміщено в польських бурсах та інтер-натах, дарма що в регуляміні до закона в сиротинським фонді заходить са виразна по-станова, що вживаючи коштом того фонду мають бути уміщені лише в заведеннях до-точної народності згідно віросповідання. Та найцікавіше було-б пояснене ось-якої загадочності звіту. Сказано в ній, що по оголошенню конкурсу вразив виділ розвів за заведеннями, котрі „на основі проголоше-них статутів і регулямінів дають запоруку на-лежного удержування та виховування дітей“, перегорили в тім наврамі, чи схотіли би і під якими умовами прийняти виховання ко-штом сиротинського фонду. Далше вика-зано, що лише 22 заведення „oświadczyły go-towność przyjęcia dzieci“, а між ними крім агаданних вже русоук інституцій лише бур-са Руского тов-з падагогічного в Бережанах, котрої оферти не ухвалено. Отже виходить, що або вразив виділ перегорював лише з тим п'ятьма рускими заведеннями, помилу-ючи нільмадесять інших, що „на дівля за-поруку доброго виховання“ [ми знаємо, як Поляки розуміють „добре виховання“] або пе-реговорював з многими іншими, але ті не „oświadczyły gotowości“ прийняти дітей на виховання коштом вразного сиротинського фонду. Той другий здогад прямо неімовір-ний, тому треба прийняти, що вразив виділ проваив згідно з духом польської господарки супротив руских інституцій крайню сторо-ничість, вибираючи на 22 виховуючих за-ведень лише п'ять руских, коли вже не за-думувати тайни, яку покрия народності при-нятих 120 дітей, а так само загадочності мотивів, задля яких не ухвалено подаль-шого кількості дітей. А преп'ять сирот-инський фонд се гірш краєвий! О скіль-ко мають і Русини право з него користати, свідчить факт, що до того фонду плыве гріш із 115 сиротинських кас у східній, а лише із 74 кас в західній Галичині. Впро-чім думаємо, що до публичного висноєня по-ведєня вразного виділу в тій справі при-чиняє ся інтересовані рускі інституції, а передовсім рускі сойські послы.

— Новий помисл польської галати. Надісла-но нам слідуюче писмо, яке подаємо в по-ній основі без змін: „Do miliona Polaków greckiego obrządku! Potężnym głosem Jego Excellence Najprzew. Księdza Metropolity Andrzeja Szeptyckiego z długiego narodowego smu zbu-żdeni i w tym kierunku od wszelkich możli-wych zarzutów przed Bracią Rusinami zu-pełnie obronieni, a w szczerych naszych na-rodowościowych przekonaniach przez tegoż Księcia Cerkwi na wieki najuroczyściej uświę-ć — my Polacy greckiego obrządku zwo-ławamy do Husiatyna ścisłej Komitet, sta-wiamy w myśl znanego listu następujące rezo-łucje: 1. Domagamy się usunięcia z naszego obrządku niektórych schizmatycznych nalecia-łości, jak odprawiania mszy św. w czarkach, używania ksiąg moskiewskich, noszenia u nie-których księży brody, słuchania na krześle spowiedzi kobiet i t. d. 2. Domagamy się na-tychmiastowego zaprowadzenia dla nas kazań i nabożeństw prywatnych, jak suplikacyi, na-bożeństw majowych i t. d. w języku polskim. Ułożenie tych nabożeństw ma być zaraz po-łączone z księżem Bobrowiczowi i Kripiakewiczowi. 3. Wszystkie święta będziemy obchodzili w cerkwiach według kalendarza nowego, i do-omagamy się w tych dniach zaprowadzenia na-bożeństw. 4. Cerkwie, które zostały przejmie-nione z kościołów, mają być nam oddane. 5. Domagamy się przy Metropolie stałego sufragana, Polaka, który by był przeznaczony specjalnie dla spraw Polaków greckiego ob-razdku. 6. Upraszamy z tego miejsca JW. Panów Kozłowskiego i Głabńskiego, by za- zgodą i błogosławieństwem Jego Excellence Księdza Metropolity Andrzeja Szeptyckiego objechali wschodnią Galicję i w duchu Księ-cia Cerkwi zagrzażyli do solidarności narodowej resztę naszych Braci. 7. W końcu niech nam wolno będzie wyrazić nasz żal, że ze strony Polaków łacińskiego obrządku na głos krwi Fredrów tak mało doznaliśmy dotychczas po-parcia i zainteresowania się swoją i naszą sprawą. Skoro zobaczymy, że na nasze wezwa-anie, o czym nie wątpimy, poruszają się nawet najspokojniejsze umysły, będzie zwołane w tym celu zgromadzenie z całego kraju do Lwowa. Termin będzie zawsze ogłoszony. — Husia-ty, b. październik 1905. Komitet Polaków greckiego obrządku. (w 100.000 egzempla-riach)“.

— До сего інтрасного письма, котре вишло з вузні галицьких польських верховодів, що повернемо, а на разі мусимо зазна-чити, що комитет неіснуючий яко якийсь, хочби зорганізованої групи „Polaków greckiego obrządku“ цілком без потреби оспарює со-бі зуби, бо Поляки греко-католицкого обра-ду в Галичині взагалі нема — єсть лише зміняє ренегатів рускої народності, тав. gente Rutheni natione Poloni, яку можна почитати на пальцях а котра топить ся в кожний день. Для зміняє ренегатів не можна отже домагати ся якийсь уступок по-ли церковним, тав як примірор закондові Поляки не годять ся на те, що б для поді-бних католиків в Царстві польським, обрусилх наслідком державного тероризму, зводити там новостя на тлі російщини і „обедане-ня“. За те знаємо, що в Галичині є кільки-сот тисяч Русинів перетягнених на латин-ськй обряд, що суть з діда прадіда Русина-

ми, а однак мусять слухати польських пропс-відій по „кошпюлах“ та бути выставлені на безсвісний терор і пельонізацію ві сторони латинського духовенства. Буде отже ліпше, коли власти церковні передовою для тих Русинів, не жадних перекиньчаків, введуть в латинський церкві руску мову, а не іотну-ють „Rusinów greckiego obrządku“ латять в супокою. Що впрочім „Rusinów greckiego obrządku“ навіть і не сміло ся ставити на по-ли церковним якийсь домагань свідчить факт, що відовна „Komitetu Rusinów greckiego obrządku“ вишла безіменно — в чім є найліпший доказ, що ціла відовна є звичай-ним підступом „naszych najszerszej szczyt“, яку можна хіба узнати, як оден з латинсь-ких виявів польського гакатизму, розпакшо-ченого в Галичині.

— Абаймо о свою народну честь. З Си-нока пишуть нам: Закохом тутешнім „вшех-поляція“ відбува ся в Синоді дня 28, 29, 30 вересня і 1 жовтня огорожачо-пільничча ви-става полудена в виставою кріпників і дробу. Про тоту виставу не варто би було і писати, если би не обставина, що і Русини вистави-ли на ній свої продукти в городів і пасік, не знаваючи на те, що вистава мала чісто польський характер. Будинком „Сокола“ устро-їли зіпками і обішали всімакими стаями а о рускій „забули“. Сама „Сокола“ і поді-віра заставляє плодами рускої землі, а над ними всі вивіски і написи польські. Навіть Русини по польськи пописали написи хіба на те, аби задокументувати, що і ови нале-жать до „wzschepolaków“! І так над руски-ми яблонями, грушками, сливками, бульбами, наустою, морквою і т. н. вжиділа написи польські „jablka, gruszki i pietruszki“; а по-над ними: Antoni Poliwka Olchowce, Stań-czak Olchowce, Michał Kiczorowski Kostarow-icz, Julia Nazarewicz Czyszohorh і Jędrzej Krupski Rzepedź. Воі годі вставити — учите-лі Русини, що виставили себе на сміх і по-горду! Одна тільки „Народна Торговля“ за-документувала перед світлом, що тут руска земля, а не Польща! Василь Рубак, управ-итель „Народної Торговлі“ не щадив труду і видатків, аби павілон, в яким виставлено різні вики озовені і наліжки власного ви-робу, імпонував всім. Написи на винах і в во-лотих рямках ручної роботи крещдань, спо-ряджені по руски, коколи може не одного, но воі загально хвалить п. Рубака, що на ак-таві був одинином репрезентатом Русинів. Комитет вистави, аби направити свій блуд, що не вивів руского стая, обішав синьо жовтими лентами павілоном „Народної Торг-овлі“, але п. Рубак позмаз їх. В кінці ви-падає зазначити, що бар. Юлія Врунський з Підгорець коло Стрия, котрий виставив множество родів озовених деревець і прекрас-них озовів, написав: „O nagrodę nie ubiegam się!“ З Русинів отримав Антін Поливка ме-даль за озові і меді, а листи похвали ді-стали: „Народна Торговля“ за вина озовені і меді власного виробу, Андрей Крупиский за Репедь за озові, яриши і мід, Михай-ло Кічоровський учит. з Костаровець за мід і Юлія Назаревичина, учит. з Честогорба, за яриши. Дописуватель до „Діла“ в Бунів-ська, пишуча про національну потребу в ся-ноднім повіті, сказав, що фізія „Просвіти“ в Синоді не дає жадних ознак життя і по ній іно табличка лишила ся. А оно не так має ся і видно, що дописуватель про діяльність фі-лії „Просвіти“ в Синоді мало що знає! Аби світ не посудив нас, що тут синодом ском-б'яженим, мушу відповісти авторови статі в Бунівська, що радше спять наші патріоти в повіті, а маленька гороточка Українців під проводом О. Константиновича по ои ам і спроби можности правде та боре ся з ворогами віснїми завзятю. Достяг сказати, що укра-їнська Бурса в Синоді утримує ся дивним тільки чудом без найменшої підмоги патріот-ів з повіті і краю. Її дефіцити платять що року О. Константинович з власної кишені. Відозви до патріотів остаять все без успіху та годі їх навіть стаяти на загальній зборі раз в році, а помямо того громадяна Русинів в Синоді не озукає рус. Аматорске пред-ставлене, дає селянами в Загучиню, відчити в Сороках великих, сходни в читальні з відчитами в Синоді, то признака роботи філії „Просвіти“ в Синоді в тім році, за-котру похвала належить ся голові О. Кон-стантиновичеві і тім маленькій громадї укра-їнських робітників, котрих і на пальцях одної руни можна почитати. Не меншу за-слугу в роботі національній поновить моло-діж під п. оводом п. Бучацького і п. Луна-вичка. З учителів п. Франц Кічоровський ве-де добре бурею „Просвіти“ а п. Михайло Га-йдак переселений тут недавно з „взглядів службових“ дав ся пізвати яко добрий робі-тник на поли народної просвіти своїми по-пулярними відчитами. — М. Сатчиник.

— Вороги народа. По оковдний дебаті в раді державній над загальним правом го-лосованя против нагласности внесення зміни те-перішньої несправедливої виборчої ординації на загальне безпосереднє і рівне право го-лосованя заявили ся при поименім голосуваню отой „заступники“ народа в Галичині: Абра-гамович, Вівдер, Юл. Блажовський, Мар. Бла-жовський, Божинський, Вик. Чайковський, Дулемба, Дзедушицький, Ієрашів, Гізовський, Гіломбінський, Володис. Гіновш, Гуроний, Грек, Генцель, Яблонський, Баджешович, Ко-лішєр, Комаровський, Козловський, Крулів-ський, Малаховський, Морозович, Немецтов-ський, Олідо, Пастор, Пінінський, Поповський, Поточек, Рапапорт, Рохомовський, Зайдфельд, Соканський, Старинський, Стояловський, Струтинський, Шаєр, Шентидий, Тишків-ський, Вайзер, Вельовейський, Влазовський і Войтга. Богато з них вишло послами із охідної Га-личчини, із олівських курій, лише завдяки варварським практикам теперішньої виборчої ординації, а майже воі вони не бачили би

нікоди парламенту, колиб народом дозволе-но виявити свою волю через загально право голосованя.

— Ц. н. комісар перед судом. В Новім Торі комісар старостою д-р Солянський обид-ив в урядовану тамошного міщанина Ва-лентія Павликовського словами „galganie“ і т. д. Міщанин завізав комісара до суду, котрий по переведенні дня 22 м. м. розпра-ві засудив д-ра Солянського на два дні ар-ешту, замінених на 50 К і на 26 К коптів. Се добра наука для наших селян, як мають робити з різними польськими урядниками та пашками, що обиджують їх на кожнім кроці, як лиш хотять і вміють.

— Московська сента духоборців, тинко пе-реслідувана російським правителством, му-сила перед роками покидати Росію і пересели-тися за море — до північної Америки. Тепер, як доносять петербурські дзєвизы, міністерство внутрішних справ мєло горішати спровадити духоборців в Америку назад на Кавказ. Оно, через російську дипломатичну місію в Канаді, повідомило духобор-ців о таких пожелках для них: правитель-ство спровадить їх безплатно, дасть їм три рази тинко землі, як мали передше, і збез-печує їм повну свободу віросповідання.

— Опінія шведского учительства про німець-кий язык. Міністерство просвіти в Швеції бачив реформувати власні школи і тому опі-няно учателів поодиноких шкіл про їх по-гляд на науку в нових языках. Опінія уч-ительства вишла так, що німецька мова повин-на мати перше місце і йти перед австрійською та французькою.

— Дрібні вісті. Візчани п. Езетакія Го-лубовича з п. Ольгою Володимирівною Напро-цькою відбуде ся в виторок дня 24 жовтня в гр. кат. церкві в Кричевькмі, пошта Тов-стенське.

3 товариства.

З „Львівського Воєна“. Виділ „Львівського Воєна“ повідомляє усіх членів товариства, що вправи хоражні відбувають ся правильно ві виторок і п'ятницю. З огляду на близький концерт, запрошуює усіх членів на виторок 10 жовтня на громадну пробу. Початок точно о год. 7^{1/2} вечером. — Виділ.

Збори і засідання.

Русини Бережанщини! Пригадуємо, що дня 26 с. м. відбуде ся велике віче в Бере-жанах. Справа піднесена нами в інтересі рускої гімназії в Бережанах не сміє спочияти неполагоджена. Покажам що ми уміємо бороти ся і хочемо свого діпняти. Не завед-буймо такої важкої справи, але даймо ся чути так, щоб нас послухали. Визнаємо про-те Вас, братя Русини, всіх станів так в Бе-режанщині як і в Рогатинщині, Підгірччїни та Перемішлянщині, на велике віче, яке відбуде ся в поведілок (по Покрові) дня 16 жовня с. р. в Бережанах в великій салі „На-дії“. Початок віча визначуємо на 11 годину перед полуднем а крім справ рускої гім-назії в Бережанах піднесемо єще потребу загальн го голосованя. — Від виділу „Се-лянської Раді“ Мис. Мосора, голова. Іван Гарматій, писар.

3 штуки і літератури:

— Другий (суботнішний) концерт п. Сало-мої Крушельницької в львівській Фільгармонії випав так само величаво як перший (гляди 212 т. „Діла“). Публика, між котрою було імпонує чісло Русинів (ві Львова і з краю) любувала ся чудовим голосом і висою ар-тистичним виконавом оперових арій а „Адрі-яни Лекуверр“ Чієш та а „Манон“ Пучі-нього і пісень Шумана, Ейріка ді Леві (Triste Arle), Тестіого, Денці і Кваранті, а вкінці пісень Лисенка й Невядомского. З руских пісень відіспівала наперед „Садок вишневий коло хата“ (слова Т. Шевченка) а відтак, на неможучу прошеня публіки, ще „Ой місяцю, місяченьку“; так само відіспі-вала дві пісні польські. Виконане кожді про-грамові точни виликувало гримкі оплески для свідомої слави артистки. Руска публіка почитла свою семлячку варз при ві: іходи на естраду пишними букетами а під копець кошем цвітів, натиканих білетачи, з синьо-голубими лентами. Як на першій концерті так і тепер фортепьяновий акомпаньмент від проф. Франц Найгавер, а також військова оркестра 15. полку піхоти, під управою свого запальмайстра дуже гарно відограла антракт з одної Гуновної опери і два соля на скрипку. Гакатизмівна ненависть ашехпольська до всего, що руске, виявлялась також і з нагоди дру-гого концерту „Rusinki“ п. Крушельницької. Не лиш приватними, але й друкованими брехнями газетними „брати вшехпольца“ те-роризували польську публіку, щоб не йшла на концерти і щоб сала „świecila rytmami“. Се їм, головою завляки Русинам, не так то й удало ся, а ті а Поляки, що навіть поку-пували білети а не поприходили, можуть хі-ба лише жалувати утрати того справдішного духового пурю, яким розкошувала ся руска публіка і таа часть польської, котра не дала ся стероризувати вшехпольскому башиб-ицтву...

Львів, ул. Фредра
порукає знамениті тіста по 3 кр.
882

Пешунує гя описанка до певного і ре-тоного інтересу в невеличкім капіталом. — Ближні вісткі (письменні) в „Рускім Соколі“ у Львові, ул. Коперника 9.
880

Проту звернути парасоль, забраний ві виторок зі „Союза“!

Календар: Пий: Полна Богоса. (лат.: Двопоя-ва); ватра: Калєграт (лат.: Франца); поватра: Хор Вачослав (лат.: Пазька).

Репертуар руского театру (тепер в Козові) — сая іпадиної каси ві виторок 10 с. м. „Міщани“ сцени з жита і 4 діях М. Горького; в виторок 12 с. м. „Катери-на“ народна опера в 3 діях Аркаса; в суботу 14 с. м. „Барон цаганський“, опера в 3 діях Штрауса; в не-ділю 16 с. м. „На дні“ сцени з жита і 4 діях М. Горького Абонамент і-радий на шість вистав 15 кор. Абонамент II радий на шість вистав 10 кор. Початок о годінї 8 п'ячєром.

Бібліотека, театри і музеї у Львові:
Бібліотека тов. Ім. Шевченка (ул. Чарницького ч. 28) отво-рена в сєреду і суботу від год. 4—7 по поз. (крім свят).
— Бібліотека „Нар. Дому“ ві старок, сєреду п'ятницю і суботу від 8—1 і від 3—6. — Бібліотека унієрситетська від 8—1 рано і від 4— по поз. в суботу лєне рано. — Бібліотека Осєо хіля-єська від 8—9 по дєнь окрім неділі і польських свят.
— Музей „Просвіти“, Статоринітського Ін-статута і Тов. Ім. Шевченка в год. поплудно-вих від 3—6. — Музей Лідущицький (ул. Теа-тральна ч. 18.) від 10—1, п дні звич. за аголошєням від год. 10—1. — Музей Осєо хіляєський а дні звич. від 9—1, а ві старок і п'ятницю також по поз. від 8—6.

Тижнєве справозданє торговельної пала-ти ві Львова за час від 1 до 8 жовтня 1905. Валюта коронова. Ціна за 50 килгр. Іосо Львів. Пшениця стара 7-85 до 8-05 а на термін 7-50 до 7-60. Жито старє 5-85 до 6-05 а на термін 5-60 до 5-70. Ячміннє броварний 6-15 до 6-55, а пастівний 5-35 до 5-80, овєс оброчний 6— до 6-20, грєчна — до —, кукуруза готова — до —, а нова — до —, просє — до —, горох до варєня 8-25 до 8-85, насінєний 6-50 до 6-80, вина 5-75 до 6-10, 5-5 — до —, бобик 5-75 до 6-10, ріпак 11-40 до 11-50, льнянна — до —, насінє льняна 10-10 до 10-40, насінє конопляна 9— до 9-25, хміль (за 50 кіло) 50— до 70—, нафта звичайна 18— до 18—, сальєнова 20— до 21—, коношина червона 55— до 65—, біла 45— до 52-50, шведска 45— до 55—, тумака — до —, Спиритус Іосо за 10,000 літрів 36-70 до 37—.

Зміна помешканя.

Д-р Володимир Кобринський
лікар негуг: внутрішних, хірургії і акушеря
мєткає телєр
Ринок ч. 3, І. п. (ріг Домініканської).
874

окуліст

Д-р ЯРОСЛАВ ГРУШКЕВИЧ
переніє ся зі Львова до Тернополя. Ор-динує в пасажи Адлера. 835 5-8

Спеціаліст в діточих недугах
Д-р В. Гукевич
дополітній асистент ч. н. ювілейного шпиталю діточого у Відні 837
ордин. від 3—5 год. ул. Гродзіцких ч. 4, І. п.

Яко добру і певну льокацію

порукаємо.
4^{1/2} % Листи гіпотечні,
4 % Листи гіпотечні коровові,
5 % Листи гіпотечні преміовані,
4 % Листи Тов. кред. земского,
4^{1/2} % Листи Банку краєвого,
5 % Облігації Банку краєвого,
4 % Позичку краєву,
4 % Облігації проінанційні і всякі рентн державні.
Папери ті продаємо і купуємо по найточ-нішим курєй деннім
КОНТОРА ВИМІНИ 374
п. к. упр. акц. Банку галиц. гіпотечного.

Маттоні ого
GIESSHÜBLER
природна щавя алькалічна.

Копіювання і Гєз
Оптики і Жєжєнік у Львові плацє Гєжєнік ч. І.
протєв Банку Гіпотєчного на адіаціях плаці
Гєжєнік поручають

Барометри аверойди по 7, 8 і 10 К, най-ліпші по 12, 16, 20 і 24 К. — **Льорнетки** польні по 12, 16, 24 і вше. Заразом по-рукаємо в найбільш-ім виборі окуляри, цвікєри, люпи і всілякі інші прибори оптичні всілякі направи налагоджує ся як найкортше і найдешєвше.
11-3

КРАКІВСКА ЦУКОРНЯ Ученик VIII кл. гімназ. без всяких средот удер-жання до дальшої науки, глядає відповідного занятя у Львові або на провінції. Ласкаві вго-домєня під адр. В. Макару-ка ул. Шварнова ч. 1, II. по-верх. 3-3

Пешунує гя описанка до певного і ре-тоного інтересу в невеличкім капіталом. — Ближні вісткі (письменні) в „Рускім Соколі“ у Львові, ул. Коперника 9.
880

Харч міркованих цінах міркованих Т. Р. ул. Шварнова ч. 1 партєр 1-5

Гімназійальний абітурієнт
екстернієт, адібний інструктор глядає лекції на сєсо на ці-або на провінції. Ласкаві аголошеня на доменє під адр. В. Макару-ка ул. Шварнова ч. 1, II. по-верх. 3-3

Правни-табуляріст глядає за-пнята. Ін-формаційна комісія тов. „Ана-демічна Громада“, Вірменська ч. 30, І. п. 787 3-5

Академік шукає лекції на село на цілий рік. Зголошена під: Львів, Паньска ч. 27, Двожан. 2-3

Потукує ся інструктор на село до ученика IV. кл. шкіль народних на цілий рік — за удержане і умірковане винагороджене. Зголошена до адмін. „Діла“ 2-3

ПРАВНИК спеціаліст в математиці і німецькій, шукає лекції або бюрового заняття. Якщо вправний дірігент міг би обняти відповідну посаду в яком руській сьвітацтві товаристві, заложити есентуально вести хор і оркестру. Може уділяти також гри на цитрі. Оферти прошу прислати під „Музик“ Львів, Ринок 36, у п. Тютюка. 873 4-3

Земля на продаж для хліборобів!

Під містом Коломиї є до розпродажу (парцеляції) кількості моргів добре справленої, видатної землі, рібний ставок і малий млин. Хто хоче купити той землі, нехай зголосить ся лично або письмом до: Д-ра Стефана Федака у Львові (ул. Сикстуска ч. 48) або Дра Леся Кульчицького в Коломиї (в Народнім Домі.) 889 1-10

Курс танців вже розпочав ся у зівній від давна школі **МАРІ** **ШТЕНГЕЛЬ ТАВОР** уліця Шептицьких, ч. 7. Гонорар приступний. 875

Дешеве чесне **Піре на постіль** 5 кт.: сьвітло дерте К 9-10, ліпка К 12. біле як пух м'яке К 18, К 24, біле як сьвітло і м'яке як пух К 30, К 35. Виснаєсь оплатно за поштовою післяплатою. Заміна або зворот за оплаченем перта допускають ся. **BENEDIKT SACHSEL Lobes 157** 261 почта Пільно, Чехи. 6-8

ЖІНОЧІ КАПЕЛЮХИ БОА воальги, шлібні вельбоні, Капелюхи жалобні все у величій виборі 873 поруче 3-10 **ЛЮДМИЛА СПОЖАРСКА** у Львові, Академічна 2.

Театр ріжнородностей **DEPENDENCE BRISTOL** щодень представлене першорядних артистів, дві сензацийні 782 комедії. Родина програма. Початок о год. 8 1/2. 2-8

Накладом „Сокільського Базару“ у Львові вишла друга серия першості листів, окрашених вишисками складаюча ся з 19 карт і коштує 1 К — штука 12 с. Зміст серії:

1. Монограм Сокопа.
2. Герб України по обох боках кордону.
3. Шевченко.
4. Хмельницький на коні.
5. В'їд наддунайської Стіни.
6. Благане о помишуване за судженого.
7. Козацька зброя.
8. Нутро козацького табору.
9. Заяв на суд. 789 9-25
10. Могила В. Барвінського на Личак. пантари у Львові.

Навожене лун **Жужлевою мучкою Томаса**

найліпшим і найдешевшим навозом фосфоровим під всі управні рослини. Чим більша грасть мук, тим дешевше припадає 1 кг. % фосфорової кислоти, тому, що кошти перевозу мук високо- і низько процентової є однакою. Крім сего високо процентова мук ручить за фабрикат без замиту, підчас коли мук низькопроцентова є часто фальсифікатом.

ІІ Бачність на знак „Зоря“ ІІ

Генеральний репрезентант „Фабрик фосфорів Томаса“ в Берліні, **ІОСИФ НАРРАХ**, у Львові, ул. Гайлонська ч. 22. Цінники і обясненя даром і оплатно. 604 18-25

Сензацийна новість!

Окраса для кожного християнського мешканця!

Фігури представляючі серце Ісуса серце Марії і ангела охоронителя!

Ті красні фігури суч з білого, рожевого або синього скла, викинені на вірці артистичних моделей. Висота одної фігури висноєть 35 см. вага 2 1/2 кг., спочиває на великій гарній підставі і впливає передовсім обовязок нічного сьвітла. З задю кожної фігури неходять ся лампочки на оливу. В темній комнаті, коли лампочка засьвітлена, сяють **серце Ісуса і серце Марії** в давнім, притягаючій сьвітлі, що ділає на кожного торжественно. Кожду фігуру виснає ся із сьвітлом „карбона“ (горить без одми два роки) і коштує лише К 6.

Через заощаджене на оливі не коштує фігура майже нічо. 877 1-1

Головний склад: **ЮЛІОС ФЕКЕТЕ**, Відень, V/I. Schönbrunnerstrasse 31/D.

РОБІТНЯ ПОВОЗІВ **МИХАЙЛА БИЧИШИНА** Львів, ул. Замарстинівська ч. 21 а.

Заложена в році 1896, приймає всілякі наприви повоів і виконує замовлення на нові повои по приступних цінах з гарантією за добрий виріб, понадто має їх на складі, а крім того шквирті фаетони і легувські візки. Старі повои бере в коміс, або замінює за нові за есентуальною доплатою. 881 2-13

Заряд Товариства „Ризниця“ має честь повідомити що з **днем 26 вересня 1905 р. отворив** другу з ряду філію в Станіславові ул. Казимирівська ч. 8 і поручає Веч. Духовенству, Чест. Брацтвам церковним передовсім Епархії Станіславівській закупио всяких знарядів церковних. Маючи громадні зношеня з перворядними фірмами заграйчаними і краєвими і платячи готівкою всі товари купувати і продавати без конкуренції всякій товар по найдешевших цінах, а половину заробку нашого передаємо що року на гуманітарні цілі вказані статутном, як сьвідчать щорічні справозданя. Відкажуєм ся на нашу 12-літню практику і честну службу для слави Божої і окраси наших Церквей і просимо о дальшу піддержку сєї єдиної чисто сьвященної інституції. — **Дирекція Ризниці.** 850 6-11

Що? — Тато дозволили, атже се АНТИНІКОТИНОВІ ТУТКИ ЯКОБІ.

ПОЗІР! Правдиві лише в коробках від цигар.

Ц. к. графів спеціаль-ностей В. БАЙНЬСЬКОГО Львів. 2-26

НАЙДЕШЕВШЕ ЖЕРЕЛО **Магазин Футер** **М. А. АВГУСТИНА** у Львові, ул. Театральна ч. 7 (напроти головного входу до костела катедрального)

поручає всякого рода **футра, гарнітури, шапки, верхи до футер і пр.**

БОА в різних форматах і гатунках у величезній виборі.

Цінники на жадане даром і оплачено. 856 4-20

EPILEPSI

Хто занепадає на падачку, корчі і т. п. нервові недуги, нехай зажадає брошури про се. Виснає даром і оплатно **Schwen-Apothek, Frankfurt a. M.** 163 92-52

Подяка і признане.

Дві хоругви, дві патериці, хрест походний і много дрібніших церковних річий доставила торгова церковних потреб **ФЕДОРА ОЛІАРНИКА** у Львові, ул. Театральна ч. 3, до нашої Церкви. Позаяк згаданий товар артистично викинений а до того відотуплений нам по низькій ціні, прото поручаємо торговлю Ф. Оліарника Вир. Отцям Духовним і всім Брацтвам церковним.

Темля Вечкова перша, **Марія Смерка** друга Сестриця, о. **Бородайкевич** парох Ракова. 835 6-6

„Сокільський Базар“

одного українська фірма шкільних і канцелярських приборів поручає свій багато заосмотрений склад в виробі паперови галантерейні, гуцульські і т. п. Вироби з глини, як тарелі, вазони, флаконки в цеглі, попельнички і т. д. — Вироби гуцульські, як топірні, сердаки, шапочки, пояси, тарелі і т. п. — Вироби а папюроків, як герданя, полей і т. д. — Вишкванки, як краватки, сорочки, обрус, ручники, сьвиртки і т. д. — Образи і портрети. — Сокільські ланцюжки. — Першесті листки. — Сокільські тутки і папери.

„СОКІЛЬСКИЙ БАЗАР“ виконує кредові портрети з фотографій в ціні від 12 К.

„СОКІЛЬСКИЙ БАЗАР“ продає усі українські часовики і календарі і посередничать у всіх торговельних ділах.

Замовлення доконує оборотною поштою. — При більших замовленнях дає опуст. 789 12-25

ГАРАЗДІ **„Сокільський Базар“ у Львові ул. Русна ч. 1.**

ОДИНОКЕ РУСКЕ ЗАВЕДЕНЕ АРТ. ЛІТОГРАФІЧНЕ під фірмою: **АНДРІЙ АНДРЕЙЧИН і СПІЛКА** Львів, ул. Коперника ч. 17.

Виготовляє білети візитові, запрошеня на вінчання, бані і вечери, грамоти, образи, варіететні папери, мали, ноти, етикетки, плякати і взагалі всі роботи, які входять в обсяг літографії.

Поручену роботу виготовляє ся на час і можливо дешево. **Машины порушані силою електричною!** 544 32-2

„Народна Гостинниця“ стоваришене зареєстроване з обмеженою порукою **будує у Львові свій власний готель.**

Чим більше заінтересована омаже в тій справі наша суспільність, тим скорше буде сей триповерховий дім укинчений і відданий до публичного ужитку. Заінтересоване і признане важности підприємства „Народної Гостинниці“, котре ширити буде відомости нового у нас промислу, омаже наша суспільність члосенням вписуванем в члени нашого товариства і показанню своїх капіталів, від котрих то льокацій платимо 5%. — Жертви не жадаємо, але даємо нагоду певної і користної алокації капіталів, що припорить есентуальні доходи, а народній нашій справі хосен в загальнім значінню. — Адреса нашого товариства: **„Народна Гостинниця“ у Львові, ринок 36.** **УПРАВА.** 751 8-2

Рух селісничих поїздів **важний від 1 мая 1905 після середньо-європейського часу.**

Де Львова на дворець головний прихедать:

З Іцкан 12-20, 6-10, 1-40, 5-45, 9-10, Воронки (від 1/7 до 30/9 в неділю і сьвята), Десятина (від 1/10 до 30/4), Коломиї (від 1/6 до 30/9 що не ділі і сьвята) Керезмега (від 1/5 до 30/9), Серета (від 1/7 до 31/8), Вергмета (в понеділок), Кидачева (від 1/5 до 30/9 в неділі і сьвята).

Кривога 2-31, 6-1, 8-50, 1-30, 5-25, 8-10, 9-55, Нозого Санка (від 25/6 до 15/9) Яска (від 1/7 до 15/9), 7-20, 11-55, 2-30, 10-20.

Підвожочис 7-29, 11-45, 10-50.

Лавочного 7-50.

Рави рускої 7-50.

Станіславова 8-05.

Самбора 8-15, 1-50, 9-20*.

Яворова 8-18, 4-32.

Коломиї 10-05.

Ряшева 10-35.

Тухлі 3-45 (від 15/6 до 30/9), Ожого (від 1/5 до 30/9), 5-1.

На Підзамче **Підвожочис** 7-1, 2-15, 5-15, 10-1*.

Поїзди львівські.

Врухович від 14/5 до 10/9 6-50, 7-50, рано, 9-55 (ранд) похудем (тіжко в неділі і рм.-нат. сьвята, 1-45 похудем (тіжко в неділі і рм.-нат. сьвята), 3-05, 4-16, 5-1, похудем. 7-41, 8-55 веч. 8-18 рано, 1-15 похудем (від 1/5 до 30/9), 4-32 похудем, 8-45 вечер (від 14/5 до 10/9, і 9-25 вечер (від 14/5 до 10/9) тіжко що не ділі і сьвята).

Щирця 10-10 вечер (від 1/6 до 10/9 в неділі і рм.-нат. сьвята).

Любія 10-10 вечер (від 14/5 до 10/9 в неділі і рм.-нат. сьвята).

31 Львова з головного двірця відходять:

До Кривога 12-45, 4-15, 8-25, 8-35, 2-50, 6-35*, 11-1*, Закопаного (від 25/6 до 15/9), Освенціма (від 25/6 до 15/9), Велічя (від 1/5 до 24/6) і (від 16/9 до 30/4).

Іцкан 2-51, 6-15, 9-20, 2-40, 10-40*, Керезмега (від 1/5 до 30/9), Дорин-Ватри (від 1/7 до 31/8), Воронки (від 1/7 до 30/9) що не ділі і сьвята).

Підвожочис 6-30, 10-55, 2-1, 9-1*, 11-05*.

Яворова 6-55, 5-58.

Лавочного 7-30, 2-55, 6-25*, Кокавини (від 1/5 до 30/9 що не ділі і сьвята).

Самбора 9-1, 4-20, 10-55*.

Велічя 11-10.

Ряшева 4-10.

Коломиї 5-50.

Рави рускої 7-30*.

Перемішля 10-05* (від 1/5 до 30/9) Хирова, Ясла.

Стрия 11-10*.

3 Підзамча **Підвожочис** 6-43, 11-15, 2-13, 9-23*.

Поїзди львівські:

Врухович від 14/5 до 10/9 6-50 рано, 8-30 рано (тіжко що не ділі і сьвята рм.-нат.) 12-30 похудем (тіжко що не ділі і сьвята рм.-нат.) 2-10, 3-20 похудем. 6-10, 7-30 і 7-55 вечер.

Рави рускої 11-15 в ноти кожної неділі.

Якова 6-55 рано, 9-15 передпохудем (від 1/5 до 30/9) 1-35 похудем (від 14/5 до 10/9 в неділі і рм.-нат. сьвята) 3-08 похудем (від 14/5 до 10/9) 5-58 похудем.

Щирця 1-55 похудем (від 1/6 до 10/9 в неділі і рм.-нат. сьвята).

Любія 2-15 похудем (від 14/5 до 10/9 що не ділі і рм.-нат. сьвята).

Примітня. Поїзди послильні дружокми є черевними тостами; кожний кітлі є важачий есентуаль. Ноза кітла члосить ся від 6 год. вечір до 5 мінує 59 рано.

Значайні білети іди як ваном білети всаного мнного рода, інжесеровані провідники, розклада іди і т. д. можіт бувати через цілий день в мілкім бьрі ч. к. державних закінчик, насам Рауамака ч. 9.

868 9—

намір Руск. Тов. педагогічне і сего року устроїти у Львові і по цілм краю серію популярно-наукових відбитків, приміснених до місцевих відносин, а відповідних для ширших верств рускої суспільності а також для молодіж. Ціль сих відбитків в двох: раз щоб по найдавніших застатках краю, се є по місцях і по селах просвічувати і усвідомляти ширший загаль рускої суспільності, а друге, щоб привертати як найбільше фондів на удержане обох приватних жіночих шкіл Товариства се є: п'ятикласової школи віділової ім Шевченка і семінарній учительської, що виховує руске жіноцтво і учительство в народній дусі. З огляду на се, виділ Руск. тов. педагогічного звертає ся до всіх своїх філій і в кожній з них педагогічних а зазивом, щоб безпрочно сирисили відповідні комітети, які зайняти би ся сею гадкою і вже в сім місяці ввели її в життя і тим чином допомогли головному виділові в праці для добра руского народу і суспільності. Виділ звертає ся також до всіх П. Т. прихильників рускої науки і народної ідеї, щоб зводили згодувати свої відбитки по містах і місцях на руки виділів філіяльних а у Львові на руки головного виділу Руск. Тов. педагогічного ул. Сикстуса ч. 47. Відбитки у Львові будуть відбивати ся в селі VI. класи рускої гімназії (Народний дім III. пов.) — Виділ Руск. Тов. пед. має повну надію, що ціла галицька Русь зрозуміє і відчує его ідею і підіпре се гарне діло всіми своїми силами, так щоб руске слово і наука обняли весь руский нарід і подали ему світлість правди і науки в рідній матерній мові. — *Виділ Руск. Тов. педагогічного у Львові.*

— **3 молочарської організації.** Дня 2 с. м. отворили при читальні „Прогресу“ в Яйківцях пов. жидичівського молочарську спілку. За старанем виділу тої читальні упрощено о. Остапа Нижанковського пароха з Завадова і організатора молочарських спілок в Стрийщині, щоб своїми радами та інформаціями був помічний в задоволенні такої спілки і в Яйківцях. І справді о. Нижанковський не тільки що прийшов в поміч зі всією парохою — записав зараз всі потрібні до того машини і вивіз у себе в Завадові двох людей в Яйківцеві, але ще й сам в день отворення спілки мав споти і непогоди, маво дакегого віддаєня, бо більше як 5 миль, приїхав, сам устаткував машини, сам довершив чину благословення і сам власною рукою пустив в рух цілу машинерію. І крім того о. Нижанковський в краснорічливих словах промовляв до зібраного народу, закликаючи до нового діла, до нового хлопського промислу, вказуючи при тім всі користі, які сей промисл може привести наповню народова. Честь Вам і подяка, о. Нижанковський, за Ваші неутруди і бажаня щоб до тої всієїм задоволенні вже Вами спілки ще дві вісімки прибули, так щоб бодай 888 таких спілок повстало на нашій рускій землі. — *Виділ читальні.*

— **Доставка жита і вівса для війська.** Адміністративна комісія повітового військового магазину у Львові розписала офертову ліцензію на доставу жита і вівса продуцентам на рік 1905/6. Ближні поясненія уділяють на зажаданє управи провіантального магазину у Львові, або філії его в Бережанах, Камініці струмилівій, Мостах великих і Жовкві.

— **Власть темноти.** В однім селі під Могилевом селянин Серський, вірний в забобон, що як найотіе землі вроду 60 невинних дітей, то відкрив скарби, мав до ліса дітей і там їх в ямі убивав. Жидарми зловили его саме в хвили, коли убивав третю дитину, а коло него лежало шестеро яванних дітей, призначених на смерть. Серський признав ся, що крім тих трох дітей убив передтам вже семеро кмих.

— **Дрібні вісті.** Д-р Володимир Мількович, надзвичайний професор черновецького університету, іменованний звичайним професором історії східної Європи при тім же університеті.

В Саджавках, скалатського повіта, украдено вночі промислову касу, в котрій було крім численних скриптів довжних також 400 корон готівки. Каса містилася ся в мешканню одного з господарів. На другий день найдено розбиту скринку на полі.

В Городку довершено скритоубийство на особі Марії Врублевської. Невисхідний убийник, що довершено злочину, повісив її, аби збаламутити власті, немов нещасна допустила ся самоубийства.

Д-р Андрій Чайковський переніс ся із Скольного до Рогатин і там веде свою адвокатську канцелярію.

В передодні онодішого судного дня помер рабін львівського старозаконного галагу Ісаак Шмелькес в 79 році життя.

Перемисльський єпископ Чехович був вчора у цісаря на аудієнції.

Збори і засідання.

— **Довірочні збори української академічної молодіжні** відбулись ся в середу дня 11 с. м. о 6 год. ввечері в львівській „Академічній Громаді“ ул. Вірменська ч. 30, I. пов. З огляду на велику вагу справи просить ся товаришів о як найчисленнішу участь. — *Р. Курбас, Насельський.*

Померли

— **Леонтий Любінецький**, парох в Сорочах чернівецького деканату, надійний криштанський віданець, упокоїв ся дня 7 с. м. в 82 році життя а 62 священицтва. Покійний

відзначував ся праведністю і мав задлятого велике поважання в народі і в кругах духовенства. В. с. п.

— **Іван Рудченко**, звідний український етнограф, член ради, російського міністра фінансів, помер дня 1 с. м. у Фінляндії. Покійний звідний як збирач продуктів української народної творчості. В молодих літах з'їздив всю російську Україну, записуючи пісні, казки, загадки, приповідки і т. п. Частіше зібраного ним в народних уст матеріалу вийшла в его „Нагодна книжно-російська казка“ (Київ, 1869—1870), що представляють перший збірник українських казок в тім виді, в яким вони записані безпосередньо із слів рідних оповідачів. Той збірник цінить ся в нашій етнографічній літературі, аме ще більше цінним вкладом у українську етнографію являєть ся его збірник „Чумацькі народні пісні“ (Київ, 1874), в котрих зведені варіанти всіх до тої пори звісних пісень, співаних запорожцями і північними чумаками.

— **Александра Гарбовська**, донечка о. Николася і Густави Гарбовських, упокоїла ся в Орові дня 4 жовтня в третім році життя! В. П. П.

Галицький сойм.

Перше засідане

в дня 10 жовтня 1905. (Засідане 32-ге, II-гої сесії, VIII каденції).

Засідане отворено о год. 11¼. Сойм вібраний доволі численно. З руских послів являв ся всі в звіймкою Охримовича і о. Мандичевського, а далі послі вірніші: митрополита і єпископів. Газетні також переповнені.

Перший забрав слово маршалок краєвий г-р Вадені і виголосив довшу промову, в якій обговорив важливі справи і предложеня, що мають бути внесені на біжучій сесії. В справі парцеляції заповіс маршалока, що виділ краєвий не предложить спеціального якогось закону, але в формі справоздаєня подістї директив, які мають на меті зробити приватну „секуляризацію“ парцеляцію неможливою. (З се тільки нині форма дня тої самої річі, бо виділ краєвий зрозумів, що закон з обмеженням свободного обороту землею не міг би ніколи одержати цісарської санкції) — *Ред.* Відтак зазначив маршалок, що предложеня о рентових осягах одержало вже цісарську санкцію та в найближшій будучності віде в життя. На тії сесії наступить вже вибір двох членів рентової комісії, яка скомплетувавши ся розпочне свою діяльність. Також закон о бюрах посередництва праці візьмуть звідня верх над приватними того рода бюроми і агенціями. Задля утворення краєвого дому поправи для невинних переступників, припорушено соймом, виділ краєвий набуде вже покістї Прибичі в повіті добромисльським, але дотична оферта виділу не одержала еще апробати центрального правительства. Важною річю — казав далі маршалок — буде на сій сесії kwestія урегульованя краєвих фінансів, а в тім напрямі будуть внесені перед сойм два предложеня — одно: що до піднесення податку від пива з 1-70 К на 8 корон, з чого край одержать річно новий дохід в загальній сумі 6,426,000 корон, а друге: піднесення оплат від веденя шиняв, котрі будуть розкладати ся через т. зв. опіюничі комісії, а який має дати краєви дохід в висоті до найменше сім мільонів. Від підписки податку на пиво будуть вільні лише Львів і Краків, з огляду на тасарі, які ці два міста цювають на тублячній цілі. Загальний дохід, який край здобуде обома реформами, внесе суму річно, після приближеного обчислення дотеперішної консумції: 13,426,900 корон.

Свою промову закінчив маршалок спідуючим уступом:

„Дня 30 мая с. р. вислав Найяснійший Пам відручне письмом до намісника краю, в яким відповів свій дозвіл в р. 1897, щоб Вавель коштом краю перемінене на его резиденцію.“

Виділ краєвий, одержавши се письмо, вислав сейчас на руки намісника письмом з подякою, а нині представляє соймом так письмом цісаря як і відповідь краєвого виділу.

„Uczuciem wdzięczności za ten nowy akt łaski Najmilszego naszego Cesarza i Króla — переповнені суть наші серця в хвили, коли розпочинаємо наші наради.“

„Так чують нех-ї буде висловом окля, який підписано: Najmilszemu Cesarz i król niech żyje!“

Підчас виголосовуваня повного уступу в справі маршалока всі послі Поляки встали в містці і біли одеска — рускі послі встали на своїх місцях і не вставали.

На оклику в честь цісаря і „короля“ маршалок закінчив свою промову, в якій находив ся також уступ виголошений в мові рускій:

„Предлагаемо сій Вис. Палаті такж внесе, щоб виділ краєвий уповновласнено до користаня з банку краєвого на рік нас райфайзенських. Внесе се припоруцаю щиро прихильності сій Вис. палати, бо думаю, що дума сама під впливом економічним в здоровя і належить ей піддержати, тим більше, що закорінена ся вже і приносить люд-

ности всілякі користі. Пригадую жити, що коли райфайзенський по 6 років істнував зібрав 12 мільонів ощадности, які оставали доси непродуктивними а тепер дали сімській людности найдешевшого і найдодішнього кредиту в висоті 16 мільонів корон.“

По маршалку промовляв намісник г-р. Потоцький і обговорював передовсім діяльність нової ради шкільної, а відтак справу розділюваня підмог а причини елементарних нещастя. В справі шкільній заповіс, що наступить утвореня нової посади інспектора на округ зборівський і одного інспектора краєвого для народного шкільництва. Нових народних шкіл зорганізовано в минулм році 94 а часом учителів народних зросло в тім самім часі в кваліфікацію о 280. В обсягу шкільництва середного оут до заготовленя нові гімназії у Львові (VII), Мельцу, Станіславові (руска), філії у Львові (V), Кракові (IV), Перемислі і Тернополі. В сім році будуть утворені нові гімназії в Сокалі і Горниці. „Nie uważam jednak za fakt przyszły“ — замітив при тім намісник — що в посляднім році зросло надто фреквенція учеників в середніх школах; бою ся, чи найдуть ві так уніжені гімназисти відповідне удержане. (В тавім случаю належить здержати далі кресане гімназій польських, бо руска молодіж буде мати де примістити ся — в адміністративній, де нема доси майже ні одного Русина, в судівничій, де доси в Русинів всього насього 25 проц., в шкільничій а в кінці і в занятях „вільних“ як прим. в заводі ліварським і адвокатурі! — *Ред.*) Вкінці обговорював намісник справу субвенцій з причини елементарних нещастя і оправдував віддане до тичахъ вост „Gal. Tow. gospodarskie“ і „Kółka rolnicze“, в сей сій сіб, що вібачає се інституції, які обнимають людність обох в родностей краю.

Оден уступ своєї промови виголосив намісник по руски.

Deputacya do króla.

Відтак уділяв сойм на внесе маршалка деяких відпусток вільном послан, по чім пос. Тарновський поставив внесе:

Щоб в огляду на ант заски цісаря і короля, котрий згодив ся замінити Вавель на свою резиденцію, вислати окрем у депутата від сойма, для задоволення подяки цісареві і королеві особисто.

Протест Русинів.

На се забрав слово пос. д-р Олесницький і іменем рускої репрезентації і руского народа відчитав спідуючу

Декларацию:

Уступ письма цісарского з 30-ого мая 1905, в котрім сказано, що уряджене резиденції цісарської на Вавелю єсть сповненем бажаня краю, опираєсь очевидно на хибних інформаціях і ми зі становища руского народу в Галичині, становлячого половину населеня сего краю, мусимо противставити тому уступови зовсім відмінний стан річі.

Руский нарід не мав би нічого против урядженя резиденції Цісаря Австрії на землі польській і в давній польській столиці, наколи б з тим фактом не були консеквенції політичні, дотикаючі також східної Галичини — отже землі споконвічно рускої, на котрій руский нарід хоче і має право бути також господарем.

Коли-ж до сего факту весь загаль польський явво і голосно привязує далекосяглі політичні консеквенції, які відносять ся до цілої, отже також і східної Галичини, — коли добачає в нім офіційальне узнане польських претенсій до цілого краю і важний крок до здійсненя ідеалу польських політиків і вилученя напото краю з дотеперішної его правно-державної звязи з Австрією і цілковитого підданя его під польську управу, — коли вкінці здійснене сего польського бажаня довершити ся має при участі значних фондів краєвих, отже і руского народу; — ми рускі послі яко репрезентанти народа, котрий памятає добре свою 500 літню судбу під панованем польським і бачить та чуже своє заневолене під польським режимом в сучасній Австрії; стоючи на основі історичного факту, що східна часть Галичини перейшла колись під Польщу дорогою забору, а при першій поділї Польщі дісталась під пановане Австрії яко дідитво корони угорської отже на зовсім окремим титулі як землі польські становлячі нині Галичину західну, і до нині творить окрему цілість національну — застерігаємось передовсім против надаваня фактови відбудови замку вавельського повисше згаданого правно-політичного характеру і значеня, протестуємо против санкціонуваня тим фактом претенсій польского народу до східної Галичини, як також против ужитя на цілі

відбудови руского гроша податкового, та зважимо, що всякі окупаційні і демонстраційні виходи в тії справи в сей палати, не можуть мати характеру заяв Сойму Галицького, а хіба послів одної лише польської народности.

Голосоване.

Протест д-ра Олесницького викидав очевидяком констернацію в цілій палаті і треба було вдати кілька хвилі, поки приступлено до голосованя.

Внесенє Тарновського прийнято голосами польськими проти голосу Русинів.

Конець сесії.

Відтак заагоджено ще кілька дрібних справ а на запит пос. Стапінського і д-ра Олесницького, що робить комісія в внесенем виборчої реформи заявив маршалок, що сам постарав ся, аби дотична справа вийшла на повну палату еще протатом сего місяця.

Спідуюче засідане визначено, на завтра, год. 11 рано.

На руки пос. Олесницького вийшли петиції 88 громад повітів бережанського, підгаєцького і рогатинського, береж. філії „Прогресу“ і береж. Селянської Ради“ о заснованє рускої гімназії в Бережанах. Таві самі петиції видали також в повіті самбірського о заснованє рускої гімназії в Самборі.

— До нинішнього числа „Діла“ допускаєм яво додаток 4 аркуш „Фараона“.

Календарі: Імлі: Калістрата (лат.: Франца); австр.: Кор. Вавельська (лат.: Панаки); познатра: Каринка (лат.: Максиміліана).

Репертуар руского театру (тепер в Коломиї) — сали щадничі касп.: в четвер 12 с. м. „Катерина“ народна опера в 3 діях Аркиса; в суботу 14 с. м. „Варон цаганський“, опера в 3 діях Штрауса; в неділю 15 с. м. „На дві“ сцени з життя в 4 діях М. Горького Абонамент Г-ридиний на п'ять вистав 15 кор. Абонамент II-ридиний на п'ять вистав 10 кор. Початок о годині 8 в черем.

— **Дирекція Товариства „Труд“** завідомляє отим, що курс вроду сувонь розпочне ся 1 жовтня с. р. а тривати буде два місяці. Наува що другий день від 3-тої до 6-тої год. в полудня. Зголошеня приймає ся тільки в товаристві родичів або опікунів. Оплати з гори а то: вписового 4 корони, за науку шість місяців 6 корон а за крії тридцять кор. на раз. По трох місяцях платної науки, мають учениці право повістати в робітничі товариства на безплатній практиці через дальших три місяці. По укінченю курсу мають учениці вказати ся перед дирекцією товариства з поштуу в науці виготовленими роботами як також біглюстю в рисунку і вроду а в случаю вкислуду одержать учениці повсьдичне учащаня на курс. 833 3—8

Надіслане.

Прощу Р. Тустановського подати мені чим скорше свою адресу. 884 2—2 *І. Гаврилюк.*

Спеціаліст в діточих недугах
Д-р В. Гукевич

докопільний асистент ц. ж. ювілейного шпиталю діткогого у Відні 837
ордін. від 3—5 год. ул. Гродзіцких ч. 4, I. п.

Адвокат д-р Кос

КАПУШИ

гляд в рутинованого конципліента. 591 1—7

РЕСТАВРАЦІЯ

Поручає ся реставрацію, пазарно і торговлю вини МАРКА ПОМЕРАНЦА. Кухня у власній управі, дешеве як ввезд. В акада всі руки дешеві. 3 показані 756 **М. ПОМЕРАНЦ**, реставратор Рано ч. 7.

Календаричний і Сын

Вітчим і Матерію у Львові: площа Галицька ч. 1. против Банку Гіпотетичного на позначках площі Галицької поручають.

Барометри aneroidi по 7, 8 і 10 К, найліпші по 12, 16, 20 і 24 К. — **Льорнетки** польні по 12, 16, 24 і вше. Зразом поручаємо в найбільшій виборі окуляри, цвікери, лупи і всілякі інші прибори оптичні всілякі направи подагоджує ся як найскорше і найдешевше. 4185

Академія шукає лекції на селі на цілій рік. Зголошеня під: Львів, Пальська 27 Дюжак. 1—3

Здоровий, домовий харч, ціна ціни вимісане. Старобинська ч. 35, I. п. 708 1—5

Академія шукає лекції на селі. Мова тихос в часі зям вивити хор. Ласкаві зголошеня на руки Діка „Народної Торговлі“ в Реклі. Зголошені. 1—3

Семинарист III. року гна дає лекції на селі. Зголошеня разом з уцінами пращані: „Семінарист“ poste restante Добросна. 1—1

Антоневич і Саркасеви

ул. Гетманська ч. 6
(коло готелю Вікторії).

Галантерейно-забавково-спортовий магазин

поручає новини в галантерей, забавках, приладах до подорожі і перфумерії по казочно низьких цінах.

Правний інструктор всіх сесійних редних шпід тукає лемці на селі. — Poste restante Д. П. 19 Львів.

3 покої з передпокою, кухнею і балконом до винаймання від 1 падолиста с. р. у. Головацького ч. 7, 1. пов. Перше місце мають Русини. 855 1-8

Хлопець гідний довіри, що скінчив виділову школу і І. курс сем. учит. з добрими свідоцтвами, вправний в писемні і рахунок, шукає посади свідчового працівника або писаря і т. п. Згодомешня: poste restante Н. М. 855 П. в Тьсьмениці. 1-1

ЗНАМЕНИТІ ЦУКРИ фунт 80 с. КАРМЕЛЬКІВ фунт 40 сот. поручає:

Фабрика Троцького Львів, ул. Фредри. 2-12

Поручаю літургічні вина (Messweine) під мою особисту гарантію від 33 кр. за літр австрійського і від 55 кр. за літр токарсько-самородного франко кожда станція. При замовленні прошу покласти на „Діло“

822 8-30 НАТУЛА ТЕПЕР.

Зоя Пильківна, патріотка Василя Пилькова, одержавши диплом в бухгалтерії звичайної і подвійної та касовості шукає місце в рускій інституції або склепі в характері касирки вгл. бухгалтерки. Згодомешня під Зою Пильків. Львів, ул. Коперника ч. 32.

Світло церковне і столове
з охоронною марною +. М. Ц. Н. Т. поручає
„НАРОДНА ТОРГОВЛЯ“
І-а найкраще по 172 кор. за 100 кильо.
II-а дуже добре по 156 кор. за 100 кильо.
III-а добре без знаку +. М. Ц. Н. Т. по 128 К за 100 кильо.
Від цих цін для церков 10 опусту.
Ціна І-а II-а 100 фабрика, III-а 100 станція Львів.
830 Світло наше горить ясно, не коптить і не спливає. 8-18

ПЕРША в ГАЛИЧИНІ РУСКА
торговля і рукоділля церковних знарядів
із золота, срібла і бронзи
Петра Дуткевича
в Станиславові, уліця Бельведерська ч. 4
продає по найнижчих цінах бальдахми, водоноси, брачні візки, дарохранительниця, гари, звінки, евангелія, кадильниця, кропила, кіноти, хрести, ліхтарі, вістарики до процесій, патериків, павуків, підставничих, плащаниць, суконок, шапів.
Золоту огнєво дуже тривало старі знищені чаші, по вилученню бувають посвящені Преосвящен. єпископом в Станиславові.
Великий склад ламп на вічне світло. — Зелених надгробних хрестів. — Великі знищені церковні знаряддя приймаю до огнєвого золочення, сріблення і бронювання. — Велика ліяря церковних явонів.
Дякую сердечно Всес. Духовенству і чест. Братствам церковним за численні замовлення і поручаюся ласкавим пам'яті на будуче.
З високим пошануванням: **П. ДУТКЕВИЧ.**

ФАБРИЧНИЙ СКАД БІЛІ
Найдешевша торгівля галантерейних товарів
АДОЛЬФА РАПША
у Львові Ринок ч. II (напроти тов. Просвіти.)
Поручає великий вибір мужського біла, краваток, рукавичок, парасолів, лісок, шкіряних виробів, російських кашубів, альбумів як також туалетного мила і пероюмерів.
Великий вибір пушок на цигарети, тютюну, гроші і олівки з гербом Руск.
Великий вибір біжутерії. 760

ЛЯРНЯ ДЗВОНІВ
АНТОНІЯ СЕРАФІНА
в КАЛУШИ
відзначена трома срібними медалями
виконує дзвони різної ваги і приймає ушкоджені дзвони до переливання в найкоротшім часі, а також має на складі готові дзвони різної ваги.
Дякуючи всім Вп. приходникам і фундаторам за всі дотеперішні замовлення, прошу о ласкаві замовлення так на поодинокі нові дзвони як і на цілі групи. За тривалість матеріалу і гармонійний звук моїх дзвонів ручу і для того осямляюся припоручити їх Вп. П. Т. Публіці.
З глибоким пошануванням
АНТОНІЙ СЕРАФІН.
70
Агентів не висилаю.

Театр Езера! ул. Янівська
число 2.
Від п'ятниці нова програма. Проба оратора при помочі різнородного самоходу „Ivet“ в Краснім.
857 1-1

Отримав маємо честь повідомити Всес. Духовенство і П. Т. рускої Публіки, що для 18 вересня с. р. отворили ми у Львові Ринок ч. 41 наш склад під фірмою:
СКЛАД ТИРОЛЬСКИХ ВИН
Е. Екс. Йосифа барона ді Паулього.
Поручаючись ласкавим агентам Всес. Духовенства і П. Т. рускої Публіки, маємо честь заявити їм, що вина наші є натуральні, за що гарантуємо. Продаж вин дитав в оригінальних етикетках і бочках. Висадка вин на провінцію відбуває ся в нашого вітного складу на Знесю. Поручаючись ласкавим агентам П. Т. Публіки осямаю з глибоким пошануванням
Склад тирольських вин **Е. Екс. Йосифа барона ді Паулього** у Львові, Ринок ч. 41.
Цінники даром і оплатно. 856 1-8

Робітню знарядів церковних
другу руску в Галичині поручає
Василь Дуткевич
бронзівник в Перемишлі.
Приймає чаші до золочення, дароносниця, евангелія і інші сего рода річні церковні. Золочення і сріблення відбуває ся в огні. Поручає склад хоругв, чаш, ліхтарів, павуків.
ВАСИЛЬ ДУТКЕВИЧ, Бронзівник
Перемишль, ул. Францішканська ч. 18. 595 35-90

INDRA TEA
НАЙЛІПШИЙ
ЧАЙ
всюди можна дістати
Головний склад у Львові
ДРОГЕРІЯ
ЛЕШКА
Сладовського
пл. Капітульна 1.
863 4-26

ЗАМОВЛЕННЯ
на осійний транспорт літургічних
ВІН
приймає
Евгена Мартинця у Львові
площа Уніі Берестейської ч. 5.
Ціна угорських вин за літери
При замовленні: 100 літрів | 50 літрів | 25 літрів
III-а 33 кр. | 34 кр. | 36 кр.
II-а 37 кр. | 38 кр. | 40 кр.
I-а 41 кр. | 46 кр. | 48 кр.
Франко станція Львів; бочка націплюється.
Вино самородне При замовленні 100 літрів | 50 літрів
Ціна за літер 55 кр. | 57 кр.
Франко станція Львів; бочка не чистить ся. — Час заплати 4 місяці. —
За готівку 2% рабату. 811 5-6
На дорожній вина висилаю спеціальні цінники.

ІВАН ІГНАТОВИЧ
у Львові ул. Синстуска ч. 25 і пл. Маріячка ч. II. Кранів, Сукониць ч. 20. Перемишль ул. Мицькевича ч. II
поручає
дуже успішні і незрівняні в наслідках
ЛІЧНИЧІ МИЛА.
Бензосове мило на оприщення і шкірні пята, усуває ронавість шкіри і надає лицю білоти та оксамітної м'якоти 70 сот.
Бораксове мило очищує докладно і вибілює шкіру, усуває веснянки та опалене 50 сот.
Камфорове і камфорово-сіркове мило усмиряє сверблячку і печене шкіри, усуває прищі і червоність носа, лица і рук 60 сот.
Креалінове мило знаменито очищує шкіру, усуває прищі, лишаї, коросту, огни, відвіжує і виняжне шкіру кусник 70 сот.
Сіркове мило з великим успіхом уживане до знищення прищів та угрів на лиці і всякої висипки на шкірі 50 сот.
Сірково-смолове мило уживає ся на коросту. Се мило показало ся найліпшим средством на сю недугу, кусник 70 сот.
Смолове-гліцеринове мило єсть з кожного огляду одним з найліпших дезінфекційно-гігієнічних туалетових мид. Яко звичайне мило до щоденного ужитку є завдяки своїй дезінфекційності а також приємній, що зм'ягчує шкіру, знаменитим і випробованим средством до усунення всякої напирної нечистоти, кусник 60 сот.
Смолове мило усуває прищі, лишаї, всяку напирку висипку, печене ніг і порні на голові, кусник 60 сот.
Тимолове мило знаменито очищує шкіру від всяких прищів, кусник 1 К.
Танінове мило з гліцеринною є незрівняним средством на печене голови, усуває порні і сверблячку шкіри 70 сот. 209 63-84

Земля на продаж.
Товариство „Кравий Союз Кредитовий у Львові“ (Ринок ч. 10) має на продаж землю в слідуєчих повітах: Мостиска, Яворів, Щирець, Старий Самбір, Жидачів і Коломия.
Зголошувати ся треба як найкорше. — Близший інформацій уділяє Дирекція сего Товариства. 869 2-1

Заснована 1782 Ціс. кор. привіл.
РАФІНЕРІЯ СПІРИТУСУ
Найстарше заведе промислове в краю і одне в найстарших є монархії.
Фабрика найзнаменитіших лікерів, правдивих польських горівок, розалисів і румів
І. А. Бачевский у Львові
ч. і к. надзорний доставник
поручає Вп. Управл. рілних кружків і сільських ірманиць свої знамениті вироби по уміркованих цінах.
Має спеціальні парові апарати до виробу горівок, румів і інших спиритуалів у всіх смаках і якостях.
ПІСЛЯ ВИМОГІВ ЗАКОНА
на теплій, хемічній дорозі фабрично зладжених і осядженних та ч. к. інституту по розсуду сиюмних арелет розсуджених.
Цінники і інформацій висилає ся на доміане оплатно і даром. 347 20-36

Рух свідчанських поїздів
важний від 1 мая 1905 після середно-європейського часу.
До Львова на дворці головний приходять:
8 Іцкан 12:20*, 6:10, 1:40, 5:45, 9:10, Ворохти (від 1/7 до 30/9 в неділю і свята), Десятини (від 1/10 до 30/4), Коломиї (від 1/6 до 30/9 що неділі і свята), Керезмезе (від 1/5 до 30/9), Серета (від 1/7 до 31/8), Вергмета (в понеділок), Жидачева (від 1/5 до 30/9 в неділі і свята), 2:31*, 6—, 8:50, 1:30, 5:25, 8:40, 9:50*, Нового Санча (від 25/6 до 15/9) Яска (від 1/7 до 15/9).
Кракова 7:20, 11:55, 2:30, 10:20.
Підвожочис 7:29, 11:45, 10:50.
Лавочного 7:50.
Рави рускої 7:50.
Станиславова 8:05.
Самбора 8:15, 1:50, 9:20*.
Яворова 8:18, 4:32.
Коломиї 10:05.
Рашева 10:35.
Туки 3:45 (від 15/6 до 30/9), Ожолього (від 1/5 до 30/9).
Везьця 5—.
На Підзамчє
Підвожочис 7—, 2:15, 5:15, 10—*.
Поїзди льональні.
Врухович від 14/5 до 10/9 6:50, 7:50, рано, 9:55 передпопуднем (тільки в неділі і рм.-нат. свята), 1:45 попоуднем (тільки в неділі і рм.-нат. свята), 3:05, 4:16, 5—, попоуд. 7:41, 8:5* веч. 8:18 рано, 1:15 попоуднем (від 1/5 до 30/9), 4:32 попоуднем, 8:45 вечер (від 14/5 до 10/9, і 9:25 вечер (від 14/5 до 10/9) тільки що не) дїлі і свята.
Щирця 10:10 вечер (від 1/6 до 10/9 в неділі і рм.-нат. свята).
Любіня 10:10 вечер (від 14/5 до 10/9 в неділі і рм.-нат. свята).
31 Львова з головного двірця відходять:
До Кракова 12:45, 4:15, 8:25, 8:35, 2:50, 6:35*, 11—*, 3:45 кожакого (від 25/6 до 15/9), Ожовенціма (від 25/6 до 15/9), Везьця (від 1/5 до 24/6) і (від 16/9 до 30/4).
Іцкан 2:51, 6:15, 9:20, 2:40, 10:40*, Керезмезе (від 1/5 до 30/9), Дорн-Ватри (від 1/7 до 31/8), Ворохти (від 1/7 до 30/9) що неділі і свята).
Підвожочис 6:30, 10:55, 2—, 9—, 11:05*.
Яворова 6:55, 5:58.
Лавочного 7:30, 2:55, 8:25*, Кожаки (від 1/5 до 30/9 що неділі і свята).
Самбора 9—, 4:20, 10:55*.
Везьця 11:10.
Рашева 4:10.
Коломиї 5:50.
Рави рускої 7:30*.
Перемишля 10:05* (від 1/5 до 30/9) Хирова, Яска. 11:10*.
3 Підзамчє
Підвожочис 6:43, 11:15, 2:13, 9:23*.
Поїзди льональні:
Врухович від 14/5 до 10/9 5:50 рано, 8:30 рано (тільки що неділі і свята рм.-нат.) 12:30 попоуднем (тільки що неділі і свята рм.-нат.) 2:10, 3:20 попоуд. 6:10, 7:30 і 7:55 вечер.
Рави рускої 11:15 в ночи кожної неділі.
Якова 6:55 рано, 9:15 передпопуднем (від 1/5 до 30/9) 1:35 попоуд. (від 14/5 до 10/9 в неділі і рм.-нат. свята) 3:08 попоуд. (від 14/5 до 10/9) 5:58 попоуднем.
Щирця 1:55 попоуднем (від 1/6 до 10/9 в неділі і рм.-нат. свята).
Любіня вгл. 2:15 попоуднем (від 14/5 до 10/9 що неділі і рм.-нат. свята).
Примітка. Поїзди косячій дружини є черевними повечерям; поїзди літні є знамениті звичайно. Мора літні висли ся від 6 год. вечер до 5 мінує 59 рано.
Звичайні біжети їдуть як також біжети всякого кимого рода, іжчировані провідники, розклада їдуть і т. д. можіа бувають через цілий день в міжнім біжрі ч. к. державний залізнич, кесан Геумана ч. 9. 85

Виходить у Львові щодня (крім неділі і свят)
о 5-й годині по полудні. Яко літературний дохідом
додає ся „Бібліотека найзнаменитіших повістей“.

Передплати у інераті приймають: у ЛЬВОВІ
Адміністрація „Діло“, ул. Баторія ч. 24. Бюро газет
А. Ольшавського ул. Кіньської 2; С. Соколовський, Па-
сам Гавемана ч. 9; К. Вуштак ул. Кароля Людвіка
ч. 28. — у ВІДНІ: М. Dukas, I. Seilerstätte; F. A.
Richter, Nibelungengasse 4.; H. Schalek I. Wollzeile 11;
Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; A. Chu-
lawski Wien VI. Getreidemark 13; — в ФРАНКФУРТІ
і ГАНБУРГІ М. Haasenstein & Vogler.

Передплата і наданість за інераті платні у
Львові.

ДІЛО

Передплати на „Діло“ з літер. додатком

„Діло“: на рік . . . 32 к. — 44 к.

на пів року . . . 16 „ — 22 „

у Львові (без почтєвої передплати)

на рік . . . 28 к. на пів року . . . 14 к.

на чверть року . . . 7 „ на місяць . . . 3 к. 50 с

Повинне число кештує у Львові 10 „

на провінції 12 „

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул.
Баторія. — Рукописи вертають ся лише за попередньої
визначеною. — Рекламісти неоплачені візні від
порта.

Головний редакційний приймають ся по 20 с. за одну
сторічку інерату або за сі місяць, а в рубриці „На-
діслане“ по 50 с. — Подарки і інші приватні оголошення
числять ся по 20 с. за сторічку.

Парламент за виборчою реформою.

Послідню сесію запечатав парламент
актом далекосяглого, політичного значіння.
Нагальність внесення о загальнім ви-
борчим праві, між ними і внесення п. Ро-
манчука, виправді упала, але упала лише
за деля браку т. зв. кваліфікова-
ної більшости двох третин го-
лосів, вимаганої для признання внесення
нагальним, між тим, як голосувала за нею
переважна більшость палати: 155 голосів
проти 114-ох, котрі заявили ся проти
нагальности. Сим робом жадане вибор-
чої реформи in merito зискало
на ділі в парламенті поважну
більшость, і хоч дискусія над самими
внесеними о виборчій реформі завдяки по-
валенню нагальности, відложена ad calendas
graeas та при почислених уже днях жи-
ття сего парламенту мабуть уже й не
буде мати місця в сім парламенті, то
все таки факт остіє фактом, що біль-
шость австрійського парламенту вважає
виборчу реформу справою, що не зносить
дальшої проволочки.

Розуміє ся, що коли парламент ви-
словив уже недвозначно свою опінію в
справі виборчої реформи, то і правитель-
ство бар. Гавча, коли хоче ухвалити за
правительство, правляче державою кон-
ституційно, мусить з сего опінією,
як найвищим, конституційним висловом
волі переважної більшости населена дер-
жави, числити ся та, витягаючи з наве-
деного результату голосування консти-
туційної консеквенції, — внести проект за-
гального голосування, або — яко противне
загальному голосуванню — уступити. Мо-
жемо однак бути певні, що бар. Гавч, зі
своїми інстинктами або політичного дво-
рака, ні одного ні другого не зробить —
хоч зробити повинен — але остане при
кермі і крамарських торгмах та закуї-
совими інтригами буде дальше пробува-
ти пхати австрійські державні тачки у
тім болоті, в яким вони стремлять, поки
сам не провалить ся.

Та лишим ми бар. Гавча з сего полі-
тичним розумом і з сего розумінням кон-
ституційного режиму. Чи терезіанська
ексценція „за“ чи „проти“ виборчої
реформи, се не змінить твердого ходу по-
літичного життя і не здержить „опира“
демократизації парламенту. Коли з гру-

дній мільонів робучого люду всіх народів
Австрії гремить клич „на стіл з вибор-
чою реформою!“, коли вже навіть сей
зморшавий та струпилий австрійський
парламент, сей парламент опертий на
привілеях пануючих клас і народів, при-
знає так поважну більшостью конче-
ність виборчої реформи, — то, як небудь
собі поступити може правительство бар.
Гавча, виборча реформа уже за плечима.
Дальший заколот у внутрішнім житю Ав-
стрії лиш буде приспішувати єї прихід,
а результат голосування над нагальністю
внесення о загальнім виборчим праві з
6-ого с. м. остане для державних мужів,
і політиків Австрії як дороговказ,
куди повинні піти шляхи відродження ав-
стрійського державного організму.

Не годять ся нам однак, говорячи
про сей святий момент австрійського
парламентарного життя, яким був резуль-
тат згаданого голосування не згадати і
про тих, що на тім засіданні відіграли
ролю пугачів реакції та консерваторів
теперішного безладя і несправедливости.
Німецькі ліберали в товаристві тироль-
ських клерикалів, чеських феєдалів та „ко-
ла“ польського — що за достойне боїв
видовище! Репрезентанти німецьких капі-
талістів-буржуазії рука в руку з уль-
трамонтанськими „патрами“, німецько-че-
ськими магнатами та польськими плягуна-
ми — що за діброне товариство! Гора
з горою — кажуть — не зійде ся, а всі
ті люди найсуперечливіших змагань та
інтересів таки зійшли ся, коли зарисова-
ла ся поважна небезпека утрати нена-
лежної а вигідної позиції. Гомін наро-
дного голосу і напір народного жаданя
зігнав разом до купи всі темні сили пар-
ламенту, ставлячи з противного боку
правдивих репрезентантів народної волі.
Затихли щоденні свари і дрібничкові ко-
лотнечі, розірвали ся принагідні союзи, а
парламент розділив ся на два засадничі
табори; реакції і поступу, провілею і де-
мократії. Scheidung der Geister в найвір-
нішнім значінню сего слова. Парламент
Австрії бодай раз прийняв здорову, при-
родну фізіогномію — проява, котра як
не мож краще вказує, що лише ввидін-
ню далекосягних політичних реформ ле-
жить уздоровлене австрійського парламен-
таризму і цілого державного життя.

Вертаючи однак до тих, що їх на-
збирало ся 114 против виборчої реформи,

не можемо не посвятити спеціальної
згадки нашим „najserdecznieszym“ з поль-
ського „кола“. Як оден муж: шляхтич і
демократ, стоявці і „католицко-людо-
ві“, голосували против нагальности вне-
сення о виборчій реформі, а тим самим і
против самої реформи. „Za waszą i naszą
wolność“ отсе девіз, яким любили, і ще ви-
ні, хоч кредит їх дуже вже підорваний,
люблять панове-Поляки парадувати перед
Європою. Варгість і значінє сего девізу
задокументували вони отсим голосуван-
ням. Гнобителі руского народу
в Галичині заманіфестували ся
своїм голосуваннем над вибор-
чою реформою, як вороги уся-
кого поступу і справедливости
в Австрії та як вороги і співгно-
бителі усього робучого люду і
всіх поневоленних народів дер-
жави.

Що польське „коло“ займе крайню
вороже становище до справи виборчої
реформи, се з гори можна було знати.
Се однак ні трохи не зменшає бруталь-
ної наруги та цинічного упору сего упрі-
свіжованої кліки, яка за всяку ціну хо-
че вдержати своє панованє в Галичині і
виши у державі. Коли-ж перед зближа-
ючими ся виборами панове з польського
„кола“ так ярко заманіфестували ся во-
рогами люду і єго прав, всім кому зале-
жить на зломанню їх панованя в Галичині,
треба перед широкими вер-
ствами народу демаскувати
сїх „оборонців“ шляхецьких приві-
леій на всяких народних вічах
і зборах. Голосуючи против виборчої
реформи у Відні, остріли панове-Поляки
на себе ніж безпосередної критики і за-
гального обуреня в краю.

Справи соймові.

Спраза пропінатії.

На вчорашнім засіданню сойму роздано
послам проект краєвого виділу в справі за-
веденя краєвих оплат шинкарських і підви-
щення консумційної оплати від пива. Пода-
ємо отсе головні постанови сего проекту.
Крім давньої оплати від пива по 1-70 К від
гектолітра, котру продовжує ся до р. 1920,
впроваджує ся по вигасненню пропінатійного
права нову оплату по 6-30 К від гектолітра,
ти то разом по 8 К. Оя друга оплата не має
обов'язувати у Львові і в Кракові, а то з ува-
ги там на доходи сїх міст як і на консу-

ментів. З сїх оплат прелімінований в річний
дохід на 6,426.000 К. Так само по вигасненню
пропінатійного права заведені будуть в ці-
лім краю крім Львова і Кракова оплати
шинкарські. Дохід з тих оплат має принести
річно по 7,000.000 К найменше. З сего дохо-
ду призначує ся по півтора мільона корон
річно для 37 міст, котрі на своїх обшарах
виконують винятокне право пропінатії до
року 1910. Хоч ті міста не мають жадного
права до якогонебудь відшкодованя за убу-
ток своїх доходів по внесенню права пропінатії,
що, то кравчий виділ з уваги на їх фінансо-
вий стан і потреби проектує згадане відшко-
дованє, котре має ся їм річно виплачувати
після окремого ключа, який буде установле-
ний окреим законом. Оплати шинкарські ма-
ють бути надані на вишнє, дрібну про-
даж і деталічну торгівлю напїтками т. зв.
пропінатійними, а також на вишнє, дрібну
продаж і деталічну торгівлю вином, пивом,
штучним вином і вином овочевим. Для по-
міру шинкарських оплат будуть установле-
ні оціночні комісії по одній для кожного по-
віту, зложени з 4 членів і старости або єго
заступника; двоє членів іменує намісник, а
двоє кравчий виділ. Вимір оплат визначає
ся що року на підставі фасій, котрі кожний
шиняр має що року складати в старості.
Після знесення пропінатії будуть в краю
знесені також пропінатійні шинки, а їх мі-
сце займуть шинки концесіоновані; концесій
уділяти будуть промислові власти по місци
промислового закону, згідно закону о тор-
говлі, вишнєму і дрібній продажі алкого-
лічних напїтків. Що-до обмеженя числа
шинників радить кравчий виділ домогати ся
державного запису, котрий би установляв,
що в Галичині має оден шиняр по містах
припадати на 500 мешканців, а по селах на
800. Після сего проекту доходи краю вино-
сили би з сего жерела від р. 1911 річно: 1)
з оплат від пива 6,426.000 К; 2) з оплат шин-
карських 7.000.000 К, — разом 13,426.000 К.
З того треба відчислити: 1) за помочу для
37 міст 1,500.000 К; 2) кошта адміністрації
не менше як 215.000 К; 3) 2 проц. від до-
ходу brutto на вівписанє недоплат, отже
263.000 К, — разом 1,983.500 К. Лишає ся
чистого доходу 11,442.500 К.

Археологічна поїздка по Греції атенських конгресистів в 1905. р.

Кастрі, до котрого ми приїхали, є во-
всім нова оселя, котрої мешканці перед роз-
копами мешкали в святих омураї дельфійській.
Коли французє правили в 1892. р. присту-
пили до оковного розкопаня дельфійських
руїн, мусіло насамперед викопити ґрунт від
тамошних мешканців і їх самих переселити
там, де нинішня Кастрі. Від Кастрі поїхали
ми дальше на схід пострімний спад на
вої сторони порознуваної гори, повної ро-
зкопаних пещер та ясиць, і, завернувши відтам
на північ, побачили ми нараз місце старин-
них Дельф. Є то велика кітловина, окружена
ві всіх боків високими та стромими горами,
котра величними формами природи і дико-
стию свого положеня робить на чоловіка рад-
ше якоесь чудне, імпокуюче вражінє, ніж
приятне та упокоюче. На східі стікають
га в собою під тупим кутом дві довгі, мо-
гутні, порозкопані, скелясті стіни, звані
Федриями, впоміж котрих глибокою я-
ругою з висока спадає насадами потік. Сей
потік пливе дальше глибоко врізаним, стро-
ним, дико порозрізуваним руслом, званим
Панадія, до глибокої долини, котрою
є похилею стороною лежачої дебри, котрою
пливе річка Плейстос. З заходу заминає
круговір порозрізаний хребет гори, на ко-
торім видно останки укріпленя Філомейя,
котрий то в 355. р. заныав Дельф, боро-
нив ся звідти проти Тебанів. Серед такого
оточеня, на стромо з півночі і з півночі
спадуючим узбіччю, що з півночі притинає до
скал високого Парнасу, стортять сумно руї-

ни давних Дельф. До того треба додати, що
довкруги від стін до вершка гори є нагі.
В таких вертепах гуляють в наших фантастич-
них назвах чорти та чарівниці і ворожать
ворожкам. Не дивно, що в тій кітловині після
грецької мітології жив страшний змії Пітон,
котрого доперва сам бог Аполлон мусів по-
конати далеколучними стрілами, потім по-
стає ту пророчию. І дійсно, се таємниче,
жаком чоловіка проймаюче місце було гідне
той також таємничої пророчи, що то була осе-
редком найдавнішого зв'язку грецьких держа-
воє, т. зв. дельфійської амфіктіонії, пророчи,
що видавала пророчтва узвані непомиленими
ми не тільки Геллєдами, але також варварами,
що то без єї порадивань не установлювало зако-
нів, ані не виповідавало війни, ані не ви-
сильало осад, ані не розпочинало війнаго важ-
нішого діла, що виніци була причиною на-
громадження в Дельфах великих багатств та
безчислених пам'яткових статуй. Скарби
в дельфійських святинях були так великі,
що купували до рабівничих нападів, а Судия
оплатив ними службу своїх жовірів. А що
велике було число статуй, то свідчить о
тім Пліній, що вже по частиннім зрабованню
Нероном подав їх число на 3000. Нунденно-
му в християнських часах животілаю поганя-
ного культу в Дельфах поживив конець ан
візантійський цісар Теодозій, той сам, що
зніс олімпійські ігрища.

Частинні розкопки Дельф розпочав
виправді вже в 1840. р. Отфрід Міллер і Ер-
нест Курцій, однак систематичне, цілковите
розкопуванє зачало ся доперва в 1892. р. гош-
том французької держави під проводом архе-
олога Т. Гомолля, котрий і в теперішній
екскурсії опроваджував нас і обіцяє. Треба
додати, що при розкопуванню ступало слідом
Павсанія, котрий видів Дельфя і описав. До-
пом викопано підвалини вже великої части

таж будинків і пам'ятників, що описані у Пав-
санія.

Я не буду описувати ту воїх підвалин
та останків мури, які без сумніву вої ма-
ють велике значінє для археології, але об-
межує ся на найважливіші.

Насамперед треба зазначити, що від
міста Дельф був святий округ Аполліна
відокремлений великим муром, званим пері-
болос, що творив великий неправильний
чотирикутник, 190 м. довгий, а 135 м. шири-
ний. Сей мур не всюди однаково збудований;
з східного боку складає ся він з великих на-
мінних неправильних брил, котрих стічні
стіни як найщільніше до себе пристають.
Не в'їжа в примітивна будова, але краса,
пів'їжа. Археологія датують її VI. віком
пер. Хр.

Вязько східно-південного угла того
оточуючого муру стояла головна брама, пе-
ред котрою лежала велика старанно вимоче-
на площа з стовпоподором з півночі. Від
головної брами провадила свята дорога дво-
ма закрутами до святині Аполліна. Врук
той дороги в більшій часті, хоча з північної
відносно, удержав ся. По обох сторонах той
дороги стояли, одно коло другого, різні
статуї та будинки, звані скар-нищами, що то
їх поставили поодинокі міста, держави або
приватні особи з подяки Аполлінові за уда-
но довершенє якоесь діло. І так зараз при
головній брамі находимо підставу першої
Павсанієм названої статуї, а то єї спіжу зро-
бленого бика, котрого дарували Корін-
рійці в відяки за незвичайно багату лілію
риб. Відповідний напис находив ся на за-
хідній вузкій боці. Відтам дальше по правій
стороні, білязю дорожю, бачимо іншу до-
вгу, вузку підставу, збудовану з білого і чор-
ного каменя, на котрій стояв ряд спіжевих

фігур, що їх привезли в дарі Аркадійці, дя-
куючи за побідоносний напад на Лаконію.
Удержали ся з того дарунку свіді стіні фі-
гур в підставі та частина написів.

Такі то дарунки стояли і дальше як по
обох боків святиної дорожю, так і в інших
місцях святиної області довкруги святині
Аполліна. Однак що до деяких з них є ще
сумніви, від кого походять і з якої причини
поставлені. І так находимо там дарункові
статуї, згідно будинки, скарбниці, Аргівій-
ців, Тереційців, Сіклонців, Кіндійців, Атен-
ців, Платейців, Тессалійців, Киренейців,
Гелльона і т. д.

На окрему згадку заслугоє скарбниця
Кіндійців і Атенців. Скарбниця Кіндійців
була по опису Павсанія найвеличавішою зі
всіх дельфійських скарбниць. Мала форму ма-
лої святині, була ціла збудована в VI. віці
з мрамору і багато декорована пластичними
і архітектонічними прикрасами. На місці
будови находять ся нині тільки високо ви-
стаючі підвалини тай деякі останки різьбою
прикрашених частин будови. Нинішні скульп-
турні прикраси находять ся в 6. салі дель-
фійського музею будто в ориґиналі будто
в відробленю. До тих прикрас належать
іменно фриз, що тягнув ся довкруги воїх
чотирох стін святині, і женьські статуї (ка-
риатиди), ужиті яко двигачок частин будови. Ті
статуї можна в штучі назвати попередня-
ми славних Кор в атенському Ерехтейоні. Зга-
даний фриз представляє в північного боку
борбу богів з гіґантами, з східного боку —
борбу Менелая з Гектором, з південного
боку — упрощенне Леванід Кастором і По-
лідом, а з західного, фронтного боку, бо
там находив ся вхід до святині, якоесь не-
виразна сцена з двома в противний бік звер-
неними запрягами, на оден з котрих вступає
могутним кроками Атека, а з другого вісту-

Земля на продаж для хліборобів!

Під містом Коломиї є до розпродажу (парцеляції) кількості моргів добре справленої, видатної землі, рибний ставок і малий млин.

Хто хоче купити тої землі, нехай зголосить ся лично або письмом до: Д-ра Стефана Федака у Львові (ул. Сикстуска ч. 48) або Дра Леся Кульчицького в Коломиї (в Народній Домі).

889 2-10

Тягнене невідкично II падолиста 1905.

Віденська ц. н. поліційна лотерія

1 лос коштів 1 К. Перша головна вигра

корон 30.000 корон

друга 5000 К, а третя 1000 К, за дозволом цисаря і на домагане вигравшого виплачує ся готівкою по відтягненню 10% і законного податку. — ЛЬОСИ дістати можна у всіх конторах виміни, лотерійних колектурах і трафіках.

Ц. к. бюро поліційної лотерії знаходиться у Відні, I. Schottenring 11 (в будинку дирекції поліції). 829 3-10

ОГОЛОШЕННЯ.

Двадцять перші Загальні Збори „Народної Торговлі“ у Львові

товариства зареєстрованого в обмеженому порукою відбудуть ся дня I падолиста нов. ст. о год. 4 з полудня в приміщенні товариства у Львові в домі власним Ринок ч. 36, в наступуючому порядку денним:

1. Відкриття зборів президентом управляючої ради і уконституоване загальних зборів.
2. Звіт управляючої ради з діяльності за рік адмін. 1904/5 реф. Іван Чернявський і Роман Основський.
3. Звіт і внесення головного комітету контрольного (§§. 34 і 46 статутів).
4. Доповняльний вибір двох членів управляючої ради по місцях §. 15 статута.
5. Означення висоти марки президційної для членів упр. ради на рік 1905/6.
6. Вибір нового комітету контрольного на рік адміністративний 1905/6.
7. Звіт ревізора Союзу ревізійного і внесення управляючої ради.
8. Внесення і інтерпеляції членів.

В день зборів відбуде ся о год. 9 рано в Успенській церкві Богослуження за померлих членів товариства.

Легітимизацію членів в загальні збори єсть власна виписка з книжки. Звіт і білани єсть викладені до перегляду членів від 15 жовтня у всіх складах Народної Торговлі і в приміщенні дирекції, а на зажадання висилає ся їх поштою.

Львів дня 10 жовтня 1904.

894 1-3

Д-р Шасний Сельський
председатель.

Д-р Кость Левинський
член ради.

РОБІТНЯ ПОВОЗИВ МИХАИЛА БИЧИШИНА

Львів, ул. Замарстинівська ч. 21 а.

Запозжена в році 1896, приймає воїяки направи по-возів і виконує замовлення на нові повози по при-ступних цінах з гарантією за добрий виріб, понадто має їх на складі, а крім того півкриті фаетони і ле-гонські візги. Старі повози бере в коміс, або замінює за нові за евентуальною доплатою. 881 3-13

„Сокільський Базар“

одинока українська фірма шкільних і канцелярських приборів поручає свій багатозаснований склад в виробі паперові газетерійні, гудуль-ські і т. п. Вироби в глини, як тарелі, вази, фаянсові в цвіт, пофель-нички і т. д. — Вироби гудульські, як топірні, сердаки, шапочки, пояси, тарелі і т. п. — Вироби в пацюрків, як гердані, пояси і т. д. — Випи-вання, як краватки, сорочки, обрус, ручники, сартушки і т. д. — Образи і портрети. — Сокільські ланцюжки. — Перечислені яскли. — Сокільські тутки і паперці.

„СОКІЛЬСКИЙ БАЗАР“ виконує кредитові портрети в фото-графії в ціні від 12 К.

„СОКІЛЬСКИЙ БАЗАР“ продає усі українські часописи і ка-лендарі і посередничать у всіх торговельних ділах.

Замовлення донокує оборотною поштою. — При більших замовле-нях дає опуст. 789 13-25

ГАРАЗДІ

ГАРАЗДІ

„Сокільський Базар“ у Львові ул. Руска ч. 1.

Фабрика цементових виробів

ГРАФА ГЕНРИКА СТАРЖЕНЬСКОГО в Гніздицехі

виробляє патентовані цементові дахени, різнобарв., глазуровані і неглазуровані в різних форматах. Це-ментові помости і хідники в різних барвах і візках. Перелупсти і рури у всяких розмірах. Жолоби і корита в довільній довготі. Ковани, сходи, нагробники, гранічні стапи і ввагані всякі роботи, що входять в обсяг цементового промислу.

Телеграми: Фабрика „Гніздице, Кохавина“. Почта і везання в місяці. 853 5-20

Ціни умірковані. Цінники і кошториси даром і оплатно.

Церковне світло

в марку „Спасителя“ або „Salvator“

правдиве стеарнове (мілове) одна з найкращих, єсть біле тверде, не ко-птить і не силіває — дуже поручає ся.

Іа церковне . . . 77 ар. столове . . . 76 ар.

Іа „Аполло“ церковне . . . 80 ар. столове . . . 76 ар.

Іа „Аполло“ . . . 70 ар. столове . . . 68 ар.

За 100 кат. (крім транспорту 3 ар. від кат.) опаковано даром. — Висилає для церков на 3 місячний час заплати (за готівку ще 2% опусту.)

ТОРГОВЛЯ ЦЕРКОВНОГО СВІТЛА

Евгена Мартинця у Львові

пл. Унії Берестейської ч. 5.

812 4-5

Курс танців

вже розпочав ся

у зівсній від давня школі

МАРІ

ШТЕНГЕЛЬ ТАВОР

улиця Шептицьких, ч. 7.

Гонорар приступний. 875

Перший руский склад машин до шиття.

Незрівняної доброти машини до шиття і гауту Зінгера.

Нижні від 27 до 65 ар.
Ручні від 25 до 48 ар.
Обручкові ч. 41 до 77 ар.
Обручкові ч. 45 до 88 ар. (для грубої роботи).

Веч. Сильвешкевич і шп. Уряд-ним продає на ринку, як також і для селян за козвездом уряду громадського.

Удільні синди приступили. Готів-кою о 10%, дешево. Наука шити і гауту безвизитно. Цінники на жада-не даром. 65

ВОЛОДИСЛАВ КУКАВСКИЙ

перех там

Іван Лаврук

Львів, Пасаж Миколаяш.

Що року горять алонські міліони неасекуровані!

„ДНІСТЕР“

Товариство взаїмних обезпечень у Льво-ві (ринок 10) одинокое руске Товариство асекураційне обезпачає будинки, движимости, збіжжє і пашу на случай пожежи. По пожарі ви-плачує „Дністер“ зараз відшкодованя; оцінку шкід переводить разом з місцевими членами; через 12 літ виплатив „Дністер“ відшкодовань в сумі 5 міліо-нів 340 тисяч корон.

Фонди „Дністра“ виносять (з кінцем р. 1904) суму 1,183,874 кор. і уміщені суть в цінних паперах.

В „Дністрі“ єсть обезпечених більше як 300.000 будинків. На покриті хат черепом дістають члени „Дністра“ позичку в Товаристві кредито-вім „Дністер“.

Поліси „Дністра“ приймають ся при всяких позичках в Банку кравів, касах ощадности і касах сиротинських.

Чистий зиск по скінченні році звертає ся чле-нам, в літах 1901—1904 звернув „Дністер“ членам 284,857 кор., (за літа 1900 до 1902 по 8%, за 1903 р. 5% премії).

Агенції „Дністра“ знаходять ся в всіх містах, і більшших селах і треба подавати обезпечення через агентів; господарі письменні повинні старати ся о агенції „Дністра“ в таких сторонах, де лишні агенти „Дністра“ не роблять. Агенти „Дністра“ заробили вже провізій 662,807 корон.

На житє обезпечайте ся тільки через „Дні-стер“ в Товаристві кравівському; свою провізцію від сих обезпечень дає „Дністер“ на рускі доздродійні ціли. 34 19-26

„Дністер“ припоручили Преоце. Епископ. Ординарїати.

Навожене лук

Жужлевою мучкою Томаса

єсть

найліпшим і найдешевшим навозом фосфоровим під всі управні рослини. Чим більша грядь мук, тим дешев-ше припадає 1 кг. фосфорової кислоти, тому, що кошти перевозу мукі високо- і низько процентової є одна-кові. Крім сего високо процентова мукя ручить за фа-брикат без заміту, підчас коли мукя низькопроцентова є часто фальсифікатом.

II Бачишть на знак „Зоря“ II

Генеральний репрезентант „Фабрик фосфо-рів Томаса“ в Берліні, ИОСИФ НАРРАХ, у Львові, ул. Ягайлонська ч. 22.

Цінники і объясня даром і оплатно. 604 19-25

Преміований найвисшим відзначенем „Grand Prix“ на світ. виставі в Ст.-Люїс 1904.

Домагайтесь лише

екстракт до чищення

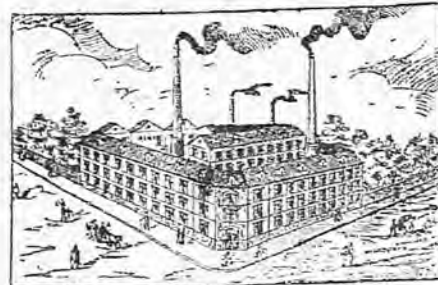
Globus

як з боку на образку

бо продають багато безвартісних наслідувань.

445 1. 4. 9

Одинокий фабр.: Фріц Шульц і шп. Анц. тов. Егер в Ч. і Липско.

ПАРОВА ФАБРИКА

ЧЕКОЛЯДИ, ДЕСЕРОВИХ ЦУКРІВ, ГЕРБАТНИКІВ І ОВОЧЕВИХ ПЕРЕТВОРІВ

Д-ра Івана Рукера і Спілки

(Командитової Спілки)

ФАБРИКА:

ул. Замарстинівська ч. 21.

ЛЬВІВ

ГОЛОВНІ СКЛАДИ:

ул. Кароля Людвіка 3,
пл. Голуховських ч. 9

поручає свої вироби виключно краві а що:

Чеколяди

в найліпших родах помадкові, сме-танкові до їди і вареня.

Варшавські гербатники

в кі-ькадесяти род-х, тортки, пугати, грипарі, макароника, мелівники і т. д.

Десерові цукри

всякого рода, цукорки надівані, атла-сівки, англійські Roks-Drops.

Овочеві перетвори

компоти, конфітури, мармалади, си-ропи і вангизовані овочі.

Спеціальности фабрики: Tatra-Milk чеколяда, помади у всяких родах: ліне-рові, масові, маршпанові, чеколядові і галаретові, мармелєви всякого рода, російські, казові, варшавські, напоїтанки, Langues de chats (котачі язички), крокети.

Найбільший вибір бомбонерок, шоколіти і принагідних мармелєви в різних цінах.

Замовлення в провінції виконує ся відворотно!

895 1-3

Рух залізничних поїздів

завиний від 1 мая 1905 після середно-європейського часу.

До Львова на дворець головний приходять:

- З Іцкан 12-20*, 6-10, 1-40, 5-45, 9-10, Ворохти (від 1/7 до 30/9 в неділю і с-ята), Десятинна (від 1/10 до 30/4), Коломиї (від 1/6 до 30/3 що неділі і с-ята) Керезмезе (від 1/5 до 30/9), Серета (від 1/7 до 31/8), Вергмета (в понеділок), Жм-дичева (від 1/5 до 30/4) в неділі і с-ята.)
- » Кракова 2-31*, 6-11, 8-50, 1-30, 5-25, 8-10, 9-50*, Нового Санца (від 25/6 до 15/9) Ясла (від 1/7 до 15/9).
- » Підвожочис 7-20, 11-55, 2-30, 10-20.
- » Лавочного 7-29, 11-45, 10-50.
- » Рави рускої 7-50.
- » Станиславова 8-05.
- » Самбора 8-15, 1-50, 9-20*.
- » Яворова 8-18, 4-32.
- » Коломиї 10-05.
- » Рахєва 10-35.
- » Тухли 3-45 (від 15/6 до 30/9), Ожмього (від 1/5 до 30/9).
- » Вехзці 5-11.

На Підзамче

- » Підвожочис 7-11, 2-15, 5-15, 10-11*.
- Поїзди льональні.
- » Врухович від 14/5 до 10/9 6-50, 7-50, рано, 9-55 перед) пополуудем (тільки в неділі і рим.-нат. с-ята, 1-45 пополуудим (тільки в неділі і рим.-нат. с-ята), 3-05, 4-16, 5-11, пополууд. 7-41, 8-50 веч. 8-18 рано, 1-15 пополуудим (від 1/5 до 30/9) 4-32 пополуудим, 8-45 вечер (від 14/5 до 10/9, 9-25 вечер (від 14/5 до 10/9) тільки що не) ділі і с-ята.
- » Щирця 10-10 вечер (від 1/6 до 10/9 в неділі і рим.-нат. с-ята).
- » Любіня 10-10 вечер (від 14/5 до 10/9 в неділі і рим.-нат. с-ята).

Зі Львова з головного двірця відходять:

- До Кракова 12-45, 4-15, 8-25, 8-35, 2-50, 6-35*, 11-11*, 8-11 кожаного (від 25/6 до 15/9), Осьвєжціма (від 25/6 до 15/9), Вехітчи (від 1/5 до 24/6) і (від 16/9 до 30/4).
- » Іцкан 2-51, 6-15, 9-20, 2-40, 10-40*, Керезмезе (від 1/5 до 30/9), Дорж-Ватри (від 1/7 до 31/8), Ворохти (від 1/7 до 30/9) що неділі і с-ята.)
- » Підвожочис 6-30, 10-55, 2-11, 9-11*, 11-05*.
- » Яворова 6-55, 5-58.
- » Лавочного 7-30, 2-55, 6-25*, Кохавини (від 1/5 до 30/9 що неділі і с-ята.)
- » Самбора 9-11, 4-20, 10-55*.
- » Вехзці 11-10.
- » Рахєва 4-10.
- » Коломиї 5-50.
- » Рави рускої 7-30*.
- » Перемішля 10-05* (від 1/5 до 30/9) Хирова, Ясла.
- » Стрия 11-10*.

З Підзамча

- » Підвожочис 6-43, 11-15, 2-13, 9-23*.
- Поїзди льональні:
- » Врухович від 14/5 до 10/9 6-50 рано, 8-30 рано (тільки що неділі і с-ята рим.-нат.) 12-30 пополуудим (тільки що неділі і с-ята рим.-нат.) 2-10, 3-21 кополууд. 6-10, 7-30 і 7-55 вечер.
- » Рави рускої 11-15 в нощі кождої неділі.
- » Якова 6-55 рано, 9-15 передпополуудем (від 1/5 до 30/9) 1-35 кополууд. (від 14/5 до 10/9 в неділі і рим.-нат. с-ята) 3-03 кополууд. (від 14/5 до 10/9) 5-58 кополуудим.
- » Щирця 1-55 кополуудим (від 1/6 до 10/9 в неділі і рим.-нат. с-ята).
- » Любіня вех. 2-15 кополуудим (від 14/5 до 10/9 що неділі і рим.-нат. с-ята).

Примітки. Поїзди коєнішні друмовані є ч-тєними зов-нішні; поїзди міжні є залізничні звідноз. Нора ціна чи с-ячє ся від 6 год. вечір до 5 мінуз 59 рано.

Значайні біжєти їди як також біжєти великого димко-роде, ілюстровані промідники, розмаїзні їди і т. д. можє бу-вати черє цілий день в міській бєрі д. д. доржа-нєх сєлішніх, касєх Гауємана ч. 9.

При закупні товарів преєимє пенликуватиє на нашу часєпнь.

Прага. Німецькі стороницивта на вчєрашній довгий вараді постановили занєти в соїмї становиско вижидачє, а у своїх жадањях на першім місци покладає утворєнє національних вуржі з правом вєта і знесенє чєского суду в Трутнові.

3 УГОРЩИНИ.

Будапешт. Вчора відікали до Відня міністри Фьєрварій, Крістофі і Ляній, а нині мають бути у цісаря на аудієнції. Загально думують, що сьогодні наступить реактивозна кабінету Фьєрварія.

Петербург. З Москви доносять, що розруки тривають там даліше, а навіть прибирають чим-раз гіршіший розміри. Майже що година приходить до біганин між військом а товпами. Число ратників з великим. Лучають ся випадки замасів з бомбами. Розруки не мають характеру еволюційного, лише політичний; рух робітників звернений против виборчої організації до думя.

Відень. Mittags-Ztg. довідує ся з Петербурга, що російське правительство побоює ся, щоба кровні події московські не викликали розрухів також і в Петербурзі. Фактом є, що з Москви приїждять до Петербурга багато революціоністів і розгнаних там уже ширшою агітацією за загальним страйком. Робітники починають уже виступати з новими жадами; особливо між складачами в петербургських друкарнях проявляє ся незвичайний рух. Власти уважають положення в місті за дуже гірзне.

Париж. З Людовіки доносять, що там в'їхали ся виславники різних революційних комітетів російських на нараду, як поводити ся що-до думи. Наради тривали цілий тиждень, побідити мали терористя.

Петербург. Зачувати, що має бути утворено окреме міністерство поліції, а піддавати йому має поліція і жандармерія. Міністром має сігати Трепов.

Устюжна (в повгородській губернії). Земські збори приймає таку резолюцію: Збори погоджують ся в постановам в'їзду земських і міських заступників та зазначають, що головною ціллю державної думи повинна бути зміна закону о думі на засадах свободного вибору заступників при загальнім тайнім голосуванню; признаєм має бути свобода слова, печати, товариств і зборів та ненарушамість особи. Збори в той гадки, що дума повинна зняти ся в справу аграрною і по можливості рішати її.

Петербург. Грозні вісті надходять з Харбіна і з головної кватери манджурської армії. Всюди панує у війську великий розпад. В кількох полках прибуло до озброєної морзкобачі. Жовніри не слухають офіцерів. Частина війська домагає ся гриний або землі за втраті гряди і владні. Вси домагають ся свого повероту до краю і грозять, що поки самі пугають ся з дорогою, вони перавізі війська до Росії не затче ся зараз.

— Народна Канцелярія подає до відомості, що від 1 листопада 1905 будуть години урядові для сторін від 4 до 6 год. вечором а на як дотепер від 5 до 7.

— До рускої інтелігенції і інтересованих! На варібки в Прусах потреба: До фабрики поварів, військ 100 жінок і чинах 11200

платеру сечас 100 жінок і двісті п'ятидесяти чоловіків. Заради цього платять денга 150 м. в акорді до 2 марца, хата, опал, світло і кухня з урядженням разом, що тяжня 25 фунтів картофель. Всі прочі віктуали достарчас фабрика по пазвизких цінах. Крім того треба богато робітників до робіт земляних і польових. По укінченню робіт польових очок знайдуть гарний заробок при цукроварнях. Мушники в віці 18—30 р. по жондьяках угля і гутах. Проте очок нехай скорі згодошувать ся до правдивого нашого руского бйра. Адреса: Vermittlungsamt für ruthenische Arbeiter Neuberun o/J. zu

Нaнaдeн Teoдopa Cтaднyк⁴. В дoрoвi, як нa cтaцiї в Oceвeнцiї мe слyжaти жaдних нaмoв!! Пpибyвaшa дo Нaйбeрyвa вгoлoсaтисe тpeбa вciм в бiрi, дe сyть «yрaдних» пiслaнi вiд Pyсiйнiв iмeннo Cтeфaнoвич aбo Cтaдник. Ce бyрo нa рaзi пoмiщeнe в гoтeлi п. Bepдiнepa. Лeжaть в cepeдiнi мiстa — вeднiш шaби. Зpaзoм пepeстiгaємo нaших pyських poбiтникiв пepeд знaнoм aгeнтiв, кoтpи вoлoчaть cя пo цiлiй Гaлaцiїнi, тa пiдпiсyвaють cя пiд pyськe бyрo тa oбдyрyють нapiд. Pyськe пpaвдивe бyрo дaє зaвдaткa нa пoдopoж, лишe пpoсьмo пoдaти чucлo пoтpeбyючих. Нaших Вл. Oтцiв дyxoвних пpoсьмo o дaскaвe пoчyтeнe iнтepecoвaних. Bci pyськi чaлoписи пpoсьмo пapу pазiв пoвтopити ce oгoлoшeнe. — *Pyськe бyрo пocepeдництвa пpaцi в Нaйбeрyвi*

— Прольот до зближаючих ся загальних виборів. Офіційний орган пос. Варв'язького, субвенціонований правительством "Руслава" приносить вістку, що посол Варв'язький і Гладішовський саявою в дня 6 жовтня с. р. виступили з руского парламентарного клубу, закриваючи ся тим, що посол Яворський вніс самовільно інтерпеляцію в обороні Січій з "особистими", як каже саява, ні пастими і "непровіреними" закладами. Обурені обох послів треба приписати наближаючим ся виборам до ради державної і сойму, бо інтерпеляція в справі Січій заперена також проти намісника гр. Потоцького, а звісно, що гр. Потоцький в ніч головами розпорядчиком таких мандатів, якими розпоряджують і можуть розпоряджати оба виступаючі з клубу посли — Варв'язький і Гладішовський. При тім варта зазначити, що подібну інтерпеляцію в справі Січій вносив вже передтим руской клуб соймовий, борюючи рускі товариства від надучити і тому обурення пана Варв'язького в дещо опізнене. Що-ж до руского парламентарного клубу взагалі, то треба зазначити, що він відіграв ролю не вонче світау і виступлене з него двох послів тільки довершує некорисне вражіння, яке викликувала на всіх наша послидна руска репрезентація. З віткою пос. Романчука і члства пос. Яворського всі пніші події нічого не робили і діяного обставина, чи по. Варв'язький та Гладішовський належать до клубу, не представляє ніякой вартости ні ваги. Ол гуморастика і забав в політиці там, де не сповняє ся навіть найпримітивнішого обов'язку, бо не ходить ся майже зовсім ні на засідання пленарні ані клубові. П. Варв'язький сит consortibus, асекурує собі видимо мандат, а яко довершено свої високополітичній маніпуляції нехай послужить факт трактовання kwestii загального виборчого права в его прибітчим органі "Руслава". Ся "симпатична" часопись виписала у червонім числі всі ідіотизми, висказані против загального голосованя бар. Гавтом і иншими парламентарними ретроградами. Розуміють ся, що для тих ідіотизмів не має "Руслава" ані слова критики, тільки стараться ся обвизити заінтересоване до сеї справи серед руской суспільности, зазначуючи, що до реформи ще дуже далеко. І так постував орган, що вове себе руским, і посол, котрий рекалямує для себе права... репрезентованя Русинів!

— Укращено 9,000.000 Українців. Паштунам в Україні: Живе в Росії 32 мільйони Українців ще й в липсько. Це ми добре знаємо, бо переписали їх. А от недавнечко оповіщено в газетах, що по перепису в 1897 р. усього Українців в Росії 22,380.152 або 14%¹ всього населення в імперії. Де ж ділися більше 9 мільйонів нашого народу? Діло в тому, що по перепису в 1897 р. полічені тільки Українці в 10 губерніях, завідаючи офіційними званнями українськими. І справді в переписі ціх 10 губерній здебільшого Кієвської, надрукований в свій час в „Літературно-науковому Вістнику“², налічено Українців 23 мільйони. Ми налічили 22 мільйонів з липсько, близько до оповіщеного офіційного числа. [Решта 320 тисяч напевно записалась „руським язиком“³, через що сю решту й виключено з загального числа Українців і приписано до Москвітів.] Виходить, що офіційно оповіщено не все число Українців в Росії, а тільки в 10 губерніях. Де ж ділися Українці в половині люблинської та сідлецької губерній, в гродницькій губернії, в північному, мозирському та в більшій половині річницького повіта в міновській губернії? Де ділися Українці в одній третині курської, в цілій половині вороніжської, в двох повітах саратовської, цілій ставропольській, в одній четвертині Бессарабії, в одній четвертині донавської області, в землі терських козаків, в цілій семірачеській області Середньої Азії, в укрійському краю або в приморській області? Їх розкидано на інші народности. Певно гродницьких та міновських Українців [цілота мільйона] приписано до Білорусів; люблинські й сідлецькі Українці приписані може й до Польців, а решта безперечно приписана до загального числа Москвітів, котрих налічено в імперії 55,000.000 або 44%⁴ всього населення. І тепер ми напевно вже знаємо, що з ціх 55 мільйонів треба вирахувати найменше 7 мільйонів вороніжських, курських, донавських та усяких інших Українців і прирахувати їх до 22 мільйонів, виказаних в офіційній оповісті. Тепер ми напевно можемо сказати, що в російській імперії в 1897 р. було Москвітів 48 мільйонів, а Українців 32 мільйони. Вашим галицьким читальникам не буде нецікаво знати, що по перепису в 1897 р. в Київі на 248.000 народа записалось польським мовою 16.000 а жидівським 28.000, — хоч католиками записалось 30.000 а між ними 5.000 чужоземських підданих. По перепису з цього року тепер в Київі 332.955 жальців, окрім парадміста Деміїв (15.030 жальців), котра й до нас прилічена до міста і вважається за

село в власную управу. — *Иван Печуй-Песинский.*

— Самоволя старости. Із Золочівщини пишуть нам: Члени читальні „Просвіти“ в Вісній-Камени хотіли відіграти дня 1 с. м. аматорське представлення і повідомили про се заздалегідь старосту в Золотеві. На диво староста Студейнський надіслав писмо, котрим заборонив читальні давати се представлення тому, що ніби то вона не одержала дозволення від президії намісництва на представлення дотичної штуки, при чім додав обсягу цікаву замітку: „Зуважимо притім, що відіграні дії театральні, котрі були представлені в театрі головного міста краю, відносясь ся лиш до постійних підприємств театральних, а не до представлень аматорських, котрі устроюють в читальні декоративні товариства“. Крім того звелас староста до читальні жандармерію, щоба недопустила до устроєння представлення. Очевидно, против той курьозної заборони видіи читальні зніс до намісництва рекурс, визнаючи, що староста Студейнський не знає закона, котрий власне дозволяє грати аматорам на провінції штуки, грані сроднимъ театрами (що впрочім тут ні причім, бо читальня хотіла відіграти штуку Ер. Лудика „На старости діт“, ніколи не грану ніяким „стодечним“ театром), а так само не знає староста, що намісництво вже давно унормувало справу аматорських представлень в читальнях „Просвіти“, затвердивши пп §. 50 статута сего товариства, де власне дозволяє ся читальням устроювати театральні представлення і т. п. А коли староста Студейнський те все знає, то его заборона згаданого представлення є безправством, вміреним в цімъ зваденні культурного жити в рускій читальні. Рівночасно порузаємо заняти ся тою справою нашим послам сеймовим. — *Пократовичі.*

— 3 Жовнівщини на адресу рускої інтелігенції. Кривди, які наші польські верховоди задають нам в новітніх часах на поля шкільництва, суть так ярі, що нема вже певно ані одного Русина, чи то інтелігента, чи селянина, котрий на собі не почує ба того обука вишкоповсько-шляхецької кнїжа... Чи то за законом о новій радї шкільної правви, в котрій Русини будуть все майоризовані, чи то масовим „паденем“ руських дітяй при вступних іспитах учительських семінарій, або безглядним репробованем руських учительських кандидатів при матурах, чи то звичай самовільним заводженем польського вищадкового язика по руських громадах, або де то надати ся, ареванем польських філіаток при чистого руських селах, — всіми тими способами старають ся наші „bracia“ спинити приплив рускої молодіи до шкіл, а тим способом придавити і так вже ослаблені рускі елементи. Бєди до того додати якеш наших польських піонерів учительства, які наші новий жовнівський шкільний інспектор, пан Миколай Niedzwiecki, котрий за світлї дєдо повїрчаний ще урядованиа показав ся яко отвертий ворог русоности і яко чистої кровї вишкоповця, котрий межи иншими підчас сєвєричної конференції учительської по просту підбараз голос учителям, що говорили про руська, а при виборї делегата до ради шкільної правви, пофабрикував вислїд виборів, бо при обчисленю голосів узнав назвиско „Клишко“ а „Klimko“ яко двї ріжні особи і тим способом перєвів вибір польського делегата; — єсли отже найде ся де на провинції ще такий інспектор, то тоді ти Русинє сиди вже так тихо, або втївай з такого славетного повіта. При таким станї річий в шкільництвї жовнівського повіта, думали ми, що вся руська інтелігенція повитова рушить ся як один муж. Коли ми читали програму віча мостєньского, що мало запротестувати против ріжних практик нового інспектора шкільного, ми надїялись, що аїздуть ся на него всі знатїйші Русини повіта, та своїми рефератами, чи то огнистими промовами піднесуть вагу тої відпорної рускої маніфєстації. Таж повіт жовнівський ухадать майже за перший повіт під зглядом політичної сили. Ми маємо предїя свого руського посла до союму і рада державної д-ра Король, ми маємо політичне товариство „Жовківска Руська Рада“, котрого головою є також той д-р Король, ми маємо в окружї шкільній радї аж трох репрезентантів Русинів, звінци маємо досить багато „патриотичних“ свєщенїиків, котрі на прєдзнаках змїють провадити дуже шароко патриотично-полїтичні дискусїї; — ми могли проте сьміло і гордо надїятї ся, що справа, котра мала не льовальнї ся, а вєдальне повитовий характер стягне до Мостїв хоча позовиаму тих аших патриотів, а передовєсї прабує на віче посла Король, котрого ми вєрочно особаєм писемом запросили. А тимчасом що показавшиє в дїйсности?! Крім організаторів віча о. дек. Дїдацького, о. Чеховича і д-ра Нєвєстїєка не було на тім вічу буквально нікого з повитової інтелігенції, а єсли б я не д-р Олішник і Пєзичник з каменецького повіту, як також євєні сєлянцї Мєкєлїта і Грабар, котрі вєї своїми свєтїтими і гарчани промовами додава тому вічу належнїтї ваги і бєсєву, то вєльми цікави були б ми, якими „сєдєсовозама“ зводив б я був присутний нарід тих своїх привітаньям, що в їх русьї положив свою дошню. Справу, піднесєні на вічу в Мостях суть так живєні і актуальні для цілого повіта, що маємо повне право жадати від аших репрезентантів, а передовєсї від посла Король, щоби своїми вєдзїями, єнергіяними виступшєнями, зглядно інтерєлєцїями піднесє наші привди на поля шкільництва, а тим часом стараєсь повєдєржати загєностїєсть нового шкільного інспектора. Вєє минула чєса політики кокетованя і вєзїмнї адрорації, а єсли ми до єнергічного опору не сподїємі, то зложим мандати і зробим мїєє другїм! — Вічєши.

— В школі в Товстім язик викладавий польський! Пишуть нам: В ч. 27 Дзєвника урядового оголосила скадатєса рада шкільнаа, окружна новуєрєса на ріжні посади в школах свого округа а також на 3 посади учителєв в школі 4 вкл. в Товстїм. Пря кінця оголошенєя пише: W szkołach: w Kamionkach, Korczyłowie, Kozinie, Magdalińcu, Sorocku, Sorocie i Orzechowcu jest język wykładowy ruski, w innych polski. Значить в Товстїм тажєх польськї. Знаємо, що в школі тїє в давєдавна був язик викладавий руськї, та що перєд кїлькназїцатєма роками лїше в великим трудом удало ся єго утримати против заїтїй темних дукїв, що ріжними неїстєтєсними спосєбамї хотїли єго перєміняти на польськїє, о чїм в своїм часї писано в дзєвниках. В язїє-жє спосїб надрупаєа тепєр перєміняєа так тихо, що о тїм ніхтєо і словечка не чує? Визнаємо Видїл пєзовєсноєвнї фїлії русько-го товариства педагогїчного в Сєвєлї, щєбї розсїлїдїєа сєу справу і вєслїд подан до загалїєнїї вїдомїстєса. — I. I.

— Реформи в народних і виділових школах. 8 Відваж деклясть, що сими диямо вийде новий регулямін для народних і виділових шкіл, що уводити богато реформ, між иншми узодить в народних школах надобовязкову науку при на свршакх, науку, зручността і городових робіт, а у виділових школах надобовязкову науку домового господарства, стенографії, писаня на машині, а вкінца науку свсгаса і пазваня. Для тих предметів шайнші ради выдадуть окремі прикази. Новий регулямін установляє також шйльниць лікарів і заводить випраз, як спускати чим скорше школу на случай небезпечности огню. Тілесну кару заборонено й на дальше. Регулямін з тими реформами буде оповіщеной в суботу у вістнику державних законів, однак не буде обовязувати Гамчане, для котрой відать ся окреме розпоряджене.

— Ческа просвітна організація. Руска публіка знає дещо про чеське товариство „Шкільну Матицю“, Ustredni Matice Skolska, котрої діяльність ставати ся у нас при різних нагодах за примір гідний наслідування. Незадовго се товариство буде обходити 25-літній ювілей свого істнування і з тої нагоди управа „Матиці“ звернула ся до чеського народу з покликком о ювілейний дар. Втім покликку представлено благотворну діяльність товариства, заснованого великим чеським патріотом Псігером. Завдяки „Матиці“ устроено в російських часах 33 народні школи, 150 таких шкіл удержує ся при матеріальній підмозі товариства, а 50 народних шкіл, 60 праятів і 4 середні школи удержують ся виключно средствами „Матиці“. Тепер дає „Матиця“ образована в народнім дусі річно поперх 12.000 дітей, а за 25 літ свого істнування зберегло для народу сотки тисячів будучих громадян. Позаяк публичні школи не відповідають потребам народа в національнім образованю, то ще сотки тисячів чеських дітей — як в жадане вказане в покликку — будуть привезені учити ся в школах німецьких і по части продавати для народної чеської справи. „Матиця“ надіє ся, що день ювілею дасть благосудний доказ патріотизму чеського народу і побільшить значаю фінди „Матиці“. Чи руске товариство педагогічне буде скоро могло повелічати ся такими успіхами на поли руского національного шкільництва?..

Перед кильмюма рюками засновано в Чехії товариство „Narodn-y Rad-y“ для організації плявової роботи на всіх областях чеського народного життя. Одним з найближчих результатів діяльності „Rad-a“ являється ся нове культурне підприємство „Svaz osvetyou“ (просвітний союз), організований зисним праским професором, істориком прага Яром. Гедяковским. Діяльність союзу обнимав Чезіу, Моравію, Шлеск і місто Відень, де живе кильмасот тисячів Чехів. Ціль союзу — ширене національної просвіти у Чехії з виключенем політики. До осягнення сєї ціли мають сжувати ось-які средства: а) народні бібліотеки і читальні, б) видане і розповсюджуване книжок і журналів, в) устроюванне відпочинку, г) реєстрованне всякої діяльності на полі народної просвіти видаванем річних звітів і т. п., д) устроюванне бесід для молоді, що свінчана народну школу, е) устроюванне благородних забав, видовищ, концертів, артистичних вистав, ж) поміч в устроюванню міщевих просвітних товариств і їх організації до публічної роботи і в) з'їзди делегатів та членів просвітних товариств. Члени „просвітнього союзу“ ділять ся на членів основателів, що внесли в користь товариства не менше 1000 К., а відтак на дійсних, спомогаючих і почетних. „Просвітний союз“, що поставив собі за задачу пошарпильне образованне народа, являється ся гарним доповненем „Шкільної Матиці“ і повинен звернути на себе увагу наших народних діячів, що займають ся організацією народної просвіти.

— В память покійного патріота. Видів «Рускої Весни» у Львові ухвалив на вчорашньому засіданню зложити 20 кор. на «Руску Захоронку» у Львові замість вінця на домовину рад. найвишого трибуналу б. п. мози-фа Лєвицького, бувшого свого кількakilтного годови.

— Зелізниця Львів-Підгайці. Дня 9 с. м. відбуло ся на території м. Львова реамбунаційна і стаційна комісія для будучої великої лінії зі Львова на Винники до Підгайців. Представники львівської громади згодили ся на проєкт доїздової дороги до стації. Основною бажанню громади м. Львова, стаційна комісія згодила ся на устрєсенє на стації проєкту садкової площі для задованя дерева, угля і вихач артикулів. При реамбунаційній комісії представники м. Львова згодили ся на експропріацію потрібних ґрунтів, творячих власність громада, в обємі поверж

Здоровий, домашній харч, ціна після вимігання. Окарбкі-ска ч. 35, І. п. 757 2-5

М. НАС

Львів, ул. Шпитальна ч. 28
порукає свій великий вибір всякого роду поїздів, нових і переїжджених, в ціні дуже приступній, приймає їх до замін, перекладання, в коміс на продаж або купів за готівку. Також приймає замовлення до візачів електричних повозок з білими мішками, що походять з цесарської стадації, і виписує поїзди 191 та коні під верх. 1-3

Земля на продаж для хліборобів!

Під містом Коломиї є до розпродажу (парцеляції) кількості моргів добре справленої, видатної землі, ріб-ний ставок і малий млин.

Хто хоче купити ту землю, нехай зголосить ся лично або письмом до: Д-ра Стефана Федака у Львові (ул. Сикстуска ч. 48) або Дра Леся Кульчицького в Коломиї (в Народнім Домі.) 889 3-10

— Що дня сьвітлий —

кураційний виноград

в кошиках 5 до 6 кіло брутто по ціні 60 сот. за к. виснає 735 15-2

Народна Торговля у Львові.

ОГОЛОШЕНЕ.

Двадцять перші Загальні Збори „Народної Торговлі“ у Львові

товариства зареєстрованого в обмеженою порукою відбудуть ся дня 1 падолиста нов. ст. о год. 4 з полудня в приміщенні товариства у Львові в домі власнім Ринок ч. 36, з сліду-ючим порядком денним:

1. Відкриття зборів предсідателем управляючої ради і ухвалення загальних зборів.
2. Звіт управляючої ради з діяльності за рік адмін. 1904/5 реф. Іван Чернявський і Роман Сосновський.
3. Звіт і внесення головного комітету контрольного (§§. 34 і 46 статутів).
4. Доповняючий вибір двох членів управляючої ради по мисли §. 15 статута.
5. Означення вистави марки презенційної для членів упр. ради на рік 1905/6.
6. Вибір нового комітету контрольного на рік адміні-страційний 1905/6.
7. Звіт ревізора Союзу ревізійного і внесення управля-ючої ради.
8. Внесення і інтерпретації членів.

В день зборів відбуде ся о год. 9 рано в Успен-ській церкві Богослуження за померлих членів то-варства.

Легітимізацію членів на загальні збори єсть власна виписочка уділова. Звіт і біляне суть виложені до перегляду членів від 15 жовтня у всіх складах Народної Торговлі і в приміщенні дирекції, а на жадане виснає ся іх поштою.

Львів дня 10 жовтня 1904.

894 2-3

Д-р Шасний Сельський
предсідатель.

Д-р Кость Левицький
член ради.

ПЕРША в ГАЛИЧИНІ РУСКА торговля і рукоділля церковних знарядів із золота, срібла і бронзи

Петра Дуткевича

в Станиславіві, уліця Бельведерська ч. 4
продає по найкращих цінах блядзтки, водосей, брацкі шкля, дарозранительниц, гарм. звінки, евангелія, кадильниц, кропала, вкоти, хрести, ліхтари, вістарики до іконостасу, патерниці, павуки, підставники, іконостаси, суконки, шалі.
Золочу огнево дуже тривало старі знищені чаші, по визолочено бувають пошванчені Пресвяти, епископом в Станиславіві.
Великий склад лям на вічне світло. — Зелених надгробних хрестів. — Всякі знищені церковні знаряди приймаю до огненого золочення, сріблення і бронювання. — Велика лішня церковних зво-нів.
Дякую сердечно Всеч. Духовенству і чест. Брацтвам церковним за численні замовлення і по-ручання ласкавій пам'яті на будуче.
З ласкавим поважанням: П. ДУТКЕВИЧ.

896 6-30

Я Анна Чілляг

з моїм величезним, 185 см. довгим волосом русалки, маю его завдяки 14-місячному уживанню моєї помади власного винаходу. Мою помаду при-знали за однею з найкращих, прищиплюючи їх поросту і скріплюючи плуток. У мужчин викликає повну, сильну бороду і надає по короткім уживанню волосю на голові і на бороді природний полиск та хвороність его від власної сивини до цілої старості.
Я ніколи не вживала волос, бо чейже се неможливо річ; зате від-ростає волос у мужчин і жінчин вже по дуже короткім часі і так мож-на удержати до цілого віку буйний заріст волоса при ужиттю винайденої мною, чудово діючої помади **Анни Чілляг** і а тої тої причини тілять ся мій препарат світовому славою і всюди в цілім світі за ним питають. Тому поручає ся мужчинам і жінчинам, що терплять на випаданні волоса, уживати лише **помади Анни Чілляг**, а будуть подивляти-ся прямо чудові її успіхи. Моя помада встала поверх 25 літ і даятого руху-ва на найліпший успіх. Позаяк в останніх часах появило ся дуже багато беззастережних наслідувань, прошу їх мимом захвалювання відкидати.
Ціна пушки 1, 2, 3 і 5 зр.

Виснає ся по день поштою по надісланню належності або за після-плата. Виснає безпосередно фабрика на цілий світ, куди треба адре-сувати всі замовлення.

АННА ЧІЛЛЯГ, Відень, GRABEN 118.

Одноточний виснажливий склад у Львові, антика під срібним орлом
Г. РУБЛЯ порядком 2К. Рубера. 668 10-50

ЗАМОВЛЕННЯ

на осінній вагоновий транспорт **ВИН**

приймає

Народна Торговля у Львові

ЦІНА ВИН:		
II-а при 100 літр.	50 літр.	25 літр.
Кор. 0-80	Кор. 0-84	Кор. 0-88 за один літр
I-а при 100 літр.	50 літр.	25 літр.
Кор. 1-00	Кор. 1-04	Кор. 1-08 за один літр
Вино самородне	при 100 літр.	50 літр.
Кор. 1-20	Кор. 1-24	за один літр

711 Франко стация Львів — бочка не числить ся. 8-10

Порукаємо також вина дорожні і знамениті

МЕДИЦИНІ.

Накладом „Сонільського Базару“ у Львові

вишшла
друга серия переписки листів, окрашених вишниками склада-юча ся з 19 карт і коштує 1 К — штука 12 с.

Зміст серії:

1. Монограм Сокола.
2. Герб України по обох боках кордону.
3. Шевченко.
4. Хмельницький на коні.
5. Вид наддунайської Січі.
6. Впадення о помішувача за-судженого.
7. Козацька зброя.
8. Нутро козацького табору.
9. Завив на суд. 789 10-25
10. Могила В. Барвіньського на Личак. цвинтарі у Львові.

ІВАН ІГНАТОВИЧ

у Львові ул. Сикстуска ч. 25 і пл. Мари-ячка ч. 11. Кранів, Суконниць ч. 20. Пере-мишль ул. Мицькевича ч. 11

порукає

дуже успішні і незрівняні в наслідках
ЛІЧНИЧІ МИЛА.

Бензесове мило на оприщене і широкі пята, усуває ропавість шкіри і надає лицю білості та оксамітної м'якості 70 сот.

Баранове мило очищує докладно і вибілює шкіру, усу-ває веснячки та опалення 50 сот.

Камфорове і камфорово-сіркове мило усмиряє свербля-чу і печене шкіру, усуває прищі і червоність носа, лица і руц 60 сот.

Креалінове мило знаменито очищує шкіру, усуває при-щі, лишаї, коросту, огни, відоміжну і винніжну шкіру кусник 70 сот.

Сіркове мило з великим успіхом уживане до знищення прищів та угрів на лиці і всякої висипки на шкірі 50 сот.

Сірково-смолове мило уживає ся на коросту. Се мило показало ся найліпшим средством на сю недугу, кус-ник 70 сот.

Смолове-гліцерінове мило єсть з кожного огляду одним з найліпших дезінфекційно-гігієнічних туалетових мид. Яво звичайне мило до щоденного ужитку в завдяки своїй дезінфекційності а також прикметі, що зм'ягчує шкіру, знаменитим і випробованим средством до усунення вся-кої нашірної нечистоти, кусник 60 сот.

Смолове мило усуває прищі, лишаї, всяку нашірну висипку, печене ніг і пориш на голові, кусник 60 сот.

Тимолове мило знаменито очищує шкіру від всяких прищів, кусник 1 К.

Танінове мило з гліцеріном є незрівняним средством на печене голови, усуває пориш і сверблячу шкіру 70 сот. 209 54-84

Важне для парохіальних урядів і читальень!

Макс Глязерман

ПЕЧАТНИКАР

Львів, ул. Сикстуска ч. 17

включає густово і дешево стампів-качункові і металеві для парохіальних урядів, громад, читальень і т. п. по 2-40 с. вправ в пуделком і зброю, листи нагробні таблички, чиста домія і уліць, віднеска для ліоних та шальних сторожок і кліш до пильбованя мяса.

Переписка руска. 285 3-10

ОДИНОКЕ РУСКЕ ЗАВЕДЕНЕ АРТ. ЛІТОГРАФІЧНЕ

під вірною:

АНДРІЙ АНДРЕЙЧИН і СПІЛКА

Львів, ул. Коперника ч. 17.

Виготовляє білети візитові, запрошення на вінчання, бані і вечерки, грамоти, образи, вартостні папери, мапи, ноти, етикетки, плякати і взагалі всі роботи, які входять в обсяг літографії.

Поручену роботу виготовляє ся на час і можливо дешево.

Машики порушані силою електричною! 544 33-2

Климентий Федуньо

переплетник бібліотеки ц. к. львівського університету

порукає

своє переплетниче і галлантерійне заведення

у Львові ул. Валова ч. 29.

366

Підіймає ся всяких робіт, особливо переплету Служеб-ників, Евангелій, Молитовників, Бібліотечних книг, Альбомів, Мап, Дипломів і т. п. по умірених цінах.

Робітню знарядів церковних

другу руску в Галичині порукає

Василь Дуткевич

бронзієвник в Перемишлі.

Приймає чаші до золочення, дароносниці, евангелії і інші сего рода річи церковні. Золочення і сріблення відбуває ся в огни. По-рукає склад хоругв, чаш, ліхтарів, павуків.

ВАСИЛЬ ДУТКЕВИЧ, Бронзієвник
Перемишль, ул. Францішканська ч. 18. 595 36-90

Рух зеліничних поїздів

важний від 1 мая 1905 після середньо-європейського часу.

До Львова на дворці головний приходять:

- 3 Іцкан 12-20*, 6-10, 1-40, 5-45, 9-10, Ворохти (від 1/7 до 30/9) в неділю і сьв. (з сьв. до 30/9), Коломиї (від 1/6 до 30/9) що неділі і сьв. (з сьв. до 30/9), Серета (від 1/7 до 31/8), Вергмета (з понеділка), Жидачева (від 1/5 до 30/9) в неділі і сьв. (з сьв. до 30/9), 2-31*, 6-10, 8-50, 1-30, 5-25, 9-40, 9-50*, Нового Санча (від 25/6 до 15/9) Яска (від 1/7 до 15/9).
- Краків 7-20, 11-55, 2-30, 10-20.
- Лавочного 7-29, 11-45, 10-50.
- Рави рускої 7-50.
- Станиславова 8-05.
- Самбора 8-15, 1-50, 9-20*.
- Яворова 8-18, 4-32.
- Коломиї 10-05.
- Рашева 10-55.
- Тухид 3-45 (від 15/6 до 30/9), Ожого (від 1/5 до 30/9).
- Веліца 5-10.

На Підзамчє

- Підвожочис 7-10, 2-15, 5-15, 10-10*.
- Підзамчє Поїзди львівські.
- Врухович від 14/5 до 10/9 6-50, 7-50, рано, 9-55 перед полуднем (тільки в неділі і рм.-нат. сьв. з сьв. до 30/9), 1-45 пополуудин (тільки в неділі і рм.-нат. сьв. з сьв. до 30/9), 3-05, 4-16, 5-10, пополууд. 7-41, 8-55 веч. 8-18 рано, 1-15 пополуудин (від 1/5 до 30/9), 4-32 пополуудин, 8-45 вечер (від 14/5 до 10/9), 9-25 вечер (від 14/5 до 10/9) тільки що не ділі і сьв. з сьв. до 30/9).
- Щирца 10-10 вечер (від 1/6 до 10/9 в неділі і рм.-нат. сьв. з сьв. до 30/9).
- Любінка 10-10 вечер (від 14/5 до 10/9 в неділі і рм.-нат. сьв. з сьв. до 30/9).

31 Львова з головного двірця відходять:

- До Кракова 12-45, 4-15, 8-25, 8-35, 2-50, 6-35*, 11-10*, За-копаного (від 25/6 до 15/9), Освєнціма (від 25/6 до 15/9), Веліци (від 1/5 до 24/6) і (від 16/9 до 30/4).
- Іцкан 2-51, 6-15, 9-20, 2-40, 10-40*, Керезмеже (від 1/5 до 30/9), Дорж-Ватри (від 1/7 до 31/8), Ворохти (від 1/7 до 30/9) що неділі і сьв. (з сьв. до 30/9), 6-30, 10-55, 2-10, 9-10*, 11-05*.
- Підвожочис 6-55, 5-58.
- Яворова 7-30, 2-55, 6-25*, Коханьки (від 1/5 до 30/9) що неділі і сьв. (з сьв. до 30/9), 9-10, 4-20, 10-55*.
- Самбора 11-10.
- Веліца 4-10.
- Рашева 5-50.
- Коломиї 5-50.
- Рави рускої 7-30*.
- Перемишля 10-05* (від 1/5 до 30/9) Хврова, Яска, 11-10*.
- Стрия 11-10*.

3 Підзамчє

- Підвожочис 6-43, 11-15, 2-13, 9-23*.
- Підзамчє Поїзди львівські:
- Врухович від 14/5 до 10/9 5-50 рано, 8-30 рано (тільки що неділі і сьв. з сьв. до 30/9), 12-50 пополуудин (тільки що неділі і сьв. з сьв. до 30/9), 2-10, 3-20 пополууд. 6-10, 7-30 і 7-55 вечер.
- Рави рускої 11-15 в нощі кожної неділі.
- Яворова 6-55 рано, 9-15 передполуднем (від 1/5 до 30/9) 1-35 пополууд. (від 14/5 до 10/9 в неділі і рм.-нат. сьв. з сьв. до 30/9), 3-03 пополууд. (від 14/5 до 10/9) - 5-58 пополуудин.
- Щирца 1-55 пополуудин (від 1/6 до 10/9 в неділі і рм.-нат. сьв. з сьв. до 30/9).
- Любінка 2-15 пополуудин (від 14/5 до 10/9 що неділі і рм.-нат. сьв. з сьв. до 30/9).

Примітки. Поїзди нощіні друковані є червоними то-чками; поїзди нічні є зеленіми точками. Мора тічка чи-зична ся від 6 год. вчир до 5 мінут 59 рано.

Закладає білети іздає як також білети всякого иншого рода, ілюстровані провідники, розклади іздає і т. д. мов на-бувати через цілий день в міській бібліот. п. м. дармавни-вельшій, насам Галушка ч. 2.

85

ЛЕВ

ВАЛІХЕВИЧ

СКЛАД і РОБІТНЯ
РИМАРСКИХ ВИРОВІВ
Львів

при ул. Кароля Людвика 3,

порукає на теперішній сезон

Куфри, Куферни, Торби

і т. п. прибори до подорожжя

в різних величинах по най-приступніших цінах.

24 9

Тутки цигаретові в найкращих

пакетиках як: Le

Nonioul, Abadie (білі і жовті) Гіггел-смі порукає найдешевше А. Мазура-вця, Львів, ул. Окарбківська ч. 7.

Оголошення вичайної приймають ся по 20 с. за од стрічку (ператору або на сі місце, а в рубриці „Ділознак“ по 50 с. — Подати і інші приймати оголоше ння по 20 с. за стрічку.

(Конец буди)

Галицця дрезжия почт перенесла пот-
тового асистента Еман. Вияничуза в Кадуша
до Підволочися.

П. Роман Барвіньський, родом з Терно-
поля, зложив на львівській політехніці на ви-

Генеральна фабрика склад- ниця фортеп'янів в Тернополі про- дає сьнященикам, вищим урядникам Русь- нам фортеп'яні військаних моделей по фабрич- них цінах. Лев Бергер, Замок в Тернополі. 720 3—?

Звертаю увагу Всеч. Духовенства що в своїй **АРТИСТИЧНО-ШЛОСАРСЬКІЙ РОБІТНИ** економую хрести і мідяні кулі на церковні вежі, грамо- зводи, залізні вікна, будівляні окутя, після найновіших взірців а також огороження на- гробні, придорожні, лійка для бурс від 10—20 кор. і тим подібні роботи входячі в обсяг шло- сарства.

МИХАЙЛО СТЕФАНІВСЬКИЙ 193 5—18 Львів, ул. Коперника ч. 16.

Коперницький і Син Оптики і Механіки у Львові площа Галицїи ч. 1. протїя Банку Гіпотечного на п'янтцїях площі Галицкої поручають

Барометри анероїди по 7, 8 і 10 К, най- ліпші по 12, 16, 20 і 24 К. — Льорнетки польні по 12, 15, 24 і вище. Заразом по- ручаємо в найбіль- шім виборі окуляри, двікери, люпи і війські інші прибори оптичні війські направи почагоджує ся як найскорше і найдешевше. 4185

Друктор в гім- назі- глядає лек- ціний рік. Влі- о. Лежогубо- ко- Ільові, ул. Сяко- а 47. 893 2—3

Пошукує ся спілєника до певного і ре- нт- зного інтересу за невеликим капіталом. — Близмі звістки (письменні) в "Рускім Соколі" у Львові, ул. Коперника 9. 880 4—5

тежігентна має- ст на почті в своєю адресою, 1—1

Поручаю літургічні вина (Messweine) під мо- єю особистюю гарантією від 33 крейцарів за літр австрій- ского і від 55 кр. за літр то- найско-самородного Італіо ко- жда стація. Призамовлено про- шу покликати ся на "Діло" 3 поважним 822 9—30 **НАФУЛА ТЕПФЕР.**

Цукорня Фредра игі тіста по 3 кр. 4—12

Просимо зажадати нашого банкового калєндарика котрий розсилаємо даром і о- п'явно, Львси на сплати про- даємо дешевше як заграничні фірми. Агентів не маємо. Без- платна ревізія львів і ефеянів. **Шіц і Хаєс** банковий дім і контора вміни. Львів площа Марійска ч. 7. (ріг уж, Коперника). 780

нововиці лісній шкільний рік а уст обявче- ственцію в Тар- з Переросля о. Тарновичи на- званий о. Лев без нічого за- ді лиш для то- шильних ді- юх. За то дімо хоч тою доро- менн вворуш- юю дітий та їх 898 1—1

Виконує найдешевше всіякі ритовничі роботи, пе- чатки і цизельованє. Влас- ний виріб кавчукових і ме- талєвих стампіль, гравюри на металі і дорогих камі- нях. Шильди ритовані і літіі прасовані таблиці з бляхи для сторожарі і асєкурацій- них товариств. Печаткові марки, звачка для випаю- вання із заліза і шпунтоні бляшки. Склад кавчукових типографіі Perfect і різних красок і стампіль. Артистично-ритовничє за- вє- дєне 186

А. Зігмана у Львові, ул. Синусна ч 14.

град 0 сот. за н. 735 16—? **львові.** **прів.** і спілка пр- ми- мєненою пору- 5 о год. 5 а по- Рєвок 39 в сі-

Перший руский склад машин до шитя.

Незрівняної доброті машини до шитя і гєту Зігмана.

Ціни: від 27 до 65 зр. Ручні від 35 до 48 зр. Обручкові ч. 41 до 77 зр. Обручкові ч. 45 до 88 зр. (для грубої роботи).

Всє. Сьнященикам і ин. Уряд- никим продає на разж, а також для солжєєв покнерждєних труду ромадского. Уважєє сплати прїстутїє. Готїє- ком о 10%, дешєвше. Наука шитя і гєту бєнєдїтїє. Цїєнєкє на ма- лєє даром. 55

ВОЛОДИСЛАВ КУКАВСЬКИЙ перед тим **Іван Лаврук** Львів, Пасаж Міколайша.

ва рік 1904/5; и на мїєдє ви- вий Союз ре- м. 1905/6.

и члєни, котрі ітїмацїєю для

Барєйська бетарка, 901 1—3

ИНА а. направи по- ии по при- іб, понадто аетонн і ле- або замїнює ю. 881 4—13

